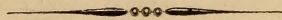

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

'HESIODI CARMINA.

— — — — —
↔ ❧ ❧ ❧ ↔
— — — — —
PARISUS. — EXCUDERANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.
— — — — —
↔ ❧ ❧ ❧ ↔
— — — — —

Hesiod.

[Works. Latin + Greek. 1841]

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ. HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

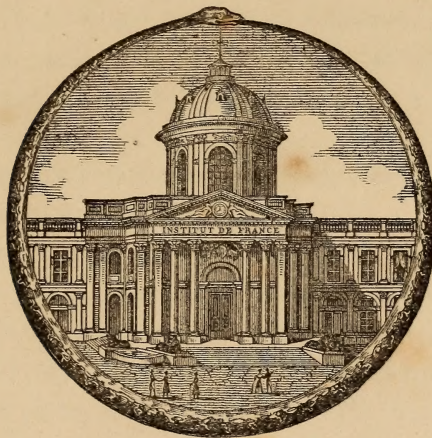
QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.

TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIE TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.

M DCCC XLI.

1 - DEC-9
COPY _____ 1976

PA 4010

.L3
1841

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimaque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Gœttingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannî recensionî (in opuscul. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermanni disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodi natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (I. I. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula priori* anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio ommissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellauri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannus, qui in Jahni annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensione, quam Iulius Cæsar de illo Sœtbeeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ἰπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόνεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιώωντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζᾶντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιώωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίησιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῆσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένους. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἠδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῆλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannii ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασίλειαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannii coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emend. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἔτεδὸν δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi-

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὄζέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄκαμπτον aut ἄκαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

QUINTI textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauvius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomerica* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in pœ-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnam numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiam verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Δόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerico-rum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυυθε	κεκευθει	v. 426. τῆ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπό	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐδν	ἐδόν	v. 443. αὖ	αὖθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κείναι]	κείνη
v. 39. ὑπαί	ὑπό	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυνανῶπις	κυνανῶπις	v. 468. ἐπεντύεσθε	ἐπεντύεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν	et ἔντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύθη	ὑπηχλύθη	v. 490. κέδασεν	κέασεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀφραδίησι	ἐγχείησι
v. 147. ἔθετ'	ἔλετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαόν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγα, τὸν	βουπλήγ', ὄν	v. 529. Δῆτιχον, ἥδε	Δητίχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', ὄν	v. 558. ἴκεσθε	ἴκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἦ μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἴη	Οἴη δ' ἦ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν Ἐκπά-	θεῆσιν Ἐκπάγλωσ, ἦ	v. 583. ἔτλησ	ἔφης
γλωσ δ' ἦ σείο, θεοῦ	σειο θεουδέοσ ἐστί γενέ-	v. 596. μελέεσσι	μελέεσσιν
γένοσ, ἐστί γενέθλης	θλης	v. 598. δύσαν	δύσαν
v. 217. λαθόντες	βαλόντες	v. 613. ὑπαί	ὑπέρ
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 615. ἦδ'	ἦ
v. 254. Θερμῶδουσαν	Θερμῶδοσσαν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἀψα
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι (1)	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 286. πολυγνάμπτησιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 723. ἦκαχε	ἦκαφε
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 724. οὔνεκα	εἴνεκα
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 326. ὡς	ὡσ	v. 752. ὅπη	ἔπει
v. 341. μιν	εἰ (2)	v. 753. θέμις et ἄτη	Θέμις et Ἄτη
v. 370.	in uncis.	v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: « Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δορ. » Qua admissa mutatione την esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: « βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 761. ἐξεφαάνθη	ἐξεφαάνθη	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένως
v. 793. μένος μέγα	μέγα σθένος (1)	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6. σκοπίασον	σκοπιάζον	v. 452. αὐτῆ σὺν φήμῃ	αὐτῆ κεν φήμῃ
v. 30. πῶ	πῶ	ἐτ' ἐμεγαθύμῳ	τάχα θυμὸν
v. 48. ὄρνυτ'	ὄρνυτ'	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
v. 55. ἢ μὲν	ἢ μὲν	v. 464. ὄφελ' ἐν	ὄφελόν με
v. 59. ἐνὶ	μετὰ	v. 467. ἀγανούς τε	γεραρούς τε
v. 61. ὄφελεν, καὶ	ὄφελον καὶ	v. 469. δ' ἔθηκεν	δὲ θῆκεν
v. 80. μαρναμένῳ	παρφαμένῳ	v. 480. πένθος	θυμὸν
v. 127. Μέμνων	Μέμνον	v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε	πένθος λευγαλέον· τό
v. 163. τάχα	τοῖς	v. 502. ἀπάχησας	ἀπάχησας
v. 165. ἐν	ἐνὶ	v. 526. ὁ	ὄγ'
v. 169. ὀχέεσφι	ὀχέεσσι	v. 538. ὄϊον, ὄτ'	ὄϊόν τ'
v. 174. κεν	καὶ	v. 614. ὄν	τόν
v. 187. ὕστερος	ὑστατος	v. 619. ἄλλοτε	ἀλλ' ὅτε
v. 196. ἅπαν' οἱ	πάν' τοῖ	v. 661. θοῶν	θεῶν
v. 200. ἔσαν ἐτ' ἀγυαὶ	ἔσαν ἐτ' ἀγυαὶ	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	Καὶ τότε
v. 224. θηγόμεν' ἐτ' παρὸς	θεινόμεν' ἐτ' πυρὸς	v. 714. ἐὺ πνεύοντες	εὐπνεύοντες
v. 232. βαρὺ	βαθὺ	v. 716. δ' ἐγίγνετο	δὲ γίγνετο
v. 233. οἱ γ'	οἱ γ'	v. 783. τὰ μὲν	τά τε
v. 289. γὰρ	δὲ	L. IV. v. 6. σχεδὸν	πέδον
v. 300. ἔτι ἐλθέμεν	ἐτ' ἐπελθέμεν	v. 17. αὖ	αὖθ'
v. 314. μῶθου	μῶθου	v. 22. ἦ	τοῦ
v. 320. Μέμνων	Μέμνον	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐπέδρακεν
v. 339. τοῖ	οἱ	v. 33. αὖ	αὖτ'
v. 361. μοῖρα	Μοῖρα	v. 46. δ' ἐγήθεον	δὲ γήθειον
v. 421. προφερεστέρα	προφερεστέρη (2)	v. 70. δῆτ'	δαῖτ'
v. 446. βεβλημένος	βεβλημένον	v. 93. ἤδεται	ἔλδεται (4)
v. 495. ὑπέθραχεν	ἐπέθραχεν	v. 146. ὄσσ'	ὡς δ'
v. 520. ἢ μὲν ἐτ' ἢ δ'	ἢ μὲν ἐτ' ἢ δ'	v. 168. ἔσσυτο	ἔστατο
v. 543. ἄορ	αἶμα	v. 185. οἶδε	δοιοὶ
v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
v. 602. θέρους	θέρευς	v. 265. ἐν	ἐνὶ
v. 618. οὗτ' ἄρ' ἐτ' ὀπίσατο	οὐ γὰρ ἐτ' ὀπίσατο	v. 277. γ' ἑτέρπετο	τε τέρπετο
v. 665. βὰ Πηλιάδες	μὲν ἄρ' Ἡλιάδες	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
v. 666. οἶξε	ἦξε.	v. 326. ἐνεγγυς	ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἔθηκε	δὲ θῆκε	v. 364. ἦλασε	ὄκλασε
v. 49. ἦκαχες	ἦκαφες	v. 383. Ἰήσωνος	Ἰήσωνος
v. 57. ἐ	οἱ	v. 396. ἀμφιτετρυμμένα	αἶψα τεθρυμμένα (5)
v. 58. οὐδ'	οὐτ'	v. 400. προπαροῖθε	τοπαροῖθε
v. 65. ὑπὲρ	ὑπὸ	v. 416. ἐπαλγύνεσκε	ἐτ' ἀλγύνεσκε
v. 69. κλήτω	στήτω	v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν'	ἀπόνητο· ἀγνοον —
v. 70. τοῖ	οἱ	v. 441. θέρους εὐθαλπέος	θέρευς εὐθαλπέος
v. 94. οἱ δὲ	ἦδὲ	v. 445. μὲν	μιν
v. 114. σχέτλιε	σχέτλιος	v. 487. ἔλευσον	ἔνευσαν
v. 159. ἤριπτε γαίης	ἤριπτε, βαιὸν	v. 488. ἰδομονι πυγμαχίης	ἰδομονι, παμμαχίης
v. 169. τίσεσθ'	τίσετ' ἄρ' (3)	v. 522. ἔνθορον·	ἔκθορον·
v. 184. ἐ	οἱ	v. 559. ἐν	ἐνὶ
v. 190. ἀρήγετε	ἀρήγοιτ'	L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο	ἀμπετέτυκτο
v. 210. πόλιν ἐτ' εἰρύσαντες	πόλιν ἐτ' εἰρύσωμεν	v. 35. θανάτου	Θανάτου
v. 222. τε	ρά θ'	v. 36. ὑσμῖναι	Ἰσμῖναι·
v. 225. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 72. μειδιῶσ'	μειδιῶν
v. 295. δῆ	δῆτ'	v. 125. κ'	τ'
v. 304. ναιετάσκειν	ναιετάσκειν	v. 126. νύ κεν	νῦν
v. 319. ἀπαὶ	ἀπὸ	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὐαδεν
v. 340. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα	v. 134. Ἰδομενῆ' αὐτόν,	Ἰδομενῆα κλυτόν,
v. 379. οἱ	οἱ γ'	v. 145. δῶη	δῶη
v. 386. εὔτε	ἔστε	v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε	ὄντινά κεν τῶνδ' ἄνδρα
v. 409. τ' αὖ	δ' αὖτ'	v. 176. ἔρατεινήν·	ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγχεῖσθαι coniecit pro συγγεῦσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice hausit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεται, Lehrsius κῆδεται in mentem venit. Mox v. 168 ἔστατο Lobeckii coniectura est ad Aiace. p. 156.

(5) Struvius, cui haec emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὖθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :

- v. 212. ἔχεις
 v. 216. μ' ὑπόεικε
 v. 240. οὐτιδανόν
 et ἀργαλέον
 v. 249. ζεύγλης
 v. 256. ἐυσθενεία
 v. 281. μητιώντο
 v. 299. καταβοσκομένοισιν'
 v. 354. ἀλλά γ'
 v. 359. ὡς
 v. 362. ἔρεξεν'
 v. 386. ἦδὲ
 v. 388. βίη
 v. 393. ἐπέβραχε
 v. 394. ὑπετρομέεσκον
 v. 399. ἐπεὶ
 v. 422. ἦκαχε
 v. 435. ὑποπτώσσωσι
 v. 436. ἔτ'
 v. 444. κύνων
 v. 457. χόλον
 v. 460. ἐπιθήμηναι,
 v. 469. χεῖρες'
 v. 470. δέ κεν
 v. 492. ὀδυρομένοις et δῖον
 v. 509. ἐθαβέν
 v. 517. ὄφρα με
 v. 523. ἀπάντων
 v. 524. ἀνασσαν ἔμεν, ὄσσων
 v. 550. νῦν μὲν
 v. 554. ἀνδρέσσιιν
 v. 555. ἐπ'
 v. 563. θεῶν,
 v. 587. καὶ
 v. 611. ἀμφιχάνωσιν
 v. 619. πέρι δινήσαντο'
 v. 622. καὶ
 v. 649. πολυκμήτος
L.VI. v. 35. ἐκ
 v. 54. ἀνέρας, ἦδ' ἵππους,
 v. 81. κεν
 v. 99. βαλόντες,
 v. 114. ἀποσκοπίαζον
 v. 126. ἤμενοι
 v. 131. ἔσπετο
 v. 145. καθ'
 v. 149. ἤρετο
 v. 151. ἐνθ' ἄρα
 v. 183. ἠύχοντο
 v. 194. ἴσαν
 v. 209. ἐπὶ
 v. 214. μὲν
 v. 224. ἐτίτυτο
 v. 225. χρυσοῖο
 v. 227. Στυμφαλίδες'
 v. 247. ὑπὸ

IN EDITIONE NOSTRA :

- ἔχεις
 μοι ὑπόεικε
 ταρβαλέον
 οὐτιδανόν
 ζεύγλης
 ἐυσθενέος
 μητιώνται
 κάτα βοσκομένοισιν'
 ἀλλ' ἄρ'
 ὡς
 ἔρεξεν'
 ἦδ'
 βίη
 ἐπέβραχε
 ὑποτρομέεσκον
 ὅτι
 ἦκαφε
 ὑποπτώσσωσι
 ὁ δ'
 κύνων
 δόλον
 ἔτι βήμηναι,
 χερσίν
 δὲ καὶ
 ὀδυρομένων et δῖαν
 ἐθαλάθη
 ὄφρ' ἐμὲ
 ἀνασσαν
 ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων
 μὲν μοι
 ἀνδράσι οἱ
 ἐν
 θεῶν,
 οἱ
 ἀμφιχάνωσιν
 περὶ νήσαντο'
 οἱ
 πολυκμήτου
 ὑπέκ
 αὐτοῖς ἦδ' ἵππους,
 κεν
 βάλοντο,
 ἀπὸ σκοπίαζον
 ἡμεροὶ
 ἔπλετο
 καὶ
 εἶρετο
 ἐνθὰδ' ἄρ'
 εὐχοντο
 ὄυσαν
 ὑπὸ
 βρα
 ἐσίνετο
 χρυσοῖο
 Στυμφαλίδες,
 ἐπὶ

IN TYCHSENII EDITIONE :

- v. 250. καρήατα δ'
 v. 258. ἄλλοθεν
 v. 283. αὐ
 v. 298. ἔωλπεν
 v. 317. Πολυδάμαντα
 v. 329. αὐτῶν ἦδ'
 v. 384. τῷ δ' ἐπι
 v. 388. σχέτλιε,
 v. 392. ὅς
 v. 418. ἔτι ἔλπη
 v. 457. τετυμμένα
 v. 474. δ' ἐκεῖνο
 v. 485. τεταγμένη
 v. 500. δὴ τότε γ'
 v. 526. ἐμπνεύοντα
 v. 532. ἦδὲ
 v. 533. ἀολλίσωσ'
 v. 544. ἀϊδηλος
 v. 580. Ἐχέμμουνα δηϊότητι
 v. 592.
 v. 602. ἐπεσσύμενος
 v. 604. ἔνα
 v. 631. Μόνουσον
 v. 631. ἔνα
L.VII. v. 28. ὑπὸ
 v. 38. πόνου
 v. 57. ἔξεν
 v. 65. τεθνεώτες
 v. 71. θεῶν ἐν
 v. 77. πνοιῆ
 v. 78-79.
 v. 79. οὗτοι et ἄλλος
 v. 137. φάραγγας
 v. 163. μίην
 v. 175. προπάροιθε
 v. 196. τεύχεα
 v. 247. ἄτροπος et μοῖρα,
 v. 248. ὑπέκλασε
 v. 254. ὄρνυτο
 v. 261. πυμάτων
 v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὕσμίνης,
 v. 285. οὐνεκα
 v. 290. οὐνεκ'
 v. 299-300.
 v. 340. μεγάλας
 v. 348. λαοῦ
 v. 372. ἄρ'
 v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'
 v. 395. πολυῤῥοβίοιο
 v. 426. δὲ
 v. 436. νεὸς
 v. 488. ἦ μὲν
 v. 475. μὲν ἐπέπλετο
 v. 483. τε ἰδὲ
 v. 485. αἰψ',
 v. 498. ὀκρυόεσσα
 v. 510. ἀνδρῶν,

IN EDITIONE NOSTRA :

- κάρη δέ οἱ
 ἀλλυδῖς
 αὐθ'
 ἔωλπεν (1)
 Πολυδάμαντα
 αὐτῶν τ' ἦδ'
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ'
 σχέτλιος,
 ὅς
 ἔτ' ἐέλπη
 τετυμμένα
 δὲ ἐκεῖνο
 τεταγμένη
 δὴ βρα τότε
 ἀμπνεύοντα
 ἦδ'
 ἀολλίσωσ'
 ἀϊδηλος
 ἐλὼν ἀνά δηϊοτήτα
 in unciis.
 ἐπισσόμενος
 ἐνὶ
 Μόνουσον
 ὑπαὶ
 γόου
 ἔρβεν
 τεθνεώτες
 θεῆς ἐνὶ
 πνοιῆς
 lacuna. (2)
 οὗτι et σκολιὸς
 φάραγγος
 μίαν
 τοπάροιθε
 τεύχεσι
 Ἄτροπος et Μοῖρα, (3)
 οὐπέτμαγε
 ὄρνυτο
 μυχάτων
 κατ' ἀργαλέας ὕσμίνας,
 οὐνεκα
 εἴνεκ'
 lacuna. (4)
 ἀταλάς
 ἄλλοι
 ἀν'
 φέρων κλέος (5)
 πολυῤῥοβίοιο
 δη
 νεὸς
 ἦμὲν
 σφίσιιν ἐπλετο
 τ' ἦδὲ
 αἰψ'
 ὀκρυόεσσα
 αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆνασθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάροιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsii vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κῦδος φέρειν et κῦδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 532. ἀήρ·	αιθέρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐπέπνευσεν
v. 547. καναχῆ et περὶ πέτρη,	καναχῆ et πέρι πέτρη,	v. 311. ἐρυμνή	ἐρεμνή
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δειός,	v. 330. ἡγαθείοισιν ἐπέφρα-	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπεφρά-
v. 640. κύσεν	κύσσεν	σεν	σατ'
v. 650. φήσασκεν et ἔμμεν,	φαίης κεν et εἶναι	v. 336. οἱ	τοῖ
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἔμελ-	οὐνεκά οἱ μέλαν ἔλκος
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	λεν et ἰκέσθαι,	et ἴκανε, (3)
L.VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ-	ὑποβροθέντα θαλάσση·
v. 11. μαψιδίη	μαψιδίη	σης·	
v. 41-42.	lacuna.	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἄπο, στυφελοῖς —
v. 48. δῆ	δὲ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 79. καιετάσκε	καιετάσκε	v. 409. ἤροντ'·	εἶροντ'·
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν δ'	v. 420. μέγα	μάλα
v. 103. καιετάσκε	καιετάσκε	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμοῖ εἰ χρίσαν
v. 137. δὲ	δέ εἰ	v. 409. οἱ	τοῖ
v. 157. ἀκρονύχων	ἄκρον ὕδωρ	v. 496. a Rhodomanno in-	lacuna.
v. 235. ὀχέεσφι	ὀχέεσσι	ventus.	
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὅς τοπάρουθεν	v. 501. ἄλλη·	ἄλλη·
v. 304. καιετάσκε	καιετάσκε	v. 502. αἴσαν,	αἴση,
v. 305. ἔδρακεν αἴαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 519. εἶπου τίς	τῶν εἰ τίς
v. 332. περιβρίψση	περιβρίψη	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά-	νόος ἀνδράσι γίνεται
v. 333. θάπτον	τυτθῆ	σιν ἐσθλοῖς,	ἐσθλοῖς,
v. 337. Τρώας et ἄλλους	Τρωσὶν et ἄλλον (1)	L.X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 338. λαὸν ἐπαίσσοντας·	λαοῦ ἐπαίσσοντος·	et ἄλευομένους	μέγ' ἄλευομένους
v. 339-340.	lacuna.	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 345. ἔδεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 42. τοι et κάκεινφ	κεν et και κείνφ
v. 377. ἄρα	ἄφαρ	v. 54. ὤμοις	ὤμους
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 381. νεφέεσσι	νιφάδεσσι	v. 66. ὡς ἡ	ὡς ἡ
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῶ	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὡς ὅτ' ἀν' ἀζα-
v. 436. ἐν	ἐνὶ	δι' ἀζαλής ξυλόχοιο Πυρ	λήνη ξυλόχον πυρ Αἰθό-
v. 438. κραδίη	κραδίη	βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὡς—	μενον βρομεί, ἡ ὡς—
v. 459. πάντας et ἐπει	παντ' et ἐπειη	v. 73. ἄλλον	ἄλλον
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 81. Ὑἄλον, εὐγλώχινι	Ἐγλῶλον, εὐγλώχινι
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 87. Χεδίον τε,	Σχεδίον τε,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 91. ἅμα πίοιεν	ἅμ' ἀπείρινοι
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 126. καιετάσκεν	καιετάσκεν
v. 88. μοῦνος	μοῦνον	v. 131. πονέουσιν	περ εἴουσιν (4)
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 132. δ' ἄρ'	γὰρ
v. 114. παρανήσε	παρηνήνε	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπίησθα,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 136. ἱκηται,	ἱκηαι,
v. 132. μίη	μίγη	v. 139. καὶ μιν ἀεὶ σπαίρου-	καὶ ῥά μιν ἀσπαίρου-
v. 134. ἐγγεῖ	ἐγγεσι	σαν	σαν (5)
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπέρχετο·	v. 143. Φύλλαις εὐζωνος	Φύλλαις εὐζωνος
v. 195. αὐθις	αἰὲν	v. 155. ἄνευθ'	ἄνευθ'
v. 241. ἐτέρωθι	ἐτέρωθε	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 259. δόρυ	δορὶ	v. 194. ὡς ἔτεδν καύσαιτο,	ὡς ἔτεδν, κεκέδαστο
v. 260. ἤερα	omissum,	μέγας	μέλας
et τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.	v. 241. ἔτ' ἔμμινε	ἔτι μίμνε
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε	v. 250. ἐνεστήη	ἐνεστήης
v. 299. Τρώεσσι	Τρωσὶν δὲ	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίνοντο, fortasse ἐσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsius, amico suo, qui ipse coniecerat ἔβρισε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγραινεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII; 580; XIII, 159) proposuit, quas recipimus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτέρπετο expleatur, ea que sequuntur, cum præcedentibus vix cohæreant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamus poetamque huiuscemodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ εἴουσιν· ἐτέρπετο δ' ἄρ' φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνω φιλότῃ μιγῆμεναι, ἧς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

v. 277. νοῦσφι, καὶ	νοῦσφι τε καὶ
v. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα
v. 357. ἔμπροσθεν et ἐμβεβα- υίας·	ἐντοσθεν et ἐμβεβαυίης·
v. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν
v. 398. με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον
v. 405. ἐδάμασσα	ἐδαμ' αἶσα
v. 406. οὐ γοῶσα	οὔτι γοῶσα
et τόσσον, ὄσον	τόσσον, ὄσσον ἄρ'
v. 408. κείνη	κεῖνον
v. 409 et 410. ἡδὲ	αἰ δὲ
v. 413. κώκυσεν,	κώκυς·
v. 428. ὄφελόν ποτε	ὄφελον τότε
v. 431. ἡῶς·	αἰῶν·
v. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους
v. 459. μακρὸν περί κωκύ- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.
v. 465. βοήσατο	γοήσατο
L. XI. v. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ
v. 9. ἱκελοι	εἵκελοι
v. 23. δῆ	δῖ
v. 25. ἀνίη	ἀνίης
v. 56. ἐς δορι	ἄσори
v. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο
v. 63. αἰνὸν	αἰνοῦ
v. 66. ἐπὶ	τότε
v. 103. τῷ	τοῦ
v. 123. ὑπαί	ὑπὸ
v. 136. ῥοῆς	ῥοῆς
v. 161. δ' ἄρ' ἰαίνετο	δ' ἰαίνετο
v. 173. ἐσομένους	ἐσομένους
v. 194. λείπεν et κραταιήν	λίπεν et κρεμαστήν,
v. 195. ἐμπεφυῖαν et εὐγνάμπτοισι χα- λινούς,	ἐκπεφυῖαν, εὐγνάμπτοιο χαλινού,
v. 208. οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον
v. 209. φύψη ὑπαί	τύψεν ὑπὸ
v. 219. ἀγε θέσθ'	ἄζεσθ'
v. 249. ἀπροτίσπτον ὀμίχλην·	ἀπροτίσπτος ὀμίχλη·
v. 251. ἔλοντο	ἔλοιντο
v. 284. ἐπ'	ἄρ'
v. 286. μετ'	μέγ'
v. 324. αὐτεον.	αὐτεον.
v. 360. ἐντύναντο	ἐντύνοντο
v. 361. μίη—ἄρμη.	μίη—ἄρμη.
v. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων
v. 367. ἀρράμενοι	ἀρράμενοι
v. 372. βελέμοις,	βοεῖαις,
v. 379. δρόμος et δ'	βρόμος et θ'
v. 432. πόλῃος, ἐῶν	πόλῃος ἔης, (1)
v. 450. ἐπιθήσατο	ἐπεθήσατο
v. 472. συνηλοῖωτο	συνηλοῖητο
v. 495. καὶ	σὺν
L. XII. v. 30. πάντα	πάντες
v. 31. ἐν κλισίης	ἀς κλισίας
v. 43. ἅμα	ἅμα
v. 53. οὐ γάρ	οὐχί
v. 55-56. ἄλλα Ζηγνός· ἄ μὲν	ἄλλα Ζηγνός μὲν
v. 65. σφιν	σφισι
v. 76. πολλὰ	πάντα

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

v. 99. κάρτεος	θάρσεος
v. 103. ἡ Διδίς	ἐκ Διδίς
v. 106. γένος ἀμφιλιπούσα,	ἔθος αἰπύ λιπούσα
v. 111. ἐνδοθι	ἀγχοθί
v. 124. ἐς	ἀν'
v. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
v. 135. ὀκρυέντι	ὀκρίοντι
v. 164. ἐπὶ	ποτὶ
v. 176. ὑπεσμαράγησε	ἔπεσμαράγησε
v. 186. οὐδεος	οὔρεος
v. 188. περὶ	ἀμφ'
v. 198. ἐν	ἐκ
v. 209. ἡμέας	ἡμέας
v. 212. γαίη ἀπειρεσίη· et ἄμμιν	γαίη ἀπειρεσίη· ἡμμιν
v. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ et ὀβριμόθυμοι,
v. 224. τι	κε
v. 236. μίμνετε	μίμνειν
v. 257. τοι	που
v. 258. πολέμου	πολέμοιο
v. 260. αὖ	αἰῶθ'
v. 275. Νέστωρ	Νέστορ
v. 277. τις	τοι
v. 284. μιν	τὸν
v. 301. δ' ὕπ' Ἄρηϊ	κεν ὕπ' Ἄρει
v. 313. οὔρει οὔτε	οὔρει τ' οὔτε
v. 315. δ' ὄ	δὲ
v. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφίλοχος
v. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 333. αὖ	εὖ
v. 343. ἔργω et ἀνακτες	ἔργον et ἀνακτες
v. 394. γινῶναι	γινώμεναι
v. 410. εἶδεν	εἶθεται
v. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
v. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
v. 445. τῷ	τοῖ
v. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
v. 461. Ἴξαν	Ἴξον
v. 467. ἔνθα	ἐν δὲ
v. 476. ἄς	ἐγ'
v. 484. καὶ ἐπὶ	ἦ ἐπὶ
v. 488. ἀφραδίη	ἐν κραδίη (2)
v. 495. λυγρὸν	λυγρῶ
v. 496. ἐπὶ	περὶ
v. 515. ἀγλὺς ἄρ' ἀμπεκάλυψε	ἀγλὺς ἀμπεκάλυψε
v. 528. ἦεν,	αἶεν,
v. 544. ἄρα	ἅμα
v. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
v. 559. ποῦ	γάρ
v. 564. οὐνεκά σφιν μέγα	οὐνεκ' ἄρα σφίσι
v. 580. οὔρεσι καγχαλώωσα	οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
v. 383. ἀχθυμένη	ἔσομένη
v. 585. φόνου· et σφίσι	φόνου· et μέγα
L. XIII. v. 4. περὶ	παρὰ
v. 19. φρένα	φρένας
v. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμῆως
v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν	ἐξανέδυ σανίδων
v. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλω
v. 68. ἀτρομοι	ἄθρομοι
v. 70. ἀνίαχοι	αὐίαχοι
v. 73. ἐπιθρίσωσι	ἐπιθρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἀλλ' ἔσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsus videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μελλονόμοι καὶ πῶσα πάντα. Koehlyus fortasse scribendum existimat αἰπόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἀλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsus vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 89. οί	τοί	v. 555. ἐπ' ὄψει	ἐπόψιαι
v. 106. γε	έ	L.XIV. v. 12. οίο	ἀμφί
v. 110. λυγρῆς,	λυγρῆς,	v. 20. Κασσάνδραν	Κασσάνδρην
v. 113. ἔχειν	ἐλεῖν	v. 53. ἀκοίτου	ἀκοίτεω
v. 132-133. Τρώες, ὡς δ' ὑπὸ	Τρώες, ὡς ὑπὸ	v. 92-93.	lacuna.
v. 139. δλέκουσι μένοντες	δλέκουσιν ἔδοντες	v. 113. καὶ οὔδεος	διειδέος
v. 152. τμηθέντες	δηθέντες	v. 121-122.	lacuna.
v. 162. μεγάρουιν	μεγάροιο	v. 142.	in uncis.
v. 183. ἐνί	ἐπί	v. 159. πάρος μεμαυῖαν	μέγ' ἐμμεμαυῖαν
v. 192. γέροντι τεᾶς	γέροντος ἑᾶς (1)	v. 166. ἰσχομεν	ἰσχόμεν
v. 241. κάρη.	κάρην	v. 171. ἄρ'	ἀμ'
v. 244. πολλὸν	πουλὸν	v. 172. βλεφάρων ἠλειθετο	βλεφάρουιν ἠλειθετο
v. 250. πολλῶν	πάντων	v. 178. συνέχοντο	συνέχυντο
v. 257. οὔτοι	οὐ πω	v. 188. ἄδην ἐμὸν	ἀρήιον
v. 268. φίλου, αἰνὸν	φίλου ἔνδον,	v. 198. ἀπηέτηνθ'	ἐπηέτηνθ'
v. 276. ἐνί	ἐνί	v. 214 et 241. εὔπεπλον	εὔπεπλον
v. 295. θς	ὡς	v. 262. ἔκχυσσ	ἔκχυτο
v. 345. οί, et ἄλλων ἐν	καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνί	v. 263. χεῖματι	χέρματι
v. 348. μή	μὶ' ἤ	v. 265. περιτρίζωσι	περιτρίζωσι
v. 362. σ' ἐδέξατ'	σε δέξατ'	v. 269. στεναχῆσι	στοναχῆσι
v. 368. ἄρ ἔμελλεν	ἄρα μέλλεν	v. 281. ἀνωλύεσσε	ἀνωμώζεσσε
v. 384. παρ'	καὶ	v. 283. σπαργεῦσα	σπαργῶσα
v. 394. ἀρίζηλο	ἀρίδηλον	v. 292. ἦδ' et ἦδ'	ἦδ' et ἦ
v. 401. θεῆ	θεᾶ	v. 299. ἐνί μαίνεται	ἐτ' λαίνεται
v. 405. ἄρ ἔθελγεν	ἄρα θέλεγεν	v. 302. βλεφάρων χεύοντο	βλεφάρουιν ἔχυντο
v. 410. ἀναρέμεν	ἐναρέμεν	v. 328. οἶδμα	χεῦμα
v. 425. οὐδὲ ἤ	οὐδ' ἤγ'	v. 386. δὲ τὰ	δ' ἐὰ (4)
v. 428. ἔτρεσεν	ἔτρεμεν	v. 389. ἀπόπροθε	ἀπόπροθι
v. 429. ἐπεὶ οί	ὅτι οί	v. 402. αὐτοί	παῦροι
v. 445. αὐτὸν	αὐτὸς (2)	v. 444. οὔτι	οὔτοι
v. 452. ἦριπεν	ἔβριωεν	v. 495. τις	οί (5)
v. 489. ὑπέκ	ὑπαί	v. 504. διέχευον	διέχευαν
v. 518. οί	τοί (3)	v. 507. πότμον	πόντον
v. 522. ἀναμνήσαντο	ἀνεμνήσαντο	v. 557. μέν	μέγ'
v. 542. τι μυρομένων	κινυρομένων	v. 590. Ὄς	Ὄς
et περιπίπτατ'	περιπέπτατ'		

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typhotetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσαι ἅντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodomannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legitibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐλδομένη vitiosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐλδομένη, Kœchlyus καίπερ ἄλωμένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * * αἱ δ' ἐὰ τέκνα

ἄμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶν improbaret, κοινῶν potius quam κοίφω succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΕΠΗ
ΚΑΙ ΕΠΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

HESIODI
CARMINA ET FRAGMENTA.

MAVREN

FRANZ JOSEPH

HEINRICH

STADT DER KUNST

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰδεῖν,
αἴθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζᾷθεόν τε,
καί τε περι κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὄρχεῦνται καὶ βωμῶν ἐρισθενέος Κρονίωνος·
5 καί τε λοισσάμεναι τέρενα χρῶα Περμησσοῖο,
ἢ Ἴππου κρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
ἀκροτάτῃ Ἑλικῶνι χοροδὸς ἐνεποιήσαντο,
καλοὺς, ἡμερόντας· ἐπεβρόσσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνούμεναι, κεκαλυμμένοι ἡέρι πολλῇ,
10 ἐννύχαι στείχον περικαλλὰ ὄσσαν ἰεῖσαι,
ὑμεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην,
Ἄργεῖην, χρυσεοῖσι πεδίλοις ἐμβεδαυῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
15 ἢ δὲ Ποσειδάω γαίηοχον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην, Ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἄφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην,
[Ἥῶ τ' Ἥελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,]
Λητώ τ' Ἰάπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
20 Γαῖάν τε Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερῶν γένος αἰὲν ἐόντων·
αἶ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλήν ἐδίδαξαν αἰοῖδην,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρῶτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
25 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγίοχοιο·
Ποιμένες ἀγραυλοὶ, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεῦδεα πολλὰ λέγειν ἐπιμίμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαί.
Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·
30 καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
δρέψασθαί τηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αἰδοῖην
θειήν, ὡς κλειοίμην τά τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα.
Καί με κέλονθ' ὑμεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰδεῖν.
35 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ δρῶν ἢ περὶ πέτρων;
Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῦσαι τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος βέεσι αὐδῇ
40 ἔκ στομάτων ἡδέϊα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐγυρδούποιο θεᾶν ὅπῃ λειριόεσση
σκιδναμένη· ἡχεῖ δὲ κάρη νιφόντος Ὀλύμπου,
δώματά τ' ἀθανάτων. Αἶ δ' ἀμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι
θεῶν γένος αἰδοίων πρῶτον κλειουσιν αἰοῖδῃ
45 ἐξ ἀρχῆς, οὐς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἔτικτεν,

HESIODI THEOGONIA.

A Musis Heliconiadicibus incipiamus canere,
quæ Heliconis habitant montem magnumque divinumque,
atque circa fontem nigrum pedibus teneris
saltant, et aram præpotentis Saturnii,
atque ablutæ tenerum corpus aqua Permessi,
aut Hippocrenes, aut Olmii sacri,
summo in-Helicone choreas ducebant
pulchras, amabiles; tripudiabant vero pedibus:
Inde concitatæ, velatæ aere multo,
noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
celebrantes Jovemque ægida-tenentem et venerandam Juno-
nem] argivam, aureis calceamentis incedentem:
filiamque ægida-tenentis Jovis, cæruleis-oculis Minervam,
Phœbumque Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
atque Neptunum terram-continentem, terram-moventem,
et Themis venerandam, et pætis-oculis Venerem,
Hebenem aurea-corona, formosamque Dionen,
[Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,]
Latonamque, Japetumque et Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum et Noctem atram,
aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis:
Pastores agrestes, mala probra, ventres solum,
scimus falsa multa dicere veris similia:
scimus autem, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,
et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
ut decerperem, mirandum. Inspirarunt autem mihi vocem
divinam, ut canerem futuraque præteritaque.
Et me jubebant celebrare beatorum generis sempiternorum,
se vero ipsas primo et postremo semper canere.
Sed quo mihi hæc circa quercum aut circa petram?
O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
canendo oblectant magnum animum in Olympo,
memorantes præsentiaque futuraque præteritaque,
voce concinentes. Earum vero indefessa fluit vox
ab ore suavis. Ridet autem domus patris
Jovis valde-tonantis, Dearum voce liliacea
dispersa. Resonat vero vertex nivosi Olympi,
domusque immortalium. Hæc vero immortalē vocem emit-
tentes,] deorum genus venerandorum primo celebrant canti-
lena] ab exordio, quos Tellus et Cælum latum genuerunt,

οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἑάων.
 Δεύτερον αὐτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμενοι θ' ὑμνεῦσι θεαὶ λήγουσί τ' αἰοδιῆς,
 ὅσων φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος.
 50 Αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κόυραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγείσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 55 λησμοσύνην τε κακῶν ἀμπαυμά τε μερμηράων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσητο μητιέτα Ζεὺς
 νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναθάινων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὄραι,
 μηῶν φθινόωντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
 60 ἢ δ' ἔτεκ' ἑνέα κόυρας ὁμόφρονας, ᾗσιν αἰοιδῆ
 μέμβλεται, ἐν στήθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 [τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόντος Ὀλύμπου,
 ἔνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ δ' αὐτῆς Χάριτες τε καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν,]
 65 ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόματ' ὅσων εἶσαι
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἤθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσαι, ἐπήρατον ὅσων εἶσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπι καλῆ,
 ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 70 ὑμνεύσαις, ἔρατὸς δὲ ποδῶν ὕπο δοῦπος ὀρώρει,
 νισσομένων πατέρ' εἰς ὄν· ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. Εὐδὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοισι διάταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
 75 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι αἰεὶδον Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
 ἑνέα θυγατέρες μεγάλην Διὸς ἐκγεγαυῖαι, [σαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ' Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'· ἢ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἄπασέων.
 80 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεύσιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ,
 ὄντινα τιμήσωσι Διὸς κόυραι μεγάλοιο,
 γαινόμενόν τ' ἐρίδωσι διωτρεφῶν βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἑέρσην,
 τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος βεῖ μελιγχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
 85 πάντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθείησι δίκησιν· ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύων
 αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε·
 τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετὰ τροπα ἔργα τελεῦσι
 90 ῥηθιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὡς ἰλάσκονται
 αἰδοὶ μελιγίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγορῆμοισι·
 οἷά τε Μουσάων ἱερῆ δόσις ἀνθρωποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 95 ἀνδρες αἰοδοὶ ἕασιν ἐπὶ γθόνα καὶ κιθαρισταί·
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὀλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
 φίλωνται· γλυκερῆ οἱ ἀπὸ στόματος βέει αὐδή.
 Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰοιδὸς

quique ex his prognati sunt Dii, datores honorum.
 Secundo etiam Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 Incipientesque celebrant Deae finiuntque carmine *celebrare*,
 quam præstantissimus sit Deorum imperioque maximus.
 Porro autem hominumque genus fortiumque gigantum
 celebrantes oblectant Jovis mentem in Olympo
 Musæ Olympiades, filiae Jovis ægida-habentes :
 quas in Pieria Saturnio peperit patri mista
 Mnemosyne, arvis Eleutheris imperans,
 oblivionemque malorum solatiumque curarum.
 Novem enim cum-ea noctes mistus-est prudens Jupiter,
 seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus esset, circumvolverentur vero tempesta-
 tes,] mensibus exactis, diesque multi transacti essent,
 ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 curæ-est, in pectoribus securum animum habentibus,
 [paululum a summo vertice nivosi Olympi,
 ubi ipsis splendidique chori et ædes pulchræ.
 Juxta vero eas Gratiaque et Cupido domos habitant,]
 in conviviis : amabilem autem per os vocem emittentes,
 canunt omniumque leges et mores venerandos
 immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Illæ tunc ibant ad Olympum exultantes voce pulchra,
 immortalis cantilena : circum vero resonabat terra atra
 canentibus : jucundus vero a pedibus strepitus excitabatur,
 euntium patrem ad suum. Is autem in cælo regnat,
 ipse habens tonitru atque ardens fulmen,
 vi superato patre Saturno. Bene autem singula
 immortalibus disposuit simul, et ordinavit honores.

Hæc sane Musæ canebant, cœlestes domos incolentes :
 Novem filiae magno e Jove prognatae :
 Clioque Euterpeque Thaliaque Melpomeneque,
 Terpsichoreque Eratoque, Polymniaque Uraniaque,
 Calliopeque : hæc autem præstantissima est omnium.
 Hæc enim et reges venerandos comitatur.
 Quemcumque honorarunt Jovis filiae magni,
 nascentemque adspexerunt a-Jove-nutritorum regum,
 huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
 hujus vero verba ex ore fluunt suavia : at sane populi
 omnes ipsam respiciunt, reddentem jus
 rectis judiciis. Hic autem secure concionabundus
 statim etiam magnam contentionem scite dirimebat.
 Propterea enim reges prudentes *sunt*, ut populis
 læsis in-foro integras res restituant
 facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem vero per urbem, tanquam Deum, venerantur
 reverentia blanda : eminet vero inter congregatos.
 Taleque Musarum sanctum munus hominibus.
 A Musis enim et amicus-feriente Apolline
 viri cantores sunt super terram et citharædi,
 ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcumque Musæ
 amant : suavis ei ab ore fluit vox.
 Si quis enim vel luctum habens recens-afflicto animo
 tristetur, animo dolens, sed cantor

100 Μουσάν θεράπων κλειᾶ προτέρων ἀνθρώπων
 ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 αἰΨ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
 Χαίρετε, τέκνα Διός, δότε δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδήν.
 105 [Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἕόντων,
 οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 νυκτός τε θνοφερῆς, οὗς ὁ ἄλμυρός ἔτρεφε πόντος.]
 Εἶπατε δ' ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἰδματι θύων,
 110 ἄστρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρὸς ὑπερθεν,
 οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
 ὡς τ' ἄφενος δάσσατο καὶ ὡς τιμάς διέλκοντο,
 ἧδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολυπτύχον ἔσχον Ὀλυμπον.
 Ταυτὰ μοι εἰσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 115 εἰς ἄρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
 Ἥτοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 [ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,]
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχρῶ χθονὸς εὐρουδείης,
 120 ἧδ' Ἐρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 λυσιμελής πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 δαμνᾷ τ' ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπιφρονα βουλήν.
 Ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο·
 Νυκτὸς δ' αὐτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
 125 οὗς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃ μιγεῖσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγέναιτο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτει,
 ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' Οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,
 130 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βησσηντα.
 Ἥδὲ καὶ ἀτρούγετον πέλαγος τέκεν, οἰδματι θύων,
 Πόντον, ἄτερ φιλότῃτος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανοῦ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε Κριόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
 135 Θεῖήν τε Ρεῖήν τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβήν τε χρυσοστέφανον Τηθύον τ' ἔρατεινήν.
 Τοὺς δὲ μὲθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὐ Κύκλωπας ὑπέροβιον ἤτορ ἔχοντας,
 140 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀμβριμόθυμον,
 οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν τευξάν τε κεραυνόν.
 Οἳ δ' ἤτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 μόνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
 [Οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες·
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφῶν
 145 κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ·]
 ἰσχύς τ' ἧδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὐ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὄμβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κόττος τ' Ὀβριάρεός τε Γύης θ' ὑπερῆφανα τέκνα.
 150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοστο
 ἄπλητοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστω πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφικον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.

Musarum famulus gloriam priscorum hominum
 celebraverit beatosque Deos, qui Olympum incolunt;
 statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum
 meminit : cito vere deflexerunt eos dona Dearum.
 Salvete, natae Jovis, date vero amabilem cantilenam.
 [Celebrate autem immortalium sacrum genus, semper existi-
 stentium,] qui tellure prognati sunt et caelo stellato,
 nocteque caliginosa, quosque salsus nutritivus pontus.]
 Dicite autem, quomodo primum Dii et terra facti-sint
 et flumina et pontus immensus, aestu furens,
 astraque fulgentia et caelum latum superne :
 et qui ex his nati sunt Dii, datores honorum,
 utque opes dividerint et quomodo honores distinxerint,
 atque etiam quomodo primum multivacum tenuerint Olym-
 pum :] haec mihi dicite, Musae, celestes domos inhabitantes,
 ab initio, et dicite quidnam primum fuerit illorum.
 Igitur primum quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato-pectore, omnium sedes tuta semper
 [immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,]
 Tartaraque tenebrosica in-recessu terrae spatiosae :
 atque Amor, qui pulcherimus inter immortales Deos,
 solvens-curas omniumque Deorum omniumque hominum,
 domat in pectoribus animum et prudens consilium.
 Ex Chao vero Erebusque nigraque Nox editi-sunt.
 Ex Nocte porro Aetherque et Dies prognati-sunt :
 quos peperit, ubi-conceperat, Erebo concubitu mista.
 Tellus vero primum quidem genuit aequalem sibi
 Coelum stellatum, ut ipsam totam circumtegat,
 ut esset beatis Diis sedes tuta semper.
 Genuit vero Montes altos, Dearum grata domicilia
 Nympharum, quae habitant per montes saltuosos.
 Atque etiam infrugiferum pelagus peperit aestu furens,
 Pontum, absque amore suavi : sed deinde
 Coelo concubens, peperit Oceanum profundis-vorticibus,
 Coemque Criumque, Hyperionemque Japetumque,
 Theamque Rheamque, Theminque Mnemosynenque,
 Phoebenque aurea-corona, Tethynque amabilem.
 Hos vero post natu-minimus natus-est Saturnus versutus,
 severissimus inter-liberos : floridum autem oderat parentem.
 Vero etiam genuit Cyclopes superbum cor habentes,
 Brontenque Steropenque et Argen forti-animo,
 qui Jovi et tonitru dederunt et fabricarunt fulmen.
 Hi autem sane caeterum quidem Diis similes erant,
 unus vero oculus media positus-erat in-fronte.
 [Hi vero ex immortalibus mortales evaserunt loquentes :
 Cyclopes vero nomen erat impositum, eo quod ipsorum
 orbiculatus oculus unus inerat fronti :]
 roburque ac vires et varia-artes erant in operibus.
 Alii vero etiam e Tellureque et Coelo prognati-sunt
 tres filii magnique et praevalidi, nefandi,
 Cottusque Briareusque Gyasque, superba proles.
 Quorum centum quidem manus ab humeris prorumpbant
 inaccessible, capita vero unicuique quinquaginta
 ex humeris prognata-erant super robustos artus.

Ἴσχυς δ' ἄπλητος κρατερὴ μεγάλη ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 155 δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆϊ
 ἐξ ἀρχῆς. Καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίσσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
 160 στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
 Αἴψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
 τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμημένη ἦτορ·
 Παῖδες ἔμοι καὶ πατρός ἀτασθάλου, αἷκ' ἐθέλητε
 165 πεῖθεσθαι, πατρός κε κακὴν τισαίμεθα λῶβην
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰκία μήσατο ἔργα. [τῶν
 Ὁσφάτο· τοῦ δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐ-
 φθέξατο· θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 ἄψ αὐτίς μύθοισι προσήύδα μητέρα κενδήν·
 170 Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 ἡμετέρου· πρότερος γὰρ αἰκία μήσατο ἔργα.
 Ὁσφάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόγῳ ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
 175 ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 ἱμείρων φίλοτης ἐπέσχετο καὶ β' ἐτανύσθη
 πάντη· ὁ δ' ἐκ λοχεοῦ παῖς ὠρέξατο χειρὶ
 σκαῖῃ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαθεν ἄρπην,
 180 μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μῆδεα πατρός
 ἔσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
 ἐξοπίσω. Τὰ μὲν οὐτὶ ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
 ὄσσαι γὰρ βραθάμιγες ἀπέσσυθεν αἱματώεσσαι,
 πάσας ἐδέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 185 γίναται· Ἐρινύς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
 τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἅς Μελίαις καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 μῆδεα δ' ὡς τοπρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
 κάββαλ' ἀπ' Ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 ὧς φέρετ' ἀμπελάγος πουλὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὄρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι Ζαθείοισιν
 ἐπλητ'· ἐνθεν ἔπειτα περιέρρυτον ἵκετο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίῃ
 195 ποσσὶν ὑπο βραδινοῖσιν ἀέζετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 ἀφρογενέα τε θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθέρειαν
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, οὐνεκ' ἐν ἀφοῶ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροισι.
 Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 ἡ δὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφάνθη.
 Τῆ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
 γαινομένη ταπρῶτα δέων τ' ἐς φύλον ἰούση.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἡδὲ λέλογχε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 παρθενοῖς τ' ὄαρους μειδιήματα τ' ἐξαπάτας τε
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλόττά τε μελιχίην τε.

Robur autem inaccessum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellureque et Cælo procreati sunt,
 potentissimi sunt filiorum, a suo vero infestabantur parente
 ab initio. Et horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 omnes occultabat, et in lucem non emittebat,
 Terræ in latebris malo autem oblectabatur opere
 Cælus, ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 referta: dolosam vero malam excogitavit artem.
 Statim vero procreans genus cani ferri
 fabricavit magnam falcem et edixit liberis caris.
 Dixit autem animum-addens, suo mœrens corde:
 Filii mei et patris nefarii, si volueritis
 parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 vestri. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit: illos vero sane omnes invasit metus, neque quis-
 quam eorum] locutus est. Confirmato animo tamen magnus
 Saturnus versutus] rursus verbis compellavit matrem vene-
 randam:] Mater, ego hoc certe in-me-recipient peragam
 facinus, quoniam patrem detestabilem nihil curo
 nostrum. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit: gavisus est autem valde animo Tellus ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in-insidiis: indidit vero manui
 harpen asperis-dentibus: dolum autem suppediavit omnem.
 Venit autem Noctem inducens magnus Cælus: circum vero
 Tellur] cupiens amoris incumbibat, et sane extensus est
 undique: ex insidiis autem filius petiit manu
 sinistra, dextra vero immanem cepit harpen,
 longam, asperis-dentibus, sui que genitalia patris
 festinanter demessuit, retro autem jecit ut-ferrentur
 pone. Illa quidem non incassum effugerunt manu:
 quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
 omnes suscepit Terra: inversis autem annis,
 produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes
 armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.
 Genitalia autem ut prius resecta ferro
 projecerat ex Epiro in pontum undosum,
 sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca vero
 alba] spuma ab immortal corpore oriebatur: in ea autem
 puella] innutrita est: primum vero ad-Cythera divina
 vehebatur, inde tum circumduam pervenit ad-Cyprum.
 Prodiit vero veneranda formosa Dea, circum vero herba
 pedibus sub mollibus crescebat: ipsam autem Aphroditem
 spumigenamque Deam et pulchre-coronatam Cytheream
 nominant Diique et homines, quia in spuma
 nutrita fuit: at Cytheream, quod appulit Cythera:
 Cyprigenam vero, quod nata est undosa in Cypro:
 atque amantem-genitalia, quod e genitalibus emersit.
 Hanc vero Amor comitatus est, et Cupido sequebatur pulcher,
 natam primum Deorumque ad cœtum euntem.
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
 sortem inter homines et immortales Deos,
 virgineasque confabulationes risusque fallaciasque
 oblectantemque suavem amoremque ballicitiamque.

Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν
 παῖδας νεικεῖων μέγας Οὐρανὸς οὐδς τέκεν αὐτός.
 Φάσκει δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίη μέγα βρέξαι
 310 ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. [γὰρ
 Νῦξ δ' ἔτεκε συγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαι-
 καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὑπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνει-
 οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νῦξ ἑρεβεννή. [ρων·
 Δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινέσσαν,
 215 Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο
 χρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπὸν.
 [Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγέναιτο νηλεσποίνους,
 Κλωθὴ τε Λάχρσις τε καὶ Ἄτροπον, αἶτε βροτοῖσι
 γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχριν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 220 αἶτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιθιασίας ἐφρέπουσιν,
 οὐδέ ποτε λήγουσι θεαὶ δαινοῖο χόλοιο,
 πρὶν γ' ἀπὸ τῶ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅστις ἀμάρτη.]
 Τίκτη δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νῦξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
 225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτεροθύμον.
 Αὐτὰρ Ἔρις συγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόντα
 Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυρόντα,
 Ὑσμίνας τε Φόρους τε, Μάχας τ' Ἄνδροκτασίας τε,
 Νείκεά τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν,
 Ὅρκον θ', ὅς δὴ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόση.
 Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 πρσβύτατον παίδων αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 235 οὔνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος, οὐδέ θεμιστέων
 λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν·
 αὐτίς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
 Γαίη μισγόμενος καὶ Κητὸν καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγέρατα τέχνα θεῶων
 πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωριδὸς ἠϋκόμοιο,
 κούρης Ὀκεανοῖο, τελήεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῶ τ' Εὐκράντη τε, Σαῶ τ' Ἀμφιτρίτη τε,
 Εὐδάρη τε Θέτις τε, Γαλήνη τε Γλαύκη τε,
 245 Κυμοθόη, Σπειῶ τε, Θόη θ' Ἀλίη τ' ἑρόεσσα,
 καὶ Μελίτη χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυή,
 Πασιθέη τ' Ἐρατῶ τε καὶ Εὐνεΐκη ῥοδόπηχης,
 Δωτῶ τε Πρωτῶ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια,
 250 Δωρίς καὶ Πανόπεια καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια,
 Ἴπποθόη τε ἑρόεσσα καὶ Ἴππονόη ῥοδόπηχης,
 Κυμοδόκη θ', ἥ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
 πνοιᾶς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
 ρεῖα πρῆνυει καὶ εὐσφύρω Ἀμφιτρίτη,
 255 Κυμῶ τ' Ἠϊόνη τε εὐστέφανός θ' Ἀλιμῆδη,
 Γλαυκονόμη τε φιλομμειδῆς καὶ Ποντοπόρεια,
 Λειαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαιομέδεια,
 Πουλινόμη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάρνη τε, φυήν τ' ἔρατῃ καὶ εἶδος ἄμωμος,
 260 καὶ Ψαμάθη, χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μενίππη,

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat ,
 filios objurgans magnus Coelus , quos genuit ipse.
 Dicitabat autem eos tendentes-manus protervia magnum
 patrasse] facinus, cujus deinceps ultio in-posterum futura-sit.
 Nox vero peperit odiosumque Fatum et Parcam atram,
 et Mortem : peperit vero Somnum : peperit vero agmen So-
 mniorum : nemini concumbens Dea peperit Nox obscura.
 Deinde etiam Momum et Ærumnam dolore-plenam,
 Hesperidesque, quibus mala trans inclytum Oceanum
 aurea pulchra curæ-sunt, ferentesque arbores fructum :
 et Parcas et fatales-Deas genuit inexorabiles,
 Clothoque Lachesinque et Atropon, quæ mortalibus
 nascentibus dant habendum bonumque malumque,
 et quæ hominumque Deorumque delicta persequuntur,
 neque unquam deponunt Deæ vehementem iram,
 priusquam ab illo sumserint gravem penam, quisquis pec-
 carit.] Peperit autem et Nemesin, cladem mortalibus homi-
 nibus,] Nox pernicioosa ; post hanc vero Fraudem enixa-est et
 Concubitus] Seniumque perniciosum, et Contentionem pepe-
 rit pertinacem.] At Contentio odiosa peperit quidem Labo-
 rem molestum,] Oblivionemque Famemque et Dolores la-
 crimabiles,] Pugnasque Cædesque Præliaque Stragesque vi-
 rorum,] Jurgiaque mendacesque Sermones Disceptatione-
 que,] legum-contentum Noxamque, familiares inter-se,
 Jusjurandumque, quod sane plurimum terrestres homines
 lædit, quando quispiam volens perjurium juraverit.
 Nereum vero veracem et ingenuum genuit Pontus,
 maximum-natu filiorum : sed vocant senem,
 eo quod verusque et placidus : nec legum
 obliviscitur, sed justa et moderata judicium novit ;
 rursum vero etiam Thaumantem magnam et fortem Phor-
 cyn,] Terræ commistus, et Ceto formosis-genis
 Eurybiamque, adamantis in pectore animum habentem.
 Ex-Nereo autem prognatæ sunt peramabiles filiæ Dearum
 Ponto in infructuoso , et e-Doride pulcra,
 filia Oceani, ultimi fluvii,
 Protoque Eucrateque, Saoque Amphitriteque,
 Eudoraque Thetisque, Galeneque Glauceque,
 Cymoθοῦ, Spioque, Thoῦque Haliaque amabilis
 et Melita gratiosa et Eulimene et Agave,
 Pasitheaque Eratoque, et Eunice roseis-brachiis,
 Dotoque Protoque, Pherusaque Dynameneque,
 Nesæaque et Actæa et Protomedia,
 Doris et Panopia et formosa Galatea,
 Hippothoῦque amabilis et Hipponoῦ roseis-brachiis,
 Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto
 flatusque divinorum ventorum una-cum Cymatolege
 facile mitigat et cum Amphitrite pulcris-talis,
 Cymoque, Ejoneque , pulchreque-coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris et Pontoporia,
 Liagoreque et Evagore et Laomedea,
 Polynomeque et Autonoe et Lysianasse
 Evarneque, indole grata et specie inculcata,
 et Psamathe, decora corpore, divaque Menippe,

Νησώ τ' Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε Προνόη τε,
 Νημερτής θ', ἢ πατρός ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αἴται μὲν Νηρήος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.

- 265 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυβρέταο θύγατρα
 ἠγάγετ' Ἡλέκτρην ἢ δ' ὠκείαν τέκεν Ἴριν,
 ἠΰκόμους θ' Ἄρπυϊας, Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτην τε,
 αἶ ῥ' ἀνέμων πνοιῆσι καὶ ὠωνοῖς ἀμ' ἔπονται
 ὠκείης πεπερούγεσσι μεταχρόνιοι γὰρ ἄλλον.
- 270 Φόρχυι δ' αὖ Κητώ Γραίας τέκε καλλιπαρήους
 ἐκ γενετῆς πολιὰς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
 ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἀνθρώποι,
 Πεφρηδῶ τ' εὐπεπλον Ἐνωῦ τε χροκόπεπλον,
 Γοργούς θ', αἶ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο,
 275 ἐσχατῆι πρὸς νυκτὸς, ἴν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθεινῶ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
 Ἡ μὲν ἔην θνητῆ, ταὶ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
 αἶ δύο τῆ δὲ μῆι παρελέξατο Κυανοχαίτης
 ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
- 280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλῆν ἀπεδειροτόμησεν,
 ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῶ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγὰς
 γένθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλησι.
 Χῶ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μή-
 285 ἴκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηγὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, [λων,
 βροντῆν τε στεροπῆν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρουονῆα
 μιχθεὶς Καλλιρόη κούρη κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἑρακλήηη
- 290 βουσι πὰρ' εἰλιπόδεσσι περιβρύτωι εἰν Ἐρυθείη·
 ἤματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ὀκεανοῖο,
 Ὀρθρον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
 σταθμῷ ἐν ἠερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
- 295 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν εἰκόδος
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 σπῆι ἐνι γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον Ἐχιδναν,
 ἤμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπάρηον,
 ἤμισυ δ' αὐτε πέλωρον θφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
 300 [ποικίλον, ὠμηστῆν, ζαθέης ὑπὸ κεῦθει γαίης.
 Ἐνθα δὲ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλη ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἐνθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.]
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνα,
 305 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
 Τῆ δὲ Τυφάονά φασι μιγῆμεναι ἐν φιλόττηι,
 δεινόν θ' ὑβριστῆν τ' ἀνεμον ἐλικώπιδι κούρη·
 ἢ δ' ὑποκουσάμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὀρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρουονῆι·
 310 δεῦτερον αὔτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φατειὸν
 Κέρβερον, ὠμηστῆν, Αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 πεντηκοντακάρηνον, ἀναΐδα τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ὑδρην αὔτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδυῖαν,

Nesque Eupompeque, Themistoque Pronoëque,
 Nemertesque, quæ patris habet mentem immortalis.
 Hæ quidem ex-Nero inculpato procreatæ-sunt
 filię quinquaginta, inculcata opera callentes.

Thaumas vero Oceani profundiflui filiam
 duxit Electram : hæc autem celerem peperit Irim,
 pulchricomasque Harpyias, Aëlloque Ocypetenque,
 quæ sane ventorum flamina et aves una comitantur
 pernicibus alis : similes-tempori enim volitant.

Phorcø vero dein Ceto Græas peperit formosas
 a partu canas, quas inde Græas vocant
 immortalesque Dii humique incendentes homines,
 Pephredoque pulchro-peplo, Enyoque croceo-peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant trans celebrem Oceanum,
 in-extrema-parte ad noctem, ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque Euryaleque Medusaque gravia perpessa.
 Illa quidem erat mortalis, hæc autem immortales et senii ex-
 pertes] duæ : cum una vero concubuit cærulea-cæsariæ Ne-
 ptunus] in molli prato et floribus vernis.

Ejus autem quom jam Perseus caput amputasset,
 exsilium Chrysaorque magnus et Pegasus equus.
 Huic quidem cognomen erat, quoniam Oceani apud fontes
 natus-erat, ille vero ense aureum tenebat manibus suis.
 Et-ille quidem cum-avolasset, relicta terra matre pecorum,
 pervenit ad immortales : Jovis vero in domo habitat,
 tonitruque fulgurque ferens Jovi prudenti.

Chrysaor autem genuit tricripitem Geryonem,
 mistus Calliroæ filię nobilis Oceani.

Illum quidem armis-exiit vis Herculeæ,
 boves apud flexipedes circumflua in Erythia :
 die illo, ubi boves egit latas-frontes-habentes
 Tiryntia in sacram, trajecto Oceano
 Orthroque interfecto et bubulco Eurytionæ,
 stabulo in obscuro, trans inclytum Oceanum.

Ipsa autem peperit aliud monstrum, intractabile, nihil si-
 mile] mortalibus hominibus neque immortalibus Diis,
 specu in concavo, divinam infracto-animo Echidnam :
 dimidiam quidem nympham nigris-oculis, pulcris-genis ;
 dimidiam contra ingentem serpentem, horrendumque ma-
 gnumque,] [varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ.
 Illic vero ei specus est in-imo cava sub petra,
 procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus :
 ibi sane ei destinantur Dii inclytas domos incolere.]
 At coercebatur apud Arimos sub terra misera Echidna,
 immortalis nympa et senii-expers diebus omnibus.

Huic vero Typhaonem aiunt mistum-esse concubitu,
 vehementemque violentumque ventum, nigris-oculis puellæ :
 ea vero grævada-facta peperit truces liberos :
 Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Secundo iterum edidit-partu intractabilem, haud effabilem
 Cerberum, crudivorum, Plutonis canem ænea-voce,
 quinquaginta-capitum, impudentemque fortemque.
 Tertio Hydram rursus genuit perniciosa scientem,

Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 315 ἀπληστον κοτέουσα βίη Ἡρακληεῖη.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηΐφιλω Ἰολάῳ
 Ἡρακλῆς βουλήσιν Ἀθηναίης ἀγγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πένουσαν ἀμαίμακτον πῦρ,
 320 δεινὴν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
 ἡ δὲ χιμαίρης, ἡ δ' ὄφιος, κρατεροῖο δράκοντος.
 [Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Φίξ' ὀλοήν τέκε, Καδμείοισιν δλεθρον,
 Ὄρθρω ὑποδηθεῖσα, Νεμειαῖόν τε λέοντα,
 τὸν δ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδὴν παράκοιτις,
 γαυοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐνθ' ἀρ' ὄγ' οἰκείων ἐλφαίρετο φῶλ' ἀνθρώπων,
 κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης, ἡ δ' Ἀπέσαντος
 ἀλλὰ ἐξ ἐδάμασσε βίης Ἡρακληεῖης.
 Κητώ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότῃ μιγεῖσα
 γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κέυθει γαίης
 335 πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρῦσεα μῆλα φυλάσσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος γένος ἐστί.

Τηθύς δ' Ὠκεανῷ Ποταμούς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλόν τ' Ἀλφειὸν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδινήν,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
 340 Φᾶσιν τε Ῥῆσόν τ', Ἀχελυῖον ἀργυροδινήν
 Νέσσον τε, Ῥοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορον τε,
 Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον, θεῖόν τε Σιμόντα,
 Πηγηνίον τε καὶ Ἐρμον, εὐβρέετην τε Κάϊκον,
 Σαγγαρίον τε μέγαν, Λάδωνά τε Παρθενίον τε,
 345 Εὐνόν τε καὶ Ἄρδησκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον.
 Τίχτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἶ κατὰ γαίαν
 ἀνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἀνακτι
 καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῶ τ' Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ' Ἠλέκτρη τε,
 350 Δωρίς τε Πρυμνῶ τε καὶ Οὐρανίη θεοειδῆς,
 Ἴππο τε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε,
 Ζευξῶ τε Κλυτίη τε, Ἰδυϊά τε Πασιτόη τε,
 Πληξαύρη τε Γαλαξαύρη τ', ἔρατῇ τε Διώνη
 Μηλόβοσίς τε, Θόη τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρη,
 355 Κερκῆϊς τε, φυὴν ἔρατῇ, Πλουτῶ τε βοώπις,
 Περσηῖς τ' Ἰάνειρά τ', Ἀκάστη τε Ξάνθη τε,
 Πετραίη τ' ἐρόεσσα, Μενεστῶ τ' Εὐρώπη τε,
 Μητίς τ' Εὐρουνόμη τε, Τελεστῶ τε προκόπελος
 Χρυσῆϊς τ', Ἀσίη τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ,
 360 Εὐδῶρη τε, Τύχη τε καὶ Ἀμφιρῶ Ὀκυρόη τε,
 καὶ Στύξ, ἡ δὲ σφειων προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὔται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβύταται κοῦραι. Πολλαὶ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλια εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανίνα,
 365 αἶ ῥα πολυσπερέες γαίαν καὶ βένθεα λίμνης
 πάντῃ δμοῖς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.

Lernæam, quam enutrivit Dea albis-ulis Juno,
 implacabiliter irascens robori Herculeo.
 Atque eam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
 Amphitryoniades cum bellicoso Iolao,
 Hercules, ex-consiliis Minervæ prædatrix.
 Illa vero Chimæram peperit, spirantem inexpugnabilem ig-
 nem,] trucemque magnamque, pernicemque validamque.
 Hujus autem erant tria capita : unum quidem terribilis leonis,
 alterum capellæ, tertium vero serpentis, robusti draconis.
 [Ante leo, pone vero draco, in-medio autem capra,
 horrende efflans ignis vim ardentis.]
 hanc quidem Pegasus occidit et strenuus Bellerophonates.
 At ea sane Sphingem perniciosam peperit, Cadmeis perniciem,
 ab-Ortho compressa, Nemeæumque leonem,
 quem sane Juno cum-enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 in arvis collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
 ibi sane hic commorans damno-afficiebat genera hominum,
 dominans Treto Nemeæ monte atque Apesanti :
 sed ipsum vis domuit roboris Herculei.
 Ceto vero minimum-natu cum-Phorcynæ concubitu mista
 peperit sævum serpentem, qui obscuræ in-latibus terræ
 finibus in amplis aurea mala custodit.
 Hæc quidem Cetus et Phorcynis soboles est.

Tethys autem Oceano Flumina peperit vorticosa,
 Nilumque Alpheumque et Eridanum profundis-vorticibus,
 Strymonem, Mæandrumque et Istrum pulchriflumum,
 Phasinque Rhesumque, Acheloum argenteis-vorticibus
 Nessumque, Rhodiumque Haliæmonemque, Heptaporum-
 que] Granicumque et Æsepum, divumque Simoenta,
 Penumque et Hermum, amœneque-fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque Partheniumque,
 Evenumque et Ardescum, divumque Scamandrum.
 Peperit autem filiarum sacrum genus, quæ per terram
 viros tondent, cum Apolline rege,
 et Fluminibus : hanc vero a Jove sortem habent,
 Pithoque Admeteque, Jantheque Electraque,
 Dorisque Prymnoque et Urania Deæ-similis,
 Hippoque Clymeneque, Rhodiaque Calliroëque,
 Zeuxoque Clytieque, Idyiaque Pasithoëque,
 Plexaureque Galaxaureque, amabilisque Dione
 Melobosisque, Thoëque et formosa Polydora,
 Cercæisque indole amabilis, Plutoque magnis-oculis,
 Perseisque Janiraque, Acasteque Xantheque,
 Petraeque amabilis, Menesteque Europaque,
 Metisque Eurynomeque, Telestoque croceo-peplo
 Chryseisque, Asiaque et amabilis Calypso,
 Eudoreque, Tycheque et Amphiro Ocyroëque,
 et Styx, quæ sane ipsarum excellentissima est omnium.
 Hæc vero Oceano et Tethye prognatæ-sunt,
 majores-natu filiæ. Multæ quidem sunt et aliæ.
 Ter mille enim sunt teneris-malleolis Oceanitides,
 quæ sane multum-dispersæ terram et profunditates lacus
 undique pariter obeunt, Dearum splendida proles.

Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ βέοντες,
 υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
 τῶν ὄνομα ἄργαλέον πάντων βροτῶν ἀνδραῖνιστεῖν,
 370 οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασι, ὅσοι περναίεταόουσι.

Θεῖη δ' Ἥελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
 Ἥῳ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσι,
 γείναθ' ὑποδηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.

375 Κρίω δ' Εὐρυβίη τέκεν ἐν φιλότῃ μιγεῖσα
 Ἄστραϊὸν τε μέγαν Πάλλαντάν τε δια θεῶν
 Πέρσην θ', δὲ πάσῃ μετέπρεπεν ἰμοσύνησιν.

Ἄστραϊω δ' Ἥῳσ ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέστην, Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
 380 καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεὰ θεῶν εὐνηθεῖσα.

Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρᾳ τίκτεν Ἐωσφόρον Ἥριγένειᾳ
 ἄστρα τε λαμπετόωντα, τὰτ' οὐρανὸς ἔστεφάνωται.

Στύξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖ-
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάρουσι· [σα
 385 καὶ Κράτος ἤδε Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
 τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 οὐδ' ὁδὸς ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύη,
 ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριώνεται.

Ἔως γὰρ ἐβόλευσε Στύξ ἀφθίτος Ὠκεανίη
 390 ἤματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 ἀθανάτοισι ἐκάλεσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἶπε δ', δὲ ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
 μὴ τιν' ἀποβράσειεν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

395 Τὸν δ' ἔφαθ', ἥς τις ἀτίμος ὑπὸ Κρόνου ἤδ' ἀγέραςτος,
 τιμῆς καὶ γεράων ἐπιθῆσέμεν ἢ θέμις ἐστίν.

Ἦλε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἀφθίτος Ὀλύμπόνδε
 σὺν σφοῖσιν παίδεσσι φίλου διὰ μῆδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.

400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 παίδας δ' ἤματα πάντα εὐδὸς μεταναίετας εἶναι.
 Ἔως δ' αὐτοὺς πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέστη,
 ἐξετέλεσε· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.

Φοίβη δ' αὖ Κοίλου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν·
 405 κυσσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃ
 Λητῷ κυανόπεπλον ἐγένεατο, μελίχον αἰεὶ,
 ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 [μελίχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.]
 Γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 410 ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκληῆσθαι ἄκοιτιν.

[Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἐκάτην τέκε, τὴν περι πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρην δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀπρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀστερόντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
 415 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.]

[Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερά κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 κικλήσκει Ἐκάτην· παλλὴ τέ οἱ ἔσπετο τιμῆ
 βεῖα μάλ', ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·

Tot vero etiam alii fluvii cum-strepitu fluentes,
 filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys :
 quorum nomina difficile est omnium mortalem virum pro-
 loqui,] sed singuli noverunt, quicumque circum-habitant.

Thia autem Solemque magnum lucidamque Lunam
 Auroramque, quae omnibus terrestribus lumen-præbet
 immortalibusque Diis, qui cælum latum tenent,
 peperit, compressa Hyperionis in concubitu.

Crio autem Eurybia peperit in concubitu mista,
 Astraemque magnum Pallantemque diva Dearum,]
 Persenque, qui omni eminebat peritia.

Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque velocem-viatorem
 et Notum, in concubitu Dea cum-Deo congressa.
 Post hos vero Aurora stellam peperit Luciferum mane-genita,
 astraque fulgentia, quibus cælum cinctum-est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mista,
 Zelum et Nicen pulcris-malleolis, in ædibus ;
 et Robur atque Vim, præclaros peperit filios,
 quorum non est seorsim a-Jove domus, neque ulla sedes,
 nec via, quin illis Deus præeat,
 sed semper prope Jovem graviter-tonantem sedent.
 Sic enim consuluit Styx, incorruptibilis Oceanitis,
 die illo, quando omnes Olympii fulgurator
 immortales vocavit Deos ad latum Olympum :
 dixit autem, quisquis una secum Deorum contra-Titanas
 pugnet,] nulli se ademturum præmia, sed honorem quemque
 habiturum, quem antea inter immortales Deos.

Illum vero dixit, qui honoris-expers fuerit sub Saturno et
 immunis,] ad honores ac præmia se proveceturum, ut æquum
 est.] Venit autem sane prima Styx incorruptibilis in-Olym-
 pum] cum suis filiis sui per consilia patris.
 Eam vero Jupiter honoravit, eximiaque dona dedit.
 Ipsam enim quidem constituit, Deorum magnum ut-sit jus-
 jurandum,] filii autem diebus omnibus sui inquilini ut-sint.
 Similiter vero omnibus continuo, sicuti pollicitus-erat,
 perfecit : ipse autem prævalet atque imperat.

Phoebe vero etiam Cœi perjucundum venit ad torum ;
 grava-facta autem deinde Dea Dei in concubitu,
 Latonam cæruleo-peplo peperit, blandam semper,
 mitem hominibus atque immortalibus Diis,
 [blandam ab initio, suavissimam in Olympo.]
 Peperit vero Asteriam claram, quam olim Perses
 duxit in amplam domum, sua ut-vocaretur uxor.

[Illa autem grava-facta Hecaten peperit, quam præ omnibus
 Jupiter Saturnus honoravit : dedit vero ei splendida dona,
 potestatem ut-habeat terræque et infructuosi maris.

Ea autem etiam stellato sub cælo sortita-est honorem,
 immortalibusque Diis honorata est maxime.
 [Etenim nunc, quando alicubi aliquis terrestrium hominum
 faciens sacra pulchra secundum ritum expiat,
 invocat Hecaten : ingensque eum sequitur honor
 facillime, cui benevola certe Dea suscipit preces :

420 καὶ τέ οἱ ὄλβον ὀπάξει, ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν.]
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων,
 οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα
 ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 425 ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο ἀσμός.
 Οὐδ', ὅτι μουνογενῆς, ἧσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 [καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανόῳ ἡδὲ θαλάσῃ·]
 ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ὡ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησιν·
 430 ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει ὄν κ' ἐθέλησιν·
 ἢ δ' ὀπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσωνται
 ἀνέρες, ἐνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλησι
 νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·
 ἐν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει·
 435 ἐσθλὴ δ' αὐθ', ὀπότ' ἀνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτεϊ καλὸν ἀέθλον
 βρεῖα φέροι χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάξει.
 Ἐσθλὴ δ' ἰππήεσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλησι,
 440 καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται·
 εὐχονται δ' Ἐκάτῃ καὶ ἑρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
 Ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδνὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
 βρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἐρμῇ ληϊδ' ἀξείν·
 445 βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλάτ' αἰγῶν,
 ποίμνας τ' εἰροπόκων οἴων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογενῆς ἐκ μητρὸς εἴουσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράσσει.
 450 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 ὀφθαλμοῖσι ἴδοντο φάος πολυδερχέος Ἥους.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος αἶδε τε τιμαί.]

Ῥεῖη δ' ὑποδιμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἴστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἰφθυμόν τ' Αἰδὴν, ὅς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἑρικτυπον Ἐννοσιγαίον,
 Ζῆνάν τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅστις ἕκαστος
 460 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο,
 τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν Οὐρανίωνων
 ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληΐδα τιμῆν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκὰ οἱ πέπρωτο ἐφ' ὑπὸ παιδί δαμῆναι,
 465 καὶ κρατερῶν περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς·
 τῶν καὶ ὄγ' οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 παῖδας εἰὸς κατέπινε· Ῥεῖην δ' ἔχε πένθος ἀλαστον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Δί' ἐμῆλλε θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξασθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευσεν τοκῆας
 470 τοὺς αὐτῆς, Γαίαν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 μῆτιν συμφράσασσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινῶς πατρὸς εἰοῖο

atque illi divitiis largitur, quoniam facultas sane ei adest.]
 Quotquot enim Terra Cœloque prognati-sunt
 et honorem sorte-accepterunt, illorum habet sortem omnium,
 neque quidquam ei Saturnius per-vim-ademit, neque abstulit,
 quæcumque sortita-est Titanas inter priores Deos,
 sed habet, sicut primum ab initio facta-est distributio.
 Nec, quia unigenita est, minus Dea sortita-est honoris,
 [et potestatem in terraque et cœlo atque in mari.]
 sed insuper etiam multo plus, quoniam Jupiter honorat eam.
 Cui vero vult, magnifice præsto-est atque eum juvat :
 inque concione inter-homines eminet, quem voluerit :
 quando autem ad bellum exitiosum armantur
 viri, tum Dea adest, quibus voluerit,
 victoriam benevole ut-præbeat et laudem porrigat :
 inque judicio reges apud venerandos sedet :
 eximia vero etiam, quando viri in-certaine collectantur,
 ibi dea et his præsto-est atque eos juvat.
 Qui-vicerit vero virtute et robore, pulcrum præmium
 facile fert, gaudensque parentibus gloriam parat.
 Bona autem equitibus adesse, quibus voluerit :
 et his qui cæreuleum mare trajectu-difficile exercent :
 vota-faciunt vero Hecataë, et valde-sonanti Neptuno.
 Facile etiam prædam inclyta Dea dedit copiosam ;
 facile autem abstulit apparentem, volens animo.
 Bona item in stabulis cum Mercurio pecus ad-augendum ;
 armentaque-boum gregesque et greges magnos caprarum,
 gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
 ex paucis copiosos-reddit et ex multis pauciores reddit.
 Ita sane etiam unigenita ex matre (exsistens)
 omnes inter immortales honorata-est muneribus.
 Fecit autem eam Saturnius altricem-juvenum, qui post eam
 oculis adspexerunt lumen multa-contuentis Auroræ.
 Sic ab initio nutrix-puerorum est : hi igitur sunt honores.

Rhea autem compressa a-Saturno peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, et Junonem aureis-calceamentis,
 fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 immite cor habens, et valde-sonantem Neptunum,
 Jovemque sapientem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 cujus etiam a tonitru concutitur lata terra.
 Et illos quidem deglutivit Saturnus magnus, quicumque
 utero ex sacro matris ad genua venerat,
 hæc agitans, ne quis clarorum Cœli-filiorum
 alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex-Terraque et Cœlo stelligero,
 quod sibi fatale-esset suo a filio domari,
 quamvis robusto (exsistenti), Jovis magni per consilia :
 ideoque hic non vanam-speculationem habuit, sed insidias-
 struens] filios suos devorabat : Rheim autem tenebat luctus
 gravis.] Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque
 etiam virorum] paritura, tum tandem caris supplicabat paren-
 tibus] suis, Terræque et Cœlo stellato,
 consilium ut-conferrent, quo-pacto clam pareret
 filium carum, ulcisceretur vero furias patris sui

παίδων οὐς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἢ δ' ἐπίθοντο,
 475 καὶ οἱ πεφραδέτην ὄσαπερ πέπρωτο γενέσθαι
 ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πύονα δῆμον,
 ὅππότε ἄρ' ὑπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 480 Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀπιταλλέμεναί τε.
 [Ἐνθα μιν ἴκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 πρῶτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χειρὶ λαβοῦσα
 ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει, πεπυκασμένῳ, ὕληντι.]
 485 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ·
 τὸν τότ' ἔλων χεῖρεςσιν ἐὼν ἐγκάθετο νηδύν,
 σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὡς οἱ ὀπίσσω
 ἀντι λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 490 λείπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε, βίη καὶ χειρὶ δαμάσσας,
 τιμῆς ἐξελάαν, ὅ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμους δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 ἠῦξτο τοιοῦτον ἀνακτος· ἐπιπλομέων δ' ἐνιαυτῶν
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς
 495 ὄν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 νικηθεὶς τέχνησι βίηφι τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμεσε λίθον, πύματον καταπίνων·
 τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρουδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ γυάλοισ ὑπὸ Παρνησοῖο
 500 σῆμ' ἔμειν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοὺν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὐς δῆσε πατὴρ ἀειαιροσύνησιν·
 οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
 δῶκαν δὲ βροντὴν ἢ δ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
 505 καὶ στεροπὴν τοπρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
 τοῖς πύσσους θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κούρη δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανὴν
 ἡγαγετο Κλυμένην καὶ δμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
 Ἡ δὲ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 510 τίχτε δ' ὑπερκύδαντα Μενόιτιον ἠδὲ Προμηθεά
 ποικίλον, αἰολόμητιν, ἀμαρτινόον τ' Ἐπιμηθεά,
 ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφρηστῆσι·
 πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 παρθένον. Ὑβρίστην δὲ Μενόιτιον εὐρύσπα Ζεὺς
 515 εἰς Ἐρεβὸς κατέπεμψε βαλὼν ψολόντι κεραυνῷ
 εἴνεκ' ἀτασθαλῆς τε καὶ ἡγορέης ὑπερόπλου.
 Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὸν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 πείρασιν ἐν γαίῃ, πρόπαρ Ἐσπερίδων λιγυρώνων,
 ἐστηώς, κεφαλῆ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεςσιν.
 520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυκοπέδησι Προμηθεά ποικιλόβουλον
 δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.
 Καὶ οἳ ἐπ' αἰετὸν ὄρσε τανύπτερον· αὐτὰρ δγ' ἦπαρ
 ἥσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
 525 νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλίσφυρου ἄλκιμος υἱὸς

contra-filios, quos devoraverat ingens Saturnus versutus.
 Illi vero filiae dilectae bene quidem auscultarunt atque mo-
 rem-gesserunt.] et ei commemorarunt, quaecumque consti-
 tutum-esset fieri] circa Saturnum regem et filium magnani-
 mum.] Miserunt autem in Lyctum, Creta in pinguem tra-
 ctum] cum minimum-natu filiorum esset paritura,
 Jovem magnum : hunc quidem sibi suscepit Terra vasta
 Creta in lata educandum enutriendumque.
 [Tum eum pervenit ferens celerem per noctem nigram,
 primum ad Lyctum : abscondit autem ipsum manibus pre-
 hensum] antro in excelso, divinae sub latebris terrae,
 Aegae in monte, denso, silvoso.]
 Illi autem fasciis-involutum magnum lapidem in-manus-de-
 dit] Caeli-filio, praepotenti, Deorum priori regi :
 quem tum arreptum manibus suam condidit in-alvum
 miser, nec cogitavit animo, quod sibi in-posterum
 pro lapide suus filius invictus et securus
 superesset, qui ipsum mox esset vi et manibus domitum
 honore expulsurus, ipse vero inter immortales regnaturus.
 Celeriter autem deinde robur et splendida membra
 cresecbant illius regis : inversis vero annis,
 Terrae consilio astuto circumventus,
 suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 victus artibus vique filii sui.
 Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum :
 hunc quidem Jupiter defixit in terram spatiosam
 Pytho in divina, sub amfractibus Parnassi,
 monumentum ut-sit in posterum, miraculum mortalibus
 hominibus.] Solvit vero patrus perniciosus a vinculis
 Caeligenos, quos vinxerat pater ex-amentia :
 qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 dederuntque tonitru atque candens fulmen
 et fulgur ; antea vero immanis Terra ea occultaverat :
 quibus confisus, mortalibus et immortalibus imperat.
 Puellam vero Japetus pulcris-malleolis Oceanidem
 duxit Clymenen et eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium :
 peperit praeterea praecclarum Menœtium atque Prometheum
 varium, versutum, amentemque Epimetheum,
 qui noxa ab-initio fuit hominibus inventoribus :
 primus enim sane Jovis fictam suscepit mulierem
 virginem. Flagitiosum vero Menœtium late-videns Jupiter
 in Erebum demisit feriens ardente fulmine,
 propter improbitatemque et fortitudinem insolentem.
 Atlas vero caelum latum sustinet dura ex necessitate,
 finibus in terrae, e-regione Hesperidum argutarum,
 stans, capiteque et indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
 Ligavit vero indissolubilibus-compedibus Promethea ver-
 sutum,] vinculis duris mediam in columnam affigens.
 Et ei aquilam immisit expansis-alis : at haec hepar
 comedebat immortale ; id autem crescebat tantum ubique
 noctu, quantum toto die edisset extentis-alis avis.
 Hanc quidem sato Alcmeneae formosis-malleolis fortis filius

Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδη, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
 οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 530 ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἶη
 μαιὸν ἔτ' ἢ τοπάρουθεν ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν.
 Ταῦτ' ἄρ' ὄγ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκτεον υἱόν·
 καίπερ χρώμενος παύθη χόλου δὴν πρὶν ἔχρασκεν,
 οὔνεκ' ἐρίζετο βουλάς ὑπερμενεῖ Κρονίωνι.
 535 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι
 Μηκώνη, τότε ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 δασσάμενος προῦθηκε, Διδὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίνου δημῷ
 ἐν βίῳ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοείῃ,
 540 τῷ δ' αὖτ' ὄστέα λευκὰ βόδς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργετὶ δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὧ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
 545 Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδῶς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 ἦκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθεο τέχνης·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετῶν,
 τῶνδ' ἔλευ ὀπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ ἦα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἀφθιτα μῆδεα εἰδῶς
 550 γυνὴ β' οὐδ' ἠγνώησε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ πάλαισθαι ἔμελλε.
 Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνειλετο λευκὸν ἄλειψα.
 [Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ γόλους δὲ μιν ἔκετο θυμὸν,
 555 ὡς ἴδεν ὄστέα λευκὰ βόδς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.]
 Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ πῦλ' ἀνθρώπων
 καίουσ' ὄστέα λευκὰ θυπέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδῶς,
 560 ὧ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
 Ὡς φάτο χρώμενος Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδῶς·
 ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
 οὐκ εἰδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
 θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ καιετῶσιν.
 565 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετιοῖο,
 κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγῆν
 ἐν κοίλῃ νάρθηκι· δάκων δ' ἄρα νεῖδι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,
 ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγῆν.
 570 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 παρθένῳ αἰδοίῃ ἔκλον Κρονίδεω διὰ βουλάς.
 Ζῶϊσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἀργυφῆ ἐσθῆτι κατακρήθην δὲ καλύπτρην
 575 δαιδαλέην χεῖρеси κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
 [ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους, νεοθηλέας ἀνθεσι ποίης,
 ἡμερτοῦς, περέθηκε καρήατι Παλλάς Ἀθήνη·]
 ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσοῦν κεφαλῆφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 580 ἀσκήσας παλάμησι, χαρίζομενος Διὶ πατρί.

Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
 ab-Iapetionida, et liberavit eum ab ægitudine :
 non invito Jove Olympio in-alto-imperante,
 quo Herculis Thebis-geniti gloria esset
 major etiam quam antea super terram multos-pascentem.
 His igitur is venerabundus honorabat præclarum filium :
 quamvis iratus remisit iram, quam prius habuerat,
 eo-quod certasset consilio cum præpotente Saturnio.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque ho-
 mines] Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
 divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Hic enim carnesque et intestina cum pingui adipe
 in pelle deposuit, tegens ventre bubulo ;
 illic rursus ossa alba bovis dolosa arte
 rite-disponens deposuit, tegens candida arvina.
 Jam tum ipsum allocutus-est pater hominumque Deorumque :
 Japetionida, omnium illustrissime regum,
 o amice, quam inique partitus-es portiones !
 Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc vero vicissim allocutus-est Prometheus vafer,
 leniter arridens ; dolosæ autem non obliviscebatur artis :
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.
 Dixit igitur dolosa-cogitans. Jupiter autem æterna consilia
 sciens] cognovit certe nec ignoravit dolum : mala autem specta-
 ctabat animo] hominibus mortalibus, quæ etiam perficienda
 erant.] Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 [Irascebatur autem mente : ira vero ejus circumvenit ani-
 mum,] ut vidit ossa alba bovis disposita dolosa arte.]
 Ex illo vero tempore immortalibus super terram genera
 hominum] adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc autem valde indignatus allocutus-est nubicogus Jupi-
 ter :] Japetionida super omnibus rebus consilia sciens,
 o amice, nondum sane dolosæ oblitus-es artis.
 Sic dixit irascens Jupiter æterna consilia sciens :
 ex illo tempore sane deinceps, doli memor semper,
 non dabat miseris ignis vim insatiabilis
 mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,
 furatus indomiti ignis eminus-apparentem splendorem
 in concava ferula : momordit vero sane intus-in animo
 Jovem in-alto-tonantem, et ad-iram-commovit eum carum
 cor,] ubi vidit inter-homines ignis procul-apparentem splen-
 dorem.] Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E-terra enim conformavit perceleber Vulcanus
 virginis pudicæ simulacrum Saturnii per consilia.
 Cinxit vero et adornavit Dea lucidis-oculis Minerva
 candida veste : capiti vero calyptram
 artificiosam manibus imposuit, mirum visu :
 [circum vero ei sarta, recens-florentis floribus herbæ
 amœna, imposuit capiti Pallas Minerva :]
 circum vero ei coronam auream caput posuit,
 quam ipse fecerat inclutus Vulcanus,
 elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

Τῆ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο, θαῦμα ἰδέσθαι,
κνώδαλ', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
Τῶν ὄγε πολλ' ἐνήθηκε, (χάρις δ' ἀπελάμπετο πολ-
θαυμάσια, ζωοῖσιν εἰκότα φωνήεσσιν. [λή,)
585 Αὐτὰρ ἐπεὶ τεύξεν καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγα' ἔνθαπερ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἀνθρώποι
κόσμῳ ἀγαλλομένην Γλαυκώπιδος ὀμβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώ-
ῶς εἶδον δόλον αἰτῶν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν. [πους,
590 [Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.]
Τῆς γὰρ ὀλώτιόν ἐστι γένος καὶ φύλα γυναικῶν,
πῆμα μέγ', αἰ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
ᾠς δ' ὀπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρηφέεσσι μέλισσαι
595 κηφῆνας βόσκεισι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων
αἰ μὲν τε πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύοντα
[ἡμάτια] σπεύδουσι, τιθεῖσι τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρηφέας κατὰ σίμβλους,
ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
600 ὡς δ' αὐτοὺς ἀνδρεςσι κακὸν θνητοῖσι γυναικας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήοντας ἔργων
ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
605 χῆται γηροκόμοιο, ὃ δ' οὐ βίωτος ἐπιδευῆς
ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
χηρωσταί· ὧ δ' αὐτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀρηρῦιαν πραπίδεσσι,
τῷ δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῶ ἀντιφερίζει
610 ἔμμεναι· ὃς δὲ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζῶει ἐνὶ στήθεσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
θυμῶ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐστιν.
ᾠς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
615 τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
καὶ πολυῖδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
ᾠΒριάρειω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
Κόττω τ' ἠδὲ Γύῃ, δῆσε κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ,
ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος
620 καὶ μέγεθος κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρουδείης·
ἐνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες,
ἀλλὰ σφραξ Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
625 οὗς τέκεν ἠῦκομος Πείη Κρόνου ἐν φιλόττηι,
Γαίης φραδομοσύνην ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις·
αὕτη γὰρ σφι ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
630 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατεράς ὕσμινας·
οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς ᾠΘορυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων,
οὗς τέκεν ἠῦκομος Πείη Κρόνου ἐυνηθεῖσα·

In hac autem artificiosa multa caelata-erant, mira visu,
belluae, quales continens multas alit atque mare.
Harum ille multas in-ea-posuit, (gratia vero resplendebat
magna,) mirabiles, animantibus similes vocalibus.
At postquam effecit pulchrum malum pro bono,
eduxit, ubi alii erant Dii atque homines,
ornatu gestientem *Palladis* splendidis-oculis, forti-patre-
prognatae.] *Admiratio* autem cepit immortalesque Deos
mortalesque homines,] ubi viderit dolum exitiosum,
inexplicabilem hominibus.] [Ex illa enim genus est mulierum
feminearum.] Illius enim perniciosum est genus et gens mulie-
rum,] clades ingens, quae mortales inter homines habitant,
perniciosa paupertatis non comites, sed luxus.
Veluti vero cum in alveariis tectis apes
fucos pascunt, malorum participes operum;
illaque quidem *per* totum diem ad solem occidentem
[diurnae] laborant, finguntque favos albos,
hi vero intus permanentes coopertis in alveariis,
alienum laborem suum in ventrem metunt :
ita vero similiter viris rem-malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
molestorum : alterum autem praebuit malum pro bono :
qui nuptias refugiens et anxia opera mulierum,
non uxorem-ducere velit, gravemque attigerit senectutem,
ob-inopiam senectutem-foventis, is autem non victus indi-
gens] vivit, mortui tamen possessionem *inter se* dividunt
remoti-cognati. Cui vero contra nuptiarum conditio conti-
gerit,] pudicam autem habuerit conjugem, firmam in-mente,
huic tamen etiam post hominum-memoriā malum cum-bono
certat,] ut-adsit : qui vero adeptus-fuerit noxium genus *mu-
lierum*,] vivit in pectore gestans perpetuum moerorem
animo et cordi, et immedicabile malum est.
Adeo non licet *Jovis* fallere consilium neque effugere.
Neque enim *Japetionides* innocens *Prometheus*
illius evitavit gravem iram, sed per necessitatem *eum*,
quamvis multiscium (exsistentem), magnum vinculum coer-
cet.] *Briareo* vero ubi primum pater iratus-erat animo
Cottoque atque *Gyæ*, ligavit forti vinculo,
fortitudinem immanem admirans atque etiam formam
et magnitudinem : collocavit autem *eos* sub terram latam :
ibi illi dolores habentes sub terra habitantes,
sedent in extrema-plaga, magnae in finibus terrae,
usque valde, moerentes, corde magnum luctum habentes ;
sed ipsos *Saturniusque* et *immortales Dii alii*,
quos peperit *pulchricoma Rhea Saturni* in amore,
Terræ consiliiis reducerunt in lucem iterum :
ipsa enim eis cuncta longius recensuit,
cum illis victoriamque et splendidam gloriam *eos* acceptu-
ros-esse.] *Diu* enim pugnarunt, laborem animum-crucian-
tem habentes.] *Titanesque Dii* et quotquot e-*Saturno* nati-
sunt,] contra sese-invicem per validas pugnas :
hi quidem ab alta *Othry*, *Titanes* gloriosi,
illi vero sane ab *Olympo*, *Dii* datores bonorum :
quos peperit *pulchricoma Rhea Saturno* concumbens;

635 αἶ βα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἑνιαυτούς.
 Οὐδὲ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτῆ
 οὐδετέρους, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πολέμοιο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 640 νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τᾶπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 [πάντων ἐν στήθεσσι ἀέζετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἑρατεινήν,]
 δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 645 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἴδῃ γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 νίκης καὶ κράτεος περὶ μαρνάμεθ' ἡμακα πάντα
 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐχγενόμεσθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 650 φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαί' λυγρῇ,
 μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
 ἔς φάος ἀψ' ἀφίκεσθε, δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
 ἡμετέρας διὰ βουλάς ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.
 Ὡς φάτο τὸν δ' ἐξαυτίς ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
 655 δαϊμόνι, οὐκ ἀδάχτα πιφάσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἴδμεν ὅ τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρουεοῖο.
 Ἄψορβον δ' ἐξαυτίς, ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν,
 σῆσιν ἐπιφροσύνησιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος
 660 ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἀνάξ, ἀνάελπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόμῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 βρυσόμεθα κράτος ὑμῶν ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 μισομένοι Τιτῆσιν ἀνά κρατεράς ὕσμίνας.
 Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ θεοὶ, διωτῆρες ἐάων,
 665 μῦθον ἀκούσαντες· πολέμοιο δὲ λιλαιέτο θυμὸς
 μάλλον ἔτ' ἢ τοπάρουθε· μάχην δ' ἀμείγαρτον ἐγειραν
 πάντες, θήλειαι τε καὶ ἄρσενες, ἡμακα κείνω,
 [Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,]
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φώρδε,
 670 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοστο
 πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστῳ πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέσταθεν ἐν δαί' λυγρῇ,
 675 πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες
 [Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας]
 προφρονέως, χειρῶν τε βίης ὅ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφοτέρω, δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπέριων,
 γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 680 σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἴκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωῆ
 ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων·
 ὧς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἔσαν βέλεα στονόεντα.
 685 Φωνῇ δ' ἀμφοτέρων ἔκειτ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
 κεκλωμένῳ· οἱ δὲ ζῦνισαν μεγάλην ἀλαλήτῳ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχαν ἐόν μένος· ἀλλὰ νυ τοῦγε
 εἴθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν

illi igitur tum inter-se pugnam animum-excruciantem habentes,] continenter pugnabant decem totos annos.
 Neque ullus erat contentionis gravis exitus neque finis alterutris; æqualiter autem finis extendebatur belli.
 Sed quando jam illis præbuit congruentia omnia, nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur, [omnium in pectoribus augebatur animus generosus.
 Ubi vero nectar gustarunt et ambrosiam amabilem,] jam tum ipsos sic affatus-est pater hominumque Deorumque :
 Audite me, Terræque et Cœli incltyti liberi, ut dicam quæ me animus in pectore jubet.
 Jam enim admodum diu adversi nobis invicem victoriæ et imperii gratia pugnavimus dies omnes, Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-sumus.
 Vos vero magnamque vim et manus invictas ostendite Titanibus contrarii in pugna tristi, memores amicitiae placidæ, quam-multa perpassi ad lucem redieritis, molesto a vinculo, nostra per consilia, e caligine obscura.
 Sic dixit : hunc vero rursum excepit Cottus egregius : venerande, non ignota loqueris : sed et ipsi scimus, quod tibi excellat quidem mens, excellat autem intellectus,] depulsor vero immortalibus damni sis horrendi.
 Retro vero acerbis a vinculis, tua providentia e caligine tenebrosa venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideo et nunc intentoque animo et prudenti consilio vindicabimus imperium vestrum in gravi conflictu, pugnantes cum-Titanibus in acribus præliis.
 Sic dixit : collaudarunt vero Dii, datores honorum, sermone audito : bellumque cupiebat animus magis etiam quam antea : pugnam vero lugubrem ciebant omnes, feminæque et mares, die illo, [Titanesque Dii et quotquot Saturno prognati-sunt] quosque Jupiter ex-Erebo sub terra misit ad lucem, acresque fortesque, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris erumpabant omnibus simul, capita vero unicuique quinquaginta ex humeris enata-erant in robustis artubus.
 Hi tum Titanibus oppositi-fuere in pugna luctuosa, rupes ingentes validis in manibus gestantes [Titanes vero ab-altera-parte confirmabant phalanges] alacriter, manuūque viriumque simul opus ostentabant utrique; horrende vero insonuit pontus immensus, terra autem valde stridebat, ingemisciebat vero cœlum latum quassatum, penitusque concutiebat amplus Olympus ab impetu immortalium, concussio vero pervenit gravis ad Tartarum tenebricosum, pedumque acris fragor, immodici tumultus ictuumque fortium : ita igitur in sese-mutuo jaciebant tela lamentabilia.
 Vox autem utrorumque pervenit ad cœlum stellatum adhortantium : at illi congregiebantur magno cum clamore.
 Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed jam ipsius] statim quidem robore implebatur animus, atque etiam

- φαίνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἢ δ' ἀπ' Ὀλύμ-
 690 ἀστράπτων ἔστειχε συνωχάδον· οἱ δὲ κεραυνοὶ [πυ-
 ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστραπῇ εὐ ποτέοντο
 χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφώντες,
 ταρφέες, ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
 καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 695 Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο βέεθρα,
 πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς αὐτμῆ
 Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' ἠέρα διαν ἔκανε
 ἄσπετος, ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 αὐγῇ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἢ δ' οὐασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι
 αὐτως, ὡς εἰ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε
 πύλατο· τοῖσι γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει
 τῆς μὲν ἔρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξερπίνοντος.
 705 Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ζυνιόντων.
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσιν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφαράγιζον
 βροντῆν τε στεροπῆν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπῆν τε
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἀτλητος ὀρώρει
 710 σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων,
 ἐκλίθη δὲ μάχῃ· πρὶν δ' ἀλλήλοισ ἐπέχοντες
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας,
 οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμυεῖαν ἔγειραν
 Κόττος τ' Ὀβριάρεώς τε Γύης τ' ἄατος πολέμοιο.
 715 Οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρουδείης
 πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλείοισιν ἔδησαν,
 νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 720 τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης·
 ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἴκοιτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
 725 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς Τάρταρον ἴκοι.
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νῆξ
 τριστοιχει κέχυται περὶ δεῖρην· αὐτὰρ ὑπερθε
 γῆς ῥίζαι πεφύσαι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
 730 κευχύφαται βουλήσσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 [χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
 Τοῖσι οὐκ ἐξιτόν ἐστι, πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
 χαλκείας, τοῖχος δὲ περοῖχεται ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύης, Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος
 735 ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξεῖης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 ἀργαλέ', εὐρώεντα, τάτε στυγεύουσι θεοὶ περ,
 740 χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 οὐδας ἴκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐντόσθε γένοιτο.

omnem] ostendebat vim : simul vero sane a caelo atque ab
 Olympo] fulgurans incedebat continuo : fulmina autem
 confertim una-cum tonitruque et fulgure volabant
 manu a robusta, sacram flammam circumvolventia,
 crebra; circum vero terra alma reboabat
 ardens, crepitabatque undique igne valde immensa silva.
 Fervebatque terra tota, et Oceani fluenta,
 pontusque immensus : illos autem circumdedit calidus vapor
 Titanes terrestres; flamma vero ad aërem divinum pervenit
 ingens : oculos vero visu-privabat quantumvis fortium
 splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem ingens corripuit chaos : videbatur vero co-
 ram] oculis adspicienti atque auribus vocem audienti
 eodem-modo, ac si terra et cœlum latum superne
 miscbantur : talis enim maximus strepitus excitabatur
 illius quidem diruta, hujus autem ex-alto proruentis.
 Tantus fragor erat Deorum certamine confluentium.
 Simul vero venti motumque pulveremque una cum-streptu-
 excitabant] tonitruque fulgurque et ardens fulmen,
 tela Jovis magni, ferebantque fremitum clamoremque
 in medium utrorumque : strepitus igitur intolerabilis exci-
 tabatur] horrendi certaminis; robur autem apparebat operum.
 Inclinata vero est pugna : prius autem sibi-mutuo imminen-
 tes.] constanter pugnant in forti prælio.
 Illi vero sane inter primos pugnam acrem ciebant,
 Cottusque Briareusque Gyasque insatiabilis belli.
 Hi igitur trecentas petras robustis e manibus
 mittebant frequentes, obumbrarunt autem jaculis
 Titanas, atque hos quidem sub terram late-patentem
 miserunt et vinculis molestis alligarunt,
 cum-vicissent manibus superbi licet essent,
 tantum infra sub terram, quantum cœlum distat a terra :
 par enim spatium a terra ad Tartarum caliginosum.
 Novem enim noctesque et dies ærea incus
 cœlitus delabens decimo die ad terram perveniret :
 novem vero rursus noctesque et dies ærea incus
 ex terra descendens decimo die ad Tartarum perveniret.
 Quem circa æreum septum ductum-est : circum vero ipsum
 nox] tripliciter fusa-est circa collum : sed superne
 terræ radices sunt et infructuosi maris :
 illic Dii Titanes sub caligine tenebrosa
 absconditi-sunt consiliis Jovis nubicogi.
 [loco in putrido, ubi vastæ ultima loca sunt terræ.]
 His non exeundum est, portas enim imposuit Neptunus
 æreas, murusque circuit utrimque.
 Illic Gyas Cottusque et Briareus magnanimus
 habitant, custodes fidi Jovis ægida-tenentis.

Ibi vero terræ tenebrosos et Tartari caliginosi
 pontique infructuosi et cœli stelligeri
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii quidem,
 hiatus ingens, nec quisquam toto integro anno
 solum attingeret, ubi primum portas intra venisset.

Ἄλλα κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυελλῆ
[ἀργαλή· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἑρεμνῆς οἰκία δεινὰ

745 ἔστηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.]
Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει οὐρανὸν εὐρύν
ἔσθηως, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν,
ἀστεμφέως, θηὶ Νύξ τε καὶ Ἥμέρη ἄσπον ἰούσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
760 χάλκεον, ἣ μὲν ἔσω καταθήσεται, ἣ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμφοτέρας δόμοι ἐντὸς ἔεργει,
ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν εἰούσα
γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἣ δ' αὖ δόμου ἐντὸς εἰούσα
μίμνει τὴν αὐτῆς ὄρην ἰδοῦ, ἔστ' ἂν ἴκηται,
765 [ἣ μὲν ἐπιχθονίοισι φῶς πολυδερχὲς ἔχουσα,
ἣ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὄλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.]

Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἑρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
ὕπνον καὶ Θάνατον, δεινοὶ θεοί· οὐδὲ ποτ' αὐτοὺς
780 Ἥλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτινεσσιν
οὐρανὸν εἰσιανῶν οὐδ' οὐρανόνθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἤσυχος ἀνστρέφεται καὶ μελιχχος ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
785 νηλεὲς ἐν στήθεσσιν ἔχει δ' ὄν πρῶτα λάβησιν
ἀνθρώπων· ἔχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἤχηεντες,
ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ἔστ᾿ αἰν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
770 νηλεῆς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασὶν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελεῖν δ' οὐκ αὖτις ἔξ· πάλιν, ἀλλὰ δοκεῖων
ἔσθιει ὄν κε λάβησιν πυλῶν ἔκτοσθεν ἰόντα
[ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]

775 Ἔνθα δὲ καιετᾶει στυγερῇ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφορβόρου Ὠκεανοῖο
πρεσβυτάτη. Νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα καιεῖ
μακροῖσιν πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίουσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἔσθῆριται.

780 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις
ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ὁππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται,
καὶ β' ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἔχόντων·
Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκα
785 τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχώῳ, πολυώνυμον ὕδωρ,
ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ θ' ὑπὸ χθονὸς εὐρουδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένους εἰς ἄλλα πίπτει,
ἣ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅς κεν τὴν ἐπιόρκον ἀπολείψας ἐπομόσση
ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφόντος Ὀλύμπου,
795 κείται νήϊυτος τετελεσμένον εἰς ἑνιαυτὸν,

Sed sane huc et illuc ferret antea procella procellae
[molesta : horrendum vero etiam immortalibus Diis
hoc monstrum : et noctis obscurae domus horrenda
stat, nubibus oblecta nigris.]

Has ante portas Japeti filius sustinet caelum latum
stans, capiteque et indefessis manibus,
firmiter, ubi Noxque et Dies prope euntes
sese-mutuo compellabant, alternis-subeuntes magnum limen
aereum : haec quidem intus itura-est, illa vero foras
egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohabet ;
sed semper altera saltem extra domum (existens)
super terram versatur ; altera rursus intra domum (existens)
exspectat sui tempus itineris, donec veniat.
[Haec quidem terrestribus lumen multa-cernens habens,
illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta caliginosa.]

Ibi autem Noctis filii obscurae domus habent,
Somnus et Mors, graves Diis : neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
caelum scandens, nec caelitus descendens.
Horum alter quidem terramque et lata dorsa maris
quietus percurrit et placidus hominibus ;
alterius vero ferreum quidem cor, aheneum vero ei pectus
crudelle in praecordiis : tenet autem quem primum arripuerit
hominum : hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic dei inferi in-anteriore-parte aedes resonantes,
fortisque Plutonis et terribilis Proserpinae,
stant : horrendus autem canis foris custodit,
saevus, artemque malam habet : introeuntibus quidem
adulatur pariter caudaque et auribus ambabus ;
exire vero non iterum permittit retro, sed observans
deورات, quemcunque prenderit extra portas euntem
[fortisque Plutonis et terribilis Proserpinae.]

Ibidem vero habitat abominanda dea immortalibus,
horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
maxima-natu. Seorsum vero a diis inclytas aedes incolit
ingentibus saxis supertectas : circum autem quaque
columnis argenteis ad caelum firmatae-sunt.

Raro vero Thaumantis filia, pedibus velox Iris,
nuntii causa versatur super lata dorsa maris,
quando lis et contentio inter Deos exorta-fuerit,
et sane quisquis mentiatu caelestes domos tenentium :
Jupiter vero Irim misit Deorum magnum jusjurandum ut-fo-
rat] e-longinquo in aureo vase, multum-celebratam aquam,
frigidam, quae e petra destillat excelsa,
alta : multum vero etiam subter terram spatiosam
e sacro flumine fluit per noctem nigram
Oceani cornu : decima vero pars secreta-est.
Novem quidem circa terramque et lata dorsa maris
vorticibus argenteis volvens in mare cadit ;
illa vero una e saxo profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libans juraverit
immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
jacet spiritus-expers integrum per annum,

οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
βρώσιοι, ἀλλὰ τε κείται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδός
στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
800 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄθλος.
Εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ' ἐς βουλήν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαίτας
ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῃ δ' ἐπιμίσγεται αὐτίς
εἴραις ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
805 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφριτον ὕδωρ,
ὠγύγιον, τό θ' ἔησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
[Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
810 ἀργαλέ, εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ.
Ἐνθα δὲ μαρμαράει τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς,
ἀστεμφῆς, ῥίζησι διηνεκέεσσιν ἀρρηρῶς,
αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
815 Αὐτὰρ ἐρισμαράγειο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύης· Βριάρεών γε μὲν ἦν ἐόντα
γαμβρὸν ἐόν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὄπυειν, θυγατέρα ἦν.]

820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσεῆν Ἀφροδίτην.
Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυί ἔργματ' ἔχουσαι,
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
825 ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιοι, δεινοῖο δράκοντος,
γλώσσησι δνοφερῆσι λελειχμότες, ἐν δὲ οἱ ὄσσων
θεςπεσίης κεφαλῆσιν ὑπ' ὄφρουσι πῦρ ἀμάρυσσε·
[πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,]
φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῆσι
830 παντοῖην ὅπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον. Ἄλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὐτε
ταύρου ἐριβρούχῳ, μένος ἀσχέτου, ὄσσαν ἀγάρου,
ἄλλοτε δ' αὐτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εὐκότῃ, θαύματ' ἀκοῦσαι,
835 ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζεσσι, ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
Καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμύχανον ἤματι κείνῳ,
καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄμβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
840 σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρὸς ὑπερθεν,
πόντος τ' Ὀκεανοῦ τὴ βροαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
Ποσοὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
ὄρνημένοιο ἀνακτος· ὑπεστενάζιζε δὲ γαῖα.
Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτχεν ἰοειδέα πόντον
βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου,
845 [πρηστήρων τ' ἀνέμων τε κερανοῦ τε φλεγέθοντος.]
ἔξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ

neque unquam ambrosiæ et nectaris accedit propius
cibum, sed jacet non-respirans et mutus
stratis in lectis, malus autem sopor eum obtegit.
Sed postquam morbo defunctus-est magnum per annum,
800 alia ex alia excipit molestior ærumna.
Novennio autem a Diis separatur æternis,
neque unquam ad concilium miscetur neque ad epulas,
novem totis annis : decimo vero miscetur iterum
cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.
Tale itaque jusjurandum constituerunt Dii Stygis perennem
aquam,] priscam, quæ fluit valde-asperum per locum.
Ibi autem terræ caliginosæ et Tartari obscuri
pontique infructuosi et cœli stellati,
ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
molesti, squalidi, quos oderunt Dii ipsi.
Illic autem splendidiæque portæ et æreum limen
immotum, radicibus longis compactum,
sua-sponte-natum : ante-illud vero deos extra omnes
Titanes habitant, ultra Chaos caliginosum.
Ceterum valde-crepantis Jovis inclyti auxiliarii
domus incolunt in Oceani fundamentis,
Cottusque atque Gyas. Briareum quippe fortem (existentem)
generum suum fecit graviter-fremens Neptunus; [suam.
dedit autem Cymopoliam in-matrimonium-ducendam, filiam

Ast ubi Titanes e Cœlo expulerat Jupiter,
minimum-natu peperit filium Typhoëum Terra ingens
Tartari in concubitu per auream Venerem.
Cujus manus quidem sunt ob robur laboribus aptæ
et pedes indefessi robusti Dei : ex humeris vero ei
erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
linguis nigris lambentia; hujus autem in oculorum
admiraendis capitibus sub superciliis ignis micabat :
[omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,]
voces autem in omnibus erant horrendis capitibus,
omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. Interdum enim
quidem] sonabant, ut Diis intelligendum-esset, interdum vero
etiam] tauri valde-mugientis, robore indomiti, vocem ferocis,
interdum vero etiam leonis sævum animum habentis,
interdum vero etiam catulis similia, mira auditu,
interdum vero stridebat, resonabant autem montes alti.
Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
et hic mortalibus et immortalibus imperasset,
nisi sane bene intellexisset pater hominumque Deorumque.
Graviter autem intonuit atque fortiter, circum vero terra
horrende edidit-fragorem et cœlum latum superne,
pontusque Oceanique fluctus et tartara terræ.
Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus,
insurgente rege : ingemiscebant autem tellus.
Ardor vero ab utroque occupabat cæruleum pontum
tonitruque fulgurisque, ignisque ab illo monstro,
[flammisque ventisque fulmineque ardenti :]
fervebat autem terra omnis et cœlum atque mare :
furebant vero sane circum littora undique fluctus magni

850 ῥιπέῃ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος δρώρει
 Τρεῖσ' Ἄϊδος, ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
 Τιτῆνες θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἄμφι ἑόντες,
 [ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.]
 Ζεὺς δ', ἐπεὶ οὖν κόρυθην ἐὼν μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 βροντῆν τε σπεροπῆν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 855 πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἄμφι δὲ πάσας
 ἔπερσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῆσιν ἱμάσσας,
 ἤριπε γυιωθεῖς, στεναχίξεν δὲ γαῖα πελώρη·
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέστυο τοῖο ἀνακτος
 860 οὐρεος ἐν βήσσησιν αἰδῶνῆς, παυπαλοέσσης,
 πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμῆ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὤς,
 τέχνη ὑπ' αἰζηῶν, ὑπὸ τ' εὐτρήτου χράνοιο
 θαλφθεῖς, ἧς σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατος ἔστιν,
 865 [οὐρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω
 τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ ὑφ' Ἡφαίστου παλάμησιν.]
 ὤς ἄρα τήκετο γαῖα σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ἔπιε δὲ μιν θυμῷ ἀκαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ Τυφώος ἔστ' ἀνέμων μένος υγρὸν ἀέντων,
 870 νόσφι Νότου Βορέω τε, καὶ Ἀργέστω Ζεφύρου τε
 οἳ γε μὲν ἐκ θεῶν γενεή, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἶ δ' ἄλλαι μὰψ αὔραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν.
 Αἶ δ' ἦτοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῆ θύουσι ἀέλλη·
 875 ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεσι, διασκιδῶσίν τε νῆας,
 ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίνεταί ἀλκῆ
 ἀνδράσιν, οἳ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἶ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπειρίτων, ἀνθεμέεσσαν,
 ἔργ' ἔρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 880 πμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
 Τιτῆνεςσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
 δὴ ῥα τότε ὄτρυνον βασιλευμένον ἠδὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδομύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύσπα Ζῆν'
 885 ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμάς·
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μητίν,
 πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλοφ φρένας ἐξαπατήσας
 890 αἰμυλοῖσι λόγοισιν ἔην ἐγκάθετο νηδὺν
 Γαίης φραδομύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Τῶς γὰρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιλῆῖδα τιμῆν
 ἄλλος ἔχῃ Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενεάων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἰμάρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι·
 895 πρώτην μὲν κόρυην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 αὐτὰρ ἔπειτα ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἤμελλον τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάθετο νηδὺν,
 900 ὥς οἱ συμφράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠρας,

ab impetu Deorum, concussioque non-sedanda oriebatur :
 expavit Pluto, inferis mortuis imperans,
 Titanesque sub-tartarus circa Saturnum (existentes),
 [ob inexstinguibilem fremitum et gravem conflictum.]
 Jupiter vero postquam jam incitavit suum robur sumpsitque
 arma,] tonitruoque fulgurque et coruscans fulmen,
 percussit ab Olympo insiliens : circum vero omnia
 combussit ingentia capita sævi monstri.
 Ast ubi jam hoc vicit ictibus percutus, aut terra vasta :
 id cecidit mutilatum, ingemiscibat autem terra vasta :
 flamma vero fulminato prosiliebat a-rege
 montis in saltibus opacis, asperis,
 percusso : multaque vasta ardebat terra
 vapore ingenti et liquescebat velut stannum
 per artem juvenum, inque bene-forato catino
 calefactum, vel ferrum, quod solidissimum est,
 [montis in saltibus victum igne flammeo,
 liquescit in terra divina, sub Vulcani manibus.]
 Sic igitur liquescebat terra jubare ignis ardentis.
 Abjecit autem illum animo mœstus in Tartarum vastum.
 Ex Typhoëo autem est ventorum vis humide flantium,
 excepto Noto Boreaque, et Argeste Zephyroque.
 Qui quidem ex Diis sunt natum genus, hominibus magna
 utilitas.] Alii vero sine-usu venti inspirant mare.
 Hi sane incidentes in obscurum pontum,
 plades magna hominibus, gravi sæviunt turbine ;
 alibi autem alii flant, dissipantque naves,
 nautasque perdunt : mali autem non est remedium
 viris, qui illis occurrerint in ponto :
 illi rursus etiam per terram immensam, floridam,
 opera jucunda corrumpunt humi-prognatorum hominum,
 replentes pulvereque et molesto tumultu.

Sed postquam sane laborem beati Dii perfecerunt,
 cum-Titanibus autem honorum causa certarunt vi,
 jam tum jubebant regnare atque imperare,
 Terræ ex-consilio, Olympium late-cernentem Jovem
 immortalibus. Hic vero ipsis bene distribuit honores.
 Jupiter autem Deorum rex primam uxorem duxit Metidem,
 plurimum ex-Diis edoctam atque mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset Deam splendidis-oculis Minervam
 paritura, tum jam dolose animo decepto
 blandis sermonibus, in suam condidit alvum Jupiter,
 Telluris consiliis et Cœli stellati.
 Sic enim ei suaserunt, ne regium honorem
 alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in-fatis-erat prudentes liberos nasci :
 primam quidem virginem splendidis-oculis Tritonidem
 par habentem patri robur et prudens consilium :
 sed deinde sane filium Deorum regem et virorum
 erat paritura, superbum animum habentem :
 sed sane illam Jupiter ante in suum condidit ventrem,
 ut sibi indicaret Dea bonumque malumque.
 Postea duxit splendidam Themidem, quæ peperit Horas,

Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαυῖαν,
 αἴτ' ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·
 Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 905 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἵτε διδοῦσι
 θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
 Ὠκεανοῦ κόρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαίην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἔρατεινήν·
 910 τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴθετο δερκομενάων
 λυσιμελής· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὄφρουσι δερκιοῦνται.

Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἤλθεν,
 ἢ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἄϊδωνεὺς
 ἤρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
 915 Μνημοσύνης δ' ἐξαυτίς ἐράσσατο καλλικόμοιο,
 ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
 ἑνέα, τῆσι ἄδον θαλία καὶ τέρψις ἀοιδῆς.

Λητώ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Ὀρανωίων,
 920 γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃ μιγεῖσα.

Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Ἡ δ' Ἥβην καὶ Ἄρην καὶ Εἰλείθειαν ἔτικτε
 μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν·
 αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
 925 δεινήν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτάνην,
 πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε.

Ἥρῃ δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃ μιγεῖσα
 γείνατο, καὶ ζαμένησθε καὶ ἤρισεν ὄψ' παρακοίτῃ,
 ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον Ὀρανωίων.

Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
 Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
 ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. Αὐτὰρ Ἄρῃ
 ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δείμον ἔτικτε
 935 δεινοὺς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
 ἐν πολέμῳ κρούεντι σὺν Ἄρῃ πολιοπόρθῃ,
 Ἄρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρβυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἐρμῆν,
 κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβῆσα.

Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἴον
 μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διώνυσον πολυγηθέα,
 ἀθάνατον θνητῆ· νῦν δ' ἀμφοτέρω θεοὶ εἰσιν.
 Ἄλκμηνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακλεΐην
 μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.

Ἀγλαίην δ' Ἥφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυΐεις,
 ἐπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδην,
 κόρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
 950 Ἥβην δ' Ἄλκμηνης καλλισφύρου ἀλκιμος υἴος,
 ἰς Ἡρακλῆος, τελέσας σπονδέντας ἀέθλους,
 παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
 αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόνετι,
 ὄλιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσει·
 955 ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.

Eunomiamque Dicenque et Irenen florentem ;
 quæ opera curant mortalium hominum ;
 Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
 Clothoque Lachesinque et Atropon, quæ dant
 mortalibus hominibus habendum bonumque malumque.

Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulcris-genis,
 Oceani filia, peroptabilem formam habens,
 Aglajamque et Euphrosynen Thalamque amabilem :
 harum etiam e palpebris amor destillabat spectantium
 solvens-membra : jucundum vero sub superciliis spectant.

Ceterum hic Cereris multorum-altriciis ad lectum venit,
 quæ peperit Proserpinam candidis-ulis, quam Pluto
 rapuit sua a matre ; dedit autem sapiens Jupiter.

Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
 ex qua ipsi Musæ aureis-diadematis natæ-sunt
 novem, quibus placent convivia, et oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
 suavissimam prolem præ omnibus Cœlitibus,
 peperit sane, ægida-tenenti Jovi concubitu mista.

Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
 Hæc autem Heben et Martem et Lucinam peperit,
 mista in concubitu Deorum regi et hominum ;
 ipse vero ex capite splendidis-oculis Tritonidem,
 acrem, tumultus-excitantem, ducem-exercitus, indomitam,
 venerandam, cui clamoresque placuerunt bellaque pugnae-
 que.] Juno autem Vulcanum inclytum, concubitu mista,
] peperit, (ac succensus et contendit cum suo marito,)
 præ omnibus artibus ornatum Cœlitibus.

Ex Amphitrite autem et valde-resonante Neptuno
 Trito late-potens natus-est magnus, qui maris
 fundum tenens apud matrem caram et patrem regem
 incolit aureas aedes, sævus Deus. Sed Marti
 clypeos-dissecant Cytherea Terrorem et Pavorem peperit
 sævos, qui virorum densas turbant phalanges
 in bello horrido cum Marte urbes-devastanti,
 Harmoniamque, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.

Jovi vero Atlantis Maja peperit gloriosum Mercurium,
 præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
 Cadmea vero ei Semele peperit clarum filium,
 mixta in concubitu, Bacchum multum-hilarantem,
 immortalem mortalis : nunc vero ambo Dii sunt.
 Alemene vero peperit vim Herculeam,
 mixta in concubitu Jovi nubes-cogenti.

Aglajam vero Vulcanus, percelebris utrimque-claudus,
 minimam-natu Gratiarum floridam duxit uxorem.
 Aureo-crine autem Bacchus flavam Ariadnen,
 filiam Minois, floridam fecit conjugem.
 Hanc vero ei immortalem expertemque-senii fecit Saturnius.
 Heben autem Alcmene pulcris-talis fortis filius,
 vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
 filiam Jovis magni et Junonis aureis-calceamentis,
 pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso :
 felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
 habitat illæsus et expers-senii omnibus diebus.

Ἡελίω δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὠκεανίη
 Περσῆς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἡελίοιο
 κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
 960 γῆμαι θεῶν βουλῆσιν Ἴουίαν καλλιπάρηον.
 Ἡ δὲ νό οἱ Μήδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃ
 γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 [νῆσοι τ' ἤπειροί τε καὶ ἀλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.]
 965 Νῦν δὲ θεῶν φύλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὄσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, διὰ θεῶν,
 970 Ἴασίω ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ
 νεῶϊ ἐνι τριπόλῳ Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
 ἐσθλὸν, δε εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 πᾶσιν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὗ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται
 τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὄπασεν ὄλθον.
 975 Κάδμω δ' Ἀρμονίη, θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης,
 Ἴνώ καὶ Σεμέλῃν καὶ Ἄγαυὴν καλλιπάρηον,
 Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
 γείνατο καὶ Πολύδωρον εὐστεφάνω ἐνὶ Θήβῃ.
 [Κούρη δ' Ὠκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
 980 μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
 Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
 Γηρυονῆ, τὸν κτείνει βίη Ἡρακλεΐῃ
 βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρῥύτῳ ἐν Ἐρυθείῃ.]
 Τίθωνῳ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
 985 Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φιλύσατο φαίδιμον υἱόν,
 ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν βρὰ νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥθης
 παῖδ' ἀταλά φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
 990 ὧστ' ἀνερεψαμένην, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηῖσι
 νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κούρην δ' Αἰήτηα διοτρεφέος βασιλῆος
 Αἰσονίδης βουλῆσι θεῶν αἰεγενετῶν
 ἤγε παρ' Αἰήτην, τελέσας στονόνοντας ἀέθλους,
 995 τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς υπερήνωρ,
 ὕβριστῆς Πελίας καὶ ἀτάσθαλος, ὀμβριμοεργός.
 Τοὺς τελέσας ἐς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 1000 Καὶ β' ἤγε ὀμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσῳ ποιμένι λαῶν
 Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἀλίοιο γέροντος,
 ἤτοι μὲν Φωκίον Ψαμάθη τέκε διὰ θεῶν
 1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
 Πηλείδῃ δὲ ὀμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 γείνατ' Ἀχιλλῆα βρῆξήνορα, θυμολέοντα.

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
 Perseis Circeaque et Æetem regem.
 Æetes autem filius mortales-illuminantis Solis
 filiam Oceani, extremi fluvii,
 duxit Deorum ex-consilis, Idyiam pulcris-genis.
 Hæc autem ei Medeam pulcris-talis in concubitu
 peperit subacta per auream Venerem.
 Vos quidem nunc vaele, Olympias domos tenentes,
 [insulæque continentesque-terræ et salsus intus pontus.]
 Nunc autem Dearum genus cantate, blandiloque
 Musæ Olympiades, filię Jovis ægida-tenubis,
 quæcunque quidem mortales apud viros cubantes
 immortales pepererunt Diis similes liberos.
 Ceres quidem Plutum peperit, diva Dearum,
 Jasio heroï mista jucundo amore
 novali in ter-proscisso, Cretæ in pingui tractu,
 egregium, qui vadit super terramque et lata dorsa maris
 omnibus (ut prosit) : occurrenti vero et cujus ad manus ve-
 nerit,] illum locupletem reddidit, multasque ei præbuit for-
 tūnas.] Cadmo autem Harmonia, filia aureæ Veneris,
 Ino et Semelen et Agaven pulcris-genis,
 Autoenque, quam duxit Aristæus densa-cæsarie,
 peperit et Polydorum pulchre-cinctis (in) Thebis.
 [Filia vero Oceani, Chrysaori magnanimo
 mixta in concubitu aureæ Veneris,
 Calliroë, peperit filium mortalium robustissimum omnium,
 Geryonem, quem interfecit vis Herculeæ
 boves propter flexipedes circumflua in Erythea.]
 Tithono vero Aurora peperit Memnona ære-armatum,
 Æthiopum regem, et Hemathionem regem.
 Verum Cephalo sevit inclytum filium,
 fortem Phaëthontem, Diis similem virum :
 Hunc sane juvenem, tenerum florem habentem gloriosæ pu-
 bertatis,] puerum juvenilia cogitantem amans-risum Venus
 aufugit quem-abripisset, et ipsum sacris in templis
 templi-custodem nocturnum fecit, dæmonem divinum.

Filiam vero Ætæa a Jove-nutriti regis
 Æsonides, voluntate Deorum æternorum,
 abduxit ab Ætæa, peractis luctuosis certaminibus,
 quæ multa imperabat magnus rex superbus,
 injurius Pelias et impius, fortium-facinatorum-patrator.
 His peractis ad Jolcum rediit, multa perpessus,
 veloci in nave vehens pætis-oculis puellam,
 Æsonides, et ipsam floridam fecit uxorem.
 Et hæc quidem subacta ab Jasone, pastore populorum,
 Medeam peperit filium, quem in-montibus educabat Chiron
 Philyrides : magni vero Jovis voluntas perficiebatur.

At Nerei filię, marini senis,
 nimirum Phocum quidem Psamathe peperit, diva Dearum,
 Æaci in amore per auream Venerem,
 Peleo autem subacta Dea Thetis argenteis-pedibus
 peperit Achillem prosternentem-viros, animo-leonino.

- Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυβέριαι
 Ἄγχισῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἔρατῇ φιλότῃτι
 1010 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὕληέσσης.
 Κίρκῃ δ', Ἡελίου θυγάτῃ Ὑπεριονίδαο,
 γείνατ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι
 Ἄγριον ἠδὲ Λατίνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 1015 Οἱ δ' ἦτοι μάλα τῆλε μυχῶν νήσων ἱεράων
 πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἀνασσον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσσῆϊ Καλυψῶ δῖα θεάων
 γείνατο Ναυσινόον τε μιγεῖσ' ἔρατῇ φιλότῃτι.
 [Ἄϋται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 1020 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον αἰείσατε, ἠδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.]

- Æneam vero peperit pulchre-coronata Cytherea
 Anchisæ heroi mixta jucundo concubitu,
 Idae in verticibus multicaevæ, silvosæ.
 Circe vero, Solis filia, Hyperionis,
 peperit Ulixis ærumnosi in amore
 Agrium atque Latinum inculpatumque fortemque,
 Telegonumque peperit per auream Venerem.
 Hi vero sane valde procul in-recessu insularum sacrarum
 omnibus Tyrrhenis valde-inclytis imperabant.
 Nausithoum vero Ulixi Calypso, diva Dearum,
 peperit Nausinoumque, mista amabili concubitu.
 [Hæ quidem, mortales apud viros cubantes,
 immortales pepererunt Diis pares liberos.
 Nunc vero feminarum genus cantate, suaviloquæ
 Musæ Olympiades, filiaæ Jovis ægida-tenentis.]

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

SCUTUM HERCULIS.

Ἦ οἴη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαίαν
 ἤλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρύωνος.
 Ἦ βρα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 5 εἶδεῖ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
 τῶν, ἃς θνητὰι θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρηθέων βλεφάρων τ' ἀπο κυανεῶν
 τοῖον ἄθ'· οἷόν τε πολυχρῦσου Ἀφροδίτης.
 Ἦ δὲ καὶ ὡς κατὰ θυμὸν ἐὼν τίεσκεν ἀκοίτην,
 10 ὡς οὔπω τις ἔτισε γυναικῶν ἠγλυτεράων·
 ἦ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἴρι δαμάσσας,
 χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαίαν
 ἐς Θήβας ἰκέτευσσε φερεσσακίας Καδμείους.
 Ἔνθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
 15 νόσφιν ἄτερ φιλότῃτος ἐπιμέρου, οὐδὲ οἱ ἦεν
 πρὶν λεγέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἡλεκτρύωνης,
 πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἦς ἀλόχου, μαλερῶ δὲ καταπλέξει πυρὶ κώμας
 ἀνδρῶν ἠρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοῶν.
 20 Ὡς γὰρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν·
 τῶν ἄγ' ὀπίετο μῆνιν, ἐπέιγετο δ' ὅ τι τάχιστα
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
 Τῶ δ' ἅμα ἰέμενοι πολέμοιο τε φυλοπίδος τε
 Βοιωτὸν πλήξιπποι, ὑπὲρ σακείων πνεύοντες,
 25 Λοκροὶ τ' ἄγγεμάχοι καὶ Φωκῆες μεγαθύμοι
 ἔσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 κυδίστων λαοῖσι. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλην μῆτιν ὑφραίνε μετὰ φρεσίν, ὄφρα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλφιστήσιν ἀρής ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
 30 Ἔρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 μείριον φιλότῃτος εὐζώνιοιο γυναικῶς,
 ἐννύχιος· τάχα δ' ἔξε Τυφάνιον, τόδε δ' αὖτις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα·
 35 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἡλεκτρύωνης
 εὐνῇ καὶ φιλότῃτι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ,
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγαθὸς ἦρωες,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀρίετο σὺνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροῦντας
 40 ὦρτ' ἰέναι, πρὶν γ' ἦς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εἰνῆς·
 τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγη κακότητα
 νόσου ὑπ' ἀργαλέης ἧ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
 ὡς βρατότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπέυσας
 45 ἀσπασίως τε φίλιος τε ἐὼν δόμον εἰσφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεχτο σὺν αἰδοίῃ περακοίτι,
 τερπόμενος δῶροισι πολυχρῦσου Ἀφροδίτης.
 Ἦ δὲ θεῶν δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
 Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παιδε,
 50 οὐκέθ' ὁμὰ φρονέοντες· κασιγνήτῳ γε μὲν ἦστην·

Aut qualis, relicta domo ac patria terra,
 venit Thebas secuta martium Amphitryonem
 Alcmena, filia populorum-incitatoris Electryonem
 Ea sane mulierum genus superabat feminearum
 Forma^{que} proceritate^{que} : prudentia quidem nulla *cum ea*
 certabat] earum, quas mortales mortalibus peperere concum-
 bentes.] Ejus et a vertice palpebrisque a nigricantibus
 tale *quiddam* spirabat, quale etiam *ab* aureæ Veneris.
 Hæc vero etiam sic in animo suum colebat conjugem,
 quomodo nunquam ulla coluit mulierum feminearum :
 quamquam *ille* ei patrem præstantem occiderat, vi domitum,
 iratus propter boves : relicta autem idem patria terra
 Thebas venit supplicans scutatis Cadmeis.
 Ibi is domum habitabat cum veneranda conjuge,
 seorsim absque concubitu desiderabili ; neque enim ei lice-
 bat] ante lectum conscendere pulchris-talis Electryonidis,
 quam cædem ultus-esset fratrum magnanimorum
 suæ conjugis validoque combussisset igne vicos
 virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim ipsi constitutum-erat, dii vero testes erant :
 eorum ille verebatur iram, festinabat autem quam celerrime
 exsequi magnum opus, quod ei divinitus fas erat.
 Hunc autem una, cupidi bellique præliique,
 Locotii equorum-domitores, super clypeos (*robur*) spirantes,
 Lœotique cominus-pugnantes et Phocenses magnanimi
 sequebantur : ducebat autem eos egregius filius Alcæi,
 glorians populis. At pater hominumque Deorumque
 aliud consilium texebat in animo, ut Diis
 hominibusque inventoribus damni depulsorem generaret.
 Profectus-est autem ab Olympo dolum mente intus-struens,
 desiderans concubitu pulchre-cinctæ mulieris,
 nocturnus : celeriter autem venit in Typhaonium, inde rur-
 sum] Phicium summum accessit prudens Jupiter.
 Ubi sedens mente meditabatur divina opera :
 nam eadem quidem nocte teneris-talis Electryonidi
 lecto et concubitu mistus-est, perfectique sane desiderium ;
 eadem autem Amphitryo populorum-incitator, splendidus he-
 ros,] perfecto magno opere, rediit suam domum.
 Neque is ad famulos et pastores agrestes
 festinabat ire anteaquam suæ conjugis conscendisset lectum.
 Tale enim corde desiderium ceperat pastorem populorum.
 Sicut autem quando vir voluptuose subterfugit malum
 morbo ex gravi aut etiam validis ex vinculis ;
 ita sane tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 voluptuose lubenterque suam domum reversus-est.
 Tota-nocte vero concubuit cum veneranda uxore,
 se-oblectans muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem a-Deo compressa et viro longe optimo,
 Thebis septem-portis geminos peperit pueros,
 non-amplius consentientes ; fratres quamquam erant :

τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακλείην·
 τὸν μὲν ὑποδηθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίωι,
 αὐτὰρ Ἴφικλῆ λαοσσόφῃ Ἀμφιτρύωνι,
 55 κεκριμένῃ γενεῇ· τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
 τὸν δὲ Διὶ Κρονίωι, θεῶν σημάτορι πάντων.

Ὅς καὶ Κύνκον ἔπεφρεν Ἀρητιάδην μεγάλθυμον.
 Εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 αὐτὸν καὶ πατέρα δν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
 60 τεύχεσι λαμπομένους εἶλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
 ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκείες ἵπποι,
 νύσσοντες χηλῆσι, κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδῆει
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὀφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμφαράβιζον,
 65 ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύνκος ἀμύμων,
 ἑλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον ἠνίοχον τε
 χαλκῶ δηώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἄλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακλείην.
 70 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Πάγασαίου
 λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. Τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὄρηθηναί
 πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰόλαου;
 75 κείνῳ γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀπαπτοί
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στυβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ὅς βᾶ τόβ' ἠνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον·

Ἥρωσ ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 ἧ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν
 80 ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, στ' εὐστέφανον ποτὶ Θήβην
 ἤλθε λιπὼν Τίρυνθον, εὐκτιμένον ποτὶ Λεθρον,
 κτείνας Ἥλεκτρώωνα βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων·
 ἵκετο δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἡνίοχην τανύπεπλον,
 οἱ βᾶ μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
 85 ἧ δίκη ἐσθ' ἱκέτησι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μάλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἥλεκτρώωνη,
 ἧ ἀλόγῳ τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
 σὸς τε πατήρ καὶ ἐγώ. Τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 90 ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
 ὄχρητο, τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθέηα,
 σχέτλιοσ' ἦ ποτ' ἐπὶ πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω]
 ἦν ἄτην ἀχέων· ἧ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπούς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 95 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἠνία φοινικόνετα
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέζων
 ἰθὺς ἔχγειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνιοιο,
 ὃς νῦν κεκληγῶς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβέλτατο ἀναχτοσ'
 ἧ μὴν καὶ κράτερός περ ἐὼν ἄταται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὐτὴ προσέειπεν ἀμύμητος Ἰόλαος.

alterum quidem deteriorem, alterum autem contra longe
 praestantiorem virum,] Validum ac fortem, vim Herculeam :
 hunc quidem compressa a-nubilo Saturnio,
 contra Iphicleum ab hastarum-concussore Amphitryone,
 diversam sobolem : hunc quidem mortali viro mixta,
 illum autem Jovi Saturnio, Deorum imperatori omnium.

Is et Cycnum occidit, Martis-filium magnanimum.
 Invenit enim in luco longe-jaculantis Apollinis
 ipsum et patrem ejus, Martem, insatiabilem bello,
 armis fulgentes, ceu jubar ignis ardentis,
 stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi,
 ferientes unguis ; pulvisque circa ipsos fervebat,
 excitatus compacto sub curru et pedibus equorum.
 Currus autem fabrefactus et rotæ circum-resonabant,
 equis festinantibus : gaudebat vero Cycnus egregius,
 sperans se Jovis filium bellicosum aurigamque
 ferro intermenturum-esse, et inclytis armis exuturum.
 Sed ei vota non exaudivit Phoebus Apollo :
 ipse enim illi concitavit vim Herculeam.
 Totus vero lucus et ara Apollinis Pagasæi
 collucebat (a) sævi Dei armisque et ipso ;
 ignis autem instar oculis effulgebat. Quis illi
 sustinuisset mortalis (exsistens) obviam ferri,
 præter Herculeum et præclarum Iolaum ?
 illi enim magnaue vis et manus invictæ
 ex humeris crescebant in robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus-est fortem Iolaum :

Heros, o Iolae, mortalium longe carissime omnium,
 utique aliquid magnum in immortales beatos, qui Olympum
 tenent,] deliquit Amphitrye, ubi bene-cinctas (ad) Thebas
 abiit relicta Tiryntho, bene-condita urbe,
 occiso Electryone boum causa latis-frontibus :
 venitque ad Creontem et Heniochen longo-peplo,
 qui eum comiter-exceperunt et grata omnia ei præbuerunt,
 ut æquum est supplicibus, coluerunt autem ex-animo magis.
 Vivebat vero exsultabundus cum formosa Electryonide,
 sua conjuge : mox autem nos inverso anno
 nati-sumus, neque statura similes, neque ingenio,
 paterque tuus et ego. Ejus quidem mentem sustulit Jupiter,
 qui relictis suaque domo suisque parentibus,
 abiit honoraturus nefarium Eurystheum,
 temerarius : certo multum ingemiscebat postea
 suæ culpæ, lugens : ea vero non revocabilis est.
 Sed mihi Deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu cito arripe habenas purpureas
 equorum celeripedum : magnamque in mente fiduciam au-
 gens] recta dirige velocem currum et celeripedum robur
 equorum,] nihil veritus strepitum Martis homicidæ,
 qui nunc crepitans furit-circum sacrum nemus
 Phæbi Apollinis, longe-jaculantis Regis :
 enimvero quamvis validus (exsistens) satiatur bello.
 Hunc autem contra allocutus-est egregius Iolaus :

Ἡθεῖ', ἥ μάλα δὴ τι πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμᾶ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρους Ἐννοσίγαιος,
 105 δς Θήβης κρήδεμον ἔχει βύεται τε πόλιν·
 οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 σὰς εἰς χεῖρας ἄγουσιν, ἴνα κλέος ἔσθλόν ἄρῃαι.
 Ἄλλ' ἄγε δύσσο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
 δίφρους ἐμπελάσαντες Ἀρηός θ' ἡμέτερόν τε
 110 μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὔτοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 οὐδ' Ἴφικλείδην δειδίξεται, ἀλλὰ μιν οἴω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἰσὶ, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα στήσειν, τὰ σφιν πολλὴ φίλτερα θοίνης.
 115 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακλεῖη,
 θυμῷ γηθησας· μάλα γὰρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
 καὶ μιν ἄμειβόμενος ἔπα πτερόεντα προσύδα·
 Ἥρωσ ὦ Ἰόλαε, διοτρεφέες, οὐκέτι τηλοῦ
 ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαίφρων,
 120 ὧς καὶ νῦν μέγαν ἔππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 πάντῃ ἀναστρωφᾶν, καὶ ἀρηγέμεν ὧς κε δύνηαι.
 Ὡς εἰπὼν κνημίδας ὀρειγάλχοιο φαεινοῦ,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε,
 δευτέρον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι δέδυσε,
 125 καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κόυρη Διὸς, ὀππότ' ἔμελλε
 τοπρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀρήσ ἀλκτῆρα σίδηρον
 δεινὸς ἀνὴρ· κολίην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
 130 καθβάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν οἴστοι
 βριγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγιο δοτῆρες.
 Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
 μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήκεες, αὐτὰρ ὄπισθεν
 μόρφνοιο φλεγύσαο καλυπτόμενοι πτερούγεσσι.
 135 Ἐτίετο δ' ὀμβριμον ἔγχος ἀχαχμένον αἰθοπι χαλκῷ·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε,
 δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἥτ' εἶρυτο κάρη Ἡρακλῆος θεῖοιο.
 Χερσὶ γὰρ μὲν σάκος εἶλε παναῖολον, οὐδέ τις αὐτὸ
 140 οὔτ' ἐβῆξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
 ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἦν, χρυσῷ τε φαεινῷ.
 λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠγλήαντο.
 * Ἐν μέσσοι δὲ δράκοντος ἦν φόβος οὔτι φατειός,
 145 ἔμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς·
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
 δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 δεινὴ ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
 σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας αἴνυτο φωτῶν,
 150 οὔτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροισιν.
 Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσα Ἄϊδος εἴσω
 αὐτῶν, ὅστέα δὲ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης
 Σειρίου ἀζαλέσιο κελαινῇ πύθεται αἴη.
 Ἐν δὲ Προϊώξισ τε Παλιώξισ τε τέτυκτο,

* Ἐν μέσσοι δ' ἀδάμαντος ἦν Φόβος, οὔτι φατειός,

Carissime, certo valde pater hominumque Deorumque
 honorat tuum caput et taurinus Neptunus,
 qui Thebarum moenia tenet tueturque civitatem :
 sicut jam et hunc mortalem validumque magnumque
 tuas in manus adducunt, ut gloriam eximiam auferas.
 Sed age, indue arma Mavortia, ut celerrime
 currus committentes, Martisque nostrumque,
 decertemus, quoniam non-sane intrepidum Jovis filium,
 neque Iphiclidem perterrebit : sed ipsum puto
 fugitutum duos filios inculpati Alcidae,
 qui jam ei prope sunt, cupientes belli
 praelium conserere : quae ipsis multo gratiora sunt epulis.

Sic ait : arrisit autem vis Herculeae,
 animo oblectatus : admodum enim ipsi grata dixerat :
 et eum excipiens verbis volucris allocutus est :

Heros, o Iolae, Jovis-alumne, non-jam procul
 pugna aspera. Tu vero quomodo antea fuisti bellicosus,
 ita et nunc magnum equum Arionem nigris-jubis
 quoquo-versum converte, et auxiliare, quomodo poteris.

Sic locutus, ocreas orichalci splendidi,
 Vulcani inclyta dona, circum tibias posuit ;
 deinde etiam thoracem pectori induit
 pulchrum, aureum, valde-artificiosum, quem ipsi dederat
 Pallas Minerva, filia Jovis, ubi erat
 primum luctuosa aggressurus certamina.
 Posuit autem circa humeros exitii depulsorem ferrum
 fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram
 reject in-tergum : multae vero intus erant sagittae
 horrendae, mortis vocem eripientis atrices.
 Ab-anteriori-parte quidem mortem habebat et lacrimis ma-
 dabant ;] mediae autem politae erant, perlongae, sed a-tergo
 nigrae aquilae contextae pennis.
 Corripuit autem validam hastam acutam corusco aere :
 capiti vero in robusto galeam fabrefactam posuit,
 artificiosam, ferream, ad tempora aptatam,
 quae muniebat caput Herculis divini.

Manibus quidem clypeum cepit undique-varium : nec quis-
 quam eum] perrupisset jaciendo neque comminisset, mirum
 visu.] Nam totus quidem circum gypso candidoque ebore
 et electro lucidus erat, auroque fulgido
 splendens ; chalybis vero laminæ erant-ductæ.

* In medio autem draconis erat terror haudquaquam effabilis,
 retro oculis igne lucentibus spectans :
 hujus etiam dentibus quidem repletum-erat os candide dis-
 positus,] sævis, inaccessis ; supra terribilem autem frontem
 sæva contentio volitabat, parans pugnam virorum,
 tetra, quae sane mentemque et præcordia eximebat viris,
 quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.
 Horum et animæ quidem sub terram submerguntur ad-Or-
 cum intro] ipsorum ; ossa autem eorum, circum pelle putre-
 facta,] Sirio torrido, in nigra putrescunt terra.
 In eo autem Propulsatioque Repulsioque factæ-erant ;

* In medio autem e chalybe (factus) erat Timor, haudquaquam
 effabilis, [Vid. profat.]

155 ἔν δ' Ὀμαδός τε Φόνος τ' Ἄνδροκτασίη τε δεδήει.
 Ἐν δ' Ἔρις, ἔν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἔν δ' ὅλοη Κήρ
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοις δαφνίεον αἵματι φωτῶν,
 160 δεινὸν δερκομένη καναχῆσι τε βεβρυχυῖα.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτι φατειῶν,
 δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν
 τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχῆ πέλεν εὔτε μάχοιτο
 165 Ἀμφιτρωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
 στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι,
 κυάνεοι κατὰ νῦτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ σῶν ἀγέλαι χλοῦνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
 ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων ὃ ἱεμένων τε.
 170 Τῶν καὶ ὀμιληδὸν στίχες ἦσαν· οὐδέ νυ τοίγε
 οὐδέτεροι τρεῖσθην· φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
 Ἥδη γὰρ σφιν ἔκειτο μέγας λῆς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
 δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχὰς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν
 αἶμ' ἀπελείβει· ἔραξ'· οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
 175 κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι·
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθη, κοτεόντε μάχεσθαι,
 ἀμφοτέροι, χλοῦναί τε σῦες χαρποποὶ τε λέοντες.
 Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθῶων αἰχμητῶων
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντά τε Πεiriθόον τε
 180 Ὀπλέα τ' Ἐξάδιον τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε
 Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὅζων Ἄρης,
 Θεσέα τ' Αἰγίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
 ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθηοντο
 185 ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἀσβολον οἰωνιστὴν
 Ἄρκτον τ' Οὐρειὸν τε μελαγχαιτὴν τε Μίμαντα
 καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
 ἀργύρεοι, χρυσεὰς ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καί τε συναίγδην ὡσεὶ ζωοὶ περ ἔοντες
 190 ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεος ἔστασαν ἵπποι
 χρύσειοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὐλιος Ἄρης
 αἰχμὴν ἐν χερσέσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
 αἵματι φοινικέοις, ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων,
 195 δίφρω ἐπεμβεβαίως παρὰ δὲ Δειμόος τε Φόβος τε
 ἔστασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγγελίη Τριτογένεια,
 τῇ ἱκέλη ὡσεὶ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 ἔγχος ἔχουσα' ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσεῖαν τρυφάλειαν,
 200 αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις ἐπὶ δ' ὄψετο φύλοπιν αἰνίην.
 Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
 χρυσεῖη φόρμιγγι θεῶν δ' ἔδος ἀγνὸς Ὀλυμπος
 [ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλθος ἀπείριτος ἐστεφανῶντο]
 205 ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεὰ δ' ἔξῃρον αἰοιδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγυὶ μελοποιμένης εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος ἀμαίμακός τεο θλασσης
 κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέριοι,

in eo Tumultusque Nexque Homicidiumque ardebant.
 In eo Contentio Turbaque furebant, in eo perniciosa Mors,
 alium virum tenens recens-vulneratum, alium illaesum,
 alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.
 Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine
 virorum,] sævum intuens clamoribus vociferans.
 In eo autem serpentum capita sævorum erant, haudquaquam
 effabilem,] duodecim, quæ perterrefaciebant super terram ge-
 nera hominum,] quicumque bellum contra Jovis filium gere-
 rent;] eorum et dentium quidem crepitus erat, quoties pugna-
 bat] Amphitryoniades : hæc autem fulgurabant miranda ope-
 ra:] punctorum vero instar apparebant conspicuæ sævis dra-
 conibus,] (qui erant) cærulei per terga, quorum vero nigrica-
 bant maxillæ. In eo autem suum greges agrestium erant at-
 que leonum] sese adspicientium, irascentiumque cupien-
 tiumque.] Quorum etiam turmatim ordines incedebant; ne-
 que sane hi] neutri tremebant; horrebant tamen colla utri-
 que.] Jam enim ipsis jacebat magnus leo, circum autem apri
 duo, spoliati anima, deorsumque iis niger
 cruor destillabat in-terram: ipsi autem, cervicibus dejectis,
 jacebant mortui sub terribilibus leonibus.
 Hi vero etiam magis excitabantur, incensi ad-pugnandum,
 utrique, agrestesque sues trucesque leones.
 In eo autem erat pugna Lapitharum bellatorum
 Ceneumque circa regem Dryantemque Pirithoumque
 Hopleumque Exadiumque Phalerumque Prolochumque
 Mopsumque Ampyciden, Titaresium, prolem Martis,
 Theuseumque Ægiden, similem immortalibus :
 (qui erant) argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex-altera-parte adversi congregabantur
 circum magnum Petraeum atque Asbolum augurem
 Arctumque Huriumque, nigrisque-pilis Mimantem
 et duos Peucidas, Perimedem Dryalumque,
 argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque simul-impetu-facto tanquam (existentes) vivi
 lanceis atque abietibus cominus contendebant.
 In eo autem Martis terribilis celeripedes stabant equi
 aurei, in eo vero etiam ipse spoliator perniciosus Mars,
 hastam in manibus habens, milites exhortans,
 sanguine cruentus, quasi vivos spolians,
 curru insistens : juxta autem Pavorque Terrorque
 stabant cupientes bellum subire virorum.
 In eo autem Jovis filia prædatrix Tritogenia,
 ei similis quasique pugnam volens parere,
 hastam habens in manibus atque auream galeam,
 ægidemque circum humeros : ingrediebatur autem prælium
 sævum.] In eo autem erat immortalium sacer chorus; in me-
 dio vero] dulce citharizabat Jovis et Latonæ filius
 aurea lyra : Deorum autem sedes, sanctus Olympus
 [in eo autem forum, circum vero opes immensæ fusæ-erant]
 immortalium in certamine : Deæ autem incipiebant cantum
 Musæ Pierides, acute canentibus similes.
 In eo autem portus appulsu-facilis immensi maris
 rotundus factus-erat purissimo e stanno,

κλιζομένω ἴκελος· πολλοὶ γε μὲν ἄμ μέσον αὐτοῦ
 210 δελφίνες τῆ καὶ τῆ εὐθύνειον ἰχθυάοντες,
 νηχομένους ἴκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσίοντες
 ἀργύρειοι δελφίνες ἐφοίτων ἔλλοπας ἰχθῦς.
 Τῶν δ' ὕπο γάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 ᾗστο ἀνήρ ἄλιεύς δεδοχημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀποβρίψοντι εἰκώς.
 Ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος, ἱππότα Περσεύς,
 οὐτ' ἄρ' ἐπιψάων σάκεος ποσὶν οὐθ' ἑκάς αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθαι, ἐπεὶ οὐδαμῆ ἐστήρικτο.
 Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἄμφιγυῆεις
 220 χρύσειον ἄμφι δὲ ποσὶν ἔχε πεπερόντα πέδιλα.
 Ὡμοισιν δ' ὁ μὲν ἄμφι μελάνδεντον ἄορ ἔκειτο
 γάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὤστε νόημ' ἐποτάτο.
 Πᾶν δὲ μετάφρνον εἶχε κάρη δεινοῦ πελώρου,
 Γοργούς· ἄμφι δὲ μιν κίβισι θεε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 225 ἀργυρέῃ· θύσασιν δὲ κατηρεῦντο φαεινοὶ
 χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτος
 κείτ' Ἄιδος κυνὴ νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐβρίγοντι εἰκῶς
 Περσεύς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. Ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαιαὶ ἐβρόνοντο,
 ἰέμεναι μαπέειν. Ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαιουσέων ἰάχασκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 ὄξεα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντες
 δοιῶ ἀπρωρεῦντ' ἐπικυρτώνοντες κάρηνα.
 235 Λίχμαζον δ' ἄρα τῶγε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 ἄγρια δερκομένα. Ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθησαν πολεμήτῃα τεύχε' ἔχοντες,
 τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων
 240 λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
 μάρανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμητῶν ἐπὶ πύργων,
 χαλκείων, ὅζῳ βόων, κατὰ δ' ἐδούρποντο παρειὰς,
 ζωῆσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαιστοῖο.
 245 Ἄνδρες δ', οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆρας τ' ἐμέμαρπεν,
 ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 δειδιότες· τοὶ δ' αὐτε μάχην ἔχον· αἱ δὲ μετ' αὐτοῦς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 250 δεινωποὶ βλοσυροὶ τε, δαφνοῖοι τ' ἀπλητοὶ τε
 δῆριν ἔχον περὶ πιπτότων. Πᾶσαι δ' ἄρ' ἴεντο
 αἶμα μέλαν πῖεειν ὃν δὲ πρῶτον μεμαῶτιον
 κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἄμφι μὲν αὐτῷ
 βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχῇ δ' Ἄιδόςδε κατέειν
 255 Ἰάρταρον ἐς κρυόενθ'. Αἱ δὲ φρένας εὔτ' ἀρέσαντο
 αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 ἄψ δ' ἄμαδον καὶ μῶλον εὐθύνειον αὐτὴς ἰούσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφήσσω
 Ἄτροπος οὐτι πέλεν μαγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα ἦγε
 260 τῶν γε μὲν ἀλλῶν προφερέρης τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἄμα· ἐνὶ φωτὶ μάχην ὀρυμνίσαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκοντες ὀμμασι θυμήνασαι,

undanti similis : multi vero per medium ipsius
 delphines hac et illac ferebantur piscantes,
 natantibus similes : duo autem flando-excitantes
 argentei delphines natabant mutos pisces.
 Sub his vero ærei trepidabant pisces : at in ripis
 sedebat vir piscator observans ; habebat autem manibus
 piscium rete, projecturo similis.
 In eo autem erat pulchricomæ Danaë's filius, eques Perseus,
 neque sane contingens clypeum pedibus, neque procul ab eo,
 miraculum magnum dictu, quoniam nusquam nitebatur.
 Ita enim hunc manibus fecerat inclytus Vulcanus
 aureum ; circum autem pedes habebat alata talaria.
 Et humeros quidem circum nigre-munitum ensem suspensum
 habebat] æreum e loro : ipse autem velut cogitatio volabat.
 Totum vero tergum ejus tenebat caput sævi monstri
 Gorgonis : circum autem ipsum pera completebatur, mirum
 visu,] argentea, fimbriaeque dependebant lucidae
 aureæ : terribilis autem circum tempora regis
 posita-erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
 Ipse vero fugienti et formidanti similis
 Perseus Danaides protendebatur. At post eum
 Gorgones inaccessæ neque effabiles ruebant,
 cupientes apprehendere. In pallido autem chalybe
 euntium resonabat clypeus magno strepitu
 acutum et tinnulum : in zonis autem dracones
 duo dependebant incurvantes capita.
 Lambabant vero illi, iraque acuebant dentes,
 sævum tuentes. Supra sæva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror : sed supra ipsas
 viri pugnabant, bellica arma habentes,
 hi quidem a sua civitate suisque parentibus
 pestem depellentes, illi autem devastare studentes.
 Multi quidem jacebant, plures autem sustinentes pugnam
 dimicabant : mulieres autem bene-constructis in turribus,
 æreis, acute clamabant, lacerabantque genas,
 vivis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri autem, qui seniores erant, et quos senectus arripuerat,
 conferti extra portas erant, sursumque Diis
 manus tendebant beatiss, pro suis liberis
 metuentes : illi vero contra pugnam sustinebant : at post ipsos
 Fatales-Deæ nigræ candidis crepantes dentibus,
 torvæ terribilesque, cruentæque inaccessæque
 pugnam sustinebant de cadentibus. Omnes enim cupiebant
 cruorem nigrum bibere : quem vero primum forte-ceperant
 jacentem vel cadentem recens-saucium, ei quidem
 injiciebat una unguis magnos : anima vero ad Orcum de-
 scendebat,] Tartarum in frigidum. Illæ autem animum quum
 satiassent] sanguine humano, hunc hominem quidem abjicie-
 bant post-tergum,] retro autem in tumultum et stragem
 festinabant iterum euntes.] Clotho et Lachesis iis adsta-
 bant ; debilior quidem] Atropos nequaquam erat, magna Dea :
 sed sane hæc] aliis quidem præstantiorque erat maxima-
 que-natu.] Omnes circa unum virum pugnam acerbam com-
 mittebant :] truculente vero se-mutuo adspiciebant oculis

ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασεῖας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 285 χλωρῇ, αὐσταλέῃ, λιμῶ καταπεπτηυῖα,
 γουνοπαγῆς, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν βίνων μύζαι βέον, ἐκ δὲ παρεῖων
 αἴμ' ἀπελείβειτ' ἔραζ'. ἡ δ' ἀπληστον σεσαρυῖα
 εἰστήκει, πολλῇ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
 270 δάκρυσι μυδαλέῃ. Παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν·
 χρύσειαι δὲ μιν εἶχον ὑπερθυροῖς ἀραρυῖαι
 ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαταῖς τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ εὐσωτρου ἐπ' ἀπήνης
 ἤγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολλοὶ δ' ὀμέαιος ὀρώρει·
 275 τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
 χερσὶν ἐνι δρωῶν. Ταὶ δ' ἀγλατῆ τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκιο· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Ταὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
 280 Οἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
 Ἐνθεν δ' αὐθ' ἐτέρουθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὄρχηθιμῶ καὶ αἰοῖδῃ,
 τοὶ γὰρ μὲν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
 πρόσθ' ἔκιο· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλία τε χοροὶ τε
 285 ἀγλαταὶ τ' εἶχον. Τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλης
 νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύεον. Οἱ δ' ἀροτῆρες
 ἤρεικον χθόνα διὰν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἐστάλατ'. Αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἴγε μὲν ἡμῶν
 αἰχμηῆς ὀξείησι κορυμβόεντα πέτληα
 290 βριθόμενα σταχύων, ὥσει Δημήτερος ἀκτῆν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον καὶ ἐπιτνον ἀλωήη,
 οἱ δ' ἐτρογῶν οἴνας ὀρεπᾶνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ δ' αὐτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευον ὑπὸ τρυγητῆρων
 λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
 295 βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν·
 οἱ δ' αὐτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευον. Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος
 χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
 σεϊόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέησι κάμαξι,
 [τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος]
 300 βριθόμενος σταφυλῆσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἴγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκιδόν. Τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤφρου
 ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε προῖ,
 ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύζαι·
 305 πᾶρ δ' αὐτοῖς ἵππηες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
 δῆρον ἔχον καὶ μόχθον. Ἐυπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 ἠνίοχοι βεβαῶτες ἐφέσαν ὠκέας ἵππους
 ῥυτὰ χαλαίνοντες, ῥυτὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὐτευν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων εἶχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν
 νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἀκριτον εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
 Ἄμφι δ' ἵτυν βέον Ἰκαεῖος πλήθοντι εἰκίως·
 315 πᾶν δὲ συνέχευε σάκος πολυδαίδαλον. Οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

succensentes,] ungues vero manusque audaces conserebant.
 Juxta autem Tristitia stabat foedaque et misera,
 pallida, arida, fame oppressa,
 rigidis-genibus : longi vero ungues manibus insidebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 cruor destillabat in-terram : hæc vero immense dentes-strin-
 gens,] stabat, multus autem pulvis inspersus-erat humeris,
 lacrymis madens. Juxta vero turrita urbs hominum :
 aureæ autem eam tenebant superliminaribus adaptatæ
 septem portæ : homines vero in voluptatibusque choreisque
 oblectationem capiebant : nam alii quidem bene-rotali in
 rheda] ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excita-
 batur :] procul autem ab ardentibus facibus fulgor resplende-
 bat] in manibus fulmarum. Hæc vero venustate florescentes
 præibant : illos autem chori saltantes sequebantur.
 Hæc quidem ad canoras fistulas emittebant cantum
 ex teneris oribus, circumque eas frangebatur echo.
 Illi vero ad citharas ducebant chorum amabilem.
 Inde rursus ex-alia-parte juvenes comissabantur ad tibiam,
 alii quidem etiam ludentes inter saltationem et cantum,
 alii vero etiam ridentes : sub tibicine autem singuli
 procedebant : totam vero urbem voluptatesque choreæque
 festivitatesque tenebant. Alii autem rursus extra oppidum
 tergis equorum conscensis currebant. Aratores vero
 proscindebant terram divam, succinctisque tunicis
 cincti-erant : sed erat profunda seges : alii quidem metebant
 mucronibus acutis cauliculata folia,
 gravidas spicis, tamquam Cereris donum.
 Alii autem (in) restibus ligabant et sternebant aream :
 alii vero vindemiabant vinum, falces in manibus habentes :
 alii vero etiam in qualos ferebant a vindemiatoribus
 albos et nigros racemos magnis ex vineis,
 gravidis foliis et argenteis capreolis :
 alii vero etiam in qualos ferebant. Juxtaque illos vinea
 aurea erat, inclyta opera prudentis Vulcani,
 agitata foliis et argenteis perticis,
 [alii quidem etiam ludentes sub tibicine singuli]
 onerata ovibus ; nigritabant tamen ipsæ.
 Alii quidem calcabant, alii autem hauriebant ; alii autem di-
 micabant] pugilandoque et luctando : alii vero celeripedes
 lepores venabantur] viri venatores, et asperis-dentibus can-
 es-duo ante eos,] cupientes capere, illi vero cupientes ef-
 fugere :] juxta ipsos autem equites habebant laborem, pro-
 que præmiis] certamen habebant et pugnam : bene-contextis
 vero in curribus] aurigæ stantes immittebant veloces equos,
 habenas laxantes, illi autem crepitantes volabant
 currus compacti, et modiolii valde resonabant.
 Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque un-
 quam iis] victoria expedita-erat, sed anceps habebant cer-
 tamen.] Illis autem etiam propositus-erat magnus tripus in
 stadio,] aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa vero marginem manabat Oceanus, turgenti similis ;
 totum autem amplectebatur clypeum artificiosissimum. At per

κύκνοι ἀερσιπτόται μεγάλ' ἤπυον, οἱ βρά τε πολλοὶ
 νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, πᾶρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηλὴ βαρυκτύπη, οὗ διὰ βουλάς
 Ἡραίστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 320 ἀρσάμενος παλάμησι. Τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 πᾶλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἵππειού θόρε δίφρου,
 εἵκελος ἀστεροπῆ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 κοῦφα βιβάσ· τῷ δ' ἠνίοχος κρατερὸς Ἴδλαος
 δίφρου ἐπεμβεβαὸς ἰθύντοε καμπύλον ἄρμα.
 325 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἤλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 καὶ σφαις θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετε, Λυγκῆος γενεῇ τηλεκλειτοῖο·
 νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὕμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσων,
 Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 330 Ἄλλο δέ τοί τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
 εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρτης,
 τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 αὐτὸς δέ βροτολογιδὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκείσας,
 ἔνθα κε γυμνωθέντα σάχεος ὑπο δαιδαλέοιο
 335 ὀφθαλμοῖσιν ἴδης, ἐνθ' οὐτάμεν δῆξέ χαλκῶ·
 ἀψ' δ' ἀναχάσασθαι· ἔπει οὐ νοὶ αἰσιμόν ἐστιν
 οὐθ' ἵππους ἐλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ὡς εἰπούσ' ἐς δίφρον ἐβῆσατο δια θεάων,
 νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 340 ἐσσυμένως. Τότε δὴ βρά ἐπὶ ἀνιόντος Ἰόλαος
 σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὀμοκλής
 βίμπ' ἔφερον ὄθον ἄρμα κονίοντες πεδίοιο.
 Ἐν γὰρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἀνασσεῖσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
 345 Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἵκελοι πυρὶ ἡδὲ θεῆλλῃ,
 Κύκνος δ' ἵππὸδάμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τῶν ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 δῆξεία χρέμισαν, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
 Τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακληεΐη·
 350 Κύκνε πέπον, τί νυν νῶϊν ἐπίσχετον ὀκέας ἵππους,
 ἀνδράσιν οἱ τε πόνου καὶ οἰζύος ἰδρίεις εἰμεν;
 ἀλλὰ παρέξ ἔχε δίφρον ἐξύροον ἡδὲ κελεύθου
 εἵκε παρέξ ἰεναί. Τρηχίνα δέ τοι παρελεύω
 ἐς Κήϊκα ἀνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 355 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἴσθα καὶ αὐτός·
 τοῦ γὰρ ὀπυῖεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
 Ὡ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτῆν
 ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 Ἦδη μὲν τί εἴ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 360 ἔγγχεος ἡμετέρου, θθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 ἀντίος ἔστη ἔμετο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τρις μὲν ἐμῶι ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἤρσειστο γαίῃ,
 οὐταμένου σάχεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρὸν,
 παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξ·
 365 πρηγῆς δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν ἔγγχεος δρυμῆ.
 Ἐνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος εὐμημελὴς ἐμενοῖνα

ipsum] cygni altivolantes magnum cლებαντ, qui sane multi
 natabant in summa aqua, juxta autem pisces lasciviebant.
 Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus pro consilia
 Vulcanus fecit clypeum magnum validumque
 aptans manibus. Hunc quidem Jovis fortis filius
 vibrabat violenter : in equinum autem insiliit currum,
 similis fulguri patris Jovis aegida-tenentis,
 leviter ingrediens : huic autem auriga, fortis Iolaus,
 bigis insistens regebat currum.

Prope autem his advenit Dea splendidis-oculis Minerva,
 atque ipsos confirmans verbis volucris allocuta-est :

Salvete, Lyncei progenies longe inclyti :
 nunc itaque Jupiter robur vobis dat beatis (deis) imperans,
 Cycnumque interficiendi et inclyta arma despoliandi.
 Aliud autem tibi verbum dicam, multo fortissime hominum :
 postquam enim Cycnum dulci vita spoliaveris,
 illum quidem tum ibidem relinque et arma ejus :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 ubi nudatum clypeo (ab) artificioso
 oculis videris, ibi vulnera acuto ferro :
 retro autem te-recipe, quoniam non sane tibi in-fatis est
 neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta in currum ascendit diva Dearum,
 victoriam immortalibus manibus et gloriam tenens,
 celeriter. Tunc jam igitur Jove-natus Iolaus
 horrendum equos increpuit : hi autem ex adhortatione
 raptim ferebant celerem currum pulverem-cientes per-cam-
 pum.] Nam iis animum addiderat Dea splendidis-oculis Mi-
 nerva.] aegide concussa : circum-ingemiscebat autem tellus.
 Illi autem simul procedebant, similes igni sive procellae,
 Cycnusque equum-domitor et Mars insatiabilis belli.
 Horum equi quidem deinde obvis sibi-mutuo
 acutum hinnivere, circaque eos resonabat echo.
 Hunc prior alloquebatur vis Herculea :

Cycne ignave, cur jam nobis immittitis veloces equos,
 viris, qui laboris et ærumnæ experti sumus ?
 agedum præterage currum bene-politum, atque e-via
 cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
 ad Ceycem regem : is enim potentiaque et reverentia
 Trachini præest : tu vero satis bene scis etiam ipse :
 ejus enim uxorem-habes filiam Themistoneën nigris-oculis.
 O ignave, non quidem enim tibi neque Mars mortis exitium
 prohibebit, si jam nos congressi-fuerimus ad-pugnandum.
 Jam quidem ipsum aio etiam alias periculum-fecisse
 hastæ nostræ, quando pro Pylo arenosa
 adversus stetit mihi, pugnam insatiabiliter cupiens.
 Ter quidem mea ab hasta percussus nixus-est terra,
 vulnerato clypeo : quarto autem transadegi femur
 omnibus viribus incumbens, magnumque clypeum perforavi·
 pronus autem in pulveribus humi cecidit hastæ impetu.
 Ibi jam infamis inter immortales fuit,
 manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit : neque tamen Cycnus bene-hastatus volebat,

τῶν ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
 370 Δὴ τότε ἅπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἰψ' ἐπὶ γαῖαν
 παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἀνακτος.
 Ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλιτριχας ἵππους·
 τῶν δ' ὑπο σεομαμένον κανάχιζε πῶς εὐρεῖα χθῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἅπ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλιοι
 375 πέτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 πολλαὶ δὲ δρυὸς ὑψίκομοι, πολλαὶ δὲ τε πεῦκαι
 αἰγυροὶ τε τανύβριζοι βήγγυνται ὑπ' αὐτῶν
 βέμφα κυλινδομένον, εἰως πεδιονδ' ἀφίκωνται,
 ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἴαωλὸς,
 Ἄρνη τ' ἦδ' Ἑλίχη Ἀνθεία τε ποιήσσσα
 φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαγητῶ
 θεσπεσίῳ σύνησαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 καδ' ὅτ' ἄρ' ἅπ' οὐρανόθεν ψιμάδα βάλεν αἵματοέσσσα,
 385 σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἔφ' μεγαθαρεῖ παιδί.
 Οἴος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προῖδέσθαι
 κάπρος χαυλιόδων φρονεῖε θυμῶ μαχέσασθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δὲ τε λευκὸν δδόντα
 δομωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχῶντι
 390 λείθεται, ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτην,
 ὀρθὰς δ' ἐν λοριῇ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν·
 τῶ ἵκελος Διὸς υἱὸς ἅπ' ἵππευο θέρε δίφρου.
 Ἥμος δὲ χλοερῶ κυανόπτερος ἤχετα τέττιξ
 ὄζω ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀεΐδειν
 395 ἄρχεται, ὅτε πόσις καὶ βρωῖσις θήλυς ἔερση,
 καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἡῶς χέει αὐδὴν
 ἶδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπότε χροά Σείριος ἄζει·
 (τῆμος θὲ κέγχροισι πέρι γλωῆς τελέθουσι,
 τοῦσθε δὲ κροσπεύουσι, ὅτ' ὀμφακας αἰόλλονται,
 400 οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος,)
 τὴν ὄρην μάρναντο, πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει.
 [Ἦς δὲ λέοντες δύο ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοισι κοτέοντες ἐπὶ σφῆας ὀρμήσωσι,
 δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων·]
 405 οἱ δ' ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλη κλάζοντε μάχησθον
 αἰγὸς ὀρεσσινόμοιο ἡ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
 πίονος, ἦντ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήσιος ἀνὴρ
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλῆσεται ἄλλῃ,
 410 γώρου αἰδρις ἐὼν, οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 ἔσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
 ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ἐνθ' ἦται Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱόν
 κτεινέμεναι μεμαῶς σάκει ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 415 οὐδ' ἔρβηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτροωνιάδης δὲ, βίη Ἡρακλήσει,
 μεσσηγὺς κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῶ
 αὐχένα γυμνωθέντα τοῶς ὑπένευθε γενεῖοιο
 ἦλασ' ἐπικρατέως ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
 420 ἀνδροφόνος μελή· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
 Ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὸς ἦριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ

huic obtemperans, retinere trahentes-currum equos.
 Jam tunc a bene-compacto curru desilierunt celeriter in ter-
 ram,] filiusque Jovis magni et Enyalii regis.
 Aurigæ autem propius egerunt pulcricomos equos :
 illis autem sub irruentibus sonabat pedibus lata terra.
 Ut autem quando ab alto vèrtice montis magni
 rupes desiliunt, super alias-alixæ vero cadunt,
 multæque quercus alticomæ, multæque et piceæ,
 populique radicibus-altis franguntur ab ipsis
 raptim volventibus, donec in-campum perveniant :
 ita illi in se-mutuo ruebant, magnum crepantes.
 Tota autem Myrmidonumque civitas celebrisque Iolcus,
 Arneque atque Helice Anthæaque herbosa
 (sub) voce utriusque valde resonabant : ii autem cum clamore
 mirando congressi-sunt : valde autem intonuit prudens Jupi-
 ter,] deorsumque sane a caelo guttas jecit sanguinolentas,
 signum ponens belli suo magnanimo filio.
 Qualis autem in saltibus montis sævus adspectu
 aper dentibus-exsertis meditatur animo pugnare
 cum-viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 incurvatus, spuma autem circa os mandenti
 destillat, oculique ejus igni splendenti similes-sunt,
 erectis autem in dorso horret setis circaque collum :
 huic similis Jovis filius ab equino desiliit curru.
 Quando autem viridi nigris-alis sonora cicada
 ramo insidens æstatem hominibus canere
 incipit, cui potus et cibus fecundus ros est,
 atque per-totum-diem et matutina fundit vocem
 æstu in gravissimo, quando cutem Sirius exsiccat :
 (tum jam milio circum aristæ nascuntur,
 quod æstate seminant, cum uvæ-acerbæ variegantur,
 qualia Bacchus dedit hominibus lætitiæ et laborem,)
 ea tempestate pugnabant, magnus autem tumultus excitaba-
 tur. [Ut vero leones duo pro occiso cervo
 sibi-mutuo irati in se-ipsos irruunt,
 sævusque ipsis rugitus strepitusque exoritur dentium :]
 hi autem, sicut vultures incurvis-unguibus, repandis-rostris,
 rupe in excelsa magnum clangentes dimicaverint
 capræ montivagæ gratia aut feræ cervæ,
 pinguis, quam interfecit jaculans juvenis vir
 sagitta e nervo, ipse autem aberravit alibi
 loci ignarus (exsistens) : at illi celeriter animadvertunt,
 rapideque pro ea pugnam acrem instituunt :
 sic hi clamantes contra se-mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cyenus quidem potentis Jovis filium
 occidere cupiens, clypeo adigit æream hastam,
 neque perrupit æs : defendebant enim dona Dei.
 Amphitryoniades autem, vis Herculeæ,
 inter galeamque et scutum hasta longa
 cervicem nudatam celeriter infra mentum
 percussit violenter : at ambos abscidit nervos
 homicida fraxinus : magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem, veluti quum aliqua quercus, aut quum rupes

ἡλίβατος, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
 ὡς ἔρειπ'· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχῃ τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶπασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 425 αὐτὸς δὲ βροτολοῖγόν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 δεινὸν ὄρων ὄσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρσας,
 ἔστε μάλ' ἐνδυκῶς ῥινὸν κρατεροῖς ὄνυχῃσι
 σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 ἔμ μένεος δ' ἄρα τοῦγε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ·
 430 γλαυκίων δ' ὄσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
 οὐρῇ μαστίονα ποσὶ γλάφει, οὐδὲ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐξάντα ἰδὼν σχεδὸν ἔλθειν οὐδὲ μάχεσθαι·
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτριωνιάδης, ἀκόρητος αὐτῆς,
 ἀντίος ἔσθη Ἄρης, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 435 ἐσσυμένως· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀγνύμενος κῆρ,
 ἀμφοτέρω δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλληλίοισιν ὄρουσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρῃ πρηῶνος ὄρουση,
 μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δὲ τε ἡχῆ
 ἔρχεται ἔμμεμαυία, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 ὑψηλός· τῷ δὲ συνενεῖκεται· ἐνθα μιν ἴσχει·
 τόσση δὲ μὲν ἰαχῆ, βρισάρματος οὐλοῖς Ἄρης,
 κεκληγῶς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἔμπαπῶς ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀντίη ἦλθεν Ἄρης ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα·
 445 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄρες, ἐπίσχε μένος κρατερόν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἔστιν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἄλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο.
 450 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πείθ' Ἄρες μεγαλήτορα θυμόν,
 ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
 καρπαλίμως ἐπόρουσε βίη Ἡρακλήειη,
 κακτάμεναι μεμαῶς· καὶ β' ἔμβαλε χάλκειον ἔγχος
 σπερχνόν, εἴω παιδὸς κοτέων πέρῃ τεθηηῶτος,
 455 ἐν σάκει μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἔγχος ὄρμην ἔτραπ' ὄρεζαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμύ δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν ἔρυσσάμενος δ' ἄορ ὄξυ
 ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτριωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 μῆρόν γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 οὔτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
 δούρατι νομησας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρουοδείης
 465 ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
 ἵππους μαστιέτην ἴκοντο δὲ μακρόν Ὀλυμπον.
 Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάμιος Ἰόλαος
 Κύκνον σολήσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἴκοντο
 470 ἵπποις ὠκυπόδεςσιν· Ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐξίκετ' Ὀλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἳ β' ἐγγύς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
 Ἄνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ' Ἴαωλκὸν

Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine :
 sic cecidit : circum ipsum autem resonabant arma variata
 aere.] Hunc quidem dein reliquit Jovis ærumnosus filius :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans ,
 sævum videns oculis, ut leo corpus *aliquod* forte-nactus ,
 qui admodum avide pelle validis unguibus
 dissecta quam celerime dulcem animam abstulit :
 ferocia autem sane hujus nigrum intumuit cor :
 splendidis-spectans vero oculis sævum costasque et humeros
 cauda flagellis pedibus fodit, neque quisquam ipsum
 sustinuit ex-adverso adspiciens prope ire, neque pugnare :
 talis igitur Amphitryoniades insatiabilis belli
 adversus stetit Marti in præcordiis audaciam augens,
 celeriter : is autem ipsi prope accessit mæsto corde ;
 utrique autem clamantes se-invicem invaserunt.
 Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitarit ,
 longe vero insiliendo volvitur, atque cum fragore
 venit irruens, collis autem huic obvis-fuit
 altus : huic iam concucurrit ; ibi is eam retinet :
 tanto ille quidem fremitu, gravans-currum perniciosus Mars,
 vociferans irruit ; ille autem prompte *eum* excepit.
 Ast Minerva, filia Jovis ægida-tenentis,
 obviam venit Marti, tenebrosam ægidem habens :
 sæva autem torve intuens verbis volucris allocuta-est :
 Mars, inhibe animos fortes et manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclytis armis spoliare
 Herculem occisum, Jovis magnanimum filium.
 Sed age, desine pugna, neve adversus sta mihi.

Sic ait : sed non persuasit Martis magnanimi animo ;
 sed magnum crepans flammæ similia arma vibrans ,
 celeriter invasit vim Herculeam ,
 occidere cupiens : et igitur conjecit æratam hastam
 vehementer, sui filii irascens gratia mortui,
 in clypeum magnum : at splendidis-oculis Minerva
 hastæ impetum avertit, protendens-se a curru.
 Acerbus autem Martem dolor cepit : extracto vero gladio
 acuto] irruit contra Herculem magnanimum : at hunc acce-
 dentem] Amphitryoniades , sævi insatiabilis belli,
 femore nudatum clypeo sub artificioso
 vulneravit violenter : at valde carnem percidit
 hastâ jaculans, inque terram *eum* prostravit mediam.
 Huic autem Terror et Pavor bene-rotalem currum et equos
 adegerunt celeriter propius, et a terra spatiosa
 in currum posuerunt artificiosissimum : celeriter autem
 deinde] equos flagellabant : venerunt vero *in* magnum
 Olympum.] Filius autem Alcmenæ et gloriosus Iolaus,
 Cycno detractis ab humeris armis pulcris
 revertebantur : mox autem exinde *ad* urbem Trachinis vene-
 runt] equis celeripedibus. At splendidis-oculis Minerva
 pervenit *in* Olympumque magnum et domos patris.
 Cycnum autem contra Ceyx sepelivit et populus innumerus,
 qui prope urbem habitabant inclyti regis
 Anthen Myrmidonumque urbem celebremque Iolcum,

475 Ἄρνην τ' ἠδ' Ἑλίην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς,
 τιμῶντες Κήρυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
 ὄμβρω χειμερίῳ πλήθων. Τὼς γὰρ μιν Ἀπόλλων
 Λητοίδης ἤνωξ', ὅτι βᾶ κλειτὰς ἑκατόμβας
 480 ὅς τις ἄγοι Πυθῶδε βίη σύλασκε δοκεύων.

Arnenque atque Helicen : multus autem congregabatur po-
 pulus,] honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
 Illius vero sepulcrum et monumentum invisibile reddidit
 Anaurus,] imbre hiemali inundans. Ita enim eum Apollo
 Latonæ-filius jussit, quoniam (*Cycnus*), inclytas hecatombas
 quicumque ageret Delphos, *eum* vi spoliabat insidiatus.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

OPERA ET DIES.

- Μοῦσαι Πιερίηθεν αἰοδῆσι κλείουσαι,
 δεῦτε, Δί' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνεύουσαι·
 ὄντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ἁμῶς ἀφατοὶ τε φατοὶ τε
 ῥητοὶ τ' ἀῤῥητοὶ τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκχτη.
 5 Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῤέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
 ῤεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἀθλον ἀέξει,
 ῤεῖα δὲ τ' ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλυθὶ ἰδὼν αἴων τε, δίκη δ' ἴθυσε θέμιστας.
 10 Τύνη, ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησαίμην.

- Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαίαν
 εἰσὶ δύο· τὴν μὲν κεν ἐπαινήσεις νοήσας,
 ἣ δ' ἐπιμωμητῆ· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσι.
 Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆρην ὀφέλλει,
 15 σχετλίη· οὗτις τὴν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 ἀθανάτων βουλήσιν ἄῤῥιν τιμῶσι βαρεῖαν.
 Ἴη δ' ἐτέρον πρότερον μὲν ἐγένετο Νῦξ ἔρεβενῆ,
 θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
 20 ἦτε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
 Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίων
 πλούσιον, ἢ σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
 οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοὶ δὲ τε γείτονα γείτων
 εἰς ἄφρον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
 25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεὶ κοτῆει καὶ τέκτονι τέκτων,
 καὶ πτωχὸς πτωχῷ φρονέει καὶ αἰοδὸς αἰοδῷ.
 Ἡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῶν ἐνικάτθεο θυμῷ,
 μηδὲ σ' Ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 νεῖκε' ὀπιπτεύοντ' ἀγορῆς ἐπακουὸν ἔοντα.
 30 Ἄρη γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νεϊκῶν τ' ἀγορεύων τε
 ᾧτινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηρετανὸς κατάκειται
 ὠραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτῆν.
 Τοῦ κε κορεσσάμενος νεϊκεα καὶ δῆρην ὀφέλλοις
 35 κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεῦτερον ἔσται
 ᾧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὐθι διακρινόμεθα νεϊκος
 ἰθείησι δίκαις, αὐτ' ἐκ Διὸς εἰσὶν ἀρίσται.
 Ἥδη μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασσάμεθ', ἄλλα τε πολλὰ
 ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.
 40 Νήτιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἡμισυ παντὸς,
 οὐδ' ὅσον ἐν μαλαγγί τε καὶ ἀσφοδέλω μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥηϊδίως γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
 ὥστε σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἔοντα·
 45 αἰψὰ κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
 ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἄλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἦσιν,
 ἥτι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

HERIODORUS.

Muse, ex-Pieria carminibus celebrantes,
 adeste, Jovem dicite, vestrum patrem canentes,
 per quem mortales homines pariter obscurique clarique sunt,
 nobilesque ignobilesque, Jovis magni voluntate.
 Nam facile quidem extollit, facile vero elatum deprimit,
 facileque præclarum minuit et obscurum auget,
 facileque corrigit pravum et superbum attenuat
 Jupiter altitonans, qui supremas ædes incolit.
 Audi intuens auscultansque, justa autem rege judicia.
 Agedum, ego vero, Persa, vera dixerim.

Non igitur unum erat Contentionum genus, sed super terram
 sunt duo: alteram quidem probaverit prudens,
 altera vero vituperanda; diversam autem mentem habent.
 Nam hæc quidem bellumque malum et discordiam fovet,
 noxia: nemo hanc sane amat mortalis, sed necessario
 immortalium consiliis Contentionem colunt molestam.
 Alteram vero priorem quidem genuit nox obscura,
 posuit vero eam Saturnius althithronus, in-æthere habitans,
 terræque in radicibus et inter homines, longe meliorem.
 Hæc quamvis inertem tamen ad opus excitat.
 In alium enim quispiam intuens opere vacans
 divitem, ipse festinat quidem arare atque plantare,
 domumque bene instituere: æmulatur enim vicinum vicinus,
 ad divitias contententem: bona autem Contentio hæc homini-
 bus.] Et figulus figulo succenset et fabro faber,
 et mendicus mendico invidet et cantor cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo repone-in animo:
 neve tibi Contentio malis-gaudens ab opere animi abducat,
] lites spectanti fori auditori (existenti).
 Tempus enim raro litiumque est forique,
 cuicumque non victus domi in-annum repositus-est,
 tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Hoc satiatus lites acrixam moveas
 de facultatibus alienis: tibi vero non-amplius secunda-victis
 licebit] sic facere: sed extemplo dirimamus litem
 rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
 Nam jam quidem patrimonium divisimus, aliaque multa
 rapiens auferebas, valde adulans reges
 donivoros, qui hoc visu volunt judicasse.

Stulti, neque sciunt quanto plus dimidium sit toto,
 neque quam in malvaque et asphodelo magna utilitas.

Absconditum enim habent Dii victum hominibus.
 Facile enim vel uno die acquisivisses,
 ut tu in annum haberes, etiam otiosus (existens):
 statim gubernaculum quidem super fumo poneres,
 opera boum vero cessarent et mulorum laboris-patientium.
 Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,
 quod ipsum deceptit Prometheus versutus.

Τούνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 50 Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ γολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
 55 χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπέυσας,
 σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσομένοισι·
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν ὧ̄ κεν ἅπαντες
 τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 60 Ὁφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὃ ττι τάχιστα
 γαῖαν ὕδει φῦρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὅπα εἴσκειν
 παρθενικῆς καλὸν εἶδος, ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
 65 καὶ χάριν ἀμφιχεῖαι κεφαλῇ χρυσῆν Ἀφροδίτην,
 καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκάρου μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 Ἑρμείαν ἦνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
 70 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 παρθένῳ αἰδοίῃ Ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς·
 ζωσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 ὄρους χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
 75 ὦραι καλλίκομοι στέφον ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι·
 [πάντα δέ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 τεύξε Διὸς βουλήσιν βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν
 80 θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμησε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδῶρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειστήσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὸν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην
 85 δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἀγγέλον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
 ἐφράσαθ', ὡς οἱ εἴπετο Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 δέξασθαι παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 ἐξοπίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 90 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 νόσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 [Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγερᾶσκουσι.]
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελούσα
 95 ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Μοῦνη δ' αὐτοῖσι Ἑλπίς ἐν ἀβρήκτοισι δόμοισιν
 ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζε
 ἐξέπτει· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθιοιο,
 αἰγιόχου βουλήσιν Διὸς νεφεληγερέταο.
 100 Ἄλλα δὲ μυρία λυγρά κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα
 νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἡδ' ἐπὶ νυκτὶ

Idcirco igitur hominibus machinatus est molestias tristes.

Abscondit vero ignem : hunc quidem rursus egregius filius Japeti] furatus est hominibus dandum Jove a prudenti in cava ferula, fallens Jovem fulmine-gaudentem.

Hunc autem indignatus affatus est nubicogus Jupiter :

Japetionide, præ omnibus consilia sciens, gaudes ignem furatus et meam mentem quod-deceperis, tibiis ipsi magnum exitium et posteris.

Ipsis vero pro igne dabo malum, quo omnes Oblectentur (in) animo, suum malum amore-amplectentes.

Sic ait : risitque pater hominumque Deorumque.

Vulcanum vero jussit inclutum quam celerrime terram aqua miscere, et hominis indere vocem et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare virginis pulcræ speciem, peramabilem : at Minervam opera docere, artificiose telam texere : et gratiam circumfundere capiti auream Venerem, et desiderium grave, et membra-rodentes curas : indere vero impudentem mentem et fallaces mores Mercurium jussit nuntium Argicidam.

Sic dixit : illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.

Statim vero ex terra finxit inclutus Vulcanus virgini verecundæ similem, Saturnii ex consiliis : cinxit vero et ornavit Dea splendidis oculis Minerva : circum autem (huic) Charitesque Deæ et veneranda Suada monilia aurea posuerunt corpori : circumque eam Horæ pulcricomæ coronarunt floribus vernis : [omnem vero ejus corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva.]

At ipsi in pectore nuntius Argicida mendaciaque blandosque sermones et dolosos mores condidit Jovis consilio graviter-tonantis ; ac nomen imposuit Deorum præco : appellavit autem hanc mulierem Pandoram, quia omnes Olympias domos habentes donum donarunt, detrimentum hominibus inventoribus.

At postquam dolum perniciosum inevitabilem absolvit, ad Epimetheum misit pater inclutus Argicidam munus ferentem, Deorum celerrimè nuntium : neque Epimetheus] cogitavit, quod ipsi dixisset Prometheus, ne quando munus] acciperet a Jove Olympio, sed remitteret retro, ne forte quidquam mali mortalibus eveniret. Verum ille recepto-eo, cum jam malum haberet, sensit.

Prius enim quidem vivebant in terra genera hominum procul absque malis et sine difficili labore, morbisque molestias, qui hominibus mortem dederunt.

[Mox enim in miseria mortales consensescunt.]

Sed mulier manibus amphoræ magnæ operculum cum-dimovisset,] dispersit ; hominibus autem paravit curas tristes.

Sola vero illic Spes in illæso domicilio intus mansit doli sub labris, neque foras evolavit : prius enim injecit operculum doli, ægida-tenentis consiliis Jovis nubes-cogentis.

Alia vero innumera mala inter homines vagantur.

Plena enim quidem terra est malis, plenum vero mare : morbi autem hominibus interdum atque noctu

αὐτόματα φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξιέλιτο μητίετα Ζεὺς.

105 [Οὕτως οὔτι πη ἔστι Διὸς νόον ἐξαλάσθαι.]

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὔ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

[ὡς δμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι.]

† Χρύσειον μὲν πρῶτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
110 ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·
ὥστε θεοὶ δ' ἐζῶον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,

νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας δμοιοί

115 τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·

θνήσκον δ' ὡς ὑπνῷ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζεῖδωρος ἀρουρα

αὐτομάτῃ, πολλὸν τε καὶ ἀφθονον· οἱ δ' ἐβελήμοι
ἦσυχοι ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν,

120 [ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.]

(120) Αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς

ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἳ ἅα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,

125 ἡέρα ἐσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,

(125) πλουτοδοταὶ καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.

† Δεύτερον αὐτὴ γένος πολλὸ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

χρυσέῳ οὔτε φυῆν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.

130 Ἄλλ' ἕκατόν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ

(130) ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
ἀλλ' ὅτ' ἂν ἠθήσειε καὶ ἠθῆς μέτρον ἴκοιτο,

παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἀλγε' ἔχοντες
ἀφραδίης· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύνατο

135 ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν

(135) ἠθέλον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βιωμοῖς,
ᾗ ἤμεῖς ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. Τοὺς μὲν ἔπειτα

Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὐνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδουεν μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

140 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,

(140) τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
δεύτεροι, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ. [πῶν

† Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρέῳ οὐδὲν δμοῖον,

145 ἐκ μελιᾶν, δεινὸν τε καὶ ὀμβριμον· οἷσιν Ἄρηος

(145) ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδὲ τι σῖτον
ἠσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,

ἀπλητοὶ· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀαπτοὶ
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.

150 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκαιοι δὲ τε οἴκοι,

(150) χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσι ὑπο σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἄϊδαο,

νόωνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπαγάλους περ ἑόντας
155 εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

spontanei ventitant, mala mortalibus ferentes
tacite; nam vocem exemit prudens Jupiter.

[Sic non usquam licet Jovis voluntatem evitare.]

Si autem volueris, alium tibi ego sermonem summatim-fa-
ciam] belle ac scienter : tu vero menti infige tuæ :

[quomodo ex-eadem-origine nati-sunt Dii mortalesque homi-
nes.] Aureum quidem primo genus loquentium hominum
immortales fecerunt Olympias domos habentes.

Ii quidem sub Saturno erant, cum in caelo regnaret :

sicut Dii autem vivebant securum animum habentes,
senectus aderat, semper vero pedibus ac manibus *sibi* similes

oblectabantur in conviviis mala extra omnia ;
moriebantur autem tamquam somno obruti : bona vero omnia

illis erant ; fructumque ferebat fertile arvom
sponte-sua multumque et copiosum : ii vero lubentes

quieti operibus fruebantur cum bonis multis.

[abundantes pomis, cari beatis Diis.]

Verum postquam hoc genus terra abscondit,

ii quidem daemones sunt, Jovis magni ex consiliis,

boni, in-terra-versantes, custodes mortalium hominum :

qui sane custodiunt et justitiam et prava opera,

aëre induti ubique oberrantes per terram,

opum-datores : et hoc munus regium obtinebant.

Secundum inde genus multo deterius postea

argenteum fecerunt Olympias domos habentes,

aureo neque forma simile, neque ingenio.

Dec centum quidem puer annis apud matrem sedulam

educabatur crescens valde rudis sua in domo :

sed quum pubuisset et pubertatis metam advenisset,

pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes

ob-stultitias : injuriam enim temerariam non poterant

a-se-mutuo abstinere, neque immortales colere

volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,

uti fas est hominibus ex-more. Hos quidem deinde

Jupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores

non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.

At postquam et hoc genus terra occultavit,

hi quidem subterranei beati mortales vocantur,

secundi ; sed tamen honor etiam hos comitatur.

Jupiter vero pater tertium aliud genus loquentium homi-
num] æneum fecit, omnino argenteo nihil simile,

e fraxinis, violentisque et robustum : quibus Martis

opera curæ-erant luctuosa et injuriæ : neque ullum frumen-
tum] edebant, sed adamantis habebant durum animum,

inaccessi : magna autem vis et manus invictæ

ex humeris nascebantur in validis membris.

His autem erant ænea quidem arma, æneæ vero etiam domus ;

æreque operabantur : nigrum enim non erat ferrum.

Et hi quidem manibus sub suis domiti

abierunt in putridam domum horribilis Plutonis,

ignobiles : mors autem eos, terribiles quamvis (existentes),

cepit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

- (185) Ἰ' Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
 αὖτις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πούλυδοτειρή
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιοτέρον καὶ ἄρειον,
 ἀνδρῶν ἠρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
 180 ἡμίθεοι πρότερη γενεῇ κατ' ἀπειρονα γαίαν.
 (186) Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῆ
 τοὺς μὲν ἐφ' ἐπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,
 ὤλεσε μαρναμένους μῆλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο,
 τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαίτμα θαλάσσης
 185 ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο.
 (185) Ἐνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
 τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίτου καὶ ἤθε' ὀπάσσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατήρ ἐς πείρατα γαίης,
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει.
 170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 (170) ὄλθιοι ἦρωες, τοῖσιν μελήδεα καρπὸν
 τρις ἔτεος θάλλοντα φέρεϊ ζειδωρός ἄρουρα.
 Ἰ' Μηκέτ' ἔπειτ' ὄφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
 175 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἤμαρ
 (175) παύσονται καμάτου καὶ διζύου, οὐδέ τι νύκτωρ
 φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
 ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
 180 Ζεὺς δ' ὄλεσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
 εἴτ' ἂν γενόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
 (180) Οὐδὲ πατήρ παιδεύσιν ἁμοῖος οὐδὲ τὸ παῖδες,
 οὐδὲ ξείνος ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
 οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἕσσειται, ὡς τὸ πάρος περ.
 185 Αἴψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας·
 μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποὺς βάζοντες ἔπεςσι,
 (185) σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες· οὐδέ κεν οἴγα
 γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
 χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
 190 Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἕσσειται οὔτε δικαίου
 οὔτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβριν
 (190) ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδὼς
 οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα
 μῦθοισι σκολοῖσι ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.
 195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 δυσκέλαδος, κακόχαρτος διμαρτήσῃ, συγερώπης.

(195) Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρουδείης
 λευκοῖσιν φαρέσσει καλυψαμένῳ χρῶα καλὸν
 ἀθανάτων μετὰ ψῦλον ἱτῆν προλιπόντ' ἀνθρώπους
 200 Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἕσσειται ἀλκή.

(200) Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
 Ὡδ' ἱρηξ̄ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
 ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων δνύχεσσι μεμαρπῶς·
 205 ἢ δ' ἔλδον γναμπτοῖσι πεπαρμένῃ ἀμφ' δνύχεσσι
 μύρετο· τῆν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
 (205) Δαιμονίη, τί λέλῃχας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·

Sed postquam et hoc genus terra operuit,
 rursum etiam aliud quartum super terram multorum-altricem
 Jupiter Saturnius fecit, justius et melius,
 virorum heroum divinum genus, qui vocantur
 semidei priore ætate per immensam terram.

Et hos quidem bellumque et pugna gravis,
 alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmea in terra,
 perdidit pugnantes propter oves Œdipodæ;
 alios vero etiam in navibus trans magnam latitudinem maris
 ad Trojam ducens Helenæ gratia pulcricomæ.

Ibi sane eos quidem mortis exitium occultavit:
 iis autem seorsum ab-hominibus vitam et sedem tribuens
 Jupiter Saturnius constituit pater ad fines terræ
 procul ab immortalibus: horum Saturnus rex-est.
 Et ii quidem habitant securum animum habentes
 in beatorum insulis juxta Oceanum vorticōsum,
 felices heroes, quibus mellitum fructum
 ter quotannis florentem fert fecundus ager.

Utinam non jam debuissim ego quintis interesse
 hominibus, sed aut prius mori, aut postea nasci!
 Nunc enim jam genus est ferreum: neque unquam interdiu
 cessabunt a-labore et miseria, neque noctu,
 corrupti: graves vero Dii dabunt curas.

Sed tamen et hisce admiscebuntur bona malis.
 Jupiter autem perdet etiam hoc genus loquentium hominum,
 postquam nati cani-circum-tempora facti-fuerint.

Neque pater liberis concordans, neque liberi patri,
 neque hospes hostiti, neque amicus amico,
 neque frater carus erit, ut antehac certe.

Celeriter vero senescentes deonestabunt parentes;
 incusabunt autem sane hos molestis alloquentes verbis,
 impii, neque Deorum vindictam scientes: neque hi
 senibus parentibus educationis-præmia reddent,
 violenti: alter autem alterius civitatem diripiet.

Neque ulla pii gratia erit, neque justii,
 neque boni; magis vero maleficum et injurium
 virum honorabunt: justitia autem in manibus, et pudor
 non erit: lædetque malus meliorem virum,
 verbis pravis alloquens, perjurium vero jurabit.

Livor autem homines miseros omnes
 maledicus, malis-gaudens comitabitur invisio-vultu.

Et tum jam ad cælum a terra spatiosa,
 candidis vestibus tectæ corpus pulcrum,
 immortalium ad genus iverunt relictis hominibus
 Pietas et Nemesis: at relinquentur dolores graves
 mortalibus hominibus; contra-malum vero non erit defensio.

Nunc vero fabulam regibus narrabo, sapientibus quamvis
 Sic accipiter affatus-est lusciniam varii-gutturis, [ipsis.
 admodum alte in nubibus ferens unguibus correptam:
 hæc vero misere, curvos fixa circum ungues,
 lugebat: eam autem ille imperiose sermones allocutus-est:
 Infelix, quid strepis? habet sane te multo fortior:

- τῆ δ' εἷς ἦ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ αἰοῖδον εἴουσιν
 δεῖπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἧς μεθήσω.
- 210 Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν,
 νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχέσιν ἄλλα πάσχει.
- (210) Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης Ἴρις, ταυσιπτερος ὄρνις.
 Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε·
 ὕβρις γάρ τε κακῆ δειλῶ βροτῶν· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
 215 βηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρῦθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 ἐγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
 (215) κρείστων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
 ἐς τέλος ἐξελοῦσα· παθὼν δέ τε νῆπιος ἔγνω.
- Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σχολιῆσι δίκῃσιν.
 220 [Τῆς δὲ Δίκης βόθρος ἐλοχμῆνης ἦ κ' ἀνδρες ἄγῳσι
 δωροφάγοι, σχολιῆς δὲ δίκης κρίνωσι θέμιστας.]
- (220) Ἡ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν,
 ἡέρα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 οἷτε μιν ἐξελάσῳσι καὶ οὐκ ἰθειάν ἐνειμαν.
- 225 Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
 ἰθείας καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
 (225) τοῖσι τέθληε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
 εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κouroτρόφος, οὐδὲ ποτ' αὐτοῖς
 ἀργαλέον πόλεμον τεκμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς·
 230 οὐδέ ποτ' ἰθυόδικσι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 οὐδ' ἄτη, θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
- (230) Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολλὸν βίον, οὔρσει δὲ δρυῶν
 ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσαι·
 εἰροπόχοι δ' οἷες μαλλοῖς καταθεβρίθασιν·
- 235 τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἑοικότα τέκνα γονεῦσιν·
 θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
 (235) νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζεῖδιωρος ἄρουρα.
- Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλες κακῆ καὶ σχετλια ἔργα,
 τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.
- 240 Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπη-
 ρστis ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάται. [ἴρα,
 (240) τοῖσιν δ' οὐρανὸθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
 λιμὸν ἄμοι καὶ λοιμὸν ἀποφθινοῦσιν δὲ λαοί.
 Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἴκοι,
 245 Ζηνὸς φραδοσμύνησιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἢ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅγε τεῖχος,
 (245) ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.
- Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοῖ
 τῆνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
 250 ἀθάνατοι φράζονται ὅσοι σχολιῆσι δίκῃσι
 ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.
- (250) Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἳ ἅα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχετλια ἔργα,
 255 ἡέρα ἐσσάμενοι πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
- Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐχγεγαυῖα,
 (255) κυδρὴ τ' αἰδοῖται τε θεοῖς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
- Καί ῥ' ὅπότ' ἂν τίς μιν βλάπτῃ σχολιῶς ὀνοτάζων,
 αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίῳ
 260 γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίσῃ
 [δήμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες

lacibus, qua te equidem ducam, licet cantatricem (existentem) :] cœnam vero, si voluero, faciam, aut dimittam.

Imprudens autem, quicumque voluerit cum potentioribus contendere ;] victoriaque privatur, præterque contumelias dolores patitur.] Sic ait velociter-volans accipiter, latis-alis avis.] O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove : injuria enim etiam mala misero est homini ; nec quidem dives facile ferre potest, gravaturque ab ea, illapsus damnis : via vero aliter perveniendi melior ad justa : justitia autem injuriam superat ad finem progressa : passus vero *damna* stultus cognovit.

Cito enim currit jusjurandum una-cum injustis judiciis.

At Justitiæ tumultus est tractæ, quo viri duxerint donivori, pravis autem sententiis deciderint jura.

Hæc vero sequitur deplorans urbemque et sedes populorum, aerem induta, malum hominibus adferens, qui ipsam expellunt, neque justam partem distribuunt.

Qui vero jura peregrinis et civibus dant recta, neque quidquam prætergrediuntur justum, his floret urbs, populique florent in ipsa : pax vero per terram juvenum-altrix, neque umquam illis molestum bellum decernit late-cernens Jupiter, neque umquam justos inter homines fames versatur, neque damnum : in-conviviis autem cura-partis operibus fruuntur.] His quidem fert terra multum victum, in-montibus vero quercus] summa quidem fert glandes, media vero apes :] lanigera autem oves velleris onustæ sunt : pariunt vero mulieres similes liberos parentibus : florent autem bonis perpetuo : neque in navibus iter-faciunt ; fructum vero fert fecundus ager.

Quibus autem injuriaque curæ-est mala pravaque opera, iis vindictam Saturnius decernit late-cernens Jupiter.

Sæpe etiam universa urbs malo viro detrimentum-cepit, quicumque peccat et iniqua machinatur.

Illis autem cœlitus magnum importavit malum Saturnius, famem simul et pestem : intereunt vero populi ; neque mulieres pariunt ; minuuntur autem familiæ, Jovis consiliis Olympii : interdum vero etiam aut eorum exercitum ingentem perdidit aut idem murum, aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi hanc vindictam : prope enim inter homines versantes immortales observant, quotquot pravis judiciis se-mutuo aterunt, Deorum vindictam non curantes.

Ter enim decies-mille sunt in terra multorum-altrice immortales Jovis custodes mortalium hominum : hi igitur custodiunt et justitiam et prava opera, aère induti, ubique oberrantes per terram.

Illa autem virgo est, Justitia, ex Jove, procreata augustaque venerandaque Diis qui Olympum habent.

Et igitur, cum quis eam lædat impie spernens, statim apud Jovem patrem considens Saturnium, refert hominum injustam mentem, ut luat populus peccata regum, qui perniciose meditates

- (260) ἄλλη παρκλίνωσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.]
 Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλεῖς, ἰθύνετε μύθους,
 δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
 265 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνήρ ἄλλω κακὰ τεύχων,
 ἣ δὲ κακῆ βουλή τῷ βουλευσάντι κακίστη.
 (265) Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας
 καὶ νυ τὰδ', αἶ κ' ἐθέλησ', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἐ λήθει
 οἴην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.
 270 Νῦν δὴ ἐγὼ μῆτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 εἶην μῆτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 (270) ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει·
 [ἀλλὰ τάγ' οὐπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέρανον.]
 Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
 275 καὶ νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων·
 (275) ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεγηοῖς,
 ἔσθαι ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκην ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
 ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
 280 γίγνεται. Εἰ γὰρ τίς κ' ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 γιγνώσκων, τῷ μὲν τ' ἄβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς·
 (280) ὅς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπιόρχον ὁμόσσας
 ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάβας νήκεστον ἀασθῆ,
 τοῦ δέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·
 285 ἀνδρὸς δ' εὐόρχου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 (285) Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
 ῥηϊδίως· λείη μὲν δόδος, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπαροῖθεν ἔθηκαν
 290 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν
 καὶ τρηχὺς τοπρῶτων· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 (290) ῥηϊδίη δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπὴ περ εἴουσα.
 Οὗτος μὲν πανάριστος, ὅς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνων·
 295 ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, ὅς εἰ εἰπόντι πίθηται·
 ὅς δέ κε μῆτ' αὐτὸς νοεῖ μῆτ' ἄλλου ἀκούων
 (295) ἐν θυμῷ βάλληται, ὅ δ' αὖτ' ἀχρήτιος ἀνήρ.
 Ἄλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 ἐργάζεο, Πέρση, δίον γένος, ὄφρα σε Λιμὸς
 300 ἐχθαίρῃ, φιλήη δέ σ' εὐστέφανος Δημήτηρ,
 αἰδοίη, βιότου δὲ τετὴν πιμπλήσῃ καλιήν.
 (300) Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ.
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄνδρες, ὅς κεν ἀεργὸς
 ζῶῃ, κηφῆνεσι κοθούροις εἴκελος ὄργῃν,
 305 οἷτε μελισσῶν κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
 (305) ὥς κέ τοι ὠραίου βιότου πλήθωσι καλιαί.
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολυμήλοϊ τ' ἀφνειοὶ τε·
 καὶ τ' ἐργαζόμενος πολλὸ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 310 ἔσσει ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ συγγέουσι ἀεργούς.
 Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
 (310) Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετῇ καὶ κῆδος ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' ὅς ἔησθα, τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων**
 315 εἴ κεν ἀπ' ἀλλοιρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

alio inflectunt jura prave dicentes.

Hæc observantes reges, corrige sententias,
 donivori, pravorum vero judiciorum prorsus obliviscamini.

Sibi ipsi mala struit vir alii mala struens,
 malumque consilium consulenti pessimum.

Omnia videns Jovis oculus et omnia animadvertens
 etiam hæc, siquidem vult, inspicit : neque eum latet,
 quale jam hoc quoque judicium urbs intus exerceat.

Nunc jam ego neque ipse inter homines justus
 sim, nec meus filius : quoniam malum est virum justum
 esse, siquidem majus vobis injustus habebit.

[Sed hæc nondum spero perfecturum Jovem fulmine-gauden-
 tem.] O Persa, tu vero hæc in animo reponere tuo,
 et quidem justitiæ obtempera, violentiæ autem obliviscere
 omnino.] Hanc enim hominibus legem imposuit Saturnius :

piscibus quidem et feris et avibus volucribus,
 ut devorent se-mutuo, quoniam non justitia est inter eos :

hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
 est. Si enim quis velit justitiam profiteri

cognoscens, ei opes dat late-videns Jupiter :

qui vero testimoniis volens perjurium jurans
 mentietur, justitiamque impediens immedicabiliter læsus-sit,
 ejus certe obscurior progenies posthac relicta-est :

viri autem juste-jurantis progenies posthac præstantior.

Tibi vero bona intelligens dicam, valde stulte Persa.

Vitium quidem sane etiam cumulativè est capere
 facile : plana quidem via est, valde autem procul habitat.

Virtuti vero sudorem Dii anteposuerunt

Immortales : longa vero et ardua via est ad eam,
 et aspera primum : ubi vero ad summum aliquis venerit,
 facilis jam deinceps est, quamvis difficilis (exsistens).

Ille quidem optimus est, qui per-se omnia intellexerit,
 cogitans quæcumque dein et ad finem sint meliora.

Bonus vero etiam ille, qui bene monenti paruerit.

Qui vero neque ipse sapit, neque alium audiens
 in animo reposerit, ille contra inutilis vir est.

At tu quidem nostri memor semper præcepti
 operare, Persa, diva proles, ut te Fames
 oderit, amet autem pulcre-coronata Ceres
 veneranda, victuque tuum impleat horreum.
 Fames enim semper ignavo comes est viro.

Huic vero Dii indignantur et homines, quicumque otiosus
 Vivit, fucus aculeo-carentibus similis indole,
 qui apum laborem absument otiosi,
 vorantes : tibi vero opera gratum esto decentia obire,
 ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.

Ex laboribus autem viri evadunt pecorosique opulentique :
 etiam laborans multo carior immortalibus
 eris atque hominibus : valde enim oderunt otiosos.

Labor autem minime dedecus, ignavia autem dedecus est.

Quod si laboraveris, mox te æmulabitur otiosus
 Ditescentia : divitias vero virtus et gloria comitatur.

Fortuna autem qualis sis, laborare est melius.**
 si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum

- εἰς ἔργον τρέψας μελετᾶς βίου, ὡς σε κελεύω.
 (315) Αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 αἰδῶς, ἥτ' ἄνδρας μὲγα σίνεται ἡδ' ὀνίνισιν.
 Αἰδῶς τοι πρὸς ἀνολίθη, θάρσος δὲ πρὸς δλω.
 320 Χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτά· θεοῦδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίην μέγαν ἄλθον ἔληται,
 (320) ἢ ὄγ' ἀπὸ γλώσσης λήτισσεται, οἷά τε πολλὰ
 γίνεταί, εὐτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήση
 ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάξῃ.
 325 βρεῖα δὲ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἀνέρι τῶν, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ἄλθος ὀπηδεῖ.
 (325) Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην ὅς τε ζεῖνον κακὸν ἔρξῃ,
 ὅς τε κασιγνήτοιο εἰσὶ ἀνὰ δέμηνα βαιίην
 κρυπταδῆς εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια βέζων,
 (330) ὅς τέ τευ ἀρραδῆς ἀλιταίνεται ὄφρα τὰ τέκνα,
 ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 (330) νεικεῖη χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
 Τῶ δ' ἦτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαιέται, ἐς δὲ τελευτήν
 ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 335 Ἄλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν.
 Κὰδ δύναιμι δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 (335) ἀγνώως καὶ καθαροῦς, ἐπὶ δ' ἀγλάα μηρία καίειν·
 ἄλλοτε δὲ σπονδῆς θυεσσεῖ τε ἱλάσκεσθαι,
 ἡμὲν δτ' εὐνάξῃ καὶ δτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
 340 ὡς κέ τοι ἴλαον κραδίην καὶ θυμόν ἔχωσιν·
 [ὄφρ' ἄλλων ὠνῆ κλήρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.]
 (340) Ἐὐφιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καίειν, τὸν δ' ἐχθρὸν εἶσαι·
 τὸν δὲ μάλιστα καίειν ὅστις σέθεν ἐγγυθὶ ναίει.
 εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένοιτο,
 345 γείτονες ἄχωστοὶ ἔκιοι, ζῶσαντο δὲ πρῶι.
 Πῆμα κακὸς γείτων ὄσσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 (345) Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἔσθλοῦ.
 Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὐμὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὐδ' ἀποδοῦναι,
 350 αὐτῶ τῶ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἶ τε δύνηαι,
 ὡς ἂν χρηζέων καὶ ἐς ὑπερον ἄρκιον εὐρης.
 (350) Μὴ κακὰ κερδαίνει· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτησιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῶ προσιόντι προσεῖναι·
 καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 355 Δώτη μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτη δ' οὔτις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθῆ, ἀρπαξ δὲ κακῆ, θανάτοιο δότερα.
 (355) Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὄγεκ' ἂν μέγα δότη·
 χαίρει τῶ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·
 ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔληται ἀναιδείῃσι πιθήσας,
 360 καὶ τε σμικρὸν ἔδν, τὸ δ' ἐπάχυνσεν φίλον ἦτορ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῶ καταθεῖο,
 (360) καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
 Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύζεται αἴθωπα λιμόν·
 Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακειμένοι ἀνέρα κήδει.
 365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν.
 Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῶ
 (365) χρηζέειν ἀπεόντος, ἅ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
 μεσσοῖ φείδεσθαι· δεῖλῃ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.

ad opus convertens curam-habeas victus, sicut te jubeo.

Pudor autem non bonus egenum hominem tenet,
 pudor, qui homines valde laedit atque juvat.

Pudor sane cum inopia, audacia vero cum opibus.

Opes autem non rapienda: divinius-datae multo meliores.

Si quis enim et manibus per-vim magnas opes ceperit,
 aut is lingua praedatus fuerit, qualia multa

Fiunt, quam primum lucrum mentem deceperit
 hominum, pudorem vero impudentia expulerit:

facile autem illum obscurant Dii, minuuntur vero familiae
 viro tali; exiguumque ad tempus divitiarum comitantur.

Pariter vero, et qui supplicem et qui hospitem male tra-

ctaverit;] quique fratris sui lectum ascenderit

secreti concubitus uxoris, scelerata patrans;

quique ejuisiam imprudentia fraudat orphanos liberos;
 quique parentem senem misero in senectutis limite

increperit gravibus incessens verbis:

huic autem certo Jupiter ipse irascitur, ad extremum vero

operum pro iniquis gravem exhibet talionem.

Verum tu ab-his quidem omnino cohibe stultum animum.

Pro facilitate autem facito sacra immortalibus Diis

caste et pure, nitida vero femora adoleto:

alias autem libationibus thuribusque placato,

et quando cubitum-is, et quum lux sacra venerit:

ut tibi benevolum cor et animum habeant;

[ut aliorum emas agrum, non tuum alius.]

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque:

eum autem potissimum vocato, quicumque te prope habitat.

Quotiescumque enim tibi etiam domesticum aliud quid acci-

vicini non-cincti accurrunt, cinguntur autem cognati. [dat,
 Damnum malus vicinus, quantum bonus magnum com-

modum.] Nactus-est sane pretium, quicumque nactus est vi-

cinum bonum.] Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.

Recte quidem metiariis mutuans a vicino, recte vero redde,
 eadem mensura, et amplius, si quidem possis:

ut indigens etiam in posterum aequum eum invenias.

Ne mala lucra-captas: mala lucra aequalia damnis.

Amantem ama, et succurrenti succurre:

et da ei-qui dederit, neve da ei-qui non dederit.

Datori quidem aliquis dedit, non-danti vero nemo dedit.

Donatio bona, rapina vero mala, mortis datrix.

Quicumque enim quidem vir libens dat, is etiam multum de-

derit.*] gaudet dono et delectatur suo in animo.

Qui vero ipse ceperit impudentiae obsecutus
 quamvis exiguum (existens), id tamen rigidat ejus animum.

Siquidem enim et parvum ad parvum posueris,

et frequenter istud feceris, mox magnum et hoc evaserit.

Qui vero ad id-quod-ades adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum est hominem cruciat.

Domi melius est esse, quoniam damnosum, quod foris est.

Bonum quidem de-praesenti capere, miseria vero animo,

egere absente: quae te meditari jubeo.

Incipiente autem dolio et desinente saturare·

in-medio parce: sera vero in fundo parsimonia.

- 370 Μισθός δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένους ἄρκιους ἔστω.
 Καί τε κασιγνήτῳ γελᾶσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
 [370] πίστει δ' ἄρ τοι δὴ μὲν καὶ ἀπιστία ὤλεσαν ἀνδράς.
 Μηδὲ γυνή σε νόον πυργοστόλος ἐξαπατάτω
 αἰμύλα κωτίλλουσα, τὴν διφῶσα καλήν.
 375 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι.
 Μουνογενὴς δὲ παῖς εἴη πατρῷον οἶκον
 (375) φερβέμεν· ὡς γὰρ πλούτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παιδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δὲ χεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
 380 Πάλιν μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
 [Σοὶ δ' εἰ πλούτου θεμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἧσιν,
 (380) ὧδ' ἔρδων, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.]

- Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομένων
 ἄρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοι δὲ δυσομενάων.
 385 Αἱ δ' ἦτοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
 κεκρύφεται, αὔτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
 (385) φαίνονται ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
 Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
 ἐγγύθι ναιετάουσ', οἳ τ' ἀγχεα βησσήεντα,
 390 πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίονα χῶρον
 ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βουτειν,
 (390) γυμνὸν δ' ἀμάαν, εἴ χ' ὄρια πάντ' ἐθέλησθα***
 ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος, ὡς τοι ἕκαστα
 ὄρι' ἀέξεται, μὴ πως τὰ μέταξε χατίζων
 395 πτώσσης ἄλλοτρίους οἴκους, καὶ μὴδὲν ἀνύσσης.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἤλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
 (395) οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζεω, νήπιε Πέρση,
 ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
 μήποτε σὺν παιδῆσσι γυναικὶ τε θυμὸν ἀχεύων
 400 ζητεύης βίον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
 Δίς μὲν γὰρ καὶ τρίς τάχα τεύξεαι· ἦν δ' ἔτι λυπήεις,
 (400) χρῆμα μὲν οὐ πρήσεις, σὺ δ' ἐτώσια πολλ' ἀγορεύσεις·
 ἀρχεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. Ἄλλὰ σ' ἀνωγα
 φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρῆν.
 405 Ὅϊκον μὲν πρῶτιστα, γυναικάτε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
 [κτητῆν, οὐ γαμετῆν, ἦτις καὶ βουσὶν ἔποιτο,]
 (405) χρῆματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
 μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾶ,
 ἢ δ' ὄρη παραμείβηται, μινύθη δέ τε ἔργον.
 410 Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἕς τ' αὔριον ἕς τ' ἔννηφιν·
 οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλήν,
 (410) οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τε ἔργον ὀφέλλει.
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτρησι παλαίει.
 Ἥμος δὲ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
 415 καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρῆσαντος
 Ζητὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρώς*
 (415) πολλὸν ἑλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστὴρ
 βαῖον ὑπὲρ κεφαλής κηριτρεφῆων ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλείον δέ τε νυκτὸς ἔπαυρεῖ·
 420 τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 ὕλη, φύλλα δ' ἔραχε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
 (420) τῆμος ἄρ' ὀλοτομῆν μεμνημένος ὄρια ἔργα.

- Merces autem viro amico constituta aequa esto.
 Etiam cum-fratre ludens testem adhibeto :
 credulitas autem sane pariter ac diffidentia perdidit homines.] Ne vero mulier tibi animum nates-exornans decipiat,
 blanda garriens, tuum inquirens domicilium.
 Qui enim mulieri confidit, confidit is furibus.
 Unicus vero filius sit, paternam domum
 qui-servet : ita enim opulentia crescet in aedibus.
 Senex autem moriaris, alterum filium relinquens.
 Facile vero et pluribus praebuerit Jupiter ingentes opes.
 Major quidem plurimum cura, major autem accessio.
 [Tibi vero si opes mens appetit in animo tuo,
 sic facito, et operi super opus operare.]

- Pleiadibus Atlante-natis exorientibus,
 incipe messem ; arationem vero, occidentibus.
 Hæ autem sane noctesque et dies quadraginta
 latent : rursus vero inverso anno
 apparent primum ubi-acutur ferrum.
 Hæc utique camporum est lex, iisque, qui mare
 prope habitant, iisque, qui valles flexuosas,
 a-mari fluctuante procul, pinguem regionem
 incolunt : nudus serito, nudusque arato,
 nudusque metito, si quidem tempestiva omnia voles***
 opera tibi-parare Cereris, ut tibi singula
 tempestiva crescant, ne quando interim egens
 mendices ad alienas domos, et nihil efficias.
 Sicut et nunc ad me venisti : ego vero tibi non amplius-dabo,
 neque admetiar : operare, stolide Persa,
 operibus, quæ hominibus Dii destinarunt :
 ne-quando cum liberis uxoreque animo dolens
 quæras victum per vicinos, hi vero negligent.
 Bis quidem enim et ter forsitan consequeris : si vero amplius molestus-fueris,] rem quidem non facies, tu vero inania multa dices :] inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo] cogitare debitorumque solutionem famisque evitacionem.] Domum quidem primum, fœminamque bovemque aratorem,] [servam non nuptam, quæ et boves sequatur :]
 utensilia vero domi omnia apta parato :
 ne tu quidem petas ab alio, is vero recuset, tuque careas,
 tempus autem prætereat, minuaturque etiam opus.
 Neve differas in crastinum inque perendinum :
 non enim frustra-laborans vir implet horreum,
 neque differens : studium vero opus auget.
 Semper autem dilator-operum vir cum-damnis luctatur.
 Quum jam desinit vis acuti solis
 aestum sudoriferum, per-autumnum pluente
 Jove præpotente, mutatur vero humana cutis*
 multo agilior : jam enim tunc Sirius stella
 paulisper supra caput mortalium hominum
 venit interdiu, magis autem nocte fruitur :
 tum minime-rosa (vermibus) est cæsa ferro
 silva, folia autem humi fundit, germinationeque desinit :
 tunc igitur lignari memento tempestiva opera.

Ἄλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
 ἄξονά θ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενος οὕτως·
 425 εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπό καὶ σφυράν κε τάμοιο.
 Τρισπίθαιμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ.
 (425) Πολλ' ἐπίκαμπύλα κἄλα· φέρειν δὲ γῆν, ὅτ' ἂν εὐ-
 εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν, [ρης,
 πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατος ἐστίν,
 430 εὐτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶος, ἐν ἐλύματι πῆξας,
 γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰστοβοῆϊ.
 (430) Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λῳίον οὕτω
 εἴ χ' ἕτερόν γ' ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουσί βάλιοιο.
 435 Δάφνης δ' ἢ πετέλης ἀκίωτατο ἰστοβοῆης,
 ὄρους ἔλυμα, γῆς πρίνον. Βός δ' ἐνναετήρω
 (435) ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδόν,
 ἦθης μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
 Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντ' ἐν αὐλακὶ κάμ· μὲν ἄροτρον
 440 ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὔθι λίπτοιεν.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζήδος ἔπιτοιο
 (440) ἄρτον δειπνήσας, τετράτρυπον, ὀκτάβλωμον,
 ὃς κ' ἔργου μελετῶν ἰθίειαν αὐλακ' ἔλαύνοι,
 μηκέτι παπατίνων μεθ' ὀμῆλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 445 θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 (445) Κουρότερος γὰρ ἀνήρ μεθ' ὀμῆλικας ἔπιτοίηται.
 Φράζεσθαι δ', εὐτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης
 ὑψόθεν ἐκ νεφῶν ἐνιαύσια κεκληγηγῆς·
 450 ἦτ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματος ὄρην
 δεικνύει ὀμβρηροῦ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀδοῦτεω·
 (450) δὴ τότε χορτάζειν ἑλικας βοῦς ἐνδον ἐόντας·
 [βῆιδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν Βός δὸς καὶ ἄμαξαν·
 βῆιδιον δ' ἀπανήνασθαι. Πάρα δ' ἐργὰ βέσσαν.
 455 Φησὶ δ' ἀνήρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἄμαξαν,
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'· ἕκατόν δέ τε δούραθ' ἀμάξης,
 (455) τῶν πρόσθεν μελέτην ἔγμεν οἰκῆθ' ἑθέσθαι.]
 Εὐτ' ἂν δὲ πρῶτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
 δὴ τότε ἔρορμηθῆναι ὀμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
 460 αὔην καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιό καθ' ὄρην,
 πρῶτ' ἀλά σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
 (460) Ἐαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει.)
 Νειὸν δὲ σπεῖρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.
 (Νειὸς ἀλεξιάρη παιδῶν εὐκλήγηταιρα.)
 465 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἀγνῇ,
 ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῆν,
 (465) ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτλης
 χειρὶ λαβῶν ὄρηκα βοῶν ἐπὶ νῦτον ἴκηαι
 ἐνδρουν ἐλκόντων μεσάβῳ. Ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθεν
 470 δμῶος ἔχων μακῆλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 (470) θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
 Ὡδὲ κεν ἀδροσύνη στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
 εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι,
 475 ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχιν·α· καὶ τε ἔολπα
 γηθήσειν, βίτου αἰρέυμενον ἐνδον ἐόντος.

Mortarium quidem tripetale seca, pistillum vero tricubitale,
 axemque septempedalem : valde enim certe conveniens sic :
 si vero octopedalem, inde et malleum securis.

Trium-palmorem vero rotam secato decem-palmorem plau-
 stro.] Multa curva ligna : rotam autem buram, cum inveneris
 domum, in monte quaerens vel in campo,
 ilignam : haec enim bobus ad-arandum firmissima est,
 si Minervæ famulus, dentali infigans,
 clavis conjungens adaptaverit temoni.
 Bina vero facito aratra, fabricans domi,
 alterum nativa-bura et alterum compactile : quoniam multo
 melius sic :] si alterum quidem frigeris, alterum bobus inje-
 ceris.] E-lauro autem vel ulmo minime-vermiculati temones,
 e-quercu dentale, bura ex-ilice. Boves vero duos novennes
 mares comparato (horum enim robur non imbecillum est)
 juventutis mensuram habentes : hi ad-laborandum optimi.
 Non hi utique dimicantes in sulco quidem aratrum
 frerint, opus vero inutile ibi reliquerint.

Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
 panem postquam-prandit quadrifidum, octo-quadrarum,
 qui opus curans rectum sulcum ducat,
 non-amplius circumspectans æquales, sed in opere
 animum habens : hoc vero neque junior alius melior
 ad-spargendum semina et iteratam-sationem ad-avoidandam.
 Junior enim vir ad æquales desiderio-trahitur.

Observa vero, cum gruis vocem audieris
 alte in nubibus quotannis clangentis :
 hæc arationisque signum affert, et hyemis tempus
 indicat imbriferæ : cor autem rodit viri bobus-carentis.
 Tunc sane pasce camuros boves domi manentes.
 [Facile enim est verbum dicere : Par-boum da et plaustrum ;
 facile autem recusare : Sunt vero opera bobus. [strum,
 Putat autem vir mente nempe dives se fabricaturum plau-
 stultus, neque hocce scit : centum enim sunt ligna plaustrum,
 quorum ante curam habere oportet domum ferendorum.]

Cum vero primum arationis-tempus mortalibus apparuerit,
 Jam tunc aggredere, simul servique et ipse,
 siccum et humidum arans arationis per tempus,
 mane valde festinans, ut tibi impleantur arva.

[Vere vertito ; æstate vero iteratum arvum non te fallat.]

Novalem autem serito adhuc levem agrum.

[Novalis exsecrationum-expultrix, liberorum placatrix.]

Supplica vero Jovi infero, Cericque castæ,
 perfecte ut-oneret Cereris sacrum munus,
 incipiens primum arationem, cum extremum stivæ
 manu capiens stimulum, boum ad terga adtigeris
 temonis-cuneum trahentium subjugiis : puer autem a-fergo
 sequens] servus tenens ligonem negotium avibus facessat,
 semina abscondens. Diligentia enim optima
 mortalibus hominibus, negligentia vero pessima.
 Sic ubertate spicæ nutaverint ad-terram,
 si finem ipse postea Olympius præbuisset,
 e vasis autem ejeceris araneas ; et te spero
 gavisurum, de-victu sumentem intus reposito.

(475) Εὐοχθέων δ' ἴξαι πολὺν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεκρημένος ἔσται.

Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπῆς ἀρόσης γθόνα διαν,
480 ἤμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔεργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένους, οὐ μάλ' αἰχίρων·
(480) οἴσεις δ' ἐν φορμῶν παῦροι δὲ σε θηθήσονται.

[Ἄλλοτε δ' ἄλλοις Ζηγὸς νόος αἰγιόχοιο,]

ἀργαλέος δ' ἀνδρῶσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.

485 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, τότε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἤμος κόκκυξ κόκκυζει δρυὸς ἐν πετάλοισι

(485) τοπρῶτων, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαίαν·
τῆμος Ζεὺς ὅσι τρίτω ἤματι, μηδ' ἀπολήγοι,
μητ' ἄρ' ὑπερβάλλον βοὸς ὄπλην μήτ' ἀπολείπων·
490 οὕτω κ' ὄφαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζοι.

[Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσει· μηδέ σε λήθοι

(490) μητ' ἔαρ γιγνόμενον πολὺν μήθ' ὄριος ὄμβρος.]

Πᾶρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἑπαλῆα λέσχην

ὄρη χειμερῆν, ὅπότε κρύος ἀνέρα ἔργων

495 ἰσχάνει, ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὄφελλοι,
μὴ σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηνανή καταμάρψῃ
(495) σὺν πενήνῃ, λεπτήν δὲ παχύν πόδα χειρὶ πιέζῃς.

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηζῶν βίοτιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

500 [Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεκρημένον ἀνδρα κομίζει,
ἤμενον ἐν λέσχη, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.

(500) Δείκνυε δὲ δμῶσσαι, θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.]

[Μῆνα δὲ Ληναίωνα, κάκ' ἤματα, βουδόρα πάντα,

505 τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἶτ' ἐπὶ γαίαν
πνεύσαντος Βορέου δυσληγέας τελέθουσιν,

(505) ὅστε διὰ Θρηκῆς ἵπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ
ἐμπνεύσας ὄρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
510 οὖρεος ἐν βήσσης πιλνᾷ θηοὶ πούλυδοτεῖρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾶ τότε νήριτος ὕλη.

(510) Ὅθῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέζῃ ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχην δέρμα κατ᾿ ἄσκιον· ἄλλ' αὖ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐὼν διάσει δαυστέρων περ ἐόντων.

515 Καὶ τε διὰ ῥινόυ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει·
καὶ τε δι' αἶγα ἀήσι τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,

(515) οὔνεκ' ἐπηεταναι τρίχες αὐτῶν, οὐ διάσειν
ἰς ἀνέμου Βορέου τροχάλον δὲ γέροντα τίθησι.

Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάσειν,

520 ἦτε δόμων ἐντοσθε φίλην παρὰ μητέρι μίμνη,
οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρόσῳ Ἀφροδίτης·

(520) εὖτε λοεσσαμένη τέρενα χροά καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρισσαμένη μυχίη καταλέξεται ἔνδοθι οἴκου,
ἤματι χειμερῆῳ, ὅτ' ἀνόστεος δὴ πόδα τένδει,

525 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεσι λευγαλέοισιν,
οὐδέ οἱ ἡέλιος δείκνυ νομὸν δρμηθῆναι·

(525) ἄλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήγεσσι φαείνει.

Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕληκοῖται

530 λυγρὸν μυλιώντες ἀνὰ δρῖα βρησῆγента

Bene-onustus autem pervenies *ad* album ver, neque ad alios
respicies : tui vero alius vir indigus erit.

Si vero sole vertente (*bruma*) divam araveris terram,
sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
alternatim ligans puluerulentum, non valde gaudens.

Feres autem in sporta : pauci vero te suspicient.

Alias autem alia Jovis mens ægida-habentis,
difficilis vero hominibus mortalibus intellectu.

Sin autem sero araveris, id tibi remedium fuerit.

Quando cuculus canit quercus in foliis,
primum, delectatque mortales super immensam terram;
tunc Jupiter pluat tertio die, neve desinat,
neque sane excedens bovis ungulam neque deficiens :
ita serus-arator priorem æquarit.

[Animo autem bene omnia serva : neve te lateat
neque ver evadens album, neque tempestivus imber.]

Præteri autem ærariam officinam et calidam tabernam,
tempore hiberno, quando frigus virum ab-operibus
arceat, tibi impiger vir valde domum augeat;
ne te malæ hyemis difficultas deprehendat
cum paupertate, macra vero crassum pedem manu premas.
Multa autem ignavus vir, vanam ob spem exspectans,
egens victus, mala locutus-est ad-animum *suum*.

[Spes vero non bona indigentem virum fovet,
sedentem in taberna, cui non victus sufficiens sit.

Demonstra autem servis, æstate adhuc media (existente) :
Non semper æstas erit, exstruite casas.]

Mensem vero Lenæonem, malos dies, boves-cruciantes
omnes,] hunc vitate, et glacies, quæ super terram
flante Borea molestæ existunt,

qui per Thraciam equorum-altricem lato mari
inspirans *id* concutit : remugit autem terra et silva :
multas vero quercus alticomas abietesque densas
montis in saltibus dejicit terræ multos-pascenti
irruens, et omnis reboat tunc innumera silva.

Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
quarum etiam villis cutis obiecta *est* : sed sane et has
frigidus cum-sit perflat, villosis-pectoribus licet existentes.

Et per pellem bovis penetrat, neque *hæc* eum arceat;
et etiam per capram flat longis-pilis : sed ovium-greges om-
nino,] quia valde-densi villi ipsarum, non perflat
vis venti Boreæ : incurvum vero senem facit.

Etiam per virginem tenelli-corporis non perflat,
quæcumque intra ædes caram apud matrem manet,
nondum opera sciens aureæ Veneris;
quando lota tenerum corpus et pingui oleo
uncta in-recessu cubat intra domum
die hiberno, quando exossis (*polypus*) suum pedem arrodit,
inque domo sine-igne et in latibulis tristibus,
neque ei sol ostendit pabulum invadendum :
sed super nigrorum hominum populumque urbemque
vertitur, tardius autem Græcis lucet.

Et tunc jam cornuti et non-cornuti silvicolæ
misere manducantes per nemora saltuosa

φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
 (530) οἱ σκέπαται μαιόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
 καὶ γλάφυ πετρῆεν· τοὶ δὲ τρίποδι βροτοὶ ἴσοι,
 οὗτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὄραται,
 535 τῷ ἱκέλοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.]

Καὶ τότε ἔσασσθαι ἔρμα χροῶς, ὡς σε κελεύω,
 (536) χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι
 τὴν περιέσασσθαι, ἵνα τοὶ τρίχες ἀτρεμῶσι,
 540 μῆδ' ὄρθαι φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.

Ἄμφι δὲ ποσσὶ πέδιλα βοῶς ἴφι κταμένοιο
 (540) ἄρμενα δῆσασθαι, πῖλοις ἐντοσθε πυκάζσας.
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπότ' ἂν κρύος ὦριον ἔλθῃ,
 δέρματα συρβάπτειν νέρῳ βοῶς, ὅφρ' ἐπὶ νώτῳ
 545 ὑετοῦ ἀμφιβάλλῃ ἀλέην· κεφαλήφι δ' ὑπερθεν
 πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' οὐατα μὴ καταδεύῃ·

(545) ψυχρὴ γάρ τ' ἤως πέλεται Βορέαο πειπόντος,
 ἤϊος δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερέοντος
 ἄηρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις,
 550 ὅτε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀναόντων,
 ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θύελλῃ,
 (550) ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησιν,
 πυκνὰ Θρηάκιο Βορέου νέφεα κλονέοντος.

Τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι,
 555 μῆποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 χρωτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἰμίματα δέυσῃ.

(555) Ἄλλ' ὑπαλεύσασθαι· μεῖς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
 χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀνθρώ-

Τῆμος θώμιου βουσίν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέον εἶη [ποις.
 560 ἀρμαλιῆς· μακραι γὰρ ἐπιβροθοὶ εὐφρόναι εἰσὶ.

[Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
 (560) ἴσθῆσαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσέκοεν αὐτὶς
 γῆ, πάντων μήτηρ, καρπὸν σύμμικτον ἐνεῖχῃ.]

Εὔτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο
 565 χειμέρι' ἐκτέλεσῃ Ζεὺς ἡμέρας, ὅη βα τὸτ' ἀστήρ
 Ἄρχτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν βῶον Ὀκεανοῖο

(565) πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος.
 Τὸν δὲ μέτ' ὀρθρογῆ Πανδιονίς ὄρτο χελιδὼν
 ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.

570 Τὴν φθάμενος οἶνας περιταμνέμεν· ὡς γὰρ ἄμεινον.
 Ἄλλ' ὅπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀμφυτὰ βαίην,

(570) Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
 ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσόμεναι καὶ δμῶνας ἐγείρειν.

Φεύγειν δὲ σκιεροῦς θούκος καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον
 ὦρῃ ἐν ἀμῆτου, ὅτε τ' ἡέλιος χροῶ κάρφει.

Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἰκαδε καρπὸν ἀγινεῖν,
 (575) ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοὶ βίος ἀρχίος εἶη.

Ἦως γὰρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἴσαν.
 Ἦως τοὶ προσφέρει μὲν ὀδοῦ, προσφέρει δὲ καὶ ἔργου·

580 ἡῶς, ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
 ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.

(580) Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡγέτα τέτιξ
 δεινδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχέυετ' αἰοδὴν
 πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὦρῃ,

fugiunt, (et omnibus in animo id curae-est,) ubi tecta quaerentes densas latebras habent, et antrum petrosum : illi vero tripodi (seni) homines similes, cujus dorsum fractum-est, caputque ad terram spectat, huic similes incedunt, vitantes nivem albam.]

Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo, lænamque mollem et talarem tunicam : stamine vero in paucis multum subtegmen intexe. Hanc circuminduito, ne tibi pili tremant, neve erecti horreant surgentes per corpus.

Circum vero pedes calceos bovis vi occisi aptos ligato, pilis intus condensatos.

Primo genitorum vero hœdorum, cum frigus tempestivum venerit, pelles consuito nervo bovis, ut super dorsum pluviae circum-injicias munimentum : in capite vero superne pileum habeto elaboratum, ne aures humefas : frigida enim et aurora est Borea cessante :

matutina vero super terram a cœlo stellata nebula frugifera extenditur fortunatorum super operibus : quae hauriens fluminibus e perennibus, alte supra terram sublata venti procella, interdum quidem etiam pluit ad vespem, interdum vero descendit] densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc antevertens, opere perfecto, domum redi, ne-quando te cœlitus tenebrosa nubes circumtegit corpusque madidum reddat, vestesque humectet. Sed evitato : mensis enim gravissimus hic hibernus, gravis pecudibus, gravisque hominibus.

Tunc dimidium bobus, homini vero plus adsit cibariorum : longae enim adjutrices noctes sunt. [Hæc observans totum in annum æquato noctesque et dies, donec rursus terra, omnium mater, fructum omnigenum ferat.]

Quum autem sexaginta, post conversionem Solis (brumam),] hibernus exegerit Jupiter dies, jam sane tunc stella Arcturus relinquens sacrum fluctum Oceani primum totus-apparens exoritur vespertinus.

Post hunc autem mane-querula Pandionis surgit hirundo in lucem hominibus, vere recens-ineunte.

Hanc prævertens vites amputato : sic enim melius.

At cum domiporta (cochlea) e terra plantas adscenderit, Pleiades fugiens, tunc jam circumfossura non-amplius vitum:] sed falcesque acuito et servos excitato.

Fugito vero umbrosas sedes et matutinum somnum, tempore messis, quando et Sol eutem exsiccat.

Tunc festina et domum fruges congere, mane surgens, ut tibi victus sufficiens sit.

Aurora enim etiam operis tertiam sortitur partem. Aurora sane promovet quidem viam, vero etiam promovet opus:] Aurora, quae apparens multos ingredi-fecit viam homines, multis autem juga bobus imponit.

Quum vero scolymosque floret, et canora cicada arbori insidens stridulum defundit cantum frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,

585 τῆμος πίοταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἀριστος,
μαχλόταται δὲ γυνκαίκες, ἀφαιρότατοι δέ τε ἄνδρες
(585) εἰσίν, ἔπει κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
αὐαλέος δέ τε χρώς ὑπὸ καύματος. Ἄλλὰ τότ' ἤδη
εἶη πετραίη τε σκιή, καὶ βίβλινος οἶνος,
590 μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖες,
(590) πρωτογόνων τ' ἐρίφων ἐπὶ δ' αἶθροπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κελορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον,
595 κρήνης τ' ἀεναίου καὶ ἀπορῥύτου, ἦτ' ἀθόλωτος,
τρεις ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἴμεν οἴνου.
(595) Δμῶσι δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῆ σθένος Ὠρίωνος,
χώραν ἐν εὐαεὶ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·
600 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
πάντα βίον κατάθηται ἐπάροκτον ἐνδοθι οἴκου,
(600) [ἦθ' ἄτ' ἄοικον ποιέσθαι, καὶ ἀτεκνον ἐριθον
δίξασθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἐριθος·]
καὶ κύνᾳ καρχαρόδοντα κομῆιν μὴ φείδω σίτου·
605 μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔλθαι.
Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρα τοι εἶη
(605) βουσί καὶ ἡμίονοισιν ἐπηετανόν. Αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
610 οὐρανόν, Ἄρκτουρον δ' ἐσὶ δὴ ροδοδάκτυλος Ἥως,
ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς.
(610) δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας·
πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
615 Πηλιάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότῳ μεμνημένος εἶναι
(615) ὄραίου· πλειὸν δὲ κατὰ χθονὸς ἀρμενος εἶη.

Εἰ δέ σε ναυτιλῆς δυσπεμφέλου ἡμερος αἰρεῖ,
εὖτ' ἂν Πηλιάδες σθένος ὀμβριμον Ὠρίωνος
620 φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἄηται·
(620) καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένους, ὡς σε κελεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
625 πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χειμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθη Διὸς ὄμβρος.
(625) Ὅπλα δ' ἐπάροκτα πάντα τεῶν ἐνικατῆρο οἴκῳ,
εὐκόσμως στολίσας νῆος περὰ ποντοπόροιο
πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
630 Αὐτὸς δ' ὄραϊον μίμνειν πλόον, εἰς ὅκεν ἔλθῃ·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκόμεν, ἐν δὲ τε φόρτον
(630) ἀρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι,
ὥσπερ ἐμὸς τε πατήρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
πλωίξεσκέ' ἐν νηυσὶ, βίτου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
635 ὅς ποτε καὶ τῆδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
(635) οὐκ ἀφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλθον,

tunc pinguiſſimæque capræ et viam optimum,
lascivissimæ autem mulieres, imbecillissimi vero etiam viri
sunt, quoniam caput et genua Sirius siccatur,
siccum vero etiam corpus ob æstum. Sed tunc jam
sit petræque umbra, et Biblinum vinum,
panisque bene-coctus, lacque caprarum non-amplius-lactan-
tium.] et vaccæ in-silva-pascentis caro nondum enixæ,
primogeneratorumque hædorum : insuper vero nigrum bibito
vinum,] in umbra sedens, saturatus cor cibo,
contra acute-spirantem Zephyrum vertens vultum,
fontisque perennis ac defluentis, quique illimis sit,
tres partes aquæ infunde, quartam vero immitte vini.

Famulis autem impera Cereris sacrum munus
triturare, quando primum apparuerit robur Orionis,
loco in ventoso et bene-orbiculata in area :
mensura vero diligenter recondito in vasis. Sed postquam
jam] omnem victum deposueris paratum intra domum,
[servumque domo-carentem conducere, et sine-liberis servam
querere te jubeo : molesta autem liberos-habens serva.]
Et canem asperis-dentibus nutrito, nec parcas cibo,
ne quando tibi interdium-dormiens vir res auferat.

Fœnum autem importato et paleas, ut tibi sit
bobus ac mulis annuum pabulum. Sed postea
servorum refocilla cura genua et boves solve.

Quum vero Orion et Sirius in medium venerit
cœlum, Arcturum autem inspexerit roseis-digitis Aurora,
o Persa, tunc omnes decerptas-fer domum uvas :
monstrato vero soli decemque dies et decem noctes,
quinque autem in-umbra-ponere, sexto autem in vasa haurito
dona Bacchi oblectatoris. Sed postquam jam
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
occiderint, tunc deinde arationis memor esto
tempestivæ : annus autem per terram prosper sit.

Sin autem te navigationis periculose desiderium capit :
quando Pleiades robur validum Orionis
fugientes ceciderint in obscurum pontum,
jam tunc omnigenorum ventorum furunt flamina :
et tunc ne-amplius naves habeto in nigro ponto :
terram autem exercere memento : uti te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
undique, ut arceant ventorum vim humide flantium,
paxillo extracto, ne putrefaciat Jovis imber.
Armamenta vero disposita omnia tuæ reponere domi,
diligenter componens navis alas [vela] marivagæ :
clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum veni-
at.] et tum navem celerem in-mare trahito, intus vero etiam
onus] aptum imposito, ut domum lucrum reportes,
quemadmodum meusque pater et tuus, valde stolidæ Persa,
navigabat in navibus, victus indigens honesti :
qui olim et huc venit, multum pontum emensus,
Cuma Æolide relicta, in navi nigra :
non abundantiam fugiens neque divitiasque et fortunam,

ἀλλὰ κακὴν πενήν, τὴν Ζεὺς ἀνδρῶσσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἀγχ' Ἐλικῶνος οἰζυρῆ ἐνὶ κόμῃ, [λῆ.
 640 Ἄσκη, χεῖμα κακῆ, θέρει ἀργαλέη, οὐδὲ ποτ' ἐσθ-
 Τύνε δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 (640) ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
 [Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι,
 μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 645 ἔσσεται, εἴ κ' ἀνέμοι γε κακὰς ἀπέχουσιν ἀήτας.]
 Εὐτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀσεύφρονα θυμὸν,
 (645) βούληται δὲ χρέα προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμὸν,
 δεῖξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβου θαλάσσης,
 οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφίμενος οὔτε τι νηῶν.
 650 Οὐ γὰρ πρόποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ
 (650) μείναντες γειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἀγειραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναϊκα.
 Ἔνθα δ' ἔγων ἐπ' ἄεθλα δαίφρονος Ἀμφιδάμαντος
 655 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδύμενα πολλὰ
 ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
 (655) ὕμνον νικήσαντα φέρονε τρίποδ' ὠτώεντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσαις Ἐλικωνιάδεσσο' ἀνέθηκα,
 ἐνθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 660 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπειρημαὶ πολυγόμεφων·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω Ζητὸς νόον αἰγιόχοιο·
 (660) Μοῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατο ὕμνον ἀείδειν.
 Ἥματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡλείοιο,
 ἐς τέλος ἑλθόντος θέρους, καματώδεος ὄρης,
 665 ὠραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
 καυάζαις οὔτ' ἀνδρὰς ἀποφθίσειε θάλασσα,
 (665) εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
 ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
 670 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι καὶ πόντος ἀπήμων·
 εὐκῆλος τότε νῆα θοῆν ἀνέμοισι πιθήσας
 (670) ἐλκόμεν ἐς πόντον, φόρτον τ' εὖ πάντα τίθεσθαι·
 σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε γέσθαι·
 μῆδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὄπωρινόν ὄμβρον,
 675 καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, Νότοιο τε δεινὰς ἀήτας,
 ὅς τ' ὄρινε θάλασσαν διμαρτήσας Διὸς ὄμβρω
 (675) πολλῶ, ὄπωρινῶ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.
 Ἥμος δὴ τοπρῶτον, ἔσον τ' ἐπιβῆσσα κορώνη
 680 ἔγνωσ ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανεῖη[σα**
 ἐν κράδι ἀκροστάτη, τότε δ' ἄμβρατός ἐστι θάλασ-
 (680) Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. Οὐ μιν ἔγνωε
 αἴνημ'· οὐ γὰρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμένος ἐστίν·
 ἀρπακτὸν χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νυ καὶ τὰ
 685 ἀνθρώποι βρέζουσιν αἰδρεῖσθαι νόοιο·
 χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 (685) Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὅς ἀγορεύω.
 Μῆ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κολήσῃ τίθεσθαι·
 690 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κῦρσαι.

sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
 Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
 Asca, hyeme malo, aestate molesto, neque umquam bono.
 Tu vero, o Persa, operum memor esto
 tempestivorum omnium, de navigatione vero maxime.
 Navem parvam laudato, magnæ vero onera imponito;
 majus quidem onus, majus vero ad lucrum lucrum
 erit, si venti quidem malos contineant flatus.

Quando ad mercaturam verteris imprudentem animum,
 volueris autem debita effugere et injucundam famem,
 ostendam jam tibi rationes multisoni maris,
 neque omnino navigandi peritus, neque omnino navium.
 Neque enim umquam navi tranavi latum mare;
 nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Argivi,
 expectantes tempestatem (*desinentem*), multum populum
 collegerunt] Græcia e sacra in Trojam pulcris-fœminis.
 Ibi vero ego ad certamina strenui Amphidamantis
 Chalcidemque trajeci: indicta (*per præcones*) vero multa
 premia posuerunt filii magnanimi: ubi me gloriior
 carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem quidem ego Musis Heliconiadibus dicavi,
 ubi me primum dulci adduxerunt cantui.
 Tantum igitur naves quidem expertus-sum multos-clavos-
 habentes.] Sed etiam sic dicam Jovis voluntatem ægida-ha-
 bentis:] Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post conversionem solis,
 ad finem progressa aestate, laborioso tempore,
 tempestiva est mortalibus navigatio: neque navem
 fregeris, neque homines perdidit mare,
 nisi forte data-opera Neptunus terræ-concussor
 aut Jupiter, immortalium rex, velit perdere.
 Penes hos enim exitus est pariter bonorumque malorumque.
 Tunc vero dispositæque auræ et mare innocuum:
 securus tunc navem celerrim, ventis fretus,
 deducito in pontum, onus vero bene omne colloca.
 Propera autem quam celerrime rursus domum redire:
 neque exspectato vinumque novum et autumnalem imbrem,
 et hyemem accedentem, Notique sævos flatus,
 qui concitat mare, comitans Jovis imbrem
 multum, autumnalem, difficilemque pontum reddit.
 Alia vero verna est navigatio hominibus.
 Cum enim primum, quantum incedens cornix
 vestigium facit, tantum folia homini apparuerint
 in ficu summa; tum etiam pervium est mare.

Verna autem hæc est navigatio: non ipsam equidem
 probo: neque enim meo animo grata est;
 arreptum ægre effugeris malum. Sed tamen et hæc
 homines faciunt, stultitia mentis:

opes enim anima sunt miseris mortalibus.
 Dirum vero est mori in fluctibus: at te jubeo
 considerare hæc omnia in animo, uti dico.

Ne vero in navibus omnem fortunam cavis pone:
 sed plura relinquito, pauciora vero imponito.
 Dirum enim ponti in fluctibus exitio occurrere.

(690) Δεινὸν δ' εἶ κ' ἐφ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰείρας
 ἄξονα καυάζαις, τὰ δὲ φορτὶ ἄμακρωθειῆ.]
 Μέτρα φυλάσσεσθαι καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

695 Ὠραῖος δὲ γυναῖκα τὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
 μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
 (695) μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλά· γάμος δὲ τοι ὦριος οὔτος,
 ἢ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβώοι, πέμπτω δὲ γαμοίτο.

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἤθεα κεδνὰ διδάξης.

700 Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἦτις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
 πάντα μάλ' ἀμφὶ ἰδὼν μὴ γείτοσι χάριματ' ἀγέμεν.

(700) Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζετ' ἀμεινον
 τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὐτὴ κακῆς οὐ βίγιον ἄλλο,
 δειπνολόγης· ἦτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμὸν περ ἐόντα
 705 εὖει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῶ γήρατ' ὀδῶεν. [ναί.

Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένους εἶ-

(705) Μηδὲ κασιγνήτω ἴσον ποιέσθαι ἐταῖρον·
 εἰ δὲ κε ποιήσης, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.

Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δὲ κέ σ' ἄρχῃ

710 ἦ τι ἐπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἡὲ καὶ ἔρξας,
 δις τόσα τίνοσθαι μεμνημένος· εἰ δὲ κεν αὔτις

(710) ἠγῆτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλησι παρασχέειν,
 δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 ποιείται. Σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

715 Μηδὲ πολύξεινον μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
 μηδὲ κακῶν ἔταρον μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.

(715) Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενήνη θυμοφθόρον ἀνδρὶ
 τέτλαθ' ὀνειδίξειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος

720 φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
 Εἰ δὲ κακὸν εἶπης, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαιο.

(720) Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
 ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις διαπάνη τ' ὀλιγίστη.

Μηδέ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον

725 χερσὶν ἀνίπτοισιν μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοίγῃ κλύουσιν, ἀποπτύουσι δὲ τ' ἄρας.

(725) Μηδ' ἀντ' ἡελίου τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχλῆν
 αὐτὰρ ἐπέειπε δύη, μεμνημένος, εἰς ἀνιόντα

730 μηδ' ἀπογυμνωθῆς μακάρων τοι νύκτες ἕασιν·
 ἐξόμενος δ' ὄνθειος, ἀνὴρ πεπυμμένα εἰδώς,

(730) ἢ ὄγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερχέος αὐλῆς.
 Μηδ' αἰδοῖα γονῆ πεπαλαγμένους ἐνδοθι οἴκου

ἐστίη ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.

735 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
 σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς.

(735) Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιῆροον ὕδωρ
 ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὐξῆ ἰδὼν ἐς καλά βέεθρα,

χειράς νιφάμενος πολυηράτω ὕδατι λευκῶ.

740 Ὅς ποταμὸν διαβῆ, κακότητι δὲ χειράς ἀνίπτος,
 τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.

(740) Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖη
 αὖθις ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρω.

Μηδέ ποτ' οἶνογόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθεν

[Dirumque, si in plaustrum prægrande onere imposito
 axem freris, onera vero corrumpantur.] [mum.
 Modum servato : opportunum-tempus vero in omnibus opti-

Mature autem uxorem tuam ad domum ducito,
 neque triginta annis valde multum deficiens
 neque adjiciens valde multum : nuptiæ vero tibi tempestivæ
 hæ,] mulier autem quatuor annos pubescat, quinto vero (*pu-*
bertatis) nubat.] Virginem vero ducito, ut mores castos do-
 ceas.] Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat :
 omnia bene circumspiciens, ne vicinis ludibria ducas.
 Neque enim quicquam muliere vir sortitur melius
 bona, verum contra mala non gravius aliud,
 comissatrice : quæ virum, etiamsi robustum (existentem),
 torret sine face et crudæ senectæ tradit.

Bene vero vindictam immortalium beatorum observato.

Neque fratri æqualem facito amicum :
 sin autem feceris, ne ipsum prior malo afficias.
 Ne vero mentiaris dicis gratia : sin autem tibi cœperit
 aut aliquod verbum dicere infestum, aut facere,
 bis tantum puniri memento : si vero rursus
 redeat ad amicitiam, pœnam autem velit dare,
 recipe : miser sane vir amicum alias alium
 facit. Tuum vero ne quid animum coarguat vultus.

Ne vero multorum-hospes, neve nullius-hospes dicaris,
 neve malorum socius, neve bonorum conviciator.
 Neque umquam perniciosam pauperiem animum-comeden-
 tem homini] patiaris exprobrare, beatorum munus sempiter-
 norum.] Linguæ certo thesaurus inter homines optimus
 parçæ, plurima vero gratia modum servantis :

Sin autem malum dixeris, forsân ipse majus audies.
 Neve in communi convivio morosus sis
 de symbolis : plurima vero gratia sumtusque minimus.
 Neve umquam ex aurora Jovi libato nigrum vinum
 manibus illotis, neve aliis immortalibus :

neque enim hi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
 Neu contra solem versus stans meito,
 sed-etiam postquam occidit, memento, adversus orientem
 neque in via, neque extra viam inter-eundum meiere.
 Neve denuderis : Deorum quippe noctes sunt :

sedens vero in-funeto vir prudentia doctus,
 aut idem ad parietem accedens bene-septæ caulæ.
 Neu pudenda semine pollutus intra domum
 focum juxta revelato, sed caveto.
 Neve a mali-ominis funebribus reversus
 seminato progeniem, sed immortalium a convivio.
 Neve umquam perennium fluviorum pulcre-fluentem aquam
 pedibus transito, priusquam precatus fueris adspiciens pulcra
 fluenta,] manus lotus amœna aqua limpida.

Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
 huic Dii succensent et dolores dant in-posterum.
 Ne vero a manu, Deorum in convivio splendido,
 siccum a viridi reseca nigro ferro.
 Neve umquam cyathum pone super craterem

- 745 πινόντων· ὀλοή γὰρ ἐπ' αὐτῶ μοῖρα τέτυκται.
Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξστον καταλείπειν,
(745) μή τοι ἐφεξομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιβρέκτων ἀνελόντα
ἔσθην μηδὲ λόσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποιῆν.
750 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν, οὐ γὰρ ἄμεινον,
παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ,
(750) [Μηδὲ δυωδεκάμηνον ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.]
μηδὲ γυναικίῳ λουτρῶ χροῖα φαιδρύνεσθαι
ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
755 ποιῆν. Μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
μωμεύειν ἀῖδηλα· θεός τοι καὶ τὰ νεμεσοῖ.
(755) Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προροόντων,
μήδ' ἐπὶ κρηνῶν οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξάλεσθαι·
μηδ' ἐναποφύχειν· τὸ γὰρ οὕτω λωτόν ἐστιν.
(760) Ἄδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπάλευεο φήμην.
Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται κοῦφη μὲν αἶραι
760 βεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
Φήμη δ' οὐτίς πάμπαν ἀπόλλυται, ἦντινα πολλοὶ
λαοὶ φημίξωσι· θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή.
- [μοῖραν]
- 765 Ἡματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένους εὖ κατὰ
πετραδέμεν δμώεσσι· τριηκάδα μῆνός ἀρίστην
(765) ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἢδ' ἀρκαλίην δατέασθαι,
εὐτ' ἂν ἀληθείη λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
Αἶθε γὰρ ἡμέραι εἰσι Διὸς πάρα μητιέντος.
(770) Πρῶτον ἐνὶ τετρας τε καὶ ἐβδόμῃ ἱερὸν ἡμαρ,
τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ,
(770) ὀγδοάτῃ τ' ἐνάτῃ τε. δύο γε μὲν ἡματα μῆνός
ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτῆσια ἔργα πένεσθαι,
ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τ' ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί,
775 ἢ μὲν οἷς πείκειν, ἢ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι·
ἢ δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων·
(775) τῇ γὰρ τοι νεῖ νήματ' ἀερισπότητος ἀράχνης
ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται·
τῇ δ' ἴστων στήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.
780 Μῆνός δ' ἴσταμένου τρισκαιδεκάτῃ ἀλέασθαι
σπέρματος ἀρξασθαι φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
(780) Ὁκτῆ δ' ἢ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
ἀνδρογόνος δ' ἀγαθῆ· κοῦρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.
785 Οὐδὲ μὲν ἢ πρώτη ἔκτῃ κοῦρησι γενέσθαι
ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων,
(785) σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον ἧπιον ἡμαρ·
ἐσθλή δ' ἀνδρογόνος· φιλέει δὲ τε κέρτομα βάζειν,
ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
790 Μῆνός δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρήσας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
(790) Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέμῃ ἡματι, ἴστορα φῶτα
γείνασθαι· μάλα γὰρ τε νόον πεπυκασμένους ἐστίν.
Ἐσθλή δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κοῦρη δὲ τε τετρας
795 μέσση· τῇ δὲ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς,
καὶ κύνια χαρχαρόδοντα καὶ οὐρήσας ταγαεργούς
(795) πρητύνειν ἐπὶ χεῖρα τιθείς· πεφύλαξο δὲ θυμόν·

- bibentium : perniciosum enim in eo fatum est.
Neu domum exstruens impolitam relinquo,
ne forte insidens crociat stridula cornix.
Neve ex ollis-pedatis nondum-dedicatis capiens
edito, neve lavator : quia et hisce inest pena.
Neve in immobilibus (*monimentis*) ponito, non enim melius
est,] puerum duodecennem, quod virum impubem reddit :
[neque duodecim mensium : æquale et hoc est.]
Neu muliebri balneo corpus abluito
vir : gravis enim ad tempus est etiam in eo
pœna. Neu sacrificia in accensa incidens,
reprehende arcana : Deus sane et hæc indigne-fert.
Neve umquam in alveo fluviorum mare influentium,
neu super fontes meito, sed valde evitato ;
neve incacato ; id enim nihilo melius est.
Sic facito : gravem vero mortuum evitato famam.
Fama enim mala est levis quidem levatu
facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
Fama vero nulla omnino perit, quam-quidem multi
populi divulgant ; Dea sane quædam est et ipsa.
-
- Dies vero ex Jove observans bene secundum decorum,
doce servos : tricesimum mensis optimum
operoque ad-inspicienda atque demensum dividendum,
quum ex-veritate populi *eum* judicantes degunt.
Hi enim dies sunt Jove a prudente.
Primum primus quartusque et septimus sacer dies,
(hoc enim Apollinem ense-aureo peperit Latona),
octavusque nonusque ; duo quidem dies mensis
egregii crescentis mortalia opera ad-curandem,
undecimusque duodecimusque : ambo quidem boni,
hic quidem ovibus tondendis, ille vero lætis segetibus me-
tendis :] duodecimus autem undecimo multo melior :
hoc enim net fila alte-suspensa aranea
die ex pleno, quum et prudens (*formica*) acervum colligit.
Hoc vero telam instituat mulier, proponatque sibi opus.
Sensus autem ineuntis decimotertio evitato
sementem incepturus : plantis vero inferendis optimus est.
Sextus vero medius valde incommodus est plantis,
viriparus autem bonus : puellæ vero non utilis est,
neque gignendæ primum, nec nuptui collocandæ.
Nec primus quidem sextus puellis gignendis
aptus, sed hædis castrandis et gregibus ovium,
stabuloque circumsepiendo pastoralis benignus dies :
bonus autem viriparus : amat vero etiam convitia loqui,
mendaciæque blandosque sermones occultatæ colloquia.
Mensis vero octavo verrem et bovem mugientem
castrato, mulos autem duodecimo patientes-laboris.
Vicesimo vero (in) magno *nono*, pleno die, prudentem virum
generato : valde enim animo sapiens est.
Bonus autem viriparus decimus, puellæ vero et quartus
medius ; hoc vero et oves et flexipedes cameros boves,
et canem asperis-dentibus et mulos patientes-laboris
cicurato, manum imponens ; cave vero iram *eorum*.

- Τετράδ' ἀλεύσασθαι φθινότοσ' ἴσταμένου τε
 ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἤμαρ.
 800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἄκοιτιν,
 οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.
 (800) Πέμπτας δ' ἐξάλεασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
 ἐν πέμπτῃ γάρ φασι νῆρινύας ἀμφιπολεύειν
 Ὀρκον γεινόμενον τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόροικς.
 805 Μέσσην δ' ἐβδόμητῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 εὔ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλω ἐν ἀλωῇ
 (805) βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταμῆν θαλαμηγία δοῦρα,
 νηία τε ξύλα πολλὰ, τάτ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πηγνύσθαι ἀραιάς.
 810 Εἰνάς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δεῖελα λωῖον ἤμαρ.
 Πρωτίστῃ δ' εἰνάς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
 (810) ἐσθλή μὲν γάρ θ' ἦδε φυτευόμεν ἦδὲ γενέσθαι
 ἀνέρι τ' ἦδὲ γυναικί· καὶ οὔποτε πάγκακον ἤμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 815 [ἄρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι θεῖναι
 βοῦσι καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,]
 (815) νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 εἰρύμεναι· παῦροι δὲ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι
 [τετράδι δ' οἷγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἤμαρ]
 820 μέσσην· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἡοῦς γεινομένης· ἐπὶ δεῖελα δ' ἐστὶ χερείων.
 (820) Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἶ δ' ἄλλαι μετὰδοποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι.
 Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἴσασι.
 825 Ἄλλοτε μητρική πέλει ἡμέρη ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὀλιος δὲ τάδε πάντα
 (825) εἰδὸς ἐργάζεται· ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

- Quarto caveto finientis inchoantisque mensis
 doloribus animum conficias : valde sane perfectus dies est.
 Quarto autem mensis in domum uxorem ducito
 auguriis observatis, quæ ad rem hanc optima.
 Quintos vero evitato, quia difficilesque sunt et graves :
 (in) quinto enim aiunt Furias servire
 Horco *eo die* nato, quem Eris peperit pestem perjuris.
 Medio vero septimo Cereris sacrum munus
 bene valde inspiciens bene-orbiculata in area
 ventilato : lignicidaque secato cubicularia ligna,
 navaliaque ligna multa, quæ apta navibus sunt.
 Quarto vero incipito naves compingere fragiles.
 Nonus autem medius ad vesperam melior dies.
 Primus vero nonus prorsus-innoxius hominibus :
 bonus quidem enim et hic ad plantandum atque generandum,
 viroque et mulieri : neque umquam prorsus-malus dies.
 Pauci vero etiam sciunt tertium-nonum mensis optimum
 ad-relinendum dolium et jugum collo imponendum
 bobus et mulis et equis celeripedibus,]
 navem multis-transstris celerem in nigrum pontum
 ad-trahendam : pauci autem veracem dicunt
 [quarto vero aperi dolium : præ omnibus sacer dies :]
 medium : pauci vero etiam post vicesimum mensis optimum
 aurora oriente : ad vesperam autem est deterior.
 Hi quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cæteri autem intercidentes innoxii, nihil ferentes.
 Alius vero alium laudat, pauci autem norunt.
 Interdum noverca est dies, interdum mater.
 Horum *dierum*, beatusque et fortunatus est is, qui hæc omnia
 sciens operatus fuerit, inculpatus immortalibus,
 auguria observans et delicta evitans.

HESIODI FRAGMENTA.

ΑΙΓΙΜΙΟΣ.

I. 1.

Schol. Apollon. III, 587. Ἄγγελόν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι κλεῦοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γῆμη. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγρίσας τὸ δέρας οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

II. 2.

Schol. Apollon. IV, 816. ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας (ἐν δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέθητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῆ παιδάς, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἐτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλώνιος φησὶ. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέτων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέθητα καὶ διὰ τοῦτο καταλιπεῖν τὴν Θέτιν αὐτόν.

III. 3. (D. 47.)

Stephanus Byz. Ἀβαντις ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγίμιου δευτέρῳ περὶ Ἰούς.

νήσῳ ἐν Ἀβαντίδι δῆι,

τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κίχλησκον θεοὶ αἰὲν εὐόντες,

τὴν τότε ἑπόνομον Εὐβοίαν βοῶς ὠνόμασεν Ζεῦς.

IV. 4. (D. 47.)

Schol. Eur. Phœn. 1123. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησὶ· καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἔει κρατερόν τε μέγαν τε

τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν δρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἀθάνατον δέ οἱ ὤρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος πῖπτεν ἐπὶ βλεφάρους, φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπεδον αὐτόν.
Conf. Tzet. Exeg. II. p. 153, 21.

V. 5 et 142. (D. 5. 83. 91.)

Apollod. II, 3. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτὴν (τὴν Ἰῶ) φασὶν εἶναι· ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθειρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βούν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτῇ δὲ ἀπωμάσατο μὴ συνελθεῖν. Διό φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπάσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος.

Herodian : περὶ μονήρους λέξεως p. 17. — Καθ' Ἡσίοδον Πειρὴν, πατὴρ Ἰούς.

Schol. ad Platon. sympos. p. 45. (374, Bekk.) :

ἐκ τοῦ δ' ὄρκου ἔθηκεν ἀπήμονα ἀνθρώποισιν νοσφιδίων ἔργων πέρι Κύπριδος.

Hesych. in Ἀρροδίσιος ὄρκος : πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἔπλασε τοὺς περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰῶ ὀμάσαι.

VI. 6. (D. 47.)

Athenæus XI. p. 503. D. καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἰθ' Ἡσίοδος ἔστιν ἡ Κέρκωψ ὁ Μιλήσιος·

ἔνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτήριον, ὄρχαμε λαῶν.

VII. 7. (D. 68. L. 20.)

Etymol. M. p. 768. 25. Τριχάϊκες οἱ συνεχῶς κινούντες ἐν

ÆGIMIUS.

I.

Nuntium dicit a Jove Mercurium missum esse qui juberet Phrixum excipi, ut Ætæa filiam in matrimonium duceret. Sed Ægimii auctor illum propter pellem de industria moratum esse tradit et, quum sacrificio facto pellem sacrasset, tum demum in Ætææ aedes intrasse vellus portantem.

II.

Ægimii auctor in secundo libro Thetidem ait filios e Peleo sibi natos in lebetem aqua ferventi plenum conjecisse, scire cupientem, an mortales essent; alios vero in ignem esse coniectos Apollonius refert. Et multis jam interentis, Peleum prohibuisse, quominus Achillem lebeti injiceret et propterea hunc a Thetide esse relictum.

III.

Abantis Eubœæ est, ut Hesiodus in altero Ægimii libro de Io :

insula in Abantide diva,

quam prius Abantida vocabant dii sempiterni,
quam tunc cognominem Eubœam bovis nominavit Jupiter.

IV.

Ægimii auctor ait :

Et ipsi custodem Argum misit fortemque magnumque,

HESIODUS.

quaternis oculis videntem hic et illic;
immortale vero huic injecit dea robur, neque ei somnus [eum.
cadebat super palpebras, vigilantia autem habebat perpetuo

V.

Hesiodus et Acusilus Pirenis eam (Io) esse filiam dicunt. Quam sacerdotium Junonis habentem Jupiter vitiavit. Superveniente autem Junone puellam tactu in vaccam transformavit candidam ipsique se non coitutum juravit. Quocirca sacramentis de amore juratis deorum iram excitari Hesiodus negat.

Hesiodo auctore Piren Ius pater.

Hinc autem jusjurandum statuit innoxium hominibus
furtivis de operibus Cypreæ.

Primus Hesiodus Jovem et Io jurasse fecit.

VI.

Et qui Ægimius fecit, sive is Hesiodus sit, sive Cecrops Milesius :

Ibi aliquando erit meum umbraculum, princeps populorum.

VII.

Trichaiques, qui in bello cristæ pilos perpetuo movent : quo

τοῖς πολεμοῖς τὰς κατὰ λόφον τρίχας τοιοῦτο καὶ ὁ κορυθαίολος
Ἔκτωρ. Ἡσίδοσ δὲ διὰ τὸ τριχῆ αὐτοῦς οἰκῆσαι, οἶον,

πάντες δὲ τριχάϊκες καλέονται,
οὔνεκα τρισσὴν γαῖαν ἑκάς πάτρης ἐδάσαντο.

Τρία γὰρ Ἑλληνικὰ ἔθνη τῇ Κρήτῃ ἐπέκησαν, Πηλασγοὶ,
Ἀχαιοὶ, Δωριεῖς.

VIII. 8. (L. 88.)

Schol. Pind. Ol. XI, 79. (p. 252. Bœckh.) τὴν δὲ πάλιν
ἐνίκησεν Ἐχέμος Ἀρκὰς τὸ γένος. Ὑπὸ δὲ τούτου Ἐχέμου τὸν
Ἵλλον φασὶ τελευτῆσαι κατιόντα εἰς Πελοπόννησον. Ἐγάμησε
δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἡσίδοσ

Τιμάνδρην, φησὶν, Ἐχέμος θαλερῆν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

IX. 9. (D. 23. L. 118.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 824. Θέσθαι τὸ αἰτῆσαι, καὶ
ἰκετεῦσαι. Καὶ Ἡσίδοσ

θεσσάμενος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμιο.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X. 10. (D. 44.)

Athenæus XI. p. 491. C. καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίδοδον ἀναφερομέ-
νην ποιήσας Ἀστρονομίαν αἰεὶ Πελεϊάδας αὐτὰς λέγει.

τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελεϊάδας.

καὶ πάλιν

χειμέρια δύνουσι Πελεϊάδες.

καὶ πάλιν

τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελεϊάδες.

XI. 11.

Hygin. poet. Astr. XXV. Virgo. Hanc Hesiodus Jovis et
Themidis filiam dicit. Cf. Oper. 256.

ΕΡΓΑ.

XII. 12. (D. 86.)

Fulgentius Myth. III, I. Prætos Pamphyla lingua sordidus
dicitur, sicut Hesiodus in bucolico carmine scribit dicens

sensu etiam κορυθαίολος Hector. Hesiodus tamen, quia tri-
partito habitabant. Dicit enim :

omnes autem Trichaices vocantur,
quia triplicem terram procul a-patria partiti-sunt.

Tres enim Græcæ gentes Cretam incolebant Pelasgi, Achæi,
Dorienses.

VIII.

Luctam Echemus, Arcas genere, vicit. Ab hoc Echemo Hyl-
lum in Peloponnesum se conferentem occisum esse tradunt. Is
Timandram in matrimonium duxit. Hesiodus

Timandram, ait, Echemus floridam fecit uxorem.

IX.

Θέσθαι rogare et supplicare. Hesiodus etiam :
Supplicans soboli Cleadæi illustris.

PEPRIGROSIS TAFULVE ULACTIS MENES EMORUM
i. e. sordidus uvarum bene calcatarum rore.

Versum græcum Jacobsius Fulgentii codice Goth. adju-
tus ita restituit :

πρῶτος σταφυλῶν καλῶς λακτιστῶν αἰμάτιος δρόσος.

XIII. 13.

Plinius H. N. XV, 1. Hesiodus quoque in primis cultum
agrorum docendam arbitratus vitam negavit oleæ satorem
fructum ex ea percepisse quemquam : tam tarda tunc res erat.

XIV. 14.

Plin. H. N. XXI, 17. Asphodelus manditur et semine tosto
et bulbo, sed hoc in cinere tosto, dein sale et oleo addito :
præterea tuso cum ficis, præcipua voluptate, ut videtur
Hesiodo.

XV. 15.

Plin. H. N. XXI, 20. Polio Musæus et Hesiodus perungi
jubent dignationis gloriæque avidos : polium tractari, coli,
polium contra serpentes subterni, uri vel portari : in vino
decoqui recens vel aridum illinque. Cf. XXV, 2.

XVI. 16.

Plin. H. N. XXV, 2. Musæus et Hesiodus polion herbam
in quantum mirati sunt diximus. Orpheus et Hesiodus suf-
fitiones commendavere.

XVII. 17.

Servius ad Virg. Georg. III, 283. Scit lectum esse apud
Hesiodum herbam esse quandam, quæ hippomanes vocatur,
quasi ἵππου μανία. Si enim eam comederint equi, furorem
patiuntur.

XVIII. 18. (L. 72.)

Schol. Ambr. Odys. VII, 104. καὶ Ἡσίδοσ γὰρ φησι τὸ

ἀλετρεύουσι μύλης ἐπι μήλοπα καρπὸν

ἐπὶ τῆς ἡλακῆτις τῆς στρεφομένης δίκην μύλης : μήλοπα γὰρ
τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἧτοι τὸν μαλλόν.

ASTRONOMIA.

X.

Astronomiæ etiam, quæ Hesiodo attribuitur, auctor Peleïades
semper eas appellat :

eas vero mortales vocat Peleïades ;

et rursus :

hibernæ occidunt Peleïades ;

et rursus :

tunc occultantur Peleïades.

OPERA.

XVIII.

Et enim Hesiodus ait illud :

molunt in mola flavum fructum,

in colo molæ instar rotanti : flavum enim ovium fructum, i. e.
lanam, intelligit.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ Η ΗΟΪΑΙ.

XIX. 19.

Servius ad Virg. *Æn.* VII. p. 426. Hesiodus etiam peri-
των γυναικῶν inducit multas heroidas ὄρτasse nuptias viro-
rum fortium.

XX. 20. (L. 17.)

Laur. *Lyd. de mens. cap.* 4. Ἐν καταλόγοις·
κούρη δ' ἐν μεγάροισιν ἀγαυοῦ Δευκαλίωνος
Πανδώρα Διὶ πατρὶ, θεῶν σημάντορι πάντων,
μιχθεῖσ' ἐν φιλοτῆτι τέκε Γραϊκῶν μενεχάρμη.

XXI. 21. (L. 14.)

Schol. *Apollon.* III, 1086. ὅτι Προμηθέως καὶ Πανδώρας
υἱὸς Δευκαλίων Ἡσίοδος πρώτῳ καταλόγων φησι, καὶ ὅτι Προ-
μηθέως καὶ Πύρρας Ἕλληνας.

XXII. 22.

Schol. *Ambr. Hom. Od. X*, 2. Δευκαλίων Προμηθέως μὲν
υἱὸς, μητὸρ δὲ, ὡς οἱ πλείστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ
Ἡσίοδος, Προυεινῆς.

XXIII. 23. (D. 28. L. 16.)

Ἕλληνας δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Δωϊρός τε Ξοῦθός τε καὶ Αἴολος ἵπποχάρμη.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς ἠδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

Tzetzes ad *Lycophr.* 284. cum Schol. *Pind. Pyth. IV*, 252,
Conf. Schol. *Thucyd. I*, 3. *Plutarch. t. II*, p. 747, *F. Herod-
ian.* περι μονήρους λέξεως, p. 42. Tzetz. — *Exeg.* p. 63, 5. 13.
Adde Schol. *min. ad Od. X*, 2. Ἕλληνας, ὅς ἦν Διὸς, οὗ καὶ
Ἡσίοδος μέμνηται. (*Hellen, Jovis filius, eujus etiam Hesiodus
mentionem facit.*) Vid. *Frag. XXI.*

XXIV. 24.

Schol. *Apollon. IV*, 266. Οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος

ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὡς φησιν Ἐκαταῖος καὶ Ἡσίο-
δος.

XXV. 25. (D. 11. L. 32.)

Strabo VII. p. 322. Gemist. Pletho epit. Strab.
ἤτοι γὰρ Λοκρὸς Λελέγων ἠγήσατο λαῶν,
τοὺς ρά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδὼς
λεκτοῦς ἐκ γαίης ἀλεύς (?) πόρε Δευκαλίωνι.

XXVI. 26. (D. 88. L. 18. 19.)

Constantinus Porphyrogen. de *Themat.* p. 22. ed. Paris.
Μακεδονία ἡ χώρα ὀνομάσθη ἀπὸ Μακεδόνας τοῦ Διὸς καὶ Θυίας
τῆς Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητής·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη Διὶ γείνατο τερπικεραυῶν
υἱὲ δύο, Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἵπποχάρμη,
οἱ περὶ Πιερίην καὶ Ὀλυμπον δώματ' ἔναιον.

Herodian. de *solocismo* (Boisson. *Anecd. Gr. t. III. n.º 9.*
ap. Valcken. post *Ammon.* p. 196. coll. *Apollod. I*, 9, 6.)

Μάγνης δ' αὖ Δίκτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδευκέα.

XXVII. 27. (D. 5. L. 110.)

Eustath. ad *Odyss.* p. 1746. κνύος δὲ τὴν φθορὰν κατὰ γέ-
νος οὐδέτερον. Ἡρωδιανὸς φέρει καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἡσιόδῳ
καταλόγου περὶ τῶν Προϊτίδων·

καὶ γὰρ σφιν κεφαλήσι κατὰ κνύος αἰνὸν ἔχουσιν
ἄλφος γὰρ χροά πάντα κατέσχευεν, ἐν δὲ νυ χαίται
ἔρρεον ἐκ κεφαλῶν, ψίλωτο δὲ καλὰ κάρηνα.

Conf. *Etym. M.* p. 523, 8.

XXVIII. 28. (D. 5. L. 109.)

Suidas v. *μαχλοσύνη*, *κατωφέρεια*, *γυναικομανία*. Ἡσίο-
δος ἡ λέξις. Λέγει γὰρ περὶ τῶν Προϊτου θυγατέρων·

εἶνεκα *μαχλοσύνης* στυγερῆς τέρεν ὄλεσαν ἄνθος.

Conf. Eustath. p. 1337, 34.

CATALOGI S. EOEÆ.

XX.

Virgo autem in ædibus augusti Deucalionis
Pandora Jovi patri, deorum imperatori omnium,
mixta in amore peperit Græcum bellipotentem.

XXI.

Promethei et Pandora filium Deucalionem fuisse Hesiodus in
catalogorum primo tradit, et Promethei Pyrrhaque Hellenem.

XXII.

Deucalio Promethei filius matrisque, uti plurimi dicunt, Cly-
menæ, ut vero Hesiodus, Pryneæ.

XXIII.

Ab Hellene autem geniti sunt jus-dicentes reges
Dorusque Xuthusque et Æolus equis-gaudens.
Æolidæ autem fuerunt jus-dicentes reges
Cretheus atque Athamas et Sisyphus versutus
Salmonæusque injustus et superbus Perieres.

XXIV.

Qui a Deucalione originem ducebant, in Thessalia regnabant,
ut Hecateus et Hesiodus tradunt.

XXV.

Certe enim Locrus Lelegeis præerat populis,
quos olim Saturnius Jupiter æterna consilia sciens,
electos e terra recordes (?) dederat Deucalionis.

XXVI.

Macedonia nominata est e Macedone Jovis filio et Thyia
Deucalionis filia, ut ait Hesiodus poeta :

ea autem gravida-facta Jovi peperit gaudenti-fulmine
filios duos, Magnetem Macedonemque equis-gaudentem,
qui circa Pieriam et Olympum domos incolabant.

Magnes autem rursus Dictynque et Deo-similem Pollucem.

XXVII.

Κνύος (scabies) neutrius generis perniciem significat. Hero-
dianus etiam ex Hesiodi catalogo vocis usum de Prætidibus
factum laudat :

etenim his super capita scabiem gravem effudit :
vitiligo enim cutem omnem obtinuit, in-ea autem capilli
defluebant ex capitibus, decalvabantur vero pulcra capita.

XXVIII.

Μαχλοσύνη, lascivia, nymphomania. Vox Hesiodæa, Dicit
enim de Προϊτι filiabus :

propter lasciviam odiosam tenerum amiserunt florem.

XXIX. 29. (D. 83.)

Apollodorus II, 2. αὐται δὲ (αἱ Προϊτίδες) ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσιόδός φησι, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο.

XXX. 30. (D. 22. L. 33.)

Schol. Apollon. ad I, 156. Ἡσιόδος δὲ (Periclymenum) μεταβληθέντα εἰς τινα τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὀμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστήναι τῷ ἥρωϊ· τὸν δὲ Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατρεῦσαι, τῆς Ἀθηναῶν ὑποδείξεως. Φησὶ δὲ οὕτως·

Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,

ὄλθιον, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
παντοῖ· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
αἰετὸς, ἄλλοτε δ' αὖτε πελίσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,
μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φύλα,
ἄλλοτε δεινὸς ὄφις καὶ ἀμειλιγός. Ἐἶχε δὲ δῶρα
παντοῖ, οὐκ ὄνομαστὰ, τὰ μιν καὶ ἔπειτα δόλωσεν
βουλῇ Ἀθηναίης.

Schol. minor ad II. Π. 336. ἐφ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλέως ἐξῆ, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις. Ἀμφίβιος γὰρ ἐγένετο ἐκεῖνος, καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἄρματος, Ἀθηναῖα δέϊξασα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναίρεθῆναι. Τότε Νέστωρ ἐν Γερήνιοις τρεφόμενος, πορθηθείσης τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἑνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναίρεθέντων, μόνος περιελεῖσθαι διὰ καὶ Γερήνιος ὀνομάσθη· ἱστορεῖ Ἡσιόδος ἐν Καταλόγοις. Cf. Schol. Ambr. Od. XI, 285. Eustath. p. 1685, 61. Schol. min. ad Od. III, 68 et XI, 285. Eudoc. p. 333.

XXXI. 31. (D. 22. L. 35.)

Stephan. Byz. v. Γερηνία et Eustath. ad II. B. p. 231.

κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοῦς
ἑνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ

ξείνος ἐὼν ἐτόχησε παρ' ἵπποδάμοισι Γερήνιοις.
et rursus

Νέστωρ οἷος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ.

Stephan. Byz. v. Τάβα. — Ἡσιόδος·
παρ' ἵπποδάμοισι Γερήνιοις.

XXXII. 32. (D. 9. L. 4.)

Strabo I, p. 42. (conf. Eustath. ad Dionys. v. 927.) Ἡσιόδος δ' ἐν καταλόγῳ φησὶ·

καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμῶν ἀκάκητα
γείνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βήλιοι ἀνακτος.

XXXIII. 33. (D. 59. L. 101.)

Schol. Hesiodi Theogon. v. 142. οἱ δὲ τοὶ τὰ μὲν ἄλλα θεοὶς ἐναλίγκιοι ἦσαν.] Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται· οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐθήμεντες. Πῶς γὰρ τοὺς αὐτοὺς θεοὶς ἐναλίγκιους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιπιδῶν καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναίρεσθαι ποιεῖ;

XXXIV. 34. (D. 59. L. 99.)

Athenagoras Legat. p. 134. περὶ δ' Ἀσκληπιοῦ Ἡσιόδος μὲν
πατῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
γώσατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
ἔκτανε Λητοῖδην, φίλον σὺν θυμὸν ὀρίνων.

XXXV. 35. (D. 59. L. 99.)

Schol. Pind. Nem. X, 150. Ἡσιόδος οὔτε Λήδας οὔτε Νεμέσειος δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος.

XXXVI. 37. (L. 89.)

Schol. Pind. ibid. ὁ μὲν Ἡσιόδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γε-
νεαλογεῖ.

XXIX.

Prætidēs quum adultæ jam ætatis essent, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus inquit, Bacchi ferias haud receperant.

XXX.

Hesiodus Periclymenum tradit in unam formarum adsuatarum commutatam umbelico jugi equorum Herculis insedis, cupientem pugnam conserere cum heroe, Herculem vero, Minerva indicante, ad tempus eum sagitta occidisse. Canit enim ita :

Periclymenumque ferocem,
felicem, cui dederat dona Neptunus quassator-terræ
omnigena : aliquando enim quidem inter aves videbatur
aquila, aliquando autem rursus erat, mirabile visu!
formica, aliquando autem rursus apium splendidum examen,
aliquando terribilis serpens et immitis : habebat vero dona
omnigena, non nominanda, quæ eum etiam deinde deceperunt! consilio Minervæ.

Um Periclymenus, Nelei filius, vivebat, urbs difficilis erat captu. Ancipitis enim vitæ ille erat. Quem in apem commutatam stantemque in Herculis curru Minerva Herculi ostendit occidique jussit. Nestor, qui tum inter Gerenos educabatur, vastata Pylo undecimque fratribus interfectis, solus relictus est. Inde etiam Gerenius nominatus est. Narrat Hesiodus in catalogis.

XXXI.

Interfecit autem Nelei ærumnosi filios egregios undecim, duodecimus autem Gerenius eques Nestor

hospes versabatur apud equorum-domitores Gerenos.

Et rursus :

Nestor solus effugit in florenti Gereno (*versatus*).

XXXII.

Hesiodus in catalogo ait :
et filiam Arabi, quem Mercurius benevolus
genuit et Thronia, filia Beli regis.

XXXIII.

Qui sane ceterum quidem diis similes erant.] Crates pro hoc versu alium proponit hunc : ii vero ex immortalibus mortales nutriti-sunt loquentes. Quomodo enim eosdem diis similes dicit et in Leucippidarum catalogo ab Apolline occidi facit?

XXXIV.

De Æsculapio Hesiodus :
pater hominumque deorumque
iratus-erat, ab Olympo autem jaciens flammeo fulmine
interfecit Latoiden, suum animum concitans.

XXXV.

Hesiodus nec Ledæ neque Nemesis, sed Oceani et Tethyis filiam Helenam esse vult.

XXXVI.

Hesiodus utriusque (Castoris et Pollucis) originem a Jove ducit.

XXXVII. 38. (D. 84. L. 91.)

Schol. Victor. II. XIX, 240. (apud Heynium T. VII. p. 806.) Κρής ὁ Λυκομήδης, ὡς φησιν Ἡσίοδος καταλέγων τοὺς μνηστῆρας Ἐλένης.

XXXVIII. 40. (D. 85.)

Schol. Harl. Odys. I, 199. a Porsono emendatus: — Ἡσίοδος λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου. Cf. Schol. Ambr. ad Odys. IX, 198. Eustath. p. 1623, 45.

XXXIX. 41. (D. 73.)

Porphyrus in Schol. Ven. II. Ξ. 200. (ἀπειρέσιος) Σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄγαν καλοῦ, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν γυναικῶν καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγῆνορος παιδός

Δημοδόκης, τὴν πλεῖστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων μνήστευον, καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ὀνόμηναν ἴφθιμοι βασιλῆες, ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος.

Conf. Schol. Ambr. ad Odys. I, 98.

XL. 42. (D. 92. L. 77.)

Herodianus περί μονήρους λέξεως p. 18. διὰ τὸ φανῆ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν δευτέρῳ εἰρημένον,
οἱ πρόσθε φανῆν ἔντοσθεν ἔκρευον.

XLI. 43. (D. 93. L. 51.)

Herodianus περί μονήρους λέξεως p. 42. Νοῦθος κύριον ψόφος ἐν οὐδαί· Ἡσίοδος τρίτῳ.

Νοῦθος (?) δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος δρώρει.

XLII. 44 et 126. (D. 94. L. 52.)

Harporatio p. 191. Μακροκέφαλοι. Ἀντιφῶν· ἐν τῷ περὶ

ὁμονοίας. Ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσίοδος ἐν τρίτῳ καταλόγῳ μείμηται.

Strab. I, p. 43. Ἡσίοδος δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν ἡμίκνας λέγοντος καὶ μακροκεφάλους καὶ πυγμαίους. Conf. Strab. VII, p. 299.

XLIII. 46. (D. 63.)

Schol. Arat. ad v. 322. De Orione· τοῦτον δὲ Ἡσίοδος φησι Βρύλλης τῆς Μίνωος καὶ Ποσειδῶνος εἶναι· δωρεὰν δὲ ἔχειν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι· ἐλθόντα δὲ ἐς Χίον, Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι, οἰνωθέντα· τὸν δὲ Οἰνοπίωνα χαλεπαίνοντα ἐκτυφλώσαι αὐτόν· ἐλθόντα δὲ εἰς Ἀἴμνον ἀλιτεύοντα τῷ Ἡρασίτῳ συμμίξει, ὅς αὐτὸν ἐλεήσας, δίδωσιν αὐτῷ ποδηγέτην Κυδαλίωνα· ὃν λαθὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε, τὰς ὁδοὺς αὐτῷ σημαίνοντα. Ἐλθὼν δὲ εἰς Ἄνατολάς, καὶ ἡλίῳ συμμίξας, ὑγάσθη. Καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἦλθε, τιμωρήσασθαι μέλλων. Ὁ δὲ μαθὼν ὑπὸ γῆν ἐκρύβη. Ἀπελτίσας δὲ αὐτὸν εὗρεν, εἰς Κρήτην ἦλθε, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι σύνθηρος ἦν. Ἐπιχειρήσας οὖν καὶ ταύτην βιάσασθαι, ὑπὸ σκορπίου πληγῆς ἐτελεύτησεν. Conf. Schol. Nicandri Theriac. 15. Hygin. poet. Astron. XXXIV.

XLIV. 47. (D. 83. L. 128.)

Apollod. III, 5, 6. Ἡσίοδος (testatur Nioben habuisse) δέκα μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας.

Aelian. V. H. XII, 36· Ἡσίοδος δὲ ἐνεγκακάδεκα (Νιόβης παῖδας λέγει), εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσιν Ἡσίοδος τὰ ἔπη, ἀλλ', ὡς πολλὰ καὶ ἄλλα, κατέψευσται αὐτοῦ.

XLV. 48. (D. 41. L. 29.)

Schol. Sophocl. Trach. 263. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτιδῶν ἀριθμὸς. Ἡσίοδος μὲν γὰρ τέσσαράς φησιν Εὐρύτου καὶ Ἀντιόπης παῖδας, οὕτως·

ἧ δ' ὑποκουσαμένη καλλιζώνος Στρατονίχη

XXXVII.

Lycomedes Cres, uti dicit Hesiodus in recensendo procos Helenæ.

XXXVIII.

— Hesiodum, qui Maronem ex Œnopione Bacchi filio natum dicit.

XXXIX.

*Ἀπειρέσιος, infinitus). Significat vero etiam forma eminentem et perpulerum, ut apud Hesiodum in mulierum catalogo de Agenoris filia.

Demodoce, quam plurimi terrestrium hominum ambibant, et cui multa et splendida dona pollicebantur potentes reges, eminentem propter formam.

XL.

— propter vocabulum φανῆ (fax) apud Hesiodum in secundo libro scriptum :

hii antea facem intus occultabant.

XLI.

Nuthus, nomen proprium; strepitus in solo excitatus. Hesiodus in tertio libro :

Nuthus (?) autem sub pedibus strepitus excitatus-est.

XLII.

Μακροκέφαλοι (capitones). Antiphon in libro de concordia.

Populus est ita appellatus, eujus etiam Hesiodus in tertio catalogo mentionem facit.

Hesiodi vero nemo arguerit ignorantiam, quippe semicanes nominantis et capitones et pygmaeos.

XLIII.

Hesiodus Orionem Brylles, Minois filia, Neptunique filium esse refert. Huic quum facultatem per undas incedendi pater dono dedisset, eum in Chium se contulisse ibique Meropen, Œnopionis filiam, stuprasse ebrium : ab Œnopione irato oculorum lumine orbatum Lemnumque insulam nactum errando Vulcanum convenisse, quem misericordia commotum Cydalionem itineris ducem ipsi demisit. Hunc in humeris ferebat vias indicantem. Ad orientem deinde profectus solisque consuetudine sanatus, ad Œnopionem reversus est ultionem petiturus. Cujus de adventu certior factus Œnopio sub terra se occultuit. Quem se reperturum desperans Orio in Cretam abiit, ubi Dianæ venationis socius factus est. Quum vero huic etiam vim afferre studeret, a scorpione ictus obiit.

XLIV.

Hesiodus Nioben decem filios totidemque filias habuisse testatur.

Hesiodus undeviginti Niobes liberos fuisse dicit, nisi forte illa carmina Hesiodi non sunt, sed, sicut multa quoque alia, falso ipsi tribuantur.

XLV.

Eurytidarum numerus ab aliis alius traditur. At Hesiodus quidem quatuor Euryti et Antiope filios hisce verbis enumerat :

Ea autem gravida-facta pulcre-cincta Stratonice

Ἐϋρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγένετο φίλτατον υἱόν·
τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντο Δηίων τε Κλυτίος τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἡδ' Ἴφίτος, ὄζος Ἄρηος·
τούς δὲ μεθ' ὀπλοτάτην τέκετο, ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἄντιόπην κρείουσα Πύλωνος Ναυβολίδαο.

XLVI. 49. (D. 57. L. 38.)

Tzetzes Proleg. ad Lycophron. p. 261. Ἡσίοδος αὐτὸς
γράφας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

τρὶς μάκαρ Αἰακίδα καὶ τετρακίς, ὀλβιε Πηλεῦ,
ὄς τοῖςδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέγος εἰσαναβαίνεις.

XLVII. 50. (D. 19. L. 96.)

Strabo IX. p. 442. καὶ δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὕστερον ἐπὶ
χρόνον συχρὸν ἢ οἰκησις τῶν Ἀθαμάνων ἐν τῷ Δωτίῳ γενέ-
σθαι πεδίῳ· τοῦτο δὲ ἐστὶ πλησίον τῆς ἀρτι λεχθείσης Περραιο-
βίας καὶ τῆς Ὀσσης καὶ ἐτι τῆς Βοιωθίδος λίμνης, ἐν μέσῃ μὲν
πῶς τῇ Θετταλίᾳ, λόφος δὲ ἰδίος περικλειόμενον· περὶ οὗ
Ἡσίοδος οὕτως εἴρηκεν·

Ἦ οἷη Διδύμους ἱεροῦς ναίουσα κολώνους
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρουσ ἀντ' Ἀμύριοι
νύφατο Βοιδιαίδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμής.

Conf. Strab. XIV, p. 647. Stephan. Byz. in Ἄμυρος.
Stephan. Byz. in Bibl. Coislin. p. 290. — Ἡσίοδος Δωτίῳ
ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν (Θάμυριν) τετυφλώσθαι.

XLVIII. 51. (D. 3.)

Etym. MS. Bibl. Paris. allegatum a Ruhnkenio : Ἐὐδὸς ὁ
Αἴαντος πατὴρ ἐτυμολογεῖται ὑφ' Ἡσίοδου·

Ἰλέα, τὸν ῥ' ἐφίλησεν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
καὶ οἱ τοῦτ' ὄνομόν· ὄνομα ἔμμεναι, οὐνεκα νύμφην

εὐράμενος ἔλεων μίχθη ἐρατῇ φιλότῃ
ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος εὐδμήτοιο πόλης
ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Conf. ἐκλογαὶ διαφόρων λέξεων in Crameri anecdotis, vol.
II, p. 751. Eustath. p. 101, 19. 277, 2. 650, 48. 1018, 59. Tzetz.
ad Lycoph. 393. Tzetz. Exeg. p. 126, seq. Etym. M. p. 346.
41. Schol. Pind. ad Olymp. IX, 167.

XLIX. 52. (D. 4. L. 123.)

Ἦ οἷη Ἰγρίη Βοιωτῆ ἔτρεφε κούρην
Schol. Ven. II. 496. (Cat. 3.) Eustath. p. 265, 5.

L. 53. (D. 36. L. 130.)

Ἦ οἷη Ἰγρίη πυκινόφρων Μηχιονίκη,
ἣ τέκεν Εὐφρημον γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἄφροδίτης.

Ἐκ μεγάλας Ἠοίας laudat Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

LI. 54. (D. 39. L. 135)

Schol. Soph. ad Trachin. 1174. καὶ Ἑλλοπίαν τὴν Δωδών-
ην νομίζουσιν εἶναι. Τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει
ἐν Ἠοίας λέγων οὕτως.

Ἔστι τις Ἑλλοπία, πολυλήϊος ἡδ' εὐλείμων,
ἄφνειή μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσι βόεσσιν·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυῤῥήνες, πολυβοῦται,
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, φύλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἐνθάδε Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατῇ πεπόλισται·
τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι,
τίμιον ἀνθρώποις,
. ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ.
Ἐνθεν ἐπιχθονίοις μαντεύματα πάντα φέρονται·

Eurytum in ædibus peperit carissimum filium.
Hujus vero filii fuerunt Deionque Clytiusque
Toxeusque Deo-similis atque Iphitus, suboles Martis :
post hos vero minimam-natu peperit flavam Ioleam
Antiope regina, Pylonis filia Naubolidæ.

XLVI.

Hesiodus, qui ipse epithalamia in Peleum Thetidemque
scripsit :

Ter beate Æacida et quater, fortunata Peleu,
qui his in ædibus sacrum lectum consendis.

XLVII.

Et posteri quidem affirmant Athamanes longo tempore in
Dotio campo habitasse, qui Perrhæbiæ, cujus mentionem
modo feci, propinquus est et Ossæ ac Bœbeidi paludi, in me-
dia fere Thessalia, collibus totus inclusus. De quo sic Hesiodus
cecinit :

aut qualis Didymos sacros incolens colles
Dotio in campo racemosi e-regione Amyri
abluit Bœbeide palude pedem virgo intacta.

Hesiodus Thamyryn poetam in Dotio campo exæcaturum ait.

XLVIII.

Plei, quo Aiax patre utebatur, nomen ab Hesiodo ita deriva-
tur :

Pleum, quem sane amavit rex Jovis filius Apollo,
et ipsi hoc indidit nomen habendum, quia nympham

inveniens propitiam, mixtus-est jucundo amore
die illo, ubi murum bene-constructæ urbis
excelsum fecit Neptunus et Apollo.

XLIX.

Aut qualis in-Hyria Bœotica nutritiv puellam.

L.

Aut qualis Hyriæ prudens Mecionice,
quæ peperit Euphemum terram-continenti Neptuno
mixta in concubitu aureæ Veneris.

LI.

Dodonam Ellopiæ nomine intelligi putant. Ejus enim loci He-
siodus in Ecæis mentionem hoc modo injicit :

Est quædam Ellopia, dives-segetum atque pascuosa,
abundans pecudibus et recurvos-pedes-habentibus bobus :
inlus autem viri habitant dites-ovibus, dites-bobus,
multi, innumeri, genera mortalium hominum :
ibi Dodona quædam in extrema-parte condita-est :
hanc vero Jupiter amavit, et suum oraculum esse,
venerandum hominibus,
.....habitabant autem in trunco fagi :
hinc terrestribus vaticinia omnia feruntur :

ὅς δὴ κείθι μολῶν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνη,
 10 δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.
 Conf. Strab. VII, p. 328.

LII. 55. (D. 35. L. 105.)

Schol. Pindar. Pyth. IX, 6.

ἢ οἷη Φθίη Χαρίτων ἀπο κάλλος ἔχουσα,
 Πηνειοῦ παρ' ὕδαρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη.

LIII. 56. (D. 20. L. 129.)

Pausan. Bœot. IX, 36, 4. Ἰγῆττου δὲ ἐποιήσατο μνήμην καὶ
 ὅ τὰ ἔπη συνθεῖς, ἄς μεγάλας Ἡοίας καλοῦσιν Ἑλληγες·

Ἰγῆττος δὲ Μόλυρον, Ἀρίσβαντος φίλον υἱὸν,
 κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἔνεχ' ἧς ἀλόχοιο,
 οἶκον ἀποπρολιπὼν φεῦγ' Ἄργεος ἱπποδότοιο,
 ἴξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινυέιον· καὶ μιν δγ' ἤρωσ
 δέξατο, καὶ κτεάνων μοῖραν πόρην, ὡς ἐπιεικῆς.

LIV. 57. (D. 21. L. 104.)

Pausan. Bœot. IX, 40, 5. τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαιρωνεῦσιν ὄνομα
 γεγονέναι ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρα
 δὲ αὐτοῦ Θηρῶ τὴν Φύλαντος εἶναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη
 τὰς μεγάλας Ἡοίας ποιήσας·

Φύλας δ' ὄππειεν κούρην κλειτοῦ Ἰολαοῦ,
 Λειπεφίλην ἦν δ' εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίη,
 Ἰππότην δὲ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτιχτεν,
 Θηρῶ τ' εὐεῖδῃ ἰκέλην φαέεσσι σελήνης.
 Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοῖνῃσι πεσοῦσα
 γείνατο Χαίρωνος κρατερόν μένος ἱπποδάμοιο.

LV. 58.

Hygin. poet. astr. XX. p. 465. Stav. Aries. Hic existima-
 tur esse, qui Phrixum transtulisse et Hellen dictus est per

Hellespontum, quem Hesiodus et Pherecydes ait habuisse
 auream pellem.

LVI. 59.

Schol. Apollon. IV, 284. Ἡσίοδος δὲ φησι διὰ Φάσιδος
 αὐτοῦς (τοὺς Ἀργοναύτας) πεπλευκέναι.

LVII. 60. (L. 57.)

Schol. Apoll. IV, 259. Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀντί-
 μαχος διὰ τοῦ Ὀκεανοῦ φασιν ἐλθεῖν αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας)
 εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πέλα-
 γος γενέσθαι.

LVIII. 61. (L. 50. 112.)

Schol. Apoll. II, 178. ὡς δὲ Ἡσίοδος φησιν Φοῖνικος τοῦ
 Ἀγῆνορος καὶ Κασσιεπείας (υἱὸς ἦν Φινεύς).

LIX. 62.

Schol. Apoll. II, 181. πεπηρῶσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος
 ἐν μεγάλας Ἡοίας, ὅτι Φριζῶ τὴν εἰς Σκυθίαν ὁδὸν ἐμήνυσε,
 ἐν δὲ τῷ γ' καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ἄψευ-
 ρος προέκρινεν.

LX. 63. (L. 21.)

Schol. Apoll. I, 482. Ἡσίοδος δὲ Ἀλωείας καὶ Ἰφιμεδείας
 κατ' ἐπικλήσιν, ταῖς δὲ ἀληθείας Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας
 αὐτοῦς [λέγει τοὺς Ἀλωίδας] καὶ Ἄλον πόλιν Αἰτωλίας ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι.

LXI. 64. (D. 66. L. 121.)

Schol. Apoll. IV, 57. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλας Ἡοίας λέγεται
 τὸν Ἐνδυμῖωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανόν· ἐρασθέντα δὲ
 Ἡρας παραλογισθῆναι διὰ τὸν ἔρωτα εἰδώλω νερφέλης καὶ ἐκβλη-
 θέντα καταλθεῖν εἰς ἄδου.

LXII. 65.

Schol. Apoll. II, 1123. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς

qui jam illuc profectus deum immortalem interrogarit,
 dona ferens venerit cum avibus bonis.

LII.

Aut qualis Phthia, a Gratiis pulcritudinem habens,
 Penei ad aquam pulcra habitabat Cyrene.

LIII.

Auctor etiam illorum carminum, quæ a Græcis magnæ Eoæ
 vocantur, Hyetti mentionem facit :

Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
 cum-occidisset in ædibus concubitus causa suæ conjugis
 domo relicta fugit Argo equos-pascente,
 venit autem Orchomenum Minyeium : et eum heros
 excepit, et opum partem præbuit, ut æquum erat.

LIV.

Hodiernum nomen Chæronensibus a Chærone deducitur,
 quem Apollinis filium, cujus matrem Theronem Phylantis
 filiam fuisse affirmant. Testatur etiam auctor carminum,
 quæ magnæ Eoæ vocantur :

Phylas autem compressit filiam inclyti Iolai,
 Lipephilen : erat autem pulcritudine Deabus similis,
 Hippoten vero ei filium in ædibus peperit,
 Theronemque formosam similem radiis Lunæ.
 Thero vero Apollinis in ulnas quum-incidisset,
 peperit Chæronis fortem vim equorum-domitoris.

LVI.

Hesiodus Argonautas Phasin trajecisse dicit.

LVII.

Hesiodus Pindarusque et Antimachus Argonautas per Ocea-
 num in Libyam portantesque Argo nostrum in pelagus venisse
 tradunt.

LVIII.

Hesiodo auctore Phineus Phœnicis, filii Agenoris, et Cassio-
 pææ filius erat.

LIX.

Phineum excecatum esse Hesiodus in magnis Eois dicit,
 quod Phrixo viam in Scythiam indicasset, contra in tertio cata-
 logo, quum longam vitam oculorum lumini præferendam
 judicasset.

LX.

Aloidas nomine quidem Aloei et Iphimedææ, sed revera Ne-
 ptuni atque Iphimedææ filios esse Hesiodus auctor est, et Alon
 urbem Ætolie ab eorum patre ædificatam.

LXI.

In magnis Eois legitur Endymionem a Jove in cælum esse
 sublatum, propter amorem autem, quo Junonem amplexus es-
 set, nubis imagine deceptum atque in orcum dejectum.

LXII.

Acusilaus et Hesiodus in magnis Eois tradunt ex Iophossa

μεγάλαις Ἠοίαις φασίν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου (παῖδας γεγενῆσθαι Φριζῶ) καὶ οὕτως μὲν φησιν αὐτοὺς τέσσαρας Ἄργον, Φρόντιν, Μέλανα, Κυτίσωρον.

LXIII. 66. (L. 113.)

Schol. Apoll. IV. 828. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις Φόρβαντος καὶ Ἐκάτης ἡ Σκύλλα.

LXIV. 67. (D. 37. L. 61.)

Schol. Pind. ad Nem. III, 21. (adde eund. ad Ol. VIII, 27.) περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἠσιόδος μὲν οὕτως φησίν·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰαχὸν ἵππιοχάρμην.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ β' ἤβης πολυηράτου ἔκετο μέτρον,
 μῦνος ἐὼν ἤσχαλλε. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
 ἔ τοὺς ἀνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 Οἱ δὲ τοὶ πρῶτον ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας.
 πρῶτοι δ' ἰστία θέσσαν, νεῶς(?) πτερὰ ποντοπόροιο.

Conf. Tzetzes ad Lycophr. 176.

LXV. 68. (D. 43L. . 136.)

Athenaeus X. p. 428. C. διὸ καὶ Ἠσιόδος ἐν ταῖς Ἠοίαις εἶπεν·

οἶα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος,
 ὅστις ἄδην πίνει, οἶνος δὲ οἱ ἔπλετο μάργος,
 σὺν τε πόδας χεῖρας τε δέει γλώσσάν τε νόον τε
 δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δὲ ἔ μαλθακὸς ὕπνος.

Idem VIII. p. 364. B. quaedam profert, ἅπαρ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἠσιόδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἠοίων, καὶ [μεγάλων] Ἔργων παρῴδηται.

Æti filia Phrixo filios esse natos, eosque quatuor, uti Hesiodus affirmat, Argum, Phrontida, Melanem, Cytisorum.

LXIII.

In magnis Eois Scylla Phorbantis et Hecates filia.

LXIV.

De Myrmidonibus Hesiodus sic ait :
 ea autem gravida-facta peperit Æacum equis-gaudentem :
 sed postquam pubertatis amabilis attigit mensuram,
 solus quod-esset dolebat : pater vero hominumque deorum-
 quotquot erant formicæ amœnam intra insulam, [que,
 eas viros fecit alteque-cinctas mulieres ;
 qui jam primum instruxerunt naves utrimque-remigatas :
 primi vero vela posuerunt, navis alas per-mare-vectæ.

LXV.

Propterea Hesiodus etiam in magnis Eois dixit :
 Qualia Bacchus dedit hominibus gaudium et molestiam ;
 quisquis copiose bibit, vinum vero huic est contumeliosum,
 simulque pedes manusque colligat linguamque mentemque
 vinculis occultis ; amat autem eum mollis somnus.

Quæ omnia ad imitationem magnarum Eocarum, quas Hesiodo attribuant, Operumque expressa sunt.

LXVI. 69. (D. 43.)

Anonymi ad Aristot. Eth. Nicom. III. p. 43. r. καὶ ὅτι πόνηρος ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχούς, ἱκανὸς Ἠσιόδος παραστήσει ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν·

ὦ τέκνον, ἦ μάλα δὴ σε πονηρότατον καὶ ἄριστον
 Ζεὺς ἐτέκνωσε πατὴρ.

Subiungit Aspasius καὶ πάλιν·

τέκνον ἐμὸν Μοῖραι σε πονηρότατον καὶ ἄριστον.

LXVII. 70. (D. 60.)

Schol. Arati Phæn. 172. Ἠσιόδος δὲ φησι περὶ αὐτῶν (sc. Ὑάδων)

Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
 Φαισύλη ἠδὲ Κορωνίς εὐστέφανος τε Κλέεια
 Φαῖω θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος,
 ἃς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῶλ' ἀνθρώπων.

Cf. ad v. 255. Tzetzes Chil. XII, 171.

LXVIII. 71. (D. 61. L. 30)

Tzetzes ad Lycophr. 344. Ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνη πάντας ὑπερέβαλε, ὡς φησι καὶ Ἠσιόδος·

πάντα γὰρ ὄσσα λάβεσκεν ἀεὶ δελα πάντα τίθεσκε.

Conf. Eudocia in Violeto p. 375. 394. Etymol. M. p. 21. 26.

LXIX. 72. (D. 58. L. 8.)

Eustath. II. p. 461. Πολυδίφιον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ ἡ ὡς πάνυ ποθοῦμενον Ἑλληνισιν, ἡ ὅτι μυθεύεται ἀνδρὸν ποτε εἶναι. ὕστερον μὲντοι ἐνυδρον γενέσθαι Ποσειδῶνος ἀναβῆξαντος τὰς ἐν Δέρην πηγὰς διὰ τὸν τῆς Ἀμυμῶνης ἔρωτα (Apolod. II. c. 1. p. 121.), ἐξ ἧς καὶ Ἀμυμῶνια ἐν Ἄργει ὕδατα

LXVI.

Πόνηρον (malum, miserum) de laborioso et infelice dici, idoneus testis Hesiodus est, qui in magnis Eois Alcmene ad Herculem ita dicere facit :

o fili, sane te miserrimum et optimum
 Jupiter genuit pater.

Et rursus :

Mi fili, parca te miserrimum et optimum.

LXVII.

Hesiodus de Hyadibus ait :

Nymphæ Gratiis similes,
 Phæsyla atque Coronis pulcreque-coronata Cleea
 Phæoque amabilis et Eudora longo-peplo,
 quas Hyades vocant super terra genera hominum.

LXVIII.

Autolicus arte furandi præ omnibus eminebat, uti Hesiodus etiam ait :

omnia enim quæcumque attingebat, inconspicua omnia reddebatur.

LXIX.

Siticulosissimum Argos vocat, aut quia valde desideratum est Græcis, aut quia aqua id olim caruisse in fabulis est, dein vero aquosum factum, fontibus in Lerne a Neptuno apertis ob amorem Amymonæ ex qua etiam Amymonia Argorum aquæ

(Schol. Euripid. Phœn. 195.), ἢ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναίδων, αἱ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου φρωρυχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος·

Ἄργος ἀνδρῶν ἐδὸν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον.

Strabo. VIII, 371. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο.

Ἄργος ἀνδρῶν ἐδὸν Δανααὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.

Hesychius : Δίψιον Ἄργος· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἀνδρῶν.

LXX. 73. (L. 106.)

Servius ad Virg. Georg. I, 14. Aristæum invocat, i. e. Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apollinem pastoralē.

LXXI. 74. (D. 75. L. 24.)

Schol. Ven. XXIII. 638. Ἄκτορος υἱοὺς — Ἀρίσταρχος διδύμους ἀκούει· οὐχ οὕτως, ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ νοοῦμεν, οἷοι ἦσαν καὶ οἱ Διόσκουροι, ἀλλὰ τοὺς διφυεῖς δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσιόδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις. Adde Schol. ad Iliad. XI, 749, Eustath. p. 882, 27. 1321, 22. Apollon. Lex. Hom. in Μολίονε. Plutarch. περὶ τῶν κοινῶν ἐνομιῶν p. 1083. C.

LXXII. 75. (D. 70. L. 59.)

Schol. Ven. II. 764. (Catal. 271.) ἀλλὰ φασιν εἰς ἰδιότητα τοῦ Ἀχιλλέως βεβαρυτονησθαι τὸ ποδώκης, παρὰ γοῦν Ἡσιόδῳ ἀνεγκώκασι

ποδώκης δὲ Ἀταλάντη.

LXXIII. 76. (D. 70. L. 58.)

Apollod. III, 9, 8. Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ ἴασον, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον.

LXXIV. 77. (L. 71.)

Schol. Ambr. Hom. Od. VII, 54. Ἡσίοδος δὲ ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαθεν.

nominantur, aut a Danaïdibus, quæ quum ex Ægypto venissent, puteorum fodiendorum artem docebant, uti Hesiodus : Argos aquæ-expers Danaus reddidit aquosum.

Hinc quoque illud dictum :

Argos aquæ-expers Danaides fecerunt Argos aquosum.

Siticulosum Argos. Hesiodus ἄνυδρον (aqua carens) id cognominat.

LXXI.

Actoris filios — geminos Aristarchus, non quo sensu in cognatione vocem intelligimus, quales etiam Dioscuri erant, sed ancipites interpretatur esse, duo habentes corpora, Hesiodo teste usus, et concretos inter se.

LXXII.

Vocabulum ποδώκης ubi Achilli tribuitur peculiariter grave habere accentum, affirmant. Apud Hesiodum enim legunt : ποδώκης (celeripes) diva Atalanta.

LXXIII.

Hesiodus et alii quidam Atalantē non Iasi, sed Schœneï filiam esse dixerunt.

LXXIV.

Hesiodus Alcinoi sororem Aretam fuisse existimavit.

LXXV. 78. (D. 98. L. 34.)

Philemon v. eὐφρῆς et Favorinus p. 781. 20. καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττουσιν ἐπιθετα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ κλυτὸς Ἴπποδάμεια καὶ θερμὸς αὐτῆρ καὶ ἀλὸς πολιοῖο, καὶ παρ' Ἡσιόδῳ·

δαΐζομένοιο πόλῃος.

LXXVI. 79.

Chæroboscus in Bekkeri Anecdotis p. 1183. ὁ Θόας, τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ·

ἢ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν.

LXXVII. 80. (D. 100. L. 93.)

Tzetzes Exeges. in Iliad. p. 68. 20. ὁ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ καὶ Μενέλαος καθ' Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον Πλεισθένης υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται, κατὰ δὲ τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀτρέως αὐτοῦ. — Ἀτρέως δὲ καὶ Ἀερόπης κατὰ μὲν τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξίβια ἢ μῆτηρ Πυλάδου· κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους τινὰς Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Πλεισθένης. Πλεισθένης δὲ καὶ Κλεόλλας τῆς Διάντος Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξίβια. νέου δὲ τοῦ Πλεισθένης τελευτήσαντος ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραφέντες Ἀτρέως Ἀτρεΐδαι πολλοὶ ἐνομίζοντο. Cf. Eustath. p. 21, 14.

Schol. Ven. ad Iliad. I, 7. Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὀμήρῳ Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένης· τὸ γένος Μυκηναῖος. Conf. Eudot. p. 23.

LXXVIII. 81. (D. 45. L. 82.)

Hesychius : Ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρόγεον Εὐρυγύῃ εἰρησθαί φησι τὸν Μίνωος, ἐφ' ᾧ ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ· καὶ Ἡσίοδος,

Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων.

LXXX.

Femininis etiam nominibus adjectiva masculina conjungunt, ut apud Homerum κλυτὸς κ. τ. λ. (incluta Hippodamia et calidus flatus et maris cani,) et apud Hesiodum : divisæ urbis.

LXXXVI.

Thoas, genit. Thoas, ut apud Hesiodum :

ea autem Thoan peperit filium.

LXXXVII.

Et Agamemnon et Menelaus Hesiodo Æschylouque auctoribus et Plisthene, Atrei filio nati esse habentur, Homero autem omnibusque veracibus ex ipso Atreo. — Atrei enim et Æropæ secundum hos liberi Agamemnon, Menelaus et Anaxibia, Pyladæ mater, erant. Hesiodus Æschylusque et alii nonnulli Atrei et Æropes filium Plisthenem faciunt; hujus et Cleollæ, Diantis filix, liberos Agamemnonem Menelaumque et Anaxibiam esse volunt. Plisthene vero præmatere mortuo Atridas ab Atreo avo educatos esse multi existimant.

Agamemnon secundum Homerum Atrei, filii Pelopis, filius est ex matre Æropæ, secundum Hesiodum Plisthenis, genere Mycenensis.

LXXXVIII.

Eurygyæ certamen.] Melesagoras Androgeon, Minois filium, Eurygyen vocatum esse ait, cui funebre certamen celebrari Athenis, in Ceramicō. Hesiodus etiam :

Eurygyes autem adhuc puer Athenarum sacrarum.

LXXIX. 82. (D. 45.)

Ammonius v. Ὀρθρος: καὶ Ἡσίοδος, τελευτήσαι τινα
πρωτὴ μάλ' ἤθεον.

LXXX. 83. (D. 79. L. 22.)

Suidas et Zonaras in Ἐπιάλτην. Ὀμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ
οἱ Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα, διὰ δὲ τοῦ φτὸν ἀνδρα Ἐπιάλτην, καὶ
ῥιγοπύρετον λεγόμενον.

LXXXI. 84. (D. 80. L. 102.)

Schol. Eurip. Alcest. I. ἡ διὰ στόματος καὶ δημόδης ιστο-
ρία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτω αὕτη ἐστίν,
ἢ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. Οὗτω δὲ φησὶ καὶ Ἡσίοδος.

LXXXII. 85. (D. 31. L. 37.)

Schol. Pindari Nem. IV, 95. memorata Dædali et Acasti
historia, ταῦτα δὲ ιστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ Ἡσίο-
δος, λέγων αὕτως.

ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
αὐτὸν μὲν σχέσθαι, κρύψαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν
καλήν, ἣν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
ὡς τὴν μαστεύων οἷος κατὰ Πήλιον αἰπὺ
αἰψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὄρεσκόμοισι δαμείη.

LXXXIII. 86. (D. 32. L. 42.)

Schol. Pindari Nem. III, 92. ὅτι δὲ ἐτράφη παρὰ τῷ Χεί-
ρωνι ὁ Ἰάσων Ἡσίοδος φησὶν·

Αἴσων, δὲ τέκεθ' υἱὸν Ἰήσωνα, ποιμένα λαῶν,
ὃν Χείρων ἔθρεψ' ἐνὶ Πηλίῳ ὕληντι.

LXXXIV. 87.

Plut. Thes. c. 16. Καὶ γὰρ ὁ Μίνως ἀεὶ διετέλει κακῶς ἀκούων

καὶ λοιδορούμενος ἐν τοῖς Ἀττικοῖς θεάτροις. Καὶ οὔτε Ἡσίοδος
αὐτὸν ὤνησε, βασιλεύτατον — προσαγορεύσας.

LXXXV. 88. (D. 51. L. 83.)

Plutarchus Thes. c. 20. ἀπολειφθῆναι δὲ τὴν Ἀριάδην, τοῦ
Θησεύος ἐρώντος ἐτέρας·

δεινὸς γὰρ μιν ἔπειρεν ἔρωσι Πανοπηίδος Αἰγλῆς.

Τοιοῦτο γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν Ἡσίοδου Πεισιστρατον ἐξελεῖν φη-
σιν Ἡρέας ὁ Μεγαρεύς.

LXXXVI. 89. (D. 51. L. 83.)

Athenæus XIII. p. 557. Ἡσίοδος δὲ φησὶ Θησέα νομίμως
γῆμαι καὶ Ἰππην καὶ Αἰγλῆν, δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς Ἀριάδην
ἔρκους παρέβη, ὡς φησὶ Κέρκωψ.

LXXXVII.

Schol. Pind. Pyth. III. 14. (Coll. Pausan. II. 26,7) :

ἢ δ' ἔτεκ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιὸν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Φοῖβῳ ὑποδμηθεῖσα, ἐϋπλόκαμον τ' Ἐριῶπιν.

καὶ περὶ Ἀρσινόης ὁμοίως.

Ἀρσινόη δὲ μιγεῖσα Διὸς καὶ Αθητοῦς υἱῷ
τίκτε' Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονα τε κρατερόν τε.

Idem ibid. — Apud Gœttl. 90. (D. 29. L. 98.)

[τῶν μὲν ἄρ' ἀγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πυθῶ δὲς ἡγαθέην, καὶ ῥ' ἔφρασεν ἔργ' αἰδηλα
Φοῖβῳ ἀκερσεκόμη, ὅτι Ἰσχυς γῆμε Κορωνὶν
Εἰλατίδης, Φλεγύαο διογνήτοιο θύγατρα.]

LXXXVIII. 91. (D. 30.)

Schol. Pindari ad Ol. X, 46. τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαι φασὶ
Φύκτεον ἀπὸ τινος Φυκτέως, οὗ μὲνεται καὶ Ἡσίοδος οὕτω·
τὴν Ἀμαρυγκείδης Ἰππίστρατος, ὄζος Ἄρρος,
Φυκτέως ἀγλαδὸς υἱὸς, Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν.

LXXIX.

Orthrus.] Hesiodus etiam, obiisse aliquem
præmature valde juvenem.

LXXX.

Epialten Homerus Hesiodusque atque Attici dæmonem ap-
pellant, virum autem et febrem illam (ῥιγοπύρετον) Ephialten
per ph.

LXXXI.

Historia de Apolline apud Admetum serviente, qualis in
vulgi ore est, Euripides utitur, neque aliter Hesiodus eam
tradit.

LXXXII.

Atque ea quidem præter multos alios Hesiodus hoc modo
narrat :

Id autem ei in animo optimum videbatur consilium,
ipsum quidem retinere, occultare vero inopinato gladium
pulcrum, quem ei fabricaverat inclytus Vulcanus :
ut hunc quaerens solus per Pelium altum
extemplo a Centauris montanis domaretur.

LXXXIII.

Jasonem apud Chironem esse educatum Hesiodus ait :
Æson, qui genuit filium Jasonem, pastorem populorum,
quem Chiron educabat in Pelio silvoso.

LXXXIV.

Minos enim hodieque semper male audit et increpatur in

theatris Atticis, neque Hesiodus eum adjuvit eo quod maxime
regium cognominavit.

LXXXV.

Ariadnam relictam esse Theseo aliam amante :
crudelis enim eum cruciavit amor Panopeidis Æglæ.

Id enim ita ex Hesiodice carminibus a Pisistrato sumptum esse
Hereas Megarensis ait.

LXXXVI.

Hesiodus Theseum legitimo matrimonio ait habuisse et Hip-
pen et Æglen, propter quam etiam jusjurandum, quo Ariadnæ se
obstrinxerat, violavit, ut Cecrops tradit.

LXXXVII.

Ea autem peperit in ædibus Æsculapium, ducem virorum,
Phæbo compressa, pulericomamque Eriopidem.

Et de Arsinoe similiter :

Arsinoe autem mixta Jovis et Latonæ filio
peperit Æsculapium filium inculpatumque fortemque.

[Horum quidem igitur nuntius venit corvus sacro a convivio
Pytho in divinam, et sane indicabat facta ignota
Phæbo intonsis-comis, Ischyn duxisse Coronidem,
Ilatiden, Phlegyæ e-Jove-nati filiam.]

LXXXVIII.

Urbem Phycetum nominari dicunt e Phyceto quodam, quem
Hesiodus etiam memorat his verbis :
eam Amaryncides Hipposstratus, suboles Martis,
Phyceti splendidus filius, Epeorum dux virorum.

Apollocl. I, 8. Ἡσίοδος δὲ (Περὶβοῖαν) ἐξ Ὀλένου τῆς Ἀχαιας, ἐφαρμένην ὑπὸ Ἰπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγχεως, Ἰππόνου τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐντελειζόμενον ἀποκτείνειαι.

Conf. Strab. VIII, p. 324. vid. inf. frag. CLIV.

LXXXIX. 92. (L. 60.)

Schol. Ven. II. XXIII, 683. περιζώματα γὰρ ἕως ποδῶν διήκοντα ἐφόρουσαν πρὸς τὸ μὴ εὐκόλως πλήττεσθαι, ὕστερον δὲ Ἀθήνησι τινῶν ἀγωνιζομένων, ἀρχοντας Ἰππομένους, συνέβη ἕνα αὐτῶν πεσόντα πρὸς τὸ ἐμποδισθῆναι ὑπὸ τοῦ περιζώματος τελευτῆσαι. ὅθεν ἐθεσπίσθη γυμνοὺς ἀγωνίζεσθαι μέχρι τοῦ νῦν. διὸ καὶ οἱ τόποι ἐν οἷς ἔκτοτε ἐπονούντο γυμνάσια καλοῦνται νεώτερος οὖν Ἡσίοδος γυμνοὺς ἐσάγων ἀγωνιστάς.

Conf. Eustath. p. 1324, 16.

XC. 93. (L. 28.)

Schol. Pindar. Ol. VII, 42. (p. 166. Boeckh.) "Ὀμηρος ταύτην Ἀστυόχην φησίν, οὐκ Ἀστυδάμειαν — καὶ Ἡσίοδος δὲ Ἀστυδάμειαν αὐτήν φησι.

XCI. 94. (D. 13. L. 9.)

Strabo. X. p. 471. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Ἐκαταίου καὶ τῆς Φωρωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησίν

ἐξ ὧν οὖρεια Νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο, καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμνηχανοεργῶν, Κουρήτες τε θεοὶ, φιλοπαίγμονες, ὄρχηστῆρες.

XCII. 95. (D. 38. L. 85.)

Schol. Pindari Olymp. X, 83. Ἔνιοι δὲ γράφουσι Σῆρος Ἀλιρρόθιου, οὗ μέμνηται Ἡσίοδος:

ἤτοι ὁ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον υἱέας ἐσθλοῦς.

ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιρρόθιου τοῦ Περὶήρου καὶ Ἀλκυόνης.

XCIII. 96. (D. 40. L. 94.)

Schol. Soph. Electr. 539. Συμφωνεῖ τῷ Ἡσίοδῳ λέγοντι ἡ τέκεθ' Ἐρμιόνην δουρικλειτῷ Μενελάῳ δπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὄζον Ἄρηος.

XCIV. 97. (D. 1. L. 1.)

Οὐρανὴ δ' ἄρ' ἔτικτε Λῖνον πολυήρατον υἱόν, ὃν δὴ ὅσοι βροτοὶ εἰσιν αἰοῖδοι καὶ κιθαρισταὶ πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε, ἀρχόμενοι δὲ Λῖνον καὶ λήγοντες καλέουσιν.

Eustath. II. p. 1163, 61. Eudoc. p. 278.

XCV. 98. (D. L. 2.)

Λῖνον κιθαριστήν,

παντοίης σοφίης δεδαηχότα.

Clemens Alexandr. Strom. 1. p. 330.

XCVI. 99. (D. 90. L. 76.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11. Φέλλος τὸ κύριον. Ἡσίοδος.

Φέλλον εὐμμελίην τέκε τῇ (?) Μελιθοῖα.

XCVII. 100. (D. 83 L. 10.)

Apollocl. II, 1. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησι.

XCVIII. 101. (D. 10. L. 11.)

Υἱεῖς ἐξ ἐγένοντο Λυκάονος ἀντιθείου, ὃν ποτε τίκτε Πελασγός.

Strabo. V. p. 221.

XCIX. 102. Addito H. 191.

Hygin. poët. astr. p. 419. Munck. Arcton Hesiodus ait esse Callisto nomine Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia

Hesiodus Peribœam ait, ex Oleno Achaiae oppido, defloratam ab Hippostrato Amaryncei filio. Hipponoum patrem misisse ad Oëneum, qui tum procul a Graecia agebat, atque huic mandasse ut eam interficeret.

LXXXIX.

Subligacula enim ad usque pedes demissa portabant, ne tam facile vulnerarentur. Postea vero, Hippomene archonte, Athenis accidit, ut certantium unus, quum subligaculo impeditus cecidisset, animam expiraret. Hinc lex lata est, ut nudi certarent, sicut hodieque. Propterea loca ea, in quibus ex illo tempore certamina instituebantur, gymnasia vocantur. Hesiodus igitur recentior est, quippe qui certantes introductat nudos.

XC.

Eamdem, quam Hesiodus Astydamiā vocat, Homerus Astyochem appellat.

XCI.

Hesiodus quidem Hecatæi et filiae Phoronei quinque fuisse filias ait,

ex quibus montanae Nymphae, deae, ortae sunt, et genus nequam Satyrorum et indocilium-laboris, Curetesque dii, ludorum-amantes, saltatores.

XCII.

Nonnulli scribunt Σῆρος Ἀλιρρόθιου (Serus Halirrhothii), quem Hesiodus memorat:

sane is quidem Serus et Alazygum filios egregios.

Serus enim Halirrhothii, filii Perieris, et Alcyones filius erat.

XCIII.

Consentit Hesiodo, qui dicit:

Ea peperit Hermionem hasta-inclyto Menelao: minimum-natu autem peperit Nicostratum, subolem Martis.

XCIV.

Urania igitur peperit Linum valde-amabilem filium, quem sane quotquot mortales sunt cantores et fidicines omnes quidem lugent in convivisque chorisque, incipientes vero Linum et desinentes vocant.

XCV.

Linum fidicinem, omnigenae sapientiae peritum.

XCVI.

Phellus, nomen proprium. Hesiodus: Phellum bene-hastatum peperit Melibœæ.

XCVII.

Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse ait.

XCVIII.

Filii sex erant Lycaonis deo-similis, quem olim genuerat Pelasgus.

XCIX.

Harum Arctorum alteram, eamque majorem, quam Aratus Helicen paulo post appellat, Hesiodus Lycaonis ait fuisse filiam.

regnavit : eamque studio venationis inductam ad Dianam se applicuisse : a qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Jove compressam veritam Dianæ suum dicere eventum, quod diutius celare non potuit ; nam jam utero ingravescente prope diem partus in flumine corpus exercitatione defessum quum recrearet, a Diana cognita est non conservasse virginitatem : cui dea pro magnitudine suspitionis non minorem retribuit pœnam : erepta enim facie virginali in ursæ speciem est conversa, quæ Græce ἄρκτος appellatur. In ea figura corporis Arcada procreavit.

Schol. Arat. 27. Τὴν μίαν δὲ τούτων τῶν Ἄρκτων τὴν μεγάλην, ἣν μετ' ὀλίγον ὀνομάσει Ἐλικην, Ἡσίοδος φησὶ Λυκάονος θυγατέρα εἶναι, καὶ ἐν Ἀρχαδίᾳ κατοικοῦσαν ἐλίσθαι μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν ὄρεσι ποιεῖσθαι· φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς, καὶ ἤδη μέλλουσαν τεκεῖν, ὄφθησαν ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐφ' ᾧ ὄργισθεῖσαν τὴν Ἄρτεμιν θηριώσαι αὐτὴν· καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν, τὸν κληθέντα Ἀρχάδα· οὖσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπ' αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους· μετὰ χρόνον δὲ τινα δόξαι εἰσθελεῖν εἰς τὸ Λύκαιον, ὃ ἔστι τοῦ Διὸς ἄβατον, ἀγνοήσασαν τὸν νόμον, ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην· τῶν Ἀρχάδων δὲ αὐτὴν ἀναιρεῖν μελλόντων διὰ τὸν εἰρημένον νόμον, ὃ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξείλετο, καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκεν, Ἄρκτον αὐτὴν ὀνομάσας, διὰ τὸ σύμπτωμα.

C. 103. (D. 7. L. 73.)

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐύζωνος Πολυκάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτη κούρη Νηληϊάδαο,
Περσέπολιν, μιχθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἄφροδίτην.

Eustath. Od. p. 1796.

CI. 104. (D. 89.)

Schol. Ambr. (col. Schol. min.) Hom. Od. IV, 231. Διαφέρει ὁ Παιῶν Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ·

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπέκ θανάτοιο σαώσει
ἢ αὐτὸς Παιῶν, ὃς πάντα τε φάρμακα οἶδεν.

Conf. Eustath. p. 1494. v. 11.

Eam in Arcadia habitantem Dianæ in montibus feras venantis sociam esse factam. Stupratam vero a Jove et, quum jam paritura esset, a Diana in balneo conspectam atque in ursam ab irata dea commutatam filium peperisse Arcadem. Versantem deinde in montibus eam a pastoribus venantibus captam Lycaonice redditam esse cum parvulo. Hanc aliquanto post Lycæum, inaccessum Jovis delubrum, ingressam, nesciam legis, ab ipso filio esse propulsam. Quam quum Arcades secundum hanc, quam dixi, legem interfecuri essent, Jupiter amoris memor surripuit, eamque inter astra collocatam Arcetum propter eventum illum nominavit.

C.

Telemacho igitur peperit bene-cincta Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelidæ,
Persepolin, mista ob auream Venerem.

CI.

Pæon ab Apolline differt, ut Hesiodus etiam testatur : nisi Apollo Phœbus a morte servabit aut ipse Pæon, qui omnia medicamina novit.

CII. 105. (D. 77. L. 34.)

Schol. Pindari Pyth. IV, 181. Ἡσίοδος Ναΐδα φησὶ τὸν Χείρωνα γῆμαι.

CIII. 106. (D. 50.)

Plutarch. de Oracul. defectu. 11. T. II. p. 415. C. Ὁ δὲ Ἡσίοδος οἶεται καὶ περιόδοις τισὶ χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευταίας· λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

Ἐννέα τοὶ ζῶνι γενεὰς λακέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν γηρῶτων· ἔλαφος δὲ τε τετρακόρωνος·
τρῆς δ' ἐλάφους ὁ κόραξ γηράσκειται. Αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
ἐννέα τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοῖνικας
νύμφαι εὐπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Cf. Auson. Idyll. XVIII. Plin. H. N. VII, 48. Etym. M. p. 13, 36. Schol. ad Aristoph. Av. 610. Tzetz. Exeg. p. 149. Adde Plutarch. Gryll. p. 989. A. Tzetz. ad Lycophr. V. 797.

Huc pertinere videtur Hesiodi ἐκπύρωσις (conflagratio) ap. Plut. de def. or. II. 12.

CIV. 107.

Hygin. fab. 154. Phaëthon Hesiodi. Phaëthon Clymenis Solis filii et Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, quum indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. Nam quum esset propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt et fulmine ictus in vicinum Padum cecidit. Hic annis a Græcis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem, quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaëthontis, dum interitum deflent fratris, in arbores sunt populos versæ. Harum lacrimæ, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratæ : Heliades tamen nominantur. Sunt autem Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phoebe, Aetherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguria, qui fuit Phaëthonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conversus est. Is quoque moriens flebile canit. Cf. Lactant. Pl. narr. fab. II, 111. V Pausan. Attic. 3. Cf. fragm. CLXII.

CV. (H. 189. L. 95.)

Pausan. I, 43, 1. Ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλοι ἐς Ἴφιγένειαν λόγον ὑπὸ Ἀρχάδων λεγόμενον, οἶδα δὲ Ἡσίοδον ποιήσαντα ἐν καταλόγῳ γυναικῶν Ἴφιγένειαν οὐκ ἀποθανεῖν, γνώμη δὲ Ἀρτέμιδος Ἐκάτην εἶναι.

CII.

Hesiodus Naidem Chironi nupsisse ait.

CIII.

Hesiodus certis temporis conversionibus mortem genis obtingere censet : dicit enim sub Naidis persona, tempore ænigmatè circumscripto :

novem sane vivit ætates garrula cornix
hominum senum ; cervus vero etiam quatuor-cornices-æquat :
trium autem cervorum corvus ætatem-attingit : sed phœnix
novem cornices æquat, decem vero nos phœnices
nymphæ cincinnatæ, filix Jovis ægida-tenentis.

CV.

Ego vero etiam, quam longe secus de Iphigenia Arcades narrant, historiam audivi, neque ignoro Hesiodum in catalogo mulierum Iphigeniam non cæsam cecinisse, sed Dianæ voluntate Hecaten factam.

CVI. (L. 86.)

Pausan. II, 2, 3. Πεποιήται δὲ ἐν μεγάλας Ἡοίας, Οιδά-
λο θυγατέρα εἶναι Πειρήνην.

CVII. (L. 137.)

Pausan. — II, 16, 3. Ταύτην (Μυκήνην) εἶναι θυγατέρα Ἰνά-
χου, γυναῖκα δὲ Ἀρέστωρος τὰ ἔπη λέγει, ἃ δὴ Ἕλληνας κα-
λοῦσιν Ἡοίας μεγάλας ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα
τῆ πόλει φασίν.

CVIII. (L. 92.)

Pausan. III, 24, 7. Καὶ ὅτι μὲν οὖν Ἑλένης μνηστήρων Ἀχιλ-
λεὺς οὐκ ἔστιν ἐν καταλόγῳ γυναικῶν, μηδὲν τοῦτο ἔστω τεκ-
μήριον, οὐκ αἰτῆσαι Ἑλένην αὐτόν.

CIX. (L. 117.)

Pausan. IV, 2, 1. Ἄλλὰ ὕλλου μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρὶ
Εὐαίχημ συνοικῆσαι Πολυκάονα υἱὸν Βούτου λεγούσας τὰς
μεγάλας οἶδα Ἡοίας, τὰ δὲ ἐς τὸν Μεσσήνης ἄνδρα καὶ τὰ ἐς
αὐτὴν Μεσσήνην παρεῖται φασίν.

CX. (L. 132.)

Pausan. VI, 21, 7. Ἀπέθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου κατὰ
τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἡοίας Ἀγκάθου ὁ Παρθάνος, δεύτερος
οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακιν· μετὰ δὲ Ἀγκάθου Εὐρύαλος καὶ Εὐρύ-
μαχος τε καὶ Κρόταλος.

CXI. (L. 87.)

Pausan. X, 31, 2. Αἱ δὲ Ἡοῖαι τε καλούμεναι καὶ ἡ Μινυὰς
ὠμολογήκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ αὐταί φασιν αἱ ποιή-
σεις ἀμύνασι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Με-
λέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

CXII. (H. 190. L. 103.)

Antonin. Liber. Cap. 23 (de Batto), cuius in sumario
legitur : ἰστορεῖ Νίκανδρος ἑτεροισυμένω ἀ', καὶ Ἡσιόδος ἐν
μεγάλας Ἡοίας, κ. τ. λ.

CVI.

In magnis Eois OEbali fuisse filiam Pirenen proditum est.

CVII.

Mycenen Inachi filiam Arestoris uxorem fuisse, illa, quæ a
Græcis magnæ Eosæ vocantur, carmina tradunt. Eam itaque
nomen etiam urbi dedisse aiunt.

CVIII.

Nam quod in catalogo mulierum inter Helenæ procos Achilles
non numeratur, id argumento esse nequit, Helenam ab eo non
esse petitam.

CIX.

Sed filiam Hylli, Herculis filii, Euæchmen cum Polycaone
Butæ filio nuptam fuisse quamquam in magnis Eois legi scio,
eandem tamen et Messenes virum et Messenen ipsam silentio
prætereunt.

CX.

Oceis sunt ab OEnomao, sicut in carminibus, quæ magnæ
Eosæ vocantur, legitur, primus post Marmacem Alceuthos Par-
thaonis filius, deinde Euryalus Eurymachusque et Crotalus.

CXI.

Eosæ, quas vocant, et Minyas in idem consentiunt : utrumque
enim carmen ab Apolline Curetas adjuutos esse tradit contra
Ætolos occisumque Meleagram ab Apolline.

CXII.

Narrant Nicander libro primo de immutatis et Hesiodus in
magnis Eois.

CXIII. (L. 79.)

Eustath. pg. 13. Ἦν δὲ, φασί, Βούτης υἱὸς Ποσειδῶνος,
ὡς Ἡσιόδος ἐν καταλόγῳ.

CXIV. (H. 173. L. 55.)

Harpocration et Suidas : Ὑπὸ γῆν οἰκούντας λέγοι ἄν τοὺς
ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περιπλῶ λεγόμενους Τρωγλοδύτας, καὶ
τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν τρίτῳ Καταλόγου Κατουδαίου ὀνομαζο-
μένους. Conf. Photius : ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας.

CXV. (L. 115.)

Schol. Pind. Isthm. V, 53. Εἰληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων
Ἡοιῶν ἡ ἱστορία· ἐκεῖ γὰρ εὐρίσκειται ἐπιξενούμενος ὁ Ἡρακλῆς
τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβαδίων τῆ δορᾶ καὶ εὐχόμενος, καὶ οὗτος
οἰδιόπομπος αἰετὸς, ἀφ' οὗ τὴν προσωνημίαν ἔλαβεν Αἴας.

CXVI. (H. 187. L. 107.)

Schol. Apollon. I, 118. Ἐν δὲ ταῖς καλούμεναις μεγάλας
Ἡοίας λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπος φίλος ἄν τῷ Ἀπόλλωνι
ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτῃ· θύοντος δ' ἐκείνου βούν
δράκων ἀνερπύσας κατέφαγε τὸν τοῦ Πολυφάτου θεράποντα.
Χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα. Ἀναρθεῖς
δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔχγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα,
καὶ περιλείχοντα τὰ ὄνα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ
τὴν μαντικὴν. Φαραθέντα δ' ἐπὶ κλωπεῖα τῶν βοῶν Ἰφίκλου
τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπον,
ἐπειδὴ τὸ στέγος ἐμμελεν ὅσον οὕτω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κα-
τανενοηκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμοτηρίῳ κατεχόμενον, εἶπεν
τῆ θεραπείῃ τοῦ Ἰφίκλου. Ὁ δὲ Ἰφίκλος, μαθὼν τὸ πρόβημα,
αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δαινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς
ἀπέλυσε, ἐπιδοὺς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἀφίκετο κλέψαι. Conf.
Endoc. p. 286.

MELAMPODIA.

CXVII. 108. (D. 14.)

Strabo XIV. p. 642. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμ-

CXIII.

Buten Neptuni filium esse ait, sicut Hesiodus in Catalogo.

CXIV.

Sub terra habitantes forsitan appellaverit, quos Scylax in
Periplo Troglodytas vocat, qui iidem ab Hesiodo in catalo-
gi tertio libro Catudæi nominantur.

CXV.

Quæ narratio e magnis Eois desumpta est. Ibi enim mentio
est de Hercule a Telamone hospitaliter excepto indutaque pelle
preces faciente et de aquila illa itineris duce, quæ Ajaci no-
men dedit.

CXVI.

In magnis, quas vocant, Eois, Melampus Apollini amicus
apud Polyphaten peregrinatus esse traditur. Quo immolanta
bovem draco prorrepens Polyphatæ famulum devoravit. Draconem a rege interfectum Melampus sepelivit ejusque sobolem
nutrivit. Quæ Melampodis aures circumlambens vaticinandi
artem ipsi insinnavit. Is deinde comprehensus in furto boum
Iphicli, filii Phylaxi, et in vincula connectus quum tectum
domus brevi collapsurum divinatione intellexisset, cum Iphi-
cli ancilla in carcere communicavit. Quo vaticinio accepto
Iphiclus periculum effugit et timore affectus Melampodi liberat-
em restituit bovesque, quos furaturus venerat, insuper
dedit.

MELAMPODIA.

CXVII.

Calchas vates cum Amphilocho Amphiarai filio a Troia re

φιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον περὶ
δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ
τὴν Κλάρου, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ
λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν
μῦθον· προτείνει γὰρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ἔρινος οὗτος· δλύνθους
οὐς δδ' ἔχει, μικρὸς περ ἑῶν, εἴποις ἂν ἀριθμὸν;

τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·

Μύριοι εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμος·
εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὐ κε δύναιο.

Ὡς φάτο· καί σφιν ἀριθμὸς ἐτήγημος εἶδετο μέτρον·
καί τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτιο κάλυψε.

CXVIII. 109. (D. 46.)

Athenæus II. p. 40. F. Οὐ χαιρεῖ τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐπι-
σθεις ἀνατροφῆς ὕδροποτεῖν.

Ἦδὺ γὰρ ἔστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὶν δαιτὸς κορέσωνται.

Ἡσίοδος ἐν Μελαμποδίᾳ φησί.

CXIX. 110. (D. 55.)

Clemens Alex. Strom. VI. p. 751. Ἡσίοδος τε ἐπὶ τοῦ Με-
λάμποδος ποιεῖ·

ἦδὺ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν
ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέχμαρ ἔναργές·

καὶ τὰ ἐξῆς, παρὰ Μουσαίου λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν.

CXX. 111. (D. 56.)

Tzetzes ad Lycophron. 682. Τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδὴ
φασιν αὐτὸν ζ' γενεὰς ζῆσαι, ἄλλοι δὲ θ'· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν,
καὶ κατώτερον Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὡς φησι καὶ ἡ τῆς

Μελαμποδίας ποίησις, παρεξάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴθ' ἤσσω μοι ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ὠφελίης δοῦναι καὶ μήδεα ἴδμεναι ἴσα
θνητοῖς ἀνθρώποις· νῦν δ' οὐδὲ με τυτθὸν ἔτισας,
ὅς γέ με μακρὸν ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
ἑπτὰ μ' ἐπὶ ζῶειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

Cf. Tzetz. Exeg. II. p. 149.

CXXI. 112. (D. 56.)

Ibidem paulo post : Περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἦρας παρὰ Τει-
ρεσίου ἕνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίας
ποίησις, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησίν.

Ὀῖν μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ,
τὰς δέκα δ' ἐμπύμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Conf. Apollod. III, 6.

CXXII. 113. (D. 42.)

Athenæus XI. p. 498. A. Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμ-
ποδίας σὺν τῷ π σκύφον λέγει.

* τῷ δὲ Μάρης θοδὸς ἀγγελὸς ἦλθε δι' οἴκου,
πλήσας δ' ἀργύρου σκύφον φέρε, δῶκε δ' ἀνακτι.

Καὶ ἄλιν·

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοδὸς αἴνυτο χειρῖν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο· τῷ δ' ἐπ' ὀπισθεν
σκύφον ἔχων ἐτέρῃ, ἐτέρῃ δὲ σκῆπτρον ἀείρας,
ἔστειχεν Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμῳέσσιν ἔειπεν.

Cf. Eustath. p. 900, 17, 1775, 17.

CXXIII. (H. 166.)

Athenæus XIII. p. 609. E. Ἡσίοδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμ-
ποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν. Conf. Eu-
stath. p. 875, 52.

vertens pedibus eo venisse fertur, quumque apud Clarum ur-
bem in vatem se præstantiorem incidisset, Mopsom filium
Mantus, quæ Tiresiæ filia erat, præ merore diem obiisse. At-
que Hesiodus quidem hoc modo fabulam exponit. Calchantem
enim Mopso hoc proposuisse ait :

admiratio me tenet in animo ; caprificus hæc, grossos[rum] ?
quos ea habeat, parva quamvis (exsistens) : dixerisne nume-
ad quod hunc respondisse :

Decies-mille sunt numero, sed mensura quidem medimnus :
unus vero superest, quem imponere non potueris.
Sic dixit : et ipsius numerus verus cognitus-est mensuræ :
et tum sane Calchantem somnus mortis obtexit.

CXVIII.

Non gaudet poculo, qui a prima ætate aquam bibere ad-
suevit.

Dulce enim est in convivio et epulo florente
delectari sermonibus, postquam convivio saturati-sunt.
Hesiodus ait in Melampodia.

CXIX.

Hesiodus canit de Melampode :
dulce vero etiam audire, qualia mortalibus perfererunt
immortales, turpiumque et honestorum signum clarum,
et quæ sequuntur, quæ ad verbum expressit ex Musæo poeta.

CXX.

Tiresiam dicit, quem septem ætates vixisse vult, quum alii
novem ei tribuant. Cadmo enim natus Eteocli et Polynici su-

perstes fuit, quod Melampodia etiam testatur, quæ Tiresiam
ita loquentem introducit :

Jupiter pater, utinam minus mihi spatium vitæ
dedisses et consilia scire æqualia
mortalibus hominibus : nunc vero non me tantillum honorasti,
qui quidem me longum statuit habere spatium vitæ,
septem me vivere per ætates loquentium hominum.

CXXI.

Jovis Junonisque de concubitus voluptate altercationem a
Tiresia dijudicatam carmen etiam, quod de Melampode est,
commemoratur, his verbis Tiresiæ suppeditatis :

una quidem parte decem partium delectatur vir,
omnes decem vero implet mulier oblectans animum.

CXXII.

Hesiodus in secundo libro Melampodiæ scypphum dicit, in-
serta litera p :

huic vero Mares velox nuntius venit per ædes,
impletum autem argenteum scypphum ferebat dabatque regi.

Et iterum :

et tunc vates quidem vinculum bovis capessivit manibus,
Iphiclus autem ad dorsum instabat ei : huic vero a tergo
scypphum tenens altera manu, altera autem sceptrum tol-
lincedeat Phylacus, et inter famulos sic iocutus-est. [Iens,

CXXIII.

Hesiodus in tertio Melampodiæ libro Chalcidem Eubææ ur-
bem formosis-mulieribus-præditam vocavit.

CXXIV. 114. (D. 52.)

Clemens Alexandr. Strom. V. p. 727. Ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος δι' ὧν γράφει συνάδει τοῖς προειρημένοις·

Μάντις δ' οὐδείς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, ἔστις ἂν εἰδείη Ζητὸς νόον αἰγιόχοιο.

ΧΕΙΡΩΝΟΣ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

CXXV. 115. (D. 33.)

Schol. Pind. Pyth. VI, 19. Τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας Ἡσίοδῳ ἀνατιθέασιν, ὧν ἡ ἀρχή·

Ἐὖ νῦν μοι τάδ' ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πευκαλίμησι φράζεσθαι· πρῶτον μὲν ἔτ' εἰς δόμον εἰσαφίκηται ἔρδειν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰειγενέτησι.

CXXVI. 116. (D. 65.)

Harpocratio : Ἔργα νέων· τοῦτο καὶ Ὑπερίδης ἐν τῇ κατ' Αὐτοκλείους Ἡσίοδου φησὶν εἶναι. Παροιμία τις ἐστίν, ἣν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσαν·

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

CXXVII. 117. (D. 87.)

Plato Rep. III. p. 390. H. St. Οὐδ' ἄστέον αὐτοῖς.

Δῶρα θεοῦς πείθει, δῶρ' αἰδέϊους βασιλῆας.

Suidas v. Δῶρα κ. τ. λ. οἱ μὲν Ἡσίοδειον οἶονται τὸν στίχον.

CXXIV.

Sed Hesiodus etiam cum iis, quæ diximus, consentit in illo : vates autem nullus est terrestrium hominum, qui novit Jovis mentem ægida-tenentis.

CHIRONIS INSTITUTIONES.

CXXV.

Chironis præcepta Hesiodo attribuuntur, quorum exordium hoc est :

Bene nunc mihi hæc omnia in mente prudenti indicato ; primum quidem quum in ædes veneris facturus sacra pulcra diis sempiternis.

CXXVI.

Facta juvenum : id Hyperides etiam in oratione contra Autoclem Hesiodi esse ait : est enim proverbium quoddam ab Aristophane quoque grammatico literis mandatum :

Facta juvenum, consilia vero mediolorum (*virorum*), preces autem senum.

CXXVII.

Neque canendum ipsis : dona deos movent, dona venerandos reges.

Dona deos etc. Hesiodum esse existimant versum.

CXXVIII. 118. (D. 62.)

Scholastes Theocriti XI, 75. Ἡσίοδος·

Νήπιος δὲ τὰ [χ'] ἔτοίμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει.

Conf. Plutarch. II. p. 505. D.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX. 119. (D. 67.)

Origenes c. Celsum IV. p. 216. ed. Spencer. "Ὡστε κατ' ἀρχὰς ἐπιμιξίαν γεγονέναι τῆς θείας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἄπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητὴς ἐννοῶν εἶπε·

Ἰσὺναι γὰρ τότε δαίτες ἔσαν, Ἰσὺνοι δὲ θάωκοι ἀθανάτοισι θεοῖσι καταθνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

Cf. Schol. ad Arat. v. 102.

CXXX. 120.

Diogen. L. VIII, 1, 26. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στρογγύλην (Ἡσθαγόραν)· ὡς δὲ Θεόφραστος Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων, Ἡσίοδον.

CXXXI. 121. (D. 16. L. 45.)

Strabo VII. p. 302. Ἡσίοδον δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ Γῆς περιόδῳ τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἀγεσθαι

Γλακτοφάγων εἰς αἶαν, ἀπήναις οἰκί' ἐχόντων.

CXXXII. 122. (D. 17. L. 46.)

Strabo VII. p. 300. Πῶς οὖν ἠγνέει τοὺς Σκύθας ὁ ποιητὴς, Ἰππημολγούς καὶ Γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων ;

CXXVIII.

Hesiodus :

Stultus, qui certa linquens incerta sequitur.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX.

Ita, ut initio natura divina hominibus admixta fuisset ; quibus bene perspectis Ascræus poeta cecinit : communia enim tunc convivia erant, communes autem sedes] immortalibus Diis mortalibusque hominibus.

CXXX.

At cælum quidem mundum, terramque rotundam primus vocavit Pythagoras, Theophrasto vero teste Parmenides, Zenoneque Hesiodus.

CXXXI.

Hesiodus in periodo, quam vocant, terræ Phineum dicit ab Harpyiis propulsum esse Lactivororum in terram, in-plaustris domicilia habentium.

CXXXII.

Quomodo igitur Homerus Scythas ignorabat, qui Equimulgos et Lactivoros quosdam nominat? Hos enim ea tempestate Equi-

Ἄτιος γὰρ οἱ τότε τοῦτους Ἰππηολογούς ἐκάλουν, καὶ Ἡσίοδος μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθεισῶν ἔπεσιν

Αἰθίοπας Λίγυάς τε ἰδὲ Σκύθας ἰππηολογούς.

CXXXIII. 123 (L. 53.)

Schol. Æschyl. Prom. 793. Περὶ γρυπῶν Ἡσίοδος πρῶτος ἔτερατεύσατο

CXXXIV. 124. (D. 18. 39.)

Strabo VII. p. 475.

Δωδώνην φηγόν τε, Πελαγοῶν ἔδρανον, ἤκεν.

CXXXV. 125.

Stephan. Byz. v. Αἰγαῖον πέλαγος. Ἔστι καὶ αἰγαῖον πεδῖον, συνάπτον τῇ Κίβρα, ὡς Ἡσίοδος. Λέγεται παρὰ αἰγὰ ποτε φερομένην ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύβιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδῖον Αἰγαῖον.

CXXXVI. 127. (L. 65.)

Strabo I. p. 23. Ἐρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάζει πεπυσμένον περὶ τῆς Ὀδυσσεύς πλάνης, ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγένηται, πιστεύσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένων μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ Αἴτνης καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσας νησίου καὶ Τυρρῆνων.

CXXXVII. 128. (D. 27. L. 67.)

Schol. Apollon. Rhod. IV, 892. ἠκολούθησεν Ἡσίοδῳ οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων

νῆσον ἐς ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.

CXXXVIII. 164.

Eustath. pag. 1710. 39. ὅς ἐντεῦθεν λαθὼν Ἡσίοδος ἐμυθεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγεσθαι. Conf. Schol. Ambr. Od. XII, 168.

CXXXIX. 129. (L. 54.)

Herodot. IV, 32. ἀλλ' Ἡσίοδῳ μὲν ἐστὶ περὶ Ἰπερβορέων εἰρημένα.

CXL. 131.

Schol. Ven. II. 1, 246. Σημειοῦνται τινες, ὅτι τὴν ὄλην Πελοπόννησον οὐκ οἶδεν ὁ Ποιητής, Ἡσίοδος δέ.

CXLI. 153 (D. 6. L. 125.)

Eustath. p. 275.

ὅς τε Αἰλαίηθεν προχέει καλλιῤῥόον ὕδωρ.

Conf. Schol. Ven. II. II, 522. (Cat. 29.)

CXLII. 132. (D. 15. L. 124.)

Strabo IX. p. 424. Ἡσίοδος δ' ἐπιπλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ (Κηφισοῦ) λέγει καὶ τῆς ῥύσεως, ὡς δι' ὅλης βέει τῆς Φωκίδος σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς

ὅς παρὰ Πανοπίδα — Γλήχωνα τ' ἐρμυρῆν, καὶ τε δι' Ὀρχομενοῦ εἰλιγμένους εἶσι, δράκων ὡς.

Conf. Theo ad Arati Phenom. 45.

CXLIII. 133. (D. 76. L. 126.)

Schol. Pindari Olymp. XIV. Argum. Κηφισὸς δὲ ποταμὸς ἐν Ὀρχομενῷ, ἔθνα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταύταις γὰρ Ἐτέσκλης ὁ Κηφισοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔθυσεν, ὡς φησὶν Ἡσίοδος· διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισὸς βεῖ.

CXLIV. 134. (D. 66. L. 121.)

Apollonius Dyscolus de Pronominibus, p. 106. A. Bekk. Τῆ τιν σύζυγος ἦ ἔν, τοῦ τ ἀρθέντος. Ἡσίοδος·

ἔν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 57. Τὸν Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύχης παιδία λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι.

mulgos fuisse appellatos, Hesiodus quoque testatur in illis, qui ab Eratosthene laudantur, versibus:

Æthiopes Liguæque atque Scythas equimulgos.

CXXXIII.

De gryphis primus Hesiodus portenta retulit.

CXXXIV.

Ad Dodonam fagumque, Pelasgorum sedem, venerat.

CXXXV.

Ægæum pelagus. Est etiam Ægæus campus, qui adhæret Cirrhæ, ut Hesiodus ait. Dicitur autem sic παρὰ αἶγα i. e. a capra aliquando huc ex monte circa Pythium portata, unde campus Ægæus vocatus.

CXXXVI.

Eratosthenes Hesiodum coniecit, quum Ulixem errantem in Siciliam Italiamque venisse audivisset eique opinioni fidem adhibuisset, non eorum modo fecisse mentionem, quæ ab Homero referuntur, sed Ætnæ etiam et Ortygiæ, parvæ insulæ ante Syracusas sitæ, et Tyrrenorum.

CXXXVII.

Secutus est Hesiodum, qui Sirenum insulam ita appellat: Insulam in floridam, ubi iis dedit Saturnius.

CXXXVIII.

Sic, inde hauriens, Hesiodus a Sirenibus ventos etiam deliri finxit.

CXXXIX.

At Hesiodus quidem de Hyperboreis locutus est.

CXL.

Adnotatum est a quibusdam, Peloponnesum Hesiodo notam fuisse totam, nondum tamen Homero.

CXLI.

Qui ex-Lilæa profundit pulcre-fluentem aquam.

CXLII.

Hesiodus de Cephisso amne ejusque alveo copiose scribit, quomodo per totam Phocidem oblique fluat et anguis instar: qui præter Panopidem — Glechonemque munitam atque per Orchomenum circumvolutus it, anguis sicut.

CXLIII.

Cephissus ànnis Orchomeni, ubi Gratia etiam coluntur: his enim primus Eteocles, Cephissi fluvii filius, sacra fecit, uti Hesiodus ait. Cephissus vero per Orchomenum fluit.

CXLIV.

Pronomini τιν cognatum est pronomem ἔν, sublata litera τ. Hesiodus:

sibi autem ipsi mortis dispensator.

Endymionem Hesiodus Æthlii, filii Jovis, filium esse et Calycæ dicit; cui a Jove dono datum fuisse, ut ipse sibi mortem destinaret, quando obire vellet.

CXLV. 135. (D. 63.)

Schol. Nicandr. Ther. 452. κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τι-
θασσῶν τίθεται καὶ Ἡσιόδος·

χρῆ σε πατρὶ κτίλον ἔμμεναι.

CXLVI. 136. (D. 64. L. 90.)

Schol. Euripid. Orest. 249. Στησίχορος φησίν, ὡς ὕον τοῖς
θεοῖς Τυνδάρειος Ἀφροδίτης ἐπέλαθετο. Ἡ δὲ θεὰς ὀργισθεῖσα
διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέ-
ρας ἐποίησεν. — Καὶ Ἡσιόδος·

τῆσιν δὲ φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
ἡγάσθη προσιδούσα, κακὴν δέ σφ' ἔμβαλε φήμη.

CXLVII. 137.

Schol. Apoll. IV, 1396. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκάλουν· τοῦ-
τον δὲ Ἡεῖσανδρος ὑπέλιπεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσιόδος
δὲ ἐκ Τυφῶνός φησιν.

CXLVIII. 139. (D. 82. L. 80.)

Ælianus V. H. XII, 20. Λέγει Ἡσιόδος τὴν ἀηδῶνα μόνην
ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν· τὴν δὲ χελι-
δόνα οὐκ εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν καὶ ταύτην δὲ ἀπολωλέναι
τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν δὲ ἄρα ταύτην ἐκτείνουσι διὰ τὸ
πάθος τὸ ἐν Θράκῃ κατατομηθῆναι, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἐκεῖνο τὸ
ἄθεσμον.

CXLIX. 140. (D. 101. L. 5.)

Schol. Venet. ad Iliad. XII, 292 : Εὐρώπην τὴν Φοῖνικος
Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινι λειμῶνι μετὰ νομῶν ἄνθη ἀναλέγου-
σαν ἠράσθη, καὶ καταλθὼν ἠλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ
τοῦ στόματος χρόκον ἔπειε. Οὕτως τε τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας
ἐθάστασε, καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἶθ' οὕ-
τως συνώκισεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. Γενομένη
δὲ ἔγκυος ἐκείνην τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνοια, Σαρπηδόνα καὶ

Ῥαδάμανθον. Ἡ ἱστορία παρ' Ἡσιόδου καὶ Βακχυλίδου. Conf.
Schol. Victor. ibid. et Schol. Eurip. Rhesi Vaticanus v. 28.

CL. 141. (D. 54.)

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 337. Ἡσιόδος·

Μουσάων, αἵτ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι
θέσπιον, αὐδῆγента.

Εὐπορον μὲν γὰρ ἐν λόγοις τὸν πολυφράδμονα λέγει· δεινὸν δὲ
τὸν αὐδῆγента· καὶ θέσπιον τὸν ἐμπεῖρον, καὶ φιλόσοφον, καὶ τῆς
ἀληθείας ἐπιστήμονα.

CLI. 143. (D. 24. L. 49.)

Schol. Apollon. Rhod. II, 297. Ὅτι δὲ ἠϋζαντο οἱ περὶ Ζή-
την τῷ Διὶ στραφέντες, λέγει καὶ Ἡσιόδος·

ἔνθ' οἴγ' εὐχέσθην Αἰνιήτῳ ὑψιμέδοντι.

Ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνησίου Διὸς
ἱερὸν ἔστιν. — Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς
περὶ Ζήτην Ἴριν λέγει, Ἡσιόδος δὲ Ἐρμῆν.

CLII. 147.

Schol. Apoll. II, 296. Οἱ δὲ στραφάδας φασὶν αὐτὰς κεκλη-
σθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες αὐτῷ εὐζαντο τῷ Διὶ καταλαθεῖν
τὰς Ἀρπυίας. Κατὰ δὲ Ἡσιόδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον
οὐ κτείνονται.

CLIII. 144. (D. 25. L. 70.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλή-
σμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ
πλήσμη τὴν πλήμμυραν τοῦ ποταμοῦ, Διόπερ παρ' Ἡσιόδου
οὕτως ἀναγνωστόν·

αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησι διυπετέος ποταμοῖο
καὶ οὐχ' ὡς τινες, ἐν πλήμνησι.

CXLV.

Κτίλα de suavibus mitibusque dicit etiam Hesiodus :
oportet te patri mitem esse.

CXLVI.

Stesichorus Tyndareum Diis sacrificantem Veneris oblitum
fuisse ait. Qua de causa irata dea ejus filias bis et ter nuptas
et relictas a maritis esse voluit. — Etiam Hesiodus :

iis autem amans-risum Venus
irata-est intuita, malam vero ipsis injectit famam.

CXLVII.

Dracontem Ladonem vocant. Hunc Pisander e terra natum
existimavit, Hesiodus ex Typhone ait.

CXLVIII.

Hesiodus dicit lusciniam solam ex avibus somnum negli-
gere semperque vigilare, hirundinem vero etsi non in perpetu-
um vigilantem, dimidium tamen somni amisisse. Has autem
penas luunt propter facinus in Thracia perpetratum, caenam
illam impiam.

CXLIX.

Europam, Phoenicis filiam, quam Jupiter in prato aliquo
inter puellas vidisset flores carpentem, amore exarsit : caelo
relicto tauricæ accepta forma Europam croci odore, quem
ex ore edebat, deceptam in tergum sustulit atque in Cretam
insulam trajecit. Ibi postquam cum ipsa concubuit, Asterioni,
Cretensium regi, connubio eam junxit. Quæ gravida facta

tres filios peperit, Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum
Hæc historia apud Hesiodum et Bacchyliden legitur.

CL.

Hesiodus :
Musarum, quæ hominem multa-loquentem reddunt,
divinum, vocalem.

In verbis enim copiosum dicit multa-loquentem, disertum vero
vocalem, et divinum eum, qui peritus est et philosophus et
veri gnarus.

CLI.

Zeten fratremque revertentes Jovem implorasse Hesiodus
etiam dicit :

Ibi illi precati-sunt Æneum alte-regnantem.

Ænus enim mons Cephallenia est, ubi Jupiter Ænesius tem-
plum habet. — Apollonius igitur, qui illos reverti jussisset,
Iridem, Hesiodus Mercurium fuisse tradit.

CLII.

Strophades eas insulas vocatas esse ferunt, quia Zetes et Ca-
lais inde revertentes Jovem implorassent, ut Harpyias ibi re-
tineret. Et Hesiodo quidem Antimachoque et Apollonio testibus
non interficiuntur.

CLIII.

Πλήμνην et πλήσμη inter se differunt. Illa enim vox rote
modiolum, contra hæc tumescentem fluvii aquam significat.
Quare apud Hesiodum legendum :

αὐτὸς δ' ἐν etc. (ipse vero in fluctibus e-Jove-cadentis fluminis),
at non, uti nonnulli legunt, ἐν πλήμνησι.

CLIV. 145. (D. 26.)

Schol. Apollon. Rh. I, 456. Ἡσίοδος δὲ φησι λαροῖς ποσί, τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέσιον. Etym. M. p. 557. 8 :

βαίνου (?) λαροῖς ποσί.

CLV. 148.

Plin. H. N. VII, 16. Ferrum Hesiodus in Creta eos [temperasse dicit], qui vocati sunt Dactyli Idaei.

CLVI. 149. (D. 12. 30. L. 26.)

Strabo VIII. p. 324. Τοῦ δ' Ἡσίοδου εἰπόντος
ἦκε δ' Ὀλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
εὐρείος Πείρου —

μεταγράφουσι τινες πόροι, οὐκ εὔ. V. Stephanum Byz. v. Ὀλενος. — Conf. frag. LXXXVIII.

CLVII. 150. (D. 69.)

Anonymus apud Aristot. Eth. N. V. 5.

Εἶκε πάθοι τὰ κ' ἔραξε, δίχη κ' ἰθεῖα γένοιτο.

ubi Mich. Ephesius p. 67. b. Ἔστι δὲ τὸ ἔπος ἀπὸ τῶν Ἡσίοδου.

CLVIII. 151. (D. 74.)

Schol. Ven. II. XXI, 528. Τρωῆς ἀφαρ κλονέοντο πεφυζότες] Ὅθεν ἀφύζαν τὸν λέοντα Ἡσίοδος φησι. Conf. tamen schol. Vict. ibid.

CLIX. 152 (D. 53.)

Clemens Alexandr. Cohort. p. 63. Strom. V. p. 716.

Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανος ἐστίν, ἀθανάτων τέ οἱ οὕτως ἐρήριστα κράτος ἄλλος.

CLX. 154. (D. 72.)

Schol. Ven. II. XIV. 119. Καὶ δ' Ἡσίοδος δὲ οὕτως ἀκήχεν
ἰδὼν δ' ἱππηλάτα κήρυξ (?)

ἀντὶ τοῦ ἱππικός.

CLXI. 155. (D. 8. L. 23.)

Φυλέα — φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

Eustath. ad Il. p. 125. Cf. idem, p. 126, 10. 797, 45.

CLXII. 156. (D. 2.)

Schol. Ambr. Od. XI, 325. Κλυμένη Μινύου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ὑπέραντας γαμηθεῖσα Φυλάκῳ τῷ Δηϊωνος Ἰφικλον τίκει ποδώκεα παῖδα· τοῦτον λέγει διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις ἐπὶ τε τῶν ἀσταχῶν διέρχεσθαι καὶ διὰ τοῦ πάθους τὴν κουφότητα [μὴ] περικλᾶν τοὺς ἀθέρας· ἔνιοι δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθεῖν αἰ φασιν Ἠλίῳ, ἐξ ἧς Φαιέθων ἐγένετο παῖς· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡσίοδῳ. Conf. frag. CIV.

Eustath. ad Iliad. p. 245. Περὶ οὗ (Ἰφίκλου) Ἡσίοδος, ὅτι ταχύτητι δὴνήγενεν, οὐκ ὠκνήσεν ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν ὑπερβολὴν·

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα,
ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάσκει πόδεσσι
· · · · · καὶ οὐ σινέσκειτο καρπὸν.

Conf. Eustath. p. 1206, 8. 1689, 2. Schol. min. ad Od. XI, 325. Schol. Ven. ad Il. XX, 227. Schol. ad Apollon. I, 45.

CLXIII. 157. (D. 48. L. 63.)

Nicolaus Damascenus in Excerpt. Valesii p. 445. (coll. Suida v. Ἀλκή.) Ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμυθαονιδῶν γένος τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσι πρωτεύειν· ὥσπερ καὶ Ἡσίοδος φησιν ἐν τούτοις·

Ἄλκην μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδασι,
νοῦν δ' Ἀμυθαονίδασι, πλοῦτον δ' ἔπορ' Ἀτρεΐδῃσι.

CLXIV. 158. (D. 49. L. 62.)

Polybius V. 2. Οἶους Ἡσίοδος παρεισάγει τοὺς Αἰακίδας, πολέμῳ κεχαρηότας ἥτε δαιτί.

Cf. Suidas in δαΐτας.

CLIV.

Hesiodus *λαροῖς ποσί* (suavibus pedibus) dicit pro gratis videnti.

CLVI.

Hesiodo dicente :
habitabat autem Oleniam rupem fluvii ad ripas
pulcre-fluentis Piri —
nonnulli πόροι scribunt minus recte.

CLVII.

Utinam patiatur quæ perpetravit, pœnaque justa fiat !
Versus hic ex Hesioideis est.

CLVIII.

Troes statim turbabantur fugati.] Hinc ἀφύζαν leonem Hesiodus vocat.

CLIX.

Ipse enim omnium rex et dominus est,
immortaliumque cum-eo nemo certat de-potentia alius.

CLX.

Quod eodem modo Hesiodus etiam intelligit :
videns autem equorum-agitator præco
pro ἱππικός (eques).

CLXI.

Phyleum — amicum beatiss diis.

CLXII.

Clymene, filia Minyæ, qui Neptuni et Euryanassæ, Hyperphantis filię, erat filius, cum Phylaco Deionis filio nupta Iphiclum parit celeripedem. Hunc dicit propter pedum præstantiam ventos comitari tantaque esse levitate, ut per spicas incedens aristas non rumpat. Nonnulli hanc ipsam Clymenen cum Sole prius concubuisse dicunt et Phaethontem ex ea esse natum. Hæc historia apud Hesiodum est.

Iphiclum celeritate insignem fuisse Hesiodus tradidit, neque dubitavit hac de eo hyperbole uti :

Summum per spicarum fructum currebat neque rupit,
sed super acutas aristas cursitabat pedibus
· · · · · neque auferbat frugem.

CLXIII.

Amythaonidarum gens antiquitus prudentia inter Græcos excelluisse videtur, ut etiam Hesiodus ait :
Robur quidem enim dedit Olympius Æacidis,
mentem vero Amythaonidis, divitias autem præbuit Atridis.

CLXIV.

Quales Hesiodus introducit
Æacides, bello gaudentes veluti convivio.

CLXV. 159.

Clemens Alexandr. Str. V. p. 713 (600, Syll.)
 Ἐβδομάτῃ δ' αὖτις λαμπρὸν φάος ἡλιόιο.

CLXVI. 160. (D. 35.)

Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα.

Etym. M. p. 77, 31.

CLXVII. 162.

Plinius H. N. XXII, 22. Asphodelon ab Hesiodo quidam
 ἔλιμον appellari existimavere. Quod falsum arbitror. Est
 enim suo nomine ἄλιμον.

CLXVIII. 163. (D. 34.)

Schol. Pindar. Nem. II. 1. Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ συντιθέ-
 ναι καὶ ράπτειν τὴν ἑθὴν οὕτω φησὶν αὐτοῦς προσκεκλήσθαι·
 ὅλοισι δὲ Ἡσίοδος λέγων·

ἐν Δῆλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος αἰοῖδοι
 μέλομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις βράβαντες αἰοῖδην,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα, χρυσάρορον, ὃν τέκε Λητώ.

Ῥαψοδεῖσαι δὲ φησι πρῶτον Ἡσίοδον Νικοκλήος.
 Conf. Eustath. p. 6, 14.

CLXIX. 165. (L. 81.)

Pausan. II, 6. Ὁ μὲν Ἡσίοδος ἐποίησεν, ὡς Ἐρεχθέως εἶη
 Σικυῶν.

CLXX. (H. 167. L. 131.)

Etym. M. p. 60, 41. Πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσίοδῳ
 μετὰ προσθήκης τοῦ ε λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Εἰλαρίδην
 γὰρ φησι Τίτυόν.

CLXXI. (H. 168.)

Etym. M. p. 133, 34. 183, 24 Ἀπερῆος. (sine pennis).

CLXXII. (H. 169. L. 3.)

Etym. M. 215, 37. Βροτός. — Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ Βροτοῦ
 τοῦ Αἰθέρος καὶ Ἡμέρας.

CLXV.

Septimo autem die rursus nitida lux solis.

CLXVI.

Gratiarum venustatem habens.

CLXVIII.

Philochorus rhapsodos a componendo connectendoque car-
 mine cognominatos esse ait. Id Hesiodus etiam demonstrat,
 ubi dicit:

In Delo olim primus ego et Homerus poetæ
 canebamus, in novis hymnis suentes cantum,
 Phœbum Apollinem aureo-ense, quem peperit Latona.

Hesiodum primum fuisse rhapsodum Nicocles ait.

CLXIX.

Hesiodus Sicyonem Erechthei filium esse cecinit.

CLXX.

Fides hujus rei, quod apud Hesiodum addita litera i patro-
 nymicum legitur; Eilariden enim Tityum appellat.

CLXXII.

Βροτός. Hesiodo derivante a Broto Ætheris et Diei filio.

CLXXIII. (H. 170.)

Etym. M. p. 430, 56. Ἡμῶν ἐκ τοῦ μῶν, πλεονασμῶ
 τοῦ η· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀμύοντα χάμαξε εἶπε διὰ τοῦ α.

CLXXIV. (H. 171.)

Etym. M. p. 796, 57. Φοῖβος — ἡ ἀπὸ Φοῖβης μαμμω-
 νυμικῶς, ὡς Ἡσίοδος. Conf. Schol. Iliad. I, 43. Ὅμηρου
 ἐπιμερισμοὶ in Cramerii anecdott. v. Φοῖβος.

CLXXV. (H. 172. L. 84.)

Harpoeration in Μελίτῃ· κεκλησθαι δὲ φησι τὸν δῆμον Φι-
 λόχορος ἐν τρίτῃ ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν Ἡσίοδον
 Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Conf. Suid.
 in Μελίτῃ.

CLXXVI. (H. 174. L. 119.)

Apollon. lex. Hom. Αἴπυτον. — Ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἀρ-
 καδικῶν ἡρώων, περὶ οὗ φησιν Ἡσίοδος·

Αἴπυτος αὖ τέκετο Τληστήνορα Πειριβοῖόν τε.

CLXXVII. (H. 175)

Suidas in ἀγάλματ'· καὶ Ἡσίοδος τὸν ὄρμον ἀγάλμα καλεῖ.

CLXXVIII. (H. 176.)

Diodor. Sicul. IV, 85. Ἡσίοδος δὲ ὁ ποιητὴς φησι τοῦναν-
 τίον ἀναπεπταμένου τοῦ πελάγους, Ἠρίωνα προσχῶσαι τὸ
 κατὰ τὴν Πελοπίδα κείμενον ἀκρωτήριον, καὶ τὸ τέμενος τοῦ
 Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμώμενον ὑπὸ τῶν ἐγγυρίων δια-
 φερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εὐβοίαν μεταστῆναι
 κακεὶ κατοικήσαι· διὰ δὲ τὴν ὁδὸν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἄστροις
 καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης.

CLXXIX (H. 177. L. 100.)

Schol. Ven. (col. schol. min.) ad Iliad. IV, 195. Μαχάων
 δὲ οὗτος υἱὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης ἢ Κορωνίδης, κατὰ δὲ
 τινὰς Ἠπιόνης τῆς Μέροπος, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Ξάνθης.

CLXXIII.

Ἡμῶν. A μῶν (inclinor), abundante litera η. Hesiodus autem
 τῶν ἀμύοντα χάμαξε (se inclinantem humi) dixit per α.

CLXXIV.

Phœbus — aut a Phœbe, ut mammonymicum (nomen ab
 avia nomine deductum) sit, ut Hesiodus vult.

CLXXV.

Melite. Philochorus tertio libro tribum dicit nominatam e
 Melite, quæ Hesiodo auctore Myrmecis, Musææ autem teste,
 Dii filia erat, filii Apollinis.

CLXXVI.

Æpytum. — qui Arcadicorum heroum unus est, de quo
 Hesiodus ait:

Æpytus rursus genuit Tlesenorem Pirithoumque.

CLXXVII

Hesiodus etiam monile ἀγάλμα (ornamentum) vocat.

CLXXVIII.

Hesiodus autem poeta contrarium statuit: latius enim ibi
 extenso mari, Orionem adjecisse Peloridis promontorium de-
 lubrumque Neptuni in eo exstruxisse, vario modo cultum ab
 incolis: quibus rebus perfectis in Eubœam eum se contulisse
 ibique habitasse, dein propter famam inter sidera caelestia nu-
 meratum immortalæ memoriæ esse nactum.

CLXXIX.

Hic Machaon Æsculapii filius et Arsinœos, aut secundum alios
 Epiones, filia Meropis, Hesiodo tamen auctore Xanthes.

CLXXX. (H. 178.)

Schol. Ven. et min. ad Il. XI, 155. ἄξυλον. Οἱ μὲν τὴν θρυώδη ἀποδεθώκασιν, οἱ δὲ τὴν πολύξυλον· βέλτιον δὲ, ἂφ' ἧς οὐδεὶς ἐξυλίσαστο, ὡς Ἡσίοδος·

τῆλε γὰρ ἀξυλίη κατεπόθετο χεῖλεα νηῶν.

CLXXXI. (H. 179. L. 41.)

Schol. min. et Ambros. ad Odys. XII, 68. Αἴσωνος δὲ καὶ Πολυμήλας καθ' Ἡσίοδου γίνεται Ἰάσων.

CLXXXII. (H. 180.)

Athenæus II, p. 49. B. "Ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήυκος γάμφῳ, κἂν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ ἐπη ταῦτα, ἀλλ' ἔμοι δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι, τρίποδας τὰς τραπέζας φησί. Pollux VI, 83. Ἦσαν δὲ τινες πρῶται τράπεζαι, καὶ δευτέραι, καὶ τρίται, καὶ τρίποδες μὲν, ἐφ' ὧν ἔκειντο. Καὶ ἔστι τούνομα παρ' Ἡσίοδῳ καὶ ἐν Τελμησσεύσιν Ἀριστοφάνους.

CLXXXIII. (H. 181.)

Strabo VIII, p. 364. Ἡσίοδου δὲ ὅτι τὸ βριθὺ, τὸ βριαρὸν βροῖ λέγει. Conf. Eustath. pag. 295, 4.

CLXXXIV. (H. 182.)

Strabo VIII, p. 370. Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχίλοχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἑλλήνας λεγομένους τοὺς σέμπαντας καὶ Πανέλληνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προϊτιδῶν λέγοντα ὡς Πανέλληνας ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλήνων οἰζυς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

CLXXXV. (H. 183.)

Strabo XIII, p. 588. Οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαμον.

CLXXXVI. (H. 184.)

Strabo XIV, p. 676. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχον φησιν.

CLXXXVII. (H. 185.)

Schol. Sophocl. ad Œd. Tyr. arg. Οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει.

CLXXXVIII. (H. 186. L. 40.)

Eustath. pag. 112, ult. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἢ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενῇ τῇ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι, λέγουσα ὅτι Ἡσίοδος φησὶ Μενότιον τὸν Πατρόκλου πατέρα Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὡς εἶναι αὐτανεπιούσους οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλους. Conf. Eudoc. p. 331.

CLXXXIX. (H. 188. L. 122.)

Schol. Theocrit. XVI, 49. Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν (τὸν Κύκνον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.

CXC. (H. 192.)

Eustath. p. 272, 18. Ὀρχομενοῦ γὰρ φασιν υἱοῖ· Ἀσπληθῶν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφιδόκος θεοειδής.

CXCI. (H. 193.)

Eustath. p. 1318, 8. Ὑπερβασία, ἧς καὶ παρ' Ἡσίοδῳ χρῆσις ἐν τῷ·

ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.

CXCII. (H. 194.)

Eustath. p. 6424, 6. "Ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαθῶν Ἡσίοδος καὶ τὰ Μέγαρα τὴν χῶραν σκυόντα ἔφη, ὁ Πορφυρίος δηλοῖ.

CLXXX.

*Ἄξυλον alii junceam esse interpretati sunt, alii ligno abundantem; melius vero: unde nemo lignatus est, ut Hesiodus, procul enim in-silva-incadua putrescebant labia navium.

CLXXXI.

Ex Æsone et Polymela auctore Hesiodo Jason natus est.

CLXXXII.

At Hesiodus in Ceycis nuptiis (licet enim grammaticorum pueri hoc carmen illius poetæ esse negent, mihi tamen vetustissimum videtur esse) mensas tripodas vocat.

Erant enim quædam primæ mensæ et secundæ et tertiæ, eæque tripodes, quibus adjacebant. Quod nomen apud Hesiodum est et in Telmessibus Aristophanis.

CLXXXIII.

Ex Hesiodo, quippe qui βροῖ dicat pro gravi, valido (βριθὺ, βριαρὸν).

CLXXXIV.

Hesiodus tamen atque Archilochus Græcos cunctos Panhellenes quoque vocari jam norant, quum ille de Prætidibus loquens Panhellenes earum conjugia ambivisse dicat, hic Panhellenum ærunnam Thasum concurrisse scribat.

CLXXXV.

Neque enim Hesiodus Priamum novit.

CLXXXVI.

Hesiodus in Discis Amphilochem ab Apolline interfectum esse ait.

CLXXXVII.

Neque enim Homerus, neque Hesiodus, neque alius quisquam veterum tyranni in poematis mentionem injicit.

CLXXXVIII.

Antiqua historia (id, quod notitia dignum est) Patroclum Achillis consanguineum esse tradit, teste utens Hesiodo, qui Menætium, Patrocli patrem, Pelei esse fratrem dicat, ita ut alter alterius patruelis sit.

CLXXXIX.

Hesiodus Cycnum capite cano fuisse ait. Hinc etiam hoc nomen nactus est.

CXC.

Orchomeni enim filii dicunt: Aspledon Clymenusque et Amphidocus Deo-similis.

CXCI.

Ὑπερβασία (injuria), qua voce etiam Hesiodus usus est in illo:

injuriæ autem graves.

CXCII.

Inde haurientem Hesiodum Megara nominasse umbrosa Porphyrius testatur.

CXCIII. (H. 195.)

Porphyrus de abstin. II, 18. p. 134. Καὶ τὸν Ἡσίοδον οὖν εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων νομίμων ἐπαινοῦντα εἰπεῖν.

ὧς κε πόλις βέζῃσι νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος.

CXCIV. (H. 196. D. 78. L. 39.)

Schol. Vietor. ad Iliad. XVI, 174. Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρη φησὶν, Ἡσίοδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρη αὐτὴν καλοῦντων.

CXCIV. (H. 197.)

Pollux X. 85. Τὰ δὲ κἀναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Καρμέας, οὗς τινὲς Ἡσιόδῳ προσνέμουσι· λέγει γοῦν·

εὔ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κἀναστρα.

Vid. Homeri epigr. XIV. 3.

CXCVI. 47. (D. 83. L. 6.)

Apollodor. III, 14, 4. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Ἄδωνιν) Φοίνικος καὶ Ἀλφεισῖθόας λέγει. Conf. Probus ad Virg. Ecl. X, 18.

CXCVII. (L. 7.)

Theon. progymnast. p. 34, ult. (cap. VI.) Κατὰ γὰρ Ἡσίοδον πρῶτος Ἡρακλέους ἐστὶν ὁ Βούσιρις ἑνδεκα γενεαῖς.

CXCVIII. (L. 12.)

Stephan. Byz. Παλλάντιον· πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Παλλαντος, ἐνὸς τῶν Λυκάονος παίδων, ὡς Ἡσίοδος.

CXCIX. (L. 36.)

Schol. Vict. ad Il. VI, 164. ap. Valck. ad Amm. p. 242.

CXCIII.

Hesiodus etiam antiquorum sacrorum legem merito collaudans dixit :

Ut urbs sacra-faciat : lex autem antiqua optima est :

CXCIV.

Zenodotus Cleodoram eam nominat, quæ ab Hesiodo reliquisqua Polydora vocatur,

CXCXV.

Canistra poetæ illius, qui Figulos fecit, Hesiodo a nonnullis adscriptos. Dicit enim :

Bene autem coquantur cotylæ et omnia canistra.

CXCXVI.

Hesiodus Adonidem Phœnicis et Alpheisibœæ filium esse dicit.

CXCXVII.

Secundum Hesiodum Busiris undecim ætatis major erat quam Hercules.

CXCXVIII.

Pallantium, Arcadiæ urbs, nominata e Pallante, uno ex filiis Lycaonis, ut Hesiodus tradit.

CXCXC.

Antiqua carmina breviter significaverunt eum cum illa con-

Sυντόμως δὲ τὰ ἀρχαῖα δεδήλωκε, μιγῆναι οὐκ ἐθελοῦσθ' ἄλλ' οὐχ' ὡσπερ Ἡσίοδος τὰ περὶ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀκάτου γυναικὸς κατὰ μικρὸν ἐπεξεληθῶν.

CC. (L. 48.)

Strab. I, 59. Συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ (νησίδες), ὡς Ἡσίοδος φησιν.

CCI. (L. 64.)

Idem, IX, 393. Ἄφ' οὗ δὴ καὶ Κυρρείδης ὄφις, ὃν φησιν Ἡσίοδος τραφέντα ὑπὸ Κυρρέως ἐξελαθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου, λυμαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδέξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητραν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ γενέσθαι αὐτῆς ἀμφίπολον.

CCII. (L. 66.)

Schol. Apollon. ad III, 311. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσιόδῳ ἐπόμενος, ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ Ἥλιου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἐλθεῖν.

CCIII. (L. 69.)

Schol. Ambros. ad Odys. I, 85. Τὴν μὲν γὰρ Ὠγυγίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἑσπέραν, τὴν δὲ Ὠγυλίαν κατὰ Κρήτην Ἡσίοδος φησὶ κεῖσθαι.

CCIV. (L. 127.)

Palæphat. 42, init. Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος. Ἰστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, ὅτι κηθάρξ τὸ τεῖχος τῶν Θηῶν ἐτείχισαν.

CCV. (L. 132.)

Eudocia, p. 314. Τοῦτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολλυμένων μνηστῆρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης συμμάρτυρεῖ.

cupuisse nolente, neque vero, ut Hesiodus, qui historiam Pelopis et mulieris Acati minutissime persequitur.

CC.

Reliquas etiam insulas continenti terræ adjungi, Hesiodus ait.

CCI.

Hinc etiam Cychrides serpens, quem alitum a Cychreo, Hesiodus ait, ab Eurylocho profligatum fuisse, quum insulam infestaret, receptumque Eleusina a Cerere in locum administri.

CCII.

Apollonius Hesiodum secutus Circen ait in Solis curru venisse ad insulam Tyrrenhæa adjacentem.

CCIII.

Ogygiam versus occidentem, Ogygiam vero prope Cretam esse sitam Hesiodus ait.

CCIV.

De Zetho et Amphione. Quos Thebarum murum ope citharæ, ædificasse, quum alii, tum Hesiodus narrant.

CCV.

Huic numero procorum interfectorum et Hesiodus et Epimenides adsentiunt.

CCVI. (L. 133.)

Schol. Ven. ad Iliad. XIX, 116. Ἡσίοδος δὲ Ἄρτιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται.

CCVII.

Id. ibid. Ἡσίοδος δὲ Νικίππην φησὶ τὴν Πέλοπος.

CCVIII.

Ὅμηρον ἐπιμερισμοί, Crameri anecd. Vol. I. p. 46. lin. 31. Ἡσίοδος δὲ τὸ πρόκριν παρὰ τὸ κρίσις, πρόκρισις, πρόκριον καὶ ἐν συγκοπῇ πρόκριν.

CCIX.

Ibid. p. 55. lin. 32. Σησημεύεται παρ' Ἡσίοδου τὸ εὐθύνεον, ὡς ἐνόσον, ἢ φησὶ ἀποφασίζον τοῦ ε, ἢ μεταβολὴ τοῦ νυ.

CCX.

Ibid. p. 148. lin. 23. Ἡσίοδος

δῶρα νεῶν μακάρων πλῆσθαι χθονί.

CCXI. (H. 198.)

Suidas : Κομιδῆ· ἢ ἀνάσωσις. Ἡρόδοτος· λέγεται δὲ καὶ ἢ ἀφιξίς. [Ἡσίοδος.] Πολύβιος.

CCXII. 138 (D. 81. L. 78.)

Tzetz. ad Lycoph. 1396. Αἴθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, [ὡς φησιν Ἡσίοδος,] διὰ τὸν λιμόν. Conf. Grammat. Bachmanni anecd. I, p. 281.

CCVI.

Hesiodus Artibiam Amphidamantis filiam esse facit.

CCVII.

Hesiodus Nicippen Pelopis filiam esse ait.

CCVIII.

Hesiodus habet πρόκριν a κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν et per syncopeν πρόκριν.

CCIX.

Notatum est apud Hesiodum εὐθύνεον, ut ἐνόσον, sive per phonasum literæ ε, sive per metabolen syllabæ ν.

CCX.

Hesiodus :

Dona deorum beatorum accumulata-esse in terra.

CCXI.

Κομιδῆ. Receptus in locum aliquem. Herodotus. Adventus filiam hoc nomine appellatur. [Hesiodus.] Polybius.

CCXII.

Æthon (Ividus) Erysichthon vocabatur, [ut ait Hesiodus,] propter famem.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑΙ ΟΜΗΡΟΥ ΑΓΩΝ.

1. Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες ἀνθρώποι πολιτὰς ἰδίου εὐχονται γενέσθαι. Ἄλλ' Ἡσίοδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπῆλλαξεν ἐπὶ ὧν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ·

εἶσατο δ' ἄγχ' Ἐλικώνος οἴζυρῆ ἐνὶ κώμῃ

Ἄσκη, χεῖμα κακῆ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῆ·

Ὅμηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἐαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσι. Καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι Μέλῃτος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθίδος Νύμφης κεκλησθῆναι φασὶ πρότερον Μελισιγένη, ὕστερον μὲντοι τυφλωθέντα Ὅμηρον μετονομασθῆναι, διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιοῦτων συνήθη προσηγορίαν. Χῖοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν, ἴδιον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισώζεσθαι τινὰς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς, Ὅμηριδας καλουμένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἀρξασθαι, καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην. Περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πᾶσιν ἔστιν. Ἑλλάντιος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης Βίωνα λέγουσιν, Εὐμαίον δὲ Μέλῃτα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ Τροίζηνος Δαήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Ταμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον προγραμματέα· εἰσὶ δ' οἱ Τηλέμαχον τὸν Ὀδυσσεῶς μητέρα δ' οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθίδα, οἱ δὲ Θεμιστήν, οἱ δὲ Εὐνηθῶ, ἔνιοι δὲ Ἰθακσίαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μούσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. Ἐκαλεῖτο δὲ Μέλῃς, ὡς δὲ τινες φασὶ, Μελισιγένης, ὡς δὲ ἔνιοι, Αὐλήτης. Ὀνομασθῆναι αὐτὸν φασὶ τινες Ὅμηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ ὄμῃρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσιαι, οἱ δὲ διὰ τὴν πῆρωνιν τῶν ὀμμάτων. Παρὰ γὰρ τοῖς Αἰο-

HESIODI ET HOMERI CERTAMEN.

1. Homerum et Hesiodum, poetarum excellentissimos, omnes suos fuisse cives gloriautur. Hesiodus autem, sua patria nominata, omnem contentionem diremit, dicens de patre suo :

habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Ascra, hieme malo, æstate molesto, numquam bono.

Homerum autem omnes pene urbes, earumque coloni apud se natum affirmant : primi quidem Smyrnæi Meletis, patrii fluvii, et Critheidos Nymphæ filium fuisse, et exinde Melesigenem primo nominatum dicunt; deinde vero, cum cæcus factus esset, Homeri nomen accepisse, quod quidem imponere visu privatis in ista regione mos erat. Chii rursus argumenta adhibent, eum civem esse suum dicentes et apud se etiamnum restare quosdam de genere ejus Homeridas appellatos. Colophonii autem vel locum ostentant, in quo dicunt eum, dum litteras doceret, poesin primo attingisse, initio facto a poemate, quod nuncupatur Margites. De parentibus autem ejus summa est apud omnes disceptatio. Hellanicus quidem et Cleanthes dicunt, patrem ejus Bionem fuisse; Eumæon autem, Meletem; Callicles, Dmasagoram; Democritus Troezenem, Daemonem mercatorem; quidam vero Tamyram; Ægyptii autem Menemachum, scribam; sunt etiam, qui Telemachus Ulixis filium. Matrem autem ejus hi Metin, hi Cretheida, hi Themisten, hi Eugnotho, aliqui vero Ithacensem quamdam a Phœnicibus in servitutem venditam; alii Calliopen, Musam; alii Polycasten, Nestoris filiam. Vocabatur autem Meles, vel, ut alii ferunt, Melesigenes; vel secundum nonnullos, Auletes; aliqui vero Homerum nominatum prædicant ex eo, quod pater ejus in obsidem Persis a Cypriotis traditus fuerit; alii vero, ob cæcitatem; ita enim cæci ab Æolis vocantur. Quod vero

λεῦσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. Ὅπερ δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ θεοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας περὶ Ὁμήρου, ἐκδησόμεθα. Τοῦ γὰρ βασιλέως πυθόμενον πόθεν Ὅμηρος καὶ ἴνος, ἀπεφοίβασε δι' ἑξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

Ἄγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν
ἀμφοροῖσι σειρήνος. Ἔδος δ' Ἰθακῆσιός ἐστιν
Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νεστορῆς Ἐπικάστη
μήτηρ, ἧ μιν ἔτικτε βροτῶν πολλὸ πάνσοφον ἄνδρα.

2. Οἱς μάλιστα δεῖ πιστεῦειν διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν ἀποκρινόμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξακός. Ἔνιοι μὲν οὖν αὐτὸν προγενέστερον Ἡσίοδου φασὶν εἶναι· τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγγενῆ. Γενεαλογουσι τε οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ Θεώσης τῆς Ποσειδῶνος γενέσθαι Λίνον, Λίνου δὲ Πιερῶν, Πιέρου δὲ καὶ Νύμφης Μεθώνης Οἰάγρου, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα, Ὀρφέως δὲ Ὀρτην, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ Εὐφημον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τούτου δὲ Δίον καὶ Ἀπελλιον, Δίου δὲ καὶ Πυκμιήδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγατρὸς Ἡσίοδον καὶ Πέρσην, Πέρσου δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ θυγατρὸς καὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὅμηρον.

3. Τινὲς δὲ συνακίεσαι φασὶν αὐτούς, ὥστε καὶ ἀγωνίσασθαι ὁμῶς ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας· ποιήσαντα γὰρ τὸν Μαργίτην Ὅμηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλεις βασιφδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ ἐς Δελφούς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τίς εἴη· τὴν δὲ Πυθίαν εἰπεῖν·

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὶς ἧ σε θανόντα
δέξεται. Ἄλλὰ νέων παίδων αἴνιγμα φύλαξαι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περιίστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄφιξιν, διατρίβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτελών πάντας τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας οὐ μόνον βῶμῃ καὶ τάχει ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, μεγάλας δωρεὰς τιμῶν, συνεκάλεσε. Καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὡς φασι, συμβαλόντες ἀλλήλοις ἦλθον εἰς Χαλκίδα, Ὅμηρός τε καὶ Ἡσίοδος. Τοῦ δὲ ἀγῶνος ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ μετ' αὐτῶν Πανίδης, ἀδελφὸς ἂν τοῦ τετελευτηηκότος. Ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων, νικῆσαι φασὶ τὸν Ἡσίοδον τὸν τρόπον τοῦτον· προσελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυνθάνεσθαι τοῦ Ὁμήρου καθ' ἐν ἑκάστον, τὸν δὲ Ὅμηρον ἀποκρίνασθαι. Φησὶν οὖν Ἡσίοδος·

Υἱὲ Μέλητος, Ὅμηρε, θεῶν ἄπο μῆδεα εἰδῶς,
εἴπ' ἄγε μοι παμπρῶτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;
ΟΜΗΡΟΣ.

Ἄρχην μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι.

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·

Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοὶς ἐπιείκελ' Ὅμηρε,
τί θνητοῖσιν ἄριστον οἶεαι ἐν φρεσὶν εἶναι;

4. Ὁ δέ·

Ὅπποταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνά δώματ' ἀκούαζωνται αἰδοῦ
ἤμενοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρεῖων, μέθυ δ' ἕκ κρητήρος ἀφύσσω
οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγγεῖλι δεπάεσσι·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

5. Ῥηθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασὶ θαυμασθῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἔπη, ὥστε χρυσοῦς αὐτοὺς στίχους προσαγορευθῆναι, καὶ ἐτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς πρὸ τῶν δειπνῶν καὶ σπονδῶν προκατεῦχεσθαι πάντας. Ὁ δὲ Ἡσίοδος, ἀχθῶς

audivimus, Adrianum, divinum illum imperatorem, Pythiam de Homero consuluisse, id exponemus. Cum enim rex ille interrogaret, qua patria et patre natus fuerit Homerus, hujusmodi responsum versibus hexametris comprehensum, tulit :

Ignotum me percontaris genus et patriam terram
divini Sirenis : sedes autem Ithacensis est :

Telemachus vero pater, et filia-Nestoris Epicaste [rum.
mater, quæ eum peperit, mortalium longe sapientissimum vi-

2. Quibus omnino fides est adhibenda, et ejus gratia, qui interrogavit, et ejus, qui responsum dedit; præsertim vero cum ipse poeta avum suum tam magnifice carminibus celebraverit. Aliqui autem dicunt, antiquiorem eum Hesiodo fuisse; nonnulli autem juniorem et cognatum. Et hi quidem generis originem hoc modo deducunt. Ab Apolline, ut dicunt, et Thoosa, Neptuni filia, genitus erat Linus; a Lino Pierus; a Piero et Nympha Methone OEagrus; ab OEagro et Calliope Orpheus; ab Orpheo Ortes; ab eo Harmonides; ab eo Philoterpis; ab eo Euphemus; ab eo Epiphradès; ab eo Melanopus; ab eo Dios et Apellæus; a Dio vero et Pycimede, Apollinis filia, Hesiodus et Perses; a Perse Maon; a Maonis vero filia et Melele fluvio, Homerus.

3. Aliqui autem eos una floruisse dicunt, simulque certasse Aulide in Bœotia. Homerum enim, cum poema suum, Margitem, composuisset, id canentem urbes circumnisse; cum Delphos vero advenisset, de patria sua percontatum, quænam esset; Pythiam autem respondisse :

Est Ios insula, matris patria, quæ te mortuum
excipiet; sed juvenum ænigma cave.

Eum autem, hoc audito responso, in Ium noluisse proficisci, sed in illa regione commoratum. Hoc vero tempore Ganyctor funebres ludos patri suo Amphidamanti, Eubææ regi, instituens, omnes non robore solum et velocitate, sed sapientia etiam præcellentes viros, magnis præmiis ad certamen invitabat; illi autem fortuito, ut dicunt, sibi invicem obvi Chalceda venerunt, Homerum et Hesiodum. Certaminis autem iudices constituebantur aliqui maxime conspiciendi e Chalcedensibus viri, et inter eos Panides, defuncti regis frater; et utroque poeta admirabiliter certante, Hesiodum tandem hoc modo vicisse dicunt. In medium enim prodeuntem quæstiones seriatim Homero proposuisse, Homerum autem respondisse. Dicit igitur Hesiodus :

Fili Meletis, Homere, a diis consilia sciens,
age, dic mihi primum, quid optimum sit mortalibus?

HOMERUS.

Initio quidem non nasci mortalibus optimum,
natum vero quam celerrime portas Orci transire.

Secunda vice Hesiodus :

Age, dic mihi et hoc, diis similis Homere, [esse?
quid mortalibus (dum vivunt) optimum existimas in mente

4. Homerus.

Quoties lætitia quidem defineat populum universum,
convivantesque per domum audiant cantorem
sedentes ordine, juxta vero impleantur mensæ
pane et caribus, vinumque ex cratere hauriens
pincerna adferat et infundat poculis :
hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.

5. His vero recitatis carminibus, adeo vehementer omnes Græcos ea admiratos fuisse dicunt, ut exinde aurea carmina nominarentur; et his etiam temporibus in publicis sacrificiis pro communi precationis formula ante cenas et libationes

σβεις ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερία, ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὠρμησεν ἐπερώτησιν, καὶ φησι τοὺςδε τοὺς στίχους:

Μοῦσ', ἄγε μοι τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα·
τῶν μὲν μηδὲν αἶεide, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι αἰοιδῆς.

6. Ὁ δὲ Ὀμηρος, βουλόμενος ἀκολουθῆσαι τὸ ἀπορον λύσαι, φησὶν·

Οὐδέποτε' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναγήποδες ἵπποι
ἄρματα συτρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

7. Καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος, ἐπὶ τοὺς ἀμφιβόλους γνώμας ὠρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων ἤξειον καθ' ἓνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμηρον. Ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσίοδου, ὁ δὲ ἐξῆς Ὀμήρου, ἐνίοτε δὲ καὶ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσίοδου.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο βοῶν κρέα κ' αὐχένας ἵππων
ΟΜΗΡΟΣ.

ἔκλυον ἰδρώοντας, ἔπει πολέμοιο κόρεσθεν.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Καὶ Φρυγες, οἱ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἀριστοὶ
ΟΜΗΡΟΣ.

ἀνδράσι ληϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα,
ΟΜΗΡΟΣ.

χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν θλων κατὰ φύλα γιγάντων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Οὔτος ἀνὴρ ἀνδρὸς τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάκλιδός ἐστι
ΟΜΗΡΟΣ.

μητρός· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξί.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἦ τ' ἄρα σοὶ γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ,
ΟΜΗΡΟΣ.

σῶμα τότε σπεύραντε διὰ χρυσέην Ἄροδίτην.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμηθή γάμῳ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
ΟΜΗΡΟΣ.

Καλλιστῶ κατέπεφνε ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες
ΟΜΗΡΟΣ.

οἴκοθεν· ἀλλὰ παρεῖχεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσῃ
ΟΜΗΡΟΣ.

σύλλεγον ὄστέα λευκὰ βοῶς κατατεθηγῶτος.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

ΟΜΗΡΟΣ.

παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνοσ ἀντιθέοιο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡμεῖς δ' ἀμπεδίον Σιμοέντιον ἤμενοι αὐτοσ
ΟΜΗΡΟΣ.

usurpentur. Hesiodus autem, Homeri famam ægre ferens, ad intricatas deinde quaestiones pergat, et hos versus recitat :

Musa, age mihi presentiaque futuraque et præterita :
eorum quidem nihil cane; tu vero aliæ memento cantilenæ.

6. Homerus vero carmine consequente difficultatem solvere cupiens, dicit :

Numquam circa Iovis tumulum sonipedes equi
currus collident, contententes pro victoria.

7. His igitur pulchre expeditis, ad ambiguas sententias processit Hesiodus, et plures versus recitaturus voluit, ut eorum singulis, alii post alium, Homerus congruenter responderet. Prior igitur est Hesiodi, posterior Homeri, aliquando tamen duobus versibus quaestionem suam proponit Hesiodus.

HESIODUS.

Cænabant deinde boum carnem, et cervices equorum
HOMERUS.

solvebant sudantes, postquam bello satiati sunt.

HESIODUS.

Et Phryges, qui omnium hominum in navibus optimi sunt,

HOMERUS.

ut per viros prædones in littore cænâ sumant.

HESIODUS.

Hercules solvit ab humeris curvum arcum,
HOMERUS.

manibus jaculans sagittis cunctorum per gentes Gigantum.

HESIODUS.

Hic vir a-patreque bono, et imbelli est
HOMERUS.

matre; quoniam bellum grave est omnibus feminis.

HESIODUS.

Sane igitur in-te pater mixtus-est et veneranda mater,
HOMERUS.

corpus tunc seminantes per auream Venerem.

HESIODUS.

Sed postquam subjecta-est nuptiis Diana sagittis-gaudens,
HOMERUS.

Callisto interfecit argenteo arcu.

HESIODUS.

Sic illi quidem epulabantur per-totum-diem, nihil habentes
HOMERUS.

domo-petitur; sed præbuit rex virorum Agamemnon.

HESIODUS.

Cænâ postquam-ceperunt, in cinere ardente

HOMERUS.

collegerunt ossa alba bovis mortui.

HESIODUS.

HOMERUS.

filii magnanimi Sarpedonis divini.

HESIODUS.

Nos vero per-campum Simoisium sedentes hoc-mod
HOMERUS.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

- Ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἄμφ' ὤμοισιν ἔχοντες
 ΟΜΗΡΟΣ.
 φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.
 ΗΣΙΟΔΟΣ.
 Δὴ τότε ἀριστῆες κοῦροι χεῖρεσσιν θαλάσσης
 ΟΜΗΡΟΣ.
 ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπέρυσαν ὠκύαλον ναῦν.
 ΗΣΙΟΔΟΣ.
 Κολχίδ' ἔπειτ' ἴκοντο, καὶ Αἰήτην βασιλῆα
 ΟΜΗΡΟΣ.
 φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἢ δ' ἀθέμιστον.
 ΗΣΙΟΔΟΣ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε καὶ ἔκπιον, οἶδμα θαλάσσης
 ΟΜΗΡΟΣ.
 ποντοπορεῖν ἤμελλον εὐσσέλωμον ἐπὶ νηῶν.
 ΗΣΙΟΔΟΣ.
 Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὔχετο πᾶσιν δλέσθαι
 μηδέποτ' ἐν πόντῳ καὶ φωνήσας ἔπος ἤυδα·
 ΟΜΗΡΟΣ.
 Ἔσθιέτ', ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε. Μηδέ τις ὑμέων
 οἴκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 πημανθείς· ἀλλ' αὐτίς ἀπήμονες οἴκαδ' ἴκοισθε.
 8. Πρὸς ταῦτα δὲ πάντα τοῦ Ὁμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος,
 πάλιν φησὶν ὁ Ἡσίοδος·
 Τοῦτό τι δὴ μοι μῦθον ξειρομένῳ κατάλεξον,
 πόσσοι ἄμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;
 9. Ὁ δὲ Ὁμηρος διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται
 οὕτως·
 Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχαραί· ἐν δὲ ἐκάστῃ
 πενήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα' πενήκοντα·
 τρεῖς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.
 10. Τοῦτο δὲ εὐρίσκειται πλῆθος ἀπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν οὐ-
 σῶν ν', ὀβελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ χιλιᾶδες β', κρεῶν
 δὲ δεκαθῦο μυριάδες, πεντακισχίλιοι [τετρακόσιοι καὶ πενή-
 κοντα.] Κατὰ πάντα δὲ τοῦ Ὁμήρου ὑπερτεροῦντος, φθονῶν ὁ
 Ἡσίοδος ἀρχεται πάλιν·
 Ὑπὲρ Μέλῃτος Ὁμηρ', εἴπερ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
 ὡς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλοιο θύγατρως,
 λέξον, μέτρον ἐναρμόζων, ὅ τι δὴ θνητοῖσι
 κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.
 11. Ὁ δὲ φησὶ·
 Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
 εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα σοὶ πρόφρων ἀγορεύσω.
 Κάλλιστα μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
 αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων
 εὖνον εἶναι ἑαυτῷ ἀεὶ χρόνον ἐς τὸν ἄπαντα.
 Ἄλλο δὲ πᾶν, ὅ τι τῷ θυμῷ φίλον ἐστίν, ἐρώτα.
 ΗΣΙΟΔΟΣ.
 Πῶς ἂν ἀριστ' οἰκοῖντο πόλεις, καὶ ἐν ἧθεσι ποίους;
 ΟΜΗΡΟΣ.
 Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχροῶν ἐθέλοιεν·
 οἳ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκῃ δ' ἀδίκουσιν ἐπέη·

HESIODUS.

- Profecti-sumus ex navibus viam, circa humeros habentes
 HOMERUS.
 enses capulis-aptatos et spicula longa.
 HESIODUS.
 Iam tunc primarii juvenes manibus de-mari
 HOMERUS.
 libentes et propere detraxerunt velocem navem.
 HESIODUS.
 Colchida deinde profecti-sunt, et Æeten regem
 HOMERUS. [stum.
 fugerunt, quoniam noverunt eum inhospitalem atque inju-
 HESIODUS.
 Sed postquam libarunt et biberunt, fluctus maris
 HOMERUS.
 transituri erant bene-transtis-aptatis in navibus.
 HESIODUS. [rident
 Illis autem Atrides magnopere precatu-est omnibus, ut pe-
 numquam in ponto; et dicens verbum locutus-est :
 HOMERUS.
 Edite, o hospites, et bibite; neque quis vestrum
 domum redeat caram in patriam terram,
 læsus; sed rursus illæsi domum revertamini.
 8. Ad hæc autem omnia pulchre Homero respondente, rur-
 sus dixit Hesiodus :
 Hoc igitur mihi solum percontanti narres :
 quot cum Atridis Trojam venerunt Achivi?
 9. Homerus vero per arithmeticum problema ita respondit ;
 Quinquaginta erant ignis foci; in singulis vero
 quinquaginta obeli; circum eos vero carnes quinquaginta :
 ter autem trecenti circa singulas carnes erant Achivi.
 10. Hic autem incredibilis invenitur numerus; cum enim
 quinquaginta sint foci, obeli sunt quingenti et bis mille; carnes
 centies vices quinquies mille, [quadringentæ et quinquaginta.]
 In his autem omnibus cum Homerus superior evaderet, Hesio-
 dus invidia stimulatus rursus incipit :
 Fili Meletis, Homere, siquidem honorant te Musæ,
 ut fertur, summi Jovis magni filiæ,
 dicas, metricis-numeris adaptans, quid jam mortalibus
 pulcherrimumque et maxime invisum; cupio enim audire.
 11. Homerus autem dicit :
 Hesiode, fili Dii, haud-invittum me hæc jubes
 dicere; sed ego valde tibi promptus narrabo.
 Pulcherrimum quidem honorum erit mensuram esse
 se sibi, malorum autem maxime-odiosum omnium,
 benevolum esse sibi semper tempus in perpetuum : [tare.
 aliud autem omne, quodcumque animo gratum-est, percon-
 HESIODUS. [bus?
 Quomodo optime habitentur civitates, et quibusnam mori-
 HOMERUS.
 Si lucrum-facere ex turpibus rebus nolint;
 boni autem honorentur prænæque injustis adsit,

εὐχεσθαι δὲ θεοῖσι· τὸ πάντων ἐστὶν ἄμεινον.

HESIODUS.

Ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχειν σ' ὅ τι φύεται εἰπεῖν;

OMHERUS.

Ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

HESIODUS.

Ἢ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρεία δύναται τί;

OMHERUS.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίῳις μόχοισι πορίζειν.

HESIODUS.

Τῆς σοφίης δὲ τί τέχμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;

OMHERUS.

Γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἄμ' ἔπεσθαι.

HESIODUS.

Πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν;

OMHERUS.

Οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἔπηται.

HESIODUS.

Ἢ δ' εὐδαιμονίη τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;

OMHERUS.

Λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡσθέντα τε πλεῖστα.

12. Ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνας πάντας τὸν Ὀμήρον ἐκέλευον στεφανοῦν· ὁ δὲ βασιλεὺς Πανίδης ἐκέλευσεν ἕκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·

Πηϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἄμητοῦ, ἀρότου τε δυσσομενάων·
αἱ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὐτὶς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ,
φαινοντάς, ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος· οἱ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἱ τ' ἄγκυρα βησσέηντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πτόνα χῶρον
ναίουσιν. Γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βρωτεῖν·
γυμνὸν τ' ἄμακάν, ὅταν ὄρια πάντα πέλωνται.

13. Μεθ' ὃν Ὀμηρος·

Ἄμφι δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσαντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης δνόσαιτο μετελθῶν,
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσός. Οἱ γὰρ ἄριστοι
κριθέντες Τρῳάας τε καὶ Ἐκτορα δῖον ἔμιμον,
φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελύμω·
ἀσπίρ' ἄσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρου, ἀνέρα δ' ἀνήρ.
Ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὧς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἐφρίξεν δὲ μάχῃ φησιμίβροτος ἐγγείησι
μακραις, ἃς εἶχον ταμεισίχροας. Ὅσσε δ' ἄμπερδεν
αὐγῇ χαλκεῖη, κορύθων ἄπο λαμπομενάων,
θωρήκων τε νεοσηκῆτων, σακῶν τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἀμυδῖς. Μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη
ὅς τότε γηθησειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀπάχοιτο.

14. Θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὀμήρον οἱ Ἕλληνας ἐπήρουν, ὡς παρὰ τὸ προεῖχον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ ἐκέλευον διδοῖναι τὴν νίκην. Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστεφάνω-

precari autem diis : id omnium est optimum.

HESIODUS.

In re-minima optimum, habesne, quid generetur, dicere?

HOMERUS.

Mea quidem sententia, animi boni in corporibus hominum.

HESIODUS.

At justitiaque et fortitudo quid potest?

HOMERUS.

Publicam utilitatem privatim laboribus promovere.

HESIODUS.

Sapientiae vero quid indicium inter homines est?

HOMERUS.

Intelligere praesentia recte, opportunitatem vero sequi.

HESIODUS.

Credere vero hominibus quale negotium par est?

HOMERUS.

Ea, quae ipsum periculum transacta sequatur.

HESIODUS.

Felicitas autem quid in hominibus vocatur?

HOMERUS.

Dolentem minime, mori, gaudentem vero maxime.

12. Cum autem et haec dicta essent, Graeci omnes Homerum coronari jusserunt : jussit autem rex Panides utrumque poematum suorum pulcherrimam aliquam partem recitare. Hesiodus igitur primus dixit :

Pleidibus Atlante-natis exorientibus
Incipe messem, arationem vero occidentibus :
hae quidem noctesque et dies quadraginta
latent : rursum vero revoluta anno
apparent, primum ut-acuitur ferrum.
Haec utique arvorum est lex, et *iis*, qui mare
prope habitant, et *iis*, qui valles flexuosas,
mari fluctuante procul, pinguem regionem
incolunt : nudus serito, nudusque arato ;
nudusque metito, cum tempestiva omnia fiant.

13. Post quem Homerus :

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges
firmæ, quas neque Mars vituperasset interveniens,
neque Minerva populorum-concitatricis : illi enim præstan-
tissimi] delecti Trojanorum et Hectorem divum manebant,
addensantes hastam hastæ, scutum scuto valido :
clypeus igitur clypeum fulciebat, galea galeam, virumque
vir :] seque *invicem* attingebant comantes galeæ splendidis
conis] nutantium, adeo densi steterunt inter-se.
Horruit autem pugna mortalibus-exortiosa hastis
longis, quas tenebant incidentes-corpora : oculosque perstrin-
gebat] splendor æreus galeis a lucentibus,
thoracibusque recens-extersis, scutisque fulgentibus,
congreredientium in-unum : valde audax-animo esset,
qui tunc gavisus-esset videns laborem neque tristatus-esset.

14. Graeci autem et in hoc Homerum admirati laudarunt, quod pulchriora, quam expectare fas erat, carmina composuis-
set, ideoque eum victorem prædicari jusserunt : rex autem
Hesiodum coronavit, dicens, æquum esse, ut ille, qui ad agri-

σεν εἶπ᾽ ὅτι δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίᾳ καὶ εἰρήνῃ προ-
καλούμενον νικῆν, οὐ τὸν πολέμου καὶ στραγᾶς διεξιόντα. Τῆς
μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυγεῖν τὸν Ἡσίοδον· καὶ λαβόντα
τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις, ἐπιγράφαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἐλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
ἕμνη νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὀμηρον.

15. Τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελ-
φοὺς χρησόμενος, καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῶν θεῶν ἀναθήσων.
Προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῶν καθ', ἔνθεν γενομένην τὴν προφη-
τίν φασιν εἰπεῖν·

Ὀλβιος οὗτος ἀνήρ ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
Ἡσίοδος, Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτῃσι·
τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσῃν ἐπικλίδναται ἡώς.
Ἄλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιον ἄλλος·
καίθι δέ τοι θανάτοι τέλος πεπωμένον ἔστίν.

16. Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου
μὲν ἀνεχώρει, νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμείαν τὸν θεὸν λέγειν· εἰς δὲ
Οἰνῶν τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρὰ Ἀμφίφραει καὶ Γα-
νύκτορι τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. Ὁ γὰρ τό-
πος οὗτος ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. Διατριβῆς δ' αὐτῷ πλείου-
τος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνώσιν, ὑπονοήσας οἱ νεανίσκοι τὴν
ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ
μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν.
Τοῦ δὲ νεκροῦ τριταῖον πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσερχθέν-
τος, ἐορτῆς τινος ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὕσης Ἀριαδναίας,
πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἐδραμον καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες,
ἐκεῖνοι μὲν πενήσαντες ἐθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτουν. Οἱ
δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργήν, κατασπᾶσαντες ἀλιευτικὴν
σκάρου διέπλευσαν εἰς Κρήτην· οὓς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ
Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὡς φησὶν Ἀλκιδάμας ἐν Μου-
σαίῃ. Ἐρατοσθένης δὲ φησὶν ἐν Ἐνηπόδιῳ Κτίμενον καὶ Ἀντι-
φρον τοὺς Γανύκτορας ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελθόντας σφα-
γιασθῆναι θεσμοῖς ξενίοις ὑπὸ Εὐρυκλέους τῶν μάντεως. Τὴν
μῆνοι παρθένου, τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημένων, μετὰ τὴν
φιραν ἑαυτὴν ἀναρτῆσαι· φθαρῆναι δὲ ὑπὸ τινος ξένου, συνό-
δου τοῦ Ἡσίοδου, Δημόδου ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναρτηθῆναι
ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. Ὑστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χρισμὸν
μετενεγκάντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἐθαψαν, καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ
τάφῳ·

Ἄσκη μὲν πατρίς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος
ὄστέα πληξίππων γῆ Μινυᾶς κατέχει
Ἡσίοδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνῳ σαφίης.

17. Καὶ περὶ μὲν Ἡσίοδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὀμηρος ἀποτυχὼν
τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν
Θηβαίδα, ἔπη ζ, ἦς ἡ ἀρχή·

Ἄργος αἶεθε, θεὰ, πολυδίφιον, ἔνθεν ἄνακτες·
εἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ζ, ὧν ἡ ἀρχή·

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μούσαι.

18. Φασὶ γὰρ τινες καὶ ταῦτα Ὀμήρου εἶναι. Ἀκούσαντες δὲ
τῶν ἐπῶν οἱ Μίδα τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος καὶ Γόργος,
παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπιγράμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ
πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῆ τὸν Μίδου θάνατον
οἰκτιζομένη. Καὶ ποιεῖ οὕτως·

Χαλκή παρθένος εἰμι, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἦμαι.
Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νῆα καὶ δένδρεα μακρὰ τετήλη,
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἡέλιος ἀνίω φανίη λαμπρὰ τε σελήνη,
αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
σημανέως παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῆδε τέθαπται.

culturam et pacem adhortaretur, victoriam reportaret, non ille,
qui bella et caedes narraret. Victoriam igitur hoc modo asse-
cutum fuisse Hesiodum dicunt; tripodemque æreum, quem
præmio acceperat, Misis consecrasset, hac prius inscriptione
notatum :

Hesiodus Misis Heliconiadicibus hunc consecravit,
cantu quum vicisset Chalcide divinum Homerum.

15. Certamine igitur dimisso, Hesiodus Delphos navigavit,
oraculum ibidem consulturus, et victoriae suæ primitias Deo
consecraturus. Cum vero templum ingrederetur, deo repletam
prophetissam hoc modo cecinisse dicunt :

Felix ille vir, qui circa meam domum versatur,
Hesiodus, Misis honoratus immortalibus :
ejus certe gloria erit, quocumque dispergitur aurora.
Sed Jovis cave Nemei pulchrum lucum ;
ibi enim tibi mortis exitus destinatus est.

16. Hesiodus autem, audito oraculo, a Peloponneso discessit,
putans illam, quæ in illa erat regione, Nemeam deum signifi-
care. OEnoem vero in Locride adveniens, apud Amphiphanem
et Ganycetorem, Phegei filios, diversatur, vaticinii sane ignarus ;
omnis enim illa regio Jovi Nemeo consecrata erat. Cum autem
diutius apud OEnoenses commoratus esset, suspicati adolescen-
tes Hesiodum sorori suæ stuprum intulisse, eum interfecerunt,
marique, quod Eubœam et Locridem interjaçet, submerserunt.
Cum vero tertio post die cadaver ad terram delphinas
detulissent, quo tempore festum solenne in honorem Ariadnae
celebrabatur, omnes ad litus decurrerunt, agnitoque corpore,
illud quidem lugentes sepelierunt, interfectores autem exquisi-
verunt ; qui sane civium suorum iram pertimescentes, cymba
piscatoria raptim comparata, ad Cretam navigarunt. Eos autem
in ipso itinere fulmine percussus Jupiter submersit, ut narrat
Alcidamas in Museo. Eratosthenes autem dicit in Enepedo Cti-
memum et Antiphum, Ganycetoris filios, ob illud, quod diximus,
crimen, cum rediissent, ab Eurycle haruspice, ut leges hospi-
tales exigunt, morte mulctatos fuisse. Virginem quidem,
horum hominum sororem, post violatâ pudicitia injuriam,
semet suspendisse ; corruptam vero fuisse ab hospite quodam,
qui Hesiodo comes itineris fuerat, nomine Demode, quem et
ipsum ab illis interfectum narrat. Postremo vero Orchomeniî,
oraculo moniti, corpus ad se translatum sepelierunt, et hanc
inscriptionem tumulo imposuerunt :

Ascere quidem patria dives-segetum ; sed mortui
ossa equos-concitantium terra Minyarum detinet
Hesiodi, cujus plurima inter homines gloria est,
hominibus judicantibus in tentamine sapientiæ.

17. Hæc vero de Hesiodo. Homerus autem post amissam vic-
toriam circumerrans recitabat poemata ; primum quidem The-
baida, septies mille versus, quæ sic incipit :

Argos cane, dea, siticulosum, ubi reges ;
deinde Epigonos, totidem versus, quorum initium :
Nunc autem a recentioribus initium-faciamus, Musæ.

18. Dicunt enim nonnulli et hos Homeri esse. Auditus autem
carminibus Xanthus et Gorgus, Midæ filii, rogant eum, ut epi-
gramma, patris sui sepulchro inscribendum, componeret. Sep-
ulchro autem imposita erat imago virginis ænea, Midæ mor-
tem deflentis. Epitaphium igitur, quod sequitur, componit :

Ænea virgo sum, Midæque in monumento sedeo :
dum undaque fluit, et arbores altæ florent,
et fluvii tument, inundataque mare,
sol exorians luçet splendidaque luna ;
hic manens deplorato super tumulo
narro prætereuntibus, Midas quod hic sepultus est.

19. Λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθῃσιν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας·

Φοῖβε ἄναξ, δῶρον τόδ' Ὀμηρος καλὸν ἔδωκα
σῆσιν ἐπιπροσύνας· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάζεις·

20. Μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσειαν ἔπη μβφ', πεποικηκὸς ἦδη τὴν Διάδα ἐπὼν με'. Παραγενόμενος δὲ ἐκείθεν εἰς Ἀθήνας, αὐτὸν ξενισθῆναι φασὶ παρὰ Μένοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. Ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους ὄντος, καὶ πυρὸς καιομένου, σχεδιάσαι λέγεται τοῦδε τοῦ στίχου·

Ἄνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος·
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
λαὸς δ' εἰν ἀγορῆσι καθήμενος εἰσροάσθαι.
Αἰθόμενου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἥματι χειμερίῳ, ὅπῃσιν νίψῃσι Κρονίων.

21. Ἐκείθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐρραψῶδει τὰ ποιήματα. Τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς Ἄργος· καὶ λέγει ἐκ τῆς Διάδος τὰ ἔπη τάδε·

Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην τ' Ἀσίνην τε, βαθὴν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροίξην, Ἡϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίουραρον,
νῆσόν τ' Αἰγίναν Μάσσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδείδης, ὃς πατὴρ ἔχων μένος Οἰνείδαο,
καὶ Σθέnelος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
Τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
Ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐπιχρώντο
Ἄργεῖοι λινοθύρηχες, κέντρα ποταλέμοιο.

22. Τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προστηχότες, ὑπερβολῆ χαρέντες ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελεῖσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῆν ἀναστήσαντες, ἐψηφίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἐνιαυτὸν, ἄλλην δὲ θυσίαν πεντακτηρίδα ἐς Χίον ἀποστέλλειν. Ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ·

Θεῖος Ὀμηρος ὅδ' ἐστίν, ὃς Ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον
πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιπεῖ σοφίῃ,
ἔξοχα δ' Ἀργείους, οἱ τὴν θεοπειχέα Τροίην
ἤρειψαν ποινήν ἠΰκόμου Ἑλένης.
Ὅθ' χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπτολις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφῆπει ἀθανάτων.

23. Ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον εἰς τὴν πανηγυρίαν. Καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κερατινὸν βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.

24. Ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου, οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν κοινὸν ἐποίησαντο, Δῆλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῇ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῶ. Τῆς δὲ πανηγύρεως λυθείσης, ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἐπλευσε πρὸς Κρεώφυλον, κακεῖ χρόνον διέτριβεν, πρὸς τῆς ὄντος ἦδη. Ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος, παίδων τιῶν ἀπ' Ἀλκείας ἐρχομένων, ὡς φασὶ, πυθόμενος·

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκადίης θηρητόρες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;
εἰπόντων δὲ ἐκείνων·

19. Donatus autem ab iis phiala argentea, eam Apollini Delphico consecrat, hac prius inscriptione imposita :

Phœbe rex, donum hoc Homerus pulchrum dedi
tuæ sapientiæ; tu autem mihi gloriam semper præbeas.

20. Post hæc autem componit Odysseam, 12500 versus, composita prius Iliade 10005 versuum. Inde vero Athenas profectum a Medonte, Atheniensium rege, hospitio acceptum dicunt. In curia vero, cum frigida esset tempestas, et ignis accensus esset, hos versus ex tempore recitasse dicitur :

Viri quidem corona liberi, turres vero urbis;
equi autem rursus campi decus, naves vero maris;
populus autem in concionibus sedens conspicuus.
Arden te igne augustior domus videtur
die hiberno, cum nivem-demittat Saturnius.

21. Inde Corinthum profectus, rhapsodias canebat, magnisque honoribus affectus, Argos migrat, ibique ex Iliade hos versus recitat :

Qui vero Argosque tenebant Tiryntaque bene-munitam,
Hermionemque Asinamque, profundum sinum habentes;
Troæna Eionasque et vitibus-consitam Epidaurum,
insulamque Æginam, Masetaque, juvenes Achivorum :
his porro præerat voce insignis Diomedes,
Tydides, sui patris habens vim Cœnidæ,
et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius.
Cum-his vero una Eurypylus tertius ibat, similis-deo vir,
Mecistei filius Talaionidæ regis.
Universis autem præerat voce-excellens Diomedes.
Hos vero simul octoginta nigrae naves sequebantur :
in iis autem viri belli periti ordine-incedebant,
Argivi lineis-thoracibus, stimuli belli.

22. Argivorum vero proceres, supra modum gaudentes encomio, quod genti suæ poeta celeberrimum tribuerit, pretiosis eum donis honorarunt erectaque statua ænea decreverunt, ut diurnum, menstruum et annum sacrificium Homero fieret, aliudque insuper sacrificium quinto quoque anno Chium mitteretur; statuae autem ejus hanc imponunt inscriptionem :

Divinus Homerus hic est, qui Hellada magnanimam
totam honestavit suaviloqua sapientia;
præcipue vero Argivos, qui a-diis-ædificatam Trojam
diruerunt in-pœnam pulchricomæ Helenæ.
Cujus gratia statuitur populus magnæ urbis eum
hic, et honoribus colit immortalium.

23. In hac autem urbe aliquantisper commoratus ad Delum navigavit, ut conventui publico interesset, et altari e cornibus exstructo insistent, recitat hymnum in Apollinem, qui sic incipit :

Memor-ero, neque obliviscar Apollinis longæ-jaculantis.

24. Recitato autem hymno eum quidem Iones civitate sua donarunt, Delii vero carmina, tabulae albæ inscripta, in Dianæ templum retulerunt. Dimisso vero conventu, poeta ad Ionem navigavit, ad Creophylum; ibique aliquantisper commoratus est, cum jam senex esset. Cum vero juxta mare consedisset, adolescentem quosdam a piscatu redeuntes fertur interrogasse :

Viri ex Arcadia piscatores, num habemus aliquid?

Illis autem dicentibus :

Ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, δσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
 οὐ νόησας τὸ λεχθὲν, ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. Οἱ δὲ φασιν ἐν
 ἀλίσσῃ μὲν ἀγρεύσαι μὴδὲν, ἐφθειρίσθαι δὲ, καὶ τῶν φθειριῶν
 οὐς ἔλαθον καταλιπεῖν· οὐς δὲ οὐκ ἔλαθον ἐν τοῖς ἱματίοις φέ-
 ρειν. Ἀναμνησθεῖς δὲ τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἤκει
 τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. Ἀναχωρῶν δὲ
 ἐκεῖθεν, ὄντος πληοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσῶν ἐπὶ τὴν πλευρὰν, τρι-
 ταῖος, ὡς φασι, τελευτᾷ. Καὶ ἐτάφη ἐν Ἴω. Ἔστι δὲ τὸ ἐπί-
 γραμμα τὸδε·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Quæ cepimus, reliquimus; quæ non cepimus, auferimus;
 responsum non intelligens, percontatus est eos, quid dicerent.
 Illi autem responderunt, in piscatione quidem se nihil cepisse;
 sed pediculos venatos fuisse, eorumque quos ceperant, reli-
 quisse, quos vero non ceperant, jam in vestibus ferre. Recor-
 datus igitur vaticinii, vitæque finem sibi jam instare intelli-
 gens, sepulchri inscriptionem componit; inde vero receden-
 tem, lutulento solo, lapsum, et in latus concidentem, tertio
 post die mortuum esse dicunt, et in Io sepultum. Epigramma
 autem hoc est :

Hic sacrum caput terra obtegit,
 virorum heroum præconem, divinum Homerum.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nulla præposita litera numeri in *Theogonia* quærendi sunt; *O. opera et dies, S. scutum Herculis* significat; numeri romani ad *fragmenta* remittunt.

A.

- Ἄβαντις, ἴδος, ἦ, priscum Eubæe insulæ nomen, III.
 Ἀγαμέμνων, ονος, Plisthenis et Cleollæ f., Mycenensis, LXXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.
 Ἀγανὴ, 1) Nereidum una, 246. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, καλλιπάρης, 976.
 Ἀγήνωρ, ορος, pater Demodoces, XXXIX; Phœnicis, LVIII.
 Ἀγλαΐη, Gratiarum una, 909, Vulcani uxor, 946.
 Ἀγριος, Ulixis et Circes f., 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.
 Ἀγγίστης, ου, Æneæ pater e Venere, ἦρος, 1009.
 Ἀδμήτη, Oceanitidum una, 349.
 Ἀδμητος, rex, cuius greges Apollo pascebat, LXXXI.
 Ἀδωνις, ἴδος, f. Phœnicis et Amphesibœæ, CXCVI.
 Ἀέθλιος, Jovis f., pater Endymionis e Calyce, CXLIV.
 Ἀελλῶ, οὐς, Harpyiarum altera, 267.
 Ἀθάμας, αντος, Ἄεoli f., XXIII.
 Ἀθῆναι, ἄων, αἰ, Athenæ urbs, ἱεραὶ, LXXVIII.
 Ἀθηναίη, 318; S. 126, 443; O. 430; XXX. Vid. Ἀθήνη.
 Ἀθήνη et Ἀθηναίη, Minerva, 13; nata ex capite Jovis, 924, qui Μητιν, quum eam paritura esset, devoraverat, 888, 895; quomodo Jovis jussu (O. 65) Pandoram exornaverit, 573, seqq. 587; O. 62, 67; Herculeum thorace donavit, S. 126; qualis in Herculis scuto representata, S. 197, seqq.; Herculeum et Iolaum de certamine cum Cycno ac Marte ineundo præmonet, S. 325, seqq.; Marti suadet, ne cum Hercule pugnet, S. 443, seqq.; Herculi cum Marte pugnanti opem fert, S. 455; post Martis et Herculis certamen in Olympum redit, S. 470; Periclymenum ab Hercule interfici jubet, XXX. Epitheta: ἀγελείη, 318; γλαυκῶπις, 13, 573, 888; S. 325, 343, 455, 470; O. 72; κοῦρη Διὸς, 13; S. 126; Διὸς θυγάτηρ, S. 197; δια θεῶων, S. 338. Ἀθηναίης δμῶος, faber lignarius vocatur, O. 430.
 Αἰακίδης, ου, Ἄεaci f., Peleus, XLVI; οἱ Αἰακίδαί, robore insignes, CLXIII, bello gaudentes, CLXIV.
 Αἰακός, Phoci pater e Psamathe Nereide, 1005. LXIV.
 Αἴας, αντος, 1) Telamónius, unde nomen traxerit, CXV. 2) Ilei (Oilei) f. XLVIII.
 Αἰγαίος, adj. 1) Αἰγαῖον ὄρος, Idæus mons Cretæ insulæ, in quo Rhea Jovem abscondit, πεπτυκασμένον, ὕληεν, 484. 2) Αἰγαῖον πεδίον, campus Ægæus, prope Cirrham urbem situs, unde nomen traxerit, CXXXV.
 Αἰγείδης, ου, Ἄεgei f., Theseus, S. 182.
 Αἰγλή, 1) Panopæi filia, a Theseo amata, LXXXV, et in matrimonium ducta, LXXXVI. 2) Heliadum una, CIV.
 Αἶδης, αο, s. εω et Ἀἰδωνεύς, ἦος et Ἄϊς, ἴδος, Pluto, Rheæ et Saturni f., 455. Proserpinam rapuit, 913, cum qua in Tartaro habitat, 768, 774. Epitheta: ἰφθιμος, 455, 768, 774, κρυερὸς, O. 158; Ζεὺς χθόνιος, O. 465; θεὸς χθόνιος, 767; ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάστων, 850. Ἄϊδος κυνέη, quacum Perseus in Herculis clypeo representatus, S. 227. Ἄϊδος εἶσω, S. 151, et Ἄϊδόσδε, S. 254; δόμος κρυεροῦ Ἄϊδαο, O. 158; Ἄϊδω κύων, Cerberus, 311.
 Ἀἰδωνεύς, ἦος, 913; vid. Ἄϊδης.
 Αἰδῶς, οὐς, Pietas, cum Nemesi e terra aufugit, O. 197, seqq.
 Αἰήτης, αο·et εω, Colchorum rex, Solis et Perseidis f., Circes frater, βασιλεὺς, 956; ex Idyia pater Medææ, 957, seqq., 992, διοτρεφῆς βασιλεὺς; pater Jophossæ, LXII; ad eum Phrixus venit, I; ejus filiam, Medeam, Jaso Iolcum duxit, 994.
 Αἰθερίη, una Heliadum, CIV.
 Αἰθῆρ, ἔρος, Erebi Noctisque f., Diei frater, 124, sq.; pater Broti ex Himera (Die), CLXXII.
 Αἰθίοπες, οἱ, quorum rex Memnon, 985. CXXXII.
 Αἰθων, cognomen Erysichthoni unde inditum sit, CCXII.
 Αἰνείας, αο, Veneris et Anchisæ f., 1008.
 Αἰνήϊος, Jupiter cognominatus ex Ἄεno, monte Cephaloniæ, CLI.
 Αἰολίς, ἴδος, adj. fem. Ἄεolia, Κύμη, O. 636.
 Αἰολίδαί, οἱ, Ἄεoli filii, recensentur, XXIII.
 Αἰολος, Hellenis f., XXIII; pater complurium filiorum, qui recensentur *ibid.*
 Αἴπυτος, pater Tlesenoris et Perithoi, CLXXVI.
 Ἄϊς, ἴδος, S. 151, 227, 254; vid. Ἄϊδης.
 Αἰσηπος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 342.
 Αἰσονίδης, ου, Ἄεsonis f., Jaso, 993, 999.
 Αἰσων, ονος, Jasonis pater e Polymela, LXXXIII, CLXXXI.
 Αἴτην, mons, CXXXVI.
 Αἰτωλοί, οἱ, Ἄεtoli, a quibus Apollo Curetes defendit, CXI.
 Ἀκάστη, una Oceanitidum, 356.
 Ἀκατος. De ejus uxore Peleoque historiam ab Hesiodo fuse narratam fuisse, CXCIX.
 Ἀκταίη, Nereidum una, 249.
 Ἀκτωρ, ορος. Ejus filiorum corpora in unum concreta, LXXI.
 Ἀλάγγος, Seri frater, XCII.
 Ἀλγεα, τὰ, Dolores, Eridis liberi, διακρῦνεντα, 227.
 Ἀλιάκμων, ονος, Fluvius, Oceani Tethyosque f., 341.
 Ἀλίη, una Nereidum, 245.
 Ἀλυμήδη, una Nereidum, εὔστεφανος, 255.
 Ἀλφῆρόβιος, Perieris f., Seri pater ex Alcyone, XCII.
 Ἀλάθουος, Parthaonis f., ab Ἄεnomao interfectus, CX.
 Ἀλακίος, Amphitryonis pater, S. 26.
 Ἀλακείδης, Alcei f., Amphitryo, S. 112.

- Ἄλκίνοος, Aretes frater, LXXVII.
 Ἀλκιμήνη, Electryonis filia, cum Amphitryone marito Thebas venit, S. 3, seqq.; mater Herculis e Jove, 943, S. 52, Iphiclis ex Amphitryone, S. 54; καλλι-
 σφυρας, 526, 950. S. 467. LXVI.
 Ἀλκυόνη, Seri mater ex Halirrhothio, XCI.
 Ἄλος, ἡ, urbs Ætoliae, ab Aloëo condita, LX.
 Ἀλφειός, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 338.
 Ἀλφειοθεοία, Adonis mater e Phœnice, CXCVI.
 Ἄλωσος, ἕως, Alodiarum ex Iphimedeia pater esse ferebat-
 tur, LX; vid. Ἄλωιδαι.
 Ἄλωιδαι, οἱ, (Otus et Ephialtes), Aloëi filii, nominan-
 tur, qui revera Neptuni filii sunt ex Iphimedeia, LX.
 Ἀμαρυγκείδης, ου, Hippostratus, Amaryncei aut f. aut
 nepos, LXXXVIII.
 Ἀμαρυγκεύς, ἕως, Hippostrati aut avus aut pater,
 LXXXVIII.
 Ἀμπυκίδης, ου, Ampyci f., Mopsus, S. 181.
 Ἀμυθωνίδαι, οἱ, prudentia insignes, CLVIII.
 Ἄμυρος, Thessaliae fluvius, πολυύβητος, XLVII.
 Ἀμφιάραος, pater Amphiloehi, CCVII.
 Ἀμφιδάμας, αντας, Artibiae pater, CCVI. In ludis fune-
 ribus Amphidamantis, Chalcidensium regis, Hesio-
 dus poeseos victoriam reportat, O. 656, seqq.
 Ἀμφιγυήεις, ὁ, Vulcani nomen, 571, 579, περικλυτός;
 S. 219, κλυτός; O. 70, 945, ἀγακλυτός; LXXXII.
 Ἀμφιδόκος, Orchomeni f., CXC.
 Ἀμφιλογίαι, αἱ, Disceptationes, Eridis filiae, 229.
 Ἀμφιλόγος, Amphiarai f., CXVII, ab Apolline occisus,
 CLXXXVI.
 Ἀμφιρῶ, οὖς, Oceanitidum una, 360.
 Ἀμφιτρίτη, una Nereidum, 243, 254; mater Tritonis e
 Neptuno, 930.
 Ἀμφιτρώων, υἱος, Alcæi f., S. 26; Alcmenes conjux,
 ἀρήσιος, S. 2; ex ea Iphiclis pater, S. 54, λαοσσός;
 Electryone interfecto, S. 11, 82, cum Alcmenae uxore
 Tirythe Thebas migrat, S. 2, 12, seqq., 80, 81;
 Βεοτοριον, Locrorum, Phocensium dux, λαοσσός,
 S. 37, Taphiis ac Telebois bellum infert, S. 44, 19,
 seqq.
 Ἀμφιτριωνιάδης, Amphitryonis f., Hercules, 317; S.
 165, 416, 433, 459.
 Ἀμφίων, ονος, cithara canens Thebarum mœnia aedificat
 cum Zetho fratre, CCIV.
 Ἀναξιδία, Plisthenis et Cleollæ filia, Agamemnonis ac
 Menelai soror, Pyladæ mater, LXXVII.
 Ἀνακρος, Thessaliae fluvius, S. 477.
 Ἀνδρόγεις, Minois f., Eurygyes quoque appellatus,
 LXXVIII.
 Ἀνδροκτασίαι, αἱ, (Homicidia), Eridis filiae, 228; qua-
 rum una in Herculis scuto representata, S. 155.
 Ἄνθεια, Messeniæ urbs, ποιήσσσα, S. 381.
 Ἄνθη, oppidum, S. 474.
 Ἀντιόπη, Pylonis filia, mater quatuor filiorum et Joleæ
 filiae ex Euryto, κρείουσα, XLV.
 Ἀπάτη, Fraus, Noctis filia, 224.
 Ἀπέσας, αντας, mons Nemeæ, 331.
 Ἀπόλλων, υἱος, ἐκτεθόλος, 94; ἀναξ, 347; ἐκατηβέλτης
 ἀναξ, S. 100. S. 68, 479. Jovis et Latonæ f., 918,
 LXXXVII, CLXVIII; quo die natus, O. 771; pater
 Æsculapii et Eropidis ex Arsinoe, LXXXVII, Aristæi
 e Cyrene, LXX, Charonis e Thero, LIV; Admeti
 greges pascens, LXXXI; cum Neptuno Trojæ mœnia
 exstruit, XLVIII; Cyclopes occidit, XXXIII; Cureti-
 bus opem fert contra Ætolos, Meleagrum interficit,
 CXI; Amphilochem interficit, CLXXXVI; ejus in luco
 Hercules cum Cycno pugnât, S. 57, ἐκατηβόλος; in
 Herculis scuto representatus, S. 202, Διὸς καὶ Ἀθητού-
 υἱός; a Pæone distinctus, CI; Παργασαῖος, S. 70; Apollo
 pastoralis, i. e. Aristæus, LXX.
 Ἄραβος, Mercurii et Throniæ f., XXXII.
 Ἄργεῖος, adj. Argivus. Ἥρη Ἄργεῖη, Juno Argiva, 12.
 Ἄργειφόντης, Mercurius, διάκτορος, O. 68, 77, κλυτός,
 O. 84.
 Ἀρείων, ονος, Herculis equus, κυανοχαίτης, S. 120.
 Ἀργέστης, Ventus, Astræi Auroræque f., 379, 870.
 Ἄργης, Cyclopus unus, ὄμβριμόθυμος, 140.
 Ἄργος, ου, 1) Ius custos, describitur IV. 2) Phrix f.
 ex Jophosse, LXII.
 Ἄργος, εος, τὸ, ἱππόβοτον, LIII; olim ἄνυδρον, postea
 ἐνυδρον, LXIX.
 Ἀργῶ, οὖς, ἡ, Argonautarum navis, LVIII.
 Ἀργωναῦται, οἱ, Phasidem trajecerunt, LVI; Oceano
 trajecto ad Libyam appulerunt, LVII.
 Ἄρδησκος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Ἀρέστωρ, ορος, Mycenæ maritus, CVII.
 Ἄρης, ηος, Mars, Jovis ac Junonis f., 922; ex Venere
 pater Φόβου et Δείμου, 934, atque Harmoniæ, 937;
 Cyeni pater, S. 59; ab Hercule vulneratus in priore
 quodam certamine, S. 359, 599; posterius ejus cum
 Hercule certamen, S. 425—466; in quo iterum vulnera-
 tus, S. 460, seqq., ad Olympum redit, S. 466; in
 Herculis clypeo representatus, S. 191, seqq. Epitheta:
 ἀκρότης αὐτῆς, S. 346; ἀνδροφόνος, S. 98; βλοσυρός,
 S. 191; βρισάρματος οὐλιος, S. 441; βροτολιγός, S.
 333, 425; ἐναρφόρος οὐλιος, S. 192; ἔμπορος, S. 934;
 πτολίπορθος, S. 936. Ἄρης ἔργα, bella, O. 145; ὄζος
 Ἄρης bellator vocatur, S. 181; XLV, LXXXVIII,
 XCIII. — S. 109, 434, 444, 446, 450, 457.
 Ἀρήτη, Alcinoi soror, LXXIV.
 Ἀρητιάδης, Martis f., Cyenus, S. 57.
 Ἀριάδνη, Minois filia, 948; Bacchi uxor, ξανθή, 947, quam
 Jupiter θάνατον καὶ ἀγήρω reddidit, 949; a Theseo de-
 relicta, LXXXV, LXXXVI.
 Ἄριμοι, οἱ, Mysiæ populus. Apud hos Echidnæ sedes
 erat subterranea, 304.
 Ἀρίσθας, αντος, pater Molyri, LIII.
 Ἀρισταῖος, Apollinis et Cyrenes f., Apollo pastoralis,
 LXX; Autoenon uxorem duxit, βαθυχαίτης, 977.
 Ἀρκαδία, ubi Pallantium urbs, CXCVIII.
 Ἀρκάς, ἄδος, Jovis et Helices f., XCIX.
 Ἄρκτος, ὁ, Centaurus, S. 186.
 Ἄρκτος, ἡ, XCIX. Vid. Ἐλίχη.
 Ἀρκτοῦρος, ὁ, ἀστήρ, O. 565, seqq., 610.
 Ἀρμονίη, Martis ac Veneris filia, Cadmi uxor, 937, 975,
 et ex eo mater Inus, Semeles, Agaves, 976, Auto-
 noes, 977, Polydori, 978.
 Ἄρνη, oppidum Bœotiae, S. 381, 475.
 Ἄρπυιαι, αἱ, Aëlo et Ocypete, Thaumantis Electræque
 filiae, ἡύκομοι, 267, seqq. Phineum ad usque Scytharum
 terram propellunt, CXXXI; Zetæ Calaisque pre-
 cibus ad Jovem missis e morte servantur, CLII, CLII.
 Ἀρσινόη, Æsculapii et Eropidis mater ex Apolline,
 LXXXVII.
 Ἄρτεμις, ἴδος, ἡ, Diana, Jovis ac Latonæ filia, ἰοχέαιρα,
 918, 14; Helicen (Callisto) in ursæ speciem convertit,
 XCIX; Hecaten ex Iphigenia facit, CV; Orioni vim
 sibi afferre studenti scorpionem immittit, qui eum
 interficit, XLIII.
 Ἀρτιβία, Amphidamantis filia, CCVI.
 Ἀσβόλος, Centaurus, οἰωνιστής, S. 185.
 Ἀσίη, una Oceanitidum, 359.
 Ἀσκληπίος, Æsculapius, Apollinis et Arsinoes f., ὄρχαμος
 ἀνδρῶν, ἀμύμων, κρατερός, LXXXVII; Machaonis pa-
 ter e Xanthe, CLXXIX; Jovis fulmine percussus,
 XXXIV

- Ἄσκη, vicus in vicinitate Heliconis situs, ubi Hesiodi pater consedit, O. 639, seqq.
 Ἀσπληθῶν, Orchomeni f., CX.C.
 Ἀστερία, Phœbes et Cœi filia, εὐώνυμος, uxor Persæ, 409; ex eo Hecates mater, 411.
 Ἀσπερίων, ὠνος; rex Cretensium, cui Jupiter Europen concubio junxit, CXLIX.
 Ἀστυδῶν, Crii et Eurybiæ f., μέγας, 376; quatuor Ventorum, Luciferi, aliorum Astrorum pater ex Aurora, 378, seqq.
 Ἀστυδάμεια, quæ Astyoche ab Homero (B. 513) vocatur, XC.
 Ἀταλάντη, Schœnei filia, LXXIII; ποδώκης δία, LXXII.
 Ἄτλη, Eridis filia, 230.
 Ἀτλαγενής, ἔς, adj. Atlante natus. Πηληϊάδων Ἀτλαγενέων, O. 383.
 Ἀτλαντίς, ἴδος, Atlantis filia, Maja, 938.
 Ἄτλας, αντος, Japeti et Clymenes f., κρατερὸρρων, 509; cœlum capite manibusque sustinet, 517, seqq., 746, Ἰαπετοῦ πάις.
 Ἄτρεΐδαι, οἱ, Atræi nepotes, Plisthenis filii, Agamemnon et Menelaus, ab avo educati, LXXVII; divitiis insignes, CLXIII.
 Ἄτρεὺς, ἑως, Agamemnonis ac Menelai avus, LXXVII.
 Ἄτροπος, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis clypeo representata, S. 259.
 Ἀύλις, ἴδος, ἡ, urbs Bœotiae, ubi Græci Trojam profecturi tempestatibus retenti sunt, O. 651, seqq.
 Αὐτόλοκος, furandi arte insignis, LXVIII.
 Αὐτονόη, 1) Nereidum una, 258. 2) Cadmi et Harmoniæ filia; Aristæi uxor, 977.
 Ἀφροδίτη, Venus, ἀφρογενής θεὰ, 196; e genetalibus Urani in mari natantibus nata, 188, seqq.; nominis derivatio, 195, seqq.; e Marte mater Φόδου et Δείμου, 934, et Harmoniæ, 937, 975; ex Anchise Ἐνέαι mater, 1008; Phaëthontem raptum templi sui custodem facit, 987, seqq.; quomodo Pandoram exornaverit, O. 65; a Tyndareo neglecta qualem pœnam ab ejus filiabus petierit, CXLVII. Epitheta: ἐλικοθλέφαρος, 16; πολύχρυσος, 980; O. 521; S. 8, 47; L; φύλομμειδης, 989; CXLVII; χρυσέη, 822, 962, 975, 1005, 1014; O. 65; C. Vid. Κυβέρεια, Κυπρογενής, Κύπρις.
 Ἀχαιοὶ, οἱ, Græci, Troiam trajecturi procellis Aulide retenti, O. 651, seqq.
 Ἀγελώϊος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., ἀργυροδίνης, 340.
 Ἀγαλλεύς, ἦος, Pelei ac Thetidis f., ῥηξήνωρ, θυμολέων, 1007; e nece fratrum solus servatur, II; Patrocli frater patruelis, CLXXXVIII.
 Ἀγλῶς, ὄος, ἡ, Tristitia, qualis in Herculis scuto representata fuerit, S. 264, seqq.

B.

- Βελλεροφόντης, cum Pegaso Chimaeram occidit, 325.
 Βῆλος, rex, Throniæ pater, XXXII.
 Βίη, Vis, Pallantis et Stygis filia, 385, cum Κρατεΐ (Robore) apud Jovem habitans, 386, seqq. 401, seqq.
 Βοιωτικός, adj. Bœoticus. Ἰρίη Βοιωτίη, XLIX.
 Βοιωτοὶ, οἱ, socii Amphitryonis Taphios ac Teleboas debellantis, πλῆξτεροι, S. 24.
 Βορέας, αο et ου et ω, Ventus, Astræi Auroræque f., αἰψηροκέλευθος, 379, 870. O. 506, seqq; ἱς ἀνέμου Βορέου, O. 518; Θρηξικός, O. 553.
 Βούσιρις, ὄ, undecim ætatibus major natu quam Hercules, CXCVII.
 Βούτης, ου, Neptuni f., CXIII; Polycaonis pater, CLX.

- Βριάρεως, 817. Vid. Ὀβριάρεως.
 Βρόντης, ου, Cycloppum unus, 140.
 Βροτός, Ἄetheris et Diei f., CLXXII.
 Βρύλλη, Minois filia, mater Orionis e Neptuno, XLIII.

Γ.

- Γαῖα, Tellus, prima post Chaos orta, εὐρύστερνος, 117; sine viri concubitu mater Cœli, 127, Montium, 129, Ponti, 131; e Cœlo mater Oceani, 133, Cœi, Crii, Hyperionis, Japeti, 134, Theæ, Rheæ, Themidis, Mnemosynes, 135, Phœbes, Tethyos, 136, Saturni, 137, Cycloppum, 139, Centimanorum (Cotti Briareique et Gyaë), 147; a Cœlo filios Γαίης ἐν κευθμῶνι occultante ultionem petitura ferrum creat, 161, falcemque fabricatur, 162, quam Saturno dat, 174, (vid. porro Οὐρανὸς et Κρόνος); guttis cruentis genitalium Cœlo resectorum susceptis, 182, seqq., Furiis, Gigantibus Meliasque nymphas parit, 185, seqq.; ex Tartaro mater Typhoëi, 821; Centimanos ex Erebo ad lucem reduci jubet, 626, seqq.; Jovem Deorum regem creari jubet, 884. — 20, 45, 421, 463, 470, 494, 891; πελώρη, 159, 173, 479, 821.
 Γαλαξάρη, una Oceanitidum, 353.
 Γαλάτεια, una Nereidum, 250.
 Γαλήνη, Nereidum una, 244.
 Γερήνιος, Nestoris cognomen, quia apud Gerenos educatus est, XXX, XXXI.
 Γέρηνοι, οἱ, populus Messeniæ, ἱππόδαμοι, XXX, XXXI.
 Γέρηνον, τὸ, Messeniæ oppidum, ubi Nestor educatus est, ἀνθεμῶεν, XXXI.
 Γήρας, αος, τὸ, (Senectus) ex Nocte natum, οὐλόμενον, 225.
 Γήρυονεύς, ἦος, Chrysaoris et Calliroes f., τριχάρηνος, 287, 979, seqq.; in Erythea insula interfectus ab Hercule, qui ejus boves abducit, 289, seqq., 982, 309, vid. Ὀρβρος.
 Γίγαντες, οἱ, Telluris filii e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 185.
 Γλακτοράγοι, οἱ, gens Scythica, CXXXI.
 Γλαύκη, Nereidum una, 244.
 Γλαυκονόμη, una Nereidum, φιλομειδής, 256.
 Γλαυκῶπις, Minervæ nomen proprium, 587, ὀμβριμοπάτηρ; Minervæ epitheton sæpius, vid. Ἀθήνη.
 Γλήχων, ὠνος, ἡ, urbs Cephisso adiacens, ἐρμυνή, CXLII.
 Γοργεῖος, adj. κάρηνα Γοργεῖα, Gorgonum capita, S. 236, seqq.
 Γοργῶ, οὺς et Γοργῶν, ὄνος. Γοργοῦς, Gorgonis, i. e. Medusæ, caput Perseus in Herculis scuto representatus portat, S. 223, δεινοῦ πελώρου; αἱ Γοργοὶ et Γοργόνες, Gorgones (Stheno, Euryale, Medusa) Phorci Cetusque filiæ, in extrema ora Oceani cum Hesperidibus habitantes, 274, seqq.; quales in Herculis clypeo representatæ, S. 229, seqq., ἀπληροὶ τε καὶ οὐ φαταί.
 Γοργῶν, vid. Γοργῶ.
 Γράϊαι, αἱ, Pephredo et Enyo, Phorci Cetusque filiæ, καλλιπάρηοι, 270.
 Γραΐκος, Jovis et Pandoræ f., XX.
 Γρήνικος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 342.
 Γύης, Gyas s. Gyges, Telluris Cœlique f. centimanus, 147, seqq.; 618; 714, ἄατος πολέμοιο; 734; 817. Vid. Ὀβριάρεως.

Δ.

- Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, οἱ, Dactyli Idæi, in Creta insula ferrum temperarunt. CLV.

Δανααί, al, Danaides, Danai filiae, Argos ἔνυδρον reddiderunt, LXIX.

Δανάη, Persei mater, ἤύκομος, S. 216.

Δαναΐδης, ου, Danaes f., Perseus, S. 229.

Δαναός Argos ἔνυδρον ex ἀνδρῶν fecit, LXIX.

Δείμος (Pavor) et Φόβος, Martis ac Veneris filii, 934; Martis comites, 935, seqq., S. 195, 463.

Δευκαλίων, υἱος, Promethei ac Pandorae f., XXI; cujus in aedibus Jupiter Pandoram compressit, XX; ejus posterī in Thessalia regnabant, XXIV; Leleges ei a Jove dati, XXV.

Δῆλιον, υἱος, Euryti et Antiopes f., XLV; pater Phylaci, CLXII.

Δῆλος, ἡ, insula Apollini sacra, ubi Hesiodus atque Homerus hunc Deum cecinere, CLXVIII.

Δημήτηρ, τερος et τρος (912), Ceres, Rheae ac Saturni filia, 454; mater Proserpinae ex Jove, 912; e Jasio Pluti mater, 969; Cychriden serpentem famulum suum Eleuside facit, CCI. Epitheta: ἀγνή, O. 465; δία θεῶν, 969; εὐστέφανος, αἰδοῖν, O. 300; πολυφόρβη, 912. Agrorum fruges ἔργα Δημήτηρος, O. 393, vocantur, et Δημήτηρος ἀκτῆ, O. 32, 466, 597, 805; S. 290.

Δημοδόχη, Agenoris filia, XXXIX.

Δίας, αὐτος, Cleollae pater, LXXVII.

Δίδυμος, adj. (geminus). Δίδυμοι κολωνοί, Didymi colles, in Thessalia, XLVII.

Δίκη, 1) Horarum una, 902; 2) Justitia, virgo, Jovis filia, O. 256, de qua O. 220, seqq. et O. 256, seqq.

Δίκτυς, υἱος, XXVI.

Διοξίππη, una Heliadum, CIV.

Διώνη, Oceanitidum una, ἔρατῆ, 353. (Veneris mater), inter numina a Musis celebrata nominatur 17, καλή.

Διώνυσος, Bacchus, Jovis et Semeles filius, πολυγηθῆς, 941; Ariadnen uxorem duxit, χρυσοκόμης, 947; CEnopionis pater, XXXVIII, a Proetidibus neglectus ipsa insania punit, XXIX; δῶρα Διονύσου πολυγηθέος, O. 614. — S. 400; LXV.

Δρύαλος, Centaurus, Πευκεΐδης, S. 187.

Δρύας, αὐτος, unus e principibus Lapitharum, S. 179.

Δυναμένη, Nereidum una, 248.

Δυσνομία, (Legum Contemptio), Eridis filia, 230.

Δωδώνη, Thesprotiae urbs cum Jovis oraculo, LI, 5, seqq., Pelasgorum sedes, CXXXIV.

Δωρίς, ἴδος, 1) Oceanitidum una, 242, 350; Nereidum mater, 241. 2) una Nereidum, 250.

Δῶρος, Hellenis f., XXIII.

Δῶτιον πεδῖον, τὸ, campus Dotius Thessaliae, ubi Thamyris vates oculis privatus est, XLVII.

Δωτώ, οὖς, una Nereidum, 248.

E.

Εἰλαρίδης, Elaræ f., Tityus, CLXX.

Εἰλατίδης, Elati f., Ischys, LXXXVII.

Εἰλείθυια, Jovis Junonisque filia, 922.

Εἰρήνη, Horarum una, τελαθῖα, 902.

Ἐκαταῖος, quinque filiarum pater e filia Phoronei, XCI.

Ἐκάτη, Persæ et Asteris filia, 411; cujus laudes canuntur 411—452; Scyllæ mater e Phorbante, XLIII; facta ex Iphigenia, CV.

Ἐλένη, neque Ledaë, nec Nemesis, sed Oceani ac Tethyos filia, XXXV; ejus procos ab Hesiodo fuisse enumeratos, XXXVI; belli Trojani causa, ἤύκομος, O. 165.

Ἐλευθήρ, ἦρος, mons Bœotiae, 54.

Ἐλευσίς, ἴνος, urbs Attica, Cereri sacra, CCI.

Ἐλίχη, 1) (quæ Callisto ab Hyginó nominatur), Lycaonis filia, Arcadis mater e Jove, inter astra Arctos (Ursa

MAESTRUS.

major, XCIX, ubi ejus historia. 2) urbs Achajæ, S. 381, 475.

Ἐλικῶν, ὄνος, Bœotiae mons, Musarum sedes, 2, 7; ζάθεος, 23; cujus in vicinia Asera sita erat, O. 639.

Ἐλικωνιάδες, αἱ, Musæ cognominantur, 1; O. 658.

Ἐλλάς, ἄδος, Græcia, ἱερῆ, O. 653.

Ἐλλην, ἦνος, Promethei ac Pyrrhæ f., XXI; pater Dori, Xuthi, Ἄoli, XXIII.

Ἐλλοπή, regio Thesprotiae, describitur, LI.

Ἐλπῖς, ἴδος, Spes, sola remansit in Pandoræ amphora, O. 96, seqq.

Ἐνδυμίον, υἱος, Aéthlii et Calyces f., cui Jupiter vitæ finem sibi ipsi destinandi potestatem dedit, CXLIV; qualis ejus historia apud Hesiodum fuerit, LXI.

Ἐννοσίγαιος, Neptuni nomen proprium cum epithetis: βαρύκτυπος, 818; γαῖήροτος, L; ἐρίκτυπος, 441, 456, 930; ταύροτος, S. 104. Neptuni epitheton, 15.

Ἐνυάλιος, nomen Martis, S. 371, ἀναξ.

Ἐνυώ, οὖς, Græarum altera, κροκόπεπλος, 273.

Ἐξάδιος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.

Ἐπειοὶ ἀνδρες, Epei, Elidis incolæ, LXXXVIII.

Ἐπιάλτης, dæmon (Romanorum Incubo), LXXX.

Ἐπιμηθεύς, ἑως, Japeti et Clymenes f., ἀμαρτίνοος, 511; Pandoram a Jove sibi missam excipit, 513; O. 84, seqq.

Ἐπτάπορος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.

Ἐρατώ, οὖς, 1) Musarum una, 78. 2) Nereidum una, 247.

Ἐρεβος, ους, τὸ, Erebus, Chaus f. Noctisque frater, 123; Ἄetheris et Diei pater ex Nocte sorore, 125. Locus infernus, in quem Menæctius a Jove deiectus est, 515; Ἐρέβεσφιν, ex Erebo, 669.

Ἐρεχθεύς, ἑως, Sycionis pater, CLXIX.

Ἐρινύς et Ἐρινύς, αἱ, Furia, Telluris filia e guttis cruentis pudendorum Cœli a Saturno resectorum, 185; quo die Horco deo serviant, O. 803.

Ἐρις, ἴδος, ἡ, Contentio, Noctis filia, κρατερόθυμος, 225; O. 17; mater Laboris, Oblivionis, Famis, etc., στυγερῆ, 226, seqq; Horci (Jurisjurandi) mater, 231; O. 804; in Herculis scuto representata, S. 156. Ἐρίδων duo genera (Æmulatio atque Invidia) descripta O. 11, seqq.

Ἐρμῖαν, υἱος, Mercurius, ἀκάκητα, XXXII. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμείας, Mercurius. O. 68. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμῆς et Ἐρμῖαν, υἱος et Ἐρμείας, Mercurius, Jovis ac Majæ f., κύδιμος, κήρυξ ἀθανάτων, 938; pater Arabi e Thronia, ἀκάκητα, XXXII; quomodo Jovis jussu, O. 68, Pandoram exornaverit, O. 77—88, θεῶν κήρυξ; cum Pandora ad Epimetheum missus, O. 84; Boreæ filios a persequendis Harpyiis desistere ac reverti jubet, CLI; pecudum fertilitati favet, 444.

Ἐρμιόνη, Menelaï filia, XCIII.

Ἐρμος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343.

Ἐρος, ὁ, Amor, deorum primigeniorum unus. λυσιμελής, 120; Veneris comes, 201.

Ἐρυθραία, Erythea insula, ubi Hercules Geryonem vicit, περιβόρτος, 290, ἀμφιβόρτος, 983.

Ἐρυσίθων, υἱος, unde Αἴθων appellatus sit, CCXII.

Ἐρώπις, ἴδος, Apollinis atque Arsinoes filia, LXXXV.

Ἐσπερίδες, αἱ, Noctis filia, malorum aureorum custodes, in extrema Oceani ora habitantes, 215, λυγύφωνοι, 275, 518.

Ἐτεοκλής, ἑους, CXX.

Ἐτέσλοκς, Cephissi Fluvii f., primus Gratiis sacra fecit, CXLIII.

Ἐυαγορή, Nereidum una, 257.

Ἐυαίχημη, Hylli filia, Polyaconis uxor, CIX.

Ἐυάρανη, Nereidum una, 259.

Ἐυβοια, insula. Nominis derivatio, III; ibi Chalcis urbs,

CXXIII; Orionem ibi habitasse, CLXXVIII; huc Hesiodus Aulide trajecit, O. 651. Vid. Ἀθανίς.
 Εὐδώρα, 1) una Nereidum, 244. 2) una Oceanitidum, 360. 3) Hyadum una, τανύπεπλος, LXVII.
 Εὐήνος Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Εὐκράντη, Nereidum una, 243.
 Εὐλιμένη, una Nereidum, 246.
 Εὐνείκη, una Nereidum, 247.
 Εὐνομίη, Horarum una, 902.
 Εὐπόμπη, Nereidum una, 261.
 Εὐρύαλη, trium Gorgonum una, 276.
 Εὐρύαλος, ab Œnomaο occisus, CX.
 Εὐρυανόσση, Hyperphantis filia, Clymenes mater e Minya, CLXII.
 Εὐρυβίη, Telluris Pontique filia, 239; e Crio mater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.
 Εὐρυγύης, alterum Androgei nomen, LXXVIII.
 Εὐρύλοχος Cychriden draconem profligavit, CCI.
 Εὐρύμαχος, ab Œnomaο occisus, CX.
 Εὐρυνόμη, Oceanitidum una, 358, 908; mater Gratiarum ex Jove, 907 seqq.
 Εὐρυσθεὺς, ἦος, S. 91, ἀλτήμενος.
 Εὐρυτίων, ωνος, pastor Geryonis, ab Hercule interfectus, 293.
 Εὐρυτος, Stratonices f., quatuor filiorum pater ex Antiope, XLV.
 Εὐρώπη, 1.) Phœnicis filia, e Jove mater Minois, Sarpædonis, Rhadamanthi, CXLIX, ubi ejus historia. 2) una Oceanitidum, 357.
 Εὐτέρπη, Musarum una, 77.
 Εὐφημος, Neptuni ac Mecionices f., L.
 Εὐφροσύνη, una Gratiarum, 909.
 Ἐφιάλτης, LXXX.
 Ἐχέμος Timandram uxorem duxit, VIII.
 Ἐχίονα, Chrysaoris et Calliroes filia, κρατερόφρων, 291 seqq., ubi ejus descriptio atque historia; e Typhaone mater Othri, Cerberi, Hydræ Lernææ, Chimaeræ, 306 sqq.; Sphingis mater et Nemei leonis ex Othro, 326; sub terra inclusa apud Arimos, λυγρή, 304.
 Ἐωσφόρος, ἀστὴρ, Lucifer, Astræi Auroræque f., 381.

Z.

Ζεὺς, οὐς, una Oceanitidum, 352.
 Ζεὺς, Διὸς et Ζηνὸς, Jupiter, Saturni et Rheæ f., 457, in Creta insula natus atque educatus, 468—484, lapidem suo loco a Saturno devoratum, 485 sqq., deinde evomitum, 497, Delphis exstruxit hujus rei monumentum, 498 seqq.; Minervæ pater ex Metide, qua devorata, 886 seqq., 899, illa ex ejus capite prosiluit, 924 seqq.; Horarum ac Parcarum pater e Themide, 901; Virginis, astri, ex eadem, XI; Gratiarum ex Eurynome, 907; Proserpinæ ex Cerere, 912; Musarum e Mnemosyne, 53—61, 916; e Latona Apollinis et Dianæ, 918, LXXXVII; ex Junone Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyïæ, 921; e Maia Mercurii, 938; Bacchi e Semele, 940; Herculis ex Alcmena, 943, S. 27 seqq. et 52 seqq.; Arcadis ex Helice s. Callisto, XCIX, Græci ex Pandora, XX; e Thyia Magnetis ac Macedonis, XXVI; Minois, Sarpædonis, Rhadamanthi ex Europa, quam bovis specie indutus in Cretam insulam trajecit, ibi compressit, dein Asterioni regi in matrimonium dedit, CXLIX; pater Castoris et Pollucis, XXXVI; Aëthlii pater, CXLIV; Stygem honoraturus ejus liberos, Βίην et Κράτος, suos comites facit, 386, 388, Deorum jusjurandum constituit ipsam 399 seqq., cujus ad aquam petendam Iridem mittit, quando Deorum alicui jusjurandum dandum est, 787; quomodo Hecaten honoraverit, 412; liberat

Cyclopes a Saturno sub terra vinctos, 501; qui tonitru et fulmen ei dant, 502 seqq., 141, quæ Pegasus ipsi fert, 286; Menœcium in Erebum dejecit, 514; Atlanti cœlum dat sustinendum, 520; Prometheus vincto aquilam immittit, quæ ejus jecur rodant, 521 seqq.; Centimanos ab Urano sub terram detrusos ad lucem reducit, ut Diis contra Titanes opem ferant, 624 seqq., 639 seqq., 669; Jovis contra Titanes certamen describitur 687 seqq.; Typhoeum fulminibus oppressum in Tartarum detruit, 853—868; Tellure suadente Deorum rex creatur, 884; quomodo a Prometheo deceptus, 535—569; Pandoram fingi atque exornari jubet, 570, 585, O. 60 seqq., eamque paratam ad Epimetheum mittit, O. 83; ævi aurei auctor, O. 143, ac ferrei, O. 158; heroes in Thebano Trojanoque bello occisos ad μακάρων νήσους delegat, O. 167 seqq.; Eubææ nomen Abantidi insulæ tribuit, III; Io a se compressam in vacca speciem convertit, neque amplius se cum ipsa coitum jurat, V; Deucalioni Leleges dat, XXV; Æsculapium fulminis ictu interfecit, XXXIV; ejus oraculum Dodonæum, LI, 5 seqq.; cum Junone de concubitu voluptate deceptat, CXXI; quo dono Endymionem donaverit, CXLIV; e fornices Myrmidones facit, LXIV.— Epitheta: αἰγίοχος, 11, 13, 25, 52, 735, 920, 966, 1022; S. 322, 443; O. 99, 483, 661; CXXIV; ἀναξ, 660 (Κρόνου υἱός); μακάρῃσιν ἀνάσσειν, S. 328; ἀθανάτων βασιλεὺς, O. 668; θεῶν βασιλεὺς καὶ ἀνδρῶν, 923; ἀφθίτα μήδεα εἰδὸς, 545, 550, 561; βαρὺκτυπος, 388; S. 318; O. 79; εὐρύωψ, 484, et εὐρύοπα, 514; O. 229, 239, 281; ἐρίγδουπος, 41; ἐρισθείς, O. 415; ἐρισμάραχος, 815; κύνιστος, 548; μέγας, 76, 81, 465, 479, 708, 952, 1002 S. 371; O. 122; μετίετα, 56, 520, 904, 914; S. 33, 383; O. 104; μητιόεις, 286, 457; O. 51, 769; νεφεληγερέτα, 558, 730, 944; O. 53, 99; πατήρ, O. 143, 259; CXX; πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 542, 643, 838; 47, 457, 468; S. 27, 103; O. 59; τερπικέρανος, O. 52, 273; XXVI; ὑπερμενής, 534; S. 413; ὑψιβρεμέτης, 568, 601; O. 8; ὑψιμέδων, 529; CLI. Vid. Ὀλύμπιος.— Διόθεν, S. 22 et ἐκ Διόθεν, O. 765. Ζεὺς υἱός, O. 488; Διὸς ὄμβρος, O. 626, 676.— Præterea passim Jovis mentio, ut 96, 104, 285, 316, 348, 428, 513, 613, 893; S. 56, 66, 89, 150, 197, 202, 320, 392, 422, 424, 448; O. 2, 4, 36, 47, 69, 138, 180, 267, 333, 348, 379, 565, 724.— Conf. Αἰνήσιος, Κρονίδης, Κρονίων.— Ζεὺς χθόνιος, O. 465, vid. Ἄϊδος. Ζέφυρος, Ventus, Astræi Auroræque f., 379; 870; O. 594. Ζῆθος, cum Amphione fratre Thebarum mœnia citharizando exstruit, CCIV.
 Ζῆλος (Æmulatio), Pallantis et Stygis f., 384.
 Ζήτης et Calais frater a Strophadibus insulis Mercurii jussu revertentes Jovem implorant, ut Harpyiis parcat, CLI, CLII.

H.

Ἥβη, χρυσοστέφανος, 17; Jovis Junonisque filia, 922, 952; Hercules uxor, 950.
 Ἥλιος, Sol, f. Hyperionis (conf. 1011) et Theæ, 371; 760; e Perside pater Circes (conf. 1011) et Ætææ regis, ἀκαμας, 956; μέγας, 18; φασιμέροτος, 958; Clymenis pater, Phaëthontis aut avus, CIV, aut pater e Clymenis, CLXII; ejus curru Circe vehitur, CCLII.
 Ἡτόνη, Nereidum una, 255.
 Ἡέκτρα, una Oceanitidum, 265, 349; e Thaumante marito mater Iridis et Harpyiarum, 265 seqq.
 Ἡλεκτρών, ωνος, Alcmenes pater, λαοσσός, S. 3; interfectus ab Amphitryone, S. 11, 82.
 Ἡλεκτρύωνη, Electryonis f., Alcmene, S. 16; τανύσφυρος, S. 35; εὐσφυρος, S. 85.

Ἡλιάδες, αἱ, Heliades, Solis filiae, Phaëthontis sorores, quarum nomina et historia, CIV.

Ἡλίη, una Heliadum, CIV.

Ἡμαθίων, ὄνος, Tithoni Auroraeque f. ἀναξ, 985.

Ἡμέρη, ἡ, Dies, Erebi Noctisque filia, Ætheris soror, 124; mater Broti ex Æthere, CLXXII. Dies et Nox alternis Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq.

Ἡνίοχη, Creontis uxor, τανύπεπλος, S. 83.

Ἡρακλῆς, κλῆος, Hercules, Jovis et Alcmenes f., 943; S. 52 seqq. Διὸς υἱὸς, 316, S. 150, 163, 392, 413; ἀτάρβητος Διὸς υἱὸς, S. 110; Διὸς ἀλκιμος υἱὸς, S. 320; Διὸς θρασύκάρδιος υἱὸς, S. 448; Διὸς ταλακάρδιος υἱὸς, S. 424; υἱὸς Ἀλκμήνης, S. 467; Ἀλκμήνης ἀλκιμος υἱὸς, 526, 950; ἴς Ἡρακλῆος, 951; βίη Ἡρακληεῖη passim, vid.

Ἡρακλήϊος; (δενίης) ἀκόρητος αὐτῆς, S. 433, 459; θεῖος, S. 136; κρατερόφρων, S. 458; Θηβαγενής, 430; pater Hylli, CIX; hospes Telamonis, CXV; undecim aetatibus minor natu quam Busiris, CXCVII; difficiles labores ei imperati, S. 94; Geryonem interficit ac boves ejus ex Erythrae insula Tyrintha abducit, 289 seqq., 982, occisus etiam Orthro cane et Eurytionē pastore, 293; hydram Lernaeam, 316 seqq., et Nemeum leonem interficit, 332; Prometheus vinctum liberat, 526 seqq.; Periclymenum occidit, XXX; ejus ocreae Vulcani, S. 123, thorax Minervae donum, S. 125; ejus sagittae describuntur S. 130 seqq.; ejus scutum, quod Vulcanus fabricatus est, describitur S. 139—320; Martem olim a se vulneratum esse gloriatur, S. 359 seqq.; ejus certamen cum Cycno, S. 368—423, quem interficit, S. 416 seqq., et spoliat, S. 467; cum Marte pugnat, S. 425 seqq., eumque vulnerat, S. 460; Cycno Martequē victis Trachina ad Ceycem venit, S. 469; Heben uxorem ducit, 950, et cum ea ἀπήματος καὶ ἀγῆρας in Olympo habitat, 955.—S. 74, 138.—Vid. Ἀμφιτρωνιάδης.

Ἡρακλήϊος, adj. Hercules; βίη Ἡρακληεῖη Hercules vocatur 289, 315, 943, 982; S. 52, 69, 115, 349, 416, 452; item ἴς βίης Ἡρακληεῖης, 332.

Ἡρῆ, Juno, Rheae et Saturni filia, 454; Jovis uxor et ex eo mater Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyiae, 921, seq.; Vulcani mater nullo ex viro, 927; Herculi irata hydram Lernaeam nutrit, 314, ac Nemeum leonem, 328; Jovem in ius concubitu deprehendit, V; cum Jove de concubitus voluptate discepat, CXXI. Epitheta: πότνια, 11; Ἀργεῖη, χρυσοῖσι πεδίλοις ἐμβεβανυῖα, 12; λευκώλενος, 314; Διὸς κυδιὴ παράκοιτις, 328; χρυσοπέδιλος, 454, 952.

Ἡριδανός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., βαθυδίνης, 338.

Ἡσίδοος. Musae eum in Helicone pecudes pascentem canere docent ac jubent, 22—34, 662; Chalcide in ludis funebribus Amphidamantis regis praemium poseos consecutus est tripodam, quem Musis dedicavit, 651—659; cum Homero in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.

Ἡφαίστος, Vulcanus, Junonis nullo ex patre f., 927; Aglailam Gratiam uxorem ducit, 945; Jovis jussu, O. 60 seqq., Pandoram fingit, 571; O. 70, ejusque auream coronam fabricatur, 579 seqq.; Hercules ocreae, Ἡραΐστου κλυτὰ δῶρα, S. 123; Herculis scutum (S. 139—320) fabricatus est, S. 319—866. Epitheta: κλυτὸς, 927; S. 244; ἀγακλυτὸς, 945; περικλυτὸς, 579; περίφρων, S. 297, 313.—Vid. Ἀμφιγυγείας.

Ἡὼς, οὐς, Aurora, 18; πολυδερκής, 451; Hyperionis et Theae filia, 372; ex Astræo mater quatuor Ventorum, Luciferi aliorumque Astrorum, 382; e Tithono mater Memnonis et Emathionis, 984, e Cephalo Phaëthontis, 986.

Θ.

Θάλις, Thalia, Musarum una, 77:

Θαλίη, una Gratiarum, ἐρατεινή, 909.

Θάμυρις, vates, in campo Dotio oculorum lumine privatus, XLVII.

Θάνατος (Mors), Noctis f., 212, 758; frater Somni, 756, quocum in Tartaro habitat, 759; describitur 764 seqq.

Θάσος, ἡ, insula, CLXXXIV.

Θαύμας, αἰτος, Ponti Tellurisque f., 237; Electram uxorem ducit, 265; ex ea pater Iridis (cf. 780) et Harpyiarum, 266 seqq.

Θείη, Thea, Caeli ac Telluris filia, 135; ex Hyperione mater Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.

Θέμις, ἰδος, αἰδοίη, 16; Caeli Tellurisque filia, 135; Jovis secunda uxor, Horarum et Parcarum ex eo mater, λιπαρή, 901 seqq.; ex eodem mater Virginis, astri, XI.

Θεμιστονόη, Ceycis filia, Cycni uxor, κωνώπις, S. 356.

Θεμιστώ, οὐς, una Nereidum, 261.

Θεσσαλία. Ibi Deucalionis posteritas regnabat, XXIV.

Θέτις, ἰδος, una Nereidum, 244, 1003; Achilles mater e Peleo, θεὰ ἀργυρόπεζα, 1006; filios e Peleo sibi natos interficit, solo Achille servato, II.

Θηβαγενής, ἑός, adj. Thebis natus, Herculis epitheton, 530.

Θῆβαι, αἱ et ἡ Θῆβη, Thebæ, urbs Bœotiae, cujus mœnia a Zetho et Amphione aedificata, CCIV; Neptuni praesidio fruitur, S. 105; ibi Amphitryo habitabat relicta Tyrinthe, S. 3, 13, 80; bellum ibi Thebanum (τῶν septem contra Thebas), O. 162.

Θῆβη, ἡ, 978, εὐστέφανος; O. 161, ἐπτάπυλος; S. 49, 80 εὐστέφανος, 105. Vid. Θῆβαι.

Θηρώ, οὐς, filia Phylantis et Lipephiles, Chæronis mater ex Apolline, LIV.

Θησεύς, ἑως, Ægei f., unus e principibus Lapitharum, S. 182; Ægles amore captus Ariadnen deserit, LXXXV, LXXXIV; Hippen et Aeglen uxores ducit, LXXXVI.

Θόας, ὁ, gen. Θόα, LXXVI.

Θόη, 1) una Nereidum, 245; 2) Oceanitidum una, 354

Θρηάκιος, adj. Thracius; Θρηάκιος Βορέας, O. 553.

Θρήκη, Thracia, ἱπποτρόφος, O. 507.

Θρονίη, Arabi mater e Mercurio, XXXII.

Θυία, Deucalionis filia, mater Magnetis ac Macedonis ex Jove, XXVI.

I.

Ἰάνειρα, una Oceanitidum, 356.

Ἰάνθη, una Oceanitidum, 349.

Ἰαπετιονίδης, Japeti f., Prometheus, 528, 614; πάντων ἐρθεϊκέτος ἀνάκτων; 543; πάντων περί μῆδεα εἰδώς, 559; O. 54. Vid. Προμηθεύς.

Ἰαπέτος, 19; Caeli ac Telluris f., 134; Clymenes maritus, 507; ex ea pater Atlantis, Menœti, Promethei (cf. 565; O. 50), Epimethei, 509 seqq.

Ἰάσιος, e Cerere Pluti pater; ἦρως, 970.

Ἰαωκλὸς et Ἰωκλὸς, ἡ; urbs Magnesiæ, κλειτή, S. 380, 474; quo Jaso e Colchide rediit, 997.

Ἰδαίος, adj. Vid. Δάκτυλοι.

Ἰδὴ, Troadis mons, in quo Anchises cum Venere concubuit, πολύπτυχος; ὀληέσση, 1010.

Ἰδύια, Oceanitidum una, 352, 959; Æetæ uxor, καλλιπάρης, 960, et ex eo mater Medææ, 961.

Ἰήσιον, ὄνος, Jaso, Aesonis et Polymelæ f. CLXXXI; a Chirone educatus, LXXXIII, Medei pater e Medea, quam Jolcum e Colchide trajectam duxerat uxorem, 992—1001; ποιμὴν λαῶν, 1000.

Ἰλέος, ἦος, Oileus, Ajacis minoris pater. Nominis derivatio XLVIII.

Ἰμερος (Desiderium) cum Gratiis prope Musas habitat, 64; Venerem comitatur, 201.

Ἰναχος, Mycenes pater, CVII.

Ἰνώ, οὐς; Cadmi et Harmoniæ filia, 976.

Ἰόλαος, Iphiclis f., S. 89, 111; Herculis auriga, S. 77, 118; cum Hercule Cycnum occisum spoliis exiit, S. 467; Herculeum adjuvat in vincenda hydra Lernæa, 317. Epitheta: ἀρηίφιλος, 317; ἀμώμητος, S. 102; διάγνητος, S. 340; ἥρας, S. 78; κρατερὸς, S. 77, 323; κυδάμιος, S. 74, 467.

Ἰόλεια, Euryti et Antiopes filia, ξανθὴ, XLV.

Ἰοφώσση, Æetæ filia, quatuor filiorum mater e Phrixo, LXII.

Ἰππη, Thesei uxor, LXXXVI.

Ἰπποβόη, una Nereidum, ἐρέσσσα, 251.

Ἰππονόη, Nereidum una, ῥοδόπηχυς, 251.

Ἰππόνοος, pater Peribœæ, LXXXVIII.

Ἰππόστρατος, Phytæi f., Amaryncei nepos, princeps Epeorum, Peribœam compressit, ὄζος Ἄρηος, LXXXVIII.

Ἰππότης, ου, Phylantis et Liphephiles f. LIV.

Ἰππου κρήνη, Hippocrene fons in Helicone monte, 6.

Ἰππώ, οὐς, una Oceanitidum, 351.

Ἰρις, ἴδος, ἰν, Thaumantis et Electræ filia, ὠκεῖα, 266, 780; interdum a Jove ad Tartarum mittitur Stygis aquam (θεῶν μέγαν ὄρκον) petitura, πόδας ὠκεῖα, 780, 784.

Ἰστιή, Vesta, Rheæ et Saturni filia, 454.

Ἰστρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., καλλιρέεθος, 339.

Ἰγχus, Elati f., Coronidem uxorem duxit, LXXXVII.

Ἰριγένεια quæ fuerat, dein Hecate facta est, CV.

Ἰφικλείδης, Iphiclis f., Iolaus, S. 111.

Ἰφικλής, ἥος, Amphitryonis et Alcmenes f., S. 47, seqq., 56.

Ἰφικλος, Phylaci et Clymenes f., celeritate insignis, CLXII.; plura de eo ejusque bobus CXVI.

Ἰφιμέδεια, Aloëi uxor, Aloidarum mater e Neptuno, LX.

Ἰριτος, Euryti et Antiopes f., ὄζος Ἄρηος, XLV.

Ἰώ, οὐς, Pirenis filia, a Jove compressa, dein in vaccam commutata, V.

Ἰωλκός, ἦ, 997; vid. Ἰωλκός.

K.

Καδμείος, adj. Cadmeus. Καδμείη Σεμέλη, 940; οἱ Καδμείοι, Thebani, 326; φερεσσακίες, S. 13.

Καδμηίς, adj. fem. Καδμηίς γαίη Thebæ cognominantur O. 162.

Κάδμος, Harmoniæ maritus, ὑπέρθυμος, 937; ex ea pater Ἰπυς, Semeles, Agaves, Autonoes, Polydori, 975 seqq.

Κάϊκος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., εὐρρέϊτης, 343.

Καινεὺς, ἔως, unus e Lapitharum principibus, S. 179.

Καλλιόπη, Musarum una, quæ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασιῶν, 79.

Καλλιρόη, una Oceanitidum, 288, 351, 979; e Chrysaore mater Geryonis, 287 seqq., 979 seqq., et Echidnæ, 295.

Καλλιτώ, οὐς, vid. Ἐλίχη.

Καλύχη, Endymionis mater ex Aethlio, CXLIV.

Καλυψώ, οὐς, una Oceanitidum, ἱμερέσσσα, 359; Nausithoi et Nausinoi mater ex Ulixæ, δια θεῶν, 1017.

Κάλχας, αντος, vates, a Mopso vaticinandi arte victus, præ mœrore diem obiit, CXVII.

Κασσιέπεια, Phinei mater e Phœnice, LVIII.

Κάστωρ, ορος, Jovis filius XXXVI.

Κατουδαῖοι, οἱ, qui Troglodyte alibi vocantur, CXIV.

Κένταυροι, οἱ, LXXXII; cum Lapithis pugnantes in Herculis clypeo repræsentati, S. 184 seqq.

Κέρβερος, Orci canis, Typhaonis et Echidnæ f., 310 seqq., ubi describitur.

Κερκλής, ἴδος, Oceanitidum una, φυγὴν ἐρατὴν, 355.

Κέφαλος, ex Aurora pater Phaëthontis, 986.

Κήρ, ηῖρος, ἦ, Noctis filia, μελαίνα, 221; in Herculis scuto

repræsentata, S. 156 seqq.; præterea in plur. num. αἱ Κήρες, deæ fatales, (a Parcis diversæ,) filiæ Noctis, νηλεῖστοι, 217 seqq.; quales in Herculis scuto repræsentatæ fuerint, S. 249 seqq.

Κητώ, οὐς, Ponti ac Telluris filia, καλλιπάρηος, 238; e Phoroce mater Graearum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.

Κήϋξ, ὕκος, Trachiniorum rex, Themistionoes pater, ad quem Hercules proficiscitur, ἀναξ, S. 354 seqq.; Cycnum, generum suum, ab Herculo interfectum sepelit, S. 472, seqq.; φίλος μακάρεσσι θεοῖσι, S. 476. Κήϋκος γάμος (Ceycis nuptiæ), carmen Hesiodæum, memoratur CLXXXII.

Κηφισός, Fluvius, Eteocli pater, CXLIII; de ejus cursu, CXLII.

Κίρη, Solis et Perseidis filia, Æetæ regis soror, 957, 1011; ex Ulixæ mater Agrii, Latini, Telegoni, 1011 seqq.; Solis curru ad insulam Tyrrhenici maris vecta, CCII.

Κίρρα, Phocidis urbs, CXXXV.

Κλάρος, ἦ, Ioniæ oppidum, CXVII.

Κλεαδαῖος, IX, κεδάλιμος.

Κλέεια, Hyadum una, εὐστέφανος, LXVII.

Κλειώ, οὐς, Clio Musa, 77.

Κλεόλλα, Diantis filia, mater Atridarum e Plisthene, Atræi filio, LXXXVII.

Κλόμενος, Orchomeni f., CXG.

Κλυμένη, 1) Minyæ filia ex Euryanasse, mater Iphicli e Phylaco, Phaëthontis e Sole, CLXII. 2) una Oceanitidum, 351, 507; ex Japeto marito mater Atlantis, Menœti, Promethei, Epimethei, 507 seqq.

Κλυμένης, Solis f., pater Phaëthontis e Merope, CIV.

Κλυτή, Oceanitidum una, 352.

Κλύτιος, Euryti et Antiopes f., XLV.

Κλωθώ, οὐς, Parcarum una, 218, 905; in Herculis scuto repræsentata, S. 258.

Κοῖος, Cœli et Telluris f., 134; pater Latonæ et Asteris e Phœbe, 404 seqq.

Κορωνίς, ἴδος, ἰν, Phlegiæ filia, quam Ischys uxorem duxit, LXXXVII; Hyadum una, LXVII.

Κόττος, Cœli ac Telluris f. centimanus, 147 seqq., 618, 653, 714, 734, 817. Vid. Ὀβριάρεως.

Κοῤῥητες, οἱ, e quinque filiabus Hecatei filiazque Phoronei nati, θεοὶ φιλοπαίγμονες, ὄρχηστῆρες, XCI; contra Ætolos ab Apolline adjuti, CXI.

Κράτος, εος, τὸ (Robur), e Pallante et Styge natum, 385; cum Βίη (Vi) apud Jovem habitat, 386 seqq., 401 seqq.

Κρεῖων, οντος, Thebanorum rex, Henioches maritus, S. 83.

Κρηθεὺς, ἔως, Ἄεoli f., XXIII.

Κρῆς, τὸς, ὀ, Cretensis, XXXVII; οἱ Κρήτες, Cretenses, quorum rex Asterio, CXLIX.

Κρήτη, insula, ubi Lyctos urbs, 477; ibi Jupiter natus et educatus, 480, εὐρέτη; ibi Jasius cum Cerere concubuit, 971; huc Jupiter Europam duxit, CXLIX; huc Orio venit, XLIII; ibi Idæi Dactyli ferrum temperant, CLV; hujus in vicinitate Ogygia insula sita, CCIII.

Κρῖος, Cœli et Telluris f., 134; ex Eurybia pater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.

Κρονίδης, εω, Saturni f., Jupiter, 53, 412, 423, 450, 572, 624; O. 18 (ὕψιλυος), 71, 138, 158, 168, 239, 247; XXV.

Κρονίων, ωνος, Saturni f., Jupiter, 4, 534, 949; O. 242, 259, 276; CXXXVII; ἀναξ, O. 69; κελαινερῆς, S. 53; θεῶν σμάντων πάντων, S. 56; ὑπερμενῆς, 534.

Κρόνος, Saturnus, Cœli ac Telluris f., 137; ultionem a

patre petendam in se recipit, 168 seqq.; falce, quam mater ei dederat, 145, patris genitalia resecat, 178 seqq.; ex Rhea pater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; filios devorat, 459, devoratos revomit, 495; in Tartaro a Titanibus circumdatus, 851; aureo ævo Deorum rex erat, O. 111; heroum mortuorum in μακάρων νήσοις degentium rex, O. 169. Epitheta: ἀγκυλομήτης, 19, 137, 473, 495; βασιλεύς, 476; μέγας, 459, 495. Præterea obvius 73, 395, 625, 630, 634, 648, 660, 668.

Κρόταλος, ab Œnomaο occisus, CX.

Κυανχαίτης, ου, nomen proprium Neptuni, 278.

Κυδαλιών, ωνος, Orioni cæco itinervis dux a Vulcano datus, XLIII.

Κυδοιμός (Turba belli), in Herculis scuto repræsentatus, S. 156.

Κυθέρεια, Venus unde appellata sit, 198; ἔϋστεφανος, 196, 1008; 934.

Κύθηρα, τὰ, insula, 192, 198.

Κύκλωπες, οἱ, Telluris et Cœli filii tres, Brontes, Steropes, Arges, 139 seqq.; eorum descriptio nominisque derivatio, 142 seqq.; Jovi fulmen fabricati sunt, 141, 502 seqq.; a Saturno sub terra victos Jupiter liberat, 501 seqq.; ab Apolline occisi, XXXIII.

Κύνκος, 1) Martis f., μεγάρθμος, S. 57; maritus Themistoe, filia Ceycis, S. 356; ejus cum Hercule certamen, S. 368 — 423; ab Hercule interfectus, S. 57, 416 seqq., ac spoliis privatus, S. 467; a Ceyce socero sepultus, S. 472 seqq.; ἀμύμων, S. 65; ἔμμελής, S. 368; ἱππόδαμος, S. 346; præterea obvius S. 329, 33†, 350, 413; unde nomen traxerit, CLXXXIX. 2) Liguria rex, Phæthonti propinquus, in cygnum conversus, CIV.

Κυματολόγη, una Nereidum, 253.

Κύμη, Æolidis urbs, qua relicta pater Hesiodi in Boeotiam trajecit, Αἰολίς, O. 636.

Κυμοδόκη, una Nereidum, 252.

Κυμοθόη, una Nereidum, 245.

Κυμοπόλεια, Neptuni filia, uxor Briarei, 819.

Κυμώ, οὖς, Nereidum una, 255.

Κυπρογενής, έος, ἡ, Venus unde vocata sit, 199. Conf. Κύπρος.

Κύπρος, ἡ, insula, ubi Venus nata, περιβόρυτος, 193; πολύκλυστος, 199.

Κύπρις, ἴδος, Cypria, i. e. Venus, V.

Κυρήνη, Aristæi mater ex Apolline, LXX; ad Peneum fluvium habitabat, καλή, LII.

Κυτίσωρος, Phrixi f. ex Iphosse, LXII.

Κυχρεΐδης, draco, cujus historia CCI.

Κυχρεὺς, έως, qui Cychriden draconem nutrit, CCI.

Λ.

Λάδων, ωνος, 1) draco Typhaone natus, CXLVII. 2) Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 344.

Λαμπετή, Heliadum una, CIV.

Λαομείδεια, Nereidum una, 257.

Λαπίθαι, άων, οἱ, quorum cum Centauris certamen in Herculis clypeo repræsentatum, S. 177 seqq., αἰχμηταί.

Λατίνος, Ulixis et Circes f., ἀμύμων, κρατερὸς, 1013, Tyrrenorum rex, 1016.

Λάχαις, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis scuto repræsentata, S. 258.

Λεαγόρη, una Nereidum, 257.

Λειπερίη, Iolai filia, Phylantis uxor, Hippotæ ac Therus mater, LIV.

Λέλεγες, οἱ, quorum rex Locrus, XXV. Deucalioni olim a Jove dati, *ibid.*

Λερναϊος, adj. 314, vid. Ὑδρη.

Λήδη, ἡ, Oblivio, Eridis filia, 227.

Λῆμος, ἡ, insula. Huc Orio in itinere suo venit, XLIII.

Ληναίων μῆν, mensis, (Γαμηλιών Atheniensium, qui Januario nostro fere respondet), O. 504.

Λητοῖδης, 1) Latonæ filius, Apollo, S. 479. 2) Latonæ nepos, Æsculapius, XXXIV.

Λητώ, οὖς, 19; Phæbes et Cœi filia, κυανόπεπλος, 406; ex Jove mater Apollinis, 918, LXXXVII, CLXVIII, et Dianæ, 918; quo die Apollinem pepererit, O. 771.

Λιβύη, Africa pars. Huc Argonautas venisse, LIV.

Λίγυες, οἱ, populus, CXXXII.

Λιλαΐη, Phocidis oppidum, CXLI, Λιλαΐηθεν

Λιμός, ό, (Fames) Eridis filius, 227. O. 299, 302.

Λίνος, vates, Urania f., de quo XCIV, XCV.

Λόγοι ψευδές (Mendacia), Eridis filii, 229.

Λοκροί, οἱ, Amphitryone duce Taphis et Telebois bellum inferunt, ἀγκέμαχοι, S. 25.

Λοκρός, Lelegum rex, XXV.

Λυγκεύς, ἦρος, inter majores Herculis erat. Hinc Λυγκῆος γενεή τηλεκλειτούο Hercules et Iolaus a Minerva appellatur, S. 327.

Λυκάων, ωνος, Pelasgi f, ἀντίθεος, XCVIII; rex Arcadum, pater Helices s. Callistus, XCIX; pater Pallantis, CXCVIII.

Λυκομήδης, εος, Cretensis, XXXVII.

Λύκτος, ἡ, urbs Cretæ, quo Rhea Jovem paritura profecta est, 477, 482.

Λυσιάνασσα, una Nereidum, 258.

M.

Μάγνης, ἦρος, Jovis et Thyia f., XXVI.

Μαΐανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 339.

Μαΐη, Maja, Atlantis filia, Mercurii mater ex Jove, 938.

Μακηδών, όνος, Jovis ac Thyia f., ἱππιόχαρμης, XXVI.

Μακροκέφαλοι (Capitones), populus, XLII.

Μαντώ, οὖς, Tiresiæ filia, mater Mopsi, CXVII.

Μάρης, ό, CXXII.

Μάρων, ωνος, Œnopionis filius, XXXVIII.

Μάχαι, αἱ, Pugnæ, Eridis filia, 228.

Μαχάων, ωνος, Æsculapii et Xanthes f., CLXXXIX.

Μέγαρα, τὰ, Megaridis urbs, σκιάεντα (umbrosa) ab Hesiodo cognominata, CXCII.

Μέδουσα, trium Gorgonum una, 276, mortalis, 277; a Neptuno compressa 278; ejus capite amputato Chrysaor et Pegasus prosiluerunt, 280 seqq.; ejus caput Perseus portat in Herculis scuto repræsentatum, S. 223.

Μελάμπους, οδος, cujus historia CXVI.

Μέλας, άνος, Phrixi et Iphossæ f., XLII.

Μελέαγρος, ab Apolline interfectus, CXI.

Μελίαι Νύμφαι, quas Tellus peperit e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 187.

Μελίθαια, urbs Thessaliæ, XCVI.

Μελίτη, 1) Nereidum una, χαρίεσσα, 246. 2) Myrmecis filia, CLXXV.

Μελοπομένη, Musarum una, 77.

Μέμων, ωνος, Æthiopum rex, Tithoni et Auroræ f., χαλκοκορυστής, 984.

Μενέλαος, Plithenis et Cleollæ f., LXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.

Μενεστῶ, οὖς, una Oceanitidum, 357.

Μενίππη, Nereidum una, δῆη, 260.

Μενότιος, 1) Japeti et Clymenes f., υπερκύδας, 510; Jovis fulmine in Erebum dejectus, ὑβριστής, 514 seqq. 2) Patrocli pater, frater Pelei, Achillis patruus, CLXXXVIII.

Μερόπη, 1) Œnopionis filia, ab Orione compressa,

XLIII; 2) Oceanitis, Phaethontis mater e Clymene, CIV; 2) una Heliadum, *ibid*.
 Μήδεια, Aetæe regis et Idyæ filia, εὐσφυρος, 961, 992;
 Medæe mater ex Jasone, 1000, qui eam e Colchide
 Iolcum trajectam, 994, 998, uxorem duxerat, 1000.
 Μήδειος, Jasonis et Medæe f., a Chirone educatus, 1001.
 Μηκονίχη, Euphemi mater e Neptuno, L.
 Μυκῶν, i. e. Sicyon, Peloponnesi urbs. Ibi Deos cum
 hominibus certasse, 536.
 Μηλόδοσις, ἡ, Oceanitidum una, 354.
 Μητίς, ἰδος, ιν, una Oceanitidum, 358; Jovis prima
 uxor, quæ Minervam paritura ab eo devoratur, 886
 seqq.
 Μίμας, αντος, Centaurus, μελαγχαιῆτις, S. 186.
 Μινύειος, adj. Ὀρχομενός Μινύειος, Orchomenus Minya-
 rum, LIII.
 Μινύας, ου, Neptuni f., pater Clymenes ex Euryanasse,
 CLXII.
 Μίνας, ωος, Jovis et Europes f., CXLIX; pater Ariad-
 nes, 948; Brylles pater, XLIII; βασιλεύτατος ab
 Hesiodo cognominatus, LXXXIV.
 Μημηρόσση, Cæli Telluris filia, 135; Musarum e Jove
 mater, 54, 915, καλλιόμοσος.
 Μοῖραι, αἱ, Parææ, Clotho, Lachesis, Atropos, Noctis
 filia, 217; Jovis ac Themidis filia, 904; in Herculis
 scuto representata, S. 258 seqq. LXVI.
 Μόλυρος, Arisbantis f., ab Hyetto occisus, LIII.
 Μόρος (Fatum), Noctis filius, στυγερός, 211.
 Μούσαι, αἱ, Jovis filia e Mnemosyne, in Pieria natae,
 53 — 61, 916; Musæ canuntur, 1 — 103; invocantur,
 104 — 115, 1022; O. 1 seqq.; eorum nomina enu-
 merantur, 77 seqq.; Hesiodum canere docent ac ju-
 bent, 22 — 35, O. 662; tripus ab Hesiodo eis dedica-
 tus, O. 658; in Herculis scuto representata, S. 206.
 Epitheta: Ἐλικωνιάδες, 1; O. 658; ἠδιπέαι, 1021;
 Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75, 114; Ὀλυμπιάδες, κοῦραι
 Διὸς αἰγιόχοιο, 25, 52, 966, 1022; Πιερίδες, S. 206;
 τέκνα Διὸς, 104; χρυσάμπυκες, 916. Memorantur præ-
 tereundo 36, 93, 94, 96, 100; CL.
 Μόψος, vates, Amyci, S. 181, et Mantus f., Calchan-
 tem vaticinandi arte vicit, CXVIII; inter principes
 Lapitharum numeratur S. 181.
 Μυκῆνη, Inachi filia, Arestoris uxor, qui Mycenæ urbi
 nomen dedit, CVII.
 Μύρμηξ, ηκος, Melites pater, CLXXV.
 Μυρμιδόνες, οἱ, e formicis a Jove facti atque Æaco dati,
 qui primi naves exstruxerunt, LXIV; Μυρμιδόνων πό-
 λις, Hellas, Phthiotidis urbs, S. 380, 474.
 Μῶμος, Noctis filius, 214.

N.

Ναῖς, ἴδος, Najas. Najadum una Chironi nupsit, CII; de
 Najadum ætate longissima CIII.
 Ναυβολίδης, αο, Nauboli f., Pylo, XLV.
 Ναυσίθοος, Ulixis et Calypsus f., 1017.
 Ναυσίνοος, Ulixis et Calypsus f., 1018.
 Νείκεα, τὰ, Jurgia, Eridis liberi, 229.
 Νεῖλος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 338.
 Νεμειῶος λέων, leo Nemeus, Othri ex Echidna f., 327, a
 Junone nutritus, 328 seqq., ab Hercule interfectus,
 332.
 Νεμείη, Argolidis regio, a leone Nemeo vexata, 329
 seqq.; ibi Tretus mons, 331.
 Νέμεσις, ἡ, Noctis filia, 223; terra relicta cum Pietate
 ad cælum fugit, O. 197 seqq.
 Νέσσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.
 Νέστωρ, ορος, Nelei f., apud Gerenos educatus, inter-

fectis ab Hercule fratribus, solus servatus, XXX,
 XXXI, Γερήνιος ἱππότα; pater Polycastes, C.
 Νηληϊάδης, αο, Nelei f., Nestor, C.
 Νηλεὺς, ἦος, Pyli rex, ejus filii ab Hercule interfecti
 extra Nestorem, XXX, XXXI, ταλασίφρων.
 Νημερτής, ἑός, ἡ, una Nereidum, 262.
 Νηρέις, ἦος, Ponti filius maximus natu, ἀψευδής, ἀλη-
 θής, 233 seqq.; quinquaginta filiarum (Nereidum) pa-
 ter e Doride, 240 seqq.; ἄλιος γέρων, 1003.
 Νηρσαίη, Nereidum una, 249.
 Νησῶ, οὺς, Nereidum una, 261.
 Νίκη, Pallantis et Stygis filia, καλλιόσφυρος, 384.
 Νικίππη, Pelopis filia, CCVII.
 Νικόστρατος, XCIII, ἄλιος Ἄρηος.
 Νιόβη, ejus decem filios totidemque filias fuisse, XLIV;
 undeviginti ejus liberos fuisse, *ibid*.
 Νύμφη σφύρει, Nymphæ montanæ, Oreades, 130; e
 quinque filiabus Hecataei filiaque Phoronei natae, XCI.
 Νύξ, κτός, Nox, 176, Chaus filia, Erebi soror, 123; ex
 Erebo Ætheris et Diei mater, 124; nullo ex viro ma-
 ter Fati, Κηρός, Mortis Sonnique (758), Somniorum,
 Momi, Ὀϊζύος, Esperidum, Parcarum, Nemesis,
 Fraudis, Φιλότητος, Senectutis, Eridis, 211 — 225;
 Nox et Dies alternis in Tartarum intrant et inde re-
 deunt, 747 seqq., illa Somnum secum ducens, 757.
 Epitheta: ἐρεβεννή, 213; μελαινα, 20, 123; ὄλη,
 224, 757.

Ξ.

Ξάνθη, una Oceanitidum, 356; Machaonis mater ex
 Æsculapio, CLXXIX.
 Ξεῦθος, Hellenis filius, XXIII.

Ο.

Ὀβριάρειος (Βριάρειος, 817), Briareus, Cæli Telluris
 f., 147 seqq.; Cymopoliam, Neptuni filiam, uxorem
 duxit, 817 seqq. Briareus Cottusque et Gyas, tres fra-
 tres centimani (Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα, 644),
 a patre sub terram detrusi et in vincula conjuncti, 617
 seqq., a Jove liberati, ut Diis contra Titanes opem ferrent,
 624 seqq., 639 seqq., ubi eorum descriptio; pugnant ad-
 versus Titanes, 714 seqq., quos victos in Tartarum
 detrudunt, 717 seqq., ubi et ipsi habitabant, φύλα-
 κες πιστοὶ Διὸς, 734; Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι, 815 seqq.
 Ὀθρὺς, υος, mons Thessaliæ, in quo stantes Titanes
 cum Diis pugnant, 632, ὕψηλή.
 Οἰβάλος, pater Pirenes, CVI.
 Οἰδιπόδης, αο, Œdipi f., Eteocles, O. 163.
 Ὀϊζύς, ἡ, Calamitas, Noctis filia, ἀλγινόεσσα, 214.
 Οἰνόμαος, Marmacem, Alcatoum, Euryalum, alios in-
 terfecti, CX.
 Οἰνοπίων, ωνος, Chiorum rex, Bacchi f., Maronis pater,
 XXXVIII, et Meropes, XLIII; Orione excæcato vindic-
 tam evitaturus sub terra absconditur, *ibid*.
 Οἰνεὺς, ἑως, rex, ad quem Periboea missa est, LXXXVIII.
 Ὀλιμείος, Bœotiaæ amnis, 6.
 Ὀλυμπιάδες, αἱ, Olympiæ, Musarum epitheton, 25, 52,
 966, 1022; de Deabus, LIV.
 Ὀλύμπτος, Jovis epitheton, 529, 884, O. 87; Jovis no-
 men proprium, 390 (ἀστεροπητής), O. 474, CLXIII.
 Ὀλύμπια δώματα, Deorum sedes, 75, 114, 783, 804,
 963, O. 81, 110, 127.
 Ὀλύμπος et Οὐλύμπος, Thessaliæ mons, Deorum sedes,
 ἀγνός, S. 203; μακρὸς, 391, 680, S. 466; μέγας, 842;
 νιφάεις, 42, 62, 118, 794; πολύπτυχος, 113; præterea
 sine epitheto, 37, 51, 68, 101, 408, 689; O. 139,
 197, 257; XXXI.

Ὀμῆδος, Tumultus, in Herculis clypeo representatus, S. 155.
 Ὀμηρος, cum Hesiodo in Delo insula Apollinem cecinit, CLXXVIII.
 Ὀνειροί, οἱ (Somnia), Noctis filii, 212.
 Ὀπίλιος, ἕως, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Ὀρβρος, Geryonis canis, Typhaonis et Echidnae f., 309; pater Sphingis et leonis Nemei ex Echidna, 325; ab Hercule interfectus, 293.
 Ὀρκος, Deus qui perjuros punit, Eridis f., 231, O. 804; O. 219.
 Ὀρτυγία, insula parva, ante Syracusas sita, CXXXVI.
 Ὀρχομενός, ὁ, pater Aspledonis, Clomeni, Amphidoci, CXC.
 Ὀρχομενός, ἡ, Minyarum urbs (Μινύσιος) in Bœotia, LIII, Cephisso adiacens, ubi Gratiae colebantur, CXLII, CXLIII.
 Οὐλυμπός, 397, Οὐλυμπόνδε; 633; 855; 953, νιφάεις; S. 30; S. 471, μέγας; XXXIV. Vid. Ὀλυμπος.
 Οὐρανίδης, Urani f., Saturnus, ἀναξ, 486; οἱ Οὐρανίδαι, Cyclopes, 502.
 Οὐρανίη, 1) una Musarum, 78, mater Lini, XCIV. 2) Oceanitidum una, θεοειδής, 350.
 Οὐρανίονες, οἱ, Urani (Cœli) filii ac nepotes, ἀγαστοί, 461; de Diis, 919, 939.
 Οὐρανός, Cœlus, 147, 159, 421, 644; εὐρύς, 45; μέγας, 176, 208; ἀστερόεις, 106, 127, 463, 470, 891; Telluris f., 126 seqq.; ex ea pater multorum liberorum, 133 — 153; filios sub terra condit, 154 seqq.; ejus genitalia a Saturno resecta, 178, seqq. Vid. porro in Γαῖα, Ἀφροδίτη.
 Οὐρα, τὰ (Montes), e Tellure nata, μακρὰ, 129.
 Οὐραϊός, Centaurus, S. 186.

II.

Παγασαῖος, epitheton Apollinis, quia Pegasus templum habuit, S. 70.
 Παιῶν, ὄνος, Deorum medicus. Eum ab Apolline dif-ferre, CI.
 Παλιώξιος, ἡ, Repulsio (hostium persequentium) in scuto Herculis representata, S. 154.
 Παλιάντιον, Arcadiæ urbs, quæ a Pallante nomen traxit, CXCVIII.
 Παλλάς, ἄδος, ἡ, Minervæ nomen. Παλλὰς Ἀθήνη, 577, O. 77; Παλλὰς Ἀθηναίη, κόρη Διός, S. 126.
 Πάλλας, αντος, ὁ, 1) Crii et Eurybiæ f., 376. 2) Lycaonis f., qui Pallatio urbi nomen dedit, CXCVIII.
 Πανδιονίς χελιδών, hirundo, O. 568, ὀρθρογῆ.
 Πανδώρα, quomodo Jovis jussu a Vulcano ficta, a multis Diis Deabusque exornata, cur hoc nomine appellata fuerit, O. 60 — 82; col. 570 — 589; ejus historia, O. 83 — 105; Græci mater ex Jove, XX, Deucalionis et Prometheo, XXI.
 Πανελθόνες, οἱ, O. 528; ita universos Græcos ab Hesiodo vocatos fuisse, CLXXXIV.
 Πανόπεια, una Nereidum, 250.
 Πανοπηγίς, ἔδος, Panopei nata, Ἄγλη, LXXXV.
 Πανοπις, ἔδος (alibi Πανοπεύς), Phocidis urbs, Cephisso adiacens, CXLII.
 Παρθύων, ὄνος, pater Alcathoi, CX.
 Παρθένιος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 344.
 Παρνησσός, Parnassus, Bœotiae mons, 499.
 Πασιθή, una Nereidum, 247.
 Πασιθή, Oceanitidum una, 352.
 Πάτροκλος, f. Menœtii, fratris Pelei, Achillis frater patruelis, CLXXXVIII.

Πειθῶ, οὐς, 1) Suada, quomodo Pandoram exornaverit, O. 73. 2) Oceanitidum una, 349.
 Πειρίθοος, Ἐργυί f., CLXXVI; inter principes Lapitharum, S. 179.
 Πειρήν, ἦνος, Ius pater, V.
 Πειρήνη, Ἐβάλι filia, CVI.
 Πείρος, ὁ, Achajæ fluvius, CLVI.
 Πελασγός, Lycaonis pater, XCVIII, quem αὐτόχθονα fuisse Hesiodus dixit, XCVII.
 Πελασγοί, οἱ, populis qui Dodonam incolebat, CXXXIV.
 Πελειάδες, αἱ, Plejades, X. Vid. Πηληϊάδες.
 Πελῆης, rex, Jasoni labores difficiles imperavit, ὑβριστή; καὶ ἀτάσθαλος, κ. τ. λ. 996.
 Πελοπόννησος, ἡ, Hesiodo nota, CXL.
 Πελοπί, ὄπος, pater Nicippes, CCVII.
 Πελωρίς, ἔδος, promontorium, ab Orione conditum, CLXXXIII.
 Περίβοια, Hipponoi filia, ab Hippostrato compressa, ad Cœnum missa, qui eam interficeret, LXXXVIII.
 Περιέρης, οὐς, Ἄεoli f., ὑπέρθυμος, XXIII; Halirrhothii pater, XCII.
 Περικλύμενος, Nelei f., qui in omnium animalium speciem se convertere potuit, ab Hercule interfectus, XXX.
 Περιμήθης, εος, Centaurus, Πευκείδης, S. 187.
 Περιμησσός, Bœotiae amnis, 5.
 Περσέπολις, εως, ὁ, Telemachi et Polycastes f., C.
 Περσεύς, Danaes f., qualis in Herculis clypeo representatus fuerit, ἱππότα, S. 214 — 229.
 Περσερηνείη et Περσερόνη, Proserpina, Jovis et Cereris filia, quam Pluto rapuit, 913; cum Plutone in Tartaro habitat, ἐπαινῆ, 768, 774.
 Περσερόνη, 913, vid. Περσερηνείη.
 Πέρσης, 1) Crii et Eurybiæ f., 377; Asteriæ maritus, 409; ex ea pater Hecates, 411. 2) Hesiodi frater, ad quem carmen Operum et Dierum scriptum, O. 10, 27, 213, 274, 286, 299, 397 (νήπιος), 611, 633 (μέγα νήπιος), 641.
 Περσηγίς, ἔδος, una Oceanitidum, 356, 957; e Sole mater Circes et Æetæ regis, 957.
 Πετραίη, Oceanitidum una, ἐρέεσσα, 357.
 Πετραῖος, Centaurus, S. 185.
 Πευκεῖδαι, οἱ, Perimedes et Dryalus, Centauri, S. 187.
 Περρηδῶ, οὐς, Græarum altera, εὐπεπλος, 273.
 Πήγασος ἵππος, Medusæ capite amputato prosluit, 281; nominis derivatio, 282; terra relicta ad cœlum volavit, ubi tonitru fulmenque Jovi fert, 283 seqq.; cum Bellerophonte Chimæram vincit, 325.
 Πηλεὺς, εος, Ἄεaci f., XLVI; Achillis pater e Thetide, 1006; frater Menœtii, Patrocli patruus, CLXXXVIII; Thetidem prohibet Achillem interficere, II; de eo et Acati uxore historiam ab Hesiodo fuse fuisse narratam, CXCIX.
 Πήλιον, τὸ, mons Thessaliæ, αἰπὺ, LXXXII; in quo Jaso a Chirone educatus est, ὕλην, LXXXIII.
 Πηνειός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343. LII.
 Περίδες, αἱ, Musæ cognominantur, S. 206.
 Περὶη, Thessaliæ regio, ubi Musæ natæ, 53; ibi Magnes et Macedo habitabant, XXVI. Πτερύθηεν, O. 1.
 Πηληϊάδες et Πελειάδες, αἱ, Plejades, Atlantis filia, Ἀτλαγενέες, O. 383; O. 572, 615, 619.
 Πηλεΐαρη, una Oceanitidum, 355.
 Πλούτος, Plutus deus, Cereris et Jasii f., 969 seqq.
 Πλουτῶ, οὐς, Oceanitidum una, βοῶπις, 355.
 Πολυδεύκης, εος, Pollux, Jovis f., XXXVI; ἀντίθεος, XXVI.
 Πολυδώρη, Oceanitidum una, εὐειδής, 354. CXCIV.
 Πολύδωρος, Cadmi et Harmoniæ f., 978.

Πολυκάστη, Nestoris filia minima natu, Persepolis mater e Telemacho, ἑξάνωρος, C.
 Πολυκάων, υἱος, Butæ f., Euaechmes maritus, CIX.
 Πολυμήλια, Jasonis mater ex Æsone, CLXXXI.
 Πολύμνια, Musarum una, 78.
 Πολυεύκκης, εὖς, CXX.
 Πολυφάτης, ου, de quo CXVI.
 Πόνος, Labor, Eridis f., ἀλγινόεις, 226.
 Ποντοπείρα, una Nereidum, 256.
 Πόντος, Telluris f., 132; pater Nerei, 233; dein e Tellure pater Thaumantis, Phorci, Cetus, Eurybiae, 237 seqq.
 Ποσειδάων et Ποσειδέων, υἱος, accus. Ποσειδάω, 15, Neptunus, Rheæ ac Saturni f., 456; pater Cymopoliae, 819; Tritonis pater ex Amphitrite, 930, Euphemi e Mecione, L; pater Butæ, CXIII, et Mynæe, CLXII; cum Medusa Gorgone concubuit, 278; Tartari portas ac muros, 732, cum Apolline Thebarum mœnia exstruit, XLVIII; Thebarum præses, S. 105; templum in Peloridis promontorio ei exstructum ab Orione, CLXXXVIII; γαιήσχος, ἔνοσσίγαιος, 15; ἔνοσίχθων, O. 667.
 Ποσειδέων, 732; vid. Ποσειδάων.
 Ποταμοί, οἱ, Fluvii, Oceani et Tethyos filii, 3000 numero, δινήεντες, 337, 367 seqq., quorum complures recensentur 338 — 345. 348.
 Πουλυνόμη, Nereidum una, 258.
 Πρίαμος, Hesiodo notus, CLXXXV.
 Προϊτιδες, αἱ, Proeti filiae, describuntur XXVII, XXVIII; quod Bacchi cultum neglexerant, insania punitæ, XXIX; a Græcis plurimis in matrimonium petitæ, CLXXXIV.
 Προϊωξίς, Propulsatio hostium, in Herculis scuto representata, S. 154.
 Πρόλοχος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Προμηθεύς, ἑως, Japeti et Clymenes f., 510; O. 50; pater Deucalionis e Pandora, Hellenis e Pyrrha, XXI; Epimetheum fratrem præmonet, ne donum a Jove sibi missum accipiat, O. 86; ignem Jovi fruxerat, 365 seqq.; O. 48 seqq.; qualem dolum Jovi fruxerat, Diis hominibusque Sicyone certantibus, 535 — 561, a Jove in vincula conjectus, 521, ejus jecur ab aquila comessum, 523 seqq.; per Herculeum liberatus, 526 seqq.
 Epitheta: ἀκάκητα, 614; ἀγκυλομήτης, 546; O. 48; ποικίλος, αἰολόμητις, 511; ἕξ παῖς Ἰαπετοῦ, 565, O. 50; ποικιλόθουλος, 521; conf. Ἰαπετιονίδης.
 Προνόη, una Nereidum, 261.
 Πρυμνώ, οὖς, Oceanitidum una, 350.
 Πρωτομέδεια, Nereidum una, 249.
 Πρωτώ, οὖς, Nereidis, fortasse duarum Nereidum una, 243, 248.
 Πυθώ, οὖς, Phocidis regio, Apollini sacra, ἡγαθήη, LXXXVII; ibi lapis a Saturno Jovis loco devoratus et revomitur memorie causa a Jove exstructus, 499, ἡγαθήη. Πυθώδε, S. 480.
 Πυλάδης, ου, Anaxibiae f., LXXXVII.
 Πύλος, ἡ, Peloponnesi urbs, ubi Neleus ejusque filii regnabant, devastata ab Hercule, XXX; de ea Hercules cum Marte pugnavit, S. 360 seqq.
 Πύλων, υἱος, Nauboli f., pater Antiopes, XLV.
 Πύρρα, mater Hellenis e Prometheo, XXI.

P.

Παδάμανθος, υἱος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Πέη, 467, vid. Πείη.
 Πείη et Πείη, Rheæ, Coeli ac Telluris filia, 135; e Saturno mater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; quomodo Jovem a crudelitate Saturni servaverit, 467 seqq.; ἡήκομος, 625, 634.

Πήσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340.
 Ρόδεια, una Oceanitidum, 351.
 Ροδῖος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 340.

Σ.

Σαγγάριος, Fluvius, f. Oceani ac Tethyos, μέγας, 344.
 Σαλμωνεύς, Ἄεoli f., ἀδίκος, XXIII.
 Σαρπηδών, υἱος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Σάτυροι, οἱ, e quinque filiabus Hecatei filiaque Phoronei nati, οὐδιτανοί, ἀμνηστρογοί, XCI.
 Σαῶ, οὖς, una Nereidum, 243.
 Σεϊρήνες, αἱ, Sirenes, quarum insula ἀνθεμέσση, CXXXVII; ventos ab iis deleniri, CXXXVIII.
 Σεΐριος, ὁ, Sirius, ἀστήρ, 417; 587; 609; ἀζαλέος, S. 153; S. 397.
 Σελήνη, Luna, Hyperionis ac Theæ filia, 371; λαμπρά, 18, 371.
 Σεμέλη, Cadmi et Harmoniae filia, 976; Bacchi mater ex Jove, Καθμείη, 940.
 Σήρος, Halirrhothii et Alcyones f., XCII.
 Στεινώ, οὖς, trium Gorgonum una, 276.
 Σικυών, υἱος, Erechthei f., CLXIX.
 Σιμούς, οὖντος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 342.
 Σίσυφος, Ἄεoli f., αἰολομήτης, XXIII.
 Σκάμανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 345.
 Σκύθαι, οἱ, ἱππομογοί, CXXXII.
 Σκόλλαι, Phorbantis et Hecates filia, LXIII.
 Σόλοι, οἱ, disci, carmen Hesiodum, CLXXXVI.
 Σπειώ, οὖς, una Nereidum, 245.
 Στερότης, Cyclopium unus, 140.
 Στρατονίκη, Euryti mater, XLV.
 Στρυμόν, υἱος, Fluvius, f. Oceani et Tethyos, 339.
 Στύξ, γῆς, Oceanitidum προφερεστάτη ἀπασέων, 361, et natu maxima, 776; e Pallante mater Zeli et Nices, Crateos et Bies, Ἰακμανοῦ θυγάτηρ, 383 seqq.; quomodo a Jove honorata, ut Deorum jusjurandum esset, 397 seqq., 775 — 806; in Tartaro habitat, δεινή, 776; ἀφθιτος Ἰακμανίη, 389; Στυγὸς ἀφθιτον ὕδωρ, 805.
 Συράκουσαι, αἱ, urbs Siciliae, CXXXVI.
 Σχοινεύς, ἑως, Atalantes pater, LXXXIII.

T.

Τάρταρος, ὁ, plur. τὰ Τάρταρα, post Chaos primus exortus, Τάρταρα ἡρβέντα, 119; Typhoei pater e Gaæa, 822; ejus variae descriptiones, 721 — 819; ibi Titans, 717, 729, 814, Centimani, 734, 814, Nox et Dies, alternis intrantes et exeuntes, 748, Somnus et Mors, 759, Pluto cum Proserpina, 768, Styx, 776, habitant; huc Typhoeus a Jove detrusus, 868. Epitheta: ἡρόεις, 721, 736, 807; εὐρύς, 868; κρυόεις, S. 255.
 Τάφιοι, οἱ, cum Telebois Taphi insulae partisque Acarnaniae incolæ, quibus Amphitryo bellum intulit, ἀνδρες ἦρωες, S. 19.
 Τειρεσίας, ου, vates, Cadmi f., Mantus pater, CXVII; Jovis Junonisque altercationem de concubitus voluptate dirimit, CXXI; de longissima ejus vita, CXX.
 Τελαμών, υἱος, Ajacis majoris pater, cujus hospes Hercules fuit, CXV.
 Τελεσιτώ, οὖς, Oceanitidum una, κροκόπεπλος, 358.
 Τερψιχόρη, una Musarum, 78.
 Τηθύς, υἱος, Coeli et Telluris filia, ἐρατεινή, 136; ex Oceano mater Fluviorum, 337, 368, et Oceanitidum, 346, 362, inter quas Helenen etiam fuisse, XXXV.
 Τηλεβοά, ἄων, οἱ, populus, qui Acarnaniam ac Taphum

insulam cum Taphiis incolebat, ab Amphitryone de-
bellatus, ἄνδρες ἥρωες, S. 19.
Τηλέγονος, Ulixis et Circes f., 1014, Tyrrhenorum rex,
1016.
Τηλέμαχος, pater Persepolis e Polycaste, C.
Τιθωνός, ex Aurora pater Memnonis, 784, et Emathio-
nis, 985.
Τυμάνδρη, Echemi uxor, VIII.
Τίρυνθος, ἡ, accus. Τίρυνθα, Tiryms, urbs Argolidis, ubi
Amphitryo habitabat, priusquam Thebas abiit, εὐκτί-
μενον ποταμίσθρον, S. 81; huc Hercules Geryonis boves
egit, ἱερῆ, 292.
Τυταρσίος, e principibus Lapitharum unus, ὄζος Ἄρως,
S. 181.
Τυτῆνες, οἱ, Titanes Coeli filii unde appellati sint, 207;
eorum certamen cum Diis (629) et Centimanis, 674 —
717; victi et in Tartarum detrusi, 717 seqq., 814;
ἀγασοί, 632; θεοί, 630, 648, 729; ὑποταρτάριοι, 851;
χθόνιοι, 697; præterea obvii 392, 424, 650, 663, 676, 882.
Τυτὸς, Elaræ f., CLXX.
Τλησήνωρ, ορος, Ἄgypti f., CLXXVI.
Τοξεύς, ἑως, Euryti et Antiope f., ἀντίθεος, XLV.
Τρητὸς, mons Nemeæ, 331.
Τρηχίς, ἴνος, Thessaliæ urbs, ubi Ceyx regnavit, quo
Hercules profectus est, S. 353, 355, 469.
Τριτογένεια, Minervæ nomen, γλαυκῶπις, 895; γλαυκῶ-
πις, δεινὴ, ἐγχεκῦδομος, κ. τ. λ., 924; ἀγελίη, S. 197.
Τρίτων, ὠνος, Neptuni et Amphitrites f., εὐρύθης, μέ-
γας, 931 seqq.
Τροίη, Troja, O. 165; Τροίην ἐς καλλιγούναικα, O. 653.
Τυνδάρεως, cujus a filiabus qualem pœnam Venus petie-
rit, CXLVI.
Τυρρηνία, regio Italiæ, CCH.
Τυρσηνοί, οἱ, Italiæ populus, sub Agrio, Latino, Tele-
gono regibus, 1016. CXXXIX.
Τυραίνιον, Bœotiæ mons, S. 32.
Τυράων, ονος, Ventus, ex Echidna pater Orthri, Cerberi,
Hydræ Lernææ, Chimææ, 306 seqq.; Ladonis dra-
conis pater, CXLVII.
Τυρῶνεις, ἑως, Telluris ac Tartari f., 821; cujus monstri
descriptio, 821 — 852, pater Ventorum procellosorum,
869; fulminibus victus et mutilatus a Jove, 853 seqq.,
et in Tartarum dejectus, 868.
Τύχη, una Oceanitidum, 360.

Υ.

Υάδες, αἱ, νόμψαι Χαρίτεσσιν ὅμοιαι, LXVII, ubi earum
nomina; O. 615.
Υδρη Λερναία, Typhaonis et Echidnæ filia, λύγρ' εἰδυία,
313, a Junone nutrita, 314, ab Hercule interfecta Io-
lai ope, 316 seqq.
Υηττος, cujus historia LIII.
Υλλος, Herculis f., pater Euæchmes, CIX.
Υπερβόρειοι, οἱ, populus, CXXXIX.
Υπερίων, ονος, Coeli ac Telluris f., 134; e Thea pater
Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
Υπεριονίδης, σο, Hyperionis f., Sol, 1011.
Υπέρφας, αντος, Euryanasses pater, CLXII.
Υπνος, Somnus, Noctis f., 212, 758; Noctem comitatur,
κασιγνητος θανάτοιο, 756; cum Morte in Tartaro habi-
tat, 759; describitur 762.
Υρήνη, urbs Bœotiæ, Βουωτίη, XLIX, L.
Υσμίναι, αἱ (Praelia), Eridis filia, 228.

Φ.

Φαέθων, ονος, 1) Cephalis et Auroræ f. ἰφθιμος, 987,

quem raptum Venus templi sui custodem fecit, 989
seqq. 2) Clymenis, Solis filii, et Meropes f., CIV,
ubi ejus historia; sive Solis f. e Clymene, CLXII.
Φαισύλη, una Hyadum, LXVII.
Φαῖω, οὐς, Hyadum una, ἱμερόεσσα, LXVII.
Φάληρος, inter principes Lapitharum, S. 180.
Φᾶσις, ἰδος, ὀ, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340; ab
Argonautis trajectus, LVII.
Φέλλος, Melibœæ natus, εὐμμελίδης, XCVI.
Φέρουσα, una Nereidum, 248.
Φθίος, adj. Phthius, Φθίη Κυρήνη, LII.
Φόκιον, τὸ, mons Bœotiæ, S. 33.
Φίξ, ἰκός, Sphinx, Orthri et Echidnæ filia, ὀλοή, 326.
Φιλότης, ητος, ἡ (Concubitus), Noctis filia, 224.
Φιλυρίδης, Philyræ f., Chiro, 1002.
Φινεύς, ἑως, Phœnicis et Cassiopeæ f., LVIII; cur cæci-
tate punitus, LIX; ab Harpyiis ad usque Scythiam
propulsus, CXXXI.
Φλεγύς, σο, Coronidis pater, διόγνητος, LXXXVII.
Φόβος, Terror, qualis in Herculis clypeo representatus
fuerit, S. 144 (noia) seqq.; Φόδος et Δεῖμος, Martis et
Veneris filii, 934; Martis comites bellique socii, 935,
S. 195, 463.
Φοίβη, 1) Coeli ac Telluris filia, χρυσοστέφανος, 136;
Latonæ et Asteris mater e Cœo, 404 seqq.; avia
Phœbi, CLXXXV. 2) una Heliadum, CIV.
Φοῖβος, Appollinis nomen, 14, Φ. Ἀπόλλων; S. 68, 100;
ἀκερσεκόμης, LXXXVII; χρυσάορος, CLXVII; CI,
Ἀπόλλων Φ.; CLXXXIV, ubi nominis derivatio.
Φοῖνιξ, ἰκος, Agenoris f., pater Phineæ e Cassiopea,
LVIII; pater Europes, CXLIX; Adonis pater ex Al-
phesibœa, CXCVI.
Φόνος (Nex), in Herculis scuto representatus, S. 155;
οἱ Φόνιοι, Eridis filii, 228.
Φόρβας, αντος, Scyllæ pater ex Hecate, LXIII.
Φόρκυς, υος et υνος, Telluris et Ponti f., 237; e Ceto
pater Græarum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis
aurea mala custodientis, 333 seqq.
Φορίξος, cum vellere aureo (coll. LV) ad Æeten venit, I;
quatuor filiorum pater ex Jophosse, LXII; huic Phi-
neus viam in Scythiam monstravit, LIX.
Φρόντις, ἰος, Phrixii f. ex Jophosse, LXII.
Φυκτεύς, ἑως, pater Hippostrati, LXXXVIII.
Φύλακος, Deionis f., pater Iphicli e Clymene, CXVI,
CXXII, CLXII.
Φύλας, αντος, pater Hippotæe et Therus e Lipephile, LIV.
Φυλεύς, ἑως, CLXI, φίλος μακέρροισι θεοῖσι.
Φωκῆες, οἱ Phœcenses, Amphitryonem secuti in bello
eum Taphiis ac Telebois gesto, μεγάλθυμοι, S. 25.
Φώκος, Æaci et Psamathe f., 1004.
Φωρωνεύς, ἑως, cujus filiam Hecatæus duxit, XCI.

Χ.

Χάος, εος, τὸ, primum erat ante omnes res creatas, 116;
ex eo Erebus et Nox prodierunt, 123; ζοφερὸν, 814.
Χαίρων, ανος, Therus et Apollinis f., Χαίρωνος κρατερὸν
μένος ἱπποδάμοιο, LIV.
Χαλκίς, ἰδος, ἡ, urbs Eubœæ, quam καλλιγούναικα Hesio-
dus cognominavit, CXXIII; ibi Hesiodus victoriam
in certamine musico reportavit, O. 655 seqq.
Χάρτες, αἱ, Gratiae, Aglaia, Euphrosyne, Thalia, Jovis
et Eurynomes filia, 907 seqq.; quomodo Pandoram
exornaverint, O. 73; cur Orchomeni cultæ, CXLIII;
pæterea obviae 64, 946, LII, LXVII, CLXVII.
Χείρων, ὠνος, Chiro Centaurus, Philyræ f., 1001; Ja-
sonem, LXXXIII, ejusque filium, Medeam, educavit,
1001. Najadum unam in matrimonium duxit CII;

Χείρωνος ὑποθήκαι, carmen Hesiodo adscriptum, cujus exordium CXXV.

Χίμαιρα, Typhaonis et Echidnae filia, 319 seqq., ubi ejus descriptio; a Bellerophonte ac Pegaso interfecta, 325.

Χίος, ἡ, insula, ad quam Orio in itinere suo venit, XLIII.

Χρυσάωρ, ορος, capite Medusae amputato prosiluit, 281; nominis interpretatio, 283; e Calliroë pater Geryonis, 287, 979, et Echidnae, 295.

Χρυσίης, ἴδος, una Oceanitidum 359.

Ψ.

Ψαμάθη, Nereidum una, χαρίεσσα δέμας, 260; Phoci mater ex Aëaco, δία θεάων, 1003.

Ω.

Ἔργυλια, insula ad occidentem vergens, CCIII.

Ἔργυλια, insula, in vicinitate Cretae sita, CCIII.

Ἐκεανίνη, Oceanitis, Oceani filia; de Styge, 389, de Clymene, καλλίσφυρος, 507, de Chryseide, 956. Ἐκεανίνας, αἱ, Oceanitides, Oceani ac Tethyos filiae (346),

3000 numero, τανύσφυροι, 364; quarum maximae natu (366) recensentur 349 — 361.

Ἐκεανός, Caeli ac Telluris f., 133; e Tethye pater Fluviorum, 337 seqq., 368, et Nympharum Oceanitidum, 345 seqq., 362; pater Doridis, 242; Electrae, 265, Calliroides, 288, 979; Idyiae, 959; Helenes, XXXV; qualis in margine scuti Herculei repraesentatus fuerit, S. 314 seqq.; trajectus ab Hercule, 292; ab Argonautis in Libyam navigantibus trajectus, LXII; Ἐκεανότα ῥέεθρα, 695; Ἐκεανοῦ ῥοαί, 841; ἱερὸς ῥόος Ἐκεανοῦ, O. 566. Epitheta: ἀψόρροος, 776; βαθυδίνης, 133, O. 171; βαθυρρέτης, 265; κλυτός, 215, 274, 288, 294; μέγας, 20; τελήεις ποταμός, 242, 959. Præterea obvius 282, 383, 789, 816, 908.

Ἐκλυπέτη, Harpyiarum altera, 267.

Ἐκλυρόη, una Oceanitidum, 360.

Ἐλενίη πέτρα, Olenia rupes, Piro fluvio adjacens, CLVI.

Ἐλενος, ἡ, urbs Achajae, LXXXVIII.

Ἐραι, αἱ, Eunomia, Dice, Irene, Jovis ac Themidos filiae, 901 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, καλλίκομοι, O. 74.

Ἐρίων, ὠνος, Neptuni et Brylles f., cujus historia XLIII et XLXXVIII. O. 609; σθένος (ἄμβριμον) Ἐρίωνος, O. 615, 619.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII

RHODII

ARGONAUTICA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

BIBAION A.

Ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
μνήσομαι, οἳ Πόντιοι κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελλίαιο
χρῦσειον μετὰ κῶας εὐζυγον ἤλασαν Ἄργῳ.
κ Τοίην γὰρ Πελλίης φάτιν ἔκλυεν, ὡς μιν ὀπίσσω
μοῖρα μένει στυγερῇ τοῦδ' ἀνέρος, ὄντιν' ἴδοιτο
δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίησι δαμῆναι.
Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτ' αὐτὴν κατὰ βάζιν Ἰήσων
χειμερίοιο βέεθρα κίων διὰ ποσσὶν Ἀναύρου
10 ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἐνερθεν
κάλλιπεν αὐθιπέδιλον ἐνισχόμενον προχοῆσιν.
Ἰκετο δ' ἐς Πελλίην αὐτοσχεδὸν ἀντιβολήσων
εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
ῥέζε θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
15 Αἴψα δὲ τόν γ' ἐσιδὼν ἐφράσσατο καὶ οἳ ἄεθλον
ἔντυε ναυτιλίης πολυκηδέος, ὄφρ' ἐνὶ πόντῳ
ἦε καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσση.
Νῆα μὲν οὖν οἳ πρόσθεν ἐπικλείουσιν αἰοῖδοι
Ἄργον Ἀθηναίης καμείην ὑποθημοσύνησιν.
20 Νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὐνομα μυθησαίμην
ἡρώων δολιχῆς τε πόρους ἄλως ἕσσα τ' ἔρεξαν
πλαζόμενοι Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν αἰοιδῆς.
Πρωτάνυν Ὀρφέως μνησώμεθα, τὸν βρά ποτ' αὐτῆ
Καλλιόπη Θρηίκι φατίζεται εὐνηθεῖσα
25 Οἰάγρω σκοπιῆς Πιμπληίδος ἄγχι τεκέσθαι.
Αὐτὰρ τόν γ' ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
θέλξαι αἰοιδάων ἐνοπῆ ποταμῶν τε βέεθρα.
Φηγοὶ δ' ἀγριάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
ἀκτῆς Θρηϊκίης Ζώνης ἐπι τηλεθόωσαι
30 ἐξεΐης στιχώσιν ἐπήτριμοι, ἃς δ' γ' ἐπιπρὸ
θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον εἶων ἐπαργῶν ἀέθλους
Ἀισονίδης Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας
δέξατο, Πιερίῃ Βιστωνίδι κοιρανέοντα.
35 Ἥλυθε δ' Ἀστερίων αὐτοσχεδὸν, ὃν βρα Κομήτης
γείνατο δινηέντος ἐφ' ὕδασιν Ἀπιδανοῖο,
Πειρεσιὰς ὄρεος Φυλλήτου ἀγχόθι ναίων,
ἔθνα μὲν Ἀπιδανὸς τε μέγας καὶ δῖος Ἐνιπεὺς
ἄμφω συμφορέονται ἀπόπροθεν εἰς ἐν ἰόντες.
40 Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπὸν Πολύφημος ἔκτανεν
Εἰλατιδῆς, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθίων,

APOLLONII
RHODII
ARGONAUTICORUM

LIBER PRIMUS.

Auspiciatus a-te, Phœbe, olim-genitorum laudes virorum
Memorabo, qui Ponti in ostium et per rupes
Cyaneas, regis mandato Peliae,
aureum ad vellus *tollendum* bene-transtris-instructam ege-
runt Argo.] Tale enim Pelias oraculum acceperat, se olim
fatum manere invisum, ejus viri, quem viderit
e-populo uno- calceo- indutum, per consilia ut-interficiatur.
Nec vero diu post, idem secundum oraculum, Jason
hiberni fluenta transiens pedibus Anauri
alterum quidem servavit ex-limo, sed alterum in-imo
reliquit ibi calceum, retentum proluvie.
Venit vero ad Peliam illico interfuturus
epulis- sacris, quas patri Neptuno et aliis
fecit diis, Junonis autem Pelasgiæ non habuit-rationem.
Statim vero *Pelias* eo (*Jason*) conspecto animadvertit, at-
que ei laborem] injunxit navigationis curarum-plenissimæ,
ut in mari] aut etiam alienigenas inter homines reditu priva-
retur.] Navem quidem jam priores canunt poetæ
Argum Minervæ construxisse consiliis.
Nunc vero ego genusque et nomen eloquar
heroum longique itinera maris, et quæ gesserunt
errantes; Musæ autem antistites sint carminis!
Primum igitur Orphei meminimus, quem quidem olim
ipsa] Calliope Thracio traditur connubio-juncta
Æagro, prope speculam Pimpleidem peperisse.
Sed illum narrant rigida in-montibus saxa
demulsisse carminum cantu amnumque fluenta.
Fagi vero agrestes, illius etiamnum monumenta cantus,
littoris Thracii in Zona frondentes
ordine incedunt densæ, quas ille longo- tractu
delinitas cithara deduxit a-Peria.
Orphea igitur jam talem suorum adjutorem laborum
Æsonides, Chironis consiliis obsecutus,
adscivit sibi in-Peria Bistonum regnantem.
Venit vero Asterion sua-sponte, quem quidem Cometes
genuit vorticosi ad aquas Apidani,
Piresias, juxta montem Phylleium, incolens,
ubi quidem Apidanusque magnus et divinus Enipeus
ambo confluent in unum e-longinquo venientes.
Larissa autem, post hos, relicta Polyphemus venit
Elati-filius, qui olim quidem inter robustos Lapithas,

ὅππότε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπεθωρήσοντο,
ὀπλότερος πολέμιζε· τότε αὐτὸν βαρύνεσκέ οἱ ἦδη
γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀρήϊος, ὡς τὸ πάρος περ.

45 Οὐδὲ μὲν Ἴφικλος Φυλάχῃ ἐνὶ δηρὸν ἔλειπτο
μήτρως Αἰσονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὅπυιεν
Αἴσιων Ἀλκιμέδην Φυλακῆϊδα· τῆς μιν ἀνώγει
πηροσύνη καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι θυμῷ.

Οὐδὲ Φεραῖς Ἄδμητος εὐβρόχῃεσσι ἀνάσσω
60 μίμνεν ὑπὸ σκοπιῆν ὄρεος Χαλκωδονίου.

Οὐδ' Ἀλόπη μίμνον πολυλήϊοι Ἑρμείαο
υἱέες, εὖ δεδαῶτε δόλους, Ἐρυτος καὶ Ἐχίων
τοῖσι δ' ἐπι τρίτατος γνωτὸς κίε νισσομένοισιν
Αἰθαλίδης· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρυσσοῖ βοῆσιν
65 Μυρμιδόνος κούρη Φθιάς τέκεν Εὐπολόμεια·
τῷ δ' αὐτ' ἐκεγγάτην Μενετηίδος Ἀντιανείρης.

Ἦλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτώνα Κόρωνος
Καινείδης, ἔσθλος μὲν, εἰς δ' οὐ πατρὸς ἀμείνων.
Καινεά γὰρ ζῶν περ ἔτι κλειουσιν αἰοδοί
60 Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων
ἤλασ' ἀριστήων· οἱ δ' ἐμπαλιν ὀρηθέντες
οὔτε μιν ἐγκλίναι πρότερώ σθένον, οὔτε δαΐξαι·
ἀλλ' ἀβρόχης, ἀκαμπτος ἐδύσατο νεῖοθι γαίης,
θεινόμηνος στιβαροῦσι καταγῆδην ἐλάτησιν.

65 Ἦλυθε δ' αὐτὸν Μόψος Τιταρῆσιος, ὃν περὶ πάντων
Λησιῶδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν·
ἠδὲ καὶ Εὐρυδάμας Κτιμένου παις· ἀγχι δὲ λίμνης
Ξυνιάδος Κτιμένην Δολοπηίδα ναιετάσκεν.

Καὶ μὴν Ἄκτωρ οὐα Μενότιον ἐξ Ὀπόεντος
70 ὄρσεν, ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νεόιο.

Ἐλίπετο δ' Εὐρυτίων τε καὶ ἀλκίεις Ἐριβώτης,
ὅτις δὲ μὲν Τελέοντος, ὁ δ' Ἴρου Ἄκτορίδαο·
ἠτοῖ δὲ μὲν Τελέοντος εὐκλειῆς Ἐριβώτης,
Ἴρου δ' Εὐρυτίων. Σὺν καὶ τρίτος ἦεν Ὀϊλεὺς
75 ἔσχορος ἠγορέην καὶ ἐπαΐξαι μετόπισθεν
εὖ δεδαῶς δηΐοισιν, ὅτε κλίνοισι φάλαγγας.

Αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίης Κάνθος κίε, τὸν βα Κάνθηος
πέμπειν Ἀθαντιάδης λελιμένον· οὐ μὲν ἐμῆλεν
νοστήσειν Κήρινθον ὑπὸ τρόπος. Αἴσα γὰρ ἦεν
80 αὐτὸν ὁμῶς Μόψον τε δαήμονα μαντοσυνάων
πλαγχθέντας Λιβύης ἐνὶ πείρασι δηωθῆναι·
ὡς οὐκ ἀνθρώποισι καχὸν μήχιστον ἔπαυρεῖν,
ὅππότε κάκεινος Λιβύῃ ἐνὶ ταρχύσαντο,
τόσσον ἐκάς Κόλχων, ὅσσον τέ περ ἡελίοιο
85 μεσσηγύς δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ εἰσορόωνται.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπι Κλυτίους τε καὶ Ἴφίτος ἠγερέθηοντο,
Οἰχαλίης ἐπίουροι, ἀπηγνέος Εὐρύτου υἱέες,
Εὐρύτου, ὃν πόρε τόσον Ἐκηβόλος· οὐδ' ἀπόνητο
διωτίνης· αὐτῷ γὰρ ἐκὼν ἐρίδηνε δοτήρι. [ἄμφω,
90 τοῖσι δ' ἐπ' Αἰακίδαί μετεκίαθον· οὐ μὲν ἄμ'
οὐδ' ὁμόθεν. Νόσφιν γὰρ ἀλευάμενοι κατένασθεν
Αἰγίνης, ὅτε Φῶκον ἀδελφρὸν ἐξενάριξαν
ἀφραδίῃ. Τελαμών μὲν ἐν Ἀτθίδι νάσσατο νήσω·
Πηλεὺς δὲ Φθίῃ ἐνὶ δώματα ναῖε λιασθείς.

quando cum-Centauris Lapithæ bellum-gesserunt,
junior militavit; tum vero ingravescebant ei jam
membra, manebat tamen etiamnum animus bellicosus, sicut
antea.] Neque Iphiclus Phylacæ diu remansit,
avunculus Jasonis; sororem enim conjugem-duxerat
Æson, Alcimedam Phylacensem, cujus ipsum jussit
affinitas et cura interesse cœtui.

Neque Pherarum Admetus ovibus-abundantium rex
mansit sub specula montis Chalcodonii.

Neque Alopæ manserunt divites-arvis Mercurii
filii, bene docti dolos, Erytus et Echion.

Hos vero tertius frater sequutus-est proficiscentes
Æthalides : et hunc quidem ad Amphrysi flumen
Myrmidonis filia, Phthias pepererat Eupolemia;
illi autem prognati-erant Meneti-filia, Antianira.

Venit porro, opulenta relicta Gyrtone, Coronus
Cænei-filius, fortis quidem, sed suo non patre fortior.
Cæneum enim, vivum quippe adhuc, perhibent poetæ
per-Centauros periisse, quum eos sejunctus ab aliis
pépulisset heroibus; illi autem ex-adverso facto-impetu
nec eum protrudere ulterius potuerunt, neque sauciare;
sed non-fractus, non-flexus subiit sub terram
percussus duris impetuose abietibus.

Venit porro Mopsus Titarensis, quem præ omnibus
Latoides docuerat vaticinia avium;
atque etiam Eurydamas, Ctimeni filius; qui prope lacum
Xyniadem Ctimenen Dolopum-urbem incolabat.

Atqui Actor filium Menœtium ex Opunte
propulit, strenuis cum viris ut iret.

Secuti-sunt autem Eurytion et fortis Eribotes;
filii, alter Teleontis, alter Iri Actoridæ;
nempe Teleontis quidem celebrer Eribotes;
Iri vero Eurytion : una etiam tertius venit Oileus,
eximius fortitudine, et invadere a-tergo
bene peritus hostes, quando in-fugam-verterint turmas.

Sed ex Eubœa Canthus venit, quem quidem Canethus
misit Abantiades lubentem : neque tamen erat
reversurus Corinthum redux : in-fatis enim erat
ipsum simul Mopsumque peritum vaticiniorum
errantes Libyæ in finibus perire :
nam non hominibus malum longe-remotum est, quia inci-
dant,] quum illos-etiam in Libya sepeliverint
tam longe a-Colchis, quantum quidem solis
disjuncti occasus et ortus conspiciuntur.

Post hunc vero Clytius et Iphitus convenerunt,
Cæchalæ præsides, immanis Euryti filii,
Euryti, cui dedit arcum Longe-jaculans (Apollo); neque
fruitus-est] dono; cum ipso enim sponte-sua certavit datore.

Post hos Æaci-filii profecti-sunt; non tamen una ambo,
neque ex-eodem-loco : seorsim enim fugientes abierant
ex-Ægina, cum Phocum fratrem interfecissent
imprudenter : Telamon quidem in Attica habitavit insula
(Salamine); Peleus vero in Phthia domicilium incoluit se-

95 Τοῖς δ' ἔπι Κεκροπίθην ἀρήϊος ἤλυθε Βούτης,
 παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος εὐμμελῆς τε Φάληρος.
 Ἄλκων μιν προέηκε πατῆρ ἕός· οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
 γήραος οὔας ἔχεν βιότιος τε κηδεμονῆας.
 Ἄλλὰ ἔ τηλύγετόν περ ὄμως καὶ μοῦνον ἔόντα
 100 πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέπη ἠρώεσσιν.
 Θησέα δ', ὃς πέρι πάντας Ἐρεχθίδας ἐκέαστο,
 Ταινάρην αἰδηλὸς ὑπὸ χθόνα δεσμός ἐρυκεν,
 Πειρίθω ἑσπόμενον κοινήν ὁδόν. Ἦ τέ κεν ἄμφω
 βῆϊτερον καμάτιο τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.
 105 Τίφους δ' Ἄγνιάδης Σιφαεά κάλλιπε δῆμον
 Θεσπιέων, ἔσθλος μὲν ὀρινόμενον προδαῖναι
 κῦμ' ἄλλος εὐρείης, ἔσθλος δ' ἀνέμοιο θεέλλας
 καὶ πλόον ἠέλιω τε καὶ ἄστέρι τεκμηύρασθαι.
 Αὐτῆ μιν Τριτωνίς ἀριστῶν ἐς ἑμίλον
 110 ὤρσεν Ἀθηναίη, μετὰ δ' ἤλυθεν ἐλδομένοισιν.
 [αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμει· σὺν δέ οἱ Ἄργος
 τεῦξεν Ἀρεστορίδης κείνης ὑποθημοσύνησιν.
 τῷ καὶ πασῶν προφερεστάτῃ ἔπλετο νηῶν,
 ὅσσαι ὑπ' εἰρεσίησιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.]
 115 Φιλίας δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν Ἀραιθυρήθην ἴκανεν,
 ἔνθ' ἀφνειὸς ἔναιε Διωνύσοιο ἔκχτη,
 πατὴρ ἑοῦ, πηγῆσιν ἐφέστιος Ἄσωποιο.
 Ἄργῶθεν αὖ Τάλως καὶ Ἀρήϊος, υἱὲ Βιάντος,
 ἤλυθον ἴφθιμός τε Λεώδοκος, οὗς τέκε Πηρῶ
 120 Νηληϊὲς τῆς δ' ἄμφω δύνη ἐμόγησε βαρεῖαν
 Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἴφικλοιο Μελάμπους.
 Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βῆην κρατερόφρονος Ἡρακλῆος
 πευθόμεθ' Αἰσονίδαο λιλαιομένου ἀθερίζαι.
 Ἄλλ' ἐπεὶ αἶε βάζην ἀγειρομένων ἠρώων,
 125 νεῖον ἀπ' Ἀρακάδης Λυρκήϊον Ἄργος ἀμείψας
 τῆν ὁδόν, ἧ ζῶν φέρε κάπριον, ὃς β' ἐνὶ βήσσης
 φέρβετο Λαμπεϊῆς, Ἐρυμάνθιον ἄμ' ἀμέγα τῖφος·
 τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορῆσιν
 δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπετήχματο νότων·
 130 αὐτὸς δ' ἧ ἰότητι, παρὰ κ' νόον Εὐρουσθῆος,
 ὠρμήθη· σὺν καὶ οἱ Ὑλάς κίεν, ἔσθλος ὀπάων,
 πρωθήβης, ἰῶν τε φορεὺς φύλακός τε βιοῖο.
 Τῷ δ' ἔπι δὴ θεῖοιο κίεν Δαναοῖο γενέλιη,
 Ναύπλιος· ὃς γὰρ ἔην Κλυτονόου Ναυβolidάο·
 135 Ναύβολος αὖ Λέρνου· Λέρνον γε μὲν ἴδμεν ἔόντα
 Προῖτου Ναυπλιάδαο· Ποσειδάωνι δὲ κούρη
 πρὶν ποτ' Ἀμυμώνη Δαναΐς τέκεν εὐνηθεῖσα
 Ναύπλιον, ὃς πέρι πάντας ἔκαίνυτο ναυτιλίησιν.
 Ἴδμων δ' ὑστάτιος μετεκίαθεν, ὅσσοι ἔναϊον
 140 Ἄργος, ἐπεὶ δεδαῶς τὸν ἐόν μόρον οἰωνοῖσιν
 ἦτε, μὴ οἱ δῆμος εὐκλείης ἀγάσαιο.
 Οὐ μὲν ὄγ' ἦεν Ἄβαντος ἐτήτυμον, ἀλλὰ μιν αὐτὸς
 γείνατο κυδαλίμοις ἐναριθμίον Αἰολίδῃσιν
 Λητοίδης· αὐτὸς δὲ θεοπροπίας εἰδίδαξεν,
 145 οἰωνούς τ' ἀλέγειν ἠδ' ἔμπυρα σήματ' ἰδέσθαι.
 Καὶ μὴν Αἰτωλῆς κρατερὸν Πολυδεύκεα Λήδη
 Καστορά τ' ὠκυπόδιον ὤρσεν δεδαημένον ἵππων

unctus.] Post hos Cecropia bellicosus venit Butes,
 filius fortis Teleontis, et hastam-bene-tractans Phalerus.
 Alcon eum misit, pater ipsius : non quiaem amplius alios
 senectutis filios habuit vitæque curatores :
 sed illum, sero-genitum licet atque unicum (existentem),
 misit, ut inter-audaces emineret heroas.
 Theseum vero, qui præ omnibus Erechthidis excelluit,
 Tænaria atrum sub terra vinculum detinuit,
 cum-Pirithoo profectum communi via : profecto uterque
 faciliorem laboris exitum omnibus reddidisset.
 Tiphys autem Agniades, Siphensem reliquit populum
 Thespiensium ; cum peritus excitatum prævidere
 fluctum maris ampli, tum peritus venti procellas
 et navigationem ex soleque et sidere divinare.
 Ipsa eum Tritónis heroum ad cætum
 compulit Minerva, venit autem desiderantibus eum.
 [Ipsa enim navem quoque velocem fabricata-est ; cum ea au-
 tem Argus] construxit Arestoris-filius, illius præceptis :
 quare etiam omnium præstantissima existit navium,
 quotquot remigatione tentarunt mare.]
 Philias porro post illos Aræthreya venit,
 ubi opibus-florens habitavit, Baccho volente,
 patre suo, fontium accola Asopi.
 Argis autem Talaus et Areius, filii Biantis,
 venerunt, fortisque Leodocus, quos peperit Pero
 Nelei-filia ; cujus causa ærumnam sustinuit gravem
 Æolides in-stabulis Iphicli Melampus.
 Neque sane vim magnanimi Herculis
 accepimus Jasoni desideranti defuisse.
 Immo postquam audivit rumore de-convenientibus heroi-
 bus,] nuper ex Arcadia Lyrceium Argos profectus,
 eo itinere, quo vivum portavit aprum, qui quidem in saltibus
 pabulabatur Lampiæ, ad Erymanthiam vastam paludem ;
 eum quidem in primo Mycenæorum foro
 vinculum ligatum de-magno deposuit tergo ;
 ipse vero suo arbitrio, inscio Eurystheo,
 abiit ; cumque eo Hylas ivit, fidus comes,
 pubescens, sagittarumque lator custosque arcus.
 Post eum jam divini venit Danaï progenies,
 Nauplius : ipse enim *filius* fuit Clytonei Naubolidæ ;
 Naubolus vero Lerni ; Lernum quidem certe novimus fuisse
 Proëti Naupliadæ *filium* ; sed Neptuno puella
 olim aliquando Amymone Danaï-filia pepererat mista
 Nauplium, qui omnes vicit avigandi-peritia.
 Idmon vero postremus advenit *eorum*, qui incolebant
 Argos, quoniam edoctus de-suo fato auguriis
 ivit, ne ipsi populus propter-gloriam *amissam* indignaretur ;
 non quidem ille erat Abantis vere *filius*, sed eum ipse
 genuit nobilibus adnumeratum Æolidis
 Apollo ; ipse vero vaticinia eum docuit,
 avesque observare, et in-victimis-incensis signa spectare :
 Atqui Ætolis fortem Pollucem Leda
 Castoremque celeripedum excitavit peritum equorum

Σπάρτηθεν· τοὺς δ' ἤ γε δόμοις ἔνι Τυνδαρείοι
τηλυγέτους ὠδίνι μῆϊ τέκεν· οὐδ' ἀπίθησεν

150 νισσομένοις· Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια μῆδετο λέκτρων.

Οἱ τ' Ἀφαρητιάδαι Λυγκεύς δὲ ὑπέρβιος Ἰδᾶς
Ἀρήνηθεν ἔβαν, μεγάλην περιπαρσέας ἀλκῆ
ἀμφοτέροι· Λυγκεύς δὲ καὶ ὄξυτάτους ἐκέκαστο
ὄμμασιν, εἰ ἑτέον γε πέλει κλέος, ἀνέρα κείνον
155 ῥηϊδίως καὶ νέρθε κατὰ χθονὸς αὐγάζεσθαι.

Σὺν δὲ Περικλύμενος Νηληϊὸς ὤρτο νέεσθαι,
πρεσβύτατος παίδων, ὅσσοι Πύλῳ ἐξεγένοντο
Νηληϊὸς θεϊοῖο· Ποσειδάων δὲ οἱ ἀλκῆν
δῶκεν ἀπειρεσίην, ἧδ' ὅ τι κεν ἀρήσαιοτο
160 μαρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῆ πολέμοιο.

Καὶ μὲν Ἀμφιδάμας Κηφεύς τ' ἴσαν Ἀρκαδίηθεν,
οἱ Τεγέην καὶ κληρὸν Ἀφειδάντειον ἔναιον,
ὣτε δύο Ἄλεσῷ· τρίτατός γε μὲν ἔσπετ' ἰούσιν
Ἄγκαϊος, τὸν μὲν βὰ πατὴρ Λυκόργος ἔπειμην,
165 τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος. Ἄλλ' ὁ μὲν ἦδη
γηράσκοντ' Ἄλεον λίπετ' ἀμ πόλιν ὄφρα κομίζοι,
παῖδα δ' ἔδον σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὄπασσεν.

Βῆ δ' ὁ γε Μαιναλῆς ἄρκτου δέρος ἀμφίτομόν τε
δεξιτερῆ πάλλων πέλεκυν μέγαν· Ἔντεα γὰρ οἱ
170 πατροπάτωρ Ἄλεος μυχάτῃ ἐγκρυψε καλιῆ,
αἶ κέν πως ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι.

Βῆ δὲ καὶ Αὐγείης, δν δὴ φάτις Ἡελίοιο
ἔμμεναι· Ἡλείοισι δ' ὁ γ' ἀνδράσιν ἐμβασιλευεν,
ὄλβῳ κυδιῶν· μέγα δ' ἔτεο Κολχίδα γαῖαν
175 αὐτόν τ' Αἰθήτην ἰδέειν σημάντορα Κόλχων.

Ἀστέριος δὲ καὶ Ἀμφίων Ὑπερηϊοῦ υἱὲς
Πελλήνης ἀφίκανον Ἀχαΐδος, ἣν ποτε Πέλλης
πατροπάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ' ὄφρουσιν αἰγιαλοῖο.

Ταίναρον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι λιπῶν Εὐφρημος ἴκανεν,
180 τὸν βὰ Ποσειδάωνι ποδωκησέστατον ἄλλων
Εὐρώπῃ Τιτυοῖο μεγασθενέος τέκε κούρη.
Κείνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν
οἰδματος, οὐδὲ θοοὺς βάπτειν πόδας, ἀλλ' ὅσον ἄκροις
ἔγχεσι τεγγόμενος διερῆ ὑπεφόρητο κελεύθῳ.

185 Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἴκοντο·
ἦτοι ὁ μὲν πολλέθερον ἀγαθοῦ Μιλήτιοιο
νοσφισθεῖς Ἐργίνος, ὁ δ' Ἰμβρασίης ἔδος Ἥρης,
Παρθενίην, Ἄγκαϊος ὑπέρβιος· ἴστορε δ' ἄμφω
ἦμὲν ναυτιλῆς, ἧδ' ἄρεος εὐχετόωντο.

190 Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀφορηθεῖς Καλυδῶνος
ἀλκῆεις Μελέαγρος ἀνήλυθε Λαοκῶν τε,
Λαοκῶν Οἰνήος ἀδελφεός, οὐ μὲν ἴης γε
μητέρος· ἀλλά εἰ θῆσσα γυνὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ' Οἰνεὺς
ἦδη γηραλέον κοσμητόρα παιδὸς ἴαλλεν·

195 ὥδ' ἔτι κουρίζων περιθαρσέα δύνεν ὄμιλον
ἠρώων· Τοῦ δ' οὐ τιν' ὑπέρτερον ἄλλον οἶω
νόσφιν γ' Ἑρακλήος ἐπελθέμεν, εἰ κ' ἔτι μούνον
αὖθι μένων λυκάθαντα μετετρέφῃ Αἰτωλοῖσιν.

Καὶ μὲν οἱ μήτρως αὐτὴν ὄδον, εὖ μὲν ἄκοντι,
200 εὖ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαμημένος ἀντιφέρεσθαι,

Sparta; quos quidem ipsa in domibus Tyndarei
carissimos partu uno edidit; neque non-confisa-est
abeuntibus; Jovis enim digna cogitavit concubitu.

Apharetiadae Lynceus et violentus Idas
Aena profecti-sunt, magno confusus robori
uterque; Lynceus vero etiam acutissimis ornatus-erat
oculis, si vera quidem est fama, virum illum
facile etiam subter terra vidisse.

Una vero Periclymenus Neleius ad-cinctus-est ad-profici-
scendum,] maximus-natu filiorum, quotquot Pyli geniti-sunt
Neleo divino; Neptunus vero ei robur
dederat immensum, et, quodcumque optasset
pugnans, ut id fieret in discrimine proelii.

Jam vero Amphidamas et Cepheus profecti-sunt ex-Arca-
dia,] qui Tegeam et partem-assignatam Aphidanti tenebant,
filii duo Alei; tertius quidem secutus-est abeuntes
Ancæus, quem quidem pater Lycurgus misit
utriusque illorum frater natu-major: sed ipse jam
senescentem Aleum remansit in urbe ut-curaret,
filium vero suum suis fratribus ad-junxit:
in-cessit vero ille Maenalæ ursæ pellem gestans ancipi-
temque] dextra vibrans securim magnam: arma enim ipsi
avus Aleus in intimo absconderat horreo,
si forte aliquo-modo adhuc etiam hunc prohiberet proficisci.

Venit vero etiam Augæus, quem quidem fama-est Solis
fuisse filium; Eleis vero ille viris imperavit,
opibus glorians; valde vero cupiit Colchicam terram
ipsumque Æeten videre, regem Colchorum.

Asterius vero et Amphion, Hyperasii filii,
ex-Pellana venerunt Achaica, quam olim Pelles
avus- paternus condiderat in crepidinibus littoris.

Tænaro autem post hos profectus Euphemus venit,
quem quidem Neptuno celerimum omnium
Europa Tityi validi peperit filia:
ille vir et maris super cærulei currebat
fluctum, nec celeres intingebat pedes, sed tantum summis
plantis madefactus, aquosa ferebatur via.

Et alii duo filii Neptuni venerunt:
scilicet alter urbe illustris Miletii
relicta, Erginus, alter Imbrasiae sede Junonis,
Parthenia, Ancæus violentus: scientes ambo
et navigationis et belli se esse gloriabantur.

Cenei-filius autem post hos profectus Calydone
fortis Meleager advenit, Laocoonque,
Laocoon Cenei frater, non quidem una
matre satus; sed eum serva (mulier) peperit; quem quidem
Ceneus,] jam seniore, moderatorem filii misit;
sic (Meleager) adhuc puer animosum subiit cætum
heroum: hoc vero non quemquam superiorem alium puto,
præter Herculem, accessurum-fuisse, si vel unum amplius
ibi manens annum versatus-esset inter-Ætolos:
atqui eum avunculus eadem via, bene quidem hasta,
bene vero etiam in stataria pugna sciens pugnare,

Θεστιάδης Ἴφικλος ἐφωμάρτησε κίοντι.

205 Σὺν δὲ Παλαίμωνιος Λέρνου παῖς Ὀλενίοιο,
Λέρνου ἐπίκλησιν, γενεήν γε μὲν Ἡφαίστοιο·
τοῦνεκ' ἔην πόδε σιφλός· ἀτὰρ δέμας οὐ κέ τις ἔτλη
ἠγορέην τ' ὀνόσασθαι, ὃ καὶ μεταριθμοῖς ἦεν
πᾶσιν ἀριστήσασιν Ἰήσωνι κῦδος ἀέζων.

Ἐκ δ' ἄρα Φωκῶν κίεν Ἴφιτος Ὀρτυτίδαο
Ναυβόλου ἐκεγαῶς· ξείνος δέ οἱ ἔσχε πάροισιν,
ἦμος ἔβη Πυθῶδε θεοπροπίας ἐρεσίων
210 ναυτιλίας· τόθι γάρ μιν εἰς ἐπέδεδετο δόμοισιν.

Ζήτης αὖ Κάλαις τε Βορήϊοι υἴες ἴκοντο,
οἷς ποτ' Ἐρεχθίδης Βορῆη τέκεν Ὠρεθῖουα
ἐσχατιῇ Θρηκῆς δυσχεμεύρου· ἐνθ' ἄρα τήν γε
Θρηκίος Βορέης ἀνερείψατο Κεκροπίτηθεν,
215 Ἰλισσοῦ προπάροιθε χορῶν ἐνὶ δινεύουσιν.

Καί μιν ἄγων ἔκαθεν, Σαρπηρονίην θβι πέτρην
κλείουσιν, ποταμοῖο παρὰ βόον Ἐργίνοιο,
λυγαίοις ἐδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.

Τῷ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἐκάτερθεν ἐρεμνάς
220 σείον ἀειρομένω πτέρυγας, μέγα σάμβος ἰδέσθαι,
χρυσεαῖς φολίδεσσι διαυγέας· ἀμφὶ δὲ νώτοις
κράατος ἐξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος ἔνθα καὶ ἔνθα
κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοιῆσιν ἔθειραι.

Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάς μενάινεν Ἄκαστος
225 ἰφθίμου Πελλίοο δόμοις ἐνὶ πατρὸς ἐῆος
μιμνάζειν, Ἄργος τε θεᾶς ὑποεργός Ἀθήνης·
ἀλλ' ἄρα καὶ τῷ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὀμίλω.

Τόσσοι ἄρ' Αἰσονίδῃ συμμήστορες ἠγερέθοντο.
Τοὺς μὲν ἀριστήας Μινύας περιναϊεάοντες
230 κίχλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν
οἱ πλεῖστοι καὶ ἀριστοὶ ἀπ' αἰμάτος εὐχετόωντο
ἔμμεναι· ὡς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήσωνα γείνατο μήτηρ
Ἀλκιμέδῃ, Κλυμένης Μινυηίδος ἐκεγαυῖα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμῶεσσι ἐπαρτέας πάντα τέτυκτο,
235 ὅσσα περ ἐντόνονται ἐπαρτέες ἐνδοθὶ νῆες,
εὔτ' ἂν ἄγῃ χρέος ἄνδρας ὑπεῖρ ἄλα ναυτιλῆσθαι,
δὴ τότε ἴσαν μετὰ νῆα δι' ἄστεος, ἔνθα περ ἀχταὶ
κλείονται Παγασαὶ Μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν
πληθὺς ἐπερχομένων ἄμυδις θέεν· οἱ δὲ φαινοὶ
240 ἀστέρες ὡς νεφέεσσι μετέπρεπον· ὧδε δ' ἕκαστος
ἔννεπεν εἰσορόων σὺν τεύχεσιν αἴσσοντας.

Ζεῦ ἄνα, τίς Πελλίοο νόος; πόθι τόσσον ὄμιλον
ἠρώων γαίης Παναχαιίδος ἔκτοθι βάλλει;
αὐτῆμάρ κε δόμους ὀλοῶ πυρὶ δηρώσειαν
245 Αἰήτῳ, ὅτε μὴ σφιν ἐκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ.

Ἄλλ' οὐ φουκτὰ κέλευθα, πάρος δ' ἀπρηκτος ἰούσιν.
Ὡς φάσαν ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ πτόλιν· αἰδὲ γυναῖ-
πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἀείρον [κες
εὐχόμεναι νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὀπάσσαι.

250 Ἄλλῃ δ' εἰς ἐτέρην ὀλοφύρετο δακρυχέουσα.
Δειλὴ Ἀλκιμέδῃ, καὶ σοὶ κακὸν ὄψε πῆρ ἔμπης
ἤλυθεν, οὐδ' ἐτέλεσσας ἐπ' ἀγλαίῃ βίῳτοιο.
Αἴσων αὖ μέγα δὴ τι δυσάμμορος. Ἦ τέ οἱ ἦεν
βέλτερον, εἰ τοπάροιθεν ἐνὶ κτερέεσσι ἐλυσθεῖς

Thestiaides Iphiclus comitatus-est abeuntem.

Una vero Palæmonius Lerni illius Olenii (*profectus est*),
Lerni nomine, generatione tamen Vulcani :
quapropter fuit pedibus debilis; sed corpus non quisquam
ausus-fuerit] fortitudinemque reprehendere, quare etiam ad-
numeratus erat] omnibus principibus, Jasoni gloriam allatu-
rus.] Ex Phocensibus vero venit Iphitus Ornytidae
Nauboli filius; hospes vero ei fuerat antea,
quum iret Delphos oraculum consulturus
de-navigatione, tum enim ipsum suis exceperat ædibus.

Zetes porro Calaisque Boreæ filii venerunt,
quos quondam Erechtheis Boreæ pepererat Orithyia
in extrema parte Thraciæ asperæ : quo quidem eam
Thracius Boreas abreptam-duxerat e-Cecropia,
juxta Iliisum in choro se-circumagentem :

atque eam abductam cum vento comæ,
Sarpedonium ubi saxum
celebrant, fluvii ad fluentia Ergini,
tenebricosis subegit nubibus coopertam.

Illi quidem in extremis pedibus utrimque atras
quatiabant sublatis alas, admodum mirabile visu!
aureis squamis distinctas : circum vero humeros
vertice ex summo et cervice huc et illuc
cæruleæ jactabantur cum vento comæ.

Neque vero omnino ipsius filius cupiebat Acastus
fortis Pelææ in ædibus patris sui
manere, nec Argus deæ minister Minervæ;
immo etiam hi voluerunt adnumerari cœtuli.

Tot igitur Æsonidæ adjutores congregati-sunt;
quos quidem herooas Minyas accolæ
appellarunt omnino omnes, quia Minyæ filiarum
plurimi et fortissimi ex sanguine gloriabantur
esse; sic vero etiam ipsum Jasona pepererat mater
Alcimedea, ex-Clymena, Minyæ-filia, prognata.

At postquam a-servis apparata omnia sunt,
quibus-quidem armantur paratæ intus naves,
ubi impulerit necessitas viros, super mare ut-navigarent,
tum tandem iverunt ad navem per urbem, ubi quidem litto-
ra celebrantur Pagasæ Magnesiæ; undique vero civium
multitudo confluentium simul cucurrit; illi vero, lucidæ
sicut stellæ inter-nubes, eminuerunt; ita vero quisque
dixit, adspiciens cum armis ruentes :

Jupiter rex, quæ Pelææ mens est? ubinam tantam cohoi-
tem] heroum terra ex Panachaica (*Græcia*) compellit?
ipso-eo-die domos exitiosa flamma devastent
Ætæa, quo non ipsis ultro vellus tradiderit!
At non evitabile est iter, labor vero difficilis euntibus.

Sic dixerunt hic et illic per urbem : sed mulieres
multum deos, ad cœlum manus sustulerunt,
precantes, reditus finem gratum ut-impertirent.
Alia vero ad aliam lamentata-est lacrymans :

Infelix Alcimedea, etiam tibi malum, quamvis sero, ta-
men] venit, neque ad-finem-pervenisti in voluptate vitæ :
Æson vero admodum sane miser est : profecto ei fuisset
satus, si antea feralibus-fasciis involutus

- 255 νεοῖοι γαίης κείτο, κακῶν ἔτι νῆϊς ἀέθλων.
 Ὡς ὄφελεν καὶ Φρίξον, ὅτ' ὤλετο παρθένος Ἑλλη,
 κῦμα μέλαν κριῶ ἄμ' ἐπικλύσαι· ἀλλὰ καὶ αὐδὴν
 ἀνδρομένην προσέηκε κακὸν τέρας, ὡς κεν ἀνίας
 Ἄλκιμῆδῃ μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θεΐη·
- 260 Αἶ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευον ἐπὶ προμολῆσι κιάωντων.
 Ἦδη δὲ δμῶές τε πολεῖς δμῶαί τ' ἀγέροντο·
 μήτηρ δ' ἄμφ' αὐτὸν βεβολημένη. Ὅξυ δ' ἐκάστην
 δῦνεν ἄχος· σὺν δὲ σφι πατὴρ ὀλοῦ ὑπὸ γήρα
 ἔντυπας ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γόασακεν.
- 265 Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα καταπρήνυν ἀνίας
 θαρσύνων, δμῶεσσι δ' ἀρήϊα τεύχε' αἰεῖρει
 πέφραδεν· οἱ δὲ σίγα κατηφέες ἤειροντο.
 Μήτηρ δ' ὡς τὰ πρῶτ' ἐπεχεύατο πήχῃε παιδί,
 ὡς ἔχετο κλαίουσ' ἀδινώτερον, ἤτε κούρη
- 270 οἴοθεν ἀσπασίως πολὴν τροφὸν ἀμφιπεσοῦσα
 μύρεται, ἧ οὐκ εἰσὶν ἔτ' ἄλλοι κηδεμονῆες,
 ἀλλ' ὑπὸ μητριῇ βίοντον βαρὺν ἠγηλάζει,
 καὶ ἑ νέον πολέεσσι δνειδέσιν ἐστουφελίζεν·
 τῇ δὲ τ' ὀδυρομένη δέδεται κέαρ ἐνδοθεν ἄτη,
- 275 οὐδ' ἔγει ἐκφυλῶσαι τόσσον γόον, ὅσσον ὀρεχθεῖ·
 ὡς ἀδινὸν κλαίεσκεν ἐν παῖδ' ἀγκλὰς ἔχουσα
 Ἄλκιμῆδῃ, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνησιν.
 Αἴτ' ὄφελον κείν' ἤμαρ, ὅτ' ἐξειπόντος ἄκουσα
 δειλὴ ἐγὼ Πελίαο κακὴν βασιλῆος ἐφετμήν,
- 280 αὐτίκ' ἀπὸ ψυχῆν μεθέμεν κηδέων τε λαθέσθαι,
 ὄφρ' αὐτός με τεῆσι φίλαις ταρχύσασα χερσίν,
 τέκνον ἐμόν· τὸ γὰρ οἶον ἔην ἔτι λοιπὸν ἐέλδωρ
 ἐκ σέθεν, ἄλλα δὲ πάντα πάλα θρεπτήρια πέσσω.
 Νῦν γε μὲν ἡ τοπαροῖθεν Ἀχαιῶδεςσιν ἀγητῆ,
- 285 δμῶϊς ὅπως, κενεοῖσι λελεΐψομαι ἐν μεγάροισιν,
 σεῖο πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, ὅφ' ἐπὶ πολλὴν
 ἀγλαίην καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ὅφ' ἐπὶ μόνῳ
 μήτρην πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕστατον· ἔξοχα γάρ μοι
 Εἰλείθυια θεὰ πολέος ἐμέγγυρε τόκοιο.
- 290 Ὡ μοι ἐμῆς ἄτης· τὸ μὲν οὐδ' ὄσον, οὐδ' ἐν δνειρώ
 ὀϊσάμην, εἰ Φρίξος ἔμοι κακὸν ἔσσειτ' ἀλύξας.
 Ὡς ἦγε στανάχουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναῖκες
 ἀμφίπολοι γόασακον ἐπισταδόν· αὐτὰρ ὁ τήνγε
 μελιχίους ἐπέεσσι παρηγορέων προσέειπεν.
- 295 Μῆ μοι λευγαλέας ἐνιθάλλω, μήτηρ, ἀνίας
 ὦδε λίην, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος
 δάκρυσιν, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροιο.
 Πήματα γάρ τ' αἰδέηλα θεοὶ θνητοῖσι νέμουσιν·
 τῷ μοῖραν κατὰ θυμὸν ἀνιάζουσά περ ἔμπης
- 300 τλῆθι φέρον· θάρσει δὲ συνημοσύνησιν Ἀθήνης
 ἡδὲ θεοπροπίησιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβος
 ἔχρη, ἀτὰρ μετέπειτα ἀριστήν ἐπαρωγῆ.
 Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν αὔθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἔκηλος
 μίμνε δόμοις, μηδ' ὄρνις ἀεικελίη πέλε νηΐ·
- 305 κείσε δ' ὁμαρτήσουσιν ἔται δμῶές τε κιάοντι.
 Ἦ καὶ ὁ μὲν προτέρωσθε δόμον ἐξῶρτο νέεσθαι.
 Οἷος δ' ἐκ νηοῦ θυώδεις εἶσιν Ἀπόλλων
 Δῆλον ἀν' ἠγαθέην ἡδὲ Κλάρον ἢ ὁ γε Πυθῶ

- sub terra jacuisset, malorum adhuc inscius certaminum.
 O utinam etiam Phrixum, cum periret virgo Helle,
 fluctus ater una cum-ariete obruisset; at etiam vocem
 humanam emisit perniciosum monstrum (*aries*), ut curas
 Alcimedæ postea et dolores innumeros crearet.
 Illæ igitur ita locutæ-sunt in decessu proficiscentium.
 Jam vero servique multi ancillæque conveniebant;
 mater vero ipsum amplexa-est: sed acer quamque
 subiti mæror: cum ipsis vero pater luctuosa præ senectute
 totus lectis involutus gemuit.
 At ille (*Jason*) eorum tum leniit sollicitudines
 cohortans, servos vero bellica arma tollere
 jussit; illi tacite demisso-vultu sustulerunt.
 Mater vero, ut primum circumfuderat brachia filio,
 sic adhæsit ei flens vehementius, ut puella
 seorsum amanter canam nutricem amplexa
 luget, cui non sunt amplius alii, qui-curam-gerant,
 sed sub noverca vitam gravem trahit,
 quæ ipsam nuper crebris conviciis insectata-est;
 huic vero lamentanti constringitur animus intus ærumna,
 neque potest effundere tantum luctum, quantum cupit;
 sic vehementer flevit, suum filium ulnis amplexa,
 Alcimedæ, et talem sermonem effata-est præ-mærore:
 O utinam illo die, quo eloqui audivi
 misera ego Peliam regem perniciosum mandatum,
 statim animam efflasset curarumque oblita-essem,
 ut ipse me tuis caris composuisses manibus,
 mi fili; hoc enim solum erat adhuc reliquum, quod-optarem
 a te; aliis enim omnibus dudum educationis-præmiis fruor.
 Nunc certe quidem *ego* illa, antehac Achivis-mulieribus ven-
 eranda,] servæ instar, vacuis relinquar in ædibus,
 tui desiderio tabescens infelix, a quo multum
 decus et gloriam habui antea, cujus solius causa
 zonam primum solvi et ultimum: inprimis enim mihi
 Lucina dea frequentem invidit partum.
 Heu mihi, meæ miserie! hoc quidem nunquam, ne in som-
 nio quidem] suspicata-sum, quod Phrixus mihi exitio foret
 effugiendo.] Sic illa ingemiscens quæsta-est: mulieres vero
 ancillæ lugebant assidue: at ipse (*Jason*) illam
 blandis verbis consolans allocutus-est:
 Noli mihi perniciosam injicere, mater, tristitiam
 ita vehementer, quoniam non quidem defendes a-calamitate
 lacrimis, sed potius etiam doloribus dolorem adjeceris.
 Mala enim improvisa dii mortalibus tribuunt;
 ideo sortem animo, quamquam mœsta, tamen
 aude tolerare: confide vero consiliis Minervæ
 et oraculis (nam faustissima Phœbus
 respondit), at deinde procerum auxilio.
 Sed tu quidem nunc ibi cum ancillis quieta
 mane domi, neque avis infausta sis navi:
 illic vero comitabuntur sodales et ancillæ abeuntem. »
 Dixit, et ipse quidem ulterius ex ædibus proproperavit ire,
 qualis vero ex templo sufflito- pleno incedit Apollo
 Delum per divinam, aut Clarum, aut idem *per* Pythonem,

ἢ Λυκίην εὐρείαν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῆσιν,
 310 τοῖος ἀνὰ πληθύν δῆμου κίεν ὄρωτο δ' αὐτῆ
 κεκλωμένων ἄμυδις. Τῷ δὲ ζύμβλητο γεραιῆ
 Ἰφιάς, Ἀρτέμιδος ποληγόρου ἀρήτειρα,
 καὶ μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν, οὐδέ τι φάσθαι
 ἔμπης ἱεμένη δύνατο προθέοντος ἑμίλου·
 315 ἀλλ' ἢ μὲν λίπετ' αὐτοὶ παρακλιδόν, ὅσα γεραιῆ
 ὀπλοτέρων, ὃ δὲ πολλὸν ἀποπλαγῆθεις ἐλιάσθη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ βραχίονος εὐδμήτους λίπ' ἀγυιάς,
 ἀκτὴν δ' ἴκανεν Παγασηίδα, τῇ μιν ἐταῖροι
 δειδέχασθαι Ἀργώῃ ἄμυδις παρὰ νηὶ μένοντες.
 320 Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῆς· οἳ δ' ἀντίοι ἠγέρεθοντο.
 Ἔς δ' ἐνόησαν Ἀκαστον ὁμῶς Ἄργον τε πόλῃος
 νόσφι καταβλώσκοντας, ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
 πασσοῦδ' Ἠελίαο παρὲκ νόον ἰθὺς ἰόντας.
 Δέρμα δ' ὃ μὲν ταύροιο ποδηνεκῆς ἀμφέρετ' ὤμους
 325 Ἄργος Ἀρεστορίδης λάχνη μελαν· αὐτὰρ ὃ καλὴν
 δίπλακα, τῆν οἳ ὅπασσε κασιγνήτη Πελοπίαια.
 Ἄλλ' ἔμπης τῶ μὲν τε διεξερέεσθαι ἕκαστα
 ἔσχετο· τοὺς δ' ἀγορῆνδε συνεδριάσθαι ἄνωγεν.
 Αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπὶ λαίφρῃσιν ἠδὲ καὶ ἱστῶ
 330 κεκλιμένῳ μάλα πάντες ἐπισχερῶ ἐδριόωντο.
 Τοῖσιν δ' Αἴσονος υἱὸς εὐφρονέων μετέειπεν.
 Ἄλλα μὲν ὅσσα τε νηὶ ἐφοπλίσσασθαι ἔοικεν,
 πάντα γὰρ εὖ κατὰ κόσμον, ἐπαρτέα κείται ἰούσιν.
 Τῷ οὐκ ἂν δηναῖον ἐχοίμεθα τοιοῦτον ἔκῃτι
 335 ναυτιλίας, ὅτε μούνον ἐπιπνεύσουσιν ἀῆται.
 Ἄλλὰ, φίλοι, ξυνοὺς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω,
 ξυναὶ δ' ἄμμι πέλονται ἐς Αἰθίοπα κέλευθοι·
 τοῦνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἔλεσθε
 ὄρχαμον ἡμεῖων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο,
 340 νεῖκα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοισι βαλέσθαι.
 Ὡς φάτο· πάπτηναν δὲ νέοι θρασὺν Ἡρακλῆα
 ἤμενον ἐν μέσσοισι· μὴ δέ ἐ πάντες αὐτῇ
 σημαίνειν ἐπέτελλον· ὃ δ' αὐτόθεν, ἔνθα περ ἦστο,
 δεξιτερὴν ἀνὰ χεῖρα ταυύσσατο φώνησέν τε.
 345 Μὴ τις ἐμοὶ τότε δύος ὀπαζέτω. Οὐ γὰρ ἔγωγε
 πέισομαι, ὥστε καὶ ἄλλον ἀναστήσασθαι ἐρύξω.
 Αὐτὸς, ὅτις ξυνάγειρε, καὶ ἀρχεῦοι δικάδοιο.
 Ἦ βραμέγα φρονέων, ἐπὶ δ' ἦνεον, ὡς ἐκέλευεν
 Ἡρακλῆς· ἀνὰ δ' αὐτὸς ἀρήϊος ὤρνυτ' Ἰήσων
 350 γηθόσυνος, καὶ τοῖα λιλαιομένοις ἀγόρευεν.
 Εἰ μὲν δὴ μοι κῦδος ἐπιτροπᾶτε μέλεσθαι,
 μηκέτ' ἐπειθ', ὡς καὶ πρὶν, ἐπῆρτόιτο κέλευθα.
 Νῦν γε μὲν ἦδη Φοῖβον ἀρῆσσάμενοι θυέεσσιν
 δαῖτ' ἐντυνώμεσθα παρασχεδόν. Ὀφρα δ' ἴωσιν
 355 δμῶες ἐμοὶ σταθμῶν σημάντορες, οἵσι μέμηλεν
 δεῦρο βόας ἀγέληθεν εὐ κρινάστας ἐλάσσαι,
 τόφρα κε νῆ' ἐρύσσαμεν ἔσω ἄλῃος, ὅπλα τε πάντα
 ἐνθέμενοι πεπάλασθε κατὰ κληῖδας ἔρετμά.
 Τείως δ' αὖ καὶ βωμὸν ἐπάκτιον Ἐμβασίοιο
 360 θεῖομεν Ἀπόλλωνος, ὃ μοι χρεῖων ὑπέδεκτο
 σημαίνειν δεῖξαι τε πόρους ἄλῃος, εἴ κε θυγαῖς
 οὐ ἔθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆϊ.

aut Lyciam amplam, ad Xanthi fluentia :
 talis Jason per multitudinem populi incessit : excitabatur
 vero clamor] hortantium simul. Illi vero occurrit vetula
 Iphias, Dianæ urbium-præsidis sacerdos,
 et ejus dextram manum osculata-est, neque aliquid fari,
 quamvis cupiens, potuit, *propter* ruentem multitudinem :
 sed illa quidem relinquebatur ibi deflectendo, utpote anus
 a-junioribus, ipse vero longe vagatus discessit.

Verum postquam urbis bene-structos reliquit vicos
 et ad-littus venit Pagasæum, ibi eum socii
 exceperunt, Argoam confertim ad navem manentes.
 Stetit igitur in aditu; illi ex-adverso conveniebant.
 Animadverterunt vero Acastum simul Argumque ex-urbe
 procul decurrere, et obstupuerunt, cum-viderent
 omni-impetu eos Pelieæ contra mentem recta ferri.
 Pelle vero alter quidem ad-pedes-usque-demissa amictus-erat
 humeris,] Argus Arestorides, *eaque* pilis atra; at alter pul-
 cra] læna-duplici, quam ei dederat soror Pelopia.
 Sed tamen eos ne-interrogaret singula
 cohibuit-se Jason; illos vero in-concionem sessum-ire jussit.
 Ibi convolutis in velis atque etiam malo
 inclinato ad-unum omnes deinceps conserunt :
 inter quos Æsonis filius prudens locutus-est :

Alia quidem, quibuscunque navem armari convenit,
 (omnia enim justo ordine *sunt*), parata jacent abituris :
 quare non diu prohibeamur hujus *rei* causa,
 a-navigatione, quando modo adspiraverint venti.
 At, amici, communis enim in Græciam reditus postea,
 commune nobis est ad *Ætææ palatia* iter;
 quare nunc optimum, sine-respectu, eligite
 ducent vobis, cui singula curæ-sint,
 ad bellum et pacem cum exteris ineundam.

Sic fatus-est: adspexerunt vero juvenes animosum Hercu-
 lem,] sedentem in mediis; una vero eum omnes voce
 imperare jusserunt; sed ille inde, ubi sedit,
 dextram manum protendit, locutusque-est :

Ne quis mihi hunc honorem tribuat; neque enim ego
 obsequar, sicut etiam alium surgere prohibebo.
 Ipse, qui congregavit, etiam præsit cœtui !

Dixit igitur magna cogitans, assenserunt vero, ut jussit
 Hercules : at ipse bellicosus surrexit Jason
 lætabundus, et talia lubentibus concionatus-est :

Si igitur mihi quidem munus committitis *hoc* administran-
 dum,] non-amplius deinde, ut antea, impediuntur itinera.
 Nunc certe quidem jam, Phœbo placato victimis,
 epulas apparemus statim : dum vero veniant
 servi mei, stabulorum præsides, quibus curæ-est
 huc boves ex-armento bene selectos agere,
 interea navem trahamus in mare, armisque omnibus
 impositis, sortimini per transtra remos :
 interim vero etiam aram littoralem Embasii
 ponamus Apollinis, qui mihi vaticanis promisit
 se-significaturum et ostensurum meatus maris, si quidem sa-
 cris] a-se ipso auspicatus-fuissem, certaturus cum-rege.

Ἦ βα καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπεθ'· οἱ δ' ἐπανά-
 πειθόμενοι ἀπὸ δ' εἴματ' ἐπήτριμα νηήσαντο [σαν
 365 λείψ ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα
 κύμασι, χειμερὶ δὲ πάλαι ἀπέκλυσεν ἄλμη.
 Νῆα δ' ἐπικρατέως Ἄργου ὑποθημοσύνησιν
 ἔζωσαν πάμπρωτον εὐστρεφεῖ ἔνδοθεν ὄπλω
 τεινάμενοι ἑκάτερθεν, ἴν' εὖ ἀραροῖατο γόμοις
 370 δούρατα καὶ βροθίοιο βίην ἔχοι ἀντιώσαν.
 Σκάπτον δ' αἶψα κατ' εὖρος, ὅσον περιβάλλετο χῶρος,
 ἡδὲ κατὰ πρῶρην εἴσω ἄλλος, ὁσάτιόν περ
 ἔλκομένη χεῖρεςσιν ἐπιδραμέσθαι ἔμελλεν.
 Αἰεὶ δὲ προτέρω γθαμαλύτερον ἐξελάχαινον
 375 στείρης, ἐν δ' ὀλίγῃ ξεστάς στορέσαντο φάλαγγας·
 τὴν δὲ κατάντη κλίναν ἐπὶ πρώτῃσι φάλαγγιν,
 ὣς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτάνων φορέοιτο.
 Ἦψι δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μεταστρέψαντες ἐρετμὰ
 πηχύον προύχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν.
 380 Τῶν δ' ἐναμοιβαδὶς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθεν,
 στέρνα θ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. Ἐν δ' ἄρα Τί-
 βήσαθ', ἴν' ὀτρύνει νέους κατὰ καιρὸν ἐρούσαι· [φρυς
 κεκλόμενος δ' ἤυσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παρᾶσσον
 ᾧ κράτει βρίσαντες ἱῆ στυφέλιξαν ἐρωῆ
 385 νεϊόθεν ἐξ ἔδρης, ἐπὶ δ' ἐβρώσαντο πόδεςσιν
 προσπροβιάζόμενοι· ἡ δ' ἔσπετο Πηλιὰς Ἄργῷ
 βίμψα μάλ'· οἱ δ' ἑκάτερθεν ἐπίταγον αἴσσοντες.
 Αἰ δ' ἄρ' ὑπὸ τρώπιδι στιβαρῆν ἐπέναχοντο φάλαγγες
 τριβόμεναι· περὶ δὲ σφιν αἰδὼν κήχιε λιγνύς
 390 βροθοσύνη, κατόλισθε δ' ἔσω ἄλλος· οἱ δὲ μιν αὖθι
 ἄψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν.
 Σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμὰ κατήρτυον· ἐν δὲ οἱ ἰστὸν
 λαίφεα τ' εὐποίητα καὶ ἀρμαλίην ἐβάλλοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα περιφραδέως ἀλέγουναν,
 395 κληῖδας μὲν πρῶτα πάλω διεμοιρήσαντο,
 ἄνδρ' ἐντυναμένω δοῖω μίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
 ἤρεον Ἡρακλῆϊ καὶ ἡρώων ἄτερ ἄλλων
 Ἄγκαίω, Τεγέης ὅς βα πτολίεθρον ἔβαιεν.
 Τοῖς μέσσην οἴοισιν ἀπὸ κληῖδα λίποντο
 400 αὐτως, οὗ τι πάλω· ἐπὶ δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες
 Τίφυν εὐστείρης οἰήγῃα νηὸς ἐρυσθαί.
 Ἐνθεν δ' αὖ λαίγγας ἄλλος σχεδὸν ὀχλίζοντες
 νῆσον αὐτόθι βωμὸν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος,
 Ἄκτιος Ἐμβασιόιο τ' ἐπώνυμον· ὄκα δὲ τοῖ γε
 405 φτροδὸς ἀζαλέης στόρεσαν καθύπερθεν ἐλαίης.
 Τείως δ' αὖτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέηκαν ἄγοντες
 βουκόλοι Αἰσονίδαο δύο βόε. Τούς δ' ἐρούσαντο
 κουρότεροι ἐτάρων βωμοῦ σχεδόν. Οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
 χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε παρέσχεθον. Αὐτὰρ Ἰήσων,
 410 εὐχέτο κεκλόμενος πατρώϊον Ἀπόλλωνα.
 Κλυθὶ ἀναξ, Παγασάς τε πόλιν τ' Αἰσονίδα ναῖων
 ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον, ὅς μοι ὑπέστης
 Πυθοὶ χρειομένην ἄνυσιν καὶ περάθ' ὁδοῖο
 σημανέειν, αὐτὸς γὰρ ἐπάτιος ἔπλευ ἀέθλων·
 415 αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν ἀρτεμέεσσιν ἑταίροις [σω
 κείσε τε καὶ παλινορσον ἐς Ἑλλάδα. Σοὶ δ' ἂν ὀπίσ-

Dixit et ad opus primus se-convertit : illi vero surrexerunt
 obsequentes : vestimenta autem conferta accumularunt
 laevi in saxo, ad-quod non alludebat mare
 fluctibus, hiberna vero olim abluerat aqua-marina.
 Navem vero valide, Argi suasu,
 constrinxerunt primum-omnium bene-torto intus func,
 extenso utrinque, ut bene compingerentur clavis
 trabes, et undarum vim sustinerent resistenter.
 Foderunt autem statim in latitudinem, quantum occupavit
 locum,] et secundum proram intra mare, quantum quidem
 tracta manibus procursa erat.
 Semper vero *quo* longius, *eo* depressius effoderunt
 carina, in sulco vero dolatas straverunt palangas :
 illam vero (*navem*) declivem inclinarunt in primas palangas,
 ut sensim-labens per eas ferretur.
 Sursum igitur ab utroque latere cum-vertissent remos,
 lorum prominens scalms alligarunt :
 inter quos alternatim ipsi steterunt ex-utroque-parte
 pectoraque simul et manus adegerunt. Verum Tiphys
 ingressus-erat, ut incitaret juvenes, opportune ut-traherent ;
 cohortans vero clamavit admodum valde ; illi autem celeriter
 suo robore urgentes uno protruserunt impetu
 ex ima sede ; nitebanturque pedibus
 cum-vi-protrahentes : sequebatur vero Peliaca Argo
 celerrime ; illi autem utrimque acclamabant propellentes.
 At sub carina gravi gemebant palangæ
 attrite ; circa eas vero ater excitabatur fumus
 pondere *navis* ; delapsa autem (*navis*) est in mare : sed illi
 eam rursus] retro trahentes prohibuerunt, longius ne-abiret.
 Scalms tum utrimque remos adaptarunt, *navi* autem malum
 velaque bene-facta et annonam imposuerunt.
 Sed postquam singula perite curaverunt,
 transtra quidem prima sorte dividerunt,
 viri ut-adornarent bini unum ; sed medium
 elegerunt Herculi, et heroibus præ aliis
 Ancaeo, Tegeæ qui urbem incoluit.
 His medium solis transtrum reliquerunt
 sic, sine sortitione : permiserunt vero consentientes
 Tiphysi bene-carinata gubernacula navis tractanda.
 Deinde lapidibus prope mare devolutis
 exstruxerunt ibi aram littoralem Apollinis
 Actii Embasiique dictam : celeriter vero illi
 ramos aridæ straverunt super *eam* olivæ.
 Interea vero ex-grege propulerunt actos
 bubulci Æsonidæ duo boves ; quos traxerunt
 juniores sociorum ad aram. Illi deinde
 malluviaque molasque præbuerunt. At Jason
 precatus-est invocans paternum Apollinem :
 Audi, rex, Pagasasque urbemque Æsonidem incolens,
 nostri patris cognominem, qui mihi pollicitus-es
 Delphis sciscitanti, *te* perfectionem et finem itineris
 edoctrum-esse, ipse enim auctor eras laborum :
 ipse jam duc navem cum salvis sociis
 et illuc et retro in Græciam ! Tibi vero postea

- τόσπων, ὅσσοι κεν νοστήσομεν, ἀγλάα ταύρων
 ἰρὰ πάλιν βωμῶϊ ἐπιθήσομεν· ἄλλα δὲ Πυθοί,
 ἄλλα δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομισσω.
 420 Νῦν δ' ἴθι καὶ τήνδ' ἤμιν, Ἐκηβόλε, δέξο θυγλήν,
 ἣν τοι τῆσδ' ἐπίβαθρα χάριν προτεθείμεθα νηὸς
 πρωτίστην· λύσασμαι δ', ἀνάξ, ἐπ' ἀπήμονι μοίρῃ
 πείσματα σὴν διὰ μῆτιν· ἐπιπνεύσεις δ' ἀήτης
 μείλιχος, ὧκ' ἐπὶ πόντον ἔλευσόμεθ' εὐδιόωντες.
 435 Ἦ καὶ ἄμ' εὐχολῆ προχύτας βάλε. Τῷ δ' ἐπὶ βου-
 ζωσάσθην, Ἀγκαῖος ὑπέρβιος Ἡρακλῆς τε. [σὶν
 Ἦτοι ὁ μὲν βροτάλῳ μέσσον κάρη ἀμφὶ μετώπῳ
 πλῆξεν, ὁ δ' ἀθρόος αὐθι πσῶν ἐνερείσατο γαίῃ·
 Ἀγκαῖος δ' ἐτέροιο κατὰ πλατὺν αὐχένα κόψας
 440 χαλκείῳ πελέκει κρατερούς διέκερσε τένοντας·
 ἤριπε δ' ἀμφοτέροισι περιβρῆδῆς κεράεσσιν.
 Τὸς δ' ἔταροι σφάζαν τε θοῶς δεῖράν τε βοείας,
 κόπτον δαιτρευόν τε καὶ ἱερὰ μῆρ' ἐτάμοντο,
 καὶ δ' ἄμυδις τὰ γε πάντα καλύψαντες πύκα δημῶ
 435 καῖον ἐπὶ σχίζησιν· ὁ δ' ἀκρήτους χεῖς λυιδᾶς
 Αἰσονίδης, γῆθει δὲ σέλας θεεύμενος Ἴδμων
 πάντοσε λαμπόμενον θυεῶν ἄπο, τοῖό τε λιγνὺν
 πορφύρεαις ἑλίκεσσιν ἐναίσμιον αἴσσοσαν·
 αἴψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἔκφατο Λητοῖδαο.
 440 Ὑμῖν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρεῖώ τε περῆσαι
 ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπερείσιοι δ' ἐνὶ μέσσω
 κεῖσέ τε δευρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν στυγερῆ ὑπὸ δαίμονος αἴση
 τηλόθι που πέπρωται ἐπ' Ἀσίδος ἠπειρίοιο.
 445 Ὡδε κακοῖς δεδαῶς ἔτι καὶ πάρος οἰνοῖσιν
 πότμον ἐμὸν πάτρης ἐξήιον, ὄφρ' ἐπιβαίην
 νηὸς, εὐκλείη δὲ δόμοιο ἐπιθάντι λίπτηται.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης ἀίνοντες
 νόσω μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἔλεν Ἴδμωνος αἴση.
 450 Ἦμος δ' ἠέλιος σταθερὸν παραμείβεται ἡμαρ,
 αἶ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιώνεται ἄρουραι
 δεινῶν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἠελίοιο,
 τῆμος ἄρ' ἤδη πάντες ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαν
 φυλλάδα χευάμενοι πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 455 κέκλιθ' ἐξείης· παρὰ δὲ σφίσι μυρ' ἔκειτο
 εἶδατα καὶ μέθυ λαρὸν, ἀφυσσαμένων προχόησιν
 οἰνοχῶν· μετέπειτα δ' ἀμοιβαδὶς ἀλλήλοισιν
 μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρὰ δαιτὶ καὶ οἴνω
 τερπνῶς ἐψιδῶνται, ὅτ' ἄατος ὕβρις ἀπέη.
 460 Ἐνθ' αὖτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμύχανος εἶν ἐοῖ αὐτῷ
 πορφύρεσκεν ἕκαστα κατηφρόνῳτι εἰκῶς·
 τὸν δ' ἄρ' ὑποφρασθεὶς μεγάλην ὅπιν νεῖκεσεν Ἴδας.
 Αἰσονίδη, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μῆτιν εἰσίσσεις;
 αὐδα ἐνὶ μέσσοισι τεδὸν νόον. Ἦέ σε δαμῶ
 465 τάρβος ἐπιπλόμενον, τότ' ἀνάγκιδας ἀνδρᾶς ἀτύζει;
 Ἦστω νῦν δόρυ θοῦρον, ὅτω περιώσιον ἄλλων
 κῦδος ἐνὶ πολέμοισιν ἀείρομαι, οὐδέ μ' ὀφείλει
 Ζεὺς τόσον, δσάτιόν περ ἐμὸν δόρυ, μή νύ τι πῆμα
 λοίγιον ἔσσεσθαι μῆδ' ἀκράαντον ἄεθλον
 470 Ἴδew ἐσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιώτο.

tam-multorum, quam-multi reversi-erimus, eximias tauro-
 rum] victimas iterum arae imponemus; alia vero Delphis,
 alia ad Ortygiam infinita dona feram.

Nunc age, et hoc a nobis, Longe-jaculans, accipe sacrum,
 hujus quod quidem naulum gratia obtulimus navis
 primum: solverim vero, rex, felici fato
 retinacula, tuo consilio: afflet aura
 benigna, qua per mare navigemus, serena-tempestate-usi.

Dixit, et una-cum precibus molas effudit: sed ad boves
 mactandos] accinxerunt-se Ancæus prævalidus et Hercules:
 et hic quidem clava medium caput unius bovis circa frontem
 percussit, qui totus statim lapsus prostratus-est in terram;
 Ancæus vero alterius (bovis) lata cervice percussa
 anea securi firmos discidit tendines;
 procubuit vero utroque impactus cornu.

Eos vero socii mactarunt celeriter, et detraxerunt pelles;
 dissecuerunt divideruntque-frustatim et sacra femora rese-
 cuerunt,] et una omnia cum-cooperuissent densa adipe,
 combusserunt lignis-fissis: ipse vero pura fudit libamina
 Æsonides, lætatus-est vero flammam cernens Idmon
 undique splendere e sacrificio ejusque fumum
 purpureis orbibus faustum surgere;
 statim igitur intrepide mentem exposuit Apollinis:

Vobis quidem jam fatum deorum et necessitas est redire
 huc cum vellere: infiniti tamen interea
 et illic et huc revertentibus sunt labores.

Sed mihi mori tristi dei fato

procul alicubi destinatum-est, in Asiae continente:

Sic malis edoctus etiam antea auguriis
 de mea sorte, tamen e-patria exii, ut ingrederer
 navem, gloria vero domi mihi ingresso relinquere-
 tur.

Sic igitur dixit; juvenes vero, oraculo audito,
 de-redditum quidem lætati-sunt; sed dolor eos occupavit Idmon-
 nis ob-fatum.] Quo tempore vero sol calidum præterit
 diem (meridiem), sed ipsa jam rupibus obumbrantur
 arva,] vespertinas declinante ad tenebras sole,
 tum jam omnes in arena profundo
 foliorum-toro strato canum ad littus
 discubuerunt ex-ordine; ipsis vero plurimi appositi-erant
 cibi et vinum suave, quod hauriebant œnophoris
 pocillatores: deinde mutuo inter-se
 confabulabantur, qualia multa juvenes inter epulas et vinum
 suaviter jocantur, cum pernicioso petulantia abfuerit.

Tum vero Æsonides quidem, nescius-quid-ageret, secum ipso
 sollicitus-cogitabat omnia, mæsto homini similis:
 eum igitur, sentiens hoc, magna voce objurgavit Idas:

Jason, quale hoc tuo animo consilium volvis?

Dic inter medios nos tuam mentem. Tene subigit
 metus irruens, qui imbelles viros perterret?

Testetur jam hasta penetrans, qua majorem quam-ali
 gloriam in præliis reporto (neque enim me juvat
 Jupiter tantum, quantum mea hasta), nullam plane cladera
 exitialem fore, neque imperfectum certamen,
 Ida comitante, si vel deus adversatus-fuerit.

Τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀσσητήρα κομίζεις.

Ἦ καὶ ἐπιστόμενος πλείον δέπας ἀμφοτέρῃσιν
πῖνε χαλκίρητον λαρόν μεθύ· δεύτο δ' οἴνω
χείλεα κυάναί τε ρενιάδες· οἱ δ' ἠμάδησαν
475 πάντες ὁμῶς, Ἴδμων δὲ καὶ ἀμφοδίην ἀγόρευσεν.

Δαιμόνιε, φρονέεις ὀλορώϊα καὶ πάρος αὐτῶ.

Ἦέ τοι εἰς ἄτην ζωρὸν μεθύ θαρσαλέον κῆρ
οἰδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίζειν;
Ἄλλοι μῦθοι ἕασι παρήγοροι, οἷσι περ ἀνήρ
480 θαρσύνοι ἔταρον· σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν εἵπας.

Τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφλύειν μακάρεσσιν
υἴας Ἀλωϊάδας, οἷς οὐδ' ὅσον ἰσοφαρίζεις
ἠνυρόην· ἔμπης δὲ θεοῖς ἐδάμησαν ὄιστοῖς
ἄμφω Λητοῖδαο καὶ Ἰφθίμοι περ ἑόντες.

485 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσαν ἄδην Ἀφαρήϊος Ἴδας,
καὶ μιν ἐπιλλίζων ἡμίθετο κερτομίοισιν.

Ἄγρει νῦν τόδε σῆσι θεοπροπίην ἔπισπε,
εἰ καὶ ἔμοι τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν ὄλεθρον,
οἷον Ἀλωϊάδοσι πατήρ τεὸς ἐγγυάλιζεν·

490 φράξω δ' ὅπως χεῖρας ἐμάς σός ἐξαλείω,
χρεῖῶ θεσπίζων μεταμῶνιον εἰ κεν ἀλώης.

Χόετ' ἐνιπτάζων· προτέρω δέ κε νεῖκος ἐτύχθη,
εἰ μὴ δηριώωντας δημοκλήσαντες ἑταῖροι
αὐτὸς τ' Αἰσονίδης κατερῆτυεν· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
495 λαίῃ ἀνασχόμενος κίθαριν πείραζεν αἰοδῆς.

Ἦειδεν δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μῆτι συναρηρότα μορφῆ,
νεῖκος ἐξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα·

ἠδ' ὡς ἔμπεδον αἰὲν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσι
500 ἄστρον σεληνάη τε καὶ ἡελίοιο κέλευθοι·
οὐρα θ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες
αὐτῆσιν Νύμφῃσι καὶ ἔρπετὰ πάντα γένοντο.

Ἦειδεν δὲ ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐδρυνόμη τε
Ἦκεανὶς νυφέντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο,
505 ὡς τε βίη καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ εἰκαθε τιμῆς,
ἠ δ' Ῥέῃ, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν Ὠκεανοῖο·
οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ἄνασσον,
ἄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδῶς,
Δικταῖον ναῖεσκεν ὑπὸ σπέος· οἱ δὲ μιν οὐπω

510 Γηγγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραινωῶ
βροντῆ τε στεροπῆ τε· τὰ γὰρ Διὶ κῦδος ὀπάζει.

Ἦ καὶ ὁ μὲν φόρμιγγα σὺν ἀμβροσίῃ σχέθεν
τοὶ δ' ἄμοτον λήξαντος ἔτι προῦφοντο κάρηνα [αὐδῆ].
πάντες ὁμῶς ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐρανὸν ἠρεμείοντες
515 κληθημῶ· τοίην σφιν ἐνέλλιπε θελκτὴν αἰοδῆς.

Οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασσάμενοι δὴ λοιθάς,
ἦ θέμις ἔστί, τέως ἐπὶ τε γλώσσησι χέοντο
αἰθουμέναις, ὕπνου δὲ διὰ κνέφρας ἐμύοντο.

Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαεινοῖς ὄμμασιν Ἦῶς
520 Πηλίου αἰπεινάς ἴδεν ἄκριας, ἐκ δ' ἀνέμοια
εὐδοὶ ἐκλύζοντο τινασσομένης ὁλῶς ἄκραι,
δὴ τότε ἀνέγρετο Τίφυς ἄφαρ δ' ὀρόθυεν ἑταίρους
βαινέμεναι τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτύνεσθαι ἔρετμά.
Σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασηῖος ἠδὲ καὶ αὐτῆ

Talem me ex-Arena adjutorem tecum-ducis.

Dixit, et tenens plenum poculum utraque-manu
bibit merum dulce vinum : rigabantur vero vino
labra nigraque barba : illi (*socii*) obstrepebant
omnes una, Idmon vero etiam aperte locutus-est :

Miser, cogitasti pernicioso et antea *tibi* ipsi :
an tibi in exitium vinum meracum audacem animum
turgere-facit intus, et ad deos compulsi spernendos?

Alia sunt alloquia, quibus quidem aliquis
confirmet alterum : tu vero improba omnino locutus-es.
Talia, fama *fert*, et olim deblaterasse adversus deos
filios Aloeï, quos ne tantillum quidem æquas
fortudine : tamen velocibus domiti-sunt sagittis
ambo Apollinis, quamvis fortes essent.

Sic fatus-est : sed risit valde Aphareius Idas
et ipsi oculis-innuens respondit acerba-oratione :

Age, nunc hoc tuis oraculis indica,
num mihi etiam tale dii paraturi-sint exitium,
quale Aibeadis pater tuus creavit :
vide vero, quomodo manus meas salvus effugias,
oraculum edens vanum si deprehensus-fueris.

Exarsit increpans; longius vero rixa processisset,
nisi concertantes graviter-monuissent socii,
et ipse Æsonides cohibuisset; at etiam Orpheus
sinistra tollens citharam tentavit cantum.

Cecinit vero, quomodo terra et cælum atque mare
olim inter se in-unam commixta formam,
contentione pernicioso discreta-fuerint seorsim singula;
et ut firmum semper in æthere signum (*locum*) obtineant
astra lunaque et solis via;

montesque quomodo exorti-sint, et ut fluvii strepentes
cum-ipsis Nymphis, et reptilia omnia nata-sint :
Cecinit porro, quomodo primum Ophion et Eurynome,
Oceani-filia, nivosi habuerint imperium Olympi,
utque vi manu (*pugna coacti*) ille Saturno cesserit hono-
rem,] hæc Rheæ, inciderintque in fluctus Oceani :
illi vero interea beatis diis Titanibus imperabant,
dum Jupiter adhuc infans, adhuc mente puerilia sciens
Dictæo habitabat sub antro; at eum nondum
terrigenæ Cyclopes armaverant fulmine,
tonitruque et fulgure; hæc enim Jovi gloriam præstant.

Dixit, et citharam cum divina cohibuit voce :
illi vero insatiabiliter, postquam cessavit, adhuc exseruerunt
capita] omnes simul, arrectis auribus conquiescentes
in-delinimento : talem iis reliquerat Orpheus oblectationem
cantus.] Nec diu post, ubi-miscuerant jam libamina,
ut fas est, tum *ea* linguis affuderunt (*victimarum*)
ardentibus, somnum vero per noctem ceperunt.

Sed ubi splendida fulgentibus oculis Aurora
Pelii celsa conspexit juga, per ventum autem
tranquilla alluebantur agitato mari promontoria,
tum jam expectatus-est Tiphys; statimque jussit socios
et intrare navem et aptare remos.

Terribiliter vero portus Pagaseius atque ipsa

525 Πηλιάς Ιαχεν Ἄργῳ ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.
 Ἐν γάρ οἱ δόρυ θεῖον ἔλλατο, τό β' ἀνά μέσσην
 στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἤρμοσε φηγοῦ.
 Οἱ δ' ἀνά σέλματα βάντες ἐπισχερῶ ἀλλήλοισιν,
 ὡς ἐδάσαντο πάροθεν ἔλεσσάμεν ἦ ἐνὶ χώρῳ,
 530 εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἐδριόαντο.
 Μέσση δ' Ἄγκαϊος μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος
 ἴξανον ἄγχι δέ οἱ ῥόπαλον θέτο καί οἱ ἔνερθεν
 ποσσὶν ὑπεκλάσθη νηὸς τρώπις. Ἐλίκετο δ' ἦδη
 535 πείσματα καὶ μέθυ λείβον ὑπερβ' ἄλός. Αὐτὰρ ἴ-
 δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἔνεικεν. [συν
 Οἱ δ', ὡστ' ἠΐθεοι Φοῖβῳ χορὸν ἦ ἐνὶ Πυθοῖ
 ἦ που ἐν Ὀρτυγίῃ ἦ ἔφ' ὕδασι Σιμυληῶν
 στήσασμενοι, φόρμιγγος ὕπαι περὶ βωμῶν δμαρτῆ
 ἐμμελέως κραπινοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσι·
 540 ὡς οἱ ὑπ' Ὀρφέος κιθάρῃ πέπληγον ἔρετμοῖς
 πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο·
 ἀφρῶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινὴ κήκιεν ἄλμη
 δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
 Στράπτε δ' ὑπ' ἥελιψι φλογὶ εἴκελα νηὸς ἰούσης
 545 τεύχεα· μακρὰ δ' αἰὲν ἔλευκαίνοντο κέλευθοι,
 ἀτραπὸς ὡς χλοεροῖο διειδομένη πεδίοιο.
 Πάντες δ' οὐρανόθεν λεῦσσον θεοὶ ἤματι κείνῳ
 νῆα καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἳ τότε ἄριστοι
 πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ Νύμφαι
 550 Πηλιάδες κορυφῆσιν ἐθάμβεον εἰσορώουσαι
 ἔργον Ἀθηναίης Ἴτωνίδος ἧδὲ καὶ αὐτοῦς
 ἥρωας χεῖρεςσιν ἐπιπραδάνοντας ἔρετμά.
 Αὐτὰρ εὖ ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
 Χείρων Φιλλυρίδης, πολὴ δ' ἐπὶ κύματος ἄγῃ
 555 τέγγε πόδας, καὶ πολλὰ βαρεῖη χειρὶ κελεύων
 νόστον ἐπευφήμησεν ἀκηδέα νισσομένοισιν·
 σὺν καὶ οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα
 Πηλείδην Ἀχιλλῆα φίλῳ δευδίσκετο πατρί.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν
 560 φραδμοσύνη μῆτι τε δαΐφρονος Ἀγνιάδαο
 Τίφυος, ὅς β' ἐνὶ χερσὶν εὔξοα τενηέντως
 πηδάλῳ ἀμφιπέσασ', ὄφρ' ἔμπεδον ἐξιθύνει,
 δὴ βρα τότε μέγαν ἰστὸν ἐνεργήσαντο μεσόδμη,
 565 δῆσαν δὲ προτόνοισι τανυσσάμενοι ἐκάτερθεν,
 καὶ δ' αὐτοῦ λῖνα χεῦαν ἐπ' ἡλακτῆρην ἐρύσαντες.
 Ἐν δὲ λιγὺς πέσεν οὖρος ἐπ' ἰκρίοφιν δὲ κάλωας
 ἔεστησιν περόνησι διακριδὸν ἀμφιβαλόντες
 Τισαῖην εὐκῆλοι ὑπὲρ δολιχῆν θέον ἄκρην.
 Τοῖσι δὲ φορμιζῶν εὐθήμοι μέλπειν ἀοιδῆ
 570 Οἰάγροιο παῖς νηοσσόν εὐπατέρειαν
 Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιὰς ἄλδος ἀμφιπέπεσκεν
 βρυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα· τοὶ δὲ βαθείης
 ἔχθυες αἰτσοῦντες ὑπερβ' ἄλδος, ἀμμιγα παύροις
 ἄπλετοι, ὑγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἔποντο.
 575 Ὡς δ' ὅπῳτ' ἀγραύλοιο κατ' ἔχνια σημαντῆρος
 μυρία μῆλ' ἐφέπονται ἄδην κεκορημένα ποίης
 εἰς αὖλιν, ὃ δὲ τ' εἶσι πάρος σύριγγι λιγεῖη
 καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος· ὡς ἄρα τοί γε

Peliaca insonuit Argo, festinans abire.

In ea enim trabs divina impacta-erat, quam quidem in media carina Minerva e-Dodonæa extruxerat fago.

Illi vero transtris conscensis ex-ordine alius-post-alium, quomodo diviserant antea, ut-quisque-remigaret suo loco, bono-ordine sua apud arma condescerunt.

In-medio autem Ancæus, magnique roboris Hercules sederunt: prope eum clava jacuit, et ejus infra pedes inclinabatur navis carina. Trahebantur vero jam funes, et vinum libabant super mare. Sed Jason lacrimabundus a patria terra oculos deflexit.

Illi vero, quemadmodum juvenes Phæbo chorum sive Delphis] seu forte in Ortygia, sive ad aquas Ismeni instituerunt, ad citharam circa aram simul apte velocibus solum ferunt pedibus;

sic illi ad Orphei citharam pulsarunt remis maris vehementem aquam, fluctusque crescebant; spuma hic et illic atrum surgebat mare horrendum murmurans validorum robore virorum.

Coruscabant vero ad solem, flammæ instar, navis incedentis armamenta; longæ continuo albescant viæ (navis) ut semita per viridem conspicua campum.

Omnes vero cœlitus adspexerunt dii illo die navem et semideorum virorum robur, qui tum fortissimi per mare vehebantur; in summis vero Nymphæ Peliades jugis stupuerunt intuentes opus Minervæ Itonidis, atque etiam ipsos heroas manibus impellentes remos.

At ipse ex summo monte degressus-est prope mare Chiron Phillyrides, et in cana fluctus fractione (fluctibus) intinxit pedes, et multa gravi manu hortatus reditum apprecatus-est curarum-expertem abeuntibus: cum eo etiam conjux ulnis gestans Pelei-filium Achillem caro protendit patri.

Illi vero cum portus circumfluum reliquissent litus prudentia et consilio intelligentis Agniadæ Tiphys, qui quidem manibus bene-politum scite clavum tenebat, ut firmiter regeret, tum tandem ingentem malum constituerunt in-trabe-trans-versa (mali receptaculo), et alligarunt funibus extensis utrimque,] tum vela expanderunt in summam-mali-partem tracta. Irruit vero stridulus ventus: in tabulatis vero rudentes] politis fibulis diversis-locis cum-affixissent, Tisæum quieti longum prætervecti-sunt promontorium. His vero cithara-canens bene-composito celebravit carmine Cægri filius naves-servantem, claro-genitam-patre, Dianam, quæ illas speculas maris tuebatur, servans etiam terram Iolcam; ipsi vero profundum pisces exultantes super mare, permixti parvis magni, per humidam vias salientes sequebantur. Quemadmodum vero, quando rustici vestigia ducts innumere pecudes sequuntur, admodum satiatæ herba, in ovile, ille quidem præit, fistula arguta suaviter modulans pastorale carmen; sic igitur isli

ὠμάρτευν· τὴν δ' αἰὲν ἐπασσύτερος φέρεν οὖρος.
 580 Ἀττικά δ' ἤριήη πολυλήϊος αἶα Πελασγῶν
 δύετο, Πηλιάδας δὲ παρεζήμειβον ἐρίπνας
 αἰὲν ἐπιπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιάς ἄκρη,
 φαίνετο δ' εἰναλήη Σχιάθος, φαίνοντο δ' ἄπρωθεν
 Πειρεσιαὶ Μάγνησά θ', ὑπεύδιος ἠπείροιο
 585 ἄκτῆ, καὶ τύμβος Δολοπηϊός· ἐνθ' ἄρα τοίγε
 ἐσπέριοι ἀνέμοιο παλιμπνοίησιν ἔκελσαν,
 καὶ μιν κυδαίνοντες ὑπὸ κνέφας ἔντομα μῆλων
 κείαν ὀρινομένης ἄλδος οἰδματι· διπλοα δ' ἄκταις
 ἤματ' ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τριτάτῳ πρόθηκαν
 590 νῆα τανυσσάμενοι περιώσιον ὑψόθι λαΐφος.
 Τὴν δ' ἄκτῆν Ἀφέτας Ἀργοῦς ἔτι κικλήσκουσιν.
 * Ἐνθεν δὲ προτέρωσσε παρεξέθεον Μελίβοιαν,
 [ἄκτῆν τ' αἰγιαλὸν τε δυσήνεμον εἰσορώωντες.]
 ἦῶθεν δ' Ὀμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσορώωντες
 595 πόντῳ κεκλιμένην παρεμέτρεον· οὐδ' ἔτι δηρὸν
 μέλλον ὑπὲκ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμυροιο βρέθρα.
 Κεῖθεν δ' Εὐρυμενάς τε πολυκλίστους τε φάραγγας
 * Ὀσσης Οὐλύμποιο τ' ἐσέδραχον· αὐτὰρ ἔπειτα
 κλίτεια Παλλήναια Καναστραῖνην ὑπὲρ ἄκρην
 600 ἤνυσαν ἐννύχιαι πνοιῆς ἀνέμοιο θέοντες.
 * Ἦρι δὲ νισσομένοισιν Ἄθω ἀνέτελλε κολώνη
 Θρηϊκίη, ἣ τόσσον ἀπόπροθι Λῆμνον εἴουσαν,
 ὅσσον ἐς ἐνδιὸν κεν εὐστολος ὄλας ἀνύσσαι,
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάει, καὶ ἐσάχρι Μυρίνης.
 605 Τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ μὲν ἄεν καὶ ἐπὶ κνέφας οὖρος
 πάγχυ μάλ' ἀκραῆς, τετάνυστο δὲ λαΐφρα νηός.
 Αὐτὰρ ἄμ' ἠελίοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος
 εἰρῆσῆι κραναῆν Σιντιίδα Λῆμνον ἴκοντο.
 * Ἐνθ' ἄμυδις πᾶς δῆμος υπερβασιήσι γυναικῶν
 610 νηλειῶς δέδημητο παροιχομένῳ λυκάβαντι.
 Δὴ γὰρ κουριδίαις μὲν ἀπηνήναντο γυναικας
 ἀνέρες ἐχθήραντες, ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσιν
 τρηχλὺν ἔρον, ἃς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν
 Θρηϊκίην δροῦντες· ἐπεὶ γόλος αἰνὸς ὄπαζεν
 615 Κύπριδος, οὐνεκά μιν γεράων ἐπὶ δηρὸν ἄτισσαν.
 * Ὡ μέλαια ζήλοιο τ' ἐπισμυγερῶς ἀκόρητοι.
 Οὐκ οἶον σὺν τῆσιν εὐδὸς ἐββραῖσαν ἀκοίτας
 ἄμφ' εὐνῆ, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος, ὥς κεν ὀπίσσω
 μὴ τινα λευγαλέοιο φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.
 620 Οἷη δ' ἐκ πασέων γεραροῦ περιφραίσατο πατρός
 Ὑψιπύλεια Θόαντος, ἧ δὴ κατὰ δῆμον ἀνασσειν
 λάρνακι δ' ἐν κοίτῃ μιν ὑπερθ' ἄλδος ἦκε φέρεσθαι,
 αἶ κε φύγη· καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο
 πρόσθεν ἀτὰρ Σικίνον γε μεθύστερον αὐδηθεῖσαν
 625 νῆσον ἐπακτῆρες, Σικίνου ἄπο, τὸν βα Θόαντι
 Νηϊὰς Οἰνοίη Νύμφη τέκεν εὐνηθεῖσα.
 Ταῖσι δὲ βουκόλαι τε βοῶν χάλκεια τε δύνειν
 τεύχεα πυροφόρους τε διατμήξασθαι ἀρούρας
 ῥηϊτερον πάσῃσιν Ἀθηναῖς πέλεν ἔργων,
 630 οἷς αἰεὶ τοπάροισεν ὁμίλειον. Ἀλλὰ γὰρ ἔμπης
 ἦ θαμά δὴ πάπταινον ἐπὶ πλατῶν ὄμμασι πόντον
 δεῖματι λευγαλέῳ, δπότες Θρηϊκίης ἴασιν.

sequebantur, navem vero semper vehementior agitabat ventus.] Statim igitur nigrum segetibus-abundans solum Pelasgorum (*Thessalia*) absconditum-est; Peliascas transierunt *Argonautæ* rupes] continuo procurrentes; subsidebat autem Sepias promontorium,] exstabat maritima Sciathus, apparebant procul] Piesias et Magnesa, tranquillum continentis littus, et bustum Dolopis; quo illi quidem vespertini venti contrario-flatu appulerunt, eumque (*Dolopem*) honorantes, sub crepusculum inferias pecudum] cremarunt, concitato maris fluctu; binosque in-lit-tore] dies commorati-sunt, sed tertio emiserunt navem, expanso decumano superne velo.

Littus autem hoc Aphetas (*emittentes*) Argus etiamnum appellat.] Inde vero longius prætervecti-sunt Melibeam, [oram littusque ventis-vexatum intuentes :] mane vero Homolam cominus conspicientes mari incumbentem præternavigarunt; neque diu amplius cunctati-sunt fluvii trajicere Amyri fluentia : inde autem Eurymenas et multum-inundatas valles Ossæ Olympique conspexerunt; at deinde devexa Pallenæa Canastræum super promontorium transierunt nocturni, flatibus venti currentes : mane vero propectis Atho emicuit mons Thracius, qui Lemnum tantum procul distantem, quantum ad-meridiem usque bene-exstructa navis conficiat spatium,] summo jugo obumbrat, et usque-ad Myrinen : illis vero eo-die quidem afflavit etiam ad noctem ventus admodum vehemens, expandebantur vero vela navis : sed cum solis *primis* radiis vento cessante, remigando in-asperam Sinteidem Lemnum venerunt.

Ibi omnino omnis populus scelere mulierum crudeliter trucidatus-erat præterito anno : iam enim legitimas repudiaverant uxores viri exosi, fovebant vero in captivas flagrantem amorem, quas ipsi abduxerant oppositam Thraciam vastantes; etenim ira gravis persequabatur Veneris, quoniam eam muneribus diu non-honoraverant. O miseræ, et odio tristem-in-modum non-satiatæ ! Non solum cum illis (*captivis puellis*) suos occiderunt maritos in lectis, sed omnem masculum simul sexum, ut in-posterum nullam immitis cædis luerent penam. Sola vero ex omnibus seni pepercit patri Hypsipylea Thoanti, qui quidem populo imperabat : arca in cava eum in mari posuit avehendum, si forte evaderet : atque illum in Cænoam salvum-transtulerunt antea, sed Sicinum postea appellatam insulam, piscatores, a Sicino, quem quidem Thoanti Naias Cænoe nymphe peperit concubita-juncta. Illis vero (*mulieribus Lemniis*) armenta boum *pascere* ære-que induere] arma, et fertilia findere arva facilius omnibus Minervæ erat operibus, quæ semper antea tractaverant. At tamen sane sæpissime prospexerunt in latum oculis æquor præ-metu tristi, quando Thracæ venturi-essent :

Τῷ καὶ θ' ἐγγύθι νήσου ἔρροσσομένην ἴδον Ἀργῶν,
 αὐτίκα πασσοῦδι πυλῶν ἔκτοσθε Μυρινῆς
 635 δῆϊα τεύχεα δῦσαι ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο,
 Θυιάσιν ὠμοδόροις ἱκελαιν Φάν γάρ ποτ' ἰκάνειν
 Θρηίκας ἢ δ' ἅμα τῆσι Θαντιάς Ὑψιπύλεια
 δῦν' ἐνὶ τεύχεσι πατρός. Ἀμηχανίη δ' ἐχέοντο
 ἄφθογοι τοῖόν σφιν ἐπὶ δέος ἡωρεῖτο.
 640 Τείως δ' αὐτ' ἐκ νηὸς ἀριστῆες προέηκαν
 Αἰθαλίδην, κήρυκα θοὸν, τῷπέρ τε μέλσθαι
 ἀγγελίας καὶ σκῆπτρον ἐπέτρεπον Ἑρμείας,
 σρωϊτέροιο τοκῆος, ὃ οἱ μνήστιν πόρε πάντων
 ἄφροτον οὐδ' ἔτι νῦν περ ἐποχομένου Ἀχέροντος
 645 δίνας ἀπροφάτους ψυχῆν ἐπιδεδρόμε λήθη.
 Ἄλλ' ἦ γ' ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται,
 ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναριθμιοις, ἄλλοτ' ἐς αὐγάς
 ἡελίου ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. Ἄλλὰ τί μύθους
 Αἰθαλίδεω χρεῖώ με διηνεκέως ἀγορεύειν;
 650 ὅς ῥα τόθ' Ὑψιπύλην μειλίζατο δέχθαι ἰόντας
 ἤματος ἀνομένοιο διὰ κνέφας οὐδὲ μὲν ἦοι
 πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ νιοῖη Βορέας.
 Ἀημινάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἴζον ἰοῦσαι
 εἰς ἀγορὴν αὐτῆ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια
 655 καὶ ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὄμιλαδὸν ἡγερέθοντο,
 αὐτίκ' ἄρ' ἦγ' ἐνὶ τῆσιν ἐποτρύνουσι ἀγόρευεν.
 Ὡ φίλαι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
 ἀνδράσιν, οἷά τ' εἴοικεν ἀγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
 ἦϊα καὶ μέθυ λαρὸν, ἴν' ἔμπεδον ἔκτοθι πύργων
 660 μίμονιεν, μηδ' ἄμμε κατὰ χρεῖώ μεθέποντες
 ἀτρεκέως γνώωσι, κακῆ δ' ἐπὶ πολλὸν ἴκηται
 βάζεις· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέζαμεν, οὐδέ τι πάμπαν
 θυμηδές κεν τοῖσι τόγ' ἔσσεται, εἴ κε δαῖεν.
 Ἡμετέρη μὲν νυν τοίη παρενήνοθε μήτις·
 665 ὕμειν δ' εἴ τις ἄρειον ἔπος μῆτίσεται ἄλλη,
 ἐγρέσθω· τοῦ γάρ τε καὶ εἴνεκα δεῦρο κάλεσσα.
 Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ ὄϊκον ἐφίζανε πατρός εἰσο
 λάϊνον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλη τροφὸς ὦρτο Πολυξῶ,
 γῆραὶ δὴ ῥικνοῖσιν ἐπισκάζουσα πόδεσιν,
 670 βάχτρῳ ἔρειδομένη, περί δὲ μενείαν' ἀγορεύουσα.
 Τῇ καὶ παρθενικαὶ πίσυρες σχεδὸν ἐδριόωντο
 ἀδμητῆες λευκῆσιν ἐπιγυνοῦσαι ἐθειραῖς.
 Στῆ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσση ἀγορῇ, ἀνὰ δ' ἔσχεθε δειρῆν
 ἦκα μόλις κυροῖο μεταφρένου ὄδε τ' ἔειπεν.
 675 Δῶρα μὲν, ὡς αὐτῆ περ ἐφανόανει Ὑψιπυλείη,
 πέμπωμεν ξείνοισιν, ἐπεὶ καὶ ἄρειον ὀπάσσα.
 Ὑμῖν γε μὴν τίς μῆτις ἐπαυρέσθαι βίωτοιο,
 αἶ κεν ἐπιβροῖση Θρηίκῃ στρατὸς ἢ τις ἄλλος
 δυσμενέων; ἄτε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
 680 ὡς καὶ νῦν ὅδ' ὄμιλος ἀνωϊστῶς ἀρικάνει.
 Εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέποι, ἄλλα δ' ὀπίσσω
 μυρία δηϊότητος ὑπέρτερα πῆματα μίμνει.
 Εὐτ' ἂν δὴ γεραραὶ μὲν ἀποφρῖνύωσι γυναῖκες,
 κούροτεραι δ' ἀγονοὶ στυγερὸν ποτ' γῆρας ἴκησθε,
 685 πῶς τῆμος βώσσεθε δυσάμμοροι; ἢ ἐβαθείαις
 αὐτόματοι βόες ὕμῖν ἐνίξουχθέντες ἀρούραϊς

quare etiam, cum prope insulam remis-agitatum viderent
 Argo,] statim omnes-uno-impetu e portis Myrinæ
 bellicis armis indutæ ad littus effundebantur,
 Thyadum carnes-crudas-vorantem instar; putabant enim
 forte venire] Thracas; at cum illis Thoantias Hypsipylea
 induerat arma patris. Sed consilii-inopia effusæ-sunt
 mutæ, tantus iis metus impendebat.

Interea vero ex navi heroes miserant
 Æthalidem, præconem celerem, cui quidem administrandas
 legationes, et baculum commiserant Mercurii,
 ipsius patris, qui ipsi memoriam dederat omnium
 inextinctam, necdum nunc, postquam-adiit Acherontis
 vorticem implacabilem, animam ejus occupavit oblivio.
 Sed firmiter semper, ut-alternatim-versetur, fato-decretum
 -est,] nunc inferis adnumerata, nunc ad jubar
 solis viventes inter homines. Sed quid fabulas
 de-Æthalide oportet me perpetua-serie enarrare?
 qui quidem tum Hypsipylæ blandis-verbis-persuasit, ut-ex-
 ciperet appulsos] die confecto, per noctem; at ne mane qui-
 dem] retinacula navis solverunt flante Aquilone.

Lemniæ vero mulieres per urbem consessuræ iverunt
 in concionem; ipsa enim jusserat Hypsipylea :
 et cum jam omnino omnes catervatim congregatæ-essent ,
 statim illa inter eas exhortans dixit :

Amicæ, agite, grata dona præbeamus
 viris, qualia convenit auferre in navem secum ,
 viatica et vinum dulce, ut semper extra mœnia
 maneat, neque apud-nos ex necessitate deversati
 vere res nostras cognoscant, malaque longe divulgetur
 fama : quandoquidem magnum facinus commisimus, neque
 omnino] gratum his illud erit, si cognoverint.
 Nostrum quidem jam tale exstitit consilium :
 vestrum vero si qua melius quid suadere-possit alia,
 surgat : hanc enim ob causam huc vocavi.

Sic igitur fata-est, atque in solio cedit patris sui
 lapide; at postea cara ejus nutrix surrexit Polyxo ,
 præ-seneclute jam imbecillis titubans pedibus,
 baculo innixa, admodum vero cupiit concionari.
 Huic etiam virgines quatuor prope assidebant
 intactæ, albis obtectæ capillis.

Stetit igitur in media concione, sustinuit autem cervicem
 vix aliquantum in-gibboso interscapilio, sicque locuta-est :

Dona quidem, ut ipsi placet Hypsipylæ,
 mittamus hospitibus, quoniam conducit mittere.
 Vobis tamen quænam est ratio fruentæ vitæ ,
 si forte ingruerit Thracius exercitus, aut alius quis
 hostium? qualia multa inter homines eveniunt,
 ut etiam nunc hæc cohors improviso advenit.
 Si vero hoc quidem deorum quis averterit, alia postea
 innumera, hostili-impetu graviora, mala manent.
 Quando jam vetula perierit mulieres,
 juniores vero, sine-prole, inivisam senectutem attigeritis ;
 quomodo tum vivetis, miserrimæ? num in-profundis
 ipsæ-sponte-sua boves vobis conjugatæ arvis

γειοτόμον νειοῖο διειρύσσουσιν ἄροτρον,
καὶ πρόχα τελλομένου ἔτεος στάχυν ἀμήσονται;
Ἦ μὲν ἐγὼν, εἰ καὶ με τανῦν ἔτι πεφρίκασι
690 Κῆρες, ἐπερχόμενόν που ὅτιομαι εἰς ἔτος ἤδη
γαῖαν ἐφέσσασθαι, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἐλοῦσαν,
αὐτως ἢ θέμις ἔστι, πάρος κακότητα πελάσσαι.
Ὅπλοτέρησι δὲ πάγχυ τάδε φράζεσθαι ἄνωγα.
Νῦν γὰρ δὴ παρὰ ποσσὶν ἐπήβρολος ἔστ' ἀλωρῆ,
695 εἴ κεν ἐπιτρέψῃτε δόμους καὶ ληῖδα πᾶσαν
ὑμετέρην ξεινοῖσι καὶ ἀγλαὸν ἄστυ μέλεσθαι.
Ὡς ἔφατ' ἐν δ' ἀγορῇ πλῆτο θρόου. Εὐάδε γὰρ σφιν
μῦθος. Ἄτὰρ μετὰ τήν γε παρασχεδὸν αὐτὶς ἀνώρτο
Ἵψιπύλλῃ, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ἤυδα.
700 Εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφρανθάνει ἦδε μενοιῆ,
ἦδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.
Ἦ ῥα καὶ Ἴφινόην μετεφώνεεν ἄσπον ἐοῦσαν.
Ὅρσο μοι, Ἴφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα,
ἡμέτερόνδε μολεῖν, ὅστις σόλου ἡγεμονεύει,
705 ὄφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
καὶ δ' αὐτοῦς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἴ κ' ἐθέλωσι,
κέκλειο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.
Ἦ καὶ ἔλυσ' ἀγορῆν· μετὰ δ' εἰς ἐὸν ὄρτο νέεσθαι·
ὣς δὲ καὶ Ἴφινόη Μίνυας ἔκεθ' οἱ δ' ἐρέεινον
710 χρεῖος ὅ τι φρονέουσα μετῆλυθεν. Ὡκα δὲ τούς γε
πασσυδίῃ μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας.
Κούρη τοί μ' ἐφέηκε Θοακτιὰς ἐνθάδ' ἰοῦσαν
Ἵψιπύλλῃ καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
ὄφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπη·
715 καὶ δ' αὐτοῦς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἴ κ' ἐθέλητε,
κέκλειτε αὐτίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.
Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐναΐσιμος ἦνδ' ἀνε μῦθος.
Ἵψιπύλλῃ δ' εἶσαντο καταφθιμῆνοιο Θόαντος
τηλυγέτην γεγαυῖαν ἀνασάμεν· ὦκα δὲ τόν γε
720 πέμπον ἴμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὄγ' ἀμφ' ὠμοῖσι θεᾶς Τριτωνίδος ἔργον,
δίπλακα προφυρέην, περονήσατο, τήν οἱ ὄπασσεν
Παλλὰς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
Ἄργου, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετρήσασθαι.
725 Τῆς μὲν βῆτερόν κεν ἐξ ἡλίου ἀνιόντα
ὄσσε βάλοισ, ἢ κείνο μεταβλέψαις ἔρευθος.
Δὴ γάρ τοι μέσση μὲν ἐρευθήεσσα τέτυκτο,
ἄκρα δὲ πορφυρέη πάντη πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστω
τέρματι δαίδαλα πολλὰ διακριδὸν εὖ ἐπέπαστο.
730 Ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἤμενοι ἔργῳ,
Ζηνὶ κεραυνὸν ἀνακτι πονεύμενοι, ὃς τόσον ἦδη
παμφαίνων ἐτέτυκτο, μίψ δ' ἔτι δαΐετο μοῦνον
ἄκτινος, τὴν οἴγε σιδηρεῖης ἐλάασκον
σφύρησιν, μαλεροῖο πυρὸς ζέουσαν αὐτιμήν.
735 Ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος υἱέε δοῖω,
Ἄμφιον καὶ Ζῆθος· ἀπύργωτος δ' ἔτι Θήβῃ
κεῖτο πέλας, τῆς οἴγε νέον βάλλοντο δομαῖους
ἰέμενοι. Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἤεραζεν
οὔρεος ἡλιβάτοιο κάρη μογένοντι εἰκίως·
740 Ἄμφιον δ' ἐπὶ οἱ χρυσῆν φόρμιγγι λιγαίων

terram-scindens per-novale trahent aratrum?
atque statim, circumacto anno, aristas dement?
Ego certe, si vel me nunc adhuc horruerint
Parcae, insequente quidem opinor anno tandem
terram me subituram-esse, funebria justa consecutam
sic ut par est, antequam calamitas appropinquaverit :
juniores vero omnino haec cogitare jubeo :
nunc enim ante jam pedes obvium est praesidium,
si modo commiseritis domos et bona omnia
vestra hospitibus, atque splendidam urbem administran-
dam.] Sic dixit : concio vero implebatur fremitu : placuit
enim ipsis] consilium. At post illam statim rursus surrexit
Hypsipyle, atque interpellans verba locuta-est :
Si igitur omnibus quidem placet hoc consilium,
jam ad navem etiam nunciam demittam.
Dixit, et Iphinoam allocuta-est prope sedentem :
Exi mihi, Iphinoia, illum virum rogatura
in nostram domum ut-veniat, qui exercitui praest, quod
quandam ei populi sententiam gratam indicem :
et ipsos (milites) in terram et urbem, si velint, jube
sine-metu ingredi benevolos.
His dictis solvit concionem ; tum in suam domum surrexit
itura ;] sic vero etiam Iphinoe ad-Minyas venit : illi interroga-
runt,] quamnam rem mente-agitans venisset? Statim igitur
eos] omnes-simul verbis allocuta-est interrogantes :
Filia me misit Thoantis huc profectam,
Hypsipyle, ut-accesserem navis ducem, quisquis sit,
quod quandam ei concionis sententiam gratam exponeret ;
et ipsos in terram et urbem, si velitis, jubet statim nunc ingredi benevolos.
Sic igitur dixit ; omnibus vero commoda placuit oratio.
Hypsipylam vero intellexerunt mortui Thoantis
unicam filiam-esse-et imperare : statim vero illum (Jasonem)
miserunt qui-iret, et ipsi se-accinxerunt ad-abitum.
At ille (Jason) circa humeros deae Tritonidis opus,
laenam-duplicatam purpuream, fibula-subnexuit, quam ei
dederat] Pallas, cum primum ligna-carinae construeret navis
Argus, atque norma doceret juga metiri :
hujus (laenae), facilius quidem in solem exorientem
oculos conjeceris, quam illum intuearis splendorem :
etenim media rubicunda quidem erat, sed extrema purpurea omnino erat ; in quavis vero
ora, artificiosa multa separatim bene erant-depicta.
Inerant Cyclopes immortalis adsidentes operi,
Jovi fulmen regi conficientes, quod tantum jam
coruscans fabricatum-erat, ut unus adhuc deesset solus
radius, quem illi ferreis cudebant
malleis, absumentis ignis ferventem flammam.
Inerant porro Antiopae Asopidis filii duo,
Amphion et Zethus : at nondum mœnibus-munitae Thebae
sitae-erant prope, quarum illi nuper jecerant fundamenta
lubentes : Zethus quidem humeris gestabat
montis celsi caput, laboranti similis ;
Amphion vero post eum aurea cithara canens

ἦϊε, δις τόσση δὲ μετ' Ἴγνια νίσσето πέτρῃ.

Ἐξείης δ' ἤσκητο βαθυπλόκαμος Κυθέρεια
Ἄρεος ὀχμάζουσα θοὸν σάκος· ἐκ δὲ οἱ ὤμου
πῆχυν ἐπὶ σκαῖον ξυνοχῆ κεχάλαστο χιτῶνος
745 νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκές αὐτως
χαλκείῃ δεικῆλον ἐν ἀσπίδι φαίνεται ἰδέσθαι.

Ἐν δὲ βοῶν ἔσκεν λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βουτῖν
Τηλεβοάι μάρναντο καὶ υἱέες Ἥλεκτρῶνος·
οἱ μὲν ἀμυνομένοι, ἀτὰρ οἳ γ' ἐθέλοντες ἀμέρσαι
750 λήισταί Τάφιοι· τῶν δ' αἵματι δεύτο λειμῶν
ἐρσῆεις, πολέες δ' ὀλίγους βίωοντο νομῆας.

Ἐν δὲ δύο δίφροι πεπονῆατο δηριόωντες.
Καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυσε τινάσσων
ἠνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ἴπποδάμεια·
755 τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππουσ.
Σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενέες δόρυ χειρὶ μεμαρπῶς
ἄζονος ἐν πλήμνησι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο
πίπτει, ἐπεσσύμενος Πελοπῆτῃ νῶτα δαΐζαι.

Ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος οἰστεύων ἐτέτυκτο,
760 βούπαις οὐπω πολλός, ἐὼν ἐρύοντα καλύπτρης
μητέρα θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν, ὃν β' ἔτεκέν γε
δι' Ἐλάρῃ, θρέψεν δὲ καὶ ἀψ ἑλοχέουσα Γαῖα.

Ἐν καὶ Φριξὸς ἔην Μινυήτιος, ὡς ἐτέον περ
εἰσαΐων κριοῦ, ὃ δ' ἄρ' ἐξενέποντι εἰοκῶς.
765 Κεῖνους κ' εἰσπορών ἀκείος ψεύδοιο τε θυμὸν,
ἐλπόμενος πυκινὴν τιν' ἀπὸ σφείων ἐσακοῦσαι
βάξιν, ὃ καὶ δηρόν περ ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.

Τοῖ' ἄρα δῶρα θεᾶς Τριτωνίδος ἦεν Ἀθήνης.
Δεξιτερῇ δ' ἔλεν ἔγχος ἐκηβόλον, ὃ β' Ἀταλάντῃ
770 Μαινάλῃ ἐν ποτέ οἱ ξεινήϊον ἐγγραύλιζεν
πρόφρων ἀντομένη· περὶ γὰρ μενέαινον ἐπεσθαι
τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἐκὼν ἀπερήτυε κούρην·
δεῖσεν δ' ἀργαλέας ἔριδας φιλότῃτος ἔκῃτι.

Βῆ δ' ἴμεναι προτὶ ἄστυ φαεινῷ ἀστέρι ἴσος,
775 ὃν βὰ τε νηγατέῃσιν ἐεργόμεναι καλύθησιν
νύμφαι θηήσαντο δόμων ὑπὲρ ἀντέλλοντα,
καὶ σφίσι κυανέοιο δι' ἠέρος ὄμματα θέλγει
καλὸν ἐρυσθόμενος, γάνυται δέ τε ἠϊθέοιο
παρθένος ἱμείρουσα μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
780 ἀνδράσιν, ὃ καὶ μιν μετῆστην κομέουσι τοκῆς·
τῷ ἱκελος πρὸ πόλης ἀνὰ στίβον ἦιεν ἦρος.

Καὶ β' ὅτε δὴ πυλέων τε καὶ ἄστεος ἐντὸς ἔβησαν,
δημότεραι μὲν ὄπισθεν ἐπεκλονέοντο γυναῖκες,
γηθόσυναι ξείνων· ὃ δ' ἐπὶ χθονὸς ὄμματα εἰρείσας
785 νίσσεται ἀππλεγέως, ὄφρ' ἀγλαὰ δώμαθ' ἵκανεν
Ἐψιτύλης· ἀνεσαν δὲ πύλας προφανέντι θεράπναι
δικλίδας, εὐτύκτοισιν ἀρηρμένους σανίδεσσιν.

Ἐνθα μιν Ἰφινόῃ κλισμῷ ἐνὶ παμφανώνντι
ἐσσυμένως καλῆς διὰ παστάδος εἶσεν ἄγουσα
790 ἀντία δεσποίνης· ἥ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηγίδας· ἔμπα δὲ τόνγε
αἰδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἰμυλοῖσιν.

Ξεῖνε, τίη μίμνοντες ἐπὶ χρόνον ἔκτοσι πύργων
ἦσθ' αὐτως; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναίεται ἄστυ·

incessit, bis tanta autem ejus vestigia insecuta-est rupes.

Deinceps elaborata-erat promissis-eribus Cytherea
Martis gestans agile scutum; ex ejus humero
cubitum ad sinistrum junctura soluta-erat tunica
infra sub mamma; adversa autem vere sic
aere effigies in clypeo apparuit visenda.

Inerant porro boum herbosa pasua : de bobus vero
Teleboæ certabant et filii Electryonis ;
hi quidem se-defendentes, at illi cupientes spoliare,
prædones Taphii; illorum quidem sanguine rigabatur pra-
tium] roscidum, multi vero paucos vi-superarunt pastores.

In ea duæ bigæ elaboratæ-erant concertantes ;
et priores quidem Pelops regebat quatiens
habenas, cumque eo erat in-curru-socia Hippodamia ;
sed eum sequens-in-cursu Myrtilus agitabat equos :
quocum CEnomaus protensam hastam manu tenens
axe in modiolis sensim fracto
cecidit, quum-conaretur Pelopis terga transfodere.

In ea etiam Apollo Phoebus sagittans erat-effictus,
puer nondum grandis, suam trahentem calyptra
matrem audacter Tityum ingentem, quem quidem pepererat
divina Elara, aluerat vero et iterum enixa-erat Terra.

Inerat etiam Phrixus Minyæius, tamquam vere
audiens arietem, et hic loquenti similis (aries).
Illos intuens stupeas et fallas animum
sperans callidum quemdam ab iis te auditorum-esse
sermonem; quare diu hac spe fretus contempleris.

Tale igitur donum deæ Tritonidis erat Minervæ.
Dextra vero prehendit hastam longe-jaculantem, quam quidem
Atalanta] in Mænalo quondam ei hospitii-munus donave-
rat,] benevole excipiens; admodum enim cupiebat interesse
expeditioni; at enim ipse lubens prohibebat puellam,
veritus difficiles contentiones amoris causa suscitandas.

Profectus vero est in urbem, splendenti stellæ similis,
quam quidem nuper-factis inclusæ thalamis
puellæ vident super ædibus emicantem,
quæque ipsis cæruleum per aerem conspecta oculos oblectat
pulchre coruscans, lætatur vero et juvenem
virgo desiderans inter alienigenas versantem
viros, cui ipsam desponsatam diligenter-servant parentes.

Tali stellæ similis ante urbem per tramitem incessit heros.
Sed quum jam portas et urbem intrassent,
e-populo quidem a-tergo fremebant mulieres
lætatae hospite; sed ipse in terram oculis defixis
perrexit intrepide, donec in splendidum palatium pervenisset
Hypsipylæ; aperuerant vero januas ei conspecto ancillæ
bifores, bene-constructis aptatas tabulis.

Tum eum Iphinoe in sella undique-splendente
celeriter pulchrum per cubiculum ductum collocavit
ex-adverso dominæ; hæc autem deorsum oculis demissis
virgineas rubefacta-est genas : attamen eum
pudibunda verbis allocuta-est blandis :

Hospes, cur commorantes diu extra moenia
sedetis sic-temere? etenim non a viris habitatur urbs;

795 ἀλλὰ Θρηϊκίης ἐπινάσταιοι ἠπειροιο
 πυροφόρους ἀρώσι γύας. Κακότητα δὲ πᾶσαν
 ἐξερέω νημερτές, ἴν' εὖ γνοίητε καὶ αὐτοί.
 Ἐὖτε Θόας ἀστοίσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
 τηνίκα Θρηϊκίης, οἳ τ' ἀντία ναιετάουσιν,
 800 δῆμου ἀπορνούμενοι λαοὶ πέρθεσκον ἐπαύλους
 ἐκ νηῶν, αὐτῆσι δ' ἀπείρονα λήϊδα κούραις
 δεῦρ' ἄγον· οὐλομένης δὲ θεᾶς πορσύνετο μῆτις
 Κύπριδος, ἥτε σφιν θυμοφόρον ἐμβαλεν ἄτην.
 Δῆ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστυγον, ἐκ δὲ μελάθρων
 805 ἦ ματῆρ εἴζαντες ἀπεσσεύοντο γυναικας·
 αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορικητῆταις παρίαουν,
 σχῆτλιοι. Ἦ μὲν δηρὸν ἐτέτλαμεν, εἴ κέ ποτ' αὔτις
 ὄψῃ μεταστρέψωσι νόον· τὸ δὲ διπλόον αἰεὶ
 πῆμα κακὸν προῦδαινεν. Ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
 810 γνήσι' ἐνὶ μεγάροις, σκοτιῆ δ' ἀνέτελλε γενέθλη.
 Αὖτως δ' ἀδομητές τε κόραι χῆραὶ τ' ἐπὶ τῆσιν
 μητέρες ἄμ πολλίεθρον ἀτημελέως ἀλάληντο.
 Οὐδὲ πατὴρ ὀλίγον περ εἰς ἀλέγιζε θυγατρὸς,
 εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαΐζομένην ὀρώτο
 815 μητρειῆς ὑπὸ χερσὶν ἀτασθαλοῦ· οὐδ' ἀπὸ μητρὸς
 λώβην, ὡς τοπάροιθεν, ἀεικέα παῖδες ἄμνον·
 οὐδὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτη μέλε θυμῷ.
 Ἄλλ' οἳαι κοῦραι ληϊτίδες ἐν τε δόμοισιν
 ἐν τε χοροῖς ἀγορῆ τε καὶ εἰλαπίνῃσι μέλοντο·
 820 εἰσόκε τις θεὸς ἄμιν ὑπέρβιον ἐμβαλε θάρσος,
 ἄψ ἀνερχομένους Θρηϊκῶν ἀπο μηκέτι πύργους
 δέχθαι, ἴν' ἡ φρονέοιεν ἄπερ θέμις, ἡέ πη ἄλλη
 αὐταῖς ληϊάδεσσι ἀφορηθέντες ἴκοντο.
 Οἳ δ' ἄρα θεσσάμενοι παίδων γένος, ὅσων ἐλειπτο
 825 ἄρσεν ἀνὰ πολλίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 Θρηϊκίης ἄροσιν χιονώδεα ναιετάουσιν.
 Τῷ ἡμεῖς στρωφᾶσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αἴθι
 ναιετάειν ἐθέλοις καὶ τοῖ ἀδοι, ἦ τ' ἀν ἔπειτα
 πατρὸς ἐμοῖο Θόαντος ἔχρους γέρας· οὐδέ τί σ' οἶω
 830 γαῖαν ὀνόσσεσθαι· πέρι γὰρ βαθυλήϊος ἄλλων
 νήσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἄλλ ναιετάουσιν.
 Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα κίων ἐτάροισιν ἐνίσπε
 μύθους ἡμετέρους, μηδ' ἔκτοθι μίμνε πόλῃος·
 Ἴσκειν ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἷον ἐτύχθη
 835 ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὁ τήνγε παραβλήθην προσέειπεν.
 Ὑψιπύλη, μάλα κεν θυμηδέος ἀντίασαιμεν
 χρησμοσύνης, ἣν ἄμμι σέθεν χατέουσιν ὀπάξεις.
 Εἴμι δ' ὑπότροπος αὔθις ἀνὰ πτόλιν, εὔτ' ἀν ἔκαστα
 ἐξείπω κατὰ κόσμον. Ἀνακτορίη δὲ μελέσθω
 840 σοὶ τ' αὐτῇ καὶ νῆσος· ἔγωγε μὲν οὐκ ἀθερίζων
 χάζομαι, ἀλλὰ με λυγροὶ ἐπισπέρουσιν ἄεθλοι.
 Ἦ καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν· αἴψα δ' ὀπίσσω
 βῆ ῥ' ἴμεν, ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 μυρίαὶ εἰλίσσοντο κεχαρμέναι, ὅρα πυλάων
 845 ἐξέμολεν· μετέπειτα δ' ἐτροχάλοισιν ἀμάξαις
 ἀκτὴν εἰσανέβαν ξεινήτῃα πολλὰ φέρουσαι,
 μῦθον ὅτ' ἦδη πάντῃα διηνεκέως ἀγόρευσεν,
 τὸν ῥα καλεσσαμένη διεπέφραδεν Ὑψιπύλεια·

verum Thraciæ, suis-sedibus relictis, continentis
 frugifera arant arva. Calamitatem vero omnem
 enarrabo vere, ut bene cognoscatis et ipsi.
 Cum civibus Thoas, pater meus, imperaret,
 tum Thraciæ, qui ex-adverso habitant,
 e-patria prorumpentes populi vastarunt caulas (*villas*)
 ex navibus, cum-ipsis vero immensam prædam puellis
 huc duxerunt; perniciosæ vero deæ perficiebatur sententia
 Cypridis, quæ iis pestiferum inspirabat scelus.
 Nam uxores quidem aversati-sunt, ex ædibus autem
 suæ dementiae obsecuti exegerunt mulieres;
 sed mulieribus captis-bello concubuerunt
 miseri. Sane diu pertulimus, si forte rursus
 sero convertant mentem; sed duplum continuo
 malum pestiferum progressum-est: contemnebantur liberi
 genuini in ædibus, spuriaque progerminavit soboles.
 Sic vero et innuptæ puellæ et viduæ cum his
 matres per urbem negligenter vagabantur:
 nec pater tantillum quidem suam curabat filiam,
 si vel *suis* oculis laniatam videret
 novercæ manibus impiæ: neque a matre
 injuriam, ut olim, indignam filii arcebant;
 nec fratribus soror curæ-erat cordique.
 Sed solæ puellæ captivæ et in ædibus,
 et in choris, et *in* concione, et *in* conviviis curabantur;
 donec deus quis nobis magnos immisit animos,
 ut reversus a Thracibus *maritos* non-amplius mœniis
 exciperemus, quo aut sentirent, quæ fas *est*, aut alio
 cum-ipsis captivis-puellis profecti abirent.
 Illi vero, postulatis liberis, quotquot reliqui-erant
 masculi in urbe, abierunt rursus *eo*, ubi etiam nunc
 Thraciæ arva nivosa incolunt.
 Quare vos versemini *hic* populo-nostro-adscripti; si vero hic
 habitare voieris, et tibi placuerit, sane deinde
 patris mei Thoantis habebis honorem; neque te puto
 terram reprehensurum-esse: multo enim fertilior est aliis
 insulis, Ægæo quotquot in mari habitantur.
 Itaque age nunc ad navem profectus sociis expone
 sermones nostros, neve extra urbem mane.
 Dixit, celans cædis exitum, quæ commissa-erat
 in-maritos: at ille ipsam vicissim allocutus-est:
 Hypsipyle, admodum grata accipiemus
 subsidia, quæ nobis, tua-ope egentibus, suppeditas.
 Reversurus vero sum iterum in urbem, cum singula
 exposuero rite. Imperium vero curæ-sit
 tibi ipsi atque insula; ego quidem non spernens
 recuso, sed me dura urgent certamina.
 Dixit, et dextram *ejus* manum prehendit: statim vero retro
 abiit, circaque ipsum puellæ aliunde aliæ
 innumere volvebantur lætatae, dum portis
 exiisset; tum vero velocibus rhedis
 ad-littus descenderunt, hospitalia-dona multa afferentes,
 sermonem ubi *ille* jam omnem accurate enarraverat,
 quem quidem invitans *eos* habuerat Hypsipylea;

καὶ δ' αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπὶ σφέα δώματ' ἄγεσκον
 860 βῆιδίως. Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἤμερον ὤρσεν
 Ἥφαιστοιο χάριν πολυμήτιος, ὄφρα κεν αὐτὶς
 ναίηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμιος.
 Ἔνθ' ὁ μὲν Ὑψιπύλης βασιλῆϊον ἐς δόμον ὤρτο
 855 Ἥρακλῆος ἀνευθεν, ὃ γὰρ παρὰ νηὶ λείλειπτο
 αὐτὸς ἐκὼν, παῦροί τε διακρινθέντες ἐταῖροι.
 Αὐτίκα δ' ἄστυ χοροῖσι καὶ εἰλαπίνησι γεγῆθει,
 καπνῷ κνισσῆντι περίπλεον ἔροχα δ' ἄλλων
 ἀθανάτων Ἥρης ὕια κλυτὸν ἤδ' ἐκαὶ αὐτὴν
 860 Κύπριν αἰοιδῆσιν θυέεσσι τε μειλίσσοντο.
 Ἀμβολίη δ' εἰς ἤμαρ ἀεὶ ἐξ ἤματος ἦεν
 ναυτιλῆς· δηρὸν δ' ἂν ἐλίνοον αὐθι μνοντες,
 εἰ μὴ ἀολλίσσας ἐτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν
 Ἥρακλέης τοίοισιν ἐνιπτάζων μετέειπεν.
 865 Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἴμ' ἀποέργει
 ἡμέας; ἡς γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
 κειθεν ὄνοσσάμενοι ποληιτήϊδας; Αὐθι δ' ἔαδεν
 ναίνοντας λιπαρῆν ἄρσιν Λῆμιοιο ταμέσθαι;
 Οὐ μὴν εὐκλειεῖς γε σὺν ὀνείησι γυναιξίν
 870 ἐσσύμεθ' ὧδ' δηρὸν ἐελμένοι· οὐδέ τι κῶϊας
 αὐτόματον δώσει τις ἐλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.
 Ἴομεν αὐτὶς ἕκαστοι ἐπὶ σφέα· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις
 Ὑψιπύλης εἶατε πανήμερον, εἰσόκε Λῆμιον
 παισὶν ἐσανδρώσῃ μεγάλη τέ ἐ βάζεις ἴκηται.
 875 Ὡς νεῖκεσσαν ἔμιλον· ἐναντία δ' οὐ οὐ τις ἔτλη
 ὄμματ' ἀνασχεθῆειν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι·
 ἀλλ' αὐτὸς ἀγορῆθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
 σπερχόμενοι. Ταὶ δέ σφιν ἐπέδραμον, εὔτ' ἐδάησαν.
 Ὡς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβορόμεοσι μέλισσαι
 880 πέτρης ἐκχύμεναι συμβληγίδος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
 ἐρσῆεις γάνυται, ταὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτε ἄλλον
 καρπὸν ἀμέργουσιν πεποτημέναι· ὡς ἄρα ταὶ γε
 ἐνδυκῆς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο·
 χερσὶ τε καὶ μύθοισιν δεικικανώνωτο ἕκαστον,
 885 εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον ὀπάσσαι.
 Ὡς δὲ καὶ Ὑψιπύλη ἠρήσατο χεῖρας ἐλοῦσα
 Λισονίδεω, τὰ δέ οἱ ῥέε δάκρυα χῆται ἰόντος.
 Νίσσο, καὶ σὲ θεοὶ σὺν ἀπήμοσιν αὐτὶς ἐταῖροις
 χρύσειον βασιλῆϊ δέρος κομίσεται ἀγοντα
 890 αὐτως, ὡς ἐθέλεις καὶ τοι φίλον· ἦδε δὲ νῆσος
 σκῆπτρά τε πατρὸς ἐμοῖο παρέσσειται, ἦν καὶ ὀπίσσω
 δὴ ποτε νοστήσας ἐθέλης ἀψορῶρον ἐκέσθαι.
 Ῥηϊδίως δ' ἂν τοι καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείραις
 ἄλλων ἐκ πολίων· ἀλλ' οὐ σύ γε τῆνδε μενοιην
 895 σήσεις, οὐτ' αὐτὴ προτιόσσομαι ὧδε τελείσθαι.
 Μνώεο μὴν ἀπεῶν περὶ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἦδη
 Ὑψιπύλης· λίπε δ' ἤμιν ἔπος, τό κεν ἐξανύσαιμι
 πρόφρων, ἦν ἄρα δὴ με θεοὶ δώσω τεκέσθαι.
 Τὴν δ' αὐτ' Αἴσωνος υἱὸς ἀγαίομενος προσέειπεν.
 900 Ὑψιπύλη, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιντο
 ἐκ μακάρων· τῆν δ' ἐμέθεν περί θυμὸν ἀρείω
 ἴσχαν', ἐπεὶ πάτρην μοι ἄλις Πελῖαο ἔκχτη

atque ipsos ut deverterent in suas domos, impulerunt facile. Cypris enim dulcem amorem instillaverat, Vulcani gratia solertis, ut denuo inhabitaretur in-posterum integra viris Lemnus.

Tum ipse quidem Hypsipylæ regiam in domum profectus est] Æsonides; at reliqui, quo forte-pervenit quisque, præter Herculem; is enim apud navem relinquebatur ipse lubens, et pauci selecti commilitones. Statim vero urbs choris et epulis exhilarata-est, fumo odorato plena; præ aliis vero immortalibus Junonis filium inclytum (*Vulcanum*) atque ipsam] Venerem cantu et sacris placarunt.

Dilatatio autem in diem semper ex die erat navigationis; diuque cessassent ibi commorantes, nisi convocatos socios seorsum a-mulieribus Hercules talibus *verbis* increpans esset-alloctus:

Miseri, patriæ domesticus sanguis (*cædes*) arceat nos? an nuptiis indigentes huc venimus inde, spretis civitatis-nostræ-feminis? Hic igitur placet habitantes pingua arva Lemni scindere?

Non profecto celebres cum peregrinis mulieribus erimus tam diu conjuncti; nec vellus ultro dabit quis arreptum deus precantibus.

Revertamur quisque domum: illum vero in lecto Hypsipylæ sinite *manere* totos-dies, donec Lemnum filiis frequentaverit, magnaque ad-eum fama pervenerit.

Sic objurgavit cœtum; neque contra quisquam ausus-est oculos atollere, neque alloqui; verum sic-ut-erant e-concione pararunt abitum festinantes. Sed illæ (*Lemniæ*) iis accurrerunt, ubi intellexerant.] Ut vero quando lilia pulchra circumstrepunt apes e rupe effusæ, quæ-alvearis-loco-est, undique vero pratrum roscidum ridet, illæque dulcem aliunde alium fructum delibant volantes: sic igitur hæc diligenter viros queribundæ circumfuderunt, manibusque et verbis salutarunt singulos, precantes deos, securum reditum ut-largirentur.

Sic vero etiam Hypsipyle precata-est, manus prehensens Æsonidæ, atque ei effusæ-sunt lacrimæ desiderio abeuntis.

Abi, *inquit*, et te dii cum salvis retro sociis aureo regi vellus reducant afferentem sic ut lubet tibi que gratum est: hæc vero insula et sceptra patris mei *ad te* pertinebunt, si etiam posthac aliquando reversus volueris retro venire.

Facile vero tibi vel infinitum populum colliges aliis ex urbibus; at tu quidem non eum animum habebis, neque ipsa prævideo ita eventurum-esse.

Memento tamen absens æque ac reversus jam Hypsipylæ; relinque vero nobis mandatam, quod perficiam lubens, si quidem dii concesserint ut-pariam.

Eam contra Æsonis filius admirans allocutus est:

Hypsipyle, hæc quidem sic feliciter omnia eveniant diis volentibus: tu vero de me sententiam meliorem tene, quoniam patriam mihi satis est, Pelia concedente,

ναιετάειν· μοῦνόν γε θεοὶ λύσειαν ἀέθλων
 Εἰ δ' οὐ μοι πέπρωται ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι
 905 τηλοῦ ἀναπλώνοντι, σὺ δ' ἄρσενα παῖδα τέκηαι,
 πέμπτε μιν ἠβήσαντα Πελασγίδος ἔνδον Ἴωλκοῦ,
 πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δῦς ἄκος, ἣν ἄρα τοὺς γε
 τέτμη' ἔτι ζῶοντας, ἴν' ἀνδρα τοῖο ἀνακτος
 σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφέστιοι ἐν μεγάροισιν.
 910 Ἦ καὶ ἔβαιν' ἐπὶ νῆα παροῖτατος· ὧς δὲ καὶ
 βαῖνον ἀριστῆες· λάζοντο δὲ χερσὶν ἔρετμὰ [ἄλλοι
 ἐνχερῶ ἐξόμενοι· πρυμνήσια δὲ σφοῖσιν Ἄργος
 λῦσεν ὑπέκ πέτρης ἀλιμυρέος. Ἐνθ' ἄρα τοίγε
 κόπτον ὕδωρ δολιχῆσιν ἐπικρατέως ἐλάττησιν.
 915 Ἐσπέριοι δ' Ὀρφεὺς ἐφημοσύνησιν ἔκεισαν
 νῆσον ἐς Ἥλεκτρης Ἀτλαντίδος, ὄφρα δαέντες
 ἀβρήτους ἀγανῆσι τελεσφορήσῃσι θεμιστας
 σῴστεροι κρυόεσσαν ὑπεῖρ ἄλλα ναυτίλλοιτο.
 Τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
 920 νῆσος ὁμῶς κεχάροιτο καὶ οἱ λάχον ὄργια κείνα
 δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἄμμιν αἰδεῖν.
 Κεῖθεν δ' εἰρεσίῃ Μέλανος διὰ βένθεα πόντου
 ἴεμενοι τῇ μὲν Θρηκῶν χθόνα, τῇ δὲ περαιήν
 Ἰμβρον ἔχον καθύπερθε· νέον γε μὲν ἡλιόιο
 925 δυομένου Χερσόνησον ἐπὶ προὔχουσαν ἴκοντο.
 Ἐνθα σφιν λαυψηρὸς ἦ νότος, ἰστία δ' οὐρῶ
 στησάμενοι κούρης Ἀθαμαντίδος αἰτὰ βέεθρα
 εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λείλειπτο
 ἦρι, τὸ δ' ἐννύχιον Ἰοιτειάδος ἔνδοθεν ἀκτῆς
 930 μέτρον, Ἰδαίην ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες.
 Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδω,
 Περκώτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβανίδος ἡμαθόεσσαν
 ἠϊόνα καθέην τε παρήμιεον Πιτύειαν.
 Καὶ δὴ τῇ γ' ἐπὶ νυκτὶ διάνδιχα νηὸς ἰούσης
 935 δίνη πορφυρόντα διήνυσαν Ἑλλήσποντον.
 Ἔστι δὲ τις αἰτεῖα Προποντίδος ἔνδοθι νῆσος
 τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυλήνην τῆ χειροῖο
 εἰς ἄλλα κεκλιμένη, ὅσσην τ' ἐπιμύρεται ἰσημὸς
 χέρσῳ ἐπιπρηνῆς καταειμένος· ἐν δὲ οἱ ἀκταὶ
 940 ἀμφίδυμοι, κείνται δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰσιήποιο.
 Ἄρκτων μιν καλέουσιν ὄρος περιναιετόντες·
 καὶ τὸ μὲν ὕβρισταὶ τε καὶ ἄγριοι ναιετάουσι
 Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι.
 Ἐξ γὰρ ἐκάστῳ χεῖρες ὑπέρβιοι ἠερέθονται,
 945 αἱ μὲν ἀπὸ στιβαρῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθεν
 τέσσαρες αἰνοτάτησιν ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυαῖαι.
 Ἴσθμὸν δ' αὖ πεδίον τε Δολιόνας ἀμφενέμοντο
 ἄνδρες· ἐν δ' ἦρωσ Αἰνήϊος υἱὸς ἄνασεν
 Κύζικος, ὃν κούρη δίου τέκεν Εὐσώροιο
 950 Αἰνήτη. Τοὺς δ' οὐ τι καὶ ἔκπαγλοί περ ἐόντες
 Γηγενέες σίνοντο Ποσειδάωνος ἀρωγῆ·
 τοῦ γὰρ ἔσαν ταπρῶτα Δολιόνας ἐκγεγαῶτες.
 Ἐνθ' Ἄργῳ προὔτυψεν ἐπειγομένη ἀνέμοισιν
 Θρηκίαιος, καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θέουσαν.
 955 Κεῖτεσθε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες
 Τίφυος ἐννεσίησιν ὑπὸ κρήνῃ ἐλίπτοντο,

inhabitare : modo *me* dii liberaverint ex-certaminibus.
 Quodsi non mihi fato-destinatum-est, in Græciam reverti,
 longe naviganti, tu vero masculam prolem pepereris,
 mitte eum adultum Pelasgicam in Iolcum
 patri meo matrique orbitatis solatium, si quidem eos
 offenderit adhuc viventes, ut sine *me* rege
 suis defendantur incolæ in ædibus.
 Dixit, et conscendit navem primus : ita vero etiam reliqui
 conscenderunt heroes ; prehenderunt vero manibus renos
 ex-ordine sedentes : retinacula autem ipsis Argus
 solvit a rupe marina. Tum igitur illi
 pulsabant aquam longis valide abietibus.
 Vespere vero Orphei suasu appulerunt
 ad insulam Electræ Atlantidis, ut edocti
 reticendas sanctis initiationibus leges
 tutiores horridum per mare navigarent.
 Hæc igitur non ulterius eloquar : sed ipsa
 insula pariter valeat, et qui nacti-sunt mysteria illa
 dii indigenæ, quæ nefas *est* nobis canere.
 Inde remigando Melanis per profunda maris
 profecti, ex-altera-parte Thracum terram, ex-altera opposi-
 tam] Imbrum habuerunt superius : atqui modo sole
 occaso Chersonesum ad prominentem venerunt.
 Ibi ipsis citus afflavit notus, velisque vento
 datis filiæ Athamantis alta fluenta (*Hellespontum*)
 ingressi-sunt ; mare vero alterum superius relinquebatur
 mane, alterum noctu Rheeteium intra litus
 emetiebantur, Idæam ad dextram terram habentes.
 Dardania vero relicta appulerunt Abydum,
 Percoten vero post illam, et Abarnidis arenosum
 litus, divinamque præterierunt Pityeam :
 atque hac ipsa nocte, utrimque navi procurrente,
 vorticibus æstantem permearunt Hellespontum.
 Est vero quædam excelsa in Propontide insula (*Cyzicus*)
 non-longe a Phrygiæ fertili continente
 in mare porrecta, quantumque resonat isthmus
 in-continentem pronus devergens ; in ea littora
 utrimque-adeunda sita-sunt super fluvium Æsepum :
 Ursorum illum appellant montem accolæ ;
 et eum quidem insolentes et feri incolunt
 Terrigenæ, ingens miraculum vicinis visendum :
 sex enim cuique manus violentæ dependent,
 hæc quidem a validis humeris duræ, illæ autem subtus
 quatuor horrendis in lateribus adaptatæ.
 Isthmum vero contra campumque Doliones circum habita-
 bant] viri ; interque eos heros Ænei filius imperabat
 Cyzicus, quem filia divini pepererat Eusori
 Ænete. Hos vero neutiquam, quamvis terribiles essent,
 Terrigenæ infestabant, Neptuni auxilio ;
 ex-eo enim erant primum Doliones prognati.
 Huc Argo appulit acta ventis
 Thræciis, commodus vero portus excepit currentem.
 Ibi etiam ab-ancora exiguum lapidem solutum
 Tiphys consilio sub fonte reliquerunt,

κρήνη ὑπ' Ἀρτακίη· ἕτερον δ' ἔλον, ὅστις ἀρήρει,
βριθύν· ἀτὰρ κείνῳ γε θεοπροπίαις Ἐκάτοιο
Νηλεΐδαι μετόπισθεν Ἴάονες ἰδρύσαντο

965 ἱερὸν, ᾗ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνης.
Τοὺς δ' αἰμυδὶς φιλότῃτι Δολιῶνες ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Κύζικος ἀντίσαντες, ὅτε στόλον ἠδὲ γενέθλην
ἔκλυον οὔτινες εἶεν, εὐξείνῳ ἀρέσαντο,
καὶ σφέας εἰρεσίῃ πέπιθον προτέρως κιόντας

985 ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι.
Ἐνθ' οἳ γ' Ἐκθασίῳ βωμόν θέσαν Ἀπόλλωνι
στησάμενοι παρὰ θίνα, θυηπολῆς τ' ἐμέλοντο.
Δῶκεν δ' αὐτὸς ἀναξ λαρὸν μέθυ δευομένοισιν,
μῆλ' α' θ' ὁμοῦ· δὴ γὰρ οἱ ἔην φάτις, εὔτ' ἂν ἴκωνται

970 ἀνδρῶν ἠρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τόνγε
μείλιχον ἀντιάαν, μηδὲ πτολέμοιο μέλσθαι.
Ἴσόν που κάκεινῳ ἐπισταχύεσκον Ἴουλοι,
οὐδέ νύ πω παίδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·
ἀλλ' ἔτι οἱ κατὰ δώματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις

975 ὠδίνων, Μέροπος Περκυσίου ἐκγεγαυῖα,
Κλειτή εὐπλόκαμος. Τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατρὸς
θεσπεσίους ἔδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.
Ἄλλ' οὐ καὶ ὡς θάλαμόν τε λιπὼν καὶ δέμνια νόμφης
τοῖς μέτα δαῖτ' ἀλέγυνε, βάλεν δ' ἀπὸ δείματα θυμοῦ.

980 Ἀλλήλους δ' ἐρέεινον ἀμοιβαδίς. Ἦτοι δ' μὲν σφέων
πεύθετο ναυτιλῆς ἄνυσιν Πελαίῳ τ' ἐφετμάς·
οἱ δὲ περικτιόνων πόλιας καὶ κόλπον ἅπαντα
εὐρείης πεύθοντο Προποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
ῥεΐδει καταλέξαι ἐελδομένοισι δαήνια.

985 Ἦοι δ' εἰσανέθαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
θηήσαιντο πόρους κείνης ἄλός· ἔκ δ' ἄρα τοίγε
νῆα γυτοῦ λιμένος προτέρου ἐξήλασαν ὄρμου·
ἦδε δ' Ἰησονίη πέφαται ὁδὸς, ἦνπερ ἔβησαν.

Γηγενέες δ' ἐτέρωθεν ἀπ' οὐρεος ἀΐξαντες
990 φράξαν ἀπειρεσίῳ Χυτοῦ στόμα νεῖοθι πέτρης
πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχόμενοι ἔνδον ἐόντα.
Ἄλλ' οὐ γὰρ αὔθι λελειπτο σὺν ἀνδράσιν ὀπλοτέροισιν
Ἡρακλῆς, ὃς δὴ σφί παλίντονον αἴψα τανύσσας
τόξον, ἐπασυτέρους πέλασε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ

995 πέτρας ἀμφιβῆύγας ἀερτάζοντες ἔβαλλον.
Δὴ γὰρ που κάκεινα θεὰ τρέφεν αἰνὰ πέλωρα
Ἦρη, Ζηνὸς ἄκοιτις, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ.
Σὺν δὲ καὶ ἄλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιώωντες,
πρὶν περ ἀνεθήμεναι σκοπιῆν, ἠπτοντο φρόνοι

1000 Γηγενέων ἤρωες ἀρήϊοι, ἡμὲν οἴστοις,
ἠδὲ καὶ ἐγχείησι δεδεγμένοι, εἰσόκε πάντας
ἀντιβίην ἀσπερχῆς ὀρονομένουσ ἐδάϊξαν.

Ἦς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσι τυπέντα
ὕλοτμοιο στοιχηδὸν ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλωσιν,
1005 ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχόιατο γόμφοις·
ὃς οἱ ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένος πολλοῖο τέταντο
ἐξείης, ἄλλοι μὲν ἐς ἀλμυρὸν ἀηρόοιο ὕδωρ
δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυῖα δ' ὑπερθεν
χέρσιν τεινάμενοι· τοὶ δ' ἐμπαλιν αἰγιαλοῖο

1010 κράτα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον,

fonte sub Artacio : alium vero sumserunt, qui aptus-erat,
gravem; at illum monitu Apollinis
Nelidæ postea Iones collocarunt
sacrum, ut fas erat, Jasoniæ in Minervæ templo.

His vero (*Argonautis*) omnes amice Doliones atque ipse
etiam] Cyzicus obviam-facti, cum expeditionem et genus
audivissent, quinam essent, hospitaliter exceperunt,
iisque persuaserunt, remis ulterius proveci
urbis in portu retinacula navis ut-alligarent.

Ibi illi Ecbasio (*escensus præsidii*) aram posuerunt Apollini
extruentes ad litus, reique-sacræ dederunt-operam.

Dedit vero ipse rex dulce vinum indigentibus
pecudesque simul; nam ipsi erat oraculum, quando venerit
heroum divina cohors, tum statim eam
comiter excipiendam, neque bello petendam-esse.

Pariter (*ac Jasoni*) etiam illi efflorescebat lanugo,
neque jam liberis ornari ipsi contigerat;
sed adhuc ei in palatio intacta erat conjux
partus-doloribus, Meropis Percosii nata,
Clite pulchricoma, quam nuper e patris domo
splendida dote duxerat ex-opposita-regione.

Sed vel sic thalamo relicto et toro nuper ductæ-uxoris
cum illis epulas adornavit, abjecto timore ex animo.

Invicem autem se interrogarunt alternatim : et ille quidem
ab ipsis] seiscitabatur navigationis consilium et Peliaē man-
data :] hi vero accolarum urbes, et sinum omnem
amplicæ percontabantur Propontidis; neque ulterius
scivit enarrare cupidis cognoscendi :

mane vero ascendebant magnum in-Dindyum, ut et ipsi
contemplarentur meatus illius maris, at alii
navem fossi portus priore propulerunt e statione;
hæc vero Jasonia appellatur via, qua iverunt.

Gigantes vero altera-ex-parte a monte irruentes
obstruxerunt immensi Clyti (*structi portus*) os infra saxis
marinum, veluti feræ insidiantes intus commoranti.

Enimvero ibi relictus-erat cum viris junioribus
Hercules, qui quidem in-ipsis recurvum statim tendens
arcum multos prostravit humi; illi vero et ipsi
saxa abrupta tollentes conjecerunt :

etenim hæc quoque dea aluerat horrenda monstra
Juno, Jovis conjux, in certamen *destinata* Herculi.

Una verò et reliqui illinc reversi illis occurrentes,
priusquam conscenderent speculam, aggressi-sunt cædem
Gigantum heroes bellicosi, quum sagittis,
tum etiam hastis eos excipientes, donec omnes
ex-adverso sine-cessatione irruentes interfecissent.

Sicut vero quando arbores longas nuper securibus cæsas
cæsores deinceps in litus conjiciunt,
ut humectatæ validos admittant cuneos :
sic illi in angustiis portus cani extensi-jacebant
deinceps, alii quidem in salsam confertim aquam
mergentes capita et pectora, pedibus superne
in-terra porrectis; alii contra littoris
capita quidem arenæ, pedes vero mari immergebant,

ἄμφω ἄμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.

- Ἡρώες δ' ὅτε δὴ σφιν ἀταρβῆς ἔπλετ' ἄεθλος,
δὴ τότε πείσματα νῆος ἐπὶ πνοιῆς ἀνέμοιο
λυσάμενοι προτέρωσσε διἑξ ἄλλος οἶδμα νέοντο.
1015 Ἡ δ' ἔθεν λαίφεσσι πανήμερος· οὐ μὲν ἰούσης
νυκτὸς ἔτι βριπὴ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
ἀντία ἀρπάγδην ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσαν
αὐτίς εὐξείνοισι Δολίωσιν. Ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
αὐτονυχί· Ἰερὴ δὲ φατίζεται ἥδ' ἔτι πέτρῃ,
1020 ἣ περὶ πείσματα νῆος ἐπεσσύμενοι ἐβάλοντο.
Οὐ δέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
ἔμμεναι· οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολίονες ἀψ ἀνιόντας
ἥρωας νημερτὲς ἐπήϊσαν· ἀλλὰ που ἀνδρῶν
Μακρίων εἰσαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλαι.
1025 Τῷ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφίσι γείρας ἄειραν.
Σὺν δ' ἔλασαν μελίαι τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν
ὄζειν ἴκελοι βριπὴ πυρὸς, ἥτ' ἐνὶ θάμνοισι
αὐαλέοισι πεσοῦσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
δεινὸς τε ζαμενῆς τε Δολιονίῳ πέσσε δῆμῳ.
1030 Οὐδ' ὄγε δηϊότητος ὑπὲρ μόρον αὐτίς ἐμέλλεν
οἴκαδε νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον ἱκέσθαι.
Ἄλλὰ μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰθὺς εἶοτο
πλήξεν ἐπαίξας στήθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
ὄστέον ἐβραίσθη· ὃ δ' ἐνὶ ψαμάθοισιν ἔλυσθεις
1035 μοῖραν ἀνέπλησεν. Τῆν γὰρ θέμις οὐ ποτ' ἀλύξει
θνητοῖσιν· πάντῃ περὶ γὰρ μέγα πέπταται ἔρκος.
Ὡς τὸν οἰόμενόν που ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης
εἶναι ἀριστήων, αὐτῇ ὑπὸ νυκτὶ πέδησεν
μαρνάμενον κείνοισι· πολεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι
1040 ἔκταθεν· Ἡρακλῆς μὲν ἐνήρατο Τηλεκλήνῃ
ἠδὲ Μεγαβρόντην· Σφοδρὸν δ' ἐνάριξεν Ἄκαστος·
Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἶλεν, ἀρηϊθόον τὸν Γέφυρον.
Αὐτὰρ εὐμμελὴς Τελαμωνίων Βασιλῆα κατέκτα.
Ἴδας δ' αὖ Προμέα, Κλύτιος δ' Ὑάκινθον ἔπεφνεν.
1045 Τυνδαρίδαι δ' ἄμφω Μεγαλοσάκεια, Φλόγιόν τε.
Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔλεν θρασὺν Ἴτυμονῆα,
ἠδὲ καὶ Ἀρτακέα, πρόμον ἀνδρῶν· οὐς ἔτι πάντας
ἐνναέται τιμαῖς ἥρωῖσι κυδαίνουσιν.
Οἱ δ' ἄλλοι εἷξαντες ὑπέτρσαν, ἣτε κίρκους
1050 ὀκυπέτας ἀγεληδὸν ὑποτρέσσωσι πέλειαι.
Ἔς δὲ πύλας ὁμάδῳ πέσον ἀθρόοι· αἴψα δ' αὐτῆς
πλήτο πόλις στονέντος ὑποτροπῆι πολέμοιο.
Ἡῶθεν δ' ὄλοην καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν·
ἀμπλακίην ἄμφω· στυγερὸν δ' ἄχος εἶλεν ἰδόντας
1055 ἥρωας Μινύας Αἰνήϊον υἷα πάροισεν
Κύζικον ἐν κονίησι καὶ αἵματι πεπτηῶτα.
Ἥματα δὲ τρία πάντα γόον τιλλόντό τε χαιτάς
αὐτοὶ ὁμῶς λαοὶ τε Δολίονες. Αὐτὰρ ἔπειτα
τρὶς περὶ χαλκεῖοις σὺν τεύχεσι δινηθέντες
1060 τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων,
ἣ θέμις, ἄμ πεδίον λειμώνιον, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
ἐγκέχεται τὸδε σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄλοχος Κλειτή φθιμένοιο λέλειπτο
οὐ πόσιος μετόπισθε· κακῶ δ' ἔπι κύντερον ἄλλο

utrique simul avibus et piscibus escæ futuri.

Heroes vero, postquam jam ipsis intrepidum peractum est certamen,] tum funes navis adspirante vento solverunt-et ulterius per maris æquor navigarunt. Ea (navis) autem procurrit velis *expansis* toto-die, neque tamen incidente] nocte etiam *venti* flatus mansit stabilis, immo procellæ] adversæ cum-impetu *eam* retro egerunt, ut accederent] iterum ad-hospitales Doliones. Egressi-sunt igitur] illa-ipsa-nocte. Sacra vero appellatur illa etiamnum *petra*, circa quam retinacula navis delati-eo alligarunt. Neque quis eandem insulam *illam* prudenter animadvertit esse: nec noctu Doliones reversos heroas vere agnoverunt; sed forte virorum Macriensium opinati-sunt Pelagicas copias appulisse. Itaque armis sumtis cum illis manus conseruerunt: agitarunt vero et hastas et clypeos in-se-inviem vehementi similes vi ignis, quæ fruticetis aridis illapsa furit: sed tumultus gravis et terribilis Dolionio incidit populo. Nec ipse (*rex*) e prælio contra fatum rursus erat domum conjugales in-thalamos et torum rediturus: sed eum Æsonides conversum recta in-se percussit irruens in-medium pectus: circum vero hasta os fractum-est; ille igitur in arenas provolutus fatum explevit. Hoc enim licet numquam evitare mortalibus: undique enim circum ingens expanditur sepimentum.] Sic illum raturum forte *se* acerbam extra cladem esse heroum, ipsa noctu irretiit pugnantem cum-illis; multi vero auxiliantes alii interfecti-sunt. Hercules quidem occidit Teleclem et Megabrontem; Sphodrin vero interemit Acastus; Peleus vero Zelyn prostravit, fortenuque Gephyrum. At hastæ-peritus Telamon Basileum interfecit: Idas porro Promeum, Clytius vero Hyacinthum interemit, et Tyndaridæ gemini Megalosacem Phlogiumque: Cenci-filius vero post illos interfecit audacem Itymoneum, atque etiam Artacem, antesignanum virorum: quos etiamnum omnes] incolæ honoribus, quales-heroibus-debentur, ornant.] Reliqui vero cedentes trepidarunt, ut accipitres celeres turmatim cum-trepidatione-fugiti columbæ: in portas vero cum-tumultu irruerunt frequentes; statimque clamore] impleta-est urbs, luctuosi ob-fugam belli. Mane vero perniciosum et irreparabilem animadverterunt errorem utrique; acerbus autem dolor occupavit intuitos heroas Minyas Æneii-filium ante *ipsos* Cyzicum in pulvere et sanguine jacentem. Dies igitur tres tolots plangebant, evellebantque crines ipsi simul populusque Dolionum. At deinde ter aëris cum armis circumacti circa sepulcrum justa-funebria-fecerunt, institueruntque certamina,] ut decet, per campum pratensem, ubi etiamnum exstructus-est ille tumulus, posteris quoque visendus. Neque vero conjux Clite occiso supervixit suo marito postea: malo vero gravius aliud

- 1065 ἦνυσεν ἀψαμένην βρόχον αὐχένι. Τὴν δὲ καὶ αὐτὰι
 Νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσιήδες ὠδύραντο·
 καὶ οἱ ἀπὸ βλεφάρων ὄσα δάκρυα χεῖναι ἔραζε,
 πάντα τάγε κρήνην τεύξαν θεαί, ἣν καλέουσιν
 Κλειτήν, δυστήνιο περικληῆς εὐνομα νύμφης.
- 1070 Αἰνότατον δὴ κείνο Δολιωνίησι γυναιξίν
 ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἡμαρ ἐπήλυθεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
 ἔτλη τις πάσασθαι ἐδητύος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
 ἐξ ἀχέων ἔργοιο μυληφάτου ἐμνύοντο·
 ἀλλ' αὐτως ἀφλεκτα διαζώεσκον ἔδοντες.
- 1075 Ἐνθ' ἔτι νῦν, εὖτ' ἂν σπιν ἐτήσια χύτλα χέονται
 Κύζικον ἐναίοντες Ἰάονες, ἔμπεδον αἰεὶ
 πανδήμιοι μύλης πελάνους ἐπαλετρεύουσιν.
 Ἐκ δὲ τότεν τρηχεῖαι ἀνηρέθησαν ἄελλαι
 ἡμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε δυῶδεκα, τοὺς δὲ κατ' αὔθι
- 1080 ναυτιλλεσθαι ἔρυκον. Ἐπιπλομένη δ' ἐνὶ νυκτὶ
 ὄλλοι μὲν βᾶ πάρος δεδημημένοι εὐνάζοντο
 ὑπνω ἀριστῆες πύματον λάχος· αὐτὰρ Ἄκαστος
 Μόφος τ' Ἀμυκιδῆς ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρυκτο.
 Ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο κάρητος Αἰσονίδαο
- 1085 πωτᾶτ' ἀλκυονίδς λιγυρῆ ὅπῃ θεσπίζουσα
 λῆξιν ὄρνομένων ἀνεμίμων· συνέηκε δὲ Μόφος,
 ἀκταίης ὄρνοιος ἐναίσμιον ὄσσαν ἀκούσας.
 Καὶ τὴν μὲν θεὸς αὐτίς ἀπέτραπεν, ἴξε δ' ὑπερβην
 νηῖου ἀφλάστοιο μετήρορ ἀΐξασα.
- 1090 Τὸν δ' ὅ γε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ κώεσιν οἴῳν
 κινήσας ἀνέγειρε παρασχεδὸν ἰδὲ τ' ἔπειεν.
 Αἰσονίδῃ, χρεῖο σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα
 Δινδύμου ὀκριόντος εὐθρονον ἰλάξασθαι
 μητέρα συμάντων μακάρων· λήξουσι δ' ἄελλαι
- 1095 ζαχρηεῖς. Τοῖν γὰρ ἐγὼ νέον ὄσσαν ἀκούσα
 ἀλκυονὸς ἀλίης, ἥτε κνώσσοντας ὑπερβην
 σεῖο πέριξε τὰ ἔκαστα πικρασκομένη πεπότῃται.
 Ἐκ γὰρ τῆς ἀνεμοῖ τε θάλασσά τε νεοῖο τε χθῶν
 πᾶσα πεπεύρανται νιφὸν θ' ἔδος Οὐλύμπιοι·
- 1100 καὶ οἱ, θη' ἐξ ὄρεων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
 Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται. Ὄς δὲ καὶ ἄλλοι·
 ἀθάνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιπέουσιν.
 Ὄς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαίοντι,
 ὄρνυτο δ' ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος ὥρσε δ' ἑταίρους
- 1105 πάντας ἐπισπέρχων, καὶ τε σφίσιν ἐγρομένοισι·
 Ἀμυκιδεῶ Μόφοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.
 Αἰψα δὲ κOURότεροι μὲν ἀπὸ σταθμῶν ἐλάσαντες
 ἐνθεν ἔς αἰπεινὴν ἀναγον βόας οὐρεος ἄκρην.
 Οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι Ἰερῆς ἐκ πείσιματα πέτρης
- 1110 ἤρσαν ἔς λιμένα Θρηάκιον· ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
 βαινόν, παυροτέρους ἐτάριον ἐν νῆι λιπόντες.
 Τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαί, καὶ πᾶσα περαιή
 Θρηάκιῆς ἐνὶ χερσὶν εἰᾶς προφαίνεται· ἰδέσθαι
 φαίνετο δ' ἠερόεν στόμα Βοσπόρου, ἠδὲ κολῶναι
- 1115 Μυσίαν· ἐκ δ' ἐτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσιήποιο
 ἄστου τε καὶ πεδίου Νηπιῆιον Ἀδρηστείης.
 Ἔσκε δὲ τι στιβαρὸν στύπος ἀμπέλου ἔντροφον ὕλην
 πρόχνην γεράνδρουν· τὸ μὲν ἔκταμον, ὄφρα πέλοιτο

addidit, inserens laqueo gulam. Eam vero et ipsæ
 Nymphæ mortuam nemorenses deplorarunt;
 atque ex oculis quotquot lacrimas effuderunt in-terram,
 eas omnes in fontem commutarunt deæ, quem appellant
 Cliten, infelicis celebri nomine sponsæ.

Tristissimus sane ille Dolioniis mulieribus
 virisque, Jove auctore, dies illuxit; neque enim eorum
 sustinuit quisquam degustare cibum, nec diu,
 præ dolore, de-opere molendæ-frugis cogitarunt :
 verum sic non-tosta frumenta vixerunt edentes.

Ubi etiamnum, quando ipsis anniversaria libamina effundunt
 Cyzicum incolentes Iones, constanter semper
 in-publica mola farinam-libariam molunt.

Exinde asperæ excitatæ-sunt procellæ
 per-dies æque ac noctes duodecim, illos vero hinc
 navigare prohibuerunt. Sed insequente nocte
 reliqui quidem antea oppressi decumbabant
 somno heroes ultima noctis parte : at Castus
 Mopsusque Ampycides diu dormientes tuebantur.

Tum igitur super flavum caput Jasonis
 volavit alcedo, stridula voce vaticinans
 finem excitatorum ventorum; intellexit autem Mopsus
 littoralis avis faustam vocem audiens.

Et illum quidem dea rursus avertit, consedit vero super
 navis aplustri, in-sublime elata.

Illum (Jasonem) vero hic (Mopsus), jacentem mollibus in
 pellibus ovium,] commovendo excitavit statim, atque sic
 locutus est :] Æsonis-fili, oportet te hoc templum ingres-
 sum] Dindymi prominentis, pulcro-solio-insidentem placare
 matrem omnium deorum; et cessabunt procellæ
 vehementes. Talem enim ego modo vocem audivi
 alcedinis marinæ, quæ dormientem supra
 te circumcirca singula nuncians volitavit.

Illa (Rhea) enim et venti et mare et ima terra
 omnis continetur et nivosa sedes Olympi;
 atque ei, quando e montibus magnum cælum intrat,
 Jupiter ipse Saturnius cedit. Sic vero etiam reliqui
 immortales dei terribilem deam colunt.

Sic fatus-est : illi autem gratus sermo fuit audienti,
 surrexit vero e cubili lætus, excitavitque socios
 omnes festinare-jubens, atque ipsis congregatis
 Ampycidæ Mopsi vaticinia exposuit.

Statim vero juniores e stabulis actos
 inde in celsum duxerunt boves montis jugum.

Alii vero solutis ex Hiera retinaculis petra
 remigarunt in portum Thracium; sed et ipsi
 escenderunt, paucis sociis in nave relictis.

Illis vero Macriades speculæ omnisque opposita regio
 Thraciæ in manibus ipsorum apparebat videnda;
 conspiciebatur nebulosum os Bospori, atque juga
 Mysiæ; ex altera vero parte fluvii alveus Æsepi,
 urbs atque campus Nepeius Adrasteæ.

Erat vero quidam solidus truncus vitis innutritus sylvæ,
 ad-radices aridus; eum exciderunt, ut esset

- δαίμονος οὐρέτης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἄργος
 1120 εὐκόσμως, καὶ δὴ μιν ἐπ' ἀκριόεντι κολωνῶ
 ἴδρυσαν, φηγοῖσιν ἐπηρεφές ἀμροτάτησιν,
 αἶ' ῥά τε πασάν πανυπέρταται ἐρρίζωνται.
 Βωμῶν δ' αὖ χεράδος παρενήνεον ἄμφι δὲ φύλλοις
 στεψάμενοι δρυτίνοισι θυηπολῆς ἐμέλοντο,
 1125 Μητέρα Δινδυμῖναι πολυπότνια ἀγκαλέοντες,
 ἐνναέτιν Φρυγίης, Τιτίνην θ' ἄμα, Κύλληνόν τε,
 οἱ μούνοιο πολέων μοιρηγέται ἠδὲ πάρεδροιο·
 Μητέρας Ἰδαίης κεκλήταται, ὅσσοι ἔασιν
 Δάκτυλοὶ Ἰδαῖοι Κρηταίεες, οὓς ποτε Νύμφη
 1130 Ἀγγιᾶλῃ Δικταῖον ἀνά σπέας, ἀμφοτέρησιν
 δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος, ἐβλάστησεν.
 Πολλὰ δὲ τήγγε λιτῆσιν ἀποστρέψαι ἐριώλας
 Αἰσωνίδης γουνάζετ' ἐπιλλείθων ἱεροῖσιν
 αἰθομένοις· ἀμυδις δὲ νέοι Ὀρφῆος ἀνωγῆ
 1135 σκαίροντες βηταρμῶν ἐνόπλιοι ὠρχήσαντο,
 καὶ σάκεα ξιφέεσσιν ἐπέκτυπον, ὥς κεν ἰωῆ
 δύσφημος πλάζοιτο δι' ἠέρος, ἦν ἔτι λαοὶ
 κηδεῖη βασιλῆος ἀνέστηνον. Ἐνθεν ἐς αἰεὶ
 ῥόμβω καὶ τυπάνῳ Ῥεῖην Φρύγες ἰλάσκονται.
 1140 Ἡ δὲ που εὐαγέεσσιν ἐπὶ φρένα θῆκε θυηλαῖς
 ἀνταῖη δαίμων· τὰ δ' εὐκότα σήματ' ἔγεντο.
 Δένδρεα μὲν καρπὸν χέρον ἄσπετον, ἄμφι δὲ ποσσὶν
 αὐτομάτη φύε γαῖα τερείνης ἄνεθα ποίης.
 Θῆρες δ' εἰλυοὺς τε κατὰ ξυλόχους τε λιπόντες,
 1145 οὐρῆσιν σαίνοντες ἐπήλυθον. Ἡ δὲ καὶ ἄλλο
 θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὐ τι παροίτερον ὕδατι νᾶεν
 Δίνδυμον· ἀλλὰ σπιν τότ' ἀνέβραχε διψάδος αὐτῶς
 ἐκ κορυφῆς ἄλληκτον· Ἰησονίην δ' ἐνέπουσιν
 κείνο ποτὸν κρήνην περιναίεται ἄνδρες ὀπίσσω.
 1150 Καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἄμφι θεᾶς θέσαν οὖρεσιν Ἄρκτων,
 μέλποντες Ῥεῖην πολυπότνια· αὐτὰρ ἐς ἡὼ
 ληξάντων ἀνέμων νῆσον λίπον εἰρεσάτησιν.
 Ἐνθ' ἔρις ἄνδρα ἕκαστον ἀριστήων ὀρόθουνεν,
 ὅστις ἀπολλήξειε πανύστατος. Ἀμφὶ γὰρ αἰθῆρ
 1155 νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' εὐνάσε πόντον.
 Οἱ δὲ γαληναίη πίσυνοιο ἐλάσσκον ἐπιπρὸ
 νῆα βίη· τὴν δ' οὐ κε διεξ ἄλδος αἰσούσαν
 οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες χίχον ἵπποιο.
 Ἐμπης δ' ἐργομένοιο σάλου ζαχρηέσιν αὐραῖς,
 1160 αἶ' νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δεῖλοιο ἠερέθονται,
 τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφεον· αὐτὰρ ὁ τούσγε
 πασσυδὴ μογέοντας ἐφέλκετο κάρτεϊ χειρῶν
 Ἡρακλῆς, ἐτίνασσε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ, Μυσῶν λελητημένοι ἠπειροιο,
 1165 Ῥυνδακιδὰς προχόας, μέγα τ' ἠρίον Αἰγαίωνοιο
 τυθθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παρεμέτρεον εἰσορώωντες,
 δὴ τότ' ἀνοχλίζων τετραχότος οἰδματος ὄλκοις,
 μεσσήθεν ἄξεν ἔρετμόν. Ἀτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
 ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος
 1170 κλύζε παριβροθίοιο φέρων. Ἄνα δ' ἔζετο σιγῆ
 παπταίνων· χεῖρες γὰρ ἀθήθεον ἠρεμέουσαι. [τρύφες
 ἦμος δ' ἀγρόθεν εἶσι φυτοσκάφος, ἢ τις ἀρο-

deae montanae sacrum simulacrum ; elaboravit vero Argus
 affabre, atque illud in aspero cacumine
 collocarunt, fagis obumbratum summis,
 quae quidem omnium celsissimae radices-egerant.
 Aram vero e-parvis-lapidibus-congestis struxerunt, circum-
 que foliis] redimiti quernis sacris operati-sunt,
 Matrem Dindymiam valde-venerabilem invocantes,
 indigetum Phrygiae, Titianque simul, Cylleumque,
 qui soli ex-multis duces atque adsessores
 Matris Idaeae vocantur, quotquot sunt
 Dactyli Idaei Cretenses, quos olim Nympha
 Anchiale Dictaeo sub antro, ambabus *manibus*
 prehensens terram *Ceaxidem*, peperit.
 Multum vero illam precibus, ut-averteret tempestates,
 Jason supplex-rogavit libans super-sacris
 ardentibus : simul vero juvenes Orphei jussu
 tripudiantes saltationem armatam saltarunt,
 et scuta ensibus pulsarunt, ut clamor
 infaustus evanesceret per aërem, quem etiamnum populus
 in funere regis emittebat. Hinc semper
 rhombo et tympano Rheam Phryges placant.
 Ipsa vero puris mentem advertit sacris
 precibus-placata dea : fausta autem omnia edita-sunt.
 Arboree fructum fundebant uberrimum, circa pedes vero
 sponte-sua edidit terra tenerae flores herbae :
 ferae autem latibulis lustrisque relictis
 caudis blandientes advenerunt. Illa vero etiam aliud
 dedit portentum : nam nulla antea aqua redundabat
 Dindymum ; sed ipsis tum scatebat arido ultro
 e vertice non-desinens ; Jasonium vero appellarunt
 illam aquam fontem accolae viri postea.
 Et tum quidem convivium in-honorem deae instituerunt in
 montibus Ursorum] celebrantes Rheam valde-venerandam :
 at sub auroram,] cessantibus ventis, insulam reliquerunt
 remigando,] Tum aemulatio unumquemque eroum stimu-
 lavit,] quis cessaret ultimus. Undique enim aether
 serenus sedaverat vortices, atque composuerat mare.
 Illi vero tranquillitate-maris freti egerunt ulterius
 navem vi ; quam non per mare ruentem
 ne Neptuni quidem celeripedes assecuti-essent equi.
 At tamen concitato alto (*maris*) vehementer auris,
 quae nuper ex fluviiis sub vesperam exstiterant,
 vexati labore cessabant ; at illos
 omnibus-viribus laborantes traxit robore manuum
 Hercules commovitque aptata ligna navis (*navem*).
 Sed quum tandem, Mysorum appetentes terram,
 Rhyndaci ostia, et magnum monumentum Aegaeonis
 paullulum super Phrygiam praetervecti-essent conspectum,
 tum removens turgidi maris sulcos
 medium fregit remum (*Hercules*). At fragmentum aliud qui-
 dem ipse] ambabus manibus tenens cecidit obliquus, aliud
 vero mare] abstulit refluentibus-undis vehens : sedit autem ta-
 citus circumspectans : manus enim non-consueverant quie-
 scere. Quo-tempore vero ex-agro redit fossor aut arator quis

- ἀσπασίως εἰς αὐλιν ἔην, δόρποιο χατίζων,
αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τετρυμένα γούνατ' ἔκαμψεν
1175 αὐσταλέος κονίησι, περιτριβέας δέ τε χεῖρας
εἰσρωθών, κακὰ πολλὰ ἔη ἠρήσατο γαστρί·
τῆμος ἄρ' οἱ γ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἤθεα γαίης,
ἄμφ' Ἀργανθώνειον ὄρος, προχόας τε Κίαιο.
Τοὺς μὲν εὐξείνιος Μυσοὶ φιλότῃτι κιόντας
1180 δειδέχατ', ἐνναέται κείνης χθονός, ἤϊά τέ σφι
μῆλ' ἀ τε δευομένοις, μέθυ τ' ἄσπετον ἐγγυάλιζαν.
Ἔνθα δ' ἔπειθ' οἱ μὲν ξυλά κάχχανα, τοὶ δὲ λεχαίην
φυλλάδα λειμῶνων φέρον ἄσπετον ἀμύσαντες,
στόρνυσθαι τοὶ δ' ἄμφι πυρήϊα δινεύεσκον·
1185 οἱ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαῖτα,
Ἐκθασίω βρέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπολλώνι.
Αὐτὰρ ὁ δαῖτα πένεσθαι ἑταίροις εὐ ἐπιτείλας
βῆ ῥ' ἵμεν εἰς ὕλην υἴος Διός, ὡς κεν ἐρετμὸν
οἱ αὐτῷ φθαίη καταχεῖριον ἐντύνασθαι.
1190 Ἐὔρεν ἔπειτ' ἐλάτῃν ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
ἄχθομένην ὄζοις, οὐδὲ μέγα τηλεθώσαν,
ἀλλ' οἷον ταναΐς ἔρνος πέλει αἰγείροιο·
τόσση ὁμῶς μῆκος τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ἰδέσθαι.
Ῥίμφα δ' οἰστοδόκῃ μὲν ἐπὶ γθονὶ θῆκε φαρῆτρην
1195 αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδου δ' ἄπο δέρμα λέοντος.
Τῆν δ' ὄγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας
νειόθεν ἀμφοτέρησι περὶ στύπος ἔλλαβε χερσίν,
ἠγορέη πίσυνοσ· ἐν δὲ πλατύν ὄμιον ἔρεισεν
εὐ διαβάσ· πεδόθεν δὲ, βαθύβριζόν περ εἴουσαν,
1200 προσφύς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι καίης.
ᾠς δ' ὅταν ἀπροφάτως ἰστὸν νεός, εὐτε μάλιστα
χειμερήϊ ἄλοοῖο δύσις πέλει ᾠριωνός,
ὑψόθεν ἐμπλήξασα θοῇ ἀνέμοιο κατάϊξ
αὐτοῖσι σφῆνεσσιν ὑπέκ προτόνων ἐρύσσηται·
1205 ὡς ὄγε τὴν ἤειρεν. Ὅμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ ἰούσ,
δέρμα θ' ἐλὼν, ῥοπαλόν τε, παλίστοτος ὄρωτο νέεσθαι.
Τόφρα δ' ὄγασ χαλκῆ σὺν κάλπτει νόσφιν ὀμίλου
δίξητο κρήνης ἱερὸν ῥόνον, ὡς κέ οἱ ὕδωρ
φθαίη ἀφυσάμενος ποτιδόρπιον, ἄλλα τε πάντα
1210 ὄτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσσειεν ἰόντι.
Δὴ γάρ μιν τοῖοισιν ἐν ἤθεσιν αὐτὸς ἔφερθεν
νηπίαχον τὰ πρῶτα, δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνεν
νηλειῶς, βοός ἀμφὶ γεωμόρου ἀντιόοντα.
1215 Ἦτοι δ' μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκεν ἀρότρω
Θειοδάμασ ἀνὴρ βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τόνγε
βοῶν ἀρότῃν ἤνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
Ἴετο γάρ πρόφρασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέσθαι
λευγαλέην, ἐπεὶ οὐ τι δίχης ἀλέγοντες ἔναιον.
1220 Ἄλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγχεϊεν αἰοιδῆς.
Αἰψα δ' ὄγε κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσι
Πηγάς ἀγγίγυοι περιναίεται. Οἱ δὲ που ἄρτι
Νυμφῶων ἴσαντο χοροί· μέλε γὰρ σφίσι πάσαισ,
ὄσσα κείσ' ἔρατὸν Νύμφαι ῥόνον ἀμφενέμοντο,
1225 Ἄρτεμιν ἐννυχίησιν αἰεὶ μέλπεσθαι αἰοδαῖς.
Αἰ μὲν ὄσαι σκοπιὰς ὄρεων λάχον, ἣ καὶ ἐναύλους,

Iubenter in caulam suam, cœnæ cupidus,
ibique in vestibulo lassata genua reclinat,
sordidus pulvere, attritasque manus
inspiciens mala multa suo imprecatur ventri :
eo-tempore igitur illi venerunt Cianeæ in-sedes terræ
circa Arganthonium montem ostiaque Cii.
Eos hospitaliter Mysi, amice cum-advenissent,
exceperunt, incolæ illius terræ, et viatica ipsis
pecudesque egentibus et vinum largum præbuerunt.
Ibi postea alii ligna arida, alii mollem
foliorum-struem e-pratis attulerunt copiose abscissam
ad struendum *torum* ; alii igniaria agitarunt ;
alii vinum in-crateribus miscuerunt, et appararunt epulas
Ecbasio sacris-factis sub crepusculum Apollini.
At epulas parare sociis bene jussis
abiit in silvam filius Jovis, ut remum
ipse sibi celeriter commodum pararet.
Invenit deinde abietem circumvagatus, nec nimium multis
oneratam ramis, nec valde frondentem,
sed qualis proceræ ramus est populi ;
tanta simul et longitudine et crassitie erat visenda.
Festum autem sagittiferam humi deposuit pharetram,
cum-ipso arcu, exiitque pellem leonis.
Illa (*abiete*) ipse ærata clava radicitus percussa
infra utraque truncum comprehendit manu,
robore fretus : latum vero humerum opposuit *ei*
late cruribus-divaricatis : e-solo autem quanquam radices
altas habentem] inhærens evulsit, cum ipsis glebis-adhæren-
tibus terræ.] Sicut autem improvise malum navis, quando
maxime] hibernus sævi occasus est Orionis,
desuper irruens subita venti procella
cum-ipsis cuneis a rudentibus avellit :
sic ille hanc sustulit. Simul vero iterum arcu et sagittis
et pelle sumtis, et clava, retro cœpit reverti.
Interea Hylas ænea cum urna seorsum a-cœtu
quæsitiv fontis sacrum fluxum, ut ipsi aquam
prior hauriret ad-cœnam, aliaque omnia
diligenter ex ordine pararet revertenti.
Etenim eum his in moribus ipse educaverat
infantem primum, ex ædibus patris ablatum
divini Theodamantis, quem inter Dryopes trucidaverat
crudeliter, bovis causa aratoris adversantem.
Nam novalis jugera secabat aratro
Theodamas tristitia agitatus ; at ille hunc
bovem aratorem jussit tradere *sibi* nolentem.
Quærebat enim causam belli Dryopibus inferendi
luctuosam, quia nullam justitiæ rationem-habentes vive-
bant.] Verum ista longius me aberrare-facerent a-carmine.
Statim igitur ille (*Hylas*) fontem adiit, quem appellant
Pegas propinqui accolæ. At forte tunc
Nympharum instituebantur chori : nam curæ-erat ipsis
omnibus,] quotquot ibi amœnum Nymphæ promontorium
incolebant,] Dianam nocturnis semper celebrare cantibus.
Aliæ quæ vertices montium sortitæ-erant, aut etiam antra,

- αἶ γε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐστιχώοντο,
ἡ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλιναόιο
Νύμφη ἐφουδατή· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησεν
1230 κάλλει καὶ γλυκερῆσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσιν·
πρὸς γάρ οἱ διχόμηνης ἀπ' αἰθέρος αὐγάζουσα
βάλλε Σεληνάη. Τῆς δὲ φρένας ἐποίησεν
Κύπρις, ἀμχανίη δὲ μόλις συναγεύρατο θυμόν.
Αὐτὰρ ἔγ' ὡς τὰ πρῶτα βρόμ' ἐνὶ κάλπιν ἔρεισεν
1235 λέχρις ἐπιχριμφθεῖς, περι δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδωρ
χαλκὸν ἐς ἠχίεντα φορεύμενον, αὐτίκα δ' ἤγε
λαῖον μὲν καθύπερθεν ἐπ' αὐχένος ἄνθετο πῆχυν,
κύσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῆ δὲ
ἀγῶν' ἔσπασε χειρὶ, μέση δ' ἐνικάββαλε δίνη.
1240 Τοῦ δ' ἦρωσ ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἷος ἐταίρων
Εἰλατίδης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσσε κελεύθου,
δέκτο γὰρ Ἡρακλῆα πελώριον, δπτόθ' ἴκοιτο.
Βῆ δὲ μεταίξιας Πηγέων σχεδόν, ἤτε τις θήρ
ἄγριος, ὃν βρά τε γῆρος ἀπόπροθεν ἴκετο μῆλων,
1245 λιμῶ δ' αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδ' ἐπέκυρσεν
ποιμνησιν· πρὸ γὰρ αὐτοῖ ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες
ἔλσαν· ὁ δὲ στενάχων βρέμει ἄσπετον, ὄφρα κάμησιν·
ὡς τότ' ἄρ' Εἰλατίδης μεγάλ' ἔστεινε, ἀμφὶ δὲ χῶρον
φοῖτ' ἀ κεληγῶς· μελέη δέ οἱ ἔπλετο φωνή.
1250 Αἴψα δ' ἐρουσσάμενος μέγα φάσγανον ἔωρτο νέεσθαι,
μή πως ἢ θήρεσσιν ἔλωρ πέλεν, ἧέ μιν ἄνδρες
μοῦνον ἔόντ' ἐλόγησαν, ἄγρουσι δὲ ληϊδ' ἐτοίμην.
Ἔνθ' αὐτῷ ξυμβλήτο κατὰ στίβον Ἡρακλῆϊ,
γυμνὸν ἐπαΐσων παλάμη ξίφος· εὐ δὲ μιν ἔγνω
1255 σπερχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέφας· αὐτίκα δ' ἄτην
ἔκφατο λευγαλέην, βεδαρημένος ἀσθματι θυμόν.
Δαιμόνιε, στυγερόν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνίψω.
Οὐ γὰρ Ὑγλας κρήνηνδε κίων, σόος αὐτίς ἰκάνει.
Ἄλλὰ ἐ ληϊστῆρες ἐνιχρίμψαντες ἄγρουσιν,
1260 ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἀκουσα.
Ἦς φάτο· τῷ δ' αἰόντι κατὰ κροτάφων ἄλις ἰδρῶς
κῆχιεν, ἐν δὲ κελαινὸν ὑπὸ σπλαγγχοῖς ζέεν αἷμα.
Χωόμενος δ' ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
τήν θέεν, ἧ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον αἰσσοντα.
1265 Ἦς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος,
πίσέα τε προλιπὼν καὶ ἔλεσπίδας, οὐδὲ νομῶν
οὐδ' ἀγέλης ὀθεταί, πρήσσει δ' ὁδὸν, ἄλλοτ' ἀπαυστος,
ἄλλοτε δ' ἰστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατύν αὐχέν' ἀείρων
ἴησιν μύκημα, κακῶ βεβολημένος οἴστρω·
1270 ὡς ὅγε μαιμῶων, ὅτε μὲν θοὰ γούνατ' ἐπάλλεν
συνεχέως, ὅτε δ' αὐτε μεταλλήγων χαμάτοιο
τῆλε διαπρύσιον μεγάλη βοάσκειν αὐτῆ.
Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἀκριας ἀστήρ
ἠῶος, πνοιαι δὲ κατήλυθον· φῶα δὲ Τίφους
1275 ἐσβαίνειν ὀρόθυεν, ἐπαύρεσθαί τ' ἀνέμοιο.
Οἱ δ' εἰσβαῖνον ἄφαρ ληλημένοι· ὕψι δὲ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο κάλωας.
Κυρτώθη δ' ἀνέμου λῖνα μεσσοῖτι, τῆλε δ' ἀπ' ἀκτῆς
γηθόσσυοι φερέοντο παραὶ Ποσιδηῖον ἀκρην.
1280 Ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπὴ ὑπολάμπεται ἠὼς

- aliae sylvestres longe deinceps-procedebant :
modo vero e-fonte emerserat pulcrifluso
Nympha fontana. Illum vero prope conspexit
pulcritudine et dulcibus rubentem gratiis :
nam ei plena ex aethere splendens
affulgebat Luna. Illius autem mentem attonitam-reddidit
Cypris, et praë-inopia-consilii vix collegit animum.
At iste ut primum undæ situlam immersit
obliquo-corpore inclinatus, circumque plurima resonuit aqua
æs in sonorum infusa, statim hæc
sinistram quidem superne collo circumjecit ulnam
osculari cupiens tenerum os ; dextra vero
cubitum attraxit manu, mediumque demersit in vorticem.
Hunc heros clamantem audivit solus sociorum
Elatides Polyphemus progressus longius via ;
expectabat enim Herculem ingentem reversurum.
Ivit igitur properans ad Pegas, tanquam quædam fera
sylvestris, ad-quam balatus eminus pervenit ovium ;
fame autem ardens accurrit, nec tamen potitur
gregibus ; antea enim ipsi in stabula pastores
egerant ; illa vero gemens fremit immane, donec defecerit :
sic tum igitur Elati-filius valde ingemuit, circa locum autem
oberravit clamans ; at irrita ipsius fuit vox.
Statim igitur stricto magno ense cœpit persequi,
ne forte aut feris prædæ esset, aut ipsi incolæ,
solut cum-esset, insidiarentur, abducerentque prædam pa-
ratam.] Tum in-ipsam incidit in via Herculem,
nudum rotans manu ensem ; bene vero eum agnovit
festinantem ad navem per tenebras ; statim vero jacturam
exposuit tristem, gravatus anhelitu pectus ;
Miser, acerbum tibi dolorem primus eloquar.
Neque enim Hylas, ad-fontem qui-abiit, salvus redit.
Verum eum latrones captum abducunt,
aut feræ lædunt ; ego vero clamantem audivi.
Sic dixit ; illi vero audienti de capite multus sudor
defluxit, intusque ater in pectore æstuavit sanguis.
Iratius vero abietem in-humum projecit, atque via
illa cucurrit, qua pedes ipsum ferebant ruentem.
Ut vero quando quis asilo ictus fertur taurus
pratis relictis et paludibus, nec pastores
nec gregem curat, conficit vero viam, nunc irrequietus,
nunc consistens, atque latam cervicem tollens
edit mugitum, infesto ictus œstro :
sic ille impetu-abreptus modo velocia genua agitavit
continuo, modo rursus cessans a labore
longe penetrantem magna clamorem-edidit voce.
Statim vero ubi summos superaverat vertices stella
matutina, venti increbuerunt : celeriterque Tiphys
conscendere navem jussit, fruique vento.
Illi inscenderant statim lubentes ; et in-altum navis
ancoris tractis solverunt rudentes.
Curvabantur autem vento lintea (vela) media, longeque a
littore] lætabundi prætervehebantur Posideium promonto-
rium.] Quando vero coelitus serena splendet aurora

ἐκ περάτης ἀνιοῦσα, διαγλαύσσοις δ' ἀταρποί,
καὶ πεδία δροσύνετα φαεινῇ λάμπεται αἴγλη,
τῆμος τούτῃ ἐνόησαν αἰδρεῖνσι λιπόντες.
Ἐν δὲ σπιν κρατερὸν νεῖκος πέσεν, ἐν δὲ κολῶδς
1285 ἄσπετος, εἰ τὸν ἄριστον ἀποπρολιπόντες ἔβησαν
σφωϊτέρων ἐτάρων. Ὁ δ' ἀμηχανίησιν ἀτυχεῖς
οὐδέ τι τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, οὐδέ τι τοῖον
Αἰσονίδης· ἀλλ' ἦστο βαρεῖη νεῖοθεν ἄτη
συμὸν ἔδων. Τελαμῶνα δ' ἔλεν χόλος, ὧδέ τ' ἔειπεν.
1290 Ἦσ' αὐτως εὐκῆλος, ἐπεὶ νύ τοι ἄρμενον ἦεν
Ἡρακλῆα λιπεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄρωρεν,
ἄφρα τὸ κείνου κῦδος ἀν' Ἑλλάδα μὴ σε καλύψῃ,
αἶ κα θεοὶ δώσωσιν ὑπότροπον οἴκαδε νόστον.
Ἄλλὰ τί μῦθων ἦδος, ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἐταῖρων
1295 ἔϊμι τεῶν, οἱ τόνγε δόλον συνετεκτῆναντο.
Ἦ, καὶ ἐς Ἀγνιάδην Τίφυν θόρε· τῷ δέ οἱ ὄσσε
δοστυγγες μαλεροῖο πυρὸς ὡς ἰνδᾶλλοντο.
Καὶ νύ κεν ἀψ ὀπίσω Μυσῶν ἐπὶ γαῖαν ἴκοντο,
λαῖτμα βησιάμενοι, ἀνέμου τ' ἀλληκτον ἰωην,
1300 εἰ μὴ Θρηάκιοιο δύο υἴες Βορέαο
Αἰακίδην γαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσσιν,
σχέτλιοι· ἦ τέ σφιν στυγερῇ τίσις ἐπλετ' ὀπίσσω
χερσὶν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὃ μιν δίξεσθαι ἔρुकον.
Ἄθλων γὰρ Πελῖαο δεδουπότος ἀψ ἀνιόντας
1305 Τήνῃ ἐν ἀμφιρύτῃ πέφνεν, καὶ ἀμήσατο γαῖαν
ἀμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δύο καθύπερθεν ἔτευξεν,
ὧν ἐτέρη, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσσειν,
κίνυται ἠχῆντος ὑπὸ πνοιῇ Βορέαο.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.
1310 Τοῖσιν δὲ Γλαυκὸς βρυχίης ἄλως ἐξεφάνθη,
Νηρῆος θεῖοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
ὑψὶ δὲ λαχνῆέν τε κάρη καὶ στήθε' αἰέρας
νεῖοθεν ἐκ λαγόνων, στιβαρῇ ἐπορέεζατο χεῖρὶ
νηῖου ὀλκαιοῖο, καὶ ἔαχεν ἐσσυμένοισιν.
1315 Τίπτε παρέκ μεγάλιοι Διὸς μενεαίνετε βουλήν
Αἰήτεω πτολίεθρον ἄγειν θρασὺν Ἡρακλῆα;
Ἄργει οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλω Εὐρυσθηῖ
ἐκπλήσαι μογέοντα δωδέκα πάντας ἀέθλους,
ναίειν δ' ἀθανάτοισι συνέστιον, εἴ κ' ἔτι παύρους
1320 ἔξανύσῃ· τῷ μὴ τι ποθὴ κείνοιο πελέσθω.
Αὐτως δ' αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῆσι Κίοιο
πέπρωται Μυσοῖσι περικλεῖς ἄστυ καμόντα,
μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείροني γαίῃ.
Αὐτὰρ Ὀγλαν φιλότῃθι θεᾷ ποιήσατο Νύμφῃ
1325 ὧν πότιν, ὅλο περ οὔνεκ' ἀποπλαγχθέντες ἔλειφθεν.
Ἦ, καὶ κῆμ' ἀλίστατον ἐφέσσατο νεῖοθι δύψας·
ἀμφὶ δὲ οἱ δίνησι κυκώμενον ἄφρεεν ὕδωρ
πορφύρεον, κοίλῃν δὲ διεξ ἄλως ἔκλυσε νῆα.
Γῆθησαν δ' ἥρωες ὃ δ' ἐσσυμένως ἐβεβήκει
1330 Αἰακίδης Τελαμῶν ἐς Ἰήσονα, χεῖρα δὲ χεῖρὶ
ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπτύξατο, φώνησέν τε.
Αἰσονίδῃ, μὴ μοί τι χολώσῃαι, ἀφραδίησιν
εἴ τί περ ἄσάμην· πέρι γάρ μ' ἄλως εἶλεν ἐνισπεῖν
μῦθον ὑπερφιάλόν τε καὶ ἄσχετον, ἀλλ' ἀνέμοισιν

a termino reversa, collustrantur vero viæ,
et campi roscidi lucido splendent fulgore;
tum illos (*Herculem et Polyphemum*) senserunt impruden-
ter se reliquisse.] Inter ipsos autem magna contentio exstitit,
tumultusque] ingens, quod fortissimo relicto profecti-essent
suorum sociorum. Sed consilii-inopia percussus
neque hoc verbum locutus-est neque illud
Jason; immo sedit ob gravem penitus calamitatem
animum macerans : Telamonem vero corripuit ira, et sic lo-
cutus est :] Sedes ita quietus, quoniam scilicet tibi commo-
dum erat] Herculem relinquere; a te consilium *hoc* profec-
tum-est,] ut illius gloria per Græciam ne tibi officeret,
si forte dii concesso, rursus domum ut-reverteremur.
Sed quid verba prosunt? nam et *ipse* seorsum a-sociis
abibo tuis, qui huncce dolum una-machinati-sunt.

Dixit, et in Agniaden Tiphyn irruit; sed ejus oculi
scintillis flagentis ignis similes apparebant.
Atque profecto rursus retro Mysorum in terram profecti-ess-
ent] æquori reluctantes ventique continuo flatui,
nisi Thracii duo filii Boreæ
Æaci-filium (*Telamonem*) gravibus increpuissent verbis
miseri; profecto enim iis tristic pœna fuit postea
sub manibus Herculis, quod ipsum requiri vetuerant.
A-certaminibus enim Pelia defuncto reversos
Teno in circumflua occidit, atque congestit terram
circa eos, columnasque duas superstruxit,
quarum altera, miraculum ingens hominibus visu,
movetur sonoro a flatu Boreæ.
Atque hæc quidem sic erant aliquamdiu post eventura.
Illis (*Argonautis*) vero Glaucus fremibundo ex mari apparuit,
Nerei divini prudentissimus vates;
in-altum vero hirsuto capite et pectore elato
ex-imo usque-ad ilia, valida prehendit manu
navis alveum, atque allocutus-est properantes :

Cur contra magni Jovis cupiditas voluntatem
Æetæ in-urbem abducere animosum Herculem?
Argis ei fatale est injusto Eurystheo
perficere laborantem duodecim omnes labores,
habitare autem cum-immortalibus familiarem, si insuper
paucos] confecerit; quare nullum desiderium ejus esto.
Ita vero etiam Polyphemum ad ostia Cii,
decretum-est, Mysis celebri urbe condita,
mortem obire Chalybum in immensa terra.
At Hylam ob-amorem dea sibi-adsconvit Nympha
conjugem, ejus quidem causa *illi* errantes relicti-sunt.
Dixit, et fluctum subiit in-inum mersus;
circa eum vero vorticibus turbata spumabat aqua
purpurea, cavamque per mare protuebat navem.
Lætati-vero sunt heroes : sed propere adiit
Æacides Telamon Jasonem manumque manui
summam injiciens complexus-est et hæc locutus :
Jason, ne mihi irascaris, imprudentia
si quid offenderim : nam dolor me compulit, ut-dicerem
verba insolentia neque ferenda; at ventis

- 1335 δῶομεν ἀμπλακίην, ὡς καὶ πάρος εὐμενεόντες.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἴσωνος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέειπεν·
 ὦ πέπον, ἧ μάλα δή με κακῶ ἐκυδάσσαο μύθῳ,
 φᾶς ἐνὶ τοῖσιν ἅπασιν ἐνηέος ἀνδρὸς ἀλείτην
 ἔμμεναι. Ἄλλ' οὐ θῆν τοι ἀδευκέα μάηιν ἀέξω,
 1340 πρὶν περ ἀνιθθείς· ἐπεὶ οὐ περὶ πάροισι μῆλων,
 οὐδὲ περὶ κτεάτεσσι χαλεψάμενος μενέηνας,
 ἀλλ' ἐτάρου περὶ φωτός. Ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ ἄλλω
 ἄμφ' ἔμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτέ, δηρίσασθαι.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀρθηθέντες, ὅπη πάρος, ἐδριόωντο.
 1345 Τῷ δὲ Διὸς βουλῆσιν, ὃ μὲν Μυσοῖσι βαλέσθαι
 μέλλεν ἐπώνυμον ἄστου πολισσάμενος ποταμοῖο
 Εἰλατίδης Πολύφημος· ὃ δ' Εὐρύσθης ἀέθλους
 αὖτις ἰὼν πονέεσθαι. Ἐπηπέλιγσε δὲ γαίαν
 Μυσίδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδόν, ὅππότε μὴ οἱ
 1350 ἧ ζωῷ εὐροῖεν Ὑλα μόρον, ἧ θανόντος.
 Τοῖο δὲ ῥύσι' ὄπασσαν, ἀποκρίναντες ἀρίστους
 υἱέας ἐκ δήμοιο, καὶ ὄρκια ποιήσαντο,
 μὴ ποτε μαστεύοντες ἀπολλήξειν καμάτοιο.
 Τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν περ Ὑλαν ἐρέουσι Κιανοὶ,
 1355 κοῦρον Θειοδάμαντος, εὐκτιμένης τε μέλονται
 Τρηγίνος. Δῆ γάρ ῥα κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
 οὓς οἱ ῥύσια κείθεν ἐπιπροέηκαν ἄγασθαι.
 Νῆῦν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε νυκτὶ τε πάσῃ
 λάβρος ἐπιπνεύων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἄητο
 1360 ἠοῦν τελλομένης. Οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχρουσαν
 ἀκτῆν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρεῖαν εἰσιδέσθαι
 φρασάμενοι, κώπησιν ἄμ' ἠελίῳ ἐπέκελσαν.

BIBAION B.

- Ἐνθάδ' ἔσαν σταθμοὶ τε βοῶν αὐλίστ' Ἀμύκοιο,
 Βεβρυκῶν βασιλῆος ἀγήνορος, ὃν ποτε Νύμφη
 τίκτε, Ποσειδάωνι Γενεθλίῳ εὐνηθεῖσα,
 Βιθυνὸς Μελίη, ὑπεροπλησέτατον ἀνδρῶν·
 5 ὅστ' ἐπὶ καὶ ξείνοισιν ἀεικέα θεσμὸν ἔθηκεν,
 μὴ τιν' ἀποστείχειν, πρὶν πειρήσασθαι εἴοιο
 πυγμαχίης· πολέας δὲ περικτιόνων ἐδάϊξεν.
 Καὶ δὲ τότε προτὶ νῆα κίων, χρεῖώ μιν ἐρέσθαι
 ναυτιλίας, οἳ τ' εἶεν, ὑπερβασίην ἀτισσε·
 10 τοῖον δ' ἐν πάντεσσι παρασχεδὸν ἔκρατο μῦθον.
 Κέκλυθ' ἀλίπλαγκτοι, τάπερ ἴδμεναι ὕμιν εἰο-
 Οὔτινα θεσμίον ἔστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι [κεν.
 ἀνδρῶν ὄθνεϊον, ὅς κεν Βέβρυξι πελάσῃ,
 πρὶν χεῖρεσσιν ἐμῆσιν ἐὰς ἀνά χεῖρας ἀεῖραι.
 15 Τῷ καὶ μοι τὸν ἀρίστον ἀποκρίδον οἶον ἡμίλου
 πυγμαχίῃ στήσασθε καταυτοῖοι δηρινθῆναι.
 Εἰ δ' ἂν ἀπληγεόντες ἐμὰς πατέοιτε θέμιστας,
 ἧ κέν τις στυγερώς κρατερῇ ἐπιέψετ' ἀνάγκη.
 Ἦ ῥα μέγα φρονέων· τοὺς δ' ἄγριος εἰσαίοντας
 20 εἶλε γλόσς· πέρι δ' αὖ Πολυδεύκα τύψεν ἡμοκλή·
 αἴψα δ' ἔων ἐτάρων πρόμος ἴστατο φώνησέν τε·
 Ἴσχεο νῦν, μῆδ' ἄμμι κακῆν, ὅτις εὐχεται εἶναι,

demus peccatum *avehendum*, ut antea benevoli.

Eum vicissim Aësonis filius prudenter allocutus est :

Amice, sane valde quidem me acerbis petiisti dictis, quum-contenderes inter hos omnes, me contra-benevolum virum peccatorem] esse. At non diu amaram iram foveo, antea quamvis dolore-affectus; quoniam non ob greges ovium, neque ob possessiones iratus succensusi, sed amicum propter virum. Spero vero te etiam cum-alio mei causa, si tale-quid acciderit unquam, certaturum-esse.

Dixit igitur, atque reconciliati *ibi*, ubi antea, sedebant.

Illi vero Jovis ex-voluntate, alter Mysis conditurus

erat cognominem urbem exstruens fluvii

Elatides Polyphemus; sed alter Eurysthei labores

reversus perfecturus. Minatus-vero est se terram

Mysiam vastaturum-esse protinus, nisi *incolæ* sibi

aut vivi invenirent Hyle sortem, aut mortui.

Pro-eo igitur obsides dederunt selectos nobilissimos

filios e populo, atque jurejurando confirmarunt,

se nunquam quaerendi destituros-esse a-labore.

Quare etiamnum Hylam investigant Ciani,

filium Theodamantis, atque bene-structam curant

Trachinem. Etenim ibi deposuerat *Hercules* filios,

quos ei obsides commiserant inde abducendos.

Navem vero per-totum-diem ventus ferebat nocteque omni

vehementer flans; at ne tantillum quidem spirabat

aurora exorta. Illi igitur terræ prominens

littus e sinu admodum amplum visu

observantes, remis exoriente sole eo-appulerunt.

LIBER II.

Ibi erant et stabula boum et aula Amyci

Bebrycum regis ferocis, quem quondam Nympha

peperit, cum-Neptuno Genitali quæ-concubuerat,

Bithyna Melia, superbissimum virorum;

qui etiam hospitibus iniquam legem imponebat,

ne quis *inde* discederet, priusquam periculum-fecisset cum-

ipso] pugilatus; multos autem accolarum interfecerat.

Atque tum quoque ad navem veniens caussam ex-ipsis sci-

scitatum] navigationis, quique essent, superbe *eos* contempsit;

hæc vero inter omnes prope-accedens elocutus-est verba :

Audite, in-mari-vagantes, quæ scire vos convenit.

Non quemquam fas est *hinc* discedentem abire

virorum peregrinorum, qui ad-Bebrycas devenerit,

priusquam contra-manus meas suas manus sustulerit.

Quare etiam mihi optimum selectum solum e-cætu,

pugilatu sistite illico ut-certet *mecum*.

Si vero negligentes meas transgressi-fueritis leges,

certe quadam in-viso-modo dura premet necessitas.

Dixit igitur superbiens; hos vero acris audientes

cepit ira : inprimis vero Pollucem stimulavit provocatio :

statim igitur suorum sociorum propugnator exstitit et dixit :

Cohibe-te nunc, nec nobis malam, quicumque gloriaris

φαίνε βλήν· θεσμοῖς γὰρ ὑπεῖξομεν, ὡς ἀγορεύεις.
 Αὐτὸς ἐκὼν ἤδη τοι ὑπέσχομαι ἀντιάσθαι. [Ἔξας,
 25 Ὡς φάτ' ἀπληγεῶς· ὁ δ' ἐσέδρακεν, ὄμμαθ' ἐλί-
 ὄσσε λέων ὑπ' ἀκοντι τετυμμένος, ὄντ' ἐν ὄρεσσι
 ἄνδρες ἀμφιπένονται· ὁ δ' ἰλλόμενος περ ὀμίλῳ
 τῶν μὲν ἔτ' οὐκ ἀλέγει, ἐπὶ δ' ὄσσεται οἰόθεν οἶον
 30 ἄνδρα τὸν, ὅς μιν ἔτυψε παροίτατος, οὐδὲ δάμασσαν.
 Ἐνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν εὐστυπτον θέτο φάρος
 λεπταλέον, τό βρά οἱ τίς ἐὼν ξεινήϊον εἶναι
 ὥπασε Λημνιάδων· ὁ δ' ἔρεμνῃ δίπτυχα λώπη
 αὐτήσιν περόνησι, καλαυροπά τε τρηχίαι
 κάθβαλε, τὴν φορέεσκεν, ὀριτρεφέος κοτίνοιο.
 35 Αὐτίκα δ' ἐγγύθι γῶρον ἐάδοτα παπτήναντες
 ἴζον εὐὸς δίχα πάντας ἐνὶ ψαμάθοισιν εταίρους,
 οὐδὲ δέμας, οὐδὲ φωνὴν ἐναλίγκιοι εἰσοράσθαι.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἢ ὀλοοῖο Τυφώος, ἧὲ καὶ αὐτῆς
 Γαίης εἶναι εἶκτο πέλωρ τέκος, οἷα πάροισιν
 40 χωρομένη Διὶ τίκτεν· ὁ δ' οὐρανίῳ ἀτάλαντος
 ἀστέρι Τυνδαρίδης, οὐπερ κάλλισται ἔασιν
 ἔσπερῃν διὰ νύκτα φαινομένου ἀμαρυγαί.
 Τοῖος ἔην Διὸς υἱός, ἔτι γχοάοντας ἰούλους
 ἀντέλλων, ἔτι φαιδρός ἐν ὄμμασιν. Ἄλλὰ οἱ ἀλκή
 45 καὶ μένος ἦτε θηρὸς ἀέξετο. πῆλε δὲ χεῖρας
 πεираζῶν εἶθ' ὡς πρὶν εὐτρόχαιοι φορέονται,
 μηδ' ἄμυδις καμάτῳ τε καὶ εἰρσεῖθι βαρύθοισιν.
 Οὐ μὰν αὐτ' Ἄμυκος πειρήσατο· σῖγα δ' ἄπῳθεν
 ἔστηώς εἰς αὐτὸν ἔχ' ὄμματα, καὶ οἱ ὀρέχθει
 50 θυμὸς ἐελοδόμῳ στηθέων ἐξ αἶμα κεδάσσαι.
 Τοῖσι δὲ μεσσηγὺς θεράπων Ἄμυκοῖο Λυκωρεὺς
 θῆκε πάροισε ποδῶν δοιοὺς ἐκάτερθεν ἱμάντας
 ὤμοις, ἀζαλέους, πέρι δ' οἱ γ' ἔσαν ἐσκληρώτες.
 Αὐτὰρ ὁ τὸν γ' ἐπέεσσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα.
 55 Τῶνδὲ τοι, ὄν κ' ἐθέλησθα, πάλοιο ἄτερ, ἐγγυα-
 αὐτὸς ἐκὼν, ἵνα μὴ μοι ἀτέμβηαι μετόπισθεν. [λίξω
 Ἄλλὰ βάλει περὶ χεῖρι· δαεὶς δὲ κεν ἄλλω ἐνίσποις,
 ὅσπον ἐγὼ βρῖνούς τε βοῶν πέρι τ' εἰμὶ ταμέσθαι
 ἀζαλέας, ἀνδρῶν τε παρηγίδας αἶματι φύρσαι.
 60 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὄγ' οὔτι παραβλήδην ἐρίδηνεν·
 ἦκα δὲ μειδήσας, οἱ οἱ παρὰ ποσσὶν ἔκειντο,
 τοὺς ἔλεν ἀπροφάτως· τοῦ δ' ἀντίος ἤλυθε Καστώρ
 ἠδὲ Βιαντιάδης Τάλως μέγας· ὄκα δ' ἱμάντας
 ἀμφέδεον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκήν.
 65 Τῶ δ' αὐτ' Ἄρητός τε καὶ Ὀρνυτος, οὐδέ τι ἤδειν
 νήϊοι ὕστατα κείνα κακῆ δῆσαντες ἐν αἴσῃ.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἱμᾶσι διασταδὸν ἠρτύναντο,
 αὐτίκ' ἀνασχόμενοι βεθεὼν προπάροισθε βαρεῖας
 χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιόωντες.
 70 Ἐνθα δὲ Βεβρυκῶν μὲν ἀναξ, ἄτε κῦμα θαλάσσης
 τρηχὺ θοῆν ἐπὶ νῆα κορύσσεται, ἧ δ' ὑπὸ τυτθὸν
 ἰδρεῖη πυκινόιο κυβερνητῆρος ἀλύσκει,
 ἱεμένου φορέεσθαι ἔσω τοίχιο κλύδωνος,
 ὡς ὄγε Τυνδαρίδην φοβέων ἔπετ', οὐδέ μιν εἶα
 75 δηθύνειν. Ὁ δ' ἄρ' αἰὲν ἀνούτατος ἦν διὰ μῆτιν
 αἰσσοῖν' ἀλείνειν' ἀπηνέα δ' αἶψα νοήσας

esse,] minare vim; legibus enim obsequemur, ut jubes.

Ipse sponte jam tibi promitto *me* conflicturum-esse.

Sic dixit intrepide; ille vero intuitus-est, oculos volvens, ut leo jaculo vulneratus, quo in montibus viri occupantur; at ille circumdatus multitudine alios quidem non amplius curat, adspicit vero ex-omnibus solum [virum eum, qui ipsum vulneravit primus, neque *tamen* interfecit.] Tum igitur Tyndarides bene-textum deposuit pallium] subtile, quod quidem ei quaedam, suum hospitaledonum ut-esset,] dederat Lemniadum; iste vero atram duplicem pænulam] cum-ipsis fibulis, pedumque asperum abjecit, quod gestabat, ex-montano oleastro *factum*.

Statim vero prope locum qui-placuit postquam-circumspexerunt,] sedere-jusserunt suos seorsum omnes in littore socios, nec corpore, nec ingenio similes *illi* visu.

Verum iste (*Amycus*) aut pestiferi Typhoei aut etiam ipsius Terræ esse videbatur monstrosus partus, qualem olim irata Jovi, peperit; ille autem cœlesti similis stellæ, Tyndarides, cujus pulcherrimi sunt hesperiam per noctem splendentis radii.

Talis erat Jovis filius, adhuc nascentem lanuginem emittens, adhuc alacer oculis: at ei robur et vis, veluti feræ, crescebat; jactabat autem manus tentans, num sicut antea agiles moverentur, neque assiduo labore et remigatione rigerent.

Nec tamen Amycus periculum-fecit; sed tacite procul stans in ipsum intendit oculos, atque ei exsultavit animus, cupienti e pectoribus (*adversarii*) sanguinem effundere.] His interea servus Amyci Lycoreus posuit ante pedes geminos utrinque cæstus crudos, siccos, admodum enim induruerant.

At iste hunc verbis arroganti bus allocutus-est:

Horum tibi utrum volueris, sine sorte concedam ipse sponte, ne me reprehendas postea.

Itaque appone manui; expertus autem aliis dicas, quantum ego et in-coriis boum præstem secandis duris, et virorum generis sanguine contaminandis.

Sic locutus-est; at hic nihil contra rixans-dixit, sed leniter subridens, qui ei ad pedes jacebant, hos (*cæstus*) sumsit sine-hæsitatione: ad eum vero accesserunt Castor] et Biantiadis Talaus magnus; celeriter autem lora] alligarunt, permultum *eum* cohortantes ad fortitudinem. Isti (*Amyco*) vero *cæstus alligarunt* Aretus atque Ornytus, neque sciverunt] imprudentes, ultimum illos malo se-alligare fato.] Sed hi quum jam cæstibus, distantes, essent-instructi, statim sublatis ante ora gravibus manibus, sibi-invicem vim intenterunt congredientes.

Ibi vero Bebrycon rex, ut fluctus maris asper celeri navi involvitur, hæc aliquantum peritia prudentis gubernatoris declinat, cupiente irrumperē in parietes fluctu; sic iste Tyndaridem terrenis insecutus-est, neque eum sivil cessare. Hic vero semper illæsus sua prudentia insipientem devitavit; sævum vero statim animadvertens

πυγμαχίην, ἥ κάρτος ἀάατος, ἥ τε χειρείων,
 τῇ ῥ' ἄμωτον καὶ χειραὶν ἐναντία χειράς ἐμιζεν.
 Ὡς δ' ὅτε νῆια δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα γόμοις
 80 ἀνέρες ὑληρουργοί, ἐπιβλήθησαν ἑλάνοντες,
 θείνουσι σφύρησιν, ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλος ἄηται
 δοῦπος ἄδην· ὡς τοῖσι παρηγία τ' ἀμφοτέρωθεν
 καὶ γένους κτύπεον· βρυχή δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντων
 ἄσπετος, οὐδ' ἔλληξαν ἐπισταδὸν οὐτάζοντες,
 85 ἕς τε περ οὐλοῦν ἄσθημα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασσαν.
 Στάντε δὲ βαιὸν ἄπωθεν ἀπωμόρξαντο μετώπων
 ἰδρῶ ἄλις, καματηρὸν αὐτμένα φυσίοντες.
 Ἄψ δ' αὐτῖς συνόρουσαν ἐναντίοι, ἡῦτε ταύρω
 φορβάδας ἀμφὶ βοῶς κεκοτῆτε δηριάσθων.
 90 Ἔνθα δ' ἔπειτ' Ἄμυκος μὲν ἐπ' ἀχροτάτοισιν ἀερθεῖς
 βουτύπος οἷα πόδεσσι, ταυῖσαστο, κὰδ δὲ βαρείαν
 χεῖρ' ἐπὶ οἱ πελέμιζεν· ὁ δ' αἰζάντος ὑπέστη·
 κρήτα παρακλίνας, ὦμοι δ' ἀνεδῆξάτο πῆχυν
 τυθὸν δ' ἄγχ' αὐτοῖο παρὲκ γόνυ γονὸς ἀμείβων
 95 κόψε μεταίδη ὑπὲρ οὐατος, ὅστέα δ' εἶσω
 ῥῆξεν· ὁ δ' ἀμφ' ὀδύνη γνύξ ἤριπεν· οἱ δ' ἰάχυσαν
 ἤρωες Μινύαι· τοῦ δ' ἀθρόος ἔκχυτο θυμός.
 Οὐδ' ἄρα Βέβρυκας ἀνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος·
 ἀλλ' ἀμυδὶς κορύνας ἀζήγέας ἠδὲ σιγύνους
 100 ἰθὺς ἀνασχόμενοι Πολυδεύκεος ἀντιάσσκον.
 Τοῦ δὲ πάρος κολεῶν εὐήκεα φάσγαν' ἐταῖροι
 ἔσταν ἐρυσσόμενοι. Πρωτός γε μὲν ἀνέρα Κάστωρ
 ἤλασ' ἐπεσσύμενον κεφαλῆς ὑπερ· ἡ δ' ἐκάτερθεν
 ἔνθα καὶ ἐνθ' ὅμοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισι κέασθη.
 105 Αὐτὸς δ' Ἴτυμονῆα πελώριον, ἠδὲ Μίμαντα,
 τὸν μὲν ὑπὸ στέρνοιου θοῦ ποδὶ λαξ ἐπορούσας
 πλῆξε, καὶ ἐν κονίησι βάλεν· τοῦ δ' ἄσσαν ἰόντος
 δεξιτερῇ σκαίῃς ὑπὲρ ὀφρύος ἤλασε χειρὶ,
 δρύφει δὲ οἱ βλέφαρον, γυμνῆ δ' ὑπελείπετ' ὀπωπή.
 110 Ὠρείδης δ' Ἄμυκοῖο βίην ἐπερόπους ὀπάων
 οὔτα Βιαντιάδαο κατὰ λαπάρην Ταλαοῖο,
 ἀλλά μιν οὐ κατέπεφεν, ὅσον δ' ἐπὶ δέρματι μῶνον
 νηδυτῶν ἄψαυστος ὑπὸ ζώνην θόρε χαλκός.
 Αὐτῶς δ' Ἄρητος μενεδήϊον Εὐρύτου οὔα
 115 Ἰφίτων ἀζαλέῃ κορύνη στυφέλιξεν ἐλάσσας,
 οὐπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον· ἡ τὰχ' ἐμελλεν
 αὐτὸς δηώσεσθαι ὑπὸ ξίφει Κλυτῖοιο.
 Καὶ τότε ἄρ' Ἄγκαϊος Λυκοόργιοι θρασὺς υἱὸς
 αἵψα μάλ' ἀντεταγὼν πέλεχυν μέγαν, ἠδὲ κελαινὸν
 120 ἄρκτου προσγόμενος σκαίῃ δέρος, ἔνθορε μέσσω
 ἐμμεμαῶς Βέβρυξιν· ὁμοῦ δὲ οἱ ἐσσεύοντο
 Αἰακίδαι, σὺν δὲ σφιν ἀρηγίος ὄρνυτ' Ἰήσων.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρονα μῆλ' ἐφόβησαν
 ἡματι χειμερίῳ πολλοὶ λύκοι, ὀρηθέντες
 125 λάθρη ἐυβρίνων τε κυνῶν αὐτῶν τε νομῆων,
 μαίνονται δ' ὅτι πρῶτον ἐπαίξαντες ἔλωσι,
 πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ· τὰ δὲ πάντοθεν αὐτῶς
 στείνονται πίπτοντα περὶ σφίσιν ὡς ἄρα τοίγε
 λευγαλέως Βέβρυκας ὑπερριάλους ἐφόβησαν.
 130 Ὡς δὲ μελισσῶν σμηγῶς μέγα μηλοβοστῆρες

pugilatum, qua robore superior, quaque inferior *esset* (*Amycus*),] hac semper etiam cum manibus manus conseruit.
 Ut vero, quando navalia ligna acutis resistentia clavis
 fabri lignarii, aliud-super-alio aptantes,
 tundunt malleis, super alium alius excitatur
 sonitus identidem : sic his genæ utrimque
 et maxillæ crepitantur; stridorque ortus-est dentium
 immensus, neque cessarunt usque ferire,
 donec gravis anhelitus utrumque etiam perdomuit.
 Stantes vero paullulum seorsum absterserunt ab-ore
 sudorem largum, ægre halitum trahentes.
 Mox vero iterum congressi-sunt adversantes, ut tauri
 pascentem ob vaccam furentes decertant.
 Tum deinde Amycus quidem summis sublatus,
 boum-cæoris instar, pedibus se-extendit, gravemque
 manum in illum commovit; sed hic irruentem sustinuit
 capite declinato, humeroque excepit cubitum;
 paullulum vero prope istum genibus alternatis aggressus
 percussit cum-impetu supra aurem, ossaque intus
 fregit : iste præ dolore in-genua procidit; acclamarunt vero
 heroes Minyæ; istius autem omnis effundebatur animus.
 Neque vero Bebryces viri neglexerunt regem;
 sed simul clavas siccās et venabula
 recta tollentes in-Pollucem impetum-fecerunt.
 Ante hunc vero e-vaginis acutis ensibus socii
 steterunt extractis. Primus quidem virum Castor
 ferit irruentem super capite, quod utrinque
 huc et illuc humerum in utrumque diffundebatur.
 Ipse vero Itymonea immanem et Mimantem,
 illum quidem sub pectore, celeri pede calcitrando irruens,
 percussit, atque in pulverem prostravit; alterum vero pro-
 prius accedentem] dextra sinistro super supercilio ferit manu,
 abscidit vero ei palpebram, nudusque relictus-est oculus.
 Orides vero Amyci robore insignis minister
 vulnus-inflixit Biantiadæ ad ilia Talao,
 neque tamen eum interfecit, verum tantillum cutem modo
 intestinis non-tactis sub zona strinxit æs.
 Sic etiam Aretus fortem Euryti filium
 Iphitum rigida clava percussit petitum,
 nondum fato malo debitum; profecto mox erat
 ipse periturus ense Clyti.
 Atque tum Aneæus, Lycurgi animosus filius,
 statim valde vibrans securim magnam, atque atram
 ursi prætendens sinistra pellem, prosiit in-medium
 concitatus in-Bebrycas; simul vero cum-eo irruabant
 Æacidae, et cum iis bellicosus ferebatur Jason.
 Ut vero, cum in stabulis innumeras oves terrent
 die hiberno cani lupi, ingressi
 clam sagacibus canibus et ipsis pastoribus,
 quærunt, quam primum, impetu-facto, rapiant,
 multas intuiti simul; hæ vero undique sic
 coartantur corruentes invicem : sic igitur illi
 vehementer Bebrycas insolenter perterruerunt.
 Ut vero apum examen magnum opiliones

ἢ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἐνὶ καπνίωσιν,
 αἱ δ' ἦτοι τείως μὲν ἀολλέες ᾗ ἐνὶ σίμβλω
 βομβηδὸν κλονέονται, ἐπιπρὸ δὲ λιγνυσέντι
 καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἐκὰς ἀίσσουσιν·
 135 ὡς οἳ γ' οὐκέτι δὴν μένον ἔμπεδον, ἀλλὰ κέδασθεν
 εἶσω Βεβρυκίης Ἀμύκου μόρον ἀγγελέοντες·
 νήπιοι, οὐδ' ἐνόησαν θ' δὴ σφίσι ἐγγύθεν ἄλλο
 πῆμ' αἰδέηλον ἔην. Πέρθητον γὰρ ἡμέων ἄλωαι,
 ἢ δ' οἶα τῆμος δητῶ ὑπὸ δουρὶ Λύκοιο
 140 καὶ Μαρῖανδυνῶν ἀνδρῶν, ἀπεόντος ἀνακτος.
 Αἰεὶ γὰρ μάρναντο σιδηροφόρου περὶ γαίης.
 Οἱ δ' ἤδη σταθμούς τε καὶ αὐλῖα δηϊάσκον·
 ἦδη δ' ἄσπετα μῆλα περιτροπάδην ἐτάμοντο
 ἦρωες, καὶ δὴ τις ἔπος μετὰ τοῖσιν ἔειπεν·
 145 Φράζεσθ' ὅττι κεν ἦσιν ἀναλκείησιν ἔρξεναν,
 εἴ πως Ἡρακλῆα θεὸς καὶ δεῦρο κόμισσεν.
 Ἦτοι μὲν γὰρ ἐγὼ, κείνου παρεόντος, ἔολπα
 οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι· ἀλλ' ὅτε θεσμὸς
 ἤλυθεν ἐξερέων, αὐτοῖς ἄφαρ οἷς ἀγόρευεν
 150 θεοσμῖσιν βροπάλῳ μιν ἀγνηορίδης λελαθέσθαι.
 Ναὶ μὲν ἀκήδεστον γαίῃ ἐνὶ τόνγε λιπόντες
 πόντον ἐπέπλωμεν· μάλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἕκαστος
 εἴσεται οὐλομένην ἄτην, ἀπάνευθεν ἔόντος.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ πάντα Διὸς βουλήσιν τέτυκτο.
 155 Καὶ τότε μὲν μένον αὖθι διὰ κνέφας, ἔλκαε τ' ἀνδρῶν
 οὐταμένων ἀκόντο, καὶ ἀθανάτοισι θηηλάς
 ῥέξαντες, μέγα δόρπον ἐφώπλισαν· οὐδέ τιν' ὕπνος
 εἶλε παρὰ κρητῆρι καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσιν.
 Ξανθὰ δ' ἐρεψάμενοι δάφνη καθύπερθε μέτωπα
 160 ἀρχιάλω, τῆ τῆ καὶ τῆ πρυμνήσι' ἀνήπτο,
 Ὅρφεϊ φάρμιγγι συνοίμιον ὕμνον αἰείδον
 ἐμμελέως· περὶ δὲ σφιν ἰαίνετο νήνεμος ἀκτῆ
 μελπομένοις· κλειὸν δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἱά.
 Ἦμος δ' ἠέλιος ὄροσερὰς ἐπέλαμψε κολώνας
 165 ἐκ περάτων ἀνιών, ἤγειρε δὲ μηλοδοτῆρας,
 δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματα δάφνης,
 λήϊδα τ' εἰσθήσαντες, ὅσσην χρεῶ ἦεν ἄγεσθαι,
 πνοιῆ δινῆεντ' ἀνά Βόσπορον ἰθύοντο.
 Ἐνθα μὲν ἠλιβάτω ἐναλίχιον οὐρεὶ κῦμα
 170 ἀμφέρεται προπαρόιθεν ἐπαΐσσοντι ἕοικὸς,
 αἰὲν ὑπὲρ νεφῶν ἠερμένον· οὐδέ κε φαίης
 φεύξασθαι κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεσοῖο νηὸς
 λάβρον ἐπικρέμαται, καθάπερ νέφος. Ἀλλὰ τό γ' ἔμ-
 στόρνυται, εἴ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρη. [πῆς
 175 Τῶ καὶ Τίφυος οἶδε δαημοσύνησι νέοντο,
 ἀσκηθεὶς μὲν, ἀτὰρ περοβημένοι. Ἦματι δ' ἄλλω
 ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνήψαν.
 Ἐνθα δ' ἐπάκτιον οἶκον Ἀγνηορίδης ἔχε Φινεύς,
 θς περὶ δὴ πάντων οὐλώτατα πῆματ' ἀνέτλη,
 180 εἵνεκα μαντοσύνης, τήν οἱ πάρος ἐγγυάλιξεν
 Λητοῖδης· οὐδ' ὅσσην ὀπίζετο, καὶ Διὸς αὐτοῦ
 χρεῖων ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισιν.
 Τῶ καὶ οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ δηναῖον ἱάλλεν,
 ἐκ δ' ἔλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐδὲ γάνυσθαι

vel mellarii in rupe vexant-fumo,
 hæc profecto aliquamdiu quidem confertæ suo in alveari
 susurrando agitantur, sed diutius fuliginoso
 fumo infestatæ a-rupe procul avolant :
 sic illi non-amplius diu manebant firmiter, verum dissipati-
 sunt] in-interiorem Bebryciam, Amyci fatum nuntiaturi ;
 stulti, neque-enim senserunt, quæ ipsis prope alia
 calamitas improvisa immineret. Vastabantur enim et vineæ
 et villæ tum infestis armis Lyci
 et Mariandynorum virorum, absente rege.
 Semper enim dimicabant ferrum-proferente de terra.
 Illi vero jam stabula et caulas spoliabant ;
 jam innumeras pecudes undique-coactas mactabant
 heroes, et aliquis ita inter-eos locutus-est :
 Cogitate quid sua ignavia isti effecturi-fuissent,
 si forte Herculeum deus etiam huc deduxisset.
 Certe enim ego, illo præsentē, spero
 ne pugilatu quidem certatum-fuisse ; sed quando leges
 venisset edicturus (Amycus), cum-iis statim, quas edixit,
 legibus clava percussum eum ferociaè obliturum-fuisse.
 Profecto temere in terra illo relicto
 per mare navigamus ; valde autem nostrum unusquisque
 sentiet perniciosum damnum, illo absente.
 Sic igitur dixit ; hæc vero omnia Jovis consilio evenerant.
 Et tum quidem manserunt ibi per noctem, vulneraque viro-
 rum] sauciorum curarunt, et immortalibus sacra
 cum-fecissent, lautam cœnam instruxerunt ; nec quemquam
 somnus] occupavit prope crateram et ardentia sacra.
 Sed flavas cum-comonassent lauro superne frontes
 littoralī, ad-quam hic et illic retinacula alligata-erant,
 Orpheī citharæ consonum hymnum cecinerunt
 numerose ; circum ipsos vero lætabatur tranquillum littus
 canentes ; celebrarunt autem Therapnæum Jovis filium (Pol-
 lucem).] Ubi vero sol roscidos collustravit colles
 e-terminis rediens, excitavitque ovium-pastores :
 tum jam solutis ab extrema funibus lauro
 prædaque navi imposita, quantam necesse-fuit asportare,
 vento secundo vorticosum in Bosporum ferebantur.
 Ibi quidem celso comparandus monti fluctus
 sursum-fertur ante te, irruenti similis,
 semper usque super nubes elatus ; nec putes te
 effugitum-esse tristem mortem, quoniam admodum me-
 diae navi] vehemens impendet fluctus, ut nubes. At ille ta-
 men] sternitur, si modo peritum gubernatorem offenderit.
 Quare etiam hi Tiphys solertia transierunt,
 illæsi quidem, a perterriti. Die vero altero (postridie)
 ex-adverso terræ Bithynicæ funes religarunt.
 Ibi littoralem domum Agenorides habuit Phineus,
 qui præ omnibus sane gravissima mala sustinuit,
 propter vaticinandi-artem, quam ei olim dederat
 Apollo ; neque tantillum reveritus-erat, vel Jovis ipsius
 edisserens vere sacram mentem hominibus.
 Ideo etiam ipsi senectutem quidem diuturnam immisit,
 eripuit vero oculorum dulce lumen ; neque lætari

185 εἶα ἀπειρεσίοισιν ὄνειρασιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
 θέσφατα πευθόμενοι περιναίεται οἶκαδ' ἄγειρον.
 Ἄλλὰ διὰ νεφῶν ἄφνω πέλας αἴσσοσαι
 Ἄρπυιαι στόματος χειρῶν τ' ἀπο γαμφηλῆσι
 συνεχέως ἤρπαζον. Ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς
 190 οὐδ' ὄσον, ἄλλοτε τυτθόν, ἵνα ζῶων ἀχάχοιτο.
 Καὶ δ' ἐπὶ μυδαλέην ὀδμήν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
 μὴ καὶ λευκανίνηδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
 ἔστηώς τοῖόν οἱ ἀπέπνευε λείψανα δαιτός.
 Αὐτίκα δ' εἰσαίων ἐνοπήν καὶ δοῦπον ὄμιλου,
 195 τοῦσδ' αὐτοὺς παριόντας ἐπήϊσεν, ὧν οἱ ἰόντων
 θέσφατον ἐκ Διὸς ἦεν εἴης ἀπόνασθαι ἐδωδῆς.
 Ὅρθωθεις δ' εὐνήθεν, ἀκήριον ἦτ' ὄνειρον,
 βᾶκτρῳ σκηπτόμενος ῥικνοῖς ποσὶν ἦε θύραζε,
 τοίχους ἀμφαφών· τρέμε δ' ἄψια νισσομένοιοι
 200 ἀνδρᾶν γῆρα τε· πίνῳ δέ οἱ αὐσταλέος χρώς
 ἐσκήχει, ῥινοὶ δὲ σὺν ὀστέα μῶνον ἔεργον.
 Ἐκ δ' ἔλθὼν μεγάρου καθέζετο, γούνα βαρυνθεις,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο· κάρως δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
 πορφύρεος, γαῖαν δὲ πέριξ ἐδόκησε φέρεσθαι
 205 νεῖοθεν, ἀβληκρῶ δ' ἐπὶ κώματι κέκλιτ' ἀναυδός.
 Οἱ δέ μιν ὡς εἶδοντο, περιστάδων ἠγρέθηοντο
 καὶ τάφον. Αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοιο
 στήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνεε μαντοσύνησιν.
 Κλυτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἔτεδν δὴ
 210 οἶδ' ὑμεῖς, οὐς δὴ κρυερῆ βασιλῆος ἐφετμῆ
 Ἀργῶης ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.
 Ὑμεῖς ἀτρεκέως ἔτι μοι νόος οἶδεν ἕκαστα
 ἦσι θεοπροπίησι. Χάριν νύ τοι, ὦ ἄνα, Λητοῦς
 υἱέ, καὶ ἀργαλείοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν.
 215 Ἰκεσίω πρὸς Ζηνός, ὅτις ῥίγιτος ἀλιτροῖς
 ἀνδράσι, Φοῖβου τ' ἄμφι, καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης,
 λίσσομαι, οἷς περιάλλα θεῶν μέμβλεσθε κίοντες,
 χραΐσμετέ μοι, ῥύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης,
 μηδέ μ' ἀκηδέησιν ἀφορμηθῆτε λιπόντες
 220 αὐτως. Οὐ γὰρ μῶνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν Ἐριννύς
 λαῖξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρυτον ἐς τέλος ἔλκω·
 πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖ-
 Ἄρπυιαι στόματός μοι ἀφραπάζουσιν ἐδωδῆν, [σιν.
 ἐκ ποθεν ἀφράστοιο καταίσσουσαι ὀλέθρου.
 225 Ἴσχω δ' οὐ τίνα μῆτιν ἐπιρῥοθον. Ἀλλὰ κε βρεῖα
 αὐτὸς ἐδν λελάθοιμι νόον, δόρποιο μεμηλώς,
 ἧ κείνας· ὧδ' αἴψα διηέριαι ποτέονται.
 Τυτθὸν δ' ἦν ἄρα δή ποτ' ἐδητύος ἄμμι λίπωσι,
 πνεῖ τότε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὀδμῆς·
 230 οὐ κέ τις οὐδὲ μίνυθα βροτῶν ἄνχοιτο πελάσσας,
 οὐδ' εἴ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
 Ἀλλὰ με πικρῆ δῆτα κατίσχει δαιτός ἀνάγκη
 μίμνειν, καὶ μίμνοντα κακῆ ἐν γαστέρι θέσθαι.
 Τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύοια Βορέαο
 235 υἱέας. Οὐδ' ὄνειοι ἀλακχῆσουσιν ἐόντες,
 εἰ δὴ ἐγὼν ὁ πρὶν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεύς
 ἔλθω μαντοσύνη τε, πατῆρ δέ μ' ἐγέναιτο Ἀγήνωρ·
 τῶν δὲ κασιγνήτη, ὅτ' ἐνὶ Θρηάκισσιν ἄνασσον,

passus-est copiosis cibis, quos ei semper
 oracula sciscitantes accolæ domum deportabant.
 Immo per nubes subito prope advolantes
 Harpyiæ ex ore manibusque unguibus
 continuo raptabant. Relinquebatur vero interdum cibi
 ne tantillum quidem, interdum paullulum, ut vivens crucia-
 retur.] Etenim tetrum odorem affuderunt; nec quis sustinuit,
 nedum ad guttur admovere, adeo procul
 stare; tantum ei fœtebant reliquæ ciborum.
 Statim vero audiens vocem et strepitum cæcus,
 hos ipsos advenire sensit, quibus ipsi venientibus
 oraculum ex Jove erat, suo se-fruiturum-esse cibo.
 Excitatus igitur e-cubili, inanime velut somnium,
 scipioni innixus marcidis pedibus progressus-est foras
 parietes contrectans; tremebant vero artus incedentis
 præ-languore et senio: sordibusque ei squallida cutis
 exaruerat, pellisque ossa solum continebat.
 Egressus autem domo consedit, genua gravatus,
 in limine atrii; vertigo vero ipsum circumdedit
 atra, terramque opinatus-est circummagi
 ab-imo, languidum vero in soporem delapsus-est elinguis.
 Illi autem (*Argonautæ*) ut viderunt, circumfusi congregati-
 sunt] atque obstupuerunt. At ille hos admodum ægre ex imo
 pectore suspirans allocutus-est vaticinando:

Audite, Græcorum præstantissimi, si vere nempe
 illi vos *estis*, quos quidem sævo regis jusso
 Argoa in navi ducit ad vellus *auferendum* Jason.
 Vos vere *estis*: adhuc mihi mens novit omnia
 sua divinatione. Gratias tibi, rex, Latonæ
 fili, vel duris refero in ærumnis.
 Per supplicum-vindicem Jovem, qui severissimus in-scelestos
 est homines, Phœbique gratia atque ipsam propter Junonem
 precor, quibus præ-omnibus diis curæ-estis in-itinere-faci-
 endo,] opem-ferite mihi, eripite miserum hominem calamita-
 ti,] neve me neglectum abite relinquentes
 sic-temere. Neque enim tantum oculos Erinnyes
 calcibus invasit, atque senectutem infinitum ad terminum
 traho,] sed etiam acerbissimum adhæret malum aliud malis.
 Harpyiæ ex ore mihi eripiunt cibum
 ex ignota alicunde irruentes pernicie.
 Neque habeo ullum consilium, quod-juvet. Immo facilius
 ipse *meum* ipsius fallerem animum, cibum capturus,
 quam illas; ita celeriter per-aërem volant.
 Paullulum vero si aliquando cibi nobis reliquerint,
 exhalat illud putrem et non tolerandam vim odoris;
 nec quis ne paullulum quidem mortalium sustineret accedere,
 neque *is* quidem, si ei ex-ferro cusum cor fuerit.
 At me dura sane cogit cibi necessitas
 manere, et manentem importuno ventri ingerere *illos cibos*.
 Has quidem oraculum jubet depellere Boreæ
 filios: neque, alienigenæ tanquam-sint, opem-ferent,
 siquidem ego ille *sum* olim celebratus inter-homines Phineus
 opibus et divinatione, paterque me genuit Agenor,
 horum vero soror, quando in Thracibus regnabam,

Κλεισπάτρη ἔδνοισιν ἔμδν δόμον ἦκεν ἄκοιτις.

240 Ἴσκεν Ἀγγορρίδης· ἀδινδν δ' ἔλε κῆδος ἕκαστον
ἠρώων, πέρι δ' αὐτε δύο υἱας Βορέαο.
Δάκρυ δ' ὁμορξαμένω σχεδὸν ἤλυθον, ὧδέ τ' ἔειπεν
Ζήτης, ἀσχαλώντος ἑλδν χειρὶ χεῖρα γέροντος.

Ἄ δελί', οὐ τινα φημί σέθεν συμγερώτερον ἄλλον
245 ἔμμεναι ἀνθρώπων. Τί νύ τοι τόσα κῆδε' ἀνήπται;
ἦ βᾶ θεοὺς ὀλοῆσι παρήλιτες ἀφραδίησιν,
μαντοσύνας δεδαώε· τῷ τοι μέγα μνηϊούσιν.
Ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον αὐτῷζεται ἱεμένοισιν
χραισμεῖν, εἰ δὴ πρόχου γέρας τόδε πάρθετο δαίμων
250 νόϊν. Ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαὶ
ἀθανάτων. Οὐδ' ἂν πρὶν ἐρητῦσαιμεν ἰούσας
Ἄρπυίας, μάλα περ λεληθμένοι, ἔς τ' ἀν ὁμόσσης,
μὴ μὲν τοῖο ἐκῆτι θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσεσθαι.

Ἦς φάτο· τοῦ δ' ἰθὺς κενεὰς δ' γεραιὸς ἀνέσχε
255 γλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.

Σίγα· μὴ μοι ταῦτα νόμ ἐνὶ βάλλεο, τέκνον.
Ἴστω Λητοῦς υἱός, ὃ με πρόφρων ἐδίδαξεν
μαντοσύνας· ἴστω δὲ δυσωνύμος, ἥ μ' ἔλαχεν κῆρ,
καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαδν νέφος, οἷ ἢ ὑπένερθεν
260 δαίμονες, οἱ μῆδ' ὧδε θανόντι περ εὐμενέοισιν,
ὡς οὐ τις θεὸθεν χόλος ἔσσεται εἶνεκ' ἀρωγῆς.

Τῶ μὲν ἔπειθ' ὄροισιν ἀλαλκόμεναι μενείαινον.
Ἀΐψα δὲ κούροττεροι πεπονηάτο δαῖτα γέροντι,
λοῖσθιον Ἄρπυίησιν ἐλώριον· ἐγγύθι δ' ἄμφω
265 στήσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσσυμένας ἐλάσειαν.
Καὶ δὴ τὰ πρώτισθ' ὁ γέρον ἔψαυεν ἔδωδῆς·
αἱ δ' ἄφαρ, ἠτύ' ἀέλλαι ἀδευκέες, ἡ στεροπαὶ ὡς,
ἀπρόφατοι νεφέων ἐξάλμεναι ἔσσεύοντο
κλαγγῆ, μαιμώωσαι ἔδητύος· οἱ δ' ἐσιδόντες
270 ἦρωες μεσσηγῆς ἀνίαχον· αἱ δ' ἄμ' αὐτῇ
πάντα καταβρώξασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
τῆλε παρέξ· ὀδμη δὲ δυσάσχετος αὐτῇ λείλειπτο.
Τάων δ' αὐ κατόπισθε δύο υἱές Βορέαο
φάσγαν' ἐπισχόμενοι ὀπίσω θέον. Ἐν γὰρ ἔηκεν
275 Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· ἀτὰρ Διὸς οὐ κεν ἐπέ-
νόσφιν, ἐπεὶ Ζεφύροιο παραίσσεσκον ἀέλλας [σθην
αἶεν, ὅτ' ἔς Φινῆα, καὶ ἐκ Φινῆος ἰοῖεν.

Ἦς δ' ὅτ' ἐνὶ κνημοῖσι κύνας δεδαημένοι ἄγρης,
ἡ αἶγας κεραοὺς, ἡε πρόκακς ἰγνύοντες,
280 θείωσιν, τυτθὸν δὲ τιταινώμενοι μετόπισθεν
ἄκρης ἐν γενύεσσι μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
ὡς Ζήτης Κάλαις τε μάλα σχεδὸν αἰσσοντες,
τάων ἀκροτάτησιν ἐπέχραον ἤλιθα χερσίν.
Καὶ νύ κε δὴ σφ' ἀέκῆτι θεῶν διεδηλήσαντο,
285 πολλὸν ἐκάς νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῆσι κιχόντες,
εἰ μὴ ἄρ' ὠκέα Ἴρις ἴδεν, κατὰ δ' αἰθέρος ἄλτο
οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραιφαμένη κατέρυκεν.

Οὐ θέμις, ὧ υἱεῖς Βορέω, ξιφέεσσιν ἐλάσσαι
Ἄρπυίας, μεγάλοιο Διὸς κύνας· ὄρκα δ' αὐτῇ
290 δώσω ἔγων, ὡς οὐ οἱ ἔτι χρίμψουσιν ἰούσαι.

Ἦς φαμένη λοιθὴν Στυγὸς ὤμοσεν, ἦτε θεοῖσιν

Cleopatra cum-dote in-meam domum venit conjux.

Dixit Agenorides : vehemens autem occupavit dolor quem-
vis] heroum, inprimis vero duo filios Boreæ.

Lacrimis vero abstersis propius accesserunt, sicque locutus-
est] Zetes, mærentis prehensens manu manum senis :

Ah miser ! non quemquam aio te infeliciorem alium
esse virorum. Cur tandem tibi tanta mala inmissa sunt ?
profecto deos perniciosos offendisti imprudentia,
vaticiniorum peritus ; quare tibi graviter succensent.
Nobis quidem certe animus intus horret cupientibus
opitulari, si jam omnino munus hoc imposuit deus
nobis : (insignes enim terricolis iræ sunt
immortalium) : neque prius depellemus advenientes
Harpyias, quamquam valde cupientes, quam juraveris,
non propterea diis nos invisos fore.

Sic dixit : in-eum vero recta inanes senex sustulit
oculos apertos, atque respondit his verbis :

Tace ; non mihi hæc animo injice, fili.

Testor Latonæ filium, qui me benevolus edocuit
vaticinia ; testor infandam, quæ me tenet sors,
atque hanc oculorum cæcam nubem (cæcitatem) atque in-
feros] deos, qui ne sic mortuo quidem propitii sint,
nullam divinitus iram exstituram-esse propter auxilium
mihi latum.] Illi tum jurejurando accepto opem-ferre
gestiebant.] Statim autem juvenes apparaverunt cænam seni,
ultimam Harpyiis prædam ; prope vero ambo
stabant, ut ensibus advolantes fugarent.

Quam primum igitur senex attigerat cibum,
illæ statim, velut procellæ inopinatæ, aut fulminum instar,
improvisæ e nubibus delatæ irruerunt
cum-clangore, inhiantes cibo : at conspiciat eas
heroes in-medio exclamarunt : illæ vero cum clamore
omnibus devoratis super mare ferentibus
procul illinc ; fetor autem non-tolerandus ibi relinquebatur.
Istas vero a-tergo duo filii Boreæ
enses intentantes secuti sunt. Immiserat enim
Jupiter vim indefessam illis ; neque enim Jovis insecti-
fuissent] sine-ope, quoniam Zephyri prævertebant Harpyiæ
flatus] semper, quando ad Phineum et a Phineo volitabant.
Ut vero, quando in saltibus canes periti venationis
vel capreas cornigeras, vel cervos investigantes
currunt, paullulum vero remoti a-tergo
extremis in rictibus frustra collidunt dentes :
sic Zetes et Calais admodum prope imminentes,
istas extremis prensabant frustra manibus.
Atqui eas, invitis diis, peremissent
admodum procul insulis in Plotis assecuti,
nisi velox Iris vidisset, et ex æthere delapsa-esset
cœlitus, atque sic allocuta cohibusset :

Haud fas est, filii Boreæ, ensibus cædere
Harpyias, magni Jovis canes ; jusjurandum vero ipsa
præstabo ego, istas non amplius ad-eum (Phineum) acces-
suras-esse redeuntes.] Sic locuta, per-aquam Stygis jura-

βίγιστη πάντεςσιν, ὀπιδοτάτη τε τέτυκται,
 μὴ μὲν Ἄγγοριδαο δόμοις ἔτι τάσδε πελάσσαι
 εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μῶρσιμον ἦεν.
 295 Οἱ δ' ὄρωι εἰζάντες ὑπέστρεφον ἄψ' ἐπὶ νῆα
 σέσσεσσι. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ' ἀνθρωποὶ
 νήσους τοιοῦ ἔκhti, πάρος Πλωτὰς καλέοντες.
 Ἄρπυιαι τ' Ἴρις τε διέτμαγεν. Αἰ μὲν ἔδυσαν
 κευθμῶνα Κρήτης Μινωίδος· ἡ δ' ἀνόρουσεν
 800 Οὐλυμπόνδε, θοῆσι μεταχρονίη πτερύγεσιν.
 Τόφρα δ' ἀριστῆες πινόνεν περὶ δέρμα γέροντος
 πάντη φοιδήσαντες, ἐπικριδὸν ἱρεύσαντο
 μῆλα, τὰ τ' ἐξ Ἄμυκοιο λεηλασίης ἐκόμισσαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
 805 δαίνυνθ' ἐξόμενοι· σὺν δὲ σφίσι δαίνυντο Φινεύς
 ἀρπαλέως, οἷόν τ' ἐν ὄνειρασι θυμὸν ἱαίων.
 Ἐνθάδ', ἐπεὶ δόρποιο κορέσαντ' ἠδὲ ποτῆτος,
 παννύχοιο Βορέω μένον υἱάας ἐγρήσσοντες.
 Αὐτὸς δ' ἐν μέσσοισι παρ' ἐσχάρῃ ἦστο γεραῖός,
 810 πείρατα ναυτιλῆς ἐνέπων, ἄνυσίν τε κελεύθου.
 Κλυτένυν. Οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὕμμι δαῖναι
 ἀτρικέες· ὅσσα δ' ὄρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσω.
 Ἄσάμην καὶ πρόσθε, Διὸς νόον ἀφραδίην
 χειρῶν ἐξείης τε καὶ ἐς τέλος. Ἔδε γὰρ αὐτὸς
 815 βούλεται ἀνθρώποις ἐπιδουεῖα θέσφατα φαίνειν
 μαντοσύνης, ἵνα καὶ τι θεῶν χατέωσι νόοιο.
 Πέτρας μὲν πάμπρωτον ἀφορμηθέντες ἐμείο
 Κυανέας ὄψεσθε δύο ἄλδος ἐν ζυνοχῆσιν.
 Τάων οὐ τίνα φημί διαμπερές ἐξελέασθαι.
 820 Οὐ γὰρ τε ρίζῃσιν ἐρήρεινται νεάτῃσιν·
 ἀλλὰ θαμὰ ζυνίασιν ἐναντία ἀλλήλησιν
 εἰς ἐν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἄλδος κορθύνεται ὕδωρ
 βρασσόμενον· στρηνῆς δὲ περὶ στυφελῇ βρέμει
 Τῷ νῦν ἡμετέρησι παραιφασίησι πίθεσθε, [ἀκτῆ.
 825 εἰ ἐτέον πυκινῷ τε νόφ, μακάρων τ' ἀλέγοντες
 πείρετε· μῆδ' αὐτως αὐτάγρετον οἶτον δλησθε
 ἀφραδέως, ἡ θύνετ' ἐπισπόμενοι νεότητι.
 Οἰονῶ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσασθε,
 νῆος ἅπο προμειθέντες ἐφιέμεν. Ἄν δὲ δι' αὐτῶν
 830 πετράων πόντονδε σῆη πτερύγεσσι δῆται,
 μηκέτι δὴν μῆδ' αὐτοὶ ἐρητύεσθε κελεύθου.
 Ἄλλ' εὖ καρτύναντες εἰαῖς ἐνὶ χειρσὶν ἔρετμὰ,
 τέμνεθ' ἄλδος στενωπὸν· ἐπεὶ φάος οὐ νύ τι τόσσον
 ἔσσειτ' ἐν εὐχολῆσιν, ὅσον τ' ἐνὶ κάρτεϊ χειρῶν.
 835 Τῷ καὶ τᾶλλα μεθέντες, δνησίστον πενέεσθε
 θαρσαλέως· πρὶν δ' οὐ τι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.
 Εἰ δὲ κεν ἀντικρὺ πταμένη μεσσηγὺς δληται,
 ἄψορβος στελλεσθε· ἐπεὶ πολλὸ βέλτερον εἶζαι
 ἀθανάτοις. Οὐ γὰρ κε καχὸν μόνον ἐξαλέασθε
 840 πετράων, οὐδ' εἴ κε σιδηρεῖη πέλει Ἄργω.
 ὦ μέλειοι, μὴ τλῆτε παρῆξ ἐμὰ θέσφατα βῆναι,
 εἰ καὶ με τρίς τόσσον οἴεσθ' Οὐρανιόησιν,
 ὅσσον ἀνάρσιός εἰμι, καὶ εἰ πλεῖον στυγέεσθαι,
 μὴ τλῆτ' οἰωνοῖο πάρεξ ἔτι νηὶ περῆσαι.
 845 Καὶ τὰ μὲν ὡς κε πέλη, τὼς ἔσσειται. Ἄν δὲ φύγητε

vit, quæ diis] horrenda omnibus atque reverenda est,
 non Agenoridæ ad-domos amplius illas appropinquaturas
 in-posterum Phineî, quoniam *ita* etiam in-fatis erat.
 Illi iurijurando cedentes reversi-sunt rursus ad navem
 abituri. Strophadas vero vocant homines
 insulas *illas* propterea, antea Plotas appellatas.
 Harpyiæ autem et Iris discesserunt: illæ quidem subierunt
 specum Cretæ Minoidis; hæc autem evolavit
 in-Olympum celeribus sublata alis.

Interea heroes, sordida cute senis
 undique lustrata, selectas mactarunt
 pecudes, quas ex Amyci præda abduxerant.
 At postquam lautam cœnam in-ædibus intruxerunt,
 epulati-sunt sedentes; cum ipsis vero vescebatur Phineus
 avidè, velut in somniis animum oblectans.
 Exin, ubi cibo satiati-erant et potu,
 per-totam-noctem Boreæ expectabant filios vigilantes.
 Ipse vero in mediis ad focum consedit senex
 fines navigationis prædicens et confectionem itineris:

Audite igitur: non quidem omnia fas est vos cognoscere
 clare; sed quantum diis est gratum, non celabo.
 Afflictus-sum etiam antea, Jovis consilia imprudenter
 eloquens deinceps et ad-usque finem. Sic enim ipse
 vult hominibus manca responsa edere
 vaticinationis, ut etiam aliquantum deorum indigeant con-
 silio.] Petras quidem primum-omnium, profecti a-me,
 Cyaneas conspicietis duas maris in angustiis (*Symplega-*
das).] Per has neminem aio omnino salvum-évasisse:
 neque enim radicibus nituntur ultimis
 sed frequenter coeunt adversæ sibi
 in unum, superne autem multa maris extollitur aqua
 æstuans; horribiliter vero circa sonorum fremitu litus.
 Quare jam nostris monitis obsequimini,
 si vere prudenti mente, et deos curantes
 navigatis; neu temere sponte-petita morte interite
 imprudenter, aut cum-impetu-ruite obsecuti juventæ.
 Volucris igitur primum columba periculum-facite
 e navi *illam* præmittentes emissam. *Quæ* si per ipsas
 petras in-pontum salva volando pervenerit,
 non-amplius diu neque ipsi desistite a-navigatione
 Immo valide tenentes vestris (in) manibus remos,
 secate maris angustias: quoniam salus non sane tanta
 in-erit in precibus, quanta in robore manuum.
 Quare etiam aliis rebus missis, quod-utilissimum-est con-
 ficite] audacter; antea autem deos invocare non veto.
 Si vero contra volans in-medio perierit *columba*,
 retro navigate; quoniam multo melius *est* cedere
 immortalibus. Neque enim triste fatum effugeritis
 saxorum, ne si ferrea quidem fuerit Argo.
 O miseri, ne audeat contra mea oracula procedere,
 si vel me ter tantum putetis cœlitibus,
 quantum exosus sum, atque etiam plus, invisum-fore,
 ne audeatis absque columba posthac navi trajicere.
 Atque hæc quidem utcun-que *in fatis* sunt, ita evenient.

σύνδρομα πετραῶν ἀσκηθέες ἔνδοθι Πόντου,
 αὐτίκα Βιθυνῶν ἐπὶ δεξιᾷ γαίαν ἔχοντες
 πλώετε, βρηγγίνας πεφυλαγμένοι, εἰσόκεν αὐτε
 Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, ἄκρην τε Μελαιναν
 350 γνάμψαντες, νήσου Θουνηίδος ὄθρον ἵκησθε.
 Κεῖθεν δ' οὐ μάλα ποῦλὸν διέξ' ἄλδος ἀντιπέρλαιαν
 γῆν Μαρνανδυνῶν ἐπικέλσετε νοστήσαντες.
 Ἔνθα μὲν εἰς Ἄϊδαο καταϊβάτις ἐστὶ κέλευθος,
 ἄκρη τε προβλής Ἀχερουσιάς ὑψοθὶ τείνει,
 355 δινήεις τ' Ἀχέρων αὐτῆν διὰ νεοῖθι τέμνων
 ἄκρην, ἐκ μεγάλης προχοᾶς ἴησι φάραγγος.
 Ἄγχιμον δ' ἐπὶ τῇ πολέας παρανεῖσθε κολωνούς
 Παφλαγόνων, τοῖσιν Ἐνετήεις ἐμβασιλευσεν
 πρότα Πελοψ, τοῦ καὶ περ' ἀφ' αἵματος εὐχετόωνται.
 360 Ἔστι δέ τις ἄκρη Ἑλλίης κατεναντίον ἄρκτου,
 πάντοθεν ἠλίβατος, καὶ μιν καλέουσι Κάραμβιν,
 τῆς καὶ ὑπερ Βορέου περισχίζονται ἀελλαι·
 ὄδε μάλ' ἄμ' πέλαγος τετραμμένη αἰθέρι κύρει.
 Τῆνδε περιγνάψαντι πολλὸς παρακέλιται ἦδη
 365 αἰγιαλός· πολλός δ' ἐπὶ πέρασιν αἰγιαλοῖο
 ἄκρη ἐπὶ προβλήτι βοαὶ Ἄλυος ποταμοῖο
 δεινὸν ἐρεύγονται· μετὰ τὸν δ' ἀγχίρροος Ἴρις
 μειότερος λευκῆσιν ἐλίσσεται εἰς ἄλα δίναις.
 Κεῖθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκῶν
 370 ἐξανάχει γαίης· ἐπὶ δὲ στόμα Θερμύδοντος
 κολπῶ ἐν εὐδιώντι Θεμισκύρειον ὑπ' ἄκρην
 μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἡπέροιο.
 Ἔνθα δὲ Δοϊάντος πεδίον, σχεδόνθεν δὲ πόλης
 τρισσὸν Ἀμαζονίδων. Μετὰ δὲ συμυερώτατοι ἀν-
 375 τρηχεῖαν Χάλυβες καὶ ἀπειρέα γαίαν ἔχουσιν [δρῶν
 ἐργατῖναι· τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλονται.
 Ἄγχι δὲ καιετᾶουσι πολυβῆρνης Τιβαρηνοὶ
 Ζηνός· Εὐξείνοιο Γενηταῖν ὑπερ ἄκρην.
 Τῇ δ' ἐπὶ Μοσσύνοικοι δημοῦριοι ὄλησσαν
 380 ἐξείης ἡπειρον, ὑπωρείας τε νέμονται,
 δουρατέοις πύργοισιν ἐν οἰκίᾳ τεκτῆναντες.
 Τοὺς παραμειβόμενοι λισσῇ ἐπικέλσετε νήσω,
 μήτι πάντοίη μέγ' ἀναιδέας ἐξελάσαντες
 οἰωνούς, οἳ δῆθεν ἀπειρέσιοι ἐφέπουσιν
 385 νῆσον ἐρημαίην. Τῇ μὲν τ' ἐνὶ νήνι Ἄρηος
 λαίτεον ποίησαν Ἀμαζονίδων βασιλείαι
 Ὀτρηρῆ τε καὶ Ἀντιόπη, ὅποτε στρατώωντο.
 Ἔνθα γὰρ ὕμιν ὄνειαρ ἀδευκέος ἐξ' ἄλδος εἶσιν
 ἀρῆτον· τῷ καὶ τε φίλα φρονέων ἀγορευῶ
 390 ἰσχέμεν. Ἀλλὰ τί με πάλιν χρεῖω ἀλιτέσθαι,
 μαντοσύνη τὰ ἕκαστα διηνεκὸς ἐξενέποντα;
 Νήσου δὲ προτέρωσε καὶ ἡπέροιο περαιῆς
 φέρβονται Φιλύρες· Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἔασιν
 Μάκρωνες· μετὰ δ' αὖ περιώσια φῖλα Βεχέρων.
 395 Ἐξείης δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι καιετᾶουσιν·
 Βύζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν θυώλακες, ὧν ὑπερ ἦδη
 αὐτοὶ Κόλχοι ἔχονται ἀρήιοι. Ἄλλ' ἐνὶ νηὶ
 πείρεθ', ἕως μυχάτη κεν ἐνιγρήμψητε θαλάσση.
 Ἔνθα δ' ἐπ' ἡπέροιο Κυταιίδος, ἧδ' Ἀμαραντῶν

Si vero effugeritis] concursum saxorum incolumes in Pon-
 tum,] statim Bithynorum terram ad dextram habentes
 navigate, littoribus evitatis, usque-dum porro
 Rhebantem rapidum fluvium, et promontorium Nigrum
 circumvecti, ad insulæ Thyneæ stationem perveneritis.
 Inde non ita multum per mare, oppositam
 terram Mariandynorum appelletis, profecti.
 Ibi quidem ad Orcum deferens est via,
 et promontorium prominens Acherusium in-altum porri-
 gitur,] et vorticosus Acheron illud in-imo secans
 promontorium, ex magna fluentia emittit voragine.
 Proxime post illud multos præternavigabitis colles
 Paphlagonum, quibus Heneteius imperavit
 primus Pelops, e cujus quidem sanguine se exortos esse
 gloriantur.] Est autem quoddam promontorium Helicæ
 oppositum ursæ (septentrioni),] undique excelsum, quod
 appellant Carambin;] super eo etiam Boreæ scinduntur
 flatus:] adeo longe in mare conversum ætherem attingit.
 Hoc circumvecto longum adjacet jam
 littus; sed longi in finibus littoris
 promontorio in prominente fluentia Halyis fluvii
 horrendum eructant: post illum proxime-fluens Iris
 minor albis provolvitur in mare vorticibus.
 Inde vero ulterius magnus et eminens angulus
 protenditur terræ; juxtaque ostium Thermodontis
 sinu in tranquillo Themiscyrium sub promontorium
 effluit, per latam devectus terram.
 Ibi Deantius campus, prope vero urbes
 tres Amazonum. Tum post eas miserrimi hominum
 asperam Chalybes et difficilem terram tenent
 operarii, qui ferrea opera tractant.
 Prope autem habitant pecudibus-abundantes Tibareni
 Jovis hospitalis Geneteum ultra promontorium.
 Post hoc Mossynæci confines silvosam
 deinceps terram et montium-radices incolunt,
 ligneis in arcibus habitationibus ædificatis.
 Hos prætervecti ad asperam appelletis insulam,
 quavis arte valde importunas postquam-exegeriti
 aves, quæ scilicet innumeræ frequentant
 insulam desertam. In ea quidem templum Martis
 lapideum exstruxerunt Amazonum reginæ
 Otrere atque Antiope, cum expeditionem-suscepissent.
 Ibi vobis emolumentum amaro ex mari prohibet
 ineffabile: quare etiam bene cupiens jubeo vos
 eo appellere. At quid me iterum oportet peccare
 vaticinio singula continuo enarrantem?
 Ultra insulam vero et continentem oppositam
 degunt Philyres, et supra Philyras sunt
 Macrones, post hos autem porro numerosæ gentes Bechi-
 rum.] Deinceps vero Sapires his vicini habitant,
 et Byzeres post hos finitimi, ultra quos jam
 ipsi Colchi proximi-sunt bellicosi. At navi
 vehimini, usque-dum in-intimum deveneritis mare.
 Ibi in continente Cytaica (Colchica) atque Amarantis

- 400 τηλόθεν ἐξ ὄρεων, πεδιότιο τε Κιρκαιοιο
Φᾶσις δινῆεις εὐρύην ῥόον εἰς ἄλα βάλλει.
Κεῖνον νῆ' ἐλάοντες ἐπὶ προχόας ποταμοῖο
πύργους εἰσόψεσθε Κυτᾶίεις Αἰήταιο,
ἄλσος τε σκιοῖεν Ἄρεος· τῶθι κῶας ἐπ' ἄκρης
405 πεπτάμενον φηγοῖο δράκων, τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι,
ἀμφὶς ὀπιπτεύει δεδοκμημένος· οὐδὲ οἱ ἤμαρ,
οὐ κνέφας, ἠδυμός ὑπνος ἀναιδέα δάμναται ὄσσε.
Ἦς ἄρ' ἔφη· τοὺς δ' εἶθ' ἔλεν δέος εἰσαίνοντας.
Δὴν δ' ἔσαν ἀμφασίη βεβωλημένοι· ὄψε δ' ἔειπεν
410 ἦρωσ Αἴσονος υἱὸς ἀμυχανέων κακότητι.
Ἦ γέρον, ἦδη μὲν τε δίκχο πείρατ' ἀέθλων
ναυτιλῆς, καὶ τέχμαρ, ὅτῳ στυγεράς διὰ πέτρας
πειθόμενοι Πόντονδε περήσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτίς
τάσδ' ἡμῖν προφυγοῦσιν ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω
415 ἔσσεται, ἀσπαστώς κε παρὰ σέο καὶ τὸ δαεῖν.
Πῶς ἔρδω, πῶς αὐτε τόσῃν ἄλῃς εἶμι κέλευθον,
νῆϊς ἐὼν ἐτάροις ἅμα νῆϊσιν; Αἴα δὲ Κολχίς
Πόντου καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἐσαχτιῆσιν.
Ἦς φάτο· τὸν δ' ὀγεραῖος ἀμειβόμενος προσέειπεν
420 Ἦ τέκος, εὖτ' ἂν πρῶτα φύγῃς ὀλοὰς διὰ πέτρας,
θάρσει· ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονεύσει
ἐξ Αἴης· μετὰ δ' Αἴαν ἄλις πομπῆς ἔσσονται.
Ἄλλὰ, φίλοι, φράξσεθε θεᾶς δολόεσσαν ἀρωγῆν
Κύπριδος· Ἐκ γὰρ τῆς κλυτὰ πείρατα κείται ἀέθλων.
425 Καὶ δέ με μηκέτι τῶνδε περαιτέρω ἐξερέεσθε.
Ἦς φάτ' Ἀγηνορίδης· ἐπὶ δὲ σχεδὸν υἷες δοῖω
Θρηάκιο Βορέαςο κατ' αἰθέρος ἀΐξαντες
οὐδῶ ἐπὶ κραιπνοῦς ἔβαλον πόδας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
ἐξ ἐδέων ἦρωες, ὅπως παρεόντας ἴδοντο.
430 Ζήτης δ' ἱεμένοισιν, ἔτ' ἄσπετον ἐκ καμάτοιο
ἄσθμ' ἀναφυσίων, μετεφώνεεν, ὅσσον ἄπυθεν
ἤλασαν, ἦδ' ὡς Ἴρις ἐρύκακε τάσδε δαΐξαι,
δρακίᾳ τ' εὐμενεύουσα θεὰ πόρον, αἰ δ' ὑπέδυσαν
δείματι Δικταίης περιώσιον ἄντρον ἐρίπνης.
435 Γηθόσυνοι δ' ἤπειτα δόμοις ἐνὶ πάντες ἐταῖροι
αὐτός τ' ἀγγελίη Φινεὺς πέλεν. Ἦκα δὲ τόν γε
Αἰσονίδης περιπολλὸν εὐφρονέων προσέειπεν.
Ἦ ἄρα δή τις ἔην, Φινεῦ, θεός, ὃς σέθεν ἄτης
κῆδετο λευγαλέης, καὶ δ' ἡμέας αἰθὶ πέλασσαν
440 τηλόθεν, ὄφρα τοι υἷες ἀμύνειαν Βορέαςο·
εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φῶς πόροι, ἦ τ' ἂν δῖω
γηθήσειν, ὅσον εἴπερ ὑπότροπος οἶκαδ' ἰκοίμην.
Ἦς ἔφατ'· αὐτὰρ ὁ τόνγε κατηφῆσας προσέειπεν.
Αἰσονίδη, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον, οὐδέ τι μῆχος
445 ἔστ' ὀπίσω κενεαὶ γὰρ ὑποσμύχονται ὀπωπαί.
Ἦντι δὲ τοῦ θανάτον μοι ἄφαρ θεὸς ἐγγυαλίξαι,
καὶ τε θανὼν πάσῃσι μετέσσομαι ἀγλαΐῃσιν.
Ἦς τὴν γ' ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
Αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀμειβομένων ἐφάνθη
450 Ἦριγενῆς· τὸν δ' ἀμφὶ περικίτται ἠγερέθοντο
ἄνδρες, οἱ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἤματι κείσε θάμιζον
αἰὲν, ὁμῶς φορέοντες ἔης ἀπὸ μούρων ἐδωδῆς.
Τοῖς δ' ἔλεγον πάντεσσιν, ὅτις καὶ ἀφαυρὸς ἴκοιτο,

- procul ex montibus, campoque Circaeo
Phasis vorticosus latum flumen in mare mittit.
Illius navem impellentes ad ostia fluvii
arces conspicietis Cytææi Ætææ,
Iucumque opacum Martis : ibi vellus in summa
expansum quæro draco, monstrum horribile visu,
undique tuetur observans : neque ei interdum
neque noctu, dulcis somnus truces domat oculos.
Sic igitur dixit : illos vero statim occupavit metus au-
dientes.] Diu vero erant stupore perculsi, et sero locutus-
est] heros Æsonis filius, inopia-consilii-laborans ob-illa-
pericula:] Senex, jam quidem persecutus-es fines laborum
navigationis, atque signum, quo invisâ per saxa
freti in-Pontum trajiciemus : an vero rursus
illis evitatis nobis in Græciam reditus postea
futurus-sit, lubenter a te etiam hoc cognoverim.
Quomodo agam, quomodo iterum tantam maris conficiam
viam,] imperitus quum-sim una-cum sociis imperitis? Æa
enim Colchica] in maris atque terræ sita-est extremis-fini-
bus.] Sic dixit : ei vero senex respondens locutus-est :
Fili, quando primum evaseris exitiosas per petras,
bono-esto-animo : etenim numen alterius navigationis dux-
erit] ex Æa : ad Æam vero sat-multi duces erunt.
Sed, amici, providete deæ callidum auxilium
Cypriidis. In illis enim gloriosi exitus siti-sunt certaminum.
Atque me non-amplius de-his ulterius interrogate.
Sic fatus-est Agenorides : prope autem filii duo
Thracii Boreæ de aère delapsi
in limine veloces posuerunt pedes : prosiluerunt vero
e sedibus heroes, quum adesse illos viderent.
Zetes cupientibus cognoscere, adhuc frequentem præ la-
bore] anhelitum spirans, dixit, quam procul
abegissent Harpyias, et ut Iris prohibuisset illas inte-
rimere,] jusjurandumque benevola dea præstittisset, illæ
autem subiissent] præ-metu Dictææ (Cretensis) vastum
antrum montis.] Læti vero deinde in ædibus omnes socii
et ipse de-hoc-nuncio Phineus fuit : protinusque eum
Æsonides admodum benevolens allocutus-est :
Profecto jam aliquis erat, Phineu, deus, qui tuæ cala-
mitatis] curam-habuit miseræ, atque nos huc adegit
e-longinquo, ut tibi filii opem-ferrent Boreæ.
Quodsi etiam oculis lumen præberit, certe credo
me lætatum-esse, quantum si redux domum pervenerim.
Sic dixit : at ille hunc tristi-vultu allocutus-est :
Jason, hoc quidem non revocabile est, neque aliquod
remedium] erit posthac : inanes enim absumuntur oculo-
rum-orbes.] Pro hoc vero mortem mihi cito deus conce-
dat,] et mortuus omnibus fruar ornamentis.
Sic illi inter-se mutuo loquebantur.
Statim vero non diu post colloquentibus apparuit
Aurora : circa illum autem vicini congregabantur
viri, qui etiam antea per diem illuc confluebant
semper, etiam afferentes de suo partem cibo
His senex omnibus, quicumque etiam egenus accessit,

ἔχραεν ἐνδοικώς, πολέων δ' ἀπὸ πῆματ' ἔλυσεν
 455 μαντοσύνη· τῷ καί μιν ἐποιχόμενοι κομέεσκον.
 Σὺν τοῖσιν δ' ἵκανε Παραΐβιος, ὃς βρά οἱ ἦεν
 φιλιτατος· ἀσπασίος δὲ δόμοις ἔνι τούς γ' ἐνόησεν.
 Πρὶν γὰρ δὴ νύ ποτ' αὐτὸς ἀριστήην στόλον ἀνδρῶν
 Ἑλλάδος ἐξανιόντα μετὰ πτόλιι Αἰήτῳ
 460 πείσματ' ἀνάψασθαι μνησάμενος Θυνίδι γαίῃ,
 οἷτε οἱ Ἄρπυιάς Διόθεν σήχουσιν ἰούσας.
 Τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀρεσσάμενος πυκινούσιν
 πέμπφ' ὁ γέρων· οἷον δὲ Παραΐβιον αὐτόθι μίμνειν
 κέκλετ' ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν· αἶψα δὲ τόν γε
 465 σφωϊτέρων οἶων ὅτις ἔξοχος εἰς ἑ κομισσαι
 ἦκεν ἐποτρύνας. Τοῦ δ' ἐκ μεγάροιο κτήντος,
 μελιγυῖως ἐρέτησιν ἡμηνευσαι μολύοντα.
 Ὡ φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασιν,
 οὐδ' εὐεργεσίης ἀμνήμονες. Ὡς καὶ ὄδ' ἀνὴρ
 470 τοῖος ἐὼν δεῦρ' ἦλθεν, ἐὼν μόρον ὄφρα δαεῖν. [σοι,
 Εὔτε γὰρ οὔν ὡς πλείεστα κάμοι καὶ πλείεστα μογή-
 δῆ τότε μιν περιπολλὸν ἐπασσύτερη βίοισι
 χρησιμοσύνη τρύχεσκεν· ἐπ' ἤματι δ' ἤμαρ ὀρώρει
 κύντερον, οὐδὲ τις ἦεν ἀνάπνευσαι μολέοντι.
 475 Ἄλλ' ὃ γε πατρὸς ἐοῖο κακῆν τίνεσκον ἀμοιβὴν
 ἀμπλακίης. Ὁ γὰρ οἶος ἐν οὐρεσι δένδρεα τέμων
 δὴ ποτ' Ἀμαδρυάδος Νύμφης ἀθήριξε λιτάων,
 ἧ μιν ὀδυρομένη ἀδινῶ μελίσσετο μύθῳ,
 μὴ ταμείην πρέμονο δρυὸς ἡλικος, ἧ ἔπι πούλυν
 480 αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές· αὐτὰρ ὁ τήν γε
 ἀφραδέως ἐτηγξεν, ἀγνηορίη νοστήτος.
 Τῷ δ' ἄρα νηκερῶν Νύμφη πόρον ὀπίσσω
 αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν. Ἐγῶγε μὲν, εὔτ' ἀφίκανεν,
 ἀμπλακίην ἔγνω· βωμόν δ' ἐκέλευσα καμόντα
 485 Θυνιαδος Νύμφης, λωφῆα βέξαι ἐπ' αὐτῷ
 ἱερά, πατρῶν αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.
 Ἐνθ' ἔπει ἐκφυγε κῆρα θεήλατον, οὐ ποτ' ἐμείο
 ἐκλάθετ', οὐδ' ἀθήρισε· μόλις δ' ἀέκοντα θύραζε
 πέμπω, ἐπεὶ μέρμερον γε παρεμένει ἀσχαλόωντι.
 490 Ὡς φάτ' Ἀγνηορίδης· ὁ δ' ἐπισχεδὸν αὐτίκα δαῖω
 ἦλυθ' ἄγων ποίμνηθεν οἷς. Ἄνδ' ἴστατ' Ἰήσων,
 ἂν δὲ Βορήϊοι υἱες, ἐφημοσύνησι γέροντος.
 Ὡκα δὲ κεκλόμενοι μαντήϊον Ἀπόλλωνα
 βέξον ἐπ' ἐσχαρόφιν, νέον ἤματος ἀνομένοιο.
 495 Κουρότεροι δ' ἐτάρων μενοεικέα δαῖτ' ἀλέγυνον.
 Ἐνθ' εὔ δαισάμενοι, τοὶ μὲν παρὰ πείσμασι νηὸς,
 τοὶ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἀολλέες εὐνάζοντο.
 Ἦρι δ' ἐτήσιαι αὔραι ἐπέχραον, αἶτ' ἀνὰ πᾶσαν
 γαίαν ὁμῶς τοιῆδε Διὸς πνεύουσιν ἀνωγῆ.
 500 Κυρήνη πέφαται· τις ἔλος πάρα Πηνειοῖο
 μῆλα νέμειν προτέροισι παρ' ἀνδράσιν· Εὐδαε γάρ οἱ
 παρθενίη καὶ λέκτρον ἀκήρατον· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 τήν γ' ἀνερεψάμενος ποταμῷ ἐπι ποιμαίνουσαν,
 τηλόθεν Αἰμονίης, Χθονίης παρακάθετο Νύμφαις,
 505 αἱ Λιβύην ἐνέμοντο παρὰ Μυρτώσιον αἶπος.
 Ἐνθα δ' Ἀρισταῖον Φοῖβῳ τέκεν, ὃν καλέουσιν
 Ἀγρέα καὶ Νόμιον πολυλήϊοι Αἰμονίης,

vaticinatus-est diligenter, multisque mala demisit
 vaticinando : quare etiam ipsum adeuntes alebant.
 Cum his vero venit Paræbius, qui quidem ei erat
 carissimus : lubens enim in ædibus illos (*Argonautas*)
 animadvertis. Antea enim ei ipse (*Phineus*) jam, he-
 roum classem virorum] e-Græcia profectam in urbem Ætæ
 retinacula alligaturam-esse, prædixerat, in-Thynæa terra,
 qui quidem (*heroes*) ipsi Harpyias prohibitori-sint a-Jove
 immissas.] Illos quidem deinde responsis exceptos pru-
 dentibus] dimisit senex : solum vero Paræbium ibi manere
 jussit fortissimis cum viris : mox etiam hunc,
 e-suis ovibus, quæ eximia esset, ad se ut-ferret
 misit cohortans. Eo autem ex ædibus egresso
 leniter nautas cunctos allocutus est :
 Amici, non sane omnes violenti homines sunt,
 nec beneficii immemores. Quemadmodum hic quoque vir
 talis (*tam gratus*) existens huc venit, suum fatum ut
 cognosceret.] Quando enim *ille* plurimum laborabat et plu-
 rimum æumnæ-perferebat,] tum eum valde frequentior
 victus] inopia affligebat : diei autem dies successit
 funestior, neque ulla erat requies laboranti.
 At ille patris sui malam luit pœnam
 sceleris. Is enim solus in montibus arbores cædens
 aliquando Hamadryadis Nymphæ spreverat preces,
 quæ eum flens lugubri demulsit sermone,
 ne cæderet truncum quercus æqualis, in qua longum
 ævum consumerat perpetuo : at ille hanc (*arborem*)
 imprudenter abscidit, insolentia juvenutis *abreptus*.
 Huic igitur noxiam Nympha immisit calamitatem postea
 ipsi et filii. Ego quidem, quando venerat,
 delictum cognovi : ara autem jussi extracta
 Thynææ Nymphæ piacularia facere in ea
 sacra, supplicantem, ut paternam sortem effugeret.
 Tum ubi effugerat calamitatem divinitus-immissam, nun-
 quam mei] oblitus-est, neque *me* neglexit : ægre vero in-
 vitum foras] mitto, quoniam perseverat *mihi* adesse do-
 lenti.] Sic locutus-est Agenoris-filius : ille vero prope
 statim duas] venit adducens de-grege oves. Surrexit igitur
 Jason,] surrexerunt Boreæ filii, jussu senis.
 Statim autem invocato fatidico Apolline
 sacra-fecerunt in ara, die jam inclinato.
 Juniores autem sociorum jucundam appararunt cœnam.
 Tum bene epulati, alii ad retinacula navis,
 alii ipsius in ædibus conferti dormiverunt.
 Mane vero etesiæ auræ ingruebant, quæ quidem per
 omnem] terram simul hocce Jovis spirant jussu.
 Cyrene fertur quædam ad paludem Penei
 pecudes pavisse priscos apud homines. Placuerat enim ei
 virginitas et lectus intactus : at Apollo
 eam surreptam ad fluvium pascentem
 procul ab-Hæmonia indigenis commisit Nymphis
 quæ Libyam incolebant ad Myrtosium verticem.
 Ubi Aristæum Phæbo peperit, quem appellant
 Agrestem et Pastoralem frugibus abundantes Hæmonii

τὴν μὲν γὰρ φιλότῃ θεὸς ποιήσατο Νύμφην
 αὐτοῦ μακράκιονα καὶ ἀγρότιν· ὕψα δ' ἔνεικεν
 510 νηπίαχον Χείρωνος ὑπ' ἀντροισιν κομέεσθαι.
 Τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν
 Μοῦσα, ἀκαστορίην τε θεοπροπίας τ' ἐδίδαξαν·
 καὶ μιν ἔδωκ' ἐὼν μῆλων θέσαν ἤρανον, ὅσ' ἐνέμοντο
 ἄμ' πεδίον Φθίης Ἀθαμάντιον, ἄμφι τ' ἔρουμνην
 615 Ὀθρυν, καὶ ποταμοῦ ἱερὸν ῥόον Ἀπιδανοῖο.
 Ἦμος δ' οὐρανόνθεν Μινωίδας ἔφλεγε νήσους
 Σείριος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν ἔην ἄκος ἐνναέτησιν,
 τῆμος τόν γ' ἐκάλεσσαν, ἐφημοσύνης Ἐκάτοιο,
 λοιμοῦ ἀλεξητῆρα. Λίπεν δ' ὅ γε πατὴρ ἐφετμῇ
 520 Φθίην, ἐν δὲ Κέῳ κατενάσσατο, λαὸν ἀγείρας
 Παβράσιον, τοίπερ τε Λυκαόνος εἰσι γενέθλης·
 καὶ βωμὸν ποίησε μέγαν Διὸς Ἰκαμαιοῖο,
 ἱερά τ' εὖ ἔβρεξεν ἐν οὐρεσιν ἀστέρι κείνῳ
 Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διὶ, τοῖο δ' ἔκητι
 625 γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσιαι ἐκ Διὸς αὐραὶ
 ἤματα τεσσαράκοντα· Κέῳ δ' ἔτι νῦν ἱερῆς
 ἀντολέων προπάροιθε Κυνὸς βρέζουσι θυηλάς.
 Καὶ τὰ μὲν ὧς ὑδέονται ἀριστῆες δὲ κατ' αὐθι
 μίμονο ἐροκόμενοι· ξεινήϊα δ' ἀσπετα Θυνοὶ
 530 πᾶν ἡμᾶρ Φινῆϊ χαριζόμενοι προΐαλλον.
 Ἐκ δὲ τόθεν μακάρεσσι δωδέκα δωμήσαντες
 βωμὸν ἄλδς ῥηγμῖνι πέρην, καὶ ἐφ' ἱερά θέντες,
 νῆα θοῆν εἰσβάνον ἐρεσέμεν, οὐδὲ πελείης
 τρήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσιν· ἀλλ' ἄρα τήνγε
 635 δειματι πεπτηυῖαν ἐξέφερε χεῖρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφημος, γαίης δ' ἄπο διπλόα πείσματ' ἔλυσαν.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην προτέρω λάθον ὀρυθηθέντες.
 Αὐτίκα δ' ἐσσυμένως νεφέλης ἐπιβᾶσα πόδεσσι
 κούφης, ἣ κε φέροι μιν ἄφαρ, βριαρὴν περ εἴουσαν,
 540 σεύατ' ἵμεν πόντονδε, φίλα φρονέουσ' ἐρέτησιν.
 Ὡς δ' ὅτε τις πάτρηνδε ἀλώμενος, ὅδ' αὖτε πολλὰ
 πλαζόμεθ' ἀνθρωποι τετληότες, οὐδέ τις αἶα
 τηλουρὸς, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσὶ κέλευθοι,
 σφωϊτέρους δ' ἐνόησε δόμους, ἄμυδις δὲ κέλευθος
 645 ὑγρὴ τε, τραφερή τ' ἰνδάλλεται, ἄλλοτε δ' ἄλλη
 δξέα πορφύρων ἐπιμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·
 ὧς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς αἶξασα
 θῆκεν ἐπ' ἀξείνιοιό ποδάς Θυνηίδος ἀκτῆς.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχολιοῖο πόρου στενωπὸν ἵκοντο
 650 τρηχέης σπιλάδεσιν ἐεργμένον ἀμφοτέρωθεν,
 δινῆεις δ' ὑπένερθεν ἀνακλύζεσκον ἰούσαν
 νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωσε νέοντο,
 ἥδη δὲ σφίσι δούπος ἀρασσομένων πετρῶν
 νωλεμές οὐατ' ἔβαλλε, βῶνον δ' ἄλιμυρέες ἀκταί,
 655 δὴ τότε ἔπειθ' ὁ μὲν ὄρωτο πελειάδα χεῖρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφημος πρῶρης ἐπιβήμεναι· οἱ δ' ὑπ' ἀνωγῆ
 Τίφυος Ἀγνιαδάο θελήμονα ποιήσαντο
 εἰρεσίην, ἵν' ἔπειτα διέκ πέτρας ἐλάσειαν,
 κάρτει ᾧ πῖσυνοι. Τὰς δ' αὐτίκα λοίεθιον ἄλλον
 660 οἰγομένας ἀγκῶνα περιγνάμψαντες ἴδοντο·
 Σὺν δὲ σφιν χύτο θυμὸς ὁ δ' αἶξαι πτερύγεσιν

(*Thessali*), illam igitur ob-amorem deus reddidit Nympham] ibi longævam et venatricem : filium vero abstulit infantem, Chironis in antris educandum.

Quare etiam adulto deæ nuptias conciliarunt

Musæ, medicinamque et vaticinia docuerunt :

atque eum suorum pecorum constituerunt custodem, quotquot pascebantur] in campo Phthiæ Athamantio et circa celsum]

Othryn atque fluminis sacram undam Apidani.] Quando vero cœlitus Minoidas urebat insulas (*Cycladas*)]

Sirius, neque diu erat remedium incolis,

tum hunc invocarunt, jussu Apollinis,

famis defensorem. Reliquerat vero ille patris jussu

Phthiam, et in Ceo habitavit, populo congregato

Parrhasio, qui quidem ex Lycaonis sunt genere :

atque aram exstruxit magnam Jovis Icmæi (*humidi*),

sacraque rite fecit in montibus stellæ illi

Sirio, ipsique Saturnio Jovi, cujus-rei causa

terram refrigerant etesiæ a Jove missæ auræ

per-dies quadraginta : Ceoque etiamnum sacerdotes

ante ortum Canis operantur sacris.

Atque hæc quidem sic canuntur. Heroes vero ibi

manserunt defenti : hospitalia vero *dona* larga Thyni

quotidie Phineo gratificantes attulerunt.

Exinde beatis (*diis*) duodecim exstructa

ara maris ad-littus ulterius, atque sacris impositis

navem celerem ingressi sunt ad-remigandum, nec columbæ

pavidæ oblitii sunt secum *ducendæ* : sed sane eam

præ-timore lapsam sua gestavit manu prehensam

Euphemus ; a terra vero duplicata retinacula solverunt

Neque sane Minervam latuerunt ulterius profecti.

Statim enim *ea* celerrime nubem ingressa pedibus

levem, quæ ferret ipsam propere, quanquam gravem,

cœpit ire ad-mare, bene cupiens nautis.

Sicut autem, quando quis e-patria evagans, ut sæpe

errare homines sustinent, nec quædam terra

[remota *apparet*, omnes vero in-conspectu sunt viæ,

suas *ille* cogitat ædes, simulque via

et humida (*marina*) et sicca (*terrestris*) observatur, *ipse*

nunc-huc nunc-illuc] acriter meditans intendit oculos :

sic igitur celeriter filia Jovis delapsa,

posuit in inhospitali pedes Thyneo littore.

At illi cum jam ad tortuosi vadi angustias venissent,

asperis scopulis conclusas utrimque,

vorticosis autem subtus allueret euntem

navem fluxus, multum vero metuentes ulterius navigarent,

jamque ipsis fragor confligentium scopulorum

continuo aures feriret, et reboarent mari-percussa littora,

jam deinceps surrexit columbam manu tenens

Euphemus, proram ut-conscenderet : illi vero jussu

Tiphysis Agniadæ proutam exercuerunt

remigationem, ut deinde per rupes agerent

robore suo freti. Illas [autem (*petras*) statim novissime

omnium] apertas, sinum circumvecti, conspexerunt.

Ipsis vero conturbatus-est animus ; at, quæ-ferretur alis,

Εὐφημος προέηκε πελειάδα· τοὶ δ' ἅμα πάντες
 ἕειραν κεφαλὰς ἐσορῶμενοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
 ἔπτωτο· ταὶ δ' ἄμυδις πάλιν ἀντία ἀλλήλησιν
 205 ἄμφω ἁμῶ ξυνιοῦσαι ἐπέκτυπον. Ἄρτο δὲ πολλῆ
 ἄλμη ἀναθρασθεῖσα, νέφος ὡς· αὔε δὲ πόντος
 σμερδαλέον· πάντη δὲ περὶ μέγας ἔβρεμεν αἰθήρ.
 Κοῖλαι δὲ σπήλυγγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχέας
 κλυζούσης ἄλως ἔνδον ἐβόμβεον· ὑψόθι δ' ὄχθης
 570 λευκῆ καχλάζοντος ἀνέπτυε κύματος ἄχρη.
 Νῆα δ' ἔπειτα πέριξ εἶλει βόος· Ἄκρα δ' ἔκοψαν
 οὐραία πτερὰ ταί γε πελειάδος· ἡ δ' ἀπόρουσεν
 ἀσκηθῆς. Ἐρέται δὲ μέγ' ἴαχον ἔκραγε δ' αὐτὸς
 Τίφυς ἔρεσσεύμεναι κρατερῶς. Οἴγοντο γὰρ αὐθις
 575 ἀνδιχα. Τοὺς δ' ἐλάοντας ἔχεν τρώος, ὄφρα μιν αὐτῆς
 πλημμυρὶς παλίνορος ἀνερχομένη κατένεικεν
 εἶσω πετράων. Τότε δ' αἰνότατον δέος εἶλεν
 πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὄλεθρος.
 Ἦδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ πλατῆς εἶδετο Πόντος,
 580 καὶ σφίσι ἀπροφάτως ἀνέδυ μέγα κῦμα πάροιθεν
 κυρτὸν, ἀπομῆγῃ σκοπιῆ ἴσον· οἱ δ' ἐσιδόντες
 ἤμυσαν λοῖοῖσι καρχάσιν. Εἶσατο γὰρ βα
 νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμικαλύσειν.
 Ἄλλὰ μιν ἔφθη Τίφυς ὑπ' εἰρησῆ βαρούθουσαν
 585 ἀγχαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὸ τρόπιν ἐξεκυλίσθη.
 Ἐκ δ' αὐτὴν πρύμνηθεν ἀνείρυσε τηλόθι νῆα
 πετράων· ὑψοῦ δὲ μεταχρονίη πεφόρητο.
 Εὐφημος δ' ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάσκειν ἑταίρους
 ἐμβάλεῖν κώπιην ὅσον σθένος· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 590 κόπτον ὕδωρ. Ὅσον δ' ἂν ὑπέικαθε νηῦς ἐρέτησιν,
 δις τόσον ἂψ ἀπόρουσεν· ἐπεγνάμπτοντο δὲ κώπαι,
 ἧῦτε καμπύλα τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
 Ἔνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα κατρηφές ἔσσυτο κῦμα.
 Ἦ δ' ἄφαρ, ὥστε κύλινδρος, ἐπέτρεχε κύματι λάθρω
 595 προπροκαταίγδην κοίλης ἄλως. Ἐν δ' ἄρα μέσσαις
 Πληγάσι δινηεῖς εἶχεν βόος· αἱ δ' ἐκάτερθεν
 σεῖόμεναι βροόμεον· πεπέδητο δὲ νῆα δοῦρα.
 Καὶ τότε Ἀθηναίη στυβαρῆς ἀντέσπασε πέτρης
 σκαιοῖ, δεξιτερῆ δὲ διαμπερές ὥσε φέρεσθαι.
 600 Ἦ δ' ἰκέλη πτερόεντι μετῆρος ἔσσυτ' οἰστώ.
 Ἐμπερ δ' ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα
 νωλεμὲς ἐμπλήξασαι ἐναντία. Αὐτὰρ Ἀθήνη
 Οὐλυμπόνδ' ἀνόρουσεν, ὅτ' ἀσκηθεῖς ὑπάλυξαν.
 Πέτραι δ' εἰς ἓνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλησιν
 605 νωλεμὲς ἐρρίζωθεν, ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν
 ἐκ μακάρων, εὔτ' ἂν τις ἰδὼν διὰ νηὶ περήση.
 Οἱ δὲ που ἀκρυόντος ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο,
 ἡέρα παπταίνοντες ἁμῶ, πέλαγός τε θαλάσσης
 τῆλ' ἀναπεπταμένον. Δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Αἴδαο
 610 σῶεσθαι· Τίφυς δὲ παροίτατος ἤρχετο μύθων.
 Ἔλομαι αὐτῇ νηὶ τόγ' ἔμπεδον ἐξαλέσθαι
 ἡμέας· οὐδὲ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσον Ἀθήνη,
 ἢ οἱ ἐνέπνευσεν θεῖον μένος, εὔτέ μιν Ἄργος
 γόμφουσι συνάρασσε· θέμις δ' οὐκ ἔστιν ἄλδιναί.
 615 Αἰσονίδη, τὴν γὰρ βασιλῆος ἐφετμήν,

Euphemus dimisit columbam : isti una omnes
 erexerunt capita intuentes : hæc per ipsas (*petras*)
 volavit, quæ simul rursus adversæ sibi-invicem
 ambæ una coeuntes insonuerunt. Exstitit vero multa
 unda ebulliens nubis instar, resonuitque pontus
 horrendum; undique vero magnus circumfremuit æther.
 Cavæ autem speluncæ sub saxis asperis
 alluente mari intus murmurarunt : summumque in-littus
 alba æstuantis emissa-est fluctus spuma.
 Navemque deinde circumegit fluxus. Summas autem ab-
 sciderunt] caudæ pennas illæ (*petræ*) columbæ : ipsa ta-
 men evasit] incolumis. Nautæ vero valde acclamabant :
 altaque-voce-jussit ipse] Tiphys *eos* remigare valide. Ape-
 riebantur enim rursus] divisæ. Hos vero remigantes tenuit
 terror, donec eam iterum] æstus reciproco-fluxu revertens
 deduxit] intra petras. Tum vero gravissimus metus cepit
 omnes : capiti enim inevitabile impendebat exitium.
 Jam vero hinc et illinc latus perspiciebatur Pontus,
 atque ipsis improvise ortus-est ingens fluctus coram
 inflexus, prærupto scopulo similis : illi *eo* conspecto
 declinarunt obliquis capitibus. Videbatur enim profecto
 navem super omnem illapsurus-et *eam* obruturus-esse.
 At eum prævertit Tiphys remigatione gravatam *navem*
 relaxans : ille (*fluctus*) multus sub carinam devolutus-est,
 ipsamque a-puppi extulit longe navem
 supra-petras. In-summo vero diu ferebatur.
 Sed Euphemus omnes ambiens acclamavit socios,
 ut-incumberent remis totis viribus : illi cum-clamore
 pulsabant aquam. Quantum vero cedebat navis remigibus,
 bis tantum *aqua* resiliit : incurvabanturque remi,
 velut inflexi arcus, summa-vi-nitentibus heroibus.
 Tum statim deinde altus irruiet fluctus,
 illa vero repente, uti cylindrus, incurrit fluctu vehementi
acta] cum-impetu in-tumidum mare : inque mediis sane
 Symplegadibus vorticosus tenuit fluxus : istæ utrimque
 commotæ fremuerunt : impediabantur vero navalia ligna
 (*navis*).] Atque tum Minerva a-solida *eam* revulsit rupe
 sinistra, dextra vero per *saxa* protrusit ut-ferretur.
 Illa similis alatæ sublimis ferrebatur sagittæ.
 Attamen aplustris abscederunt summas extremitates
 extemplo confligentes adversæ. At Minerva
 in-Olympum rediit, quando salvi evaserant.
 Petræ autem in unum locum prope inter-se *conjunctæ*
 continuo radicabantur, quod quidem fatale erat
 a diis, quando quis conspectas eas navi pervectus-fuerit.
 Illi vero a diro respirarunt jam metu,
 aërem conspicientes simul, altumque maris
 longe patens. Profecto enim cogitarunt *se* ex orco
 servatos-esse. Tiphys vero primus cepit dicere :
 Spero, ipsa navi illud tuto effugisse
 nos : neque alius quis in causa *est* quam Minerva,
 quæ ei (*navi*) inspiravit divinam vim, quando eam Argus
 clavis compingebat : fas igitur non est *eam* vinci.
 Jason, tu igitur tui regis mandatum,

εὔτε διέκ πέτρας φυγείν θεὸς ἡμῖν ὄπασσεν,
μηκέτι δεῖδιθι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους
εὐπαλέας τελέεσθαι Ἀγνορίδης φάτο Φινεύς.

Ἦ ῥ' ἅμα καὶ προτέρωσσε παραὶ Βιθυνίδα γαίαν
621 νῆα διέκ πέλαγος σέυην μέσον. Αὐτὰρ ὁ τόνγε
μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήθην προσέειπεν.

Τίφῦ, τί δὴ μοι ταῦτα παρηγόρειε ἀχέοντι;
Ἥμβροτον, ἀσάμην τε κακῆν καὶ ἀμήχανον ἄτην.

Χρῆν γὰρ ἐφιεμένοιο καταντικρὺ Πελίαιο
625 αὐτίκ' ἀνήσασθαι τόνδε στόλον, εἰ καὶ ἔμελλον

νηλεῶς μελεῖστί κεδαίομενος θανέεσθαι·
νῦν δὲ περισσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας

ἔσκειμαι, στυγῶν μὲν ἄλδ' κρυδέοντα κέλευθα
νηὶ διαπλώειν, στυγῶν δ', ὅτ' ἐπ' ἡπίροιο

630 βαίνομεν. Πάντη γὰρ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἔασιν.

Αἰεὶ δὲ στονόεσσαν ἐπ' ἤματι νύκτα φυλάσσω,
ἔξοτε τὸ πρῶτιστον ἐμῆν χάριν ἡγερέθεσθε,

φραζόμενος τὰ ἕκαστα· σὺ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις,
οἶον ἔης ψυχῆς ἀλέγων ὑπερ· αὐτὰρ ἔγωγε

635 εἶο μὲν οὐδ' ἠθαῖον ἀτύχομαι· ἀμφὶ δὲ τοῖο
καὶ τοῦ ὁμῶς, καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων δεῖδι' ἐταίρων,

εἰ μὴ ἐς Ἑλλάδα γαίαν ἀπήμονας ἄμμε κομίσσω.

Ὡς φάτ' ἀριστήν περὶ μένος· οἱ δ' ὁμάθησαν
θαρσαλέοις ἐπέεσσιν. Ὁ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθη

640 κεκλωμένον, καὶ ῥ' αὐτίς ἐπιβρήθην μετέειπεν.
Ὡ φίλοι, ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἐνὶ θάρσος ἀέξω.

Τούνεκα νῦν, οὐδ' εἰ κε διέξ' Αἴδαο βερέθρων

στελλοίμην, ἔτι τάρβος ἀνάφομαι, εὔτε πέλεσθε
ἔμπεδοι ἀργαλέοις ἐνὶ δειμάσιν. Ἄλλ' ὅτε πέτρας

645 Πηγαδάς ἐξέπλωμεν, οἷομαι οὐκ ἔτ' ὀπίσσω
ἔσσεσθαι τοῖόνδ' ἔτερον φόβον, εἰ ἔτεον γε

φραδμοσύνη Φινῆος ἐπισπόμενοι νεόμεσθα

Ὡς φάτο, καὶ τοίων μὲν ἐλώφρον αὐτίκα μύθων,
εἰρεστή δ' ἀλάστον ἔχον πόνον· αἴψα δὲ τοίγε

650 Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, σκόπελόν τε Κολώνης,
ἄκρην δ' οὐ μετὰ θητὰ παρεξένοντο Μέλαιναν,

τῆ δ' ἄρ' ἔτι προχὰς Φυλλήϊδας, ἔνθα πάροιθεν
Διψακὸς υἱ' Ἀθάμαντος εἰς ὑπέδεκτο δόμοισιν,

ὑππότη ἅμα κριῶ φεῦγεν πόλιν Ὀρχομενοῖο·

655 τίκατε δὲ μὲν Νύμφη λειμωνιάς· οὐδέ οἱ ὕβρις
ἦνδανεν, ἀλλ' ἐθελήμους ἐφ' ὕδασι πατρὸς εἶο

μητέρι συνναίεσκεν, ἐπάκτια πάωα φέρβων.

Τοῦ μὲν θ' ἱερὸν αἴψα, καὶ εὐρείας ποταμοῖο
ἠϊόνας, πεδίον τε, βαθυβρέιοντά τε Κάλπην

660 δερκόμενοι παραμειβόν, ὁμῶς δ' ἐπὶ ἤματι νύκτα
νήνεμον ἀκαμάτησιν ἐπεβῶνόντ' ἐλάττησιν.

Οἷον δὲ πλάδῶσσαν ἐπισχίζοντες ἄρουραν
ἐργατῖναι μογέουσι βόες, πέρι δ' ἄσπετος ἰδρὸς

εἴβεται ἐκ λαγόνων τε καὶ ἀγένο' ὄμματα δὲ σφιν
665 λοξὰ παραστροφῶνται ὑπὸ ζυγοῦ· αὐτὰρ αὐτμῆ

αὐαλέη στομάτων ἄμοτον βρέμει· οἱ δ' ἐνὶ γαίῃ
χηλάς σκηρίπτοντε πηνημέριοι πονέονται·

τοῖς ἱκέλοι ἤρωες ὑπέξ' ἄλδ' εἴλικον ἔρετμά. [λίην
Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' πω φάος ἄμβροτον, οὐτ' ἔτι

quando per saxa fugere dea nobis concessit,
ne-amplius reformida tantopere : quoniam in posterum
labores] faciles perfectum-iri Agenorides dixit Phineus.

Dixit igitur et simul ulterius, ad Bithynicam terram,
navem per mare compulit medium. At ille (Jason) hunc
blandis verbis vicissim allocutus-est :

Tiphy, cur tandem mihi haec dicis dolenti ?

Peccavi, et contraxi malam atque irreparabilem calamita-
tem.] Oportebat enim me, jubenti resistentem Peliae,
statim recusare hanc expeditionem, si vel fuisset
misere membratim dissectus periturus :

nunc vero ingentem metum et intolerabiles curas
sustineo, et veritus maris horrendas vias

navi permeare, et metuens quando in terram
escendamus : ubique enim improbi homines sunt.

Semper vero gemitu-plenam post diem noctem pervigilo,
ex-quo primum mea gratia convenistis,

cogitans singula : tu vero facile dicis,

tantum tua de anima curam-gerens. At ego
de-me ne tantillum quidem sum-sollicitus : sed propter

hunc] et illum simul et, te et alios metuo socios,
ne non in Graecam terram salvos nos reducam.

Sic dixit heroas exploratorus : illi vero una exclama-
runt] animosis vocibus. Ipse autem animo intus laetabatur

cohortantibus illis, atque rursus aperte dixit :

Amici, in vestra virtute fiduciam colloco.

Quare nunc, ne si per orci quidem voragines
proficiscerer, amplius pavorem induam, cum sitis

constantes gravibus in periculis. At cum ex-petris
Symplegadibus enavigaverimus, opinor non amplius postea

fore talem alium timorem, si recte quidem
consilio Phinei obsecuti iter-facimus.

Sic fatus-est, et a-talibus quidem destiterunt statim col-
loquiis,] remigando vero irrequietum exercuerunt laborem:

ocysus vero illi] Rhebam rapidum fluvium, scopulumque
Coloniae] et promontorium non ita-diu post praeternaviga-
runt Nigrum,] post hoc vero ostia Phyllidis, ubi olim

Dipsacus filium Athamantis suus exsuperat aedibus,
quando una-cum ariete fugerat urbem Orchomeni :

peperat vero eum Nympha pratensis, neque illi injuria
placuit, sed lubens ad aquas patris sui

cum matre habitavit, littorales greges pascens.
Ejus quidem fanum statim, et lati fluvii

littora campumque et profunde-fluentem Calpen
conspectum praetervecti-sunt, simulque cum die noctem

tranquillam indefessis exercuerunt remigiis.
Quemadmodum vero udim scindentas arum

operarii laborant boves, undique vero largus sudor
destillat de lateribus et cervice : oculi vero ipsi

obliqui distorquentur sub jugo : at anhelitus
siccus ab-oribus nunquam-non fremit : ipsi in terra

ungulas infigentes toto-die exercentur :

his similes heroes per mare traxerunt remos.

Quando autem nondum lux alma, neque amplius nimia

670 ὄρφαναίη πέλεται, λεπτόν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ
 φέγγος, ὅτ' ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέουσιν,
 τήμος ἐρημαίης νήσου λιμέν' εἰσελάσαντες
 Θυνιάδος, καμάτῳ πολυτῆμονι βαῖνον ἔραξε.
 Τοῖσι δὲ Λητοῦς υἱός, ἀνερχόμενος Λυκίηθεν
 675 τῆλ' ἐπ' ἀπειρονα δῆμον Ὑπερβορέων ἀνθρώπων,
 ἐξεφάνη· χροῦσοι δὲ παρειάων ἐκάτερθεν
 πλοχμοὶ βοτρυόεντες ἐπεβρῶοντο κίοντι·
 λαίῃ δ' ἀργύρεον νόμα βίον, ἀμφὶ δὲ νότοις
 ἰοδόκη τετάνυστο κατωμαδόν· ἥ δ' ὑπὸ ποσσὶν
 680 σείετο νῆσος θλη, κλύζεν δ' ἐπὶ κύματα χέρσῳ.
 Τοὺς δ' ἔλε θάμβος ἰδόντας ἀμήχανον· οὐδέ τις
 ἀντίον αὐγάσασθαι ἐς ὄμματα καλὰ θεοῖο. [ἔτλη
 Στᾶν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπι χθονός· αὐτὰρ ὀτηλοῦ
 βῆ β' ἴμεναι πόντονδε δι' ἠέρος· οἱ μὲ δὲ τοῖον
 685 Ὀρφεὺς ἔφατο μῦθον, ἀριστήεσσι πιφαύσκων.
 Εἰ δ' ἄγε δὴ, νῆσον μὲν Ἐωῖοῦ Ἀπόλλωνος
 τήνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
 ἦψος μετιῶν· τὰ δὲ βέζομεν οἷα πάρεστι,
 βωμῶν ἀναστήσαντες ἐπάκτιον· εἰ δ' ἂν ὀπίσσω
 690 γαῖαν ἐς Αἰμονίην ἀσκηθέα νόστον ὀπάσῃ,
 δὴ τότε οἱ κεραῶν ἐπὶ μηρία θήσομεν αἰγῶν.
 Νῦν δ' αὖτως κνίσση λοιθῆσί τε μειλίξασθαι
 κέκλομαι. Ἄλλ' ἴληθι ἄναξ, ἴληθι φαανθείς.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμῶν τεύχοντο
 695 χερμάσιν· οἱ δ' ἀνὰ νῆσον ἐδίνεον, ἐξερέοντες
 εἰ κέ τιν' ἢ κεμάδων, ἢ ἀγροτέρων ἐσιδοῖεν
 αἰγῶν, οἷά τε πολλὰ βαθείη βόσκειται ὕλη.
 Τοῖσι δὲ Λητοῖδης ἄγρην πόρεν· ἐκ δὲ νῦν πάντων
 εὐαγέως ἱερῶ ἀνὰ διπλόα μηρία βωμῶ
 700 καίων, ἐπικλείοντες Ἐωῖοῦ Ἀπόλλωνα.
 Ἄμφι δὲ δαιομένοις εὐρὴν χορὸν ἐστήσαντο,
 καλὸν Ἰηπαιήον', Ἰηπαιήονα Φοῖβον
 μελόπομοι· σὺν δὲ σφιν εἰς πάϊς Οἰάγροιο
 Βιστονίη φόρμιγγι λιγείης ἤρχεν αἰοῖδης·
 705 ὣς ποτε πετραίη ὑπὸ δεираδί Παρνησοῖο
 Δελφίνην τῶσοισι πελώριον ἐξενάρριξεν,
 κοῦρος ἔων ἔτι γυμνός, ἔτι πλοκάμοισι γεγηθώς.
 Ἰλήχοις· αἰεὶ τοι, ἄναξ, ἄτμητοι ἔθειραι,
 αἰὲν ἀδήλητοι· τὼς γὰρ θέμις οἰόθι δ' αὐτῇ
 710 Λητῶ Κοιογένεια φίλαις ἐν χερσὶν ἀφάσσει.
 Πολλὰ δὲ Κωρύκεια Νύμφαι, Πλείστοιο θυγάτρεις,
 θαρσύνεσκον ἔπεσιν, Ἰήιε κεληγυῖαι·
 ἔνθεν δὴ τότε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοῖβῳ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε χορείη μέλψαν αἰοῖδῃ,
 715 λοιθαῖς εὐαγέσσει ἐπώμοσαν, ἧ μὲν ἀρῆξειν
 ἀλλήλοισι εἰς αἰὲν ἁμοροσύνησι νόοιο,
 ἀπτόμενοι θυέων· καὶ τ' εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
 κείσ' Ὀμονοίης ἱρὸν εὐφρονος, ὃ β' ἐκάμοντο
 αὐτοὶ, κωδίστην τότε δαίμονα ποραίνοντες.
 720 Ἦμος δὲ τρίτατον φάος ἤλυθε, δὴ τότε ἔπειτα
 ἀκραεὶ Ζεφυρίῳ νῆσον λίπον αἰθήεσσαν.
 Ἔνθεν δ' ἀντιπέρην ποταμοῦ στόμα Σαγγαρίου,
 καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν ἐριθηλέα γαῖαν,

caligo est, tenue vero succedit nocti
 lumen, quod quidem crepusculum expergefacti appellant,
 tum desertæ insulæ portum ingressi
 Thyniadis, labore ærumnoso escenderunt in-terram
 Illis vero Latonæ filius, revertens ex-Lycia
 procul ad immensum populum Hyperboreorum hominum,
 apparuit; aurei de genis utrimque
 cincinni racemorum-instar agitabantur eunti
 Sinistra argenteum versabat arcum, in tergo
 pharetra pendeat ab-humeris : sub pedibus autem
 concutiebaturs insula tota, volvebanturque undæ in terram.
 Illos vero occupavit pavor intuentes ingens : nec quisquam
 ausus-est] contra intueri oculos puleros dei.
 Stabant vultu-dimisso in terram : at ille longe
 perrexit ad-pontum per aërem : sero autem talem
 Orpheus habuit sermonem, ad-principes loquens :
 Agite igitur, insulam Eoi (*Matutini*) Apollinis
 hanc sacram appellemus, quia omnibus apparuit
 mane præteriens : ea autem sacrificabimus, quæ adsunt,
 ara exstructa littorali : quodsi postea
 terram in Hæmoniam saluum reditum præstiterit,
 tum ei cornutarum femora imponemus caprarum.
 Nunc autem sic (*ut possumus*) adipe et libationibus *eum*
 placari] jubeo. At *tu* propitius-esto, rex, propitius-esto
 præsens.] Sic igitur dixit : alii autem statim aram confe-
 cerunt] elapillis : alii insulam obierunt investigaturi,
 an vel hinnulorum quendam vel sylvestrium conspicerent
 caprearum, qualia *animalia* multa in-profunda aluntur
 silva.] Iis vero Apollo prædam objecit : ex omnibus igitur
 rite in-sacro duplicata (*duplici omento involuta*) femora
 altari] combuserunt, celebrantes Matutinum Apollinem.
 Sed circa incensa (*exta*) amplum chororum instituerunt,
 pulcrum Iepæonem, Iepæonem Phœbum
 cantantes : cum iis vero egregius Cæagri filius
 Bistonía (*Thracia*) cithara argutum incepit cantum :
 quemadmodum olim saxosis sub jugis Parnassi
 Delphinem (*draconem*) sagittis immanem confecerit,
 puerquom-esset adhuc nudus, adhuc cincinnis gaudens.
 (Da veniam! semper tibi, rex, intonsi crines,
 semper illæsi : ita enim fas est : sola autem ipsa
 Latona Cæo-genita caris manibus *tuos crines* attrahat.)
 Quomodo vero multum Coryciæ nymphæ, Plisti filix,
 hortatæ-sint *eum* verbis, Ieie (*emittens sagittas*) clamantes
 unde jam illud pulchrum canticum (*Iepæon*) exstitit
 Phœbo.] At postquam eum choro celebraverunt cantu,
 inter-libationes puras conjurarunt, *se* opitulaturos-esse
 sibi-invicem semper concordibus animis,
 attingentes sacra : atque adhuc nunc perstat
 ibi Concordiæ templum benevolæ, quod fabricati-sunt
 ipsi, celeberrimam tum deam colentes.
 Ubi vero tertia lux exorta-est, tum deinde
 vehemente Zephyro *spirante* insulam Siquerunt celsam.
 Inde ex-adverso fluvii os Sangarii
 et Mariandynorum virorum admodum-virentem terram

- ἦ δὲ Λύκοιο βέεθρα, καὶ Ἄνθεμοισίδα λίμνην
 725 δερκόμενοι παράμειβον· ὑπὸ πνοιῆ δὲ κάλιως
 ὄπλα τε νῆα πάντα τινάσσετο νισσομένοισιν.
 Ἦῶθεν δ' ἀνέμοιο διὰ κνέφας εὐνηθέντος,
 ἀσπασίως ἄκρης Ἄχερουσίδος ὄρμον ἴκοντο.
 Ἦ μὲν τε κρηνοῖσιν ἀνίσχεται ἠλιβάτοισιν,
 730 εἰς ἄλα δερκομένη Βιθυνίδα· τῆ δ' ὑπο πέτραι
 λισσάδες ἐβρίζωνται ἀλίβρογοι· ἀμφὶ δὲ τῆσιν
 κῦμα κυλινδόμενον μεγάλα βρέμει· αὐτὰρ ὑπερθεν
 ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν.
 Ἐκ δ' αὐτῆς εἴσω κατακέκλιται ἡπειρόνδε
 735 κοιλῆ ὑπαιθα νάπη, ἵνα τε σπέος ἔστ' Ἀΐδαο
 ὕλη καὶ πέτρῃσιν ἐπηρεφές, ἔνθεν αὐτμῆ
 πηγυλῆς, ὀκρυθέντος ἀναπνεύουσα μυχοῖο
 συνεχῆς, ἀργινόεσσαν ἀεὶ περιτέροφε πάχνην,
 ἦτε μεσημβριώωντος ἰαίνεται ἡλιόιο.
 740 Σιγῆ δ' οὐ ποτε τήν γε κατὰ βλοσυρὴν ἔχει ἄκρην,
 ἀλλ' ἀμυδις πόντοιο θ' ὑποστένει ἠχέηεντος,
 φύλλων τε πνοιῆσι τινασσομένων μυχίησιν.
 Ἔνθα δὲ καὶ προχοαὶ ποταμοῦ Ἄχέροντος ἔασιν,
 ὅστε διῆς ἄκρης ἀνερεύεται εἰς ἄλα βάλλων
 745 ἡῶν· κοιλῆ δὲ φάραγξ κατὰγει μιν ἄνωθεν.
 Τὸν μὲν ἐν ὀψιγόνοισι Σουναύτην ὀνόμησαν,
 Νισαῖο Μεγαρῆες, ὅτε νάσσεσθαι ἔμελλον
 γῆν Μαριανδυνῶν. Δὴ γὰρ σφέας ἐξεσάωσεν
 αὐτῆσιν νήεσσι, κακῆ χρίμψαντας ἀέλλη.
 750 Τῆ ρ' οἴγ' αὐτίκα νηὶ διῆς Ἄχερουσίδος ἄκρης
 εἰσωποῖ, ἀνέμοιο νέον λήγοντος, ἔκελσαν.
 Οὐδ' ἄρα δηθὰ Λύκον, κείνης πρόμον ἡπειροιο,
 καὶ Μαριανδυνοῦς λάθον ἀνέρας ὄρηθέντες
 αὐθένται Ἀμύκοιο κατὰ κλέος, ὃ πρὶν ἄκουσι·
 755 ἀλλὰ καὶ ἄρθμον ἔθεντο μετὰ σφίσι τοῖο ἔκρητι
 Αὐτὸν δ' ὅσπερ θεὸν Πολυδεύκεα δεξιόωντο
 πάντοθεν ἀγρόμενοι· ἐπειθὲ μάλα τοῖ γ' ἐπὶ δηρὸν
 ἀντιβίην Βέβρυξιν ὑπερφάλοις πολέμιζον.
 Καὶ δὴ πασσυδίῃ μεγάρων ἔντοσθε Λύκοιο
 760 κείν' ἤμαρ φιλότῃ, μετὰ πτολίεθρον ἰόντας,
 δαίτην ἀμφίεπον τέτροποντὸ τε θυμὸν ἔπασσιν.
 Αἰσονίδης μὲν οἱ γενεὴν καὶ οὐνομ' ἐκάστου
 σφωϊτέρων μυθεῖθ' ἐτάρων, Πελίαό τ' ἐφετμάς,
 ἦ δ' ὡς Λημνιάδεσσιν ἐπέξεινοῦντο γυναιξίν,
 765 ὅσσα τε Κύζικον ἀμφὶ Δολιονίην ἐτέλεσσαν·
 Μυσίδα δ' ὡς ἀφίκοντο Κίον θ', ὅθι κάλλιπον ἦρω
 Ἡρακλέην ἀέκοντι νόφ, Γλαυκού τ' ἐβάξιν
 πέφραδε, καὶ Βέβρυκας ὅπως Ἄμυκόν τ' ἐδάϊξαν·
 καὶ Φινῆος ἔειπε θεοπροπίας τε δύνῃ τε,
 770 ἦ δ' ὡς Κυανέας πέτρας φύγον, ὅς τ' ἀβόλησαν
 Λητοῖδῃ κατὰ νῆσον. Ὁ δ' ἐξείης ἐνέποντος
 ἔλεγετ' ἀκουῆ θυμὸν· ἄλγος δ' ἔλεν Ἡρακλεῖ
 λειπομένω, καὶ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετηύδα.
 Ἦ φίλοι, οἴου φωτὸς ἀποπαραγθέντες ἀρωγῆς
 775 πείρετ' ἐς Αἰθήτην τόσσον πλόον. Εὖ γὰρ ἐγὼ μιν
 Δασκάλου ἐν μεγάροισι καταυθόθι πατρὸς ἐμοῖο
 οἶδ' ἐσιδὼν, ὅτε δεῦρο δι' Ἀσιδος ἡπειροιο

et Lyci fluenta, et Anthemoisida paludem
 conspicientes prætervecti-sunt; flatu autem rudentes
 armaque navalia omnia quatiebantur currentibus.
 Mane autem, vento per noctem sedato,
 lubenter in promontorii Acherusidis portum pervenerunt.
 Illud quidem præcipitiis eminet celsis
 in mare spectans Bithynicum: sub eo autem petræ
 læves radicanur mari-immersæ: circa quas
 fluctus se-volvens vehementer fremit: at supra
 amplæ platani in summo promontorio enatæ-sunt.
 Ex eo intus declinatur versus-continentem
 cava ex-obliquo convallis, ubi antrum est Orci
 silva et saxis opacum, unde vapor
 frigidus, ex-horribili exhalatus recessu
 continenter, albicantem semper gignit pruinaam,
 quæ meridiano liquescit sole.
 Silentium vero numquam illud terribile tenet promonto-
 rium,] immo simul et ponto ingemit resonante,
 et foliis a-ventis agitatissimis.
 Ibi etiam ostia fluvii Acherontis sunt,
 qui e promontorio eructatur, in mare immissus
 orientale: cava autem vallis defert eum desuper.
 Hunc inter posteros Soonautem (naves servantem) apper-
 larunt] Nisæi Megarenses, quando habitaturi erant
 in-terra Mariandynorum. Sane enim ipsos servaverat
 cum navibus, in-malam cum-incidissent procellam.
 Huc igitur illi (Argonautæ) statim navi per Acherusium
 promontorium] penetrantes, vento modo cessante, appu-
 lerunt.] Nec sane diu Lycum, illius principem continentis,
 atque Mariandynos latuerunt viros advecti,
 interfectores Amyci ex fama, quam antea audiverant;
 sed et amicitiam iniurunt cum ipsis propterea.
 Ipsumque tanquam deum Pollucem salutarunt
 undique congregati: quoniam et ipsi admodum diu
 contra Bebrycas insolentes bellum-gesserant.
 Atqui omnes-confertim, in ædibus Lyci,
 illo die amice, in urbem profecti,
 epulas celebrarunt, et oblectarunt animum sermonibus.
 Jason quidem ei (Lycos) genus et nomen cujusvis
 suorum enarravit sociorum, Peliaque mandata,
 et quemadmodum a-Lemniis excepti-hospitio-fuerint mu-
 lieribus,] quæque apud Cyzicum Dolioniam perfecerint.
 In-Mysiam uti venerint Ciumque, ubi reliquerint heroëum
 Herculem invito animo, Glaucoque oraculum
 exposuit, et Bebrycas quomodo Amycumque interemerint:
 ac Phinei narravit et vaticinia et calamitatem,
 et quomodo Cyaneas petras effugerint, utque obvii-facti
 sint] Apollini in insula. Ille vero (Lycus) deinceps narra-
 tem] audiens oblectabatur animo: sed dolor eum cepit
 ob-Herculem] relictum, atque talia verba ab-omnes locutus
 est:] Amici, quanti viri destituti auxilio
 conficitis ad Æeten tantum iter. Bene enim ego ipsum
 Dasyli in ædibus hie, patris mei,
 novi conspectum, quando huc per Asiæ continentem

πειδὸς ἔβη, ζωστήρα φιλοπολέμοιο κομίζων
 Ἰππολύτης· ἐμὲ δ' εὔρε νέον χροάοντα ἰούλους.
 780 Ἐνθα δ' ἐπὶ Πριοῦλο κασιγνήτοιο θανόντος
 ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι, ὄντινα λαὸς
 οἰκτίστοις ἐλέγοισιν δδύρεται ἐξέτι κείνου,
 ἀθλεύων Τιτίην ἀπεκαίνυτο πυγμαχέοντα
 καρτερόν, ὃς πάντεσσι μετέπρεπεν ἠϊθέοισιν
 785 εἰδὸς τ' ἠδὲ βῆιν· χαμάδις δέ οἱ ἦλας ὀδόντας.
 Αὐτὰρ ἑμοῦ Μυσοῖσιν ἐμῷ ὑπὸ πατρὶ δάμασσαν
 καὶ Φρύγας, οἳ ναίουσιν ἑμώλακας ἡμῖν ἀρούρας,
 φῦλά τε Βιθυνῶν αὐτῇ κτεατίσαστο γαίῃ,
 ἔστ' ἐπὶ Ῥηβαιοῦ προχοῆς σκύπελόν τε Κολώνης·
 790 Παφλαγόνες τ' ἐπὶ τοῖς Πελοπλήϊοι εἴκαθον αὐτως,
 ὄσσοις Βιλλαίοιο μέλαν περιάγνυται ὕδωρ.
 Ἀλλά με νῦν Βέβρυκες ὑπερβασίη τ' Ἀμύκοιο
 τηλόθι ναιετάοντος ἐνόσφισαν Ἡρακλῆος,
 ὃν ἀποτεμνόμενοι γαίης ἄλις, ὄφρ' ἐβάλλοντο
 795 οὔρα βαθυῤῥέοντος ὑπ' εἰαμνεαῖς Ὑπίοιο.
 Ἐμπης δ' ἐξ ἑμῶν ἔδοσαν τίσιν· οὐδὲ ἐ φημί
 ἤματι τῷδ' ἀέκητι θεῶν ἐπελάσσαι ἄρηα
 Τυνδαρίδην Βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέρα κείνον ἔπεφνον.
 Τῶν νῦν ἦντιν' ἐγὼ τίσαι χάριν ἄρκιος εἰμί,
 800 τίσω προφρονέως. Ἡ γὰρ θέμις ἠεδανοῖσιν
 ἀνδράσιν, εὔτ' ἄρξῳσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφείλιν.
 Ξυπὴ μὲν πάντεσσιν ἄροστολον ὕμῃν ἔπεςθαι
 Δάσκυλον ὄτρυνέω, ἐμὸν υἴέα· τοιοῦ δ' ἰόντος
 ἦτ' ἂν εὐξείνοισι διέξ ἄλλος ἀντιόιοιτε
 805 ἀνδράσιν, ὄφρ' αὐτοῖο ποτὶ στόμα Θερμῳδόντος.
 Νόσφι δὲ Τυνδαρίδαϊς Ἀχερουσίδος ὑψόθεν ἄρκως
 εἴσομαι ἱερὸν αἰπύ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
 ναυτίλοιο ἄμ πελάγος θηεύμενοι ἰλάσσονται
 καὶ κέ σπιν μετέπειτα πρὸ ἄστεος ὅα θεοῖσιν
 810 πίονας εὐαρότοιο γύας πεδίοιο ταμοίμη.
 Ὅως τότε μὲν δαῖτ' ἄμφι πανήμεροιο ἐψιόνωτο.
 Ἡρὶ γε μὴν ἐπὶ νῆα καθήσαν ἐγκονέοντες
 καὶ δ' αὐτὸς σὺν τοῖσι Λύκος κίε, μυροῖ ὀπάσσας
 δῶρα φέρειν· ἄμα δ' οὐα δόμον ἐκπεμπε νέεσθαι.
 815 Ἐνθα δ' Ἀθαντιάδην πεπρωμένη ἦλασε μοῖρα
 Ἰδμόνα, μαντοσύνησι κεκασμένον· ἀλλὰ μιν οὐ τι
 μαντοσύναϊ ἐσάωσαν, ἐπεὶ χρεὼ ἦγε δαμῆναι.
 Κεῖτο γὰρ εἰαμενῆ δονακώδεος ἐν ποταμοῖο
 ψυχόμενος λαγόνας τε καὶ ἄσπετον ἰλίῃ νηδὸν
 820 κάρπιος ἀργιόδων, ὄλοον τέρας, ὃν βα καὶ αὐταὶ
 Νύμφαι ἐλειονόμοιο ὑπεδείδισαν· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
 ἠείδει· οἷος δὲ κατὰ πλατὺ βόσκετο τίφος.
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἰλυόντος ἀνὰ θρωσμοὺς ποταμοῖο
 νίσσει· Ἀθαντιάδης δ' ἄρ' ἐκ ποθεν ἀφράστοιο
 825 ὕψι μάλ' ἐκ δονάκων ἀνεπάλεμνος ἦλασε μηρόν
 αἰγῶν, μέσσας δὲ σὺν ὀστέῳ ἴνας ἔκερσεν.
 Ὅξδ' ὃ γ' ἐκ κλάγξας οὐδεὶ πέσεν· οἱ δὲ τυπέντος
 ἀθρόοιο ἀντιάχθησαν. Ὅρεξάτο δ' αἰψ' ὄλοοιο
 Πηλεὺς αἰγανέην φυγάδ' εἰς ἔλος ὄρηθηέντος
 830 κάρπιου· ἔσσυτο δ' αὐτίς ἐναντίος· ἀλλὰ μιν Ἰδὰς
 οὔτασε, βεβρυγῶς δὲ θοῶν περικάππεσε δουρί.

pedestri-itiare venit, balteum bellorum-cupidæ ferens
 Hippolytæ; me vero invenit modo pubescentem lanugine.
 Ibi in-funere Priolæ fratris interfecti
 nostri Mysis a viris, quem populus
 flebilibus elegis luget etiamnum ex illo tempore,
 pugnans, Titium devicit pugilem
 robustum, qui inter omnes excelluit juvenes
 et facie et robore : in-terram vero ei excussit dentes.
 At una-cum Mysis meo patri subjecit
 et Phrygas, qui incolunt contermina nobis arva,
 et gentes Bithynorum cum-ipsa subegit terra,
 usque ad Rhebæi ostia scopulumque Colonæ :
 Paphlagoneseque post illos Pelopii cesserunt ultro,
 quoscuque Billæi nigra ambit unda.
 At me nunc Bebryces, et injuria Amyci,
 procul habitante privarunt Hercule
 jamdiu ademta terra satis-multa, usque-dum protulerunt
 fines profundi ad irrigua loca Hypii.
 Attamen per vos dederunt pœnas, neque eum dico
 die illo invitis diis intulisse bellum,
 Tyndariden, Bebrycibus, quo istum virum (*Amycum*) in-
 terfecit.] Pro-quisbus nunc, quantam ego rependere gratiam
 possum,] rependam lubenter. Hæc enim lex est imbecillius
 viris, quando primi fortiores alii eos juverint.
 Una quidem cum-omnibus comitem vos sequi
 Dascylum jubebo, meum filium : quo comitante
 profecto hospitales per mare invenietis
 viros, usque ipsius ad ostium Thermodontis.
 Seorsum autem Tyndaridis Acherusium supra promonto-
 rium] exstruam templum altum, quod quidem admodum
 e-longinquo omnes] nautæ in mari conspicientes venera-
 buntur :] atque ipsis deinde ante urbem, ut diis,
 pinguia bene-arati jugera campi consecrabo.
 Sic tum quidem inter epulas toto-die confabulabantur.
 Mane vero ad navem redierunt festinantes :
 atque ipse cum iis Lycus ivit, infinita qui dederat
 dona auferenda, simulque filium ex-ædibus emisit comi-
 taturum.] Ibi Abantis-filium destinatum abripuit fatum
 Idmonem, vaticinandi-arte ornatum; at eum tamen nullo
 modo] vaticinia servarunt, cum necessitas juberet eum in-
 terfici.] Jacebat enim in palustri-loco arundinosi fluvii
 refrigerans ilia et ingentem luto ventrem
 aper dentibus-albis, horrendum monstrum, quod quidem
 et-ipsæ] Nymphæ palustres metuebant; neque quis homi-
 num] noverat; solus enim in vasta pascabatur palude.
 At ille limosi per loca-prominentia fluvii
 ibat Abantiades: hic vero ex improvise alicunde
 admodum alte ex arundinibus prosiliens, percussit femur
 cum-impetu, mediosque cum osse nervos discidit.
 Acriter vero ille vociferatus, humi corruit : illi autem (*socii*)
 vulnerato] conjunctim responderunt-clamantes. Intendit
 vero statim sævo] Peleus jaculum irritum in paludem re-
 deunt] apro : prorupit iterum adversus : at eum Idas
 vulneravit; frendens autem in acutam incidit hastam.

Καὶ τὸν μὲν χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπηγῶτα·
τὸν δ' ἔταροι ἐπὶ νῆα φέρον ψυχορράγοντα,
ἀχνύμενοι, χεῖρεςσι δ' ἑῶν ἐνικάτθαν' ἑταίρων.
835 Ἐνθα δὲ ναυτιλῆς μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
ἀμφὶ δὲ κηδείῃ νέκυος μένον ἀσχαλόντες.
Ἥματα δὲ τρία πάντα γόνων ἑτέρῳ δέ μιν ἦδη
τάρχουν μεγαλωστί· συνεκτερέϊζε δὲ λαὸς
αὐτῶ ἁμοῦ βασιλῆϊ Λύκῳ· παρὰ δ' ἄσπετα μῆλα,
840 ἧ θέμις οἰχομένοισι, ταφῆα λαίμοτόμησαν.
Καὶ δὴ τοὶ κέχυται τοῦδ' ἀνέρος ἐν χθονὶ κείνῃ
τύμβος· σῆμα δ' ἔπεισι καὶ ὄψιμόνοισιν ἰδέσθαι
νηίου ἐκ κοτινίου φάλαγγ'· θαλέθει δὲ τε φύλλοις
ἄκρης τυτθὸν ἔνερθ' Ἀγερουσίδος. Εἰ δέ με καὶ τὸ
845 χρεῖω ἀπηλεγέως Μουσέων ὑπο γηρῦσασθαι,
τόνδε πολισοῦχον διεπέφραδε Βοιωτοῖσιν
Νισαίοισι τε Φοῖβος ἐπιρῶρήδην ἰλάεσθαι,
ἀμφὶ δὲ τήν γε φάλαγγα παλαιγενέος κοτινίου
ἄστου βαλεῖν· οἱ δ' ἀντὶ θεουδέος Αἰολίδαο
850 Ἴδμονος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κουαίνουσιν.
Τίς γὰρ δὴ θάνεν ἄλλος; ἔπει καὶ ἔτ' αὐτίς ἔχρουαν
ἥρωες τότε τύμβον ἀποφθιμένου ἑτάροιο.
Δοιά γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνεται ἀνδρῶν.
Ἀγνιάδην Τίφυν θανέειν φάτις· οὐδέ οἱ ἦεν
855 μοῖρ' ἔτι ναυτίλλεσθαι ἑκαστέρω. Ἀλλὰ νῦ καὶ τὸν
αὔθι μινυθαδῆ πάτρης ἑκάς εὐνάσε νοῦσος,
εἰσόξ' Ἀθαντιάδαο νέκυν κτερέϊζεν θμίλος.
Ἄτλητον δ' ὀλοῶν ἐπὶ πήματι κῆρος ἔλοντο.
Δὴ γὰρ ἔπει καὶ τόνδε παρασχεδὸν ἐπετερέϊζαν
860 αὐτοῦ, ἀμηχανίησιν ἀλὸς προπάροιθε πεσόντες,
ἐντυπᾶς εὐκῆλως εἰλυμένοι, οὔτε τι σίτου
μνώνοντ' οὔτε ποτοῖο· κατήμισαν δ' ἀχέεσσι
θυμὸν, ἔπει μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἔπλετο νόστος.
Καὶ νῦ κ' ἔτι προτέρω τετιγμένοι ἰσχανόνωντο,
865 εἰ μὴ ἄρ' Ἀγκαίῳ περιώσιον ἔμβαλεν Ἥρη
θαράσος, ὃν Ἴμβρασίοισι παρ' ὕδασι Ἀστυπάλαια
τίκτε Ποσειδάωνι· περιπρὸ γὰρ εὖ ἐκέκαστο
ἰθύνειν, Πηλῆα δ' ἐπεσσύμενος προσέειπεν.
Αἰακίδῃ, πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων
870 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; Οὐ μὲν ἄρῃος
ἴδριν ἕοτα με τόσσον ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων
Παρθενίης ἀπάνευθεν, ὅσον τ' ἐπίστορα νηῶν.
Τῷ μὴ τοι τυτθὸν γε δέος περὶ νηὶ πελέσθω.
Ἦς δὲ καὶ ἄλλοι δεῦρο δαήμενες ἄνδρες ἕασιν,
875 τῶν θῆνα πρύμνης ἐπιθήσομεν, οὔτις ἰάψει
ναυτιλίην. Ἄλλ' ὄκα, παραϊφράμενος τάδε πάντα,
θαρσαλέως ὀρόθουνον ἐπιμνήσασθαι ἀέθλου.
Ἦς φάτο· τοῖο δὲ θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνησιν.
Αὐτίκα δ' οὐ μετὰ θρηδὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσεν·
880 Δαιμόνιοι, τί νῦ πένθος ἐτώσιον ἴσχομεν αὐτως;
[οἱ μὲν γάρ ποθι τοῦτον, ὃν ἔλλαχον, οἶτον ὄλοντο·]
ἡμῖν μὲν γὰρ ἕασι κυβερνητήρες ὀμίλῳ,
καὶ πολέες. Τῷ μὴ τι διατριβώμεθα πείρης·
ἀλλ' ἔγρεσθ' εἰς ἔργον, ἀπορρίψαντες ἀνάγας.
885 Τὸν δ' αὖτ' Αἴσωνος υἱὸς ἀμηχανέων προσέειπεν·

Atque hunc quidem humi reliquerunt ibi prostratum:
illum vero socii ad navem ferebant palpitantem
mœsti, et in-manibus suorum mortuus-est sociorum.

Tum igitur navigationi prohibebantur operam-dare,
sed in sepultura mortui versabantur tristes.
Et per-dies tres integros lugebant; quarto autem eum jam
sepeliverunt magnifice; at una exsequias-celebrabat populus
cum-ipso simul rege Lyco: juxtaque multas pecudes,
ut justum est mortuis, sepulcras jugularunt.
Atqui aggestus-est hujus viri in terra illa
tumulus: monumentumque inest etiam posteris visendum,
navali ex oleastro palanga: viret enim foliis
promontorium paullulum infra Acherusium. Si vero me hoc
quoque] oportet ingenue Musis juvantibus canere,
hunc urbis-patronum jussit Bœotes
et Nisæos Phœbus diserte venerari,
et circa illam quidem palangam antiqui oleastri
urbem condere: illi autem pro pro Æolida
Idmone etiamnum Agamestora celebrant.

Quisnam tandem obiit alius? etenim præterea etiam rur-
sus exstruxerunt] heroes tum tumulum mortui socii.
Duo enim illorum adhuc monumenta apparent virorum.

Agniaden Tiphyn interiisse fama est: neque ei erat
fatale posthac navigare longius. Immo etiam hunc
ibi exiguus a-patria procul sopivit morbus,
dum Abantiadæ cadaver conderet cœtus.
Immensum autem tristi ex calamitate dolorem ceperunt.
Nam, postquam etiam hunc calpe sepeliverunt
ibi, præ-desperatione ante mare prolapsi,
in-terra-penitus quiete obvoluti neque omnino cibi
recordabantur, nec potus; immo macerabant doloribus
animum, quoniam plurimum a spe aberat reditus.
Atque etiam diutius cruciati detenti-fuissent,
nisi Ancæo singularem inspirasset Juno
audaciam, quem Imbrasias ad aquas Astypalæa
pepererat Neptuneo: eximie enim præditus-erat
arte-gubernandi; et Peleum accurrens ita allocutus-est:

Æaci-fili, quomodo honestum est, neglectis certaminibus
terra in aliena diu manere? Non quidem belli
peritum me adeo ducit ad vellus petendum Jason
e Parthenia, quantum peritum navium gubernandarum.
Quare ne tantillum quidem metus propter navem sit.
Ita vero etiam alii hic periti viri sunt,
quorum quemcunq; puppi præferimus, nullus oberit
navigationi. Itaque celeriter, admonens hæc omnia,
audacter incita, ut-memores-sint laboris.

Sic dixit: hujus vero animus stimulabatur gaudie
Statim vero non diu post ita inter medios concionatus-est:

Optimi, cur tandem dolorem vanum fovemus frustra?
[illi enim aliquando eam, quam sortiti-erant, mortem obie-
runt:] nobis enim sunt gubernatores in-cœtu,
iique multi. Quare nullo modo differamus profectionem:
immo surgite ad opus, abjectis curis.

Ei vero rursus Æsonis filius consilii-inops respondit:

Αἰακίδῃ, πῆ δ' οἶδε κυβερνητῆρες ἔασιν;
 οὓς μὲν γὰρ τοπάρροιε δαήμονας εὐχόμεθ' εἶναι,
 οἱ δὲ κατηφῆσαντες ἐμεῦ πλέον ἀσχαλώωσιν.
 Τῷ καὶ δημοῦ φθιμένοισι κακὴν προτιόσσομαι ἄτην,
 890 εἰ δὴ μήτ' ὀλοοῖο μετὰ πτόλιν Αἰήταο
 ἔσσεσται, ἧὲ καὶ αὐτίς ἐς Ἑλλάδα γαίαν ἰκέσθαι
 πετράων ἔκτοσθε, κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε καλύψει
 ἀκλειῶς κακὸς οἶτος ἐτώσια γηράσκοντας.
 Ὡς ἔφατ' Ἀγκαῖος δὲ μάλ' ἔσσυμένως ὑπέδεκτο
 895 νῆα θεοῖν ἄξεν· δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὄρημῃ.
 Τὸν δὲ μέτ' Ἐργίνοσ, καὶ Ναύπλιος, Εὐφημὸς τε
 ὄρνυντ', ἰθύνειν ληλιμημένοι. Ἄλλ' ἄρα τοὺς γε
 ἔσχεθον Ἀγκαῖω δὲ πολεῖς ἤησαν ἑταίρων.
 Ἥφιοι δ' ἤπειτα δωδεκάτῳ ἐπέβαινον
 900 ἧματι· δὴ γὰρ σφιν Ζεφύρου μέγας οὖρος ἤητο.
 Καρπαλίμως δ' Ἀχέροντα διεξέπέρησαν ἑρετμοῖς,
 ἐκ δ' ἔχεαν πίσυνοι ἀνέμῳ λῖνα, πούλῳ δ' ἐπιπρό
 λαιφέων πεπταμένον τέμονον πλόον εὐδιόωντες.
 Ὡκα δὲ Καλλιχόροιο παρὰ προχοᾶς ποταμοῖο
 905 ἤλυθον, ἐνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσηίου υἱά,
 Ἴνδῶν ἠνίκα φῦλα λιπὼν κατενάσσατο Θήβας,
 ὄργιασαι στήσαι τε χοροὺς ἀντροῖο πάροισιν,
 ᾧ ἐν ἀμειδίτους ἀγίας εὐνάζετο νύκτας,
 ἐξ οὗ Καλλιχρον ποταμὸν περναϊετάνοντες
 910 ἧδὲ καὶ Αὐλίον ἀντρον ἐπωνυμίην καλέουσιν.
 Ἐνθεν δὲ Σθενέλου τάφον ἔδρακον Ἀκτορίδαο,
 δεσβὰ τ' Ἀμαζονίδων πολυθαρσέος ἐκ πολέμοιο
 ἀψ' ἀνιῶν, δὴ γὰρ συνανήλυθεν Ἡρακλήϊ,
 βλήμενος ἰῶ κείθεν ἐπ' ἀγχιάλου θάνεν ἀκτῆς.
 915 Οὐ μὲν θην προτέρω παρεμέτρεον. Ἦκε γὰρ αὐτῇ
 Φερσεφόνῃ ψυχὴν πολυδάκρυον Ἀκτορίδαο
 λισσομένην τυθὸν περ δμηθεας ἀνδρας ἰδέσθαι.
 Τύμβου δὲ στεφάνης ἐπιβάς σκοτιάζετο νῆα,
 τοῖος ἐὼν, οἷος πολεμόνδ' ἱεν· ἀμφὶ δὲ καλλῆ
 920 τετράφαλος φοίνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πῆληξ.
 Καί ῥ' ὁ μὲν αὐτίς ἔδυνε μέλαν ζόφον· οἱ δ' ἐσιδόντες
 θάμβησαν· τοὺς δ' ὄρεσ θεοπροπέων ἐπικέλσαι
 Ἀμυκίδης Μόφος, λοιβῆσσι τε μειλίσσασθαι. [τες
 Οἶ δ' ἀνὰ μὲν κραιπνῶς λαῖφος σπάσαν, ἐκ δὲ βάλόν-
 925 πείσματ' ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμφεπένοντο,
 χύτλα τέ· οἱ χεῖνοντο, καὶ ἤησαν ἔντομα μῆλων.
 Ἄνδιχα δ' αὐ χύτλων νησοσῶν Ἀπόλλωνι
 βιωμὸν δειμάμενοι μῆλ' ἔφλογον· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
 θῆκε λύρην· ἐκ τοῦ δὲ Λύρη πέλει οὖνομα χώρωι.
 930 Αὐτίκα δ' οἱ γ' ἀνέμοιο κατασπέρχοντος ἔβησαν
 νῆ' ἐπι· καὶ δ' ἄρα λαῖφος ἐρυσσάμενοι ταυνοῦτο
 ἐς πόδας ἀμφοτέρους· ἧ δ' ἐς πέλαγος πεφόρητο
 ἐντενὲς, ἧτε τίς τε δι' ἡέρος ὑψόθι κίρκος
 ταρσὸν ἐφείς πνοιῆ φέρεται ταχύς, οὐδὲ τινάσσει
 935 ῥιπῆν, εὐκῆλοισιν ἐνευδιῶν πτερύγεσσι.
 Καὶ δὴ Παρθενοῖο βοᾶς ἀλιμυρήεντος,
 πρηϋτάτου ποταμοῦ, παρεμέτρεον, ᾧ ἐνὶ κούρῃ
 Λητωῖς, ἄγρηθεν δε' οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
 θν δέμας ἡμερτοῖσιν ἀναψύχει ὑδάτεσσιν.

Æacida, ubi illi gubernatores sunt?
 quos enim antea peritos gloriabamur esse,
 ii vultu-mœsto me plus etiam dolent.
 Quare etiam una cum-mortuis (simile mortuis) triste præ-
 video exitium,] si jam neque sævi ad urbem Æetæ
 licebit, nec rursus in Græcam terram venire
 petris evitatis, hic autem nos opprimet
 turpiter mala mors, frustra senescentes.
 Sic dixit: Ancæus autem promississime promisit
 se navem celerem ducturum-esse: etenim numinis impel-
 lebatur[motu.] Post eum Erginus, et Nauplius Euphemusque
 surrexerunt, gubernare cupientes. At hos quidem
 prohibuerunt: Ancæo vero plures suffragati-sunt sociorum.
 Mane vero deinde duodecimo conscenderunt navem
 die: jam enim illis Zephyri magnus ventus adspirabat.
 Statim autem Acherontem permearunt remis,
 expandenterumque fiducia-pleni vento vela, multum autem
 ulterius] velis passis navigarunt serena-tempestate-usi.
 Celeriter vero Callichori ad ostia fluvii
 venerunt, ubi dicunt Jovis Nyseium filium (Bacchum),
 Indorum quando gentibus relictis incoluit Thebas,
 orgia-celebrasse, et instituisse choros ante antrum,
 in quo severas sanctas dormiebat noctes,
 ex quo Callichorum fluvium accolæ,
 atque Aulium antrum cognomine appellant.
 Inde vero Stheneli sepulcrum viderunt Actoridæ,
 qui quidem Amazonum acerrimo ex bello
 reversus, (etenim una-ierat cum-Hercule)
 ictus sagitta, ibi in maritimo mortuus-est littore.
 Neque multum ulterius navigarunt. Misit enim ipsa
 Proserpina animam flebilem Actoridæ
 precatam, paullulum saltem æquales viros ut-videret.
 Tumulo vero summo insistens conspicatus-est navem
 talis, qualis in-bellum ierat: undique enim pulcra
 quatuor-cristis purpureo cono fulgebat galea.
 Et ille quidem rursus subiit atram caliginem; hi vero consp-
 icati] stupuerunt: eos autem jussit vaticinans appellere
 Ampycides Mopsus, et libationibus placare(manes mortui).
 Illi igitur celeriter velum contraxerunt, emissisque
 retinaculis in littore circa Stheneli tumulum occupabantur,
 libaminaque ei fuderunt, et cremarunt inferias pecudum.
 Separatim vero rursus a-libatione navium-tutori Apollini
 ara exstructa pecudes combusserunt: at etiam Orpheus
 dedicavit Iyram, unde Lyrae est nomen loco.
 Statim autem illi, vento urgente, conscenderunt
 navem: velumque detractum expandenterum
 in pedem utrumque: illa (navis) in mare ferebatur
 celerrime, sicut aliquis per aërem desuper accipiter,
 alis permissis vento, fertur velox, neque concutit
 volatum quietis incumbens alis.
 Atqui Parthenii fluentia in-mare-exeuntis,
 lenissimi fluvii, prætervecti-sunt, in quo filia
 Latonæ e-venatione quando in cœlum revertitur,
 suum corpus suavibus refrigerat aquis.

- 940 Νυκτί τ' ἔπειτ' ἄλληκτον ἐπιπροτέρωσε θέοντες,
Σήσαμον αἰπεινούς τε παρεξενόντ' Ἐρυθίνους,
Κρωβιάλον, Κρωϊνάν τε, καὶ ὕληντα Κύτωρον.
Ἔνθεν δ' αὐτε Κάραμβιν ἄμ' ἡελίοιο βολῆσιν
γνάμψαντες, παρὰ πούλιν ἔπειτ' ἡλαυνον ἑρετμοῖς
945 αἰγιαλὸν, πρόπαν ἡμάρ ῥμῶς, καὶ ἐπ' ἡματι νύκτα.
Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονός, ἔνθα Σινώ-
θυγατέρ' Ἀσωποῖο, καθίστατο, καὶ οἱ ὄπασσε [πην,
παρθενὴν Ζεὺς αὐτὸς ὑποσχέσῃσι δολωθεῖς.
Δὴ γὰρ ὁ μὲν φιλότῃτος ἐέλδετο· νεῦσε δ' ὄγ' αὐτῇ
950 Δωσέμεναι, ὅ κεν ἤσι μετὰ φρεσὶν ἰφύσειεν.
Ἡ δέ εἰ παρθενίην ἠτήσατο κερδοσύνησιν.
Ἦς δὲ καὶ Ἀπόλλωνα παρήπαφεν, εὐνηθῆναι
ἰέμενον, ποταμόν τ' ἐπὶ τοῖς Ἄλυν· οὐδὲ μὲν ἀνδρῶν
τήν γέ τις ἡμερτῆσιν ἐν ἀγκοῖνησι δάμασσεν.
955 Ἔνθα δὲ Τρικκαίοιο ἀγαυοῦ Δηϊμάχοιο
ῥῆς, Δηϊλέων τε καὶ Αὐτόλοκος Φλόγιός τε,
τῆμόσδ' Ἡρακλῆος ἀποπλαγῆθέντες, ἔναιον·
οἷ ῥα τόθ', ὡς ἐνόησαν ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν,
σφᾶς αὐτοὺς νημερτὲς ἐπέφραδον ἀντιάσαντες·
960 οὐδ' ἔτι μιμνᾶζειν θέλον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐνὶ νηϊ
Ἀργέσταο παρᾶσσον ἐπιπνεῖοντος ἔβησαν.
Τοῖσι δ' ὁμοῦ μετέπειτα θοῆ πεφορημένοι αὔρη
λείπον Ἄλυν ποταμόν, λείπον δ' ἀγχίρροον Ἴριν,
ἠδὲ καὶ Ἀσσυρίης πρόχυσιν χθονός· ἡματι δ' αὐτῶ
965 γνάμψαν Ἄμαζονίδων ἔκαθεν λιμενήχορον ἄκρην.
Ἔνθα ποτὲ προμολοῦσαν Ἀρητιάδα Μελανίπτην
ἦρωις Ἡρακλῆος ἐλογῆσατο, καὶ οἱ ἀποινα
Ἴππολύτη ζωστήρα παναίολον ἐγγυαλίξεν
ἀμφὶ κασιγνήτης· ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.
970 Τῆς οἷ γ' ἐν κόλπῳ, προχοαῖς ἐπι Θερμώδοντος,
κέλευσαν, ἔπει καὶ πόντος ὀρίνετο νισσομένοισιν.
Τῶ δ' οὔτις ποταμῶν ἐναλίγκιος, οὐδὲ βρέθρα
τόσσ' ἐπὶ γαῖαν ἴησι παρῆξ ἔθεν ἀνδιχα βάλλων.
Τετραάκις εἰς ἑκατὸν δευοῖτό κεν, εἰ τις ἕκαστα
975 πεμπάζου· μία δ' οἷα ἐτήτυμος ἔπλετο πηγῆ·
ἡ μὲν τ' ἐξ ὀρέων κατανίσσεται ἠπειρόνδε
ὕψηλῶν, ἃ τε φασὶν Ἀμαζόνια κλείεσθαι.
Ἔνθεν δ' αἰπυτέρην ἐπικίδναται ἔνδοθι γαῖαν
ἀντικρύ· τῷ καὶ οἱ ἐπίστροφοι εἰσὶ κέλευθοι·
980 αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη, ὅτη κύρσειε μάλιστα
ἠπειροῦ χθαμαλῆς, εἰλίσσεται· ἡ μὲν ἀπῶθεν,
ἡ δὲ πέλας· πολέες δὲ πόροι νόνυμοιο ἔασιν,
θππη ὑπεξαφύονται· ὁ δ' ἀμφαδὸν ἀμμιγα παύροιο
Πόντον ἐς Ἄξεινον κυρτὴν ὑπερεύεται ἄκρην.
985 Καὶ νύ κε δηθύνοντες Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν
ὕσμίνην, καὶ δ' οὐ κεν ἀναιμωτῷ γ' ἐρίδηναν,
(οὐ γὰρ Ἀμαζονίδες μάλ' ἐπητῆες, οὐδὲ θέμιστας
τίουσαι πεδίον Δοιάντιον ἀμφενέμοντο·
ἀλλ' ὕβρις σπονδέσσα καὶ Ἄρεος ἔργα μεμήλει·
990 ὃ ἡ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἄρεος Ἀρμονίης τε
Νύμφης, ἧ τ' Ἀρῆ φιλοπτολέμοις τέκε κόουρας,
ἄλσεος Ἀλκμονίοιο κατὰ πτύγας εὐνηθεῖσα)
εἰ μὴ ἄρ' ἐκ Διόθεν πνοιᾶί πάλιν Ἀργέσταο

Noctaque deinde indesinenter ulterius navigantes,
Sesamum celsoque praeterierunt Erythinos,
Crobialium, Cromnamque, et sylvosum Cytorum.
Inde porro Carambin, cum solis radiis (*sole exoriente*),
circumvecti, juxta longum deinde agitarunt *navem* remis
littus, per-totum diem simul et exacto die noctem.
Continuo in Assyriam escenderunt terram, quo Sinopen,
filiam Asopi, collocaverat, eique concesserat
virginitatem Jupiter ipse, promissis circumventus.
Etenim ille concubitum *ejus* cupiit annuitque is ipsi
se daturum, quodcunque suo animo appeteret.
Haec igitur eum virginitatem rogavit astute.
Similiter vero etiam Apollinem decepit, concumbere
volentem, fluviumque post illos Halyn: neque virorum
eam quis optatis amplexibus subegit.
Ibi Triccae (*Thessati*) praelari Deimachi
filii, Deileon et Autolycus et Phlogius,
tunc Hercules derelicto habitatur; qui quidem tum, ubi cognoverunt principum navigationem
virorum,] se ipsos certo indicarunt obviam-facti:
neque amplius manere voluerunt constanter, sed *navem*,
Zephyro protenus spirante, ingressi-sunt.
Cum-his una postea cito vecti vento
reliquerunt Halyn fluvium, reliquerunt prope-fluentem Irin,
atque Assyriae aggestos-campos terrae: die vero eodem
circumvecti-sunt Amazonum procul portu-instructum pro-
montorium.] Ibi olim prodeuntem Aretiadem (*Mavortia-*
am) Menalippen] heros Hercules insidiatus-ceperat, atque
ei pretium] Hippolyte balteum artificiosum dederat
pro sorore: ille vero salvam miserat retro.
Hujus (*promontorii*) illi in sinu, ad ostia Thermodontis,
appulerunt, quoniam et mare concitabatur navigantibus.
Illi (*Thermodonti*) vero nullus fluviorum similis est, neque
fluenta] tot in terram fundit, ex se separatim emittens.
Quatuor ad centum deficerent, si quis singula
numeraret: unus vero solus verus erat fons:
qui quidem ex montibus demanat in-terram
altis, quos dicunt Amazonios vocari.
Inde autem in magis-editam dividitur intus terram
ex-adverso; unde etiam ei flexuosi sunt meatus:
semper vero alio alius, ubi inciderit maxime
in-terram humilem, devolvitur: alius e-longinquo,
alius prope: multi autem meatus ignoti sunt,
quorum effundantur: ipse autem *fluvius* aperte una-cum
paucis (*meatibus*)] Pontum in inhospitalem undantem eru-
ctat spumam.] Atqui morantes (*Argonautae*) cum-Amazo-
nibus conseruissent] pugnam, neque sine sanguine certas-
sent,] (non enim Amazones valde lenes, neque jura
colentes in campo Doentio habitabant;
immo injuria luctuosa et Martis opera *iis* placebant:
etenim genere erant Martis et Harmoniae
Nymphae, quae Marti belli-studiosas peperit filias,
saltus Alcmonii in recessibus *cum eo* postquam-concubuit),
nisi a Jove flatus iterum Zephyri

ἤλυθον· οἱ δ' ἀνέμῳ περιηγέα κάλλιπον ἄκρην
 905 ἔνθα Θεμισκύρεια Ἄμαζόνες ὠπλίζοντο.
 Οὐ γὰρ ὀμηγερέες μίαν ἀμ πόλιν, ἀλλ' ἀνὰ γαίαν
 κεκριμέναι κατὰ φύλα διάτριχα ναιετάασκον·
 νόσφι μὲν αἰδ' αὐταί, τῆσιν τότε κοιρανέεσκον
 Ἴππολύτη, νόσφι δὲ Λυκάστια ἀμφεμένοντο,
 1000 νόσφι δ' ἀκοντοβόλοι Χαθήσιαι. Ἥματι δ' ἄλλω
 νυκτί τ' ἐπιπλομένη Χαλύδων παρὰ γαίαν ἵκοντο.

Τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει, οὔτε τις
 φυταλιῆ καρποῖο μελίφρονος· οὐδὲ μὲν οἷ γε [ἄλλη
 ποίμνας ἐρσήνεντι νομῶ ἐνι ποιμαίνουσιν.
 1005 Ἄλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθόνα γατομέοντες,
 ὄνων ἀμείβονται βιοτήσιον, οὐδέ ποτέ σφιν
 ἠῶς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῆ
 λιγυρίη καὶ καπνῶ κάματον βαρὺν ὀτλεύουσιν.

Τοὺς δὲ μέτ' αὐτίκ' ἔπειτα Γενηταίου Διὸς ἄκρην
 1010 γνάμψαντες, σώοντο παρῆξ Τιβαρηνίδα γαίαν.
 Ἐνθ' ἐπεὶ ἄρ κετέκωνται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναῖ-
 αὐτοὶ μὲν στενάχουσιν ἐνὶ λεγέεσσι πειπόντες, [κες,
 κράατα δησάμενοι· ταὶ δ' εὖ κομέουσιν ἐδωδῆ
 ἀνέρας, ἠδὲ λοστρά λεχώια τοῖσι πένονται.

1015 Ἴερὸν αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος καὶ γαίαν ἀμείδον,
 ἧ ἐνὶ Μοσσύνοικοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσιν
 μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπ' ἀνύμῳ ἔνθεν ἕασιν.
 Ἄλλοιή δὲ δίχη, καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.

Ὅσσα μὲν ἀμφραδὴν βέξειν θέμις, ἠ ἐνὶ δῆμῳ,
 1020 ἠ ἀγορῆ, τάδε πάντα δόμοις ἐνὶ μηχανόωνται·
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κείνα θύραζε
 ἀψεγέως μέσσησιν ἐνὶ βέξουσιν ἀγυαῖς.

Οὐδ' εὐνῆς αἰδῶς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ, σῦες ὡς
 φορβάδες, οὐδ' ἠδαιὸν ἀτυζόμενοι παρεόντας,
 1025 μίσγονται χαμάδις ζυγῆ φιλόττη γυναικῶν.
 Αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυνοι θαάσσων
 ἰθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
 σκέτλιος. Ἦν γὰρ πού τι θεμιστεύων ἀλίτηται,
 λιμῶ μιν κείν' ἤμαρ ἐνὶ κλισίαντες ἔχουσιν.

1030 Τοὺς παραπισσόμενοι, καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπέ-
 νησιν Ἀρητιάδος, τέμνον πλόον εἰρεσίησιν [ρηθεν
 ἡμάτιοι· λιαρὴ γὰρ ὑπὸ κνέφας ἔλλιπεν αὐρῆ.
 Ἥδη καὶ τιν' ὑπερθεν Ἀρητίον αἰτσοῦντα

ἐνναέτην νήσοιο δι' ἠέρος ὄρνιν ἴδοντο,
 1035 ὅς βα τιναζάμενος πτέρυγας κατὰ νῆα θέουσιν
 ἦκ' ἐπὶ οἱ πτερόν ὄξύ· τὸ δ' ἐν λαιῶ πέσεν ὄμῳ
 δίου Ὀϊλήος· μεθέηκε δὲ χερσὶν ἑρετμόν [τες,
 βλήμενος· οἱ δὲ τάφον πτερόν βέλος εἰσορόων-
 καὶ τὸ μὲν ἐξείρυσσε παρεδριόων Ἐριβώτης,

1040 ἔλκος δὲ ζυνέδησεν ἀπὸ σφετέρου κολεοῖο
 λυσάμενος τελαμῶνα καθήρορον· ἐκ δὲ φράνθη
 ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεποτημένος· ἀλλά μιν ἤρωσ
 Εὐρυτίδης Κλυτίος, (πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα
 ἦκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχινὸν βέλος,) αὐτὰρ ἔπειτα
 1045 πλῆξεν· δινηθεὶς δὲ θοῆς πέσαν ἀγχόθι νῆος.

Γοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Ἀλεοῖο.
 Νῆσος μὲν πέλας ἤμιν Ἀρητιάς, ἴστε καὶ αὐτοὶ

venissent: illi igitur vento *juvante* curvum reliquerunt [lit-
 tus,] ubi Themiscyriæ Amazones armabantur.

Neque enim cunctæ una in urbe, sed per regionem
 discretæ in tribus divisim habitabant:

seorsum quidem illæ ipsæ, quibus tum imperabat
 Hippolyte, seorsum autem Lycastia habitabant,
 seorsum item hastas-jaculantes Chadesia. Die vero altero
 nocteque insequente Chalybum ad terram venerunt.

His quidem nec boum aratio curæ-est, nec quædam alia
 plantatio fructus dulcis: neque illi
 greges in roscido pascuo pascunt.

Sed ferri-feracem asperam terram effodientes
 mercem permutant esculentam neque unquam ipsi
 aurora exoritur sine laboribus, sed atra
 fuligine ac fumo laborem durum exantlant.

Post illos statim deinde Gentilitii Jovis promontorium
 circumvecti, ferebantur juxta Tibarenorum terram.

Ibi quando pepererint maritis liberos uxores,
 ipsi quidem (*mariti*) gemunt in lectos delapsi,
 capita ligati: illæ autem bene reficiunt cibo
 maritos, atque lavacra puerperio-destinata iis ministrant.

Sacrum porro post illos montem et terram præterierunt,
 in qua Mossynæci per montes habitant
 Mossynas (*lignæas turres*): atque ipsi cognomen inde ha-
 bent.] Aliud vero jus legesque illis sunt.

Quæ quidem palam facere licet, aut in populo
 aut foro, hæc omnia in domibus exercent:

quæ vero in ædibus perficimus, ea foris
 sine-reprehensione in mediis patrant vicis.

Ne concubitus quidem pudor *est* publicus, sed, porci tan-
 quam] gregales, ne tantillum quidem veritii præsentem
 miscntur humi communi amplexu mulierum.

At in altissima rex turre sedens
 recta frequentibus jura populis dat,
 miser: si enim quando jus-dicens deliraverit,
 fame eum illo die inclusum tenent.

Hos prætergressi, jam etiam prope ex-oppo-
 sito insulæ Aretiadis (*Mavortia*), confecerunt navigationem
 remigando] interdii: lenis enim sub diluculum defecerat
 ventus.] Jam etiam quandam superne Areium (*Martium*)
 volitantem] incolam insulæ per aërem alitem viderunt,

qui, quidem concussis alis in navem currentem,
 emisit in eam pennam acutam, quæ lævo incidit humero
 divini Oilei: dimisit autem e-manibus remum
 vulneratus: illi (*socii*) obstupuerunt, alato telo conspecto.

Atque illud quidem extraxit assidens Eribotes,
 vulnusque ligavit, e sua vagina
 quum-solvisset fasciam dependentem: apparuit vero

alius (*ales*) priori advolans: at eum heros
 Eurtyti-filius Clytius, (antea enim curvum tetenderat arcum
 emisitque in avem celerem sagittam,) *eum* igitur deinde
 percussit; circumacta vero celerem delapsa-est prope ad
 navem.] Ad hos autem Amphidamas dixit, filius Alei:

Insula quidem prope nobis *adest* Aretias, nostis etiam

Insula quidem prope nobis *adest* Aretias, nostis etiam

- τούσδ' ὄρνιθας ἰδόντες. Ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ἰοῦς
 τόσσον ἐπαρκέσειν εἰς ἔκβασιν. Ἄλλὰ τιν' ἄλλη
 1050 μῆτιν πορσύνωμεν ἐπὶ ῥόθον, εἴ κ' ἐπικέλσαι
 μέλλετε, Φινῆος μεμνημένοι, ὡς ἐπέτελλεν.
 Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς, ὅπότε ἤλυθεν Ἀρκαδίηνδε,
 πλωΐδας ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἔσθνε λίμνης
 ὥσασθαι τόξοισι, τὸ μὲν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὅπωπα.
 1055 Ἄλλ' ὄγε χαλκίην πλατάγην ἐνὶ χερσὶ τινάσσω
 δοῦπαι ἐπὶ σκοπιῆς περιμήχεος· αἱ δὲ φέβοντο
 τηλοῦ, ἀτυζήλω ὑπὸ δέϊματι κεκληγυῖαι.
 Τῷ καὶ νῦν τοίην τιν' ἐπιφραζώμεθα μῆτιν·
 αὐτὸς δ' ἂν τοπάροιθεν ἐπιφρασθεὶς ἐνέποιμι.
 1060 Ἀνθέμενοι κεφαλῆσιν ἀερσιλόφους τρυφαλείας,
 ἡμίσεες μὲν ἐρέσσειτ' ἀμοιβαδῖς, ἡμίσεες δὲ
 δούρασί τε ζυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσετε νῆα.
 Αὐτὰρ πασσυδὴ περιώσιον ὄρνυτ' αὐτὴν
 ἀθρόοι, ὄφρα κολῶν ἀθβεῖη φοβέωνται
 1065 νεόντάς τε λόφους καὶ ἐπύρρα δούραθ' ὑπερθεν.
 Εἰ δέ κεν αὐτὴν νῆσον ἰκώμεθα, δὴ τότε ἔπειτα
 σὺν κελάδῳ σακέεσσι πελώριον ὄρσετε δοῦπον.
 Ὡς ἄρ' ἔφη πάντεσσι δ' ἐπὶ ῥόθου ἦνδανε μῆτις.
 Ἄμφι δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῆσιν ἔθεντο,
 1070 δεινὸν λαμπομένας, ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσεύοντο
 φοινίκεοι. Καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβήδην ἐλάσσκον·
 τοὶ δ' αὖτ' ἐγχείρησι καὶ ἀσπίσι νῆα κάλυψαν.
 Ὡς δ' ὅτε τις κεράμω κατερέψεται ἐρκίον ἄνηρ,
 δώματος ἀγαλίην τε καὶ ὑετοῦ ἔμμενοι ἄλκαρ,
 1075 ἄλλω δ' ἔμπεδον ἄλλος βῶϊς ἐπομοιβὸς ἄρηρεν·
 ὡς οἴ γ' ἀσπίσι νῆα συναρτύναντες ἔρψαν.
 Οἷη δὲ κλαγγὴ δηῖου πέλει ἐξ ὀμάδοιο
 ἀνδρῶν κινυμένων, ὅπότε ξυνίωσι φάλαγγες,
 τοίη ἄρ' ὑψόθι νηὸς ἐς ἕρα κίδνατ' αὐτή.
 1080 Οὐδέ τιν' οἰωνῶν ἔτ' ἐσέδρακον, ἀλλ' ὅτε νήσω
 χρίμψαντες σακέεσσι ἐπέκτυπον, αὐτίκ' ἄρ' οἴ γε
 μυριοὶ ἔνθα καὶ ἔνθα πεφυῶτες ἤρθεοντο.
 Ὡς δ' ὅπότε Κρονίδης πυκινὴν ἐφέηκε χάλαζαν
 ἐκ νεφῶν ἀνά τ' ἄστου καὶ οἰκίας, τοὶ δ' ὑπὸ τοῖσιν
 1085 ἐνναέται κόναβον τεγέων ὑπερ εἰσαίοντες
 ἦνται ἀκὴν, ἐπεὶ οὐ σφε κατέλλαθε χεῖματος ὥρη
 ἀπροφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἑκαρτύναντο μέλαθρα·
 ὡς πυκινὰ πτερὰ τοῖσιν ἐφίεσαν αἰσσοντες
 ὕψι μάλ' ἄμ πέλαγος περάτης εἰς οὐρα γαίης.
 1090 Τίς γὰρ δὴ Φινῆος ἔην νόος, ἐνθάδε κέλσαι
 ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον στόλον; ἢ καὶ ἔπειτα
 ποῖον ὄνειαρ ἔμελλεν ἐελδομένοισιν ἰκέσθαι;
 Υἱῆς Φρίξοιο μετὰ πτόλιν Ὀρχομοεῖο
 ἐξ Αἴης ἐνέοντο παρ' Αἰθήτα Κυταίου, [ται
 1095 Κολχίδα νῆ] ἐπιβάντες, ἔν' ἄσπετον ὀλιβὸν ἄρων-
 πατρός· ὁ γὰρ θνήσκων ἐπετεῖλατο τήνδε κέλευθον.
 Καὶ δὴ ἔσαν νήσοιο μάλα σχεδὸν ἤματι κείνῳ.
 Ζεὺς δ' ἀνέμου Βορέαο μένος κίνησεν ἀῆναι,
 ὕδατι σημερινῶν διερχὸν ὄδον Ἀρκτούροιο·
 1100 αὐτὰρ ὅγ' ἡμάτιος μὲν ἐν οὐρῇ φύλλ' ἐτίνασεν
 τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀήσυρος ἀκρεμόεσσι·

- ipsi] hos alites conspicati. Equidem non puto sagittas
 tantum suffecturas-esse ad escendum. Itaque aliud quod-
 dam] consilium paremus commodum, si appellere
 velitis, Phiuie memores, uti jussit.
 Neque enim Hercules, quando venit in-Arcadiam,
 natantes aves e Stymphalides potuit lacu
 abigere sagittis, quod quidem ego ipse vidi.
 Immo ille areum crepitaculum manibus concutiens
 strepitum-effectit in specula ampla: illæ vero aufugerunt
 procul, terribili præ metu clangentes.
 Quare etiam nunc tale quoddam excogitemus consilium;
 ipse vero, antea quum-commentus-sim, eloquar.
 Impositis in-capita cristatis galeis,
 dimidii remigate vicissim, dimidii vero
 et hastis politis et clypeis instruite navem.
 At uno-impetu ingentem tollite clamorem
 omnes-simul, ut strepitum ob-insolentiam timeant,
 nutantes-que cristas, et sublatas hastas in-altum.
 Si vero in-ipsam insulam venerimus, tum deinde
 cum clamore clypeis immanem excitabitis strepitum.
 Sic igitur fatus-est: omnibus autem utile placuit consilium.
 Itaque aëreas galeas capitibus imposuerunt,
 horrendum fulgentes, super *his* vero cristæ agitabantur
 purpureæ. Atque alii quidem alternis remigarunt,
 alii autem hastis et clypeis navem obtexerunt.
 Sicut vero, quando quis tegulis coopertus-est murum vir,
 et domi ornamentum et adversus-pluviam ut-sit præside-
 um,] alii continuo alia *tegula* simul succedens adaptatur:
 sic illi clypeis navem instructam cooperuerunt.
 Qualis autem clangor hostili existit e tumultu
 hominum se-moventium, quando congregiuntur cohortes,
 talis supra navem in aërem diffusus-est clamor.
 Neque ullam avem amplius viderunt, sed quando ad-insu-
 lam] appropinquantes clypeis strepebant, statim illæ
 innumeræ huc et illuc in-fugam sublatae-sunt.
 Ut vero, quando Jupiter densam immittit grandinem
 e nubibus in urbem et domos, harum vero
 incolæ crepitu super tectis auditō
 sedent quieti, quoniam non eos deprehendit tempestatis
 hora] improviso, sed antea muniverant tecta:
 ita densas pennas in-hos (*Argonautas*) demiserunt *aves vo-*
 lantes] sublime admodum trans mare ultimæ ad montes ter-
 ræ.] Quænam tandem Phinei erat sententia *jubentis*, ap-
 pelleret ut-huc] virorum heroum divina cohors? atque postea
 quidnam commodi erat desiderantibus venturum?
 Filii Phrixi in urbem Orchomeni
 ex *Æta* proficiscebantur ab *Æeta Cytæo*,
 Colchicam navem ingressi, ut immensas opes tollerent
 patris: ille enim moriens præceperat hoc iter.
 Atqui erant ab-insula proxime die illo.
 Jupiter autem venti Boreæ vim concitavit, ut-flaret,
 aqua (*imbribus*) significans humidam viam Arcturi.
 At ille interdiu quidem in montibus folia concussit
 paullulum in summis leniter-flans ramis:

νυκτι δ' ἔθη πόντονδε πελώριος, ὄρσε δὲ κύμα
 κεκληγῶς πνοιῆσι· κελαινὴ δ' οὐρανὸν ἀγλὺς
 ἄμπεχεν, οὐδέ πη ἄστρα διαυγέα φαίνετ' ἰδέσθαι
 1106 ἐκ νεφέων, σκοτούεις δὲ περὶ ζόφος ἠρήρειστο.
 Οἱ δ' ἄρα μυδαλέοι, στυγερόν τρομέοντες ὄλεθρον,
 υἷης Φρίξιο φέρονθ' ὑπὸ κύμασιν αὐτως.
 Ἰστία δ' ἐξήρπαξ' ἀνέμου μένος, ἠδὲ καὶ αὐτως
 νῆα διάνδιχ' ἔαξε τινασομένην βροθίοισιν.
 1110 Ἔνθα δ' ὑπ' ἔννεσίησι θεῶν πίσυρές περ ἑόντες
 δούρατος ὠρέξαντο πελωρίου, οἳά τε πολλὰ
 βραϊθείσης κεκέδαστο θεοῖς συναρρηρότα γόμοις.
 Καὶ τοὺς μὲν νῆσόνδε παρεῖ ὀλίγον θανάτοιο
 κύματα καὶ ριπαὶ ἀνέμου φέρον ἀσχαλῶντας.
 1115 Αὐτίκα δ' ἐβράχη ὄμβρος ἀθέσφατος, ἔε δὲ πόντον
 καὶ νῆσον καὶ πᾶσαν ὄσσην κατεναντία νήσου
 χώρην Μοσσύνιοι ἐπέρβιοι ἀμφενέμοντο. [μὴ
 τοὺς δ' ἄμυδις κρατερῶ σὺν δούρατι κύματος ὄρ-
 υἷας Φρίξιο μετ' ἠϊόνας βάλε νήσου
 1120 νύθ' ὑπὸ λυγαίην· τὸ δὲ μυρίον ἐκ Διὸς ὕδωρ
 λῆξεν ἄμ' ἠελίω· τάχα δ' ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν
 ἀλλήλοισ, Ἄργος δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον.
 Ἀντόμεθα πρὸς Ζηνὸς Ἐποψίω, οἵτινες ἐστὲ
 ἀνδρῶν, εὐμένειν τε καὶ ἀρκεῖσαι χρατέουσιν.
 1125 Πόντῳ γὰρ τρηγεῖαι ἐπιβρίσασαι ἄελλαι
 νῆος ἀεικελῆς διὰ δούρατα πάντα κέδασσαν,
 ἧ ἔνι τεῖρομενοι ἄμ' ἐπὶ χρέος ἐμβεθαῶτες.
 Τοῦνεκα νῦν ἡμέας γουναζόμεθ', αἶ κε πίθησθε,
 δοῦναι ὅσον θ' εἰλυμα περὶ χροῶς ἠδὲ κομίσσαι
 1130 ἀνέρας οἰκτεῖραντας δημίλικας ἐν κακότητι.
 Ἄλλ' ἰκέτας ζέινους Διὸς εἰνεκεν αἰδέσασσθε
 Ξεινίω, Ἰκεσίου τε· Διὸς δ' ἄμφο ἰκέται τε
 καὶ ζέινοι· ὁ δὲ που καὶ ἐπόψιος ἄμμι τέτυκται.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰσονος υἱὸς ἐπιφραδέως ἐρέεινεν,
 1135 μαντοσύνας Φινῆος δῖοσάμενος τελέεσθαι· [τες.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρεξόμεν εὐμένεον-
 Ἄλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ἐτήτυμον, ὥς ποθι γαίης
 ναίετε, καὶ χρέος οἷον ὑπεῖρ ἄλα νείσθαι ἀνώγει,
 αὐτῶν θ' ὑμείων ὄνομα κλυτὸν ἠδὲ γενέθλην.
 1140 Τὸν δ' Ἄργος προσέειπεν ἀμηχανέον κακότητι·
 Αἰολίδην Φρίξον τιν' ἀφ' Ἑλλάδος Αἴαν ἰκέσθαι
 ἀτρεκέως δοκέω που ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοί,
 Φρίξον, ὅτις πολιεῖθρον ἀνήλυθεν Αἰήταο
 κριοῦ ἐπεμβεθαῶς, τὸν ἄρα χρύσειον ἔθηκεν
 1145 Ἑρμείας· κῶας δὲ καὶ εἰσέτι νῦν κεν ἴδοισθε.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἐβράξεν ἐξῆς ὑποθημοσύνησιν
 Φυξίω ἐκ πάντων Κρονίδῃ Δίῃ. Καὶ μιν ἔδεκτο
 Αἰήτης μεγάρῳ κούρην τέ οἱ ἐγγυάλιξεν
 Χαλκίωπην ἀνάεδνον εὐφροσύνησι νόοιο.
 1150 Τῶν ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος. Ἄλλ' ὁ μὲν ἦδη
 γηραῖος θάνε Φρίξος ἐν Αἰήταο δόμοισιν·
 ἡμεῖς δ' αὐτίκα πατρός ἐφετμάων ἀλέγοντες
 νεύμεθ' ἔς Ὀρχομενὸν πτεάνων Ἀθάμαντος ἔκητι.
 Εἰ δὲ καὶ οὔνομα δῆθεν ἐπιθίεις δεδαῆσθαι,
 1155 τῷδε Κυτίσσωρος πέλει οὔνομα, τῷ δὲ τε Φρόντις

noctu vero invasit pontum vehemens, excitavitque fluctum
 stridens flatibus: atra vero caelum caligo
 involvit: neque ullibi sidera perlucencia apparebant, ut-
 derentur,] ex nubibus, verum tenebrosa undique caligo in-
 haeserat.]] Illi igitur madidi, tristem metuentes interitum,
 filii Phruxi ferebantur fluctibus passim.
 Vela autem diripuit venti vis, atque etiam pari-modo
 navem diffregit quassatam fluctibus.
 Tum vero consilio deorum, quatuor quanquam erant,
 lignum corripuerunt ingens, qualia quidem multa
 diffractae navis dissipabantur, acutis compacta clavis.
 Atque illos quidem in-insulam, quum parum abfuisse[m] a
 morte,] fluctus et impetus venti detulerunt male-affectos
 Statim vero erupit imber plurimus, compluitque mare
 et insulam et omnem, quantum ex-adverso insulae
 regionem Mossynæci violenti incolebant.
 Ipsos autem simul valido cum ligno fluctus impetus
 filios Phruxi in littora conjecit insulae
 nocte caliginosa: at infinita ex Jove pluvia
 cessavit cum (exoriente) sole: statim vero prope occurre-
 runt] sibi, et Argus primus prolocutus-est haec verba:
 Rogamus per Jovem Eopsium (observatorem), quicun-
 que estis] viri, ut et faveatis et opem-feratis indigentibus.
 In-mare enim asperae irruentes procellae
 navis exiguae ligna omnia disjecerunt,
 quam afflicti simul propter negotium conscenderamus.
 Quare nunc vobis supplicamus, si modo obsequamini,
 ut-detis quantumcumque vestimentum circum corpus,
 atque curetis] viros miserti aequalis in miseria.
 Agedum, supplices hospites Jovis causa reveremini
 Hospitalis et supplicum-antistitis: Jovis vero utrique, et sup-
 plices] et hospites, sunt: ille vero etiam observator nobis est.
 Eum autem Aesonis filius prudenter percunctatus-est,
 vaticinia Phineï ratus eventura-esse:
 Haec quidem statim omnia praebebimus benevoli.
 Sed age, mihi dic vere, quemadmodum alicubi terrae
 habitetis, et quænam causa vos super mare vehi jusserit,
 ipsorumque vestrum nomen celebre et genus.
 Hunc Argus allocutus-est perplexus ob-res-adversas:
 Aëoliden Phrixum quandam e Graecia in Aëtam venisse,
 certo, opinor, audivistis etiam antea ipsi,
 Phrixum, qui in urbem venit Aëtae
 arietē vectus, quem quidem aureum reddidit
 Mercurius: vellus vero etiamnum conspiceret-possitis.
 Eum deinde immolavit ipsius mandato
 Phyxio praë omnibus diis Saturnio Jovi. Atque ipsum exce-
 pit] Aëtes in aëdibus, filiamque ei uxorem collocavit
 Chalciopen indotatam, benevolo animo.
 Quo ex utroque parente sumus genere. At ille jam
 senex mortuus-est, Phrixus, in Aëtae domibus:
 nos vero statim patris mandata curantes
 navigamus Orchomenum, opum Athamantis causa.
 Si vero etiam nomen forte cupias cognoscere,
 huic Cytissorus est nomen, atque huic Phrontis:

- τῷ δὲ Μέλας ἐμὲ δ' αὐτὸν ἐπικλειοίτε κεν Ἄργον.
 Ὡς φάτ'· ἀριστῆες δὲ συνηβολῆι κεχάροντο,
 καὶ σφέας ἀμφίεπον περιθαμβέες. Αὐτὰρ Ἴησων
 ἐξαυτῆς κατὰ μοῦραν ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.
 1160 Ἦ ἄρα δὴ γνωτοὶ πατρῷοι ἄμμι ἐόντες
 λίσσεσθ' εὐμενέοντας ἐπαρκέσσαι κακότητα.
 Κρηθεὺς γάρ β' Ἀθάμας τε κασίγηνοι γεγάασιν.
 Κρηθῆος δ' υἱὸν δ' ἐγὼ σὺν τοῖσίδ' ἑταίροις
 Ἑλλάδος ἐξ αὐτῆς νέομ' ἐς πόλιν Αἰθήταο.
 1165 Ἄλλὰ τὰ μὲν καὶ ἐσαυτῆς ἐνίψομεν ἀλλήλοισιν·
 νῦν δ' ἐσασθε πάροιθεν· ὑπ' ἐννεσίησι δ' οἴω
 ἀθανάτων ἐς χεῖρας ἐμὰς χατέοντας ἰκέσθαι.
 Ἦ βρα, καὶ ἐκ νηὸς δῶκε σφίσιν εἴματα δύναι.
 Πασσοδὴν δ' ἤπειτα κίον μετὰ νηὸν Ἄρης,
 1170 μῆλ' ἱερευσόμενοι· περὶ δ' ἐσχάρῃ ἐστήσαντο
 ἐσοσμένως, ἧτ' ἐκτὸς ἀνηρφεῖος πέλε νηοῦ
 στιῶν· εἴσω δὲ μέλας λίθος ἠρήρειστο·
 ἱερὸς, ᾧ ποτε πᾶσαι Ἀμαζόνες εὐχετώοντο.
 Οὐδέσφιν θέμις ἦεν, θε' ἀντιπέρηθεν ἴκοντο,
 1175 μῆλων τ' ἠδὲ βοῶν τῆδ' ἐσχάρῃ ἱερὰ καίειν·
 ἀλλ' ἵππους δαίτρευον, ἐπιγετανὸν κομέουσαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ βέξαντες ἐπαρτέα δαῖτα πάσαντο,
 δὴ τότε ἄρ' Αἰσονιδῆς μετεφώνεεν, ἥρχε τε μύθων·
 Ζεὺς αὐτὸς τὰ ἕκαστ' ἐπιδέρκεται· οὐδέ μιν ἄνδρες
 1180 λήθομεν ἔμπεδον οἳ γε θεοῦδέες ἠδὲ δίκαιοι.
 Ὡς μὲν γὰρ πατέρ' ὑμῖν ὑπεξείρουτο φόνιοι
 μητρυιῆς καὶ νόσφι ἀπειρέσιον πόρον ὄλθον·
 ὧς δὲ καὶ ὑμέας αὐτῆς ἀπήμονας ἐξεσάωσεν
 χεῖματος οὐλομένοιο. Πάρεστι δὲ τῆσδ' ἐπὶ νηὸς
 1185 ἔνθα καὶ ἔνθα νέεσθαι, ὅπη φίλον, εἴτε μετ' Αἴταν,
 εἴτε μετ' ἀφνειὴν θεῖου πόλιν Ὀρχομενοῖο.
 Τὴν γὰρ Ἀθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῶ
 δούρατα Πηληϊάδος κορυφῆς πάρα· σὺν δέ οἱ Ἄργος
 τεύξεν. Ἀτὰρ κείνην γε κακὸν διὰ κῆμα κέδασεν,
 1190 πρὶν καὶ πετρῶν σχεδὸν ἔλθειν, αἴτ' ἐνὶ πόντῳ
 στενωπῶν συνίασι πανήμεροι ἀλλήλησιν.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὧδε καὶ αὐτοὶ ἐς Ἑλλάδα μαιομένοισιν
 κῶας ἄγειν χρύσειον ἐπίρροιο ἄμμι πέλεσθε
 καὶ πλόου ἡγεμονῆες, ἐπεὶ Φοῖξιοι θυηλὰς
 1195 στέλλομαι ἀμπλήσων Ζηνὸς χόλον Αἰολίδῃσιν.
 Ἴσχε παρηγορέων· οἳ δ' ἔστυγον εἰσαίοντες.
 Οὐ γὰρ ἔφαν τεύξεσθαι ἐνηέος Αἰθήταο
 κῶας ἄγειν κριοῖο μεμαότας, ὧδε δ' εἶπεν
 Ἄργος, ἀτεμβόμενος τοῖον στόλον ἀμφιπένεσθαι·
 1200 Ὡ φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὄσον σθένος, οὐποτ' ἄρω-
 σχήσεται, οὐδ' ἠθαιὸν, ὅτε χερειῶ τις ἰχνηται. [γῆς
 Ἄλλ' αἰνῶς δλοῆσιν ἀπηνείησιν ἄρηρεν
 Αἰήτης· τῷ καὶ περιδεῖδια ναυτίλλεσθαι.
 Στεῦται δ' Ἡελίου γόνος ἔμμεναν· ἀμφὶ δὲ Κόλχων
 1205 ἔθνεα ναιετάουσιν ἀπείρονα· καὶ δὲ κεν Ἄρει
 σμερδαλέην ἐνοπὴν μέγα τε σθένος ἰσοφαρίζοι.
 Οὐ μὰν, οὐδ' ἀπάνευθεν ἐλεῖν δέρος Αἰθήταο
 βῆιδιον, τοῖός μιν ὄφρι περὶ τ' ἀμφὶ τ' ἔρωται
 ἀθάνατος καὶ ἄυπνος, δν αὐτῆ Γαί' ἀνέφυσε

illi Melas : me vero ipsum appellabitur Argum.

Sic locutus-est : principes autem congressu hoc lætati sunt,] atque eos amplexi valde-stupentes. At Jason deinceps, ut decebat, respondit his verbis :

Profecto cognati paterni nobis qui-estis, rogatis benevolos, ut-succurrant miseræ.

Cretheus enim et Athamas fratres fuerunt.

Crethei autem nepos ego cum his sociis

Græcia ex ipsa proficiscor in urbem Ætææ.

At hæc quidem etiam postea narrabimus nobis :

nunc vero vestiamini prius : consilio autem puto immortalium in manus meas vos indigentes incidisse.

Dixit, et e navi dedit iis vestimenta induenda.

Omnes-una deinde ibant ad templum Martis,

pecudes immolaturi : circa aram autem steterunt

studiose, quæ extra tecto-carens erat templum

e-lapidibus facta : intus vero niger lapis defixus-erat

sacer, ad-quem olim omnes Amazones vota-faciebant.

Neque ipsis fas erat, quando ex-adversa-terra venerant,

ovium atque boum in-hac ara sacra comburere :

sed equos immolabant copiose nutritos.

At postquam sacris-operati, paratas epulas degustarunt,

tum Jason allocutus-est (*hospites*) ac prior-fecit verba :

Jupiter ipse cuncta videt ; neque eum viri

latemus prorsus qui quidem pii ac probi *sumus*.

Ut enim patrum vobis servavit a-cæde

noverca, ac præterea immensas dedit opes :

sic vero etiam vos rursus salvos eripuit

tempestati perniciosæ. Licet vero hac navi

huc et illuc ire, quo lubet, sive in Æam,

sive in opulentam divini urbem Orchomeni.

Hanc enim Minerva fabricavit, et secuit ferro

ligna Peliaco ex cacumine ; cum ea vero Argus

construxit. At illam *vestram* improbus fluctus disjecit,

priusquam etiam ad-rupes prope accessistis, quæ in mari angusto concurrunt toto-die inter-se.

Agite igitur, hic etiam ipsi in Græciam cupientibus

vellus asportare aureum adjuutores nobis estote

atque navigationis duces, quoniam pro-Phrixo sacra

proficiscor peracturus, Jovis ob-iram in Æolidas.

Dixit cohortans : illi autem horrebant audientes.

Neque enim putabat habituros-esse mitem Æeten

vellus auferre arietis cupientes, sic vero locutus-est

Argus, indignatus tali navigatione eos occupari :

Amici, nostra quidem quanta *est* vis, nunquam auxilio

se-abstinebit, ne tantillum quidem, quando necessitas quæ-

dam incidit.] At horrendum-in-modum sæva crudelitate

præditus-est] Æetes : quare etiam valde-metuo navigare.

Fertur autem Solis filius esse : circa vero Colchorum

gentes habitant innumeræ : et vel Martem

horrenda voce magnoque robore æquet.

Neque profecto, ne sine Æeta quidem, auferre vellus

facile *est* : talis illud draco circacirem undique tuetur

immortalis ac somni-expers, quem ipsa Terra edidit

- 1210 Καυκάσου ἐν κνημοῖσι, Τυφασίῃ θβι πέτρῃ,
 ἔνθα Τυφάσῃ φασὶ Διὸς Κρονίδῃ κεραυνῷ
 βλήμενον, ὅπποτε οἱ στιβαράς ἐπορέξατο χεῖρας,
 ὁερμὸν ἀπὸ κρατὸς στάζει φόνος· ἴκετο δ' αὐτῶς
 οὔρεα καὶ πεδίον Νυσηῖον, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
 1215 κεῖται ὑποβρύχιος Σερβωνίδος ὕδασι λίμνης.
 Ὡς ἄρ' εἶπε· πολέεσσι δ' ἐπι χλόος εἶλε παρειάς
 αὐτίκα, τοῖον ἄεθλον ὄτ' ἔκλυον. Αἴψα δὲ Πηλεὺς
 ὁαρσαλέως ἐπέεσσιν ἀμείψατο, φώνησέν τε·
 Μὴ δ' οὔτως, ἤθειε, λήην δεϊδίσεο θυμῷ.
 1220 Οὔτε γὰρ ὄδ' ἀλκὴν ἐπιδευόμεθ', ὥστε χερσέουσιν
 ἔμμεναι Αἰθήτασιν σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
 Ἄλλὰ καὶ ἡμέας οἴω ἐπισταμένους πολέμοιο
 κείσε μολεῖν, μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.
 Τῷ, εἰ μὴ φιλοῦντι δέρος χρύσειον ὀπάσσει,
 1225 οὔ οἱ χραισμήσειν ἐπιέλπομαι ἔθνα Κόλχων.
 Ὡς οἴγ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβᾶδὸν ἡγορώντο,
 μέσφ' αὐτίς δόρποιο κορσάσμενοι κατέδαρθεν·
 Ἥρι δ' ἀνεγρομένοισιν εὐκραθὸς ἄεν οὔρος·
 ἰστία δ' ἤειραν, τὰ δ' ὑπὸ βίτης ἀνέμοιο
 1230 τείνεντο· βίμφα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον Ἄρηος.
 Νυκτι δ' ἐπιπλομένη Φιλυρηΐδα νῆσον ἀμείβον·
 ἔνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρῃ Κρόνου, εὐτ' ἐν Ὀλύμ-
 Τιτῆνων ἦνασεν, ὃ δὲ Κρηταῖον ὑπ' ἄντρον [πρὸ
 Ζεὺς ἔτι Κουρήτεσσι μετετρέφετ' Ἰδαίοισιν,
 1235 Ῥεῖν ἔξαπαφὸν παρελέξατο· τοὺς δ' ἐνὶ λέκτροις
 τέμμε θεὰ μεσηγύς· ὃ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας
 ἔσσυτο χαιτήντι φυῆν ἑναλίγκιος ἵππῳ·
 ἢ δ' αἰδοῖ χῶρόν τε καὶ ἤθεα κείνα λιποῦσα
 Ψεανὶς Φιλύρῃ εἰς οὔρεα μακρὰ Πελασγῶν
 1240 ἦλθ', ἵνα δὴ Χείρωνα πελώριον ἄλλα μὲν ἵππῳ,
 ἄλλα θεῷ, ἀτάλαντον ἀμοιβαίῃ τέκεν εὐνῇ.
 Κεῖθεν δ' αὖ Μάκρωνας ἀπειρσῆσιν τε Βεχείρων
 γαῖαν ὑπερφιάλους τε παρεξένοντο Σάπειρας
 Βύζηράς τ' ἐπὶ τοῖσιν· ἐπιπρὸ γὰρ αἰὲν ἔτεμον
 1245 ἔσσυμένως λιανοῖο φορευόμενοι ἐξ ἀνέμοιο.
 Καὶ δὴ νισσομένοισι μυχὸς διεφάνετο Πόντου.
 Καὶ δὴ Καυκασίων ὄρεων ἀνέτελλον ἐρίπναι
 ἠλίβατοι, τόθι γυῖα περὶ στυφελῶσι πάγοισιν
 ἰλλόμενος χαλκήσιν ἀλυκτοπέδησι Προμηθεὺς
 1250 αἰετὸν ἦπατι φέρβε παλμπητὲς αἰσσοντα.
 Τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης ἴδον ἔσπερον ὀξεί ροίζῳ
 νηὸς ὑπερπτάμενον νεφέων σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμπτῃς
 λαίρεα πάντ' ἐτίναξε παραϊθύζας πτερύγεσσιν.
 Οὐ γὰρ ὄγ' αἰθερίοιο φυῆν ἔγεν οἰωνοῖο,
 1255 ἴσα δ' εὐξέστοις ὠκύπτερα πάλλεν ἔρετμοῖς.
 Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πολύστονον αἴον αὐδὴν
 ἦπαρ ἀνελκομένοιο Προμηθέος· ἔκτυπε δ' αἰθῆρ
 οἰμωγῇ, μέσφ' αὐτίς ἀπ' οὔρεος αἰσσοντα
 αἰετὸν ὠμηστῆν αὐτὴν ὁδὸν εἰσενόησαν.
 1260 Ἐννύχοιο δ' Ἄργοιο δαημοσύνησιν ἴκοντο
 Φᾶσιν τ' εὐρυρόντα, καὶ ἔσχατα πείρατα πόντου.
 Αὐτίκα δ' ἰστία μὲν καὶ ἐπίκριον ἐνδοθι κοίλης
 στοδόχῃ στειλαντες ἐκόσμεον· ἐν δὲ καὶ αὐτὸν

Caucasi in saltibus, Typhaonea ubi est rupes,
 ubi Typhaonem ajunt Jovis Saturni fulmine
 percussum, quando ei validas intenterat manus,
 calidum de capite destillasse cruorem : venit vero sic
 in-montes et campum Nyseium, ubi etiamnum
 jacet submersus Serbonidis aquis palludis.

Sic igitur dixit : multis vero pallor occupavit genas
 statim, tale certamen ubi audiverant. Mox autem Peleus
 audacter verbis respondit et ita dixit :

Ne ita, o bone, nimium pertimescas animo.
 Neque enim adeo viribus egemus, ut deteriores
 simus, cum-Æeta armis qui-depugnemus.

Sed etiam nos puto peritos belli
 illuc venire, deorum fere ex-sanguine natos.
 Quare, nisi amice vellus aureum concesserit,
 non ei utiles-fore spero gentes Colchorum.

Sic illi inter-se alternatim locuti-sunt,
 usque-dum rursus epulis satiati obdormiscerent.
 Mane vero expergefactis lenis spirabat aura :
 vela igitur sustulerunt, quæ flatu venti
 extendebantur : celeriter autem insulam reliquerunt Mar-
 tis.] Nocte incidente Philyræam insulam prætervecti-sunt;
 ibi Urani-filius cum-Philyra Saturnus, quando in Olympo
 Titanibus imperabat, et Cretensi sub antro
 Jupiter adhuc inter Curetes educabatur Idæos,
 Rheam fallens, concubuit : hos vero in concubitu
 deprehendit dea medio : ipse e toro exsilien-
 s aufugit, jubato forma similis equo :
 illa vero præ-pudore loco et sedibus illis relictis
 Oceanitis Philyre in montes longos Pelasgorum
 venit, ubi Chironem monstrosam, partim equo,
 partim deo similem, ex-ambigo peperit concubitu.

Inde porro Macronas et immensam Bechirum
 terram, et violentos prætervecti-sunt Sapias,
 Byzerasque post illos : ulterius enim usque navigabant
 celeriter, leni acti vento.

Et jam procedentibus sinus prospiciebatur Ponti.
 Et jam Caucasiarum montium apparuerunt juga
 celsa, ubi membra ad asperas rupes

alligatus aereis pedibus Prometheus
 aquilam jecinore pascebat retro volentem.

Eam in summa viderunt vespere acuto stridore
 navi supervolantem prope nubes : at tamen
 vela omnia concussit lacessens alis.

Neque enim illa aeræ naturam habebat avis,
 sed æquales politis alas jactabat remis.

Non diu post gembundam audiverunt vocem
 Promethei, jecur cui-extrahebatur : insonuit vero aer
 ejulatu, donec iterum ex monte volentem
 aquilam crudivoram eadem via conspicerent.

Noctu autem Argi peritia venerunt
 ad-Phasin late-fluentem, et extremos terminos Ponti.

Statim igitur vela et antennam in cavum
 receptaculum detracta reposuerunt, atque ipsum

Ἰσὸν ἄφαρ χαλάσαντο παρακλιδόν· ὧκα δ' ἔρετμοῖς
 1265 εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν ῥόν· αὐτὰρ δὲ πάντη
 καχλάζων ὑπόεικεν. Ἔχον δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν
 Κάυκασον αἰπήντα Κυταιίδα τε πόλιν Αἴης,
 ἔθνη δ' αὖ πεδίον τὸ Ἀρήιον ἱερά τ' ἄλση
 τοῖο θεοῦ, τόθι κῶας ὄφρι εἴρυτο δοκεύων,
 1270 πεπτάμενον λασιόισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
 Αὐτὸς δ' Αἰσονίδης χρυσέῳ ποταμόνδε κυπέλλῳ
 οἴνου ἀκηρασίοιο μελισσαγάας χέε λοιδῶς
 Γαίη τ' ἔνναέταις τε θεοῖς ψυχαῖς τε καμόντων
 ἡρώων· γουνοῦτο δ' ἀπήμονας εἶναι ἀρωγούς
 1275 εὐμένεως καὶ νηὸς ἐναίσιμα πείσματα δέχθαι.
 Αὐτίκα δ' Ἄγκαιος τοῖον μετὰ μῦθον ἔειπεν.
 Κολχίδα μὲν δὴ γαίαν ἱκάνομεν ἠδὲ βρέθρα
 Φάσιδος· ὦρη δ' ἡμῖν ἐνὶ σφίτι μητιάσθαι,
 εἴτ' οὖν μελιχίη πειρησόμεθ' Αἰήταο,
 1280 εἶτε καὶ ἀλλοίη τις ἐπιβόλος ἔσσεται δρυή.
 Ὡς ἔφατ'· Ἄργου δ' αὖτε παραγορήσιν Ἰήσων
 ὑψόθι νῆ' ἐκέλευσεν ἐπ' εὐναίησιν ἐρύσσαι,
 δάσκιον εἰσελάσαντας ἔλος· τὸ δ' ἐπισχεδὸν ἦεν
 νισσομένων, ἔνθ' οἴγε διὰ κνέρας ἠὺλίζοντο.
 1285 Ἦώς δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένοισι φράνθη.

BIBAION Γ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατὸν, παρὰ θ' ἴστασο, καὶ μοι ἐνι-
 ἔνθεν ὅπως ἐς Ἴωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων [σπε
 Μηδείης ὑπ' ἔρωτι. Σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἴσαν
 ἔμμορες, ἀδμηῆτας δὲ τειοῖς μελεδήμασι θέλγεις
 5· παρθενιακῶ· τῶ καὶ τοι ἐπήρατον οὐνομ' ἀνήπται.
 Ὡς ῥί μὲν πυκνιοῖσιν ἀνωΐτως δυνάκεσσιν
 μίμνον ἀριστῆες λελοχημένοι· αἱ δ' ἐνόησαν
 Ἥρη Ἀθηναίη τε, Διὸς δ' αὐτοῖο καὶ ἄλλων
 ἀθανάτων ἀπονόσφι θεῶν θάλαμόνδε κιοῦσαι
 10 βούλευον· πείραξες δ' Ἀθηναίην πάρος Ἥρη.
 Αὐτὴ νῦν προτέρη, θύγατερ Διὸς, ἄρχεο βουλής.
 Τί χρέος; ἦ δὲ δόλον τίνα μήσσει, ᾧ κεν ἐλόντες
 χρύσειον Αἰήταο μεθ' Ἑλλάδα κῶας ἀγοῖντο;
 ἦ καὶ τὸν γ' ἐπέεσσι παραυφάμενοι πεπιθόειν
 15 μελιχίοις; Ἥ μὲν γὰρ ὑπερφίαλος πέλει αἰνώς.
 Ἐμπης δ' οὐ τίνα πείραν ἀποτρύπασθαι ἔοικεν.
 Ὡς φάτο· τὴν δὲ παρᾶσσαν Ἀθηναίη προσέειπεν·
 Καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετὰ φρεσὶν ὀρμαίνουσαν,
 Ἥρη, ἀπηλεγέως ἐξεῖραι. Ἄλλὰ τοι οὐπυ
 20 φράσσασθαι νοέω τοῦτον δόλον, ὅστις ὄνησει
 θυμὸν ἀριστήων· πολέας δ' ἐπεδοίασα βουλάς. [ξαν
 Ἥ καὶ ἐπ' οὐδοεὸς αἴγε ποδῶν πάρος ὄμματ' ἔπη-
 ἀνδιχα πορφύρουσαι ἐνὶ σφίσιν· αὐτίκα δ' Ἥρη
 τοῖον μητιόωσα παροϊτέρη ἔφατο μῦθον. [φω
 25 Δεῦρ' ἴομεν μετὰ Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δέ μιν ἄμ-
 παιδοὶ ἔφ' εἰπεῖν ὀτρύνομεν, αἱ κε πίθηται
 κούρην Αἰήτεω πολυφάρμακον ὅσιν βέλεσσι
 θέλξαι δίστευσας ἐπ' Ἰήσων. Τὸν δ' ἂν οἶω

malum statim demiserunt inclinatum : celeriter autem remis] agitarunt fluvii in-magnum alveum : at ille undique aestuans cessit. Habebant vero ad sinistram manum Caucasum altum et Cytaicam urbem Ἄε, deinceps porro campum Martium, et sacros lucos huius dei, ubi vellus serpens custodiebat observans suspensum in frondosis quercus ramis. Ipse vero Jason aureo in-flumen poculo vini meraci dulcia fudit libamina Terræ inquilinisque diis et animabus defunctorum heroum, supplexque-oravit, innoxii ut-essent adjutores benevole, atque navis bono-omine retinacula exciperent. Statim autem Anceus talia verba locutus-est :

In-Colchicam quidem terram pervenimus et fluenta Phasidis : tempus igitur est nos inter ipsos consultandi, utrum comiter sollicitare-velimus Æeten, an etiam alius quidam tutus sit rei-conatus.

Sic fatus-est : Argi autem hortatu Jason in-alto navem jussit ancoris stabilire in-umbrosam actam paludem, quæ propinqua erat navigantibus : ubi illi per noctem dormiverunt. Aurora autem non multo post desiderantibus apparuit.

LIBER III.

AGE nunc, Erato, ades, atque mihi dic, inde quemadmodum Ioleum deportaverit vellus Jason Medeæ amore *adjutus*. Tu enim etiam Veneris sortem nacta-es, in-nuptasque tuis curis delinis virgines : unde etiam tibi amabile nomen impositum-est.

Sic inter densas, nemine-observante, arundines manserunt heroes absconditi ; senserunt vero Juno atque Minerva, et ab-Jove ipso aliisque immortalibus sejunctæ diis, thalamum ingressæ consultarunt : tentabat autem Minervam prius Juno : Ipsa nunc prior, filia Jovis, incipe consulere, quid faciendum-sit ? num dolom quemnam excogitabis, quo captum] aureum Æetæ in Græciam vellus reportent ? an etiam illum verbis decipientes persuasuri-sint blandis ? Profecto enim violentus est nimium. Tamen nullum periculum prætermittere decet.

Sic fata-est : illam vero celeriter Minerva allocuta-est : Atqui ipsam me talia animo agitantem, Juno, diligenter interrogas. At vero nondum excogitasse me sentio eum dolom, qui adjuturus-sit animum heroum : multa vero volutavi consilia.

His dictis in solo ante pedes oculos defixerunt, diversimode cogitantes secum : mox vero Juno talem deliberans prior elocuta-est sermonem :

Age, eamus ad Venerem : aggredientes vero eam ambæ,] ut suo filio præcipiat, hortabimur, si modo voluerit filiam Æetæ veneficiorum-peritam suis telis ictam allicere ad Jasonem : hunc vero puto

κείνης ἐννεσῆσιν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν.
 30 Ὄς ἀρ' ἔφη· πυκινὴ δὲ συνεύαδε μῆτις Ἀθήνη,
 καί μιν ἔπειτ' ἐξαυτίς ἀμείβετο μειλιχίοισιν·
 Ἥρη, νῆϊδα μὲν με πατὴρ τέκε τοιο βολαῶν,
 οὐδὲ τινα χρεῶν θελκτῆριον οἶδα πόθοιο.
 Εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐφανδάνει, ἦ τ' ἂν ἐγωγε
 35 ἐσποίμην· σὺ δέ κεν φαίης ἔπος ἀντιώσασα.
 Ἥ καὶ ἀναίξασαι ἐπὶ μέγα δῶμα νέοντο
 Κύπριδος, ὃ βρά τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιφυγίεις,
 δῦπότε μιν τὰ πρῶτα παραὶ Διὸς ἦγεν ἄκοιτιν.
 Ἐρκεα δ' εἰσελθοῦσαι δπ' αἰθούσῃ θαλάμοιο
 40 ἔσταν, ἴν' ἐντύσεσκε θεὰ λέχος Ἥφαιστοιο.
 Ἄλλ' ὃ μὲν ἐς χαλκείωνα καὶ ἄχιμονας ἦρι βεβήκει
 νήσοιο πλαγκτῆς εὐρὺν μυχὸν, ὃ ἔνι πάντα
 δαίδαλα χαλκευεν βίτην πυρός· ἡ δ' ἄρα μούνη
 ᾗστο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον ἄντα θυράων.
 45 Λευκοῖσιν δ' ἐκάτερθε κόμας ἐπιειμένη ὤμοις
 κόσμει χρυσεῖη διὰ χερσίδι, μέλλε δὲ μακροὺς
 πλέξασθαι πλοκάμους· τὰς δὲ προπάροιθεν ἰδοῦσα
 ἔσχεθεν, εἴσω τέ σφ' ἐκάλει, καὶ ἀπὸ θρόνου ὄρτο,
 εἶσε τ' ἐνὶ κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτῇ
 50 ἴξανεν, ἀψήκτους δὲ χερσὶν ἀνεδήσατο χαιτάς.
 Τοῖα δὲ μειδιώσασα προσέννεπεν αἰμυλοῖσιν.
 Ἥθειαι, τίς δεῦρο νόος χρεῶν τε κομίζει
 δηναῖς αὐτως; τί δ' ἰκάνετον, οὐ τι πάρος γε
 λίην φοιτίζουσαι, ἐπεὶ περίεστε θεῶων;
 55 Τὴν δ' Ἥρη τοιοῖσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 Κερτομέεις· νῶϊν δὲ κέαρ συνορῖνεται ἄτη.
 Ἥδη γὰρ ποταμῶ ἔνι Φάσιδι νῆα κατίσχει
 Αἰσονίδης ἡδ' ἄλλοι ὅσοι μετὰ κῶας ἔπονται.
 Τῶν ἦτοι πάντων μὲν, ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρην,
 60 δεῖδιμεν ἐκπάγλως, περὶ δ' Αἰσονίδαο μάλιστα.
 Τὸν μὲν ἐγὼν, εἰ καὶ περ ἐς Ἄϊδα ναυτίλληται
 λυσόμενος χαλκῶων Ἰξίονα νεῖσθι δεσμῶν,
 ῥύσομαι, ὅσσον ἐμοῖσιν ἐνὶ σθένος ἔπλετο γυίοις,
 ὄρρα μὲ ἐγγελάσῃ Πελλίης κακὸν οἶτον ἀλύξας,
 65 ὅς μ' ὑπερνορέη θυέων ἀγέραστον ἔθηκεν.
 Καὶ δ' ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμοὶ μέγα φίλατ' Ἰήσων,
 ἔξοτ' ἐπὶ προγοῆσιν ἄλις πλήθοντος Ἀναύρου
 ἀνδρῶν εὐνομίας πειρωμένη ἀντεβόλησεν
 θήρης ἐξανιών· νιφετῶ δ' ἐπαλύνοτο πάντα
 70 οὔρεα καὶ σκοπιὰ περιμήκεες, οἱ δὲ κατ' αὐτῶν
 χεῖμαρῶοι καναχηθὰ κυλινδόμενοι φορέοντο.
 Γρηῆ δὲ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καὶ μ' ἀναείρας
 αὐτὸς εἰς ὤμοισι διέκ προαλῆς φέρεν ὕδαρ.
 Τῶ νύ μοι ἄλληκτον περιτίτται· οὐδὲ κε λώβην
 75 τίσειεν Πελλίης, εἰ μὴ σύ γε νόστον ὀπάσσεις.
 Ὄς ἠῦδα· Κύπριν δ' ἐνεοσασίη λάβε μύθων.
 Ἄζετο δ' ἀντομένην Ἥρη ἐθεν εἰσορώσασα,
 καὶ μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἥ γ' ἐπέεσσιν·
 Πότνα θεὰ, μὴ τοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
 80 Κύπριδος, εἰ δὴ σεῖο λιλαιωμένης ἀθρηξίω
 ἡ ἔπος, ἡέ τι ἔργον, ὃ κεν χέρες αἴγε κάμοιεν
 ἡπεδαναί· καὶ μὴ τις ἀμοιβαίη χάρις ἔστω.

illius consiliis in Græciam vellus reportarum-esse.

Sic dixit : prudens vero placuit consilium Minervæ ,
 atque ei deinde rursus respondit suavibus verbis :

Juno , insciam me quidem pater genuit hujus (*Cupididis* ictum,) neque aliquam rem novi conciliatricem amoris.] Si vero tibi ipsi sententia placet , certe ego sequar : tu vero verba facies , ubi-convenieris.

His dictis prosilientes ad magnam domum contenderunt Veneris , quam ei exstruxerat maritus claudus , quum eam primum a Jove duceret conjugem.

Septa ingressæ sub atrio thalami constiterunt , ubi adornare-solebat dea lectum Vulcani. At ille ad officinam-ærariam et incudes mane abierat insulæ errantis (*Liparæ*) ad-latum recessum , in quo omnia] artificiosa ex-æræ-fabricabat vi ignis : illa igitur sola sedebat domi tornato in solio , ex-adverso forium.

Candidis vero utrimque comas immissas humeris ornabat aureo pectine , eratque longos plicatura cinninos : illas vero coram conspicata destitit , introque eas vocavit , et de solio exsiluit , collocavitque *eas* in sellis : at deinde etiam ipsa consedit , impexosque manibus religavit crines. Ita autem subridens allocuta-est blandis verbis :

Venerandæ , quæ huc sententia et res ducit vos post-longum-tempus tandem? cur vero venistis , non antea quidem] valde frequenter-*me*-convenientes , cum superiores sitis inter-deas?] Eam Juno talibus verbis respondens allocuta-est :] Cavillaris : nobis vero animus commovetur calamitate.] Jam enim in fluvio Phaside navem detinent Jason et cæteri , quotquot ad vellus *auferendum* sequuntur.] His quidem omnibus , cum prope labor instet , metuimus vehementer , Æsonidæ autem maxime :

quem ego quidem , si vel in Orcum navigarit , soluturus a-ferreis Ixionem infra (*apud inferos*) vinculis , liberabo , quantum in meis robur inest membris , ne derideat Pelias , malo fato evitato , qui me arroganter sacrorum honoris-expertem fecit.

Sed præterea etiam jam antea mihi valde carus-fuit Jason , ex-quo ad ostia admodum redundantis Anauri *mih*i hominum probitatem exploraturæ occurrit a-venatione revertens : nive albescebant omnes montes et speculæ altissimæ , ex-ipsis autem torrentes cum-strepitu devoluti ferebantur. Anui vero me similem-factam miseratus-est , meque sublatam] ipse suis humeris per præcipitem portavit aquam. Quare mihi nunquam-non colitur : neque vero pœnam dabit Pelias , nisi tu quidem reditum *Jasonis* effeceris.

Sic locuta-est : Venerem autem hæsitatio cepit verborum :] venerata-vero est Junonem supplicare sibi videns atque eam postea blandis allocuta-est verbis :

Veneranda dea , nihil profecto pejus aliud fuerit Venera , si quidem te cupientem repudiaverim aut dictum , aut factum , quod manus hæ perficere-possent imbelles : neve aliqua mutua gratia sit.

- Ἔφαθ' Ἡρῆ δ' αὖτις ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν·
 Οὐ τι βίης χατέουσαι ἰκάνομεν, οὐδέ τι χειρῶν.
- 85 Ἄλλ' αὐτως ἀχέουσα τεῦξ' ἐπικέκλειο παιδί,
 παρθένον Αἰθήτω θέλξαι πόθῳ Αἰσονίδαο.
 Εἰ γάρ οἱ κείνη συμφράσσεται εὐμενέουσα,
 ῥηϊδίως μιν ἐλόντα δέρος χρύσειον ὄϊον
 νοστήσειν ἐς Ἴωλκόν, ἐπεὶ δολόεσσα τέτυκται.
- 90 Ὡς ἄρ' ἔφη· Κύπρις δὲ μετ' ἀμφοτέρησιν ἔειπεν·
 Ἡρῆ, Ἀθηναίη τε, πίθοιτό κεν ὑμῖν μάλιστα,
 ἢ ἔμοι. Ὑμῶν γὰρ ἀναιδίηται περ ἐόντι
 τυτθῇ γ' αἰδῶς ἔσσει' ἐν ὄμμασιν· ἀτὰρ ἐμείο
 οὐκ ὄθεται, μάλα δ' αἰὲν ἐριδιμαίνων ἀθερίζει.
- 95 Καὶ δὴ οἱ μενέηνα περισχομένη κακότητι
 αὐτοῖσιν τόξοισι δυσηχέας ἄξει ὀιστούς
 ἀμφοδίην. Τοῖον γὰρ ἐπιπειλήσει χαλεφθεὶς,
 εἴ μὴ τηλόθι χειρας, ἔως ἔτι θυμὸν ἐρούκει,
 ἔξω ἑμᾶς, μετέπειτά γ' ἀτεμβοίμην εἰοὶ αὐτῇ.
- 100 Ὡς φάτο· μείδησαν δὲ θεαί, καὶ ἐσέδρακον ἄντην
 ἀλλήλαις. Ἡ δ' αὖτις ἀκχημένη προσέειπεν·
 Ἄλλοις ἄλγεα τὰ μὲν γέλωος πέλει· οὐδέ τί με χρῆ
 μυθεῖσθαι πάντεσσιν· ἄλλ' εἰδύια καὶ αὐτή.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ὑμῖν φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρησιν,
 105 πειρήσω, καὶ μιν μειλίζομαι, οὐδ' ἀπιθήσει.
 Ὡς φάτο· τὴν δ' Ἡρῆ ῥαδινῆς ἐπεμᾶσαστο χειρὸς,
 ἧκα δὲ μειδιόωσα παραβλήθη προσέειπεν·
 Οὐτῶ νῦν, Κυθήρεια, τόδε χρέος, ὡς ἀγορεύεις,
 ἔρξον ἄφαρ· καὶ μὴ τι χαλέπτω, μῆδ' ἐριδαίνας
 110 χωσιμένη σῶν παιδί· μεταλλήξει γὰρ ὀπίσω.
 Ἡ ῥα καὶ ἔλλιπε ὄϊον· ἐφωμάρτησε δ' Ἀθήνη.
 Ἐκ δ' ἴσαν ἄμφω ταί γε παλίσυτοι. Ἡ δὲ καὶ αὐτῇ
 βῆ ῥ' ἴμεν Οὐλύμπου κατὰ πτόχας, εἴ μιν ἐφεύροι.
 Ἐὔρε δὲ τόν γ' ἀπάνευθε Διὸς θαλερῆ ἐν ἄλωϊ,
 115 οὐκ ὄϊον, μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τόν ῥα ποτὲ Ζεὺς
 οὐρανῷ ἐγκατένασεν ἐφῆστιον ἀθανάτοισιν,
 κάλλεος ἱμερθεῖς. Ἄμφ' ἀστραγάλοισι δὲ τῶ γε
 χρυσείοις, ἅτε κοῦροι δμήθεες, ἐψιώνοντο.
 Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἦδη πάμπαν ἐνίπλεον ᾧ ὑπὸ μαζῶν
 120 μάργος Ἔρωσ λαϊῆς ὑποίσχανε χειρὸς ἀγοστὸν,
 ὄρθος ἐφροσθηῶς· γλυκερὸν δὲ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
 χροῖτῃ θάλλεν ἔρευθος. Ὁ δ' ἐγγύθεν ὀκλαδὸν ἦστο
 σίγα κατηφίων· δοῦν δ' ἔχεν, ἄλλον ἔθ' αὐτως
 ἄλλω ἐπιπροίεις, κεχόλωτο δὲ καγγαλόωντι.
- 125 Καὶ μὴν τοὺς γε παρᾶσσον ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσσας
 βῆ κενεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανος, οὐδ' ἐνόησεν
 Κύπριν ἐπιπλομένην. Ἡ δ' ἀντίη ἴστατο παιδὸς
 καὶ μιν ἄφαρ γναθμοῖο κατασχομένη προσέειπεν.
 Τίπτ' ἐπιμειδιάας, ἄφατον κακόν; ἦέ μιν αὐτῶς
 130 ἤπαφες οὐδὲ δίκη περιέπλεο νῆϊν ἐόντας;
 Εἰ δ' ἄγε μοι πρόφρων τέλειον χρέος, ὅττι κεν εἴπω·
 καὶ κέν τοι ὀπάσαιμι Διὸς περικαλλῆς ἄθυρμα,
 κείνο, τό οἱ ποίησε φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια
 ἄνθρωπ' ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νήπια κουρίζοντι,
 135 σφαῖραν εὐτρόχαλον, τῆς οὐ σύ γε μελιον ἄλλο
 χειρῶν Ἡφαίστοιο κατακτατίσση ἄρειον.

- Sic locuta-est : Juno autem porro prudenter dixit :
 Non vim desiderantes venimus , neque manus ,
 Immo sic quæta tuum jube filium
 filiam Ætææ delinire amore Jasonis.
 Si enim cum-eo hæc consenserit benevola ,
 facile ipsum capto vellere aureo spero
 reversurum-esse Iolcum , quoniam callida est .
 Sic igitur dixit . Venus autem utrique respondit :
 Juno et Minerva , parebit vobis quidem magis ,
 quam mihi . Vestris enim ei , quamvis impudenti ,
 parvula certe erit reverentia in oculis : at me
 non observat , sed valde semper rixans spernit .
 Atqui ei maxime-volui , accensa indignatione ,
 cum-ipso arcu male-sonantes frangere sagittas
 palam . Ita enim comminatus-est succensens ,
 nisi procul manus , dum adhuc iram contineret ,
 habuerim meas , postea me accusaturam-esse memet-ip-
 sam .] Sic dixit : subriserunt vero deæ , et intuitæ-sunt
 contra] se-invicem . Illa autem rursus tristis locuta-est :
 Aliis dolores mei risui sunt : neque me decet
 narrare omnibus : satis-est quod-sciam ipsa .
 Nunc quoniam vobis gratum hoc est ambabus ,
 periculum-faciam , atque eum demulcebo , neque abnuet .
 Sic dixit : ejus vero Juno mollem apprehendit manum ,
 leniter vero ridens vicissim respondit :
 Ita nunc , Cythereia , hoc negotium , ut dicis ,
 perfice celeriter : ac neve indignare , neve rixare
 irata tuo filio : cedit enim postea .
 His igitur dictis reliquit sellam , comitata-est Minerva .
 Exierunt vero ambæ illæ reversuræ . Atque etiam ipsa
 (Venerus)] abiit per Olympi recessus , si forte illum (Cupi-
 dinem) deprehendat .] Invenit vero eum seorsum Jovis flori-
 dō in campo ,] non solum , verum una Ganymedem , quem
 aliquando Jupiter] in cælum transtulerat contubernalem
 deorum ,] pulchritudinis desiderio-impulsus . Talis autem
 illi] aureis , ut pueri familiares , ludebant .
 Atque jam omnino plenam snb mamilla
 protervus Amor sinistra tenuit manus volam
 rectus stans : suavis autem ei circa genas
 in-cute flosebat rubor . Ille autem prope genibus-flexis in-
 sedit] tacite mœrens : duos enim habuit talos , alio temere
 post alium jacto ; irascebatur vero cachinnanti .
 Atque illis etiam mox post priores perditis
 abiit vacuis manibus inops , neque sensit
 Venerem accedere . Ea coram stetit filio ,
 eumque statim maxillam ejus tenens allocuta-est :
 Quid rides , infandum malum ? num eum sic
 decepisti , neque juste superasti imperitum ?
 Age vero mihi promptus perfice negotium , quod jussero :
 atque tibi donabo Jovis pulcherrimum ludicrum
 illud , quod ei fecerat cara nutrix , Adræstea ,
 antro in Idæo adhuc pueriliter ludenti ,
 sphaeram rotundam , qua nullum tu oblectamentum aliud
 a-manibus Vulcani accipias præstantius .

Χρῦσα μὲν οἱ κύκλα τετεύχεται· ἀμφὶ δ' ἐκάστῳ
 διπλόαι ἀψίδες περιγηγῆες εἰλίσσονται·
 κρυπταὶ δὲ βαφαί εἰσιν· ἑλιξ δ' ἐπιδεδρόμε πάσις
 160 κυανῆ. Ἀτὰρ εἴ μιν εἰσὶ ἐνὶ χερσὶ βάλιοι,
 ἀστὴρ ὡς φλεγέθοντα δι' ἠέρος ὀλκὸν ἦσιν.
 Τῆν τοι ἐγὼν ὀπάσω· σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
 θέλξον διστεύσας ἐπ' Ἴησони· μηδέ τις ἔστω
 ἀμβολίη. Δῆ γάρ κεν ἀφαιροτέρη χάρις εἴη.
 145 ὦ Ως φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαίοντι.
 Μελίτα δ' ἐκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρησι χιτῶνος
 νωλεμές ἔνθα καὶ ἔνθα θεᾶς ἔγεν ἀμφιμεμαρπύς.
 Λίσσεται δ' αἴψα πορεῖν αὐτοσχεδόν· ἡ δ' ἀγανοῖσιν
 ἀντομένη μύθοισιν ἐπειρῶσα παρειαῖς
 150 κύσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μειδιῶσα·
 Ἴστω νῦν τόδε σεῖο φίλον κάρη ἡδ' ἐμὸν αὐτῆς,
 ἧ μὲν τοι δῶρὸν γε παρέξομαι οὐδ' ἀπατήσω,
 εἴ κεν ἐνισκίμῃς κούρη βέλος Αἰήταο. [εἰνῶ
 Φῆ· ὁ δ' ἄρ' ἀστραγάλους συναμῆσατο, καὶ δὲ φα-
 155 μητρὸς ἐῆς εὔ πάντας ἀριθμῆσας βάλε κόλπῳ.
 Αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσῆ περικάρθητο μήτρῃ
 πρέμνῳ κεκλιμένην· ἀνὰ δ' ἀγκύλον εἰλετο τόξον.
 Βῆ δὲ διῆκ μεγάροιο Διὸς πάγκαρπον ἄλωήν.
 Αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν Οὐλύμιοι
 160 αἰθερίας· ἔνθεν δὲ καταιδάτις ἐστὶ κέλευθος
 οὐρανίη· δοῦν δὲ πόλοι ἀνέχουσι κάρηνα
 οὐρέων ἠλιθάτων, κορυφαὶ χθονὸς, ἧξί τ' ἀερθεῖς
 ἠέλιος πρῶτῃσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσιν.
 Νειόθι δ' ἄλλοτε γαῖα φερέσβιος, ἀστεά τ' ἀνδρῶν
 165 φαίνεται καὶ ποταμῶν τεροὶ ῥόοι, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἄκριες, ἀμφὶ δὲ πόντος ἀν' αἰθέρα πολλὸν ἰόντι.
 Ἡρώες δ' ἀπάνευθεν ἐῆς ἐπὶ σέλμασι νηὸς
 ἐν ποταμῷ καθ' ἕλος λελοχημένιο ἠγορώοντο.
 Αὐτὸς δ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν· οἱ δ' ὑπάκουον
 170 ἠρέμας ἦ ἐνὶ χώρῃ ἐπισχερῶ ἐδριόωντες.
 ὦ φίλοι, ἦτοι ἐγὼ μὲν ὅ μοι ἐπιανόδανει αὐτῶ
 ἐξερῆώ· τοῦ δ' ὕμμι τέλος κορηῆται ἔοικεν.
 Ξυνή γὰρ χρεῖώ, ξυνοὶ δὲ τε μῦθοι ἔασιν
 πᾶσιν ὁμῶς· ὁ δὲ σίγα νόον βουλήν τ' ἀπερύκων
 175 ἴστω καὶ νόστου τόνδε στολον οἷος ἀπούρας.
 ὦλλοι μὲν κατὰ νῆα σὺν ἔντεσι μίμνεθ' ἔχηλοι·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δώματ' ἐλεύσομαι Αἰήταο,
 υἱὰς ἑλὼν Φρίξιοι, δῶν δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐταίρους.
 Πειρήσω δ' ἐπέεσσι παροῖτερον ἀντιβολήσας,
 180 εἴ κ' ἐθέλοι φιλότῃτι δέρος χρύσειον ὀπάσσαι,
 ἧὲ καὶ οὖ, πίσυνος δὲ βίη μετιόντας ἀτίσσει.
 ὦδε γὰρ ἐξ αὐτοῖο πάρος κακότητα δαέντες
 φρασσόμεθ', εἴτ' Ἀρηὶ συνοισσόμεθ', εἴτε τις ἄλλη
 μῆτις ἐπιβρόθος ἔσται ἐεργομένοισιν αὐτῆς.
 185 Μηδ' αὐτως ἀλκῆ, πρὶν ἔπεσσί γε πειρηθῆναι,
 τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτήρας. Ἀλλὰ πάροισιν
 λωίτερον μῦθῳ μιν ἀρέσσασθαί μετιόντας.
 Πολλάκι τοι ῥέα μῦθος, ὅ κεν μόλις ἐξανύσειεν
 ἠγορέη, τόδ' ἔρεξε κατὰ χρέος, ἧπερ εὐώκει
 190 πρηῦνας. Ὅ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα Φρίξον ἔδεκτο

Aurei quidem ei circuli facti sunt : sed circa quemque
 duplices annuli orbiculares volvuntur :
 occultae vero juncturae sunt : zona enim currit - super o-
 mnes] caerulea. At si eam tuis manibus conjeceris ,
 stellae instar , fulgentem per aerem sulcum ducit.
 Hanc tibi ego donabo : tu vero filiam Aetæe .
 amore-reple , sagitta-percussam , in Jasonem : neque ali-
 qua sit] dilatio. Etenim *alias* minor gratia fuerit.
 Sic locuta-est : illi gratus sermo erat audientii.
 Crepundia igitur abiecit omnia , et utraque tunicam
 firmiter hic et illic deae tenuit arripam.
 Precabatur autem , statim ut-daret illico : illa blandis
 exceptum verbis , attrahens genas ,
 osculata-est complexa , atque respondit ridens :
 Testor nunc hoc tuum carum caput , atque meum i-
 psius :] certissime tibi donum præbebo , nec decipiam ,
 si modo infixeris telum filiae Aetæe.
 Dixit : ille igitur talos collegit , et in splendidum
 matris suæ bene omnes numeratos conjecit sinum.
 Statim vero pharetram aureo alligavit cingulo
 ad-arboris-truncum reclinatam : curvumque prendit ar-
 cum.] Abiit vero ex ædibus per Jovis fertilem campum.
 At deinde portis exiit Olympi
 ætheriis : inde autem declivis est via
 cœlestis : duo poli sustinent vertices
 montium celsorum , cacumina terræ , ubi ortus
 sol primis coruscet radiis.
 Infra autem nunc terra frugifera et urbes hominum
 conspiciabantur , aut fluviorum sacri fluxus , nunc vero
 rursus] cacumina *montium* , et undique pontus , per ae-
 rem multum incedenti (*Cupidini*).] Heroes vero seorsum
 suæ in transtris navis] in fluvio per paludem subsidentes
 consultabant.] Ipse autem Jason allocutus-est eos : hi au-
 diverunt] quiete suo loco ex-ordine sedentes :
 Ego , ego quidem , quod mihi placet ipsi ,
 eloquar : hoc vos ratum facere convenit.
 Commune enim negotium , communes vero etiam sermo-
 nes sunt] omnibus una : qui vero tacite mentem et consi-
 lium denegaverit ,] sciat etiam se reditu hanc cohortem
 solum privare.] Ceteri igitur in navi cum armis manete
 quieti :] ego vero ad aedes proficiscar Aetæe ,
 filiis assumtis Phruxi , et duobus præter illos sociis.
 Periculumque-faciam verbis prius orans ,
 utrum velit amice vellus aureum concedere ,
 necne , sed fretus robore adeuntes adspernetur.
 Sic enim ab ipso antea malum edocti
 consultabimus , num armis configamus , an quod aliud
 consilium commodum fuerit abstinentibus a-prælio.
 Neque temere vi , priusquam verbis tentaverimus ,
 hunc privemus sua possessione. Immo antea
 præstat oratione ipsum demulcere adeuntes.
 Sæpe quidem facile oratio , quod vix effecerit
 robur , hoc perfecit , pro necessitate , quemadmodum con-
 veniebat] delinens. Is etiam olim insontem Phruxum ex-

- μητρειῆς φεύγοντα δόλον πατρός τε θυηλάς·
πάντες ἐπεὶ πάντη καὶ ὅτις μάλ' αὖ κύντατος ἀνδρῶν
Ξεινοῦ αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν ἠδ' ἀλεγίζει.
- 195 Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰσονίδαο
πασσυδίῃ, οὐδ' ἔσκε παρῆξ ὅτις ἄλλο κελύοι.
Καὶ τότε ἄρ' υἱῆας Φοῖξου, Τελαμωνιά θ' ἔπεσθαι
ᾧρσε καὶ Αὐγείην· αὐτὸς δ' ἔλεν Ἑρμείω
σκηπτρον· ἄφαρ δ' ἀνά νηὸς ὑπὲρ δόνακας τε καὶ ὕδωρ
χέρσονδ' ἐξάπέθησαν ἐπὶ ὄρωσμοῦ πεδίοιο.
- 200 Κίρκαιον τὸδε που κικλήσκειται· ἔνθα δὲ πολλὰ
ἐξείης πρόμαλοί τε καὶ ἰτέαι ἐκπεφύασιν,
τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων νέκυες σειρήσι κρέμανται
δέσμοιο. Εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγος Κόλχοισιν ὄρωρεν
ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καίεμεν· οὐδ' ἐνὶ γαίῃ
205 ἔστι θέμις στειλαντας ὑπερβ' ἐπὶ σῆμα χέεσθαι,
ἀλλ' ἐν ἀδεψήτοισι κατειλύσαντε βοείαις
δενδρέων ἐξάπτειν ἐκάς ἄστεος. Ἡέρι δ' ἴσῃν
καὶ χθὼν ἔμμορεν αἴσαν, ἐπεὶ χθονὶ ταρχύουσιν
θηλυτέρας· ἡ γὰρ τε δίκη θερμοῖο τέτυκται.
- 210 Τοῖσι δὲ νισσομένοις Ἥρη φίλα μητιόωσα
ἡέρα ποῦλιν ἐφῆκε δι' αἰθέρος, ὄφρα λάθοιεν
Κόλχων μυρίον ἔθνος ἐς Αἰήταο κίοντες·
ᾧκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν καὶ δώμαθ' ἵκοντο
Αἰήτῃω, τότε δ' αὖτις ἀπεσκέδασεν νέφος Ἥρη.
- 215 Ἔσταν δ' ἐν προμολῆσι τεθηπότες ἔρχε' ἀνακτος
εὐρείας τε πύλας καὶ κίονας, οἱ περὶ τοίχους
ἐξείης ἀνεχον· θριγκὸς δ' ἐφύπερθε δόμοιο
λαίνεος χαλκῆσιν ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήρει.
Εὐκῆλοι δ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔπειτ' ἔδαν. Ἄγγι δὲ τοῖο
220 ἡμερίδεις γλοεροῖσι κατασπεφές πετάλοισιν
ὑψοῦ ἀειρόμεναι μέγ' ἐθήλεον. Αἰ δ' ὑπὸ τῆσιν
ἀέναοι κρῆναι πίσυρες βέον, ἃς ἐλάχνηεν
Ἡφαιστος. Καὶ β' ἡ μὲν ἀναβλύσκε γάλακτι,
ἡ δ' οἴνω, τριτάτῃ δὲ θυώδει νᾶεν ἀλοιοφῆ·
- 225 ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκε, τὸ μὲν ποθὶ δυομένησιν
θέρμετο Πηλιάδεσσιν, ἀμοιβῆδης δ' ἀνιούσαις
χρυστάλλω ἵκελον κοίλης ἀνεκῆκε πέτρης.
Τοῖ' ἄρ' ἐνὶ μεγάροισι Κυτταίος Αἰήταο
τεχνήεις Ἡφαιστος ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.
- 230 Καὶ οἱ γαλκίποδας ταύρους κάμε, γάλκεα δὲ σφέων
ἦν στόματ', ἐκ δὲ πυρὸς δαινὸν σέλας ἀμπνεῖσκον·
πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυον στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον
ἤλασεν, Ἡελίω τίνων χάριν, ὃς β' ἄ μιν ἵπποις
δέξατο, Φλεγραίῃ κεκμηότα δηϊοτήτι.
- 235 Ἔνθα δὲ καὶ μέσσαυλος ἐλήλατο· τῆ δ' ἐπι πολλὰ
δικλίδες εὐπηγεῖς θάλαμοί τ' ἔσαν ἔνθα καὶ ἔνθα·
δαυδαλή δ' αἰθουσα παρῆξ ἐκάαυτερο τετύκτο.
Λέχρισ δ' αἰπιύτερα δόμοι ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν.
Τῶν ἦτοι ἄλλον μὲν, ὅστις καὶ ὑπείροχος ἦεν,
240 κρεῖων Αἰήτης σὺν ἑῇ ναῖεσκε δάμαρτι·
ἄλλω δ' Ἄψυρτος ναῖεν παῖς Αἰήταο,
τὸν μὲν Καυκασίῃ Νύμφῃ τέκεν Ἀστερόδεια,
πρὶν περ κουριδίην θέσθαι Εἰδυίαν ἄκοιτιν,
Τηθύος Ὡκεανοῦ τε πανοπλοτάτῃν γεγαυίαν.

cepit.] novæ fugientem insidias et patris sacrificia :
quoniam omnes ubique, vel qui impudentissimus est ho-
minum] Hospitalis veretur Jovis jus atque observat.

Sic locutus est : comprobantur vero juvenes orationem
Jasonis] omnes-omnino, neque erat seorsum, qui aliud
suaderet.] Atque tum filios Phrixii, et Telamonem sequi se
jussit atque Augeam : ipse vero sumis Mercurii
baculum : statimque per navem super arundines et aquam
in-terram escenderunt in tumulto campi.

Circæus ille (*campus*) appellatur : ubi multe
deinceps et vitices et salices enatæ-erant,
in quibus etiam summis cadavera catenis suspenduntur
alligata. Etiamnum enim piaculo Colchis est
viros mortuos igni comburere : neque in terra
est fas humare-et superne tumulum aggerere,
sed crudis involutos taurinis-pellibus
ex arboribus suspendere procul ab-urbe. Sed cum-aere a-
qualem] etiam terra nacta-est sortem ; nam in-terra sepe-
liunt] feminas : hæc enim ratio legis est.

His progredientibus Juno bene consulens
nebulam multam immisit per ætherem, ut laterent
Colchorum numerosam gentem in *Ætæe palatium* eun-
tes :] celeriter vero quando e campo in-urbem et domos
venerant] *Ætæe*, tum rursus dissipavit nubem Juno.
Steterunt autem in vestibulo admirantes muros regis
amplasque portas, et columnas, quæ circa parietes
deinceps eminebant : lorica vero super domum
lapidea æreis triglyphis erat-adaptata.
Taciti igitur super limen deinde iverunt. Juxta illud
vites virentibus amictæ foliis
in-altum sublatae valde florebant. Sub iis
perennes fontes quatuor manabant, quos effoderat
Vulcanus : et alius quidem scatebat lacte,
alius vino, tertius odorato fluebat unguento :
alius (*quartus*) aquam emittebat, quæ ad occidentes
calebat Plejades, vicissim orientibus *illis*
glaciei similis e-cava prosiliebat *petra*.

Talia igitur in palatio Cytææ (*Colchici*) *Ætæe*
artificiosus Vulcanus elaboraverat divina opera.
Atque ei æripedes tauros fecerat ; aerea autem ipsorum
erant ora, e quibus ignis horrendam flammam exspira-
bant :] præterea etiam cum-ipso-dentali e-solido ferro ara-
trum] fabricaverat, Soli referens gratiam, qui quidem
ipsum curru] exceperat, Phlegræo fatigatum prælio.
Ibi etiam media-aula exstructa-erat, inque ea multæ
valvæ bene-compactæ, et thalami erant hinc et illinc :
artificiose autem porticus seorsum ex-utraque-parte erat
constructa.] Ex-obliquo autem celsiora conclavia stabant
utrimque.] Quorum in-altero, quod et eminentius erat,
rex *Æetes* cum sua habitabat conjuge :
in altero *Absyrtus* habitabat filius *Ætæe*,
quem quidem *Caucasia* nympa pepererat *Asterodea*,
priusquam legitimam duxerat *Idyiam* conjugem,
Tethyis atque Oceani minimam-natu filiam.

- 216 Καί μιν Κόλχων υἱὲς ἐπωνυμίην Φαέθοντα
ἔκλειον, οὐνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἡϊθέοισιν.
Τοὺς δ' ἔχον ἀμφίπολοι τε καὶ Αἰήταο θύγατρεις
ἄμφω, Χαλκίοπη Μήδειά τε. Τὴν μὲν ἄρ' οἳ γε
ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιούσαν
- 250 ("Ἥρη γάρ μιν ἔρκεε δόμῳ· πρὶν δ' οὐ τι θάμιζεν
ἐν μεγάροις, Ἐκάτης δὲ πανήμερος ἀμπεπονείτο
νηὸν, ἐπεὶ βραθεῖς αὐτὴ πέλεν ἀρήτειρα")
καὶ σφέας ὡς ἴδεν ἄσπον, ἄνιαγεν· ὀξὺ δ' ἄκουσεν
Χαλκίοπη· ὀμωαὶ δὲ ποδῶν προπαρόριθε βαλοῦσαι
- 255 νήματα καὶ κλωστήρας ἀλλήεες ἔκτοθι πᾶσαι
ἔδραμον. Ἡ δ' ἄμα τοῖσιν ἐοὺς υἱῆας ἰδοῦσα
ὑψοῦ χάραμι χεῖρας ἀνέσχευεν· ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ
μητέρα δεξιόωντο καὶ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες
γηθόσυνοι· τοῖον δὲ κινυρομένη φάτο μῦθον.
- 260 "Ἐμπης οὐκ ἄρ' ἐμέλλετ' ἀκηδέη με λιπόντες
τηλόθι πλάγασθαι· μετὰ δ' ὑμέας ἔτραπεν αἴσα.
Δεῖλῃ ἐγὼ, οἷον πόθον Ἑλλάδος ἔκποθεν ἄτης
λευγαλέης Φοῖβόιο ἐφημοσύνησιν ἔλασθε
πατρός; ὁ μὲν θνήσκων στυγερὰς ἐπέτειλατ' ἄνιας
- 265 ἡμετέρῃ κραδίῃ. Τί δέ κεν πόλιν Ὀρχομενοῖο,
ὅστις ὀδ' Ὀρχομενός, κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκκητι
μητέρ' ἔην ἀχέουσαν ἀποπρολιπόντες ἴκοισθε;
ὦς ἔφατ'· Αἰήτης δὲ πανύστατος ὄρτο θύραζε,
ἐκ δ' αὐτῆ Εἰδυῖα δάμαρ κίεν Αἰήταο
- 270 Χαλκίοπης αἴουσα· τὸ δ' αὐτίκα πᾶν ἐμάδοιο
ἔρκος ἐπεπλήθει. Τοὶ μὲν μέγαν ἀμπεπόνοντο
ταῦρον ἄλις δμῶες· τοὶ δὲ ζύλια κάτχανα χαλκῷ
κόπτον· τοὶ δὲ λοστρά πυρὶ ζέον· οὐδέ τις ἦεν,
ὃς καμάτου μεθίσκεν ὑποδρήσων βασιλῆϊ.
- 275 Τόφρα δ' Ἐρωῖς πολιοῖο δι' ἡέρος ἴξεν ἄφαντος,
τετραγῶς οἷόν τε νέαις ἐπὶ φορβάτιν οἴστρος
τέλλεται, ὅντε μύωπα βοῶν κλείουσι νομῆες.
Ὅκα δ' ὑπὸ φλὴν προδόμῳ ἔνι τόξα τανύσσας
ἰοδόκῃς ἀβλήτα πολύστονον ἐξέλετ' ἰόν.
- 280 Ἐκ δ' ὄγε καρπαλίμοισι λαθὼν ποσὶν οὐδὸν ἀμειψεν
ὄξεα δενδύλων· αὐτῷ δ' ὑπὸ βαιῶς ἔλυσθεις
Αἰσονίδῃ, γλυφίδας μέσση ἐνικάθητο νευρῆ,
ἰθὺς δ' ἀμφοτέρῃσι διασχόμενος παλάμησιν
ἦκ' ἐπὶ Μηδείῃ· τὴν δ' ἀμφασίη λάβε θυμόν.
- 285 Αὐτός δ' ὑφορόφοιο παλιμπετὲς ἐκ μεγάροιο
καργαλόων ἦϊξε· βέλος δ' ἐνεδαίετο κόυρη
γέρβην ὑπὸ κραδίῃ φλογὶ εἴκελον· ἀντία δ' αἰεὶ
βάλλεν ἐπ' Αἰσονίδῃν ἀμαρύγματα, καὶ οἱ ἄηντο
στηθέων ἐκ πυκινὰ καμάτω φρένες, οὐδέ τιν' ἄλλην
- 290 μνήστιν ἔχεν, γλυκερῆ δὲ κατεβέτο θυμὸν ἀνίη.
ὦς δὲ γυνὴ μαλερῶν περὶ κάρφεα χεύατο δαλῶν
χερνήτις, τῆπερ ταλασῆῖα ἔργα μέμηλεν,
ὡς κεν ὑπωρόφιον νύκτωρ σέλας ἐντύναιτο
ἄγγι μάλ' ἐγρομένη· τὸ δ' ἀθέσφατον ἐξ ὀλίγοιο
- 295 δαλοῦ ἀνεγρόμενον σὺν κάρφεα πάντ' ἀμαθύνει·
τοῖος ὑπὸ κραδίῃ εἰλυμένος αἴθετο λάθρη
οὐλός Ἐρωῖς· ἀπαλὰς δὲ μετετρωπᾶτο παρειὰς
ἐς γλόον, ἄλλοτ' ἔρρευος, ἀκηδέησι νόοιο.

Atque illum Colchorum filii cognomine Phaethontem
appellarunt, quoniam inter omnes splendebat adolescen-
tes.] Reliqua (*conclavia*) tenuerunt ancillae, et Aetæ filias
ambæ, Chalciopæ et Medæ. Hanc igitur illi [*Jason ejus-
que comites*] ex thalamo in thalamo ad-sororem euntem
(Juno enim eam detinuerat domi : antea enim non fre-
quens-erat] in ædibus, Hecate vero per-totum-diem occu-
pabatur] templo, quoniam deæ ipsa erat sacerdos, *vide-
runt*:] atque ipsos ut vidit propius, exclamavit : acute
audivit] Chalciopæ : ancillæ autem ante pedes projectis
staminibus et fuis confertim foras omnes
procurrerunt. Illa autem (*Chalciopæ*) una cum his suos filios
conspiciens] in-altum præ-læticia manus sustulit : ita vero
etiam ipsi] matrem salutarunt et amplexi-sunt conspectam
læti : tale vero queribunda dixit verbum :

Nequaquam igitur eratis, neglecta me relicta,
longius navigaturi : retro vero vos egit fatum.

Me miseram ! quale desiderium Græciæ, ex-ulla-quadam
noxa] mala, Phrixii jussu cepistis
patris? ille quidem moriens acerbos mandato suo inflixit
dolores] nostro animo. Cur vero ad-urbem Orchomeni-
, quicumque ille Orchomenus fuerit, bonorum Athamantis
causa,] matre vestra lugente relicta, abire-voluistis ?

Sic dixit : Aetæes vero postremus exiit foras ,
atque ipsa Idyia conjux prodiit Aetææ,
Chalciopem audiens : statim autem omne tumultu
atrium repletum-erat. Alii vasto occupabantur
tauro confertim servi : alii ligna aida ferro
scindebant : alii lavacra igni calefaciebant : nec quisquam
erat,] qui a-labore destiterit , serviens regi.

Interea Amor liquidum per aerem venit non-conspectus,
asper quemadmodum juniora armenta œstrus
invadit, quem tabanum boum appellant pastores.
Stature vero sub postem in vestibulo arcum intendens
e-pharetra nondum-emissam luctuosam depromsit sagil-
tam.] Levibusque ille clam pedibus limen transgressus
-est,] acute oculis-signans : atque sub ipso parvus convo-
lutus] Jasone, crenas medio imposuit nervo ,
recta vero utraque distento *arcu* manu
immisit Medæe : cujus stupor occupavit animum.

Ipse vero sublimi retro ex palatio
ridens abiit : telum autem ardebat in-puella
infra sub pectore, flammæ instar : adversa vero semper
conjecit in Jasonem oculorum-lumina, atque ei anhelabant
e pectoribus crebro præ-dolore præcordia : nec aliam quan-
dam] cogitationem habebat, dulcique tabescebat in-pec-
tore sollicitudine.] Ut vero mulier ardenti stipulas adjicit
torri] manu-victum-quærens, cui lanificium curæ-est ,
ut sub-tecto noctu ignem parare-sibi-possit
cito surgens : ille vero (*ignis*) plurimus ex parvo
torre exortus stipulas omnes in-cinerem-redigît :
talis sub pectore occultatus ardebat clam
sævus Amor : teneras vero *Medæa* mutabatur genas
in pallorem, nunc ruborem , præ-mœrore animi.

Δμῶες δ' ὀππότε δή σφιν ἐπαρτέα θῆκαν ἐδωδῆν,
 300 αὐτοὶ τε λιαιοῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς,
 ἀσπασίως δόρυ τε ποτῆτί τε θυμὸν ἄρσσαν.
 Ἐκ δὲ τοῦ Αἰήτης σφετέρης ἐρέεινε θυγατρὸς
 υἱῆας, τοίοισι παρηγορέων ἐπέεσσιν·

Παῖδός ἐμῆς κοῦροι Φριξίου τέ, τὸν περὶ πάντων
 305 ζείνων ἡμετέροισιν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτισα,
 πῶς Αἰῶνδε νέεσθε παλίσσυτοι, ἡέ τις ἄτη
 σωομένοις μεσηγῆς ἐνέκλασεν; Οὐ μὲν ἐμῆο
 πείθεσθε προφέροντος ἀπειρονα μέτρα κελεύθου.
 Ἥδειν γάρ ποτε πατρὸς ἐν ἄρμασιν Ἥλιοιο
 310 δινεύσας, ὅτ' ἐμῆο κασιγνήτην ἐκόμιζεν
 Κίρκην Ἐσπερίης εἴσω χθονός, ἐκ δ' ἰχόμεσθα
 ἀκτῆν ἠπείρου Τυρσηνίδος, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 καιεταίε, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
 Ἄλλὰ τί μύθων ἦδος; ἅ δ' ἐν ποτῆν ὕμῃν ὄρωρεν
 315 εἴπατ' ἀριφραδέως, ἡδ' οἴτινες οἶδ' ἐφέπονται
 ἀνέρες, ὄππη τε γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε.

Τοιά μιν ἐξερέοντα κασιγνήτων προπάροιθεν
 Ἄργος ὑποδδείσας ἀμφὶ στόλῳ Αἰσονίδαο
 μειλίχῳ προσέειπεν, ἐπεὶ προγενέστερος ἦεν.
 320 Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι
 ζαχρηεῖς· αὐτοὺς δ' ὑπὸ δοῦρας πεπτηῶτας
 νήσου Ἐνυαλίῳ ποτὶ ξερὸν ἔχθαλε κύμα
 λυγαίῃ ὑπὸ νυκτί· θεὸς δὲ τις ἄμμε σώσων.
 Οὐδὲ γὰρ αἱ τοπάροιθεν ἐρημαίην κατὰ νῆσον
 325 ἠυλίζοντ' ὄρνιθες Ἀρηταί, οὐδ' ἔτι κείνας
 εὔρομεν. Ἄλλ' οἴγ' ἄνδρες ἀπῆλασαν ἐξαποβάντες
 νηὸς εἴς προτέρῳ ἐνὶ ἡμακί· καὶ σφ' ἀπέρυκεν
 ἡμέας οἰκτεῖρων Ζηνὸς νόος ἡέ τις αἴσα,
 αὐτίκ' ἐπεὶ καὶ βρῶσιν ἄλις καὶ εἴματ' ἔδωκαν,
 330 οὔνομά τε Φριξιοὶ περικλεῖς εἰσαίοντες
 ἡδ' αὐτοῖο σέθεν· μετὰ γὰρ τὸν ἄστῳ νέονται.
 Χρεῖώ δ' ἦν ἐθέλης ἐξιδίμεναι οὐ σ' ἐπικεύσω.
 Τόνδε τις ἰέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἐλάσσαι
 καὶ κτεάνων βασιλεὺς περιώσιον, οὔνεκεν ἀλκῇ
 335 σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδῃσιν,
 πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμῆχανον· οὐδ' ὑπαλύξειν
 στεῦται ἀμειλίχιοιο Διὸς θυμαλγέα μῆνιν
 καὶ ἰχόλον, οὐδ' ἀτλητον ἄγος Φριξίου τε ποινὰς
 Αἰολιδέων γενεῆν, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἰκέσθαι.
 340 Νῆα δ' Ἀθηναίη Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τοίην,
 οἴαι περ Κόλχοισι-μετ' ἀνδράσι νῆες ἔασιν,
 τῶν αἰνοτάτης ἐπεκύρσαμεν. Ἥλιθα γάρ μιν
 λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν· ἡ δ' ἐνὶ γόμοις
 ἴσχεται, ἦν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἄελλαι.
 345 Ἴσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θέει, καὶ ὅτ' ἀνέρες αὐτοὶ
 νολεμῶς χεῖρεσσιν ἐπισπέρχωσιν ἑρετμοῖς.
 Τῆ δ' ἐναγερᾶμενος Παναχαΐδος εἴ τι φέριστον
 ἠρώων τὸν ἄστῳ μετήλυθε, πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἄστυα καὶ πελάγη στυγερῆς ἁλός, εἴ οἱ ὀπάσσαις.
 350 Αὐτῷ δ' ὡς κεν ἄδη, τὼς ἔσσεται· οὐ γὰρ ἰκάνει
 χερσὶ βησόμενος· μέμονεν δὲ τοι ἄξια τίσειν
 δωπίνης, αἴων ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας

Servi vero postquam ipsis paratos apposuerunt cibos, et illi (*Argonautæ*) tepidis nitidi-erant-redditi lavacris, lubenter et cibo et potu animum recrearunt. Dehinc vero *Æetes* suæ interrogavit filiae filios, his alloquens verbis :

Natæ meæ filii et Phrixi, quem maxime omnium hospitum nostris in ædibus colui, quomodo *Æam* venitis reduces, aut aliquod malum redeuntibus in-medio infragit *iter*? Non mihi quidem obsecuti-estis, docenti immensa spatia itineris. Cognoveram enim aliquando patris curru, Solis, circumvectus, quando meam sororem deportavit Circe in Hesperiam terram, prevenimusque ad-littus continentis Tyrrhenæ, ubi etiamnum habitat, admodum procul a Colchica terra. Sed quid verbis opus? quæ vero in pedibus (*impedimento*) vobis fuerint], dicite accurate, et quinam hi sequantur viri, atque quo-loco pulcra e navi egressi-sitis.

Hæc eum interrogantem ante fratres (*fratrum nomine*) Argus, aliquantum-timens classi Jasonis, blande allocutus-est, quia natu-maximus erat :

Æeta, illam quidem (*navem*) celeriter diffregerunt pro-cellæ] vehementes, ipsos vero (*nautas*) tabulis illapsos insulæ Martis ad littus ejecit fluctus atra sub nocte : deus vero quis nos servavit. Neque enim, quæ antea deserta in insula versabantur aves Martiæ, amplius illas, invenimus. Verum isti viri abegerant egressi navi sua pridie : atque eos detinuerat nostri miserta Jovis mens, aut quædam fors : quandoquidem statim et ciborum satis et vestium dederunt,] nomine et Phrixi inclyto audito et tuo ipsius : tuam enim urbem petunt. Causam autem si velis scire, non te celabo. Hunc quidam cupiens a patria abigere et possessionibus rex mirum-in-modum, quoniam robore suo inter omnes eminet *Æolidas*, mittit huc qui-proficiscatur coactus : neque effugitaram affirmat immitis Jovis luctuosam iram atque indignationem, nec grave piaculum et Phrixi (*Phrixi dandas*) pœnas,] *Æolidarum* gentem, priusquam in Græciam vellus redierit]. Navem autem Pallas Minerva fabricavit, non omnino talem,] quales inter Colchos viros naves sunt], quarum pessimam nacti-sumus. Facile enim illam vehemens unda et ventus diffregerunt : hæc autem clavis continetur, si vel omnes irruerint procellæ.

Æque autem vento *impellente* currit, et quando viri ipsi indesinenter manibus urgent remos.

In hanc congregatis ex-omni-Græcia si qui præstantissimi *erant*] heroum, in-tuam urbem venit, multas pervagatus urbes atque æquora horrendi maris, si-forte ei *vellus* concedere-volueris.]. Ipsi (*tibi*) vero, ut placuerit, ita eveniet : neque enim venit] manibus expugnaturus : constituit autem tibi dignas referre-gratias] dono, cum-audiverit

Σαυρομάτας, τοὺς σοῖσιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσει.
 Εἰ δὲ καὶ οὐνομα δῆθεν ἐπιθούεις γενεήν τε
 355 ἴδμεναι, οὔτινες εἰσιν, ἕκαστά γε μυθησαίμην.
 Τόνδε μὲν, οἷό περ οὐνεκ' ἀφ' Ἑλλάδος ὄλλοι ἀγεῖρθεν
 κλείουσι· Αἴσονος υἱὸν Ἰήσονα Κρηθείδαο.
 Εἰ δ' αὐτοῦ Κρηθῆος ἐτήτυμόν ἐστι· γενέθλης,
 οὕτω κεν γνωτὸς πατρῷός ἀμιμὴ πέλοιτο.
 360 Ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἱεῖς·
 Φρίξος δ' αὐτ' Ἀθάμαντος ἦν παῖς Αἰολίδαο.
 Τόνδε δ' ἄρ', Ἡελίου γόνον ἔμμεναι εἴ τιν' ἀκούεις,
 δέρκεαι Αὐγείην· Τελαμῶν δ' ὄγε, κυδίστοιο
 Αἰακοῦ ἐκγεγαώς· Ζεὺς δ' Αἰακὸν αὐτὸς ἔτικτεν.
 365 Ὡς δὲ καὶ ὄλλοι πάντες, ὅσοι συνέπονται ἑταῖροι,
 ἀθανάτων υἱές τε καὶ υἴωνοι γεγάασιν.
 Τοῖα παρέννεπεν Ἄργος· ἀνάξ' δ' ἐπεχώσατο μύ-
 εῖσαιων· ὑψοῦ δὲ χόλω φρένες ἠερέθοντο. [θοῖς
 Φῆ δ' ἐπαλαστήσας· μενέηνε δὲ παῖσι μάλιστα
 370 Χαλκιοπέης· τῶν γὰρ σφε μετεθλέμενον οὐνεκ' ἐώλπει·
 ἐκ δὲ οἱ ὄμματ' ἔλαμψεν ὑπ' ὀφρύσιν ἱεμένοιο.
 Οὐκ ἄφαρ φθαλαμῶν μοι ἀπόπρωθι, λωβητῆρες,
 νεῖσθ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσυστοι ἐκτοθι γαίης,
 πρὶν τινα λευγαλέον τε δέρος καὶ Φρίξον ἰδέσθαι;
 375 Αὐτίχ' ἠμαρτήσαντες ἀφ' Ἑλλάδος οὐκ ἐπὶ κῶας,
 σκήπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιληίδα δευρο νέεσθε.
 Εἰ δέ κε μὴ προπάραιθεν ἐμῆς ἤψασθε τραπέζης,
 ἦτ' ἂν ἀπὸ γλώσσης τε ταμῶν καὶ χεῖρε κεάσσης
 ἀμφοτέρας, οἷοισιν ἐπιπροέηκα πόδεσσιν,
 380 ὥς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὑστερον ὀρηθηῆναι·
 οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψεύσασθε θεοῖσιν.
 Φῆ ῥα χαλεπόμενος· μέγα δὲ φρένες Αἰακίδαο
 νεῖσθεν οἰδαινέσκον· ἔελδοτο δ' ἔνδοθι θυμὸς
 ἀντιβίην ὄλοον φᾶσθαι ἔπος· ἀλλ' ἀπέρυκεν
 385 Αἰσονίδης· πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μελιγχοῖσιν.
 Αἰήτη, σχέο μοι τῆδε στόλω. Οὐ τι γὰρ αἰτῶς
 ἄστου τεόν καὶ δώμαθ' ἱκάνομεν, ὥς που ἔολπας,
 οὐδὲ μὲν ἱέμενοι. Τίς δ' ἂν τόσον οἶδμα περῆσαι
 τλαίῃ ἐκὼν θνητεῖον ἐπὶ κτέρας; Ἀλλὰ με δαίμων
 390 καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθάλου ὄρσεν ἐφετμή.
 Δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι πάση
 θεσπεσίην οἶσω κληθδόνα· καὶ δέ τοι ἤδη
 πρόφρονές εἰμεν Ἄρηϊ θοῖν ἀποτίσαι ἀμοιβήν,
 Εἴτ' οὖν Σαυρομάτας γε λιλαίεαι, εἴτε τιν' ἄλλον
 395 δῆμον σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι.
 Ἴσκειν ὑποσσαίων ἀγανῆ ὀπί· τοιοῦ δὲ θυμὸς
 διχθαδὴν πόρφυρον ἐνὶ στήθεσσι μενοινῆν,
 ἢ σφέας ὀρηθεῖς αὐτοσχεδὸν ἔξεναρίζοι,
 ἢ ὄγε πειρήσαιτο βίης. Τό οἱ εἶσαι· ἄρειον
 400 φραζομένῳ· καὶ δὴ μιν ὑποβλήδην προσέειπεν.
 Ξεῖνε, τί καὶ τὰ ἕκαστα διηνεκέως ἀγορεύεις;
 Εἰ γὰρ ἐτήτυμόν ἐστε θεῶν γένος, ἧς καὶ ἄλλως
 οὐδὲν ἔμειο χέρηρες ἐπ' ὀθνεῖοισιν ἔβητε,
 δῶσω τοι χρύσειον ἄγειν δέρος, αἶ κ' ἐθέλησθα,
 405 πειρηθεῖς. Ἐσθλοῖς γὰρ ἐπ' ἀνδράσιν οὐτι μεγαίρω,
 ὥς αὐτοὶ μυθεῖσθε τὸν Ἑλλάδι κοιρανέοντα.

a-me admodum infestos-esse] Sauromatas, quos tua sub
 sceptra rediget.] Si vero et nomen scilicet cupis et genus
 cognoscere, quinam sint, singula commemorabo.

Illum quidem, cujus causa e Græcia cæteri congregati-sunt,
 appellat Æsonis filium Jasonem Cretheidæ.

Quodsi ipsius Crethei vere est de-genere,
 sic cognatus paternus nobis fuerit.

Uterque enim et Cretheus et Athamas erant Æoli filii:
 Phrixus autem Athamantis erat filius Æolidæ.

Hunc autem, Solis filium si quem esse audis,
 vides Augeam: Telamon vero iste, nobilissimo
 Æaco natus: Jupiter vero Æacum ipse genuit.

Ita vero etiam reliqui omnes, quotquot illum comitantur
 socii,] deorum et filii et nepotes sunt.

Talia locutus-est Argus: rex vero indignatus-est ser-
 mone] audito: alteque ira mens ejus intumuit.

Dixit autem graviter affectus; (irasciebatur vero filii inprimis)
 Chalciope; horum enim causa ipsos advenisse existi-
 mabat;] ejusque oculi ardebant sub superciliis imminentiis).

Non statim ab oculis mihi longe, scelesti,
 discedetis cum-ipsis dolis iterum ex hac terra,
 priusquam quis et tristem pellem et Phrixum viderit?

Statim profecti ex Græcia, non ad vellus,
 sed ad sceptrum atque honorem regum auferendum huc
 venistis.] Quodsi non antea meam attigissetis mensam,

profecto linguis exsectis manibusque amputatis
 ambabus, solis remissem pedibus,
 ut prohiberemini etiam postea impetum facere:
 tantopere vero etiam adversus-immortales mentiti-estis
 deos.] Dixit succensens: valde autem animus Æacidæ
 (Telamonis)] ex-imo intumuit: cupiitque intus animus
 contra sæva dicere verba: sed prohibuit

Jason: prius enim ipse respondit comiter:
 Æeta, cohibe-te in-hac cohorte. Neque enim temere
 in-urbem tuam et domos venimus, ut forsân putas,
 neque cupiditate-ducti. Quis tantum mare trajicere
 sustineat lubens ad auferenda aliena bona? Immo me deus
 et horrendum regis improbi compulit mandatum.

Da beneficium petentibus: tuam vero ego per Græciam
 omnem] immortalem feram laudem: atque etiam tibi jam
 parati sumus bello citam rependere gratiam,
 sive Sauromatas cupias, sive alium quem
 populum tuis imperiis subjicere.

Dixit, demulcens miti voce: hujus vero animus
 duplicem versabat in pectoribus sententiam,

utrum eos adortus illico interficeret,
 an periculum-faceret virium. Quod ei videbatur melius
 cogitanti: atqui illum vicissim allocutus-est.

Hospes, cur singula diligenter eloqueris?

Si enim vere estis deorum ex-genere, aut etiam alio modo
 non me deteriores propter aliena venistis,

dabo tibi aureum absportandum vellus, si volueris,
 periculo-facto. Fortibus enim viris non invideo,

qualem ipsi dicitis Græciæ regem.

Πεῖρα δέ τοι μένεός τε καὶ ἀλκίης ἔσσειτ' ἀέθλος,
 τόν β' αὐτὸς περὶεμι χερσῶν, ὀλοόν περ ἔόντα.
 Δοῖώ μοι πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφιμένονται
 410 ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντες·
 τοὺς ἐλάω ζεύξας στυφαλὴν κατὰ νεῖον Ἄρηος
 τετράγυον, τὴν αἴψα ταμῶν ἐπὶ τέλσον ἀρότρῳ,
 οὐ σπόρον ἰλοκίσειν Δηοῦς ἐνὶβάλλομαι ἀκτὴν,
 ἀλλ' ὄφιός δεινοῖο μεταδθήσκοντας ὁδόντας
 415 ἀνδράσι τευχιστήσι δέμας· τοὺς δ' αὖθι δαΐζων
 κείρω ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ περισταδὸν ἀντιόωντας.
 Ἡέριος ζεύγνυμι βόας, καὶ δαίελον ὄρην
 παύομαι ἀμήτοιο. Σὺ δ', εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
 αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποίσειαι εἰς βασιλῆος·
 420 πρὶν δέ κεν οὐ δοίην, μηδ' ἔλπεο. Δὴ γὰρ ἀεικὲς
 ἀνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἶξαι.
 Ὄς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ σίγα ποδῶν πάρος δμματα πῆξας
 ἦσθ' αὐτῶς ἀφθογγος, ἀμηχανέων κακότητι.
 Βουλὴν δ' ἄμφι πολὺν στρόφῳ χρόνον, οὐδέ τι εἶχεν
 425 θαρσαλέως ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνετο ἔργον·
 ὁψέ δ' ἀμειβόμενος προσελέξατο κερδαλέοισιν.
 Αἰήτη, μάλα τοί με δίκη περιπολλὸν ἔεργεις.
 Τῷ καὶ ἐγὼ τὸν ἄεθλον ὑπερφιάλόν περ ἔόντα
 τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέειν μόρος. Οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο
 430 ῥίγιον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπικείσεται ἀνάγκης,
 ἢ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.
 Ὄς φάτ' ἀμηχανίη βεβόλημένος· αὐτὰρ ὁ τόν γε
 σμερδαλέος ἐπέεσσι προσένεπεν ἀσχαλόωντα.
 Ἔρχεο νῦν μεθ' ὄμιλον, ἐπεὶ μέμονάς γε πόνοιο·
 435 εἰ δὲ σύ γε ζυγὰ βουσῖν ὑποδδέσῃσις ἐπαεῖραι,
 ἧὲ καὶ οὐλομένου μεταχάσσαι ἀμήτοιο,
 αὐτῷ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτό μοι, ὄφρα καὶ ἄλλος
 ἀνὴρ ἐρῶρίγησιν ἀρεῖονα φῶτα μετελθεῖν.
 Ἴσκειν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἀπὸ θρόνου ὤρνευτ' Ἰήσων,
 440 Αὐγείης Τελαμών τε παρασχεδόν· εἶπετο δ' Ἄργος
 οἶος, ἐπεὶ μεσοσηγῆς ἔτ' αὐτόθι νεῖσε λιπέσθαι
 αὐτοκασιγνήτοισι· οἱ δ' ἔσαν ἐκ μεγάροιο.
 Θεσπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴσωνος υἱὸς
 κάλλει καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα κούρη
 445 λοξὰ παρὰ λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτρην,
 κῆρ ἀγεί σμύχουσα· νόος δέ οἱ, ἧτ' ὄνειρος,
 ἐρπύζων πεπότητο μετ' ἴχνια νισσομένοιο.
 Καὶ β' οἱ μὲν βρα δάμων ἐξήλυθον ἀσχαλόωντες.
 Χαλκίοπη δὲ χόλον πεφυλαγμένη Αἰήταο
 450 καρπαλίμως θαλαμόνδε σὺν υἰάσιν οἴσι βεβήκει.
 Αὐτῶς δ' αὖ Μήδεια μετέστιγχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
 ὤρμαιν', ὄσσα τ' Ἔρωτες ἐποτρύνουσι μέλεσθαι.
 Προπρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα,
 αὐτὸς θ' οἶος ἔην, οἰοσὶ τε φάρσιν ἔστο,
 455 οἶά τ' ἔειψ', ὡς θ' ἔξειτ' ἐπὶ θρόνου, ὡς τε θύραζε
 ἦεν· οὐδέ τιν' ἄλλον οἴσατο πορφύρουσα
 ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὐσῇ δ' αἰὲν ὀρώρει
 αὐδῆ τε μῦθοί τε μελίφρονες, οὐδ' ἀγόρευσεν.
 Τάρβει δ' ἀμφ' αὐτῷ, μὴ νῦν βόας ἧὲ καὶ αὐτὸς
 460 Αἰήτης φθίσειεν· δδύρετο δ' ἧτε πάμπαν

Experimentum vero virtutis et roboris erit labor,
 quem ipse supero manibus, quamquam saevus est.
 Duo mihi in campo Martio pascuntur
 tauri aripedes, ore flammam spirantes :
 hos ago junctos asperum per novale Martis
 quatuor-jugera-continens, quo brevi scisso usque-ad finem
 aratro,] non semen sulcis injicio Cereris frugem,
 sed serpentis horribilis crescendo-se-convertentes dentes
 in-viros armatos specie : quos ibi dilanians
 interficio mea hasta undique circumstando adversantes.
 Matutinus jungo boves, et sub vesperam
 cesso a-messe. Tu vero, si haec talia perfeceris,
 eo-ipso-die hoc vellus asportabis in regis domos :
 prius autem non dabo, neque spera. Etenim indignum
 fuerit,] virum fortem natum deteriori viro cedere.
 Sic dixit : ille tacite ad pedes oculis defixis
 sedit sic mutus, haesitans propter-miseram-conditionem.
 Consilium autem huc-et-illuc diu versabat, neque potuit
 audacter polliceri, quoniam magnum videbatur opus :
 sero tamen respondens allocutus-est callide :
 Aeta, sane me jure admodum circumcludis.
 Quare etiam ego hunc laborem, quamvis ingens sit,
 sustinebo, si vel mihi mori fatale-sit. Neque enim aliud
 gravius hominibus mala imponetur necessitate,
 quae me etiam huc proficisci coegit, rege (Pelias) auctore.
 Sic dixit difficultate rei percussus : at ille hunc
 saevis verbis allocutus-est dolentem :
 Abi nunc ad caetum tuum, quoniam sustinere-vis labo-
 rem :] si vero tu quidem juga tauris metueris imponere,
 aut etiam perniciosam reformidaris messem,
 ipsi haec omnia curae-erunt mihi, ut et alius
 vir vereatur fortiorem virum adoriri.
 Dixit severe : de solio autem surrexit Jason,
 juxtaque Aegaeas atque Telamon : sequebatur autem Argus
 solus, nam, interea adhuc ibi ut-manerent, innuerat
 fratribus : illi vero exierunt e palatio.
 Eximie autem inter omnes splendebat Aesonis filius
 pulchritudine et gratiis : in eum autem oculos puella
 obliquos juxta pulchram intendens spectabat calyptram,
 cor dolore consumens : mens vero, velut somnium,
 insequens volabat vestigia euntis.
 Atque illi quidem ex-aedibus egressi sunt tristes.
 Chalciope vero iram observans Aetae
 celeriter in-thalamum cum filiis suis abiit.
 Similiterque etiam Medea discessit : multa vero animo
 versabat, quae quidem Amores jubent curare.
 Ante oculos igitur adhuc ei apparebant omnia,
 et ipse (Jason) qualis fuerat, quibusque vestibus indutus,
 quaeque dixerat, et quomodo sederat in solio, utque foras
 exierat : neque alium quem putabat conturbata
 esse virum talem : in auribus vero semper erant
 vox sermoneque dulces, quos ediderat.
 Metuebat vero ejus causa, ne eum boves, aut etiam ipse
 Aetes perderent : deplorabat autem velut omnino

ἤδη τελευτῶντα, τέρεν δέ οἱ ἀμυρὶ παρειαῖς
δάκρυον αἰνοτάτω ἑλέω βέε κηδοσύνησιν·
ἦχα δὲ μυρομένη λιγέως ἀνευείκατο μῦθον.

Τίπτε με δειλαιῖν τόδ' ἔχει ἄχος; εἴθ' ὄγε πάντων
465 φθίσεται ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χρεείων,
ἔββέτω. Ἦ μὲν ὄφελλεν ἀκέρσιος ἐξαλέασθαι.
Ναὶ δὴ τοῦτό γε, πότνα θεὰ Περσητὴ, πέλοιτο.
Οἴκαδε νοστήσεις φυγῶν μόνον· εἰ δέ μιν αἴσα
δηθηθῆναι ὑπὸ βουσί, τόδε προπάροιθε δαεῖη,
470 οὐνεκεν οὐ οἱ ἔγωγε κακῆ ἐπαγαίομαι ἄτη.

Ἦ μὲν ἄρ' ὧς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.
Οἶ δ' ἐπεὶ οὐν δήμου τε καὶ ἄστεος ἐκτὸς ἔβησαν
τὴν ὁδὸν, ἣν τοπάροιθεν ἀνῆλυθον ἐκ πεδίοιο,
δὴ τότε Ἰήσωνα τοῖσδε προσέννεπεν Ἄργος ἔπεσσιν.
175 Αἰσονίδη, μῆτιν μὲν ὀνόσσειαι, ἦν τιν' ἐνίβω·
πέριης δ' οὐ μάλ' ἔοικε μεθιέμεν ἐν κακότητι.
Κούρην δὴ τινα πρόσθεν ὑπέκλυες αὐτὸς ἐμείο
φαρμάσσειν, Ἐκάτης Περσητῆδος ἐννεσίησιν·
τὴν εἴ κεν πεπίθοιμεν, δίομαι, οὐκέτι τάρβος
480 ἔσσει· ἀεθλεύοντι δαμήμεναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω, μὴ πως οὐ μοι ὑποσταίη τόγε μήτηρ.
Ἐμπτῆς δ' ἐξαυτίς μετελέσσομαι ἀντιβολήσων,
ξυνοῦς ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἦμιν δλεθροσιν.

Ἴσκεν εὐφρονέων· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.
485 Ἔπέπον, εἰ νύ τοι αὐτῶ ἔφανδάνει, οὐ τι μεγαίρω.
Βάσκα' ἴθι, καὶ πυκνοῖσι τεὴν παρὰ μητέρα μύθοις
ὄρφυοι λισσόμενος· μελέη γε μὲν ἡμῖν ὄρωρεν
ἐλπωρῆ, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.

Ἔσφατ' οἴκαδ' ἔλος μετεκίαθον. Αὐτὰρ ἐταῖροι
490 γηθόσυνοι ἔρεεινον, ὅπως παρόντας ἴδοντο·
τοῖσιν δ' Αἰσονίδης τετιημένος ἔκφατο μῦθον.

Ἔω φίλοι, Αἰήταο ἀπηνέος ἄμμι φίλον κῆρ
ἀντικρὺ κεχόλωται, ἕκαστα γὰρ οὐ νύ τι τέκμωρ
οὔτ' ἔμοι, οὔτε κεν ὕμμι διειρομένοισι πέλοιτο.

495 Φῆ δὲ δῶμα πεδίοιο τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμεσθαι
ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιῶντες,
τετράγυον δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐφιέτο νεῖον ἀρόσσαι·
δώσειν δ' ἐξ ὄφιος γενύων σπύρον, ὅς β' ἀνήσιν
Γηγενέας χαλκείας σὺν τεύχεσιν· ἤματι δ' αὐτῶ
500 χρεῖω τούσγε δαΐξαι. Ὁ δὲ νύ οἱ (οὔτι γὰρ ἄλλο
βέλτερον ἦν φράσασθαι) ἀπηλεγέως ὑπέοστην.

Ἄς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήνυτος εἶσατ' ἀέθλος,
δὴν δ' ἄνειω καὶ ἀναυδοὶ ἐς ἀλλήλους ὀρώωντο
ἄτη ἀμηχανίη τε κατηφές· ὁψὲ δὲ Πηλεὺς
505 θαρσαλέως μετὰ πᾶσιν ἀριστήεσσιν εἶπεν·

Ἔωρη μητιάσθαι δ' κ' ἔρρομεν. Οὐ μὲν ἔολπα
βουλῆς εἶναι ὄνειρα, ὅσον τ' ἐπὶ κάρτει χειρῶν.
Εἰ μὲν νυν τύνη ζεῦξαι βόας Αἰήταο,
ἦρωσ Αἰσονίδη, φρονεῖς μέμονάς τε πόνοιο,
510 ἦ τ' ἂν ὑποσχεσίην πεφυλαγμένους ἐντύναιο·
εἰ δ' οὐ τοι μάλα θυμὸς ἐστὶ ἐπὶ πάγχυ πέποιθεν
ἠγορέη, μήτ' αὐτὸς ἐπειέγο, μήτε τιν' ἄλλον
τῶνδ' ἀνδρῶν πάπταινε παρήμενος. Οὐ γὰρ ἔγωγε
σχήσοιμ', ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύντατον ἔσσειται ἄλγος.

jam mortuum, teneraque ei circa genas
lacrima præ-summa miseratione defluebat sollicitæ :
leniter vero lugens arguta-voce protulit hæc verba :

Cur me miseram hic tenet dolor? sive ille omnium
periturus-sit heroum præstantissimus, sive deterrimus,
pereat. Utinam vero salvus evadat!

Profecto hoc, veneranda dea Persei-filia (Hecate), eveniat!
Domum revertatur evitata morte : si vero ipsum fatale sit
interfici a tauris, hoc antea sciat,
me quidem non ipsius tristi lætari sorte.

Sic igitur agitabatur in-animo curis puella.

Illi autem ubi e populo et urbe exierant
eadem via, qua antea advenerant ex campo,
tum Jasonem his allocutus-est Argus verbis :

Jason, consilium quidem reprehendes, quod dicam :
at experimentum non sane decet negligere in rebus-adver-
sis.] Virginem scilicet quandam antea audivisti ipse a-me
veneficia-exercere, Hecateæ Persei-filiæ monitis :
hanc si nobis-conciliarimus, opinor, non-amplius metus
erit, certans ne-pereas : at vehementer
timeo, ne forte non mihi pollicearur hoc mater.
Tamen iterum conveniam, rogaturus ipsam,
communis quia omnibus impendet nobis interitus.

Dixit benevolus : ille vero respondit ita :

O bone, si tibi ipsi placet, neutiquam adversor.

Abi, et prudentibus tuam matrem sermonibus
compelle precans : misera quidem nobis est
spes, quando reditum nostrum committimus mulieribus.

Sic dixit : celeriter autem ad-paludem pervenerunt. At
socii] læti interrogarunt, ubi adesce eos viderunt :
his Æsonides afflictus protulit hæc verba :

Amici, Æete immitis in-nos animus
aperte iratus-est; singula enim nullus finis
nec mihi (narrandi), nec vobis interrogantibus
fuerit.] Dixit vero, duo in campo Martio pasci
tauros æripedes ore flammam evomentes,
quatuor-vero iugerum his jussit novale pararare;
daturum autem se e serpentis maxillis semen, quod qui-
dem producat] terrigenas æreis cum armis: die vero illo
ipso] oportet hos interficere. Quod quidem ei (neque enim
aliud quid] melius erat cogitatu) intrepide pollicitus-sum.

Sic igitur dixit : omnibus vero non-perficiendus videba-
tur labor], diuque taciti et muti se-invicem intuebantur,
ob-calamitatem et consilii-inopiam moesti : tandem Peleus
audacter inter omnes principes dixit :

Tempus est deliberandi, quid acturi-simus. Non equi-
dem spero] consilii tantam esse utilitatem, quantam in
robore manuum.] Si jam jungere boves Æeteæ,
heros Jason, cupis, et sustines laborem,
profecto, promissum servans, accingere :
si vero non tibi mens suæ omnino confisa-fuerit
fortitudini, neve ipse propera, neve alium quem
horum virorum circumspice assidens. Non enim ego
patiar, quoniam mors quidem ultimus erit dolor.

1616 Ὄς ἔφατ' Αἰακίδης· Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὀρίνθη·
σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θοῶς· ἐπὶ δὲ τρίτος Ἴδας
ᾧρτο μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' υἴες Τυνδαρέοιο·
σὺν δὲ καὶ Οἰνείδης ἐναριθμίος αἰζήσισιν
ἀνδράσιν, οὐδὲ περ ὅσσον ἐπιγυρόντας ἰούλας

529 ἀντέλλων· τοίω οἱ ἀείροτο κάρτεϊ θυμῷ.
Οἱ δ' ἄλλοι εἷξαντες ἀκὴν ἔχον. Αὐτίκα δ' Ἄργος
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐελδομένοισιν ἀέθλου·

ἜΩ φίλοι, ἦτοι μὲν τόδε λίσσθιον. Ἄλλὰ τιν' οἴω
μητρὸς ἐμῆς ἔσσεσθαι ἐναίστιμον ὑμῖν ἀρωγῆν.
525 Τῷ καὶ περ μεμαῶτες ἐρητύοισθ' ἐνὶ νηϊ
τυτθὸν ἔθ', ὡς τοπάρουθεν, ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν ἔμπης
λώθῃν, ἧ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντας ἐλέσθαι.

Κούρη τις μεγάροισιν ἐνετρέφετ' Αἰήταο,
τὴν Ἐκάτη περίαλλα θεὰ δάε τεγγήσασθαι
530 φάρμαχ', ὅσ' ἤπειρός τε φύει καὶ νήχυτον ὕδωρ,
τοῖσι καὶ ἀκαμάτοιο πυρὸς μειλίσσετ' αὐτμῆν',
καὶ ποταμοῦς Ἰστησιν ἄφαρ κελαιδεῖνὰ βέοντας,
ἄστρα τε καὶ Μήνης ἱερῆς ἐπέδησε κελεύθους.

Τῆς μὲν ἀπὸ μεγάροιο κατὰ στίβον ἐνθάδ' ἰόντες
535 μνησάμεθ' εἶκε δύναϊτο, κασιγνήτη γεγαυῖα,
μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρῆξαι ἀέθλω.
Εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσιν τόδ' ἐφρονάδει, ἧ τ' ἂν ἰκοίμην
ἤματι τῷδ' αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον Αἰήταο
πειρήσων· τάχα δ' ἂν σὺν δαίμονι πειρηθείην.

540 Ὄς φάτο· τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὐμενέοντες.
Τρηρῶν μὲν φεύγουσα βίην κίρκοιο πελειᾶς
ὑψόθεν Αἰσονίδεω περοβημένη ἔμπσε κόλποις·
κίρκος δ' ἀφλάστω περικάππεσεν· ὧκα δὲ Μόψος
τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσι θεοπραπέων ἀγόρευεν·

545 Ὑμμι, φίλοι, τόδε σῆμα θεῶν ἴσθητι τέτυκται,
οὐδὲ πη ἄλλως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ἄρειον,
παρθενικὴν δ' ἐπέεσσι μετελθέμεν ἀμφιέποντας
μήτι παντοίῃ. Δοκέω δὲ μιν οὐκ ἀθερίζειν,
εἰ ἔτεδν Φινεύς γε θεῆ ἐνὶ Κύπριδι νόστον

550 πέφραδεν ἔσσεσθαι. Κείνης δ' ὄγε μελιχος ὄρνις
πότμον ὑπεζήλυξε· κέαρ δὲ μοι ὡς ἐνὶ θυμῷ
τόνδε κατ' οἰωνὸν προτίσσειται, ὡς δὲ πέλοιτο.
Ἄλλὰ, φίλοι, Κυθέρειαν ἐπικλείοντες ἀμύνειν
ἦδη νῦν Ἄργοιο παραιφασίησι πίθεσθε.

555 Ἴσκεν· ἐπήνησαν δὲ νέοι Φινῆος ἔφετμάς
μνησάμενοι· μούνος δ' Ἀφαρήϊος ἀνθορεν Ἴδας
δεῖν' ἐπαλαστήσας μεγάλην ὀπί φώνησέν τε.

Ἔπόποι, ἧ βρα γυναιξίν ἠμόστολοι ἐνθάδ' ἔβημεν,
οἱ Κύπριν καλέουσιν ἐπιβρόθοθον ἄμμι πέλεσθαι,
560 οὐκ ἔτ' Ἐνωαλίω μέγα σθένος· ἐς δὲ πελειᾶς
καὶ κίρκους λεύσσοντες ἐρητύεσθε ἀέθλων.

Ἐβρέτε, μηδ' ὑμῖν πολεμήϊα ἔργα μέλοιτο,
παρθενικὰς δὲ λιτῆσιν ἀνάγκιδας ἠπεροπεύειν.

Ὄς ἠῦδα μεμαῶς· πολέες δ' ἠμαδῆσιν ἐταῖροι
565 ἦκα μάλ', οὐδ' ἄρα τις οἱ ἐναντίον ἔφατο μῦθον.
Χωόμενος δ' ὄγ' ἔπειτα καθέζετο· τοῖσι δ' Ἰήσων
αὐτίκ' ἐποτρύνων τὸν ἐδὸν νόον ἰδὲ ἀγόρευεν·

Ἄργος μὲν παρὰ νηὸς, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἔαδεν,

Sic dixit Æaci-filius:] Telamoni autem animus commo-
tus-est:] concitatus prosiluit celeritur: tertius autem Idas
surrexit magna sentiens, tum filii Tyndarei:

una vero etiam Ænei-filius adnumeratus juvenibus
viris, quamquam ne tantillum quidem efflorescentem lanu-
ginem] emittens: tali ei efferebatur fortitudinis animus.
Reliqui cedentes his silentium tenebant. Statim vero Argus
tale verbum dixit ad appetentes certamen:

Amici, profecto hoc quidem [postremum erit. Verum
aliquid puto] matris meæ fore commodum vobis auxilium.
Quare quamquam cupientes, continete-vos in navi
paululum adhuc, ut antea, quandoquidem etiam cohibere
-nos tamen] satius est, quam malum interitum spernentes
subire.] Puella quædam in æbidum alitur Æetæ,
quam Hecate dea eximie docuit parare
medicamina, quæcunque et terra profert et diffusa aqua,
quibus et indomiti ignis sedat flammam,
et fluvios sistit statim cum-impetu fluentes,
et astra Lunæque sacræ impedit iter.

Hujus quidem e palatio in via huc redeuntes
recordati-sumus, an-forte possit, quæ soror ejus nata est,
mater nostra ei persuadere, ut-adjuvet certamen.

Si vero etiam ipsis vobis hoc placet, profecto revertar
hoc ipso die rursus in domum Æetæ
periculum-facturus: forsán juvante deo periculum-faciam.

Sic locutus-est: his vero signum dii dederunt benevoli.
Pavida fugiens vim accipitris columba
desuper in Jasonis timens delapsa-est sinum:
accipiter autem in-aplustre decidit: statimque Mopsus
talem sermonem inter omnes vaticinans dixit:

Vobis, amici, hoc signum deorum voluntate oblatum-est;
neque alia qua ratione licet interpretari melius,
sed virginem verbis ut-oretis aggredientes
arte omnimoda. Opinor autem eam non recusaturam,
si quidem vere Phineus deam per Venerem reditum
dixit fore. Illius vero hæc placida avis
mortem effugit: mens vero mihi ut intus
hoc ex augurio prospicit, ita eveniat.
Verum, amici, Venerem invocata ut-adsit,
jam nunc Argi consiliiis parete.

Dixit: assenserunt vero juvenes, Phinei mandatorum
memores: solus autem Aphareius exsilium Idas
graviter indignatus magna voce, dixitque:

Proh Dii! profecto mulierum comites huc venimus,
qui Venerem invocant, auxilio nobis ut-sit,
neque amplius Martis maguam robur: columbas vero
et accipitres intuentes abhorretis a-certainibus.
Abite, neque vobis belli negotia cure-sint,
immo virgines precibus imbelles decipere (curæ sit).

Ita dixit iratus: multi autem fremebant socii
leniter: neque quis ei contrariam protulit orationem.
Indignatus vero ille deinde consedit: his autem Jason
statim concitans suum animum ita elocutus-est:

Argus quidem a navi, quoniam hoc omnibus placuit,

στελλέσθω· ἄταρ αὐτοὶ ἐπὶ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
570 ἀμπαδὸν ἤδη πείσματ' ἀνάφομεν. Ἦ γὰρ ἔοικεν
μηκέτι δὴν κρύπτεσθαι ὑποπτήσσοντας αὐτήν.

Ὁς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄφαρ προίαλλε νέεσθαι
καρπαλίμως ἐξαυτῆς ἀνὰ πτόλιν· οἱ δ' ἐπὶ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἐφετμαῖς Αἰσονίδαο
575 τυτθὸν ὑπέξ ἔλεος χέρσῳ ἐπέκελσαν ἐρετμοῖς.

Αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορὴν ποιήσατο Κόλχων
νόσφιν εἰοῖ δόμου, τόθι περ καὶ πρόσθε κάθιζον,
ἀτλήτους Μινύαισι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.

Στεῦτο δ', ἐπεὶ κεν πρώτα βόες διαδηλήσωνται
580 ἄνδρα τὸν, ὅς β' ὑπέδεκτο βαρὸν χαμέεσσαι ἄεθλον,
δρυμὸν ἀναρρήξας λασίης καθύπερθε κολώνης
αὐτανδρον φλέξει δόρυ νήϊον, ὄφρ' ἀλεγεινήν
ἕβριν ἀποφλύξωσιν ὑπέρβια μηχανώνυτες.

Οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φρίξον, μάλα περ χατέοντα,
585 δέχθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέστιον, ὅς περὶ πάντων
ξείνων μελιχίη τε θεουδείη τ' ἐκέκαστο,
εἰ μὴ οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἦκεν
Ἑρμείαν, ὧς κεν προσκηδέος ἀντιάσειεν.

Μὴ καὶ ληϊστῆρας ἐὼν ἐς γαῖαν ἰόντας
590 ἔσσεσθαι δηναῖον ἀπήμονας, ὅσιν μήμελην
δθνεῖοις ἐπὶ χεῖρα ἐὼν κεάτεσσιν ἀείρειν
κρυπταδίους τε δόλους τεκταινέμεν ἠδὲ βοτῆρων
αὐλία δυσκελάδοισιν ἐπιδρομίησι δαίξαι.

Νόσφι δὲ οἱ αὐτῷ φάτ' εἰοκίτα μελίτα τίσειν
595 υἷης Φρίξοιο, κακορρέκχησιν ὀπηδούς
ἀνδράσι νοστήσαντας ἡμιλαδὸν, ὄφρα ἔ τιμῆς
καὶ σκήπτρων ἐλάσειαν ἀκηδέες· ὧς ποτε βάζιν
λευγαλέην οὐ πατρὸς ἐπέκλυεν Ἡελίοιο,
χρεῖω μιν πυκινὸν τε δόλον βουλάς τε γενέθλης

600 σφωϊτέρης ἄτην τε πολυτροπον ἐξαλέασθαι·
τῷ καὶ ἐελδομένους πέμπειν ἐς Ἀχαιίδα γαῖαν
πατρὸς ἐρημοσύνη δολγῆν ὁδόν. Οὐδὲ θυγατρῶν
εἶναι οἱ τυτθὸν γε δέος, μὴ που τινὰ μῆτιν
φράσσωνται στυγερὴν, οὐδ' υἱέος Ἀψύρτοιο·

605 ἀλλ' ἐνὶ Χαλκιόπης γενεῇ τάδε λυγρὰ τετύχθαι.
Καί β' ὁ μὲν ἄσχετα ἔργα πιφαύσκειτο δημοτέροισιν
χωόμενος· μέγα δέ σφιν ἀπειλεε νῆά τ' ἐρύσθαι
ἠδ' αὐτοῦς, ἵνα μὴ τις ὑπέκ κακότητος ἀλύξῃ.

Τόφρα δὲ μητέρ' ἐὼν, μετιῶν δόμον Αἰήταο,
610 Ἄργος παντοίοισι παρηγορέεσκεν ἐπείσιν
Μήδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν· ἠ δὲ καὶ αὐτὴ
πρόσθεν μητιάσχε· δέος δὲ μιν ἴσχανε θυμὸν,
μὴ πως ἦε παρ' αἴσαν ἐτώσια μελιζέαιτο
πατρὸς ἀτυζομένην ὀλοὸν χόλον, ἦε λιτῆσιν
615 ἐσπομένης ἀρίδηλα καὶ ἀμπαδὰ ἔργα πέλοιτο.

Κούρην δ' ἐξ ἀγέων ἀδινὸς κατελώφειεν ὕπνος
λέκτρῳ ἀνακλινθεῖσαν. Ἄφαρ δὲ μιν ἠπεροπῆες,
οἷά τ' ἀκηχεμένην, ὀλοοὶ ἐρέθεσσκον ὄνειροι.

Τὸν ξείνον δ' ἐδόκησεν ὑφεστάμεναι τὸν ἄεθλον,
620 οὐ τι μάλ' ὀρμαίνοντα πέρος κρισίο κομίσσαι,
οὐδέ τι τοῖο ἔκχτι μετὰ πτόλιν Αἰήταο
ἐλθέμεν, ὄφρα δὲ μιν σφέτερον δόμον εἰσαγάγοιτο

mittatur : verum ipsi ad terram ex fluvio
palam jam retinacula alligabimus. Profecto enim convenit
non-amplius diu occultari subterfugientes pugnam.

Sic igitur dixit, et illum statim emisit reversurum
celeriter rursus in urbem : hi vero navis
ancoris attractis jussu Jasonis
paullulum ex palude ad terram compulerunt *navem* remis.

Statim vero Æetes concilium habuit Colchorum,
extra suam domum, ubi etiam antea considebant,
infandos Minyis dolos atque molestias struens.

Confirmavit vero, *se*, quam primum boves interemerint
virum illum, qui suscepisset gravem perficiendum labo-
rem,] silva evulsa frondoso super colle
cum-ipsis-viris combusturum-esse navem, ut molestam
insolentiam deponant magna molientes.

Neque enim Æoliden Phrixum, valde quamquam deside-
rantem,] *se* recepturum-fuisse ædibus inquilinum, qui exi-
mie omnium] hospitum et comitate et pietate ornatus-fuis-
set,] nisi sibi Jupiter ipse cœlitus nuncium misisset
Mercurium, ut benevolum offenderet.

Neque vero latrones, qui-suam terram invaserint,
fore diu salvos, quibus curæ-sit
alienis manum suam possessionibus admovere,
occultosque dolos struere, et pastorum
stabula horrisonis incursibus infestare.

Singulatim vero sibi ipsi dixit meritis placandæ-iræ-pœnas
daturos] filios Phrixi, qui-maleficorum comites
virorum redierint una, ut *se* ab-imperio
et sceptris abigerent non-reveriti : quemadmodum olim ora-
culum] triste a-suo patre acceperit Sole,

oportere ipsum et callidum dolum et consilia sobolis
sue et noxam multiplicem devitare :
quare etiam lubentes *illos se* misisse in Achaicam terram
patris (*Phrixi*) monitu, longum iter. Neque filiarum
esse sibi vel levissimum metum, ne quoddam consilium
excogitent acerbum, neque filii, Absyrti :

sed per Chalciopeæ sobolem hæc luctuosa strui.
Atque ille non-sustinenda facinora indixit civibus,
iratus : valde enim iis minatus-jussit et navem observare,
ei ipsos (*navtas*), ne quis malum effugeret.

Interea matrem suam, reversus in-domum Æetæ,
Argus variis cohortatus-est verbis,
Medeam ut-rogaret, quo-opem-ferret : hæc vero et ipsa
antea cogitaverat : metus vero ejus cohibuit animum,
ne forte aut inepte frustra mulceret *ipsam*
patris metuentem sævam iram, aut precibus
obsequentis manifesta et aperta facinora fierent.

Puellam vero (*Medeam*) a doloribus multus quiescere-fe-
cerat somnus] in lecto cubantem. Statim vero eam vana,
utpote tristitia-affectam, terribilia sollicitarunt somnia.
Hospitem enim somniavit suscepisse certamen,
non tamen valde cupientem vellus arietis auferre,
neque propterea in urbem Æetæ
venisse, sed ut ipsam in suam domum deduceret

κουριδίην παράκοιτιν· οἴετο δ' ἄμφι βόεσσιν
 αὐτῇ ἀεθλεύουσα μάλ' εὐμαρέως πονέεσθαι·
 625 σφωϊτέρους δὲ τοκῆας ὑποσχέσις ἀθερίζειν,
 οὐνεκεν οὐ κούρη ζευξάι βόας, ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
 προὔσθεσαν· ἐκ δ' ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμφήριστον
 πατρί τε καὶ ξείνοις· αὐτῇ δ' ἐπιτρέπετον ἄμφω
 τῶς ἔμην, ὥς κεν ἔῃσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
 630 Ἡ δ' ἄφνω τὸν ξείνον, ἀφειδήσασα τοκῆων,
 εἴλετο· τοὺς δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν, ἐκ δ' ἐβόησαν
 χυώμενοι· τῆν δ' ὕπνος ἅμα κλαγγὴ μεθέηκεν.
 Παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόβῳ, περὶ τ' ἄμφι τε τοίχους
 πάπτηγεν θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσαγεῖρατο θυμὸν
 635 ὡς πάρος ἐν στέροισι, ἀδιήν δ' ἀνενεῖκατο φωνήν.
 Δειλὴ ἐγὼν, οἷόν με βαρεῖς ἐφόβησαν ὄνειροι.
 Δεΐδια, μὴ μέγα δὴ τι φέρῃ κακὸν ἦδε κέλευθος
 ἡρώων. Περὶ μοι ξεινῶ φρένες ἡερέθονται.
 Μνάσθω ἐὼν κατὰ δῆμον Ἀχαιΐδα τηλόθι κούρην·
 640 ἄμμι δὲ παρθένην τε μέλοι καὶ δῶμα τοκῆων.
 Ἔμπα γε μὴν θεμένη κύνεον κέαρ οὐκ ἔτ' ἀνευθεν
 αὐτοκασιγνήτης πειρήσομαι, εἴ κέ μ' ἀέθλιω
 χραϊσμεῖν ἀντίσσησιν, ἐπὶ σφετέρους ἀχέουσα
 παισὶ· τό κέν μοι λυγρὸν ἐνὶ κραδίῃ σθέσει ἄλγος.
 645 Ἡ βρα, καὶ ὀρθωθεῖσα θύρας ὤϊζε δόμοιο,
 νήλιπος, οἰεάκος· καὶ δὴ λελίητο νέεσθαι
 αὐτοκασιγνήτηνδε καὶ ἔρκεος οὐδὸν ἄμειψεν.
 Δῆν δὲ κατ' αὐτόθι μίμνεν ἐπὶ προδόμῳ θαλάμοιο
 αἰδοῖ ἐεργομένη· μετὰ δ' ἐτραπέτ' αὐτὶς ὀπίσσω
 650 στρεφθεῖσ'· ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἔνδοθεν ἄψ τ' ἀλέεινεν
 εἴσω· τῆῦσι οὖ δὲ πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ἦτοι ὅτ' ἰθύσειεν, ἔρκεέ μιν ἔνδοθεν αἰδώς·
 αἰδοῖ δ' ἐεργομένην θρασὺς ἤμερος ὀτρύνεσκεν.
 Τρὶς μὲν ἐπειρήθη, τρὶς δ' ἔσχετο, τέτρατον αὔθις
 655 λέκτροισιν πρηγῆς ἐνικαπέπεν εἰλιχθεῖσα.
 Ὡς δ' ὅτε τις νύμφη θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισιν
 μῦρεται, ᾧ μιν ὅπασσαν ἀδειφείδῃ ἡδὲ τοκῆες,
 οὐδέ τί πω πάσαις ἐπιμίσηται ἀμφιπόλοισιν
 αἰδοῖ ἐπιφροσύνην τε· μυχῷ δ' ἀκούουσα θαάσσει·
 660 τὸν δὲ τις ὄλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
 δῆνεσιν ἀλλήλων· ἡ δ' ἔνδοθι δαιομένη περ
 σίγα μάλᾳ κλαίει χῆρον λέχος εἰσορώουσα,
 μὴ μιν κερτομέουσαι ἐπιστοθέωσι γυναιῖκες·
 τῇ ἱκέλη Μήδεια κινύρετο. Τῆν δὲ τις ἄφνω
 665 μυρομένην μεσηγῆς ἐπιπρομολοῦσ' ἐνόησεν
 δμωάων, ἧ οἱ ἐπέτις πέλε κουρίζουσα·
 Χαλκιόπη δ' ἤγγειλε παρασχεδόν· ἡ δ' ἐνὶ παισὶν
 ἦσ' ἐπιμητιώουσα κασιγνήτην ἀρέσασθαι.
 Ἄλλ' οὐδ' ὧς ἀπίθησεν, ὅτ' ἔκλυεν ἀμφιπόλοιο
 670 μῦθον ἀνώιστον· διὰ δ' ἔσσυτο θαρβήσασα
 ἐκ θαλάμοιο θαλάμονδε διαμπερὲς, ᾧ ἐνὶ κούρῃ
 κέκλιτ' ἀκχεμένη, δρύψεν δ' ἐκάτερθε παρεῖας·
 ὡς δ' ἴδε δάκρυσιν ὅσσε πεφυρμένα, φωνήσεν μιν.
 Ὡμοὶ ἐγὼ, Μήδεια, τί δὴ τὰδε δάκρυα λείβεις;
 675 τίπτ' ἔπαθες, τί τοι αἰνὸν ὑπὸ φρένας ἴκετο πένθος;
 ἧ νύ σε θευμορίη περιδέδρομεν ἄψαα νοῦσος,

juvenem uxorem : videbatur autem cum tauris
 ipsa depugnans admodum facilem laborem-subire :
 suos vero parentes *somniabat* promisso non-stare,
 quoniam non puellam jungere boves, sed illum ipsum
 jusserant : inde igitur contentio exstiterat anceps
 et patri et hospitibus : ei autem permittebant ambo
 ita se-gerere, ut suo animo cuperet.
 Ipsa igitur repente hospitem, neglectis parentibus,
 sibi-elegit ; hos ingens dolor cepit, exclamaruntque
 irati : illam vero somnus una-cum clamore reliquit.
 Agitata autem exsiliit metu, et undique parietes
 circumspexit thalami : ægre vero collegit animum,
 ut antea, in pectore, miserabilemque emisit vocem :
 Me miseram, quantum me gravia terruerunt somnia !
 Metuo, ne magnum quod afferat malum illud iter
 heroum. Circa hospitem mihi animus suspensus-est.
 Despondeat-sibi suo in populo Achaicam procul puellam ;
 nobis vero et virginitas placeat, et domus parentum
 Attamen deposito sævo animo non amplius absque
 sorore-germana periculum-faciam, an me, certamini
 ut-opem-feram, rogatura-sit, de suis sollicita
 filiis : quæ-quidem res mihi acerbum in pectore exstinxerit
 dolorem.] Dixit, et erecta fores aperuit conclavis
 nuda-pedes, una-veste-induta, atque sane cupiit ire
 ad-sororem, et muri limen transiit.
 Diu vero ibi commorabatur in vestibulo thalami
 pudore cohibita : rediitque iterum, retro
 conversa : iterumque prodiit ex-interiori, et denuo refugit
 intro : frustra-que-laborantes pedes ferebant *eam* huc illuc.
 Etenim, quando prorumpebat, cohibuit eam intus pudor,
 pudore autem cohibitam audax amor impulit.
 Ter conata-est, ter retinebatur, quartum iterum
 in-lectum prona delapsa-est revoluta.
 Ut vero, quando sponsa quædam florentem maritum in tha-
 lamis] deplorat, cui ipsam collocarunt fratres aut parentes,
 neque ullo modo omnibus immiscet-se ancillis
 pudore et prudentia *ducta*, sed in-recessu tacita sedet ;
 illum vero quoddam perdidit fatum, antequam delectarentur
 ambo] consiliis mutuis : ipsa intus, cruciata quamvis,
 tacite admodum flet, viduum torum intuens,
 ne ipsam deridentes convicietur mulieres :
 ei similis Medea ejulavit. Eam vero quædam repente
 lamentantem interim superveniens animadvertit
 ancillarum, quæ ei pedissequa erat adolescentula :
 Chalciope autem nunciavit statim : hæc inter filios
 sedebat deliberans de-sorore concilianda.
 At ne sic quidem immorigera-erat, quando audierat ab-an-
 cilla] sermonem inopinatum : ruit vero percussa-stupore
 e thalamo in-thalamum continuo, in quo virgo
 recumbabat mœrens, et lacerabat utrimque genas :
 ut vero vidit lacrimis oculis suffusos, compellavit eam :
 Heu mihi, Medea, cur tandem has lacrimas fundis ?
 quid tandem accidit ? quis tibi gravis mentem subiit dolor ?
 num tuos divinitus-immissus occupavit artus morbus

ἤέ τιν' οὐλομένην ἐδάξῃ ἐκ πατρὸς ἐνιπηὴν
ἀμφί τ' ἔμοι καὶ παισίν; *Οφελλέ με μήτε τοκῶν
δῶμα τόδ' εἰσοράαν, μηδὲ πτόλιν, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
680 πείρασι ναιετᾶειν, ἵνα μηδὲ περ οὔνομα Κόλχων.

*Ὡς φάτο· τῆς δ' ἐρύθηνε παρήϊα· ὄην δέ μιν αἰδῶς
παρθενίη κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμαυῖαν.
Μῦθος δ' ἄλλοτε μὲν οἱ ἐπ' ἀκρατάτης ἀνέτελλεν
γλώσσης, ἄλλοτ' ἔνερθε κατὰ στήθος πεπότητο.

685 Πολλάκι δ' ἱμερόεν μὲν ἀνὰ στόμα θῦεν ἐνισπείν·
φθογγὴ δ' οὐ προϋβᾶινε παροϊτέρω· ὁψὲ δ' ἔειπεν
τοῖα δόλιφ' ὁρασέες γὰρ ἐπεκλονέεσκον *Ἐρωτες.

Χαλκιοπή, περὶ μοι παίδων σέο θυμὸς ἄηται,
μή σφε πατὴρ ξεινοῖσι σὺν ἀνδράσιν αὐτίκ' ὀλέσση.

690 Τοῖα κατακνώσσοσα μινυθαδίφ' νέον ὕπνω
λεύσσω ὄνειρατα λυγρά, τά τις θεὸς ἀκράαντα
θεῖα, μηδ' ἀλεγεινὸν ἐφ' οὐσίαι κῆδος ἔλοιο.

Φῆ ῥα, κασιγνήτης περωμένω, εἰ κέ μιν αὐτῇ
ἀντιᾶσει πάροιθεν εἰς τεκέεσσιν ἀμύνειν.

695 Τῆν δ' αἰνῶς ἀτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη
δειματι, τοῖ' ἐσάκουσεν· ἀμείβετο δ' ὧδ' ἐπέεσσιν·

Καὶ δ' αὐτῇ τάδε πάντα μετήλυθον ὀρμαίνουσα,
εἴ τινα συμφράσσαιο καὶ ἀρτύνειας ἀρωγῆν.

*Ἄλλ' ὅμοσον Γαῖαν τε καὶ Οὐρανὸν, ὅτι τοι εἴπω
700 σχήσειν ἐν θυμῷ σὺν τε δρῆστερα πέλεσθαι.

Λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων σέο τ' αὐτῆς ἠδὲ τοκῶν,
μή σφε κακῇ ὑπὸ κηρὶ διαβῆραισθέντας ἰδέσθαι
λευγαλέως· ἢ σοί γε φίλοις σὺν παισὶ θανοῦσα
εἶην ἐξ Ἄιδεω στυγερῇ μετόπισθεν Ἐρινύς.

705 *Ὡς ἄρ' ἔφη, τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξέχυτ' αὐτίκα δάκρυ·
νειόθι δ' ἀμφοτέρῃσι περίσχετο γούνατα χερσίν,
σὺν δὲ κάρη κόλποισι περικάββαλεν. *Ἐνθ' ἔλεινὸν
ἀμφὺ ἐπ' ἀλλήλησι θέσαν γόνον· ὦρτο δ' ἰωὴ
λεπταλέη διὰ δώματ' ὀδυρομένων ἀχέεσσιν.

710 Τῆν δὲ πάρος Μῆδεα προσέννεπεν ἀσχαλώωσα.

Δαιμονίη, τί νύ τοι βέξω ἄκος, οἱ ἀγορεύεις
ἄρας τε στυγεράς καὶ Ἐρινύδας; Αἶ γὰρ ὄφελλεν
ἔμπεδον εἶναι ἐπ' ἄμμι τεοῦς οὐίης ἔρυσθαι.

*Ἴστω, Κόλχων ὄρκος ὑπέρβιος, ὄντιν' ὀμόσσαι
715 αὐτῇ ἐποτρύνεις, μέγας Οὐρανὸς, ἢ θ' ὑπένερθεν
Γαῖα, θεῶν μήτηρ, ὅσσον σθένος ἐστὶν ἐμεῖο,
μή σ' ἐπιδευήσεσθαι, ἀνυστά περ ἀντιώσαν.

Φῆ ἄρα· Χαλκιοπή δ' ἠμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν·

Οὐκ ἂν δὴ ξείνω πλᾶϊς χατέοντι καὶ αὐτῷ
720 ἢ δόλον ἢ τινα μῆτιν ἐπιφράσασθαι ἀέθλου
παίδων εἶνεκ' ἐμεῖο; καὶ ἐκ κείνοιο δ' ἰκάνει
*Ἄργος ἐποτρύνων με τεῆς πειρήσαι ἀρωγῆς·
μεσσηγὺς μὲν τόν γε δόμων λίπον ἐνθάδ' ἰοῦσα.

*Ὡς φάτο· τῇ δ' ἐντοσθεν ἀνέπτατο χάρματι θυμὸς·
725 φοινίχθη δ' ἄμμι καλὸν χροῖα, κὰδ δέ μιν ἀχλὺς
εἶλεν ἰαινομένην, τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·

Χαλκιοπή, ὡς ὕμμι φίλον τερπνόν τε τέτυκται,
ὡς ἔρξω. Μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαεῖνοι
ἠῶς, μηδὲ με δηρὸν ἔτι ζώουσαν ἴδοιο,
730 εἰ κέ τι σῆς ψυχῆς προφερέστερον, ἠέ τι παίδων

an saevam quandam audivisti a patre vocem
de me et filiis? Utinam nec parentum
tectum hoc conspicerem, neque urbem, sed in terræ
finibus habitarem, ubi ne nomen quidem Colchorum au-
ditur.] Sic dixit : ejus vero erubuerunt genæ, diuque i-
psam pudor] virgineus prohibuit respondere cupientem.
Sermo autem nunc ei in summa existebat
lingua, nunc imo in pectore volabat.

Sæpe vero amabili ore cupiebat profari :
vox autem non processit ulterius : sero tandem dixit
hæc astute : audaces enim urgebant Amores :

Chalciope, propter filios mihi tuos animus conturbatus
-est,] ne ipsos pater peregrinis cum viris statim interficiat.

Talia, sopita brevi modo somno,
video somnia tristia, quæ deus quis irrita
reddat, neque acerbum propter filios dolorem capias !

Dixit igitur, sororem explorans, an se illa
oratura-esset prius, ipsius liberis ut-opitularetur.
Illius vero valde intolerabilis oppressit animum sollicitudo
præ-metu; talia audiverat : respondit vero his verbis :

Et ipsa hæc omnia, te-conveni, animo versans,
si quod una-excogitare et parare-posses auxilium.

At jura per-Terram atque Cœlum, quod futurum,
te-esse-servaturam animo adjutricemque dixeram.

Precor per deos teque ipsam et parentes,
ne illos malo fato deperditos videam
misere : aut tibi caris cum liberis mortua
ero ex Orco invisâ postea Erinny's.

Sic igitur dixit : largasque effudit statim lacrimas :
infraque ambabus amplexa-est genua manibus,
et amœ caput sinui injecit. Tum miserabilem
utraque mutuo edidit fletum, et excitatus-est ejulatus
tenuis per domos lamentantium præ-dolore.
Hanc vero prius Medea allocuta-est mœsta :

Misera, quam tandem tibi faciam medicinam, quod lo-
queris] diras horribiles et Furias? utinam enim
certo-situm sit in nobis, tuos filios servare.

Testor (Colchorum jusjurandum magnum, quod jurare
ipsa jubet) magnum Cœlum et, quæ infra est,
Terram, deorum matrem, quantæ vires sunt meæ,
non tibi me deitutam-esse, quæ-eflici-possint roganti.

Dixit : Chalciope autem respondit his verbis :

Nonne igitur hospiti audebis, desideranti et ipsi,
aut dolum, aut quandam rationem excogitare certaminis
propter meos liberos? et ab illo quidem missus venit
Argus, incitans me, tuum ut-sollicitem auxilium :
interim illum domi reliqui huc profecta.

Sic dixit : ei autem intus exsultavit præ-gaudio animus :
erubuitque simul pulchra facie : caligo vero ipsam
occupavit exhilaratam, et hæc verba locuta-est :

Chalciope, ut vobis gratum jucundumque est,
ita faciam. Non enim meis oculis luceat
aurora, neque me diu amplius vivam videas,
si quidpiam tua vita præstantius aut filiis

- σῶν θείην, οἱ δὴ μοι ἀδελφείοι γεγάασιν
 κηδεμόνες τε φίλοι καὶ ὀμήλικες. Ὄς δὲ καὶ αὐτὴ
 φημί κασιγνήτη τε σέθεν κούρη τε πέλεσθαι,
 ἴσον ἐπεὶ κείνοις με τεῶν ἐπαείραο μαζῶν
 735 νηπιυτήν, ὡς αἰὲν ἐγὼ ποτε μητρὸς ἄκουον.
 Ἄλλ' ἴθι, κεῦθε δ' ἐμήν σιγῇ χάριν, ὄφρα τοκῆας
 λήσομαι ἐντύνοουσα ὑπόσχεσιν· ἦρι δὲ νηὸν
 εἶσομαι εἰς Ἐκάτης, θελκτῆρια φάρμακα ταύρων
 οἴσομένην ξείνω, ὑπὲρ οὗ τόδε νείκος ὄρωρεν.
 740 Ὄς ἦ γ' ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, παῖσι τ' ἄρωγῆν
 αὐτοκασιγνήτης διεπέφραδε. Τῆν δέ μιν αὖθις
 αἰδῶς τε συγερόν τε δέος λάβε μουνωθεῖσαν,
 τοῖα παρεῖξ οὗ πατρός ἐπ' ἀνέρι μητιάσθαι. [τω
 Νῦξ μὲν ἐπέειπ' ἐπὶ γαίαν ἄγεν κνέφας· οἱ δ' ἐνὶ πόν-
 745 ναῦται εἰς Ἐλικήν τε καὶ Ἀστέρας Ὠρίωνος
 ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὕπνοιο δὲ καὶ τις ὀδίτης
 ἦδη καὶ πυλαωρὸς ἐέλδετο· καὶ τινα παίδων
 μητέρα θεβνεύτων ἀδινὸν περὶ κῶν' ἐκάλυπτεν·
 οὐδὲ κυῶν ὑλακῆ ἔτ' ἀνὰ πτόλιν, οὐ ὁρός ἦεν
 750 ἠχῆεις· σιγῇ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄφρην.
 Ἄλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὕπνος.
 Πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρεν
 δειδυῖαν ταύρων κρατερόν μένος, οἷσιν ἐμελλεν
 φθίσθαι ἀεικελίῃ μοίρῃ κατὰ νεῖον Ἄρηος.
 755 Πυκνὰ δὲ οἱ καρδίῃ στήθεών ἔντοσθεν ἔθουεν,
 ἠελίου ὡς τίς τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἰγλή
 ὕδατος ἐξανιοῦσα, τὸ δὴ νέον ἦε λέβητι
 ἠέ πού ἐν γαυλῶ κέρχεται· ἦ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὠκείῃ στροφάλιγγι τινάσσεται ἀίσσουσα·
 760 ὡς δὲ καὶ ἐν στήθεσσι κέαρ ἐλελιζέτο κούρης.
 Δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλέω βρέεν· ἐνδοθὶ δ' αἰεὶ
 τεῖρ' ὀδύνη συμύχουσα διὰ χροὸς ἀμφὶ τ' ἀραιὰς
 Ἴνας καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νεάτοιν ἰνίον ἄχρῃς,
 ἔνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχος, ὅππότε ἄνιας
 765 ἀκάματοι πραπίδεςσιν ἐνισκίμψωσιν Ἔρωτες.
 Φῆ δὲ οἱ ἄλλοτε μὲν θελκτῆρια φάρμακα ταύρων
 δωσέμεν, ἄλλοτε δ' οὔτι καταφθίσθαι δὲ καὶ αὐτῆ
 αὐτίκα δ' οὔτ' αὐτὴ θανέειν, οὐ φάρμακα δώσειν,
 ἀλλ' αὐτως εὐκῆλος ἐὴν ὀτλησέμεν ἄτην.
 770 Ἐζομένη δ' ἤπειτα δοάσσατο φώνησέν τε.
 Δειλὴ ἐγὼ νῦν ἔνθα κακῶν, ἢ ἔνθα γένωμαι·
 Πάντῃ μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· οὐδὲ τις ἀλκῆ
 πῆματος· ἀλλ' αὐτως φλέγει ἐμπεδον. Ὄς ὄφελόν γε
 Ἄρτέμιδος κραιπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆναι,
 775 πρὶν τὸν γ' εἰσιδέειν, πρὶν Ἀχαιῖδα γαίαν ἰέσθαι
 Χαλκιόπης ὕιας. Τοῦς μὲν θεὸς ἦ τις Ἐριννὺς
 ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἤγαγε κείθεν ἄνιας.
 Φθίσθω ἀεθλεύων, εἴ οἱ κατὰ νεῖον ὀλέσθαι
 μοῖρα πέλει. Πῶς γὰρ κεν ἐμοὺς λελάθοιμι τοκῆας
 780 φάρμακα μησαμένης; ποῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἐνίψω;
 τίς δὲ δόλος, τίς μήτις ἐπὶ κλοπος ἔσσειτ' ἄρωγῆς;
 ἦ μιν ἀνευθ' ἐτάρων προσπύξομαι οἷον ἰδοῦσα;
 Δύσμορος· οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένοιο περ ἔμπτῃς
 λωφῆσειν ἄχρών· τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο,

tuis ducam, qui sane mihi fratres sunt
 consobrinique cari et æquales. Sic vero et ipsa
 dico me sororem tuam atque filiam esse,
 quoniam æque ac illos me tua nutritivisti mamma
 infantulam, ut semper ego olim a-matre audivi.
 Age igitur, cela meum silentio beneficium, ut parentes
 lateam perficiens, quod-promisi : mane vero in-templum
 vehar Hecatæ, sedantia medicamina taurorum
 allatura hospiti, cujus causa hæc contentio exstitit.
 Sic illa ex thalamo rursus abiit, filiisque auxilium
 germanæ-sororis nunciavit. Hanc ipsam vero denuo
 pudor invisusque metus occupavit solam-relictam
 talia contra suum patrem de viro quod-deliberaverit.
 Nox deinde terræ induxit caliginem : at in mari
 nautæ Helicen atque sidera Orionis
 spectabant e navibus : somnum vero etiam viator quis
 jam et janitor appetebat : et aliquam filiorum
 matrem mortuorum altus sopor opprimebat :
 neque canum latratus amplius in urbe, non fremitus erat
 sonorus : silentium vero nigras tenebat tenebras.
 At omnino non Medeam dulcis occupavit somnus.
 Multæ enim Jasonis amore curæ excitabant eam
 metuentem taurorum validam vim, per-quos erat
 periturus indigno fato in novali Martis.
 Sæpe vero ei cor in pectore agitabatur,
 solis velut quidam in ædibus resultat radius
 ex aqua repercussus, quæ modo aut lebeti
 aut forte situlæ infusa-est : ille huc et illuc
 celeri gyro commovetur saliens :
 sic etiam in pectore animus jactabatur puellæ.
 Lacrimæ vero ab oculis præ-miseratione fluebant ; intus
 semper] conficiebat dolor perurens corpus et circa raras
 fibras capitisque sub inum usque nervum,
 quo tristissimus submit cruciatus, quando sollicitudines
 indefessi animo immiserint Amores.
 Cogitavit autem nunc se delinientia medicamina taurorum
 daturam, nunc non daturam : perituram vero et ipsam :
 mox neque ipsam se morituram, nec medicamina daturam,
 verum sic quiete suum perlaturam-esse malum.
 Sedens vero deinde fluctuabat, et dixit :
 Misera ego, nuncne hic malorum, an illic versabor ?
 Undique mihi mens est perplexa : nec quoddam remedium
 mali : verum sic ardet semper. O utinam
 Dianæ velocibus prius sagittis interfecta-essem,
 priusquam illum conspicerem, priusquam in Græcam ter-
 ram abirent] Chalciopæ filii : quos deus aut quædam Fu-
 ria] nobis flebiles huc reduxit inde cruciatus.
 Pereat certans, si ei in agro Martis perire
 fatale est. Quomodo enim meos lateam parentes
 medicamina parans ? qualem vero sermonem edam ?
 quis vero dolus, quæ ratio furtiva erit auxilii ?
 num ipsam sine sociis amplectar solum conspicata ?
 Me-miseram ! non quidem puto, ipso quamquam mortuo,
 tamen] meliberam fore a-doloribus : tum vero malum no-

785 κείνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. Ἐβρέτω αἰδῶς,
 ἐβρέτω ἀγλαΐη· ὁ δ' ἐμῆ ἰότητι σαυθεὶς
 ἀσκηθῆς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἐνθά νεύοιτο.
 Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν ἄεθλον,
 τεθναίνην, ἧ λαμὸν ἀναρτήσασα μελάθρα,
 790 ἧ καὶ πασσαμένη βραίστηρια φάρμακα θυμοῦ.
 Ἄλλὰ καὶ ὡς φθιμένη μοι ἐπιλλίζουσιν ὀπίσσω
 κερτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
 πότμον ἐμόν· καὶ κέν με διὰ στόματος φορέουσαι
 Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μωμηθήσονται·
 795 ἧτις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἀλλοδαποῖο
 κάθανε, ἧτις δῶμα καὶ οὐς ἤσχυνε τοκῆας,
 μαργοσύνη εἷξασα. Τί δ' οὐκ ἐμὸν ἔσσειται αἴσχος;
 ὦ μοι ἐμῆς ἄτης. Ἢ τ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
 τῆδ' αὐτῆ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισιν
 800 πότμῳ ἀνωίστῳ, κάκ' ἐλέγχεα πάντα φυγοῦσαν,
 πρὶν τάδε λωβήεντα κατὰ οὐκ ὀνομαστὰ τελέσσαι.
 Ἢ καὶ φωριαμὸν μετεχίαθεν, ἧ ἐνὶ πολλὰ
 φάρμακά οἱ τὰ μὲν ἐσθλά, τὰ δὲ βραίστηρί' ἔκειτο.
 Ἐνθιμένη δ' ἐπὶ γούνατ' ὀδύροτο. Δεῦθε δὲ κόλπους
 805 ἀλλήκτον θακρούοισι, τὰ δ' ἔβρεεν ἀσταγῆς αὐτως,
 αἰν' ὄλοφυρομένης τὸν ἐόν μόρον. Ἰετο δ' ἧ γε
 φάρμακα λείξασθαι θυμοφθόρα, τόφρα πάσαιτο.
 Ἢδὴ καὶ δεσμοὺς ἀνελύτο φωριαμοῖο,
 ἐξελέειν μεμαυῖα δυσάμμορος. Ἄλλὰ οἱ ἄφνω
 810 δεῖμ' ὀλοὸν στυγεροῖο κατὰ φρένας ἦλθ' Ἀΐδαο.
 Ἐσχετο δ' ἀμφασίη δῆρον χρόνον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
 θυμηδεῖς βιότοιο μεληδόνες ἰνδάλλοντο.
 Μνήσατο μὲν τερπνῶν, ὅσ' ἐνὶ ζωοῖσι πέλονται,
 μνήσασθ' ὀμηλικῆς περιγηθείας οἶά τε κούρη·
 815 καὶ τέ οἱ ἠέλιος γλυκίων γένετ' εἰσοράσασθαι
 ἧ πάρος, εἰ ἔτεόν γε νόμ' ἐπεμαίεθ' ἕκαστα.
 Καὶ τῆν μὲν βᾶ πάλιν σφετέρων ἀποκάθθετο γούνων,
 Ἡρῆς ἐννεσίησι μετατροπος, οὐδ' ἔτι βουλάς
 ἄλλη δοιᾶζεσκεν· ἐέλδετο δ' αἶψα φανῆναι
 820 ἧῶ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτήρια δοίη
 φάρμακα συνθεσῆσι καὶ ἀντήσειεν ἐς ὤπην.
 Πυκνὰ δ' ἀνά κληΐδας ἐδῶν λύσεκε θυράων,
 αἶγλην σκεπτομένη· τῆ δ' ἀσπασίον βάλε φέγγος
 Ἡριγενῆς, κίνυντο δ' ἀνά πτολίεθρον ἕκαστοι.
 825 Ἐνθα κασιγνήτους μὲν ἔτ' αὐτόθι μείναι ἀνώγει
 Ἄργος, ἵνα φράζοιντο νόον καὶ μῆδεα κούρης·
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα κίεν προπάροιθε λιασθεῖς.
 Ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ταπρῶτα φαινομένην ἴδεν ἧῶ
 παρθενικῆ, ξανθὰς μὲν ἀνήψατο χερσὶν ἐθεΐρας,
 830 αἶ οἱ ἀτημαλίη καταειμμένα ἠερέθοντο,
 αὐσταλέας δ' ἔψησε παρηΐδας· αὐτὰρ ἀλοιοφῆ
 νεκταρῆ φαιδρύνετ' ἐπὶ χροά· δυνε δὲ πέπλον
 καλὸν, ἐγὴνάμπτουσιν ἀρηρεμένον περόνησιν·
 ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρήατι βάλλε καλύπτρην
 835 ἀργυρέην. Αὐτοῦ δὲ δόμοις ἐνὶ δινεύουσα
 στεῖβε πέδον, λήθη ἄχων τά οἱ ἐν ποσὶν ἦεν
 θεσπέσι, ἄλλα τ' ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω.
 Κέκλετο δ' ἀμωπιόλοισιν, αἶ οἱ δυσκαίδεκα πᾶσαι

bis e venerit,] ille quando vita privatur. Valeat pudor,
 valeat decus : ille meo consilio servatus
 incolumis, quo ei in-animo placet, illuc abeat.
 At ego illo-ipso-die, quo confecerit certamen,
 moriar, aut collo suspenso de-trabe,
 aut etiam degustatis perdentibus vitam venenis.
 At vel sic mortuæ mihi illudent postea
 conviviis : longe autem omnis urbs personabit
 meo fato : atque me sermonibus traduentes
 Colchides alio aliæ indigne vituperabunt :
 quæ-quidem curans tantopere virum alienigenam
 perierit, quæ domum suosque dedecoraverit parentes,
 libidini cedens. Quæ vero non mea erit infamia?
 Hei mihi, propter-meum malum. Profecto multo satius es-
 set,] hac ipsa nocte relinquere vitam in thalamis
 morte inopinata, mala probra omnia effugientem,
 priusquam hæc perniciosa et infanda perficiam.
 Dixit, atque arcam allatum-abiit, in qua multa
 medicamina ei, alia salutaria, alia pestifera, recondita-erant.
 Qua-imposita genibus lamentata-est. Rigabat vero sinum
 indesinenter lacrimis, quæ defluebant effuse ita,
 valde dum-deplorabat suum fatum. Cupiebat vero illa
 venena seligere letifera, ut degustaret.
 Jamque vincula solverat arceæ
 eximere illa cupiens infelix. At ei repente
 timor sævus invisit mentem subit Orci.
 Tenebaturque stupore diu, et circum omnes
 suaves vitæ curæ ei obversabantur.
 Recordata-est voluptatum, quæ inter vivos sunt,
 recordata æqualis-juventutis admodum-hilaris, utpote
 puella :] atque ei sol jucundior erat adspectu,
 quam antea, si vere quidem mente disquirebat singula.
 Atque illam (arcam) rursus de-suis deposuit genibus,
 Junonis consiliiis mutata, neque amplius sententias
 alio-atque-alio divisit : cupiit vero statim apparere
 auroram exorientem, ut illi delinientia daret
 medicamina ex-promisso, atque abiret in conspectum.
 Sæpe autem claustra suarum solvit forium,
 lucem prospectura : ei vero gratissimum misit jubar
 Aurora, et agitabantur per urbem omnes.
 Tum fratres quidem adhuc ibi manere jussit
 Argus, ut observarent mentem et consilia puellæ :
 ipse autem rursus ad navem abiit, antea ab illis separatus.
 Illa ubi primum lucentem vidit auroram
 virgo, flavas religavit manibus comas,
 quæ ei negligenter demissæ jactabantur,
 sordidasque detersit genas : at unguento
 nectare nitidum-reddidit corpus : induitque peplum
 pulcrum, bene-flexis instructum fibulis :
 divino autem capiti superinjecit calypttram
 candidam. Ibi vero in ædibus se circumagens
 calcavit solum, oblivione dolorum, qui ante pedes erant
 infiniti, et aliorum, qui erant exstituri postea.
 Jussit vero ancillas, quæ ipsi duodecim omnino

ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεις ἠύλιζοντο,
 840 ἥλικες, οὐπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσύνουσαι,
 ἔσσυμένως οὐρῆας ὑποζεύξασθαι ἀπήνη,
 οἳ κέ μιν εἰς Ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
 Ἔνθ' αὖτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην·
 ἡ δὲ τῶς γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο
 845 φάρμακον, ὃ βρά τε φασὶ Προμηθεῖον καλέεσθαι.
 Τῷ εἴ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεσσάμενος θυέεσσιν
 Κούρην μουνογένειαν ἐδὸν δέμας ἰκμαίνοιτο,
 ἧτ' ἂν ἐγ' οὔτε βρηκτὸς εἶοι χαλκοῖο τυτῆσιν,
 οὔτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἀλκῆ
 850 λωϊότερος κείν' ἤμαρ ὁμῶς κάρτεε τε πέλοιο.
 Πρωτοφυεὺς τό γ' ἀνέσχε, κατασταάζαντος ἔραζε
 αἰετοῦ ὠμηστέω κνημοῖς ἐνὶ Καυκασίοισιν
 αἱματόεντ' ἰχθῶρα Προμηθέος μογεροῖο.
 Τοῦ δ' ἦτοι ἄνθος μὲν ὅσον πήχυιον ὑπερθεῖν
 855 χροῖῃ Κωρυκίῳ ἔκειλον κόρυμ' ἐξαφανᾶθη,
 καυλοῖσιν διδύμοισιν ἐπήρορον· ἡ δ' ἐνὶ γαίῃ
 σαρκὶ νεοτηγῆτῳ ἐναλιγκίῃ ἔπλετο βίζα.
 Τῆς οἴην τ' ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἰκμάδα φηγοῦ
 Κασπίῃ ἐν κόλῳ ἀμήσατο φαρμάσσεσθαι,
 860 ἐπτὰ μὲν ἀενάοισι λοεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
 ἐπτὰκι δὲ Βριμῷ κουροτρόφον ἀγκάλεσσα,
 Βριμῷ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἄνασσαν,
 λυγαίῃ ἐνὶ νυκτὶ σὺν ὄρφναίοις φαρέεσσιν.
 Μυκηθμῷ δ' ὑπένερθεν ἐρεμνὴ σείετο γαῖα
 865 βίζης τεμνομένης Τιτηνίδος· ἔστενε δ' αὐτὸς
 Ἰαπετοῖο πάϊς δόδυνη πέρι θυμὸν ἀλύων.
 Τό β' ἦ γ' ἐξανελουῶσα θυώδει κάθθετο μήτρῃ,
 ἦτε οἳ ἀμβροσίοισι περὶ στήθεσσιν ἔεργο.
 Ἐκ δὲ θύραζε κιοῦσα θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης·
 870 σὺν δὲ οἳ ἀμφίπολοι δοίαι ἐκάτερθεν ἔβησαν.
 Αὐτῇ δ' ἠνί' ἔδεκτο, καὶ εὐποίητον ἰμάσθλην
 δεξιτερῇ, ἔλαεν δὲ δι' ἄστεος· αἶ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἀμφίπολοι πείρινθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθεν
 τρώχων εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτόν· ἂν δὲ χιτῶνας
 875 λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἄχρις ἄειρον.
 Οἴῃ δὲ λιαροῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενίοιο,
 ἧὲ καὶ Ἀμνισοῖο λοεσσαμένη ποταμοῖο
 χρησαίεις Λητωῖς ἐφ' ἄρμασιν ἐστηνῖα
 ὠκείαις κεμάδεσσι διεξέλασθησι κολῶνας,
 880 τηλόθεν ἀντιώσσα πολυκνήσισου ἐκατόμβης· [τῆς
 τῆ δ' ἄμα Νύμφαι ἔπονται ἀμορβάδες, αἶ μὲν ἐπ' αὐ-
 ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμνισίδος, αἶ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἄλσεα καὶ σκοπιὰς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
 κνυζηθμῷ σάινουσιν ὑποτρομέοντες ἰούσαν·
 885 ὡς αἶ γ' ἐσσεύοντο δι' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 εἶκον ἀλευάμενοι βασιληίδος δμματα κούρης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν εὐδμήτους λίπ' ἀγυῖας,
 νηὸν δ' εἰσαφίκανε διὲκ πεδίων ἐλάουσα,
 δὴ τότε· εὐτροχάλοιο κατ' αὐτόθι βήσατ' ἀπήνης
 890 ἱεμένη, καὶ τοῖα μετὰ δμωῆσιν ἔειπεν.
 Ὡ φίλαι, ἧ μέγα δὴ τι παρήλιτον, οὐδ' ἐνόησα
 μὴ ἱμεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οἴτ' ἐπὶ γαίαν

in vestibulo thalami odorati versabantur,
 æquales, quæ-nondum torum cum viris instruxerant,
 celeriter mulos jungere currii,
 qui ipsam in Hecateæ splendidum templum veherent.
 Tum igitur ancillæ instruebant rhedam :
 illa vero interea ex-cava depromsit arca
 medicamentum, quod dicunt Prometheus appellari.
 Quo si quis, nocturnis placata sacris
 Proserpina unigenita, suum corpus madefecerit,
 certo ille nec dirumpi posset ferri ictu,
 neque urenti igni cederet : verum etiam robore
 præstantior illo die una et viribus fuerit.
 Primum-enatum id prodiit, destillante in-terram
 aquila crudivora in saltibus Caucasiis
 sanguinolentam saniem Promethei ærumnosi.
 Ejus quidem flos fere cubitalis superne,
 colore Corycio similis croco, apparuit
 caulibus geminis insistens : sed in terra
 carni recens-sectæ similis erit radix.
 Ejus succum, qualem in montibus nigrum succum fagi,
 Caspia concha collegerat Medea ad-medicandum,
 septies perennibus lota aquis,
 septiesque Brimone juvenum-nutrice invocata,
 Brimone noctivaga, subterranea, inferorum regina,
 tenebricosa nocte cum (amicta) atris vestibibus.
 Mugitu autem infra atra commovebatur terra,
 radice secta Titania (Promethea) : gemebatque ipse
 Japeti filius, præ-dolore animo deficiens.
 Illud igitur (medicamentum) depromptum odoratæ im-
 posuit mitræ,] quæ ei divinum circa pectus pende-
 bat.
 Forasque progressa celerem conscendit rhedam :
 cumque ea ancillæ duæ utrimque ascenderunt.
 Ipsa autem habenas sumisit et bene-factam scuticam
 dextra, vectaque-est per urbem : at reliquæ
 ancillæ, arca-rhedæ prehensa a tergo,
 currebant latam per viam : tunicas vero
 tenues ad niveum genu usque sustulerunt.
 Qualis vero tepidis aquis Parthenii,
 aut etiam Amnisi lota fluvii,
 aureis Diana curribus insistens
 velocibus hinnulis vehitur per juga,
 longe ventura-ad multo-nidore-redolentem hecatombam :
 eam una Nymphæ sequuntur comites, aliæ ad ipsum
 congregatæ fontem Amnisiium, reliquæ vero
 in-saltibus et scopulis qui-redundant-fontibus ; circaque
 feræ] gannitu blandiuntur verentes incedentem :
 sic illæ ferebantur per urbem : undique vero populi
 cesserunt, vitato regię conspectu puellæ.
 At postquam urbis bene-structos reliquit vicos,
 et ad templum venit per campos vecta :
 tum de-volubili ibi descendit curru
 prompta, atque hæc ad ancillas dixit :
 Amicæ, profecto magnum quid peccavi, neque sensi,
 non accedendum-esse alienigenas ad viros, qui in terra

ἡμετέραν στρωφῶσιν. Ἀμηχανίη βεβόληται
 πᾶσα πόλις· τὸ καὶ οὐ τις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν
 895 τᾶων, αἱ τοπάρουθεν ἐπηρμάτια ἀγέρονται.
 Ἄλλ' ἔπει οὖν ἰκόμεσθα καὶ οὐ οὐ τις ἄλλος ἔπεισιν,
 εἰ δ' ἄγε, μολπῇ θυμὸν ἀφειδείως κορέσωμεν
 μελιχίη, τάδε καλὰ τερείνης ἄνθεα ποίης
 λεξάμεναι· τότε ἔπειτ' αὐτὴν ἀπονισόμεθ' ὄρη.
 900 Καὶ δέ κε σὺν πολέεσσιν ὄνειάσιν οἴκαδ' ἵκοισθε
 ἤματι τῷ, εἴ μοι συναρέσσετε τήνδε μενοινήν.
 Ἄργος γάρ μ' ἐπέεσσι παρατρέπει, ὡς δὲ καὶ αὐτὴ
 Χαλιόπη· τὰ δὲ σίγα νόμ' ἔχειτ' εἰσαίουσαι
 ἐξ ἐμέθεν, μὴ πατρὸς ἐς οὐατα μῦθος ἴκηται.
 905 Τὸν ξεινὸν με κέλονται, ὅτις περὶ βουσὶν ὑπέστη,
 δῶρ' ἀποδεξαμένην ὀλοῶν ῥύσασθαι ἀέθλων.
 Λυτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπῆνεον, ἥδὲ καὶ αὐτὸν
 κέλομαι εἰς ὠπὴν ἐτάρων ἀπο μούνον ἰκέσθαι,
 ὄφρα τὰ μὲν δασόμεθα μετὰ σφίσιν, εἴ κεν ὀπάσση
 910 δῶρα φέρων, τῷ δ' αὐτε κακώτερον ἄλλο πόρωμιεν
 φάρμακον. Ἄλλ' ἀπονόσφι πέλεσθέ μοι, εὐτ' ἂν ἴκηται.
 Ὡς ἠῦδα· πάσῃσι δ' ἐπίκλοτος ἦνδανε μῆτις.
 Αὐτίκα δ' Αἰσονίδην ἐτάρων ἀπο μούνον ἐρύσσας
 Ἄργος, ὅτ' ἤδη τήνδε κασιγνήτων ἐσάκουσεν
 915 ἡερίην Ἑκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰούσαν,
 ἦγε διὰ πεδίου· ἅμα δὲ σφίσιν εἶπετο Μόψος
 Ἄμπυκίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνισπεῖν
 οἰωνοῖς, ἐσθλὸς δὲ συνευφράσασθαι ἰούσιν.
 Ἐνθ' οὐπω τις τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
 920 οὐθ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὐθ' ὅσοι ἄλλων
 ἀθανάτων ἦρωες ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
 οἷον Ἰήσονα θῆκε Διὸς δάμαρ ἤματι κείνῳ,
 ἦ μὲν ἐσάντα ἰδεῖν, ἦδὲ προτιμυθήσασθαι.
 Τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἐταῖροι
 925 λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ
 Ἄμπυκίδης, ἥδη που οὐσαύτως τὰ ἕκαστα.
 Ἔστι δὲ τις πεδίοιο κατὰ στίβον ἐγγύθι νηοῦ
 αἰγείρος φύλλοισιν ἀπειρεσίους κομώωσα,
 τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλίζοντο κορῶναι.
 930 Τᾶων τις μεσσηγὺς ἀνὰ πτερὰ κινήσασα
 ὑψοῦ ἐπ' ἀκρεμόνων Ἥρης ἠνίπαπε βουλάς.
 Ἀκλειὺς ὅδε μάντις, ὃς οὐδ' ὅσα παῖδες ἴσασιν
 οἶδε νόμ' φράσασθαι, ὅθ' οὐνεκεν οὔτε τι λαρὸν
 οὔτ' ἔρατὸν κούρη κεν ἔπος προτιμυθήσαιο
 935 ἠϊθέῳ, εὐτ' ἂν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἔπωνται.
 Ἐβῆροι, ὧ καχόμεντι, κακοφραδέες· οὐδέ σε Κύπρις
 οὔτ' ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνεύουσιν Ἐρωτες.
 Ἴσκεν ἀτεμβομένη· μείδῃσε δὲ Μόψος ἀκούσας
 ὀμφὴν οἰωνοῖο θεήλατον ὧδέ τ' ἔειπεν·
 940 Τύνη μὲν νηόνδε θεᾶς ἴθι, τῷ ἔνι κούρη
 δῆεις, Αἰσονίδη· μάλα δ' ἠπήνη ἀντιβολήσεις
 Κύπριδος ἐνεσίης, ἣ τοι συνέρηθος ἀέθλων
 ἔσσειται, ὡς δὴ καὶ πρὶν Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.
 Νῶϊ δ', ἐγὼν Ἄργος τε, δεδεγμένοι εὐτ' ἂν ἴκηαι
 945 τῷδ' αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ ἀπεσσομέθ'· οἰοίη δ' αὐτὸς
 λίσσεό μιν πυκνιοῖσι παρατροπέων ἐπέεσσιν.

nostra versantur. Consilii-inopia percussa-est
 omnis civitas : quare etiam nulla venit huc mulierum
 illarum, quae antea quotidie confluebant.
 At quoniam venimus *huc*, nec alius quis accedit,
 agite, cantu animum affatim saturemus
 suavi, his pulchris tenerae floribus herbæ
 collectis : tum deinde ipso revertemur tempore-oppor-
 tuno.] Atqui cum multis lucris domum redibitis
 die illo, si mihi comprobaveritis hanc sententiam.
 Argus enim me verbis inducit, similiter vero etiam ipsa
 Chalciopie : (hæc autem tacite mente retinete, quæ-auditus
 a me, ne patris ad aures sermo perveniat.)
 Hospitem me jubent, qui de tauris pactus-est,
 donis acceptis, e-perniciosis eripere laboribus.
 At ego orationem probavi, atque etiam ipsum
 jubeo in conspectum, sociis remotis, solum venire,
 ut hæc quidem dividamus inter nos, si præbuerit
 dona afferens, ei autem nocentius aliud demus
 medicamentum. Itaque discedite a me, quando venerit.

Sic dixit : omnibus vero callidum placuit consilium.
 Statim vero Æsoniden a sociis solum abstractum
 Argus, quando jam illam a-fratribus audiverat
 mane Hecatae sanctum in fanum abire,
 duxit per campum : una vero eos sequebatur Mopsus
 Ampyci-filius, peritus conspectas interpretari
 aves, peritus bene-consulere euntibus.

Tum nondum aliquis talis inter priores exstiterat viros
 nec qui ex ipso Jove proles, nec qui aliorum
 immortalium ex sanguine heroes prodierant,
 qualem Jasonem reddidit Jovis uxor illo die,
 et coram visendum et compellandum.

Quem etiam spectantes stupuerunt ipsi socii
 splendentes gratiis : lætatus-autem est interea
 Ampycides, jam fere conciciens omnia.

Est vero quedam campi in via prope templum
 populus foliis innumeris comata,
 cui frequenter garrulæ immorabantur cornices.
 Quarum aliqua interim alis motis
 superne in ramis Junonis elocuta-est consilia :

Inglorius ille vates, qui ne *ea* quidem, quæ pueri sciunt,
 novit mente cogitare, *scilicet* nec dulce quoddam
 neque amabile puellam verbum dicturam-esse
 ad-juvenem, quando ipsum alii comites sequantur.
 Abi, male-vates, mala-suadens : nec tibi Venus
 nec blandi faventes aspirant Amores.

Dixit objurgans : risit vero Mopsus audita
 voce avis divinitus-missa, sicque dixit :

Tu quidem in-templum deæ abi, in quo puellam
 invenies : Jason : admodum facilem *eam* offendes,
 Veneris consiliis, quæ tibi adjutrix laborum
 erit, ut etiam olim Agenorides dixit Phineus.
 Nos vero, ego et Argus, exspectantes donec redieris
 hoc ipso in loco, aberimus : tantum vero ipse
 precare eam prudentibus cohortans verbis.

Ἦ ῥα περιφραδέως, ἐπὶ δὲ σχεδὸν ἤνεον ἄμφω.
 Οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλα νοῆσαι,
 μελπομένης περ ὄμιος· πᾶσαι δὲ οἶ, ἦντιν' ἀθύροι
 950 μολπῆν, οὐκ ἐπὶ δηρὸν ἐφῆνδανε ἐψιάσθαι.
 Ἄλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμήχανος, οὐδέ ποτ' ὄσσε
 ἀμφιπόλων μεθ' ὄμιλον ἔχ' ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθους
 τηλόσε παπταίνεσκε παρακλίνουσα παρειάς.
 Ἦ θαμὰ δὴ στηθέων ἔαγῃ κέαρ, ὁππότε δοῦπον
 955 ἢ ποδὸς ἢ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοάσσαι.
 Αὐτὰρ ὄγ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένη ἐφράνθη
 ὑψόσ' ἀναθρώσκων, ἄτε Σείριος Ὠκεανοῖο,
 δς δὴ τοι καλὸς μὲν ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
 ἀντέλλει, μῆλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἦκεν οἰζύν·
 960 ὡς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράσθαι
 Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὥρσε φανθείς.
 Ἔκ δ' ἄρα οἶ κραδίη στηθέως πέσεν, ὄμματα δ' αὐτῶς
 ἤχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἶλεν ἔρευθος.
 Γούνατα δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπάροιθεν ἄειραι
 965 ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένερθε πᾶγῃ πῶδας. Αἰδ' ἄρα τείως
 ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἔλιασθεν.
 Τῶ δ' ἄνευ καὶ ἀναυδοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
 ἢ δρυσὶν ἢ μακρῆσιν ἐσιδόμενοι ἐλάττησιν,
 αἶτε παρᾶσσον ἐκῆλοι ἐν οὔρεσιν ἐβρίζωνται
 970 νηνεμίη· μετὰ δ' αὐτίς ὑπὸ βριπῆς ἀνέμοιο
 κινύμεναι ὁμάδησαν ἀπειρίτων· ὡς ἄρα τῶ γε
 μέλλον ἄλις φθέγξασθαι ὑπὸ πνοιῆσιν Ἔρωτος.
 Γινῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτῃ ἐνιπεπηγῆϊαν
 θευμορίη καὶ τοῖον ὑποσασίνων φάτο μῦθον.
 975 Τίπτε με, παρθενικῇ, τόσον ἄζειαι οἶον ἕοντα;
 Οὐ τοι ἐγὼν, οἷοί τε δυσαναχέες ἄλλοι ἔασιν
 ἄνδρες, οὐδ' ὅτε περ πάτρῃ ἐνὶ ναιετάσκον,
 ἦα πάρος. Τῶ μὴ με λῖην ὑπεραῖδεο, κοῦρη,
 ἢ τι παρεξερέεσθαι, ὅ τοι φίλον, ἢέ τι φάσθαι.
 980 Ἄλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἰκάνομεν εὐμενέοντες
 χώρῳ ἐν ἡγαθέῳ, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἀλιτέσθαι,
 ἀμφραδίην ἀγόρευε καὶ εἴρεο· μηδέ με τερπνοῖς
 φηλώσης ἐπέεσσιν, ἐπεὶ τοιπρῶτον ὑπέστης
 αὐτοκασιγνήτῃ μενοεικέα φάρμακα δώσειν.
 985 Πρὸς σ' αὐτῆς Ἐκάτης μειλίσσομαι ἠδὲ τοκῆων
 καὶ Διδος, δς ξεινὸς ἰκέτησί τε χεῖρ' ὑπερίσχει·
 ἀμφοτέρων δ', ἰκέτης ξεινός τέ τοι ἐνθάδ' ἰκάνω,
 χρειοῖ ἀναγκαίη γουνοῦμενος. Οὐ γὰρ ἀνευθεν
 ὑμείων στονόεντος ὑπέρτερος ἔσσομ' ἀέθλω.
 990 Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς
 ἢ θέμις, ὡς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,
 οὔνομα καὶ καλὸν τεύχων κλέος· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
 ἦρωες κλήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
 ἠρώων τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες, αἶ νύ ποτ' ἦδη
 995 ἡμέας ἠϊόνεσσιν ἐφεζόμεναι γοάουσιν,
 τᾶων ἀργαλέας κεν ἀποσκεδάσειας ἀνίας.
 Δὴ ποτε καὶ Ἰθησῆα κακῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων
 παρθενικῇ Μινωῖς εὐφρονέουσ' Ἀριάδνη,
 ἦν βῶα τε Πασιφάη κοῦρη τέκεν Ἥελιοιο.
 1000 Ἄλλ' ἢ μὲν καὶ νηὸς, ἐπεὶ χόλον εὖνασε Μίνως,

Dixit astute, assensit autem uterque.
 Neque vero Medæ animus convertebatur ad alia cogitanda
 quamquam canentis : omnes vero ei, quemcunque ludens
 -ederet] cantum, non diu placebant ad-ludendum.
 Sed cessavit perplexa, neque unquam oculos
 ancillarum ad cœtum *versos* tenuit quiete : in vias vero
 longe circumspexit, inclinatis genis.
 Profecto sæpe in-pectore frangebatur animus, quando stre-
 pitum] aut pedis aut venti prætereuntem audire-sibi-vidē-
 batur.] At ille non diu post desideranti apparuit
 alte prosiliens, velut Sirius ex-Oceano,
 qui sane pulcher quidem et præclarus adspectu
 exoritur, pecudibus autem plurimam immittit calamitatem.
 Sic igitur illi pulcher quidem adventit visu
 Æsonides, ærummam vero ingratam attulit conspectus.
 E pectore autem ei cor excidit, oculique pariter
 caligine-tenebantur ; calidusque genas occupavit rubor.
 Genua nec retrorsum, neque antrorsum movere
 valuit, sed subttus obriguerant pedes. Interea igitur
 ancillæ ad-unam omnes ab illis discesserant.
 Illi muti tacitique adstabant sibi,
 aut quercibus, aut proceris similes abietibus,
 quæ juxta quiete in montibus radices-egerunt
 vento-silente : postea rursus impetu venti
 motæ strepunt immensum : sic igitur illi
 erant multum locuturi adflatu Amoris.
 Intellexit autem ipsam Jason in malum incidisse
 divinitus-immissum, atque talem blandiens dixit sermo-
 nem :] Cur me, virgo, tantopere vereris quum-sim solus?
 Non sane ego *talis sum*, quales male-gloriantes alii sunt
 viri, nec, quando in patria habitabam,
 fui antea. Quare ne nimium me verere, puella,
 aut aliquid interrogare, quod tibi placeat, aut aliquid dicere.
 Sed quoniam nobis convenimus faventes
 loco in sacro, ubi nefas est decipere,
 aperte dic atque quære : neque me suavibus
 decipe verbis, quoniam primum promisisti
 germanæ-sorori, *te* idonea medicamina præbituram-esse.
 Per ipsam te Hecaten precor, atque parentes
 et Jovem, qui hospites et supplices manu tegit :
 utrumque vero, et supplex et hospes huc venio
 rei necessitate ad-supplicandum-*coactus*. Non enim sine
 vobis luctuoso superior ero labore.
 Tibi vero ego rependam gratiam postea auxilii,
 ut fas est, quemadmodum convenit diversis-locis habitan-
 tibus,] nomen et præclaram efficiens *tibi* famam : ita vero
 etiam ceteri] heroes celebrabunt *te* in Græciam reversi
 heroumque conjuges et matres, quæ forsam jam
 nos littoribus insidentes deplorant,
 quoniam quidem tristes dissipabis curas.
 Jam aliquando Theseum e-malis eripuit certaminibus
 virgo, Minois-filia, bene-cupiens Ariadue,
 quam quidem Pasiphae filia pepererat Solis.
 At illa etiam navi, postquam iram comescuit Minos,

σὺν τῷ ἐφεζομένην πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
ἀθάνατοι φίλαντο, μέσω δὲ οἱ αἰθέρι τέκνωρ
ἀστεροεῖς στέφανος, τόν τε κλείουσ' Ἀριάδνης,
πάνυυχος οὐρανόισιν ἕλισσεται εἰδώλοισιν.

1005 Ὡς καὶ σοὶ θεοῦεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σωθήσῃ
τόσσον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον. Ἥ γὰρ ἔοικας
ἐκ μορφῆς ἀγανῆσιν ἐπιτηέησι κεκάσθαι.

Ὡς φάτο κυδαίνων· ἡ δ' ἐγκλιθὼν ὄσσε βαλοῦσα
νεκτάρεον μείδῃσ'· ἐχύθη δὲ οἱ ἔνδοθι θυμὸς
1010 αἰνῶ ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην·
οὐδ' ἔχεν ὅτι πάροιθεν ἔπος προτιμυθῆσαιτο,
ἀλλ' ἄμυδις μενέαιεν ἀλλέα πάντ' ἀγορεύσαι.

Προτὸ δ' ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μίτρης [θῶς,
φάρμακον· αὐτὰρ ὅγ' αἴψα χερσὶν ὑπέδεκτο γεγη-
1015 καὶ νύ κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στηθέων ἀρῆσασα
ψυχὴν ἐγγυάλιζεν ἀγαλλομένη χατέοντι·
τοῖος ἀπὸ ξανθοῦο καρχάτος Αἰσονίδαο
στράπτειν Ἔρωος ἠδέϊεν ἀποφλόγα· τῆς δ' ἀμαρυγὰς
ὄφθαλμῶν ἤραπαζεν· ἰαίνετο δὲ φρένας εἴσω
1020 τρηχομένη, οἷόν τε περὶ βρόδῃσιν ἔέρση
τῆκεται ἡψίοισιν ἰαινομένη φαέεσσιν.

Ἄμφω δ' ἄλλοτε μὲν τε κατ' οὐδοεος ὄμματ' ἔρειδον
αἰδοόμενοι, ὅτε δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπᾶς,
ἱμερόεν φαιδρῆσιν ὑπ' ὄρρυσι μειδιόωντες.

1025 Ὁψὲ δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπύξατο κούρη.

Φράζεο νῦν, ὧς κέντοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγῆν.

Εὐτ' ἂν δὴ μετιόντι πατὴρ ἔμοε ἐγγυάλιζῃ
ἔξ ὄφιοεο γενύων ὄλοοις στείρασθαι ὀδόντας,
δὴ τότε μέσσην νύκτα διαμμοιρηδὰ φυλάξας,

1030 ἀκαμάτοιο βῆσσι λοεσσάμενος ποταμοῖο,
αἶδος ἀνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισιν
βόθρον ὄρυσσασθαι περιηγά· τῷ δ' ἐνὶ θῆλυν
ἀρνεῖον σφάζειν καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι,
αὐτῷ πυρκαϊῆν εὔ νήσας ἐπὶ βόθρῳ.

1035 Μουνογενῆ δ' Ἐκάτην Περσηίδα μελίσσοιο,
λείβων ἐκ δέπαιοεο σιμδὴλία ἔργα μελίσσέων.

Ἔνθα δ' ἐπεὶ κε θεῶν μεμνημένος ἰλάσσηαι,
ἄψ ἀπὸ πυρκαϊῆεο ἀναχάξεο· μηδέ σε δοῦπος
ἡε ποδῶν ὄρρησι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,

1040 ἡε κυνῶν ὕλακῆ, μή πως τὰ ἔκαστα κολούσας
οὐδ' αὐτὸεο κατὰ κόσμον εἰοῖε ἐτάροισι πελάσσης.

Ἥρι δὲ μυδῆνας τότε φάρμακον, ἡτ' ἀλοιοῆ
γυμνωθεῖεο φαῖδρυνε τῶν δέμαεο· ἐν δὲ οἱ ἀλκῆ
ἔσσετ' ἀπειρεσίη μέγα τε σθένοεο, οὐδέ κε φαίης
1045 ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισιν.

Πρὸεο δὲ καὶ αὐτῷ δουρι σάχοεο πεπαλαγμένον ἔστω
καὶ ξίφοεο. Ἔνθ' οὐκ ἂν σε διατμήσειαν ἀνωκαὶ
γηγενέων ἀνδρῶν, οὐδ' ἄσχετον ἀίσσουσα
φιλῆεο ὄλοῶν ταύρων. τοῖοεο γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν
1050 ἔσσεαι, ἀλλ' αὐτῆμαρ· ὄμωεο σύγε μή ποτ' ἀέθλου
χάξεο. Καὶ δὲ τοι ἄλλο παρῆεο ὑποθήσομ' ὄνειαρ.
Αὐτίκ' ἐπὴν κρατεροῦεο ζεύξεο βόαεο, ὄκα δὲ πᾶσαν
χερσὶ καὶ ἡνῶρέη στυφελῆν διὰ νεῖον ἀρόσσης,
οἱ δ' ἡδη κατὰ ὄλκαεο ἀνασταχῶσι Γιγάντεεο,

APOLLONIUS.

cum illo insidens, patriam reliquit : eam vero vel ipsi
dii amarunt, medioque ei in-aethere signum
stellata corona, quam vocant Ariadnes,
per-totam-noctem cum-caelestibus volvitur simulacris.
Sic etiam tibi divinitus gratia erit, si servaveris
tantam principum virorum cohortem. Profecto enim videris
secundum formam molli lenitate ornata-esse.

Sic dixit laudans eam : illā deorsum oculis declinatis
suaviter risit : effususque-est ei intus animus
laude elatae, atque suspexit oculis ex-adverso :
neque habuit, quod prius verbum ad-eum-diceret,
sed una cupiit cuncta eloqui.

Antea vero omisso-sermone ex-odorata depromsit mitra
medicamentum : at ille statim manibus accepit laetus,
atque ei vel omnem e pectoribus haustam
animam dedisset delectata petenti :
talis de flavo capite Jasonis
fulgentem-emittebat Amor suavem flammam : illius autem
lumina] oculorum rapuit : calebatque Medea in-animo in-
tus] emollita, quemadmodum in rosis ros
liquescit matutinis calefactus radiis.

Ambo vero nunc in humum oculos defigebant,
pudore-suffusi, nunc rursus in se conjecerunt lumina,
amabiliter hilaribus superciliis ridentes.

Sero autem his verbis aegre allocuta-est puella :

Attende nunc, quomodo tibi ego molitura-sim auxilium.

Quando jam advenienti pater meus tradiderit
ex serpentis maxillis pestiferos seminandos dentes,
tum media nocte, aequaliter-divisa, observata
perennis aquis ablutus fluvii
solut sine aliis, in (amiculus) vestibis atris,
scrobem effodito orbicularem : in eaque femellam
agnam mactato, integramque crudam-imponito
in ipsa pyrae bene extractae fovea.

Unigenitam autem Hecaten Persei-filiam placato,
libans e patera alvearii opera apum (mel).

Tum, ubi deam memor placaveris,
retro a pyra recede, neque te strepitus
aut pedum jubeat converti retro,
aut canum latratus, ne forte omnibus irritis-redditis
ne ipse decenter quidem ad-tuos socios accedas.

Mane vero destillato hoc medicamento, tanquam unguento
nudatus perunge tuum corpus : ei vero robur
inerit immensum, magnaque vis, nec dicēs te
viris, sed diis aequalem-esse immortalibus.

Sed praeter ipsam hastam etiam scutum oblinatur,
et ensis. Tum non te perruperint cuspides
terrigenarum hominum, nec saepe irruens
flamma noxiorum taurorum. Talis quidem non diu
eris, verum illo-ipso-die : attamen tu nullo modo a-certamine
recede. Atque tibi aliud praeterea indicabo adminiculum.
Statim quando validos junxeris boves, celeriterque omne
manibus et virtute asperum novale peraraveris.
jamque per sulcos progerminaverint Gigantes

- 1053 σπειρομένων ὄφιος δνοφερῆν ἐπὶ βῶλλον ὀδόντων,
αἶ κεν ὀρινομένους πολέας νεοῖο δοκεύσης,
λάθρη λαῶν ἄφως στιβαρώτερον· οἱ δ' ἂν ἐπ' αὐτῶ,
καρχαλέοι κύνες ὡστε περὶ βρώμης, ὀλέκοιεν
ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπιγίγγο δηϊοτήτος
- 1060 ἰθῦσαι. Τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοῖο ἔκητι
οἴσαι· ἐξ Ἀῆς τηλοῦ ποθί· νίσσοο δ' ἔμπης,
ἧ φίλον, ἧ τοι ἕαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.
ᾠς ἄρ' ἔφη, καὶ σίγα ποδῶν πάρος ὅσσε βαλοῦσα
θεσπέσιον λιαροῖσι παρηΐδα δάκρυσι δεῦεν,
1065 μυρομένη, ὅτ' ἔμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν εἰοῖο
πόντον ἐπιπλάγξασθαι· ἀνηρῶν δέ μιν ἄντην
ἐξαυτίς μύθῳ προσεφώνεον, εἰλέ τε χειρὸς
δέξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοῦς λίπεν αἰδώς.
Μνώσο δ', ἦν ἄρα δὴ ποθὶ ὑπότροπος οἴκαδ' ἵκηαι,
1070 οὔνομα Μηδείης· ὡς δ' αὖτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐνότος
μοιήσομαι. Εἰπέ δέ μοι πρόφρων τόδε, πῆ τοι ἕασιν
δώματα, πῆ νῦν ἔνθεν ὑπεῖρ ἄλλα νηϊ περῆσαι·
ἧ νύ που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἴξαι Ὀρχομενοῖο,
ἧε καὶ Αἰαίης νήσου πέλας; εἰπέ δὲ κούρην,
1075 ἦν τινα τήνδ' ὀνόμηνας ἀριγνώτην γεγαυῖαν
Πασιφάης, ἧ πατρός ἑμοῖος ἐστὶν ἑμοῖο.
ᾠς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπήϊε δάκρυσι κούρης
οὔλος Ἔρωσ, τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ἠΰδα·
Καὶ λήην οὐ νύκτας ὀτομαι οὐδὲ ποτ' ἤμαρ
1080 σεῦ ἐπιλήσεται προφυγῶν μόρον, εἰ ἐτέον γε
φεύξομαι ἀσκηθῆς ἐς Ἀχαιΐδα, μηδέ τιν' ἄλλον
Αἰήτης προβάλησι κακίτερον ἄμμιν ἄεθλον.
Εἰ δέ τοι ἡμετέρην ἐξιδόμεναι εὐαδε πάτρην
ἐξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.
- 1085 Ἔστι τις αἰπεινοῖσι περιδρομος οὖρσι γαῖα,
πάμπαν εὐῤῥήγος τε καὶ εὐδοτος, ἔνθα Προμηθεὺς
Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηοὺς
ἀθανάτοισι, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν.
- 1090 Αἰμονίην δὴ τήν γε παρικτιόνας καλέουσιν.
Ἔν δ' αὐτῇ Ἰαωλικὸς, ἔμη πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
πολλὰ ναιετάουσιν, ἴν' οὐδὲ περ οὔνομ' ἀκοῦσαι
Αἰαίης νήσου· Μινύην γε μὲν ὀρηθέντα,
Αἰολίδην Μινύην, ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
- 1095 δὴ ποτε Καδμείοισιν ἑμοῦριον ἄστου πολίσσαι.
Ἄλλὰ τίη τάδε τοι μεταμῶνια πάντ' ἀγορεύω,
ἡμετέρους τε δόμους τηλεκλειτήν τ' Ἀριάδην,
κούρην Μίνως, τόπερ ἀγλαὸν οὔνομα κείνην
παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἦν μ' ἐρεῖνεις;
- 1100 Αἶθε γάρ, ὡς Θησῆϊ τότε ξυναρέσσατο Μίνως
ἀμφ' αὐτῆς, ὡς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἀρθμῖος εἶη.
ᾠς φάτο μειλίχοισι καταψήχων δάροισιν
τῆς δ' ἀλεγεινόταται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνίαί,
καὶ μιν ἀνηχημένῃ ἀδινῶ προσπτύξατο μύθῳ.
- 1105 Ἑλλάδι· που τάδε καλὰ συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
Αἰήτης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἷον εἶπας
Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐδ' Ἀριάδην
ἰσοῦμαι· τῶ μῆ τι φιλοξενίην ἀγόρευε.

e-satis draconis atra in gleba dentibus,
si excitatos multos ex-agro observaveris,
clam lapidem immitte validum : illi vero ejus causa,
rabidi velut canes propter cibum, conficient
se-invicem : atque ipse propera in-pugnam
ruere. Vellus autem in Græciam propterea
auferes ex Æa procul : abi tamen,
qua gratum est, qua tibi placet profecto ire.

Sic igitur dixit, et tacite ad pedes oculis demissis
largiter tepidis genas lacrimis rigavit,
dolens, quod esset admodum longe a-se
per mare erraturus : mæsto igitur eum contra
iterum sermone allocuta-est, prehenditque manum
dextram : jam enim ejus oculos reliquerat pudor :

Memento, si quidem aliquando redux domum veneris,
nominis Medæ : sic vero et ego absentis
recordabor. Dic vero mihi benevole hæc, ubinam tibi sint
ædes, quo nunc hinc super mare navi abiturus-sis :
utrum ad-opulentam prope accessurus-sis Orchomenum,
an Ææam ad insulam? Memora etiam puellam,
quam quidem illam nominasti nobilem filiam
Pasiphaes, quæ patris soror est mei.

Sic locuta-est : illum vero et ipsum subiit, lacrimis
puellæ,] sævus Amor, hoc vero vicissim verbum dixit :

Omnino nec noctu puto nec unquam interdiu
tui me obliturum-esse, evitata morte, si vere quidem
effugiam salvus in Græciam, nec quandam alium
Æetes objecerit pejorem nobis laborem.
Si vero tibi nostram cognoscere placet patriam,
edisseram : admodum enim me et ipsum animus jubet.
Est quædam celsis circumdata montibus terra,
omnino ovibus-abundans atque pascuis, ubi Prometheus,
Japeti-filius, bonum genuit Deucalionem,
qui primus condidit urbes, et ædificavit templa
diis, primus vero etiam inter homines regnavit.
Hæmoniam illam quidem vicini nominant.
In ea Iolcus, mea patria, in ea etiam aliæ
multæ urbes habitantur, ubi ne nomen quidem licet au-
dire] Æææ insulæ : Minyam vero profectum,
Æoliden Minyam, inde fama est Orchomeni
aliquando Cadmeis conterminam urbem condidisse.

At quid hæc tibi frustra omnia dico,
nostras domos, et longe-celeberrimam Ariadnen,
filiam Minois, quo splendido nomine illam
virginem appellabant amabilem, de-qua me interrogas?
Utinam enim, ut cum-Theseo tum consensit Minos
de illa, sic nobis pater tuus amicus sit !

Sic dixit, blandis demulcens verbis ;
illius vero acerbissimæ animum vexabant curæ,
atque eum tristis miserabili allocuta-est sermone :

In-Græcia forte hoc honestum est, pactorum rationem
-habere :] Æetes vero non talis inter homines, qualem dicis
Minoa Pasiphaes maritum fuisse : neque Ariadnæ
æqualis-sum : quare noli hospitalitem commemorare.

Ἄλλ' οἷον τύνη μὲν ἐμεῦ, ὅτ' Ἴωλκὸν ἴκηαι,
 1110 μνώσο· σεῖο δ' ἐγὼ καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκῆων
 μνήσομαι. Ἐλθοὶ δ' ἡμῖν ἀπόπροθεν ἡέ τις ὄσσα,
 ἡέ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελαθῶιο ἐμεῖο·
 ἡ αὐτὴν με ταχέϊαι ὑπὲρ πόντοιο φέροισιν
 ἐνθένδ' εἰς Ἴωλκὸν ἀναρπάξασαι ἀελλαι,
 1115 ὄφρα σ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προφέρουσα
 μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον. Αἴθε γὰρ εἶην
 ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη ἔλειναι καταπροχέουσα παρειῶν
 δάκρυα· τὴν δ' ὅ γε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπεν·
 1120 Δαιμονίη, κενεὰς μὲν ἕα πλάζεσθαι ἀέλλας,
 ὧς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμῶνια βάζεις.
 Εἰ δέ κεν ἦθεα κείνα καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἴκηαι,
 τιμήσσεα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν αἰδοίη τε
 ἕσσεαι· οἱ δὲ σε πάγχυ θεὸν ὧς πορσανέουσιν,
 1125 οὐνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἴκαδ' ἴκοντο
 σῆ βουλή, τῶν δ' αὐτὲ κασιγνήτοί τε ἔται τε
 καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐσάωθην ἀκοῖται.
 Ἡμέτερον δὲ λέγος θαλάμοιο ἐνὶ κουριδίοισιν
 πορσυνέεις· οὐδ' ἄμμε διακρινεῖ φιλότιμος
 1130 ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.
 Ὡς φάτο· τῆ δ' ἔντοσθε κατεῖθεο θυμὸς ἀκοῦῃ.
 Ἐμπης δ' ἔρρ' αἰδηλα κατεβρίγηνσιν ἰδέσθαι
 σχετλίη· οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσασθαι ἐμελλεν
 Ἑλλάδα ναιετάειν. Ὡς γὰρ τότε μῆδετο Ἥρη,
 1135 ὄφρα κακὸν Πελοπὶ ἱερὴν ἐς Ἴωλκὸν ἴκηται
 Αἰαίη Μῆδεϊα, λιποῦσ' ἀποπατρίδα γαῖαν·
 Ἥθῃ δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπετεύουσαι ἀπωθεν
 σιγῇ ἀνιάεσκον· ἐδεύετο δ' ἤματος ὠρῇ
 ἀψ οἴκονδε νέεσθαι ἐὴν μετὰ μητέρα κούρην.
 1140 Ἡ δ' οὐπω κομιδῆς μνημήσκετο, τέρπετο γὰρ οἱ
 θυμὸς ὁμῶς μορφή τε καὶ αἰμυλλοῖσι λόγοισιν,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης πεφυλαγμένος ὄψε περ ἠΰδα·
 Ὡρη ἀποβλώσκειν, μὴ πρὶν φάος ἡελίοιο
 δύη ὑποφθάμενον, καὶ τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ
 1145 θνηείων· αὐτὶς δ' ἀβολήσασεν ἐνθάδ' ἰόντες.
 Ὡς τῷ γ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἔπεσσιν
 πείρηθεν· μετὰ δ' αὐτὲ διέτμαγεν. Ἥτοι Ἰήσων
 εἰς ἐτάρους καὶ νῆα κεχαρμένους ὤρτο νέεσθαι·
 ἡ δὲ μετ' ἀμφιπόλους· αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν
 1150 πᾶσαι ὁμοῦ· τὰς δ' οὐ τι περιπλομένας ἐνόησεν.
 Ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχρονίη πεπότητο.
 Αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι θοῆς ἐπεβήσασ' ἀπῆνης,
 καὶ ῥ' ἐτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἠνία, τῆ δ' ἄρ' ἱμάσθηλιν
 διαιδάλεην, οὐρῆας ἔλαυνέμεν· οἱ δὲ πόλινδε
 1155 ἔβων ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματα. Τῆν δ' ἄρ' ἰούσαν
 Χαλκιοπῆ περι παισὶν ἀκηχεμένη ἐρέεινεν·
 ἡ δὲ παλιντροπήσιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων
 ἔκλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀνευρομένη λελίητο.
 Ἰξε δ' ἐπὶ χθαμαλῶ σφέλαϊ κλιντήρος ἐνερθεν,
 1160 λέχρις ἐρευσταμένη λαῖτῃ ἐπὶ χειρὶ παρειῆν·
 ἕγρὰ δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρουσα
 οἷον ἔῃ κακὸν ἔργον ἐπεξυνώσατο βουλή.

Sed tantum tu mei, quando Iolcum redieris, memento : tui ego, vel meis invitis parentibus, recordabor. Veniat vero nobis e-longinquo [aut quaedam fama] aut nuncia quaedam avis, quando oblitus-fueris mei: aut ipsam me celeres super mare ferant hinc Iolcum abreptam venti, ut tibi, ante oculos (*coram*) probra ingerens, in-memoriā-revocem, meo consilio *te* effugisse. Utinam enim essem] ex-improvisio tum tuis præsens in ædibus!

Sic igitur dixit, miserabiles profundens de-genis lacrimas; eam autem ille vicissim allocutus-est :

O-bona, inanes sine vagari ventos, item etiam nunciam avem, quoniam vana loqueris.

Si vero in-illas sedes et Græciam veneris, honorata mulieribus et viris, venerandaque eris, qui te omnino velut numen colent, quod horum filii reduces domum venerint tuo consilio, illarum rursus et fratres et cognati] et florentes e-malis omnino servati-sint conjuges.

Nostri vero tori thalamis in virgineis consors-eris : neque nos distrahet ab-amore aliud quidquam, antequam mors fatalis circumdet.

Sic dixit : illi vero intus diffluebat animus *his* auditis.

Attamen facinora atra horruit videre,

miserā : nec diu recusatā erat

In-Græcia habitare. Ita enim hoc molita-erat Juno,

ut in-exitium Peliae sacram in Iolcum veniret Colchica Medea, relicta patria terra.

Jam famulae spectantes procul

tacite mœrebant; postulabat autem diei tempus, retro domum ut-iret suam ad matrem puella.

Illa autem nondum reditus memor-fuisset (delectabatur enim ei] animus simul forma et dulcibus verbis :) nisi Jason cautus, quanquam sero, dixisset :

Tempus est discedendi, ne prius lux solis occidat præveniens, et quis omnia intelligat alienorum : iterum vero conveniemus huc euntes.

Sic illi se-mutuo blandis tamdiu verbis

tentarunt : tum vero discesserunt. Nam Jason

ad socios et navem lætus festinavit redire;

hæc ad ancillas : quæ prope occurrerunt omnes una : eas tamen nequaquam advenientes animad-vertit.] Anima enim in-nubibus sublimis volabat.

Spontaneis autem pedibus celere[m] conscendit rhedam, atque altera manuprehendit habenas, altera scuticam artificiosam, mulos ad-impellendos : hi vero in-urbem ruebant festinantes ad palatia. Illam reversam

Chalciope de filiis sollicita interrogavit :

ipsa autem sollicitudine perplexa nec sermones

audivit, nec respondere interroganti voluit.

Sedit autem in humili scabello sella[e] infra

oblique suffulciens læva manu genam :

humidos inter palpebras habebat oculos, cogitans

quam mali facinoris suo particeps-esset consilio.

Αἰσονίδης δ' ὅτε δὴ ἐτάροις ἐξαῦτις ἔμικτο
 ἐν χώρῃ, ὅθι τοὺς γε καταπρολιπῶν ἐλιάσθη,
 1165 ὥρτ' ἵέναι σὺν τοῖσι, πιφασκόμενος τὰ ἕκαστα,
 ἠρώων ἐς ἴμιλον· ἠμοῦ δ' ἐπὶ νῆα πέλασσαν.
 Οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἕκ τ' ἐρέοντο.
 Αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετένεπε δῆνεα κούρης,
 δεῖξέ τε φάρμακον αἰνόν· ὁ δ' οἴσθην οἶος ἐταίρων
 1170 Ἰδας ἦστ' ἀπάνευθε δακῶν χόλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 γηθόσσυοι, τῆμος μὲν, ἐπὶ κνέφας ἔργαθε νυκτός,
 εὐκῆλοι ἐμέλοντο περὶ σφίσι. Αὐτὰρ ἄμ' ἠοῖ
 πέμπον ἐς Αἰήτην ἵέναι σπόρον αἰτήσοντας
 ἄνδρ' ὄω, πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρρήφριον Τελαμῶνα,
 1175 σὺν δὲ καὶ Αἰθαλίδην υἴα κλυτὸν Ἑρμεία.
 Βὰν δ' ἔμην οὐδ' ἀλίωσαν ὁδόν· πόρε δέ σφιν ἰοῦσιν
 κρείων Αἰήτης χαλεπούς ἐς ἄεθλον ὁδόντας
 Ἄονιοιο δράκοντος, δν Ὠγυγίη ἐνὶ Θήβῃ
 Κάδμος, ὅτ' Εὐρώπῃν διζήμενος εἰσαφίκανεν,
 1180 πέφνεν, Ἀρητιάδι κρήνη ἐπιούρου ἐόντα,
 ἔνθα καὶ ἐνάσθη πομπῇ βοός, ἣν οἱ Ἀπόλλων
 ὤπασε μαντοσύνησι προηγῆτειραν ὁδοῖο.
 Τοὺς δὲ θεὰ Τριτωνίης ὑπέκ γενύων ἐλάσασα
 Αἰήτη πόρε δῶρον διμῶς αὐτῶν τε φονῆι.
 1185 Καὶ β' ὁ μὲν Ἄονιοισιν ἐνισπείρας πεδίοισιν
 Κάδμος Ἀγηνορίδης γαιηγενεῖ εἴσατο λαόν,
 Ἄρεος ἀμώοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο·
 τοὺς δὲ τὸτ' Αἰήτης ἔπορον μετὰ νῆα φέρεσθαι
 προφρονέως, ἐπεὶ οὐ μιν οἴσατο πείρατ' ἀέθλου
 1190 ἐξανύσειν, εἰ καὶ περ ἐπὶ ζυγὰ βουσί βαλοῖτο.
 Ἥλιος μὲν ἄπωθεν ἐρεμνὴν δύετο γαῖαν
 ἐσπείριος νεάτας ὑπὲρ ἀκρίας Αἰθιοπῶν·
 Νυξ δ' ἔπποισιν ἔβαλλεν ἐπὶ ζυγὰ· τοὶ δὲ χαμεύνας
 ἐντυον ἤρωες παρὰ πείσμασιν. Αὐτὰρ Ἰήσων
 1195 αὐτίκ' ἐπεὶ β' Ἑλικῆς εὐφεγγέος ἀστέρες ἄρκτου
 ἔκλιθεν, οὐρανόθεν δὲ πανεύκλους γένετ' αἰθήρ,
 βῆ β' ἐς ἐρημαίην κλωπτικός ἦύτε τις φῶρ
 σὺν πᾶσιν χρήσει· πρὸ γάρ τ' ἀλέγουνεν ἕκαστα
 ἡμάτιος· θῆλον μὲν οἶν γάλα τ' ἔκθοι ποίμνης
 1200 Ἄργος ἰὼν ἠνείκε· τὰ δ' ἐξ αὐτῆς ἔλε νηός.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ἴδε χῶρον, ὅστις πάτου ἔκθοθεν ἦεν
 ἀνθρώπων, καθαρῆσιν ὑπεύδιος εἰαμενῆσιν,
 ἔνθ' ἦτοι πάμπρωτα λόεσσατο μὲν ποταμοῖο
 εὐαγέως θείοιο τέρεν δέμας· ἀμφὶ δὲ φᾶρος
 1205 ἔσατο κυάνεον, τὸ μὲν οἱ πάρος ἐγγυάλιξεν
 Λημνιάς Ὑσιπύλη, ἀδινῆς μνημηῖον εὐνήσ.
 Πηχύσιον δ' ἄρ' ἔπειτα πέδω ἐνὶ βόθρον ὀρύξας
 νήησεν σχίζας, ἐπὶ δ' ἀρνειοῦ τάμε λαιμόν,
 αὐτόν τ' εὐκαθύπερθε ταύσσατο· δαῖε δὲ φιτροῦς
 1210 πῦρ ὑπένερθεν εἰς, ἐπὶ δὲ μιγάδας χέε λοιθὰς,
 Βριμῶ κικλήσκων Ἑκάτην ἑπαρωγὸν ἀέθλων.
 Καὶ β' ὁ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιχεν· ἡ δ' αἰούσα
 κευθμῶν ἐξ ὑπᾶτων δεινῆ θεὸς ἀντεβόλησεν
 ἱοῖς Αἰσονίδαο· περίξ δὲ μιν ἔστεφάνωντο
 1215 σμερδαλέοι δρυῖνοισι μετὰ πτόρθοισι δράκοντες·
 στραπέτε δ' ἀπειρέσιον δαΐδων σέλας· ἀμφὶ δὲ τήν γε

Jason autem ubi jam cum-sociis iterum convenerat
 eo loco, quo illis relictis discesserat,
 perrexit cum iis, exponens singula,
 heroum ad cœtum : una vero ad navem accesserunt.
 Illi eum amplexabantur, ut viderant, et interrogarunt.
 At ipse his omnibus narravit consilia puellæ,
 ostenditque medicamentum vehemens : sed seorsim solus
 sociorum] Idas sedit procul mordens iram : ceteri vero
 læti tum quidem, quando tenebræ cohibebant noctis,
 quieti curam-gesserunt suarum rerum : at primo mane
 miserunt ad Æeten, qui-irent semen petituri,
 viros duos, præcipue ipsum belli-amantem Telamonem,
 una vero etiam Æthaliden, filium nobilem Mercurii.
 Iverunt igitur; nec frustra-confecerunt iter : dedit enim
 ipsis euntibus] rex Æetes difficilem in laborem dentes
 Aonii serpentis, quem Ogygias ad Thebas
 Cadmus, quando Europam quærens venerat,
 interfecit, Marti-sacris fontis custodem,
 ubi etiam habitavit, præeunte vacca, quam ei Apollo
 præbuerat oraculo ducem viæ,
 hos vero (*dentes*) dea Tritonia e maxillis evulsos
 Æetæ dedit dono simul ei ipsi (*Cadmo*), qui-necaverat.
 Et hic quidem Aoniis in-sevit campis,
 Cadmus Agenorides, terrigenamque condidit populum,
 quotquot Marte demelente hasta superstitēs-erant :
 Alios vero *dentes* tum Æetes dedit ad navem avehendos
 lubenter, quoniam non eum putabat metas certaminis
 esse-assecurum, si vel juga tauris injecerit.

Sol quidem procul tenebrosam subiit terram
 vespertinus, ultimos supra vertices Æthiopum :
 Nox vero equis imposuit juga : tum strata
 pararunt heroes ad retinacula. At Jason
 statim, postquam Helices splendentis stellæ ursæ
 inclinabantur, cœlitusque omnino-jranquillus exstitit
 æther,] abiit in desertum clandestinus, veluti quidam fur,
 cum omnibus rebus-necessariis; antea enim curaverat sin-
 gula] interdii : feminam quidem ovem et lac ex ovili
 Argus attulerat : reliqua vero ex ipsa sunsit nave.
 At quando jam vidit locum, qui extra viam-tritam erat
 hominum, in-puris tranquillus pratris-irriguis,
 ibi quidem primum lavit fluvio
 rite divino tenerum corpus : circum autem pallium
 induit nigrum, quod quidem ei antea dederat
 Lemnia Hypsipyle, crebri monumentum concubitus
 Cubitali deinde in solo fovea effossa
 extruxit ligna-scissa, et agnæ secuit jugulum,
 ipsamque bene superne extendit, accenditque stipites
 igne subjecto, mixtaque affudit libamina,
 Brimnem invocans Hecatē adjutricem laborum.
 Qua invocata ille retro cessit : illa vero audiens
 specubus ex imis horrenda dea accessit
 ad-sacra Jasonis : undique autem eam cingebant
 horribiles quernis cum ramis dracones :
 coruscabat vero infinitum facium lumen : circa illam

δξείη ὑλακῆ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.

Πίσσα δ' ἔτρεμε πάντα κατὰ στίβον· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Νύμφαι ἑλειονόμοι ποταμητίδες, αἱ περὶ κείνην

1220 Φάσιδος εἰαμένην Ἀμαραντίου εἰλίσσονται.
Αἰσονίδην δ' ἦτοι μὲν ἔλεν δέος, ἀλλά μιν οὐδ' ὧς
ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὄφρ' ἑτάροισι
μίκτο κίων· ἦδη δὲ φώος νιφόεντος ὑπερθεν
Καυκάσου ἠριγενῆς Ἡὼς βάλεν ἀντέλλουσα.

1225 Καὶ τότε ἄρ' Αἰήτης περὶ μὲν στήθεσιν ἔσσυτο
θώρακα στάδιοι, τὸν οἱ πόρην ἐξεναρίζας
σφωϊτέρης Φλεγραῖον Ἄρης ὑπὸ χερσὶ Μίμαντα·
χρυσεῖν δ' ἐπὶ κρατὶ κόρυν θέτο τετραφάληρον,
λαμπομένην, οἷόν τε περίτρογον ἐπλετο φέγγος

1230 ἡελίου, ὅτε πρῶτον ἀνέρχεται Ὁκεανοῖο.
Ἄν δὲ πολὺβρίνον νόμα σάκος, ἂν δὲ καὶ ἔγχος
δεινόν, ἀμιαμάκετον· τὸ μὲν οὐ κέ τις ἄλλος ὑπέσστη
ἀνδρῶν ἠρώων, ὅτε κάλλιπον Ἡρακλῆα
τῆλε παρῆξ, ὅ κεν οἷος ἐναντίον πτολέμιζεν.

1235 Τῷ δὲ καὶ ὠκυπόδων ἵππων εὐπηγέα δίφρον
ἔσχε πέλας Φαέθων ἐπιβήμεναι· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
βήσατο, ρυτίθρας δὲ χερσῶν ἔχεν. Ἐκ δὲ πόλης
ἦλασεν εὐρείαν κατ' ἀμαξιτόν, ὧς κεν ἀέθλω
παρασταίη· σὺν δέ σφιν ἀπείριτος ἔσσυτο λαός.

1240 Οἷος δ' Ἴσθμιον εἶσι Ποσειδάων ἐς ἀνώνα
ἄρμασιν ἐμβεβαῶς ἢ Ταίναρον ἢ ὄγῃ Λέρνης
ὑδωρ ἦε κατ' ἄλσος Ὑαντίου Ὀγχοστοῖο,
καὶ τε Καλαύρειαν μετὰ δῆθ' ἄμα νίσσεται ἵπποις
Πέτρην θ' Αἰμονίην ἢ δενδρήντα Γεραιστόν·

1245 τοῖος ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ἰδέσθαι.
Τόφρα δὲ Μηδείης ὑποθημοσύνησιν Ἰήσων
φάρμακα μυθῆνας ἡμὲν σάκος ἀμφεπάλυνεν
ἠδὲ δόρυ βριαρόν, περὶ δὲ ξίφος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
πέιρησαν τευχέων βεβημένοι, οὐδὲ δύναντο

1250 κείνο δόρυ γνάμψαι τυτθὸν γέ περ, ἀλλὰ μάλ' αὐτῶς
ἀαγὲς κρατερῆσιν ἐνεσκήκει παλάμησιν.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἀμοτον κοτέων Ἀφαρήϊος Ἴδα
κόψε παρ' οὐρίαχον μεγάλην ξίφει· ἄλτο δ' ἀκωκῆ
βραίστηρ ἄκμονος ὥστε παλιντυπές· οἱ δ' ὀμάδησαν

1255 γηθόσσυνοι ἤρωες ἐπ' ἐλπωρῆσιν ἀέθλου.
Καὶ ἴψαυτὸς μετέπειτα παλύνετο· δὴ δὲ μιν ἀλκῆ
σμερδαλέη, ἄφατός τε καὶ ἄτρομος· αἱ δ' ἐκάτερθεν
χεῖρες ἐπεβρόσαντο περὶ σθένει σφριγώσαι.

Ὄς δ' ἔτ' ἀρήϊος ἵππος ἐελδόμενος πολέμοιο
1260 σκαρθμῶν ἐπιχρεμέθων χρούει πέδον, αὐτὰρ ὑπερθεν
κυδιῶν ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐάσιν αὐχέν' αἰερί·
τοῖος ἄρ' Αἰσονίδης ἐπαγαιέτο κάρτεϊ γυῖον.

Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μετάρσιον ἵχνος ἐπαλλεν
ἀπίδα γαλκείην μελίην τ' ἐν χερσὶ τινάσσων.

1265 Φαίης κεν ζοφεροῖο κατ' αἰθέρος ἀτσοῦσαν
χειμερίην στεροπῆν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι
ἐκ νεφέων, ὅτ' ἐπειτα μελάντατον ὄμβρον ἀγωνται.

Καὶ τότε ἔπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σήχσασθαι ἀέθλων
μέλλον· ἀτὰρ κληῖσιν ἐπισχερῶ ἰδρυνθέντες
1270 βίμρα μάλ' ἐς πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἠπειγόντο.

acuto latratu inferi canes sonum-edebant.

Prata vero tremebant omnia circa vestigium: et ululabant
Nymphæ paludem-incolentes fluviales, quæ circa illum

Phasidis palustrem-locum Amarantii versantur.
Jasonem quidem occupavit metus, sed eum ne sic quidem
respicentem pedes ferebant, ut cum-sociis
jungeretur reversus: jam vero lucem nivoso super
Caucaso matulina Aurora misit exoriens.

Et tum quidem Æetes pectoribus induit
thoracem firmum, quem ei præbuerat, qui-interfecerat
suis Phlegræum Mars manibus Mimantem:
auream vero capiti galeam imposuit quatuor-conis-insignem
splendentem, quale orbiculare est lumen
solis, ubi primum prodit ex-Oceano.

Ac multis-coriis-constans versabat scutum, et hastam
terribilem, immensam, quam quidem nemo alius susti-
nuisset] virorum heroum, quum reliquisset Herculem
procul, qui vel solus contra pugnasset.

Ei etiam velocium equorum bene-compactum currum
tenebat juxta Phaëthon conscendendum: atque et ipse
conscendit habenasque manibus tenuit. Ex urbe autem
agitavit *currum* latam per viam, ut certamini
adstaret: cum illis autem infinitus ruit populus.

Qualis vero Isthmion abit Neptunus ad certamen
curru vectus, aut Tænarum, aut idem Lernæ
ad-aquam, aut per lucum Hyantii (*Bæoti*) Onchesti
atque Calauræam forte adit cum equis
Petramque Hæmoniam, aut arboribus-consitum Geræ-
stum:] talis igitur Æetes Colchorum dux erat visendus.

Interea Medææ monitis Jason
medicamentis destillatis et scutum undique-conspersit
et hastam validam atque ensem: circaque socii
tentarunt arma, vi-adhibita, neque potuerunt
illam hastam flectere vel tantillum: immo adeo
infracta robustis induruerat manibus.
At his vehementer irascens Aphareus Idas
feriit juxta ferratam-cuspidem magno ense: resiliit vero
acies,] velut malleus ab-incude, repercussa: ipsi fremebant] læti heroes ob spem certaminis.

Atque ipse deinde oblinebatur, subitque eum robur
horrendum, infandumque et intrepidum, et utriusque
manus induruerunt viribus valentes.

Ut vero bellicus equus appetens prælium
calcitrando hinniens pulsat solum, at superne
exsultans rectis auribus cervicem extollit:
talis Jason exsultabat robore membrorum.
Multum vero hinc inde sublimes pedes movit
clypeum æreum et hastam manu agitans.

Diceres atro de æthere delapsum
in-tempestate fulgur frequens coruscare
ex nubibus, quando deinde nigerrimum imbrem adducant.
Atque tum deinde non diu amplius cohibitari-se a-certa-
minibus] erant: sed in-sedilibus ex-ordine considentes
celerrime in campum Martium properarunt.

- Τόσσον δὲ προτέρω πῆλιν ἄστεος ἀντιπέρηθεν,
 ὅσσον τ' ἐκ βαλβίδος ἐπήβολος ἄρματι νύσσα
 γίγνεται, ὅππότε' ἄεθλα καταφθιμένοι ἀνακτος
 κηδεμόνες πεζοῖσι καὶ ἰππήεσσι τίθενται.
- 1275 Τέτμον δ' Αἰήτην τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχων
 τοὺς μὲν Καυκασίους ἐφεστατάς σκοπέλοισιν,
 τὸν δ' αὐτοῦ παρὰ χεῖλος ἑλισσόμενον ποταμοῖο.
 Αἰσινίδης δ', ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν ἑταῖροι,
 δὴ βᾶ τότε ξὺν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν' ἐς ἄθλον
 1280 νηὸς ἀποπροθορῶν· ἄμυδις δ' ἔλε παμφανόωσαν
 χαλκείην πῆληκα θοῶν ἔμπλειον δδόντων
 καὶ ἕξφος ἄμφ' ὤμοις, γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἄρει
 εἶκελος, ἄλλα δέ που χρυσαορῶ Ἀπόλλωνι.
 Παπτήνας δ' ἀνὰ νεῖον ἶδε ζυγὰ χάλκεα ταύρων,
 1285 αὐτόγυον τ' ἐπὶ τοῖς στίβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον.
 Χρίμψε δ' ἔπειτα κίων, παρὰ δ' ὄβριμον ἔγχος ἔπηξεν
 ὄρθον ἐπ' οὐριάχῳ, κυνέην δ' ἀποκάθθετ' ἐρείσας.
 Βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσι σὺν ἀσπίδι νήριτα ταύρων
 ἴχνια μαστεύων· οἱ δ' ἔκποθεν ἀφράστοιο
 1290 κευθμῶνος χθονίου, ἴνα τε σφίσιν ἔσκε βόαυλα
 καρτερὰ λιγνυόεντι πέριξ εἰλυμένα καπνῶ,
 ἄμφω ἁμοῦ προγένοντο πυρὸς σέλας ἀμπνειόντες.
 Ἔδδεισαν δ' ἤρωες, ὅπως ἴδον. Αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
 εὖ διαβάς ἐπιόντας ἄτε πτόλις εἰν ἄλι πέτρῃ
 1295 μίμνε ἀπειρεσίησι δονεύμενα κύματα' ἀέλλαις.
 Πρόσθε δέ οἱ σάκος ἔσχεν ἑναντίον· οἱ δέ μιν ἄμφω
 μυκηθμῶ κρατεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσσιν·
 οὐδ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνώχλισαν ἀντιώντες.
 Ὄς δ' ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν εὐβῆνοι χοάνοισιν
 1300 φῦσαι χαλκῶν ὅτε μὲν τ' ἀναμαρμαίρουσιν,
 πῦρ ὀλον πιμπρᾶσαι, ὅτ' αὖ λήγουσιν αὐτμῆς,
 δεινὸς δ' ἐξ αὐτῶν πέλεται βρόμος, ὅππότε' ἀΐξη
 νεῖοθεν· ὡς ἄρα τῶγε θοῆν φλόγα φυσιῶντες
 ἐκ στομάτων ἠμάδων, τὸν δ' ἄμφω τε δῆιον αἶθος
 1305 βάλλον ἄτε στεροπῆ· κούρης δέ ἐ φάρμακ' ἔρυτο.
 Καὶ β' ὄγε δεξιτεροῖο βοὸς κέρας ἄκρον ἐρύσσας
 εἶλκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρα πελάσση
 ζεύγλῃ χαλκείῃ, τὸν δ' ἐν χθονὶ κάββαλεν ὀκλάξ,
 ῥίμφα ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον. Ὄς δὲ καὶ ἄλλον
 1310 σφῆλε γυνὺς ἐπιόντα, μὴ βεβολημένον ὄρυμν.
 Εὐρὸ δ' ἀποπροβαλὼν χαμαῖς σάκος, ἔνθα καὶ ἔνθα
 τῇ καὶ τῇ βεβαῶς ἄμφω ἔχε πεπτηῶτας
 γούναςιν ἐν προτέρωσι, διὰ φλογὸς εἶθαρ ἔλυσθεις.
 Θαύμασε δ' Αἰήτης σθένος ἀνέρος. Οἱ δ' ἄρα τείως
 1315 Τυνδαρίδαι, δὴ γὰρ σφι πάλαι προπεφραδμένον ἦεν,
 ἀγχιμολον ζυγὰ οἱ πεδόθεν δόσαν ἀμφιβαλέσθαι.
 Αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδησε λόφους· μεσσηγὺ δ' αἰείρας
 χάλκεον ἰσοβοῆα θοῆ συνάρασσε κορώνῃ
 ζεύγλῃσιν. Καὶ τῷ μὲν ὑπέκ πυρὸς ἀψ' ἐπὶ νῆα
 1320 γαξέσθη. Ὄ δ' ἄρ' αὐτίς ἐλὼν σάκος ἔνθετο νῶτω
 ἔξοπιθεν, καὶ γέντο θοῶν ἔμπλειον δδόντων
 πῆληκα βριαρῆν δόρου τ' ἄσχετον, ᾧ β' ὑπὸ μέσσης
 ἐργατίνης ὡς τίς τε Πελασγίδι νύσσην ἀκαίνῃ
 οὐτάζων λαγόνας· μάλα δ' ἔμπεδον εὖ ἀραρυῖαν

Tantum vero *hic* erat ultra urbem ex-adverso,
 quantum a carceribus attingenda curru meta
 est, cum certamina mortuo rege
 præsides peditibus et equitibus constituunt.
 Invenērunt autem et Æeten et aliorum gentes Colchorum,
 hos quidem Caucasii insistentes scopulis,
 illum vero ad ipsius littus flexum fluvii.

Jason autem, quando jam retinacula alligant socii,
 tum tandem cum hasta et clypeo contendit ad certamen,
 e-nave prosiliens : simul vero cepit undique-fulgentem
 æream galeam acutis plenam dentibus,
 atque ensem circum humeros, nudus corpore, partim Marti
 similis, partim ferme aureo-ense Apollini.
 Circumspiciens vero novale vidit juga ærea taurorum,
 atque cum-dentali præter illa ex-solido ferro *factum* aratrum.
 Accessit deinde proprius, validamque hastam adfixit
 rectam cuspidē-ferrea, galeamque depositū firmatam.
 Abiit autem ulterius ipso cum clypeo certa taurorum
 vestigia indagens : illi autem alicunde ex-improviso
 latibulo subterraneo, ubi etiam ipsis erant stabula
 firma, fuliginoso undique involuta fumo,
 ambo una proruperunt, ignis flammam spirantes.
 Metuerunt autem heroes, ut viderunt. At ille eos,
 bene divaricatis-cruribus, irruentes *mansit*, ut prominens
 in mari petra] manet immensis concitatos fluctus procellis.
 Ante se vero scutum tenuit adversum : illi ipsum ambo
 cum-mugitu validis ferierunt cornibus :
 neque tamen eum vel tantillum sollicitarunt irruentes.
 Ut autem in perforatis e-coriis-bene-compacti fornacibus
 folles fabrorum nunc *ignis-splendorem-emittunt*,
 ignem vehementem accendentes, nunc cessant a-flatu,
 horrendum autem ex iis existit fremitus, quando eruperit
 ab-imo : sic igitur illi (*tauri*) celerem flammam evomentes
 oribus fremebant, illumque infesta flamma
 circumdedit ut fulmen : puellæ tamen eum medicamina
 tuebantur.] Atque ille dextri bovis cornu summum pre-
 hensum] traxit fortiter omnibus viribus, usque-dum addu-
 xerat] ad-jugum æreum, tum eum in terram dejecit curvat-
 is-genibus,] celeriter pede impellens pedem æreum. Sicque
 etiam alterum] evertit, ut-in-genua-procumberet, acceden-
 tem, uno ictum impetu.] Lato autem abjecto in-terram scuto
 hinc et illinc,] hac et illa-parte ingressus ambo tenebat prola-
 psos] in genua anteriora, flamma statim obteectus.
 Mirabatur vero Æetes robur viri. Interea autem
 Tyndaridæ (etenim iis dudum provisum erat)
 prope juga ei ex-campo præbebant imponenda.
 At ille bene alligavit cervicibus : intereaque sublatum
 æreum temonem acuto adaptavit annulo
 ex-jugo, atque illi ex-igni retro ad navem
 abierunt. At ille iterum sumtum scutum imposuit humeris
 a-tergo, recepitque acutis plenam dentibus
 galeam validam hastamque immensam, qua media
 agricola velut quidam Pelasgico pupugit stimulo
 vulnerans latera : et firmissime bene compactam

- 1325 τυκτὴν ἕξ ἀδάμαντος ἐπιθύνησκεν ἐχέτλην.
Οἱ δὲ τέως μὲν δὴ περιούσια θυμαίνεσκον,
λάβρον ἐπιπνεύοντε πυρὸς σέλας· ὦρον δ' αὐτμῆ,
ἤτε βυκτῶν ἀνέμων βρόμος, οὔστε μάλιστα
δειδιότες μέγα λαΐφος ἀλίπλοοι ἐστεΐλαντο.
- 1330 Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα κελεύμενοι ὑπὸ δουρὶ
ἦσαν· ὀκρῖοσσα δ' ἐρείκετο νεῖδος ὀπίσσω,
σχιζομένη ταύρων τε βίη κρατερῶ τ' ἀροτῆρι.
Δεινὸν δ' ἐσμαράγευν ἀμυδὶς κατὰ ὤλλκας ἀρότρου
βῶλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθῆες· εἶπετο δ' αὐτὸς
- 1335 λαΐον ἐπὶ στιβαρῶ πίεσας ποδί· τῆλε δ' ἔειτο
βάλλεν ἀρηρομένην αἰεὶ κατὰ βῶλον ὀδόντας,
ἐντροπαλιζόμενος, μὴ οἱ πάρος ἀντιάσειεν
Γηγενέων ἀνδρῶν ὀλοὸς σάχος· οἱ δ' ἄρ' ἐπιπρὸ
χαλκείης χηλῆσι ἐρειδόμενοι πανέοντο.
- 1340 Ἦμος δὲ τρίτατον λάχος ἤματος ἀνομένοιο
λείπεται ἕξ ἡϋς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
ἐργατῖναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἰκέσθαι,
τῆμος ἀρῆροτο νεῖδος ὑπ' ἀκαμάτῃ ἀροτῆρι,
τετραγυὸς περ εἰούσα, βοῖν τ' ἀπελύετ' ἄροτρα.
- 1345 Καὶ τοὺς μὲν πεδίοινε διεπτοίησε φέβεσθαι·
αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπὶ νῆα πάλιν κίεν, ὄφρ' ἔτι κεινὰς
Γηγενέων ἀνδρῶν ἴδεν αὐλακας. Ἄμφι δ' ἑταῖροι
θάρσυνον μύθοισιν. Ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο βροάων
αὐτῇ ἀφυσάμενος κυνέη σβέσεν ὕδατι δίψαν· [μὲν
- 1350 γνάμψε δὲ γούνατ' ἔλαφρὰ, μέγαν δ' ἐμπλήσατο θυ-
ἀλκῆς, μακμῶν σὺτ' εἴκελος, ὅς ῥά τ' ὀδόντας
θήγει θηρευτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς
ἄφρὸς ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέει γυομένοιο.
Οἱ δ' ἤδη κατὰ πᾶσαν ἀνασταχύεσκον ἄρουραν
- 1355 Γηγενέες· φρίζεν δὲ περὶ στιβαροῖς σακέεσσιν
δούρασι τ' ἀμφιγυῖος κορύθεσσι τε λαμπομένῃσιν
Ἄρης τέμενος φθισιμβρότου· ἵκετο δ' αἰγλή
νεῖοθεν Οὐλυμπόνδε δι' ἠέρος ἀστράπτουσα.
Ἦς δ' ἔποτό· ἕς γαῖαν πολέος νιφετοῖο πεσόντος
- 1360 ἄψ ἀπὸ χειμαρίας νεφέλας ἐκέδασαν ἀέλλαι
λυγαίη ὑπὸ νυκτὶ, τὰ δ' ἀθρόα πάντα φάνθη
τείρεα λαμπετόντα διὰ κνέφας· ὧς ἄρα τοίγε
λάμπρον ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ γρονόας. Αὐτὰρ Ἰήσων
μνήσατο Μηδείης πολυκερδέος ἐνεσιάνων·
- 1365 λάξετο δ' ἐκ πεδίοιο μέγαν περιηγέα πέτρον,
δεινὸν Ἐνυαλίου σόλον Ἄρεος· οὐ κέ μιν ἄνδρες
αἰζηοὶ πίσυρες γαίης ἄπο τυτθὸν ἀειραν. [σοῖς
τόν ῥ' ἀνὰ χεῖρα λαθὼν μάλα τηλόθεν ἔμβαλε μέσ-
σᾶξας· αὐτὸς δ' ὑφ' ἐὸν σάκος ἔξετο λάθρη
- 1370 θαρσαλέως. Κόλχοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε πόντος
ἴαχεν ὀξείῃσιν ἐπιβρομέων σπιλάδεσσιν·
τὸν δ' ἔλεν ἀμφασίη ῥιπῆ στιβαροῖο σόλοιο
Αἰθήτην. Οἱ δ' ὥστε θεοὶ κύνες ἀμφιθορόντες
ἀλλήλους βρυχηθὼν ἐπήϊον· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
- 1375 μῆτέρα πίπτον εἰὸς ὑπὸ δούρασιν, ἦτε πεῦκαι
ἢ δρύες, ἅστ' ἀνέμοιο καταΐκιες δονέουσιν.
Οἷος δ' οὐρανὸθεν πυρὸς ἀναπάλλεται ἀστῆρ,
ὄλκον ὑπαυγάζων, τέρας ἀνδράσιν, οἱ μιν ἴδοντα·

factam ex ferro direxit stivam.

Illi aliquamdiu quidem vehementer irascebantur,
immanem spirantes ignis flammam : excitabaturque flatus,
ut explemium-vela ventorum fremitus, quos maxime
metuentes magna laeiphos aliplooi estelant.

Neque tamen diu post coacti hasta
iverunt : asperum autem lacerabatur arum pone,
scissum et taurorum vi et valido aratore.

Horrendum vero fragorem-ediderunt simul per sulcos ara-
tri] glebae fractae ingentes : sequebatur vero ipse
cultrum forti calcans pede : procul vero a-se
jecit aratam continuo in glebam dentes
retrospectans, ne sibi prius occurreret
Terrigenarum virorum saeva seges : illi igitur ulterius
ferreis unguis innitentes laborarunt.

Quando vero tertia pars diei confecti
relicta-est inde-ab aurora, vocantque fessi
agricolae dulcem sibi statim vesperam ut-veniat,
tum peraratum-erat novale ab indefesso aratore,
quatuor-jugera quamquam capiebat ; et boum solvebantur
aratra.] Et illos quidem perterrefecit, in-campum ut-fuge-
rent :] at ipse iterum ad navem rediit, dum adhuc vacuos
a-Terrigenis viris vidit sulcos. Undique vero socii
animarunt eum oratione. Ille ex fluvii fluentis
ipsa hausit galea, et restinxit aqua sitim :
flexitque genua levia, et magnum implevit animum
robore, certaminis cupidine apro similis, qui quidem
dentes] acuit in venatores, undique autem multa
spuma de ore in-terram defluit iracundi.

Jamque per omne progerminaverant arum
Terrigenae : horrebatque undique validis scutis,
et hastis utrimque-acutis, galeisque splendentibus
Martis lucus homicida : venitque splendor
ab-imo in-Olympum-usque per aërem coruscans.

Ut vero, in terram multa nive delapsa,
iterum hibernas nubes dissipant procellae
atra sub nocte, atque conferta omnia apparent
astra splendentia per tenebras : sic illi
fulgebant excrescentes super terram. At Jason
memor-fuit Medae callidissimae monitorum :
arripuitque e campo magnum rotundum saxum,
ingentem Enyalii discum Martis : non eum viri
juvenes quatuor e terra vel paullulum sustulissent.
Eum igitur manu correptum admodum procul injecit in
medios] saliens : ipse vero sub suo scuto sedit clam
audacter. Colchi autem valde inclararunt, velut quando
mare] reboat acutis infremens scopulis :

sed cepit stupor, propter-jactum validi disci,
Æeten. Illi, ut veloces canes, circumsilientes
se-mutuo cum-fremitu aggressi-sunt : alii in terram
matrem ceciderunt suis sub hastis, tamquam piceae
aut quercus, quas ventu turbines evertunt.

Qualis autem caelitus rutila fertur stella
tractum collustrans, portentum hominibus, qui eam vide-

- μαρμαρυγῆ σκοτίοιο δι' ἠέρος ἀΐξαντα·
 1380 τοῖος ἄρ' Αἴσωνος υἱὸς ἐπέσσυτο Γηγενέεσσιν.
 Γυμνὸν δ' ἐκ κολοεῖο φέρε ξίφος· οὔτα δὲ μίγδην
 ἀμύων, πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηδὺν λαγόνας τε
 ἡμίσεας ἀνέχοντας ἐς ἠέρα· τοὺς δὲ καὶ ἄχρις
 γούνων τελλομένους· τοὺς δὲ νέον ἐστηῶτας·
 1385 τοὺς δ' ἦδη καὶ ποσσὶν ἐπειγομένους ἐς ἄρρα.
 Ὡς δ' ὀπὸτ' ἀμφ' οὖροισιν ἐγειρομένου πολέμοιο
 δείσας γειομόρος, μὴ οἱ προτάμυνται ἀρούρας,
 ἄρπην εὐκαμπῆ νεοθηγέα χερσὶ μεμαρπῶς,
 ὤμῶν ἐπισπεύδων κείρει στάχυν, οὐδὲ βολῆσιν
 1390 μίμνει ἐς ὠραίην τερσήμεναι ἠελίοιο·
 ὧς τότε Γηγενέων κείρειν στάχυν· αἵματι δ' ὄλκοι
 ἤυτε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντο ῥοῆσιν.
 Πίπτον δ' οἱ μὲν ὀδᾶξ τετραχότα βῶλον ἀρούρης
 λαζόμενοι πρηνεῖς· οἱ δ' ἐμπαλιν· οἱ δ' ἐπ' ἀγοστώ
 1395 καὶ πλευροῖς, κήτεσι δομῆν ἀτάλαντοι ἰδέσθαι.
 Πολλοὶ δ' οὐτάμενοι, πρὶν ἀπὸ χθονὸς ἔγνος ἀεῖραι,
 ἔσπον ἄνω προὔτυψαν ἐς ἠέρα, τόσπον ἔραζε
 βριθόμενοι πλαδαροῖσι καρχήσιν ἠρήρειντο.
 Ἔρνεά που τοίως Διὸς ἄσπετον ὀμβρήσαντος
 1400 φυταλιῆ νεόθρεπτα κατῆμούσιν ἔραζε
 κλασθέντα ῥίζηθεν, ἀλωήων πόνος ἀνδρῶν·
 τὸν δὲ κατῆφείη τε καὶ οὐλοδὸν ἄλγος ἰκάνει
 κλήρου σημαντῆρα φυτοτρόφον· ὧς τότ' ἀνακτος
 Αἰήταο βαρεῖαι ὑπὸ φρένας ἦλθον ἀνίαι.
 1405 Ἦἰε δ' ἐς προλίεθρον ὑπότροπος ἀμμίγα Κόλχους
 πορφυρῶν, ἧ κέ σφι θούτερον ἀντιώρωτο.
 Ἦμαρ ἔδω καὶ τῷ τετελεσμένος ἦεν ἄεθλος.

BIBAIION Δ.

- Αὐτὴ νῦν κάματόν γε, θεὰ καὶ δῆνεα κούρης
 Κολχίδος ἔννεπε, Μοῦσα, Διὸς τέκος. Ἦ γὰρ ἔμοιγε
 ἀμφαστή νόος ἔνδον ἐλίσσεται ὀρμαίνοντι,
 ἧέ μιν ἄτης πῆμα δυσήμερον, ἧ τό γ' ἐνίσπω
 5 φῦζαν ἀεικελίην, ἧ κάλλιπεν ἔθνεα Κόλχων.
 Ἦτοι δ' μὲν δῆμοιο μετ' ἀνδράσιν, ἔσσοι ἄριστοι,
 παννύχιος δόλον αἰπὺν ἐπὶ σφίσι μητιάσκειν
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροις συγερωῖ ἐπὶ θυμὸν ἀέθλω
 Αἰήτης ἄμοτον κεχλωμένους· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
 10 θυγατέρων τάδε νόσφιν εἴων τελέεσθαι ἐώλπει.
 Τῆ δ' ἀλεγεινότατον κραδίη φόβον ἔμβαλεν Ὁρη.
 Τρέσσειν δ', ἧύτε τις κούφη κεμάς, ἦντε βαθείης
 τάρφρῃσιν ἐν ξυλόχοιο κυνῶν ἐφόδησεν δημοκλή.
 Αὐτίκα γὰρ νημερτὲς οἴσασατο, μὴ μιν ἀρωγὴν
 15 ληθέμεν, αἶψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότητα.
 Τάρβει δ' ἀμφιπόλους ἐπίστορας· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 πλῆτο πυρὸς, δεινὸν δὲ περιδρομέεσκον ἀκουαί.
 Πυκνὰ δὲ λαυκανίης ἐπεμάσασατο, πυκνὰ δὲ κουρίζ
 ἔλκομένη πλοκάμους γοεῶν βρυχήσασα· ἀνίη.
 20 Καὶ νῦν κεν αὐτοῦ τῆμος ὑπέρομον ὤλετο κούρη

- rint] cum-splendore obscurum per aërem ruere :
 talis Æsonis filius irruit in-Gigantes.
 Nudum e-vagina extraxit ensem, vulneravitque promiscue
 demetens, multos quidem tantum ad-usque ventrem et la-
 tera] dimidiis exstantes in aërem, alios etiam usque
 ad-gena prominentes, alios modo stantes,
 alios jam etiam pedibus properantes in pugnam.
 Ut vero, quando super finibus excitatur bellum,
 veritus agricola, ne *hostes* sibi præmeterent segetes,
 falce incurva recens-acuta manibus arrepta
 immaturam festinans metit spicam, neque radiis,
 exspectat ad usque-æstatem, ut-siccetur solis :
 sic tum Terrigenarum desecuit segetem : sanguine autem
 sulci,] ut fontium alvei aquis, pleni erant.
 Conciderunt autem alii dentibus asperam glebam arvi
 corripientes proni, alii retro, alii in cubitum
 et latera, cetis corporis-structura similes visendi.
 Multi autem vulnerati, priusquam a terra pedem tollerent,
 quantum sursum emererant in auras, tantum in-terram
 gravati madidis capitibus figebantur.
 Plantæ tali fere modo, Iove affatim pluyente,
 in-loco-plantis-consito nuper-nutrite declinantur in-terram
 fractæ radicitus, olitorum labor virorum :
 ipsum vero tristitia et acerbus dolor invadit
 fundi possessorem, qui-plantas-aluit : sic tum regis
 Ætææ graves animum subierunt dolores.
 Abiit vero in urbem reversus simul-cum Colchis,
 meditans, qua-ratione ipsis acrius adversaretur.
 Dies occidit, atque illi peractus erat labor.

LIBER IV.

- Ipsa nunc laborem, dea, et consilia puellæ
 Colchicæ dic, Musa, Jovis filia. Profecto enim mihi
 fluctuans animus intus volvitur, dubitanti,
 utrum ipsum (*laborem*) malum ex-infelici-amore-natum,
 an hoc dicam] fugam ob-iram-(*patris*)-susceptam, qua de-
 seruit gentes Colchorum.] Nam ille quidem cum populi vi-
 ris, quotquot præstantissimi erant,] per-totam-noctem do-
 lum gravem in istos (*Argonautas*) meditabatur] suo in pala-
 tio, invisum animo propter-certamen] Æetes valde iratus :
 neque ille omnino] sine filiabus hæc suis peracta-esse existi-
 maverat.] Huic autem (*Medeæ*) gravissimum animo metum
 injecit Juno ;] trepidavitque, velut levis quædam dama,
 quam profund] in dumetis memoris canum exterruit latera-
 tus.] Statim enim vere opinata-est, non illum (*patrem*) auxi-
 lium] latere, moxque omnem completurum-esse miseriam.
 Metuit autem ancillas rei-conscias : eique oculi
 implebantur igne, et horrendum circumsonabant aures.
 Sæpe jugulum contrectavit, sæpe a-capite
 detractis capillis lugubri ejulavit moerore.
 Atque sane ibi tum, quod-non-in-fatis-erat, periisset puella

φάρμακα πασσαμένη, Ἡρῆς δ' ἀλίωσε μενοιγὰς,
 εἰ μὴ μιν Φριξιοιο θεὰ σὺν παισὶ φέβεσθαι
 ἄρσεν ἀτυζομένην· πετεροίς δέ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
 ἰάνθη· μετὰ δ' ἤγε παλίσυτος ἀθρόα κόλπων
 26 φάρμακα πάντ' ἀμυδὶς κατεχεύατο φωριαμοῖο.
 Κύσσε δ' ἑόν τε λέχος καὶ δικιλίδα ἀμφοτέρωθεν
 σταθμοῦς, καὶ τοίχων ἐπαφήσατο χερσὶ τε μακρὸν
 βηξαμένη πλόκαμον θαλάμῳ μνημητῖα μητρὶ
 κάλλιπε παρθενίης, ἀδινῆ δ' ὀλοφύρατο φωνῆ.
 30 Τόνδε τοι ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἴμι λιποῦσα,
 μῆτερ ἐμῆ, χαίροις δὲ καὶ ἀνδρῖα πολλὸν ἰούση·
 χαίροις Χαλκιοπῆ καὶ πᾶς δόμος. Αἴθε σε πόντος,
 ξεῖνε, διέρβραισεν, πρὶν Κολχίδα γαίαν ἰκέσθαι.
 ὦς ἄρ' ἔφη· βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα
 35 ὄθη δ' ἀφνειοῖο διελυσθεῖσα δόμοιο [χεῦεν.
 λητὰς, ἦτε νέον πάτρης ἀπενόσφισεν αἴσα,
 οὐδέ νύ πω μογεροῖο πεπειρηται καμάτοιο,
 ἀλλ' ἔτ' ἀθηέσσουσα δύης καὶ δούλια ἔργα
 εἴσιν ἀτυζομένη χαλεπὰς ὑπὸ χεῖρας ἀνάσσης·
 40 τοῖη ἄρ' ἡμερόεσσα δόμων ἐξέσσυτο κούρη.
 Τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρέων ὑπέοιξαν ὀχῆες,
 ὠκέταις ἀψόρβοι ἀναθρώσκοντες αἰοδαῖς.
 Γυμνοῖσιν δὲ πόδεσσιν ἀνὰ στενὰς θέεν οἴμους,
 λαῖνῃ μὲν χερὶ πέπλον ἐπ' ὀφρύσιν ἄν μετώπα
 45 στελαμένη καὶ καλὰ παρητῖα, δεξιτερῇ δὲ
 ἄκρην ὑψόθι πέζαν ἀετράζουσα χιτῶνος.
 Καρπαλίμως δ' ἀτίδηλον ἀνὰ στίβον ἔκτοθι πύργων
 ἄστεος εὐρυχώροιο φόβῳ ἴκετ'· οὐδέ τις ἔγνω
 τήνδε φυλακτῆρων, λάθε δὲ σφέας ὀρηθεῖσα.
 50 Ἔνθεν ἴμεν νηόνδε μάλ' ἐφράσατ'· οὐ γὰρ αἰδῖρις
 ἦεν ὀδῶν, θαμὰ καὶ πρὶν ἀλωμένη ἀμφὶ τε νεκροῦς
 ἀμφὶ τε δυσπαλέας ρίζας χθονὸς, οἷα γυναῖκες
 φαρμακίδεας τρομερῶ δ' ὑπὸ δειματιπάλλετο θυμὸς·
 Τὴν δὲ νέον Τιτηνίς ἀνερχομένη περάτηθεν
 55 φοιταλέην ἐσιδοῦσα θεὰ ἐπεχρήρατο Μῆνη
 ἄρπαλέως, καὶ τοῖα μετὰ φρεσὶν ἦσιν ἔειπεν.
 Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετὰ Λάτμιον ἀντρον ἀλύσκω,
 οὐδ' οἷη καλῶ περιδαίομαι Ἐνδυμῖωνι·
 ἦ θαμὰ δὴ καὶ σείο κίον δολίησιν αἰοδαῖς
 60 μνησαμένη φιλόττος, ἵνα σκοτῖη ἐνὶ νυκτὶ
 φαρμάσσης εὐκῆλος, ἃ τοι φιλα ἔργα τέτυκται.
 Νῦν δὲ καὶ αὐτὴ δῆθεν ὁμοῖτης ἔμμορες ἄτης·
 δῶκε δ' ἀνιηρόν τοι Ἰήσονα πῆμα γενέσθαι
 δαίμων ἀλγινόεις. Ἄλλ' ἔρχεο, τέτλαθι δ' ἔμπης,
 65 καὶ πιτυτῆ περ εἰοῦσα, πολύστονον ἄλγος ἀείρειν.
 ὦς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' αἴψα πόδες φέρον ἐγκονέουσαν.
 Ἀσπασίως δ' ὄχθησιν ἐπήερθη ποταμοῖο,
 ἀντιπέρην λεύσσοῦσα πυρὸς σέλας, ὃ ρά τ' ἀέθλου
 παννύχιοι ἥρωες εὐφοροσύνησιν ἔδαιον.
 70 Ὀσεῖη δ' ἠπειτα διὰ κνέφρας ὄρθια φωνῆ
 ὀπλότατον Φριξιοιο περαιόθεν ἤπτε παιδῶν,
 Φρόντιν· ὃ δὲ ζῦν εἴοισι κασιγνήτοις ὅπα κούρης
 αὐτῶ τ' Αἰσονίδῃ τεκμαίρετο· σίγα δ' ἐτάροι
 θάμβεον, εὐτ' ἐνόησαν ὃ δὴ καὶ ἐτήτυμον ἦεν.

veneno degustato, Iunonisque vana-reddidisset consilia,
 nisi eam dea Phrixii cum filiis fugere
 impulisset metuentem : alatus autem ei in pectore animus
 reficiebatur : atque ea mutato-consilio confestim e-sinu
 venena omnia una defudit in-arculam.

Osculata-autem est et suum lectum et bifores utrimque
 postes, et parietes contrectavit, et manibus longum
 avulsum cincinnum in-thalamo monumentum matri
 reliquit virginitatis, lugubrique lamentata-est voce :

Hoc tibi pro me longo cirro abibo relicto,
 mater mea, valeas *michi* admodum procul digressæ :
 vale, Chalciopie, omnisque domus. Utinam te mare,
 hospes, perdidisset, priusquam in Colchicam terram veni-
 res !] Sic igitur dixit : et a-palpebris plurimas lacrimas ef-
 fudit.]Qualis vero opulenta clam-egressa domo
 captiva-puella, quam nuper e-patria abstulit fatum,
 neque unquam ærumnosum experta-est laborem,
 sed adhuc insueta miseræ atque servilia opera
 horrens subit duras manus dominæ :
 talis igitur amabilis ex-ædibus exiit puella.

Ei etiam sponte-sua forium cesserunt vectes
 celeribus retrorsum resiliens incantationibus.
 Nudis autem pedibus per angustas ecurrit vias,
 sinistra manu peplo superciliis circa frontem
 imposito et pulchras genas : dextra vero
 extremam in-altum oram tollens tunicæ.

Celeriter vero obscuram in semitam extra muros
 urbis spatiosæ præ-metu venit : neque quis agnovit
 eam custodum, latuitque illos profecta.

Inde abire ad-templum maxime constituit: neque enim in-
 scia] erat viarum, frequenter etiam antea pervagata et cir-
 ca cadavera] et circa difficiles radices terræ, uti mulieres
 veneficæ solent : trepido vero pavore agitabatur animus.
 Eam vero Titania modo rediens a-meta
 errantem conspicata dea lætabatur Luna
 cupide, atque sic secum dixit :

Non igitur ego sola Latmium antrum adeo,
 neque sola amore pulchri crucior Endymionis.
 Profecto sæpe etiam tuis abii dolosis incantationibus
 recordata amoris, ut caliginosa nocte
 venena-parares quieti, quæ tibi grata opera sunt.
 Nunc vero etiam ipsa simile sortita-es malum :
 effecit autem, tristi tibi Jason cruciatus ut-esset,
 deus acerbus. At vade, sustine tamen,
 quanquam callida es, gravissimum dolorem subire.

Sic dixit : eam celeriter pedes auferebat properantem.
 Et cupide ripas conscendit fluvii,
 ex-adverso conspiciens ignis jubar, quem ob certaminis
 per-totam-noctem heroes lætitiā incenderant.
 Acuta deinde per tenebras vehementer voce
 minimum-natu Phrixii ex-opposito vocavit filiorum,
 Phrontin : ille cum suis fratribus vocem puellæ esse,
 et cum-ipso Jasone, conjecit : tacite vero socii
 stupebant, ubi senserant, quod sane etiam verum erat.

75 Τρις μὲν ἀνήψυσεν, τρις δ' ὀτρύνοντος δμῖλου
 Φρόντις ἀμοιβήδην ἀντίλαχεν· οἱ δ' ἄρα τείως
 ἤρωες μετὰ τήν γε θοοῖς ἐλάσσκον ἔρετμοῖς.
 Οὐπω πείσματα νηὸς ἐπ' ἠπείροιο περαίνης
 βάλλον, ὃ δὲ κραιπνὸς χέρσῳ πόδας ἤκεν Ἴησων
 80 ὑψοῦ ἀπ' ἰκρίοφιν· μετὰ δὲ Φρόντις τε καὶ Ἄργος,
 οὔτε δῶω Φρίξου, χαμάδις θόρον· ἢ δ' ἄρα τοὺς γε
 γούνων ἀμφοτέρησι περισχομένη προσέειπεν. [τοὺς
 Ἔκ με, φίλοι, βύσασθε δυσάμμορον, ὡς δὲ καὶ αὐ-
 ρυμέας Αἰήταο, πρὸ γάρ τ' ἀναφανδὰ τέτυκται
 85 πάντα μάλ', οὐδὲ τι μῆχος ἰκάνεται. Ἄλλ' ἐπὶ νηϊ
 φεύγωμεν, πρὶν τόνδε θεῶν ἐπιβήμενοι ἴππων.
 Δώσω δὲ χρύσειον ἐγὼ δέρος, εὐνήσασα
 φρουρὸν ὄφιν· τύνη δὲ θεοὺς ἐνὶ σοῖσιν ἑταῖροις,
 ζεῖνε, τεῶν μύθων ἐπίστωρας, οὓς μοι ὑπέσσης,
 90 ποίησαι· μὴ δ' ἔνθεν ἕκαστέρω ὀρμηθεῖσαν
 χήτει κηδεμόνων ὄνοτην καὶ ἀεικέα θείης.
 Ἰσκεν ἀκηχεμένη· μέγα δὲ φρένες Αἰσονίδαο
 γήθεον· αἴψα δὲ μιν περὶ γούνασι πεπτηυῖαν
 ἤκ' ἀναειρόμενος προσπύζατο θάρσυνέν τε·
 95 Δαιμονίη, Ζεὺς αὐτὸς Ὀλύμπιος ὄρκιος ἔστω
 Ἥρη τε Ζυγίη, Διὸς εὐνέτις, ἣ μὲν ἐμοῖσιν
 κουριδίην σὲ δόμοισιν ἐνιστήσασθαι ἄκοιτιν,
 εὖτ' ἂν ἐς Ἑλλάδα γαίαν ἰκώμεθα νοστήσαντες.
 Ὡς ἤύδα καὶ χεῖρα παρασχεδὸν ἤραρε χεῖρὶ
 100 δεξιτερῆν· ἢ δὲ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσος ἀνώγει
 νῆα θοὴν ἐλάαν αὐτοσχεδὸν, ὄφρ' ἔτι νύκτωρ
 κῶας ἐλόντες ἀγοιντο παρέκ νόον Αἰήταο.
 Ἐνθ' ἔπος ἦδὲ καὶ ἔργον ὁμοῦ πέλεν ἔσσυμένοισιν.
 Εἰς γάρ μιν βήσαντες ἀπὸ χθονὸς αὐτίκ' ἔωσαν
 105 νῆα· πολλὸς δ' ὄρουμαγδὸς ἐπειγομένων ἐλάττησιν
 ἦεν ἀριστήων· ἢ δ' ἔμπαλιν αἰτσοῦσα
 γαίη χεῖρας ἔτεινεν ἀμήχανος. Αὐτὰρ Ἴησων
 θάρσυνέν τ' ἐπέεσαι, καὶ ἴσχανεν ἀσχαλώωσαν.
 Ἥμος δ' ἀνέρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλλοντο
 110 ἀγρόται, οἵτε κύνεσσι πεποιθότες οὐ ποτε νύκτα
 ἀγχαυρον κνώσσοισιν, ἀλευάμενοι φάος ἠοῦς,
 μὴ πρὶν ἀμαλδύνη θηρῶν στίβον ἠδὲ καὶ ὀδμήν
 θηρείην λευκῆσιν ἐνισκίμψασα βολῆσιν·
 τῆμος ἄρ' Αἰσονίδης κούρη τ' ἀπὸ νηὸς ἔβησαν
 115 ποιήεντ' ἀνά χῶρον, ἵνα κριοῦ καλέονται
 εὐναί, ὅθι πρῶτον κεκμηότα γούνατ' ἔκαμψεν,
 νότοισιν φορέων Μινυήιον υἱ' Ἀθάμαντος.
 Ἐγγυθὶ δ' αἰθαλόεντα πέλεν βωμοῖο θέμεθλα,
 ἐν βά ποτ' Αἰολίδης Διὶ Φυξίῳ εἴσατο Φρίξος,
 120 βέζων κείνο τέρας παγχρύσειον, ὡς οἱ ἔειπεν
 Ἐρμείας πρόφρων ξυμβλήμενος. Ἐνθ' ἄρα τοὺς γε
 Ἄργου φραδομοσύνησιν ἀριστήης μεθέηκαν.
 Τῷ δὲ δι' ἀτραπιτοῖο μεθ' ἱερὸν ἄλσος ἴκοντο,
 φηγὸν ἀπειρεσίην διζήμενω, ἣ ἔπι κῶας
 125 βέβλητο νεφέλη ἐναλίγκιον, ἣτ' ἀνιόντος
 ἡελίου φλογερῆσιν ἐρεῦθεται ἀκτίνεσσιν.
 Αὐτὰρ ὃ ἀντικρὺ περιμήκεα τείνετο δεῖρην
 δεῦς αὐπνοῖσιν προῖδὼν ὄφιν ὀφθαλμοῖσιν

Ter quidem exclamavit, ter autem, hortante coetu,
 Phrontis vicissim reclamavit: interea vero
 heroes ad eam celeribus remigabant remis.
 Nondum retinaculis navis continenti oppositæ
 injectis, celeres in-terram pedes immisit Jason
 alte ex tabulatis: post eum Phrontis et Argus,
 filii duo Phrixi, in-terram desiluerunt: illa igitur hos,
 genua utraque-manu amplexa, affata est:

Me, amici, eripite, miseram, simulque etiam ipsos
 vos Ætææ: etenim prodita sunt
 vos Ætææ: etenim prodita sunt
 omnia omnino, neque ullum remedium superest. Verum
 navi] fugiamus, priusquam iste celeres conscendat equos.
 Dabo vero aureum ego vellus, sopito
 custpde dracone: tu vero deos coram tuis sociis,
 hospes, tuorum promissorum testes, quæ mihi dedisti,
 fac: neque hinc longius profectam
 orbitate cognatorum vituperandam et infamem reddas.

Dixit tristis: valde vero mens Jasonis
 lætata-est: statimque eam ad genua prolapsam
 leniter sublatam amplexus-est et cohortatus:

O bona, Jupiter ipse Olympius testis esto,
 Junoque Pronuba, Jovis conjux, profecto me in-meis
 legitimam te ædibus ducturum-esse uxorem,
 quando in Græcam terram venerimus reversi.

Sic dixit, et manum statim inseruit manui
 dextram: illa eos in sacrum lucum jussit
 navem celerem agere statim, ut adhuc noctu
 vellus captum auferrent contra sententiam Ætææ.
 Tunc dictum factumque simul erat properantibus.
 Nam ea imposita a terra statim depulerunt
 navem: multus autem strepitus incumbentium remis
 erat heroum: illa retro saliens
 versus-terram manus extendit consilii-inops. At Jason
 et animavit verbis, et detinuit morentem.

Quando autem (viri) somnum ab oculis excutiunt
 venatores, qui canibus confisi nunquam nocte
 profunda dormiunt, vitantes lumen auroræ,
 ne prius deleat ferarum vestigia aut etiam odorem
 ferinum, lucidis si-incubuerit radiis:
 eo-tempore Jason et puella e nave egressi-sunt
 herbosum in locum, ubi arietis appellantur
 cubilia, quo-loco primum fessa genua inflexit,
 dorso vehens Minyeum filium Athamantis (Phrixum).
 Prope vero fuliginosa erant aræ fundamenta,
 quam quidem Æolides Jovi Phyxio erexerat Phrixus,
 immolans illud portentum aureum, quemadmodum eum
 jusserat] Mercurius benevole obviam-factus. Ibi igitur illos
 Argi consilio heroes dimiserunt.

Illi vero per semitam ad sacrum nemus venerunt
 fagum ingentem quærentes, in qua vellus
 jacebat, nubi simile, quæ orientis
 solis flammeis rubet radiis.

At ex-adverso longissimum extendebat collum
 acer insomnibus prospiciens draco oculis

- νισσομένους, ροίξει δὲ πελώριον· ἀμφὶ δὲ μακρὰι
 130 ἤϊόνες ποταμοῖο καὶ ἄσπετον ἴαχεν ἄλσος.
 Ἐκλυον οἱ καὶ πολλὸν ἕκασ Τητηνίδος Αἴης
 Κολχίδα γῆν ἐνέμοντο παρὰ προχῆσι Λύκιοι,
 ὅσ' ἀποκιδνάμενος ποταμοῦ κελάδοντος Ἀράξω
 Φάσιδι συμπέρεται ἱερὸν βρόον· οἱ δὲ συνάμφω
 135 Καυκασίην ἄλαδ' εἰς ἐν ἑλαυνόμενοι προχέουσιν.
 Δείματι δ' ἐξέγροντο λεχωίδες, ἀμφὶ δὲ παισὶν
 νηπιάχοις, οἷτε σφιν ὑπ' ἀγκαλίδεσσιν ἴαυον,
 ροίξω παλλομένοις χεῖρας βάλον ἀσχαλώουσαι.
 Ὡς δ' ὅτε τυφομένης ὕλης ὑπερ αἰθαλόεσσαι
 140 καπνοῖο στροφάλιγγες ἀπείριτοι εἰλίσσονται,
 ἄλλη δ' αἰψ' ἑτέρῃ ἐπιτέλλεται αἰὲν ἐπιπρὸ
 νεϊόθεν εἰλίγγοισιν ἐπήροος ἐξανιοῦσα·
 ὧς τότε κείνο πέλωρον ἀπειρεσίας ἐλέλιξεν
 ῥυμβόνας ἀζαλέησιν ἐπηρεφῆας φολίδεσσιν.
 145 Τοῖο δ' ἐλισσομένοιο κατόμματον εἴσατο κούρη,
 ὑπνον ἀοσσηπῆρα, θεῶν ὑπατον, καλέουσα
 ἠδέϊη ἐνοπῆ, θέλξει τέρας· αὔε δ' ἄνοσσαν
 νυκτιπολον, χθονίην, εὐαντέα δοῦναι ἐφορμήν.
 Εἶπετο δ' Αἰσονίδης πεφοβημένος, αὐτὰρ ὅγ' ἦδη
 150 οἴμη θεलगόμενος δολιγὴν ἀνελεύετ' ἄκανθαν
 γηγενέος στείρης, μήκυνη δὲ μυρία κύκλα,
 οἷον ὅτε βληχροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσι
 κύμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 ὑψοῦ σμερδαλέην κεφαλήν μενέαιεν ἀείρας
 155 ἀμφοτέρους ὀλοῆσι περιπτύξαι γένευσσιν.
 Ἦ δέ μιν ἀρκεύθοιο νέον τετμηῶσι θαλλῶ
 βράπτουσ' ἐκ κυκεῶνος ἀκήρατα φάρμακ' αἰοδαῖς
 βραίνε κατ' ὀφθαλμῶν περὶ τ' ἀμφὶ τε νήριτος ὀδμη
 φαριμάκου ὑπνον ἔβαλλε· γένυν δ' αὐτῆ ἐνὶ χώρῃ
 160 ἔθηκεν ἐρεισάμενος· τὰ δ' ἀπείρονα πολλὸν ὀπίσσω
 κύκλα πολυπρέμενοιο δι᾽ ὕλης τετάνυστο.
 Ἔνθα δ' ὁ μὲν χρύσειον ἀπὸ δρυὸς αἴνυτο κῶας
 κούρης κεκλομένης· ἡ δ' ἔμπροσθεν ἐστηυῖα
 φαρμάκω ἔψηγεν θηρὸς κάρη, εἰσόκε δὴ μιν
 165 αὐτὸς ἐὼν ἐπὶ νῆα καλιντροπάασθαι Ἰήσων
 ἦνωγεν, λειπεν δὲ πολύσκιον ἄλσος Ἄρηος.
 Ὡς δὲ σεληναῖην διχομήνιδα παρθένος αἴγλην
 ὑψόθεν ἐξανέγρουσαν ὑπωρόφιον θαλάμοιο,
 λεπταλέω ἐανῶ ὑποίσγεται· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 170 χαίρει δερκομένης καλὸν σέλας· ὧς τότε Ἰήσων
 γηθόσυνος μέγα κῶας εἰς ἐναείρατο χερσίν·
 καὶ οἱ ἐπὶ ξανθῆσι παρητίσιν ἠδὲ μετώπῳ
 μαρμαρυγῇ ληνέων φλογὶ εἴκελον ἴξεν ἔρευθος.
 Ὅσση δὲ βίνδος βοῶς ἦνιος ἡ ἐλάφοιο
 175 γίγνεται, ἦντ' ἀγρῶσται ἀγαυῖνέην καλέουσιν,
 τόσσον ἔην πάντῃ χρύσειον ἐφύπερθεν ἄωτον.
 Βεβρίθει λήνεσσιν ἐπηρεφῆς· ἤλιθα δὲ χθῶν
 αἰὲν ὑπὸ πρὸ ποδῶν ἀμαρύσσετε νισσομένοιο.
 Ἦίε δ' ἄλλοτε μὲν λαϊῶ ἐπιειμένος ὤμῳ
 180 αὐχένος ἐξ ὀπτάοιο ποδηνεκῆς, ἄλλοτε δ' αὐτε
 εἶλει ἀρασσόμενος· περὶ γὰρ δῖεν, ὄφρα εἰ μή τις
 ἀνδρῶν ἠὲ θεῶν νοσφίσσεται ἀντιβολήσας.

venientes, stridebatque horrendum: undique vero longa
 littora fluvii et ingens resonuit nemus.
 Audiverunt, qui etiam admodum procul a-Titania Æa
 Colchicam terram incolabant, ad ostia Lyci,
 qui divertens a-fluvio strepente Araxe
 cum-Phaside conjungit sacrum fluxum: illi autem ambo
 in-Caucasium mare in unum compulsi effluunt.
 Præ-timore autem expergefactæ-sunt puerperæ, infantes-
 que] tenellos, qui ipsis sub ulnis dormiebant,
 sibilo exterritos, manibus amplexæ-sunt tristes.
 Ut vero incensa super silva flammantia
 fumi volumina immensa volvuntur,
 et aliiq statim alii succedit semper ulterius,
 ab-imo vorticibus sublimè erumpens:
 sic tum illud monstrum innumerosolvebat
 tortus, aridis contactos squamis.
 Ei autem se-volventi in-conspectum venit puella,
 somnum opitulatorem, deorum potentissimum, invocans
 suavi voce, ut-deliniret monstrum: inclamavit autem re-
 ginam] noctivagam, subterranean, faustum ut-redderet
 inceptum.] Sequebatur Jason timens, at ille [serpens] jam
 cantu delinitus longam resolvit spinam
 terrigenæ spiræ, et in-longum-extendit innumeros orbes,
 veluti quum in-magnis volvitur æquoribus
 fluctus ater, surdus et strepitum-edens: at tamen
 in-altum horribili capite cupiebat elato
 ambo funestis complecti maxillis.
 Illa vero ipsi, juniperi recens cæso ramo
 illinens ex potione integra medicamina cum-carmine
 destillabat in oculos: undique plurimus odor
 medicaminis somnum circumfudit: maxillas eodem loco
 demisit innixus: sed innumeri longe retrorsum
 orbes arboribus-plenam per sylvam extendebantur.
 Tum ille quidem aureum a quercu deripuit vellus
 puella hortante; hæc vero semper adstans
 medicamine defricuit belluæ caput, usque-dum jam eam
 ipse suam in navem reverti Jason
 juberet, reliquit autem umbrosus nemus Martis.
 Ut vero plenilunii puella lumen
 ex-alto effulgens sub-tecto thalami
 tenui stola excipit; intusque ei animus
 gaudet, quum-conspiciat pulchrum splendorem: sic tum
 Jason] lætus magnum vellus suis sustulit manibus:
 atque ei in flavis genis atque fronte
 fulgore lanarum flammæ similis insedit rubor.
 Quanta vero pellis vaccæ anniculæ aut cervæ
 est, quam quidem venatores achæineam [mollibus pilis
 insignem] appellant,] tantum erat undiquaque auream
 superne vellus.] Grave-erat lanis obsitum: et valde terra
 semper ante pedes præfulgebatur euntis.
 Incessit vero nunc sinistro gestans humero
 collo ex summo ad-pedes-usque-dependens: nunc rursus
 involvit contractatum: valde enim metuit, ne se quis
 hominum deorumve eo privaret occurrens.

- Ἦώς μὲν β' ἐπὶ γαῖαν ἐκίδνατο, τοὶ δ' ἐς ὄμιλον
 ἴξον· θάμβησαν δὲ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες
 185 λαμπόμενον στεροπῆ ἴκελον Διός. Ὄρτο δ' ἕκαστος
 φαῦσαι ἐελδόμενος δέχθαι τ' ἐνὶ χερσὶν ἔησιν.
 Αἰσονίδης δ' ἄλλους μὲν ἐρήτυε, τῷ δ' ἐπὶ φᾶρος
 κάθβαλε νηγάτεον· πρύμνη δ' ἐνεείσατο κούρην
 ἀνθέμενος, καὶ τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσιν ἔειπεν.
 190 Μηκέτι νῦν χάζεσθε, φίλοι, πάτρηνδε νέεσθαι.
 Ἦδη γὰρ χρεῖώ, τῆς εἵνεκα τήνδ' ἀλεγεινὴν
 ναυτιλίην ἐτλημεν διζυῖ μοχθίζοντες,
 εὐπαλέως κούρης ὑπὸ δήνεσι κεκράνανται.
 Τὴν μὲν ἐγὼν ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ' ἄκοιτιν
 195 κουριδίην· ἀτὰρ ὑμεῖς Ἀχαιῶδες οἶά τε πάσης
 αὐτῶν θ' ὑμεῖων ἐσθλὴν ἐπαρωγὸν εὐῶσαν
 σώετε. Δὴ γὰρ που μάλ' ὀτομαί εἴσιν ἐρύξων
 Αἰήτης δμαῶν πόντονδ' ἴμεν ἐκ ποταμοῖο.
 Ἄλλ' οἱ μὲν διὰ νηὸς ἀμοιβαδὶς ἀνέρος ἀνήρ
 200 ἐξόμενος πηδοῖσιν ἐρέσσετε· τοὶ δὲ βοείας
 ἀσπίδας ἡμίσεες, δῆτων θοδὸν ἔχμα βολάων,
 προσχόμενοι νόστω ἐπαμύνετε. Νῦν δ' ἐνὶ χερσὶν
 παιδᾶς ἐοὺς πάτρην τε φίλην γεραροῦς τε τοκῆας
 ἴσχομεν· ἡμετέρῃ δ' ἐπερείδεται Ἑλλὰς ἐφορμῇ
 205 ἢ ἐκατηφείην, ἣ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι.
 Ὡς φάτο· δῶνε δὲ τεύχε' ἀρήϊα· τοὶ δ' ἰάχθησαν
 θεσπέσιον μεμαῶτες. Ὁ δὲ ξίφος ἐκ κολοῖο
 πασσάμενος πρυμναῖα νεὰς ἀπὸ πείσματ' ἔκοψεν.
 Ἄγχι δὲ παρθενικῆς κεκορυθμένος ἰθυντῆρι
 210 Ἀγκαῖω παρέβασκεν· ἐπέιγετο δ' εἰρεσίῃ νηῦς
 σπερχομένην ἄμοτον ποταμοῦ ἄφαρ ἐκτὸς ἐλάσσαι.
 Ἦδη δ' Αἰήτη ὑπερήγορι πᾶσι τε Κόλχοις
 Μηδείης περίπυστος ἔρωσ καὶ ἔργα τέτυκτο.
 Ἔς δ' ἀγορῆν ἀγέροντ' ἐνὶ τεύχεσιν· ὅσσα τε πόντου
 215 κύματα χειμερίοιο κορύσσεται, ἐξ ἀνέμοιο,
 ἣ ὅσα φύλλα χαμαῖζε περικλαδέος πέσεν ὕλης
 φυλοχόφῃ ἐνὶ μνηί· τίς ἂν τάδε τεκμήρηαιτο;
 ὣς οἱ ἀπειρέσιιο ποταμοῦ παρεμέτρειον ὄχθας,
 κλαγγῇ μαιμώνωντες· ὁ δ' εὐτύκῳ ἐνὶ δίφρῳ
 220 Αἰήτης ἵπποισι μετέπρεπεν, οὓς οἱ ὄπασσεν
 Ἥλιος, πνοιῆσιν ἐειδομένους ἀνέμοιο·
 σκαῖῃ μὲν β' ἐνὶ χειρὶ σάκος δινωτῶν ἀείρων,
 τῇ δ' ἑτέρῃ πεύκην περιμήχεα· πὰρ δὲ οἱ ἔγχος
 ἀντικρὺ τετάνυστο πελώριον. Ἦνία δ' ἵπτων
 225 γένοτο χεροῖν Ἀψυρτος. Ὑπεκπρὸ δὲ πόντον ἔταμνεν
 νηῦς ἥδη κρατεροῖσιν ἐπειγομένη ἐρέτησιν
 καὶ μεγάλου ποταμοῖο καταβλώσκοντι βρεῖθρῳ.
 Αὐτὰρ ἀναξ ἄτη πολυπήμονι χεῖρας ἀείρας
 Ἥλιον καὶ Ζῆνα, κακῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων,
 230 κέκλετο· δεινὰ δὲ παντὶ παρασχεδὸν ἤπιε λαῶ·
 Εἰ μὴ οἱ κούρην αὐτάγρετον ἣ ἀνά γαῖαν,
 ἣ πλωτῆς εὐρόντες ἔτ' εἰν ἄλλος οἶδματι νῆα
 ἄξουσιν, καὶ θυμὸν ἐντιπλήσει μενεαίνων
 τίσασθαι, τάδε πάντα δαήσονται κεφαλῆσιν
 235 πάντα χόλον καὶ πᾶσαν ἐγὼν ὑποδέγμενοι ἄτην.
 Ὡς ἔφατ' Αἰήτης· αὐτῷ δ' ἐνὶ ἤματι Κόλχοι

Aurora jam in terram diffundebatur, quum illi ad
 cœtum] venirent : stupuerunt vero juvenes magno vellere
 conspecto] splendente, fulmini Jovis simili. Accessit au-
 tem quisque] attingere cupiens et recipere manibus suis.
 Jason vero reliquos prohibuit, huic (*velleri*) autem pallium
 injectit recens-factum ; inque puppi *id* collocavit puellam
 apponens, atque tale verbum ad omnes locutus-est :

Non-amplius nunc dubitate, amici, in-patriam redire.

Jam enim res, cujus causa hanc molestam
 navigationem suscepimus, ærumnis couflictantes,
 facile puellæ ex consiliis peracta-est.

Hanc ego lubentem abducam domum conjugem
 legitimam : at vos *eam*, Achaïæ utpote omnis
 vestrumque ipsorum bonam adjutricem,
 servate. Etenim, *id quod* valde suspicor, aderit prohibi-
 turus] Æetes, cum-multitudine in-mare exire e fluvio.

Itaque alii navem, alternatim viro vir
 assidens, remis agite : alii bubulos
 clypeos, *et quidem* dimidia pars, hostilium promptum mu-
 nimen ictuum,] prætendentes, reditum defendite. Nunc
 enim-in manibus] liberos nostros, patriamque caram, et
 venerandos parentes] tenemus : nostro vero innititur Græ-
 cia incepto,] aut ignominiam, aut etiam magnam gloriam
 ut-reportet.] Sic dixit, et induit arma bellica : hi fremuerunt.
 valde cupientes. Ille ense ex vagina
 extracto in-puppi navis-retinacula abscidit.

Sed prope puellam armatus gubernatori
 Ancæo adstitit : urgebatur autem remigio navis,
 festinantibus *iis* continuo e fluvio statim *eam* propellere.

Jam vero Æetæ superbo et omnibus Colchis
 Medææ innotuerant amor et facinora.

In concionem igitur conveniebant armati : et quot maris
 fluctus hiberno excitantur vento,
 aut quot folia in-terram ex-ramosa decidunt silva,
 quo-fovia-delabuntur mense : (quæ quis conjectura-asse-
 quatur ?) sic illi (*Colchi*) innumeri fluvii præterierunt ri-
 pas,] cum-clangore delati : at bene-constructo in curru
 Æetes equis splenduit, quos ei dederat
 Sol, flatibus similes venti,

læva quidē manu scutum orbiculare tenens,
 altera autem piceam (*facem*) prælongam : juxta eum hasta
 omnino extendebatur ingens. Habenas autem equorum
 tenebat manibus Absyrus. At longius mare secabat
 navis jam, validis compulsa remigibus
 magnique fluvii decurrente fluxu.

At rex propter-calamitatem gravissimam manibus sublatis
 Solem et Jovem, malorum testes facinorum,
 invocavit, ac dira omni statim denunciavit populo :

Nisi ipsi filiam captam aut ad terram,
 aut navigabilis deprehensa in maris fluctu navi,
 adducturi-sint, atque animo *suo se* satisfacturum-esse cu-
 pientem] ulcisci, hæc omnia *illos* (*Colchos*) experturos-esse
 capitibus *suis*,] omnem iram et omnem suam subituros
 pœnam.] Sic dixit Æetes : illo-ipso autem die Colchi

νῆας τ' εἰρούσαντο καὶ ἄρμενα νηυσὶ βάλοντο,
 αὐτῷ δ' ἤματι πόντον ἀνήϊον· οὐδέ κε φαίης
 τόσσον νηήτην στόλον ἔμμεναι, ἀλλ' οἰωνῶν
 215 Ἰλαδὸν ἄσπετον ἔθνος ἐπιβρομέειν πελάγεσσιν.
 Οἱ δ' ἀνέμου λαυφηρὰ θεῆς βουλῆσιν ἀέντος
 Ἥρης, ὄρρ' ὄκισσα καχὸν Πελῖαο δόμοισιν
 Αἰαίῃ Μήδεια Πελασγίδα γαῖαν ἱκῆται,
 ἧοὶ ἐνὶ τριτάτῃ πρυμνήσια νηὸς ἔδθησαν
 215 Παφλαγόνων ἀκταῖσι πάροισι' Ἄλυος ποταμοῖο.
 Ἥ γὰρ σφ' ἔλαποβάντας ἀρέσσασθαι θυέεσσιν
 ἠνώγει Ἐκάτην. Καὶ δὴ τὰ μὲν, ὅσσα θυηλὴν
 κούρη πορσανέουσα τιτύσχετο, μήτε τις ἴστωρ
 εἴη, μήτ' ἐμὲ θυμὸς ἐποτρύνειεν ἀείδειν.
 220 Ἄζομαι αὐδῆσαι· τό γε μὴν ἔδος ἐξέτι κείνου,
 ὃ βᾶ θεᾶ ἥρωες ἐπὶ ρηγμῖσιν ἔδειμαν,
 ἀνδράσιν ὀψιγόνοισι μένει καὶ τῆμος ἰδέσθαι.
 Αὐτίκα δ' Αἰσονίδης ἐμνήσατο, σὺν δὲ καὶ ὄλλοι
 ἥρωες, Φινῆος, ὃ δὴ πλόον ἄλλον ἔειπεν
 225 ἐξ Αἴης ἔσσεσθαι· ἀνώϊστος δὲ τέτυκτο
 πᾶσιν βιώς. Ἄργος δὲ λιλαιομένοισι ἀγόρευσεν.
 Νισσόμειθ' Ὀρχομενὸν, τὴν ἔγχευεν ὕμμι περῆσαι
 νημερτῆς ὄδε μάντις, ἔτω ξυνέβητε πάροισιν.
 Ἔστιν γὰρ πλόος ἄλλος, ὃν ἀθανάτων ἱερῆες
 230 πέφραδον, οἱ Θήβης Τριτωνίδος ἐκγεγάσιν.
 Οὐπω τεύρεα πάντα, τάτ' οὐρανῷ ἐλλίσσονται,
 οὐδέ τί πω Δαναῶν ἱερὸν γένος ἦεν ἀκοῦσαι
 πευθομένοισι· οἳοι δ' ἔσαν Ἀρχάδες Ἀπιδανῆες,
 235 Ἀρχάδες, οἱ καὶ πρόσθε Σεληναιῆς ὑδέονται
 ζῶειν, φηγὸν ἔδοντες ἐν οὐρεσιν· οὐδὲ Πελασγίς
 γῶν τότε κυδαλίμοισιν ἀνάσσετο Δευκαλίδῃσιν,
 ἦμος θτ' ἠερίη πολυλήϊος ἐκλήϊστο
 μήτηρ Αἴγυπτος προτερηγενέων αἰζῆων,
 καὶ ποταμὸς Τρίτωνος εὐβόρος, ᾧ ὑπο πᾶσα
 240 ἄρδεται ἠερίη· Διόθεν δέ μιν οὐ ποτε δευεῖ
 ὄμβρος· ἄλις προγοῆσι δ' ἀνασταχύουσι ἄρουραι.
 Ἔνθεν δὴ τινα φασι πέριξ διὰ πᾶσαν ἰδέουσαι
 Εὐρύπτην Ἀσίην τε, βίη καὶ κάρτει λαῶν
 σφωϊτέρων θάρσει τε πεποηότα· μυρία δ' ἄσθη
 245 νάσσατ' ἐποικόμενος, τὰ μὲν ἦ ποθι ναιετάουσιν,
 ἧὲ καὶ οὐ· πούλις γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών.
 Αἰτᾶ γε μὴν ἔτι νῦν μένει ἔμπεδον οἰωνοί τε
 τῶνδ' ἀνδρῶν, οὓς ὅς γε καθίστατο ναίμεν Αἴαν.
 Οἱ δὴ τοι γραπτὸς πατέρων ἔθεν εἰρόνται
 250 κύρβιας, οἷς ἐνὶ πᾶσαι δδοὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
 ὑγρῆς τε τραφερῆς τε πέριξ ἐπινησομένοισιν.
 Ἔστι δὲ τις ποταμὸς, ὑπατον κέρας Ὠκεανοῖο,
 εὐρύς τε προβαλὺς τε καὶ δικάδι νηὶ περῆσαι·
 Ἴστρον μιν καλέοντες ἐκάς διετεμῆραντο·
 255 ὃς δὴ τοι τεῖος μὲν ἀπείρονα τέμνετ' ἄρουραν
 εἰς οἶος· πηγῆν γὰρ ὑπὲρ πνοιῆς Βορέου
 Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσιν ἀπόπρωθι μορμύρονσιν.
 Ἄλλ' ὀπότεν Ὀρχοκῶν Σκυθῶν τ' ἐπιβήσεται οὐρους,
 ἔνθα διγῆ τὸ μὲν ἔνθα μετ' Ἴονίην ἄλα βάλλει
 260 τῆλ' ὕδωρ, τὸ δ' ὄπισθε βαθὺν διὰ κόλπον ἱσησιν

et naves deduxerunt, et vela navibus imposuerunt,
 eodemque die mare ingressi sunt : nec diceres
 tantas navales copias esse, sed avium
 turmatim infinitum genus infremere maribus.
 Illi (*Argonautæ*) vento vehementer deæ consilii spi-
 rante,] Junonis, ut celerrime exitium Pelia adibus,
 Colchica Medea, in-Pelasgicam terram veniret,
 aurora tertia retinacula navis alligarunt
 Paphlagonum littoribus, ante Halyn fluvium.
 Hæc enim ipsos egressos placare sacris
 jussit Hecaten. Atqui illorum, quæ sacrificium
 puella instructura paravit, nec quis conscius
 sit, nec me animus impellat ut-canam ea.
 Vereor effari. At sedes (*delubrum*) etiamnum-ex illo tem-
 pore,] quam quidem deæ heroes in littoribus exstruxerunt,
 viris posteris manet vel hodie visenda.
 Statim vero Jason recordatus-est, cumque eo et reliqui
 heroes, Phinei, qui navigationem aliam dixerat
 ex Colchide fore : ignota vero erat
 omnibus omnino. Argus igitur ad eos cupientes *cognoscere*
 dixit :] Proficiscimur Orchomenum, quam jussit vos petere
 veridicus ille vates, quem convenistis olim.
 Est enim navigatio alia, quam immortalium sacerdotes
 monstrarunt, qui Theba Tritonia orti-sunt.
 Nondum sidera omnia, quæ in-cælo voluntur,
 neque jam Danaorum sacram gentem licebat audire
 quærentibus : soli erant Arcades Apidanenses,
 Arcades, qui etiam ante Lunam narrantur
 vixisse, glandibus vescentes in montibus : neque Pelasgica
 terra tum a-gloriosis regnabatur Deucalidis,
 quando nigra segetibus-abundans celebrabatur
 Ægyptus mater antiquissimorum juvenum,
 et fluvius Tritonis bene-fluens, quo tota
 rigatur terra illa nigra : a-Jove enim eam nunquam irrigat
 imber : satis inundationum-ope fruges-emittunt arva.
 Inde igitur quendam dicunt per omnem circumiisse
 Europam et Asiam, robori et viribus militum
 suorum et fortitudini confisum : innumeras autem urbes
 incolis-frequentavit obiens, quæ aut alicubi incoluntur,
 aut etiam non : satis enim multa interest annorum-series.
 Ea tamen etiamnum manet constanter, nepotesque
 illorum hominum, quos ille considerare-jussit habitaturos
 Æam.] Qui quidem scriptos patrum suorum servant
 cippos, in quibus omnes viæ et limites insunt
 et maris et terræ circumquaque proficiscentibus.
 Est vero quidam fluvius, ultimum cornu Oceani,
 et latus, et profundus, etiam onerariæ navi trajiciendus.
 Istrum eum appellantes procul indicarunt :
 qui quidem aliquamdiu immensam secat terram
 unus solus : fontes enim ultra flatum Boreæ
 Ripeis in montibus procul murmurant.
 At quando Thracum Scytarumque intrat fines,
 tum divisim, partim ibi in Ionium mare emittit
 procul aquam, partim pone profundum per sinum mittit,

σχιζόμενος πόντου Τρινακρίου εἰσανέχοντα,
γαίῃ δὲ ὑπετέρῃ παρακέκλιται, εἰ ἐτεδὸν δὴ
ὑπετέρης γαίης Ἀχελώϊος ἐξανήσιν.

295 Ὡς ἄρ' ἔφη· τοῖσιν δὲ θεὰ τέρας ἐγγυάλισεν
αἴσιον, ᾧ καὶ πάντες ἐπευφήμησαν ἰδόντες
στέλλεσθαι τήνδ' οἶμον. Ἐπιπρὸ γὰρ ὀλκὸς ἐτύχθη
οὐρανίης ἀκτίνος, ὅπῃ καὶ ἀμεύσιμον ἦεν.

Γηθόσουνοι δὲ Λύκοιο κατ' αὐτόθι παῖδα λιπόντες
λαίφεισι πεπταμένοισιν ὑπεῖρ ἅλα ναυτίλλοντο,
300 οὐρεα Παφλαγώνων θηγέμενοι. Οὐδὲ Κάραμβιν
γνάμψαν, ἐπεὶ πνοιαὶ τε καὶ οὐρανίου πυρὸς αἴγλη
μεῖνεν, ἕως Ἴστριοι μέγαν ῥόον εἰσαφίκοντο.

Κόλχοι δ' αὐτ' ἄλλοι μὲν, ἐτάσια μαστεύοντες,
Κυανέας Πόντοιο διέκ πέτρας ἐπέρησαν·

305 ἄλλοι δ' αὖ ποταμὸν μετεκίαθον, οἷσιν ἄνασεν
Ἄψυρτος, Καλὸν δὲ διὰ στόμα πεῖρε λιασθείς.
Τῷ καὶ ὑπέφθη τούς γε, βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γαίης,
κόλπῳ ἔσω πόντοιο πανέσχατον Ἴονίῳ.

Ἴστρω γάρ τις νῆσος ἐέργεται οὖνομα Πεύκη,
310 τριγλώχιν, εὖρος μὲν ἐς αἰγιαλοὺς ἀνέχουσα,
στεινὸν δ' αὖτ' ἀγκῶνα ποτὶ ῥόον· ἀμφὶ δὲ δοιαὶ
σχιζονται προχοαί. Τὴν μὲν καλέουσιν Νάρηκος·
τὴν δ' ὑπὸ τῇ νεάτῃ, Καλὸν στόμα. Ἰῆ δὲ διαπρὸ
Ἄψυρτος Κόλχοι τε θυώτερον ὠρμήθησαν·

315 οἱ δ' ὑψοῦ νήσοιο κατ' ἀμροτάτης ἐνέοντο
τηλόθεν. Εἰαμεναῖσι δ' ἐν ἄσπετα πῶεα λείπον
ποιμένες ἀγραυλοὶ νηῶν φόβῳ, οἷά τε θῆρας
δοσόμενοι πόντου μεγακίττος ἐξανιόντας.

Οὐ γὰρ πω ἄλλας γε πάρος ποθὶ νῆας ἴδοντο
320 οὐτ' οὖν Ὀρηΐξιν μιγάδες Σκύθαι, οὔτε Σίγυνοι,
οὐτ' αὖ Γραυκένιοι, οὐθ' οἱ περὶ Λαύριον ἦδη
Σίνδοι ἐρημαῖον πεδίον μέγα καιετάντες.

Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἄγγουρον ὄρος, καὶ ἄπωθεν ἐόντα
Ἄγγούρου ὄρεος σκόπελον παρὰ Καυλιακοῖο,
325 ᾧ περὶ δὴ σχίζων Ἴστρος ῥόον ἐνθα καὶ ἐνθα
βάλλει ἄλῶς πεδίον τε τὸ Λαύριον ἡμείψαντο.

Δὴ βὰ τότε Κρονίην Κόλχοι ἄλαδ' ἐκπρομολόντες
πάντη, μὴ σφε λάθοιεν, ὑπετμήξαντο κελεύθους.

Οἱ δ' ὅπιθεν ποταμοῖο κατήλυθον, ἐκ δ' ἐπέρησαν
330 δοιάς Ἀρτέμιδος Βρυγητέας ἀγγόθι νήσους.

Τῶν δ' ἦτοι ἐτέρῃ μὲν ἐν ἱερὸν ἔσκεν ἔδεθλον·
ἐν δ' ἐτέρῃ, πληθὺν πεφυλαγμένοι Ἄψυρτοιο,
βαῖνον· ἐπεὶ κείνας πολέων λίπον ἐνδοθὶ νήσους
αὐτῶς ἀζόμενοι κούρην Διός· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι

335 στεινόμεναι Κόλχοισι πόρους εἵρυντο θαλάσσης.
Ὡς δὲ καὶ εἰς ἄλλας πληθὺν λίπον ἀγγόθι νήσους
μέσφα Σαλαγκῶνος ποταμοῦ καὶ Νέστιδος αἴης.

Ἐνθα κε λευγαλή Μινυαὶ τότε δηϊότητι
παυρότεροι πλεόνευσιν ὑπέκιαθον· ἀλλὰ πάροιθεν

340 συνθεσὶν μέγα νεῖκος ἀλευάμενοι ἐτάμοντο,
κῶας μὲν χρύσειον, ἐπεὶ σφίσιν αὐτὸς ὑπέστη
Διήτης, εἰ κείνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους,
ἔμπεδον εὐδικίῃ σφέας ἐξέμεν, εἴτε δόλοισιν,
εἴτε καὶ ἀμφοδίην αὐτῶς ἀέκοντος ἀτηρῶν·

divisus, mari Trinacrio (*Siculo*) imminentem,
quod terrae vestrae adjacet, si vere quidem
ex-vestra terra Achelous erumpit.

Sic igitur dixit: his autem dea omen exhibuit
faustum, quo etiam omnes acclamantem conspecto,
navigandum-esse hac via. Longo-tractu enim sulcus exstitit
caelestis radii, qua-via etiam incidendum esset.

Laeti vero Lyei filio ibi relicto
velis passis super mare vecti-sunt,
montes Paphlagonum contuiti. Neque Carambin
circumvecti-sunt, quoniam et venti, et caelestis ignis flama] manserunt, donec Istri magnum flumen attigissent.

Colchi igitur alii quidem, frustra quaerentes,
per Cyaneas ex Ponto rupes exierunt:
alii contra ad fluvium contenderunt, quibus praerat
Absyrtus; is Calon (*Pulchrum*) per ostium (*Istri*) transiit
ablatus.] Quare etiam prior-venit istis (*Argonautis*),
trajiciens cervicem terrae,] sinum in ultimum maris Ionii.

Istro enim insula quaedam circumcluditur, nomine Peuce,
triangularis, latitudinem quidem ad littus protendens,
sed angustum cubitum ad fluvium: circum duo
separantur ostia: alterum appellat Narecis,
alterum sub ima-parte Calon ostium. Huc igitur
Absyrtus Colchique velocius proruperunt.

Illi vero (*Argonautae*) altius insulam ad summam tendebant] procul. At in irriguis-pratis innumeras pecudes reliquerunt] pastores agrestes navium metu, veluti belluas spectantes ex-mari cetis-referto prodeuntes.

Neque enim unquam marinas antea naves viderant,
nec Thracibus permixti Scythae, nec Sigyni,
nec Graucenii, nec qui per Laurium jam Sindi
desertum campum vastumque habitabant.

At deinde Angurum montem, et procul situm ab-Anguro monte scopulum Cauliaci,
circa quem Ister scindens fluxum huc atque illuc mittit in-mare, campumque Laurium praeterierant.

Tum Saturnium Colchi in mare egressi undiquaque,
ne ipsos laterent (*Argonautae*), praeciderunt vias.] Illi pone fluvium venerunt, et accesserunt
ad-duas Dianae Brygeas prope insulas.

Quarum in altera quidem sacrum erat delubrum; in alteram vero,
multitudinem vitantes Absyrti, escenderunt: quoniam illas intra multas reliquerant
Colchi insulas] sic (*vacuas*) reveriti filiam Jovis: sed reliquae refertae Colchis,
itineria praecludebant maris.

Ita etiam in aliis copias reliquerant prope insulis usque-ad Salanconem fluvium et Nestidem terram.

Ibi tristi Minyae tum proelio pauciores pluribus succubissent: sed antea pactum,
magno certamine vitato, inierunt.

Vellus quidem aureum, quoniam iis ipse pollicitus-erat
Aetes, si illi perficerent labores, semper jure ipsos habituros-esse, sive dolis
sive etiam palam ita invito *illo* potiti-essent:

- 348 αὐτὰρ Μήδειαν γε, τὸ γὰρ πέλεν ἀμφήριστον,
παρθέσθαι κούρη Λητωίδι νόσφιν ὀμίλου,
εἰσόχε τις δικάσῃσι θεμιστοῦχον βασιλῆον,
εἶτε μιν εἰς πατρός χρεῖδι δόμον αὐτίς ἰκάνειν,
εἶτε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἀριστήεσσι ἐπεσθαι.
- 350 Ἔνθα δ' ἐπειτὰ ἔκασαν νόψι πεμπάσσατο κούρη,
δὴ βρά μιν ὄξειαι κραδίην ἐλέλιξαν ἀνία
νωλεμές· αἶψα δὲ νόσφιν Ἰήσονα μούνον ἐταίρων
ἐκπροκαλεσσαμένη ἄγεν ἄλλυδις, ὄφρ' ἑλίασθεν
πολλὸν ἐκάς, σπονόνετα δ' ἐνωπαδὶς ἔκφατο μῦθον.
- 355 Αἰσονίδα, τίνα τήνδε συναρτύνασθε μενοιήν
ἀμφ' ἐμοί; ἡς σε πάγχυ λαθιροσύνας ἐνέηκον
ἀγλαΐαι, τῶν δ' οὐ τι μετατρέψῃ, ὅσσ' ἀγόρευες
χρεῖοι ἐνισχόμενος; ποῦ τοι Διὸς Ἰκεῖοιο
ἔρκια; ποῦ δὲ μελιχραὶ ὑποσχεσίαι βεβάασιν;
- 360 ἦς ἐγὼ οὐ κατὰ κόσμον ἀναιδήτω ἰότητι
πάτρην τε κλέα τε μεγάρων αὐτούς τε τοκῆας
νοσφισάμην, τά μοι ἦεν ὑπέρατα· τηλόθι δ' οἴη
λυγρῆσιν κατὰ πόντον ἄμ' ἀλυκόνεσσι φορεῦμαι
σῶν ἔνεκεν καμάτων, ἵνα μοι σόος ἀμφί τε βουστὶν
- 365 ἀμφί τε Γηγενέεσσιν ἀναπλήσειας ἀέθλουσ.
Ἵστατον αὖ καὶ κῶας, ἐφ' ᾧ πλόος ὕμμιν ἐτύχθη,
εἶλες ἐμῆ ματίη· κατὰ δ' οὐλοδὸν αἴσχος ἔχευα
θηλυτέρας. Τῷ φημί τεη κούρη τε δάμαρ τε
αὐτοκασιγνήτη τε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἐπεσθαι.
- 370 Πάντη νυν πρόφρων ὑπερίστασο, μηδέ με μούνην
σεῖο λίπης ἀπάνευθεν, ἐποικόμενος βασιλῆας.
Ἄλλ' αὐτίως εἴρυσο· δίκη δέ τοι ἔμπεδος ἔστω
καὶ θέμις, ἣν ἄμφω συναρέσσαμεν· ἡ σύ γ' ἔπειτα
φασγάνῳ αὐτίκα τόνδε μέσον διὰ λαιμὸν ἀμῆσαι,
- 375 ὄφρ' ἐπίηρα φέρωμαι εὐκότα μαργοσύνησιν.
Σχετλίη, εἴ κεν δὴ με κασιγνήτοιο δικάσῃ
ἔμμεναι οὗτος ἀνάξ, τῷ ἐπίσχετε τάσδ' ἀλεγεινὰς
ἄμφω συνθεσίας, πῶς ἴξομαι ὄμματα πατρός;
ἡδὲ μάλ' εὐκλειῆς; τίνα δ' οὐ τίσιν ἡδὲ βαρεΐαν
- 380 ἄτην οὐ σμυγερώς δεινὸν ὕπερ, οἴα ἔοργα,
ὀτλήσω; οὐ κεν θυμηδὰ νόσον ἔλοιο.
Μὴ τόγε παμβασιλεια Διὸς τελέσειεν ἄκοιτις,
ἧ ἐπικυδιάεις. Μνήσαιο δὲ καὶ ποτ' ἐμῆο,
στρευγόμενος καμάτοισι· δέρος δέ τοι ἴσον ὀνείροις
- 385 οἴχοιτ' εἰς ἔρεβος μεταμῶνιον. Ἐκ δέ σε πάτρης
αὐτίκ' ἐμαί σ' ἐλάσειαν Ἐρινύες· οἷα καὶ αὐτῇ
εἴη πάθον ἀτροπήη. Τὰ μὲν οὐ θέμις ἀκράαντα
σὴν γαίη πεσέειν. Μάλα γὰρ μέγαν ἤλιτες ὄρκον,
νηλέες· ἄλλ' οὐ θῆν μοι ἐπιλλίζοντες ὀπίσσω
- 390 δὴν ἔσσεσθ' εὐχλοιο ἔκχρη γε συνθεσιάων.
Ὡς φάτ' ἀναξείουσα βαρὺν χόλον· ἴετο δ' ἧ γε
νῆα καταφλέξει διὰ τ' ἔμπεδα πάντα κεάσσαί,
ἐν δὲ πεσεῖν αὐτῇ μαλερῆι πυρί. Τοῖα δ' Ἰήσων
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ὑποδδείσας προσέειπεν.
- 395 Ἴσχεο, δαυμονίη· τὰ μὲν ἀνδάνει οὐδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Ἄλλὰ τιν' ἀμβολίην διζήμεθα δηϊότητος,
ὅσσον δυσμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδμεν
εἵνεκα σεῦ. Πάντες γὰρ, ὅσοι χλόνα τήνδε νέμονται,

at Medeam (hoc enim erat controversum)

deponendam-esse apud-filiam Latonæ seorsum a-cœtu,
dum quis judicet justorum regum,
utrum eam in patris oporteat domum reverti,
an in Græcam terram heroas sequi.

Ibi quum cuncta mente perpenderit puella,
sane ejus acerbæ animum exercuerunt curæ
indesinenter: statim vero seorsum Jasonem solum a-sociis
sevocatum duxit in-alium-locum, donec abessent
longissime, flebilemque coram edidit sermonem:

Jason, quamnam hanc iniustis sentiam
de me? num te omnino oblivioni immisit
fortuna-secunda, neque eorum quidquam curas, quæ dixisti
necessitate irretitus? ubinam Jovis supplicum-præsidis
jusjurandum? quo blanda promissa abierunt?
ob-quæ ego indecenter, impudente animo,
patriam et splendorem palatii, et ipsos parentes
deserui, quæ mihi erant summa: proculque sola
tristibus per mare cum alcyonibus feror
tuorum causa laborum, ut mihi salvus cum tauris
et cum gigantibus perficeres certamina.

Postremo etiam vellus, ob quod navigatio a-vobis sus-
cepta-est, cepisti mea temeritate: ingens vero dedecus
affudi] feminis. Quare dico me, tuam et puellam et conju-
gem] et sororem, in Græciam te comitari.

Omnino igitur benevolus defende, neve me solam
sine te relinquis, accedens ad-reges.

Verum ita tuere: jus vero tibi sanctum sit
et lex, in-quam ambo consensimus: aut tu deinde
ense statim hoc medium jugulum disseca,
ut pretium auferam conveniens stultitiæ.

O me miseram, si jam me fratris judicaverit

esse ille rex, cui committitis hæc tristia
ambo pacta, quomodo in-conspectum veniam patris?
num admodum gloriosa? quam vero non poenam vel gravem]
calamitatem non misere, propter facinora, quæ pa-
travi,] perferam? non jucundum reditum habueris.

Ne hoc regina Jovis ratum-faciat conjux,
qua gloriaris. Memineris vero etiam aliquando mei
confectus ærumnis: vellus autem tibi, velut somnia,
abeat in tartara vanum! Te vero ex patria,
statim meæ te expellant Furix: quod et ipsa
tua passa-sum perversitate. Hæc non fas est irrita
in terram cadere. Admodum enim magnum violasti jusju-
randum] crudeliter; at non tamen mihi illudentes in-
posterum] diu eritis quieti, pactorum causa.

Sic dixit, effervescere-faciens gravem iram, cupiitque
illa] navem comburere, et firma omnia dissipare,
atque irruere ipsa in furentem ignem. Ita autem Jason
blandis verbis, metuens-nonnihil, allocutus est:

Cohibe-te, o bona, illa nec mihi ipsi placent.

Sed aliam dilationem quærimus pugnx,
quanta hostilium virorum nubes undique circumstat,
tua causa. Omnes enim, quotquot terram hanc incolunt,

Ἀψύρτῳ μεμάσιν ἀμυνόμεν, ὄφρα σε πατρὶ
 400 οἶά τε ληϊσθεῖσαν ὑπότροπον οἶκαδ' ἄγοιτο.
 Ἀυτοὶ δὲ στυγερῶ κεν ὀλοίμεθα πάντες ὀλέθρῳ,
 μίξαντες δαῖ χεῖρας· ὅ τοι καὶ ῥίγιον ἄλλος
 ἔσσειται, εἴ σε θανόντες ἔλωρ κείνοισι λίποιμεν.
 Ἦδε δὲ συνθεσὴν κρανέει δόλον, ᾗ μιν ἐς ἄτην
 405 βήσομεν. Οὐδ' ἂν δμῶς περυναϊέται ἀντιόωσιν
 Κόλχοις ἦρα φέροντες ὑπὲρ σέο νόσφιν ἀνακτος,
 ὅς τοι ἀσοσητήρ τε κασίγνητός τε τέτυκται·
 οὐδ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπέϊξω μὴ πτολεμίξειν
 ἀντιόωσιν, ὅτε μὴ με διῆς εἰῶσι νέσθαι.
 410 Ἴσκειν ὑποσαίνων· ἡ δ' οὐλοὸν ἔκρατο μῦθον.
 Φράζέο νυν. Χρεῦδ' γὰρ ἀεικελίωσιν ἐπ' ἔργοις
 καὶ τόδε μητίσασθαι, ἐπεὶ τοιπρῶτον ἀάσθη
 ἀμπακίη, θεοθεν δὲ κακὰς ἤνυσσα μενοιάς.
 Τύνη μὲν κατὰ μῶλον ἀλέξσο δούρατα Κόλχων·
 415 αὐτὰρ ἐγὼ κείνῳ γε τεὰς ἐς χεῖρας ἰκέσθαι
 μειλίξω· σὺ δὲ μιν φαιδροῖς ἀγαπάξσο δώροισι·
 εἴ κέν πως κήρυκας ἀπερχομένους πεπιθόμι
 οἴσθην οἷον ἐμοῖσι συναροθιῆσαι ἐπέεσσιν.
 Ἔνθ' εἴ τοι τόδε ἔργον ἐφανδάνει, οὐ τι μεγαίρω,
 420 κτεινέε τε καὶ Κόλχοισιν ἀείρεο διηότητα.
 Ὡς τῷ γε ξυμβάντε μέγαν δόλον ἤρτύναντο
 Ἀψύρτῳ, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήϊα δῶρα,
 οἷς μετὰ καὶ πέπλον δόσαν ἑρῶν Ὑψιπυλείης
 πορφύρεον. Τὸν μὲν ῥα Διωνύσῳ κάμον αὐτὰι
 425 Δίη ἐν ἀμφιάλῳ Χάριτες θεαί· αὐτὰρ ὁ παιδί
 δῶκε Θῶαντι μεταυτίς· ὁ δ' αὖ λίπεν Ὑψιπυλείη·
 ἡ δ' ἔπορ' Αἰσονίδῃ πολέσιν μετὰ καὶ τὸ φέρεσθαι
 γλήνεσιν εὐεργὲς ξεινήϊον. Οὐ μιν ἀφάρσων,
 οὔτε κεν εἰσορόων γλυκὺν ἕμερον ἐμπλήσειας.
 430 Τοῦ δὲ καὶ ἀμβροσίῃ ὀδμῇ πέλεν ἐξέτι κείνου,
 ἐξ οὗ ἀναξ αὐτὸς Νυσηῖος ἐγκατέλεσχετο
 ἀροχάλιξ οἴνω καὶ νέκταρι, καλὰ μεμαρπῶς
 στήθεα παρθενικῆς Μινωίδος, ἣν ποτε Θησεὺς
 Κνωσσῶθεν ἐσοπομένην Δίη ἐνὶ κάλλιπε νήσῳ.
 435 Ἦ δ' ὅτε κηρύκεσσιν ἐπεξυνώσατο μύθους,
 θελγέμεν, εὐτ' ἂν προῖτα θεᾶς περὶ νηὸν ἴκηται
 συνθεσὴν, νουκτός τε μέλαν κλέφας ἀμφιβάλῃσιν,
 ἐλθέμεν, ὄφρα δόλον συμφράσσειται, ὡς κεν ἐλοῦσα
 χρύσειον μέγα κῶας ὑπότροπος αὖτις ὀπίσσω
 440 βαίη ἐς Αἰθήταο δόμοις· πέρι γάρ μιν ἀνάγκη
 υἱῆς Φριξοῖο δόσαν ξεινοῖσιν ἄγεσθαι·
 τοῖα παραιφραμένη θελκτῆρια φάρμακ' ἔπασσεν
 αἰθέρι καὶ πνοιῆσι, τὰ κεν καὶ ἄπυθεν ἐόντα
 ἄγριον ἠλιβάτοιο κατ' οὐρεος ἤγαγε θῆρα. [ποισιν,
 445 Σχέτιλ' Ἔρωις, μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώ-
 ἐχ σέθεν οὐλόμεναί τ' ἔριδες στοναχαί τε γόοι τε
 ἀλγεά τ' ἄλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονα τετρήχασιν·
 δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσειο, δαίμων, ἀερθεῖς,
 ὅιος Μηδείῃ στυγερῆν φρεσὶν ἔμβαλες ἄτην.
 450 Πῶς γὰρ δὴ μετιόντα κακῶ ἐδάμασσαν ὀλέθρῳ
 Ἀψυρτον; τὸ γὰρ ἦμιν ἐπισχερῶ ἦεν αἰοιδῆς.
 Ἦμος ὅτ' Ἀρτέμιδος νήσῳ ἐνὶ τήν γ' ἔλιποντο

Absyrto cupiunt opitulari, ut te patri,
 velut captam, reversam domum abducat.

Ipsi vero tristi peribimus omnes morte
 conserentes proelio manus: qui sane vel atrocior dolor
 erit, si te mortui prædam illis relinquamus.

Illud vero pactum efficiet dolum, quo eum in exitium
 ducamus. Neque una (cum Colchis) vicini invadent nos
 Colchis opem ferentes pro te, sine duce,

qui tibi et adjutor et frater est:
 neque ego Colchis cedam, quin pugnem
 contra, quando me non sinunt præternavigare.

Dixit blandiens: illa vero perniciosum elocuta est ser-
 monem:] Cogita igitur. Oportet enim indigna præter faci-
 nora] etiam hoc moliri, quoniam primum noxium commisi
 peccatum, divinitusque mala perfecti consilia.

Tu quidem in proelio defende hastas Colchorum:

at ego illum, tuas in manus ut veniat,
 alliciam: (tu vero eum splendidis excipe donis:)]

si forte præconibus abeuntibus persuaserim,
 seorsum solum meis ut conciliarem verbis.

Tum, si tibi hoc facinus placet, non negupogno,
 et interfice eum, et cum Coichis ini proelium.

Sic illi congressi magnum dolum struxerunt

Absyrto, et multa donarunt hospitalia dona,
 inter quæ etiam peplum dederunt eximium Hypsipyleæ
 purpureum. Hunc quidem Dionysio confecerant ipsæ
 Dia in circumflua Charites deæ: at ille filio

dederat Thoanti postea; hic reliquerat Hypsipylæ:

ea autem dederat Jasoni cum multis etiam hoc auferen-
 dum] ornamentis bene-elaboratum munus. Non illud con-
 tractando,] neque adspiciendo dulce desiderium impleres.

Ejus etiam suavissimus odor erat ex illo tempore,
 ex quo deus ipse Nyseus indormierat

semimadidus vino atque nectare, pulchris contactis
 pectoribus virginis Minoidis (Ariadnae), quam olim Theseus
 e-Cnosso secutam in Dia reliquerat insula.

Ille vero quum cum-præconibus communicasset sermonem
 iis persuasura, ut, quam primum deæ ad templum venis-
 set] ex-pacto, noctisque atra caligo circumdedisset ipsos,

abirent, quo dolum una-excogitaret (cum Absyrto), ut sumto
 aureo magno vellere, redux iterum retro

iret in Ætææ domos: admodum enim ipsam vi
 filii Phrixi dederant (ut agebat) hospitibus abduendam:
 hæc cum-admonuisset, delinientia medicamina inspersit
 ætheri et ventis, quæ etiam procul versantem
 agrestem celso de monte deduxissent feram.

Improbe Amor, magnum malum, magnum odium homi-
 nibus,] ex te (te auctore) perniciosæ contentiones, et gem-
 mitus et luctus] atque dolores alii præter illos innumeri
 turbarunt homines.] Hostium in liberos armare, o-deus,
 excitatus,] qualis Medæ menti invisum injecisti crimen.
 Quomodo enim accedentem malo perdomuit fato
 Absyrto? hoc enim nobis deinceps erat canendum.

Postquam Dianæ in insula illam reliquerunt

5 συνθεσθή, τοί μὲν βρα διάνδιχα νηυσὶν ἔκελσαν
 σφωϊτέραις κρινθέντες· ὁ δ' ἐς λόγον ἦεν Ἰήσων
 25 δέγμενος Ἄψυρτόν τε καὶ οὐδ' ἐξαυτίς ἐταίρους.
 Αὐτὰρ ὅ γ' αἰνοτάτησιν ὑποσχέσσεισι δολωθεὶς
 καρπαλίμως ἤ νηὶ διέξ' ἄλλος οἶδμα περήσας,
 νύχθ' ὑπὸ λυγαίην ἱερῆς ἐπεδήσατο νήσου·
 οἴθι δ' ἀντικρὺ μετιῶν περήσατο μύθοις
 40 εἶο κασιγνήτης, ἀταλὸς παῖς οἷα χαράδρης
 χειμερῆς, ἣν οὐδὲ δι' αἰζοῖοι περούσιν,
 εἶκε δόλον ζεινοῖσιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσαιο.
 Καὶ τῶ μὲν τὰ ἕκαστα συνήνεον ἀλλήλοισιν·
 αὐτίκα δ' Αἰσονίδης πυκινοῦ ἐξῆλτο λόχοιο,
 65 γυμνὸν ἀνασχόμενος παλάμη ξίφος· αἶψα δὲ κούρη
 ἔμπαλιν ὄμματ' ἔνεικε καλυψαμένη οὐόνησιν,
 μὴ φόνον ἀθρήσειε κασιγνήτοιο τυπέντος.
 Τὸν δ' ὄψε, βουτύπος ὥστε μέγαν κεραλκία ταῦρον,
 πλῆξεν ὀπιπεύσας νηοῦ σχεδὸν, ὃν ποτ' ἔδειμαν
 70 Ἄρτέμιδι Βρυοὶ περὶναίετ' ἀντιπέρηθεν.
 Τοῦ ὅ γ' ἐνὶ προδόμῳ γυνῆς ἤριπε· λοίσθια δ' ἦρωσ
 θυμὸν ἀναπνείων χερσὶν μέλαν ἀμφοτέρησιν
 αἶμα κατ' ὠτειλήν ὑποίσχετο· τῆς δὲ καλύπτρην
 ἀργυφένην καὶ πέπλον ἀλευομένης ἐρύθηθεν.
 75 Ὀξύθ' ἀπανδαμάτωρ λοξῶ ἴδεν ὄϊον ἔρξαν
 ὄμματι νηλεῖς ὀλοφύτιον ἔργον Ἐριννύς.
 Ἦρωσ δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος,
 τρίς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρίς δ' ἐξ' ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων,
 ἧ θέμις αὐθέντησι δολοκτασίας ἰλάσθαι.
 80 Ὑγρὸν δ' ἐν γαίῃ κρύψεν νέκυν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
 κείαται ὄστέα κείνα μετ' ἀνδράσιν Ἄψυρτεῦσιν.
 Οἱ δ' ἄμυδις πυρσοῖο σέλας προπάρουθεν ἰδόντες,
 τό σπιν παρθενικῆ τέκμαρ μετιοῦσιν ἄειρεν,
 Κολχίδος ἀγγόθι νηὸς ἐῆν παρὰ νῆα βάλοντο
 85 ἦρωες· Κόλχον δ' ὄλεον στόλον, ἧύτε κίρκοι
 φύλα πελειάων, ἧὲ μέγα παῖῶ λέοντες
 ἀγρότεροι κλονέουσιν ἐνὶ σταθμοῖσι θορόντες.
 Οὐδ' ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δ' ὄμιλον
 πῦρ ἄτε δηϊόνωντες ἐπέδραμον· ὄψ' δ' Ἰήσων
 90 ἤντησεν μεμαῶς ἐπαμυνέμεν οὐ μάλ' ἀρωγῆς
 δευομένοισ· ἤδη δὲ καὶ ἄμφ' αὐτοῖο μέλοντο.
 Ἔνθα δὲ ναυτιλῆς πυκινὴν πέρι μητιάσσκον
 ἐζόμενοι βουλήν· ἐπὶ δὲ σφίσιν ἤλυθε κούρη
 φραζόμενοις· Πηλεὺς δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον·
 95 Ἦδη νῦν κέλομαι νύκτωρ ἔτι νῆ' ἐπιβάντας
 εἰρεσίῃ περὰν πλόον ἀντίον, ὧ ἐπέχουσιν
 δῆϊοι· ἠῶθεν γὰρ ἐπαθρήσαντας ἕκαστα
 ἔλπομαι οὐχ ἕνα μῦθον, ὅ τις προτέρωσσε δέσθαι
 ἡμέας ἔτρυνέει, τοὺς πεισέμεν· οἷα δ' ἄνακτος
 100 εὐνίδες ἀργαλέησι διχοστασίης κεδόωνται.
 Ῥηϊδίη δὲ κεν ἄμμι κερασθέντων δίχα λαῶν
 ἦδ' εἴη μετέπειτα κατερχομένοισι κέλευθος.
 Ἄς ἔρατ'· ἤνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰακίδαο.
 Ῥίμφα δὲ νῆ' ἐπιβάντες ἐπεβρώνοντ' ἐλάττησιν
 105 νωλεμέσ, σφρ' ἱερὴν Ἠλεκτρίδα νῆσον ἴκοντο
 ἀλλὰ μὲν ὑπάτην, ποταμοῦ σχεδὸν Ἠριδανοῖο.

APOLLONIUS.

ex-pacto, ceteri quidem divisim navibus abierunt
 suis separati : sed in insidias ivit Jason ,
 excepturus Absyrtum et ipsius deinde socios .
 At ille gravissimis promissis deceptus
 celeriter sua navi maris fluctu trajecto
 nocte sub atra sacram conscendit insulam ;
 seorsum vero coram conveniens tentavit verbis
 suam sororem (simplex puer velut torrentem
 hibernum , quem ne adolentes quidem transirent) ,
 an dolum peregrinos contra homines moliretur .
 Atque illi de-omnibus consenserunt inter-se :
 subito vero Jason ex densis prosiluit insidiis
 nudum gestans manu ensem : statimque puella
 retro oculos avertit , obtecta velamine ,
 ne caedem conspiceret fratris percussi .
 Hunc ille , veluti popa magnum cornibus-confisum taurum ,
 percussit oculis-lustrans prope templum , quod olim ex-
 struxerant] Dianæ Brygi , qui-circumhabitavit in-opposita
 -terra.] Ejus (templi) ille in vestibulo in-genua procidit :
 tandem heros] animam exhalans manu atrum utraque
 sanguinem in vulnere excepit , illiusque (Medæ) caly-
 ptram] candidam et peplum aversæ rubefecit .
 Acute autem omnia-domans obliquo vidit , quod patrave-
 rant ,] oculo immitis dirum facinus Erinnyis .
 Heros vero Æsonides primitias (extremas membrorum
 partes) exsecuit mortui ,] et ter delinxit sanguinem , ter pia-
 culum expuit dentium ,] ut fas est homicidis dolosas-cædes
 expiare.] Humidum autem in terra sepelivit cadaver , ubi
 etiamnum] jacent ossa illa inter viros Absyrtenses .

Illi autem (Argonautæ) simul-ac facis jubar procul
 conspexerunt ,] quod iis virgo signum accessuris sustule-
 rat ,] Colchicam prope navem suam adegerunt
 heroes : Colchicasque peremerunt copias , velut accipitres
 agmina columbarum , aut magnum gregem leones
 immites conturbant in stabula irruentes .
 Nec quisquam illorum mortem effugit , omnemque cœtum
 ignis instar vastantes incursarunt : sero autem Jason
 accessit , cupiens opem-ferre non valde auxilio
 indigentibus : jam vero etiam de ipso solliciti-erant .
 Ibi igitur de navigatione cauta inierunt
 sedentes consilia ; et ad eos accessit puella
 deliberantes : Peleus autem primus habuit sermonem :
 Jam nunc jubeo noctu adhuc navem ingressos
 remigando trajicere cursu adverso illi , cui imminent
 hostes : mane enim intuitis omnia
 opinor non unam sententiam , quæ ulterius persequi
 nos jubeat , illis persuasuram-esse : sed utpote duce
 orbatu diris dissidiis dissipabuntur .
 Facilis autem nobis , dispersis populis ,
 hæc erit postea reversuris via .

Sic dixit : approbarunt autem juvenes dictum Æacidæ .
 Statimque , navi conscensa , incubuerunt remis
 indesinenter , donec ad-sacram Electridis insulam perve-
 nissent ,] aliarum postremam , fluvium prope Eridanum .

Κόλγιοι δ' ὀππότε ὄλεθρον ἐπεφράσθησαν ἀνακτος,
 ἦτοι μὲν δίξασθαι ἐπέεραον ἔνδοθι πάσης
 Ἄργῳ καὶ Μινύας Κρονίης ἄλδς. Ἄλλ' ἀπέρυκεν
 10 Ἥρη σμερδαλέησι κατ' αἰθέρος ἀστεροπῆσιν.
 Ὅγαστον αὐτοὶ δ' αὐτὴ Κυταιίδος ἤθεα γαίης
 στύξαν, ἀτυζόμενοι χόλον ἄγριον Αἰήταο,
 ἔμπεδα δ' ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἔνασθεν.
 Οἱ μὲν ἐπ' αὐτῶν νήσων ἔβαν, ἦσιν ἐπέσχον
 15 ἤρωες, ναίουσι δ' ἐπὶ νυμοὶ Ἀψύρτοιο·
 οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
 τύμβος ἴν' Ἀρμονίης Κἀδμοῖο τε, πύργον ἔδειμαν,
 ἀνδράσιν Ἐγγελέεσσιν ἐφέστιοι· οἱ δ' ἐν ὄρεσσιν
 ἐνναίουσιν, ἄπερ τε Κεραυνία κυκλήσκονται
 20 ἔκτοθεν ἐξότε τοὺς γε Διὸς Κρονίδαο κεραυνοὶ
 νῆσον ἐς ἀντιπέριαν ἀπέτραπον ὀρηθῆσαν.
 Ἥρωες δ', ὅτε δὴ σφιν εἰσατο νόστος ἀπῆμων,
 δὴ βρὰ τότε προμολόντες ἐπὶ χθονὶ πείσματ' ἔδωσαν
 Ὑλλήων. Νῆσοι γὰρ ἐπιπρούχοντο θαμειαί,
 25 ἀργαλέην πλώουσι δδὸν μεσσηγῆς ἔχουσαι.
 Οὐδέ σφιν, ὡς καὶ πρὶν, ἀνάσσια μητιάσσκον
 Ὑλλῆες· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐμμηχανόντο κί.εϋθον,
 μισθὸν ἀειρόμενοι τρίποδα μέγαν Ἀπόλλωνος.
 Δοιοὺς γὰρ τρίποδας τηλοῦ πόρε Φοῖβος ἄγεσθαι
 30 Αἰσονίδῃ περὶ ὄντι κατὰ χρέος, ὀππότε Πυθῶ
 ἱρὴν πευσόμενος μετεκίαθε τῆσδ' ὑπὲρ αὐτῆς
 ναυθὸν ἐπέρωτο δ', ὅπη χθονὸς ἰδρυνθεῖαι,
 μή ποτε τὴν δῆϊοισιν ἀναστήσασθαι ἰοῦσιν.
 Τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν κείνη ὄδε κεύθεται αἴη
 35 ἀμφὶ πόλιν ἀγανὴν Ὑλλήϊδα, πολλὸν ἔνερθεν
 οὔδεος, ὡς κεν ἄφαντος αἰὲ μερόπεσι πέλοιτο.
 Οὐ μὲν ἐπι ζῶοντα καταυτῶθι τέτμον ἀνακτα
 Ὑλλων, ὃν εὐειδῆς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆϊ,
 δῆμῳ Φαιήκων. Ὅ γὰρ οἰκία Ναυσιθόοιο
 40 Μάχριν τ' εἰσαφίκανε, Διωνύσοιο τιθήνην,
 νηψόμενος παίδων ὀλοὸν φόνον· ἐνθ' ὅ γε κούρην
 Αἰγαίου ἐδάμασσαν ἐραστήμενος ποταμοῖο
 Νηϊάδα Μελίτην· ἡ δὲ σθεναρὸν τέκεν Ὑλλων
 [δῆμῳ Φαιήκων. Ὅ μὲν οἰκία Ναυσιθόοιο
 45 τυτθὸς ἔων ποτ' ἔναιεν· ἀτὰρ λίπε νῆσον ἔπειτα.]
 Οὐδ' ἄρ' ὄγ' ἠθήσας αὐτῇ ἐν ἔελδετο νήσῳ
 ναίειν, κοιρανέοντος ἐπ' ὀφρύσι Ναυσιθόοιο·
 βῆ δ' ἄλαδε Κρονίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας
 Φαιήκων· σὺν γὰρ οἱ ἀναξ πόρσυνε κέλευθον
 50 ἤρωες Ναυσιθόος· τόθι δ' εἰσατο, καὶ μιν ἔπεφρον
 Μέντορες, ἀγραυλοῖσιν ἀλεξόμενον περὶ βουσίην.
 Ἄλλὰ, θεαί, πῶς τῆσδε παρῆξ ἄλδς, ἀμφὶ τε γαίαν
 Αὐσονίην νήσους τε Λιγυστίδας, αἰ καλέονται
 Στοιχάδες, Ἀργῶς περιώσια σήματα νηὸς
 55 νημερτέες πέφαται· τίς ἀπόπρωθι τόσσον ἀνάγκη
 καὶ χρεῖω σφ' ἐκόμισσε; τίνας σφέας ἤγαγον αὔραι;
 Αὐτόν που μεγαλωστὶ δεδουπητός Ἀψύρτοιο
 Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, χύλος λάβει, ὄϊον ἔρεξαν.
 Αἰαίης δ' ὀλοὸν τεκμήρατο δῆνεσι Κίρκης
 60 αἴμ' ἀπονηφάμενους πρό τε μυρία πημανθέντας

Colchi vero, quando interitum cognoverant ducis, jam investigare pergebant intra omne Saturnium mare Argo et Minyas. At prohibuit Juno horrendis ab æthere fulguribus. Postremum ipsi rursus Colchicæ sedes terræ reformidabant, verentes iram sævam Ætæ, constanterque alio alius profecti habitarunt. Alii ipsas insulas ingressi-sunt, quas tenerant heroes, incoluntque cognomines Absyrti: alii ad Illyricum profundum fluvium, sepulcrum ubi Harmoniæ et Cadmi est, turrim extruxerunt] viris Encheleensibus vicini: alii in montibus habitant, qui Ceraunii appellantur, ex-illo-tempore, ex-quo hos Jovis Saturni fulmina insulam in oppositam coegerunt abire (*e montibus*).

Heroes autem, quando jam ipsis videbatur reditus salvus,] tum sane proveci in terra retinacula alligarunt Hyllensium. Insulæ enim prominebant frequentes, difficilem navigantibus transitum medium concedentes. Neque iis, ut antea, hostilia meditabantur Hyllenses: immo cum iis ipsi excogitabant viam, mercede accepta tripode magno Appollinis. Duo enim tripodes procul dederat Phæbus avehentos Jasoni proficiscenti ex necessitate, quando Pythonem sacram oraculum-petiturus adiit hanc propter ipsam navigationem: fatale-autem erat, in-qua terra collocentur, nunquam eam hostibus vastatum-iri irruentibus. Quare etiamnum in-illa hic (*tripus*) occultatur terra circa urbem claram Hyllensem, multum infra solum, ut invisus semper hominibus sit. Non quidem adhuc viventem ibi offenderunt regem Hyllum, quem formosa Melite pepererat Herculi in-populo Phæacum. Ille enim in-domum Nausithoi et Macrin venerat, Dionysii nutricem, expiatorum liberorum miseram cædem: ubi ille filiam Ægæi subegit amore-incensus fluvii Najada Meliten: illa autem validum pepererat Hyllum [in-populo Phæacum, qui quidem ædes Nausithoi, pusillus cum-esset, olim inhabitavit; ac reliquit insulam postea.] Neque vero ille adultus in ipsa voluit insula habitare, imperantis subjectus superbæ Nausithoi: abiitque ad-mare Saturnium, inquilino populo collecto Phæacum: simul enim ei rex adjuvit iter heros Nausithous: ibi igitur consedit, et eum interfecerunt] Mentores, in-agro-pascentibus opitulaturum bobus.

At, o-deæ (*Musæ*), quomodo extra hoc mare, et circa terram] Ausoniam, atque insulas Ligusticas, quæ appellantur] Stœchades, Argoæ magna insignia navis vere celebrantur? quæ procul adeo necessitas et causa eos compulsi? quinam ipsos deduxerunt venti?

Ipsam, opinor, vehementer, occiso Absyрто, Jovem, deorum regem, ira cepit, propter id, quod patra-verant.] Et eos ab-impia significavit Æææ consiliis Circes cæde ablutos, anteaque plurima perpeccos-mala,

νοστήσειν. Τὸ μὲν οὐ τις ἀριστήων ἐνόησεν·
ἀλλ' ἔθεον γαίης Ὑλλήτιδος ἐξανιόντες
τηλόθι· τὰς δ' ἀπέλειπον, ὅσαι Κόλχοισι πάροιθεν
ἐξείης πλήθοντο Λιθυρνίδες εἰν ἀλλ' νῆσαι,

165 Ἴσσα τε Δυσκελαδός τε καὶ ἱμερτὴ Πιτύεια.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ τῇσι παραί Κέρκυραν ἵκοντο,
ἐνθα Ποσειδάων Ἀσοπίδα νάσσατο κούρην,
ἠύχομον Κέρκυραν, ἐκάς Φλιουντίδος αἴης,
ἀρπάξας ὑπ' ἔρωτι· μελαινομένην δέ μιν ἄνδρες
570 ναυτίλοι ἐκ πόντοιο κελαινῇ πάντοθεν ὕλη
δερχόμενοι, Κέρκυραν ἐπικλείουσι Μέλαιναν.

Τῇ δ' ἐπὶ καὶ Μελίτην, λιαρῶ περιγηθέες οὖρα,
αἰπεινήν τε Κερωσὸν, ὕπερθε δὲ πολλὸν εὐῶσαν
Νυμφαίην παράμειβον, ἵνα κρείουσα Καλυψὼ
575 Ἀτλαντὶς ναίεσκε· τὰ δ' ἡεροειδέα λεύσσειν
οὖρα δοιάζοντο Κεραύνια. Καὶ τότε βουλάς
ἄμψ' αὐτοῖς Ζηγὸς τε μέγαν χόλον ἐφράσαθ' Ὁρη.
Μηθομένη δ' ἄνυσιν τοιο πλόου ὤρσεν ἀέλλας
ἀντικρὺ, ταῖς αὖτις ἀναρπάγῃν φορέοντο

580 νήσου ἐπὶ κραναῆς Ἰδλεκτρίδος. Αὐτίκα δ' ἄφνω
ἴαχεν ἀνδρομέη ἐνοπῇ μεσηγνῇ θεόντων
αὐδοῆν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ, τό β' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἤρμοσε φηγοῦ.

Τοὺς δ' ὄλον μεσηγνῇ δέος λάβεν εἰσαίοντας
585 φθογγὴν τε Ζηγὸς τε βαρὺν χόλον. Οὐ γὰρ ἀλύξειν
ἔννεπεν οὔτε πόνους δολιχῆς ἀλὸς οὔτε θυέλλας
ἀργαλέας, ὅτε μὴ Κίρκη φόνον Ἀψύρτοιο
νηλέα νίψειν· Πολυδεύκεα δ' εὐχετάσθαι
Κάστορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἤνωε κελεύθους
590 Αὐσονίης ἔμπροσθε πορεῖν ἀλὸς, ἧ ἔνι Κίρκην
δήουσι, Πέρσης τε καὶ Ἥελίοιο θύγατρα.

Ὡς Ἄργῳ ἰάχησεν ὑπὸ κνέφας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
Τυνδαρίδα, καὶ χεῖρας ἀνέσχεθον ἀθανάτοισιν
εὐχόμενοι τὰ ἕκαστα· κατηφείη δ' ἔχεν ἄλλους
595 ἥρωας Μινύας. Ἡ δ' ἔσσυτο πολλὸν ἐπιπρὸ
καίφεσιν, ἐς δ' ἔβαλον μύχατον βρόον Ἡριδανοῦ·
ἐνθα ποτ' αἰθαλόεντι τυπεὶς πρὸς στέρνα κεραινοῶ
ἡμιδαῆς Φαέθων πέσεν ἄρματος Ἥελίοιο
λίμνης ἐς προχοὰς πολυθενθός· ἡ δ' ἔτι νῦν περ

600 τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀναγκηκίει ἀτιμὸν,
οὐδέ τις ὕδωρ κείνο διὰ πτερὰ κοῦρα τανύσσας
οἰωνὸς δύναται βαλέειν ὑπερ· ἀλλὰ μεσηγὺς
φλογμῶ ἐπιθρῶσκει πεποτημένος. Ἄμψι δὲ κοῦραι
Ἥλιάδες, ταναῆσιν ἐελμέναι αἰγείροισιν,

605 μύρονται κινυρὸν μέλειαι γόον· ἐκ δὲ φεινὰς
ἠλέκτρου λιθάδας βλεφάρων προχέουσιν ἔραζε.
Αἱ μὲν τ' ἡελίω ψαμάθοις ἐπι τερσαίνονται·
εὗτ' ἂν δὲ κλύζησι κελαινῆς ὕδατα λίμνης
ἠτιόνας πνοιῇ πολυχυγὸς ἐξ ἀνέμοιο,

610 δὴ τότε ἔς Ἡριδανὸν προκυλινδεται ἀθρόα πάντα
κυμαίνοντι βόω. Κελτοὶ δ' ἐπὶ βάζιν ἔθεντο,
ὡς ἄρ' Ἀπόλλωνος τὰδε δάκρυα Λητοῖδοιο
ἐμφέρεται δίναις, ἅτε μυρία γεῦε πάροιθεν,
ἦμος Ὑπερβορέων ἱερὸν γένος εἰσαφίκανεν,

reversuros-esse. Quod quidem nullus heroum intellexit,
sed vehebantur e-terra Hyllensi egressi
longe : illas autem reliquerunt, quæ Colchis antea
deinceps replebantur Liburnides in mari insulæ,
Issa et Dysceladus et amabilis Pityea.

At deinde post illas Corcyram præterierunt,
ubi Neptunus Asopi-filiam habitare-jusserat puellam
pulchricomam Cercyram, procul a-Phliuntide terra,
abreptam ob amorem : nigram vero illam (viri)
obscura undique silva nautæ ex mari
conspicientes, Corcyram appellant Nigram.

Post eam etiam Meliten, secundo admodum-gravisi vento,
et celsam Cerosum et superius multo sitam
Nymphæam prætervecti-sunt, ubi regina Calyso
Atlantis-filia habitavit : aerios autem se videre
montes putabant Ceraunios. Atque tum consilia
de ipsis Jovisque magnam iram comperit Juno.

Sollicita igitur de-perficienda navigatione, excitavit procel-
las] ex-adverso, quibus retro cum-impetu ferebantur
insulam ad usperam Electridem. Statim autem subito
clamavit humana voce, interim iis vectis,
sonorum cavæ navis lignum, quod in media
carina Minerva ex Dodonæa exstruxerat fago.

Hos autem vehemens interea metus corripuit audientes
et vocem et Jovis gravem iram. Neque enim eos evitatu-
ros, dixit *trabs*, nec ærumnas longinqui maris, nec procellas
sævas, nisi Circe cædem Absyrti
crudeliter abluerit : Pollucem autem precari
Castoremque immortales deos jussit, vias
Ausonii ut-aperirent maris, in quo Circe
inventuri-essent, Persæ atque Solis filiam.

Ita Argo clamavit sub crepusculum : exsilierunt igitur
Tyndaridæ, manusque sustulerunt ad-immortales
precantes cuncta : tristitia autem occupavit alios
heroas Minyas. Illa (*navis*) autem ferebatur longe ulterius
velis, ac penetrarunt in intimum sinum Eridani ;
ubi aliquando ardenti percussus pectora fulmine
ambustus Phaethon cecidit de-curru Solis
lacus in ostia profundi : ille etiamnum
ex-vulnere ardente gravem emittit fumum,
neque aliqua aquam illam levibus alis extensis
avis potest supervolare : sed in-medium
flammam insilit volans. Circum autem puellæ
Heliades, proceris involutæ populis,
gementes-edunt querulum misere luctum : lucidasque
electri guttas e-palpebris effundunt in-terram
quarum aliæ sole in arenis siccantur ;
quando vero inundaverint nigri aquæ lacus
littora flatu *orto* multum-sonante ex vento,
tum in Eridanum volvuntur una omnes
æstuante fluxu. Celti autem famam addiderunt,
Apolinīs has lacrimas Latoidæ
ferri in vorticibus, quas innumeras effuderat antea,
quum Hyperboreorum sacram ad gentem veniret,

- 615 οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπὼν ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς,
 χώμενος περὶ παιδὶ, τὸν ἐν λιπαρῇ Λακερείῃ
 δια Κορωνίς ἔτικτεν ἐπὶ προχοῆς Ἀμύριοι.
 Καὶ τὰ μὲν ὡς κείνοισι μετ' ἀνδράσι κεκλήϊσται.
 Τοὺς δ' οὕτε βρώμης ἤρει πόθος, οὕτε ποτοῖο,
 620 οὐτ' ἐπὶ γηθούνας τράπετο νόος. Ἄλλ' ἄρα τοίγε
 ἤματ' ἀ μὲν στρεύγοντο περιβληχρὸν βαρύθοντες
 ὁδομῇ λευγαλέῃ, τήν β' ἄσχετον ἐξανίσκον
 τυφομένου Φαέθοντος ἐπιβροαὶ Ἡριδανοῖο·
 νυκτὸς δ' αὖ γόνον ὄξυν ὀδυρομένων ἐσάκουν
 625 Ἡλιάδων λιγέως· τὰ δὲ δάκρυα μυρομένησιν
 οἶον ἐλαιηραὶ στάγες ὕδασι ἐμφορέοντο.
 Ἐκ δὲ τότεν Ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαπέβησαν,
 ὅστ' εἰς Ἡριδανὸν μετανίσσεται· ἄμμιγα δ' ὕδωρ
 ἐν ξυνοχῇ βέβρυχε κυκώμενον. Αὐτὰρ ὁ γαίης
 630 ἐκ μυχάτης, ἵνα τ' εἰσὶ πύλαι καὶ ἐδέθλια Νυκτὸς,
 ἔνθεν ἀπορνούμενος τῇ μὲν τ' ἐπερυσέται ἀκτὰς
 Ὠκεανοῦ, τῇ δ' αὐτε μετ' Ἴονίην ἄλα βάλλει,
 τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος καὶ ἀπειρόνα κόλπον
 ἑπτὰ διὰ στομάτων ἵει ῥόον. Ἐκ δ' ἄρα τοῖο
 635 λίμνας εἰσέλασαν δυσχείμονας, αἵτ' ἀνὰ Κελτῶν
 ἤπειρον πέπτανται ἀθέσφατον· ἔνθα κεν οἱ γε
 ἄτη ἀεικελίη πέλασαν. Φέρε γάρ τις ἀποβρώξ
 κόλπον ἐς Ὠκεανοῖο, τὸν οὐ προδαέντες ἐμῆλλον
 εἰσθαλέειν, τότεν οὐ κεν ὑπότροποι ἐξεσάωθην.
 640 Ἄλλ' Ἥρη σκοπέλοιο καθ' Ἐρχυνίου ἰάχησεν,
 οὐρανὸν προθοροῦσα· φόβῳ δ' ἐτίναχεν αὐτῆς
 πάντες ὁμῶς· δεινὸν γὰρ ἐπὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
 Ἄψ δὲ παλιντροπῶντο θεὰς ὕπο, καὶ β' ἐνόησαν
 τὴν οἶμον, τῇ πέρ τε καὶ ἔπλετο νόστος ἰοῦσιν.
 645 Δηναῖοι δ' ἀκτὰς ἀλμυρέας εἰσαφίκοντο
 Ἥρης ἐννεσῆσι, δι' ἔθνεα μυρία Κελτῶν
 καὶ Λιγύων περόντες ἀδήιοι. Ἀμφὶ γὰρ αἰνὴν
 ἠέρα χεῦθε θεὰ πάντ' ἤματα νισσομένοισιν.
 Μεσσάτατον δ' ἄρα τοί γε διὰ στόμα νηὶ βαλόντες
 650 Στοιχάδας εἰσαπέβαν νήσους σοοὶ εἵνεκα κούρων
 Ζηνός· ὁ δὲ βωμοὶ τε καὶ ἱερὰ τοῖσι τέτυκται
 ἔμπεδον· οὐδ' οἶον κείνης ἐπίουροι ἔποντο
 ναυτιλίας· Ζεὺς δὲ σφι καὶ ὀψιγόνων πόρε νῆας.
 Στοιχάδας αὐτε λιπόντες ἐς Αἰθάλιην ἐπέρησαν
 655 νῆσον, ἵνα ψηφίσιν ἀπωμόρξαντο καμόντες
 ἰδρῶ ἄλις· χροίῃ δὲ κατ' αἰγιαλοῖο κέχυνται
 εἴκελαι· ἐν δὲ σόλοι καὶ τεύχεα θέσκελα κείνων·
 ἐν δὲ λιμὴν Ἀργῶος ἐπωνυμίην πεφάτισται.
 Καρπαλίμως δ' ἐνθένδε διεξ ἄλδος οἶδμα νέοντο
 660 Αὐσονίης, ἀκτὰς Τυρσηνίδας εἰσορόντες·
 ἔξον δ' Αἰαίης λιμένα κλυτόν· ἐκ δ' ἄρ' ἀνὰ νηὸς [κην
 πείσματ' ἐπ' ἠϊόνων σχεδόθεν βάλον. Ἐνθα δὲ Κίρ-
 εὔρον ἄλδος νοτίδεσσι· κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν·
 τοῖον γὰρ νυχίοισιν ἀνείρασιν ἐπτοίητο.
 665 Αἰματὶ οἱ θάλαμοι τε καὶ ἔρκα πάντα δόμοιο
 μύρεσθαι δόκεον· φλόξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν,
 οἷσι πάρος ξεινοὺς θέλγ' ἀνέρας, ὅστις ἵκοιτο·
 τὴν δ' αὐτῇ φονίῳ σέβεν αἵματι πορφύρουσαν,

caelo fulgido relicto ob patris objurationem,
 iratus de filio, quem in divite Lacerea
 divina Coronis pepererat ad ostia Amyri, (*Aesculapio*).
 Atque hæc quidem sic illos inter homines celebrantur.
 Hos autem (*Argonautas*) nec cibi cepit desiderium, nec
 potus,] neque ad gaudia convertebatur mens. Sed illi
 interdiu angebantur languide gravati
 odore tristi, quem intolerabilem emittebant
 ex-fumante Phaethonte fluxus Eridani :
 noctu vero luctum acerbum lamentantium audiverunt
 Heliadum argute : lacrimæ vero lugentibus
 velut oleariæ guttæ in-aquas inferebantur.

Exinde Rhodani profundum flumen ingressi-sunt,
 qui in Eridanum illabitur : commixta autem aqua
 in angustiis reboavit turbata. At ille terra
 ex ima ; ubi sunt portæ et sedes Noctis,
 inde effluens, partim eructatur in-littora
 Oceani, partim contra in Ionium mare exit,
 partim in Sardonium pelagus et immensum sinum
 septem per ostia mittit aquam. Ex illo igitur
 paludes intrarunt procellosas, quæ in Celtorum
 terra patent latissime : ubi illi
 in-exitium indignum incidissent. Ferebat enim quoddam
 brachium] in sinum Oceani, quod non prævidentes erant
 intraturi, unde non salvi revertissent.

At Juno scopulo de Hercynio clamavit,
 cœlitus delapsa : metu autem concutiebantur vocis
 omnes una : terribiliter enim magnus infremuit æther.
 Retro igitur convertebantur per deam, animadverteruntque
 illam viam, qua etiam reditus erat proficiscentibus.
 Diu-autem postea ad littora marina venerunt,
 Junonis consiliis, per gentes innumeras Celtorum
 atque Ligurum trajicientes non-cogniti. Nam atram
 nebulam circumfuderat dea per-omnes dies navigantibus.
 Medio igitur illi ostio navi tracto
 in Stœchadas egressi-sunt insulas salvi, propter filios
 Jovis : quare etiam et aræ et sacra illis fiunt
 semper : nec tantum illius custodes sequebantur (*erant*)
 navigationis ; sed Jupiter iis etiam posteriorum commisit
 naves (*tuendas*).] Stœchadibus porro relictis in Æthalam
 transierunt] insulam, ubi calculis absterserunt fessi
 sudorem multum : colore *illi* in littore jacent
 similes : in *ea sunt* disci et arma insignia illorum :
 in *ea* etiam portus Argous cognomine appellatur.

Celeriter inde per maris fluctum navigarunt
 Ausonii, littora Tyrrhena conspicientes :
 veneruntque in Æææ portum celebrem : ex navi igitur
 retinacula littoribus prope injecerunt. Ibi autem Circe
 invenerunt marinis aquis caput ablumentem :
 tantopere enim nocturnis somniis exterrita-erat.
 Sanguine ei et thalami et septa omnia domus
 redundare videbantur : flamma vero cuncta medicamina
 consumebat,] quibus antea hospites delinierat viros, qui-
 cunque advenisset:] hanc ipsa cruento restinxit sanguine

χερσίν ἀφυσσαμένη· λήξεν δ' ὄλοοιο φόβοιο.
 670 Τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἡοῦς νοτίδεσσι θαλάσσης
 ἐγρομένη πλοκάμους τε καὶ εἵματα φαιδρύνεσκεν.
 Θῆρες δ', οὐ θήρῃσιν ὀικότες ὠμηστῆσιν,
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἀνδρῃσιν ὄρν δέμας, ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλων
 675 ἐκ σταβῶν ἄλις εἶσιν ὀπηδεύοντα νομηΐ.
 Τοῖους καὶ προτέρης ἐξ ἰλύος ἐβλάστησεν
 χθὼν αὐτῇ μικτοῖσιν ἀρηρεμένους μελέεσσιν,
 οὐπω διψαλέω μάλ' ὑπ' ἤξει πιληθεῖσα,
 οὐδέ πω ἀζαλέοιο βολαῖς τόσον ἡελίοιο
 680 ἰκμάδας αἰνυμένη· τὰ δ' ἐπὶ στίχας ἤγαγεν αἰὼν
 συγκρίνας· τὼς οἱ γε φυὴν αἰδήλοιο ἔποντο.
 Ἥρωας δ' ἔλε θάμβος ἀπείριτον· αἶψα δ' ἕκαστος
 Κίρκης εἰς τε φυὴν εἰς τ' ὄμματα παπταίνοντες,
 ρεῖα κασιγνήτην φάσαν ἔμμεναι Αἰήταο.
 685 Ἥ δ' ὅτε δὴ νυχίων ἀπὸ δειμάτα πέμψεν ὀνείρων,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀφορβὸν ἀπέστιχε· τοὺς δ' ἄμ' ἔπεσθαι
 χειρὶ καταρβέξασα δολοφροσύνησιν ἄνωγεν.
 Ἐνθ' ἦτοι πληθὺς μὲν ἐφετμαῖς Αἰσονίδαο
 μίμνεν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐρύσσατο Κολχίδα κούρην.
 690 Ἄμφω δ' ἐσπέσθην αὐτὴν ὁδὸν, ἔστ' ἀφίκοντο
 Κίρκης ἐς μέγαρον· τοὺς δ' ἐν λιπαροῖσι κέλευεν
 ἦ γε θρόνοις ἔζεσθαι, ἀμχανέουσα κiónτων.
 Τῷ δ' ἄνεω καὶ ἀναυδοῖ ἐψ' ἐστήη αἰζαντες
 Ἰζανον, ἦτε δίκη λυγροῖς ἰκέτησι τέτυκται,
 695 ἦ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραις θεμένη χεῖρεςσι μέτωπα,
 αὐτὰρ ὁ κωπήεν μέγα φάσγανον ἐν χθονὶ πῆξας,
 ᾧπέρ τ' Αἰήταο παῖν κτάνεν· οὐδὲ ποτ' ὄσσε
 ἰθὺς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέσχεθον. Αὐτίκα δ' ἔγνω
 Κίρκη φύξιον οἶτον, ἀλιτροσύνας τε φόνιοιο.
 700 Τῷ καὶ ὀπιζομένη Ζηνὸς θέμιν Ἰκεσίοιο,
 ὃς μέγα μὲν κοτέει, μέγα δ' ἀνδροφόνοισιν ἀρήγει,
 βέξε θυηπολίην, οἷη τ' ἀπολυμαίνονται
 νηλιταῖς ἰκέται, ὅτ' ἐφέστιοι ἀντιόωσιν.
 Πρῶτα μὲν ἀτρέπτιοιο λυτήριον ἦ γε φόνιοιο
 705 τειναμένη καθύπερθε συὸς τέκος, ἧς ἔτι μαζοῖ
 πλήμμυρον λοχίης ἐκ νηδύος, αἶματι χεῖρας
 τέγγεν, ἐπιτιμήγουσα δέρον· αὐτίς δὲ καὶ ἄλλοις
 μελίσσεν χύτλοισι, καθάρσιον ἀγαλέουσα
 Ζῆνα, παλαμναίων τιμήροιο ἰκεσιάων.
 710 Καὶ τὰ μὲν ἀθρόα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἔνεικαν
 Νηιάδες πρόποιοι, ταῖ οἱ πόρσυνον ἕκαστα.
 Ἥ δ' εἶσω πελάνους μελικτρά τε νηφαλῆσιν
 καῖεν ἐπ' εὐχλωῆσι παρῆστιος, ὄφρα χόλοιο
 σμερδαλέας παύσειεν· Ἐρινυίας, ἡδὲ καὶ αὐτὸς
 715 εὐμειδῆς τε πέλοιτο καὶ ἦπιος ἀμφοτέρωσιν,
 εἴτ' οὖν ὀνείω μεμιασμένοι αἶματι χεῖρας,
 εἴτε καὶ ἐμφύλω προσκηδέες ἀντιόωσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μᾶλα πάντα πονήσατο, δὴ τότε ἔπειτα
 εἶσεν ἐπὶ ξεστοῖσιν ἀναστήσασα θρόνοισιν,
 720 καὶ δ' αὐτῇ πέλας ἴξεν ἐνωπαδῖς· Αἶψα δὲ μύθῳ
 χρεῖῳ ναυτιλίην τε διακριδὸν ἐξερέεινεν,
 ἡδ' ὑπόθεν μετὰ γαῖαν ἔην καὶ δώματ' ἰόντες

rubentem,] manibus hausto : et cessavit a-sævo metu.
 Quare etiam, exorta aurora, aquis maris
 exporrecta crines et vestes abluit.
 Feræ autem, non feris similes crudivoris,
 neque etiam viris pari corpore, sed aliud aliis
 compositum-habentes membris ibant frequentes, ut pecu-
 des] ex stabulis confertæ exeunt sequentes pastorem.
 Tales etiam primo ex luto formaverat
 terra ipsa mixtis compositas membris
 nondum siticuloso aere valde compressa,
 nondum torrentis adeo radiis solis
 humores nacta : hæc tamen in ordines redegit tempus
 conjungens. Sic illæ (*feræ*) natura incertæ sequebantur.
 Heroas autem cepit stupor immensus : at statim quisque,
 Circes et habitum et faciem intuiti,
 facile sororem *eam* conjecerunt esse *Æetæ*.
 Illa cum nocturnorum terrores depulisset somniorum,
 statim deinde retrocessit : illosque una sequi
 manu contentatos dolose jussit.
 Tum tamen multitudo quidem jussu Jasonis
 mansit intrepide : ille vero secum-traxit Colchicam puellam.
 Ambo sequebantur eadem via, usque-dum venissent
 Circes in palatium : hos in splendidis jussit
 illa soliis considerare, animo-dubia ob-advenientes.
 Hi muti atque taciti ad focum confugientes
 sederunt, qui quidem mos miseris supplicibus est,
 illa (*Medea*) in utramque deposita manum facie,
 at hic (*Jason*) ansato magno gladio in terra defixo.
 quo quidem *Æetæ* filium interfecerat : neque oculos
 rectos inter palpebras sustinebat. Statim autem sensit
 Circe exiliis calamitatem, et piaculum cædis.
 Quare etiam reverita Jovis jus supplicum-præsidis,
 qui valde irascitur, valde homicidis opitulatur,
 fecit sacra, quibus expiantur
 cæde-polluti supplices, quando ad-focum accesserint.
 Primum quidem manifestæ lustramentum illa cædis
 extenso desuper suis catulo, cujus adhuc ubera
 scatebant effæto ab utero, sanguine manus
 rigavit, incisio collo : rursus vero etiam aliis
 expiabat libamentis, lustralem invocans
 Jovem, cædis-causa-factorum vindicem supplicationum.
 Et illa quidem cuncta ex domibus purgamenta exportarunt
 Najades ministræ, quæ illi suppeditabant omnia.
 Ipsa vero intus placentas et placamina sobriis
 combussit additis votis foco-adstans, ut iram
 terribilium sedaret Furiarum, atque etiam ipse (*Jupiter*),
 placabilis esset et mitis erga-utrumque
 sive alieno polluti sanguine manus,
 sive etiam domestico, solliciti advenerint.
 At quum omnino omnia peracta-essent, tum deinde
 collocavit in politis, postquam-surgere-eos-jussit, sollis,
 atque ipsa prope consedit ex-adverso. Statim vero oratione
 de-negotio et navigatione singulatim quæsivit,
 et unde in terram suam atque ædes venientes

- αὐτως ἰδρύνθησαν ἐφέστιοι. Ἦ γὰρ δνειρῶν
 725 μνηστῆς ἀεικελίη δύνειν φρένας δρμαίνουσαν·
 ἴστο δ' αὖ κούρης ἐμφύλιον ἰδεῖναι ὀμφήν,
 αὐτίχ' ὅπως ἐνόησεν ἀπ' οὐδεος ὅσσε βαλοῦσαν.
 Πᾶσα γὰρ Ἥελίου γενεῆ ἀρίδης ἰδέσθαι
 ἦεν, ἐπεὶ βλεφάρων ἀποτηλόθι μαρμαρυγῆσιν
 οἷν τε χρυσέην ἀντώπιον ἴσαν αἶγλιν.
 730 Ἦ δ' ἄρα τῆ τὰ ἕκαστα διειρομένη κατέλεξεν,
 Κολχίδα γῆρυν εἴσα, βαρῦφρονος Αἰήταο
 κούρη μελιχίως, ἡμὲν στολον, ἥδ' ἐκελεύθους
 ἡρώων, ὅσα τ' ἀμφὶ θοοῖς ἐμόγησαν ἀέθλοισ·
 ὡς τε κασιγνήτης πολυκηδέος ἦλιτε βουλαῖς,
 735 ὡς τ' ἀπονόσφιν ἄλυξεν ὑπέρβια δείματα πατρὸς,
 σὺν παισὶν Φορξέιο· φόνον δ' ἀλλείνειν ἐνισπεῖν
 Ἀψύρτου. Τῆν δ' οὐ τι νόψ λάθεν· ἀλλὰ καὶ ἐμπης
 μυρομένην ἐλείπειν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔειπεν.
 Σχετλίη, ἧ ῥα καχὸν καὶ ἀεικέα μήσαο νόστον.
 740 Ἔλπομαι οὐκ ἐπὶ δὴν σε βαρὺν χόλον Αἰήταο
 ἐκφυγεῖν· τάχα δ' εἶσι καὶ Ἑλλάδος ἦθεα γαίης
 τισόμενος φόνον υἱος, ὅτ' ἄσχετα ἔργα τέλεσσας.
 Ἄλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκέτις καὶ ὁμόγιοις ἐπλευ ἐμείο,
 ἄλλο μὲν οὐ τι καχὸν μητίσμαι ἐνθάδ' ἰούση·
 745 ἔρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξεινῶ συνοπηδὸς εὐόσα,
 ὄντινα τοῦτον αἴστον ἀείραο πατρὸς ἀνευθεν·
 μηδέ με γονάσσηαι ἐφέστιος, οὐ γὰρ ἔγωγε
 αἰνήσω βουλάς τε σέθεν καὶ ἀεικέα φύξιν. [πέπλον
 ὦς φάτο· τὴν δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν· ἀμφὶ δὲ
 750 ὀφθαλμοῖσι βαλοῦσα γόνον χέεν, ὄφρα μιν ἥρω
 χειρὸς ἐπισχόμενος μεγάρων ἐξῆγε θύραζε
 δείματι παλλομένην· λείπον δ' ἀποδόματα Κίρκης.
 Οὐδ' ἄλοχον Κρονίδαο Διὸς λάθον· ἀλλὰ οἱ Ἴρις
 πέφραδεν, εὐτ' ἐνόησεν ἀπὸ μεγάρου κίοντας.
 755 Αὐτὴ γὰρ μιν ἄνωγε δοκευόμεν, ὁππότε νῆα
 στεῖχονεν, τὸ καὶ αὐτῆς ἐποτρύνουσι ἀγόρευεν.
 Ἴρι φίλη, νῦν, εἴ ποτ' ἐμὰς ἐτέλεσσας ἐφετιμὰς,
 εἰ δ' ἄγε, λαίψηρῆσι μετοιχομένη πτερύγεσσιν
 δεῦρο Θέτιν μοι ἄνωγχι μολεῖν ἄλδος ἐξαναῖουσαν.
 760 Κείνης γὰρ χρεῖώ με κυχάνεται. Αὐτὰρ ἔπειτα
 ἔλθειν εἰς ἄκτας, ὅθι τ' ἀκμονες Ἡφαιστοῖο
 χάλκιοι στιβαρῆσιν ἀράσσονται τυπίδεσσιν·
 εἶπε δὲ κοιμήσασθαι φύσας πυρὸς, εἰσόκεν Ἄργω
 τὰς γε παρεξέλασθαι. Ἀτὰρ καὶ ἐς Αἰόλον ἔλθειν,
 765 Αἰόλον, ὅσπ' ἀνέμοις αἰθρηγενέσσιν ἀνάσσει·
 καὶ δὲ τῶ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὡς κεν ἀήτας
 πάντας ἀπολλήξειεν ὑπ' ἡέρι, μηδέ τις αὔρη
 τρηχύνου πέλαγος· Ζεφύρου γε μὲν οὔρος ἀήτω,
 ὄφρ' οἴ γ' Ἀλκινόου Φαιηκίδα νῆσον ἴκωνται.
 770 ὦς ἔφατ'· αὐτίκα δ' Ἴρις ἀπ' Οὐλύμποιο θοροῦσα
 τέμνε ταυσοσαμένη κοῦφα πετερά. Δὺ δ' ἐνὶ πόντῳ
 Αἰγαίῳ, πόθι πέρ τε δόμοι Νηρῆος ἔασιν.
 Πρώτην δ' εἰσαφίκακε Θέτιν, καὶ ἐπέφραδε μῦθον
 Ἥρης ἐννεσίης ὠρσέν τέ μιν εἰς ἐνέεσθαι.
 775 Δεύτερα δ' εἰς Ἡφαιστον ἐβήσατο· παῦσε δὲ τόν γε
 βίμφα σιδηρεῖων τυπίδων· ἔσχοντο δ' αὐτμηῆς

sic consedisent ad-focum : profecto enim somniorum
 recordatio tristis subiit animum cogitantis :
 cupiit porro puellæ vernaculam cognoscere linguam ,
 statim ubi vidit humo eam oculos attollere .
 Omne enim Solis genus profectum visendum
 erat, quoniam oculorum procul luminibus
 velut aureum adversum emittebant splendorem (*Solis po-*
steri.) Illa igitur huic omnia interroganti dixit ,
 Colchicum sermonem emittens, gravia-meditantis *Æetæ*
filia placide , et expeditionem et itinera
 heroum, et quanta in acribus perpassi-fuerint certaminibus,
 et quomodo sororis sollicitæ peccaverit consiliis ,
 et quomodo seorsum effugerit terribiles minas patris
 cum filiis Phrxi : sed cædem noluit edicere
 Absyrti. Illam vero nihil mente latuit : at tamen
 lamentantem miserata-est, et talia verba ad hæc respon-
 dit :] Misera, profecto malum et indecorum molita-es ab-
 tum.] Existimo non diu te gravem iram *Æetæ*
 effugitaram-esse : mox veniet vel in Græcæ sedes terræ
 ulturus cædem filii, quum non-ferenda facinora patraveris.
 At quoniam supplex et cognata es mihi ,
 aliud nullum malum *in te* machinabor huc profectam :
 abi autem ex ædibus peregrini comes quæ-es ,
 quemcumque hænc ignotum adscivisti patre invito :
 noli autem me supplex-rogare , ad-focum-sedens : neque
 enim ego] probabo (*adjwabo*) et consilia tua , et turpem
 fugam.] Sic dixit : illam vero immensus dolor occupavit ,
 peploque] oculis tectis, lacrimas effudit, donec eam heros
 manu prehensam ex-ædibus eduxit foras
 timore agitatam : reliquerunt igitur domum *Circæ*.
 Neque uxorem Saturnii Jovis laturunt : sed ei Iris
 indicavit, cum animadverteret ex ædibus egredientes
 Ipsa enim eam jusserat observare, quando navem
 ingressuri-essent; quare etiam postea hortans dixit :
 Iri cara, nunc, si unquam mea peregisti mandata ,
 age, celeribus ablata alis ,
 huc Thetin mihi jube venire e-mari progressam.
 Ea enim opus mihi est. At deinde
 abi ad littora, ubi incudes Vulcani
 ferreæ duris tunduntur malleis :
 jube autem eum quiescere-sinere folles ignis, donec Argo
 hæc (*littora*) præterierit. At etiam ad *Æolum* abi,
Æolum, qui ventis æthere-genitis imperat :
 atque ei dic meam voluntatem, ut ventos
 omnes silere-jubeat sub æère, neque ullus ventus
 concitet mare : Zephyri tamen flatus spiret ,
 donec illi in Alcinoi Phæaciam insulam venerint.
 Sic dixit : statim igitur Iris de Olympo desiliens
 secuit *viam*, concussis levibus alis. Subiit autem mare
Ægeum, ubi domus Nerei sunt.
 Et primam convenit Thetin, atque exposuit sermonem
 Junonis jussu, atque impulit eam, ad illam ut-veniret.
 Deinde ad Vulcanum abiit : et jussit-cessare illum
 facile a-ferreis malleis : prohibebantur autem a-flatu

αἰθαλέοι πρηστῆρες. Ἄτ' ἄρ' τρίτον εἰσαφίκανεν
 Αἰόλον Ἴπποτέω παῖδα κλυτόν. Ὅφρα δὲ καὶ τῷ
 ἀγγελίην φαμένη θοὰ γούνατα παῦσεν ὁδοῖο,
 780 τόφρα Θέτις, Νηρῆα κασιγνήτας τε λιπούσα,
 ἐξ ἄλδ' Οὐλυμπόνδε θεὰν μετεκίαθ' Ἑρην·
 ἥ δέ μιν ἄσπον ἐοῖο παρεῖσε τε φαίνε τε μῦθον.
 Κέκλυθι νῦν, Θέτι δία, τά τοι ἐπιέλοδομ' ἐνισπεῖν.
 Οἶσθα μὲν, ὅσπον ἐμῆσιν ἐνὶ φρεσὶ τίεται ἥρωϊς
 785 Λισονίδης ἡδ' ἄλλοι ἄσσητῆρες ἀέθλου,
 οἷη τέ σφ' ἐσάωσα διὰ πλαγκτὰς περὶ ὄντας
 πέτρας, ἔνθα πυρὸς δειναὶ βρομέουσι θύελλαι,
 κύματά τε σκληρῆσι Περὶβλύει σπιλάδεσσιν.
 Νῦν δὲ παρὰ Σκύλλης σκόπελον μέγαν ἡδὲ Χάρυβδιν
 790 δεινὸν ἐρευγομένην δέχεται ὁδός. Ἀλλὰ σε γὰρ δὴ
 ἐξεῖτι νηπυτίης αὐτῆ τρέφον ἡδ' ἀγάπησα
 ἕξοχον ἀλλάων, αἵ τ' εἰν ἄλι ναιετάουσιν,
 οὔνεκεν οὐκ ἔτλης εὐνῆ Διὸς ἱεμένοιο
 λέξασθαι. Κεῖνίω γὰρ αἰεὶ τάδε ἔργα μέμηλεν,
 795 ἥε σὺν ἀθανάταις, ἥε θνητῆσιν ἰαύειν.
 Ἄλλ' ἐμέ τ' αἰδομένη καὶ ἐνὶ φρεσὶ δεμιάουσα,
 ἡλεύω· ὃ δ' ἔπειτα πελώριον ὄρχον ὁμοσσειν,
 μήποτε σ' ἀθανάτοιο θεοῦ καλέσθαι ἄκοιτιν.
 Ἐμπης δ' οὐ μεθίσσεν ὀπιπτεύων ἀέκουσαν,
 800 εἰσόκε οἱ πρέσβειρα Θέμις κατέβηεν ἅπαντα,
 ὡς δὴ τοι πέπρωται ἀμείνονα πατρὸς ἐοῖο
 παῖδα τεκεῖν· τῷ καὶ σε λιλαίόμενος μεθέηκεν
 δεῖματι, μή τις ἐοῦ ἀντάξιος ἄλλος ἀνάσσει
 ἀθανάτων, ἄλλ' αἰὲν ἐὼν κράτος εἰρούοιο.
 805 Ἀὐτὰρ ἐγὼ τὸν ἄριστον ἐπιχθονίον πόσιν εἶναι
 δῶκά τοι, ὄφρα γάμου θυμηδέος ἀντιάσειας
 τέκνα τε φυτύσαι· θεοὺς δ' εἰς δαῖτα κάλεσσα
 πάντας ὁμῶς· αὐτῆ δὲ σέλας χεῖρεςσιν ἀνέσχοιν
 νυμφίδιον κείνης ἀγαπόφρονος εἴνεκα τιμῆς.
 810 Ἄλλ' ἄγε, καὶ τινὰ τοι νημερτέα μῦθον ἐνίψω·
 εὔτ' ἂν ἐς Ἑλύσιον πεδῖον τὸς υἱὸς ἵκηται,
 ὃν δὴ νῦν Χείρωνος ἐν ἤθεσι Κενταύροιο
 Νηϊάδες κομέουσι τεοῦ λίποντα γάλακτος,
 χρεῖώ μιν κούρης πόσιν ἔμμεναι Αἰήταο
 815 Μηδείης· σὺ δ' ἄρηγε νυθ' ἐκυρῆ περ ἐοῦσα
 ἡδ' αὐτῷ Πηληϊ. Τί τοι χόλος ἐστήρικται;
 Ἄασθη. Καὶ γὰρ τε θεοὺς ἐπινίσσεται ἄτη.
 Ναὶ μὲν ἐφημοσύνησιν ἐμαῖς Ἑφαιστον οἶω
 λωφῆσειν πρήσοντα πυρὸς μένος, Ἴπποτάδην δὲ
 820 Αἰόλον ὠκείας ἀνέμων ἄϊκας ἐρύξειν
 νόσφιν εὐσταθέος Ζεφύρου, τείως κεν ἵκωνται
 Φαιήκων λιμένας· σὺ δ' ἀκηδέα μῆδεο νόστον.
 Δεῖμα δέ τοι πέτραι καὶ ὑπέροβια κύματ' ἔασιν
 μῶνον, ἃ κεν τρέψαιο κασιγνήτησι σὺν ἄλλαις.
 825 Μηδὲ σὺ γ' ἥε Χάρυβδιν ἀμηχανέοντα ἐσῆς
 ἐσθαλέειν, μὴ πάντας ἀναβρόζασα φέρησιν,
 ἡὲ παρὰ Σκύλλης στυγερὸν κευθμῶνα νέεσθαι,
 Σκύλλης Αὐσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε Φόρχω
 νυκτιπόλος Ἑκάτη, τήντε κλείουσι Κράταιϊν,
 830 μήπως σμερδαλέησιν ἐπαῖξασα γένουσιν

fuliginosi folles. At tertium venit ad
 Æolum, Hippotæ filium clarum. Dum autem etiam illi
 mandatum referens, velocia genua quiescere-fecit ab itinere,
 interea Thetis, Nereo sororibusque relictis,
 ex mari in-Olympum ad-deam abiit Junonem;
 hæc eam propius sibi assidere-jussit, et edidit sermonem:
 Audi jam, Theti divina, quæ tibi cupio dicere.
 Nosti, quantum meo animo carus-sit heros
 Æsonis-filius, et ceteri adjuutores certaminis,
 qualisque (quomodo) eos servaverim per errantes (cyaneas)
 transeunt[es] petras, ubi ignites horribiles fremunt procellæ,
 fluctusque rigidas undique-alluunt cautes.
 Nunc vero ad Scyllæ scopulum magnum, atque Charybdin
 horrendum eructantem, excipit eos via. Age, te enim jam
 ab infantia inde ipsa nutrivim, et amavi
 præ aliis (deabus), quæ mare incolunt,
 quoniam non ausa-es in-toro Jovis cupientis
 concumbere. Illi enim semper hæc facta curæ-sunt,
 ut vel cum deabus, vel cum mortalibus rem-habeat.
 At me verita animoque timens,
 effugisti: ille autem postea magnum jusjurandum juravit,
 non te unquam immortalis dei vocari (fore) conjugem.
 Attamen non desit te oculis-persequi invitam,
 usque-dum ei veneranda Themis indicavit omnia,
 scilicet fato decretum-esse, præstantiorem patre suo
 filium ut-pareres: quare etiam te, licet-desiderans, missam
 -fecit,] metu, ne quis, ipsi dignitate-par, alius regnaret
 immortalium, sed ut semper suum imperium servaret.
 At ego optimum hominum, maritus ut-esset,
 dedi tibi, ut conjugium gratum haberes,
 et liberos ederes: deos autem ad epulas invitavi
 omnes una: et ipsa facem manibus sustuli
 nuptialem, illius læti causa honoris.
 Age igitur, etiam quoddam tibi verum oraculum dicam:
 quando in Elysium campum tuus filius venerit,
 quem nunc Chironis in sedibus Centauri
 Najades nutriunt, tuum desiderantem lac,
 oportet eum filię maritum esse Ætææ,
 Medææ: tu igitur opitulare nurui socrus futura
 atque ipsi Peleo. Cur tibi ira firma-stat?
 Deliquit. Etenim deos etiam aggreditur culpa.
 Profecto jussu meo Vulcanum puto
 cessaturum-esse a-sufflando ignis vim, Hippotæque-filium
 Æolum celeres ventorum turbines coerciturum,
 præter stabilem Zephyrum, interea-dum venerint
 Phæacum in portus: tu vero tutum molire reditum.
 Terrori vero rupes et ingentes fluctus sunt
 tantum, quos quidem avertes sororibus cum aliis.
 Neque tu aut in-Charybdin eos consilii-inopes patiaris
 incidere, ne omnes absorbens auferat,
 aut ad Scyllæ horrendum recessum venire,
 Scyllæ Ausoniæ crudelis, quam peperit Phorceo
 noctivaga Hecate, quamque appellant Cratæin,
 ne-forte horrendis irruens faucibus

λεκτοῦς ἡρώων δηλήσεται. Ἄλλ' ἔχε νῆα
κεῖσ', ὅθι περ τυτθὴ γε παραίθαισις ἔσσει' ὀλέθρου.

Ἔως φάτο· τῆν δὲ Θέτις τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·

Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο πυρὸς μένος ἦδὲ θυέλλαι

835 ζαχρηεῖς λήζουσιν ἐτήτυμον, ἦτ' ἂν ἔγωγε
θαρσαλέῃ φαίην καὶ κύματος ἀντιόωντος
νῆα σωσέμεναι, Ζεφύρου λίγα κινυμένοιο.

Ἄλλ' ὦρῃ δολιχὴν τε καὶ ἄσπετον οἶμον ὀδεύειν,
ὄφρα κασιγνήτας μετελεύσομαι, αἶ μοι ἄρωγοί
840 ἔσσονται, καὶ νηὸς ὅθι πρυμνήσι' ἀνήπται,
ὥς κεν ὑπὲρ ἡῶν μνησαῖατο νόστον ἐλέσθαι.

Ἥ καὶ ἀναΐξασα κατ' αἰθέρος ἔμπεσε δίναις
κυανέου πόντοιο· κάλει δ' ἐπαμυνέμεν ἄλλας
αὐτοκασιγνήτας Νηρηίδας· αἶ δ' αἴουσαι
845 ἦντεον ἀλλήλοισι· Θέτις δ' ἀγόρευεν ἐφετιμᾶς
Ἥρης· αἶψα δ' ἴαλλε μετ' Αὐσονίην ἄλα πάσας.
Αὐτὴ δ' ὠκυτέρῃ ἀμαρύγματος ἠὲ βολάων
ἡελίου, ὅτ' ἄνεισι περαιῆς ὑψόθι γαίης,
σεύατ' ἵμεν λαυψηρὰ δι' ὕδατος, ἔστ' ἀφίκανεν
850 ἀκτὴν Αἰαίην Τυρσηνίδος ἠπείροιο.

Τοὺς δ' εὖρεν παρὰ νητὶ σὺλῳ βίτησίν τ' οἴστῶν
τερπομένους· ἠ δ' ἄσπον ὀρεξαμένη χερὸς ἄκρης
Αἰακίδεω Πηλῆος· ὃ γὰρ βᾶ οἱ ἦεν ἀκοίτης,
οὐδὲ τις εἰσιδέειν δύνατ' ἔμπεδον· ἀλλ' ἄρα τῷ γε
855 οἶῳ ἐν ὀφθαλμοῖσιν εἰσατο, φώνησέν τε.

Μηκέτι νῦν ἀκταῖς Τυρσηνίσιν ἦσθε μένοντες·

ἧῶθεν δὲ θοῆς πρυμνήσια λύστε νηὸς,

Ἥρη πειθόμενοι ἐπαρηγόνοι. Τῆς γὰρ ἐφετιμῆς
πασσυδίῃ κοῦραι Νηρηίδες ἀντιώσιν,

860 νῆα διέκ πέτρας, αἶτε Πλαγκταὶ καλέονται,
βυσσόμεναι. Κεῖν γὰρ ἐναΐσιμος ὕμμι κέλευθος.
Ἄλλὰ σὺ μὴ τῷ ἐμὸν δελεῖς δέμας, εὖτ' ἂν ἴθαι
ἀντομένην σὺν τῆσι· νόψ δ' ἔχε, μὴ με χολώσης
πλεῖον ἔτ', ἢ τοπάρουθεν ἀπληγεῖως ἐχόλωσας.

865 Ἥ καὶ ἔπειτ' αἰδήλος ἐδύσατο βένθεα πόντου·
τὸν δ' ἄχος αἰνὸν ἔτυψεν, ἐπεὶ πάρος οὐκέτ' ἰούσαν
ἔδρακεν, ἐξότε πρῶτα λίπεν θάλαμόν τε καὶ εὐνήν,
χωσαμένη Ἀχιλλῆος ἀγαοῦ νηπιάχοντος.

Ἥ μὲν γὰρ βροτέας αἰεὶ περὶ σάρκας ἔδαιεν

870 νύκτα διὰ μέσσην φλογμῶ πυρὸς· ἦματα δ' αὖτε
ἀμβροσίῃ χρίεσκε τέρεν δέμας, ὄφρα πέλοιτο
ἀθάνατος καὶ οἱ στυγερὸν χοροὶ γῆρας ἀλάλοιο.

Αὐτὰρ ὃ εἰς εὐνῆς ἀνεπάλμενος εἰσενόησεν
παῖδα φίλον σπαίροντα διὰ φλογός· ἦκε δ' αὐτὴν

875 σμερδαλέην ἐσιδὼν, μέγα νήπιος· ἠ δ' αἴουσα
τὸν μὲν ἄρ' ἀρπάξοντα χαμάδις βάλε κεκληγῶτα·
αὐτὴ δὲ πνοιῇ ἰκέλη δέμας ἦτ' ὄνειρος
βῆ ῥ' ἵμεν ἐκ μεγάρου ὁοῖς, καὶ ἐσήλατο πόντον
χωσαμένη· μετὰ δ' οὐ τι παλίσυτος ἵκετ' ὀπίσω.

880 Τῷ μιν ἀμηχανίῃ δῆσεν φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
πᾶσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἐταίροις.

Οἱ δ' ἄρα μεσσηγὺς λήξαν καὶ ἔπαυσαν ἀέθλους,
ἔσσυμένως δόρπον τε χαμείνας τ' ἀμφρέποντο,
τῆς ἐνὶ δαισάμενοι νύκτ' ἄεσαν ὡς τοπάρουθεν.

praestantissimos heroum laedat. Verum dirige navem
eo, ubi exiguum saltem effugium erit mortis.

Sic dixit : eam vero Thetis hoc exceptit sermone :

Si quidem absumentis ignis vis et procellae
vehementes cessaverint vere, profecto equidem
audacter pollicebor, etiam fluctu adversante,
navem servatum-iri, Zephyro leniter moto.

At tempus est longam immensamque viam inire,
ut sorores conveniam, quae mihi adiutrices
erunt, et *illuc abeam*, navis ubi retinacula alligata-sunt,
ut (*Argonautae*) prima-luce meminerint iter suscipere.

Dixit, et delapsa ex aethere ingressa-est vortices
caerulei maris : vocavitque in-auxilium alias
sorores Nereidas : haec audientes
convenere inter-se : Thetis autem exposuit mandata
Iunonis, statimque misit in Ausonium mare cunctas.
Ipsa celerior fulmine aut radiis
solis, quando prodit ultima super terra,
ferebatur eundo cito per aquam, usque-dum attigit
littus Aëum Tyrrhenae terrae.

Illos (*Argonautas*) invenit apud navem disco et jactu sagittarum] se-oblectantes : haec propius injiciens manum
summam] *Aeidae Peleo* : is enim ei erat conjux,
neque quis conspiciere *ipsam* potuit clare ; sed huic quidem
soli oculis visenda-erat et dixit :

Non amplius nunc ad-littora Tyrrhena sedete commo-
rantes:] mane vero celeris retinacula solvite navis,
Junoni obsecuti adjutrici. Ejus enim mandato
omnes-una puellae Nereides convenient,
navem per rupes, quae Planctae (*errantes*) appellantur,
salvam-ducturas. Illa enim opportuna vobis *est* via.

At tu nemini meum ostendas corpus, cum videris
occurrentem cum illis (*Nereidibus*) : mente autem tene, ne
me ad-iram-concites] magis etiam, quam antea intrepide
concitasti.] Dixit, atque deinde invisam subiit profundum
mare:] eum autem dolor gravis occupavit, quoniam antea
non-amplius se convenientem] viderat, ex-quo primum reli-
quit thalamum et torum,] irata Achillis causa nobilis infan-
tis.] Ipsa enim mortales usque carnes undique comburebat,
nocte media, flamma ignis : interdiu contra
ambrosia innugebat tenerum corpus, ut fieret
immortalis, atque ei invisam a-corpore senectutem defen-
deret.] At ille (*Peleus*) e lecto prosiliens animadvertit
filium suum palpitare in flamma : emisit igitur clamorem
horrendum intuitus, valde imprudens : haec audiens
istum quidem raptim (*raptum e flamma*) in-terram proje-
cit clamantem:] ipsa vero vento similis corpore, velut som-
nium,] abiit ex domo celeriter, et intravit mare
indignata : neque rursus reversa-est postea.

Ideo illi angor constrinxit mentem : at tamen
omne mandatum Thetidis exposuit sociis.
Illi igitur interea cessarunt et destiterunt a-laboribus,
festinanter epulas et strata sibi-pararunt,
in quibus epulati noctem dormierunt, ut antea.

885 Ἥμος δ' ἄκρον ἔβαλλε φασφόρος οὐρανὸν Ἥως,
 δὴ τότε λαίψηροιο κατῆλυσῆ Ζεφύροιο
 βαῖνον ἐπὶ κληίδας ἀπὸ χθονός· ἐκ δὲ βυθοῖο
 εὐναίας εἶλκον περιγηθέες, ἄλλα τε πάντα
 ἄρμενα μηρύνοντο κατὰ χρέος· ὕψι δὲ λαΐφος
 890 εἶρυσσαν τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κερααίης.
 Νῆα δ' εὐκραῆς ἄνεμος φέρεν. Αἴψα δὲ νῆσων
 καλὴν, ἀνθεμόεσσαν ἐσέδραχον, ἐνθα λίγεια
 Σειρῆνες σίνοντ' Ἀχελωίδες, ἠδείησιν
 θέλγουσαι μολπήσιν, ὅτις παρὰ πείσμα βάλοιτο.
 895 Τὰς μὲν ἄρ' εὐειδῆς Ἀχελωΐω εὐνηθεῖσα
 γείνατο Τερψιχόρη, Μουσέων μία· καί ποτε Διοῦς
 θυγατέρ' ἰφθίμην ἀδοῆτ' ἔτι πορσαίνεσκον
 ἄμμιγα μελπόμεναι· τότε δ' ἄλλο μὲν οἰωνοῖσιν,
 ἄλλο δὲ παρθενικῆς ἐναλίγκια ἔσκον ιδέσθαι.
 900 Αἰεὶ δ' εὐόρμου δεδοκημένα ἐκ περιωπῆς
 ἢ θαμὰ δὴ πολέων μελιθῆσα νόστον ἔλοντο,
 τηκεδόνι φθινύθουσαι· ἀπηλεγέως δ' ἄρα καὶ τοῖς
 ἴσαν ἐκ στομάτων ὅσα λείριον. Οἱ δ' ἀπὸ νῆος
 ἤδη πείσματ' ἔμελλεν ἐπ' ἠϊόνεσσι βαλέσθαι,
 905 εἰ μὴ ἄρ' Οἰάγροιο παῖς Θρηάκιος Ὀρφεὺς
 Βιστονίην ἐνὶ χερσὶν εἰαῖς φόρμιγγι τανύσασα
 κραιπνὸν εὐτροχάλιο μέλος κανάχησεν αἰοῖδης,
 ὄφρ' ἄμυδις κλονέοντος ἐπιβρομέωνται ἀκουαὶ
 κρεγμῶ· παρθενικὴν δ' ἐνοπὴν ἐβδήσατο φόρμιγγι.
 910 Νῆα δ' ἠμοῦ Ζεφύρος τε καὶ ἠχῆην φέρε κύμα
 πρυμνόθεν ὀρνύμενον· ταὶ δ' ἄκριτον ἴσαν αὐδῆν.
 Ἄλλὰ καὶ ὡς Τελεόντος εὖς παῖς οἷος ἑταίρων
 προφθάμενος ἕξεστοῖο κατὰ ζυγοῦ ἔνθορε πόντω
 Βούτης, Σειρήνων λιγυρῆ ὅτι θυμὸν ἰανθείς·
 915 νῆη δὲ πορφυρέοιο δι' οἰδματος, ὄφρ' ἐπιβαίη,
 σκέτλιος. Ἥ τέ οἱ αἴψα καταυτῶθι νόστον ἀπηύρων·
 ἀλλὰ μιν οἰκτεῖρασα θεὰ Ἐρυκος μεδέουσα
 Κύπρις ἔτ' ἐν δίναις ἀνερείψατο, καὶ β' ἐσάωσεν
 πρόφρων ἀντομένη Λιλυβῆϊδα ναίμεν ἄκρην.
 920 Οἱ δ' ἄχει σχόμενοι τὰς μὲν λίπον, ἄλλα δ' ὅπαζον
 κύντερα μίξοδῆσιν ἄλδς βραιστήρια νῆων.
 Τῆ μὲν γὰρ Σκύλλης λισσῆ προύφαινετο πέτρῃ·
 τῆ δ' ἄμοτον βοάσκεν ἀναβλύζουσα Χάρυβδις·
 ἄλλοθι δὲ Πλαγκταὶ μεγάλῃ ὑπὸ κύματι πέτραι
 925 βόχθεον, ἦχι πάροιθεν ἀπέπτυνεν αἰθουμένη φλόξ
 ἄκρων ἐκ σκοπέλων πυριθαλπέος ὕψοθι πέτρης.
 Καπνῶ δ' ἀγλοεῖς αἰθῆρ πέλεν· οὐδέ κεν αὐγάς
 ἔδρακες ἠελίοιο. Τότε αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
 Ἥφαιστου θερμὴν ἔτι κήχιε πόντος αὐτηγῆν.
 930 Ἐνθα σφιν κοῦραι Νηρηίδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 ἦντεον· ἠ δ' ὄπιθεν πτέρυγος θίγε πηδαλίοιο
 δια Θετίς Πλαγκτῆσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρύσσαι.
 Ὡς δ' ὁπότεν δελφίνες ὑπέξ ἄλδς εὐδιόαντες
 σπερχομένην ἀγεληδὸν ἐλίσσωται περὶ νῆα,
 935 ἄλλοτε μὲν προπάραιθεν δρώμενοι, ἄλλοτ' ὄπισθεν,
 ἄλλοτε παρβολάδην, ναύτησι δὲ χάρμα τέτυκται·
 ὡς αἰ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτριμοι ἐλίσσωτο
 Ἄργῳ περὶ νῆς, Θετίς δ' ἴθουε κέλευθον.

Cum vero summum feriret lucifera caelum Aurora,
 tum placidi descensu (*flatu*) Zephyri
 abierunt in transtra a terra : ex profundo autem
 ancoras traxerunt laeti, aliaque omnia
 armamenta *navis* laxarunt, ut necesse erat : et in-altum
 velum] sustulerunt expansum loris antennae.
 Navem autem lenis ventus ferebat : statimque insulan
 pulcram floridam conspexerunt, ubi argutae
 Sirenes perdebant Acheloi-filiae, suavis
 delinientes cantibus, quicumque funes injecisset (*appulis-*
set.) Illas quidem formosa Acheloi ex-concubitu
 peperit Terpsichore, Musarum una : et aliquando Cereris
 filiam generosam innuptam adhuc oblectarunt
 conjunctim canentes : tum autem alia-ex-parte avibus
 alia virginibus similes erant visendae.
 Semper vero bono-portu-instructa observantes ex specula,
 profecto saepe jam multis dulcem reditum ademerunt,
 tabe *eos* conficientes. Intrepide igitur etiam his (*Argonau-*
tis) emiserunt ex ore vocem suavem : illique a navi
 jam retinacula erant littoribus injecturi,
 nisi Aeagri filius, Thracius Orpheus
 Bistoniam manibus suis citharam intendens
 celere volubilis modum edidisset cantilenae,
 ut omnes-una pulsantis tinnirent aures
 cantu : virgineamque vocem superavit cithara.
 Navem autem una et Zephyrus et-sonorus egit fluctus
 a-puppi urgens : illae indistinctam emiserunt vocem.
 Sed vel sic Teleontis strenuus filius, solus sociorum
 praeveniens, polito de transtro insiluit in-mare
 Butes, Sirenum arguta voce animo delinitus :
 natavitque concitatum per aequor, ut attingeret,
 miser. Certe ei statim ibi reditum ademissent;
 at illum miserata dea Erycis regina
 Cypris adhuc in vorticibus corripuit, atque servavit
 benevola occurrens, Lilibæum ut-incoleret promontorium.
 Illi vero dolore correpti has quidem reliquerunt, sed alia se-
 quiebantur] duriora in-compitis maris, quaerederent na-
 ves.] Hac enim-parte Scyllae praecipex eminebat rupes :
 illa nunquam-non reboabat ebulliens Charybdis :
 alibi vero Planctae magno sub fluctu petrae
 murmurabant, ubi antea egesta-erat ardens flamma
 summis e scopulis, ignivomam supra rupem.
 Fumo autem tenebricosus aether erat : neque lumina
 conspexeris solis. Tum cessante ab operibus
 Vulcano, calidum adhuc emittebat mare vaporem.
 Ibi ipsis puellae Nereides aliunde aliae
 occurrerunt : sed a-tergo pinnam attigit gubernaculi
 divina Thetis, Planctas in rupes ut-traheret.
 Ut vero delphines ex mari serena-tempestate
 festinantem gregatim glomerantur circa navem,
 nunc ante *eam* conspecti, nunc a-tergo,
 nunc a latere, nautisque gaudio sunt :
 sic illae (*Nereides*) procurrentes confertim volvebantur
 Argoam circa navem, Thetis autem regebat cursum.

- Καὶ ῥ' ὅτε δὴ Πλαγκτῆσιν ἐνιχρίμψεσθαι ἔμελλον,
 940 αὐτίκ' ἀνασρόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέζας,
 ὑψοῦ ἐπ' αὐτῶν σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς
 ῥύοντ' ἔνθα καὶ ἔνθα διασατῶν ἀλλήλησιν.
 Τὴν δὲ παρηγορίην κόπτεν ῥόος· ἀμφὶ δὲ κῦμα
 λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπικαλλάξεσκεν.
 945 Αἰ δ' ὅτε μὲν κρημνοῖς ἐναλίγκιαι ἤξει κῦρον,
 ἄλλοτε δὲ βρύχαι νεάτω ὑπὸ πυθμῆνι πόντου
 ἠρήρεινθ', ἔθι πολλὸν ὑπείρεχεν ἄγριον οἶδμα.
 Αἰ δ' ὥστ' ἡμαθόντος ἐπισηδὸν αἰγιαλοῖο
 παρθενικαί, δίχα κόλπον ἐπ' ἰξύας εἰλίξασαι,
 950 σφαιρὴν ἀθύρουσιν περιηγέει· αἰ μὲν ἔπειτα
 ἄλλη ὑπέξ ἄλλης δέχεται καὶ ἐς ἥρα πέμπε
 ὕψι μεταχρονίην· ἡ δ' οὔποτε πλίνταται οὔδει·
 ὡς αἰ νῆα θέουσαν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
 πέμπε διησερίην ἐπὶ κύμασιν, αἰὲν ἄπωθεν
 955 πετρῶν· περὶ δὲ σφιν ἔρευρόμενον ζέεν ὕδωρ.
 Τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἀναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἄκρης
 ὀρθὸς ἐπὶ στελεῆι τυπίδος βαρὺν ὤμον ἐρείσας
 Ἡφαίστος θηεῖτο, καὶ αἰγλήεντος ὑπερθεν
 οὐρανοῦ ἐστηυῖα Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 960 βάλλε χέρας, τοῖόν μιν ἔχεν δέος εἰσορόωσαν.
 Ὅσση δ' εἰαρινοῦ μυχύνεται ἡμάτων αἴσα,
 τοσσάτιον μογέεσκον ἐπὶ χρόνον, ὀχλίζουσαι
 νῆα διέκ πέτρας πολυηχίας· οἱ δ' ἀνέμοιο
 αὐτὶς ἔπαυρόμενοι προτέρω θέον· ὦκα δ' ἄμειβον
 965 Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν Ἡελίοιο.
 Ἐνθ' αἰ μὲν κατὰ βένθος ἀλίγκιαι αἰθυίησιν
 δῦνον, ἐπεὶ ῥ' ἀλόχοιο Διὸς πόρσυνον ἐφετμάς.
 Τοὺς δ' ἄμυδις βλήχῃ τε δι' ἠέρος ἴκετο μῆλων,
 μυκηθμός τε βοῶν αὐτοσηδὸν οὐατ' ἔβαλλεν.
 970 Καὶ τὰ μὲν ἐρσήεντα κατὰ δρία ποιμαίνεσκεν
 ὀπλοτέρη Φαέθουσα θυγατρῶν Ἡελίοιο,
 ἀργύρεον χάϊον παλάμην ἐνι πηχύνουσα·
 Λαμπετήν δ' ἐπὶ βουσὶν ὀρειχάλκοιο φαινοῦ
 πάλιν ὀπηδεύουσα καλαύροπα. Τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
 975 βοσκομένας ποταμοῖο παρ' ὕδασιν εἰσορόωντο
 ἄμ' πεδίον καὶ ἔλος λειμῶνιον· οὐδέ τις ἦεν
 κυανὴ μετὰ τῆσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
 εἰδόμεναι, χρυσεῖσι κεράσιν κυδιάσσκον.
 Καὶ μὲν τὰς παραμέμβον ἐπ' ἡματι νυκτὶ δ' ἰούση
 980 πείρον ἀλδὸς μέγα λαῖτμα κεχαρμένοι, ὄφρα καὶ αὐτὶς
 Ἡὼς ἠριγενῆς φέγγος βάλει νισσομένοισιν.
 Ἔστι δὲ τις πορθμοῖο παροιτέρη Ἴονιοιο
 ἀμφιλαφῆς πείρα Κεραυνίη εἰν ἄλλῃ νῆσος,
 ἣ ὑπο δὴ κείσθαι δρέπανον φάτις, ἴλατε Μοῦσαι,
 985 οὐκ ἐθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος, ἧ ἀπὸ πατρὸς
 μήδεα νηλεῖός ἔταμεν Κρόνος· (οἱ δὲ ἔ Δηοῦς
 κλείουσιν χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἄρπην.
 Δηὼ γὰρ κείνη ἐνὶ δὴ ποτε νάσσατο γαίη,
 Τιτῆνας δ' ἔδαεν στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι,
 990 Μάκριδα φιλαμένη.) Δρεπάνη τὸθεν ἐκλήϊσται
 οὐνομα, Φαιήκων ἱερὴ τροφός· διὲ καὶ αὐτοὶ
 αἰματος Οὐρανίοιο γένος Φαίηκες ἔασιν.

Et quando jam ad-Planctas accessuri erant,
 statim *illæ* sublatis candida ad genua limbis,
 alte in ipsis scopulis et fluctus fractione
 nitebantur huc illuc, distantes a-se invicem.
 Illam vero (*navem*) sublimem pellebat fluctus, circumque
 unda] vehemens sublata scopulis illisa-fremuit.
 Alia nunc præcipitiis similes aerem attingerunt,
 nunc mersæ imo sub fundo maris
 subsidebant, ubi multum eminebat sævus fluctus.
 Alia, ut arenosum prope littus
 virgines, gemino cinctu usque-ad ilia constricto,
 pila ludunt rotunda, *quam* hæc deinde
 alia ab alia excipiunt et in aerem mittunt
 alte sublata, hæc nunquam attingit solum:
 sic illæ navem currentem, alternatim aliunde alia,
 mittebant sublimem super fluctus, semper procul-a
 rupibus: undique autem ipsis eructans fervebat aqua.
 Has vero etiam ipse deus in vertice scopuli summo
 erectus, capulo mallei gravem humerum suffultus,
 Vulcanus spectavit, et sidereo super
 cælo stans Jovis conjux: sed Minervam
 amplexa-est manibus; tantus eam metus cepit adspicien-
 tem.] Quantum vero verni productur diei mensura,
 tantum laborarunt ad tempus (*tamdiu*), impellentes
 navem per rupes valde-sonantes: illi (*Argonautæ*) vento
 iterum usi ulterius provecti-sunt: celeriterque præterier-
 runt] Trinacriæ pratum, boves quod-alit Solis.
 Ibi illæ profundum-mare similes mergis
 subierunt, postquam uxoris Jovis peregerant mandata.
 Ad-hos autem una et balatus per aerem delatus-est ovium,
 et mugitus boum statim aures feriit.
 Atque illas (*oves*) roscidis in pratis pascebat
 minima-natu filiarum Solis Phaethona,
 argenteum pedum manu cubito-inclinatum-gestans.
 Lampetia vero in vaccas ex-orichalco splendido *factum*
 vibrabat sequens baculum. Has vero etiam ipsi
 pascentes fluminis ad aquas conspexerunt
 in campo et palustri prato: neque ulla erat
 fusco inter eas (*vaccas*) corpore, omnes lacti
 similes, aureis cornibus ornabantur.
 Atque has quidem prætervecti-sunt interdium; nocte vero
 sequente] transierunt maris magnum æquor læti, usque-
 dum iterum] Aurora matutina lucem misit navigantibus.
 Est vero quædam fretum ante Ionium
 undique-adeunda, opulenta, Ceraunio in mari insula,
 sub qua sitam-esse falcem fama *fert*, (ignoscite Musæ
 non lubens eloquor majorum fabulam), qua patris
 genitalia crudeliter abscedit Saturnus: (alii eam Cæreris
 narrant terrestris messoriam esse falcem.
 Ceres enim in illa aliquando habitaverat terra,
 Titanasque docuit spicas frumenti demetere
 Macridem amans). Drepane inde appellatur
 nomine, Phæacum sacra nutrix: ita vero etiam ipsi
 e-sanguine Urani genere Phæaces sunt.

Τοὺς Ἄργῳ πολέεσσιν ἐνισχομένην καμάτοισιν
 Θρινακίης αὐρῆς ἔκετ' ἐξ ἄλός· οἱ δ' ἀγανῆσιν
 905 Ἀλκίνοος λαοὶ τε θυηπολίησιν ἰόντας
 δειδέχατ' ἀσπασίως· ἐπὶ δὲ σφίσι καγχαλάασκεν
 πᾶσα πόλις· φαίης κεν εἴοις ἐπὶ παισὶ γάνυσθαι.
 Καὶ δ' αὐτοὶ ἥρωες ἀνὰ πλῆθὺν κεχάροντο,
 τῷ ἔκειλοι, οἷόν τε μεσαιτάτη ἐμβεβαῶτες
 1000 Λίμονίη· μέλλον δὲ βοῆ ἔνι θωρήξεσθαι·
 ὄδε μάλ' ἀγχιμόλον στρατὸς ἀσπετος ἐξεφάνθη
 Κόλχων, οἱ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
 Κυανέας μαστῆρες ἀριστήων ἐπέρησαν.
 Μήδειαν δ' ἕξαιτον ἐοῦ ἐς πατρός ἄγσθαι
 1005 Ἴεντ' ἀπροφάτως, ἥ δὲ στονόεσσαν αὐτὴν
 νωμήσειν χαλεπήσιν δομάκλειον ἀτροπίησιν,
 αὐθὶ τε καὶ μετέπειτα σὺν Αἰθήτῳ κελεύθῳ.
 Ἄλλὰ σφέας κατέρυκεν ἐπειγομένουσιν πολέμοιο
 κρείων Ἀλκίνοος. Λελίητο γὰρ ἀμφοτέροισιν,
 1010 δηϊοτήτος ἀνευθεν ὑπέροβια νείκεα λῦσαι.
 Κούρη δ' οὐλομένη ὑπὸ δειμάτι πολλὰ μὲν αὐτοῦς
 Αἰσονίδεω ἐτάρους μειλίσσετο, πολλὰ δὲ χερσὶν
 Ἀρήτης γούνων ἀλόχου θίγεν Ἀλκινόοιο. [χοῖς
 Γουνοῦμια, βασιλεία· σὺ δ' Ἰλαθι, μηδέ με Κόλ-
 1015 ἐκδώης ὃ πατρὶ κομιζέμεν, εἴ νυ καὶ αὐτὴ
 ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρβεια, οἷσιν ἐς ἄτην
 ὠκύτατος κούρησι θέει νόος ἀμπλακίησιν.
 Ὡς ἐμοὶ ἐκ πυκινὰ ἐπεσον φρένες, οὐ μὲν ἔκητι
 μαργασύνης. Ἴστω δ' ἱερὸν φάος Ἡελίοιο,
 1020 Ἴστω νυκτιπόλου Περσηίδος ὄργια κούρης,
 μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλουσα σὺν ἀνδράσιν ἄλλοδαποῖσιν
 κείθεν ἀφωρημένην· συγερόν δέ με τάρβος ἐπίσειεν
 τῆς γε φυγῆς μνήσασθαι, σὺ ἤλιτον οὐδέ τις ἄλλη
 μῆτις ἔην. Ἔτι μοι μήτηρ μένει, ὡς ἐνὶ πατρὸς
 1025 δώμασιν, ἄχραντος καὶ ἀκήρατος. Ἄλλ' ἑλέαιρε,
 πότνα, τεόν τε πόσιν μειλίσσεο· σοὶ δ' ὑπάσειαν
 ἀθάνατοι βίότον τε τελεσφόρον ἀγλαίην τε
 καὶ παῖδας καὶ κῦδος ἀπορθήτοιο πόλῃος.
 Τοῖα μὲν Ἀρήτην γουναίετο δακρυχέουσα·
 1030 τοῖα δ' ἀριστήων ἐπαμοιβὰς ἀνδρᾶ ἕκαστον.
 Ὑμέων, ὠπέρι δὴ μέγα φέρτατοι, ἀμφί τ' ἀέθλοισι
 οὔνεκεν ὑμετέροισιν ἀτύζομαι, ἧς ἰότητι
 ταύρους τ' ἐξεύξασθε, καὶ ἐκ θέρος οὐλοὸν ἀνδρῶν
 1035 κείρατε γηγενέων, ἧς εἴνεκεν Αἰμονίησιν
 χρύσειον αὐτίκα κῶας ἀνάξετε νοστήσαντες,
 ἧ δ' ἐγὼ, ἡ πάτρην τε καὶ οὐς ὤλεσσα τοκῆας,
 ἡ δόμον, ἡ σύμπασαν εὐφροσύνην βιότοιο,
 ὅμμι δὲ καὶ πάτρην καὶ δώματα καιέμεν αὐτίς
 ἦνυστα· καὶ γλυκεροῖσιν ἔτ' εἰσόψασθε τοκῆας
 1040 ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμοὶ ἀπὸ δὴ βαρῆς εἴλετο δαίμων
 ἀγλαίας· συγερὴ δὲ σὺν θνητοῖσι ἀλάλημαι·
 δεῖσατε συνθεσίας τε καὶ ὄρκια, δεῖσατ' Ἐριννῶν
 Ἰχασίην νέμεσιν τε θεῶν, ἐς χεῖρας ἰούσαν
 Αἰθήτῳ λάβῃ πολυπήμονι δηωθῆναι.
 1045 Οὐ νηοῦς, οὐ πύργων ἐπιβρόθων, οὐκ ἀλεωρῆν
 ἄλλην, οἷσθι δὲ προτιβάλλομαι ὑμέας αὐτοῦς.

Ad-hos Argo multis vexata laboribus
 Trinacrio ventis *adjuta* venit e mari : sed splendidis
 Alcinous et populi sacris venientes
 exceperunt amice : eorumque causa exsultabat
 omnis civitas : diceres eos propter suos filios lætari.
 Et ipsi quoque heroes in multitudine lætabantur,
 similiter, ac si mediam ingressi essent
 Hæmoniam : erant tamen ad prælium se-armaturi ;
 adeo proxime exercitus infinitus apparuit
 Colchorum, qui Ponti per ostium et per rupes
 Cyaneas investigatores heroum penetrarant.
 Medeam vero exematam ipsius in patris *domum* abducere
 cupiebant aperte, aut luctuosam pugnam
se moturos-esse gravi minabantur malignitate,
 et nunc et postea Æete persequente.
 At ipsos prohibuit festinantes ad-pugnare
 rex Alcinous. Malebat enim utrisque
 sine prælio violenta jurgia dirimere.
 Puella autem sævo metu *agitata* multum ipsos
 Jasonis socios precatæ-est, sæpe manibus
 Aretes genua attigit uxoris Alcinoi.
 Precor, regina, *inquit*, tu propitia-esto, neque me Col-
 chis] dedas, meum ad-patrem abducendam, si modo et ipsa
 hominum de-genera una vivis (es), quibus in calamitatem
 celerrima levibus ruit mens erroribus.
 Sic mihi prudens excidit mens, non quidem propter
 libidinem. Testor sacrum lumen Solis,
 testor noctivagæ Perseidis mysteria puellæ (*Hecata*) :
 non ego lubens cum viris alienigenis
 inde (*epatria*) profecta-sum ; sed horribilis mihi timor sua-
 sit,] hujus fugæ ut-meminissem, quando peccaram : nec
 quoddam aliud] consilium erat. Adhuc mihi zona manet, ut
 in patris] ædibus, intacta et integra. At miserere,
 veneranda, tuumque maritum emolli : tibi vero dent
 immortales et vitam longissimam, et ornamenta,
 et liberos, et gloriam invictæ urbis.
 Ita Aretæ supplicavit lacrimas-effundens :
 sic vero heroum vicissim viro unicuique :
 Vestrum, o longe præstantissimi, et certaminum
 causa vestrorum conturbor, cujus opera
 et tauros junxistis, et segetem sævam virorum
 deseculistis terrigenarum, cujus gratia in-Hæmoniam
 aureum mox vellus deportabitis reversi,
 illa ego, quæ patriamque et meos perdiדי parentes,
 quæ domum, quæ omnem voluptatem vitæ,
 vos autem et patriam et domos ut-incoleretis iterum
 effeci : et lætis porro adspicietis parentes
 oculis : at mihi sane durum eripuit fatum
 ornamenta ; invisæ cum peregrinis vagor.
 Veremini pacta et sacramenta, metuite Erinny
 supplicum-ultricem, et vindictam deorum, in manus re-
 versa] Æetæ supplicio acerbissimo ne-peream.
 Non ad-templa, non ad-arcem, quæ-præsidio-est, non ad
 -auxilium] aliud, tantum confugio ad-vos ipsos.

Σχέτλιοι ἀτροπῆς καὶ ἀνηλέες· οὐδ' ἐνὶ θυμῷ
 αἰδεῖσθε ξείνης μ' ἐπὶ γούνατα χεῖρας ἀνάσσης
 δερκόμενοι τείνουσαν ἀμήχανον· ἀλλὰ κε πᾶσιν
 1060 κῶας ἐλεῖν μεμαῶτας ἐμίξατε δούρατα Κόλχοις
 αὐτῶ τ' Αἰήτη ὑπερήνορι· νῦν δὲ λάθεσθε
 ἠγορέης, ὅτε μοῦνοι ἀποτημηγέτες ἔασιν.
 Ὡς φάτο λισσομένη· τῶν δ' ὄντινα γουνάζοιτο,
 ὅς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέουσαν.
 1065 Σείον δ' ἐγγείας εὐήκεας ἐν παλάμῃσιν
 φάσγανὰ τ' ἐκ κολοῶν· οὐδὲ στήθεσθαι ἀρωγῆς
 ἔννεπον, εἴ κε δίκης ἀλιτήμονος ἀντιάσειεν.
 Στρευγομένοις δ' ἂν ὄμιλον ἐπήλυθεν εὐνήτειρα
 Νῦξ ἔργων ἀνδρεςσι, κατευκλήσθη δὲ πᾶσαν
 1066 γαῖαν ὁμῶς· τὴν δ' οὐτι μίνυθά περ εὐνασεν ὕπνος.
 Ἀλλὰ οἱ ἐν στέρνοις ἀχέων εἰλίσσεται θυμός.
 Ὅϊον ὅτε κλωστήρα γυνὴ ταλαεργὸς ἐλίσσει
 ἐννυχί· τῆ δ' ἄμφι κινύρεται ὄφρα γὰν τέκνα
 χηροσύνη πόσιος· σταλαῖε δ' ὕπο δάκρυ παρείας
 1065 μυρομένης, οἷη μιν ἐπισμυγερὴ λάβεν αἴσα·
 ὧς τῆς ἱκμαίνοντο παρηίδες· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 ζεεῖς εἰλεῖτο πεπαρμένον ἀμφ' ὀδύνησιν.
 Τῷ δ' ἔντοσθε δόμοιο κατὰ πτόλιν, ὡς τοπάροιθεν,
 κρείων Ἀλκίνοος πολυπότνια τ' Ἀλκινόοιο
 1070 Ἀρήτη ἄλογος κούρης πέρι μητιάσσκον
 οἶσιν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας· οἶα δ' ἀκοίτην
 κουριδίον θαλεροῖσι δάμαρ προσπτύσσειτο μύθοις.
 Ναὶ φίλος, εἰ δ' ἄγε μοι πολυκηδέα ῥύεο Κόλχων
 παρθενικὴν, Μινύασι φέρων χάριν· Ἐγγύθι δ' Ἄρ-
 1075 ἡμετέρης νήσοιο καὶ ἀνέρες Αἰμονίτες· [γως
 Αἰήτης δ' οὐτ' ἄρ ναίει σχεδόν, οὐδέ τι ἴδμεν
 Αἰήτην, ἀλλ' οἶον ἀκούομεν· ἦδε δὲ κούρη
 αἰνοπαθῆς κατὰ μοι νόον ἔλασεν ἀντιόωσα.
 Μῆ μιν, ἄναξ, Κόλχοισι πόροις ἐς πατρός ἄγεσθαι.
 1080 Ἀάσθη, ὅτε πρῶτα βοῶν θελκτήρια δῶκεν
 φάρμακα οἱ· σχεδόν δὲ κακῶ κακόν, οἶά τε πολλὰ
 βέρομεν ἀμπλακίησιν, ἀκειομένη ὑπάλυξεν
 πατρός ὑπερφιάλοιο βαρὺν χόλον. Αὐτὰρ Ἰήσων,
 ὡς αἴω, μεγάλοισιν ἐνίσχεται ἐξ ἔθεν ὄρκους,
 1085 κουριδίην θήσεσθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἀκοίτην.
 Τῷ, φίλε, μήτ' οὖν αὐτὸν ἐκὼν ἐπιόρχον ὁμῶσσαι
 θεῖης Αἰσονίδην, μήτ' ἄσχετα σείο ἔκητι
 παιδα πατὴρ θυμῷ κεκοτητόι δηλήσαιτο.
 Αἴην γὰρ δύσζηλοι εἰάς ἐπὶ παισὶ τοκῆες·
 1090 οἶα μὲν Ἀντιόπην εὐώπιδα μήσατο Νυκτεύς·
 οἶα δὲ καὶ Δανάη πόντῳ ἐνὶ πήματ' ἀνέτλη
 πατρός ἀτασθαλίησι· νέον γε μὲν οὐδ' ἀποτηλοῦ
 ὕβριστῆς Ἐχέτος γλήναις ἐνὶ χάλκεα κέντρα
 πῆξε θυγατρός ἐγῆς· σπονδέντι δὲ κάρφεται οἴτῳ
 1095 ὄφρα νείη ἐνὶ χαλκῶν ἀλετρεύουσα καλιῆ.
 Ὡς ἔφατ' ἀντομένη· τοῦ δὲ φρένας ἰαίνοντο
 ἦς ἀλόχου μύθοισιν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον εἶπεν.
 Ἀρήτη, καὶ κεν σὺν τεύχεσιν ἐξέλασάμι
 Κόλχος, ἠρώεσσι φέρων χάριν, εἴνεκα κούρης.
 1100 Ἀλλὰ Διὸς δέειδοικα δίκην ἰθείαν ἀτίσσαι.

Miseri ob-duritiem, et immisericordes, ne animo quidem
 reveremini me peregrinae ad-genua manus reginae
 intuiti tendentem, inopem-consilii: verum cum-omnibus,
 vellus auferre cupientes, conseruissetis hastas Colchis
 ipsoque Aeta superbo: nunc vero deficitis
 a-fortitudine, cum soli separati (*a reliquis*) adsint.

Sic dixit orans: eorum autem quemcumque supplex
 -orabat,] is eam bono-animo-esse-jussit, vetans lugere.
 Vibrabantque hastas acutas manibus,
 et enses e vaginis *extractos*; nec se-defuturos auxilio
 affirmabant, si iudicium iniquum subiret.

Morantibus autem in caetu supervenit qua-cessare-facit
 Nox opera viris, et tranquillam-reddidit omnem
 terram simul: illam vero ne tantillum quidem sopivit som-
 nus.] Immo ei in pectore tristis agitabatur animus.
 Quemadmodum fusum mulier laboriosa versat
 noctu: circum eam autem lamentantur orbati *patre* liberi
 desiderio mariti, destillantque lacrimae in genas
 deplorantis, quam tristis ipsam occupaverit sors:
 sic illius rigabantur genae: intusque ejus cor
 acutis agitabatur transfixum doloribus.

Illi vere intra domum in urbe, ut antea,
 rex Alcinoos et maxime-veneranda Alcinoi
 uxor Arete de puella consultabant
 suis in lectis noctu: *eumque*, ut maritum
 legitimum, mollibus uxor compellavit verbis:

Recte carissime; age vero mihi sollicitam libera a Col-
 chis] virginem, Minyis gratificans. Propinqui enim Argos
 nostrae insulae et viri Haemonii (*Thessali*):
 Aetes autem neque habitat prope, nec novimus
 Aeten, sed tantum *de eo* audivimus: illa vero puella
 dira-perpressa mihi animum fregit supplicans.

Noli eam, rex, Colchis tradere in patris *aedes* abducendam.
 Deliquit, quando primum tauros demulcentia dedit
 medicamina illi: proxime autem malum malo, qualia multa
 facimus peccando, sanans effugit
 patris saevi gravem iram. At Jason,
 ut audio, magno obstrictus-tenetur ab illa jurejurando,
 legitimam *eam* ut-faciat domi uxorem.

Quare, carissime, noli sponte, ut-ipse falso juraverit
 Jason, efficere, neque ut-cruelissime, te concedente,
 filiam pater animo irato puniat.
 Admodum enim acerbi suas in filias *sunt* patres:
 qualia in-Antiopen formosam molitus-est Nycteus:
 qualia etiam Danae in mari mala perpressa-est
 patris vecordia: nuper quidem nec procul *hinc*
 scelestus Echetus pupillis-oculorum ferreos stimulos
 infixit filiae suae: miserabili consumitur calamitate
 tenebrioso aes molens in carcere.

Sic dixit orans: illius vero mens emolliebatur
 suae conjugis dictis, verbaque talia respondit:

Arete, vel cum armis expellerem
 Colchos, heroibus gratificaturus, propter puellam.
 At Jovis vereor jura justa spernere.

Οὐδὲ μὲν Αἰθήτην ἀθριζόμεν, ὡς ἀγορεύεις,
 λώϊον· οὐ γάρ τις βασιλεύτερος Αἰήταο
 καί κ' ἐθέλων ἕκαθεν περ ἐφ' Ἑλλάδι νεῖκος ἄγοιτο.
 Ἐφ' μ' ἐπέοικε δίκην, ἥτις μετὰ πᾶσιν ἀρίστη
 1105 ἔσσεται ἀνθρώποισι, δικαζόμεν· οὐδέ σε κεύσω.
 Παρθενικὴν μὲν εἴδυσαν, ἐφ' ἀπὸ πατρὶ κομίσσαι
 ἰθύνω· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν
 οὐ μιν εἴδω πόσιος νοσφίσσομαι· οὐδὲ, γενέθλην
 εἶ τιν' ὑπὸ σπλάγγουσι φέροι, δηϊοσιν ὀπάσσω.
 1110 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἐπισηχέον εὖνασεν ὕπνος.
 Ἥ δ' ἔπος ἐν θυμῷ πυκινὸν βάλει· αὐτίκα δ' ὄρτο
 ἐκ λεχέων ἀνά δῶμα. Συνήϊξαν δὲ γυναῖκες
 ἀμφιπολοὶ δέσποιναν ἐήν μετὰ ποιπνύουσαι.
 Σίγα δ' ἐὼν κήρυκα καλῆσαμένη προσέειπεν,
 1115 ἧσιν ἐπιπροσύνησιν ἐποτρυνέουσα μιγῆναι
 Αἰσονίδην κούρη, μηδ' Ἀλκίνοον βασιλιῆα
 λίσσεσθαι· τὸ γὰρ αὐτὸς ἰὼν Κόλχοισι δικάσσει,
 παρθενικὴν μὲν εἴδυσαν εἴδω ποτὶ δῶματα πατρὸς
 ἐκδῶσειν· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν
 1120 οὐκέτι κουριδῆς μιν ἀποτιμῆξιν φιλόττης.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐκ μεγάρου,
 ὡς κεν Ἰήσῳ μῦθον ἐναίστιμον ἀγγελίειεν
 Ἀρήτης βουλὰς τε θεοῦδός Ἀλκινόοιο.
 Τοὺς δ' εὔρεν παρὰ νηὶ σὺν ἔντεσιν ἐγρήσσοντας
 1125 Ὑλλικῶν ἐν λιμένι σχεδὸν ἄστεος· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαν
 πέφραδεν ἀγγελίην· γήθησε δὲ θυμὸς ἐκάστου
 ἠρώων· μάλα γάρ σφιν ἐαδῶτα μῦθον εἶπεν.
 Αὐτίκα δὲ κρητῆρα κερασάμενοι μακάρεσσιν,
 ἧ θέμις, εὐαγέως ἐπιθῶμα μῆλ' ἐρύσαντες,
 1130 αὐτονοχὶ κούρη θαλαμηγίον ἔντυον εὐνήν
 ἄνθρω ἐν ἡγαθέω, τόθι δὴ ποτε Μάχρις ἔβαιεν,
 κούρη Ἀρισταίοιο μελιόφρονος, ὅς βα μελισσέων
 ἔργα πολυκμητόιο τ' ἀνεύρατο πῖαρον ἐλαίης.
 Κεῖνη δὴ πάμπρωτα Διὸς Νυσῆιον οὐα
 1135 Εὐβοίης ἐντοσθεν Ἀβαντίδος ἧ ἐνὶ κόλπω
 δέξατο καὶ μέλιτι ξηρὸν περὶ χεῖλος ἔδουσεν,
 εὔτέ μιν Ἑρμείας φέρον ἐκ πυρός· ἔδρακε δ' Ἥρη,
 καὶ ἐχολωσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσου.
 Ἥ δ' ἄρα Φαιήκων ἱερῶν ἐνὶ τηλόθεν ἄνθρω
 1140 νάσσατο, καὶ πόρην διδὸν ἀθέσφατον ἔνακέτησιν.
 Ἐνθα τότε ἔστόρεσαν λέκτρον μέγα· τοῖο δ' ὕπρθεν
 χρύσειον αἰγλήεν κῶας βάλλον, ὄφρα πέλοιτο
 τιμῆεις τε γάμος καὶ αἰδιδιμος. Ἄνθεα δὲ σφιν
 Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλα κόλποις
 1145 ἐσφόρον· πάσας δὲ πυρὸς ὡς ἀμφεπεν αἰγλή·
 τοῖον ἀπὸ χρυσεῶν θυσανὼν ἀμαρύσσετο φέγγος.
 Δαίε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸν πόθον· ἴσχε δ' ἐκάστην
 αἰδὼς ἱεμένην περ ὅμως ἐπὶ χεῖρα βαλέσθαι.
 Αἶ μὲν τ' Αἰγαίου ποταμοῦ καλέοντο θύγατρος·
 1150 αἶ δ' ὄρεος κορυφὰς Μελιτηίου ἀμφνέμοντο·
 αἶ δ' ἔσαν ἐκ πεδίων Ἀλσηίδες. Ὡρσε γὰρ αὐτῇ
 Ἥρη Ζηνὸς ἀκοιτις Ἰήσωνα κυδαίνουσα.
 Κεῖνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληίζεται ἄντρον
 Μηδείης, ὅθι τοὺς γε σὺν ἀλλήλοισιν ἐμίξαν,

Nec Æeten contemnere, ut jubes,
 conduit : neque enim quis potentior-*rex est* Æeta,
 atque, si-vellet, quamquam *procul habitans*, Græciæ bel-
 lum inferret.] Quare me decet sententiam, quæ omnibus
 optima] futura-sit hominibus, ferre; neque te celabo.
 Virgo si-est, suo *eam* patri reduci
 jubebo : tori vero cum marito si-particeps-fuit,
 non eam suo marito privabo; nec, fœtum
 si quem in utero gestat, hostibus concedam.
 Sic igitur dixit, eumque statim sopivit somnus.
 Illa vero dictum menti prudens immisit; statimque abiit
 e lecto per ædes. Convolarunt autem (mulieres)
 ancillæ, dominæ suæ studiose-ministrantes.
 Tacite igitur suo præcone vocato, eum allocuta-est,
 sua prudentia jussura rem-habere
 Jasonem cum-puella, neque Alcinoium regem
 precibus-adire : hanc enim, *inquit*, sponte sua Colchis
 sententiam-feret] *se*, virgo si-sit, ad ædes patris *eam*
 abducendam-traditurum-esse, tori vero cum marito si-
 particeps-fuerit,] non-amplius a-conjugali eam divulsurum
 amore.] Sic dixit : illum statim pedes ferebant ex palatio,
 ut Jasoni mandatum faustum nuntiare
 Aretes, et consilia pii Alcinoi.
 Illos invenit ad navem cum armis excubantes
 Hyllico in portu, prope urbem : omnia igitur
 exposuit mandata : lætatus-autem est animus cujusque
 heroum : valde enim iis gratum sermonem dixit.
 Statim igitur poculo mixto in-honorem-deorum,
 ut fas est, rite in-aram precudibus tractis,
 ipsa-hac-nocte puellæ genitale straverunt torum
 antro in sacro, ubi quondam Macris habitaverat,
 filia Aristæi mellarii, qui quidem apum
 opus (*mel*) multumque-subactæ invenit pinguedinem olivæ
 (*oleum*).] Illa quidem primum Jovis Nyseium filium (Dio-
 nysum)] intra Eubœam Abantidem suo sinu
 exceperat, et melle siccum labrum rigaverat,
 quando eum Mercurius eriperat igni: viderat autem Juno,
 eamque irata ex-tota ejecerat insula.
 Illa igitur Phæacum in sacro antro procul
 habitavit, ac præbuit opes immensas incolis.
 Ibi tum straverunt torum magnum; eique superne
 aureum splendidum vellus injecerunt, ut essent
 honoratæ nuptiæ et celebres. Flores autem ipsis
 Nymphæ decerpentes candido varios sinu
 attulerunt : cunctas autem, velut ignis, circumdabatsplen-
 dor :] tantum ab aureis villis refulsit jubar.
 Accendit vero in oculis dulce desiderium : sed cohibuit
 quamque] pudor, etsi cupientem manus injicere.
 Aliæ Ægæi fluvii appellabantur filiæ :
 aliæ montis vertices Melitei incolebant :
 aliæ erant e campis nemorum-cultrices. Excitaverat enim
 ipsa] Juno, Jovis conjux, Jasonem honoratura.
 Illud etiamnum sacrum appellatur antrum
 Medææ, ubi illos invicem conjugio-copularunt

- 1155 τεινάμεναι ἑανούς εὐώδεας. Οἱ δ' ἐνὶ χερσὶν
 δούρατα νομήσαντες ἀρήϊα, μὴ πρὶν ἐς ἀλκῆν
 δυσμενῶν αἰδῆλος ἐπιβρίσειεν ὄμιλος,
 κράατα δ' εὐφύλλοις ἔστεμμένοι ἀκρεμόνεσσι,
 ἔμμελέως Ὀρφεὺς ὕπαι λίγα φορμίζοντος
 1160 νυμφιδίαις ὑμέναιον ἐπὶ προμολῆσιν αἰδῶν.
 Οὐ μὲν ἐν Ἀλκινόοιο γάμον μενέαινε τελέσσαι
 ἦρωσ Αἰσονίδης, μεγάροις δ' ἐνὶ πατρὸς ἑοῖο
 νοστήσας ἐς Ἴωλκὸν ὑπότροπος· ὧς δὲ καὶ αὐτῇ
 Μήδεα φρονέσκε· τότε αὖ χρεὼ ἦγε μιγῆναι.
 1165 Ἀλλὰ γὰρ οὐ ποτε φῦλα δυηπαθέων ἀνθρώπων
 τερπωλῆς ἐπέβημεν ὄλω ποδί· σὺν δέ τις αἰεὶ
 πικρῇ παρμέμβλωκεν εὐφροσύνησιν ἀνίη.
 Τῷ καὶ τοὺς γλυκερῇ περ ἱαινομένους φιλότῃτι
 δεῖμ' ἔχεν, εἰ τελέοιτο διάκρισις Ἀλκινόοιο.
 1170 Ἦὼς δ' ἀμβροσίοισιν ἀνερχομένη φαέεσσι
 λῦε κελαινὴν νύκτα δι' ἡέρος· αἰ δ' ἐγέλασσαν
 ἡτόνες νήσοιο καὶ ἐρσήεσσαι ἄπωθεν
 ἀτραπιτοὶ πεδίων· ἐν δὲ θρόος ἔσκεν ἀγυαῖς·
 κίνυτο ἔνναέται μὲν ἀνὰ πτόλι, οἱ δ' ἀποτηλοῦ
 1175 Κόλχοι Μακρινίδης ἐπὶ πείρασι χερνήσοιο.
 Αὐτίκα δ' Ἀλκίνοος μετεβήσατο συνθεσίησιν
 ὄν νόον ἐξερέων κούρης ὕπερ· ἐν δ' ὄγε χειρὶ
 σκῆπτρον ἔχεν χρυσοῖο δικασπόλον, ᾧ ὑπο λαοὶ
 ἰθείας ἀνὰ ἄστῃ διεκρίνοντο θέμιστας.
 1180 Τῷ δὲ καὶ ἐξείης πολεμῆϊα τεύχεα δύντες
 Φαίηκων οἱ ἀριστοὶ ὀμιλαδὸν ἐστιγῶντο.
 Ἡρώας δὲ γυναῖκες ἀλλέες ἔκθοι πύργων
 βραῖνον ἐποψόμεναι· σὺν δ' ἀνέρες ἀγροῖδῃται
 ἦντεον εἰσαίοντες, ἐπεὶ νημερτέα βάζιν
 1185 Ἥρη ἐπιπροέηκεν. Ἄγεν δ' ὁ μὲν ἔκκριτον ἄλλων
 ἀρνεῖον μῆλων, ὃ δ' ἀεργηλῆν ἔτι πόρτιν·
 ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας ἐπισχεδὸν ἴστασαν οἴνου
 κίρασθαι· θυῶν δ' ἀποτηλόθι κήκιε λιγνῆς.
 Αἰ δὲ πολυκμήτους ἑανούς φέρον, οἷα γυναῖκες,
 1190 μελιὰ τε χρυσοῖο καὶ ἀλλοίην ἐπὶ τοῖσιν
 ἀγλαίην, οἷην τε νεοῦζυγες ἐντύνονται·
 θάμβευν δ' εἰσορώσασαι ἀριπρεπέων ἡρώων
 εἶδεα καὶ μορφάς, ἐν δὲ σφίσιν Οἰάγροιο
 υἶδν ὕπαι φόρμιγγος εὐκρέκτου καὶ αἰοιδῆς
 1195 ταρφέα σιγαλόεντι πέδον κροτέοντα πεδίλω.
 Νύμφαι δ' ἄμμιγα πᾶσαι, ὅτε μνήσαιτο γάμοιο,
 ἱμερόενθ' ὑμέναιον ἀνήπυον· ἄλλοτε δ' αὐτε
 οἴσθεν οἷα αἰδῶν ἐλισσόμεναι περὶ κύκλον,
 Ἥρη, σείο ἔκῃτι· σὺ γὰρ καὶ ἐπὶ φρεσὶ θῆκας
 1200 Ἀρήτη, πυκινὸν φάσθαι ἔπος Ἀλκινόοιο.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὡς ταπρῶτα δίκης ἀνὰ πείρατ' ἔειπεν
 ἰθείης, ἦδη δὲ γάμου τέλος ἐκλήϊστο,
 ἔμπεδον ὧς ἀλέγυνε διαμπερές· οὐδέ εἰ τάρβος
 οὐλοδὸν οὐδὲ βαρεῖαι ἐπήλυθον Αἰήταο
 1205 μῆγιες, ἀρρήκτοισι δ' ἐνιζεύζας ἔχεν ὄρκους.
 Τῷ καὶ ὅτ' ἠλεμάτως Κόλχοι μάθον ἀντιώωντες,
 καὶ σφέας ἡδὲ θέμιστας ἐὰς εἴρωσθαι ἄνωγεν,
 ἧ λιμῶν γαίης τ' ἀποτηλόθι νῆας ἐέργειν,

extensis peplis odoratis. Illi (*heroes*) autem manibus
 hastas vibrantes bellicas, ne prius ad prelium
 hostium improvisus irrueret exercitus,
 capitaque frondosis redimiti ramis,
 numerose, Orpheo argute cithara-canente,
 nuptiales hymenæum ad aditus cecinerunt.
 Non quidem in Alcinoi *terra* nuptias voluerat celebrare
 heros Æsonides, sed in ædibus patris sui,
 reversus Jolcum redux : similiter etiam ipsa
 Medea sensit : tum vero necessitas eos jussit concumbere.
 Enimvero nunquam *nos*, genus miserorum hominum,
 ad-gaudium accedimus toto pede : simul quædam semper
 acerbâ intervenit voluptatibus sollicitudo.
 Quare etiam illos dulci quamvis delinitos amore
 metus tenuit, an ratum-esset-futurum judicium Alcinoi.
 Aurora vero divino exoriens lumine
 discussit atram noctem per aerem : ipsaque riserunt
 littora insulæ et roscidæ longe
 semitæ camporum; strepitus existebat in vicis;
 movebantur incolæ per urbem, et procul
 Colchi Macridiæ in finibus insulæ.
 Statim vero Alcinous prodit ex-promisso,
 suam sententiam dicturus de puella : manu ille
 sceptrum tenuit ex-auro *factum* judiciale, sub quo populi
 justis per urbem dirimebantur sententiis.
 Post-eum etiam deinceps bellica arma induti
 Phæacum præstantissimi turmatim incesserunt.
 Heroas autem mulieres frequentes extra mœnia
 iverunt visuræ : una vero (*viri*) agricolæ
 advenerunt, qui-audiverant; nam certum rumorem
 Juno præmiserat. Adduxit autem hic selectum ex-aliis
 agnum pecudibus, ille ab-opere-immunem adhuc vitulam :
 alii amphoras juxta stauerunt vini
 ad-miscendum : sacrificiorum autem procul surgebat fu-
 mus.] Illæ vero multo-labore-factos peplos attulerunt, ut-
 pote mulieres] et munera aurea, et varium præterea
 ornatum, quo recens-nuptæ instrumentur :
 stupuerunt autem intuitu illustrium heroum
 vultus et habitum, in ipsis autem Æagri
 filium ad citharam bene-sonantem et cantum
 frequenter splendido solum pulsantem calceo.
 Nymphæ autem simul cunctæ, quando mentionem-faciebat
 nuptiarum,] amabilem hymenæum cecinerunt : interdum
 vero etiam] solæ singulæ cecinerunt saltantes in orbem,
 Juno, tua gratia. Tu enim menti inspiraveras
 Aretæ, prudentem ut-indicaret sententiam Alcinoi.
 At ille ut primum sententiæ finem edixerat
 rectæ, jam vero nuptiæ peractæ innotuerant,
 constanter ita tuebatur semper : neque eum metus
 sævus, nec graves moverunt Æetæ
 iræ, sed inviolabilibus constrictam tenuit *sententiam* sa-
 cramentis.] Quare etiam cum temere Colchi intelligerent
 se-adversari,] et ipsos aut jura sua observare juberet,
 aut a portu terraque procul naves prohibere,

- 1210 δὴ τότε μιν βασιλῆος εὐὸ τρομέοντας ἐνιπὰς
 δέχθαι μειλίζαντο συνήμονας· αὐτοὶ δὲ νήσω
 δὴν μάλα Φαιήκεσσι μετ' ἀνδράσι ναϊετάσκων,
 εἰσόεα Βακχιάδαι, γενεὴν Ἐφύρηθεν ἐόντες,
 ἀνέρες ἐννάσσαντο μετὰ χρόνον· οἱ δὲ περὰ τὴν
 νῆσον ἔβαν· κείθεν δὲ Κεραῦνία μέλλον Ἀβάντων
 1215 οὖρα Νεσταίους τε καὶ Ὠρικὸν εἰσαφικέσθαι·
 ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος ἄδην αἰῶνος ἐτύχη.
 Μοιράων δ' ἔτι κείσε θύη ἐπέτεια δέχονται
 καὶ Νυμφέων Νομίιο καθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος
 βωμοὶ, τοὺς Μήδεα καθίσσατο. Πολλὰ δ' ἰούσιν
 1220 Ἀλκίνοος Μινύαις ξεινήϊα, πολλὰ δ' ὄπασσεν
 Ἀρήτη· μετὰ δ' αὐτε δυώδεκα δῶκεν ἔπεσθαι
 Μηδείῃ θυμῶς Φαιηκίδας ἐκ μεγάροιο. [ρος
 ἦματι δ' ἑβδομάτῃ Δρεπάνην λίπον· ἤλυθε δ' οὐ-
 ἀκραῆς ἠϊῶθεν ὑπὲκ Διός· οἱ δ' ἀνέμοιο
 1225 πνοιῇ ἐπειγόμενοι προτέρω θεόν. Ἀλλὰ γὰρ οὐπω
 αἴσιμον ἦν ἐπιβῆναι Ἀχαιίδος ἠρώσσειν,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Λιβύης ἐπὶ πείρασιν ὀτλήσειαν.
 Ἦδη μὲν ποτε κόλπον ἐπόνυμα Ἀμβρακίῳ,
 ἤδη Κουρήτιν ἔλιπον χρόνα πεπταμένοισιν
 1230 λαίφεσι, καὶ στεινὰς αὐταῖς σὺν Ἐχινάσι νήσους
 ἐξεΐης, Πέλοπος δὲ νέον κατεφαίνετο γαῖα·
 καὶ τότ' ἀναρπάδην ὀλοῇ Βορέου θυέλλα
 μεσσηγὺς πέλαγόςδε Λιβυσιτικὸν ἐννεὰ πάσας
 νύκτας ἠμῶς καὶ τόσσα φέρ' ἤμακα, μέχρις ἵκοντο
 1235 προπρὸ μάλ' ἐνδοθι Σύρτιν, δθ' οὐκέτι νόστος ὀπίσσω
 νηυσὶ πέλει, ὅτε τὸν γε βιβάτο κόλπον ἰκέσθαι.
 Πάντῃ γὰρ τέναγος, πάντῃ μινόμεντα βυθοῖο
 τάρφεα· κωφὴ δὲ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχρη·
 ἤρηθ' ἄμαθος παρακέκλιται· οὐδὲ τι κείσε
 1240 ἐρπετὸν οὐδὲ ποτητὸν ἀείρεται. Ἐνθ' ἄρα τούσγε
 πλυμμυρίς (καὶ γὰρ τ' ἀναχάζεται ἠπείροιο
 ἧ θαμὰ δὴ τῶδε χεῦμα, καὶ ἄψ ἐπερεύεται ἀκτὰς
 λάβρον ἐποικόμενον) μυκάτῃ ἐνέωσε τάχιστα
 ἠϊόνι, τρόπιος δὲ μάλ' ὕδασι παῦρον ἔλειπτο.
 1245 Οἱ δ' ἀπὸ νηὸς ὄρουσαν, ἄχος δ' ἔβλεν εἰσορώνοντας
 ἠέρα καὶ μεγάλης νῶτα χθονός, ἠέρι ἴσα,
 τηλοῦ ὑπερτείνοντα διηνεκές· οὐδὲ τιν' ἀρδμόν,
 οὐ πάτον, οὐκ ἀπάνευθε καταυγάσσαντο βοτῆρων
 αὐλιῶν, εὐκλήφω δὲ κατείχετο πάντα γαλήνη.
 1250 Ἄλλος δ' αὐτ' ἄλλον τετιμημένος ἐξερέεινεν.
 Τίς χθὼν εὐχεται ἦδε; πόθι ξυνέωσαν ἄελλαι
 ἡμέας; Αἶθ' ἔτλημεν, ἀφειδέες οὐλομένοιο
 δείματος, αὐτὰ κέλευθα διαμπερές ὄρηθηῖναι
 πετράων. Ἦτ' ἂν καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν ἰούσιν
 1255 βέλτερον ἦν μέγα δὴ τι μενοιῶντας ὀλέσθαι.
 Νῦν δὲ τί κεν βέξαιμεν, ἐρκόμενοι ἀνέμοισιν
 αὐθι μένειν τυτθὸν περ ἐπὶ χρόνον, οἷον ἐρήμη
 πέζα διωλογίης ἀναπέπταται ἠπείροιο;
 Ἐὰρ ἔφη· μετὰ δ' αὐτὸς ἀμχανίη κακότῃτος
 1260 ἰθυτήρ Ἀγκάιος ἀκχημένους ἀγόρευσεν·
 Ὀλώμεθ' αἰνότατον δῆθεν μόρον, οὐδ' ὑπάλυξιν
 ἔστ' ἄτης· πάρα δ' ἄμμι τὰ κύντατα πημανθῆναι

tum jam eum, regis sui verentes minas,
 ut-se-exciperet socios, orarunt : ibique in-insua
 diu admodum inter Phæacas (viros) habitarunt,
 donec Bacchiadæ, genere Ephyra oriundi,
 viri eo-habitatum-venerunt, interjecto tempore : illi in-op-
 positam] insulam transierunt, indeque ad-Ceraunios erant
 Abantum] montes, et Nestæos, et Oricum venturi.
 At hæc, progresso multum tempore, evenerunt.
 Parcarum tamen etiamnum ibi victimas annuas recipiunt
 et Nympharum Nomii in templo Apollinis
 aræ, quas Medea erexit. Multa autem abeuntibus
 Alcinois Minyis dona-hospitalia, multa dedit
 Arete : postea item duodecim dedit comitaturas
 Medeam ancillas Phæacias ex palatio suo.
 At die septimo Drepanen reliquerunt, exortusque-est ven-
 tus] lenis mane de Jove : illi venti
 flatu propulsi ulterius navigarunt. Verum enim nondum
 in-fatis erat, ut ingrederentur Achajam heroes,
 donec etiam Libyæ in finibus ærumnas-pertulissent.

Jam quidem dudum sinum, cognominatum ab-Ambra-
 ciotis,] jam Curetum reliquerant terram passis
 velis, et angustas ipsis cum Echinadibus insulas
 deinceps, Pelopis autem modo conspiciebatur terra :
 atque tum cum-impetu sæva Boreæ procella
 medium per-mare Libycum novem integras
 noctes una totidemque egit dies, usque-dum venerunt
 ulterius magis intra Syrtin, ubi non-amplius reditus postea
 navibus contingit, quando illum coactæ-sunt sinum in-
 trare.] Undique enim lacus, undique algosa profundi
 loca-densa (algis) : surda iis inhæret aquæ spuma :
 immensa autem arena adjecta-est : nec ulla illic
 bestia, nec avis surgit. Ibi igitur hos
 æstus (etenim retrocedit a-terra
 frequenter ille fluxus, et iterum eructatur in-littora
 cum-impetu irruens) in imum compulit celerrime
 littus, carinæque admodum exigua-pars in-aquis relinque-
 batur.] Illi de navi desilierunt, dolorque occupavit intuentes
 aërem et vastæ dorsum terræ, aëri simile
 longe se-extendens continuo; nec aliquam aquationem,
 non callem, non seorsum conspiciebant pastorum
 caulam, sed tranquillo tenebantur omnia silentio.
 Alius vero alium male-affectus interrogavit :

Quænam terra vocatur hæc? quo compulerunt procellæ
 nos? Utinam ausi-essemus, abjecto noxio
 metu, per ipsas vias medias transire
 petrarum! Certe etiam contra Jovis fatum proficiscentibus
 satius erat magnum quid conatos perire.
 Nunc vero quid faciamus, prohibiti a-ventis
 hic manere vel brevissimum tempus, quum-adeo deserta
 ora late-potentis extendatur terræ?

Sic dixit : tum vero ipse ob-gravitatem rerum-ad-versarum
 gubernator Ancæus ad-mœrentes locutus-est :

Perimus tristissimo sane fato, neque effugium
 est interitus; instant nobis durissima mala perferenda

- τῆς δ' ὑπ' ἐρημαίᾳ πεπηγῆτας, εἴ κεν ἀῆται
 χερσὸθεν ἀμπνεύσειαν· ἐπεὶ τεναγώδεα λεύσσω
 1285 τῆλε περισκοπέων ἄλα πάντοθεν· ἤλιθα δ' ὕδωρ
 ξαινόμενον πολὺῃσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν.
 Καί κεν ἐπισμυγερῶς διὰ δὴ πάλαι ᾗδε κεάσθη
 νηὺς ἱερῆ χέρσου πολλὸν πρόσω· ἀλλά μιν αὐτῆ
 πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχρονίην ἐκόμισσεν.
 1270 Νῦν δ' ἡ μὲν πέλαγόςδε μετέσσυται, οἴοθι δ' ἄλμη
 ἄπλος εἰλείται γαίης ὕπερ ὅσσην ἔχουσα.
 Τοῦνεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἀπ' ἐλπίδα φημί κεκόφθαι
 ναυτιλίας νόστου τε. Δαημοσύνην δέ τις ἄλλος
 φαίνοιεν· πάρα γάρ οἱ ἐπ' οἰήκεσσι θαάσσειν
 1275 μαιομένην κομιδῆς. Ἄλλ' οὐ μάλα νόστιμον ἦμαρ
 Ζεὺς ἐθέλει καμάτοισιν ἐφ' ἡμετέροισι τελέσσαι.
 Ὡς φάτο δακρυόεις· σὺν ἔννεπον ἀσχαλώωντι,
 ὅσοι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι· ἐν δ' ἄρα πᾶσιν
 παχυνθῆ κραδίη, χύτο δὲ γλῶσς ἀμφὶ παρειάς.
 1280 Οἶον δ' ἀψύχοισιν ἐοικότες εἰδώλοισιν
 ἀνέρες εἰλίσσονται ἀνὰ πτόλιν, ἡ πολέμοιο
 ἢ λοιμοῖο τέλος ποτιδέγμενοι, ἡέ τιν' ὄμβρον
 ἄσπετον, ὅστε βοῶν κατὰ μυρία ἔκλυσεν ἔργα,
 ἡ ὅταν αὐτόματα ξόανα βρέη ἰδρώοντα
 1285 αἶματι, καὶ μυκαὶ σχοῖς ἐνὶ φαντάζονται,
 ἡέ καὶ ἡέλιος μέσφ' ἡματι νύκτ' ἐπάγησιν
 οὐρονόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι' ἡέρος ἄστρα φαείνη·
 ὡς τότε ἀριστῆες δολιχοῦ πρόσπαρ αἰγιαλοῖο
 ἤλθον ἐρπύζοντες. Ἐπήλυθε δ' αὐτίκ' ἔρεμνῃ
 1290 ἔσπερος· οἱ δ' ἔλειναν ἁγεροῖν σφέας ἀμφιβαλόντες
 δακρυόειν ἀγάπαζον, ἴν' ἀνδιχα δῆθεν ἕκαστος
 θυμὸν ἀποφθίσειαν ἐνὶ ψαμάθοισι πεσόντες.
 Βὰν δ' ἴμεν ἀλλυδὶς ἄλλος ἕκαστέρω αἶλιν ἐλέσθαι·
 ἐν δὲ κάρη πέπλοισι καλυψάμενοι σφετέροισιν
 1295 ἄκμηνοι καὶ ἄπαστοι ἐκέιατο νύκτ' ἐπὶ πᾶσαν
 καὶ φάος, οἰκτίστω θανάτῳ ἔπι. Νόσφι δὲ κοῦραι
 ἀθρόα Αἰήταο παρεστενάχοντο θυγατρὶ.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐρημαῖοι πεπηγότες ἔκθοι πέτρης
 χηραμοῦ ἀπτῆνες λιγὰ κλάζουσι νεοσσοί·
 1300 ἡ ὅτε καλὰ νόστος ἐπ' ὀφρύσι Πακτωλοῖο
 κύκνοι κινήσουσιν ἐὼν μέλος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
 ἐρσῆεις βρέμεται ποταμοῖο τε καλὰ βρέθρα·
 ὡς αἱ ἐπὶ ξανθὰς θέμεναι κονίησιν ἐθειράς
 παννύχαι ἐλεινὸν ἰήλεμον ὠδύροντο.
 1305 Καὶ νύ κεν αὐτοῦ πάντες ἀπὸ ζωῆς ἐλίασθεν
 νώνυμοι καὶ ἄφαντοι ἐπιχθονίοισι δαῖναι
 ἡρώων οἱ ἀριστοὶ ἀνηνύσσω ἐπ' ἀέθλω·
 ἀλλὰ σφέας ἐλέηραν ἀμηχανίην μινύθοντας
 ἡρῶσσαι, Λιβύης τιμηροῖο, αἱ ποτ' Ἀθήνην,
 1310 ἡμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θύρε παμφαίνουσα,
 ἀντόμεναι Τρίτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο.
 Ἔνδιον ἡμαρ ἔην, περὶ δ' ὀξύταται θέρον αὐγαὶ
 ἡέλιου Λιβύην· αἱ δὲ σχεδὸν Αἰσονίδαο
 ἔσταν, ἔλον δ' ἀπὸ χερσὶ καρχατος ἡρέμα πέπλον.
 1315 Αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἐτέρωσε παλιπετὰς ὄμματ' ἔνεικεν
 δαίμονας αἰδεσθεῖς· αὐτὸν δὲ μιν ἀμφαδὸν οἶον

- hanc in desertam-regionem dejectis, si modo venti
 e-terra spirent; nam limosum video,
 longe circumspicens, mare undique; multum vero aqua
 repercussa canis illiditur arenis.
 Atque misere jam dudum hæc diffracta-fuisset
 navis sacra, a-terra admodum procul; nisi eam ipse
 æstus ex mari ad-terram appulisset.
 Nunc autem ille in-pelagus retro-vertitur, tantumque sa-
 lum] non-navigandum circumvolvitur, supra terram vix
 excedens.] Quare ego omnem spem alio præcisam esse
 navigationis reditusque: peritiam alius quis
 ostendat: licet enim ei ad gubernacula sedere,
 si-desiderat profectionem. At non facile reditus diem
 Jupiter vult laboribus nostris addere.
 Sic dixit lacrimabundus: senserunt autem mœrenti,
 quotquot erant navium periti: omnibus igitur
 dirigitur cor, pallorque circumfusus-est genis.
 Sicut vero inanibus similes spectris
 viri versantur in urbe, sive belli
 sive pestis eventum expectantes, sive aliquem imbrem
 immensum, qui boum infinita inundando-destruit opera
 (segetes),] aut cum sponte-sua simulacra madeant sudantia
 sanguine, et mugitus in-templis audiri-videantur,
 aut etiam sol medio die noctem induxerit
 cœlitus, splendidaque per aerem astra luceant:
 sic tum heroes longum juxta litus
 mœrebant repentes. Supervenit autem statim tenebricosa
 vespera: illi miserabiliter manibus se amplexi
 flebiliter sibi valedixerunt, ut seorsum scilicet quisque
 vitam perderent in arenas prolapsi.
 Ibant autem alius alio ulterius, cubile ut-sibi-caperent:
 et capite palliis involuto suis
 jejuni impransique jacebant noctem totam
 diemque, ad tristissimam mortem. Separatim vero puellæ
 confertæ circum Ætæe gemebant filiam.
 Ut vero deserti lapsi ex petrae
 caverna involucres argute pipiunt pulli:
 aut pulcre fluentis ad crepidinam Pactoli
 cygni emittunt suum cantum, undique vero pratrum
 roscidum fremit (resonat), et fluvii pulcra fluentia:
 sic illæ (puellæ) flavis immissis pulveri comis
 per-totam-noctem flebilem ejulatum edebant.
 Atque ibi omnes vita privati-essent
 inglorii obscurique hominibus cogniti (ignoti)
 heroum præstantissimi non-peracto labore:
 at ipsorum miseræ-sunt rebus-adversis deficientium
 heroïnæ, Libyæ præsides, quæ quondam Minervam,
 quum ex patris capite prosiliret splendens (armis),
 obviam-factæ Tritonis ad aquas se-laverunt.
 Medius dies erat, et undique vehementissimi torrebant
 radii] solis Libyam: tum illæ prope Jasonem
 steterunt, et detraxerunt manibus de capite leniter perplum.
 At ille in aliam-partem retro oculos avertit
 deas reveritus: ipsum vero eum palam solum

μειλιχοῖς ἐπέεσιν ἀτυζόμενον προσέειπον.

Κάμορος, τίπτ' ἐπὶ τόσσον ἀμηχανίη βεβόλησαι;
ἴδμεν ἐποιοχόμενος χρῦσειον δέρας· ἴδμεν ἕκαστα
1320 ὑμετέρων καμάτων, ὅσ' ἐπὶ χθονός, ὅσσα τ' ἐφ' ὕγρην
πλαζόμενοι κατὰ πόντον ὑπέρβια ἔργα κάμεσθε.

Οἰοποιοὶ δ' εἰμὲν χθόνια θεαὶ αὐδῆσαι,
ἠρώσσαι, Λιθύης τιμήροισι ἠδὲ θύγατραι.

Ἄλλ' ἀνα· μηδ' ἔτι τοῖον οἰζύων ἀκάχησο·
1325 ἀνστησον δ' ἐτάρους. Εὐτ' ἂν δέ τοι Ἀμφιτρίτη
ἄρμα Ποσειδάωνος εὐτροχον αὐτίκα λύσῃ,
δὴ βρα τότε σφετέρῃ ἀπὸ μητέρι τίνετ' ἀμοιβήν,
ὧν ἕκαμεν δῆρὸν κατὰ νηδύος ὕμμε φέρουσα·
καὶ κεν ἔτ' ἠγαθήν ἐς Ἀχαιῖδα νοστήσατε. [γε

1330 ὦς ἄρ' ἔφαν, καὶ ἄφαντο ἴν' ἔσταθεν ἔνθ' ἄρα ταί
φθογγῇ ἡμοῦ ἐγένοντο παρασχεδόν. Αὐτὰρ Ἰήσων
παπτήνας ἀν' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ χθονός, ὧδέ τ' εἶπεν.

ἴλατ' ἐρημονόμοιοι κυδναὶ θεαί· ἀμφὶ δὲ νόστῳ
οὔτι μάλ' ἀντικρὺς νοεῶ φάτιν. Ἥ μὲν εἵταιρους
1335 εἰς ἓν ἀγειράμενος μυθήσομαι, εἴ νύ τι τέκμων
δῆοιμεν κομιδῆς· πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.

Ἥ καὶ ἀναΐζας ἐτάρους ἐπὶ μακρὸν αὐτεῖ,
αὐσταλέος κονίησι, λέων ὧς, ὅς βρά τ' ἀν' ὕλην
σύννομον ἦν μεθέπων ὠρύεται· αἶ δὲ βαρείῃ
1340 φθογγῇ ὑποτρομέουσιν ἀν' οὔρεα τηλόθι βῆσσαι·
δείματι δ' ἄρραυλοὶ τε βόες μέγα πεφρίκασιν,
βουπελάται τε βοῶν· τοῖς δ' οὔ νύ τι γῆρως ἐτύχθη
βρυγαδανῇ ἐτάροιο φίλους ἐπικεκλονέμενοι.

Ἄγχου δ' ἠγερέθοντο κατηφές· αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
1345 ἀγνυμένους ὄρμιοι πέλας μίγα θηλυτέρησιν
ιδρύσας, μυθεῖτο πιφασκόμενος τὰ ἕκαστα.

Κλυτε, φίλοι· τρεῖς γάρ μοι ἀνιάζοντι θεῶν,
στέργεσσι αἰγείοις ἐζωσμέναι ἐξ ὑπάτοιο
αὐχένος ἀμφὶ τε νῶτα καὶ ἰξύας, ἠύτε κοῦραι,
1350 ἔσαν ὑπὲρ κεφαλῆς μάλ' ἐπισχεδόν· ἀνδ' ἐκάλυψαν
πέπλον ἐρυσάμεναι κόφυρῃ γερῇ, καί μ' ἐκέλοντο
αὐτόν τ' ἔγρυσθαι ἀνά θ' ὕμεις ὄρσαι ἰόντα·
μητέρι δὲ σφετέρῃ μενοεικέα τῖσαι ἀμοιβήν,
ὧν ἕκαμεν δῆρὸν κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα,

1355 ὑπὸ πτόε κεν λύσῃσιν εὐτροχον Ἀμφιτρίτη
ἄρμα Ποσειδάωνος. Ἐγὼ δ' οὐ πάγχυ νοῆσαι
τῆσδε θεοπροπίης ἴσχω πέρι. Φῶν γε μὲν εἶναι
ἠρώσσαι, Λιθύης τιμήροισι ἠδὲ θύγατραι, [γρῆν
καὶ δ' ὅπόσ' αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ χθονός ἠδ' ὅσ' ἐφ' ὕ-
1360 ἔτλημεν, τὰ ἕκαστα διίδμεναι εὐχετόωντο.

Οὐδ' ἔτι τάσδ' ἀνά χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλὰ τις ἀχλὺς
ἦε νέφος μεσσηγῶ φαεινομένης ἐκάλυψεν.

Ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐθαμβέον εἰσαΐοντες.
Ἐνθα τὸ μῆκιστον τεράων Μινύαισιν ἐτύχθη.

1365 Ἐξ ἁλὸς ἠπειρόνδε πελώριος ἔκθορον ἵππος,
ἀμφιλαφῆς, χρυσέησι μετῆρος ἀποχένα χαιταῖς·
ῥίμῃα δὲ σεισάμενος γυῖων ἄπο νήχυτον ἄλμυρ
ἄρτο θέειν, πνοιῇ ἵκελος πόδας. Αἴψα δὲ Πηλεὺς
γηθήσας ἐτάροισιν ἠμυγερέεσσι μετηύδα.

1370 Ἄρματα μὲν δὴ φημὶ Ποσειδάωνος ἔγωγε

APOLLONIUS.

blandis verbis mœrentem allocutæ sunt :

Infelix, quare usque adeo calamitate perculsus-es?
Scimus, vos-petiisse aureum vellus : scimus omnes
vestros labores, quæ terra quæque mari
errantes in ponto ingentia facta patrastis.

Deserta-autem incolentes sumus indigenæ deæ vocales,
heroinæ, Libyæ tutelares atque filię.

At surge! neve amplius ita ærumnis-affectus luge;
excita socios! Quando vero tibi Amphitrite
currum Neptuni celerem statim solverit,
tum jam vestræ matri persolvite vices
eorum-quæ perpessa-est, diu utero vos gestans :
atque porro divinam in Achajam redibitis.

Sic igitur dixerunt, et conspectui-subtractæ, ubi stete-
rant, ibi illæ] cum-voce simul erant statim. At Jason
circumspiciens consedit in terra, et ita locutus-est :

Propitiæ-estote, deserta-incolentes, venerandæ deæ : de
reditu] nondum admodum clare intelligo oraculum. Pro-
fecto sociis] in unum coactis narrabo, si forte aliquod sig-
num] inveniamus redivit : multorum enim consilium
præstat.] Dixit, et exsiliens socios magno clamore vocavit,
sordidus pulvere, ut leo, qui quidem per silvam
sociam suam sectans rugit : gravi autem
voce contremiscunt in montibus procul saltus,
et metu cum in-agris-pascentes boves valde horrent,
tum bubulci : illis (Argonautis) tamen nequaquam vox
erat] horribilis socii amicos inclamantis.

Prope autem convenerunt vultu-demisso : at ille hos
tristes juxta stationem permistos cum-mulieribus
sedere-jussos allocutus-est, exponens omnia :

Audite, amici ! tres mihi mœrenti deæ
pellibus caprinis cinctæ ex summa
cervice circum terga et lumbos, tanquam puellæ,
adstiterunt supra caput proxime : retexeruntque
peplum detractum levi manu, et me jusserunt
et ipsum surgere, et vos excitare aggressum,
atque matri vestræ gratas persolvere vices
eorum, -quæ perpessa-est diu utero nos gestans,
quando solverit celerem Amphitrite
currum Neptuni. Ego autem non omnino intelligere
hoc oraculum valeo. Dixerunt quidem se esse
heroínas, Libyæ præsidēs atque filias,
et quæ ipsi antehac in terra quæque mari
sustinimus, omnia se-scire gloriabantur.
Neque amplius has eo loco vidi, sed quædam caligo
aut nubes in-medio conspectas cooperuit.

Sic dixit : illi igitur omnes stupuerunt audientes.
Tum maximum portentum Minyis oblatum-est.

E mari in-terram ingens exsiluit equus,
utrimque-comatus, aureis elatam-gerens cervicem jubs :
celeriter vero excussa de membris affusa aqua-marina
cœpit currere, vento similis pedes. Statimque Peleus
gavisus ad-socios congregatos dixit :

Currum quidem ajo Neptuni ego

- ἦδη νῦν ἀλόχοιο φίλης ὑπὸ χερσὶ λελύσθαι·
μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προσιόσσομαι ἢ περ αὐτῆν
νῆα πέλειν· ἦ γὰρ κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα
νωλεμές ἀργαλέοισιν διζῦει καμάτοισιν.
- 1375 Ἄλλὰ μιν ἄστεμφεῖ τε βίη καὶ ἀτειρέσιν ὤμοις
ὑψόθεν ἀνθέμενοι ψαμαθῶδες ἐνδοθι γαίης
οἴσομεν, ἢ προτέρωσε ταχὺς πόδας ἤλασεν ἵππος.
Οὐ γὰρ ὁ γε ξηρὴν ὑποδύσεται· ἴχνια δ' ἡμῖν
σημανέειν τιν' ἔολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσσης.
- 1380 Ὡς ἠῦδα· πάντεςσι δ' ἐπήβολος ἦνδανε μήτις.
Μουσάων δὲ μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακούους ἀεῖδω
Περιδίων, καὶ τήνδε πανατρεχὲς ἔκλυον ὄμφην,
ὑμέας, ὧ περὶ δὴ μέγα φέρτατοι υἴες ἀνάκτων,
ἢ βίη, ἢ ἀρετῇ Λιβύης ἀνά θίνας ἐρήμους
- 1385 νῆα μεταχρονίην, ὅσα τ' ἐνδοθι νηὸς ἄγεσθε,
ἀνθεμένους ὤμοισι φέρειν δυοκαίδεκα πάντα
ἡμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε. Δύνη γε μὲν ἦ καὶ διζῦν
τίς κ' ἐνέποι, τὴν κείνοι ἀνέπλησαν μογέοντες;
Ἐμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἷον ὑπέσταν
- 1390 ἔργον ἀναγκαίη βεθιημένοι. Αὐτὰρ ἐπιπρὸ
τῆλε μάλ' ἀσπασίως Τριτωνίδος ὕδασι λίμνης
ὧς φέρον, ὡς εἰσθάντες ἀπὸ στιβαρῶν θέσαν ὤμων.
Λυσσαλέοις δ' ἤπειτ' ἴκελοι κυσὶν αἴσσοντες
πίδακα μαστεύεσκον· ἐπὶ ξηρῇ γὰρ ἔκειτο
- 1395 δίψα δυηπαθίη τε καὶ ἄλγεσιν, οὐδὲ μάτησαν
πλαζόμενοι· ἴξον δ' ἱερὸν πέδον, ᾧ ἐνὶ Λάδων
εἰσέτι που χθιζὸν παγγρύσεια βύετο μῆλα
χώρῳ ἐν Ἀτλαντος, χθόνιος ὄφις· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Ἑσπερίδες ποίπυον, ἐφίμερον ἀεΐδουσαι.
- 1400 Δὴ τότε δ' ἦδη τῆμος ὑφ' Ἡρακλῆϊ δαίχθεις
μήλειον βέβλητο ποτὶ στύπος· οἴοθι δ' ἄκρη
οὐρῇ ἔτι σκαίρεσκεν· ἀπὸ κρατὸς δὲ κελαινὴν
ἄχρης ἐπ' ἀκνησιν κείτ' ἄπνοος· ἐκ δὲ λιπόντων
ὑδρῆς Λερναίης χόλον αἵματι πικρὸν οἰστῶν,
- 1405 μύϊαι πυθομένοισιν ἐφ' ἔλκεσι τερσαίνοντο.
Ἄγχου δ' Ἑσπερίδες κεφαλαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαι
ἀργυρέας ξανθῆσι λίγ' ἔστενον· οἱ δὲ πέλασσαν
ἄφρω ὁμοῦ· ταὶ δ' αἶψα κόνις καὶ γαῖα κiónτων
ἔσσυμένως ἐγένοντο καταυτόθι. Νώσατο δ' Ὀρφεὺς
- 1410 θεῖα τέρα, τὰς δὲ σφι παρηγορέεσκε λιτῆσιν.
Δαίμονες ᾧ καλαὶ καὶ εὐφρονες, ἴλατ' ἀνασσαί,
εἴτ' οὖν οὐρανίαις ἐναριθμοὶ ἔστε θεῆσιν,
εἴτε καταχθονίαις, εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε
Νύμφαι· ἴτ' ᾧ Νύμφαι, ἱερὸν γένος Ὠκεανοῖο,
- 1415 δεῖξάτ' ἐελδομένοισιν ἐνωπαδὶς ἄμμι φανεῖσαι
ἢ τινα πετραίην χύσιν ὕδατος, ἢ τινα γαίης
ἱερὸν ἐκβλύοντα, θεαί, βόον, ᾧ ἀπὸ δίψαν
αἰθομένην ἄμοτον λωφῆσομεν. Εἰ δὲ κεν αὖτις
δὴ ποτ' Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκώμεθα ναυτιλήσιν,
- 1420 δὴ τότε μυρία δῶρα μετὰ πρώτῃσι θεάων
λοιβὰς τ' εἰλαπίνας τε παρέξομεν εὐμενέοντες.
Ὡς φάτο λισσόμενος ἀδινῆ ὀπί· ταὶ δ' ἐλέαιρον
ἐγγύθεν ἀχθυμένους· καὶ δὴ χθονὸς ἐξανέτειλαν
ποίην ἀμπρωτων· ποίης γε μὲν ὑψόθι μακροί

jam nunc uxoris caræ manibus solutum-esse:
matrem vero non aliam auguror, quam ipsam
navem esse : profecto enim ventre nos gestans
continuo difficilibus premitur laboribus.
Itaque eam immota vi et indomitis humeris
superimpositam, arenosam intra terram
portabimus, qua ulterius celeripes progressus-est equus.
Neque enim ille terram subibit; immo vestigia ejus nobis
significatura aliquem spero sinum imminem mari.

Sic locutus-est : omnibus vero congrua placuit sententia.
Musarum hæc est fabula : ego minister cano
Pieridum, atque hanc certissime audivi famam,
vos, longe præstantissimi filii regum
vestro robore, vestra virtute Libyæ per colles desertos
navem sublimem, et quæcunque navi vexistis,
imposita humeris, portasse duodecim integris
diebus simul noctibusque. Ærumnam quidem aut etiam
miseriam] quis effari-possit, quam illi exantlarunt labo-
rantes?] Certo deorum erant ex-sanguine, quantum susti-
nerunt] opus, necessitate impulsi. Verum ulterius
procul admodum lubenter Tritonidis ad-aquas paludis
simulac deportarant, statim ingressi de validis deposue-
runt humeris.] Rabidis deinde similes canibus incitati
fontem quærebant : arida enim accessit
sitis ad-ærumnam atque dolores, neque operam-perdide-
runt] errantes; sed venerunt ad-sacrum solum, in quo
Ladon] adhuc pridie aurea custodierat mala
in agro Atlantis, terribilis serpens; circa vero Nymphæ
Hesperides occupatæ-fuerant suaviter canentes.
Tum vero jam hodie ab Hercule interfectus
mali jacebat ad truncum, tantumque summa
cauda adhuc palpitabat : a capite autem atram
usque ad spinam jacebat exanimis : quum-vero reliquissent
hydræ Lernææ virus amarum in-sanguine sagittæ,
muscæ putrescentibus in vulneribus exarescebant.
Prope autem Hesperides capitibus manus imponentes
candidas flavis acute gemebant : illi accesserunt
repente una : hæc statim pulvis et terra, venientibus illis
celeriter, factæ-sunt ibi. Agnovit vero Orpheus
divina portenta, easque pro-illis [heroibus] allocutus-est
precibus :] O deæ pulcræ benevolæque, propitiæ-estota
reginæ,] sive cælestibus adnumeratæ estis deabus,
sive terrestribus, sive deserta-incolentes appellamini
Nymphæ : agite Nymphæ, sacra progenies Oceani,
ostendite desiderantibus coram nobis conspectæ
aut aliquam e-saxo-promanantem scatebram aquæ, aut
aliquem e-terra] sacrum ebullientem, deæ, fontem, quo
sittim] ardentem omnino restinguamus. Si vero iterum
aliquando in-Achaicam terram venerimus navigando,
tum innumera dona vobis in primis dearum
libationesque et epulas præbebitis grati.

Sic dixit supplicans flebili voce : illæ misertæ-sunt
prope dolentium : atque e terra prodixerunt
plantam primum : ex-plantâ vero in-altum longi

- 1425 βλάστων ὄρηνας· μετὰ δ' ἔρνεα τηλεθάοντα
πολλὸν ὑπὲρ γαίης ὀρθοσταδὸν ἤξοντο.
Ἐσπέρη αἰγείρος πετελή δ' Ἐρυθθῆς ἔγεντο,
Αἴγλη δ' ἰτειγῆς ἱερὸν στύπος. Ἔς δέ νυ κείνων
δενδρέων, οἷα ἔσαν, τοῖαι πάλιν ἔμπεδον αὐτως
- 1430 ἐξέφανεν, θάμβος περιώσιον· ἔκφατο δ' Αἴγλη
μειλιχίσις ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντας.
Ἦ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ' ἑμετέροισιν ὄνειρα
δεῦρ' ἔμολεν καμάτοισιν δκύντατος, ὅστις ἀπούρας
φρουρὸν ὄφιν ζωῆς, παγγρύσεια μῆλα θεάων
- 1435 οἴχετ' ἀειράμενος· στυγερόν δ' ἀχοςάμιμι λείπειται.
Ἦλυθε γὰρ χιθίζος τις ἀνήρ ὀλοῦτατος ὕβριν
καὶ δέμας· ὅσσε δέ οἱ βλοσυρῶ ὑπέλαμπε μετώπῳ·
νηλῆς· ἀμφὶ δὲ δέρμα πελωρίου ἔστο λέοντος
ἰών, ἀδέψητον· στιβαρόν δ' ἔχεν ὄζον ἐλαίης
- 1440 τῶσα τε, τοῖαι πέλωρ τόδ' ἀπέφθισεν ἰοβολήσας.
Ἦλυθε δ' οὖν ἀκακείνος, ἄτε χθόνα πεζὸς ὀδεύων,
δίψη καρχαλέος· παίφασε δὲ τόνδ' ἀνὰ χῶρον
ὑδωρ ἐξερέων, τὸ μὲν οὐ ποτι μέλλεν ἰδῆσθαι.
Ἦδε δὲ τις πέρη Τριτωνίδος ἐγγυθὶ λίμνης,
- 1445 τὴν θγ' ἐπιφρασθεὶς ἧ καὶ θεοῦ ἔννεσίησιν
λάξ ποδὶ τύψεν ἔνερθε· τὸ δ' ἀθρόον ἔβλυσεν ὕδωρ.
Αὐτὰρ θγ' ἄμφω χεῖρε πέδω καὶ στέρνον ἐρείσας
βωγάδος ἐκ πέτρης πῖεν ἄσπετον, ὄφρα βαθεῖαν
νηδὸν, φορβάδι ἴσος ἐπιπροπεσῶν, ἔκορέσθη. [γλη
- 1450 Ὄς φάτο· τοὶ δ' ἀσπαστὸν ἵνα σφίσι πεφραδεν Αἰ-
πίδακα, τῇ θεὸν αἶψα κεχαρμένοι, ὄφρ' ἐπέκυρσαν.
Ἦς δ' ὅπότε στεινὴν περὶ χηραμὸν εἰλίσσονται
γειομόροι μύρμηκες ὀμιλαδὸν, ἧ ὅτε μυῖαι
ἀμφ' ὀλίγην μέλιτος γλυκεροῦ λίθα πεπτηυῖαι
- 1455 ἀπλήτων μεμάσιν ἐπήτημοι· ὡς τότε· ἀλλοεῖς
πετραίη Μινυαὶ περὶ Πίδακι δινεύσκον.
Καὶ που τις διεροῖς ἐπὶ χεῖλεσιν εἶπεν ἰανθείς.
Ἦ πόποι, ἧ καὶ νόσφιν ἐὼν ἐσάωσεν ἑταίρους
Ἡρακλῆς δίψη κεκμηότας. Ἀλλὰ μιν εἶ πως
- 1460 δῆλοιεν στείχοντα δι' ἠπειροῖο κινύντες.
Ἦ, καὶ ἀμειβομένων οἴτ' ἄρμενοι ἐς τόδε ἔργον,
ἐκριθεν ἀλλυδὶς ἄλλος ἐπαίξας ἐρεείνειν.
Ἦ ἰχνα γὰρ νυχίοισιν ἐπηλίνδθη· ἀνέμοισιν
κινυμένης ἀμάθου. Βορέαο μὲν ὠρμήθησαν
- 1465 ὤϊε δὴ δύο πτερούγεςσι πεποιότῃ· ποσά δὲ κούφοις
Εὐφημος πύσινος, Λυγκεύς γε μὲν ὀξέα τηλοῦ [θος.
ὅσσε βαλεῖν· πέμπτος δὲ μετὰ σφίσις ἔσσυτο Κάν-
τὸν μὲν ἄρ' αἶσα θεῶν κείνην ὁδὸν ἠγορή τε
ᾤρσεν, ἴν' Ἡρακλῆος ἀπληγέως πεπύθοιτο,
- 1470 Εἰλατίδην Πολύφημον σπηλίπε· μέμβλετο γάρ οἱ
οὐ ἔθεν ἀμφ' ἑτάροιο μεταλλῆσαι τὰ ἔκαστα.
Ἄλλ' ὁ μὲν οὖν Μυσοῖσιν ἐπιχλεῖς ἄστῳ πολίσσας
νόστου κηδοσύνησιν ἔβη διζήμενος Ἄργῳ
τῆλε δι' ἠπειροῖο· τῶς δ' ἐξίκετο γαίαν
- 1475 ἀγγιγῶν Χαλύβων, τόθι μιν καὶ Μοῖρ' ἐδάμασσαν.
Καὶ οἱ ὑπὸ βλωθρῆν ἀχειρωῖδα σῆμα τέτυκται
τυτθὸν ἄλλος προπάρθειεν. Ἀτὰρ τότε γ' Ἡρακλῆα
μοῦνον ἀπειρεσίης τηλοῦ χθονὸς εἶσατο Λυγκεύς

progerminarunt surculi : tum rami virentes
multum super tera erecti crescebant.
Hesperie populus, ulmusque Erytheis facta-est,
Ægle autem salicis sacer truncus. Ex illis vero
arboribus, quales erant, tales iterum omnino sic
apparuerunt, miraculum ingens : locuta-autem est Ægle
blandis verbis respondens desiderantibus :

Profecto magno omnino vestris adjumento
huc venit laboribus audacissimus ille, quisquis privato
custode serpente vita, aurea mala dearum
abiit auferens ; invisus vero dolor nobis relictus-est.
Venit enim heri vir quidam sævissimus vi
et corpore, (oculi ei sub torva splendebant fronte) ,
immitis : circumdacta pelle ingentis erit leonis
cruda, nondum-subacta : validum autem gestabat ramum
oleæ] et sagittas, quibus monstrum hoc confecit jaculatus.
Venit igitur et ille, utpote per-terram pedes iter-faciens ,
siti aridus : investigabatque hunc per locum
aquam quærens, quam tamen nusquam erat visurus.
Hæc vero est quædam rupes, Tritonidem prope paludem ,
quam ipse cognoscens, aut etiam dei monitu ,
calce pedis ferit imam ; et copiosa ebullit aqua.
At ille utraque manu terræ et pectore adnixus
rupta ex petra bibit largissime, donec amplum
ventrem , juvencæ similis procumbens , explesset.

Sic dixit : illi, optatum ubi ipsis ostenderat Ægle
fontem, eo ecurrerunt statim læti, donec attingerent.
Ut vero quando angustam circa cavernam versantur
laboriosæ formicæ catervatim, aut quando muscæ
circum exiguum mellis dulcis guttam volantes
vehementissime appetunt confertæ : ita tum frequentes
Minyæ rupis circa fontem versabantur.
Et forte aliquis humidis labris dixit exhilaratus :

Papæ, profecto etiam se junctus servavit socios
Hercules, siti fatigatos. At eum utinam
inveniamus incedentem per terram euntes !

Dixit, et excipientibus illis, qui quidem apti ad hoc ne-
gotium erant,] discesserunt alio alius profectus ad-investi-
gandum.] Vestigia enim nocturnis delecta-erant ventis
commota arena. Boreæ quidem abierunt
filii duo, alis confisi : pedibus autem velocibus
Euphemus fretus, Lynceus acutis procul
oculis mittendis : quintus cum iis abiit Canthus.
Hunc quidem fatum deorum ad-illam viam et fortitudo
impulit, ut ab-Hercule clare cognosceret ,
Elati-filium Polyphemum ubi reliquerit : nam curæ-erat ei,
suo de socio exquirere omnia.

At ille quidem, Mysis celebri urbe condita ,
reditus cura impulsus abierat quæsiturus Argo
procul per terram : intereaque venerat in-terram
maritimorum Chalybum, ubi ipsum etiam Fatum perdo-
muit.] Illique sub procera populo sepulcrum factum-est
paullulum ante mare. At tum Herculem
solus immensa procul terra videbatur Lynceus

- τὸς ἰδεῖν, ὡς τίς τε νέω ἐνὶ ἤματι μῆνην
 1480 ἦ ἶδεν, ἦ ἐδόκησεν ἐπαχλύουσαν ἰδέσθαι.
 Ἔς δ' ἐτάρους ἀνίων μυθήσατο, μὴ μιν ἔτ' ἄλλον
 μαστῆρα στείχοντα κιχησέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἤλυθον Εὐφημός τε πόδας ταχὺς υἷέ τε δοῖω
 Ὀρηγίχου Βορέω, μεταμῶνια μοχθήσαντες.
 1485 Κάνθε, σὲ δ' οὐλόμεναι Λιβύῃ ἐνὶ Κῆρες ἔλοντο.
 Πῶσι φερβομένοισι συνήντεες· εἴπετο δ' ἀνήρ
 αὐλείτης, ὅ σ' ἔων μῆλων πέρι, τόφρ' ἐτάροισιν
 δευομένοις κομίσειας, ἀλεξόμενος κατέπεφνεν
 λαῖ βαλῶν· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀφαυρότερός γε τέτυκτο
 1490 υἱωνὸς Φοῖβοιο Λυχωρεῖοιο Κάφαυρος
 κούρης τ' αἰδοίης Ἀκακαλλίδος, ἣν ποτε Μίνως
 ἐς Λιβύην ἀπένασσε θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν,
 θυγατέρα σφετέρην· ἦ δ' ἀγλαὸν υἷέα Φοῖβῳ
 τίχτεν, δὴ Ἀμφίθεμιν Γαράμαντά τε κιχλήσκουσιν.
 1495 Ἀμφίθεμις δ' ἄρ' ἔπειτα μίγη Τριτωνίδι Νύμφῃ
 ἢ δ' ἄρα οἱ Νασάμονα τέκεν κρατερόν τε Κάφαυρον,
 ὃς τότε Κάνθον ἔπεφνεν ἐπὶ ῥήνεσσι ἐοῖσιν.
 Οὐδ' ὄγ' ἀριστήων χαλεπὰς ἠλεύατο χεῖρας,
 ὡς μάθον οἷον ἔρεξε. Νέκυν δ' ἀνάειραν ὀπίσσω
 1500 πευθόμενοι Μινύαι, γαίῃ δ' ἐνὶ ταρχύσαντο
 μυρόμενοι· τὰ δὲ μῆλα μετὰ σφέας οἱ γ' ἐκόμισσαν.
 Ἐνθα καὶ Ἀμπυκίδην αὐτῶ ἐνὶ ἤματι Μόψον
 νηλεῖς ἔλε πότμος· ἀδευκέα δ' οὐ φύγεν αἴσαν
 μαυτοσύναις· οὐ γάρ τις ἀποτροπῆ θανάτοιο.
 1505 Κεῖτο δ' ἐπὶ ψαμάθοισι μεσημέρινδ' ἤμαρ ἀλύσκων
 δεινὸς ὄφης, νωθὴς μὲν ἐκὼν ἀέκοντα χαλεπαί·
 οὐδ' ἂν ὑποτρέσσαντος ἐνωπαδὶς αἴξειεν.
 Ἀλλὰ μὲν ἔρ ταπρῶτα μελάγχμιον ἰὸν ἐνείη
 ζῶντων, ὅσα γαῖα φερέσθιος ἐμπνοα βόσκει,
 1510 οὐδ' ὅπως πῆχυιον ἐς Αἴδα γίγνεται οἶμος,
 οὐδ' εἰ Παιήων, εἴ μοι θέμις ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
 φαρμάσσοι, ὅτε μούνην ἐνιχρίμψῃσιν ὁδοῦσιν.
 Ἐὔτε γὰρ ἰσόθεος Λιβύην ὑπερέπτατο Περσεύς
 Εὐρυνμέδων (καὶ γὰρ τὸ κάλεσκέμιν οὐνομα μήτηρ)
 1515 Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλῆν βασιλῆϊ κομίζων,
 ὅσσαι κυανέου στάγας αἵματος οὐδας ἔκοντο,
 αἰ πᾶσαι κείνων ὀφίων γένος ἐβλάστησαν.
 Τῶ δ' ἄκρην ἐπ' ἀκάνθαν ἐνεστηρίζατο Μόψος
 λαῖον ἐπιπροφέρων ταρσὸν ποδός· αὐτὰρ ὁ μέσσην
 1520 κερκίδα καὶ μυῶνα, πέριξ ὀδύνησιν ἐλιχθεῖς,
 σάρκα δακνὼν ἐχάραξεν. Ἄταρ Μήδεια καὶ ἄλλαι
 ἔτρεσαν ἀμφίπολοι· ὃ δὲ φοῖνιον ἔλκος ἄφασσεν
 θαρσαλέως, ἔνεκ' οὐ μιν ὑπέρβιον ἔλκος ἔτειρεν·
 σγέτλιος ἦ τέ οἱ ἦδη ὑπὸ χροῖ δύετο κῶμα
 1525 λυσιμελές, πολλῆ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν χέσετ' ἀγλύς.
 Αὐτίκα δὲ κλίνας δαπέδῳ βεβαρηότα γυῖα
 φύχετ' ἀμχανῆ· ἔταροι δὲ μιν ἀμφαγέροντο
 ἤρωις τ' Αἰσονίδης, ἀδινῆ περιθαμβέες ἄτη.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἀποφθιμένος περ ἔμελλεν
 1530 αἰεῖσθαι ὑπ' ἡελίῳ. Πύθεσκε γὰρ ἐνδοθὶ σάρκας
 ἰὸς ἄφαρ, μυδῶσα δ' ἀπὸ χροῶς ἔβρεε λάχνη.
 Αἰψα δὲ χαλκείῃσι βαθὺν τάφον ἐξέλαχαινον

- ita conspiciere, ut quis novo die (*novilunio*) lunam
 aut vidit, aut putat *se* obnubilatam vidisse.
 Ad socios igitur reversus dixit, non eum jam alium
 quaerentem eundo assecuturum-esse : illi vero et ipsi
 redierunt, Euphemus pedibus velox, flisque gemm
 Thracii Boreæ, frustra labore-suscepto.
 Canthe, te vero exitiosæ in Libya Parcæ corripuerunt.
 In-greges pascentes incidisti : insequabatur eos (*vir*)
 villicus, qui te, suas pecudes, dum ad-socios
 indigentes portares, defendens interfecit,
 lapide percussus : neque enim imbecillior erat
 nepos Phœbi Lycœrei Caphaurus
 et puellæ venerandæ Acacallidis, quam olim Minos
 in Libyam transtulerat, dei gravem fetum gestantem,
 filiam suam ; illa vero clarum filium Phœbo
 peperit, quem Amphithemin et Garamantem appellavit.
 Amphithemis autem postea rem-habuit cum-Tritonide
 Nympha ;] hæc et Nasamonem peperit et validum Ca-
 phaurum,] qui tum Canthum interemit propter oves suas.
 Neque ille heroum graves effugit manus,
 ut cognoverunt, quæ fecisset. Cadaver autem sustulerunt
 deinceps] quæsitum Minyæ, et in terra sepeliverunt
 lugentes : sed pecudes ad se illi abegerunt.
 Ibi etiam Ampyci-filium eodem die Mopsom
 crudele rapuit fatum ; acerbamque non effugit mortem
 vaticinandi-arte ; neque enim ullum effugium *est* mortis.
 Jacebat enim in arena meridiem devigans
 horrendus serpens, tardus ad-lædendum sponte-sua no-
 lentem :] neque in fugientem palam impetum-fecisset.
 At cuicumque primum atrum virus immiserit
 animalium, quæ terra frugifera viventia nutrit,
 ei ne cubitalis quidem (*brevissima*) ad Orcum est via,
 ne si Pæan quidem, (si mihi fas *est* aperte dicere)
 medicamina-præbuerit, quando tantum attigerit dentibus.
 Cum enim divinus Libyam supervolaret Perseus
 Eurymedon (nam hoc appellarat eum nomine mater)
 Gorgonis modo-amputatum caput regi allaturus,
 quotquot atrî guttæ cruoris in-terram delapsæ-sunt,
 eæ omnes istorum serpentum genus produxerunt.
 Ei vero summam in spinam impressit Mopsus
 lævam promovens plantam pedis ; at ille medium
 os-tibiæ et suram, præ-dolore circumvolutus,
 carnem mordens, incidit. At Medea et reliquæ
 trepidarunt ancillæ : ille cruentum vulnus contractavit
 animose, quoniam non eum magnopere vulnus dolebat,
 miser : jam enim ejus corpus subit sopor
 solvens-membra, multaque oculis affusa-est caligo ;
 Statimque reclinans in-solo gravata membra
 dirigit (*expiravit*) malo-inevitabili socii : autem circa
 eum congregabantur,] herosque Jason, gravi obstupefacti
 clade. Neque vel tantillum mortuus poterat
 jacere sub sole. Nam putrescere-fecit intus carnes
 venenum statim, et putres de cute defluserunt pili.
 Statim igitur æreis profundum sepulcrum effoderunt

ἔσσυμένως μακέλησιν· ἐμοιρήσαντο δὲ γαίτας
αὐτοὶ ὁμῶς κοῦραί τε, νέκυν ἔλεινα παθόντα
1535 μυρόμενοι· τρίς δ' ἀμφὶ σὺν ἔντεσι δινηθέντες
εὐκτερέων ἴσχοντα, χυτὴν ἐπὶ γαίαν ἔθεντο.
Ἄλλ' ὅτε δὴ β' ἐπὶ νηὸς ἔβαν πρήστονος ἀήτεω
ἄμπελαγος νοτίοιο, πόρους τ' ἀπετεκμήραντο
λίμνης ἐκπρομολεῖν Τριτωνίδος, οὐ τίνα μῆτιν
1540 δὴν ἔχον, ἀφραδέως δὲ πανημέριοι φορέοντο.
Ὡς δὲ δράκων σκολιὴν ἐιλιγμένος ἔρχεται οἴμον,
εὐτὲ μιν οὐτάτατον θάλλπει σέλας ἡελίοιο·
βοῖζω δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κάρη στρέφει, ἐν δὲ οἱ ὅσσε
σπινθαρούγεσσι πυρὸς ἐναλίγκια μαιμώνωντι
1545 λάμπεται, ὄφρα μυχόνδε διὰ βωχυμοῖο δύηται·
ὡς Ἀργῶ λίμνης στόμα ναύπορον ἐξερέουσα
ἀμφεπόλει δηναῖον ἐπὶ χρόνον. Αὐτίκα δ' Ὀρφεὺς
κέκλετ' Ἀπόλλωνος τρίποδα μέγαν ἔκτοθι νηὸς
δαίμοσιν ἐγγενέταις νόστω ἔπι μειλια θέσθαι.
1550 Καὶ τοὶ μὲν Φοῖβου κτέρας ἴδρουν ἐν χθονὶ βάντες·
τοῖσιν δ' αἰζηῶ ἐναλίγκιος ἀντεβόλησεν
Τρίτων εὐρουβίης, γαίης δ' ἀνὰ βῶλον αἰείρας
ξεῖνι' ἀριστήεσσι προΐσχετο φώνησέν τε.
Δέχθε, φίλοι· ἐπεὶ οὐ περιώσιον ἐγγυαλιζαί
1555 ἐνθάδε νῦν παρ' ἐμοὶ ξεινήιον ἀντομένοισιν.
Εἰ δέ τι τῆσδε πόρους μαίεσθ' ἄλος, οἷά τε πολλὰ
ἄνθρωποι χατέουσιν ἐπ' ἀλλοδαπῇ περὶώντες,
ἐξερέω. Δὴ γάρ με πατὴρ ἐπίστορα πόντου
θῆκε Ποσειδάων τοῦδ' ἔμμεναι. Αὐτὰρ ἀνόσσω
1560 παραλίης, εἰ δὴ τιν' ἀκούετε νόσφιν ἕοντες
Εὐρύπυλον Λιβύῃ θηροτρόφῳ ἐγγεγαῶτα.
Ὡς ἠῶδα πρόφρων δ' ὑπερέσχεθε βῶλακι χεῖρας
Εὐφημος, καὶ τοῖα παραβλήδην προσέειπεν.
Ἀπίδα καὶ πέλαγος Μινωίων εἴ νύ που, Ἥρωις,
1565 ἐξεδάης, νημερτές ἀνειρομένοισιν ἔνισπε.
Δεῦρο γὰρ οὐκ ἐθέλοντες ἰκάνομεν, ἀλλὰ βαρεῖαις
χρίμψαντες γαίης ἐπὶ πείρασι τῆσδε θυέλλαις
νῆα μεταχρονίην ἐκομίσαμεν εἰς τόδε λίμνης
χεῦμα δι' ἠπειροῦ βεβαρημένοι· οὐδέ τι ἴδμεν,
1570 πῆ πλόος ἐξανέχει Πελοπηίδα γαίαν ἰκέσθαι.
Ὡς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ χεῖρα τανύσσατο, δεῖξε δ' ἄπωθεν
φωνήσας πόντον τε καὶ ἀγχιβαθὲς στόμα λίμνης·
Κεῖνη μὲν πόντοιο διήλυσις, ἔνθα μάλιστα
βένθος ἀκίνητον μελανεῖ· ἐκότερθε δὲ λευκαὶ
1575 βρηγμῖνες φρίσσοσι διαυγέες· ἡ δὲ μεσηγὺ
βρηγμῖνων στενὴ τελέθει δδὸς ἐκτὸς ἐλάσσαι.
Κεῖνο δ' ὑπερίον θείην Πελοπηίδα γαίαν
εἰσανέχει πέλαγος Κρήτης ὑπερ· ἀλλ' ἐπὶ χειρὸς
δεξιτερῆς, λίμνηθεν ὅτ' εἰς ἄλος οἶσμα βάλητε,
1580 τόφρ' αὐτὴν παρὰ χέρσον ἐεργμένοι ἰθύνεσθε,
ἔστ' ἂν ἄνω τείνησι· περιβρῆδην δ' ἐτέρωσε
κλινομένης χέρσοιο, τότε πλόος ὕμιν ἀπήμων
ἀργῶνος τετάνυσται ἀπὸ προύχοντος ἰούσιν.
Ἄλλ' ἴτε γηθόσουνοι, καμάτοιο δὲ μὴ τις ἀνίη
1585 γιγνέσθω νεότητι κεκασμένα γυῖα μογήσαι.
Ἴσκεν εὐφρονέων· οἱ δ' αἰψ' ἐπὶ νηὸς ἔβησαν

festinanter lagonibus : tum diviserunt-inter-se capillos
ipsi simul et puellae, mortuum miseram-sortem perpersum
lugentes ; terque cum armis circumacti *circum eum*
rite parentalia consecutum, aggestam terram adjecerunt.

At quum jam navem ingressi-essent, urente vento
per mare australi, et meatum investigarent,
e-palude quo-exirent Tritonide, nullam rationem
diu habuerunt, sed temere toto-die ferebantur.

Ut vero serpens oblique volvens-se incedit via,
quando eum vehementissimum calefacit jubar solis,
et cum-sibilo huc illuc caput vertit, eique oculi
scintillis ignis similes furenti
micant, usque-dum latibulum per foramen subierit :
sic Argo paludis ostium transeundum-navibus quaerens
oberrabat longum per tempus. Statim autem Orpheus
jussit Apollinis tripodem magnum e navi
diis indigenis, redivis causa, placabile-munus exponi.
Itaque illi Phœbi donum statuerunt in terra egressi :

iisque juveni similis obviam-venit
Triton potentissimus, terraeque glebam sublatam
donum-hospitale heroibus porrexit et dixit:

Accipite, amici, quoniam non praestantius, quod-prae-
beam] huc venientibus, nunc mihi donum adest.

Si vero forte hujus meatus cognoscere-cupitis maris, qua-
lia saepe] homines desiderant in peregrina terra versan-
tes,] indicabo. Nam me pater gnarum maris
voluit Neptunus hujus esse. Impero vero
maritimae-regioni si forte quemdam audivistis, longe cum
-abessetis] Eurypyllum in-Libya ferarum nutrice natum.

Sic locutus-est : lubens autem extendit-versus glebam
manus] Euphemus, atque ita vicissim allocutus-est :

Apium (*Peloponnesum*) et pelagus Minoium (*Creticum*)
si forte, heros,] cognovisti, vere interrogantibus responde.

Huc enim non lubentes venimus, sed gravibus
dejecti terrae hujus ad fines procellis,
navem sublatam portavimus, ad hunc stagni
fluxum per continentem pondere-pressi : neque scimus,
quorsum navigatio extendatur, in-Peloeiam terram ut-ve-
niamus.] Sic igitur dixit : ille manum protendit, ostendit

-que procul,] clamans, et mare et prope-terram-profundum
ostium paludis.] Ille quidem, *inquit*, maris transitus est,
ubi maxime] profunda-aqua immota nigrescit; utrimque
autem candida] littora extolluntur conspicienda; sed inter
littora angusta est via, qua-enavigetis et palude.

Illud vero nigrum ad-divinam-usque Peloeiam terram
prominet mare, super Creta : itaque versus manum
dextram, e-palude quando maris aestum fueritis ingressi ,
tum ipsam ad terram cohibiti, dirigite *cursum*,
donec altius tendat : utrinque vero in-aliam-partem
vergente terra, tum navigatio vobis tuta
prestititur (*erit*), a cubito prominente abeuntibus.

Ite igitur laeti, neve laboris ulla molestia
sit, quae-juventute ornata membra defatiget.

Dixit benevolus : illi statim navem conscenderunt

λίμνης ἐκπρομολεῖν λειλημένοι εἰρεσίησιν.

Καὶ δὴ ἐπιπρονόοντο μεμαότες αὐτὰρ ὁ τείως

1590 Τρίτων ἀνθέμενος τρίποδα μέγαν εἴσατο λίμνην
εἰσβαίνειν· μετὰ δ' οὐ τις ἐσέδρακεν, οἷον ἀφαντος
αὐτῷ σὺν τρίποδι σχεδὸν ἔπλετο. Τοῖσι δ' ἰάνθη
θυμὸς, ὃ δὴ μακάρων τις ἐναίσιμος ἀντεβόλησεν.
Καὶ βρά οἱ Αἰσονίδην μῆλων ὅτι φέρτατον ἄλλων
ἦνωγον βρέξαι καὶ ἐπευφημῆσαι ἐλόντα.

1595 Ἀΐψα δ' ὄγ' ἐσομένως ἐκρίνατο, καὶ μιν αἰείρας
σφάξε κατὰ πρύμνης, ἐπὶ δ' ἔννεπεν εὐχολῆσιν.

Δαίμων, ὅτις λίμνης ἐπὶ πείρασι τῆσδε φαάνθησ,
εἶτε σύ γε Τρίτων, ἄλιον τέρας, εἶτε σε Φόρκυν,
ἢ Νηηῖα θύγατραις ἐπικλείουσ' ἀλοσύδοναι,

1600 Ἰαθι καὶ νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὄπαζε.

Ἦ β', ἅμα δ' εὐχολῆσιν ἐς ὕδατα λαυμοτομήσας
ἦκε κατὰ πρύμνης· ὃ δὲ βένθεος ἐξεφαάνθη
τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐτήτυμος ἦεν ἰδέσθαι.

1605 Ὡς δ' ἔτ' ἀνὴρ ἰππὸν ἐς εὐρέα κύκλον ἀγῶνος
στέλλη, ὀρεξάμενος λασίης εὐπειθέα χαίτης,
εἶθαρ ἐπιτροχάων· ὃ δ' ἐπ' αὐχένη γαῦρος ἀερθεὶς
ἔσπεται, ἀργιόνετα δ' ἐνὶ στομάτεσσι χαλινὰ
ἀμφὶς ὀδακτάζοντι παραβλήθην κροτέονται·
ὡς ὄγ' ἐπισχόμενος γλαφυρῆς δλκῆτιον Ἄργοῦς

1610 ἦγ' ἄλαδε προτέρωσε. Δέμας δέ οἱ ἐξ ὑπάτοιο
κράατος ἀμφὶ τὲ νῦτα καὶ ἰξύας ἔστ' ἐπὶ νηδύν,
ἀντικρὺ μακάρεσσι φυὴν ἔκπαγλον ἔϊκτο·
αὐτὰρ ὑπαὶ λαγόνων δίκραιρά οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
κῆτος δλκαίη μηκύνετο· κόπτε δ' ἀκάνθαις

1615 ἄκρον ὕδωρ, αἴτε σκολιοῖς ἐπὶ νεῖθι κέντροις,
μῆνης ὡς κεράεσσι ἐξειδόμεναι, διχρόνωτο.

Τόφρα δ' ἄγεν, τείως μιν ἐπιτροσέηκε θαλάσση
νισσομένην· δῦ δ' αἶψα μέγαν βυθὸν· οἱ δ' ὀμάδῃσιν
ἤρωες, τέρας αἰὼν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες.

1620 Ἐνθα μὲν Ἄργῶός τε λιμὴν καὶ σῆματα νηὸς
ἦδὲ Ποσειδάωνος ἰδὲ Τρίτωνος ἕασιν
βωμοί· ἐπεὶ κείν' ἦμαρ ἐπέσχεθον. Αὐτὰρ ἐς ἧῶ
λαίφεσι πεπταμένοις αὐτὴν ἐπὶ δεξιῇ ἔχοντες
γαῖαν ἐρημαίην πνοιῇ Ζεφύροιο θέεσκον.

1625 Ἦρι δ' ἐπειτ' ἀγκῶνά θ' ὀμοῦ μυχάτην τε θάλασσαν
κεκλιμένην ἀγκῶνος ὑπὲρ προύχοντος ἴδοντο.

Αὐτίκα δὲ Ζεφύρος μὲν ἐλώφειν, ἦλυθε δ' αὐρη
ἀργέσταο Νότου· κεχάροντο δὲ θυμὸν ἰωῆ.

1630 Ἦμος δ' ἠέλιος μὲν ἔδω, ἀνὰ δ' ἦλυθεν ἀστήρ
αὔλιος, ὅς τ' ἀνέπαυσεν οἰζυροῦς ἀροτῆρας,
δὴ τότε' ἐπειτ' ἀνέμοιο κελαινῇ νυκτὶ λιπόντος
ἰστία λυσάμενοι περιμῆκατ' ἐκλίναντες
ἰστὸν εὐξέστητην ἐπεβῆρῶντο' ἐλάττησιν
παννύχιου καὶ ἐπ' ἦμαρ, ἐπ' ἡματι δ' αὐτίς ἰοῦσαν
1635 νύχθ' ἑτέρην. Ὑπέδεκτο δ' ἀπόπροθι παιπαλόεσσα
Κάρπαθος· ἔνθεν δ' οἱ γε περαιώσεσθαι ἔμελλον
Κρήτην, ἣτ' ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἄλλ' νήσων.

Τοὺς δὲ Τάλως χάλκειος ἀπόστιθαροῦ σκοπέλοιο
ῥηγνύμενος πέτρας εἶργε χθονὶ πείσματ' ἀνάψαι,

1640 Δικταίην ὄρμιοι κατερχομένους ἐπ' ἰωγῆν.

e-palude exire cupientes remigando.

Atqui procedebant alacres. At interea

Triton imposito-sibi tripode magno, videbatur paludem ingredi : postea autem nemo eum conspexit, utpote-qui invisus] ipso cum tripode statim erat. Illis vero exhilaratus-est] animus, quoniam deorum aliquis fausto-omine occurrerat.] Atque (ii) Jasonem ovium quæ præstantissima erat aliarum] jusserunt immolare, et bona-verba-dicere mactantem.] Statim ille celeriter selegit ovem, eamque sublatam] mactavit de puppi, addiditque preces :

O-deus, quicumque in paludis hujus terminis apparuisti, sive tu Triton es, marinum monstrum, sive te Phorcum aut Nereum filiæ appellant marinæ, propitius-esto, et reditus finem optatum tribue.

Dixit, et una cum-precibus in fluctus jugulatum misit de puppi ovem; ille ex profundo apparuit talis, qualis vere erat adspiciendus.

Ut vero, quando vir celerem equum in latum stadium certaminis] mittit, tenens densa facile-obsequentem coma, valde festinans, ille cervice superbiens elata sequitur, et candida (spumantia) in ore frena utrinque ei mordenti vicissim crepitant :

sic ille tenens cavæ caudam Argus

duxit eam in-mare ulterius. Corpus ei ex summo capite et circa dorsum lumbosque usque ad ventrem omnino immortalibus natura mirum-in-modum erat-simile.

at sub lateribus bifida ei huc illuc

ceti cauda longior-exibat, et verberabat spinis summam aquam, quæ inflexis in imo stimulis, lunæ veluti cornibus similes, findebantur.

Tamdiu autem navem duxit, usque-dum eam immisit in -mare]ituram, subitque celeriter ingens profundum-æquor: fremuerunt] heroes, monstrum terribile oculis contuiti.

Ibi Argous portus, signaque navis,

et Neptuni et Tritonis exstant

aræ : nam per-illum diem detenti-sunt. At sub auroram velis passis ipsam ad dextram habentes

terram desertam, flatu Zephyri vebabantur.

Mane deinde cubitum simul et imum mare inclinatum ultra cubitum prominentem viderunt.

Statim vero Zephyrus cessavit, exstititque flatus velocis Noti : lætati-igitur sunt animo venti flatu.

Cum vero sol occidisset, rediissetque stella vespertina, quæ cessare-jubet laboriosos aratores

tum deinde, vento atra nocte cessante,

velis solutis et longissimo reclinato

malo, politis incumbebant remis

nocte-tota et die, atque diem insequente

nocte altera. Excepit autem eminus aspera

Carpatus : inde illi trajecturi erant

in-Cretam, quæ inter-alias eminebat in mari insulas.

Hos vero Talos areus, a duro scopulo

abrupta-jaciens saxa, prohibuit ad-terram funes alligare

Dictæum stationis-navium deventuros ad præsidium.

Τὸν μὲν χαλκείης μελιηγενέων ἀνθρώπων
 βίζης λοιπὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν ἡμιθεοῖσιν
 Εὐρώπῃ Κρονίδης νήσου πόρεν ἔμμεναι οὖρον
 τρίς περὶ χαλκείους Κρήτην ποδὶ δυνεύοντα.
 1045 Ἄλλ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας καὶ γυῖα τέτυκτο
 χάλκεος ἢ δ' ἄρρηκτος· ὑπαὶ δέ οἱ ἔσχε τένοντος
 σύριγξ αἰματοέσσα κατὰ σφυρόν· αὐτὰρ δὲ τήν γε
 λεπτὸς ὕμνη ζωῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο.
 Οἱ δὲ δὴ μάλα περ δεδημημένοι αἰψ' ἀπὸ χέρσου
 1050 νῆα περιδδείσαντες ἀνακρούεσκον ἔρετμοῖς.
 Καὶ νύ κ' ἐπισμυγεῶς Κρήτης ἐκάς ἠέρθησαν
 ἀμφοτέρον δῖψη τε καὶ ἀλαγει μοχθίζοντες,
 εἰ μὴ σφιν Μῆδεῖα λιαζομένοις ἀγόρευσεν.
 Κέκλυτέ μευ. Μοῦνη γὰρ δότομαι ὕμμι δαμάσσειν
 1055 ἄνδρα τὸν, ὅστις ὄδ' ἔστι, καὶ εἰ παγχάλκεον ἴσχει
 ἄν δέμας, ὅππότε μὴ οἱ ἐπ' ἀκάματος πέλοι αἰών.
 Ἄλλ' ἔχετε αὐτοῦ νῆα θελήμονες ἐκτὸς ἐρωῆς
 πετράων, εἴως κεν ἔμοι εἴξειε δαμῖναι.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντο
 1060 νῆ' ἐπ' ἔρετμοῖσιν, δεδοχημένοι ἦντινα βέζοι
 μῆτιν ἀνοίστως· ἡ δὲ πτύχα πορφυρέοιο
 προσχομένη πέπλοιο παρεϊάων ἐκάτερθεν
 βήσατ' ἐπ' ἰκρίοφιν· χειρὸς δὲ ἑ χειρὶ μεμαρπῶς
 Αἰσονίδης ἐκόμιζε διὰ κληῖδας ἰούσαν.
 1065 Ἔνθα δ' αἰοδῆσιν μειλίσσετο, μέλεπε δὲ Κῆρας
 θυμοβόρους, Ἀἰδάο θεὰς κύνας, αἱ περὶ πᾶσαν
 ἠέρα δινεύουσαι ἐπὶ ζωοῖσιν ἄγονται.
 Τὰς γουναζομένη τρίς μὲν παρεκέκλετ' αἰοδαῖς,
 τρίς δὲ λιταῖς· θεμένη δὲ κακὸν νόον ἐχθοδοποῖσιν
 1070 ὄμμασι χαλκείοιο Τάλω ἐμέγηρην ὄπωπάς·
 λευγαλέον δ' ἐπὶ οἱ πρίην χόλον, ἐκ δ' ἀτίδηλα
 δείκνυλα προῖαλλεν ἐπιζαφελὸν κοπέουσα.
 Ζεῦ πάτερ, ἡ μέγα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἄηται,
 εἰ δὴ μὴ νοῦσοισι τυπήσῃ τε μῶνον ὄλεθρος
 1075 ἀντιάει, καὶ δὴ τις ἀπόπροθεν ἄμμε χαλέπτει.
 Ὡς ὄγε χάλκειός περ ἔων ὑπόειξε δαμῖναι
 Μηδείης βρίμη πολυφαρμάκου. Ἄν δὲ βαρείας
 ὀχλίζων λαίγγας ἐρυκέμεν ὄρμον ἰκέσθαι,
 πετραίω στόνυχι χρίμψε σφυρόν· ἐκ δὲ οἱ ἰχώρ
 1080 τηχομένω ἴκελος μολίβω βένε· οὐδ' ἔτι δηρὸν
 εἰστήκει προβλήτος ἐπεμυθεβαῶς σκοπέλοιο.
 Ἄλλ' ὡς τίς τ' ἐν ὄρεσσι πελωρήη ὑψόθι πύκνη,
 τήν τε θοοῖς πελέκασσιν ἔθ' ἡμιπλήγα λιπόντες
 ὕλοτόμοι δρυμοῖο κατὰλυθον· ἡ δ' ὑπὸ νυκτὶ
 1085 βρίπησιν μὲν πρῶτα τινάσσεται, ὕστερον αὖτε
 πρυμνόθεν ἐξεαγείσα καθήριπεν· ὡς ὄγε ποσσὶν
 ἀκαμάτοισι τείως μὲν ἐπισταδὸν ἠωρεῖτο,
 ὕστερον αὖτ' ἀμενηνὸς ἀπειροῖσι κάππεσε δούπων.
 κεῖνο μὲν οὖν Κρήτη ἐνὶ δὴ κνέφας ἠύλιζοντο
 1090 ἤρωες· μετὰ δ' οἳ γε νέον φαέθουσαν ἐς ἠῶ
 ἱρὸν Ἀθηναίης Μινωίδος ἰδρύσαντο,
 ὕδωρ τ' εἰσαφίσαντο καὶ εἰσέβαν, ὡς κεν ἔρετμοῖς
 παμπρώτιστα βάλοισιν ὑπὲρ Σαλμωνίδος ἄκρης.
 Αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θέοντας

Eum enim ex-aenea e-fraxinis-genitorum hominum
 stirpe superstitem inter viros semideos
 Europæ Jupiter dederat, insulæ ut-esset custos
 ter areis Cretam pedibus oberrans.

At is reliquo corpore et membris erat
 areus et invulnerabilis; sed ei erat sub tendine
 vena sanguine-plena ad malleolum: at hanc
 tenuis cuticula tenebat, vitæ terminus et mortis.

Illi, adversa-re vehementer coacti, statim a terra
 navem, valde metuentes, repulerunt remis.
 Atqui misere a-Creta procul essent-ablati,
 pariter et siti et doloribus oppressi,
 nisi Medea ipsis properantibus dixisset:

Audite me: solam enim puto me vobis domituram-esse
 virum illum, quicumque iste est, etiamsi totum-aereum ha-
 beat] suum corpus, quandoquidem non ei immortalis est
 vita.] At tenete hic navem lubentes extra jactum
 saxorum, usque-dum mihi cesserit domitus.

Ita dixit: at illi quidem saxis subtraxerunt
 navem remis, observantes, quodnam exsecutura-sit Medea
 consilium præter-opinionem: illa, plicas purpurei
 prætendens pepli genis ex-utraq-ue-parte,
 conscendit foros: manumque ejus manu prehensens
 Jason eam deduxit per transtra euntem.

Tum incantatione delinivit, invocavitque Parcas
 vitam-eripientes, Orci celeres canes, quæ per omnem
 aerem versantes viventibus immittuntur.
 Has supplex-venerata ter advocavit incantationibus,
 ter precibus: sumto autem noxio animo infestis
 oculis ærei Tali fascinavit lumina:
 pestiferam vero ei afflavit bilem, et atra
 simulacra objecit, vehementer infensa.

Jupiter pater, profecto magnus mihi intus stupor exci-
 tatur,] siquidem non morbis vulneribusque tantum inte-
 ritus] obvenit, atque etiam quis e-longinquo nos lædit.
 Sic ille, quanquam æreus, cessit domitus
 Medæe potentia veneficæ. Gravesque
 devolvens lapides, ut-prohiberet eos in-portum ingredi,
 lapideæ aciei (acutæ rupi) illisit malleolum, eiq-ue cruor
 liquefacto similis plumbo effluxit: neque amplius diu
 stetit prominenti insistens scopulo.

Sed ut quædam in montibus ingens alte picea,
 quam acutis securibus semicæsam reliquerunt
 lignorum-cæsores e silva abeuntes; ea noctu
 ventorum icu primum concutitur, tum deinde
 raciditus effracta concidit: sic ille pedibus
 indefessus aliquamdiu stando erigebatur,
 ad-extremum vero exanimis cum-immenso prolapsus-est
 strepitu.] Illam igitur in Creta noctem transegerunt
 heroes: postea illi recens apparentem ad auroram
 templum Minervæ Minoæ extruxerunt,
 et aqua hausta ingressi-sunt navem, ut remis
 quam-primum superarent Salmonium promontorium.

Statim vero Creticum super magnum æquor navigantes

- 1695 νύξ ἐφῄθει, τὴν πέρ τε Κατουλάδα κικλήσκουσιν·
 νύκτ' ὀλοήν οὐκ ἄστρα δῖψχανεν, οὐκ ἀμαρυγαὶ
 μῆνης· οὐρανόνθεν δὲ μέλαν χάος ἤε τις ἄλλη
 ὠρώρει σκοτὴ μυχάτων ἀνιούσα βερέθρων.
 Αὐτοὶ δ', εἴτ' Ἄϊδη, εἴθ' ὕδασι ἐμφορόοντο,
 1700 ἤειδεν οὐδ' ὄσσον· ἐπέτρεψαν δὲ θαλάσση
 νόστον, ἀμηχανέοντες, ὅπη φέροι. Αὐτὰρ Ἴησων
 χεῖρας ἀνασχόμενος μεγάλη ὅπῃ Φοῖβον αὐτεῖ,
 ῥύσασθαι καλέων· κατὰ δ' ἔρβρεν ἀσχαλῶντι κλαίει,
 δάκρυα· πολλὰ δὲ Πυθοὶ ὑπέσχετο, πολλὰ δ' Ἀμύ-
 1705 πολλὰ δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσειν.
 Λητοῖδῃ, τὴν δὲ κατ' οὐρανοῦ ἴκεο πέτρας
 ῥίμφα Μελαντίους ἀρήϊκος, αἴτ' ἐνὶ πόντῳ
 ἦνται· δοιῶν δὲ μιῆς ἐφύπερθεν ὀρούσας,
 δεξιτερῇ χρῦσειον ἀνέσχεθες ὑψόθι τόξον·
 1710 μαρμαρένῃ δ' ἀπέλαμψε βίος περιπάντοθεν αἴγλην.
 Τοῖσι δὲ τις Σποράδων βαιὴ ἀπὸ τόφρα φαάνθη
 νῆσος ἰδεῖν ὀλίγης Ἴππουρίδος ἀντία νήσου,
 ἔνθ' εὐνάς ἐβάλλοντο καὶ ἔσχεθον· αὐτίκα δ' Ἥως
 φέγγεν ἀνερχομένη· τοὶ δ' ἀγλαῶν Ἀπόλλωνι
 1715 ἄλσει ἐνὶ σκιερῷ τέμενος σκιοέντα τε βωμῶν
 ποίεον· Αἰγλήτην μὲν εὐσκόπου εἴνεκεν αἴγλης
 Φοῖβον κεκλόμενοι· Ἀνάφην δὲ τε λισάδα νήσων
 ἴσxon, ὃ δὴ Φοῖβός μιν ἀτυζομένοις ἀνέφηνεν.
 Ῥέζον δ' ὅσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐνὶ βέξειν
 1720 ἀκτῇ ἐφοπλίσειαν· ὃ δὴ σφέας ὀππότε δαλοῖς
 ὕδωρ αἰθομένοισιν ἐπιλλείβοντας ἴδοντο
 Μηδείης δμῶαι Φαιηκίδες, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι γέλω σθένον, οἷα θαμειῆς
 αἰὲν ἐν Ἄλκινόοιο βοοκτασίας δρώουσαι.
 1725 Τὰς δ' αἰσχροῖς ἥρωες ἐπεστοθέεσκον ἔπεσιν
 χλυῆν γηθόσυνοι· γλυκερῇ δ' ἀνεδαίετο τοῖσιν
 κερτομῆν καὶ νεῖκος ἐπεσβόλον· Ἐκ δὲ νυ κείνης
 μολπῆς ἡρώων νήσω ἐνὶ τοῖα γυναῖκες
 ἀνδράσι θηριώωνται, ὅτ' Ἀπόλλωνα θυηλαῖς
 1730 Αἰγλήτην Ἀνάφης τιμηθόρον ἰλάσκονται.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κακείθεν ὑπεύδια πείσματ' ἔλυσαν,
 μνήσατ' ἔπειτ' Εὐφημος ὀνειράτος ἐννυγίοιο,
 ἀζόμενος Μαίης υἱὰ κλυτὸν· Εἴσατο γάρ οἱ
 δαυμονίη βῶλαξ ἐπιμάστιος ᾧ ἐν ἀγοστῷ
 1735 ἄρδεσθαι λευκῆσιν ὑπαὶ λιθάδεσσι γάλακτος,
 ἐκ δὲ γυνὴ βῶλοιο πέλειν ὀλίγης περ εὐούσης,
 παρθενικῇ ἰκέλη· μίχθη δὲ οἱ ἐν φιλότῃτι
 ἄσχετον ἱερθεῖς· ὀλοφύρετο δ' ἤτε κούρη,
 ζευξάμενος, τὴν αὐτὸς ἐφ' ἀτίταλλε γάλακτι·
 1740 ἣ δὲ ἐ μείλιχίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσιν·
 Τρίτωνος γένος εἰμι, τεῶν τροφὸς, ᾧ φίλε, παίδων,
 οὐ κούρη· Τρίτων γὰρ ἐμοὶ Λιθύη τε τοκῆς.
 Ἄλλὰ με Νηρῆος παρακάθεο παρθενικῆσιν
 ἄμπελαγος ναίειν Ἀνάφης σχεδόν· εἰμι δ' ἐς αὐγὰς
 1745 ἡελίου μετόπισθε τοῖς νεπόδεσσι ἐτοίμη.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπιμνήστιν κραδίη βάλεν ἔκ τ' ὀνόμηνεν
 Αἰσονίδην· ὃ δ' ἔπειτα θεοπροπίας Ἐκάτοιο,
 θυμῷ πεμπάζων, ἀνενεῖκατο φωνήσεν τε.

nox terruit, quam Catulada (*pestiferam*) appellant :
 noctem exitiosam neque astra discutiebant, nec radii
 lunæ : cœlitus enim nigra caligo, aut quædam aliæ
 exortæ sunt tenebræ ex-imis progressæ adytis.
 Ipsi autem utrum in-tartaro an aquis veherentur
 sciebant ne tantillum quidem : sed commiserunt mari
 cursum, incerti, quo ferret. At Jason
 manibus sublatis magna voce Phœbum imploravit,
 ut-eriperet invocans ; defluebat autem dolenti
 lacrimæ : multaque Delphis pollicitus-est, multa Amyclis,
 multa in Ortygiam immensa dona se deportaturum.
 Apollo, tu vero de cœlo devenisti ad-petras
 celeriter Melantias exaudiens, quæ in mari
 sedent ; duarum vero in-unam superne insiliens
 dextra aureum sustinuisti alte arcum :
 candidumque emisit arcus undique splendorem.
 Illis autem una e-Sporadibus exigua tum apparuit
 insula adspicienda, parvæ Hippuridis e-regione insulæ,
 ubi ancoras jecerunt et appulerunt ; statimque aurora
 splenduit revertens : illi pulchrum Apollini
 luco in umbroso fanum opacamque aram
 exstruxerunt, Ægleten (*Fulgentem*), conspicui causa ful-
 goris,] Phœbum appellantes, Anaphen (*Ostensam*) autem
 glabram insulam] dixerunt, propterea-quod Phœbus eam
 sollicitis ostenderat.] Sacra-autem fecerunt, qualia quidem
 viri in deserto facienda] littore parere-possent : quare eos
 cum in-torres] aquam ardentem libare viderent
 Medææ ancillæ Phæaciæ, non amplius tum
 continere intus risum valuerunt, utpote frequentes
 semper in Alcinoi *palatio* taurorum-immolationes-conspi-
 catae.] Has procacibus heroes petierunt dictis,
 ludibrio læti, dulcisque excitata-est inter-eos
 cavillatio, atque contentio dicax. Ex illo autem
 lusu heroum in insula sic mulieres
 cum-viris altercantur, quando Apollinem sacris
 Ægleten Anaphes præsidem venerantur.

At quando jam inde-etiam tranquillitate-æris-usi retina-
 cula solverunt,] recordatus-est tum Euphemus somni no-
 cturni,] veneratus Majæ filium inclytum. Videbatur enim
 ei] divina gleba sub-mamma suo in cubito
 rigari candidis guttis lactis,
 atque mulier fieri e gleba quanquam exigua
 virgini similis : mistus-est autem cum-ea concubitu
 vehementi desiderio-compulsus : lamentabatur vero velut
 puella,] quod-eam-secum-conjunxerit, quam ipse suo nu-
 trierat lacte,] illa autem cum blandis allocuta-est verbis :
 Tritonis progenies sum, tuorum nutrix, amice, liberorum,
 non filia : Triton enim mihi et Libya parentes *sunt*.
 At me Nerei committe virginibus,
 in-mari ut-habitem, prope Anaphen : prodibo autem in lu-
 cem] solis postea, tuis nepotibus destinata.
 Ei igitur in memoriam mens revocavit, compellavitque
 Jasonem : ille tum vaticinia Apollinis
 animo perpendens, referens dixit :

- Ἦπόποι, ἧ μέγα δὴ σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμορε κῦδος.
 1760 Βώλακα γὰρ τεύξουσι θεοὶ πόντονδε βαλόντι
 νῆσον, ἴν' ὑπλότεροι παίδων σέθεν ἐνάσσονται
 παῖδες· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήϊον ἐγγυάλιξεν
 τήνδε τοι ἠπίροιο Λιβυστίδος. Οὐ νύ τις ἄλλος
 ἀθανάτων, ἧ κείνος, ὃ μιν πόρεν ἀντιβολήσας.
 1755 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀλίωσεν ὑπόκρισιν Αἰσονίδαο
 Εὐφημος· βῶλον δὲ θεοπροπίησιν ἱανθεὶς
 ἤκειν ὑποβρυχίην. Τῆς δ' ἕκτοσι νῆσος ἀέρθη
 Καλλίστη, παίδων ἱερὴ τροφὸς Εὐφήμιοι,
 οἱ πρὶν μὲν ποτε δὴ Σιντήϊδα Λῆϊμον ἔνιαον,
 1760 Λήϊμου τ' ἐξελαθέντες ὑπ' ἀνδράσι Τυρσηνοῖσιν
 Σπάρτην εἰσαφίκανον ἐφέστιοι· ἐκ δὲ λιπόντας
 Σπάρτην Αὐτεσιώνος εἰς παῖς ἤγαγε Θήρας
 Καλλίστην ἐπὶ νῆσον· ἀμείψατο δ' οὐνομα Θήρης
 ἐξ ἔθεν. Ἄλλὰ τὰ μὲν μετόπιν γένετ' Εὐφήμιοι.
 1765 Κεῖθεν δ' ἀπτερέως διὰ μυρίον οἶδμα λιπόντες
 Αἰγίνης ἀκτῆσιν ἐπέσχεθον· αἴψα δὲ τοί γε
 ὑδρείης πέρι δῆριν ἀμεμφέα δηρίσαντο,
 ὅς κεν ἀφυσάμενος φθαίῃ μετὰ νῆάδ' ἰκέσθαι.
 Ἄμφω γὰρ χρεῖώ τε καὶ ἀσπετος οὖρος ἔπειγεν.
 1770 Ἐνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφοφορῆας
 ἀνθέμενοι κούφοισιν ἄφαρ κατ' ἀγῶνα πόδεσσιν
 κοῦροι Μυρμιδόνων νίκης πέρι δηριόωνται.
 Τατ' ἀριστήων μακάρων γένος· αἶδε δ' αἰοδαὶ
 εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος γλυκερώτεραι εἶεν ἀείδειν
 1775 ἀνθρώποις. Ἦδη γὰρ ἐπὶ κλυτὰ πείραθ' ἰκάνω
 ὑμετέρων καμάτων· ἐπεὶ οὐ νύ τις ὕμμιν ἄεθλος
 αὐθὶς ἀπ' Αἰγίνηθεν ἀνερχομένοισιν ἐτύχθη,
 οὔτ' ἀνέμων ἐριῶλαι ἐνέσταθεν· ἀλλὰ ἔκηλοι
 γαῖαν Κεκροπίην παρὰ τ' Αὐλίδα μετρήσαντες
 1780 Εὐβοίης ἐντοσθεν, Ὀπούντιά τ' ἄστεα Λοκρῶν,
 ἀσπασίως ἀκτὰς Παγασηΐδας εἰσαπέβητε.

Papæ, certe magna te et splendida manet gloria.
 Glebam enim reddent dii, in-mare si-conjeceris,
 insulam, ubi juniores liberorum tuorum habitabunt
 filii : quoniam Triton hospitale-munus præbuit
 hanc tibi e-terra Libyca glebam. Non est alius quis
 immortalium, nisi ille, qui eam dederit obviam-factus.

Sic locutus-est : neque vanum-reddidit responsum Æso-
 nidæ] Euphemus : immo glebam, auraculis delectatus,
 immisit mari immersam. Ex ea autem insula exorta-est
 Calliste (*Pulcherrima*), liberorum sacra nutrix Euphemi,
 qui antea aliquando Sintiacam Lemnum incoluerant ;
 Lemnoque ejecti a viris Tyrrhenis
 Spartam devenerant, ibi-habitaturi ; sed relicta
 Sparta, Autesionis bonus filius duxit Theras
 Callisten in insulam : mutavitque nomen *in nomen* Theræ
 de se (*de suo nomine*). Athæc post-ætatem evenerunt Eu-
 phemi.] Inde celerime, immenso æquore relicto,
 Æginæ ad-littora appulerunt ; statimque ipsi
 de aquatione certamen irreprehensum inierunt,
 quisnam hausta *aqua* prior ad-navem veniret.
 Utrumque enim, et necessitas et multus ventus urgebant.
 Unde etiamnum plenas humeris amphoras
 impositas-gestantes levibus celeriter in certamine pedibus
 filii Myrmidonum (*Æginetæ*) de victoria contendunt.

Propitii-estote, heroum divinorum proles ; hocque carmen
 ex anno in annum jucundius sit ad-canendum
 hominibus. Jam enim ad gloriosos fines venio
 vestrorum laborum : quoniam nullus vobis labor
 iterum ex Ægina solventibus exstitit,
 neque ventorum turbines impedimento-fuerunt, sed quieti,
 terram Cæropiam (*Atticam*) et Aulida prætervecti
 intra Eubœam, atque Opuntias urbes Locrorum
 læti littora Pagasæa ingressi-estis.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἄβαντες, οἱ, Abantes, Eubœæ incolæ, IV, 1214.
Ἀβαντιάδης, αο, ὁ, unus e posteris Abantis: 1) Canethus, I, 78; 2) Idmon, II, 815, 824, 857; vid. Ἄβας.
Ἄβαντις, ἴδος, ἡ, Eubœæ insulæ nomen, IV, 1135.
Ἄβαρτις, ἴδος, ἡ, urbs et promontorium Propontidi adjacent, I, 932.
Ἄβας, αντος, non revera pater Idmonis, qui Apollinis potius erat filius, I, 142.
Ἄβυδος, ἡ, Troadis urbs, Hellesponto adjacens, I, 931.
Ἀγαμήτωρ, ὄρος, hoc nomine Idmon vates post mortem cultus, II, 850, conf. Ἴδμων.
Ἄγγουρον ὄρος, τὸ, Angurus, mons Scythiæ juxta Istrum fluvium, IV, 323, 324.
Ἀγγοριδης, αο, Agenoris f., Phineus, II, 178, 240, 293, 426, 490, 618; III, 934, 1186.
Ἀγήνωρ, ορος, pater Phinei, II, 237.
Ἀγκαιός, ὁ, 1) f. Lycurgi, Alei nepos, Tegeæus (cf. I, 398), Argonauta, I, 164; hic cum Hercule in medio Argus transtro sedit, 398, 531; boum Apollini immolandum alterum mactat, 426, 429; in Bebrycles impetum dat, II, 118. 2) Neptuni f., ex Astypalæa (II, 865), Samius, Argonauta, I, 188; post Tiphys mortem se gubernaturum Peleo significat, II, 865 sqq.; quo promissio inter socios repetito, 894, plurimorum consensu gubernator creatus est, 898, 1276. IV, 210. Argonautis ad Syrtin appulsis reditum sperandum negat, IV, 1260 sqq.
Ἀγνιάδης, αο, i. e. Tiphys, I, 105, 560, 1296. II, 557, 854.
Ἄγρεως, ἑας, ὁ (i. e. Agrestis), Aristæi cognomen, II, 507.
Ἀγχιάλη, ἡ, nympa, Idæorum Dactylorum mater, I, 1130.
Ἄδμητος, ὁ, rex Phææorum, ad Argonautarum expeditionem profectus, I, 49.
Ἀδρήστεια, ης, ἡ, Adrastea; 1) urbs ac regio Asiæ minoris, ad Granicum fluvium, I, 1116. 2) Jovis nutrix in Creta insula, III, 133.
Ἀθαμάντιον πεδίον, τὸ, Athamantius campus Phthiotidis, II, 514.
Ἀθαμαντις, ἴδος, ἡ, Athamantis filia, Helle, I, 927.
Ἀθάμας, αντος, Æoli f., frater Crethei, Phrixi pater, II, 653, 1162; III, 360, 361; IV, 117; cujus opes petitum Phrixi filii Orchomenum profecti sunt, II, 1153; III, 266.
Ἀθηναίη, ης, I, 19, 110, 527, 551, 629; II, 537, 600, 1189; III, 8, 10, 17, 91, 340; IV, 583, 1691. Vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ης, Minerva, Tiphya Argonautis interesse jussit, I, 110; Argum in ædificanda Argo adjut, I, 19, 111; II, 1187; III, 340. I, 226, 300; in Argus carinam lignum quercus Dodonææ inseruerat, quod voce præditum Junonis voluntatem Argonautis nunciavit, I, 527; IV, 583 sqq. Jasoni lænam donavit

purpuream, I, 723, 768, quæ describitur 725-768. In Minervæ Jasoniæ (Ἰησονίης) templo ancora, quam Argonautæ apud Doliones reliquerant, servabatur, I, 960. Argonautis opem latura ad mare descendit, II, 537 sqq., tum nave per Symplegades protrusa, 598, ad Olympum revertitur, 602; 612. Cum Junone de Jasone adjuvando deliberat, III, 8 sqq., 30; cum eadem ad Venerem se confert, 36 sqq.; cujus auxilio impetrato inde redit, 111. Draconis a Cadmo occisi dentium alios ipsi Cadmo, alios Æetæ dono dedit, 1183. IV, 959. Armata Jovis e capite prosiliit, 1310. Hujus (Μινωίδος) templum Argonautæ in Creta insula exstruxerunt, 1691.
Ἄθως, ω, ὁ, mons, κολώνη Ἐρμητινῆ, I, 601.
Αἶα, ης, ἡ, Æa, urbs Colchidis, II, 417, 422; ab Ægypto quodam olim condita, IV, 277, 278; hinc Phrixi filii profecti sunt, Orchomenum abituri, II, 1094; huc Phrixius olim venerat, 1141. 1185; Phasin intrantibus ad sinistram sita, 1267. Αἰάνθε, III, 306. 1061; IV, 131 (Τιτηνίς); 255.
Αἰαίη, adj. fem. Ææa, i. e. Colchica; νῆσος, i. e. Colchis, III, 1074, 1094; Μήδεια, III, 1136; IV, 243; Κίρκη, IV, 559; ἀκτὴ Αἰαίη Τυρσηνίδος ἠπειρώτιο, de illa regione, ubi Circe habitabat, 850; item Αἰαίη, subst., 661.
Αἰακίδης, αο, Æaci f.; 1) Telamon, I, 1301, 1330; III, 382. 2) Peleus, II, 869, 886; III, 515; IV, 503, 853. Αἰακίδαί, οἱ, Æaci filii, Telamon ac Peleus, I, 90; in Bebrycles impetum faciunt cum Jasone Ancæoque sociis, II, 122.
Αἰακός, ὁ, Jovis f., pater Telamonis, III, 364.
Αἰγαίος, 1) adj. Αἰγαίη ἄλς, mare Ægæum, I, 831; item Αἰγαίος πόντος, in quo Nerei ædes sunt, IV, 772. 2) subst., ὁ, Fluvius, pater Melites Najadis, IV, 542; cujus Nymphæ ad Jasonis Medææque nuptias celebrandas profectæ sunt, 1149.
Αἰγαίον, ωνος, ὁ, Ægæonis monumentum in littore Asiæ minoris super Phrygiam situm, I, 1165.
Αἰγίνη, ἡ, insula, quam Telamon ac Peleus reliquerunt interfecto Phoco fratre, I, 92; ad quam Argonautæ postremo appulerunt, IV, 1766; quaque relicta, nullum amplius periculum perpessi, domum pervenerunt, 1777 ad fin.
Αἰγλη, ἡ, una Hesperidum, in salicem mutata, IV, 1428, Argonautis siti cruciatis fontem indicat, quem Hercules aperuerat, 1430-1450.
Αἰγλήτης, ὁ, i. e. Fulgens. Hoc nomine Argonautæ Apollinem appellarunt, cui in Anapha insula templo condito sacra fecerunt, IV, 1716, 1730; conf. Ἀπόλλων.
Αἰγυπτος, ἡ, Ægyptus, expers imbrium, a Tritone (Nilo) irrigata, cum multarum coloniarum, tum Ææ urbis mater, IV, 268 sqq.
Ἄϊδος, αο et εω, Pluto, II, 353, 609, 642, 735; III, 704, 810; IV, 1666 (vid. Κῆρες); Tartarus, 1699.

- Αἰήτης, αὐτὸς ἐὼ, Colchorum rex, I, 175, 245, 337; II, 403, 459, 775, 890, 1094, 1143. Phrixum hospitaliter excepit eique Chalciope filiam in matrimonium dedit, 1148; ejus in aedibus Phrixus mortuus est, 1151. 1164; 1197; ejus crudeles mores ab Argo, Phrixi filio, Argonautis referuntur, 1202 sqq. 1207. 1221; 1279. III, 13, 27, 86, 142, 153, 177, 212, 214, 228, 240; pater Absyrti ex Asterodea nymphea, 241; Chalciope ac Medeae pater, 247. 268; 269; nepotibus de ipsorum reditu hospitumque consilio interrogatis, 302 sqq., ab Argo certior factus est, 320 sqq.; valde indignatus, 367 sqq., sed ab Jasone aliquantulum mitigatus, 386 sqq., huic exponit, quibus conditionibus vellus aureum tradere velit, 401 sqq.; 427; 449; 460; 492; 508; 528; 538; concilio Colchorum habito gravissimum supplicium Argonautis indicit, populoque graviter minatur, nisi navem diligenter observent, 576 sqq. 609; 621; 1082; 1106; III, 1173. Telamoni Aethalidaeque legatis tradit draconis dentes III, 1177, 1188, quos Minerva ipsi dederat, 1184. Splendide armatus curru ex urbe vehitur, ut certamina Jasonis intersit, III, 1225-1245; 1275; Jasonem tauros domantem, 1315, et cum Terrigenis certantem admiratur, 1372; certamine finito valde dolens cum Colchis in urbem revertitur, 1404 seq.; de certaminis exitu iratus filias suas propterea suspicari coepit, IV, 9, 102, 198. Facinore Medae cognito, 212, in concionem Colchorum venit, 220 sqq., ac dirissima populo minatur, nisi puella reeducatur, 228-236. 342, 440; ejus iram verentes Colchi, qui Argonautas persecuti sunt, domum redire nolunt, 512. Ejus soror Circe erat, 684. 697; 731; 740; 814; 1007; 1044; 1051; 1076; 1077; regem eum esse potentissimum, qui vel Graeciae bellum inferre audeat, 1101, 1102. 1204, 1297.
- Αἰθαλίδης, ἐὼ, Mercurii et Eupolemiae filius, Myrmidonis nepos, frater Eryti et Echionis, Argonauta, I, 54; praeco missus ad Lemniadas, 641-649; cum Telamone mittitur ad Aeten, dentes serpentis petitur, III, 1175.
- Αἰθάλη, ἡ, Aethalia insula, cum portu Argoo, ad quam Argonautae pervenere, relictis Stæchadibus, IV, 654 sqq.
- Αἰθιοπῆες, οἱ, Aethiopes, III, 1192.
- Αἰμονίητες, οἱ, Haemonii, i. e. Thessali, II, 507; IV, 1075.
- Αἰμόνιος, adj. Thessalus; Πέτρην Αἰμονίην, III, 1244; Αἰμονίην (γαῖα), Thessalia, II, 504, 690; ibi Deucalion primus urbes condidit ac templa, III, 1090. IV, 1000, 1034.
- Αἰνήσιος, adj. Αἰνήσιος υἱός, Aenei f., Cyzicus, I, 948, 1055.
- Αἰνήτη, ἡ, Eusori filia, mater Cyzici, I, 950.
- Αἰολίδης, αὐτὸς, 1) unus e posteris Aëoli: Melampus, I, 121; Idmon, II, 849. 2) Aëoli f., Athamas, III, 361; Minyas, 1094. 3) Aëoli nepos, Phrixus, II, 1141; III, 584; IV, 119. Αἰολῖδαι, οἱ, Aëoli posterii, quorum unus Idmon erat, I, 143; quibus Juppiter iratus erat, II, 1195. III, 335, 339.
- Αἰόλος, ὁ, 1) Crethei atque Athamantis pater, avus Phrixi atque Aësonis, III, 360; 2) Ventorum rex, Hippotæ f. (IV, 778), cui ex Junonis voluntate, 764, 765, Thetis mandat, ut omnes ventos cohabeat præter Zephyrum, donec Argonautæ ad Phaeacæ venerint, 778, coll. 820.
- Αἶς, ἴδος, i. q. Αἰθῆς, Pluto, IV, 1510; Orcus, III, 61.
- Αἰσηπος, ὁ, Asiæ minoris fluvius, qui in Propontidem effluit, I, 940, 1115.
- Αἰσονίδης, ἐὼ ἐτ' αὐτὸς, Aësonis f., Jason, I, 33, 46, 123, 228, 407, 436, 460, 494, 854, 887, 1032, 1084, 1092, 1133, 1288, 1332; II, 437, 444, 615, 762, 1178, 1271; III, 58, 60, 86, 169, 194, 282, 288, 318, 342, 385, 475, 491, 509, 574, 752, 913, 941, 961, 973, 1017, 1142, 1163, 1214, 1221, 1262, 1278; IV, 73, 92, 114, 149, 187, 253, 355, 428, 464, 477, 531, 688, 785, 1012, 1087, 1162, 1313, 1528, 1593, 1644, 1747, 1755. Vid. Ἰήσων.
- Αἰσων, ὄνος, Crethei f. (III, 357), Jasonis pater, Alcimedon, Iphicli sororem, uxorem duxit, I, 47: 253, 331, 899, 1336; II, 410, 885, 1134; III, 357, 443.
- Αἰσωνίς, ἴδος, adj. fem., πόλις, urbs Aësonia (i. e. Aësonis), I, 411.
- Αἰτωλίς, adj. fem. Aetola, Αἰθῆ, I, 146.
- Αἰτωλοὶ, οἱ, Aetoli, I, 198.
- Ἀκακαλλίς, ἴδος, ἡ, mater Geramantis s. Amphithemidis ex Apolline, quam Minos in Libyam trajecit, IV, 1491.
- Ἀκαστος, ὁ, Peliae f., Argonauta, I, 224, 321; Sphodrin, unum Dolionum, interfecit in pugna nocturna, 1041; cum Mopso custodiam agitat, dormientibus sociis reliquis, 1082.
- Ἄκτιος (i. e. Littoralis), cognomen Apollinis, I, 404. Conf. Ἐμβάσιος.
- Ἄκτορίδης, αὐτὸς, Actoris f., Irus, I, 72; Sthenelus, II, 911, 916.
- Ἄκτωρ, ὄρος, pater Menetii, I, 69.
- Ἄλδος, ὁ, pater Amphidamantis, Cephei, Lycurgi, I, 163, 166, 170; II, 1046.
- Ἀλκιμέδη, ἡ, Iphicli soror, Aësonis uxor, Φυλακῆς, I, 47; Clymenes filia, Minyæ neptis, mater Jasonis, I, 233; 251, 259; filio valedicit, I, 277 sqq.
- Ἀλκίνοος, ὁ, Phaeacum rex, IV, 769, Argonautas comiter excepit, 995; eos cum Colchis pugnare prohibuit, 1009; Aretæ uxori (1013, 1076), quæ de Medeæ salute precibus eum adiit, respondit se illam, si virgo sit, redditurum patri, si vero ex Jasone gravida fuerit, defensurum, 1098-1109. 1116; illa ejus sententia per Aretæ præconem Jasoni nunciatur, 1123. 1161, 1169; in concionem prodit, judicium de Medea laturus, 1176; cognitis nuptiis promisso stetit, nihil perterritus Aetæ ira, 1200 sqq.; multa munera hospitalia Argonautis dedit, 1220. 1724.
- Ἀλκμόνιος, adj., ἄλλος Ἀλκμόνιον, τὸ, lucus Alcmionius, in quo Mars cum Harmonia, Amazonum matre, concubuit, II, 992.
- Ἄλκων, ὁ, pater Phaleri, I, 97.
- Ἄλση, ἡ, urbs Thessalia, unde Erytus, Echion et Ethalides Argonautæ venerunt, I, 51.
- Ἄλος, υὸς, ὁ, Fluvius Paphlagoniæ et Cappadociæ, II, 366; Sinopes dolo deceptus, 953; hoc relicto ad Amazones Argonautæ pervenerunt, 963; cujus ante ostium redientes etiam appulerunt, IV, 245.
- Ἄλωτάδαι, οἱ, Aloeii filii, I, 482, 489.
- Ἄμαδρυάς, ἄδος, Hamadryas, II, 477.
- Ἀμαζόνες, αἱ, Amazones, II, 995 (Θεμισκύρεια), 1173; vid. Ἀμαζόνιδες.
- Ἀμαζόνιδες et Ἀμαζόνες, αἱ, Amazones, quarum tres urbes in Daëantis campo, II, 374; quarum reginæ, Otrero Antiopeque, Martis templum lapideum condidere in Aretiae insula, 386; quarum e bello revertens Sthenelus interfectus est, II, 912; Ἀμαζόνιδων ἄκρη, Amazonum promontorium, quod Argonautæ circumvecti sunt, relicta Assyria, 965. 985; in campo Daëantio habitabant, Martis atque Harmoniæ filia erant, 987 sqq.; his (Themiscyriis) jam se armantibus, Argonautæ prætervecti sunt, 995; harum tres erant gentes, Themiscyriæ, Lycaestiae, Chadesiæ, 996 sqq. In Aretiadem insulam trajicientes apud nigrum lapidem Martis in templo erectum equos immolabant, 1173 sqq.
- Ἀμαζόνιος, adj.; οὐρεα Ἀμαζόνια, τὰ, montes Amazonii, e quibus Thermodon fluvius oritur, II, 977.

- Ἀμάραντοι, οἱ, gens Colchidis, juxta Phasidis fontes II, 399-400; hinc
- Ἀμαράντιος, adj. Φᾶσις, III, 1220.
- Ἀμβρακιῆς, οἱ, Ambracienses; κόλπος ἐπάνωμος Ἀμβρακιῶν, i. e. sinus Ambracius, IV, 1228.
- Ἀμνισίς πηγὴ, ἡ, fons Amnisius (Amnisi fluvii), prope quem Nymphæ Dianæ congregabantur, III, 882.
- Ἀμνισός, ὁ, amnis, in quo Diana lavari solebat, III, 877.
- Ἀμπυκίδης, εἰς, Ampyci f., Mopsus, I, 1083, 1106; II, 923; III, 917, 926; IV, 1502.
- Ἀμυκλαί, αἱ, Laconicæ oppidum, cum Apollinis templo, IV, 1704.
- Ἀμυκός, ὁ, rex Bebrycum, Neptuni Meliæque Nymphæ f., Argonautas ad pugilatum provocat, II, 1-19; 48; 51; ejus cum Polluce pugilatus, 67-97; 90; interfectus a Polluce, 97. 110; 136; 303; 792.
- Ἀμυμώνη, ἡ, Danaï filia, mater Nauplii e Neptuno, I, 137.
- Ἄμυρος, ὁ, Thessaliæ amnis, ab Argonautis trajectus, I, 596. IV, 617.
- Ἀμφιδάμος, ἄνθρωπος, Arcas, f. Ἄλει, Cephei ac Lycurgi frater, Argonauta, I, 161; quo dolo Martis aves ex Aretiadē insula fugandæ sint, sociis exponit, II, 1046-1067.
- Ἀμφίθεμις, ὁ, s. Garamas, Apollinis atque Acacallidis f., pater Nasamonis et Caphauri ex Tritonide Nympha, IV, 1494, 1495.
- Ἀμφιτρίτη, ἡ, IV, 1325, 1355.
- Ἀμφίων, ὄνος, 1) Hyperasii f., Pellæ nepos, frater Asterii, Achæus, Argonauta, I, 176. 2) Antiopes f., cum Zetho fratre mœnia Thebarum exstruens in læna, quam Minerva Jasoni dederat, representatus, I, 736, 740.
- Ἄμφροσς, ὁ, amnis Thessaliæ, I, 54.
- Ἄναυρος, Thessaliæ flumen, I, 9; III, 67.
- Ἀνάφη, ἡ, (i. e. Ostensa), parva Sporadum insula, ab Argonautis ita nominata, quia Phœbus ipsis eam ostenderit, IV, 1717, 1730. 1744.
- Ἄνθεμοσις λίμνη, ἡ, Asiæ minoris lacus, apud Marian-dynos, II, 724.
- Ἄντιανείρη, ἡ, Eryti et Echionis mater e Mercurio, Με-τηλῆς, I, 56.
- Ἄντιόπη, ἡ, 1) Asopi filia, mater Amphionis Zethique, I, 735. 2) Nyctei filia, aspere tractata a patre, IV, 1090. 3) Amazonum regina, quæ cum Otrere Martis lapideum templum exstruxit, II, 387.
- Ἄξεινος, adj., Ponti epitheton, II, 984.
- Ἄόσιος, adj. Aonius (Bœotius), δρᾶκων, Aretiadis (fontis Martii) custos, quem Cadmus interfecit, III, 1180; cujus dentium alios Ætæ, alios Cadmo Minerva dedit, 1184; Ἄδονια πεδία, campi Aonii, in quibus Cadmus dentes illos sevit, 1185.
- Ἄπιδανῆες, οἱ, Apidanenses, Arcades cognominantur, IV, 263.
- Ἄπιδανός, Thessaliæ amnis, qui cum Enipeo conjunctus in Peneum aquas emisit, I, 36, 38; II, 515.
- Ἄπις, ἴδος, ἡ, Apia, i. e. Peloponnesus, IV, 1564.
- Ἄπώλων, ὄνος, Apollo; in poematis exordio invocatur, I, 1; Mopsus vaticinia docuit, 66; arcum Euryto dedit, 88; Idmonem filium vaticinandi artem docuit, 144. 30; Apollini (Ἐμῆσσιω, Ἄκτιω) ara in littore exstructa Argonautæ navem censuram sacra faciunt, 361, 403, 410; sagittam Tityo committens videbatur in pallio, quod Minerva Iasoni dederat, 759; Apollini (Ἐκῆσσιω) ara exstructa Argonautæ sacra fecerunt apud Doliones, 966; item apud Mysos, 1186; Phineum vaticinandi arte donavit, II, 181; huic Argonautæ sacra faciunt apud Phineum, 493; pater Aristæi e Cyrene, 502 sqq. Argonautis
- mane apparuit in insula Thyniade, 674-685, quam inde Apollinis Ἐωτίου (Matutini) insulam nominarunt, deo sacra facientes, 686 sqq., 700 sqq.; prope Stheneli sepulcrum Argonautæ ei sacra faciunt, 927; dolo Sinopes deceptus, 952; bovem Cadmo itineris ducem misit, III, 1181. 1283; duo tripodes Jasoni dederat, quos qui possidebat, populus invictus erat, IV, 528 sqq.; lacrimas, quas effudit, quando de Æsculapio filio iratus relicto cœlo ad Hyperboreos profectus est, in Eridani vorticibus volvi Celti narrabant, 612 sqq.; in Apollinis Nomi tempore Medea aras exstruxit in Drepana insula, 1218; pater Amphithemidis s. Garamantis ex Acacallide atque avus Caphauri, 1490, 1493; alter ejus tripus Orphei jussu diis indigenis Libyæ dedicatur, 1548 sqq.; imploratus a Jasono, 1702 sqq., arcu lucido elato spissam noctem dissipat, 1706 sqq.; propterea in insula a Deo sibi ostensa (Anaphe) sacra ipsi (Ægletæ i. e. Fulgenti) faciunt Argonautæ, 1714-1718. 1729.
- Ἄραιθυρέη, ἡ, oppidum Asopo adjacens; Ἄραιθυρέηθεν Phlias Argonauta venit, I, 115.
- Ἄράξης, εἰς, amnis Armenix, IV, 133.
- Ἄργανθώνειον ὄρος, τὸ, Arganthonius, mons Bithyniæ, prope sinum Cianeam, I, 1178.
- Ἄργέστης, αὐτός, Ventus (Zephyrus), II, 961, 993.
- Ἄργος, εὐρύ, τὸ, I, 125 (Ἀργαίον); 1317; pro Græciā, IV, 1074.
- Ἄργος, ὁ, 1) Argonauta, Argo navem Minervæ ope fabricatus est, I, 19, 111; II, 1188; Arestoris f., I, 112, 325. 226; 321; 367; Argonautis e Lemno proficiscentibus retinacula navis solvit, 912; e vitis trunco Cybeles simulacrum elaborat, 1119. II, 613. 2) unus e Phrixi filiis, qui naufragio facto ad Aretiadem insulam delati erant, opem ex Argonautis petit, II, 1122-1133, 1140-1156; quanta pericula Argonautas in Colchide maneant, exponit, 1199 sqq. 1260; 1281; Ætæ avo suo Jasonis Argonautarumque consilium exponit, III, 318 sqq., 367; cum Jasono ad navem revertens, 440, in itinere huic significat, per matrem suam Medæe persuaderi posse, ut veneficiis ipsum adjuvet, 474 sqq.; eadem coram Argonautis fusius exponit, 521 sqq.; quo consilio commendato a Mopso, 554, probato ab omnibus, 555, ad urbem remittitur, 563 sqq., matri persuadet, ut Medeam precibus adeat, 610. 722; de Medæe promissis a matre doctus ad navem revertitur, 826. 902; nuncio accepto Medeam ad templum esse profectam Jasonem eo ducit, 914. 946; Jasoni Hecatae sacra facturo ovem ac lac attulit, 1200; cum Jasono Phrontideque fratre e nave desilit, ut Medeam excipiat, quæ supplex occurrit, IV, 80; Argonautis ignaris viam, quam Phineus oraculo significarat, ex sacerdotum Ægyptiorum tabulis, quas Ææ servari dicit (coll. 279), monstrat cursum ad Istrum dirigendum esse, 256-293.
- Ἄργῶ, οὐς, ἡ, Argonautarum navis, I, 4, 386, 591 (vid. Ἀφέται), 633, 724, 953; II, 340; IV, 569, 592, 763; ad Phæacum insulam appulit, 993; 1473, 1546, 1609.
- Ἄργῶος, adj. Ἀργῶν νηὺς, Argo navis, I, 319; II, 211; IV, 554, 938; λιμὴν Ἀργῶος, portus Argous, alter in Æthalia insula, de Argo nave cognominatus, IV, 658; alter in ostio paludis Tritonidis, 1620.
- Ἄρεστορίδης, ὁ, Arestoris f., Argus, I, 112, 325.
- Ἀρήϊος, ὁ, Argivus, Biantis ac Perus f., frater Talai et Leodoci, Argonauta, I, 118.
- Ἀρήϊος, adj. Martius. Ἀρήϊος ὄρνις, ὁ, avium quæ Aretiadem insulam niclebant, una ad Argonautas ex adverso insulæ navigantes advolavit, emissaque penna acuta Oileum vulneravit, sed a Clytio intercepta est, II, 1033 sqq.; ὄρνιθες Ἀρήϊου, αἱ, aves Martiæ, III, 325; πεδίον τὸ Ἀρήϊον, campus Martius, ultra Æam urbem situs (quan-

- tum in stadio meta a carceribus abest, III, 1271 sqq.) ubi æripedes Æetæ tauri pascebantur, II, 1268; III, 409, 495; huc Argonautæ navigarunt, quando Jason certamen obiturus erat, 1270.
- Ἀρήνη, ἡ, urbs Messeniæ. Ἀρήνηθεν Lynceus et Idas Argonautæ venerunt, I, 152, 471.
- Ἄρως, ἦος et εος, Mars, I, 743; huic Otrere atque Antiope, Amazonum reginæ, in Aretiadē insula templum lapideum condidit, II, 385; prope quod Argonautæ sacra faciunt, 1169 sqq.; cuius lucus in Colchide, 404. 989; Amazonum pater ex Harmonia Nympha, 990, 991; 1205; νῆσος Ἄρως, 1230, vid. Ἀρητιάς. III, 183, 393, 411; ἡ νεῖος Ἄρως, campus Martius, 754, vid. Ἀρήϊος; Thebanorum e dentibus draconis a Cadmo satis procreatorum partem interfecit, 1187; Mimante interfecto, thoracem Æetæ præbuit, 1227. 1282; Ἄρως τέμνειος campus Martius vocatur, 1357, conf. Ἀρήϊος. 1366; ἄλλος Ἄρως, lucus Martis, in quo vellus aureum suspensum erat ex quercu, IV, 166.
- Ἀρήτη, ἡ, regina, Alcinoi conjux, Medææ precibus comota, IV, 1013-1029, maritum noctu rogat, ne illam Colchis dedit, 1070-1096. 1098; 1101; lecto relicto Alcinoi sententiam Jasoni per præconem nunciari jubet, 1111-1120, 1123. 1200; cum multa munera hospitalia Argonautis, tum Medææ duodecim ancillas dono dedit, 1221 sqq.
- Ἀρητιάς, ἄδος, ἡ, 1) Martis filia, Melanippe, II, 966. 2) adj. fem. Martia, Mavortia; κρήνη, Bœotiae fons Marti sacer, cuius custodem, draconem Cadmus interfecit, III, 1180; νῆσος Ἄρ. Aretias (Martis) insula, ad quam Phineus jussu Argonautæ appulerunt, fugatis dolo Martis avibus, II, 1031, 1047; postridie eam relinquunt, receptis Phrixi filius, quos ibi invenerunt, 1230, (ubi νῆσος Ἄρως eadem insula vocatur); vid. Ἄρως ἐφ' Ἀμυζονίδες.
- Ἄρητος, ὁ, Bebrycum unus, qui Amyco regi caestus alligavit, II, 65; Ipbito clava percussus, 114, a Clytio interfectus, 118.
- Ἀριάδνη, ἡ, Minos ac Pasiphaes filia, quæ Theseum ab interitu servavit, III, 998; Ariadnes corona, sidus de illa cognominatum, 1003. 1097, 1107; Theseum Cnosus secuta ab eo derelicta est in Dia insula, ubi Bacchus cum ea concubuit, IV, 431 sqq.
- Ἀρισταῖος, ὁ, Apollinis et Cyrenes f., Agreus et Nomius a Thessalis cognominatus, II, 506; de quo plura 509-522; Maeridis pater, mellarius olivæque cultor, IV, 1132.
- Ἀριάδες, οἱ, Arcades (Apidanenses) Luna antiquiores esse dicebantur, IV, 263, 264.
- Ἀρκαδίη, ἡ, Arcadia, unde Hercules Mycenæ profectus est, interfecto apro Erymantho, I, 125; hinc (Ἀρκαδίηθεν) Amphidamas Cepheusque Argonautæ venerunt, 161; ibi Hercules aves Stymphalides vicit, II, 1052 (Ἀρκαδίηθεν).
- Ἄρκτος. Ἄρκτων ὄρος, τὸ, Ursorum mons, in Propontidis peninsula prope Cyzicum situs, quem terrigenæ gigantes incolebant, I, 941 sqq.; in οὐρσειν Ἄρκτων Argonautæ convivium concelebrant in honorem Cybeles, 1150.
- Ἄρκτοῦρος, ὁ, stella, II, 1099.
- Ἄρμονία, ἡ, 1) Harmonia Nympha, ex Marte Amazonum mater, II, 990. 2) Cadmi uxor. Ejus maritique sepulcrum in Illyria, IV, 517.
- Ἄρπυιαι, αἱ, Phineo cibos rapiunt et contaminant, II, 188 sqq.; 264; per Boreæ filios fugatæ ad usque Plotas insulas, 270 sqq., in Cretam insulam abeunt, 298. 461.
- Ἄρτάχης, εος, ὁ, unus Dolionum, a Melegro in pugna occisus, I, 1047.
- Ἀρτακίη κρήνη, ἡ, fons Artacius apud Doliones, in quo Argonautæ ancoram reliquerunt, I, 957.
- Ἄρτεμις, ἴδος, ἡ, Diana, I, 312; quam relicto portu Pagasæo Orpheus canit, maris illius custodem, 571; in Mysia nocturnis Nympharum cantibus celebrata, 1225; in Parthenio fluvio lavatur, II, 938. III, 774; huic deæ Brygeides insule erant sacra, IV, 330 sqq., quarum in altera, Ἀρτεμίδος νῆσος, 452, templum deæ erat, 470.
- Ἀσία, ἡ, Asia, IV, 273.
- Ἀσις, ἴδος, adj. fem. ἡπειρος, Asia, I, 444; II, 777.
- Ἀσσυρία γῆ, ἡ, Assyria; huc Argonautæ appulerunt, II, 946; nec tamen diu commorati abierunt, 964.
- Ἀστέριος, ὁ, Achæus, Hyperasii f., Pellæ nepos, frater Amphionis, Argonauta, I, 176.
- Ἀστερίων, ὁ, Cometa f., sponte venit, qui Argonautarum expeditioni interesset, I, 35.
- Ἄστερόδεια, ἡ, Caucasasia nympha, Absyrti mater ex Æeta, III, 242.
- Ἀστυάλαια, ἡ, Anceæ mater ex Neptuno, II, 866.
- Ἄσωπις, ἴδος, ἡ, Asopi filia, Antiope, I, 735; Cercyra, IV, 571.
- Ἄσωπός, ὁ, Fluvius Bœotiae, I, 117; pater Sinopes, II, 947.
- Ἀταλάντη, ἡ, hastam Jasoni hospiti dono dedit, I, 769.
- Ἄθεις, ἴδος, adj. fem. Attica; Ἄθεις νῆσος, i. e. Salamis, ubi Telemon habitabat, I, 93.
- Ἄτλαντις, ἴδος, ἡ, Atlantis filia, Electra, I, 916; Calypso, IV, 575.
- Ἄτλας, ἄντος, apud quem Ladon serpens aurea Hesperidum mala custodiebat, IV, 1398.
- Ἀυγείης, ὁ, Solis filius fuisse ferebatur, Eleorum rex, Argonauta, I, 172; cum Telamone ac filii Phrixi Jasonem sequitur ad Æetæ aedes, III, 197. 363.
- Ἀύλιον ἄντρον, τὸ, Aulium antrum, prope Callichorum fluvium, II, 910.
- Ἀύλις, ἴδος, ἡ, Bœotiae oppidum, IV, 1779.
- Ἀύσωνιος, adj. γαῖα Ἀύσωνή, i. e. Italia, IV, 553. Ἀύσωνή ἄλς, mare Ausonium, 590; quo trajecto Argonautæ in Æeam, Circes sedem, pervenerunt, 660; quo Nereides Argonautis opitulaturæ per Thetidem mittunt, 846; Σκύλλα Ἀύσωνή, 828.
- Ἀυτεσίων, ὠνος, Theræ pater, IV, 1762.
- Ἀυτόλυκος, ὁ, unus e Deimachi filius, qui Assyriam incolebant, II, 956; vid. Δητίμαχος.
- Ἄφαρῆϊος, adj., quo Idas, Apharei f., cognominatur, I, 485; III, 556, 1232.
- Ἄφαρητιάδαι, οἱ, Apharei filii, Lynceus et Idas, I, 151.
- Ἄφειδάντειος, adj. κληρος Ἀφειδάντειος, in Arcadia, I, 162.
- Ἄφεται Ἄργοῦς, αἱ, illud Thessaliæ (Dolopiae) littus appellatum est, quod inferiis Dolopi factis Argonautæ reliquerunt, I, 591.
- Ἀχαιίδες, αἱ, Achivæ (Græcæ) mulieres, I, 284.
- Ἀχαιὺς, ἴδος, adj. fem., Achæica (pro Græca); κόρη, puella Græca, III, 639; γαῖα, i. e. Græcia, 601, 775; IV, 1419; item subst. hoc sensu: III, 1081; IV, 195, 1226, 1329.
- Ἀχελώϊδες, αἱ, Acheloi filia, Sirenes, IV, 893.
- Ἀχελώϊος, ὁ, Achelous, Fluvius Acarnaniæ atque Ætoliæ, IV, 293; Sirenum pater e Terpsichore Musa, 895.
- Ἀχερουσιάς ἄκρη, ἡ, promontorium Acherusium, II, 354; vid. Ἀχερουσίς.
- Ἀχερουσίς ἄκρη, ἡ, promontorium Bithyniæ, cum Orco introitu et Acheronte fluvio, quo Argonautæ appulerunt, fusus describitur II, 728-745. 750; 806; 844.
- Ἀχέρων, ὄνος, ὁ, Orco fluvius, I, 644; item in Acherusio promontorio, II, 355, 743; ab Argonautis tractus, 901.
- Ἀχιλεὺς, ἦος, Pelei f., quem puerum Chironis conjux

Peleo proficiscenti ex litore protendit, I, 558; apud Chironem Centaurum a Najadibus nutritus, Medæe maritus in Elysiō futurus, IV, 810 sqq.; quem quomodo mater immortalē reddere studuerit, 868 sqq.

Ἀφύρτες, οἱ, Dianæ insularum (Brygeidum) incolæ, apud quos Absyrti ibi occisi ossa jacent, IV, 481.

Ἄφύρτος, ὁ, Ἄεττα f. ex Asterodea nympha, III, 241; Phaethon a Colchis cognominatus, 245. 604; patris curam regebat, III, 1236; IV, 225; quo duce Colchorum, qui Argonautas persequuntur, altera pars in Calon ostium (Istri) navigat, 306, 314. 332; 399; huic insidias struentes Jason ac Medea dona mittunt eximia, 422. 451; falsis promissis deceptus in Dianæ insula sororem convenit, et a Jasone ex insidiis prosiliente occiditur, 455-474, occisus sepelitur, 480; ab eo Colchi illi, qui Dianæ insulas frequentabant, cognominati sunt, 515 (conf. Ἀφύρτες); de ejus cæde Juppiter ipse valde iratus est, 557; eamque per Circeā expiari vult, 559, 587. 737.

B.

Βακχιάδαι, οἱ, (i. e. Bacchi posterī), antiqui incolæ Corinthi, unde in Drepanam insulam migrarunt, IV, 1212.

Βασιλεὺς, ἦος, Delionum unus, quem Telamon interfecit, I, 1043.

Βέβρυκες, οἱ, ad quos relicta Mysia Argonautæ appulerunt, II, 2; 13, 70; Amyco rege occiso in Pollucem irruentes Argonautarum ensibus excipiuntur, 98; 121; victi in interiore terram fugiunt, 129 sqq.; cum iis Mariandyni bellum diu gerebant, 758; 768; ad usque Hipium fines protulerunt, 792; 798.

Βεβρυκίη, ἡ, Bebrycia, Bebrycum terra, II, 136.

Βέγειρες, οἱ, Ponti populus, inter Macrones Sapiresque habitans, II, 394, 1242.

Βιαντιάδης, αὐ, ὁ, Biantis f., Talas, II, 63, 111.

Βίας, αὐτος, e Pero pater Talai Arcique ac Leodoci, Argonautarum, I, 118.

Βιθυνίς, ἴδος, adj. fem. Bithynia, Νύμφη Μελίη, II, 4; γαῖα, i. e. Bithynia, 177, 619; ἄλς, mare Bithynium, 730.

Βιθυνοὶ, οἱ, Bithyni, II, 347; sub potestatem Mariandynorum redacti per Herculem, 788.

Βιλλασίος, ὁ, amnis Paphlagoniæ, II, 791.

Βιστόνιος, adj., Bistonius, i. e. Thracius; Βιστονίη φόρμιγξ Orphei cithara vocatur II, 704; IV, 906.

Βιστωνίς, ἴδος, adj. fem., Bistonis, Bistonia, i. q. Thracia; Πιερίη Βιστωνίς, I, 34.

Βοιωτοὶ, οἱ, per quos Nisæosque urbem condi ejusque patronum Idmonem vatem coli Apollo jussit, II, 846 sqq.

Βορέης, οὐ et αὐ et εὐ, Boreas, Zetæ et Calais pater ex Orithyia, I, 212, 214; 652; ejus filii Herculem in Mysia relictum requiri vetant, 1300; posthac interfecti ab Hercule in Teno insula, 1302-1309; columnarum ibi exstructarum alteram flatu movet, 1308; II, 234; 241; ejus filii Harpyias fugant et ad usque Plotas insulas persequuntur, 273 sqq. 362; inde redeunt ad socios 427; Phinei jussu, cum Jasone sacra Apollini faciunt, 492 sqq.; IV, 286; 1098; Argonautas per mare Libycum novem diebus totidemque noctibus egit, 1232; ejus filii cum sociorum aliis abeunt Herculem investigaturi, 1464; re infecta revertuntur, 1484.

Βορήϊος, adj., Βορήϊοι υἱές, Boreæ filii, Zetes et Calais, I, 211; II, 492; vid. Βορέης.

Βόσπορος, ὁ, Bosphorus, I, 1114; per quem non sine periculo, tamen salvi, Argonautæ navigant, II, 168 sqq.

Βούτης, ὁ, Atheniensis, Teleontis f., Argonauta, I, 95; solus ex Argonautis Sirenum cantu delinitus, in mare se præcipitavit, sed per Venerum servatus Lilybæum promontorium posthac incolebat, IV, 914 sqq.

Βριμῶ, οὐς, ἡ, nomen Proserpinæ vel Hecates, III, 861, 862, 1211.

Βρυγηίδες νῆσοι, αἱ, in Adriatico mari sitæ, in quibus Diana colebatur (coll. IV, 452, 470), quarum ad alteram Argonautæ appulerunt, reliquis vicinis a Colchorum manu obsessis, IV, 330 sqq.

Βρυγοὶ, οἱ, incolæ Brygeidum insularum, IV, 470.

Βύζηρες, οἱ, Ponti populus, Colchis finitimus, II, 396, 1244.

Γ.

Γαῖα, ἡ, Tellus, Tityum, Elaræ filium, nutrit ac denuo peperit, I, 762; II, 39; mater draconis, qui aurei velleris in Colchide custos erat, 1209; huic Jason libamina fundit, ubi in Colchidem ventum est, 1273; per eam Cœlumque Medea jurat, III, 699, 716.

Γανυμήδης, εὐς, quem Juppiter in cœlum olim portaverat, cum Cupidine talis ludit, III, 115.

Γαράμας, αὐτος, ὁ; IV, 1494; vid. Ἀμφίθεμις.

Γενέθλιος, ὁ (Genitalis), epitheton Neptuni, II, 3.

Γενηταῖος, adj. (Gentilicius); Γενηταίη ἄκρη, Genetæum promontorium Ponti apud Tibarenos, II, 378; Γενηταῖου Διὸς ἄκρη, idem promontorium vocatur, II, 1009.

Γέφυρος, ὁ, Dolionum unus, quem Peleus in prælio interfecit, I, 1042.

Γηγενέες, οἱ, Terrigenæ; 1) Cyclopes ita cognominantur, I, 510; 2) gigantes, qui in montibus Cyzici habitabant, 943 sqq.; Doliones, campi isthmique incolas, multum infestabant, 951; portum saxis obstruentes, cum ab Hercule, tum a reliquis Argonautis cæsi sunt omnes, 989 sqq., 1000 sqq.; 3) Gigantes illi, III, 499, 1338, 1347, qui e dentibus a Jasone satis progerminant, 1355 sqq.; ingenti saxo icti, 1368, mutuis se cædibus conficiunt, 1373 sqq.; qui reliqui sunt, a Jasone occiduntur, 1380 sqq. 1391; IV, 365.

Γίγαντες, οἱ, Terrigenæ illi vocantur, qui e dentibus serpentis a Jasone serendis progerminaturi erant, III, 1054.

Γλαύκος, ὁ, Nerei vates, e mari egressus, Hercules, Polyphemi, Hylæ fata Argonautas docet, 1310-1325; II, 767.

Γοργῶ, ὄνας, ἡ, cujus (Medusæ) ex capite amputato guttæ in terram delapsæ sunt, e quibus serpentes veneniferi procreabantur, IV, 1515.

Γραυκένιοι, οἱ, gens, Ponto ostiisque Istri vicina, IV, 321.

Γυρτῶν, ὄνας, ἡ, urbs Thessaliæ, unde Coronus Argonauta venit, I, 57.

Δ.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, οἱ, Dactyli Idæi, I, 1129; vid. Ἰδαῖος.

Δανήη, ἡ, multa mala in mari perpressa, IV, 1091.

Δαναῖς, ἴδος, ἡ, Danaï filia, Amymone, I, 137.

Δαναὸς, ὁ, cujus ex stirpe Nauplius Argonauta erat, I, 133; οἱ Δαναοί, Danaï i. e. Græci, IV, 262.

Δαρδανίη, ἡ, regio atque urbs Troadis, quas Argonautæ præterierunt, priusquam Abydum pervenerunt, I, 931.

Δάσκυλος, ὁ, 1) pater Lyci, regis Mariandynorum, ad quem Hercules venerat, II, 776; 2) Lyci hujus filius, quem pater Argonautis comitem dedit, 803, 814; conf. Λύκος.

Δελφίνης, ὁ, draco, quem Apollo puer sagittis interfecit in Parnasso, II, 706.

Δευκαλίδαι, οἱ, Deucalionis posterī, qui in Thessalia regnabant, IV, 266.

Δευκαλίων, ωνος, Promethei f., Thessalus, primus urbes ac templa edificavit, III, 1087.

Δηϊλέων, δ, unus filiorum Deimachi, II, 956; vid. Δηϊμαχος.

Δηϊμαχος, δ, Thessalus, cujus filii tres, Deileon, Autolyeus, Phlogius, in Assyria juxta Halyn habitantes, inde cum Argonautis navigarunt, II, 955-962.

Δηλος, ἡ, insula Apollini sacra, I, 308.

Δηρῶ, οὐς, ἡ, Ceres, III, 413; IV, 896; in Drepane insula habitans Titanas frumentum demetere docuit, IV, 986, 988 sqq.

Δήη, ἡ, insula, IV, 425, ubi Theseus Ariadnen dereliquit, Bacchus cum ea concubuit, 434.

Δικταῖος, adj., Δικταῖον σπέος, Dictæum (i. e. Dictes montis) antrum, I, 509; Δικταῖη ἐρίπνη, Dictæus mons (Dicte) II, 434; i. q. Creticus, IV, 1640.

Δινδύμιος, adj.; Μητέρα Δινδύμιου, Cybele I, 1125, vid. Ῥέα.

Δινδύμων, τὸ, Phrygiæ mons; quem Argonautæ ascenderunt, 985; in quo Cybelæ sacra fieri Mopsus jubet, I, 1095 (coll. 1117-1152); in quo fons per Cybelen aperitus, quem Jasonium postea appellarunt, 1147.

Διψακὸς, δ, Nymphæ f., homo justissimus, qui juxta Melænam in Ponto habitans, Phrixum hospitio excepit, II, 653-658.

Διώνυσος, δ, Bacchus, pater Phliantis Argonautæ, I, 116; revertens ex India ad Callichorum fluvium orgia celebravit, II, 905 sqq.; pallium, a Gratiis sibi confectum, Thoanti filio dedit IV, 424 sqq.; cum Ariadne concubuit in Dia insula, 431 sqq.; ejus nutrix Macris insula vocatur, 540; per Mercurium igni ereptus, in Eubæa insula a Macride excipitur, 1134 sqq.

Δοιάντιον πεδίον, τὸ, campus Doæntius, in quo Amazones habitabant, II, 988; conf. Δοίαις.

Δοίαις, αντος, δ, Dæas; Δοίαντος πεδίον, Doæntis campus, juxta Thermodontis ostium, ubi Amazones habitabant, II, 373.

Δολιῶνες, οἱ, Cyzici incolæ, I, 947; a Neptuno originem ducentes, 952; Argonautas hospitaliter exceperunt, 961; Argonautas ventis adversis iterum ad se delatos noctu, 1018, haud agnoscut, 1021, et manus cum iis conserunt, 1025 sqq.; regem mortuum plangunt ac sepeliunt, 1058 sqq. (adde 1070 sqq.)

Δολιόνιος, adj., δῆμος, populus Dolionius, Doliones, I, 1029. Δολιόναι γυναῖκες, Dolionia mulieres, 1070; Κόζικος Δολιόνη, ἡ, Cyzicus Dolionia (Dolionum), II, 765.

Δολοπῆτιος, adj., τύμβος, Dolopeium (Dolopis) bustum in Thessalia, ubi Argonautæ impulsu biduum transegerunt Dolopique inferias fecerunt, I, 585 sqq.

Δολοπητις, ἴδος, adj. fem. Κτιμένη, Ctimene, urbs Dolopum, I, 68.

Δρεπάνη, ἡ, Phæacum insula (olim Macris) in Ceraunio mari, unde nomen traxerit, IV, 982-990; quam Argonautæ septimo post adventum die reliquerunt, celebratis ibi Jasonis nuptiis, 1223.

Δρύοπες, οἱ, quorum rege, Theodomante, interfecto, 1213, Hercules ipsis bellum intulit, 1218.

Δυσκέλαδος, ἡ, Liburnarum insularum una, IV, 565.

Δωδωνίς, ἴδος, adj. fem., Dodonæa; φηγός, cujus e ligno factam trabem Minerva in Argus carinam inseruit, I, 527; IV, 583.

E.

Ἐγγελέες, οἱ, Dalmatiæ populus, cujus in vicinitate Colchorum colonia consedit, IV, 518.

Ἐίδυα, ἡ, Idyia, Oceani ac Tethyos filia minima natu, Ætææ conjux, III, 243. 269.

Ἐλατίδης, δ, Elati f., Polypnemus, I, 41, 1241, 1248, 1347; IV, 1470.

Ἐλθείβια, Ilithyia dea (Juno Lucina Romanorum), I, 289.

Ἐκάτη, ἡ, Hecate, cujus sacerdos Medea erat, III, 251; 478; Medeam medicamina mirifica parare docuit, 529; 738; ad eius templum Medea vehitur, 842 sqq. 915. per eam Jason Medeæ opem implorat, 985; hæc quomodo placanda sit, Medea Jasonem docet, 1035; invocata ab Jasonem sacrificante, apparet horrenda, 1211 sqq.; huic Argonautæ in Paphlagoniæ littore sacra faciunt, IV, 247 sqq.; mater Scyllæ ex Phorcō, 829.

Ἐκατος, δ, Apollinis nomen, I, 958; II, 518; IV, 1747.

Ἐκβάσιος, epitheton Apollinis, I, 966, 1186; vid. Ἀπόλλων.

Ἐκηβόλος, δ, nomen Apollinis, I, 88, 420.

Ἐλάρη, ἡ, mater Tityi, I, 762.

Ἐλικη, ἡ (ἄρκτος), Helice ursa, i. e. ursa major, s. septentriones, II, 360; III, 745, 1195.

Ἐλλὰς, ἄδος, ἡ, Græcia, I, 336, 416, 904, 1292; II, 414, 459, 637, 891, 1141, 1164, 1192; III, 13, 29, 262, 339, 356, 375, 391, 406, 993, 1060, 1105, 1122, 1134; IV, 98, 204, 349, 369, 741, 1103.

Ἐλλη, ἡ, Helle, quæ in Hellesponto periit, I, 256.

Ἐλλήσποντος, δ, Hellespontus, I, 935.

Ἐμβάσιος (Consensus præsens), et Ἄκτιος (Littoralis), Apollo cognominatur, cui Argonautæ navem conscensuri aram exstruxerunt sacraque fecerunt, I, 359, 404.

Ἐνδύμιων, ωνος, cujus amore Luna excruciabatur, IV, 58.

Ἐνετήιος, Henetus, epitheton Pelopis, prisci Paphlagonum regis, II, 358.

Ἐνιπέυς, δ, amnis, qui cum Apidano conjunctus in Peoneum aquas emittit, I, 38.

Ἐνυάλιος, δ, Martis cognomen, III, 322, 560, 1366.

Ἐπόπιος (observator), epitheton Jovis, II, 1123.

Ἐρατώ, οὐς, ἡ, Musa, quam poeta invocat, Medeæ amorem canturus, III, 1.

Ἐργίνος, δ, 1) Neptuni f., Milensius, Argonauta, I, 186; unus eorum, qui post Tiphys mortem gubernare cupiunt, II, 896. 2) amnis Thraciæ, I, 217.

Ἐρεχθεῖδαι, οἱ, Erechthei posterii, i. e. Athenienses, I, 101.

Ἐρεχθίς, ἴδος, ἡ, Erechthei filia, Orithyia, I, 212.

Ἐριβώτης, δ, Teleontis f., Argonauta, I, 71, 73; penna, quam avis Aretiadis insulæ in Oilei humerum demiserat, extracta vulnus obligat, II, 1039.

Ἐρινύς, ἡ, Furia, II, 220; III, 704, 776; IV, 476; 1043 (Ἰεσίνη, supplicum ultrix); αἱ Ἐρινύες, Furiæ, III, 712; IV, 386, 714.

Ἐρχόνιος, σκύπελος δ, ex quo Juno Argonautas magno in periculo versantes monet, IV, 640.

Ἐρμείας, αο, Mercurius, pater Eryti et Echionis ex Antianira, Æthalidæ ex Eupolemia, I, 51 sqq.; 642; arietem Phruxi aureum reddiderat, II, 1145. III, 197; ad Æeten a Jove missus, qui Phrixum hospitaliter excipi juberet, 588. 1175; Phrixo mandavit, ut arietem aureum Jovi immolaret, IV, 121; Bacchum igni eripuit, 1137.

Ἐρυθίς, ἴδος, ἡ, Hesperidum una, in ulmum conversa, IV, 1427.

Ἐρυθῖνοι, οἱ, colles Paphlagoniæ, in vicinia Sesami urbis, II, 941.

Ἐρυμάνθιος, adj., Ἐρυμάνθιον πῖφος, palus Erymanthia, in qua aper Erymanthius versabatur, I, 127.

Ἐρυξ, υκος, Sicilia mons atque urbs, ubi Venus colebatur, IV, 917.

Ἔρως, ὁ, Mercurii et Antianiræ f., frater Echionis, Argonauta, I, 52.
 Ἐρως, ὠτος, ὁ, Cupido, cum Ganymede talis ludit, III, 114 sqq., 120; a Venere blandis promissis permotus, ut Medeam sagitta feriret, per aerem abit, 129-166; Medea telo vulnerata ad cœlum redit, 275 sqq.; 297; 972; Jasoni splendorem circumfundit, 1018. 1078; IV, 445; οἱ Ἐρωτες, Amores, Medeam sollicitant, III, 452, 687, 765; 937.
 Ἐσπερία, ἡ, una Hesperidum, in populi speciem conversa est, IV, 1427.
 Ἐσπερίδες, αἱ, IV, 1399; advenientibus Argonautis in pulverem commutatae, 1406 sqq.
 Ἐσπέριος, adj., Ἐσπερία χθών, ἡ, Hesperia, III, 311.
 Εὐβοία, ἡ, ἡ, Eubœa insula, unde Canthus Argonauta venit, I, 77; IV, 1135 (Ἀδαντικός); IV, 1780.
 Ἐϋξείνος, Hospitalis, epitheton Jovis, II, 378.
 Εὐπολέμεια, ἡ, Myrmidonis filia, mater Æthalidæ ex Mercurio, Φθιάς, I, 55.
 Εὐρυδάμας, ἄνθρωπος, ὁ, Ctimeni f., qui Ctimenæ habitabat, Argonauta, I, 67.
 Εὐρυμέδων, ὁ, IV, 1514, vid. Περσεύς.
 Εὐρυσθενεῖς, αἱ, oppidum Thessaliæ, I, 597.
 Εὐρυνόμη, ἡ, Oceanitis, Ophionis uxor, I, 503. Vid. Ὀφίων.
 Εὐρύπυλος, ὁ, nomen Tritonis, qui Argonautis in Libya apparuit, IV, 1560; vid. Τρίτων.
 Εὐρύσθεος, ἦος, Argorum rex, quo inscio Hercules ad Argonautarum expeditionem profectus est, I, 130; cui idem duodecim labores profectus, 1317, 1347.
 Εὐρυτίδης, ὁ, Euryti f., Clytius, II, 1043.
 Εὐρύτων, ὁ, Iri f., Argonauta, I, 71, 74.
 Εὐρύτος, ὁ, Clyti et Iphiti pater, cui Apollo arcum dedit, I, 86, 87. II, 114.
 Εὐρώπη, ἡ, 1) Tityi filia, Euphemi mater e Neptuno, I, 181. 2) (Agenoris filia), quam quærens Cadmus Thebas venit, III, 1179; huic Juppiter Talum dederat Cretæ custodem, 1643. 3) orbis terrarum pars, IV, 273.
 Εὐσωρος, ὁ, pater Ænetæ, avus Cyzici, I, 949.
 Εὐφημος, ὁ, Tænarius, Neptuni atque Europæ f., mira celeritate insignis, Argonauta, I, 179; columbam quam portavit, II, 536, conscensa prora, 556, dimittit, quæ per Symplegades volet, 562. 588; inter eos est, qui post Tiphys mortem gubernationem suscipere cupiunt, 896; unus eorum, qui in Libya Herculeum investigaturi abeunt, IV, 1466; infecta re revertitur, 1483; glebam a Tritone porrectam accipit, 1563; in Anaphe insula somnii memor, 1732 sqq., Jasonis monitu (1749-1754) glebam illam in mare projecit, 1756, unde Calliste insula exstitit, ab Euphemi posteris, qui initio Lemnum, tum Spartam incoluerant, postremo occupata, 1758. 1764.
 Ἐφύρη, ἡ, Ephyra, i. e. Corinthus; hinc (Ἐφύρηθεν) Bacchiadæ originem ducebant, IV, 1212.
 Ἐχετος, ὁ, filiam oculorum lumine orbatam in carcerem conjecit, IV, 1093.
 Ἐχινάδες, αἱ, maris Ionii insulæ, IV, 1230.
 Ἐχίων, ὁ, Mercurii et Antianiræ f., frater Eryti, Argonauta, I, 52.
 Ἐώϊος, adj. (Matufinus) Ἐωϊῶν Ἀπόλλωνος insulam Argonautæ Thyniam cognominarunt, II, 686, 700; conf. Ἀπόλλων.

Z.

Ζέλλος, ὁ, Dolionum unus, a Peleo interfectus in prælio, I, 1042.
 Ζεύς, Ζηνός et Διός, Juppiter, cum Leda concubuit, I, 150. 242; 468; infans in antro Dictæo Cretæ insulæ habitabat,

509. 511; 731; 997; 1071; 1101; 1188; 1315; 1345; II, 43; 154; Pollucis pater, 163. 181; quomodo Phineum vatem puniverit, 183 sqq. 196. 215 (Ἰκέσιος); Boreadis Harpyias persequentibus opem fert, 275; Διὸς κύνες, Jovis canes, Harpyiæ, 289. 313; 378 (Ἐϋξείνος); 461 (Διόθεν); ejus jussu etesiæ spirant, 499, 522 (Ἰκμαῖος), 524, 525; 547; 905; Sinopes astutia circumventus, 948 sqq.; 993 (Διόθεν); 1009 (Γενηταῖος); 1098; 1120; 1123 (Ἐπόφιμος); 1130; 1131 (Ξείνιος, Ἰκέσιος); 1147 (Φύξιος); 1179; 1195; Typhaonem fulmine percussit, 1211; inter Curetes educatus in Creta insula, 1234. III, 8; 11; 114; Ganymedem in cœlum abstulerat, 115. 132; 158; 193 (Ξείνιος); 328; 337; pater Æaci, 364; Mercurium miserat, qui Æeten hortaretur, ut Phrixum hospitaliter exciperet, 587. 920; 922; per eum Medææ opem Jason implorat, 986. 1399; IV, 2; 95; 96; Jovi (Φυξίω) Phrixum aram extruxit arietemque aureum immolavit, 119. 185; 229; 270 (Διόθεν); 334; 358 (Ἰκέσιος); 382; 520; Absyrti cædem per Circeam expiari vult, sed antea multa perpeti Argonautas, 558 sqq., 577, 585; 651; navium custodes fecit Tyn-daridas, 653. 700 (Ἰκέσιος); invocatus a Circe in iustratione Jasonis ac Medææ (Καθάριστος, Iustralis), 709. 753; Thetis cum eo rem habere noluit, 793. 959; 967; 1100; Bacchi pater, 1134. 1152; 1224; 1254; 1276; Europæ Talum dederat Cretæ custodem, 1643. 1673.
 Ζέφυρος, ὁ, Ventus; quo celerius Harpyiæ volabant, II, 276. 721; 900; IV, 768; 821; 837; 886; 910; 1624; 1627.
 Ζήθος, ὁ, Zethus Amphionque fratres, filii Antiopes, Thebarum mœnia exstruentes representati erant in læna, quam Minerva Jasoni dederat, I, 736, 738.
 Ζήτης, ὁ, Boreæ et Orithyia f., frater Calais, Argonauta, I, 211; fratres describuntur 219 sqq; Phineum jurare jubet, Deos sibi fratricide Harpyias persequentibus non iraturos, II, 243-253; cum fratre Harpyias persequitur, 282 sqq., reversus ad socios res a se fratregue gestas narrat, 430 sqq. Conf. Βορέης.
 Ζωγίη, ἡ, Junonis Pronubæ epitheton, IV, 96.
 Ζώνη, ἡ, Thaciæ oppidum, ubi arbores erant quas Orpheus canendo eo deduxisse dicebatur, I, 29.

H.

Ἡέλιος, ὁ, Sol, quem Augeæ patrem fuisse fama erat, I, 172, coll. III, 362; pater Æetæ, II, 1204. III, 233; 309; Æeten filium oraculo olim admonerat ut sobolis suæ devitaret dolum, 595; pater Pasiphaes, 999. 1191; Æetæ equos dedit, IV, 221. 229; Circes pater e Perse, 591; ejus ex curru Phaethon delapsus est, 598; quicumque ex eo originem ducebant, singulari quodam oculorum splendore insignes, 727; ejus boves in Sicilia pascebantur, 965; pater Phaethusæ, quæ ejus oves pascebat, 971. 1019.
 Ἡεῖοι, οἱ, Elei, quorum rex Augeas, I, 173.
 Ἡλέκτρα, ἡ, ἡ, Atlantis filia, cujus ad insulam (Samothracen) Argonautæ appulerunt, relicta Lemno, I, 916.
 Ἡλεκτρὶς νῆσος, ἡ, maris Adriatici insula, ad quam Argonautæ appulerunt, relicta Dianæ insula, IV, 505; huc Argonautæ jam longe profecti procellis a Junone excitatis repelluntur, 580.
 Ἡλεκτρῶν, ὠνος, ὁ, cujus filii cum Telebois ac Taphiis pugnantes in Jasonis pallio, Minervæ dono, repræsentati, I, 748.
 Ἡλιάδες, αἱ, Solis filia, sorores Phaethontis, in arbores conversæ, electrum effundunt lacrimantes, IV, 504 sqq.; 625.
 Ἡλύσιον πεδῖον, τὸ, campus Elysium, i. e. Elysium, IV, 811.
 Ἡρακλῆς, κληός, Hercules, apro Erymanthio occiso ex

Arcadia Argos, inde inscio Eurystheo ad Argonautarum cœtum profectus, I, 122. 197; expeditionis dux ab Argonautis designatus, recusato hoc honore, Jasonem creari jubet, 341 sqq., 349; ei Arcæoque medium Argus transtrum conceditur, 397, 531; boum Apollini immolatorum alterum macat, 426; solus apud navem relinquitur, sociis ad Lemniadum urbem discedentibus, 855; socios inter Lemnias mulieres diu commorantes itinerisque immemores increpat, 864-875; Gigantum montes Cyzici incolentium multos interficit, 993. 997; in prælio Telecem et Megabrontem, Doliones, interficit, 1040-1041, 1163; fracto remo suo, 1168, alium sibi paraturus ingentem abietem in silva Cii avellit, 1187-1206; 1242; de Hylæ fato per Polyphemum doctus, 1253 sqq., furibundus currit, quæ pedes ferunt, 1261-1272; cum Polyphemo apud Mysos relictus, 1283 (conf. II, 767). 1291; Boreæ filios interfecit in Teno insula et in sepulcro eorum duas columnas exstruxit, 1303 sqq. ejus fatum futurum Glaucus Argonautis prædicit, 1316 sqq.; se Mysiam vastaturum minatur, nisi Hylas sibi redditus fuerit, 1348; obsides pro Hyla acceptos Trachinem abduxit, 1356. II, 146; 772; Asiam quum perlustraret, Titium pugilem vicit, Mysos, Phryges Bithynorumque gentes sub potestate Mariandynorum redegit, 774 sqq.; 793; 913; 957; Menalippen captam in libertatem restituit balteo accepto ab Hippolyte, sorore illius, 967 sqq.; quomodo aves Stymphalides fugarit, 1052 sqq.; III, 1233; pater Hylæ e Melite Najade, IV, 538 sqq.; Ladonem draconem, malorum aureorum apud Hesperides custodem, interfecit, 1400 sqq., malleque aurea abstulit, postquam terra pede pulsata fontem prope paludem Tritonidem aperuit, 1432-1449. 1459; eum investigaturi Argonautæ nonnulli profecti sunt, 1469; quem cum longius jam remotum Lynceus conspexisset, infecta re redierunt, 1477 sqq.

Ἥρα, ἡ, Juno, a Pelia Diis epulas institute neglecta, I, 14; (Imbrasia) in Samo insula colebatur, 178. 859; 997; II, 216; Anceæ audaciam inspiravit, ut navis gubernationem susciperet post mortem Tiphys, 865; cum Minerva de Jasono adjuvando deliberat, III, 8 sqq., 10, 19, 23, 32; Venerisque auxilium petitum abit, 36 sqq.; 55, 84, 91, 106; quo impetrato inde redit, 111; Jasonem ejusque socios ad Ætæe regiam tendentes nebula circumfudit, 210; Medeam domi detinuit illo die, quo Jason in Ætæe palatium venit, 250; Jasonem insigni pulcritudine exornavit, ad templum Hecates proficiscentem, 922. 931; in Pelæe exitium Medeam Iolcum venire voluit, III, 1134, col. IV, 242; maximum metum Medæe injicit, 11, eamque impellit, ut ex patria domo aufugiat, 21 sqq.; 96 (Ζυγίη, Pronuba); Colchos, qui Argonautas persequantur, fulminibus impedit, 510; procellis excitatis, Argonautas ad Electridem insulam repellit, ut expiata per Circeam Absyrti cæde Jovis ira compescatur, 577 sqq.; ex Hercynio scopulo Argonautas monet, qui in paludibus Celticæ terræ interituri erant, 640 sqq.; nebulam circumfundit Argonautis, per Celtorum Ligurumque fines navigantibus, 646 sqq.; Iridem mittit, quæ Thetidem accersat, Vulcanumque desistere jubeat a labore, donec Argo prætervecta fuerit, Æolomque omnes ventos cohibere præter Zephyrum, 757-769. 774; Thetidem ad se profectam, 781, orat, ut auxilium Argonautis præstet, 783-832. 846; 858; anxia contempletur, quomodo Nereides Argo per Planctas vehant, 959; Macridem, Aristæi filiam, Eubœa insula expulit, 1137; Nymphas mittit, quæ Jasonis Medæaque nuptias celebrent, 1152; hujus conubii remorem dissipari curat, 1185. 1199.

Ἥριγενής, ἡ, mane genita, i. e. Aurora, II, 450; III, 824.

Ἥριδανός, ὁ, amnis, cujus in vicinia Electricis insula sita erat, IV, 506; ejus in intimum sinum Argonauta penetrant, 596; in hunc Heliadum lacrimæ conflunt, 610, 623; Rhodanus in eum labitur, 628.

Ἥραϊστος, ὁ, Vulcanus, Palæmonii pater, I, 203. 851; epulis ac sacrificiis placatus a Lemniis mulieribus, 859. III, 40; 136; quatuor ante Ætæe palatium effoderat fontes, 223, qui describuntur, 223 sqq.; idem Ætæe præter alia opera mirifica tauros illos æripedes aratrumque insigne fabricaverat, 229 sqq.; Junonis voluntate, IV, 761, per Iridem nunciata, 775, coll. 818, a labore desistit, donec Argonautæ prætervecti fuerint, 929; quorum navis quomodo a Nereidibus per rupes incolumis vehatur, spectat, 958.

Ἥως, ὄως, ἡ, Aurora, I, 519; II, 1285; III, 1224; IV, 183; 885; 981; 1713.

Θ.

Θεοδάμας, αντος, Dryopum rex, ἡλγæ pater, quem Hercules necavit, I, 1213, 1216; 1355;

Θεμισκύρειος, adj., ἄκρη, ἡ, Themiscyrium promontorium Ponti, juxta Thermodontis ostium, II, 371; Θεμισκύρειαι Ἀμαζόνες, αἱ, Amazonum gens, cui Hippolyte regina præerat, II, 995 sqq.

Θεραπναῖος, adj., Therapnæus; Θ. Διός υἱός, i. e. Pollux, de Therapne, urbe Laconica, ita cognominatus, II, 163.

Θερμῶδων, οντος, ὁ, fluvius, juxta promontorium Themiscyrium apud Amazones in Pontum aquas emisit, II, 370; ad hunc usque Dascylus, Lyci regis f., Argonautas comitaturus erat, 805; hujus singularis natura describitur 970 sqq.

Θεσπιεῖς, οἱ, Thespienses, Thespiarum incolæ, I, 106.

Θεστιάδης, ὁ, Thestii f., Iphiclus, I, 201.

Θέτις, ἰδός, ἡ, Thetis, Junonis jussu, IV, 759, per Iridem arecessita, 773, ad Olympum tendit, mari relicto, 780; Junonis mandata, 783-800-832, se perfecturam pollicetur, 833-841; tum Nereidibus in mare Anousium missis, in Tyrrheniam profecta, Peleum maritum monet, ut ne diutius morantes Argonautæ mane solvant, 842-864; ejus diutius in maritum inservant, 865-880; ejus mandata Peleus sociis refert, 881; Argus gubernaculo affecto, 933, cursum navis regit reliquarum Nereidum ope, 938.

Θήβη, ἡ, Thebæ, quarum mœnia Amphion ac Zethus condidere, I, 736; Ἰθυγίη, i. e. Bœotica, III, 1178; Θήβη Τριτωνίς Thebæ Ægyptiæ appellantur IV, 269, vid. Τρίτων; αἱ Θήβαι, ubi relictis Indis Bacchus habitabat, II, 906.

Θήρας, ὁ, Autesionis f., Euphemi posteros Sparta in Callisten insulam duxit, eique Theræ nomen indidit, IV, 1762 sq.

Θήρη, ἡ, insula, quæ antea Calliste vocata erat, IV, 1763; conf. Θήρας.

Θησεύς, ἦος et ἑός, cum Perithoo in tartaro versatus, I, 101; e pernicie servatus per Ariadnen, III, 997; Ariadnen, quæ Cnosso ipsum secuta erat, in Dia insula dereliquit, IV, 433.

Θοαντιάς, ἡ, Thoantis filia, Hypsipyle, I, 637, 712.

Θάας, αντος, ὁ, Lemniorum rex, pater Hypsipylæ, quem a cæde servatum per filiam, piscatores in Cœnoam (Sicinum) insulam trajecerunt, I, 621 sqq.; Sicini pater ex Cœnoa Najade, 625. 718; 798; 829; pallium a Graitiis confectum, quod Bacchus pater ei dederat, Hypsipylæ filia legavit, IV, 426.

Θρηάκιος, adj., Thracius; Βορέης, I, 214, 1300; II, 427; IV, 1484; Ὀρρεύς, IV, 905; λιμὴν, portus Thracius, I, 1110; Θρηάκιν ἄκτιν, litus Thracium, I, 29; κολώνη

- Θρηκίη de Atho monte, 601-602; Θρηκίη ἡπειρος, Thracia, 795; ἄνεμοι Θρηκίη, venti Thracii, 954; ἡ Θρηκίη, subst., Thracia, I, 614, 799, 826, 1113; vid. Θρηκίη.
- Θρηξίς, ἶκος, Thrax; Cægrus, I, 24; στρατός, Thracius exercitus, 678; οἱ Θρηξίκες et Θρηξίκες, Thracæ, 632, 637, 821, 923; quorum rex Phineus olim fuerat, II, 238; quorum fines Ister percurrit, IV, 288. 320.
- Θρηξίς, οἱ, Thracæ, I, 821, 923; vid. Θρηξίς.
- Θρηκίη et Θρηκίη, ἡ, Thracia. Ibi Zetes et Calais, Boreæ filii, nati, I, 213; a Lemniis vastata, 614.
- Θρινιακίη, ἡ, Trinacria, i. e. Sicilia, cujus in prato Solis pascabantur boves, IV, 965.
- Θρινιάκιος, adj.; Θρινιακίη ἄλς, mare Siculum, IV, 994.
- Θυιάδες, αἱ, Thyades, i. e. Bæclææ, I, 636.
- Θυνηίς, ἴδος, adj. fem., νῆσος, Thynias, insula littoribus Bithyniæ adjacens, ubi Phineus vates habitabat, II, 350; ἀκτὴ, litus Thyniadis, 548.
- Θυνιάς, ἄδος, adj. fem., Νύμφη, Nympha Thynias, i. e. Thyniadis insule, II, 485; νῆσος, insula, ubi Apollo Argonautis primo mane apparuit, quam Eoi (Matutinæ) Apollinis insulam ideo appellarunt, ubi sacris huic deo factis Concordiæ etiam templum condiderunt, 673-719.
- Θυνίς γαῖα, ἡ, i. e. Thynias, II, 460; conf. Θυνηίς.
- Θυνιοί, οἱ, Thyni, incolæ Thyniadis, II, 529.

I.

- Ἰάονες, οἱ, Iones, I, 959; de quorum sacris anniversariis in Cyzici memoriam celebratis 1076.
- Ἰαπετιονίδης, ὁ, Japeti f., Prometheus, III, 1087.
- Ἰαπετός, ὁ, pater Promethei, III, 866.
- Ἰαωλικός, ἡ, III, 1091, 1114. Vid. Ἰωλικός.
- Ἰδαίος, adj. 1) Idæ, montis Trojani; Trojanus; Ἰδαίη γαῖα, i. e. Troas, I, 930; 2) Idæ, montis Cretici; Cretensis; Μητὴρ Ἰδαίη, i. e. Cybele, I, 1125, vid. Ῥέα; Δάκτυλοι Ἰδαίοι, Anchiales Nymphæ filii, (Κρηταιέες), 1129; Κορυφῆς Ἰδαίοι, II, 1234; ἄντρον Ἰδαίων, antrum Idæ montis in Creta insula, III, 134.
- Ἰδίας, εὼ, ὁ, Apharei f., Lyncei frater, Argonauta, I, 151; Jasonem objurgat, valde glorians, 462 sqq.; item Idmonem, 485 sqq.; in pugna cum Dolionibus Promeum interficit, 1044; aprum, a quo Idmon interfectus est, hasta prosternit, II, 830; unus eorum, qui certamina pro Jasonē suscipere cupiunt, III, 516; sociis de Medea ad auxilium certaminis vocanda consentientibus solus acriter adversatur, III, 556 sqq.; 1170; ira nondum sedata, Jasonis hastam medicamento Medæe illitam ferit ense, qui incassum repercutitur, 1252.
- Ἰδμων, ονος, ὁ, Argivus, non Abantis, sed Apollinis f., et ab hoc vaticinia doctus, Argonauta, I, 139; Argonautarum suæque fata vaticinatur, 436 sqq.; 449; Idæ vanam ostentationem compscit, 475 sqq.; apud Mariandynos ab apro interfectus et solemnī funere sepultus, quem Agamestoris nomine urbis illic conditæ patronum Bæoti ac Megarenses colebant, II 815-850.
- Ἰερὴ πέτρα, ἡ, Hiera (Sacra) petra, in Cyzico, I, 1109.
- Ἰήσιος, ὁ, Apollinis epitheton, II, 712.
- Ἰηπαίων, ονος, ὁ, epitheton Apollinis, II, 702.
- Ἰησονίος, adj. Jasonius; Ἰησονίη ὁδὸς illa via vocata est, qua per Dindymum montem Cyzicus Argonautas duxit, I, 988; Ἰησονίη, Jasonia, Minervæ epitheton, cujus in templo sacra Argus ancora servabatur, 960.
- Ἰήσων, ονος, ὁ, Jason, Crethei et Clymenes nepos, Æsonis atque Alcimedæ f., I, 233 et III, 357; altero

calceo in Anauri aquis amisso ad Pelia epulas ivit I, 8 sqq.; 206; Herculis jussu expeditionis dux ad Argonautis creatus, 349. 409; lacrimabundus patriarum relinquit, 534; induto pallio, Minervæ dono, quod v. 725-768 describitur, 721, sumptaque hasta, 769, ad urbem Lemniadam profectus, in Hypsipylæ reginæ ædes ab Iphinoia introducit, 774-790; Lemniadam imperium ab Hypsipyla sibi oblatum recusat, 836-841; reginæ sententia cum sociis communicata, 847, ad ejus regiam revertitur, 853; Hypsipylæ valedicit, 899-909, navemque conscendit, 910; Cyzicum regem in pugna nocturna interficit, 1032; Mopsi vaticinio sociis exposito (1106), cum ipsis Cybelæ sacra facit in Dindymo monte, 1133; objurgatus a Telamone, 1290 sqq., huic temeritatem deprecanti, 1330 sqq., facile ignoscit, 1335-1344; cum sociis in Bebryces impetum facit, II, 122. 211; Phineum vatem interrogat de reditu, 410 sqq.; Phinei jussu Apollini sacra facti cum Boreadis, 491 sqq.; socios exploraturus metum simulat, 620-638; quorum sententias perspectis ostendit, quantam in iis ponat fiduciam, 641-648; Lyco, regi Mariandynorum, sua suorumque fata inter epulas narrat, 762 sqq. 871; Phrixi filios sibi cognatos esse ac Deorum ex voluntate obviam factos, intelligit, 1158-1167; eosque hortatur, ut velleris aurei auferendi adjutores sint, 1178-1195; ubi in Colchidem ventum est, libamina fundit Telluri Diisque inquilinis, 1271 sqq.; navem in palude ancoris stabiliri jubet, 1281 sqq. III, 228. Junonem anus specie indutam trans aquam de montibus se præcipitentem humeris olim portarat, 66 sqq. 143; communicato cum sociis consilio suo, 171-194, cum Phrixi filiis cumque Telamone atque Augæa ad Ætæ regiam proficiscitur, 196 sqq.; Æeten iratum blanda oratione aliquantum mitigat, 386 sqq.; labores ab Ætæ sibi propositos in se recipit, 427 sqq.; cum Argo, Augæa ac Telamone ex Ætæ palatio se recipit ad navem, 439, 448; 474; sociis conditiones ab Ætæ sibi factas exponit, 491 sqq.; Argum, Medææ opem conciliaturum, remittit ad urbem, 566 sqq.; per Argum ad Hecates templum ducitur, comitante Mopso, 913 sqq., insigni pulcritudine exornatus a Junone, 922; solus (conf. 943) in templum ingressus, 955 sqq., Medeam vehementer perculsam bono animo esse jubet ejusque auxilium implorat, 975-1007; Medææ precibus obtemperans, se nunquam illius obliturum affirmat, de patria sua, de gente Minyarum, de Ariadne narrat, 1079-1101; se Medeam in Græciam ablatum et uxorem ducturum promittit, 1120-1130; tandem discedendi tempus esse monet, 1142 sqq.; tum templo relicto, 1147, cum Argo Mopsoque ad navem reversus Medææ consilia sociis narrat, 1163 sqq.; insequente nocte lustratus atroque, quod Hypsipyle ei dederat, indutus pallio Hecatæ sacra facit ex præceptis Medææ, 1194 sqq.; postquam arma sua ac se ipsum medicamento illivit, robur immensum ejus membra subit, 1246-1267; accepta galea, dentibus plena, ad subterranea taurorum stabula abit, quorum inde prorumpentium impetum clypeo sustinet, nec cornibus, nec flammis, quas evomunt, læsus, 1278-1305; jugo tauris imposito, terram aratro discindit dentesque in sulcos conjicit, 1306-1339; tertia diei parte reliqua, boves ab aratro solvit et ad fluvium revertitur, ut sitim restinguat, 1340-1353; consiliorum Medææ memor, in gigantes, qui interea progremarant (1354-1363), ingens saxum conjicit, 1363-1371; gigantum eos, qui ex cæde mutua (1372-1376) reliqui erant, gladio interimit, 1377-1403. IV 63; cum

Phrontide Argoque, Phrixi filiis, e nave desilit, ut Medeam supplicem excipiat, 79; ac valde gaudens, se in Græciam reversum ipsam uxorem ducturum jurat, 92-99; Medeam consolatur, 107; dracone, velleris aurei custode, a Medea sopito, vellus de quercu deceptum celeriter auferit, 162, 165, 170-182; die illucescente, ad suos venit, 183; Medeam tanquam salutis auctorem coli ac defendi, abitum quam celerrime parari, partem heroum sub armis esse jubet, 190-205; tum ipse armis indutus retinaculo navis ense abscindit, 206 sqq.; Medeæ supplicanti, ne Colchis dederat (362 sqq.), ostendit, nec sibi eam sententiam esse, sed pacto cum Colchis inito dilationem pugnae quæri et dolum aliquem, 393-410. 454; ex insidiis prorumpens Absyrtum in vestibulo templi Dianæ occidit, 464 sqq.; extremis mortui membris piaculi causa resectis cadaver sepelit, 477-481. 498. Apollo ei duos tripodes miræ virtutis olim dono dedit, IV, 530. Cum Medea Circe ad ædes ejus sequitur, 688; lustratione peracta cum Medea ad socios revertitur, 750; jurejurando obstrictus erat, ut Medeam uxorem duceret, 1083 sqq. (conf. supra, v. 92-99); Alcinoi de Medea sententia per Arete præconem ei nunciatur, 1122; ejus Medeæque nuptiæ in Drepana insula factæ describuntur 1141-1196; 1152; in Pyrtide per heroinas, Libyæ præsides, de salutis ratione admonitus (1318-1329), ipsis venerabundus respondet, 1331 sqq., sociisque convocatis Dearum sermonem obscurum exponit, 1336-1362; Tritoni ovem immolat, 1593 sqq.; Euphemo suadet, ut glebam a Tritone acceptam in mare projiciat, 1747 sqq.

Ἰκέσιος, ὁ, epitheton Jovis, supplicem antistitis, II, 215, 1132; IV, 358; Ἰκεσίη, ἡ, epitheton Furiae, ultricis supplicum, IV, 1044.

Ἰκμαῖος, ὁ, (Humidus), epitheton Jovis, II, 522.

Ἰλισσός, ὁ, fluvius, cui Athenæ adiacebant, I, 215.

Ἰλλυρικὸς ποταμὸς, ὁ, juxta quem Colchorum colonia consedit, IV, 516.

Ἰμβράσιος, adj.; Ἰμβρασίη Ἥρη, Juno Imbrasia, quæ in Parthenia (Samo) insula colebatur, I, 187; Ἰμβράσια ὕδατα, i. e. Imbrasus, flumen Sami insulae, II, 866.

Ἰμβρος, ἡ, insula, inter Lemnum ac Samothracen sita I, 924.

Ἰνδοί, οἱ, Indi, apud quos Bacchus versatus est, II, 906.

Ἰξίων, ὄνος, Ixion, III, 62.

Ἰόνιος, adj.; Ἰονίη ἄλς, mare Ionium, quo per alterum ostiorum suorum Ister effluit, IV, 289; 632; Ἰόνιος πόντος, item mare Ionium, quo duce Absyrtu Colchi perveniunt, prævertentes Argonautas, 308; Πορθμὸς Ἰόνιος, fretum Ionium, 982.

Ἰπποδάμεια, ἡ, Hippodamia in Pelopis curru videbatur in pallio, quod Minerva Jasoni dono dederat, I, 754.

Ἰππολύτη, ἡ, regina Amazonum Themiscyriarum, II, 999; Melanippen sororem captivam redemptura balteum Herculi dedit, 968, coll. 779.

Ἰπποτάδης, ὁ, Hippotæ f., Æolus, IV, 819.

Ἰππότης, ἔω, pater Æoli, IV, 778.

Ἰπποურიς, ἰδος, ἡ, una e Sporadibus, IV, 1712.

Ἰρις, ἰδος, τν, 1) ὁ, Assyriæ fluvius, II, 367, 963. 2) ἡ, Iris dea; Harpyias non interfici a Boreadis jubet, neque eas unquam ad Phineum redituras per Stygem jurat, II, 286-295, 432; deinde in Olympum revertitur, 298 sqq.; Medeam Jasonemque e Circes ædibus profectos Junoni nunciat, IV, 753; ad Thetidem, Vulcanum, Æolum a Junone missa, 757 sqq., omnia Deæ mandata persequitur, 770 sqq.

Ἴρος, ὁ, Actoris f., pater Eurytionis, I, 72, 74.

Ἴσθμος ἁγῶν, certamen Isthmium, III, 1240.

Ἴσμηγός, ὁ, amnis Bœotiae, I, 537.

Ἴσση, ἡ, Liburnidum insularum una, IV, 565.

Ἴστρος, ὁ, Ister fluvius, qui ex montibus Ripæis ortus, percursis Thracia ac Scythia, per alterum ostium in Ionium mare, per alterum in mare Siculum aquas emittit, ad quem cursum esse dirigendum Argus Argonautas docet, IV, 282-293; 302; ostiis duobus (coll. 312, 313) Peuceon insulam amplectitur, IV, 309; duobus aliis Cauliaci scopulum circumdat, 325.

Ἴτυμονεύς, ἦος, ὁ, Bebryx, a Castore occisus, II, 105.

Ἴτωνίς, ἰδος, adj. fem., Itonia, Minervæ epitheton, I, 551.

Ἰφιάς, ἡ, vetula quædam Dianæ sacerdos, I, 312.

Ἰφικλος, ὁ, 1) Jasonis avunculus, qui Phylacæ regnabat, Argonauta, I, 45; cujus in stabulis Melampus gravem ærumnam passus est, 121. 2) Thestii f., avunculus Meleagri, Argonauta, 201.

Ἰφινόη, ἡ, Lemnias, missa ab Hypsipyle regina, I, 702, 703, ad Argonautas venit, 709, eosque invitat, ut in urbem Lemniadum se conferant, 710 sqq.; Jasonem in reginæ ædes introducit, 788.

Ἰφίτος, ὁ, 1) Euryti f., Argonauta, cum Clytio fratre Eechalia venit, I, 86; ab Areto Bebryce vulneratus in prelio, II, 115. 2) Nauboli f., Phocensis, Argonauta, I, 207.

Ἰωλίς, ἰδος, adj. fem., Jolciaca, γαῖα, I, 572.

Ἰωλκός et Ἰαωλκός, ἡ, urbs Thessaliæ, Jasonis patria, I, 906 (Πελασγίς); III, 2; 89. 1091; 1109; 1114; huc Medeam venire in Peliae exitium Juno voluit, 1135; IV, 2 1163.

K.

Καδμεῖοι, οἱ, Cadmei, i. e. Thebani, III, 1095.

Κάδμος, ὁ, quum Europen quaerens Thebas venisset, draconem interfecit, III, 1179; cujus dentibus terræ insitis populum Thebanorum condidit, 1186; ejus Harmoniæque uxoris sepulchrum in Illyria fuit, IV, 517.

Καινείδης, Cænei f., Coronus, I, 58.

Καινεύς, ἑος, ὁ, Coroni pater, cujus cum Centauris certamen describitur, I, 59 sqq.

Κάλαις, ὁ, Boreæ et Orithyæ f., frater Zetæ, Argonauta, I, 211; fratres describuntur 219 sqq.; cum Zete fratre Harpyias persequitur, II, 282. Conf. Βορέης.

Καλαύρεια, ἡ, insula sinus Saronici, cum templo Neptuni, III, 1243.

Καλλιόπη, ἡ, Musa, Orphei mater ex Cæagro, I, 24.

Καλλίστη, ἡ, insula, quæ e gleba ab Euphemo in mare projecta exstitit, IV, 1758; postea Thera dicta, 1763; conf. Θήρας.

Καλλίχορος, ὁ, fluvius Paphlagoniæ, ad quem Argonautæ venerunt, relicto Acheronte, II, 904; unde nomen traxerit, 909.

Καλὸν στόμα, τὸ, alterum Istri ostium, per quod Colchi penetrant, qui Absyrtu duce Argonautas persequuntur, IV, 306, 313.

Καλυδὼν, ὄνος, ἡ, urbs Ætoliæ, Meleagri patria, I, 190.

Καλυψώ, οὖς, ἡ, Atlantis filia, in Nymphæa insula habitabat, IV, 574.

Καναστραῖη ἄκρη, ἡ, Canastræum Pallenes promontorium, I, 599.

Κάνηθος, ὁ, Abantiades, Canthum ex Eubœa misit, qui Argonautarum expeditioni interesset, I, 77.

Κάνθος, ὁ, Argonauta, qui ex Eubœa insula venit, in Libya periturus, I, 77 sqq.; in Libya cum aliis quatuor sociis abiit Herculem investigaturus, IV, 1467; in itinere a Caphauro interfectus est, 1485-1497.

- Κέραμεις**, ἡ, promontorium Paphlagoniae, II, 361, 943; IV, 300.
- Κέρταθος**, ἡ, insula, unde in Cretam Argonautae trajecerunt, IV, 1636.
- Κάσπιος**, adj. Caspius; *Κασπὴ ἐν κόχλῳ* (Caspia concha) Medea Prometheus venenum collegerat, III, 859.
- Κάστωρ**, ὁ, Ledæ f., frater geminus Pollucis, Argonauta, I, 147; Talai ope Polluci adversus Amycum certaturo caestus alligat, II, 62; Ilymoneum Mimantemque Bebryces occidit, 102 sqq.; IV, 589. Conf. *Τυνδαρίδης*.
- Κατούλας**, ἄδος, adj. fem., spissæ noctis epitheton, IV, 1695.
- Καυκάσιος**, adj., Caucasius; *Καυκάσια οὖρα*, τὰ, Casasi montes, Caucasus, II, 1247; *Καυκασίη νύμφη*, Asterodea, III, 242; *κημοὶ Καυκάσιοι*, Casasi montis saltus, 852; *Καυκάσιοι σκόπελοι*, montis ejusdem scopuli, 1276; *Καυκασίη ἄλς*, mare Casasium, i. e. Pontus, IV, 135.
- Καύκασος**, ὁ, Caucasus mons, in quo Typhaonea rupes est, II, 1210; ad Colchidem appellentibus ad sinistram situs, 1267. III, 1224.
- Καυλιακός**. *Καυλιακὸς σκόπελος*, Cauliaci scopulus, inter duo Istri ostia situs, quem Argonautæ præternavigarunt, IV, 324.
- Κάραρος**, ὁ, Garamantis Nymphæque Tritonidis f., Apollinis nepos, frater Nasamonis, Canthum in Libya interfecit, IV, 1490, 1496.
- Κεκροπίη**, ἡ, i. e. Athenæ. *Κεκροπίηθεν* Butes et Phalerus Argonautæ venerunt, I, 95; *Κεκροπίηθεν* Boreas Oriythiam in Thraciam abstulit, 214; *Κεκροπίη γαῖα*, i. e. Attica, IV, 1779.
- Κελτοί**, οἱ, Celti, qualem de Apolline historiam narrent, IV, 611 sqq.; horum in terra paludes late patent, in quas Argonautæ Rhodano trajecto pervenerunt, 635 sqq.; quorum per fines Argonautæ in Stœchades insulas evadunt, 646 sqq.
- Κένταυρος**, ὁ, de Chiron, IV, 812; οἱ *Κένταυροι*, Centauri, cum Lapithis pugnarunt, I, 42; 60.
- Κεραύνιος**, adj. *Κεραύνια οὖρα*, Ceraunii montes Illyriæ unde nominentur, IV, 519. 576; 1214; *Κεραυνίη ἄλς*, mare Ceraunium, IV, 983.
- Κέρκυρα**, ἡ, 1) Corcyra, insula Illyrici maris, *Μέλαινα* (Nigra) cognominata, IV, 566, 571. 2) Asopi filia, quam Neptunus Phliunte abreptam in insula illa habitare jussit, IV, 568.
- Κερωσός**, ἡ, insula maris Illyrici, IV, 573.
- Κέως**, ὠ, ἡ, Ceos (Cea) insula, Cycladum una, ubi relicta Thessalia Aristæus habitabat, II, 520, et colebatur, 526.
- Κῆρες**, αἱ, Deæ fatales, I, 690; IV, 1485; *Ἄϊδαο θοαὶ κύνες*, 1665.
- Κήρινθος**, ἡ, oppidum Eubææ, I, 79.
- Κηφεύς**, ὁ, Arcas, f. Alei, Amphidamantis ac Lycurgi frater, Argonauta, I, 161.
- Κιανὴς γαῖα**, ἡ, Cianeæ terra, Cio fluvio adjacentes, ubi Mysi Argonautas hospitaliter acceperunt, I, 1177.
- Κιανοὶ**, οἱ, Ciani, Cii incolæ (Mysi), obsidibus Herculi datis, Hylam perpetuo quærebant, I, 1354.
- Κίος**, 1) ὁ, fluvius in Mysorum finibus, I, 1178, 1321. 2) ἡ, Cius, urbs fluvio illi adjacens, ubi Hercules relictus est, II, 767.
- Κιρκάϊος**, adj. *Κιρκάϊον πεδίον*, τὸ, campus Circeus, per quem Phasis fluxit, in Colchide situs, II, 400; III, 200.
- Κίρκη**, ἡ, Æetæ soror, in Solis curru in Hesperiam (Tyrrheniam) deportata, III, 311; Solis Persæque filia, per quam Absyrti cædem expiari Juppiter voluit, IV, 559, 587, 590; marinis aquis caput abluit propter somnium, 662 sqq.; quam Æetæ esse sororem Argonautæ facile judicantur, 683; Jasone ac Medea in ædes suas introductis, 691, cædem esse expiandam agnoscit, 699; lustratione peracta, 700-717, de navigatione interrogat, 720 sqq.; Medææ opem suam denegat fugamque suadet, 739-749. 752.
- Κλάρος**, ἡ, urbs Ioniae, Apollini sacra, I, 308.
- Κλειοπάτρη**, ἡ, Cleopatra, Calais Zetæque Boreadarum soror, conjux Phineæ, II, 239.
- Κλείτη**, ἡ, Clite; 1) Meropis filia, Cyzici conjux, I, 976; marito in pugna occiso, mortem sibi consciscit, 1063 sqq. 2) fons, e lacrimis Nympharum exortus mortem Clites reginæ deplorantium, 1069.
- Κλυμένη**, ἡ, Minyæ filia, Alcimedes mater, Jasonis avia, I, 233.
- Κλύτιος**, ὁ, Euryti f., frater Iphiti, Argonauta, Æchalia venit, I, 86; Hyacinthum, Dolionem, in prælio interfecit, 1044; Aretum, Bebrycem, in prælio occidit, II, 117; Martis avem, quæ Oileum vulneravit, sagitta interfecit, 1043.
- Κλυτόντρος**, ὁ, Nauboli f., pater Nauplii Argonautæ, I, 134.
- Κνωσὸθεν**, Cnosso Ariadne Theseum secuta est, IV, 434.
- Κοισγένεια**, ἡ, Cœi filia, Latona, II, 710.
- Κολχίς**, ἴδος, adj. fem., Colchica. *Κολχίς γαῖα*, Colchis, I, 174; II, 1277; IV, 33; item *αἶα*, III, 313; et *γῆ*, IV, 132; *Αἶα*, Æa Colchica, II, 417; *νῆος*, navis Colchica, 1095; IV, 484; *κούρη*, i. e. Medea, 2; 689; *γῆρος*, lingua Colchica, qua Medea usa est, quum cum Circe colloqueretur, 731; *αἱ Κολχίδες*, Colchides, i. e. feminæ Colchicæ, III, 794.
- Κόλχος**, 1) adj., στόλος, Colchica classis, IV, 485. 2) subst., οἱ *Κόλχοι*, Colchi, I, 84, 175; II, 397, 1204, 1225; virorum cadavera pellibus involuta ex arboribus suspendebant, feminas mortuas in terra sepeliebant, III, 203 sqq., 213; Absyrtum, Æetæ filium, Phaethontem cognominarunt, 245. 341; ad concionem ab Æeta rege convocati, 576. 680; per Terram ac Cælum Colchi summum jurabant jurjurandum, 714; 1245; in Caucaso congregati sunt, ut Jasonis certamini adessent, 1275; valde inelamant, Jasone saxum in Terrigenas conjiciente, III, 1370; certamine Jasonis cum Terrigenis finito cum Æete in urbem redeunt, 1405. IV, 5; facinore Medææ cognito, ad concionem conflunt, 212 sqq.; eo ipso die Argonautas classe persequuntur, 236-240; alii per Cyaneas rupes penetrant, alii Absyrtu duce prævertunt Argonautas et in mare Ionium perveniunt, 303-308, per Calon ostium Istri, 306, 314; variisque locis vias intercludunt, 327, 335. 406; 408; 414; 420; qui Absyrtum in Dianæ insulam secuti sunt, necato duce, ad unum omnes interficiuntur, 485 sqq., reliqui Argonautas persequentes fulminibus impediuntur, 507-510; postremum Æetæ iram evitaturi alii insulas frequentant, ab Argonautis relictas, alii Illyriæ partem, alii Ceraunios montes, 511-521; 563; Colchorum magna classis, Argonautas persecuta, ad Drepanon, Phæacum insulam, appulit, IV, 1002. 1014; 1030; 1073; 1079; 1099; 1117; 1175; ad Æeten reverti nolentes petunt, ut in Phæacum insulam recipiantur, 1206 sqq.
- Κολώνης σκόπελος**, scopulus Bithyniæ, inter Rheban fluvium Melanæque promontorium, II, 650.
- Κομήτης**, ὁ, pater Asterionis, qui Pirensis habitabat, I, 35.
- Κορωνίς**, ἴδος, ἡ, Æsculapii mater ex Apolline, IV, 617.
- Κορωνός**, ὁ, Cænei f., Gyrtone venit Argonautis interfertur, I, 57.
- Κούρη**, ἡ, Proserpina vocatur III, 847.

Κουρήτες, οί, inter quos Juppiter educatus est in Creta insula, II, 1234 (Ίδαίοι).
 Κουρήτις, ἴδος, ἡ, adj. fem.; χθών, Curetica terra, i. e. Creta, IV, 1229.
 Κράταις, ἡ, Scyllæ cognomen, IV, 829.
 Κρηθείδης, αο, ὁ, Crethei f., Æson, III, 357.
 Κρηθεύς, ἦος, ὁ, Ἔοιο f., Athamantis frater, pater Æsonis, Jasonis avus, II, 1162, 1163; III, 358, 360.
 Κρηταιέες, οί, Cretenses, Idaei Dactyli cognominantur, I, 1129.
 Κρηταῖος, adj., Creticus; Κρηταῖον ἄντρον, in quo Juppiter educabatur, II, 1233; Κρηταῖον λαίτμα, mare Crelicum, IV, 1694.
 Κρήτη, ἡ, Creta insula, cujus in speluncam Harpyiæ se receperunt, II, 299. IV, 1578; huc Argonautæ trajecerunt et Carpatho insula, 1637; insule custos Talus erat, 1644. 1651; ibi nocte transacta Minervæque templo mane exstructo, Argonautæ abierunt, 1689 sqq.
 Κρονίδης, αο, ὁ, Saturni f., Juppiter, I, 1101; II, 524, 1083, 1137, 1211; IV, 520, 753, 1643.
 Κρονίη ἄλς, ἡ, mare Cronium (Saturnium) i. e. Adriaticum, cujus insulas Colchi obsederunt, ut Argonautis vias intercluderent, IV, 327 (col. 334 sqq.); 509; huc Phæacum coloniam Hyllus duxit, 548.
 Κρόνος, ὁ, Saturnus, cum Rhea uxore Titanibus imperabat, victis Ophione atque Eurynome, I, 505; Urani f., pater Chironis et Philyra, II, 1232 sqq.; patris (Urani) genitalia abscondit falce, quam sub Drepane insula sitam esse fama ferebat, IV, 986.
 Κρωθιάλος, ἡ, oppidum Paphlagoniæ juxta Pontum, Erythinos inter et Cromnam, II, 942.
 Κρωῖνα, ης, ἡ, Paphlagoniæ oppidum, II, 942.
 Κτιμένη, ἡ, urbs, Xyniadi paludi adjacens, Δολοπηλῆς, I, 68.
 Κτιμένος, ὁ, Eurydamantis pater, I, 67.
 Κυάναει πέτρα, αἱ, rupes Cyanæ, i. e. Symplegades, I, 3; II, 318, 770; IV, 302, 1003. Vid. Πλληγάδες.
 Κύζικος 1) ὁ, Ænei atque Ænetæ f., Dolionum rex, I, 949; oraculo monitus, Argonautas benigne exceptit, 962; in prælio nocturno a Jasone interfectus, 1030 sqq.; ab Argonautis Dolionibusque deploratus ac sepultus 1056 sqq.; cujus in memoriam sacra anniversaria Ionnes fecerunt, 1076. 2) ἡ, Cyzicus, Dolionum terra, Δολιωνή, II, 765.
 Κυβέρεια, ἡ, nomen Veneris, I, 742; III, 108, 553. Vid. Κύπρις.
 Κύκλωπες, οί, I, 510; representati in læna, qua Minerva Jasonem donavit, 730 sqq.
 Κύκλωνος, ὁ, Idaeorum Dactylorum unus, I, 1126.
 Κύπρις, ἴδος, ἡ, Venus; Lemniis irata, I, 615; cum Martis scuto in Jasonis pallio representata, 742; Lemniis calamitatem immisit, 803. 850; epulis ac sacrificiis a Lemniis mulieribus placata, 860. 1233; hujus ope Argonautarum labores perfectum iri Phineus significat, II, 424; coll. III, 549, 942. III, 25; Junoni ac Minervæ, quæ Medæ Jasonisque amores impetraturæ, ipsam adeunt, 36 sqq., se periculum facturam pollicetur, quid a Cupidine impetrare possit, 80, 90 sqq.; Cupidini persuadet, ut Medeam sagitta vulneret, 127 sqq. 559; 936; Buten ex undis servat, IV, 918.
 Κυρήνη, ἡ, mater Aristæi ex Apolline, qui eam e Thessalia abreptam in Libyam duxerat, II, 500 sqq.
 Κυταῖος, ἴδος, ἡ, Cytæus, i. e. Colchicus, Αἰήτης, II, 403; III, 228.
 Κυταῖς, ἴδος, ἡ, adj. fem., i. e. Colchica; ἡπειρος, Colchis, II, 399; πτόλις Αἴης, i. e. Ἐεα, 1667; γαῖα, Colchis, IV, 511.

Κυταῖος, adj., Cytæus, i. e. Colchicus, epitheton Ætæ, II, 1094.
 Κυτίσσωρος, ὁ, unus e Phrixii filiis, II, 1155.
 Κύτωρος, ὁ, Paphlagoniæ oppidum, II, 942.
 Κύων, ὑνός, ὁ, Canis, pro Sirio stella, II, 527.
 Κωρύκιος, adj. Coryci urbis montisque Ciliciæ; κρόκος, crocus Corycius, III, 855; Κωρύκια Νύμφαι, II, 711.

Λ.

Λάδων, ὁ, draco, malorum aureorum apud Hesperides custos, quem Hercules interfecit, IV, 1396 sqq.
 Λακέρεια, ης, ἡ, urbs Thessaliæ, ubi Coronis Æsculapium peperit, IV, 616.
 Λαμπειή, ἡ, regio Erymantho monti vicina, cujus in saltibus aper Erymanthus versabatur, I, 127.
 Λαμπειτή, ἡ, Solis boves in Sicilia pascit, IV, 973.
 Λασκόων, ὁ, Cenei frater, Meleagri patruus et moderator, Argonauta, I, 191, 192.
 Λαπίθαι, ἄων, οί, quorum cum Centauris certamen memoratur I, 41, 42.
 Λάρισσα, ἡ, Thessaliæ urbs, unde Polyphemus Argonauta venit, I, 40.
 Λάτμιος, adj. Λάτμιον ἄντρον, antrum Latmium (in Latmo, Cariæ monte), in quo Luna Endymionem convenit, IV, 57.
 Λαύριον πεδῖον, τὸ, campus Laurius, Istri ostiis adjacens, in quo Sindi habitabant, IV, 321; quem Argonautæ præternavigant, 326.
 Λερναῖος, adj., Lernaus; ὕδρα Λερναία, IV, 1404.
 Λέρνη, ἡ, lacus Argolidis, III, 1241.
 Λέρνος, ὁ, 1) Præti f., pater Nanboli, I, 135. 2) Palæmonii pater, Olenius, I, 202, 203.
 Λεωδόκος, ὁ, Argivus, Biantis ac Perus f., frater Talai et Areii, Argonauta, I, 119.
 Λήδη, ἡ, Castoris ac Pollucis mater, Αἰτωλῆς, I, 146.
 Λημνιαῖς, ἴδος, adj. fem., Lemnia; Ὑψιπύλη, III, 1206; αἱ Λημνιαῖδες γυναῖκες, I, 653; II, 764; et αἱ Λημνιαῖδες, subst., Lemniæ mulieres, 32.
 Λήμνος, ἡ, Lemnos insula, I, 602, ad quam Argonautæ appulerunt, 603 (Σιντηλῆς); 852; 868; 873; hinc Euphemi posteri ejecti a Tyrrenis, IV, 1759, 1760.
 Λητοίδης, αο, Latonæ f., Apollo, I, 66, 144, 439, 484; II, 181, 698, 771; IV, 612, 1706.
 Λητώ, οὖς, ἡ, Latona, Apollinis mater, II, 213, 257, 674; Κοιογένεια, Cœi filia, 710.
 Λητώις, ἴδος, ἡ, Latonæ filia, Diana, II, 938; III, 878; IV, 346.
 Λιβύη, ἡ, Libya; ubi Canthus et Mopsus periire, I, 81, 83; huc Apollo Cyrenen duxit e Thessalia, II, 505. IV, 1227; Libyæ presides, Heroinæ, Argonautarum in Syrtide misertæ, Jasoni significant salutis rationem, 1309 sqq., 1313, 1323, 1358; per Libyam Argonautæ navem portarunt duodecim diebus totidemque noctibus, 1384 sqq.; huc Minos Acacallidem transtulit, 1492; Libyam Perseus supervolavit amputato Medusæ capite, 1513. 1561; 1742.
 Λιβυρινίδες νῆσοι, αἱ, Liburnæ insulæ maris Adriatici, Issa, Dysceladus, Pityea, IV, 564 sqq.
 Λιβυσιτικός, adj. Libycus; πέλαγος Λιβυσιτικόν, mare Libyicum, per quod Argonautæ procella acti sunt, IV, 1233.
 Λιβυστις, ἴδος, adj. fem., Libyca; ἡπειρος, i. e. Libya IV, 1753.
 Λίγυες, οί, Ligures, quorum per fines Argonautæ navigant, nebula circumdati a Junone, IV, 647.
 Λιγυστις, ἴδος, adj. fem., Ligustica; νῆσοι Λιγυστιδες Stoechades insulæ, IV, 553.

Αλυθής ἀκρη, ἡ, Lilybaeum promontorium, quod Butes incolabat, ex undis per Venerem servatus, IV, 919.
 Δοκροί, οἱ, Locri, IV, 1780.
 Λυγκεύς, ὁ, Aphareus f., Idæ frater, Argonauta, oculorum acie insignis, I, 151, 153; unus eorum, qui in Libya Herculem investigaturi abeunt, IV, 1466; quem postquam longissime remotum conspexit, re infecta revertitur, 1478 sqq.
 Λυκάστια, αἱ, una e tribus Amazonum gentibus, II, 999.
 Λυκάων, ὄνος, ὁ, Arcadiæ rex, a quo Parrhasii originem ducebant, II, 521.
 Λυκία, ἡς, ἡ, Lycia, ubi Apollo imprimis colebatur, I, 309; Λυκίθρον, e Lycia, II, 674.
 Λυκόρρογος, ὁ, Lycurgus, Alei f., pater Ancaei, frater Amphidamantis et Cephei, I, 164; II, 118.
 Λύκος, ὁ, 1) Bithyniæ amnis, II, 724, qui cum Phaside confluit, IV, 132. 2) Dascyli f., Mariandynorum rex, qui Bebrycum terram vastat, II, 139; 752; cujus in aedibus hospitaliter excepti Argonautæ epulantur, 759 sqq.; Herculis de patre suo merita exponit, 774 sqq.; Tyndaridis templum in promontorio Acherusio se exstructurum promittit, 806; multa dona Argonautis proficiscentibus et Dascylum filium comitem dat, 813 sqq.; cum Argonautis populoque suo Idmonis exsequias celebrat, 839; ejus filius in Paphlagonia ab Argonautis relinquitur, IV, 298.
 Λυκώρειος, ὁ, Phœbi epitheton, IV, 1490.
 Λυκωρέυς, ὁ, Amyci regis servus, II, 51.
 Λύρη, ἡ, Lyra, regio circum Stheneli tumulum vocata est, quia Orpheus lyram Apollini ibi dedicavit, II, 929.
 Λυρκήϊος, adj. Λυρκήϊον Ἄργος a Lyrcæo monte cognominatum, I, 125.

M.

Μάγνησα, in littore Thessaliæ (Magnesiæ), quod Argonautæ carpebant, I, 587.
 Μαγνήτις, ἰδος, adj. fem., Magnesiæ; Παγασαὶ Μαγνήτιδες, I, 238.
 Μαῖα, ἡς, ἡ, Maja, Mercurii mater, IV, 1733.
 Μαινάλιος, adj. Mænali, montis Arcadiæ; Μαιναλίη ἀρκτος, I, 168.
 Μαινάλιος, mons et urbs Arcadiæ, I, 770.
 Μακριάς, ἄδος, adj. fem., Μακριάδες σκοπιαὶ, scopuli in Propontide, circa Cyzicum, I, 1112.
 Μακρίδιος, adj. Μακρίδιη χέρησος, ἡ, peninsula Drepanes (Maeridis) IV, 1175.
 Μακρῆϊς, ἔων, οἱ, gens Pelasgica, I, 1025.
 Μάκρης, ἰδος, ἰδα et ἰν, 1) Ionii maris insula, Bacchi nutritrix, ubi Phaeaces habitabant sub Nausithoo rege, IV, 540; Cereri adamata, Drepane postea vocata 990. 2) Aristæi filia, cujus historia IV, 1131 — 1140.
 Μάκρωνες, οἱ, Ponti populus, Phylres inter et Bechires habitans, II, 394; 1242.
 Μαρριανδωνοί, οἱ, Bithyniæ populus, duce Lyco rege Bebrycum terram vastant, II, 140. 723; horum in terram Megarenses coloniam duxerunt, 747. 753; III, 352.
 Μεγαβρόντης, ὁ, unus Dolionum, ab Hercule interfectus in prælio, I, 1041.
 Μεγαλοσάκης, εὖς, ὁ, unus Dolionum, quem Tyndaridarum alter in prælio occidit, I, 1045.
 Μεγαρῆες, οἱ, Megarenses, quorum colonia in Mariandynorum terra, II, 747.
 Μελαινα, ἡ (Nigra); 1) ἀκρη, Melæna, promontorium Asiæ minoris, II, 349, 651. 2) epitheton Corcyrae, Illyrici maris insulae IV, 571.

Μελάμπους, ὁ, in stabulis Iphicli gravem ærumnam sustinuit, Αἰολίδης, I, 121.
 Μελανίππη, ἡ, Martis filia, in Amazonum promontorio capta per Herculem, redempta per Hippolyten sororem, II, 966 sqq.
 Μελάντιοι πέτραι, αἱ, rupes Melantiæ duæ in Ἄεγῳ mari, IV, 1707.
 Μέλας, ὁ, 1) unus filiorum Phrixi, II, 1156. 2) Μέλας πόντος, ὁ, mare Nigrum, Ἄεγῳ maris pars juxta Thraciam, I, 922.
 Μελέαγρος, ὁ, Cenei f., Calydonius, Argonauta, I, 191; Itymoneum et Artacem, Doliones, in prælio interficit, 1046; unus eorum, qui certamina ab Æeta proposita pro Jasone suscipere cupiunt, III, 518.
 Μελιθῶια, ἡ, Magnesiæ urbs maritima, I, 592.
 Μελίη, ἡ, Nympha Bithyna, Amyci mater e Neptuno, II, 4.
 Μελίτη, ἡ, 1) Najas, Ἄεγῳ filia, mater Hylli ex Hercule, IV, 538, 543. 2) insula maris Illyrici, IV, 572.
 Μελιτήσιος, adj.; ὄρος Μελιτήσιον, Meliteus Corciræ mons, cujus Nymphæ profectæ sunt, Jasonis Medææque nuptiis interfuturae, IV, 1150.
 Μενετήϊς, ἰδος, ἡ, Meneti filia, Antianira, I, 56.
 Μενότιος, ὁ, Actoris f., Opuntius, Argonauta, I, 69.
 Μέντορες, οἱ, juxta Liburniam gens, Hyllum interfecerunt, IV, 551.
 Μέροψ, ὄπος, Percosius, Clites pater, I, 975.
 Μήδεια, ἡς, ἡ, III, 3; Æetæ filia, soror Chalciope, 248, Hecatae sacerdos, 251; Cupidinis telo vulnerata ardentissimo in Jasonem amore flagrat, 284 sqq.; Jasone ex aedibus profecto se recipit in thalamum, amore atque anxietate cruciata, 451 sqq., 611; e somniis, quæ ipsam exagitaverant, excitata, ad Chalciope sororem abire conatur, pudore tamen impedita, luctui immoderato se tradit 616-664; a sorore de doloris causa interrogata, 674, se illius filiis metuere dissimulat, 688; se et his open laturam, 710 sqq., et Jasoni promittit, ipsa lætata, 724, sqq.; insequente nocte summa sollicitudine exeruciata, vix se continet, quin ipsa se veneno necet, 751—824; tum prima luce vestitu ornatque sumpto, 828 sqq., cum Prometheo, quod vocant, medicamine, 844 sqq., ad Hecatae templum vehitur, 869 sqq.; cum ancillis communicato consilio, has discedere jubet, quando Jason advenerit, 891—911; impatiens moræ hunc expectat, 948 sqq.; ejus advenientis aspectu vehementer percussit, 962 sqq.; Jasoni auxilium suum imploranti (975—1007) medicamentum illud dat neque habet diu, quid prius dicat, 1008—1025; tandem medicaminis usum certaminisque instituendi rationem Jasonem docet, 1026—1062; lacrimata vero, quod adeo longe a se abiturus sit, rogat, ut sui semper memor sit (coll. 1105—1117), et de patria ejus Adriadæque historia plura ex eo quærit, 1063—1077; Jasone promittente, se ipsam in Græciam abducturum uxoremque suam facturum, ita delectatur, 1130-1135, ut redditus plane obliviscatur, 1140 sqq.; tandem ab illo monita cum ancillis domum revertitur, magis etiam animo turbata, 1149-1162. 1246; 1364; magno metu percussa, IV, 11 sqq., Junone impellente, 21 sqq., domui patriæ valedicit, 26-33, atque inde noctu aufugit, 34-53; ubi ad fluvium accessit, Phrontin evocat, 66 sqq.; ab eo Argoque et Jasone excepta petit, ut celeriter secum aufugiant, ac promittit, se, sopito dracone, vellus daturam esse, 83-91; Argonautas ad sacrum lucum navigare jubet, 100; quo ubi ventum est, draconem sopit incantamentis ac medicaminibus, 145-161, 163; prima luce ad navem redit cum Jasone 183, qui heroibus edicit, ut eam colant

ac defendant, 194 sqq. 213; 243; Argonautas ad Paphlagoniæ littus appulsos Hecateæ sacra facere jubet ipsaque mysteriis Deam placat, 245 sqq.; ut in Dianæ insula deponatur, Colchi cum Argonautis paciscuntur, usque dum regum aliquis iudicari, num in patriam remittenda, an in Græciam abducenda sit, 345 sqq.; Jasonem orat maximopere, ne Colchis dedatur, 355-390; adeo navem incendere seque in flammam conjicere vult, 391 sqq.; a Jasonem mitigata insidiarum fratri struendarum ipsa auctor est, 411-420, eumque fraudulentis promissis ac beneficiis inducit, ut in Dianæ insulam veniat, 435-444, ubi se relinquere ex pacto passa est, 452; cum Jasonem in Circes ædes intrat, 689; ubi lustratione peracta, Circeæ de navigatione interroganti de facinore suo fugaque narrat, 730 sqq.; Circe solatium opemque denegante, summo dolore oppressa ac lacrimans e domo reducit ab Jasonem, 749-752; eam Achilles uxorem in Elysio futuram Juno Thetidi prædicat, 815; hanc repetitura magna Colchorum classis ad Drepanen insulam appellit, 1004; tunc et Argonautas et Areten reginam multis precibus orat, ne dedatur Colchis, 1011-1053; si non amplius virgo sit, se ipsam defensurum, Alcinoüs rex conjugi suæ pollicetur, 1098-1109; qua sententia Jasoni nunciata, 1123, nuptiæ factæ sunt, quæ describuntur 1141-1196; antrum illud, in quo cum Jasonem concubuit, de ea cognominatum est, 1154. 1164; aras extruxit in templo Apollinis Nomii, 1219; duodecim ancillas Phæacias Areta regina ei dono dat, 1222. 1521; Talum, æreum Cretæ custodem, artibus suis subigit, 1653 sqq., 1677. 1722.

Μήνη, ἡ, Luna, III, 533; Medææ fuga nocturna latatur, IV, 54 sqq.

Μήτηρ Δυνδυμή, ἡ, I, 1125, sive Μητήρ Ἰδαίη, 1128, i. e. Cybele. Vid. Πέζ.

Μῆλος, ἡ, urbs Joniæ, Ergini patria, I, 186.

Μίμας, ἄνθρωπος, ὁ, 1) Bebryx, a Castore occisus, II, 105. 2) Gigas (Φεργάσιος), a Marte interfectus, III, 1227.

Μινύας, ἄνθρωπος, ὁ, cujus a filiabus Argonautæ plurimi originem ducebant, I, 230; Æoli f., e Thessalia profectus Orchomenum in Beotia condidit, III, 1093, 1094. Μινύα, οἱ, Argonautæ vocabantur, quippe a Minyæ filiabus maximam partem originem ducentes, I, 229; 709; 1055; II, 97; III, 578; IV, 338, 509, 595, 1074, 1220, 1364, 1500.

Μινυῖος, ἄνθρωπος, ὁ, Minyæus (de genere Minyæ); M. υἱός Ἀθάμαντος, i. e. Phrixus, IV, 117.

Μινυήτις, ἴδιος, ἡ, filia Minyæ, Clymene, I, 233.

Μινωῖος, ἄνθρωπος, ὁ, πέλαγος Μινωῖον, mare Minoium, i. e. Creticum, IV, 1564.

Μινωίς, ἴδιος, ἡ, Minois filia, Ariadne, III, 998; IV, 433, vid. Ἀριάδνη; epitheton Crete insulæ, II, 299; Μινωίδες νῆσοι, αἱ, i. e. Cyclades, II, 516; epitheton Mineræ, cui in Creta Argonautæ templum condiderunt, IV, 1691.

Μίνως, ὄψων, ὁ, Ariadne pater, III, 1098; iram adversus filiam compescuit, 1000; eo consentiente Theseus Ariadnen duxit, 1100; Pasiphaes maritus, 1107; Acaclidem trajecit in Libyam, IV, 1491.

Μοῖρα, ἡ, Parca, Fatum, Mors, IV, 1475; Μοῖραι, ἄνθρωποι, αἱ, Parcæ, 1217.

Μοσσύνοικοι, οἱ, Mosynœci, Ponti populus, in ligneis turribus habitans, II, 379 sqq.; Tibarenis finitimus, de quo plura II, 1015-1029. 1117.

Μοῦσα, ἡ, a poeta invocatur, IV, 2; Μοῦσαι, ἄνθρωποι, αἱ, I, 22; Aristæum medicinam ac vaticinia docuerunt, II, 512. 845; quarum una, Terpsichore, Sirenium mater, IV, 896. 984; 1381.

Μόλος, ὁ, vates, Argonauta, I, 65, in Libya periturus

80; dormientibus sociis custodiam agit cum Acasto, 1083; conspecta alcedine, 1086, Jasonem matri Deorum sacra facere jubet, 1092 sqq., 1106; Stheneli manes sacris placari jubet, II, 923; augurium quoddam bonum de auxilio illo interpretatur, quod Venere Argonautis laturam Phineus prædixerat, III, 543 sqq.; Jasonem Argumque ad Hecates templum secutus, 916, a cornice quadam loquente monitus Jasonem solum in templum intrare jubet, memorato iterum Phinei de Venere vaticinio, 938 sqq.; serpentis ictu interfectus in Libya, IV, 1502-1518-1536.

Μυκηναῖοι, οἱ, Mycenenses, I, 128.

Μυρῖνη, ἡ, urbs Lemni insulæ, I, 604, 634.

Μυρμιδῶν, ὄνομα, ὁ, pater Eupolemia, I, 55; οἱ Μυρμιδῶνες, antiqui Æginæ incolæ, IV, 1772.

Μυρτίλος, ὁ, CEnomai auriga, I, 755.

Μυρτώσιον αἶπος, τὸ, Myrtosius vertex (mons) Libyæ, II, 505.

Μύσιος, ἄνθρωπος, ὁ, Mysius; κολῶνα Μυσία, αἱ, I, 1115.

Μυσία, ἴδιος, ἄνθρωπος, ὁ, adj. fem.; γαῖα, i. e. Mysia, I, 1348-1349; item subst. II, 766.

Μυσοί, οἱ, Mysii, I, 1164; Argonautas hospitaliter exceperunt, 1179. 1298; quibus Polyphemus urbem condidit, 1322, 1345, coll. IV, 1472; Priolen, Lyci regis fratrem, interfecerunt, II, 781; sub potestatem Mariandynorum redacti ab Hercule, 786.

N.

Νάρηξ, Νάρηκος στόμα, τὸ, alterum Istri ostium vocabatur, IV, 312.

Νασάμων, ὄνομα, ὁ, Geramantis Nymphæque f., frater Caphauri, IV, 1496.

Ναυβολίτης, ἄνθρωπος, ὁ, Nauboli f., Clytoneus, I, 134.

Ναύβολος, ὁ, 1) Larni f., pater Clytonei, I, 135. 2) Ornyti f., pater Iphiti, 208.

Ναυπλιάρχης, ἄνθρωπος, ὁ, Nauplii f., Prætor, I, 136.

Ναύπλιος, ὁ, 1) Neptuni et Amymones f., navigationis peritissimus, I, 138. 2) unus e posteris illius, Clytonei f., Argonauta, 134; inter eos est, qui post Tiphysis mortem gubernationem suscipere voluit, II, 896.

Ναυσιθοος, ὁ, rex Phæacum in Macride insula, IV, 539, 547, 550.

Νεστώοι, οἱ, populus, IV, 1215.

Νεστίς αἶα, ἡ, Nestis terra, quousque copiæ Colchorum, quæ Pontum obsidebant, extendebantur, IV, 337.

Νηῖάς, ἄνθρωπος, ὁ, ἡ, Najas; CEnoe, Sicini mater, I, 626; Melite, IV, 543; Νηιάδες, αἱ, Najades, quales Circes ancillæ erant, 711; Achillem nutriverunt, quum apud Chironem degeret, 813.

Νηλεΐδαι, οἱ, Nelei posterii (Iones), I, 959.

Νηλεὺς, ἄνθρωπος, ὁ, Pyli rex, pater Periclymeni, I, 158.

Νηλήϊος, ἄνθρωπος, ὁ, Neleius, Periclymenus, Nelei f., cognominatur, I, 156.

Νηλήϊς, ἴδιος, ἡ, Nelei filia, Pero, I, 119.

Νηπήϊος, ἄνθρωπος, ὁ, ἄστυ τε καὶ πέδιλον Νηπήϊον, in Adrastia, regione Troadis, I, 1116.

Νηρεὺς, ἄνθρωπος, ὁ, I, 1309; cujus ædes in Ægæo mari sunt, IV, 772. 780; 1599; 1743.

Νηρηίδες, αἱ, Nerei filiæ, a Thetide in Ausonium mare missæ, Argonautis opem laturæ, IV, 844, coll. 859; duce Thetide Argo incolumem per Planctas petras ducunt, 930-967.

Νισαῖοι, οἱ, Nisæi, de Nisæa oppido Megarenses cognominantur II, 747; 847.

Νόμιος, ὁ (Pastoralis), epitheton Aristæi, II, 507; Apollinis, IV, 1218.

Νότος, ὁ, Notus, ventus, IV, 1628.

Νοκτεῦς, ὁ, Antiopen filiam crudeliter tractavit, IV, 1090.
 Νυμφαίη, ἡ, insula maris Illyrici, ubi Calypso habitabat, IV, 574.
 Νύμφη, ἡ, Nympha; Νηϊὰς Ν., Cēnoe, I, 626, Anchiale, 1130; Pagarum, fontis Mysiae, Nympha, capta Hylae amore, in undas adolescentem trahit, 1229-1239, 1324; Melia, mater Amyci, II, 2; Ἀμαδρῦς Ν., in Paræbii historia, quam Phineus Argonautis narrat, 477, 482, 485 (Θυνιάς); Nympha Cyrene facta est ab Apolline, 508; mater Dipsaci, 655; Harmonia, Amazonum mater, 991; Καυκασίη Ν., Asterodea, III, 242. IV, 1495, vid. Τριτωνίς. — Νύμφαι, ἑών, αἰ, I, 402; Πηλιάδες, 550; e lacrimis Nympharum Clitæ reginæ mortem deplorantium Clite fons ortus est, I, 1066 sqq.; in Mysia Dianam saltatione et cantu celebrantes, 1223, 1224 sqq.; Χθόνια, indigenæ (Libyæ) Nymphæ, quibus Apollo Cyrenen commisit, e Thessalia abreptam, II, 504; Κωρύκισαι, filiae Plisti, 711. 821; Dianæ Nymphæ, III, 881; Nymphæ, quæ Phasidem accolunt, ululabant, apparente Hecate terribili ad sacra nocturna Jasonis, 1219; Nymphæ a Junone missæ, flores ad Jasonis Medææque nuptias afferunt, IV, 1144-1152; saltatione cantuque nuptias celebrant, 1196 sqq. 1218; Ἐσπερίδες, 1398, 1414.
 Νύξ, κτος, ἡ, Nox, III, 1193; cuius sedes in ima terra, IV, 630. 1059.
 Νυσήϊος, adj. Nysæ, urbis ac montis Indorum, Nisæus; Διὸς Ν. υἱός, i. e. Bacchus, II, 905; IV, 1134; Ν. ἀναξ, item, 431. Νυσήϊον πεδίον, τὸ, campus Nysæus, quo Typhaon fulmine ictus delatus est, II, 1214.

Ei.

Ξάνθος, ὁ, fluvius Lyciæ, I, 309.
 Ξείνιος, ὁ, Hospitalis, epitheton Jovis, II, 1132; III, 193.
 Ξυνιάς λίμνη, ἡ, lacus Ætoliæ, cui Ctimene urbs adiacebat, I, 68.

O.

Ὁρχηστὸς, ἡ, Bœotiae oppidum, ubi Neptunus colebatur, III, 1242.
 Ὁφρύς, υος, υν, Thessaliæ mons, II, 515.
 Ὁϊαγρος, ὁ, Orphei pater e Calliope Musa, I, 25, 570; II, 703; IV, 905, 1193.
 Οἰαξίς γαῖα, ἡ, i. e. Creta, qua manibus prehensa Anchiale Nympha Idæos Dactylos peperit, I, 1131.
 Ὀϊλεύς, ἦος, ὁ, Argonauta, I, 74; vulneratus penna acuta, quam Martis avis prætervolans in navem dimisit, II, 1037.
 Οἰνεΐδης, ὁ, Cenei f., Meleager, I, 190, 1046; III, 518.
 Οἰνέδς, ἦος, ὁ, pater Meleagri, Laocontis frater, I, 192, 193.
 Οἰνότη, ἡ, Cēnoe; 1) insula, Sicinus postea dicta, quo piscatores Thoantem, Lemniorum regem, trajecerunt, e cæde servatum, I, 623 sqq.; 2) Najadum una, Sicini mater e Thoante rege, 626.
 Οἰνόμαος, ὁ, cum Pelope de Hippodamia certans repræsentatus erat in pallio, quod Minerva Jasoni dono dederat, I, 756.
 Οἰχαλίη, ἡ, Eubœæ oppidum, unde Clytius et Iphitus Argonautæ venere, I, 87.
 Ὀλύμπιος, Olympius, Jovis epitheton, IV, 95.
 Ὀλυμπος, ὁ, II, 1232; vid. Οὐλυμπος.
 Ὀμόλη, ἡ, Thessaliæ oppidum maritimum, I, 594.
 Ὀμόνοια, ης, ἡ, Concordia, cui Argonautæ templum considerunt in Thyniade insule, II, 718.
 Ὀπούντιος, adj., Opuntius; Ὀπούντια ἄσπερα Λοκρῶν, IV, 1780.
 Ὀπούς, ὄντος, Opus, urbs Locrorum, unde Menætius Argonauta venit, I, 69.

Ὀρνυτίδης, αο, ὁ, Ornyti f., Naubolus, I, 207.
 Ὀρνυτος, ὁ, Bebrycum unus, cum Areto cæstus alligat Amyco regi, II, 65.
 Ὀρτυγίη, ἡ, Ortygia, i. e. Delos insula, I, 419, 537; IV, 1705.
 Ὀρφεῖος, adj.; Ὀρφεΐη φόρμιγγς, Orphei cithara, II, 161.
 Ὀρφεύς, ἦος, ὁ, Eægri et Calliopes Musæ f., I, 23; musica arte clarus, arbores e Pieria Zonen canendo deduxit, 26 sqq.; Chironis monitu expeditionis comes a Jasone factus, 23; rex Pieriæ, 34; Idmonis Idæque jurgium compositurus rerum origines deorumque facta canit, 494 sqq.; citharæ cantu remigationem Argonautarum regit, 540; portuque relicto Dianam canit, 570; ad Electræ insulam appellari jubet, 915; suadet sociis, ut armati saltatione Cybelen celebrent, 1134; Thyniadem insulam Eoi Apollinis appellari jubet, II, 685 sqq.; cantu citharæ sacra celebrat, quæ in Thyniade insula Apollini fiunt, 703 sqq.; lyram suam dedicat Apollini prope Stheneli tumulum, unde Lyræ nomen illi regioni inditum est, 928 sqq.; cantu Sirenum vocem vincit, IV, 905 sqq.; Jasonis Medææque nuptias cantu celebrat, 1159, 1194; ab Hesperidibus petit, ut fontem monstrent Argonautis siti cruciatis, 1409 sqq.; alterum Apollinis tripodem diis Libyæ indigenis dono dari jubet, 1547.

Ὀρχομενός, ὁ, Orchomenus rex, II, 654, 1093, 1186; III, 265, 266; vid. Ὀρχομενός, ἡ.

Ὀρχομενός, ἡ, et πόλις Ὀρχομενοῦ, urbs Bœotiae III, 1073; condita a Minya, 1094; unde Phrixus fugit, II, 654; quo ejus filii profecti sunt Athamantis avi opes petitum, 1093; 1153; III, 265, 266; IV, 257.

Ὀσσα, ης, Ossa, Thessaliæ mons, I, 598.

Ὀὐλυμπος, ὁ, (Ὀλυμπος, II, 1232), Olympus, mons Thessaliæ, I, 598; Deorum sedes, 504, 1099; II, 300, 603; III, 113, 159, 1358; IV, 770, 781.

Ὀὐρανίδης, ὁ, Urani f., Saturnus, II, 1232; Ὀὐρανίδαί, οἱ, Dii dicuntur II, 342.

Ὀὐράνιος, adj.; αἶμα Ὀὐράνιον, Urani sanguis, IV, 992.

Ὀὐρανός, ὁ, Uranus; per Gæam Uranumque (Terram Cœlumque) Medea jurat, III, 699, 716.

Ὀφίων, ὁ, Ophion et Eurynome initio Olympum tenuerunt, dein a Saturno ac Rhea victi in Oceanum delapsi sunt, I, 504 sqq.

II.

Παγασαί, αἰ, oppidum maritimum Thessaliæ (Magnesiae, Μαγνήτιδες) cum portu, ubi Argonautæ primum ancoras solvebant, I, 238; 411.

Παγασήϊος, adj., Pagasæus; λιμὴν, ὁ, portus Pagasarum, I, 524; conf. Παγασαί.

Παγασίς, adj. fem., ἀκτὴ, litus Pagasæum, I, 318; et Παγασήϊδες ἀκταί, αἰ, Pagasæa littora, ad quæ Argonautæ reversi appulerunt, IV, 1781; conf. Παγασαί.

Παιήων, ὁ, Pean, Deorum medicus, IV, 1511.

Πακτωλός, ὁ, amnis Lydiæ, cygnis abundans, IV, 1300.

Παλαμῶνιος, ὁ, Lerni, verius Vulcani f., Argonauta, I, 202.

Παλλάς, ἄδος, ἡ, Minervæ nomen, I, 723; III, 340.

Παλλήγαιος, adj., κλίτεια Παλλήγαια, τὰ, clivi Pallenæi, i. e. Pallenæ, I, sqq.

Παναχαΐς, ἴδος, adj. fem., γαῖα, cuncta Græcia, I, 243; III, 347.

Πανελλήνες, οἱ, Græci universi, II, 209.

Παραίθιος, ὁ, cum accolis ad Phineum confluentibus venit, II, 456; quo a legato ad ovem adducendam e grege, 463, fata ejus Phineus Argonautis narrat, 468-489; duas oves adducit immolandas, 490.

- Παρθενή, ἡ, Samos insula, Ancei Argonautæ patria, ubi Juno Imbrasia colebatur, I, 188. II, 872.
- Παρθένιος, ὁ, Asiæ minoris fluvius, in quo Diana lavari solebat, II, 936 sqq.; III, 876.
- Παρνητός, ὁ, Parnassus mons, in quo Apollo puer Delphinem draconem interfecit, II, 705 sqq.
- Παρθάσιος λαός, ὁ, populus Parrhasius, Parrhasii, in Arcadia habitantes, qui a Lycaone originem ducebant, quorum coloniam Aristæus in Ceum insulam duxit, II, 521.
- Παριάνη, ἡ, Solis filia, soror Ætææ, Minois conjux, mater Ariadnes, III, 999, 1076, 1107.
- Παφλαγόνες, οἱ, quorum rex Pelops Henetus olim fuerat, II, 358; 790 (Πελοπῆτιος); horum ad terram Argonautæ appellunt tertio die, postquam Æam reliquerunt, IV, 245; ubi Lyci filio relicto solvunt, 300.
- Πειρεσιαί, αἱ, Piresiæ, oppidum Thessaliæ, in vicinia Aridani et Enipei fluviorum confluentium, I, 37; 584.
- Πειρίθους, οὐ, ὁ, Pirithous, cum Theseo in orco versatus, I, 103.
- Πελασγικός, adj.; ἄρης, exercitus Pelasgicus, I, 1204.
- Πελασγίος, ἴδος, adj. fem., Pelasgica (Thessala), Junonis epitheton, I, 14; Ἰωλλός, 906; ἀκαίνη, Pelasgicus stimulus (quo boves stimulantur), III, 1323; γαῖα, terra Pelasgica, i. e. Thessalia, IV, 243; item χθών, 265.
- Πελασγοὶ, αἱ, Pelasgi, i. e. Thessali, II, 1239; αἶα Πελασγῶν, i. e. Thessalia, I, 580.
- Πελίης, αὐ, ὁ, Pelias rex, cujus jussu Argonautarum expeditio suscepta, I, 3, 16, postquam oraculo monitus est, caveret sibi ab homine, qui uno calceo indutus esset venturus, 5 sqq.; pater Acasti, 225, 242, 279, 323, 902, 981, 1304; II, 624, 763; III, 64, 75; ejus in exitum Medea Ioleum abiit e Junonis voluntate, III, 1135, coll. IV, 242.
- Πελλήνη, ἡ, Achajæ urbs, quam Pelles condiderat, I, 177.
- Πέλλης, ὁ, pater Hyperasii, Pellenen, urbem Achaicam, condidit, I, 177.
- Πελοπεία, ἡ, Pelæi filia, soror Acasti, I, 326.
- Πελοπῆτιος, adj. Πελοπῆτια νῶτα, tergum Pelopis, I, 758; Πελοπῆτιος Paphlagonες cognominantur II, 790; conf. Παφλαγόνες.
- Πελοπῆτις, ἴδος, adj. fem., Pelopœia; γαῖα, i. e. Peloponnesus, IV, 1570, 1577.
- Πέλοψ, ὀσος, Pelops, cujus cum Cœnomaο certamen in pallio, quod Minerva Jasoni donarat, representatum, I, 753 sqq.; Henetus, antiquus Paphlagonum rex, II, 359; Πέλοπος γαῖα, i. e. Peloponnesus, IV, 1231.
- Περικλύμενος, ὁ, Nelei f. natu maximus, Argonauta, cui Neptunus magnopere favebat, I, 156.
- Περικώσιος, ὁ, Percosius, Percotes urbis incola, Merops, I, 975.
- Περικώτη, ἡ, urbs Troadis, I, 932.
- Περσεύς, ὁ, Eurymedon a matre nominatus, amputato Medusæ capite, Libyam supervolavit, IV, 1513 sqq.
- Πέρση, ἡ, Circes mater ex Sole, IV, 591.
- Περσεΐς, ἴδος, Persei filia, Hecate, III, 467, 478, 1033; IV, 1020.
- Πέτρα, ἡ, Petra, urbs Thessaliæ (Αἰμόνη), III, 1244.
- Πεύκη, ἡ, insula, inter duo Istri ostia sita, IV, 309.
- Πηγαι, ἑών, αἱ, nomen fontis illius, in quem Hylas tractus est, I, 1222, 1243.
- Πηλεΐδης, ὁ, Pelæi f., Achilles, I, 553.
- Πηλεύς, ἦος, ὁ, Æaci f., frater Telamonis, cujus ope quum Phocum fratrem interfecisset, relicta Ægina Phthiæ habitabat, Argonauta, I, 94; Zelyn ac Gephyrum, Doliones, in prælio nocturno interfecit, 1042; jaculum immittit apro, qui Idmonem interfecit II, 829. 838; ne Æeten nimis timeant, sociis persuadet, 1217 sqq. III, 504; 816; ad eum Thetis conjux accedit non conspecta a reliquis Argonautis, monetque ut Tyrreniam statim relinquunt, 853 sqq.; de conjugis in eum ira episodîum, 865-880; Thetidis mandata cum sociis communicat, 880 sqq.; interfecit Apsyrtο ejusque copiis in Dianæ insula, suadet sociis ut ea ipsa nocte hinc proficiscantur, IV, 494-502; heroinarum Libycarum sermonem obscurum sociis interpretatur navemque per terram jubet portari ea via, qua equus, qui e mari repente prosilierat, incessit, 1368-1379.
- Πηλιάς, adj. fem., Peliaea, Ἄργω, I, 386, 525; κορυφή, cacumen Pelii montis, II, 1188; Πηλιάδες ἐρίπναι, Peliaea rupes, I, 581; Νύμφαι Πηλιάδες, 549-550.
- Πήλιον, τὸ, Pelion mons, I, 520.
- Πηγεῖος, ὁ, Peneus, fluvius Thessaliæ, II, 500.
- Πηρώ, οὖς, ἡ, Nelei filia, e Biante mater Talai, Areii, Leodoci Argonautarum, I, 119.
- Περίδες, αἱ, Musarum nomen, IV, 1382.
- Περίη, ἡ, Thessaliæ regio; Περίηθεν, I, 31; ibi Orpheus regnavit, Βιστωνίς, I, 34.
- Πιμπλήϊς, ἴδος, adj. fem., σκοπιή quædam de Pimpla Musis sacra vocatur I, 25.
- Πιτυεῖα, ἡ, 1) urbs Troadis, I, 933. 2) una insularum Liburnidum, IV, 565.
- Πλαγκταὶ (πέτραι), αἱ, IV, 786, 860, 924, 939; per has quomodo Argonautæ Nereidum ope incolumes vecti sint, describitur 930-967.
- Πλειστός, ὁ, pater Coryciarum Nympharum, II, 711.
- Πληιάδες, αἱ, Plejades, III, 226.
- Πληγάδες (πέτραι), αἱ, Symplegades, quales fuerint, per quas quomodo Argonautæ navigaverint, firmas exinde stantes, describitur II, 549-610; 596; 645.
- Πλωταί, αἱ, insulæ, in quibus Boreadæ Harpyias assecuti sunt, II, 285, Strophades postea dictæ, 297.
- Πολυδεύκης, εὐς, ὁ, Pollux, Jovis ac Ledæ f., Castoris frater geminus, Argonauta, I, 146; pugilatum cum Amyco rege ineundum suscipit, II, 20 sqq.; qui pugilatus describitur 67-97; rege interfecto a Bebrycibus impetum dantibus defenditur per socios, 100; ejus victoria de Amyco reportata conviviis et cantu celebratur a sociis, 155-163; IV, 588. Conf. Τυνδαρίδης et Θεραπναῖος.
- Πολυζῶ, οὖς, ἡ, Hypsipylæ nutrix grandæva, in Lemniadum concione suadet, ut Argonautæ in urbem excipiantur, I, 668-696.
- Πολύφημος, ὁ, Elati f., qui olim inter Lapithas cum Centauris pugnaverat, jam senex Larissa venit, Argonautis interfuturus, I, 40; Hyla frustra quæsito, cum Hercule occurrenti communicat, quæ de fato illius concijciat, 1241-1260; apud Mysos relictus cum Hercule, 1283; urbe ad Cium fluvium condita, apud Chalybes diem obiit, 1320 sqq., 1347; IV, 1470.
- Πόντος, ὁ, Pontus Euxinus, II, 346, 413 (Πόντονδε), 418, 579, 984 (Ἄξεινος), 1246, 1261; quem Colchorum, qui Argonautas persequuntur, pars altera relinquit, navigans per Cyaneas rupes, IV, 304. 1002.
- Ποσειδάων, ὠνος, ὁ, Neptunus, cui aliisque Diis epulæ a Pelia rege instructæ, I, 13; Nauplii pater ex Amycome, 136; magno favore Periclymenum amplexus est, 158; Euphemi pater ex Europe, Tityi filia, 180; pater Ergini et Ancei, 185; ab eo Doliones originem ducebant, 951. 1158; Amyci pater e Melia Nympha, II, 3 (Γενέθλιος); pater Ancei ex Astypalæa, II, 867. III, 1240. Cercyram, Asopi filiam, Phliunte abreptam, in Corcyræ insula collocavit, IV, 567. 1326; 1356; 1370; Eurypyli Tritonis pater, 1559; aræ ab Argonautis ei conditæ in littore Libyæ, 1621.

Ποσειδῆϊος ἄκρη, ἡ, Posideum promontorium, quod Argonautæ præternavigarunt, relicta Cio, I, 1279.
 Πριόλης, αο, ὁ, frater Lyci, regis Mariandynorum, a Mysis interfectus, cujus in funebribus Hercules Titien vicit, II, 780.
 Προῖτος, ὁ, Nauplii f., pater Lerni, I, 136.
 Προμῆς, ὁ, unus Dolionum, quem Idas interfecit, I, 1044.
 Προμήθεος, adj., Prometheus; Προμήθειον φάρμακον, mirificum illud medicamen, quod invulnerabiles reddebat, quale fuerit et quomodo ejus succum Medea collegerit, describitur, III, 845-866.
 Προμηθεύς, ἑὸς et ἦος, ὁ, Japeti f., pater Deucalionis, III, 1086; ad Caucasum alligatus, II, 1249; cujus gemitus Argonautæ audiverunt præternavigantes, 1257; cujus e sanie in terram destillante pharmacon Prometheum enatum est, III, 853, coll. Προμήθεος.
 Προποντις, ἴδος, ἡ, cui Cyzicus adjacebat, I, 936; 983.
 Πυθῶ, οὐς, ἡ, i. e. Delphi; I, 209 (Πυθῶδε), 308, 413, 418, 536; IV, 530, 1704.
 Πύλος, ἡ, Messeniæ urbs, ubi Neleus regnabat, I, 157.

P.

Ῥέα, ἑὸς et εἰῆς, Rhea (Cybele), Saturni uxor, I, 506, cf. Κρόνος; 1139, 1151; quam quomodo Argonautæ in Dindymo monte coluerint, describitur 1117-1152; Saturnum filium in Philyræ concubitu deprehendit, II, 1235.
 Ῥήβαιος, ὁ, II, 789; vid. Ῥήβας.
 Ῥήβας et Ῥήβαιος, ὁ, Rhebas, fluvius Bithyniæ, II, 349; quem Argonautæ præternavigarunt, 650; ad quem usque Hercules Mariandynorum fines protulit, 789.
 Ῥιπαῖος, adj. Ῥιπαῖα ὄρη, Ripæi montes Scythiæ, in quibus fontes Istri sunt, IV, 287.
 Ῥοδανός, ὁ, Rhodanus fluvius, qui in Eridanum illabitur, ab Argonautis trajectus, IV, 627 sqq.
 Ῥοιτεῖας ἀκτὴ, ἡ, Rhoteium, i. e. Troadis littus, I, 929.
 Ῥυνδακίς, ἴδος, adj. fem. Ῥυνδακίδες προχοαί, ostia Rhyndaci, fluvii Bythyniæ ac Mysiæ, I, 1165.

Σ.

Σαγγάριος, ὁ, Ponti fluvius, II, 722.
 Σαλαγκῶν, ὄνος, ὁ, fluvius, circa Nestida terram, IV, 337.
 Σαλμωνίς ἄκρη, ἡ, Salmonium (s. Sammonium), promontorium Cretæ insulæ, IV, 1693.
 Σάπειρες, οἱ, Ponti populus, Barchiribus finitimus, II, 395, 1243.
 Σαρδόνιος, adj. Σαρδόνιον πέλαγος, mare Sardum, IV, 633.
 Σαρπηθόνιος, adj. Σαρπηθονίη πέτρα, mons Thraciæ, in vicinitate Ergini fluvii situs, I, 216.
 Σαυρομάται, οἱ, gens Scythica, Colchis infesta, III, 353, 394.
 Σειρήνες, αἱ, Sirenes, Acheloi ac Terpsichores filiæ, IV, 893, 895-902; quarum voce Orpheï cantu victa, Argonautæ salvi prætervehuntur omnes præter unum Buten, 902-914.
 Σείριος, ὁ, Sirius stella, II, 517, 524; III, 957.
 Σεληναίη, ἡ, Luna, I, 1232; qua Arcades antiquiores esse dicebantur, IV, 264. Conf. Μήνη.
 Σερβονίς λίμνη, ἡ, Serbonis, palus Ægypti, in quam submersus Typhaon jacebat, II, 1215.
 Σηπιάς ἄκρη, ἡ, Sepias promontorium Thessaliæ, I, 582.
 Σήσαμος, ἡ, Paphlagoniæ urbs, quæ Amastris postea vocata est, II, 941.

Σθένης, ὁ, Actoris f., ex Amazonum bello revertens interfectus ac sepultus in littore prope Callichorum amnem, cujus anima tumulum conscendens Argonautis visa est, ac Mopso jubente sacris placata, II, 911 sqq., 925 sqq.
 Σίγνοι, οἱ, gens quædam circa Istri fluminis ostia, IV, 320.
 Σίκινος, Sicinus; 1) ὁ, Thoantis regis Cenoæque Naxidis f., I, 625; 2) ἡ, insula, quæ a Sicino illo nomen traxit, Cenoæ antea vocata, 624; vid. Οἰνοῖη.
 Σίνδοι, οἱ, gens, quæ campum Laurium circa Istri ostia situm inhabitabat, IV, 322.
 Σινθίς, ἴδος, adj. fem., Lemni insulæ epitheton, I, 608; IV, 1759.
 Σινώπη, ἡ, Assyria filia, in Assyria habitans, postquam Jovem Apollinemque et Halyn dolo decepit, II, 946-952.
 Σιφαεύς δῆμος Thespiensium, unde Tiphys ad cætum Argonautarum venit, I, 105.
 Σκιάθος, ἡ, Sciathus, iusula e regione Magnesiæ sita, I, 583.
 Σκύθαι, ἔων, οἱ, quorum per fines Ister fluit, IV, 288; 320.
 Σκύλλα, ἡ, Phorcii et Hecates filia, cujus per scopulos ut Argonautas ducat salvos, Juno Thetidem rogat, IV, 789, 827, 828 sqq. (Κράταις); 922.
 Σωοναύτης, ὁ, (servans naves), cum epitheto Megarensis Acherontem fluvium cognominarunt, II, 746.
 Σπάρτη, ἡ, Sparta; Σπάρτηθεν Castor et Pollux ad Argonautarum cætum profecti sunt, I, 148; ab Euphemi posteris, qui ibi habitabant, IV, 1761, Thera duce relicta est, 1762.
 Σποράδες, αἱ, Sporades insulæ, IV, 1711.
 Στοιχάδες νῆσοι, αἱ, Stœchades insulæ, IV, 554; in quas Argonautæ evadunt, relictis Celtorum Ligurumque gentibus, IV, 650; quibus relictis in Æthalam insulam pervenerunt, 654.
 Στροφάδες, αἱ, insulæ, quæ Plotæ antea vocatæ erant, II, 296.
 Στυμφαλίδες ὄρνιθες, αἱ, aves Stymphalides, quomodo fugatæ ab Hercule, II, 1053 sqq.
 Στυξ, γῶς, ἡ, per quam Iris jurat, II, 291.
 Σύρτις, ἴδος, ἡ, in Libyco mari, ad quam æstus Argonautas appulit, IV, 1235.
 Σφόδρις, ὁ, unus Dolionum, quem Acastus interfecit, I, 1041.

T.

Ταινάριος, adj. Ταινάρη γῆδον, Tænarum, promontorium Laconicæ, in quo aditus orci ferebatur esse, I, 102.
 Τάιναρος, ἡ, urbs Laconica, unde Euphemus Argonauta venit, I, 179; Neptuno sacra, III, 1241.
 Ταλαός, ὁ, Argivus, Biantis ac Perus f., frater Areii et Leodoci, Argonauta, I, 118; cum Castore cæstus alligat Polluci adversus Amycum certaturo, II, 63; vulneratus ab Oride Bebyræe, 111.
 Τάλως, ω, ὁ, Talus, æreus Cretæ custos, Argonautas ad insulam appellere prohibuit, IV, 1638; uno tantum corporis loco vulnerari poterat, 1645 sqq.; Medææ tamen artibus subactus, 1670, diem obiit, 1676 sqq.
 Τάφιοι, οἱ, Taphii ac Teleboæ cum Electryonis filiis pugnantes in Jasonis pallio, Minervæ dono, repræsentati, I, 750.
 Τεγέη, ἡ, urbs Arcadiæ, ubi Amphidamas, Cepheus, Arcæus Argonautæ habitabant, I, 162, 398.
 Τελαμών, ὄνος, ὁ, Æaci f., frater Pelei, quocum Phocum fratrem interfecit, dein Ægina relicta, in Salamine in-

- sula habitabat, Argonauta, I, 93; Basileum Dolionem in prælio occidit, 1043; Jasonem objurgat, iratus propter Herculem apud Mysos relictum, 1289 sqq.; tum temeritatem suam deprecatur, 1330, sqq.; cum Agea ac filiis Phrixi Jasonem comitatur ad aëdes Ætæ, III, 196; 364; inter eos est, qui ad certamina pro Jasonem suscipienda paratos se ostendunt, 515; cum Æthalide mittitur petulum ab Æete serpentis dentes, 1174.
- Τελών, οντος, ὁ, pater Eribotæ, I, 72, 73; pater Butæ, 96; IV, 912.
- Τερψιχόρη, ἡ, Musa, Sirenum mater ex Acheloo, IV, 896.
- Τηθύς, ὕος, ἡ, mater Idyiaë ex Oceano, III, 244.
- Τηλεβοάει, οί, Teleboæ ac Taphii cum Electryonis filiis pugnantem in Jasonis pallio, quod Minerva ei dederat, representati, I, 748.
- Τηλεκλήης, ἦος, Dolionum unus, quem Hercules in prælio interfecit, I, 1040.
- Τήνος, ἡ, insula, ubi Hercules filios Boreæ interfecit, I, 1305.
- Τιβάρηνις γαῖα, ἡ, terra Tibarenorum, II, 1010-1014.
- Τιβάρηνοι, οί, populus in vicinia Chalybum habitans, II, 377.
- Τισαίη ἀκρη, ἡ, Tisæum promontorium, I, 568.
- Τιταρῆσιος, ὁ, Mopsus cognominatur de Titareso, fluvio Thessaliae, I, 65.
- Τιτῆνες, οί, Titanes, sub Saturni Rheæque imperio, I, 507; II, 1233; quos Ceres frumentum demetere docuit, IV, 989.
- Τιτηνίς, ἰδος, adj. fem., Titania; ῥίζα, radix Titania i. e. Promethea, III, 865, coll. Προμήθειος; Lunæ epitheton, IV, 54; epitheton Ææ, urbis Colchorum, 131.
- Τιτίης, ὁ, 1) unus ex Idæis Dactylis, I, 1126. 2) pugil, ab Hercule victus in certaminibus funebribus Priolæ, II, 783.
- Τιτυός, ὁ, pater Europes, I, 181; Elaræ f., quem Tellus denuo peperit, Apollinis sagitta ictus in pallio representatus erat, quod Minerva Jasoni dono dederat, 761.
- Τίφος, υος, υν, ὁ, Thespiensis, navigationis peritissimus, Minervæ jussu ad expeditionem Argonautarum profectus, I, 105; Argonautas navem in mare trahentes exhortatur, 381 sqq.; navis gubernator electus, 401; socios navem conscendere jubet, 522. 561; 955; quo suadente Cius relinquitur, 1274. 1296; II, 175; navigationem per Symplegades summa prudentia regit, 557, 574, 584; qua perfecta Jasonem bono animo esse jubet, 610-618. 622; diem obiit apud Mariandynos, 854.
- Τρηχίν, ἦνος, ἡ, Trachin, urbs Thessaliae, ubi Hercules obsides a Cianis sibi datos collocavit, I, 1356.
- Τρικασίος, adj., i. e. Thessalus, epitheton Deimachi, II, 955.
- Τρινάκριος πόντος, ὁ, mare Trinacrium, i. e. Siculum, in quod Ister alterum ostium emittit, IV, 291.
- Τρίτων, ὠνος, ὁ, 1) Tritonum unus, tripode Apollinis in litore paludis Tritonidis ab Argonautis exposito, his apparet glebamque porrigit, IV, 1552 sqq.; qua per Euphemum accepta (1563), viaque navigationis indicata (1573 sqq.) cum tripode in paludem revertitur, 1589; invocatus dein ab Jasonem, 1598, iterum apparet et navem in mare deducit, 1602 sqq.; ejus aræ tunc exstructæ, 1621. 1741, 1742, 1752; Τρίτωνος ποταμός, Tritonis fluvius, i. e. Nilus, IV, 269; 2) pro ipso Nilo, cujus in aquis heroïnaë, Libyæ præsides, lavabant, IV, 1311.
- Τριτωνίς, ἰδος, adj. fem.; epitheton Minervæ, Ἀθηναίη, I, 109; item θεὰ, 721, 768; III, 1183; Θήθη, Thebæ Tritoniæ (Tritoni i. e. Nilo adjacentes), IV, 260; Νύμφη, Nasamoni et Caphauri mater e Geramante, 1495; λίμνη,
- palus Tritonis, ad quam Argonautæ navem portarunt humeris, 1391; hujus in vicinia Hercules fontem pedis ictu aperuerat, 1444; 1539.
- Τυνδάρεος, ὁ, Ledæ maritus, I, 148; ejus filii (Castor et Pollux) inter eos sunt, qui ad certamina pro Jasonem suscipienda paratos se ostendunt, III, 517.
- Τυνδαρίδης, ὁ, Tyndarei f., Pollux, II, 30, 41, 74, 798; οί Τυνδαρίδαι, Tyndarei filii, Castor et Pullux, Megalosacem et Phlogium, Doliones, in prælio interficiunt, I, 1045; his templum exstructum in Acherusio promontorio a Lyco rege, II, 806; Jasoni juga afferunt tauris æreis imponenda, III, 1315; Deos orant, ut Ausonii maris vias aperiant Argonautis ad Circe navigaturis, IV, 593 (col. 588-591); navium custodes facti a Jove, 651 sqq. Conf. Τυνδάρεος.
- Τυρσηνίς, ἰδος, adj. fem.; ἡπειρος, Tyrrhenia (Etruria), ubi Circe habitabat, III, 312; IV, 850; ἀκταί Τυρσηνίδες, littora Tyrrhena, quæ Argonautæ per mare Ausonium navigantes conspiciunt, IV, 660. 856.
- Τυρσηνοί, οί, e Lemno insula Euphemi posteros expulerunt, IV, 1760.
- Τυραόνιος, adj. Τυραονίη πέτρα, ἡ, Typhaonea rupes Caucasi montis, ubi Juppiter Typhaonem fulmine percussit, II, 1210.
- Τυράων, ονος, ὁ, Jovis fulmine percussus in Caucaso, in Serbonidem paludem submersus est, II, 1211 sqq.
- Τυφωεύς, ἑος, ὁ, Typhoeus, II, 38.

Υ.

- Υάκινθος, ὁ, Dolionum unus, occisus a Clytio, I, 1044.
- Υάντιος, adj., i. e. Bœotus, Ὀρχηστὸς, III, 1242.
- Υλας, α, ὁ, Theodamantis f., adolescens, Herculis comes et armiger, I, 131; quem infantem olim Hercules ex ædibus Theodamantis abstulerat, 1212 sqq.; quem aquam petiturum apud Mysos Nympha quædam, fontis incola, amore capta, ad se trahit, 1207-1239. 1258; 1324; quem propter diras Herculis minas Ciani perpetuo querebant, 1350, 1354.
- Υλλῆες, οί, Hyllenses, ad quos Argonautæ veniunt, relictæ Electridæ insula, IV, 524; tripode accepto heroes adjuvant, 527. Vid. Ὑλλος.
- Υλλίης, ἰδος, adj. fem. Hyllensis; πόλις, urbs Hyllensium, IV, 535; γαῖα, Hyllensium terra, Hyllis, 562.
- Υλλικὸς λιμὴν, ὁ, Hylicus portus Drepanæ insulæ, IV, 1125.
- Υλλος, ὁ, Hercules ac Melites f., Macridæ insula relicta, Phæacum coloniam (Hyllenses) in mare Adriaticum duxit, a Mentoribus interfectus est, IV, 537-551.
- Υπερβόρειοι, οί, populus, ad quem Apollo proficisci solebat, II, 675; IV, 614.
- Υπερῆσιος, ὁ, Hyperasius, Pellæ f., pater Asterii et Amphionis, I, 176.
- Υπίος, ὁ, fluvius, ad quem usque Bebrycæ fines suos protulerunt, II, 795.
- Υψιπέλεια, ἡς, I, 621, 637, 654, 675, 848; IV, 423, 426. Vid. Ὑψιπέλη.
- Υψιπέλη et Ὑψιπέλεια, ἡς, Thoantis, regis Lemniorum, filia, patrem ex universa virorum Lemniorum cæde servavit, I, 621; Argonautarum præcone accepto, 650, Lemniadum concione convocata, 654, sententiam fert, ut hospites muneribus donati ab urbe prohibeantur, 657-666; Polyxus tamen nutricis sententia consensu omnium accepta Iphinoam mittit, quæ Argonautas in urbem invitet, 699 sqq. 713; 718; Jasoni in ædibus suis excepto, 786 sqq., res Lemniæ exponit eumque rogat, ut cum suis in insula habitet imperiumque suscipiat, 793-834. 836; 873; lacrimabunda Jasoni vale-

dicit, 886-898. 897; 900; Jasoni atrum pallium, a Thoante patre sibi legatum (IV, 426), dono dederat, quod ille induit Hecataë sacrificans, III, 1206; id Absyrto datur a Jasone inter alia dona hospitalia, IV, 423.

Φ.

- Φαέθουσα, ἡ, Solis filia minima natu, patris pecudes in Sicilia pascit, IV, 971.
- Φαέθων, ὄντος, ὁ, 1) ita Absyrus, Ætææ f., a Colchis cognominabatur, III, 245, 1236. 2) Solis f., fulmine percussus et ambustus de patris curru in Eridanum cecidit, IV, 597 sqq.; 623.
- Φαίηκες, ὠν, οἱ, Phæaces, IV, 539, 544; quorum coloniā Hyllus e Macride insula in Adriaticum mare duxit, 554. 822; in Drepane insula, 991; ab Urano originem ducebant, 992; horum in sacro antro Macris, Aristæi filia, habitabat, ipsorumque fortunam amplificabat, 1139; ad concionem conveniunt, ubi Alcinoüs rex iudicium de Medea laturus erat, 1181; inter eos recepti Colchi diu habitabant, 1211.
- Φαιηκίς, ἰδος, adj. fem., νῆσος, Phæacia (Phæacium) insula, IV, 769; ἄνωγαι Φαιηκίδες, ancillæ Phæaciæ, 1222, 1722.
- Φάληρος, ὁ, Atheniensis, Alconis unicus f., Argonauta, I, 96.
- Φάσις, ἰδος, ὁ, Phasis amnis, ex Amarantis montibus Circæoque campo ad Pontum defertur, II, 401. 506; 1261; 1278; III, 57; 1220; cum Lyco fluvio conjunctus in Pontum effluit, IV, 134 sq.
- Φεραὶ, αἱ, Pheræ, Thessaliæ urbs, sub Admeto rege, I, 49.
- Φερσεφόνη, ἡ, Proserpina, Stheneli animam e tumulo surgentem Argonautis apparere permisit, II, 916 sqq.
- Φθιάς, ἄδος, adj. fem., Phthias, Εὐπολείμεια, I, 55.
- Φθίη, ης, ἡ, Phthia, Phthiotidis urbs, ubi Peleus habitabat, I, 94; ubi Athamantius campus, II, 514; qua relicta Aristæus in Ceum insulam abiit, 520.
- Φιλυρίδης, ὁ, Philyræ f., Chiron, I, 554.
- Φιλυρες, ὠν, οἱ, Ponti populus, Macronibus vicinus, II, 393.
- Φιλύρη, ἡ, Oceanitis, e Saturno mater Chironis, II, 1232, 1239.
- Φιλυρηῆς νῆσος, ἡ, in qua Saturnus cum Philyre concubuit, ad quam Argonautæ venerunt, relicta Martis insula, II, 1231.
- Φινεύς, ἦος, ὁ, Phineus vates, Agenoris f., in opposito Bithyniæ littore (in Thynia insula) habitabat, a Jove propter abusum vaticinandi artis cæcitate ac victus privatione per Harpyias punitus, II, 178 sqq.; Argonautaurum adventu cognito, 194 sqq., eos rogat, ut sibi ex oraculi voce opitulerent, oraculumque ipsum exponit, 209-236-239; olim Thracum rex fuerat, Cleopatrarque maritus, 238, 239; deos Boreadis Harpyias persecuentibus non iratos jurat, 256-261. 272; 294; fugatis per Boreadas Harpyiis epulatur cum Argonautis, 305; navigationis usque in Pontum rationem exponit, 311-407; Jasoni de reditu interroganti non nisi paucis verbis significat, quid futurum sit, 420 sqq. 436. 438; Paræbii fata patrisque ejus Argonautis narrat, 468-489; Jasonem Boreadasque Apollini sacra facere jubet, 492. 530; 618; 647; 769; 1051; 1090; 1135; hunc Veneris ope Argonautis reditum fore prædicere Mopsus meminit, III, 549 sqq., 555, 943; oraculorum ejus, qui alia via redeundum esse cecinerat, heroes meminerunt, IV, 254.
- Φλεγραιός, adj. Φλεγραῖν διγύτης, Phlegræum prelium, (i. e. Gigantum cum Diis certamen), III, 234; Φλεγραιός

Μίμας, Mimas Gigas, 1227.

- Φλιάς, ὁ, Bacchi f., Argonauta, qui Aræthyreæ habitabat, I, 115.
- Φλιουντίς, ἰδος, adj. fem., Phliasia; αἶα, Phlius, unde Neptunus Cercyram abripuit, IV, 568.
- Φλόγιος, ὁ, 1) unus Bothonum, ab altero Tyndaridarum occisus in prælio, I, 1045. 2) unus e filiis Deimachi, qui in Assyria habitabant, II, 956.
- Φοῖβος, ὁ, Apollo, I, 1, 301, 336, 353, 759; II, 216, 506, 702, 713, 847; IV, 529, 1490 (Λουκῶρειος), 1493, 1550, 1702, 1717, 1718. Vid. Ἀπόλλων.
- Φόρκος, ὁ, Scyllæ pater ex Hecate, IV, 828.
- Φόρκυς, υος, υν, ὁ, Phorcus, IV, 1598.
- Φορῖξος, ὁ, I, 256, 291; representatus in pallio, quod Minerva Jasoni dederat, 763; ejus filii, naufragio facto, ad Arietiadem insulam delati sunt, II, 1093 sqq., 1107, 1119; e Græcia in Colchidem aureo ariete vectus, 1140, 1143; arietem dein Jovi immolavit, 1146 (conf. infra); Chalciopen, Ætææ filiam, uxorem duxit, 1149; senex in Ætææ ædibus mortuus est, 1151. 1194; III, 178; ab Ætæe olim hospitaliter exceptus, 190. 196; 304; 330; Athamantis f., Æoli nepos, 361. 374; 584; ejus filius, nepotibus suis, Æetes summum supplicium indicit, 595. IV, 22; 71; 81; Mercurii jussu Jovi Phyxio aram erexit in Colchidis littore, ubi appulerat, arietemque immolavit aureum, IV, 119 sqq. 441; 736.
- Φρόντις, ὁ, filius Phrixi, II, 1155, minimus natu, quem Medea evocavit, ubi ad navem Argonautaurum nocte venit, IV, 72; is respondit, 76, et cum Argo fratre e nave exsiluit, puellam supplicem recepturus, 80.
- Φρύγες, οἱ, quomodo Cybelen colant, I, 1139; quos Hercules sub potestatem Mariandynorum redegit, II, 787.
- Φρυγία, ἡ, Phrygia, patria Cybeles, I, 1126. 1166; item Φρυγία ἡπειρος, 937.
- Φυλάκη, ἡ, Thessaliæ oppidum, unde Iphiclus venit ad cœtum Argonautaurum, I, 45.
- Φυλακίς, ἰδος, adj. fem. Phylæcia, Ἀλκιμήδη, I, 47.
- Φυλλίης, ἰδος, adj. fem., προχοαί Φυλληίδες, Phyllidis (Psyllidis) fluvii ostia, in vicinia Melænæ promontorii, ubi Dipsacus habitabat, II, 652.
- Φυλλήσιος, adj., ὄρος Φυλλήσιον, mons Thessaliæ, in vicinia Apidani fluvii situs, I, 37.
- Φύξιος, ὁ (Fugalis), epitheton Jovis, adjutoris exulum, II, 1147; IV, 119; vid. Ζεύς.
- Φωκῆς, οἱ, Phocenses, I, 207.
- Φῶκος, ὁ, a Telamone ac Peleo fratribus suis interfectus, I, 92.

X.

- Χαδύσια, αἱ, una e tribus Amazonum gentibus, II, 1000.
- Χαλκίωπιη, ης, ἡ, Ætææ filia, soror Medææ, III, 248, filios, quos ex Phrixo habuit, domum revertentes salutat, 254 sqq. 270; III, 370; 449; 805; sororis mœrore per ancillam nunciato, in illius thalamum se confert et de luctus causa interrogat, 667 sqq. 688; ut opem ipsius filii ferat, petit, 697 sqq., neve Jasoni auxilium suum subtrahat, 718 sqq.; quibus a sorore impetratis, 727, in thalamum suum reversa filii auxilium a Medea promissum nunciat, 740. 776; 903; 1156; huic, quamquam absenti, Medea valedicit, priusquam e patria domo auferat, IV, 32.
- Χαλκιδόνιον ὄρος, τὸ, mons in vicinitate Pherarum situs, I, 50.
- Χάλυβες, οἱ, populus Ponti, Amazonibus vicinus, II, 375; apud quem Polyphemus mortuus est ac sepultus, 1322; IV, 1475; ad quem Argonautæ venerunt, relicta Amazonum terra, II, 1001; cujus mores describuntur 1002-1008.

Χάριτες, α., Gratiae, in Dia insula Baccho pallium illud confecerant, quod Hypsipyle Jasoni dono dedit, IV, 425.

Χάρυδις, ἡ, cujus per gurgitem ut salva Argonautarum navigatio sit, Juno Thetidis auxilium petit, IV, 789, 825; 923.

Χείρων, ὠνος, ὁ, Chiro Centaurus, Saturni ac Philyrae f., II, 1240, Jasoni suasit, ut Orpheum expeditionis comitem adscisceret, I, 33; ad mare degressus Argonautis proficiscentibus faustum reditum precatur, 554; a quo Aristæus educatus est, II, 510; apud quem Achilles juventutem degebat, IV, 812.

Χερσόνησος, ἡ, Chersonesus (Thracia), qua præsternavigata, Argonautæ Hellespontum intrarunt, I, 925.

Χθόνιος, adj. Χθόνια Νύμφαι, Nymphæ indigenæ (Libyæ), II, 504; vid. Νύμφη.

Χυτὸς, ὁ (sc. λιμὴν, structus portus), portus Cyzici, per

Gigantes, montium incolas, saxis obstructus, I, 990.

Ω.

Ὠγγυίος, adj., Ogygius; Ὠγγυίη Θήβη, III, 1178.

Ὠκεανίς, ἡ, Oceanitis, Oceani filia; Eurynome, I, 504; Philyra, II, 1239.

Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, I, 506; Idyia, pater ex Tethye, III, 244. 957, 1230; IV, 282, 632, 638; cujus e genere Hesperides erant, 1414.

Ὠλένιος, ὁ, Olenius, Oleni urbis incola, Lernus, I, 202.

Ὠρείδης, ὁ, Bebryx, Amyci regis minister, Talaum vulnerat in pugna, II, 110.

Ὠρείθυια, ἡ, Erechthei filia, e Borea mater Zetæ et Calais, I, 212.

Ὠρικὸς, ἡ, Epiri oppidum, IV, 1215.

Ὠρίων, ὠνος, ὁ, Orion sidus, I, 1202; III, 745.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

TA KAΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίῳν ἐπιμάρτυρα λύχρον ἐρώτων
καὶ νύχρον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τὸν οὐκ ἶδεν ἄφθοιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον, ὅπη γάμος ἔνυχος Ἡροῦς.
5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ἁμοῦ καὶ λύχρον ἀκούω,
λύχρον ἀπαγγέλλοντα διακτορήν Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην,
λύχρον, ἔρωτος ἀγαλμα, τὸν ὄφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' ἄεθλον ἀγειν ἔς δμήγυριν ἄστρον
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμακείων ὀδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτήν
15 λύχρου σθεννυμένιοι καὶ δλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἔην καὶ Ἄβυδος ἐναντίον, ἐγγυθὶ πόντου·
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἔρωσ δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἄμφοτέραις πτολίεσσι ἓνα ξυνέηκεν οἰστὸν,
ἠΐθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὔνομα δ' αὐτῶν
20 ἱμερόεις τε Λεάνδρος ἔην καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἔκαιεν, ὃ δὲ πτολίεθρον Ἄβύδου,
ἄμφοτέρων πόλιων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἴκειλοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κεῖθι περήσεις,
δίξέο μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἡρῶ
25 ἴστατο λύχρον ἔχουσα καὶ ἠγεμόνευε Λεάνδρω·
δίξέο δ' ἀρχαίης ἀλιχέα πορθμὸν Ἄβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόνον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἄλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἄβυδοῖσι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθω δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἴμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος εἰσοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναίει θαλάσση,
ἄλλη Κύπρις ἄνασσα· σοοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτε· ἀγορμένῃσι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥθους,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη βασιλείαν,
πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέσκει θυλακίς
40 μητρὶ σὺν οὐρανῇ, φλογορῆν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλ οὐδ' ὡς ἀλείπειν πυριπνεύοντας οἰστούς.
Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδήμιος ἦλθεν ἑορτῇ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἀγούσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθέρειῃ,
πανσυδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἤμαρ ἰκέσθαι,
45 ὅσσοι ναιετάεσσαν ἀλιστεφένων σφυρὰ νήσων,

MUSÆUS.

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitum tenebrosum, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Herus *enanti*.] Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Herus nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Jupiter
nocturnum post certamen *introducere* in cœtum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni exincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpuleræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Herus in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?

Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrim avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Veneris regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt femineæ;
sed semper Cytheræam placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.

Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cytherææ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

15

οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίης ἀπὸ Κύπρου
οὐδὲ γυνὴ τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτωλίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυδέντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
50 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἀστὸς Ἀθύδου,
οὐδὲ τις ἠϊθέων φιλοπάρθενος· ἥ γὰρ ἐκεῖνοι,
αἰὲν ἑμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ τὸσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσσον ἄγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικῶν.
55 Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχρητο παρθένος Ἡρώ
μαρμαρουγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρθεος ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσето κύκλα παρειῆς,
ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχρουν ἢ τάχα φαίης,
60 Ἡρούς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι·
χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθθαίνετο· νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλὰ δ' ἐκ μελέων Χάριτες βέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεις Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δὲ τις Ἡρούς
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν Χάριτεςσι τεθήλει.
Ἀτρεκέως ἰέρειαν ἐπάξιον εὖρατο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νήη διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἠϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, ὃς οὐ μενάεινεν ἔχειν ἡμοδέμιον Ἡρώ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἀλάτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὄμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἠϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέθνη, Λακεδαιμόνος ἔδρακον ἄστου,
75 ἦχι μόνον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων·
τοίην δ' οὐποτ' ὄπωπα νήην κεδνὴν θ' ἀπαλήν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων.
Παπταίνων ἐμογόησα, κόρον δ' οὐχ εὖρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνην λεχέων ἐπιθήμενος Ἡρούς·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρεην παρακοίτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἡρώ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τετὴν ἰέρειαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυθήρεια, νήην παρακοίτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἠϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήγατο κάλλει κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λεῖανδρε, σὺ δ' ὡς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐχ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμείς ἀδόκητον ὄιστοῖς
οὐχ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡρούς.
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτίσιν ἀέζετο πυρρὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνιχίτου πυρὸς ὄρμη.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἄμωμότητο γυναικὸς
δξύτερον μερόπεσσι πέλει περόντος ὄιστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὀδὸς ἐστὶν· ἀπ' ὀφθαλμοῦ βολάνων
95 ἔλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.
Εἶλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἄλῶναι·
θάμβος δ' εἶδος ἄριστον, ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Hæmonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Citherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ;
non Phrygiæ incola , non vicinæ civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia ,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum .
Verum deæ per ædem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-geas exoriens luna .
Summi autem nivæ rubebant circuli genæ ,
ut rosa e calicibus bicolor : profecto diceres ,
Herus in membris rosarum pratium apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosæ candida-indutæ-tunica sub talis splendebant
puellæ,] multæ autem ex membris Gratiaæ fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pululabat .
Profecto sacerdotem dignam nacta-erāt Cypria .
Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriæ sacerdos nova apparebat Cypria .
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero .
Illa igitur , bene-fundatam quacunq; per ædem vagabatur ,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum .
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum:] Vel Spartam accessi, Lacedæmonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse auidimus pulcritudinum:
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum .
Intuendo defessus-sum, satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero .
Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi , Cytherea , puellam uxorem præbeas .
Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est : aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellæ .
Gravia-patiens Leander , tu autem , ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis ,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus .
Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu .
Pulcritudo enim celebris emendatæ mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in præcordia viri descendit .
Cepit autem ipsum tunc stupor , impudentia , tremor , pudor :
tremuit quidem in-corde , pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia , amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

100 ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἴστατο κούρης.
 Λοξὰ δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπᾶς.
 νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς συνέχευε πόθον δολόντα Λεάνδρου,
 χαίρειν ἐπ' ἀγλαίησιν ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτῇ
 105 πολλάκις ἱμερόεσσαν ἐὼν ἔκρυψεν ὀπωπῆν,
 νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
 ὅττι πόθον συνέχευε καὶ οὐκ ἀπεσεισάτο κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐδίξετο λάθριον ὄρην,
 110 φρέγγος ἀνασειλασα κατήειν ἐς δῦσιν Ἥως·
 ἐκ περάτης δ' ἀνέφρανε βαθύσκιος Ἑσπερος ἀστήρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν δμίχλην
 ἡρέμα μὲν θλίβων βροδοειδᾶ δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἡ δὲ σιωπῇ,
 οἶα τε χωρομένη, βροδῆν ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,
 θαρσαλέη παλάμη πολυδαίδαλον ἔλαε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμῆντος ἄγων ἐπὶ κεῦθα νηοῦ.
 120 Ὅκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
 οἶάπερ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃν δ' ἀνενείκατο φωνῇν,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [κεις;
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δούμορε, παρθένον ἔλ-
 ἄλλην δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπολείπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλείεινε πολυκτεάνων γενετῆρων.
 Κύπριδος οὐ σοὶ εἴοικε θεῆς ἰέρειαν ἀφάσσειν·
 - παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμύχλον ἐστὶν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπειλήσεν, εἰκοῖτα παρθενικῆσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἴστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθαμένων σημήϊα παρθενικῶν.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἠιθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον, εὐχρον αὐχένα κύσας
 τοῖον μῦθον εἶπεε πόθου βεβηλόχρον οἴστρον·
 135 Κύπρι φίλη μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 οὐ γὰρ ἐπιχρονίης ἴσην καλέω σε γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεςσι Διὸς Κρονίωνος εἴσκω·
 ὄλβιος, ὅς σ' ἐφότευσε, καὶ ὄλβιη, ἣ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἣ σ' ἐλόγυσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτῶν
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ ἢ δ' οἴκτερον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὡς ἰέρεια μετέμειο Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαινῆς·
 παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις αἰνεται. Ἦν δ' ἐθελήσῃς
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρέοντα καὶ ὄργια πιστὰ δαΐναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλείεις Κυθέρειαν,
 θελξινῶν ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε καί, ἣν ἐθέλῃς, παρακλίτην,
 τὸν σοὶ Ἑρως ἤγρευσεν εἰς βελέεσσι νιχίσας.
 150 Ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα ἠοδὸς χρυσόβραπις Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
 Σοὶ δὲ με Κύπρις ἐπέμπε, καὶ οὐ σφόδρ' ἤγαγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένος οὐ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gavisæ est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sæpe gratam suam occuluit faciem,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.

Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amata sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talemque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:

Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
 his?] alia ito via, meamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo-pacto licet pervenire.

Talia quidem minata-est, convenientia virginibus.
 Feminearum autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur feminae,
 venerearum consuetudinum nuntia sunt minæ.
 Virginis autem odoratum pulcri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
 venter, qui te enixus-est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet ministrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et cerimonias veras scire,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus-est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mer-
 curius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

ἢ ποτε Μελανίωνος ἔρασσαμένου φύγεν εὐνήν,
 155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
 Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὄς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἔρωτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὄπωπῃν,
 αἰδοῖ ἐρυθριώσασα ὑποκλέπτουσα παρειήν,
 καὶ χθονὸς ἕξεν ἄκρον ὑπ' ἔχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλαίχας ἀμφ' ὤμοισιν ἐδὸν συνέεργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσις ἔστι σιωπῆ
 Ἥδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρώ,
 κάλλει δ' ἡμερόεντος ἀνεπτόητο Λεάνδρου.
 Ὄφρα μὲν οὖν ποτὶ γαίαν ἔχεν νεύουσαν ὄπωπῃν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λεἰάνδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
 οὐ κάμεν εισορόων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 Ὄψὲ δὲ Λεἰάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν
 αἰδοῦς ἕγγον ἔρευθος ἀποσπάζουσα προσώπου·
 Ξεῖνε, τοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
 175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 οἶ μοι! τίς σε ἔκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαίαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγασ'· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ξείνος ἐὼν καὶ ἄπιστος, ἐμῇ φιλότῃ μίγειρς;
 Ἄμφαδὸν οὐ δύναμεσθα γάμοις δόισισι πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν ἦν δ' ἐβελήσης
 ὡς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
 οὐ δύνασαι σκοπέεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον ὅπερ τελείη τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
 185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψης, τεδὸν οὖνομα καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
 Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ᾧ ἔνι ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνη
 Σηστιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
 190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλήσι τοκῆων.
 Οὐδέ μοι ἐγγυὸς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι
 ἠϊθέων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνά νύκτα καὶ Ἡῶ
 ἕξ ἄλδος ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἠχῆ.
 Ὄς φαμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρειήν,
 195 ἔμπανιν αἰδομένη, σφετέρους δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
 Λεἰάνδρος δὲ πόθου βεβωλημένος ὀξεί κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρωος βελέεσσι δαμάσσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσειται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἔστι βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Ὄψὲ δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
 Παρθένε, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω,
 εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσειται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέην μετανεύμενος εὐνήν,
 οὐ βρόμιον ἠχῆεντα περιπτῶσοιμι θαλάσσης.
 Ἄλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
 virginitatem curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
 animum amorem-parientibus seducens (in) verbis.
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam,
 et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
 sæpe circa humeros suam contraxit vestem.

Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
 persuasæ ad lectum promissio est silentium.

Jam et suavamarum susceperat stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescibat Leandri.

Quando igitur in terram habebat inclinatam oculos,
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
 Tandem autem Leandro suavem emisit vocem Hero
 verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie:

Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.

Quis te fallentium verborum docuit vias?

hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?

Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori miscearis?

Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
 ut hospes vagabundus mea in patria manere,
 non potes obtectam celare Venerem.

Lingua enim hominum amans-conviviorum: in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.

Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.

Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum Hero.

Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola

Sestiensem ante urbem super profundas-undas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.

Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata roseam sub veste celabat genam

rursus pudefacta, suaque increpabat verba.

Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.

Virum enim varius-consiliis Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulneri medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.

Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.

Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.

Non tremo gravem undam tuam adiens cubile,

non fremitum sonantem exhorresco maris.

Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήξομαι Ἑλλησποντον ἀγάρβροον· οὐχ ἕκαθεν γὰρ
 ἀντία σείο πόλης ἔχω πολυέθρον Ἀβύδου.
 210 Μοῦνον ἐμοί τινα λύχνον ἀπ' ἠλιβάτου σέο πύργου
 ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὄφρα νοήσας
 ἔσσομαι δλικὰς Ἑρωτος ἔχων σθέν ἄστέρα λύχνον.
 Καί μιν σπιπτεῦων δύντ' ὄψομαι οὔτε Βωώτην,
 οὐ θρασὺν Ὠρίωνα καὶ ἀβροχον δλικὸν Ἀμάξης·
 215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἱκοίμην.
 Ἄλλὰ, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἀήτας,
 μή μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω,
 λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο φασσφόρον ἡγεμονῆα.
 Εἰ ἐτέδον δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὖνομα καὶ σὺ δαΐηαι,
 220 οὖνομά μοι Λεῖανδρος, εὔστεφάνου πόσις Ἥρωϊς.
 Ὡς οἱ μὲν κρυφίσι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
 καὶ νυχτὴν φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων
 λύχνο μαρτυρήσιν ἐπιστώσαντο φυλάξειν,
 ἢ μὲν φῶς πανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
 225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
 ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκη,
 ἢ μὲν ἐδὸν ποτὶ πύργον, ὁ δ', ὄφρναίην ἀνὰ νύκτα
 μήτι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
 πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
 230 Παννυχίων δ' ὄρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
 πολλακίς ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
 Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὀμίχλη
 ἀνδράσιν ὕπνον ἀγούσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
 ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
 235 ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένην ὑμεναίων
 μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεῦν,
 εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκοπὸν ἀγγελιώτην.
 Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην
 Ἥρῳ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνο,
 240 θυμὸν Ἑρῶς ἔφλεξεν ἐπείγουμένοιο Λεάνδρου·
 λύχνο καιομένῳ συνεκαίετο· πᾶρ δὲ θαλάσση
 μαινομένων ῥοθίων πολυηχέα βρόμβον ἀκούων
 ἔτρεψε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος ἀείρας
 τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις [σης
 245 Δεινὸς Ἑρῶς, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσ-
 ἔστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἑρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμουχον πῦρ.
 Λάξο πῦρ, κραδίη, μὴ δείδιθι νήχυτον ὕδωρ.
 Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
 ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσσης
 250 καὶ κρατεῖ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνῶν;
 Ὡς εἰπὼν μελέων ἑρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
 ἀμφοτέραις παλάμησιν, εἴῃ δ' ἔσφιγξε καρῆνῳ,
 ἠϊόνος δ' ἐξώρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσση.
 Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν αἰεὶ κενταναντία λύχνο,
 255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυς.
 Ἥρῳ δ', ἠλιβάτοιο φασσφόρος ὑψόθι πύργου,
 λευγαλέης ἀύρησιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
 φάρει πολλακί λύχνον ἐπέσκαπεν, εἰσόκε Σηστοῦ
 πολλα καμῶν Λεῖανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῆν.
 260 Καί μιν ἐδὸν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυραίων
 νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύζασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri e regione ostende per tenebras, ut illum intuens sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.

Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten, non asperum Orionem et non-immadescentem tractum Plaustri :] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.

Sed, cara, cave graviter-flantes ventos, ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam, lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.

Si vere autem vis meum nomen et tu scire, nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri, et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum

lychni testimoniiis pacti-sunt servare illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum

a-se inviti separati-sunt necessitate, ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam per noctem.] ne-quid erraret, capiens signa turris

natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi. Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desiderantes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-orantes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo

viris somnum afferens, at non ardenti Leandro; sed is multifremi apud littora maris

nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum, signum lychni lugubris observans

lecticæ clandestini procul-speculantem nuntium. Ut vero vidit nigrae luminis-expertem noctis caliginem

Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno animum Amor ussit festinantis Leandri ;

lychno ardente una-ardebat : ad mare autem insanarum undarum multisonum fremitum audiens

tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare implacabile : sed maris est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.

Assume ignem, cor, ne time effusam aquam. Ades mihi ad amorem ; cur fluctus curas ?

ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari, et dominetur ponto et nostris doloribus ?

Sic fatus membris amabilibus exiit vestem ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,

littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare. Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum

ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri, perniciosis auris undecunque spirabat ventus,

veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti multum fatigatus Leander venit ad portuosum littus.

Et ipsum suam ad turrim deduxit ; ante fores vero sponsum anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμοις βραθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχούς ἐπι παρθενεῶνος,
 καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίω
 215 εὐόδημῳ, ῥοδέω, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐν λέκτροις
 νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήγορας ἴαχε μύθους·
 Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας ἄλις νύ τοι ἄλυμυρόν ὕδωρ
 270 ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγούποιο θαλάσσης·
 δεῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἐμοῖς παρακάθεο κόλποις.
 Ὡς ἡ μὲν τάδ' ἔειπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
 καὶ θεσμῶν ἐπέθεσαν ἀριστονόου Κυθερείης.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀγόρευτος ἔην λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
 275 οὔ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰοδός· [μῶνον
 οὐδαῖδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 οὐδὲ πολυχάρθμῳ τις ἐπεσκήρτησε χορείῃ,
 οὐχ ὑμεναῖον αἶσει πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγῇ παστὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμίγλην,
 καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὑμεναίων.
 Νῦξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' Ἥώς
 νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐν λέκτροις·
 νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
 285 ἐννυχίων ἀχόρητος ἔτι πνεῖλον ὑμεναίων.
 (285) Ἡρῶ δ' ἔλκεσίπεπλος, εὐὸς λήθουσα τοκῆας,
 παρθένος ἡματίη· νυχίη γυνή. Ἀμφοτέροι δὲ
 πολλάκις ἤρῃσαντο κατελθόμεν ἐς δύσιν Ἡώ.
 Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
 290 κρυπταδίη τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείη.
 (290) Ἄλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
 ἀλλ' ὅτε παχυνήεντος ἐπήλυθε χεῖματος ὦρη
 φρικαεῆας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
 295 βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμειλιά θ' ὑγρά θαλάσσης
 (295) χειμερίου πνεῖοντες αἰετὸν στυφέλιζον αἴηται,
 λαίλαπι μαστίζοντες ὄλην ἄλα τυπτομένης δὲ
 ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθάδι χέρσῳ
 χειμερίην καὶ ἀπιστον ἀλυσκάζων ἄλα ναύτης.
 300 Ἄλλ' οὐ χειμερίας σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 (300) καρτερήθυμε Λεάνδρε· διακτορή δέ σε πύργου,
 ἠθάδα σημαίνουσα φασφορίην ὑμεναίων,
 μαινομένης ὠτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 νηλεῖς καὶ ἀπιστος, ὄφελλε δὲ δύσμορος Ἡρῶ
 305 χεῖματος ἱσταμένοιο μῆνιν ἀπάνευθε Λεάνδρου
 (305) μῆκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἄλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βίησατο· θελγομένη δὲ
 Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἐρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὔτε μάλιστα βαρυπνεῖοντες αἴηται,
 310 χειμερίας πνοῖῃσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 (310) ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ βρηγμῖνι θαλάσσης.
 Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμονος ἐπιδίδι νόμφης
 δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νύτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύγγυτο δ' ὕδωρ·
 315 αἰθέρι· μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἠχὴ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
 duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
 et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
 bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.

Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
 sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus-est sponsus alius,
 sponse, multa tulisti: satis nunc tibi salsæ aquæ
 odorisque piscosi graviter-frementis maris:
 agedum, tuos sudores meo depono in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta-est; ille vero statim solvit
 zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.

Erant nuptiæ, sed sine-choreis; erat lectus, sed sine-hymnis;]
 non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta; non
 tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum; neque
 peragili quisquam saltavit chorea, non hymenæum cantavit
 pater et veneranda mater; sed lectum sternens per-
 ficientibus-nuptias in horis Silentium thalamum
 construxit, sponsamque-ornavit Caligo,] et nuptiæ erant
 absque cantatis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
 Aurora]sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis:
 natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi nocturnus
 insatiatus adhuc spirans hymenæis: Hero autem longa-
 induta-veste, suos latens parentes virgo interdiu, noctu
 erat mulier: utrique autem sæpe optarunt, ut descenderet
 ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
 occulta delectabantur inter-se Venere.

Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu invicem fruebantur
 multivagis nuptiis.

Sed quando pruinosæ venit hiemis hora horrendas
 commovens multarum-vortiginum procellas, profunditates
 instabiles fundamentaque madida maris hiemales
 spirantes semper quassabant venti turbine verberantes
 totum mare: vapulante autem eo jam navem nigram
 subduxit utramque in terram hiemale et perfidum
 vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coercebat maris, magnanime
 Leander: nuntius vero te turris, consuetam monstrans
 lucem nuptiarum, furentis impulit securum maris,
 crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
 hieme instante manere sine Leandro non-amplius
 accendens brevis-temporis stellam lecti. Sed amor et
 fatum cogebat; allecta autem amore Parcarum ostendebat,
 non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti, hiemalibus
 flatibus jaculantes venti, cunctum irruunt in litus maris.

Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ valde-sonanti
 ferebatur maris in dorso.

Jam ab-unda unda solvebatur, accumulabatur vero aqua;
 ætheri miscabatur pontus; concitabatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρω δ' ἀντέπνεεν Εὐρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλης ἀφέηκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἀλίαςτος ἐρισμαράγιοι θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαίην Ἀφροδίτην,
(320) πολλάκι δ' αὐτὸν ἀνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἄθθιδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἔρωσ δ' οὐκ ἤρκεσε Μοίρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὄρμηϊ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δέ οἱ ἄκλασεν ὄρμηϊ,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαίμῳ,
καὶ ποτὸν ἀχρήσιτον ἀμαιμακέτου πῖεν ἀλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπίστον ἀπέσθεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις.
Ἥλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἶδε νυμφίον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἴπω εἰσαθρήσειεν ἀλώμενον δν παρακοίτην,
(335) λύχνου σβεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὄτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαίδαλέον βήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
φοιζήδον προκάρηνος ἀπ' ἡλιβάτου πέσε πύργου.
340 Κὰδ δ' Ἡρῶ τέθνηκεν ἐπ' ὄλλυμένῳ παρακοίτη,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πιμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum: Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus in gurgitibus
sæpe quidem precabatur marinam Venerem,
sæpe autem ipsum regem Neptunum maris;
Aththis non Boream immemorem reliquit nymphæ:
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquæ fluebat in-guttur,
et potum nequam impetuousi potavit salsi-maris:
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem, eo adhuc morante, vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosus curis.
Venit autem Aurora, et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum,
lychno exstincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum,
artificiosam dirumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periiit super mortuo marito,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima pernicie.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

- Ἀβυδος, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀβυδόθι); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
- Ἄδωνις, ἰδος, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
- Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
- Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.
- Αἰμονίη, ἡ, Hæmonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
- Ἄμαξα, ἡς, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
- Ἄρκαδιη, ἡς, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
- Ἀταλάντη, ἡς, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Veneri irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
- Ἄρθις, ἰδος, ἡ, adj. fem., Athhis, Attica; νύμφη, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.
- Ἄφροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat transiens Hellespontum procellis agitatum, 319.

B.

- Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyia admonitus, 321.
- Βοώτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

- Ἐλλησποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.
- Ἐρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
- Ἐρως, ὠτος, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ infixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; oi Ἐρωτες, Amores, 307.
- Ἐσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
- Εὖρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

- Ζεὺς, Διὸς, ὁ, Juppiter, 8, 137.
- Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
- Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

- Ἡρακλῆς, ἦος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ἡς, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymenais invocabant, 275.

Ἡριγένεια, ἡς, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἡρῶ, οὖς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et castitate, 30 sqq.; ejus venustas fufus describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte proficitur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiat, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἡὼς, οὖς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη νύμφη, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Hercules duxit, 151.

K.

- Κρονίων, ὠνος, ὁ, Saturni filius, Juppiter, 137.
- Κυβέρεια, ἡς, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀφροδίτη.
- Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
- Κυπρίδιος, adj., Veneris; Κυπριδίη ἑορτή, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπριδίοι ὄραροι, consuetudo Veneris, 132.
- Κύπρις, ἰδος, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀφροδίτη.
- Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

- Λακεδαίμων, ὠνος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.
- Λεάνδρος et Λεϊάνδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

ctesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydum revertitur nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turrim Herus, 309-312-319-330.

Λείανδρος, δ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vid. Λεάνδρος.

Δίβανος, δ, Syriae mons, cujus accolæ Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μειλανίων, ωνος, δ, Milano, Atalantæ maritus primum repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, αῶν, αἰ, Parcae, 307, 322.

N.

Νότος, δ, Notus ventus, 316.

Νύξ, ντος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλύμπος, δ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀμίχλη, ἡ, Caligo, Nox, 280.

Π.

Ποσειδάων, ωνος, δ, Neptunus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatibus agitatum preces mittit, 320.

Σ.

Σηστιάς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρώ, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcerrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiæ incolæ frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

Χ.

Χάριτες, αἰ, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ωνος, δ, Orion stella, 214.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ

ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

COLUTHI

RAPTUS HELENÆ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ

ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

Νύμφαι Τρωιάδες, ποταμοῦ Ξάνθοιο γενέθλη,
 αἱ πλοκάμων κρήδεμνα καὶ ἱερὰ παίγνια χειρῶν
 πολλάκι πατρώησιν ἐπὶ ψαμάθοισι λιποῦσαι
 ἐς χορὸν Ἰδαίησιν ἐπεντύεσθε χορεΐαις,
 5 δεῦτε, θεμιστοπόλοιο νοήματα μηλοβοτῆρος
 εἵπατέ μοι, κελάδοντος ἀπορνύμενος ποταμοῖο
 ἐξ ὀρέων πόθεν ἦλθεν ἀθήεα πόντον ἑλαύνων,
 ἀγνώστων ἀλὸς ἔργα· τί δὲ χρέος ἐπλετο νηῶν
 ἀρχεκάκων, ἵνα πόντον ὁμοῦ καὶ γαίαν ὀρίνη
 10 βουκόλος· ὠγυγίη δὲ τίς ἐπλετο νείκος ἀρχῆ,
 ὄφρα καὶ ἀθανάτοισι θεμιστεύσωσι νομῆες·
 τίς δὲ δικαστολίη· πόθεν ἔκλυεν οὖνομα νόμφης
 Ἀργεΐης· αὐταὶ γὰρ ἐθήησασθε μολοῦσαι
 Ἰδαίης τρικάρηνον ὑπὸ πρηῶνα Φαλάκρης
 15 καὶ Πάριν οιοπόλοισιν ἐφεδρίωντα βοῶκοις
 καὶ Χαρίτων βασιλειαν ἀγαλλομένην Ἀφροδίτην.
 Ὄς ὁ μὲν ὑψιλόφοισιν ἐν οὐρεσιν Αἰμονιῶν,
 συμφιδίω Πηλῆος ἀειδομένων ἕμεναίων,
 Ζηῆος ἐφημοσύνησιν ἐμνοχῶει Γανυμήδης·
 20 πᾶσα δὲ κυδαίνουσα θεῶν ἐσπευδε γενέθλη
 αὐτοκασιγνήτην λευκώλενον Ἀμφιτρίτης.
 Ζεὺς μὲν ἀπ' Οὐλύμπιοι, Ποσειδάων δὲ θαλάσσης,
 ἔκ δὲ Μελισσήεντος ἀπ' εὐδόμου Ἑλικωνός
 Μουσάων λιγύφωνον ἄγων χορὸν ἦλθεν Ἀπόλλων·
 [39]²⁵ χρυσείοις δ' ἐκάτερθε τινασσόμενος πλοκάμοισι
 [40] βότρυς ἀκερσεκάμης Ζεφύρω στυφελίζετο χαίτης·
 [25] τὸν δὲ μεθ' ὠμάρτησε κασιγνήτη Διὸς Ἥρη·
 οὐδ' αὐτὴ βασίλεια καὶ ἀρμονίης Ἀφροδίτη
 ἐρχομένη δῆθυεν ἐς ἄλσεα Κενταύριοι·
 30 καὶ στέφος ἀσκήσασα γαμήλιον ἤλυθε Πειθῶ,
 τοξεντῆρος Ἐρωτος ἐλαφρίζουσα φαρέτρην·
 [30] καὶ βριαρὴν τριφάλειαν ἀπὸ κροτάφοιο μεθεῖσα
 ἐς γάμον ὠμάρτησε γάμων ἀδίδακτος Ἀθήνη·
 οὐδὲ κασιγνήτη Λητωϊᾶς Ἀπόλλωνος
 35 Ἀρτεμις ἠτίμησε, καὶ ἀγροτέρη περ ἐοῦσα·
 οἷος δ' οὐ κυνέην, οὐ δῆϊον ἔγχος αἰέρων
 [35] ἐς δόμον Ἠφαίστοιο σιδήρεος ἔρχεται Ἄρης,
 τοῖος ἄτερ θώρηκος, ἄτερ θηκτοῖο σιδήρου
 μειδιῶν ἐχόρευεν· Ἐριν δ' ἀγέραστον ἐάσας
 40 οὐ Χείρων ἀλέγιζε καὶ οὐκ ἐμπάζετο Πηλεΐς.
 Ἥ δ', ἄτε βησσήεντος ἀποπλαγχθεῖσα νομοῖο
 πόρτης ἐρημαίησιν ἐνὶ ζυλόχοισιν ἀλᾶται,
 φοιηέντι μύωπι βοῶν ἐλατῆρι τυπεῖσα·
 τοῖα βαρυζήλοισιν Ἐρις πληγῆσι δαμείσα
 45 πλάζετο μαστεύουσα, θεῶν πῶς δαΐτας ὀρίνοι·
 πολλάκι δ' εὐλάϊγος ἀπὸ κλισμοῖο θοροῦσα
 ἴστατο καὶ παλίνορσος ἐφέζετο· χειρὶ δὲ γαίης

COLUTHI

RAPTUS HELENÆ.

Nymphæ Troades, fluvii Xanthi soboles,
 quæ capillorum vittis et sacris ludicris manuum
 sæpe patriis in ripis relictis
 ad chorum Idæis vos-confertis choreis,
 agite, jura-statuentis consilia opilionis
 dicite mihi, strepenti profectus ab-amne
 e montibus cur venerit inusuetum pontum *remis* agitans,
 ignorans maris labores; quid autem opus fuerit navibus
 auctoribus-malorum, ut pontum simul et terram commo-
 veret] bubulcus; prisca vero quæ fuerit contentionis origo,
 ut etiam immortalibus jus-dicerent pastores;
 quodnam autem judicium *fuerit*; unde audiverit nomen
 Nymphæ] Argivæ. Ipsæ enim spectavistis aggressæ,
 Idææ tricipiti sub vertice Phalacræ,
 et Paridem pastoralibus insidentem sedibus,
 et Gratiarum reginam superbientem Venerem.
 Sic igitur excelsis in montibus Hæmoniorum,
 sponsales Pelei dum-canuntur hymenæi
 Jovis jussu vinum-fudit Ganymedes.
 Omne autem condecorare deorum properabat genus
 sororem candidis-ulis Amphitrites.
 Juppiter quidem de Olympo, Neptunus autem e mari,
 e Melisseente vero de fragrantè Helicone
 Musarum argutum ducens chorum venit Apollo;
 aureis autem utrimque agitatus cincinnis
 capillus intonsus Zephyro concutiebatur comæ:
 eum autem comitata-est soror Jovis, Juno
 neque ipsa regina etiam conjugii, Venus,
 venire cunctata-est ad nemora Centauri:
 et corona ornata nuptiali venit Suada,
 sagittarii Cupidinis gerens pharetram:
 et valida galea de capite deposita
 ad nuptias secuta-est nuptiarum indocta Minerva:
 neque soror Latonia Apollinis,
 Diana, *venire* dedignata-est, etiamsi venatrix esset:
 qualis autem non galeam, non hostilem hastam gerens
 ad ædes Vulcani ferreus venit Mars,
 talis absque lorica, absque acuto ferro
 ridens saltabat. Eridem vero inhonoratam relinquens
 non Chiro curabat neque respiciebat Peleus.
 Ea autem, ut herbido aberrans pascuo
 vitula desertis in silvis vagatur
 letali tabano, boum agitatori, percussa,
 sic Eris gravis-livoris verberibus domita
 oberrabat investigans, Deorum quomodo epulas turbaret:
 sæpe autem lapidea de sede prosiliens
 stabat et retroacta insidebat; manu vero terræ

οὐδας ἀχαμπτον ἄραξε, καὶ οὐκ ἐφράσσατο πέ-
 ἤθελεν ὄφραϊν γυάλων κληϊδας ἀνεῖσα, [τρην·
 50 ἐκ χθονίων Τιτῆνας ἀναστήσασα βερέθρων,
 οὐρανὸν ὑψιμέδοντος αἰσιῶσαι Διὸς ἔδρην·
 ἤθελε δ' ἠχρήετα πυρὸς πρησιτῆρα τινάσσειν·
 Ἡφαίστω δ' ὑπόεικεν, αἰμαμακέτη περ εἰούσα,
 καὶ πυρὸς ἀσθέστοιο καὶ ἰθυνηρι σιδήρου·
 55 καὶ σακέων βαρύδουπον ἐμήσατο κόμπων ἀράτ-
 (55) εἶ ποτε δειμαίνοντες ἀναθρώσκιοεν ἰωήν· [σειν,
 ἀλλὰ καὶ ὄπλοτερης δολίης ἀνεχάσσατο βουλής
 Ἄρεα δειμαίνουσα, σιδήρεον ἀσιπιδιώτην.
 Ἥδη δ' Ἐσπερίδων χρυσεύων ἐμνήσατο μῆλων·
 60 ἔνθεν ἔριν πολέμοιο προάγγελον, ἔρνος ἰδοῦσα
 (60) μῆλου, ἀριζήλων τ' ἐφράσσατο δῆνεα μόχλων·
 χειρὶ δὲ δινήσασα μῦθον πρωτόσπορον ἀρχὴν
 ἐς θαλίην ἐβρίψε· χορὸν δ' ὄρινε θεάων.
 Ἥρη μὲν παράκοιτις ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῆ,
 65 ἴστατο θαμβήσασα καὶ ἤθελε ληϊζεσθαι·
 (65) πασάων δ' ἄτε Κύπρις ἀρειοτέρη γεγαυῖα,
 μῆλον ἔχειν ἐπόθησεν, ὅτι κτέρας ἐστὶν Ἐρώτων·
 68 Ἥρη δ' οὐ μεθέηκε καὶ οὐκ ὑπόεικεν Ἀθήνη·
 Ζεὺς δὲ θεάων νεῖκος ἰδὼν, ὃν παῖδα καλέσσας
 τοῖον ὑποδρήσσαντα προσένειπεν Ἐρμῶνα·
 70 Ἐἴ τινὰ που Ξάνθοιο παρ' Ἰαίοιο βεέθροισ
 (70) παῖδα Πάριον Πριάμοιο, τίν' ἀγλαὸν ἠβητήρα,
 Τροίης βουκολέοντα κατ' οὖρεα, τέκνον, ἀκούεις,
 κείνω μῆλον ὄραζε· διακρίνειν δὲ θεάων [πων.
 κέκλειο καὶ βλεφάρων ξυνοχὴν καὶ κύκλα προσώ-
 75 Ἡ δὲ διακρινθεῖσα φέρειν περίπτυστον ὄπωρην
 (75) κάρτος ἀρειοτέρης ἐχέτω καὶ κόσμον Ἐρώτων.
 Ὄς οὐ μὲν Ἐρμῶνιο πατὴρ ἐπέτελλε Κρονίων·
 αὐτὰρ ὁ πατρῶησιν ἐφημοσύνησιν πιθήσας
 εἰς ὁδὸν ἠγεμόνευε καὶ οὐκ ἀμέλησε θεάων.
 80 Πᾶσα δὲ λωϊτέρην καὶ ἀμείνονα δίξετο μορφῆν·
 (80) Κύπρις μὲν δολόμητις ἀναπτύσασα καλύπτρην
 καὶ περόνην θυόεντα διαστήσασα κομάων,
 χρυσῶ μὲν πλοκάμους, χρυσῶ δ' ἐστέψατο χαίτην·
 τοῖα δὲ παῖδας Ἐρωτας ἀνήυττησεν ἰδοῦσα·
 85 Ἐγγυδ' ἀγλῶν, φίλα τέκνα, περιπτύσασθε τιθήνην·
 (85) σήμερον ἀγλαῖται με διακρινέουσι προσώπων·
 δειμαίνω, τίνι μῆλον ὁ βουκόλος οὗτος ὄρασει.
 Ἥρην μὲν Χαρίτων ἱερὴν ἐνέπουσι τιθήνην,
 φασὶ δὲ κοιρανὴν μεθέπειν καὶ σιχηπτερα φυλάσσειν·
 90 καὶ πολέμων βασιλείαν ἀεὶ καλέουσιν Ἀθήνην·
 (90) μούνη Κύπρις ἀναλκίς ἐην θεός· οὐ βασιλῆων
 κοιρανὴν, οὐκ ἔγχος Ἀρήϊον, οὐ βέλος ἔλκω.
 Ἀλλὰ τί δειμαίνω περιώσιον; ἀντὶ μὲν αἰχμῆς,
 ὡς θοὸν ἔγχος ἔχουσα μελίχρονα θεσμὸν ἐρώτων,
 95 κεστὸν ἔγω· καὶ κέντρον ἄγω καὶ τόξον ἀείρω
 (95) κεστὸν, ὅθεν φιλόττος ἐμῆς βαρὺν οἴστρον ἐλοῦσαι
 πολλάκις ὠδίνοισι καὶ οὐ θνήσκουσι γυναῖκες.
 Τοῖον ἐωσπομένη βοδοδάκτυλος ἐννεπε Κῦ-
 Οἱ δ' ἄρα μητρώης ἐρατῆς αἰόντες ἐφετεμῆς [πρις.
 100 φοιτητῆρες Ἐρωτες ἐπεβρόνοντο τιθήνην.

solum immotum percussit neque animadvertit saxum ;
 volebat tenebrosorum carcerum obicibus remotis
 e subterraneis Titanes excitando voraginibus
 cælum in alto regnantis perdere Jovis sedem,
 volebat etiam sonorum ignis turbinum quassare ;
 at Vulcano cessit, quamvis invicta esset,
 et ignis inextincti et moderatori ferri :
 et scutorum gravisonum meditata est strepitum ciere,
 si forte formidantes retrocederent *Dii* fragorem ;
 sed etiam a novissimo hoc doloso discessit consilio,
 Martem formidans, ferreum scutigerum.
 Jam vero Hesperidum aureorum meminerat malorum :
 inde jurgium belli pronuncium, germine conspecto
 mali, ingentiumque excogitavit consilia contentionum :
 manu autem rotans belli primum-satam originem
 in convivium projecit, cœtum vero turbavit Dearum.
 Juno quidem conjux superbiens Jovis lecto
 stetit stupefacta et voluit abripere :
 omnibus autem Cypria utpote præstantior nata,
 malum habere cupivit, quoniam possessio est Cupidinum :
 Junoni vero non indulsit neque concessit Minerva.
 Juppiter autem Dearum litem quum vidisset, suo filio
 vocato, sic dicto-audientem allocutus est Mercurium.
 Si quendam forte Xanthi juxta Idæi fluenta
 filium Paridem Priami, quendam splendium juvenem,
 Trojæ pascentem in montibus, fili, audis,
 illi malum præbeas, dijudicare autem Dearum
 jubeas *eum* et superciliorum nexum et orbis vultuum.
 Ea autem, quæ dijudicata fuerit auferre insignem fructum,
 victoriam præstantioris habeto et decus Amorum.
 Ita quidem Mercurio pater mandavit Saturnius :
 at is patriis jussis obediens
 itineris dux erat neque negligens erat Dearum
 Quæque autem gratiorem et meliorem quæsivit formam :
 Cypria quidem dolosa, soluto velo
 et fibula odorata diducta comarum,
 auro quidem cincinnos, auroque coronavit comas ;
 sic autem filios Cupidines allocuta est intuita :
 Prope est certamen, cari filii, adeste matri ;
 hodie venustates me dijudicabunt faciei :
 vereor, cui malum bubulcus ille oblaturus sit.
 Junonem quidem Gratiarum sanctam dicunt nutricem,
 dicunt autem *eam* imperium obtinere et scepra servare ;
 et bellorum reginam semper vocant Minervam ·
 sola Cypria impotens eram dea ; non regum
 imperium, non hastam Martiam, non telum educo.
 Sed quid formido frustra ? loco quidem mucronis
 tanquam acutam hastam habens dulcia federa amorum,
 cestum habeo et spiculum agito et arcum tollo
 cestum, unde amoris mei sævum stimulum capientes
 sæpe doloribus cruciantur, at non moriuntur mulieres
 Sic sequens *Mercurium* roseis-digitis dicebat Cypria.
 Itaque maternum gratum audientes mandatum
 strenui Cupidines sequebantur nutricem.

- (106) Ἄρτι μὲν Ἰδαίην ὑπερέδραμον οὖρεος ἄκρην,
 ἔνθα λιθοκρήδεμονο ὑπὸ πρηπῶνος ἐρίπνην
 κουρίζων ἐνόμειε Πάρις πατρῷα μῆλα,
 ποιμαίνων θ' ἑκάτερθεν ἐπὶ προροῆσιν ἀναύρου
 105 νόσφι μὲν ἀγρομένων ἀγέλην πεμπάζετο ταύρων,
 νόσφι δὲ βοσκομένων διεμέτρεε πῶεα μῆλων.
- (106) Καί τις ὄρεσσαύλιο δορῆ μετόπισθε χιμαίρης
 ἔκκερμές ἤώρητο καὶ αὐτῶν ἄπτετο μηρῶν·
 ποιμενίη δ' ὑπέκειτο βοῶν ἐλάτειρα καλαῦροψ.
- 110 Τοῖος ἐπεὶ σήραγγος ἔς ἤθεα βαιῶς δδεύοι,
 ἀγροτέρων καλάμων λιγυρὴν εἰδίωκεν αἰοιδῆν.
- (110) Πολλάκι δ' οἰοπολοισιν ἐνὶ σταθμοῖσιν αἰείδων,
 καὶ ταύρων ἀμέλησε καὶ οὐκ ἐμπάζετο μῆλων.
 Ἐνθάδ' ἔχων σύριγγα καθ' ἤθεα καλὰ νομήων,
- 115 Πανὶ καὶ Ἑρμῶνιν φίλῃν ἀνεβάλλετο μολπῆν.
 Οὐ κύνες ὠρόντο καὶ οὐ μυκήσατο ταῦρος·
 μόνη δ' ἤνεμόεσσα, βοῆς ἀδίδακτος εἰούσα,
 Ἰδαίων ὄρεων ἀντίθροος ἴαχεν Ἠχώ·
 ταῦροι δὲ χλοερῆς κεκορηότες ὑψόθι ποίης,
 120 κεκλιμένοι βαρῦγουνον ἐπ' ἰσχύον εὐνάζοντο.
- Ἦς δ' μὲν ὑφορόφοιο φυτῶν ὑπένερθε καλόπτρης
 (120) τηλόθεν Ἑρμῶνα διάκτορον εἶδε λιγαίνων·
 δειμαίνων δ' ἀνόρουσε, θεῶν δ' ἀλέεινεν ὀπωπῆν·
 καὶ χορὸν εὐκελάδων δονάκων ἐπὶ φηγὸν ἐρείσας,
 125 μῆπω πολλὰ καμουῶσαν ἐὼν ἀνεκοπτεν αἰοιδῆν.
 Τοῖα δὲ δειμαίνοντα προσένεπε θέσκελος Ἑρμῆς·
- (125) Γαῦλον ἀπορβίψας καὶ πῶεα καλὰ μεθήσας
 δεῦρο θεμιστεύσας ἐπουρανίησι δικάζων·
 δεῦρο διακρίνων προφερέστερον εἶδος ὀπωπῆς,
 130 φαιδρότερη τὸδε μῆλον, ἐπήρατον ἔρνος, ὀπάσσαις.
 Τοῖον ἀνηύτησεν· ὁ δὲ ἤπιον ὄμμα ταυύσας
 (130) ἦχα διακρίνειν πειρησάτο κάλλος ἐκάστης. [ρῆν
 Δέρκετο μὲν γλαυκῶν βλεφάρων σέλας, ἔδρακε δει-
 χροσπῶ δαιδαλέην, ἐφράσσατο κόσμον ἐθειρῆς,
 135 καὶ πτέρνης μετόπισθε καὶ αὐτῶν ἴχνια ταρσῶν.
- (135) Τοῖον Ἀλεξάνδρω μυθήσατο μῦθον Ἀθήνη· [σας
 Δεῦρο, τέκος Πριάμοιο, Διὸς παράκοιτιν ἑά-
 καὶ θαλάμων βασιλείαν ἀτιμήσας Ἀφροδίτην,
 [140] ἡγορέης ἐπίκουρον ἐπαινῆσαις Ἀθήνην.
- 140 Φασί σε κοιρανέειν καὶ Τρώϊον ἄστυ φυλάσσειν·
 (140) δεῦρό σε τειρομένοισι σαόπτολιν ἀνδράσι θήσω,
 μὴ ποτέ σοι βαρῦμηνις ἐπιβρίσειεν Ἐνωῶ.
 Πείθεο, καὶ πτολέμους σε καὶ ἡγορέην σε διδάξω.
- [145] Ἦς ἡ μὲν πολύμητις ἀνηύτησεν Ἀθήνη.
- 145 Τοῖα δ' ὑποβλήθην λευκώλενος ἔνεπεν Ἥρη·
 (145) Εἴ με διακρίων προφερέστερον, ἔρνος ὀπάσσης,
 πάσης σ' ἡμετέρης Ἀσίης ἡγήτορα θήσω.
 Ἔργα μόνων ἀθερίζε· τί γὰρ πολέμων βασιλῆϊ;
 [150] κοίρανος ἰφθίμοισι καὶ ἀπτολέμοισι κελεύει·
 150 οὐκ αἰεὶ θεράποντες ἀριστεύουσιν Ἀθήνης·
 (150) ὠκύμοροι θνήσκουσιν ὑποδρηστήρης Ἐνωῦς.
 Τοῖην κοιρανίην πρωτόθρονος ὠπάσεν Ἥρη.
 Ἥ δ' ἔανὸν βαθύκολπον ἔς ἥερα, γυμνώσασα

Modo quidem Idaeum superaverant montis cacumen,
 ubi lapidibus-cincto sub rupis jugo
 adolescens pascibat Paris paternas oves,
 pascensque utrimque ad fluenta torrentis,
 seorsim quidem congregatorum armenta numerabat tau-
 rorum,] seorsim vero pascentium dividebat greges ovium.
 Et quaedam montanae pellis a-tergo caprae
 suspensa pendebat et ipsa attingebat femora
 pastorale autem aderat, boum stimulus, pedum.
 Talis dum antri in suetas-sedes lentus procedit,
 agrestium arundinum argutum prosequabatur cantilenam.
 Saepe vero ovilibus in stabulis canens
 et tauros neglexit, neque curam-gessit ovium.
 Ibi gerens fistulam secundum consuetudines pulcras pa-
 storum] Pani et Mercurio gratam offerebat cantilenam.
 Non canes ululabant neque mugiebat taurus;
 sola autem ventosa, vocis indocta quae-est,
 ab-Idaeis montibus resonans clamabat Echo;
 tauri autem viridi saturati super herba
 reclinati tardam in coxam quiescebant.

Ita ille quidem alto arborum sub tegmine
 eminus Mercurium nuntium vidit acute-canens:
 formidans vero exiit earumque fugit conspectum,
 et seriem bene-sonantium arundinum (*fistulam*) in fagum
 reclinata,] nondum longe productum suum abruptum cantum.
 Talibus vero formidantem allocutus-est divus Mercurius:
 Multro posito et gregibus pulcris relictis
 age, jura-des caelestibus *deabus* arbiter,
 age, discernens praestantiorum formam faciei
 splendidiore hocce malum, amabile germen, praebes.
 Sic locutus-est: ille vero blandum oculum intendens
 sedate dijudicare tentavit pulcritudinem uniuscujusque.
 Vidit quidem caesiorum oculorum splendorem, vidit collum
 auro artificiose-ornatum, animadvertit decus comae
 et calcanei a-tergo et ipsarum vestigia plantarum.

Tale Alexandro dixit verbum Minerva:

Age, fili Priami, Jovis conjuge-neglecta
 et thalamorum regina contempta Venere,
 fortitudinis adjutricem probes Minervam.
 Dicunt te imperare et Trojanam urbem custodire
 age, te afflictis civitatis-servatorem viris faciam,
 ne quando te iracunda opprimat Bellona.
 Crede *mihi*, et bella te et fortitudinem te docebo.

Sic quidem sapientissima locuta-est Minerva.
 Talia autem, excipiens, candidis-ulis dixit Juno·
 Si me dijudicans praestantiorum, germen praebes,
 totius te nostrae Asiae regem faciam.
 Opera pugnarum contemne: quo enim bella regi?
 imperator fortibus et imbellibus praest:
 non semper cultores excellunt Minervae;
 praemature-pereuntes moriuntur ministri Bellonae.

Tale imperium primo-throno-insidens obtulit Juno
 At vestem sinuosam in aera, denudato

- [155] κόλπον, ἤνωρήσε καὶ οὐκ ἠδέεσσο Κύπρις·
 155 χεῖρι δ' ἑλαφρίζουσα μελίφρονα θεσμόν ἐρώτων,
 (155) στήθος ἅπαν γύμνωσε καὶ οὐκ ἐμνήσατο μαζῶν.
 Τοῖα δὲ μειδιῶσα προσένεπε μηλοβοτῆρα,
 [136] χεῖρῶν μειδιῶντα δίκης προπάραιθεν ἐλοῦσα·
 Δέξο με καὶ πολέμων ἐπιλήθεο· δέχουσο μορφῆν
 160 ἡμετέρην, καὶ σκῆπτρα καὶ Ἀσίδα κάλλιπε γαίαν.
 Ἔργα μόθων οὐκ οἶδα· τί γὰρ σακέων Ἀφροδίτη;
 (160) ἀγλαΐη πολλὴ μᾶλλον ἀριστεύουσι γυναῖκες.
 Ἄντι μὲν ἠγορέης ἐρατὴν παράκοιτιν ὀπάσσω,
 ἀντί δὲ κοιρανίης Ἑλένης ἐπιθήσει λέκτρων·
 165 νυμφίον ἀθήσει σε μετὰ Τροίην Λακεδαίμων.
 Οὕτω μῦθος ἔληγεν, ὃ δ' ἀγλᾶν ὥπασε μῆλον,
 (165) ἀγλαΐης ἀνάθημα, μέγα κτέρας Ἀφρογενεΐη,
 φυταλὴν πολέμοιο, κακὴν πολέμοιο γενέθλην.
 Χεῖρι δὲ μῆλον ἔχουσα τόσῃ ἀνεείκατο φωνῆν,
 170 Ἥρην κερτομέουσα καὶ ἀντιάνειραν Ἀθήνην·
 Εἴξατέ μοι, πολέμοιο συνήθεες, εἴξατε νίκης!
 (170) ἀγλαΐην ἐφίλησα, καὶ ἀγλαΐη με διώκει.
 Φασί σε, μήτηρ Ἄρης, ὑπ' ὠδίνεσσιν ἀέξειν
 ἠυκόμων Χαρίτων ἱερὸν χορόν· ἀλλὰ σε πᾶσαι
 175 σήμερον ἠρήσαντο, καὶ οὐ μίαν εὔρες ἀρωγόν.
 Οὐ σακέων βασιλεία, καὶ εἰ πυρός ἐστι τιθήνη,
 (175) οὐ σοὶ Ἄρης ἐπάρηξε, καὶ εἰ δορὶ μαίνεται Ἄρης,
 οὐ φλόγες Ἡφαίστοιο, καὶ εἰ φλογὸς ἄσθμα λοχεύει.
 [183] Οἷα δὲ, χαλκείοισι καλυψαμένη χροᾶ πέπλοις,
 180 οἷα σὺ κυδιάεις ἀνεμῳλὸς, Ἄτρυτώνη!
 [180] ἦν γάμος οὐκ ἔσπειρε καὶ οὐ μαιώσατο μήτηρ,
 ἀλλὰ σιδηρεὶ σε τομῆ καὶ ῥίζα σιδήρου
 (180) πατρῶων ἀλόχευτον ἀνεβλάστησε καρῆνων·
 καὶ φεύγεις φιλότητα καὶ Ἄρεος ἔργα διώκεις,
 185 ἀρμονίης ἀδίδακτος, ὁμοφροσύνης ἀδαήμων.
 Ἄγνώσκεις ὅτι μᾶλλον ἀνάγκιδες εἰσιν Ἀθῆναι
 (185) τοῖαι, κυδαλίμοισιν ἀγαλλόμεναι πολέμοισι,
 κεκριμένον μελέων οὐτ' ἄρσενες οὔτε γυναῖκες;
 Τοῖον ἐφθυρίζουσα προσένεπε Κύπρις Ἀθήνην.
 190 Ὄς ἡ μὲν πτολίπορθον ἀέθλιον ἔλλαχε μορφῆς,
 Ἥρην ἐξελάσασα καὶ ἀσχαλώσαν Ἀθήνην.
 (190) Τμείρων δ' ὑπ' ἔρωτι καὶ ἦν οὐκ εἶδε διώκων
 Δύσπαρις, ἀθροίσας ἐπὶ δάσκιον ἤγαγεν ὕλην
 ἀνέρας ἐργοπόνοιο δαήμονας Ἄτρυτώνης.
 195 Ἔνθα ταυπρέμνοιο δαΐζόμεναι δρύες Ἰδης
 ἤριπον ἀρχεκάκιοι περιφροσύνῃσι Φερέκλου,
 (195) ὃς τότε μαργαίνοντι χαριζόμενος βασιλῆϊ
 νῆας Ἀλεξάνδρῳ δρυτόμῳ τεκτῆνατο χαλκῶ.
 Αὐτῆμαρ προβέβουλε καὶ αὐτῆμαρ κάμε νῆας,
 200 νῆας, ἃς οὐκ ἐνόησε καὶ οὐκ ἤσκησεν Ἀθήνη.
 Ἄρτι μὲν Ἰδαίων ὄρεων ἠλλάξατο πόντον,
 καὶ λεγέων ἐπίκουρον ἐφεσπομένην Ἀφροδίτην
 πολλαίσις ἀχταίοισιν ἰλασκόμενος θυέεσσιν,
 (200) ἔπλεεν Ἑλλήσποντον ἐπ' εὐρέα νῶτα γαλήνης·
 205 τῶ δὲ πολυτλήτων σημῆϊα φαίνεται μόχθων.
 Κωνανή μὲν ὑπερθεὶν ἀναθρώσκουσα θυέλλα
 οὐρανὸν ὀφραίων ἐλίκων ἐξώσατο δεσμῶ,

sinu, sustulit neque pudorem-habuit Cypria
 manu vero relaxans dulcia mysteria amorum
 pectus omne nudavit neque cogitavit de mammis.
 Talibus autem subridens allocuta-est opilionem,
 manibus subridentem ante iudiciumprehendens.

Accipe me et bellorum obliviscere, accipe formam
 nostram, et scepra et Asiam mitte terram.
 Opera pugnarnum non novi: quo enim scuta Veneri
 pulcritudine multo magis excellunt feminae.
 Pro fortitudine quidem amabilem conjugem dabo,
 pro imperio autem Helenae conscendes lectum
 sponsum videbit te post Trojam Lacedaemon.

Nondum sermo finem-habuit, ille autem splendidum obtulit malum,] pulchritudinis donarium, magnam possessionem Spumigenae,] semen belli, pravum belli ortum.
 Manu autem malum tenens talem edidit vocem,
 Junonem carpens et viraginem Minervam:

Cedite mihi, bello adsuefactae, cedite victoriam!
 Pulchritudinem amavi et pulcritudo me comitatur.
 Dicunt te, mater Martis, doloribus enixam-esse pulcricomarum Gratiarum sacrum chorum; sed te omnes hodie deseruerunt, neque ullam invenisti auxiliatricem.
 Non scutorum regina (Bellona), etiamsi ignis est nutrix, non tibi Mars succurrit, etiamsi hasta furit Mars, non flammæ Vulcani, etiamsi flammæ halitum gignit.
 Quomodo autem, æreis tecta corpus vestimentis, quomodo tu superbis vana, Minerva!
 quam connubium non sevit, neque peperit mater, sed ferreus (ferri) te ictus et radix ferri e-paterno non-partam produxit capite.

Et fugis amorem et Martis labores sectaris, harmoniæ indocta, concordiae imperita.
 Ignorasne, quod potius impotentes sunt Minervæ tales, gloriosis se-delectantis bellis, discrepantibus membris nec viri nec feminae?

Ita superbiens allocuta-est Cypria Minervam.
 Sic ea quidem urbes-evertens præmium accepit formæ, Junone expulsis et indignanti Minerva.
 Desiderans autem præ amore et, quam non norat, persequens] funestus-Paris congregatos in umbrosam duxit silvam] viros laboriosæ peritos Minervæ (architecturæ).

Ubi proceros-stipites-ferentis ressectæ ilices Idæ ceciderunt malorum-auctoris consilio Pherecli, qui tunc fatuo gratificatus regi naves Alexandro ligna-cædente exstruxit ferro.
 Eodem-die decrevit et eodem-die fabricavit naves, naves, quas non excogitavit neque compegit Minerva.

Jam igitur Idæis montibus mutaverat pontum, et lectorum conciliatricem comitantem Venerem sæpe littoralibus cum-placasset sacrificiis, navigavit Hellespontum supra lata terga æquoris: huic autem gravium signa apparuerunt ærumnarum.
 Ater quidem sursum assiliens turbo cœlum obscurarum nubium-tortarum cinxit vinculo,

- εἶθαρ δμυχλήεντος ἀπ' ἡέρος δμβρον εἷσα·
 (205) ἐκλύσθη δ' ὑπο πόντος ἐρεσσομένων ἐρετάων.
 210 Τόρρα δὲ Δαρδάνιον καὶ Τρωῖον οὐδας ἀμείψας
 Ἴσμαρίδος μελέηκε παραπλώων στόμα λίμνης·
 αἶψα δὲ Θρηϊκίῳ μετὰ βία Παγγαίῳ
 Φυλλίδος ἀντέλλοντα φιλήνορος ἔδρακε τύμβον,
 (210) καὶ δρόμον ἐννεάκυκλον ἀλήμονος εἶδε κελεύθου,
 215 ἔνθα διαστείχουσα κινύρεο, Φυλλίς, ἀκοίτην
 δεχνομένη παλινόρσον ἀπήμονα Δημοφύοντα,
 ὁππότε νοστήσειεν Ἀθηναίης ἀπὸ δήμων.
 Τῷ δὲ βαθυκλήροιο διὰ χθονὸς Αἰμονιῶν
 (215) ἔξαπίνης ἀνέτελλεν Ἀχαιῶδος ἄστυα γαίης,
 220 Φθίῃ βωτιάνειρα καὶ εὐρουάγυια Μυκήνη.
 Ἔνθεν ἀνερχομένοιο παρ' εἰαμενάς Ἐρυμάνθου
 Σπάρτην καλλιγύναικα, φίλην πόλιν Ἀτρείδων,
 κεκλιμένην ἐνόησεν ἐπ' Εὐρώταο βρέθροισι.
 (220) Ἄγχι δὲ ναιομένην ὑπὸ δάσκιον οὐρέος ὕλην
 225 γείτονα παπταίνων ἐρατὴν θηεῖτο Θεράπην.
 Οὐπω κείθεν ἔην δολιχὸς πλόος, οὐδὲ γαλήνης
 δηρὸν ἐρεσσομένον ἤκουετο δούπος ἐρετμῶν.
 Καὶ χθονὸς εὐκόλοισιν ἐπ' ἠϊόνεσι βαλόντες
 (225) πείσματα νηὸς ἔδησαν, ὅσοις ἀλδός ἔργα μέμηλεν.
 230 Αὐτὰρ ὁ χιονέοιο λοεσσάμενος ποταμοῖο
 ὄψατο φειδομένοισιν ἐπ' ἴχθεσιν ἴχθος ἐρείδων,
 μὴ πόδες ἱμερόεντες ὑποχραίνοντο κονίης,
 μὴ πλοκάμων κυνήφιν ἐπιβρίσαντες θεείρας
 (230) ὀζύτερον σπεύδοντος ἀναστέλλοιεν ἀῆται.
 235 Ἄρτι μὲν αἰπυόμητα φιλοξείνοιν ναετήρων
 δώματα παπταίνων καὶ γείτονας ἐγγύθι νηῶς,
 ἄστεος ἀγαίην διεμέτρεεν, ἔνθα μὲν αὐτῆς
 χρῦσεον ἐνδαπίης θεγύμενος εἶδος Ἀθήνης,
 (235) ἔνθα δὲ Καρνεῖοιο φίλον κτέρας Ἀπόλλωνος,
 241 οἶκον Ἀμυκλαῖοιο παραγνάμφας Ὑακίνθου,
 240 ὃν ποτε κουρίζοντα σὺν Ἀπόλλωνι νοήσας
 δῆμος Ἀμυκλαίων ἠγάσαστο, μὴ Διτὶ Λητώ
 κωσαμένη καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν. Αὐτὰρ Ἀπόλλων
 οὐκ ἔδᾳ Ζεφύρω ζηλήμονι παῖδα φυλάσσω.
 (240) Γαῖα δὲ δακρῦσαντι χαρίζομένη βασιλῆϊ
 245 ἄνθος ἀνήεξεσε παραίφασιν Ἀπόλλωνι,
 ἔνθος ἀριζήλοιο φερώνυμον ἠέθητῆρος.
 Ἥδη δ' ἀγγιπόροισιν ἐπ' Ἀτρείδαο μελάθροισι
 ἵστατο, θεσπεσίησιν ἀγαλλόμενος χαρίτεσσιν.
 (245) Οὐ Διτὶ τοῖον ἔτικτεν ἐπήρατον ὕα Θουώνη·
 250 ἰλήχοις, Διόνυσε, καὶ εἰ Διὸς ἔσσι γενέθλης·
 καλὸς ἔην καὶ κείνος ἐπ' ἀγαίησι προσώπου.
 Ἥ δὲ φιλοξείνων θαλάμων κληῖδας ἀνείσα
 ἔξαπίνης Ἑλένη μετεκίαθε δώματος αὐλήν·
 (250) καὶ θαλάμοιο προπάρουθεν ὀπιτεύουσα θυράων,
 255 ὡς ἴδεν, ὡς ἐκάλεσσε καὶ ἐς μυχὸν ἤγαγεν οἴκου,
 καὶ μιν ἐφεδρήσειεν νεοπηγέος ὕψοθεν ἔδρης
 ἀργυρέης ἐπέτελλε· κόρον δ' οὐκ εἶχεν ὀπωπῆς·
 ἄλλοτε δὲ χρῦσειον οἶσαμένη Κυθερείης
 (255) κοῦρον ὀπιτεύειν θαλαμηπόλον· ὄψε δ' ἀνέγνω,
 260 ὡς οὐκ ἔστιν Ἔριος· βελέων δ' οὐκ εἶδε φαρέτρην.

subtle nebuloso ex aere imbrem immittens :
 aestuavit autem subtus pontus remigantibus remigibus.
 Tunc vero Dardanio et Troico solo mutato
 Ismaricæ reliquit præternavigans ostium paludis ;
 moxque Threicii post juga Pangæi
 Phyllidis surgentem virum-amantis conspexit tumulum ,
 et cursum novies-retortum erraticæ vidit viæ
 ubi obambulans lugebas, Phyllis, maritum
 expectans reducem incolumem Demophontem',
 quando reverteretur Minervæ a populo.
 Illi vero (*Paridi*) opulentam per terram Hæmoniorum
 extemplo apparuerunt Achaicæ urbes terræ,
 Phthia virorum-altrix et latis-viis Mycenæ.
 Inde surgentis juxta palæstria-locæ Erymanthi
 Spartam formosis-mulieribus, caram urbem Atridæ,
 jacentem conspexit ad Eurotæ fluenta.
 Prope autem bene-habitas sub umbrosa montis silva
 vicinas circumspiciens amœnas contemplatus-est Thera-
 pnas.] Non-jam inde erat longa navigatio, neque æquoris
 diu agitatis audiebatur sonitus remis.
 Et terræ bene-sinuata in littora injectos
 funes navis ligarunt ii, quibus maris opera curæ-erant.
 At ille (*Paris*) niveo ablatus fluvio
 incedebat parcis in vestigiis vestigium figens,
 ne pedes amabiles contaminarentur pulvere,
 ne cincinnorum, pileo ingruentes, cæsariem
 ocius festinantis turbarent venti.
 Statim quidem excelsa hospitalium incolarum
 domicilia circumspiciens et vicina cominus templa,
 urbis decus oculis dimensus-est, ibi quidem ipsius
 aureum indigenæ contemplans simulacrum Minervæ,
 ibi vero Carneæ caram possessionem Apollinis,
 domum Amyclæi, alio-deflectens, Hyacinthi,
 quem olim ludentem cum Apolline videns
 populus Amyclæorum obstupuit, quod-non ex Jove Latona
 grævida etiam-hunc in lucem edidisset. At Apollo
 ignorabat Zephyro æmulo puerum se asservare,
 Terra autem ploranti gratificata regi
 florem produxit solatium Apollini,
 florem præclari ferentem-nomen adolescentis.
 Jam autem viæ-adjacentes ad Atridæ ædes
 constitit, divinis insignitus gratis.
 Non Jovi talem peperit amabilem filium Thyone :
 ignosceas, Bacche, etsi Jovis es e-prosapia :
 pulcher erat et ille splendore faciei.
 At hospitalium thalamorum foribus reseratis,
 statim Helena transiit ædificii atrium,
 et ante ædium circumspectans fores
 ut vidit, continuo vocavit et in recessum duxit domus,
 et eum insidere recens-constructa in sede
 argentea jussit ; satietatem vero non habuit adspectus.
 modo autem aureum putans Cythereæ
 filium se conspiciere thalamorum-ministrum : tandem vero
 cognovit,] quod non est Cupido : sagittarum enim non vidit

- Πολλάκι δ' ἀγλαΐην εὐγλήνιο προσώπου
παπταίνει ἐδόκειε τὸν ἡμερίδων βασιλῆα·
ἀλλ' οὐχ ἡμερίδων θαλερὴν ἐδόκειεν δ' ὀπώρην
πεπταμένην χαριεντος ἐπὶ ξυνοχῆσι καρήνου.
- 265 Ὀψέ δὲ θαμβήσασα τόσῃ ἀνενείκατο φωνήν·
(260) Ξεῖνε, πόθεν τελέθεις ἔρατὸν γένος; εἰπέ καὶ
Ἄγλαΐην μὲν ἔοικας ἀριζήλω βασιλῆϊ, [ἡμῖν.
ἀλλὰ τεὴν οὐκ οἶδα παρ' Ἀργείοισι γενέθλην·
[270] Οὐ Πύλον ἡμαθέσσαν ἔχεις, Νηληΐον οὐδας·
270 Ἄντιλοχον δεδάχηκα, τεὴν δ' οὐκ εἶδον ὀπωπῆν·
(265) οὐ Φθίην χαρίεσσαν, ἀριστήων τροφὸν ἀνδρῶν·
[269] πᾶσαν Δευκαλίωνος ἀμύμονος οἶδα γενέθλην,
οἶδα περικλήϊστον ἴλον γένος Αἰακιδάων,
ἀγλαΐην Πηλῆος, εὐκλείην Τελαμώνος,
275 ἦθα Πατρόκλοιο καὶ ἠγορέην Ἀχιλλῆος.
Τοῖα Πάριν ποθέουσα λιγύθροος ἔννεπε νύμφη.
(270) Αὐτὰρ δὲ μειλίχην ἡμείβετο γῆρυν ἀνοΐξας·
Εἴ τινα που Φρυγίης ἐπὶ πείρασι γαίαν ἀκούεις,
Ἴλιον, ἣν πύργωσθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
280 εἴ τινα που πολυόλθοι ἐνὶ Τροίῃ βασιλῆα
ἔκλυες εὐώδινος ἀπὸ Κρονίδαο γενέθλης·
(275) ἔσθην ἀριστεύων ἐμφύλια πάντα διώκω.
Εἰμὶ, γύναι, Πριάμοιο πολυχρήσου φίλος υἱός·
εἰμὶ δὲ Δαρδανίδης· ὁ δὲ Δάρδανος ἐκ Διὸς ἦεν,
285 ᾧ καὶ ἀπ' Οὐλύμπιοι θεοὶ ξυνηγὸνες ἀνδρῶν
πολλάκι θητεύουσι, καὶ ἀθάνατοὶ περ ἑόντες.
(280) Ἔῶν δὲ μὲν ἡμετέρης δωμήσατο τείχεα πάτρης,
τείχεα μὴ πίπτοντα, Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,
- Αὐτὰρ ἐγὼ, βασίλεια, δικασπόλος εἰμὶ θεῶν·
290 καὶ γὰρ ἀκηχεμένησιν ἐπουρανίσι δικάζων
Κύπριδος ἀγλαΐην καὶ ἐπῆρατον ἦνεσα μορφήν·
(285) ἣ δὲ περικλήϊστον, ἐμῶν ἀντάξιον ἔργων,
νύμφην ἡμερόεσσαν ἐμοὶ κατένευσεν ὀπάσσαι,
ἣν Ἐλένην ἐνέπουσι, κασιγνήτην Ἀφροδίτης.
295 Ἔς ἔνεκεν τέτληκα καὶ οἰδμάτα τόσσα περῆσαι.
Δεῦρο γάμον κεράσωμεν, ἐπεὶ Κυθήρεια κελεύει·
(290) εἴ με κατασχύνειας, ἐμὴν καὶ Κύπριν ἐλέγξεις.
Οὐκ ἔρέω· τί δὲ τόσσον ἐπισταμένην σε διδάξω,
[300] εἰ τοῖαι γεγάσιν ἐν Ἀργείοισι γυναῖκες;
300 καὶ γὰρ ἀκιδνοτέροισιν ἀεζόμεναι μελέεσσιν
(295) ἀνδρῶν εἶδος ἔχουσι, νόθοι δ' ἐγένοντο γυναῖκες.
Ἐννεπεν· ἣ δ' ἐρόεσσαν ἐπὶ χθονὶ πῆξεν ὀπωπῆν
δηρὸν ἀμηχανέουσα καὶ οὐκ ἡμείβετο νύμφη.
[305] Ὀψέ δὲ θαμβήσασα τόσῃ ἀνενείκατο φωνήν·
305 Ἄτρεκέως, ᾧ ξεῖνε, τεῆς ποτὲ πυθμένα πάτρης
(300) τὸ πρὶν ἐδωμήσαντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων;
ἤθελον ἀθανάτων δαιδάλματα κείνα νοῆσαι
καὶ νομὸν οἰονόμοιο λιγύπνοον Ἀπόλλωνος,
[310] ἔθνα θεομητόισι παρὰ προμολῆσι πυλάων
310 πολλάκις εἰλιπόδεσιν ἐφέσπιτο βουσὶν Ἀπόλλων.
(305) Ἐγροεο νῦν, Σπάρτην ἐπὶ Τροίην με κομίσσον·
ἔσφομαι, ὡς Κυθήρεια γάμων βασίλεια κελεύει.
Οὐ τρομέω Μενέλαιον, ὅτ' ἐν Τροίῃ με νοήσῃ·

pharetram.] Sæpe autem ob-splendores pulcris-oculis-de-
coræ facie] se-spectare existimabat vitium regem :
sed non vitium recentes vidit fructus
explicatos formosi in junctura capitis (in collo).

Tandem vero admirabunda talem emisit vocem :
Hospes, unde es amabili genere? dic etiam nobis.
Pulcritudine quidem similis-es præclaro regi ;
verum tuum non novi inter Argivos genus.
Non Pylum arenosam incolis, Neleiam terram
Antilochum novi, tuam vero non vidi faciem :
non Phthiam amœnam, præstantissimorum altricem viro-
rum ;] omnem Deucalionis inculpati novi familiam,
novi celeberrimum totum genus Æacidarum ,
pulcritudinem Pelei , gloriam Telamonis ,
mores Patrocli et fortitudinem Achillis ,

Talia Paridi desiderio-incensa arguta dixit nympha.
At ille blandum respondit sermonem ordiens :
Si quam forte Phrygiæ in finibus terram audivisti,
Ilium, quam turribus-cinxerunt Neptunus et Apollo,
si quem forte perdivitem in Troja regem
audivisti fecunda de Saturnii progenie;
Inde excellens genti-meæ-propria omnia sector.
Sum, mulier, Priami auro-abundantis carus filius ;
sum autem Dardanides· Dardanus vero a Jove erat :
cui etiam de Olympo dii socii hominum
sæpe famulantur, licet immortales sint.
Quorum ille quidem nostræ exstruxit mœnia patriæ,
mœnia non ruentia, Neptunus et Apollo ,

At ego, regina, arbiter sum dearum ;
etenim afflictis deabus jus-dicens
Cypriæ pulcritudinem et amabilem probavi formam ;
ea vero præclaram, meis dignam operibus,
nympham desiderabilem mihi promisit se daturam-esse,
quam Helenam nominant, sororem Veneris.
Cujus gratia sustinui vel tot maria trajicere.
Agedum, nuptias conciliemus, quoniam Cytherea jubet
si me fastidieris, meam etiam Venerem redargues
Non dicam *plura*; quid vero tam-multa scientem te doceam,
si tales existant inter Argivos mulieres ?
Etenim infirmioribus crescentes membris
virorum speciem habent, degeneratæ vero sunt mulieres
Dixit : at amabiles in terram defixit oculos
diu hæsitans neque respondit nympha.

Tandem vero admiratione-perculsa talem extulit vocem :
Profecto, o hospes, tuæ aliquando fundamentum mœ-
nia patriæ-urbis] pridem posuerunt Neptunus et Apollo?
Vellem immortalium egregia-opera illa cognoscere
et pascua pastoris ventosa Apollinis ,
ubi diis-exstructos ad aditus portarum
sæpe flexipedes sequebatur boves Apollo.
Age nunc, Sparta ad Trojam me trans mitte .
sequar, uti Cytherea nuptiarum præses jubet.
Non tremeo Menelaum, quum Troja me viderit ;

- [209] οἶσθα γὰρ ὡς Μενέλαος ἀνάκτιδος ἔστι γενέθλης.
 315 Τοῖνυ συνθεσίην καλλίσφυρος ἔννεπε νήμφη.
 Νῦξ δὲ, πόνων ἀμπαυμα μετ' ἡελίοιο κελεύθους,
 (110) ὕπνον ἐλαφρίζουσα παρήγορον ὤπασεν ἠϊοῖ
 ἀρχομένη· δοιὰς δὲ πύλας ὠϊξεν ὄνειρων,
 τὴν μὲν ἀληθείης, κεράων δ' ἀπελάμπετο κόσμος,
 320 ἔνθεν ἀναθρώσκουσι θεῶν νημερτέες ὄμφαι·
 τὴν δὲ δολοφροσύνης, κενεῶν θρέπτειραν ὄνειρων.
 (315) Αὐτὰρ ὁ ποντοπόρων Ἑλένην ἐπὶ σέλματα νηῶν
 ἐκ θαλάμων ἐκόμισσε φιλοξείνων Μενελάου,
 κιδιῶν δ' ὑπέροπλον ὑποσχασίῃ Κυθερείης,
 325 φόρτον ἄγων ἔσπευδεν ἐς Ἴλιον ἰωχυοῖο.
 Ἑρμιόνη δ' ἀνέμοισιν ἀποβρίψασα καλύπτρην
 (320) ἵσταμένης πολύδακρυς ἀνέστηεν Ἥριγενείης·
 πολλάκι δ' ἀμφιπόλους θαλάμων ἔκτοσθε λαβοῦσα,
 δεῦτατον βοῶσα, τόσῃν ἀνεύεικτο φωνῆν [τηρ,
 330 Παιδες, πῆ με λιποῦσα πολύστονον ὄψχετο μή-
 ἤ χθιζὸν σὺν ἐμοὶ θαλάμων κληῖδας ἐλοῦσα
 (325) ἔδραθεν ὕπνώουσα καὶ ἐς μίαν ἤλυθεν εὐνήν;
 Ἐννεπε δακρυχέουσα, συνωδύροντο δὲ παῖδες·
 ἀγρόμενοι δ' ἐκάτερθεν ἐπὶ προθύροισιν ἐρύκειν
 335 Ἑρμιόνην στενάχουσαν ἐπειρήσαντο γυναῖκες·
 Τέκνον ὀδυρμένη, γόνον εὐνασον. ὄψχετο μή-
 (330) νοστήσει παλίνροσος· ἐπικλαίουσα νοστήσει· [τηρ·
 οὐχ ὀράας; γοεραὶ μὲν ὑπημόουςι παρεῖαι,
 πυκνὰ δὲ μυρομένης ὑαεραὶ μινύθουσιν ὀπωπαί.
 340 Ἥ τάχα νυμφάων ἐς δμήγυριν ἀγορμενάων
 ἤλυθεν, ἰθείης δὲ παραπλάουσα κελεύθου
 (335) ἵσταται ἀσχάλοῦσα, καὶ ἐς λειμῶνα μολοῦσα

- ᾠρών, δροσέντος ὑπὲρ πεδίοιο θαάσσει·
 ἢ χροῖα πατρώοιο λοεσομένη ποταμοῖο
 345 ὄψχετο, καὶ δῆθουνεν ἐπ' Εὐρώτα βεέθροισ.
 Τοῖα δὲ δακρύσασα πολύστονος ἔννεπε κούρη·
 (340) Οἶδεν ὄρος, ποταμῶν ἐδάη βρόον, οἶδε κελεύθους
 ἐς βόδον, ἐς λειμῶνα· τί μοι φθέγγεσθε, γυναῖκες;
 ἀστέρες ὑπνώουσι, καὶ ἐν σκοπέλοισιν ἰαύει·
 350 ἀστέρες ἀντέλλουσι, καὶ οὐ παλίνροσος ἰκάνει.
 Μῆτερ ἐμῆ, τίνα χθῶρον ἔχεις; τίνα δ' οὐρεα ναίεις;
 (345) πλαζομένην θῆρες σεκατέκτανον; ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 θῆρες ἀριζήλοιο Διὸς τρομέουσι γενέθλην.
 Ἥριπες ἐξ ὀχέων χθαμαλῆς ἐπὶ νῶτα κόνιης,
 355 σὺν δέμας οἰσπόλοισιν ἐνὶ δρυμοῖσι λιποῦσα;
 ἀλλὰ πολυπρέμων ξυλόγων ὑπὸ δάσκιον ὕλην
 (350) δένδρεα παπτῆνασα καὶ αὐτῶν ἄχρι πετῆλων
 σὺν δέμας οὐκ ἐνόησα· καὶ οὐ νημαίσομαι ὕλην.
 Μῆ διερῶν γονόντος ἐπ' Εὐρώτα βεέθρον
 360 νηχομένην ἐκάλυψεν ὑποβρυχίην σε γαλήνην;
 ἀλλὰ καὶ ἐν ποταμοῖσι καὶ ἐν πελάγεσσι θαλάσσης
 (355) Νηϊάδες ζῶουσι, καὶ οὐ κτείνουσι γυναῖκας.
 ᾠς ἡ μὲν στενάχασκεν· ἀνακλίνασα δὲ δεῖρην

ὕπνος ἐπεὶ θανάτοιο συνέμπορος εἴπερ ἐτύθη,
 365 ἀμφὶ ὀναγκαίῃ ζυγήῃ πάντα λαρόντε

scis enim, quod Menelaus imbelli sit natura.

Talem conditionem pulcris-talis iniiit nympha.
 Nox vero, labornm sedamen post solis vias
 somnum allevando inquietum exhibuit sub-Auroram
 orientem: binas vero portas aperuit somniorum,
 hanc quidem veritatis, cornuumque splendebat ornatus,
 unde prosiliunt deorum veraces voces;
 illam vero doli, vanorum altricem somniorum.
 At ille pontigradarum Helenam in tabulatis navium
 ex aedibus trans mittebat hospitalibus Menelai,
 et superbiens supra-modum promisso Cythereæ,
 onus ducens, properabat in Ilium, belli.

Hermione autem, ventis abjecto velo,
 oriente lacrimabunda ingemuit Aurora;
 sæpe autem ancillis extra aedes vocatis,
 peracute clamans talem extulit vocem:

Puellæ, quo, me relicta miseranda, abiit mater,
 quæ heri mecum ædium clavibus acceptis
 dormivit sopita et in eundem venit lectum?

Dixit lacrimas-fundens, et una-lamentabantur puellæ;
 congregatæ vero utrinque in vestibulo cohibere
 Hermionem gemiscentem tentabant mulieres.

Filia lamentans, luctum sopito. Abiit mater;
 domum-veniet redux. Adhuc plorans in-morbum-incides;
 nonne vides? lacrimosæ quidem subsidunt genæ,
 continuoque flentis vigentes absumuntur oculi.
 Certo nympharum ad cœtum congregatarum
 ivit, recta vero aberrans via
 insistit mœrens et ad pratum gressa

Horarum, roscido super campo sedet:
 aut corpus patrio ablutura fluvio
 abiit et moratur ad Eurotæ fluentia.

Talia autem lacrimans multum-gemens dicebat puella:
 Novit montem, fluviorum novit fluxum, novit vias
 ad rosetum, ad pratum; quid mihi loquimini, mulieres?
 stellæ dormiunt, et in scopulis pernoctat;
 stellæ oriuntur, neque redux venit.

Mater mea, quemnam locum tenes? quosnam vero montes
 incolis? num oberrantem feræ te truncidarunt? at et ipsæ
 feræ præclari Jovis tremunt sobolem.

Cecidistine e curru humilis in terga pulveris,
 tuum corpus desertis in quercetis relinquens?

sed stipitorum arbustorum sub umbrosa silva
 arboreas visitans vel ipsa usque-ad folia
 tuum corpus non inveni: neque indignor silvæ.

Num humidis fecundi in Eurotæ fluentis
 natantem texit submersam te æquor?
 sed etiam in fluviiis et in gurgite maris
 Najades vivunt neque occidunt mulieres.

Ita illa quidem ingemuit, inclinata vero cervice

somnus enim mortis socius siquidem est,
 ambos necesse est communia omnia nactos

- ἔργα παλαιότεροιο κασιγνήτοιο διώκειν·
 [360] ἔνθεν ἀκηχεμένοισι βαρυνόμεναι βλεφάροισι
 πολλάκις ὑπνώουσιν, ὅτε κλαίουσιν, γυναῖκες.
 Ἡ μὲν ἀλητεύουσα δολοφροσύνησιν ὄνειρων
 370 μητέρα παπταίνειν ὤϊσατο· τοῖα δὲ κούρη
 ἴαχε θαμβήσασα, καὶ ἀγρυμμένη περ ἑοῦσα·
 (365) Χθιζὸν ὄδυρομένην με δόμων ἐκτοσθε φυγοῦσα
 κάλλιπες ὑπνώουσιν ὑπὲρ λεχέων γενετῆρος.
 Ποῖον ὄρος προλέλοιπα; τίνας μεθέηκα κολώνας;
 375 Τοῖα δὲ φωνήσασα προσέννεπε Τυνδαρεῶνῃ·
 (370) Τέκνον ἀκηχεμένη, μὴ μέμφο δεινὰ παθοῦσα·
 δ' ἄχθίζός με μολὼν ἀπατήλιος ἤρπασεν ἀνὴρ.
 Ἐννεπεν· Ἡ δ' ἀνόρουσε, καὶ οὐχ ὀρώσα τιθή·
 [380] ὄξυτέρῃ πολὺ μᾶλλον ἀνεβρυχήσατο φωνῇ· ἤνῃ
 385 Ἡερίης ὄρνιθες εὐπτερα τέκνα γενέθλης,
 (375) ἔσπετε νοστήσαντες ἐπὶ Κρήτην Μενελάω·
 χθιζὸν ἐπὶ Σπάρτην τις ἀνὴρ ἀθεμίστιος ἔλθων
 ἀγλαίην σύμπασαν ἐμῶν ἀλάπαξε μελάθρων.
 [385] Ὄς ἤ μὲν πολὺδακρυς ἐς ἤέρα φωνήσασα,
 385 μητέρα μαστεύουσα, μάτην ἐπλάζετο κούρη.
 [375] Οὕτω καλλικόμοιο μεθ' ἀρμονίην Ἀφροδίτης
 (380) καὶ Κικόνων πτολίεθρα καὶ Αἰολίδος πόρον Ἑλλης
 Δαρδανίης λιμένεσσιν δ' νυμφίος ἤγαγε νύμφην.
 Πυκνὰ δὲ τίλλε κόμην, χρυσέην δ' ἔβρηξε καλύπτρην
 390 Κασσάνδρην, νεόφοιτον ἐπ' ἀχροπόλιος ἰδοῦσα.
 Τροίῃ δ' ὑψιδόμων πυλέων κληῖδας ἀνεῖσα
 (385) δέξατο νοστήσαντα τὸν ἀρχέακον πολίτην.

officia majoris-natu fratris exsequi :
 hinc mæstis gravatæ oculis
 sepe obdormiscunt, quando lacrimantur, muheres.
 Illa quidem decepta dolis somniorum
 matrem se-videre opinata-est : talia vero puella
 clamavit stupefacta, quamvis mæsta esset :

Heri lamentantem me extra domum aufugiens
 deseruiste dormientem in lecto genitoris.

Qualem montem superavi? quosnam præterii colles?

Talia vero loquens respondit Tyndaris :

Filia mærore-afflicta, ne culpes me sæva patiens.

Ille heri qui-venit me fallax abripuit vir.

Dixit : illa autem prosiluit, nec videns nutricem
 vehementiori multo magis clamavit voce :

Aeria, volucres, alati nati progeniei,

dicite tendentes in Cretam Menelao :

Heri Spartam quidam vir improbus veniens
 splendorem omnem mearum abripuit ædium.

Sic quidem lacrimabunda in aerem vociferans,
 matrem investigans, frustra oberrabat puella.

Sic pulcricomæ ad conjugium Veneris

et per Ciconum urbes et Æolidis fretum Helles

Dardaniæ portibus sponsus advexit sponsam.

Crebro autem vultis comam aureamque laniavit vittam

Cassandra, novam-advenam ab arce videns.

Troja vero excelsarum portarum pessulis laxatis

recepit redeuntem illum auctorem-malorum civem.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

- Ἀθηναίη, ἡ, 217; vid. Ἀθήνη.
- Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, ad Pelei nuptias profecta est, 33; bellorum regina, 90; Paridi fortitudinem bellicam se daturam promittit, 136—144; 139; 150; a Venere victrix maledico dente carpitur, 170, 179—189, victa, 191; 186 (Ἀθήναι, plur. num.); 200; Ἀθηναίης δῆμοι, Athenienses, 217; aureum ejus simulacrum Spartæ erat, 238.
- Ἀιακίδαί, αἶων, οἱ, Æaci posteri, 273.
- Ἀιμονίης, οἱ, Hæmonii, i. e. Thessali, quorum in montibus (in Pelio) Pelei nuptiæ factæ sunt, 17; quorum terram Paris præternavigavit, 218.
- Ἀιολίς, ἰδος, ἡ, Æoli neptis, Helle, 387.
- Ἀλέξανδρος, οὐ, ὁ, Alexander, alterum Paridis nomen, 136, 198; vid. Πάρις.
- Ἀμυκλαῖοι, οἱ, Amyclæi, incolæ Amyclarum, urbis Laconicæ, 241.
- Ἀμφιτέριτη, ἡ, Thetidis soror, 21.
- Ἀντίλοχος, οὐ, ὁ, Antilochus, Nestoris filius, 270.
- Ἀπόλλων, ὠνος, ὁ, Helicone relicto ad Pelei nuptias profectus est cum Musis, 24; frater Dianæ, 34; Hyacintho amasio, 240, per Zephyrum æmulum amisso, 242, e flore cognomini solatium capit, 245; cum Neptuno Trojæ mœnia ædificavit, 279, 288, 306; boves pavit in pascuis Trojanis, 308, 310.
- Ἀργεῖαι, οἱ, Argivi, Græci, 268, 299.
- Ἀργεῖος, εἶα, εἶον, adj., Argivus; νύμφη Ἀργεῖη Helena vocatur 12—13.
- Ἀρήτιος, τα, ἶον, adj., Martialis; ἔγχος Ἀρήτιον, 92.
- Ἄρης, εὐς, ὁ, Mars, armis depositis, qualis Venerem visitabat, in Pelei nuptiis saltavit, 37; ejus timore Bris percellitur, 58; Junonis filius, 173; 177; 184.
- Ἄρτεμις, ἰδος, ἡ, Diana, Latonæ filia, soror Apollinis, ad nuptias Pelei profecta, 35.
- Ἀσίη, ἡ, Asia, cujus imperium Juno Paridi pollicetur, 147.
- Ἄσις, ἰδος, ἡ, adj. fem., γαῖα, Asia, 160.
- Ἀτρεΐδης, αὐ, ὁ, Atrei f., Menelaus, 247; vid. Μενέλαος.
- Ἀτρεΐων, ὠνος, ὁ, Atrei f., Menelaus, 247; vid. Μενέλαος.
- Ἀτρυτώνη, ἡ, Minerva, 180; 193; vid. Ἀθήνη.
- Ἀφρογένεια, ἡς, ἡ, Spumigena, Venus, 137; vid. Ἀφροδίτη.
- Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, Gratiarum regina, 16; ad Pelei nuptias venit, 28; aureum malum, quod Eris in convivium misit, sibi dari cupit, 66; splendido ornatu sumpto, 81 sqq., Amorumque auxilio implorato, 84—91—97, Mercurium sequitur ad judicium Paridis, 98; 138; pectore denudato, 153 sqq., Paridi Helenam pollicetur uxorem, 157 sqq.; 161; pulchritudinis præmio reportato, 167, 190, Junonem ac Minervam acerbis carpit verbis, 170—189; sacrificiis crebris placata a Paride Hellespontum trajiciente, 202; ejus soror Helena dicitur, 294; 386.

Ἄχαϊς, ἰδος, ἡ, adj. fem., Achaica; γαῖα, Achaia, 219.

Ἀχιλεὺς, ἦος, Achilles, Æacides fortitudine clarus, 275.

Γ.

Γαῖα, ἡς, ἡ, Tellus, hyacinthum florem produxit Apollini pro amisso amasio cognomini solatium, 244.

Γανυμήδης, ὁ, vinum diis infundit in Pelei nuptiis, 19.

Δ.

Δαρδανίη, ἡς, ἡ, Dardania, i. e. Troas, 388.

Δαρδανίδης, ὁ, unus e posteris Dardani, Paris, 284.

Δαρδάνιος, adj., Dardanius; Δαρδάνιον οὐδας, Dardania, 210.

Δάρδανος, ὁ, Dardanus, Jovis f., priscus Trojæ rex, 284.

Δευκαλίων, ὠνος, ὁ, priscus Thessaliæ rex, 272.

Δημοφῶων, ὠντος, ὁ, Demophoon, Thesei f., Phyllidis maritus amatissimus, 216; conf. Φυλλίς.

Δίονυσος, ὁ, Bacchus, Jovis ac Thyonæ f., 250.

Δύσπαρις, ἰδος, ὁ, Paris infelix, malorum auctor, 193.

Ε.

Ἑλένη, ἡ, Helena, quam Venus Paridi pollicetur uxorem, 164, coll. 294; Paridem in aedes suas introducit, 253 sqq., summam pulchritudinem admiratur juvenis, quem Cupidinem aut Bacchum esse initio arbitratur, 258 sqq.; de ejus genere ac patria eum interrogat, 265—276; post longam hesitationem se Paridem Trojam secuturam annuit, 302—315; noctis quiete somniis turbata, 316—321, die insequente a sponso suo navi abducitur, 322 sqq.; Hermionæ filia per somnium visa se cum Paride aufugisse narrat, 375—377.

Ἑλικῶν, ὠνος, ὁ, Helicon, mons Boeotiæ, Apollinis ac Musarum sedes, 23; conf. Μελισσῆις.

Ἑλλέσποντος, ὁ, Hellespontus, a Paride trajectus, 204. Conf. Ἑλλη.

Ἑλλη, ἡς, ἡ, Helle, Æoli neptis (Ἀιολίς); πόρος Ἑλλης, fretum Helles (i. e. Hellespontus) a Paride Trojam redeunte trajectum, 387.

Ἑνωῶ, οὐς, ἡ, Bellona, 142, 151.

Ἐρις, ἰδος, ἡ, Discordia, non invitata ad Pelei nuptias, 39, furit, 41 sqq., variis ultionis generibus inventis ac rejectis, 44 sqq., tandem consilio capto aureum Hesperidum malum in Deorum convivium projicit, 59 sqq.

Ἐρμῶων, ὠνος, ὁ, Mercurius, Jovis jussu, 69, deas de aureo malo altercantes ad Paridem ducit, 77 sqq.; huic Panique Paris cantilenam canit, 115; 122; Paridem de deorum pulchritudine sententiam ferre jubet, 126 sqq.

Ἐρμῆς, ὁ, Mercurius, 126; vid. Ἐρμῶων.

Ἐρμιόνη, ἡς, ἡ, Hermione, Helenes filia, matre mane frustra quaesita, summo dolore oppressa lamentatur, 326 sqq.; famularum solatio, 335—345, recusato,

346—362, somno succumbit, 363 sqq.; a matre, quam per somnum vidit, de ipsius fuga certior facta, 369—377, experrecta aves implorat, ut Menelao nuntium in Cretam ferant, neque desistit lacrimari matremque quaerere, 378—385.

Ἐρύμανθος, ὁ, Erymanthus, Arcadiæ mons, 221.

Ἔρως, ὠτος, ὁ, Amor, cujus pharetram Suada tulit ad Pelei nuptias, 31; 260; οἱ Ἐρωτες, Amores, 67, 76; quorum auxilium quum Venus ad Paridis iudicium profectura petierit, 84 sqq., matrem eo comitantur, 100.

Ἑσπερίδες, αἱ, Hesperides, quarum e malis aureis unum Eris inter deos convivantes jecit, 59.

Εὐρώτας, αο, ὁ, Eurotas fluvius, cui Sparta adiacebat, 223, 345, 359.

Z.

Ζεὺς, Ζητὸς et Διὸς, ὁ, Juppiter, Ganymedem vinum infundere in Pelei nuptiis jussit, 19; Pelei nuptiis interfuturus de Olympo profectus est, 22; 27; 51; 64; Mercurium jubet Paridi mandare, ut Dearum litem dijudicaret, 68—78; 136; 241; Bacchi pater e Thyone, 249, 250; pater Dardani, 284; 353.

Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 26; Hyacinthum amasium Apollini subtraxit, 243.

H.

Ἥρα, ἡ, Juno, ad nuptias Pelei venit, 27; malum aureum, quod Eris inter deos convivantes volvit, abripere vult, 64; Gratiarum mater, 88, 173; se Paridem Asiæ regem facturam promittit, 145—152; victa, 191, acerbis carpitur verbis a Venere victrice, 170 sqq.; mater Martis, 173.

Ἥριγένεια, ἡ, Aurora, 327.

Ἥραϊστος, αιο, ὁ, Vulcanus, cujus domum Mars Venere conventus frequentabat depositis armis, 37; huc Eris cessit furibunda, 53; 178.

Ἥχῶ, οὖς, ἡ, Echo, Paridis cantu in montibus resonat, 118.

Θ.

Θεράπνη, ἡ, Therapnæ, Laconicæ oppidum; haud procul a Sparta situm, 225.

Θρηάκιος, ἰα, ἰον, adj., Thracius; Παγγαῖος, 212.

Θυώνη, ἡ, Bacchi mater ex Jove, 249.

I.

Ἰδαῖος, αἴη, αἶον, adj., Idæus; Ἰδαῖαι χοροίαι, choreæ in Ida monte celebratæ, 4; Ἰδαίη Φαλάκρη, 14, vid. Φαλάκρη; Ξάνθος Ἰδαῖος, 70; Ἰδαίη οὐρεὸς ἀκρῆ, Idæi montis cacumen, 101, Ἰδαῖα οὐρεα, Idæi montes, 118, 201.

Ἰδη, ἡ, Ida mons, 195.

Ἴλιος, ἡ, Ilium s. Troja urbs, cujus mœnia Neptunus et Apollo exstruxere, 279; huc Paris cum Helena prope- rat, 325.

Ἰσμαρίς, ἰδος, adj. fem., Ismarica; λίμνη, palus ab Ismaro, monte Thracio, cognominata, cujus ostium Paris præternavigat, 211.

K.

Κάρνειος, ὁ, epitheton Hyacinthi (alibi Apollinis), 239; conf. Ἰάκινθος et Ἀπόλλων.

Κασσάνδρη, ἡ, Cassandra, ubi Paridem cum Helena Trojam redeuntem vidit, mala futura præsentens, valde lamentata est, 390.

Κένταυρος, ὁ, Centaurus, pro Chirone, 29; vid. Χείρων.

Κίκονες, οἱ, Cicones, gens Thracia, cujus urbes Paris Trojam revertens præternavigat, 387.

Κρήτη, ἡ, Creta insula, ubi Menelaus degebat, quando Helena rapta est, 381.

Κρονίδης, αο, ὁ, Saturni f., Juppiter, 281; vid. Ζεὺς.

Κρονίων, ὠνος, ὁ, Saturni f., Juppiter, 77; vid. Ζεὺς.

Κυθήρεια, ἡ, Venus, 258, 296, 312, 324; vid. Ἀφροδίτη.

Κύπρις, ἰδος, ἡ, Venus, 66, 81, 91, 98, 154, 189, 291, 297; vid. Ἀφροδίτη.

Λ.

Λακεδαίμων, ὠνος, ἡ, Lacedæmon, Sparta, 165

Λητώ, οὖς, ἡ, Latona, 241.

Λητωϊάς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Latonia, i. e. Latonæ filia, Diana, 34.

M.

Μελισσῆεις, εντος, locus quidam in Helicone, unde Apollo cum Musis ad Pelei nuptias profectus est, 23.

Μενέλαιος, ου, ὁ, Menelaus, Spartæ regnabat, 222; quem se timere Helena negat, 313, quippe qui imbellis sit, 314; 322; cui nuntium de uxoris fuga Cretam portandum Hermione avibus mandat, 381.

Μούσαι, αἶων, αἱ, Musæ, Apollinem secutæ sunt ad Pelei nuptias, 24.

Μυκῆνη, ἡ, Mycenæ, Argolidis urbs, Paridi præternaviganti visa, 220.

N.

Νηϊάδες, αἱ, Naiades, in fluvii marique degunt, 362.

Νηληϊός, ἰα, ἰον, adj., Neleus; Νηληϊον οὐδας Pylos vocatur 269.

Νύμφη, ἡ, Nympha, 1; vid. Τρωϊάς.

Ξ.

Ξάνθος, οιο, ὁ, Xanthus, fluvius agri Trojani, 1; 70 (Ἰδαῖος).

Ο.

Οὐλυμπος, ὁ, Olympus, Deorum sedes, unde Juppiter ad Pelei nuptias profectus est, 22; 285.

Π.

Παγγαῖος, οιο, ὁ, Pangæus, Thraciæ mons, cujus juga Paris conspexit præternavigando, 212 (Θρηάκιος).

Πειθῶ, οὖς, ἡ, Suada, ad Pelei nuptias venit Cupidinis pharetram gerens, 30.

Πάν, Πανός, ὁ, Pan, cui Paris cantilenam canit, 115.

Πάρις, ἰδος, εν, ὁ, Paris, cujus iudicio nymphæ Trojanæ interfuerunt, 15; quem deorum de malo aureo altercantium arbitrum fieri Juppiter jubet, 71; qualis in Ida monte greges pascere et fistula canere solitus fuerit, 101—114; Pani ac Mercurio cantilenam canit, 115; Mercurii dearumque adpectu primum perterretur, 121, tum audito Mercurii mandato dearum pulcritudinem accurate investigat, 131 sqq.; Veneri malum aureum tribuit, 166 sqq.; naves exstruendas curat, 193; ejus iter describitur, 201—227; Spartam appellit, 228 sq.; fluvio ablutus insignia urbis ornamenta lustrat, 230 sqq.; ante Menelai ædes consistit, summa pulcritudine splendens, 247 sqq.; introducit ab Helena, cui modo Cupido, modo Bacchus videtur esse, 255—264; ab Helena interrogatus de genere suo ac patria narrat, et, quo consilio venerit, exponit, 276—301; Helenam consentientem (305 seqq.) die insequente abducit, 322 sqq., trajectoque Hellesponto Trojam appellit, 387 sq., 391 sq.

Πάτροκλος, οιο, ὁ, Patroclus, Æacidarum genti cognatus, 275.

Πηλεὺς, ἦος, ὁ, Peleus, cuius nuptiæ in Thessaliæ montibus apparatus, 18; Eridem ad nuptias suas non invitaverat, 40; Æaci f., pulcritudine insignis, 274.

Ποσειδάων, ὠνος, ὁ, Neptunus e mari profectus est ad Pelei nuptias, 22; cum Apolline Trojæ mauros exstruxit, 279, 288, 306.

Πρίαμος, οἰο, ὁ, Priamus, Paridis pater, 71, 137, 283; Trojæ rex, a Jove originem ducens, 280 sq.

Πύλος, ἡ, Peloponnesi urbs, cui Neleus ac Nelidæ præerant, (Νηλῆϊον οὐδας), 269.

Σ.

Σπάρτη, ἡς, ἡ, Sparta, Eurotæ fluvio adjacens, ubi Menelaus regnabat, 222 sq.; huc Paris appulit, 228 sq.; insignia quædam urbis ornamenta, 235 sqq.; 311 (Στάττηθεν); 382.

Τ.

Τελαμών, ὠνος, ὁ, Æaci f., Pelei frater, 274.

Τιτῆνες, οἱ, Titans, quos Eris e tartaris excitare vult, ut cœlum oppugnent, 50.

Τροίη, ἡς, ἡ, Troja, ubi Paris greges pascit, 72; 165; ubi Priamus regnabat, 280; 311, 313; reducem Paridem exepit, 391.

Τρωϊάς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Trojana. Νύμφαι Τρωϊάδες, Nymphæ Trojanæ, Xanthi filiæ, in exordio carminis invocantur, 1.

Τρώϊος, τα, ἴον, adj., Trojanus; Τρώϊον ἄστυ, Ilium, 140; Τρώϊον οὐδας, ager Trojanus, Troas, 210.

Τυνδαρεώνη, ἡς, ἡ, Tyndaris, Tyndari filia, Helena, 376.

Υ.

Υάκινθος, ου, ὁ, Hyacinthus, amasius Apollinis (inde Κάρνειος) Zephyrique, cuius simulacrum Paris Spartæ vidit, cui cognominem florem Terra procreavit, 239—246.

Φ.

Φαλακρη, ἡς, ἡ, Phalacra, Idæi montis vertex unus e tribus, Ἰδαίη, 14.

Φέρεκλος, ου ὁ, Phereclus faber, qui Paridi naves exstruxit, quibus Spartam navigaret, 196.

Φθίη, ἡς, ἡ, Phthia, Thessaliæ urbs, quam præternavigando Paris vidit, 220; ibi Æacidarum gens florebat, 271 sqq.

Φρυγία, ἡς, ἡ, Phrygia, Asiæ minoris terra, Troadi finitima, 278.

Φυλλίς, ἴδος, ἡ, Phyllis, quæ Demophoontis mariti reditu frustra expectato mortem sibi conscivit, cuius tumulum in Thracia exstructum Paris conspexit præternavigando, 213, 215.

Χ.

Χάριτες, αἱ, Gratia, quarum regina Venus vocatur 16; Junonis filia, 88, 174.

Χείρων, ὠνος, ὁ, Chiro Centaurus, apud quem Pelei nuptiæ factæ sunt in silvis Pelii montis, 29; Eridem non invitaverat, 40.

KOINTOY
TA MEΘ' OMHPON.

QUINTI
POSTHOMERICA.

ΚΟΙΝΤΟΥ

ΤΟΥ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ

ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΩΝ

ΛΟΓΟΣ Α.

Ἐὖθ' ὑπὸ Πηλεΐωνι δάμη θεοσείκελος Ἐκτωρ,
καί ἑ πυρὴ κατέδαψε καὶ δστέα γαῖα κεκεύθει·
δὴ τότε Τρῳῆες ἔμιμνον ἀνὰ Πριάμοιο πόλῃα,
δειδιότες μένος ἧῦ θρασύφρονος Αἰακίδαο.
5 Ἦὺτ' ἐνὶ ξυλόχοισι βόες βλοσυροῖο λέοντος
ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλουσιν ἐναντία, ἀλλὰ φέβονται
ἰληδὸν πτώσσομαι ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά·
ὡς οἱ ἀνὰ πολίεθρον ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα,
μνησάμενοι προτέρων· ὑπόσων ἀπέταμνε κάρηνα,
10 θύων Ἰδαίοιο περὶ προχοῇσι Σκαμάνδρου,
ἧδ' ὄσσους φεύγοντας ὑπὸ μέγα τεῖχος ὄλεσεν,
Ἐκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε καὶ ἀμφ' εἵρυσσε πόλῃϊ,
ἄλλους θ' ὡς ἐδάϊξε δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης,
δῆπότε δὴ ταπρῶτα φέρε Τρῳῆσσι δλεθρον·
15 τῶν οἴγε μνησθέντες ἀνὰ πολίεθρον ἔμιμνον·
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι πένθος ἀνηρὸν πεπότητο,
ὡς ἤδη στονόνεντι καταιθομένης πυρὶ Τροίης.
Καὶ τότε Θερμῳδόντος ἀπ' εὐρυπόροιο βροάων
ἤλυθε Πενθεσίλεια, θεῶν ἐπιειμένη εἶδος,
20 ἄμφω, καὶ στονόνεντος ἐελδομένη πολέμοιο,
καὶ μέγ' ἀλευαμένη στυγερῆν καὶ ἀεικέα φήμην,
μὴ τίς ἐδν κατὰ δῆμον ἐλεγχείῃσι χαλέψη
ἀμφὶ κασιγνήτης, ἧς εἵνεκα πένθος ἄεξεν,
Ἴππολύτης· τὴν γὰρ βρα κατέκτανε δουρὶ κραταιῶ,
25 οὐ μὲν δὴ τό γ' ἐκοῦσα, τιτυσκομένη δ' ἐλάφοιο.
Τοῦνεκ' ἄρα Τροίης ἐρικυδέος ἵκετο γαῖαν.
Πρὸς δ' ἔτι οἱ τότε θυμὸς ἀρήϊος ὠρμαίνεσκεν,
ᾠφρα καθηραμένη περὶ λύματα λυγρὰ φόνοιο,
σιμερδαλέας θυέεσσιν Ἐριννώας ἰλάσθηται,
30 αἶ οἱ ἀδελφεῖῃς κεχλωμέναι αὐτίγ' ἔποντο
ἄφραστοι· κείναι γὰρ ἀεὶ περὶ ποσσὶν ἀλιτρῶν
σπρωφῶντ', οὐδέ τιν' ἐστὶ θεὰς ἀλιτόνθ' ὑπαλύξαι.
Σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἔποντο δωδέκα, πᾶσαι ἀγαυαί,
πᾶσαι ἐελδόμεναι πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρην,
35 αἶ οἱ διμωίδες ἔσπον, ἀγακλειταὶ περ εἴουσαι·
ἀλλ' ἄρα πασῶν μέγ' ὑπέειρεχε Πενθεσίλεια.
Ἦς δ' ὅτ' ἀν' οὐρανὸν εὐρὸν ἐν ἄστράσι διὰ σελήνῃ
ἐκπρέπει, ἐν πάντεσσιν ἀριζήλη γεγαυῖα,
αἰθέρος ἀμφιραγέντος ὑπὸ νεφέων ἐριδούπων,
40 εὖτ' ἀνέμων εὐδῆσι μένος μέγα λάβρον ἀέντων·
ὡς ἢ γ' ἐν πάσῃσι μετέπειπεν ἐσσυμένησιν.
Ἐνθ' ἄρ' ἔην Κλονίη Πολεμοῦσά τε Δηριόνη τε,
Εὐάνδρῃ τε καὶ Ἀντάνδρῃ, καὶ διὰ Βρέμουσα,
ἧδὲ καὶ Ἴπποθῆ, μετὰ δ' Ἀρμοθῆ κυανῶπις,
45 Ἀλκιβιή τε καὶ Ἀντιβρότῃ, καὶ Δηριμάχεια,

QUINTI

SMYRNAEI

POSTHOMERICORUM

LIBER I.

Quem a Pelei-filio superatus-esset deo-similis Hector,
et eum roguis absumpsisset et ejus ossa terra tegeret;
tum Trojani se-continebant in Priami urbe,
pertimescentes robur praestans animosi Aecidae.
Ut in saltu boves truci leoni
venire nolunt obviam, sed fugiunt
gregatim pavitantes per virgulta densa :
sic illi intra urbem subterfugiebant fortem virum,
memores priorum ; quam-multorum amputaverit capita,
ruens Idaei circa fluentia Scamandri,
et quot fugientes sub magno muro perdidit
Hectoremque ut vicerit et raptaverit circa urbem
aliosque ut subegerit per inquietum mare,
quum initio afferret Trojanis exitium :
horum illi recordati in urbe permanebant :
circa vero eos dolor tristis suspensus-erat,
quasi jam lamentabili conflagrante incendio Troja.

Ac tum a Thermodontis lativagi fluentis
advenit Penthesilea, dearum induta specie,
utrumque, et luctuosi cupida belli,
et magnopere evitans odiosam ac turpem famam,
ne qua sua in gente ipsam deformaret
ab sororem, ejus gratia dolorem fovebat,
Hippolytam : hanc enim interemerat hasta valida,
non quidem id dedita-opera, sed jaculo-petens cervam.
Idcirco igitur Trojae illustris se-contulit in-terram
Ad hoc insuper ejus animus Martius ferebatur,
ut expiata a labe tristi caedis,
terribiles sacris furias placaret,
quae ei sororis-causa succensentes statim sequebantur
occultae : haec enim perpetuo circa pedes impiorum
versantur, neque alicui licet peccanti Deas evitare.
Cum ipsa vero aliae venerant duodecim, omnes nobiles,
omnes cupidae belli et infestae pugnae,
quae ejus ministrae erant, licet inclytæ essent :
attamen omnes longe supereminebat Penthesilea.
Ut enim in caelo lato inter stellas diva luna
eminet, inter omnes praelucida nata,
aethere circa-divulso a nubibus valde-sonantibus,
quum ventorum dormit vis magna vehementer spirantium:
ita illa inter cunctas praecellebat accelerantes.
Ibi igitur erant Clonia et Polemura et Derione,
Evandraque et Antandra et diva Bremusa,
tum etiam Hippothoe, unaque Harmothoe nigris-oculis,
Alcibieque et Antibrote et Derimachia,

ταῖς δ' ἐπι Θερμώδοσσα μέγ' ἔγχει κυδιόωσα.
 Τόσσαί ἄρ' ἀμφίπεμποντο δαΐφρονι Πενθεσίλειῃ.
 Οἷη δ' ἀκαμάτῳ κατέρχεται Οὐλύμποιο
 ἦώς, μαρμαρέοισιν ἀγαλλομένη φρένας ἵπποις,
 50 Ὁράων μετ' εὐπλοκάμων, μετὰ δέ σφισι πάσαις
 ἐκπρέπει ἀγλαὸν εἶδος, ἀμωμήτοις περ' εἰούσαις·
 τοίη Πενθεσίλεια μόλεν ποτὶ Τρώϊον ἄστν,
 ἔξοχος ἐν πάσῃσιν Ἀμαζόσιν. Ἀμφὶ δέ Τρώες,
 πάντοθεν ἐσσύμενοι, μέγ' ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
 55 Ἄρεος ἀκαμάτῳ βαθυκνήμιδα θύγατρα,
 εἰδομένην μακάρεσσιν, ἐπεὶ βρά οἱ ἀμφὶ προσώπων,
 ἄμφω, σμερδαλέον τε καὶ ἀγλαὸν εἶδος ὄρωρει,
 μειδιόωσ' ἔρατεινόν· ὑπ' ὄφρυσιν δ' ἱμερόεντες
 ὀφθαλμοὶ μάρμαιρον ἀλίγκιον ἀκτίνεσσιν,
 60 αἰδώς δ' ἀμπερύθηνε παρήϊα, τῶν δ' ἐφύπερθε
 θεσπεσίη ἐπέχειτο χάρις, καταειμένη ἀλκὴν·
 λαοὶ δ' ἀμυφάννυτο, καὶ ἀχνύμενοι τοπάροιθεν.
 Ὡς δ' ὀπότε θρήσαντες ἀπ' οὐρέος ἀγροῖωται
 Ἴριν ἀνεγρομένην ἐξ εὐρυπόροιο θαλάττης,
 65 ὄμβρου ὅτ' ἰσχανώσῃ θεοῦδέος, δῆπότε ἄλωαί
 ἦδη ἀπαυαίνονται, ἐελδόμεναι Διὸς ὕδωρ,
 ὄψε δ' ὑπεγλήνθη μέγας οὐρανός, οἱ δ' ἐσίδόντες
 ἐσθλὸν σῆμ' ἀνέμοιο καὶ ὑετοῦ ἐγγύς ἐόντος
 χαίρουσι, τοπάροιθεν ἐπιστενάχοντες ἀρούραις·
 70 ὡς ἄρα Τρώϊοι ὕτες ὅτ' ἔδρακον ἔνδοθι πάτρης
 δεινὴν Πενθεσίλειαν, ἐπὶ πτόλεμον μεμαυῖαν,
 γήθεον. Ἐλπυρῆ γὰρ ὅτ' ἐς φρένας ἀνδρός ἴκηται
 ἀμφ' ἀγαθοῦ, σπονόσσαν ἀμαλδύνει κακότητα.
 Τοῦνεκα καὶ Πριάμοιο νόος, πολέα στενάχοντός
 75 καὶ μέγ' ἀκηχεμένοιο, περὶ φρεσὶ τυτθὸν ἰάνθη.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ' ἀλαοῖσιν ἐπ' ὄμμασι πολλὰ μογήσας,
 ἱμείρων ἰδέειν ἱερὸν φάος ἢ θανέεσθαι,
 ἢ πόνω ἱητῆρος ἀμύμονος, ἢ θεοῖο
 ὄμματ' ἀπαχλύσαντος, ἴδη φάος ἠριγενείης,
 80 οὐ μὲν ὄσον τοπάροιθεν, ὅμως δ' ἄρα βαιὸν ἰάνθη
 πολλῆς ἐκ κακότητος, ἔχει δ' ἐπι πῆματος ἄλγος
 αἰνὸν ὑπὸ βλεφάροισι λελειμμένον· ὡς ἄρα δεινὴν
 υἷος Λαομέδοντος ἐσέδραξε Πενθεσίλειαν.
 Παῦρον μὲν γήθησε, τὸ δὲ πλεόν εἰσέτι παίδων
 85 ἀχνυτ' ἀποκταμένων· ἄγε δ' εἰς ἐὰ δώματ' ἀνασσαν
 καὶ μιν προσφρονέως τίεν ἔμπεδον, ὥστε θύγατρα,
 τηλόθε νοστήσασαν εἰκοστῷ λυκάβαντι·
 καὶ οἱ δόρπον ἔτευξε πανείδατον, οἷον ἔδουσι
 κυδάμιμοι βασιλῆες, ὅτ' ἔθνεα δηώσαντες
 90 δαίνυντ' ἐν θαλίῃσιν, ἀγαλλόμενοι περὶ νίκης·
 δῶρα δέ οἱ πόρε καλά καὶ ὀλβία, πολλὰ δ' ἐπέστη
 δωσέμεν, ἣν Τρώεσσι δαΐζομένους ἐπαμύνη.
 Ἡ δ' ἄρ' ὑπέσχετο ἔργον, δούποτε θνητὸς εἰώπει,
 δηώσειν Ἀχιλλῆα, καὶ εὐρέα λαὸν διέσσειν
 95 Ἀργείων, νῆας δὲ πυρός καθύπερθε βαλέσθαι.
 Νηπίη, οὐδέ τι ἦδη εὐμμελίην Ἀχιλλῆα,
 ὄσον ὑπέρτατος ἦεν ἐν φησιγόρῳ χάρμη.
 Τῆς δ' ὡς οὖν ἐπάκουσεν εὖς πάϊς Ἡετίωνος,
 Ἀνδρομάχη, μάλα τοῖα φιλοῖ προσελέξατο θυμῷ·

et cum his Thermodossa valde in-hasta gloriāns.
 Tam-multæ igitur comitabantur bellicosam Penthesileam.
 Qualis vero ab-indefesso descendit Olympo
 Aurora, fulgentibus oblectans animus equis,
 Horis cum pulcricomis, et inter eas omnes
 præstat splendida forma, quamvis non-reprehendendæ sint;
 talis Penthesilea venit ad Trojanam urbem,
 eximia inter omnes Amazones. Circa vero Troes,
 undique accelerantes, valde stupebant, quum intuerentur
 Martis indefessi profundis-tibialibus-indutam filiam,
 similem deabus, quoniam ei circa vultum,
 utrumque, et terribilis et venusta forma erat,
 quum-rideret amabiliter: sub superciliis autem illices
 oculi fulgebant ad-instar radiorum,
 pudorque rubefaciebat genas, in quibus
 divina residebat gratia, induta vim:
 populus vero lætabatur, quamvis mæstus hactenus.

Sicut, quando conspicantes de monte agrestes
 Iridem exsurgentem e latifluo mari,
 imbrem quum desiderant divinum, quum arva
 jam penitus-arescunt exoptantia Jovis aquam,
 tandem vero nigrescit magnum cælum; illi igitur, viso
 bono prodigio venti et pluvie imminētis,
 gaudent, qui-antehac snspiraverant propter-agros:
 sic igitur Trojana proles, quum viderent in patria
 acrem Penthesileam, ad bellum cupide-tendentem,
 gaudebant. Spes enim ubi mentem hominis subit
 de bono aliquo, tristificam extinguit molestiam.
 Ideo etiam Priami animus, multum gementis
 ac valde mærentis, in pectore paululum levatus-est.
 Iridem atque homo, qui-cæcis oculis multum laboravit,
 cupidus intueri aliam lucem aut mori
 sive opera medici egregii, sive dei
 oculos caligine-liberantis, videt lucem auroræ,
 non quidem ut antea, attamen paululum recreatur
 longa a calamitate, habet vero adhuc morbi cruciatum
 sævum sub palpebris relictum: ita igitur fortem
 filius Laomedontis intuitus-est Penthesileam.
 Paululum quidem gavisus-est, sed plus adhuc ob-filios
 afflictus-erat interfectos: duxit igitur in suas ædes reginam
 et eam benevole honorabat magnopere, tamquam filiam,
 e-longinquo reversam vicesimo anno:
 et ei cœnam instruxit opiparam, qualem edunt
 magnifici reges, quum gentibus subactis
 convivantur in epulis, læti ob victoriam:
 muneraque ei dedit pulcra et pretiosa, multa que promisit
 se-daturum, si Trojanis bello-fractis opem-ferret.
 Illa vero in-se-recepit opus, quod nunquam mortalis in-
 animum-induxerat, debellare Achillem et numerosas co-
 pias delere Argivorum, navesque in ignem conjicere.
 Fatua! neque enim norat hasta-insignem Achillem,
 quantum præstantissimus esset in exitiali-viris pugna.
 Hanc ubi audivit pulcra filia Etionis,
 Andromache, profecto ita carum allocuta-est animum:

- 100 Ἄ δειλὴ, τί νυ τόσσα μέγα φρονέουσ' ἀγορεύεις;
οὐ γάρ τοι σθένος ἔσται ἀταρβῆϊ Πηλείωνι
μάρνασθ', ἀλλά σοι ὄκα φόνον καὶ λογὸν ἐφήσει.
Λευγαλέη, τί μέμηνας ἀνά φρένας; ἦ νυ τοι ἄγχι
ἔστηκεν θανάτοιο τέλος, καὶ δαίμονος αἴσα.
- 105 Ἐκτῶρ γὰρ σέο πολλὸν ὑπέρτερος ἔπλετο δουρί·
ἀλλ' ἐδάμη κρατερός περ ἐὼν, μέγα δ' ἤκαχε Τρώας,
οἳ ἔ θεὸν ὡς πάντες ἀνά πτόλιν εἰσορόωντο·
καὶ μοι ἔην μέγα κῦδος ἰδ' ἀντιθέοις τοκέεσσιν,
ζῶδς ἐών· ὡς εἶ με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
- 110 πρῶν σφε δι' ἀνθερεώνων ἀνὰ ἔγχει θυμὸν ὀλέσσαι.
Νῦν δ' ἄρ' ἀάσπετον ἄλγος διζυρῶς ἐθάθηρσα,
κεῖνον δτ' ἀμφὶ πόλῃα ποδώκεος εἴρουον ἴπποι
ἀργαλέως Ἀχιλλῆος, ὃ μ' ἀνέρος εὖνιν ἔθηκε
κουριδίου, τό μοι αἰνὸν ἄχος πέλει ἤματα πάντα.
- 115 ὦς φάθ' ἐδὸν κατὰ θυμὸν εὐσφυρος Ἥπειώνη,
μνησαμένη πόσιος· μάλα γὰρ μέγα πένθος ἀέξει
ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο σαόφροσι θηλυτέρησιν.
Ἥελιος δὲ θεῶσιν ἐλισσόμενος περὶ δίνης
δύσατ' ἐς ὠκεανοῖο βαθὺν βόον, ἤνυτο δ' ἠώς.
- 120 Οἱ δ' ὅτε δὴ παύσαντο ποτοῦ δαιτὸς τ' ἐρατεινῆς,
δὴ τότε που διωαὶ στόρεσαν θυμῆρεα λέκτρα,
ἐν Πριάμοιο δόμοισι, θρασύφρονι Πενθεσίλειῃ·
ἣ δὲ κιοῦσ' εὐδῆσκειν, ὕπνος δέ οἱ ὄσ' ἐκάλυπεν
νῆδυμος ἀμφιπεσών. Μόλε δ' αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο,
- 125 Παλλάδος ἐνεσίησι, μένος δολόντων Ὀνείρου,
ἔππος μὲν λεύσσοσα καχὸν Τρώεσσι γένηται,
οἳ τ' αὐτῇ, μεμαυῖα ποτὶ πτολέμοιο φάλαγγας.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ὤρμαινε δαίφρων Τριτογένεια.
Τῇ δ' ἄρα λυγρὸς Ὀνειρος ἐφίστατο, πατρὶ ἔοικώς,
καὶ μιν ἐποτρύνεσκε ποδάρκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
θαρσαλέως μάρνασθαι ἐναντίον· ἣ δ' αἴουσα
γῆθειεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· οἴσαστο γὰρ μέγα ἔργον
ἐκτελέσειν αὐτῆμαρ ἀνὰ μόθον ὀκρυδέντα·
νηπίη, ἣ β' ἐπίθησεν διζυρῶ περ Ὀνείρω
- 135 ἐσπερίῳ, ὃς φύλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
θέλγει ἐνὶ λεγέεσσιν ἄδην ἐπικέρτομα βάζων·
ὅς μιν ἄρ' ἐξαπάτησεν, ἐποτρύνων πονέεσθαι.
Ἄλλ' ὅτε δὴ β' ἐπόρουσε βροδόσφυρος Ἥριγένεια,
δὴ τότε Πενθεσίλεια μέγ' ἐνθεμένη φρεσὶ κάρτος,
140 ἐξ εὐνῆς ἀνέπαλτο, καὶ ἄμφ' ὁμοισιν ἔδυνε
τεύχεα δαιδαλόεντα, τὰ οἱ θεὸς ὤπασεν Ἄρης.
Πρῶτα μὲν ἄρ κνήμησιν ἐπ' ἀργυρέησιν ἔθηκε
κνημῖδας χρυσέας, αἳ οἱ ἔσαν εὐ ἀραρυῖαι·
ἔσαστο δ' αὐ θώρηκα παναίολον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοις
- 145 θήκατο κυδιώουσα μέγα ξίφος, ὃ πέρι πάντη
κουλεὸς εὐ ἤσκητο δι' ἀργύρου ἣ δ' ἐλέφαντος·
ἀν δ' ἔλετ' ἀσπίδα διὰν, ἀλίχιον ἄντυγι μήνης,
ἣ θ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο βαθυβύβροο ἀντέλλησιν,
ἤμισυ πεπληθυῖα περὶ γναμπτήσι κεραΐης·
150 τοίη μαρμαίρεσκεν ἀάσπετον· ἀμφὶ δὲ κρατὶ
θῆκε κόρυν κομώουσαν θεϊρήσι χρυσεύησιν.
ὦς ἣ μὲν μορῶντα περὶ χροῖ θήκατο τεύχη·
ἄστεροπῆ δ' ἀτάλαντος εἰίδετο, τὴν ἀπ' Ὀλύμπου

O misella, cur tanta elato animo pronuntias?
neque enim tibi vires erunt, cum-intrepido Pelida
ut-pugnes, sed tibi statim necem et exitium afferet
Infelix! quid insanis animo? sane tibi prope
instat mortis terminus et dei fatum.

Hector enim te multo præstantior erat hasta :
et-tamen succubuit, fortis quamvis esset, et valde afflixit
Troes,] qui eum tanquam Deum universi in urbe suspicie-
bant;] et mihi erat magno honestamento ac divinis paren-
tibus,] vivus quam-esset : utinam me super-ingesta terra
occuluisset,]antequam ipse transfixus guttur hasta animam
efflasset!] At nunc ineffabilem miseriam magno-meo-malo
adspexi,] illum quando circa urbem celeripedes raptabant
equi] crudeliter Achilles, qui me viri viduam fecit
legitimi, id-quod mihi sævus dolor est per-dies omnes.

Sic dixit suum intra animum pulcris-malleolis filia-Etio-
nis,] recordans mariti : valde enim magnus luctus accre-
scit,] viro extincto, pudicis mulieribus.

Sol rapida se-circumvolvens vertigine
subiit oceani profundum fluxum, exactaque-est dies.

Illi vero quum desiissent a-potu ciboque suavi,
exinde famulæ straverunt gratum cubile,
in Priami ædibus, temerariæ Penthesilæe :
quæ abiit cubitum, somnusque ejus oculos obtexit,
suaviter illapsus. Venit autem æthere ex summo,
Palladis instinctu, vis fraudulenti Somnii,
ut eo viso pestis Trojanis fieret
sibique ipsi, cupiens ruere ad belli phalanges.

Atque hæc quidem ita agitabat belli-sciens Minerva.

Illi igitur triste Somnium adstabat patri simile,
et eam incitabat, celeripedem contra Achillem
fidenter ut-pugnaret ex-adverso : ea vero audiens
gaudebat animo magnopere : putavit enim magnum facinus
se-patraturam illo-die in conflictu aspero :
demens, quæ morem-gessit infelici Somnio
vespertino, quod genus ærumnosorum hominum
demulcet in lectis, affatim ludibria blaterans;
quod et ipsam delusit instigando ad-pugnandum.

At, ubi ingruit roseis-malleolis Aurora,
tum Penthesilea, magna indita animo vi,
e lecto prosiliit, et humeris induit
arma fabrefacta, quæ illi deus donarat Mars.
Primum igitur tibiis candidis applicavit
ocreas aureas, quæ ipsi erant bene aptæ :
induit deinde thoracem variegatum : circumque humeros
posuit gloriabunda magnum ensem, circa quem undique
vagina probe elaborata-erat argento atque ebore :
sustulitque clypeum divinum, similem orbi lunæ .
quæ super oceano altiflavo exoritur,
semiplena circum incurva cornua;
talis ille fulgebat immensum : at capiti
imposuit galeam cristatam comis aureis.
Sic illa letalia corpori circumdedit arma :
fulguri vero similis apparebat, quod de Olympo

ἐς γαῖαν προΐησι Διὸς μένος ἀκαμάτοιο,
 155 δεικνὺς ἀνθρώποισι μένος βαρυηγέος ὄμβρου,
 ἧς πολυβροίζων ἀνέμων ἄλληκτον ἰωήν.
 Αὐτίκα δ', ἐγκονέουσα διῆκ μεγάροιο νέεσθαι,
 δοιοὺς εἶλετ' ἄκοντας ὑπ' ἀσπίδα· δεξιτερῇ δὲ
 ἀμφίτυπον βουπλήγ', ὅν οἱ Ἔρις ὤπασε δεινῆ,
 160 θυμοδόρου πολέμοιο πελώριον ἔμμεναι ἄλλαρ·
 τῷ ἐπικαγαλώουσα τάχ' ἤλυθεν ἕκτοσι πύργων,
 Τρῶας ἐποτρύνουσα μάχην ἐς κυδιάνειραν
 ἐλθέμεναι· οἱ δ' ὄικα συναγρόμενοι πεπίθοντο
 ἄνδρες ἀριστῆες, καίπερ παρος οὐκ ἐθέλοντες
 165 στήμεναι ἀντ' Ἀχιλλῆος· ὃ γὰρ περὶ δάμνατο πάντας.
 Ἥ δ' ἄρα κυδιάσκειν ἀάσχετον· Ἔζετο δ' ἵππων
 καλῶ τ' ὠκυτάτῃ θ', ὅν οἱ ἄλοχος Βορέας
 ὤπασεν Ὠρείθυια πάρος, Ὀρήκηγδε κιούση,
 ζέρινιον, ὅς τε θοῆσι μετέπρεπεν Ἀρπυίησι·
 170 τῷ ῥα τόθ' ἐζομένη λίπεν ἄστεος αἰπὰ μέλαθρα
 ἐσθλή Πενθεσίλεια· λυγρὰ δέ μιν ὠτρύνεσκον
 Κῆρες, διμῶς πρώτην τε καὶ ὑστατήν ἐπὶ δῆριν
 ἐλθέμεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀνοστήτοισι πόδεσσι
 πολλοὶ ἔποντ' ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα τλήμονι κούρη
 175 Ἰλαδὸν, ἧτέ μῆλα μετὰ κτίλον, ὅς θ' ἅμα πάντων
 νισσομένων προθέσει, δαημοσύνησι νομῆος·
 ὧς ἄρα τῇ γ' ἐφέποντο βίη μέγα μαμυώντες
 Τρῶες εὐσθενέες καὶ Ἀμαζόνες ὄβριμοθύμοι.
 Οἷη δ' ἦ Τριτωνίς, ὅτ' ἤλυθεν ἄντα Γιγάντων,
 180 ἧ Ἔρις ἐγρεκύδοιμος, ἀνά στρατὸν αἴσσοισα·
 τοίη ἐνὶ Τρῶεσσι θοῆ πέλε Πενθεσίλεια.

Καὶ τότε δὴ Κρονίωνι πολυτλήτους ἀναείρας
 χεῖρας Λαομέδοντος εὖς γόνος ἀφνειοῖο,
 εὐχετ' ἐς ἱερὸν αἰπὺν τετραμμένος Ἰδαίοιο
 185 Ζηνός, ὃς ἴλιον αἰὲν εἰοῖ ἐπιδέρχεται ὄσσοισι·
 Κλυθὶ, πάτερ, καὶ λαὸν Ἀχαιϊκὸν ἤματι τῷδε
 δὸς πεσέεν ὑπὸ χερσίν Ἀρηϊάδος ἡμίαινης,
 καὶ δὴ μιν παλίνορσον ἐμὸν ποτὶ δῶμα σώωσον,
 ἀζόμενος τὸν ὤϊα πελώριον, ὄβριμον Ἀρην,
 190 αὐτήν θ', οὐνεκ' εἰοικεν ἐπουρανίησι θεῆσιν
 ἐκπάγλως, ἧ σείο θεοῦδός ἐστὶ γενέθλης·
 αἰδέσσαι δ' ἐμὸν ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ τέτληκα,
 παίδων ὀλλυμένων, οὓς μοι περὶ Κῆρες ἔμαρψαν,
 Ἀργείων παλάμησι, κατὰ στόμα δηϊοτήτος·
 195 αἶδεο δ', ὧς ἔτι παῦροι ἀφ' αἵματος ἐσμὲν ἀγαυοῦ
 Δαρδάνου, ὧς ἀδάκτος ἔτι πτόλις, ὄφρα καὶ ἡμεῖς
 ἐκ φόνου ἀργαλέοιο καὶ Ἄρσος ἀμπνεύσωμεν.
 Ἥ ῥα μέγ' εὐχόμενος τῷ δ' αἰετὸς, ὄξυ κεκληγῶς,
 ἧδὴ ἀποπνεύουσαν ἔχων ὄνυχουσι πέλειαν,
 200 ἐσσυμένως οἰήμεν ἀριστερός· ἀμφὶ δὲ θυμῷ
 τάρβησε Πριάμοιο νόος, φάτο δ' οὐκ ἔτ' ἀθρήσειν
 ζοῆν Πενθεσίλειαν, ἀπὸ πτολέμοιο κιούσαν·
 καὶ τὸ μὲν ὧς ἤμελλον ἐτήτυμον ἤματι κείνῳ
 Κῆρες ὑπεκτελείειν· Ὁ δ' ἄρ' ἄγρυτο θυμὸν ἐαγῶς.
 205 Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
 Τρῶας ἐπεσσυμένους, καὶ Ἀρήϊδα Πενθεσίλειαν,
 τοὺς μὲν δὴ θήρεσσιν εἰοικότας, οἳ τ' ἐν ὄρεσσιν

in terram mittit Jovis potestas invicti,
 portendens hominibus vim strepitantis pluviae,
 aut multisonorum ventorum continuum fragorem.
 Mox autem festinans ex aedibus prodire
 duo sumpsit pila sub scuto : dextraque
 ancipitem bipennem, quam ei Discordia dederat saeva,
 exitiosi belli ingens ut-esset praesidium :
 hac exsultans celeriter venit extra turres,
 Trojanos instigans pugnam ad gloriosam-vlrīs
 ut-se-conferrent : statim coeuntes obtemperabant
 viri principes, etsi antea nolebant
 stare contra Achillem : hic enim egregie domabat omnes
 Illa igitur gloriabatur effuse. Et insidebat equo
 pulcro celerimoque, quem ei uxor Boreae
 dederat Orithyia olim, in Thraciam venienti,
 hospitale-munus, qui etiam inter pernices eminebat Har-
 pyias :] eo igitur tunc consensio reliquit urbis celsa tecta
 fortis Pentesilea : sed tristes eam impellebat
 Parcae, primum simul ultimumque ad certamen
 ut-iret : circumque Troes non-reversuris pedibus
 multi sequebantur ad certamen propudiosum patientem
 -laboris puellam] turmatim, velut oves arietem, qui una
 omnes] euntes antecedit, solertia pastoris :
 sic igitur illam sequebantur vi valde perciti
 Troes fortes et Amazones magnanimae.
 Qualis vero aut Minerva, ubi ivit contra Gigantes,
 aut Discordia turbarum-auctor, per exercitum ruens :
 talis inter Trojanos acris erat Pentesilea.

Tunc vero Saturnio multa-expertas attollens
 manus Laomedontis praestans filius opulenti
 preces-fundebat, ad sacrum, arduum fanum conversus Idæi
 Jovis, qui Ilium perpetuo suis intuetur oculis :

Audi, pater, et populum Achaicum hoc die
 da succumbere manibus Mavortiae reginae,
 et ipse ipsam reducem meis-aedibus salvam restitue ;
 honorans tuum filium egregium praepotentem Martem
 ipsamque, quandoquidem similis-est caelestibus Deabus
 mirum-in modum, quae tui divini est generis :
 parce etiam meo cordi, quod mala multa toleravi
 liberis deperditis, quos mihi Parcae abriperunt
 Argivorum manibus in faucem hostici-conflictus .
 parce, dum adhuc pauci de sanguine supersumus nobilis
 Dardani, necdum excisa est urbs, ut denique nos
 a caede detestanda et bello respirem.

Dixit, instanter precans : ei vero aquila acuto cum-clan-
 gore]jam animam-efflantem tenens unguibus columbar
 repente advolavit a-sinistra : ex animo igitur
 consternabatur Priami meus et praesagiebat non amplius
 se-vivurum] vivam Pentesileam, e bello reversam :
 et id ita erant vere die hoc

Parcae ratum-facturae. Ille igitur mœrebat animo fracto.
 At Argivi procul-inde mirabantur, dum vident
 Troes irruentes, et Martis-filium Pentesileam,
 illos quidem feris similes, quae in montibus

ποίμνην εἰροπόκοισι φόνον σπονόνετα φέρουσι,
 τὴν δὲ πυρός ῥιπῆ ἔναλίγκιον, ἥ τ' ἐπὶ θάμνοιο
 210 μαίνεται ἀζαλέοισιν, ἐπειρομένον ἀνέμοιο·
 καὶ τις ἄμ' ἀγρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
 Τίς δὴ Τρώας ἀγειρε μεθ' Ἐκτορα δηωθέντα,
 οὓς φαμέν οὐκ ἔτι νῦν ὑπαντιάσειν μεματώτας;
 νῦν δ' ἄφαρ αἴσσοισι λιλαϊόμενοι μέγα χάριμης.
 215 Καὶ νύ τις ἐν μέσσοισιν ἐποτρύνει πονέεσθαι
 φαίτης κεν θεὸν ἔμμεν', ἐπὶ μέγα μῆδετα ἔργον.
 Ἄλλ' ἄγε θάρσος ἄατον ἐνὶ στέρνοισι βελόντες
 ἀλκῆς μνησιώμεσθα δαίφρονος· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
 νόσφι θεῶν Τρώεσσι μαχησόμεθ' ἤματι τῷδε.
 220 ὦρσάτο. Τοὶ δὲ φαιναὶ περὶ σφίσι τεύχεα θέντες,
 νηῶν ἐξεχόντο, μένος κατακειμένοι ὦμοις·
 σὺν δ' ἔββαλον θήρῃσιν εἰοκότες ὦμοβόροισι,
 δῆριν ἐς αἰματώσσαν, δμοῦ δ' ἔχον ἔντεα καλὰ,
 ἔγχεα καὶ θώρηκας εὐσθενέας τε βελοίας,
 225 καὶ κόρυθας βριαρὰς, ἕτερος δ' ἑτέρου χροῖα χαλκῶ
 τύπτον ἀπληγέως· τὸ δ' ἐρεῦθετο Τρώων οὐδάς.
 Ἐνθ' ἔλε Πενθεσίλεια Μολωνά τε Περσινόον τε,
 Εἰλισσόν τε καὶ Ἀντίθεον, καὶ ἀγήνορα Λέρνον,
 Ἴππαλμόν τε καὶ Αἰμονίδην κρατερόν τ' Ἐλάσιπ-
 230 Δηριόνην δ' ἔλε Λαογόνον, Κλονίη δὲ Μένιππον, [πον.
 δὲ βὰ πάρος Φυλακῆθεν ἐπέσπετο Πρωτεσίλαω,
 σππως κεν Τρώεσιν εὐσθενέεσσι μάχοιτο·
 τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, Ποδάρακει θυμὸς ὀρίνηθι
 Ἴφικλιδάδῃ· τὸν γὰρ μέγα φιλαθ' ἑταίρων·
 235 αἴψα δ' ὄγ' ἀντιθέην Κλονίην βάλε· τῆς δὲ διαπρὸ
 ἤλθε δόρυ στιβαρὸν κατὰ νηδύος· ἐκ δὲ οἴωκα
 δουρὶ χύθη μελαν αἵμα· συνέσπετο δ' ἔργατα πάντα.
 Τῆς δ' ἄρα Πενθεσίλεια χολώσαστο, καὶ βὰ Ποδάρακα
 οὐτασεν ἐς μυῶνα παχὺν, περιμηχέϊ δουρὶ,
 240 χειρὸς δεξιτερῆς, διὰ δὲ φλέβας αἰματοέσσας
 κέρσε· μέλαν δὲ οἴ αἶμα δι' ἔλκους οὐταμένοιο
 ἔβλυσεν ἐσσυμένως· ὃ δ' ἄρα στενάχων ἀπόρουσεν
 εἰσπίσω· μάλα γάρ οἱ ἐδάμαντο θυμὸν ἀνίη.
 Τοῦ δ' ἄρ' ἀπεσσυμένοιο ποθὴ Φυλάκεσιν ἐτύχθη
 245 ἄσπετος· ὃς δ' ἄρα, βαιὸν ἀπὸ πτολέμοιο λιασθεῖς,
 κάτθανε καρπαλίμως σφετέρων ἐνὶ χερσὶν ἑταίρων.
 Ἰδομενεὺς δὲ Βρέμουσαν ἐνήρατο δούρατι μακρῶ,
 δεξιτερόν παρὰ μαζόν· ἄφαρ δὲ οἴ ἦτορ ἔλυσεν.
 Ἥ δ' ἔπεσεν, μελίη ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι
 250 δουροτόμοι τέμνουσιν ὑπεύροχον· ἥ δ' ἀλεγεινὸν
 βροῖζον ἑμῶς καὶ δοῦπον ἐρειπομένη προΐησιν·
 ὡς ἡ ἀνομιώζασα πέσεν, τῆς δ' ἄψα πάντα
 λῦσε μόρος, ψυχὴ δ' ἐμίγη πολυέσιν αὔραις.
 Εὐάνδρην δ' ἄρα Μηριόνης ἰδὲ Θερμώδοσσαν
 255 εἶλεν ἐπεσσυμένας ὀλοὴν ἀνὰ δηϊότητα·
 τῇ μὲν ἄρ' ἐς κραδίην ἐλάσας δόρυ, τῇ δ' ὑπὸ νηδὺν
 φάσανον ἐγγρίμψας· τὰς δ' ἐσσυμένους λίπεν ἦτορ.
 Δηριόνην δ' ἐδάμασσαν Ὀϊλέος ὄβριμος υἱός,
 ἔγχεϊ ὀκρινέντι διὰ κληῖδα τυγῆσας.
 260 Ἀλκιβίης δ' ἄρα Τυδείδης καὶ Δηριμαχίης
 ἄμφω κρᾶτ' ἀπέκοψε σὺν αὐγέσιν ἄχρις ἐπ' ὦμοις

gregibus lanigeris necem tristem afferunt,
 hanc vero ignis impetui similem, qui in virgultis
 furit aridis, concitante vento :
 et quispiam in-unum congregatos sermone tali allocutus-est:
 Quis tandem Trojanos coegit post Hectorem occisum,
 quos putavimus non amplius ad-occurrendum nobis prom-
 tos-fore ?] nunc vero repente inferuntur cupidi vehementer
 proelii.] Et sane quispiam, inter medios eos exstimulat ad
 certandum ?] dixeris deum esse, quia arduum molitur rem.
 Sed agite, fiduciam firmam animis injicientes
 fortitudinis memores-simus bellicæ : neque enim nos
 sine diis cum-Trajanis pugnabimus hodie.
 Sic dixit. At illi splendidis se armis quum-circumdedis-
 sent,] e-navibus effundebantur, robore amicti humeros,
 et concurrebant, bestiis similes crudivoris,
 certamen ad cruentum, et conferebant arma pulcra,
 hastas et loricas validosque bubulos-clypeos,
 et galeas ponderosas, alterque alterius corpus ære
 ferit intrepide; rubebat (sanguine) Trojanus campus.
 Ibi occidit Penthesilea Molonem et Persinoum,
 Ilissumque et Antitheum, et fortem Lernum,
 Hippalimumque et Aemonidem validumque Elasi-
 pum. Derione vero occidit Laogonum, et Clonie Menippum,
 qui olim ex-Phylaca secutus-erat Protesilam,
 ut cum-Trojanis robore-præstantibus pugnaret.
 Quo interfecto, Podarci animus commotus-est
 Iphiclidæ : hunc enim apprime diligebat inter-socios :
 extemplo igitur is divam Clonien petiit; eique penitus
 transit hasta gravis per ventrem; atque ejus statim
 cum-hasta erupit ater sanguis, et secuta-sunt intestina
 cuncta.] Propter-illam Penthesilea ira-exarsit, et Podarci
 vulnus-inflixit in musculum sanguinum prælonga hasta
 manus dexteræ, venasque sanguine-turgidas
 dissecuit; niger autem ei cruor per vulnus inflictum
 ebullit confestim : ideo cum-gemitu se-proripuit
 retro; nam valde dejecerat ejus animum ægritudo.
 Quo abeunte desiderium Phylacensibus ortum-est
 ingens; at is paululum ex acie submotus
 expiravit protinus suorum inter manus sociorum.
 Idomeus porro Bremusam interemit hasta longa
 ad dexteram ictam mammam, statimque ei cor dissolvit.
 Illa procubuit fraxini instar, quam in monte
 lignatores cædunt eminentem, eaque horrificum
 strepitum simul et fragorem procumbens edit :
 sic illa cum-gemitu cecidit, et ejus artus omnes
 solvit mors, animaque commiscebatur ventosis auris.
 Evandram dehinc Meriones et Thermodossam
 interemit, ruentes exitalem pro conflictum ;
 illi in cor impacta hasta, huic in ventrem
 ense infixo : quas extemplo destituit cor.
 Derionem vero profligavit Oilei strenuus filius,
 hasta aspera jugulum transverberans.
 Alcibiæ porro Tydides et Derimachiæ
 utrumque caput abscedit cum cervicibus usque ad humeros

ἄορι λευγαλέω· ται δ', ἦύτε πόρτιες, ἄμφω
 κάππεσον, ἄς τ' αἰζήδος ἄφαρ ψυχῆς ἀπαμέρση,
 κόψας αὐχενίους στιβιδάρῳ βουπλήγι τένοντας·
 265 ὡς αἰ Τυδείδαο πέσον παλάμησι δαμῆσαι,
 Τρώων ἄμ πεδίον, σφετέρων ἀπὸ νόσφι καρῆνων.
 Τῆσι δ' ἐπὶ Σθένελος κρατερὸν κατέπεφνε Κάβειρον,
 ὃς κίεν ἐκ Σηστοῖο, λιλαιόμενος πολεμίζειν
 Ἀργείοις, οὐδ' αὖθις ἔην νοστήσατο πάτρην.
 270 Τοῦ δὲ Πάρις κραδίην ἐχολώσατο δηωθέντος,
 καὶ β' ἔβαλε Σθενέλιο καταντίον· οὐδ' ἄρα τόν γε
 οὔτασεν, ἐσσύμενός περ, ἀπεπλάγχθη γὰρ οἰστός
 ἄλλη, ὅπη μιν Κῆρες ἀμείλιχοι ἰθύνεσκον·
 κτείνε γὰρ ἐσσυμένως Εὐθύνορα χαλκιομίτρην,
 275 ὃς β' ἐκ Δουλιχίου κίεν Τρώεσσι μάχεσθαι.
 Τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, παῖς Φυλῆος ἀγαυός
 ὠρίνηθ'· μάλα δ' ὄκα, λέων ὡς πώεσι μῆλων,
 ἐνθόρε· τοὶ δ' ἄρα πάντες ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα.
 Κτείνε γὰρ Ἴτυμονῆα καὶ Ἴππασίδην Ἀγέλαον,
 280 οἳ β' ἀπὸ Μιλήτοιο φέρον Δαναοῖσιν δημοκλήν,
 Νάστη ἄμ' ἀντιθέα, καὶ ὑπ' Ἀμφιμάχῳ μεγαθύμῳ,
 οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο Λάτιμιό τε λευκά κάρηνα,
 Βράγχου τ' ἄγχεα μακρὰ καὶ ἠῖόνετα Πάνορμον,
 Μαιάνδρου τε βρέεθρα βαθυβρόου, ὃς β' ἐπὶ γαῖαν
 285 Καρῶν ἀμπελόεσσαν ἀπὸ Φρυγίης πολυμήλου
 εἶσι, πολυγνάμπτουσι ἐλισσόμενος προχοῆσιν.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε Μέγης ἐνὶ δηϊότητι·
 ἄλλους δ' αὖτ' ἐδάμασεν, θοοσυκίχε δουρὶ κελαινῷ·
 ἐν γὰρ οἱ στέροισι θράσος βάλε Τριτογένεια,
 290 ὄφρα κε δυσμενέεσσιν ὀλέθριον ἦμαρ ἐφείη.
 Δρησαῖον δ' ἐδάμασεν ἀρητίφιλος Πολυπόιτης,
 τὸν τέκε δῖα Νέαιρα περίφρονι Θειοδάμαντι
 μιχθεῖσ' ἐν λεχέεσσιν ὑπαὶ Σιπύλῳ νιφόνετι,
 ἦχι θεοὶ Νιόβην λᾶαν θέσαν, ἧς ἔτι δάκρυ
 295 πουλὸν μάλα στυφελῆς καταλείβεται ὑψόθι πέτρης,
 καὶ οἱ συστοναχοῦσι βοαὶ πολυηχόος Ἑρμοῦ,
 καὶ κορυφαὶ Σιπύλου περιμήχεες, ὧν καθύπερθεν
 ἐχθρῆ μηλονόμοισιν αἰεὶ περιπίπτει δμήχλη·
 ἣ δὲ πέλει μέγα θαῦμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν,
 300 οὔνεκ' εἴκοι γυναικὶ πολυστόνῳ, ἦτ' ἐπὶ λυγρῷ
 πένθει μυρομένη μάλα μυρία δάκρυα χεύει·
 καὶ τὸ μὲν ἀτρεκέως φῆς ἔμμεναι, δππότ' ἄρ' αὐτὴν
 τηλόθεν ἀθρήσειας· ἐπὴν δέ οἱ ἐγγυς ἴκηαι,
 φαίνεται αἰπήεσσα πέτρῃ Σιπύλοιο τ' ἀπορῆώς.
 305 Ἄλλ' ἣ μὲν μακάρων ὄλοδον χόλον ἐκτελέουσα
 μύρεται ἐν πέτρῃσιν, ἔτ' ἀγνυμένη εἰκυῖα.
 Ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλοισι φόνον καὶ κῆρ' ἐτίθεντο
 ἀργαλέοι· δεινὸς γὰρ ἐνεστρωφᾶτο Κυδομιδὸς
 λαοῖς ἐν μέσσοισιν· ἀταρτήρων δέ οἱ ἄγχι
 310 εἰστήκει Θανάτοιο τέλος· περὶ δέ σφισι Κῆρες
 λευγαλέαι στρωφῶντο, φόνον στονόεντα φέρουσαι.
 Πολλῶν δ' ἐν κονίησι λύθη κέαρ ἤματι κείνῳ
 Τρώων τ' Ἀργείων τε· πολὺς δ' ἀλαλήτος ὀρώρει·
 οὐ γὰρ πως ἀπέληγε μένος μέγα Πενθεσιλείης,
 315 ἀλλ' ὡς τίς τε βόεσσι κατ' οὔρεα μακρὰ λέαινα

gladio letali. Quæ, velut vitulæ, ambæ
 proceriderunt, quas juvenis subito anima privat,
 amputans cervicales valida securi nervos :
 sic illæ Tydidæ procubuerunt manibus trucidatae,
 Trojanorum in campo, a suis seorsum capitibus.
 Post has Sthenelus fortem peremit Cabirum,
 qui ex Sesto venerat cupiens belligerare
 cum Argivis, nec rursus in suam reversus-est patriam.
 Quo Paris intus ira-exarsit occiso,
 telumque conjecit in Sthenelum; nec tamen illum
 sauciavit, quamlibet enixus; aberravit enim sagitta
 alio, quo eam Parcæ immittes dirigebant:
 interfecit enim illico Evenorem aereo-balthæo-insignem,
 qui ex Dulichio profectus-erat cum Trojanis pugnaturus.

Hoc igitur extincto filius Phylei illustris
 commotus-est; et subito, ut leo in-greges ovium,
 impetum-fecit; at omnes exhorrescebant fortem virum.
 Necavit autem Itymoneum et Hippasiden Agelaum,
 qui a Mileto afferebant Danaïs minas-hostiles,
 cum-Naste una divino, et sub Amphimacho magnanimo,
 qui Mycalen tenebant Latmiquæ candida juga,
 et Branchi valles longas ac littoralem Panorum,
 Mæandrique fluenta profundi, qui in terram
 Carum vitiferam ex Phrygia ovibus-abundante
 labitur, flexuoso se-provolvens cursu.
 Atque hos quidem interfecit Meges in conflictu :
 et alios insuper stravit, quotquot contigit hastâ nigra :
 nam ejus pectori fiduciam immiserat Minerva,
 ut hostibus funestum diem afferret.

Dresæum deinde vicit Marti-carum Polyptetes,
 quem peperit diva Neara solerti Thiodamanti
 commixta in lecto sub Sipylo nivoso,
 ubi Dii Nioben in saxum verterunt, cujus adhuc lacrima
 largissima ex-rigida destillat alte petra ;
 et cum ipsa gemunt undæ multisoni Hermi
 et cacumina Sipyli longe-protenta, super quibus
 inimica pastoribus perpetuo volat nebula :
 illa autem existit ingens miraculum prætereuntibus homi-
 nibus,] quia refert mulierem gemibundam, quæ præ tristi
 luctu lamentans infinitas lacrimas profundit
 et hoc revera dixeris se-ita-habere, siquidem ipsam
 a-longinquo adspexeris : si autem ad-eam prope accesseris,
 apparet arduus scopulus Sipylique fragmentum.
 Hæc itaque Deorum exitialem iram explens
 lamentatur inter saxa, etiamnum dolenti similis.

Alii præterea aliis necem ac stragem dabant
 atroces : dirus enim versabatur Tumultus
 populis in mediis : funestus autem hunc prope
 stabat Mortis terminus : circaque illos Parcæ
 letiferæ agitabantur, cædem luctificam apportantes.
 Multorum itaque in pulvere solutum-fuit cor die illo
 et Trojanorum et Argivorum; ingensque ululatus oriebatur:
 nullo enim modo cessabat vis acris Penthesilææ
 sed ut quædam boves in montibus longis læana

ἐνθόρῃ αἵξασα βαθυσκοπέλου διὰ βήσσης,
αἵματος ἱμεύρουσα, τό οἱ μάλα θυμὸν λαΐνει
ὡς τῆμος Δαναοῖσιν Ἀρηΐδς ἐνθορε κούρη.

Οἱ δ' ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες,
320 ἢ δ' ἔπετ', ἤτε κῦμα βαρυγδούποιο θαλάσσης
ἤμας ὠκείησιν, ὅθ' ἰστία λευκὰ πετάσσει
οὔρος ἐπειγόμενος· βοῶσι δὲ πάντοθεν ἄκραι
πόντου ἐρευγομένοιο ποτὶ χθονὸς ἡὸνα μακρῆν'
ὡς ἢ γ' ἔσπομένη Δαναῶν ἐδάϊξε φάλαγγας,
325 καὶ σφιν ἐπητείλησε, μέγα φρσσι κυδιώσα·

Ἦ κύνες, ὡς Πριάμοιο κακῆν ἀποτίσετε λῶδῃν
σήμερον· οὐ γάρ πώ τις ἐμὸν σθένος ἔξυπαλούζας
χάρμα φίλος τοκέσσει καὶ υἱάσιν ἡδ' ἀλόχοισιν
εἴσεται· οἰωνοῖς δὲ βόσις καὶ θηρσί θανόντες
330 κείσεσθ'· οὐδέ τι τύμβος ἐφ' ὑμᾶς ἴξεται αἴης.

Πῆ νῦν Τυδείδαο βίη, πῆ δ' Αἰακίδαο,
ποῦ δ' Αἰαντος ἔβη; τοὺς γάρ φάτις ἐμμεν' ἀρίστους·
ἄλλ' ἐμοὶ οὐ τλήσονται ἐναντία δηριάσθαι,
μή σφιν ἀπὸ μελέων ψυχὰς φθιμένοισι κεδάσσω.

335 Ἦ βὰ καὶ Ἀργεῖοισι μέγα φρονέουσ' ἐνόρουσε,
θηρὶ βίην εἰκία· πολλὴν δ' ὑπεδάμνατο λαόν,
ἄλλοτε μὲν βουπλήγῃ βαρυστόμῳ, ἄλλοτε δ' αὔτε
πάλλουσ' δέξιν ἄκοντα· φέρει δὲ οἱ αἰόλος ἵππος
ἰσοδόκῃν καὶ τόξον ἀμειλίχρον, εἴ που ἄρ' αὐτῇ
340 χρεῶν ἂν' αἵματόνετα μῦθον βελέων ἀλεγεινῶν
καὶ τόξοιο πέλοιτο· θοοὶ δὲ μετ' ἄνδρες ἔποντο,
Ἐκτορος ἀγγεμάχοιο κασιγνητοῖ τε φίλο τε,
Ἔριμον ἐν στέρνοισιν ἀναπνεύοντες Ἄρηα,
οἱ Δαναοὺς ἐδάϊζον ἐυἔσπτης μελίησιν·

345 τοὶ δὲ, θοοῖς φύλλοισιν ἑοικότες ἢ ψεκάδεσσιν,
πίπτον ἐπασσύτεροι· μέγα δ' ἔστενεν ἄσπετος αἶα,
αἵματι δευομένη νεκυεσσί τε πεπληθυῖα.

Ἴπποι δ', ἀμφὶ βέλεσσι πεπαρμένοι ἢ μελίησιν,
ὑπάτιον χρεμέτιζον ἐδὸν μένος ἐκπνεύοντες.
350 Οἱ δὲ κόνιν δραγμαῖοσι δεδραγμένοι ἀσπαίρεσκον·
τοὺς δ' ἄρα Τρώοιο ἵπποιο ἐπεσούμενοι μετόπισθεν,
ἄντλον ὅπως, στείβεσκον δημοῦ καταμένοιισι πεσόντας.

Καὶ τις ἐνὶ Τρώεσσιν ἀγάσσατο μακρὰ γεγηθῶς,
ὡς ἴδε Πενθεσίλειαν ἀνὰ στρατὸν αἰσούσαν,
355 λαίλαπι κυανέῃ ἐναλίγκιον, ἥπ' ἐνὶ πόντῳ
μαίνειθ', ὅτ' αἰγοκερῆϊ συνέρχεται ἡελίου ἴς·
καὶ β' ὅγε μαψιδῆσιν ἐπ' ἔλπωρῆσιν ἔειπεν·

Ἦ φίλοι, ὡς ἀναφανδὸν ἀπ' οὐρανοῦ εἰλήλουθε
σήμερον ἀθανάτων τις, ἴν' Ἀργεῖοισι μάχηται,
360 ἡμῖν ἦρα φέρουσα, Διὸς κρατερόφρονι βουλῇ,
ὅς τάχα που μέμνηται εὐσθενέος Πριάμοιο,
ὅς βὰ οἱ εὐχεται εἶναι ἀπ' αἵματος ἀθανάτοιο.
Οὐ γάρ τῆνδε γυναῖκα γ' ὄμοιο εἰσοράσθαι
αὐτως θαρσαλέην τε καὶ ἀγλαὰ τεύχε' ἔχουσαν,
365 ἀλλ' ἄρ' Ἀθηναίην, ἢ καρτερόθυμον Ἐνυώ,
ἢ Ἐριδ', ἢ κλειτὴν Λητωίδα· καὶ μιν ὅτω
σήμερον Ἀργεῖοισι φόνον στονόνετα βαλέσθαι,
νῆας τ' ἐμπρῆσειν ὀλοῦ πυρὶ, τῆσι πάροιθεν
ἤλυθον ἐς Τροίην, νῶϊν κακὰ πολλὰ φέροντες·

invadit magno-impetu scopulis-præcipitem per vallem,
sanguinem appetens, qui ejus animum valde exhilarat;
ita tunc in-Danaos Martia irruerat virgo.

Qui retro cedebant attonitum animum habentes,
ipsa vero instabat, ut fluctus horrisoni maris
navibus citis, cum vella candida explicat
ventus-secundus eas impellens : et mugiant undique pro-
montoria,] mari eructante ad terræ crepidinem longam.
Sic illa insequens Danaum dirumpit phalanges,
et eos minis-incessit, valde animo glorians :

Proh Canes ! quomodo Priami tetram luctis injuriam
hodie ! neque enim quisquam, meum robur evadens,
gaudium caris parentibus et liberis atque uxoris
referet ; sed alitibus epulum et bestiis mortui
jacebitis, nec tumulus super vos aggeretur terræ.
Quo nunc Tydidæ vis, quo Æacidæ,
quo Ajacis abiit? hos enim fama est esse fortissimos :
sed non audebunt mecum manus-conserere ;
ne illorum e membris animas ad-inferos depellam.

Sic fata-est, et in-Argivis magno animo impetum-fecit,
feræ viribus similis : numerosamque dejecit turbam*,
nunc securi acuta, nunc rursus
vibrans acutum pilum : gestabat etiam ipsi velox equus
pharetram et arcum immitem, si uspiam illi
opus in cruento conflictu sagittis vulnificis
atque arcu foret. Acres vero viri sectabantur,
Hectoris bellicosi fratres et amici,
rigidum pectore spirantes Martem,
qui Danaos transfodiebant levigatis hastis :
hi itaque citis foliis similes aut guttis-pluvialibus
cadebant conferti ; et valde ingemebat vasta tellus,
sanguine humectata et cadaveribus oppleta.

Equi etiam, sagittis confixi aut hastis,
ultimum edebant-hinnitum suas vires exhalantes.
Alii pulverem morsibus corripientes palpitabant ;
alios equi Trojani irruentes a-tergo,
velut manipulos (in area), calcabant simul cum-mortuis
prolapsos.] Et quispiam inter Trojanos obstupuit maxime
lætus,] ut vidit Penthesileam per aciem grassari,
turbini atro similem, qui in mari
furit, quando in Capricornum ingreditur solis vis ;
et is vana spe inflatus dixit :

O amici, quam manifeste e cælo venit
hodie Dearum quæpiam, ut cum-Argivis depugnet,
nobis opem ferens, Jovis magnanimo decreto,
qui forte reminiscitur præpotentis Priami,
qui gloriatur se-ortum-esse ab ejus sanguine immortalis.
Non enim hanc feminam puto me-intueri,
tam animosam et tam splendida arma gestantem :
sed Minervam, vel magnanimam Bellonam,
vel Discordiam, vel præclaram Latonæ-natam; et eam
opinor] hodie Argivis cædem luctuosam allaturam,
navesque crematuram exitialis igne, quibus olim
venerunt ad Trojam, nobis mala multa afferentes.

370 [ἤλυθον ἀσχετον ἄμμιν ἐπ' Ἄρει πῆμα φέροντες.]
 Ἄλλ' οὐ μὲν παλίνορσοι ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
 πάτρην εὐφρανέουσιν, ἐπεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγει.
 Ὡς ἄρ' ἔφη Τρώων τις, ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθῶς·
 νήπιος οὐδ' ἄρ' ἐφράσσασατ' ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
 375 οἱ αὐτῶ καὶ Τρωσὶ καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ·
 οὐ γὰρ πῶ τι μῦθοιο δυσηχέος ἄμφι πέπυστο
 Αἴας ὀβριμόθυμος ἰδὲ πολίπορθος Ἀχιλλεύς,
 ἄλλ' ἄμφω περὶ σῆμα Μενoitιάδαο κέχυντο,
 μνησάμενοι ἐτάριοι· γόος δ' ἔχεν ἀλλυδὶς ἄλλον.
 380 Τὸς γὰρ δὴ μακάρων τις ἐρήτυε νόσφι κυδοιμοῦ,
 ὄφρ' ἀλεγείνων ὀλεθρον ἀναπλήσωσι δαμέντες
 πολλοὶ ὑπὸ Τρώεσσι καὶ ἐσθλῇ Πενθεσιλείῃ·
 ἣ σφιν ἐπεσσυμένη κακὰ μῆδετο· καὶ οἱ ἄεξεν
 ἀλκή δμῶς καὶ θάρσος ἐπιπλέον· οὐδέ οἱ αἰχμητῆ
 385 μαψιδίῃ ποτὲ θῦνεν, ἀεὶ δ' ἡ νῦτα δαίξει
 φευγόντων, ἣ στέρνα καταντίον αἰσόντων·
 θεριμῶ δ' αἵματι πάμπαν ἐδέυετο, γυῖα δ' ἐλαφρὰ
 ἐπλετ' ἐπεσσυμένης· κάματος δ' οὐ δάμνατο θυμὸν
 ἄτρομον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχεν μένος· εἰσέτι γὰρ μιν
 390 Αἴσα λυγρὴ κύδαινε, ἀπόπροθι δ' ἐστῆνυῖα
 χάρμης, κυδιάσκειν ὀλεθρίον, οὐνεκ' ἔμελλε
 κούρην οὐ μετὰ θῆρην ὑπ' Αἰακίδαο χέρεσσι
 δάμνασθ'· ἄμφι δὲ μιν ζόφος ἐκρυφε· τὴν δ' ὀρόθυμεν
 αἰὲν αἴστος ἐοῦσα, καὶ ἐς κακὸν ἦγεν ὀλεθρον
 395 ὕστατα κυδαίνουσα· ἣ δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔναιρεν.
 Ὡς δ' ὀπότερ' ἐρσήεντος ἔσω κήποιο θοροῦσα
 ποίης ἐλδομένη θυμηδέος εἶαρι πόρτις,
 ἀνέρος οὐ παρέοντος, ἐπέσσυται ἄλλοθεν ἄλλη,
 σινομένη φυτὰ πάντα, νέον μάλα τηλεθῶντα,
 400 καὶ τὰ μὲν ἄρ' κατέδαψε, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἡμάλδυνεν·
 ὡς ἄρ' Ἀχαιῶν υἴας ἐπεσσυμένη καθ' ἑμίλον
 κούρη Ἐνυαλίη, τοὺς μὲν κτάνε, τοὺς δ' ἐφώδησε.
 Τρωιάδες δ' ἀπάνευθεν Ἀρήϊα ἔργα γυναικὸς
 θαύμαζον, πολέμοιο δ' ἔρωσ λάβην Ἰπποδάμειαν,
 405 Ἀντιμάχοιο θυγάτρα, μενεπτολέμοιο δ' ἀκοιτιν
 Τισιφόνου· κρατερῆσι δ' ὑπὸ φρεσὶν ἐμμεμαυῖα,
 θαρσαλέον φάτο μῦθον, δημίλικας ὀτρύνουσα
 δῆριν ἐπὶ στόνοσσαν· ἔγειρε δὲ οἱ θράσος ἀλκήν·
 Ὡ φίλαι, ἀλκιμον ἦτορ ἐπὶ στέρνοισι βαλοῦσαι
 410 ἀνδράσιν ἡμετέροισιν ὁμοῖον, οἷ περὶ πάτρης
 θυσημέναι μάρνανται ὑπὲρ τεκῶν τε καὶ ἡμῶν,
 οὔ ποτ' ἀναπνεύοντες οὐζύος — ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
 παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν, ἴσης μνησώμεθα χάρμης.
 Οὐ γὰρ ἀπόπροθεν εἰμὲν εὐσθενέων αἰζήων,
 415 ἀλλ' οἷον κείνοισι πέλει μένος, ἐστὶ καὶ ἡμῖν·
 ἴσοι δ' ὀφθαλμοὶ, καὶ γούνατα, πάντα δ' ὁμοῖα·
 ξυγὸν δ' αὖ πάντεσσι φάος, καὶ νήχυτος ἀήρ·
 φορβὴ δ' οὐχ' ἐτέρη· τί δ' ἐπ' ἀνδράσι λῶϊον ἄλλο
 θῆκε θεός; τῷ μῆτι φεβώμεθα δηϊοτῆτος.
 420 Ἦ οὐχ' ὀραῶτε γυναῖκα, μέγ' αἰζήων προφέρουσαν
 ἀγχεμάχων; τῆς δ' οὐτὶ πέλει σχεδὸν, οὔτε γενέθλη,
 οὔτ' ἄρ' ἐὸν πολίεθρον· ὑπὲρ ζείνοιο δ' ἀνακτος
 μάρνανται ἐκ θυμοῖο, καὶ οὐκ ἐμπαύεται ἀνδρῶν,

[venerunt insuperabile nobis cum Marte damnum afferentes.] Sed nequaquam, denuo in Græciam reversi, patriam gaudio-afficient, quoniam Deus nobis presidio-est.

Sic dixit igitur Trojanorum quispiam, in animo omnino lætus:] stolidus! non enim perpedit imminens grave malum] sibimet et Trojanis et ipsi Penthesileæ: nondum enim quidquam prælio de infelici cognoverat Ajax magnanimus, et vastator-urbium Achilles; sed ambo ad tumulum Menœtiadæ fusi-jacebant, memores amici, et luctus detinebat alibi alium. Hos enim Deorum quispiam remorabatur a pugna, ut tristi exito perfungerentur trucidati multi (Græcorum) a Trojanis et Penthesilea strenua: quæ in-eos impetu-facto dira meditabatur; ejusque augebatur] robur simul et fiducia magis: neque ejus hasta incassum unquam irruit, sed semper vel terga fodit fugientium, vel præcordia contra venientium; et calido sanguine undique conspergebatur, membraque agilia] erant grassantis: nec labor defatigabat animum intrepidum, sed adamantis habebat vim; adhuc enim ipsam Parca funesta decorabat; procul autem stans extra-pugnam, exultabat letaliter, quia erat puellam non multo post Æacidæ manibus domitura; et eam caligo obtexerat: illam autem incitabat nunquam visa, et ad funestum ducebat interitum, novissimum illi honorem-addens: hæc vero alibi alium perimebat.] Ut, quando roscidum in hortum irrupens herbæ cupida dulcis verno-tempore juvenca, vir (villicus) dum abest, fertur aliunde alio, vastans plantas omnes, recens læte florentes, et alias depascitur, alias pedibus conculcat: sic igitur Achivum filios, invadens in aciem, virgo Martia, partim occidit, partim in-fugam egit.

Troades autem procul Mavortia facinora mulieris admirabantur: belli vero cupido incessit Hippodamiam, Antimachi filiam, bellicosi uxorem Tisiphoni; fortisque animo percita plenam-fiduciæ habuit orationem, æquales exhortans ad certamen tristisonum: excitabat enim illi audacia vires:

O-amica, fortem animum pectoribus infigentes virorum nostrorum instar, qui pro patria contra-hostes pugnant parentum gratia et nostra nunquam respirantes ab-ærumnis, agedum et ipsæ, indita pectoribus fiducia, de-simili cogitemus pugna. Non enim procul absumus a-robustis juvenibus, sed quale ipsis est: robur, est etiam nobis, paresque oculi, et genua, et omnia similia; communis etiam omnibus lux, et liquidus aer, nec nutrimentum diversum est: at quid viris præstantius aliud] apposuit Deus? Ideo nequaquam defugiamus certamen.] Nonne videtis feminam longe viris præstare bellicusis? cujus non in-propinquo est, neque familia, neque ipsius urbs: sed pro externo rege belligerat ex animo, nec magnificat viros,

- ἐνθεμένη φρεσὶ θάρσος ἀταρτηρόν τε νόημα·
 425 ἡμῖν δ' ἄλλοθεν ἄλλα παραὶ ποσὶν ἄλγεα κείται·
 πῆς μὲν γὰρ φίλα τέκνα καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόλῃ
 ἄλλυθ', αἱ δὲ τοκῆας οὐδ' ὀδυρομένη· οὐκ ἔτ' ἐόντας·
 ἄλλαι δ' αὖτ' ἀκάρησσι ἀδελφεῶν ἐπ' ὀλέθρου
 καὶ πῶν· οὐ γὰρ τις οἴζυρ' ἔχει κακότητος
 430 ἄμμορος· ἔλπωρὴ δὲ πέλει, καὶ δούλιον ἦμαρ
 εἰσιδέειν. Τῷ μὴ τις ἔτ' ἀμβολίη πολέμοιο
 εἴη τετρομένησιν· ἔοικε γὰρ ἐν δαί μᾶλλον
 τεθνάμεν, ἢ μετόπισθεν ὑπ' ἄλλοδαποῖσιν ἄγεσθαι,
 νηπιάρχους ἅμα παῖσιν, ἀνηρῆ ὑπ' ἀνάγκῃ,
 435 ἄστεος αἰθομένοιο, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ἔτ' ἐόντων.
 Ὁς ἄρ' ἔφη· πάσῃσι δ' ἔρωσ στυγεροῖο μόθοιο
 ἔμπεσον· ἐσσυμένως δὲ πρὸ τείχεος ὤρμαινεσκον
 βήμεναι ἐν τεύχεσιν, ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
 ἄστυ, καὶ λαοῖσιν· ὀρίνετο δὲ σφισι θυμός.
 440 Ὁς δ' ἔτ' ἔσω σίμβλοιο μέγ' ἰύζωσι μέλισσαι,
 χειμάτος οὐκ ἔτ' ἐόντος, ἔτ' ἐς νομὸν ἐντύνονται
 ἐλθέμεν, οὐδ' ἄρα τῆσι φίλον πέλει ἐνδοθὶ μίμναιν,
 ἄλλῃ δ' αὖτ' ἐτέρῃν προκαλλίεσθαι ἐκτὸς ἄγεσθαι·
 ὡς ἄρα Τρωιάδες ποτὶ φύλοπιν ἔγκονέουσαι,
 445 ἄλλήλας ὄτρυνον· ἀπόπροθι δ' εἶρια θέντο
 καὶ ταλάρους· ἀλεγεινὰ δ' ἐπ' ἔντα χεῖρας ἴαλλον.
 Καὶ νύ κεν ἄστεος ἐκτὸς ἅμα σφετέροισιν ὄλοντο
 ἀνδράσι καὶ σθεναρῆσιν Ἀμαζόσιν ἐν δαί κείνῃ,
 εἰ μὴ σφέας κατέρυξε πύκα φρονέουσα Θεανὴ
 450 ἐσσυμένας, πινυτοῖσι παραουήσασ' ἐπέεσσιν·
 Τίπτε ποτὶ κλόνον αἰὼν, ἐελδόμεναι πονέεσθαι,
 σφέτλαι, οὐτὶ πάροιθε πονησάμεναι περὶ χάριος,
 ἀλλ' ἄρα νηίδες, ἔργον ἐπ' ἀτλητον μεμαυῖαι,
 ὄρυσθ' ἀφραδέως; οὐ γὰρ σθένος ἔσσειται ἴσον
 455 ὑμῖν καὶ Δαναοῖσιν ἐπισταμένοισι μάχεσθαι.
 Αὐτὰρ Ἀμαζόσι δῆρις ἀμείλιχος ἱππασίαι τε
 εὐαδὸν ἐξ ἀρχῆς, καὶ ὅσ' ἀνέρος ἔργα πέλονται·
 τοῦνεκ' ἄρα σφίσι θυμὸς Ἀρηῖος αἰὲν ὄρωρεν,
 οὐδ' ἀνδρῶν δεύονται, ἐπεὶ πόνος εἰς μέγα κάρτος
 460 θυμὸν ἀνηέξῃσε, καὶ ἄτρομα γούνατ' ἔθηκε.
 Τὴν δὲ φάτις καὶ Ἄρηος ἔμεν κρατεροῖο θύγατρα·
 τῷ οἱ θηλυτέρῃν τιν' ἐριζέμεν οὐτὶ ἔοικεν·
 ἢ ἢ τάχ' ἀθανάτων τις ἐπήλυθεν εὐχομένοισιν.
 Πᾶσι δ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ὁμὸν γένος· ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
 465 στρωφῶντ', ἄλλος ἐπ' ἄλλα· πέλει δ' ἄρα κείνο φέρι-
 ἔργον, ὅ, τι φρεσὶν ἦσιν ἐπιστάμενος πονέηται· [σπον-
 τουνεκα δηϊοστήτος ἀποσγόμεναι κελαιδενῆς,
 ἴστων ἐπεπνευεσθαι ἐῶν ἐντοσθε μελάρων·
 ἀνδράσι δ' ἡμετέροισι περὶ πολέμοιο μελήσει.
 470 Ἐλπωρὴ δ' ἀγαθοῖο τάχ' ἔσσειται, οὐνεκ' Ἀχαιοὺς
 δερκόμεθ' ὀλλυμένους· μέγα δὲ κράτος ὄρυσται ἀν-
 ἡμετέρων. Οὐδ' ἔστι κακῶν θεός· οὐτὶ γὰρ ἄστυ [δρῶν
 δήϊοι ἀμφὶς ἔχουσιν ἀνηλέες, οὐτ' ἀλεγεινὴ
 γίγνεται ἀναγκαίῃ καὶ θηλυτέρῃσι μάχεσθαι.
 475 Ὁς φάτο· ταὶ δ' ἐπίθοντο παλαιότερη περ εἰούσῃ·
 ὑμῖν γὰρ δ' ἀπάνευθεν ἐσέδρακον. Ἡ δ' ἔτι λαοὺς
 δάμαντο Πενθεσίλεια, περιτρομέοντο δ' Ἀχαιοί,

complexa pectore virtutem atque imperterritum animum :
 nobis autem aliunde aliae ante pedes miseriae objectae sunt ;
 aliis enim cari liberi et mariti ante urbem
 perierunt, aliae parentes deploramus non ultra superstites ;
 aliae etiam cruciantur fratrum ob necem
 ac propinquorum. Nulla enim a calamitosissima infelicitate
 immunitis est : metuendum vero est, ne etiam servitutis
 diem] videamus. Ideo nulla amplius mora pugnandi
 sit nobis afflictis : satius est in praelio potius
 occumbere, quam postmodum ab alienigenis abduci,
 infantibus una cum liberis, tristi necessitate,
 urbe incendio-absumta, et viris non amplius superstites.

Sic dixit. Universas igitur cupido tristis pugnae
 incessit; et continuo extra caenia conabantur
 prorumpere in armis, suppetias-ferre properantes
 urbi et civibus : commotusque erat illis animus.
 Ut cum in alveariis apes magnopere fremunt
 hyeme jam exacta, cum in pascua se-accingunt
 ut-evolent, nec amplius ipsis amicum est intus manere,
 sed alia aliam provocat ad exeundum :
 sic Troades ad conflictum festinantes
 se-mutuo instigabant; at procul lanam seposuerunt
 calathosque; et saeva ad arma manus adjecerunt.

Et ante urbem una cum-suis periissent
 viris et strenuis Amazonibus in conflictu illo,
 nisi eas cohibuisset prudens Theano
 impetum-facientes, prudentibus affata verbis :

Quare ad pugnam gravem, adentes bellare,
 infelices, non prius expertae bellum,
 sed plene rudes, ad rem vobis intolerabilem properantes,
 ruitis insipienter? Non enim vires erunt pares
 vobis et Danais peritis belligerandi.
 At Amazonibus certamen infestum et equitandi-studium
 cordi-sunt a principio, et quaecunque virorum opera sunt :
 propterea igitur in-istis animus Martius semper est
 neque viris indigent, quoniam labor ad magnum robur
 animum provexit et intrepida genua fecit.
 Istam vero fama est etiam Martis esse robusti natam ;
 quare cum-ea feminam aliquam certare non par-est :
 aut forte Deorum quispiam adest vota facientibus.
 Universis quidem hominibus eadem origo est, sed circa
 opera] versatur alius alia : est vero illud potissimum
 opus, quod mente sua cognitum quis exercet.
 Idcirco a-pugna desistentes clamosa,
 telam instaureate vestris in aedibus :
 viris autem nostris de bello cura-erit.
 At spes boni mox aderit, quia Achivos
 videmus succumbere : magnumque robur oritur virorum
 nostrorum. Neque est malorum metus : non enim urbem
 hostes circa obsident infesti, neque tam acerba
 est necessitas, ut-etiam feminis pugnandum-sit.

Sic ait : ille vero morem-gessere seniori :
 et pugnam e-longinquo spectarunt. Nam adhuc populos
 prostravit Penthesilea, et undique-trepidabant Achivi ;

οὐδέ σφιν θανάτοιο πέλε στονόντος ἀλυξίς·
 ἀλλ' ἄτε μηκάδες αἶγες ὑπὸ βλοσυρῆσι γένουσι
 480 παρδάλιος κτεινόντο, ποθὴ δ' ἔχεν οὐκ ἔτι χάρμης
 ἀνέρας, ἀλλὰ φόβοιο, καὶ ἀλλυδὸς ἦτον ἄλλοι,
 οἱ μὲν ἀποβρίψαντες ἐπὶ χθόνα τεύχε' ἀπ' ὤμων,
 οἱ δ' ἄρα σὺν τεύχεσσι· καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθεν
 ἵπποιο ἔσαν φεύγοντες· ἐπεσσυμένοις δ' ἄρα χάρμα
 485 ἔπλετ', ἀπολλυμένω δὲ πολὺς στόνος· οὐδέ τις ἀλλή
 γίγνετο τειρομένοισι· μινυνθάδιοι δὲ πέλοντο
 πάντες, ὅσους ἐκίχανεν ἀνὰ κρουερὸν στόμα χάρμης.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσασα μέγα στονόεσσα θύελλα,
 ἄλλα μὲν ἐκ ριζῶν χαμάδις βάλε δένδρεα μακρὰ
 490 ἀνθεσι τηλεθώοντα, τὰ δ' ἐκ πρέμνοιο κέασσαν
 ὑψόθεν· ἀλλήλοισι δ' ἐπὶ κλασθέντα κέχυνται·
 ὡς Δαναῶν κεκύλιστο πολὺς στρατὸς ἐν κονίησι
 Μοιράων ἰότητι καὶ ἔγχρῃ Πενθεσιλείης.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ νῆες ἐνιπρήσσεσθαι ἔμελλον
 495 χερσὶν ὑπὸ Τρώων, τότε που μενεδήϊος Αἴας
 οἰμωγῆς ἐσάκουσε καὶ Αἰακίδην προσέειπεν·
 ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ δὴ μοι ἀπειρίτος ἦλυθεν αὐδὴ
 οὔασιν, ὡς πολέμοιο συνεσταότος μεγάλοιο·
 ἀλλ' ἴομεν, μὴ Τρῶες, ὑποφθάμενοι παρὰ νηυσὶν,
 500 Ἀργείους ὀλέσσωσι, καταφλέξωσι δὲ νῆας.
 Νῶϊν δ' ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείη ἀλεγεινὴ
 ἔσσειται· οὐ γὰρ ἔοικε Διὸς μεγάλοιο γεγαῶτας
 αἰσχύνειν πατέρων ἱερὸν γένος, οἳ βα καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἀγλὰν ἀστὺ διέπραθον, ἐγχρήσῃσι
 505 τὸ πρὶν ἅμ' Ἡρακλῆϊ δαΐφρονι Λαομέδοντος·**
 ὡσπερ νῦν τελέεσθαι ὑφ' ἡμετέρησιν οἴω
 χερσὶν, ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀέζεται ἀμφοτέροισιν.

Ὡς φάτο· τῶν δ' ἐπίθησε θρασύ σθένος Αἰακίδαο·
 κλαγγὴν γὰρ στονόεσαν ἰπέκλεμε οὔασιν οἴσιν.
 510 Ἄμφω δ' ὠρμηθήσαν ἐπ' ἔντα μαρμαίροντα·
 καὶ τὰ μὲν ἐσάμενοι κατεναντίον ἔσαν ἡμίλου·
 τῶν δ' ἄρα τεύχεα καλὰ μέγ' ἔβραχε· μαίνετο δὲ σφιν
 ἴσον θυμὸς Ἀρηϊ· τόσον σθένος ἀμφοτέροισι
 δῶκεν ἐπειγομένοισι σακίσπαλος Ἄτρυτώνη.
 515 Ἀργεῖοι δ' ἐχάρησαν, ἐπεὶ ἶδον ἄνδρε κραταῖω,
 εἰδομένω παιδέσσειν Ἀλωῆος μεγάλοιο,
 οἳ ποτ' ἐπ' εὐρὺν Ὀλυμπον ἔφην θέμεν οὔρεα μακρὰ,
 ὅσσαν τ' αἰπεινὴν καὶ Πήλιον ὑψικάρηνον,
 ὅπως δὴ μεμαῶτε καὶ οὐρανὸν εἰσαφίκωνται·
 520 τοῖοι ἄρ' ἀντέστησαν ἀταρτηροῦ πολέμοιο
 Αἰακίδαο, μέγα χάρμα λιλαιομένοισιν Ἀχαιοῖς,
 ἀμφω ἐπειγόμενοι δῆϊων ἀπὸ λαῶν ὀλέσσαι.
 Πολλοὺς δ' ἐγχρήσῃσιν ἀμαιμακῆσσι δάμασσαν.
 Ὡς δ' ὅτε πῖονα μῆλα βοοδιμητῆρε λέοντε
 525 εὐρόντ' ἐν ξυλόχοισι φίλων ἀπάνευθε νομῆων,
 πανσυδὴ κτεινῶσιν, ἄχρῃς μέλαν αἶμα πῖόντες
 σπλάγγων ἐμπλήσωνται ἐν πολυχανδέα νηδύν·
 ὡς οἳ γ' ἀμφω ὀλέσσαν ἀπειρέσιον στρατὸν ἀνδρῶν.

Ἐνθ' Αἴας ἔλε Δηϊόχον τ' ἰδ' Ἀρήιον Ὑλλον,
 530 Εὐρύνομόν τε φιλοπτόλεμον καὶ Ἐνυέα δῖον.
 Ἀντάνδρην δ' ἄρα Πηλεΐδης ἔλε καὶ Πολεμοῦσαν,

nec illis interitus erat lamentabilis effugium :
 sed veluti balantes caprae sub immanibus maxillis
 pardalis conficiebantur, nec cupiditas tenuit amplius belli
 viros, sed fugae, et alio se-subducunt alii,
 partim rejectis ad terram armis ab humeris,
 partim cum armis : et aurigis destituti
 equi erant fugientes : apud-infestantes quidem gaudium
 erat, at apud-intereuntes multum gemitus ; nec quidquam
 opis] dabatur afflictis : sed brevis-vitae erant
 omnes, quos *illa* comprehendit in horrenda fauce con-
 flictus.] Sicut ubi ingravescens vehementer murmurans pro-
 cella] alias radicitus humi prosternit arbores longas,
 cum-floribus virescentes, partim a trunco avellit
 desuper ; et super aliis aliae truncatae jacent :
 ita Danaum prostratus-erat ingens exercitus in pulvere
 Parcarum numine et hasta Penthesileae.

Sed cum etiam naves incendendae essent
 manibus Troum, tum forte bellicosus Ajax
 clamorem audivit et Aeciden sic compellavit :

Heus Achilles, sane mihi ingens pervenit strepitus
 ad aures, ac si-praelium committitur grande :
 eamus ergo, ne Trojani praecoccupantes apud naves
 Argivos caedant, atque incendio-vastent naves.
 At nostrum utrique ignominia turpis
 erit. Non enim decet a Jove-magno progenitos
 dehonestare parentum sacrum genus, qui et ipsi
 Troum splendidam urbem expugnarunt hastis
 olim cum Hercule bellicoso Laomedontis**
 ut nunc effectum-iri nostris confido
 manibus, cum ingens robur vigescat utrique.

Sic dixit ; eique morem-gessit audax vis Aecidae :
 clangorem enim lamentabilem perceperat auribus suis.
 Ambo igitur properarunt ad arma fulgentia :
 quibus induti ex-adverso constiterunt exercitui :
 horumque arma insignia valde resonabant, furebatque
 ipsis] animus aequae-ac Marti : tantum robur utrique
 dederat festinanti clypei-agitatrix Minerva.
 Argivi autem laeti-erant, cum conspicerent viros fortes,
 similes filiis Aloi magni,
 qui quondam super latum Olympum jactitabant se imposi-
 turos montes arduos,] Ossamque excelsam et Pelion altiju-
 gum,] ut connixi etiam in caelum pervenirent :
 tales igitur se-objectarunt terribili pugnae
 Aecidae, magnum gaudium expetentibus Achivis,
 ambo festinantes hostium turbam pessundare.
 Multos vero hastis invictis peremerunt.
 Ut quando pingues oves boum-domitores duo-leones,
 inventas in saltu amicis sine pastoribus,
 confertim trucidant, usque-dum nigro sanguine hausto
 visceribus expleverint suum capacissimum ventrem :
 sic illi duo interemerunt innumerabilem turbam virorum.

Ibi Ajax occidit Deiochum et Mavortium Hyllum,
 Eurynomumque belli-amantem et Enyeum divum.
 Antandren vero Pelides interfecit et Polemusam,

ἤδὲ καὶ Ἀντιβρότην, μετὰ δ' Ἴπποθόην ἐρίθυμον,
 τῆσι δ' ἐφ' Ἀρμολόην· ἐπὶ δ' ὄχετο λαὸν ἅπαντα
 σὺν Τελαμωνιάδῃ μεγαλήτορι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ
 535 πικναὶ τε σθεναραὶ τε κατηρέεποντο φάλαγγες
 βρεῖα καὶ ὀτραλέως, ὥστε πυρὶ δάσκιος ὕλη
 οὔρεος ἐν ξυλόχοισιν, ἐπισπέρχοντος ἀήτεω.

Τοὺς δ' ὀπότ' εἰσενόησε δαΐφρων Πενθεσίλεια
 θῆρας ὅπως θύοντας ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα,
 540 ἀμφοτέρων ὄριμσε καταντίον, ἤτε λυγρῆ
 πάρδαλις ἐν ξυλόχοισιν, ὀλέθριον ἦτορ ἔχουσα,
 αἰνὰ περισσαίνουσα, θόρῃ κατέναντ' ἐπιόντων
 ἀγρευτῶν, ὅπερ μιν ἐν ἔντεσι θωρηχθέντες,
 ἐσσυμένην μίμνουσι, πεποιθότες ἐγγεῖρησι·

ὡς ἄρα Πενθεσίλειαν Ἀρήϊοι ἄνδρες ἐμίμων,
 545 δούρατ' ἀειράμενοι· περὶ δέ σφισι χαλκὸς αὐτεὶ
 κινυμένων· πρώτη δ' ἔβαλεν περιμήκετον ἔγχος
 ἐσθλῆ Πενθεσίλεια· τὸ δ' ἐς σάκος Διαικίδαο
 ἴξεν, ἀπεπλάγχθη δὲ διατρυφῆν εὔτ' ἀπὸ πέτρης·
 550 τοὶ ἔσαν Ἥφαιστοιο περίφρονος ἄμβροτα δῶρα.
 Ἥ δ' ἕτερον μετὰ χερσὶ τιτύσκειτο οὐδὲν ἄκοντα
 Αἴαντος κατέναντα, καὶ ἀμφοτέρωσιν ἀπειλεῖ·

Νῦν μὲν ἐμῆς ἀπὸ χερσὸς ἐτώσιον ἔκθορον ἔγχος·
 555 ἄλλ' ὅτω τάχα τῷδε μένος καὶ θυμὸν ὀλέσσειν
 ὑμέων ἀμφοτέρων, οἳ τ' ἄλκιμοι εὐχετάσθε
 ἔμμεναι ἐν Δαναοῖσιν· ἐλαφροτέρῃ δὲ μόθοιο
 ἔσσειται ἵπποδάμοισι μετὰ Τρώεσσι διζύς.

Ἄλλὰ μοι ἄσπον ἴκεσθον ἀνὰ κλόνον, ὄφρ' ἐσίδεσθε,
 560 ὅσπον Ἀμαζόσι κάρτος ἐνὶ στήθεσσι δῶρην·
 καὶ γάρ μευ γένος ἐστὶν Ἀρήϊον· οὐδὲ με θνητὸς
 γείνατ' ἀνὴρ, ἀλλ' αὐτὸς Ἄρης ἀκόρητος ὀμοκλῆς·
 τοῦνεκά μοι μένος ἐστὶ πολὺ προφερέστατον ἀνδρῶν.

Ἥ δ' ἄρα τοὶ δ' ἐγέλασσαν· ἄφαρ δὲ οἱ ἤλασεν αἰχ-
 565 Αἴαντος κνημίδα πανάργυρον· οὐδὲ οἱ εἴσω [μῆ
 ἤλυθεν ἐς χροῶα καλὸν, ἐπειγομένη περ ἰκέσθαι·
 οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο μιγῆμεναι αἰματι κείνου
 δυσμενέων στονόεσσαν ἐνὶ πτολέμοισιν ἀνωκῆν.

Αἴας δ' οὐκ ἀλέγιζεν Ἀμαζόνος, ἀλλ' ἄρα Τρώων
 570 ἐς πληθὺν ἀνόρουσε· λίπε δ' ἄρα Πηλείωνι
 οἴῳ Πενθεσίλειαν, ἐπεὶ βρά οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
 ἤδεεν, ὡς Ἀχιλλῆϊ, καὶ ἰφθίμῃ περ εἴουσα,
 βηίδιος πόνος ἔσσειθ', ὅπως ἴρῃσι πέλεια.

Ἥ δὲ μέγα στονάχησεν, ἐτώσια δούρα βαλοῦσα·
 καὶ μιν κερτομέων προσεφώνεε Πηλέος υἱός·

575 ὦ γύναι, ὡς ἀλοῖσιν ἀγαλλομένη ἐπέεσσι
 ἡμέων ἤλυθεσ ἄντα, λιλαιομένη πολεμίζειν,
 οἳ μέγα φέρτατοι εἰμὲν ἐπιχθονίων ἡρώων·
 ἐκ γὰρ δὴ Κρονίωνος ἐριγδοῦποιο γενέθλης
 εὐχόμεθ' ἐκγεγάμεν· τρομέεσκε δὲ καὶ θεὸς Ἔκτωρ
 580 ἡμέας, εἰ καὶ ἄπωθεν ἐσέδραχεν αἴσσοντας
 δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἐμῆ δὲ μιν ἔκτατεν αἰχμῆ,
 καὶ κρατερόν περ ἐόντα. Σὺ δ' ἐν φρεσὶ πάγχυ μέρμη-
 ῆ μέγ' ἔτλης, καὶ νῶϊν ἐπηπειλήσας ὀλεθρον [νας,
 σήμερον· ἀλλὰ σοι εἴθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἡμαρ·

585 οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτὸς σε πατήρ ἐτι ρύσεται Ἄρης

atque Antibrotēn, et deinde Hippothoēn acris-animi,
 et post has Harmothoēn : et invasit exercitum totum
 cum Telamoniade magnanimo, horumque manibus
 densa et valida sternebantur agmina
 facile et sine-mora, quasi igni opaca silva
 montis in saltu, urgente vento.

Hos itaque cum animadverteret belli-gnara Penthesilea
 ferarum instar grassantes per aciem horrendam,
 utrique tetendit obviam, ut luctuosa
 pardalis in silva, perniciali animo praedita,
 terribiliter cauda-mota, insilit in invadentes
 venatores, qui eam in armis loricati,
 appropierantem praestolantur, confidentes hastis :
 sic igitur Penthesileam Martii viri expectabant
 hastis sublati, circumque eos aēs crepabat
 dum-se-movent. Prima autem emisit praelongam hastam
 fortis Penthesilea, quae in scutum Aecidae
 pervenit, sed resultavit diffracta tanquam a lapide :
 talia erant Vulcani solertis caelestia munera.
 Ipsa vero alterum manibus direxit acre jaculum
 adversus Ajacem, et utrique minabatur :

Nunc quidem mea ex manu irritum exiliit hastile :
 sed confido me statim hoc robur et vitam eversuram
 vestrum utrique, qui fortissimi gloriamini
 esse inter Danaos : et levior belli
 erit equum-domitibus Trojanis calamitas.

Verum ad-me propius accedite per aciem, ut cognoscatis,
 quanta Amazonibus vis in praecordiis existat :
 etenim mihi genus est Martium, nec me mortalis
 creavit vir, sed ipse Mars, insatiabilis belli :
 ideo mihi robur est longe praestantius quam-viris.

Dixit igitur : at illi riserunt; et confestim ejus transadegit
 hasta] Ajacis ocream omnino-argenteam; nec-tamen in ejus
 penetravit cutem pulcrā, cupida quamlibet penetrandi :
 non enim in-fatis-erat, ut-misceretur sanguini ejus
 hostium luctifrons in pugnis mucro.

Ajax itaque non curabat Amazonem, sed Troum
 in globum abscessit, permisitque Pelidae
 soli Penthesileam, quia penitus ejus animus
 norat, Achilli eam, quantumlibet fortis esset,
 facilem laborem fore, ut accipitri columbam.

Illa vero valde ingemuit, incassum hastis evibratis :
 et eam dictis-incensens affatus-est Pelei filius :

Mulier, quam futilibus exultans verbis
 adversum nos venisti, cupiens dimicare,
 qui multo excellentissimi sumus terrestrium heroum :
 nam ex Jovis valde-tonantis prosapia
 gloriamur nos ortos-esse : et formidabat etiam velox Hector
 nos, si vel procul videbat accelerantes
 certamen ad funestum, meaque illum peremit cuspis,
 utat fortis erat. At tu mente prorsum insanis,
 quae magna ausa-es, et nobis interminata-es interitum
 hodie : verum tibi jamjam veniet ultimus dies :
 neque enim sane ipse te pater deinceps eripiet Mars

ἔξ ἑμέθεν· τίσεις δὲ κακὸν μόνον, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
κειμὰς ἀπαντήσασα βοοδητῆρι λένοντι.

Ἦ οὐπω τόδ' ἄκουσας, ὅσων ὑποκάππεσε γυῖα
Ξάνθου πὰρ προχοῆσιν ὑφ' ἡμετέρης παλάμησιν;
500 ἢ στυῖ πευθομένης μάκκρες φρένας ἐξείλοντο
καὶ νόον, ὄφρα σε Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιγάνωσιν·

Ὡς εἰπὼν οἴμησε, κραταιῇ χειρὶ τιταίνων
λαοφόνον δόρυ μακρὸν ὑπαὶ Χείρωνι πονηθέν·
αἴψα δ' ὑπὲρ μαζοῖο δαίφρονα Πενθεσίλειαν
595 οὐτάσε δεξιτεροῖο· μέλαν δέ οἱ ἔβρεεν αἶμα
ἔσσυμένως· ἢ δ' εἶθαρ ὑπεκλάσθη μελέεσσιν·
ἔκ δ' ἔβαλεν χειρὸς πέλεκυν μέγαν· ἀμφὶ δέ οἱ νύξ
ὄφθαλμοὺς ἤγλυσε, καὶ ἔς φρένα δῦσαν ἀνίαι.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἄμπνευε, καὶ εἰσιδε δῆϊον ἄνδρα,
600 ἦδη μιν μέλλοντα καθελεκόμεν ὠκέος ἵππου·
ὠρμηθεν δ', ἢ χειρὶ μέγα ξίφος εἰρύσασα
μεΐναι ἐπεσσυμένιοιο θεοῦ Ἀχιλλῆος ἔρωγῃ,
ἢ κραϊνῶϊς ἵπποιο κατ' ὠκυτάτοιο θοροῦσα
λίσσεσθ' ἀνέρα διον, ὑποσχέσθαι δέ οἱ ὄκα
605 χαλκὸν ἄλις καὶ χρυσόν, ἃ τε φρένας ἔνδον ἱάνει
θηγῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰ μάλα τίς θρασὺς εἴη·
τοῖς ἦν πως πεπίθιοιτ' ὄλοον σθένος Αἰακίδαο·
ἢ καὶ δημηλικίην αἰδεσσάμενος κατὰ θυμὸν,
δῶν νόστιμον ἦμαρ ἐελδομένη περ ἀλύξαι.

Καὶ τὸ μὲν ὡς ὠρμαινε· θεοὶ δ' ἐτέρωσε βάλοντο.
Τῇ γὰρ ἐπεσσύμενος μέγ' ἐχώσατο Πηλέος υἱός,
καὶ οἱ ἄφαρ σὺν ἔπειρεν ἀελλόποδος δέμας ἵππου·
εὐτέ τις ἀμφ' ὀβελοῖσιν ὑπὲρ πυρὸς αἰθαλόεντος
615 σπλαγγῆνα διαμπεύρησιν ἐπειγόμενος ποτὶ δόροπον,
ἢ ὡς τις στονόεντα βαλὼν ἐν ὄρεσσιν ἄκοντα
θηρητῆρ' ἐλάφοιο μέσῃν διὰ νηδύα κέρση
ἔσσυμένως, παταμένη δὲ διαμπερές ὄβριμος αἰγυμῇ
πρέμνον ἐς ὑψικόμοιο πάγῃ δρυὸς, ἢ ἐνὶ πεύκῃ·
ὡς ἄρα Πενθεσίλειαν ἁμῶς περικαλλεί ἵππων
620 ἀντικρὺ διάμησεν ὑπ' ἔργχει μαιμώωντι
Πηλείδης· Ἦ δ' ὄκα μίγῃ κονίη καὶ ὀλέθρῳ,
εὐσταλέως ἔριποῦσα κατ' οὐδέος· οὐ δέ οἱ αἰδῶς
ἤσχυεν δέμας ἢ· τάθη δ' ἐπὶ νηδύα μακρῆν,
δουρὶ περισπαίρουσα, θοῆ δ' ἐπικέκλιτο ἵππων·

625 εὖτ' ἐλάτῃ κλασθεῖσα βίῃ κρυεροῦ Βορέας,
ἦν τέ που αἰπυτάτην ἀνὰ τ' ἄγκρα μακρὰ καὶ ὕλην,
οἱ αὐτῇ μέγ' ἄγαλαμα, τρέφει περὶ πίδακι γαῖα·
τοίῃ Πενθεσίλεια κατ' ὠκέος ἦριπεν ἵππου
θηρητῆ περ εὐόσα· κατεκλάσθη δέ οἱ ἀλκή.

630 Τρωῆς δ' ὡς εἰσίδοντο δαίκατᾶμένην ἐνὶ χάρμῃ,
πανσυδίη τρομέοντες ἐπὶ πτόλιν ἐσσεύοντο,
ἄσπετ' ἀκχηγέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθει θυμόν.
Ὡς δ' ἔτ' ἀν' εὐρέα πόντον ἐπιθρίσαντος ἀήττω
ναῦται νῆ' ὀλέσαντες ὑπεκπροφύγωνσιν ὀλεθρον,
635 παῦροι, πολλὰ καμόντες οἰζυρῆς ἄλδος εἶσω,
ὄψε δ' ἄρα σφίσι γαῖα φάνη σχεδὸν, ἠδὲ καὶ ἄστου,
τοὶ δὲ μάγῳ στονόεντι τετρυμένοι ἄψα πάντες
ἔξ ἄλδος αἰσσοῦσι, μέγ' ἀχνύμενοι περὶ νῆος
ἠδ' ἐτάρων, οὐς αἰὼν ὑπὸ ζόφον ἤλασε κύμα·

mihī; sed lues infelici fato, veluti in montibus
cerva obviam-facta boum-domitori leoni.

Utrum nunquam hoc audivisti, quam-multorum succu-
buerint membra] Xanthi ad fluenta nostris manibus?
an tibi audienti Dii mentem ademerunt
et rationem, ut te Parcae immites absorberent?

Sic fatus irruit, valida manu absorbens
letalem hastam prolixam, a Chirone fabricatam:
ac subito supra papillam bellicosam Penthesileam
vulneravit dexteram; nigerque ejus profluit cruor
repente, subitoque debilitata-est membris:
at dimisit e-manu bipennem grandem; circumque ei nox
oculos tenebris-obtexit, et pectus subiere dolores.
Sed vel sic respiravit atque intuita-est infestum virum,
qui-jam ipsam erat abstracturus ex-celeri equo.
Ergo deliberavit, utrum manu ingenti gladio educto
expectaret advenientis rapidi Achillis impetum,
an subito equo ex velocissimo desiliens
supplicaret viro divo, promitteretque ei mox
affatim aēs et aurum, quae mentes penitus oblectant
mortalium hominum, etiamsi quis valde ferox sit:
si hī forte moveretur saeva vis Aëacidae;
aut etiam aequalis-etatis rationem habens in animo,
concederet reditus diem cupienti evadere.

Et haec quidem ita versabat: sed Dii alio rejecerunt.
Illi enim irruens graviter succensusit Pelei filius,
et subito una-cum ipsa transverberavit celeripedis corpus
equi,] veluti quis verubus super ignem flammantem
viscera transfigit festine apparans cœnam,
aut ut quispiam sonoram ejaculatus in monte tragulan
venator cervi mediam alvum trajicit
rapitum, pervolansque penitus acuta cuspis
in truncum alticomæ infigitur quercus, aut in viceam:
sic etiam Penthesileam una-cum insigni equo
penitus transadegit hasta furenti
Pelides. Illa autem mox commista-est cum-pulvere et morte,
composite cadens ad terram; nec ei pudor
dedecoravit corpus formosum: sed extendebatur in ven-
trem latum,] circa hastam palpitans, celerique incubuit
equo:] veluti abies fracta vi horridi Boreae,
quam alicubi procerissimam in vallibus longis et silva,
sibimet ingens decus, nutrit juxta fontem tellus:
talis Penthesileam veloci defluxit equo,
admirabilis etiamnum; et fractum-est ipsius robur.

Troes autem, ut viderunt occisam in pugna,
gregatim trepidantes ad urbem fugerunt,
valde conturbati ingenti luctu animum.
Ut cum in lato mari, ingravescente vento,
nautæ navi amissa effugerunt exitium,
pauci, multa perpassi in calamitoso mari,
tandemque eis terra apparet prope, atque oppidum:
tum labore acerbo confectis membris omnes
e mari properant, valde mœrentes propter navem
et socios, quos horrendam sub caliginem impulit unda:

640 ὃς Τρῶες ποτὶ ἄστυ πεφυζότες ἐκ πολέμοιο,
 χλαῖν πάντας Ἄρης ἀμαμακέτοιο θύγατρα,
 κίλασδ᾽, οἱ δ᾽ ἄφριν ἀνὰ στονοῦσαν ὄλοντο.
 Τῇ δ' ἐπικαρχαλῶν μεγάλην εὐχετο Πηλέος υἱός·
 Κεῖσός νυν ἐν κονίησι, κυνῶν βόσις ἢ δ' οἰωνῶν,
 645 δειλαίη· τίς γάρ σε παρήπαφεν ἀντί' ἐμεῖο
 ἐλθέμεν; ἦ ποῦ ἐφησθα, μάχης ἀπονοστήσασα,
 οἴσιν ἀσπετα δῶρα παρὰ Πριάμοιο γέροντος,
 κτείνασ' Ἀργείους· ἀλλ' οὐ τόδ᾽ε σοί γε νόημα
 θάνατοι ἐτέλεσσαν, ἐπεὶ μέγα φέρτατοι εἰμὲν
 650 ἥρώων, Δαναοῖσι φάος μέγα, Τρωσὶ δὲ πῆμα
 ἢ δὲ σοὶ αἰνομόρφῳ, ἐπειθὶ νῦ σε Κῆρες ἐρεμναί,
 καὶ νόος ἐξορόθυνε, γυναικῶν ἔργα λιποῦσαν,
 βήμεναι ἐς πόλεμον, τόν περ τρομέουσι καὶ ἄνδρες.
 Ὡς εἰπὼν, μελίην ἐξείρυσε Πηλέος υἱός
 655 ὠκέος ἐξ ἵπποιο καὶ αἰνῆς Πενθεσιλείης·
 ἄμφω δ' ἀσπαίρεσκον, ὑφ' ἐν δορὶ δηυθέντες·
 ἄμφι δὲ οἱ κρατὸς κόρυν εἴλετο μαρμαίρουσαν,
 ἦελίου ἄκτισιν ἀλίγκιον ἢ Διὸς αἴγλη.
 Τῆς δὲ, καὶ ἐν κονίησι καὶ αἶματι πεπτηνίης,
 660 ἐξεφάνη ἐρατῆσιν ὑπ' ὄφρυσι καλὰ πρόσωπα,
 καὶ περ ἀποκταμένης· οἱ δ' ὡς ἴδον ἀμφιέποντες
 Ἄργεῖοι, θάμβησαν, ἐπεὶ μακάρεσσιν ἐώκει.
 Κεῖτο γὰρ ἐν τεύχεσσι κατὰ γῆλον, ἥψ' ἀτειρῆς
 Ἄρτεμις ὑπνώουσα, Διὸς τέκος, εὔτε κάμησι
 665 γυῖα, κατ' οὖρεα μακρὰ θοοὺς βάλλουσα λέοντας
 αὐτῇ γάρ μιν ἔτευξε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἀγητὴν
 Κύπριος εὐστέφανος, κρατεροῦ παρακόιτος Ἄρης,
 ὄφρα τι καὶ Πηληϊὸς ἀμύμονος υἱὸν ἀκαχῆση.
 Πολλοὶ δ' εὐχετόωντο, κατ' οἰκία νοστήσαντες·
 670 τοίης καὶ ἀλόχοιο παρὰ λεγέεσσιν ἰαῦσαι·
 καὶ δ' Ἀχιλεὺς ἀλίστων ἐφ' ἐντεῖρετο θυμῷ,
 οὐνεκά μιν κατέπεφνε, καὶ οὐκ ἄγε διὰν ἄκοιτιν
 Φθίην εἰς εὐπωλον, ἐπεὶ μέγεθός τε καὶ εἶδος
 ἔπλετ' ἀμύμητός τε καὶ ἀθανάτην ἁμοῖη.
 675 Ἄρει δ' ἔμπεσε πένθος ὑπὸ φρένας ἀμφὶ θυγατρὸς
 θυμὸν ἀκηχεμένῳ· τάχα δ' ἔκθορον Οὐλύμπιοι,
 σμερδαλέω ἀτάλαντο, ἀγακτυπέοντι κεραινοῖ,
 ὃν τε Ζεὺς προΐησιν, ὃ δ' ἀκαμάτης ἀπὸ χειρὸς
 ἔσσυται ἢ ἐπὶ πόντον ἀπειρίτων, ἢ ἐπὶ γαίαν,
 680 μαρμαίρων, τῷ δ' ἀμφὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλύμπιος·
 τοίος Ἄρης ταναοῖο δι' ἠέρος, ἀσχαλῶν κῆρ,
 ἔσσυτο σὺν τεύχεσσι, ἐπεὶ μόρον αἰνὸν ἄκουσε
 παιδὸς ἔης· τῷ γάρ ῥα, κατ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐόντι,
 Αὔραι μυθήσαντο, θοαὶ Βορέαο θύγατρεις,
 685 κούρης αἰνὸν ὄλεθρον. Ὅ δ', ὡς κίεν, ἴσος ἀέλλη,
 Ἰδαίων ὄρέων ἐπεβήσето· τοῦ δ' ὑπὸ ποσσὶν
 ἀγκρα κίνυτο μακρὰ, βαθύβρωχοί τε χαράδραι,
 καὶ ποταμοὶ, καὶ πάντες ἀπειρέσιοι πόδες Ἰδης.
 Καὶ νῦ κε Μυρμιδόνεσσι πολύστονον ὤπασεν ἤμαρ,
 690 εἰ μὴ μιν Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμπιοι φόβησεν
 σμερδαλέης στεροπῆσι καὶ ἀργαλέοισι κεραινοῖς,
 οἳ οἱ πρόσθε ποδῶν θαμέες ποσσῶντο δι' αἰθρῆς,
 δεινὸν ἀπαιθόμενοι· ὃ δ' ἄρ' εἰσορώων ἐνόησε

ita Trojani ad urbem fuga-elapsi e proelio ,
 deplorabant omnes Martis invicti filiam ,
 et milites , qui conflictu in luctuosus perierant.

Illi autem insultans multum gloriabatur Peleii natus
 Jaceto nunc in pulvere, canum esca et Volucrum ,
 infelix. Quis enim te seduxit contra me
 ut-venires? an-forte putasti, e-pugna reversam
 te-asportaturam infinita premia a Priamo grandævo ,
 interfectis Argivis? sed nequaquam hoc tibi propositum
 dii secundarunt, cum longe pollentissimi simus
 heroum, Danais lumen ingens, et Trojanis pestis
 ac tibi infortunatæ, quandoquidem te Parce nigra
 et animus concitarunt, feminarum operibus relictis
 ut-venires ad bellum, quod extimescunt etiam viri.

Sic fatus, hastam extraxit Pelei filius
 rapido ex equo et misera Penthesilea :
 et uterque palparunt una hasta trucidati :
 eique de capite cassidem detraxit micantem,
 solis radiis similem aut Jovis fulguribus.
 At ejus, etiam in pulvere et sanguine jacentis ,
 reluxit amabili ex fronte pulcra facies ,
 quamvis extinctæ. Atque ut viderunt obeuntes
 Argivi, obstupuerunt, quoniam Deabus similis-erat.
 Jacebat enim in armis humi , ut invicta
 Diana dormiens, Jovis nata, cum defatigata-habet
 membra, in montibus arduis rapidos sternendo leones :
 ipsa enim eam reddiderat etiam inter mortuos spectabilem
 Venus coronigera, strenui concubina Martis,
 ut aliquo etiam Pelei non-culpani filium mærore-afficeret.
 Multi autem optabant , ut-domum reversi
 talis etiam uxoris in lecto dormirent.
 Imo etiam Achilles graviter suo exercebatur animo,
 quod eam necasset, nec duxisset divam uxorem
 in Phthiam equis-fecundam; quandoquidem statura et
 forma] esset inculpabilis et Deabus similis.

Marti autem incidit luctus in pectus propter filiam
 animum ex crucianti : confestimque erupit ex Olympo ,
 horrendo par tonanti fulmini ,
 quod Jupiter ejaculatur, quodque invicta e manu
 evolat, aut super mare immensum, aut super terram ,
 candens, eoque vastus concutitur Olympus :
 talis Mars patulum per aera indignans corde
 grassatus-est cum armis, postquam de fato tristi cognovit
 filiae suæ. Ei enim, in cælo amplo quum-esset,
 auræ renunciarunt, præproperæ Boreæ natæ ,
 filiae lamentosum exitium. Ipse igitur cum delapsus-esset,
 similis turbini,] in Idæis jugis constitit, ejusque pedibus
 convalles tremuere longæ, præruptæque voragine
 amnesque, et cunctæ profundissimæ radices Idæe.
 Et sane Myrmidonibus querulum attulisset diem,
 nisi eum Juppiter ipse de cælo exterruisset
 horrificis fulgetris et infestis fulminibus :
 quæ ejus ante pedes crebra volitabant per æthram
 graviter flagrantia. Ipse igitur videns agnovi

πατρός ἐριγδούποιο μέγα βρομέουσαν μοκλήν ·
 805 ἔστη δ' ἔσσυμένως περ ἐπὶ πτολέμοιο κυδοιμόν.
 Ὡς δ' ἔτ' ἀπ' ἠλιβάτου σκοπιῆς περιμηχέα λάαν
 λάβρον ὁμῶς ἀνέμοισιν ἀπορρήξῃ Διὸς ὄμβρος,
 ὄμβρος ἄρ' ἤε κεραυνός, ἐπικυπέουσι δὲ βῆσσαι
 λάβρα κυλινδομένοιο, δ' δ' ἀκαμάτῳ ὑπὸ βροίθῳ
 700 ἔσσυτ' ἀναθρόσκων μάλα ταρφέα, μέχρῃς ἵκηται
 χῶρον ἐπ' ἰσόπεδον, σαίη δ' ἄφαρ οὐκ ἐθέλων περ-
 ὄς Διὸς ὄβριμος υἱὸς Ἄρης ἀέκοντί γε θυμῷ
 ἔστη, ἐπειγόμενος περ· ἐπεὶ μακάρων μεδέοντι
 πάντες ὁμῶς εἴκουσιν Ὀλύμπιοι, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῶν
 705 πολλὸν ὑπέρατός ἐστι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ἀλκή.
 Πολλὰ δὲ πορφύροντα, θοὸς νόος ὠτρύνεσκεν,
 ἄλλοτε μὲν, Κρονίδαο μὲγ' ἀσχαλόωντος ἐνιπὴν
 σμερδαλέην τρομέοντα, πρὸς οὐρανὸν ἀπονέεσθαι,
 ἄλλοτε δ' οὐκ ἀλέγειν σφετέρου πατρός, ἀλλ' Ἀχιλῆϊ
 710 μίξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· ὄψε δέ οἱ κῆρ
 μνήσθη, ὅσοι καὶ Ζηγὸς ἐνὶ πτολέμοιοι δάμησαν
 υἴεες, οἷς οὐδ' αὐτὸς ἐπήρχεσεν ὀλλυμένοισιν.
 Τοῦνεκ' ἀπ' Ἀργείων ἐκάς ἦϊεν· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 κείσθαι ὁμῶς Τιτῆσι, δαμειὶς στονόεντι κεραυνῷ
 715 εἰ Διὸς ἀκαμάτοιο παρέχ νόον ἄλλα μενοίνα.
 Καὶ τότ' Ἀρήιοι υἴες εὐσθενέων Ἀργείων
 σύλειον ἔσσυμένως βεβροτωμένα τεύχεα νεκρῶν,
 πάντη ἐπεσσύμενοι· μέγα δ' ἄχυντο Πηλῆος υἱὸς
 κούρης εἰσορώων ἔρατὸν σθένος ἐν κονίησιν·
 720 τοῦνεκά οἱ κραδίην ὀλοαὶ κατέδαπτον ἀνία,
 ὑπόποντον ἀμφ' ἐτάροιο πάρος Πατρόκλοιο δαμέντος.
 Θεορίτης δέ μιν ἀντα κακῶ μέγα νείκεσε μύθῳ·
 Ὡ Ἀχιλεῦ, φρένας αἰνέ, τίη νύ σου ἤπαφε δαίμων
 θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν Ἀμαζόνος εἴνεκα λυγρῆς,
 725 ἢ νῶϊν κακὰ πολλὰ λιλαίετο μητίσασθαι;
 καὶ τοι, ἐνὶ φρεσὶ σῆσι γυναιμανὲς ἦτορ ἔχοντι,
 μέμβλεται ὡς ἀλόχοιο πολύφρονος, ἦν τ' ἐπὶ ἔδονις
 κουριδίην μνήστευσας, ἐελδόμενος γαμέεσθαι.
 Ὡς σ' ὄφελον κατὰ δῆριν ὑποφθαμένη βάλε δουρὶ,
 730 οὐνεκα θηλυτέρησιν ἄδην ἐπιτέρπειαι ἦτορ·
 οὐδὲ νυ σοὶ τι μέμληεν ἐνὶ φρεσὶν οὐλομένησιν
 ἀμφ' ἀρετῆς κλυτὸν ἔργον, ἐπὴν ἐσιδῆσθα γυναικα.
 Σχέτλιε, ποῦ νύ τοι ἐστὶ πέρι σθένος, ἡὲ νόημα;
 πῆ δὲ βίη βασιλῆος ἀμύμονος; οὐδέ τι οἶσθα,
 735 ὅσσον ἄχος Τρώεσσι γυναιμανέουσι τέτυκται.
 Οὐ γὰρ τερπωλῆς ὀλωότερον ἄλλο βροτοῖσιν
 ἐς λέχος ἱεμένης, ἦτ' ἄφρονα φῶτα τίθησι,
 καὶ πινυτόν περ ἐόντα· πόνῳ δ' ἄρα κῦδος ὀπηδεῖ.
 Ἄνδρὶ γὰρ αἰχμητῆϊ νίκης κλέος ἔργα τ' Ἄρης
 740 τερπνά· φυγοπτολέμῳ δὲ γυναικῶν εὐαδεν εὐνή.
 ἦ, μέγα νεικέων· ὁ δὲ οἱ περιχώσατο θυμῷ
 Πηλεΐδης ἐρίθυμος· ἄφαρ δὲ ἔχειρὶ κραταιῇ
 τύψε κατὰ γναθμοῖο καὶ οὐατος· οἱ δ' ἄμα πάντες
 ἐξεχύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα, κάππεσε δ' αὐτὸς
 745 πρηνής· ἐκ δέ οἱ αἷμα διὰ στόματος πεφόρητο
 ἄθρόον· αἶψα δ' ἀναλκίς ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
 ἀνέρος οὐτιδανοῖο. Χάρη δ' ἄρα λαὸς Ἀχαιῶν·

patris altitonantis valde sonantem fremitum,
 et restitit, quamlibet festinans ad belli strepitum.
 Ac veluti quando de excelsa specula ingens saxum
 vehemens simul cum-ventis abrupti Jovis imber,
 imber aut fulmen, intonantque valles,
 impetuose dum-volvitur; id continuo fragore
 ruit subsultans quam creberrime, donec venerit
 locum ad planum, et consistat statim vel invitum:
 sic Jovis strenuus filius, Mars, invito quamquam animo,
 substitit, quamlibet concitatus. Namque Deorum regi
 omnes pariter cedunt Olympii, quod inter-ipsos
 longe supremus est, atque est ei infinita potestas.
 At multa versantem celer animus impulit,
 nunc, Jovis valde indignantis minas
 terribiles formidantem, ad cœlum remeare;
 nunc, non vereri suum patrem, sed cum-Achille
 committere in sanguine manus indomitas: tandem vero
 ejus mens] recordata-est, quot etiam Jovis in pugnis inter-
 emti-fuissent] filii, quibus neque ipse subsidio-venisset
 pereuntibus.] Ideo ab Argivis procul se-recepit: profecto
 erat] jaciturus inter Titanes, prostratus fulmine luctisono.
 si Jovis indefessi contra voluntatem alia decrevisset.
 Et tunc Martii filii fortium Argivorum
 spoliabant extemplo cruenta arma mortuorum,
 undique grassantes. At valde contristabatur Pelei filius,
 puellæ contuens delectabilem speciem in pulvere
 ideo ipsius cor perniciosi edebant dolores,
 non-minus-quam ob amicum nuper Patroclum interfectum.
 Thersites autem eum coram improba valde objurgavit
 oratione:] Heus Achilles vecors, quare tuum fefellit
 malus-genius] animum in pectore, Amazonis causa infeli-
 cis;] quæ nobis mala multa avebat consciscere?
 Ac tibi, in pectore tuo mulierosum cor habenti,
 curæ-est hæc ut uxor cordata, quam sponsalibus-donis
 virginem ambieris, cupiens domum-ducere.
 Utinam te in pugna præveniens trajecisset hasta,
 quia ad-feminas supra-modum te-convertis animo;
 nec tibi ullum curæ-est in mente corrupta
 virtutis egregium opus, quam-primum intuitus-es femi-
 nam.] Degener, ubi tibi est amplius fortitudo, vel ratio?
 ubi strenuitas principis boni? nec dum novisti,
 quantum luctus Trojanis effeminatis extiterit.
 Non enim voluptate perniciosius aliud quid est hominibus
 in venerem ruente, quæ dementem virum reddit,
 etiamsi cordatissimus est: laborem vero gloria comitatur.
 Viro enim pugnaci victoriæ laus operaque Martis
 delectationi sunt: imbelli autem mulierum perplacet torus.
 Dixit magnopere objurgans: itaque in-ipsam exarsit ira
 Pelides magnanimus, statimque eum manu valida
 percussit secundum maxillam et aurem: tum pariter omnes
 effusi-sunt dentes ad terram, et lapsus-est ipse
 pronus, atque ei sanguis per os erupit
 copiosus, subitoque imbecillis e membris fugit animus
 viri nullius-pretii: et lætabatur populus Achivorum;

- τοὺς γὰρ νείκεε πάμπαν ἐπεσβολίησι κακῆσιν,
αὐτὸς ἔων λωθητός· ὁ γὰρ Δαναῶν πῆλιν αἰδώς.
- 760 Καὶ βρά τις ᾧδ' εἶπεσκεν ἀρχιθῶων Ἀργείων·
Οὐκ ἀγαθὸν βασιλῆα εὐβριζέμεν ἀνδρὶ χέρηϊ
ἀμφ' αὐτῷ, οὔτε κρυφῆδόν, ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὀππιδεῖ.
Ἔστι Θέμις, καὶ γλῶσσαν ἀναίδεα τίνυται Ἄτη,
ἥ τ' αἰεὶ μερόπεσσι ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἀέξει.
- 765 Ἔσθ' ἄρ' ἔφη Δαναῶν τις ἑὶ δ' ἀσχαλῶων ἐνὶ θυμῷ
Πηλεΐδης ἐρίθυμος ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
Κεῖσός νυν ἐν κονίησι, λελασμένοις ἀφροσυνάων.
Οὐ γὰρ ἀμείνουν φησὶ γρῶν κακὸν ἀντιφερίζειν·
ὅς καὶ που τοπάρουθεν Ὀδυσσεύς ταλαῶν κῆρ
- 760 ἀργαλέως ὦρινας, ἐλέγχεα μυρία βάζων.
Ἄλλ' οὐ Πηλεΐδης τοι θυοῖός ἐξαφανῶθην,
ὅς σεῦ θυμὸν ἔλυσα, καὶ οὐκ ἐπὶ χειρὶ βαρεῖη
πληξάμενος· σὲ δὲ πότμος ἀμειλίχως ἀμφ' ἐκάλυψεν·
σῆ δ' ὀλιγοδρανήν θυμὸν λίπες· ἀλλ' ἀπ' Ἀχαιῶν
- 765 ἔρβε, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐπεσβολίας ἀγόρευε.
Ἔσθ' ἔφατ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ἄτρομος υἱός·
Τυδεΐδης δ' ἄρα μούνος ἐν Ἀργείοις Ἀχιλῆϊ
χῶετο, Θερσίταο δεδοπότος, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
εὐχετ' ἀφ' αἵματος εἶναι, ἐπεὶ πῆλιν ὅς μὲν ἀγαυοῦ
- 770 Τυδέος ὄβριμος υἱός, ὁ δ' Ἀγρίου ἰσοθέσιο,
Ἀγρίου, ὅς τ' Οἰνήος ἀδελφεός ἔπλετο δίου,
Οἰνέος δ' υἱέα γείνατ', ἀρήϊον ἐν Δαναοῖσι,
Τυδέα· τοῦ δ' ἐτέτυκτο πάσις σθναρὸς Διομήδης.
Τοῦνεκα Θερσίταο περὶ καταμένοιο χαλέφθη.
- 775 Καὶ νύ κε Πηλεΐωνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας,
εἰ μὴ μιν κατέρυξαν Ἀχαιῶν φέρτατο υἱες,
πολλὰ παρηγορόντες ἑμιλαδῶν· ὡς δὲ καὶ αὐτὸν
Πηλεΐδην ἐτέρωθεν ἐρήτυον· ἧ γὰρ ἔμελλον
ἤδη καὶ ξιφέςσιν ἐριδιμαίνειν οἱ ἄριστοι
- 780 Ἀργείων· τοὺς γὰρ βρα κακὸς χόλος ὠτρύνεσκεν.
Ἄλλ' οἱ μὲν πεπίθοντο παραιφασίησιν ἑταίρων.
Οἱ δὲ μέγ' οἰκτεῖραντες ἀγαυὴν Πενθεσίλειαν
Ἄτρεΐδαι βασιλῆες, ἀγασσάμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ,
Τρωσὶ δόσαν ποτὶ ἄστου φέρειν ἑρικυδέος Ἴλου
- 785 σὺν σφοῖσιν τεύχεσσι, ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν
ἀγγελίην προϊέντος· ὁ γὰρ φρεσὶν ἧσι μενοίνα
κούρην ὀβριμόθυμον, ἡμῶς τεύχεσσι καὶ ἵππῳ,
ἔς μέγα σῆμα βαλέσθαι ἀφνειοῦ Λαομέδοντος·
καὶ οἱ πυρκαϊὴν νηήσατο πρόσθε πόλης
- 790 ὑψηλῆν, εὐρεΐαν· ὑπερθε δὲ θήκατο κούρην
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσιν, ἕσα καταμένη ἐπεφύκει
ἐν πυρὶ συγγεῦασθαι εὐκτέανῳ βασιλεῖῃ.
Καὶ τὴν μὲν κατέδαψε μέγα σθένος Ἥφαιστος,
φλόξ ὀλοή· λαοὶ δὲ περιστάδον ἄλλοθεν ἄλλοι
- 795 πυρκαϊὴν σθέσαντο θωῖς εὐώδεϊ οἴνῳ·
ὅστέα δ' ἀλλέξαντες ἄδην ἐπέχευαν αἰετφάρ
ἠδὲ, καὶ ἐς κοιλὴν χηλὸν θέσαν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς
πίονα δημὸν ὑπερβ' ἔβαλον βοδός, ἧ τ' ἀγέλησιν
Ἴδαίους ἐν ὄρεσσι μετέπρεπε φερομένησιν.
- 800 Τρώες δ' ὥστε θύγατρα φίλην περικοικύσαντες,
ἀχνύμενοι τάρχυσαν εὐδμητον περὶ τεῖχος,

- Hos enim impetebat prorsum conviciis acerbis,
ipse cum-esset vituperandus. Hic enim Danaïs erat pudori.
Et quispiam sic dixit Marte-expeditorum Argivum:
Non conducit reges detrectare viro malo,
neque aperte, neque occulte, quoniam ira gravis comitatur.
Est Themis, et linguam effrenem punit Ate,
quæ perpetuo mortalibus ad dolores dolorem accumulatur.
Sic dixit Danaum aliquis: at indignans animo
Pelides animosus sermone hoc affatus-est Thersiten:
Jaceas nunc in pulvere oblitus dementiae.
Non enim meliori viro decet malum se-oppo-
nere: qui et antehac Ulyssis patiens cor
graviter commovisti, probra plurima deblaterans.
Sed non Pelides tibi talis cognitus-sum,
qui tibi vitam solvi, et-quidem non valida manu
feriens, et te fatum immite obtexit;
tuaque ignavia vitam destituiti. Sed ab Achivis
abi-in-malam-rem, et inter mortuos contumelias dicitur
Sic dixit Æacidae audacis impavidus natus.
Tydides autem solus inter Argivos Achilli
succensebat propter-Thersiten interemptum, quia eadem
gloriabatur de stirpe esse; cum erat hic illustris
Tydei præstans filius, ille vero Agrii divini,
Agrii, qui Cenei frater fuerat generosi;
Ceneus autem filium procrearat, Martium inter Danaos,
Tydeum, cujus erat filius fortis Diomedes.
Ideo propter Thersiten cæsum graviter-commotus-est.
Et quidem contra Peliden sustulisset manus,
nisi eum inhbuissest Achivum præstantissimi filii,
multum exhortantes verbis catervatim: sicut et ipsum
Peliden ex-alia-parte retinebant. Namque in-animo-habe-
bant] jam etiam gladiis *inter se* contendere fortissimi
Argivum. Eos enim maligna ira incitabat.
Sed tamen obtemperarunt monitis amicorum.
Cæterum valde miserti illustris Penthesileæ
Atridae imperatores, quam-demirabantur et ipsi,
Trojanis reddiderunt ad urbem auferendam magnifici Ili
cum ipsius armis, cum *de Priami voluntate* cognovissent,
legationem mittentis. Is enim animo suo destinabat
puellam magnanimam, una-cum armis et equo,
in magnificum tumulum inferre opulenti Laomedontis.
Ideo ei rogum construxit ante urbem
excelsum, amplum: cui super imposita viraginem
multis cum opibus, quas cum-defuncta decebat
in ignem congeri prædivite regina.
Eam itaque absumpsit magna vis Vulcani,
flamma edax; et populi circumstantes, aliunde alii,
pyram exstinxerunt propere fragranti vino,
et ossibus sublatis satis admiscuere unguenti
dulcis, et in cavam urnam condiderunt; undique etiam
ipsis] pingue sevim insuper imposuerunt vaccæ, quæ in-
ter armenta] Idæis in montibus eximia-fuerat pascentia.
Trojani autem *ipsam* ut filiam eam deplorantes,
mœrentes sepelierunt bene-structa juxta mœnia,

πύργῳ ἐπὶ προύχοντι, παρ' ὅστέα Λαομέδοντος,
 ἦρα φέροντες Ἄρηϊ καὶ αὐτῇ Πενθεσίλειῃ.
 Καὶ οἱ πὰρ κατέβαψαν Ἀμαζόνας, ὅσσαι ἄμ' αὐτῇ
 805 ἐσπόμενα ποτὶ δῆριν ὑπ' Ἀργείοισι ἄμνησαν·
 οὐ γὰρ σφιν τύμβοιο πολυκλαύτοιο μέγλησαν
 Ἄτρεϊδαί, Τρώεσσι δ' εὐπτολέμοισιν ὅπασσαν
 ἐκ βελέων ἐρύσασθαι, μῶδς καταμένοισι καὶ ἄλλοις.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ φθιμένοισι πέλει κότος, ἀλλ' ἐλεεινοὶ
 810 δῆιοι οὐκ ἔτ' ἐόντες, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸς ὀληται.
 Ἄργειοι δ' ἀπάνευθε δόσαν πυρὶ πολλὰ κάρηνα
 ἥρώων, οἱ δὲ σφιν ὄμοῦ κτάθεν ἡδ' ἐδάμησαν
 Τρώων ἐν παλάμῃσιν, ἀνὰ στόμα δηϊότητος, [λων
 πολλὰ μάλ' ἀγνύμενοι καταμένων ὑπερ, ἔξροχα δ' ἄλ-
 815 ἄμφ' ἀγαθοῦ μύροντο Ποδάργεος· οὐ γὰρ ἐπ' ἐσθλοῦ
 δεύετ' ἀδελφειοῖο μάχῃ ἐνὶ Πρωτεσιλάου·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἦδη πρόσθεν ὑφ' Ἐκτορι κείσο δαίχθεις
 ἡὺς Πρωτεσίλαος· ὁ δ' ἔρχετ' Πενθεσίλειῃς
 βλήμενος, Ἀργείοισι λυγρὸν περικάββαλε πένθος.
 820 Τούνεκά οἱ πληθὺν μὲν ἀπόπροι ταρχύσαντο
 τεθνεώτων· κείνῳ δὲ πέριξ ἐβάλλοντο καμόντες
 οἴῳ σῆμ' ἄριδηλον, ἐπεὶ θρασυς ἔπλετο θυμῷ.
 Νόσφι δὲ Θερασίτῃσιν λυγρὸν δέμας οὐτιδανοῖο
 θάψαντες, ποτὶ νῆας εὐπρώρους ἀφίκοντο,
 825 Αἰακίδην Ἀχιλλῆα μέγα φρεσὶ κυδαίνοντες.
 Ἥμος δ' αἰγλήεσσα κατ' ὠκεανοῖο βεβήκει
 ἦως, ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἐκιδάτο θεσπεσίη νύξ,
 δὴ τότε ἄρ' ἐν κλισίῃς Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
 δαίνυτο Πηλεΐδαο βίη· σὺν δ' ἄλλοι ἄριστοι
 830 τέρποντ' ἐν θαλίῃς, μέχρις ἧῶ διὰν ἰκέσθαι.

ΛΟΓΟΣ Β.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κορυφὰς ὄρέων ὑπὲρ ἠχρήντων
 λαμπρὸν ὑπὲρ φάος ἦλθεν ἀτειρέος ἡελίοιο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν κλισίῃσιν Ἀχαιοὺν ὄβριμοι υἱέσ
 γήθεον, ἀχαμάτῳ μὲγ' ἐπευχόμενοι Ἀχιλλῆϊ·
 5 Τρώες δ' αὖ μύροντο κατὰ πτόλιν· ἀμφὶ δὲ πύργους
 ἐζόμενοι, σκοπίαζον, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας,
 μὴ δήπου μέγα τεῖχος ὑπερθόρη ὄβριμος ἀνήρ,
 αὐτοῦς τε κτείνῃ, κατὰ τε πρήσῃ πυρὶ πάντα.
 Τοῖσι δ' ἄρ' ἀγνυμένοισι γέρων μετέειπε Θυμοίτης·
 10 ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔγωγε περὶ φρεσὶν οἶδα νοῆσαι,
 ὅπως ἔσσειται ἄλκαρ ἀνιηροῦ πολέμοιο,
 Ἐκτορος ἀγχεμάχοιο δεδουπότος, ὃς μέγα Τρώων
 κάρτος ἔην τοπάροισι· καὶ οὐδ' ὁ γε Κῆρας ἄλυξεν,
 ἀλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν Ἀχιλλέος, ᾧ περ οἴω
 15 καὶ θεὸν ἀντιάσαντα μάχῃ ἐνὶ δρωθῆναι·
 οἴην τήνδ' ἐδάμασσαν ἀνὰ κλόνον, ἣν περ οἱ ἄλλοι
 Ἀργεῖοι φοβέοντο, δαίφρονα Πενθεσίλειαν·
 καὶ γὰρ ἔην ἔκπαγλος. Ἔγωγέ μιν ὡς ἐνόησα,
 αἰσάμην μακάρων τίν' ἀπ' οὐρανοῦ ἐνθάδ' ἰκέσθαι,
 20 ἡμῖν χάσμα φέρουσαν. Ὅ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμον ἦεν.
 Ἄλλ' ἄγε φραζώμεσθα, τί λώϊων ἄμμι γένηται,

in turri edita, juxta ossa Laomedontis,
 officium praestantes Marti et ipsi Penthesileae.
 Et prope eam sepelierunt Amazones, quae ipsam
 comitatae ad conflictum, ad Argivis peremtae-erant.
 Neque eis sepulcrum flebile inviderunt
 Atridae, sed Trojanis bellicosis reddiderunt
 ex telis eripiendas una-cum interfectis aliis.
 Non enim contra mortuos est ira; imo misericordia-digni
sunt] hostes non amplius superstites, cum animus exstinctus-est.] Argivi etiam seorsum tradiderunt igni multa capita
 heroum, qui cum-illis una interfecti succubuerant
 Trojanorum manibus, in fauce conflictus, maxime afflicti de mortuis; praeceteris autem
 strenuum lugebant Podarceum; non enim forti
 deterior-erat fratre in pugna Protesilao:
 sed jam antea ab Hectore obruncatus jacebat
 egregius Protesilaus; ipse vero hasta Penthesileae
 ictus, Argivos funesto affectit luctu.
 Idcirco multitudinem ab eo procul sepelierunt
 mortuorum; ipsi autem multo aggerarunt labore
 soli monumentum insigne, quod interrito fuisset animo.
 Seorsum quoque Thersitae deforme cadaver imbellis
 cum-humassent, ad naves firmis-proris se-receperunt,
 Aecidae Achilli magnum ex-animo deferentes-honorem.
 Cum vero clarus in Oceanum descendisset
 dies, et telluri circumfunderetur nox divina,
 tunc in tabernaculis Agamemnonis opulenti
 cibum-capiebat Pelidae vis, simulque alii optimates
 oblectabantur in epulis, usque-dum Aurora diva adveniret.

LIBER II.

At cum juga montium altisonorum
 splendidum jubar superasset indefessi solis,
 in castris Achivum validi nati
 laetabantur, de invicto valde gloriantes Achille.
 Trojani vero lugebant per urbem: et turribus
 insidentes custodias-agebant; nam timor invaserat omnes,
 ne quando ardua moenia transiliret immanis vir,
 ipsosque interimeret ac devastaret igni cuncta.
 Inter-hos igitur moerentes senex locutus-est Thymoetes:
 Amici, non amplius equidem animo quo concipere
 quomodo futurum-sit remedium tristi bello,
 cum-Hector pugnax ceciderit, qui ingens Trojanorum
 praesidium fuit antehac; nec tamen Parcas evitavit,
 sed succubuit manibus Achillis, cui arbitror
 etiam Deum congressum in praefio superari;
 quomodo hanc vicit in conflictu, quam tamen alii
 Argivi formidarunt, bellacem Penthesileam:
 erat enim stupenda. Ego-certe illam ubi conspexi,
 putavi Dearum aliquam ex caelo huc venisse,
 nobis laetitiam afferentem: quod tamen minime verum erat.
 Verum agite consilium-capiamus, quid praestabilius nobis

ἢ ἔτι που στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσιν,
 ἢ ἦδη φεύγωμεν ἀπ' ἄστας ὀλλυβένιοιο.
 Οὐ γὰρ ἔτ' Ἀργείοισι δυνησόμεθ' ἀντιφερίζειν,
 25 μαρναμένους κατὰ δῆριν Ἀμειλίχτου Ἀχιλλῆος.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' υἷος ἀμείθετο Λαομέδοντος·
 Ὡ φίλος ἦδ' ἄλλοι Τρῶες σθεναροὶ τ' ἐπίκουροι,
 μὴ νύ τι δειμαίνοντες ἐῆς χαζώμεθα πάτρης,
 μὴδ' ἔτι δυσμενέεσσι μαχώμεθα τῆλε πόλης,
 30 ἀλλὰ που ἐκ πύργων καὶ τείχεος, εἰσόκεν ἔλθῃ
 Μέμνων ὄβριμόθυμος, ἄγων ἀπερείασα φύλα
 λαῶν, οἱ ναίουσι μελάμβροτον Αἰθιοπίειον.
 Ἥδη γάρ βρα καὶ αὐτὸν δίομαι ἀγχιόβι γαίης
 ἔμμεναι ἡμετέρης· ἐπειθὶ νύ οἱ αὐτὸν νέον γαίης
 35 ἀγγελίην προέηκα, μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ·
 αὐτὰρ ὄγ' ἀσπασίως μοι ὑπέσχετο πάντα τελέσσαι,
 ἔλθῶν ἐς Τροίην· καί μιν σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι.
 Ἄλλ' ἄγε πλῆτ' ἔτι βαιὸν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἔστι
 θαρσαλέως ἀπολέσθαι ἀνὰ κλόνον, ἢ ἐφυγόντας
 40 ζῶειν ἀλλοδαποῖσι παρ' ἀνδράσιν, αἴσχε' ἔχοντας.
 Ἥ β' ὁ γέρον· ἄλλ' οὐτὶ σάοφρονι Πουλυδάμαντι
 ἦνδανεν εἰσέτι δῆρις· εὐφρονα δ' ἔκρατο μῦθον·
 Εἰ μὲν δὴ Μέμνων τοι ἀριφραδέως κατένευσεν
 ἡμέων αἰνὸν ὄλεθρον ἀπωσέμεν, οὐτι μεγάρω
 45 μίμνειν ἀνέρα διὸν ἀνὰ πτόλιν, ἀλλ' ἄρα θυμῷ
 δεῖδω, μὴ σὺν εἰοῖσι κίων ἐτάροισι δαμείῃ
 κείνος ἀνὴρ, πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις πῆμα γένηται
 ἡμετέροις. Δεινὸν γὰρ ἐπὶ σθένος ὄρνυτ' Ἀχαιῶν.
 Ἄλλ' ἄγε, μὴδὲ πόλης ἐῆς ἀπὸ τῆλε φυγόντες
 50 αἴσχα πολλά φέρωμεν ἀναλκείῃ ὑπὸ λυγρῆ,
 ἀλλοδαπὴν περὶώντες ἐπὶ χθόνα, μὴδ' ἐνὶ πάτρῃ
 μίμνοντες κτεινόμεθ' ὑπ' Ἀργείων ὄρουμαγδοῦ,
 ἀλλ' ἦδη Δαναοῖσι, καὶ εἰ βραδύ, λώϊον εἴη
 εἰσέτι κυδαλίμην Ἑλένην καὶ κτήματα' ἐκείνης,
 55 ἡμὲν ὅσα Σπάρτηθεν ἀνήγαγεν, ἦδὲ καὶ ἄλλα,
 δικτάκι τόσσα φέροντας ὑπερ' πόλιός τε καὶ αὐτῶν,
 ἐκδόμεν, ἕως οὐ κτήσιν ἀνάρασι φύλα δέδασται
 ἡμετέρην, οὐδ' ἄστου κατήνυκε πῦρ αἰδίηλον.
 Νῦν δ' ἄγ' ἐμοὶ πείθεσθε μετὰ φρεσίν· οὐ γὰρ δῖω
 60 ἄλλον ἀμείνονα μῆτιν ἐνὶ Τρῶεσσι φράσασθαι·
 αἶθ' ὄφελον καὶ πρόσθεν ἐμῆς ἐπάκουσεν ἐφετμῆς
 Ἐκτωρ, ὅπποτε μιν κατερήτυον ἐνδοθὶ πάτρης.
 Ὡς φάτο Πουλυδάμαντος εὐσθένος· Ἀμφὶ δὲ Τρῶες
 ἦγον εἰσαίοντες ἐνὶ φρεσίν· οὐδ' ἀναφανδὸν
 65 μῦθον ἔφαν· πάντες γὰρ ἐὼν τρομέοντες ἀνακτα
 ἄζοντ', ἦδ' Ἑλένην, κείνης ἕνεκ' ὀλλύμενοί περ.
 Τὸν δὲ, καὶ ἐσθλὸν ἐόντα, Πάρις μέγα νεῖκεσεν ἄντην·
 Πουλυδάμα, σὺ μὲν ἔσσι φυγοπτόλεμος καὶ ἀναλ-
 οῦδέ σοι ἐν στέροισι πέλει μενεδήϊον ἦτορ, [κί·
 70 ἀλλὰ δέος καὶ φύζα. Σὺ δ' εὐχαι εἶναι ἀριστος
 ἐν βουλή· πάντων δὲ χερσεῖονα μῆδεα οἶδας.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ σὺ μὲν αὐτὸς ἀπόσχεο δηϊοτήτης·
 μίμνε δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 ἀμφ' ἐμὲ θωρήξονται ἀνὰ πτόλιν, εἴσοκε μῆχος
 75 εὐρωμεν θυμῆρες ἀνηλεεγέος πολέμοιο.

sit,] utrum amplius cum-infestis decertemus hostibus,
 an jam fugiamus ex urbe pessum-eunte.

Non enim ultra Argivis poterimus resistere,
 certe in acie sævissimo Achille.

Sic dixit; eumque filius excepit Laomedontis:

Amice caterique Trojani et fortes socii,
 ne quaeso præ-metu e-nostra discedamus patria,
 neve porro cum-hostibus pugnemus longius ab urbe,
 sed e turribus et muro, donec venerit

Memnon magnanimus, adducens infinitas cohortes
 gentium, quæ incolunt nigros-homines-producentem
 Æthiopianam. Jam enim etiam hunc spero non-longe a-terra
 abesse nostra; siquidem ad-ipsum non ita nuper
 legationem misi, valde discruciatu animi.

Atqui ille benigne mihi promisit, omnia se-confecturum,
 quam-primum-venisset Trojam: et eum in-propinquo con-
 fido esse. Agitedum durate adhuc paulisper, cum multo sa-
 tius sit] fortiter occumbere in acie, quam fuga-arrepta
 vivere exteris inter homines, probis affectos.

Dixit senex: nequaquam vero sapienti Polydamanti
 cordi-erat ultra bellum. Ideo prudentem edidit orationem:

Siquidem Memnon tibi diserte promisit,
 a-nobis dirum excidium se-propulsaturum, non invidéo,
 quo-minus-præstolemur virum excellentem in urbe: sed
 tamen apud-animum] vereor, ne cum suis veniens militi-
 bus occumbat] ille vir, multisque etiam aliis exitio sit
 nostratum. Valde enim vires confirmantur Achivum.
 Quare agite, nec ex patria nostra procul fugientes
 opprobria multa sustineamus ignaviam ob foedam,
 peregrinam transgressi in regionem, nec in patria
 subsistentes trucidemur in Argivum conflictu;
 sed jam Danais, etiamsi serum, tamen satius fuerit
 nunc-etiam nobilem Helenam et opes ejus,
 tum quas Sparta avexit, tum etiam alias,
 bis tantum offerentes pro urbe et nobismet ipsis,
 tradere, dum facultates hostica turba nondum divisit
 nostras, neque urbem absumpsit ignis funestus.

Nunc igitur mihi obsequimini in animis: non enim arbi-
 tror,] alium utilius consilium inter Trojanos excogitaturum.
 Utinam vero et antea meo obsecutus-esset præcepto
 Hector, cum eum retinerem in patria-urbe!

Sic fata-est Polydamantis præstans virtus. Ac Troes
 approbarunt audita intra animos: sed-non aperte
 sententiam dicebant; omnes enim suum cum-trepidatione
 principem] reverebantur et Helenam, illius causa quamvis
 pereuntes. At hunc, quamlibet probum, Paris vehementer
 objurgavit coram:] Polydama, tu equidem es imbellis et
 ignavus,] nec tibi in pectore existit fortis animus,
 sed pavor et fuga. Tu quidem jactas te-esse optimum
 in senatu; sed deteriora quam-omnes consilia scis.
 Agedum ergo tu ipse abstineto a-pugna,
 et contine-te domi deses: alii autem
 circa me armabuntur in urbe, donec machinamentum
 inveniamus optatum crudelis belli.

Οὐ γὰρ νόσφι πόνοιο καὶ ἀργαλέου πολέμοιο
 ἀνθρώποις μέγα κῦδος ἀέζεται ἡδὲ καὶ ἔργον·
 φύζα αὖτὲ νηπιάχοισι μάλ' εὐαδεν, ἡδὲ γυναῖζι.
 Κείνης θυμὸν εὐοικας. Ἐγὼ δὲ τοι οὕτι πέποιθα
 80 μαρναμένῳ πάντων γὰρ ἀμαλδύνει θρασυ κάρτος.
 Ἦ μέγα νεικείων. Ὅ δὲ χωόμενος φάτο μῦθον
 Πουλυδάμας. Οὐ γὰρ οἱ ἐναντίον ἄζετ' αὔσαι
 κείνος· ἐπεὶ στυγερός καὶ ἀτάσθαλος ἡδ' ἀεσίφρων,
 ὃς φίλα μὲν σαίνησιν ἐνωπαδὸν, ἄλλα δὲ θυμῷ
 85 πορφύρει, καὶ κρύβδα τὸν οὐ παρεόντα χαλέπτει.
 Τῷ β' καὶ ἀμφαδίην μέγα νεικίσε δῖον ἄνακτα·
 Ὡ μοι ἐπιχθονίων πάντων ὀλωτάτε φωτῶν,
 σὸν θράσος ἤγαγε νῶϊν οἰζύα· σὸς νόος ἔτλη
 δῆριν ἀπειρεσίην καὶ τλήσεται, εἰσόκε πάτρην
 90 σὺν λαοῖς σφετέροισι δαΐζομένην ἐσιδῆαι.
 Ἄλλ' ἐμὲ μὴ τοῖονδε λάθοι θράσος, ἀμφὶ δὲ τάρβος
 ἀσφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι· σόνον δὲ μοι οἶκον ὀφέλλοι.
 Ὡς δ' ἔφη· ὁ δ' ἄρ' οὕτι προσέειπε Πουλυδάμαν-
 Μνήσατο γὰρ, Τρώεσσιν ὄσας ἐφέηκεν ἄνας, [τα.
 95 ἡδ' ὀπόσας ἔτ' ἐμελλεν· ἐπεὶ β' οἱ αἰθόμενον κῆρ
 μᾶλλον ἐφώρμαιεν θανέειν, ἢ νόσφι γενέσθαι
 ἀντιθέης Ἑλένης, ἧς εἵνεκα Τρώϊοι υἴες
 ὑψόθεν ἐσκοπίαζον ἀπ' ἄσπεος αἰπεινοῖο,
 δέγμενοι Ἀργείους ἡδ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα.
 100 Τοῖσι δ' ἄρ' οὐ μετὰ δῆρὸν ἀρήϊος ἤλυθε Μέμνων,
 Μέμνων, κυανέοισι μετ' Αἰθίοπεσσιν ἀνάσπων,
 ὃς κίε λαὸν ἄγων ἀπειρεσίον. Ἀμφὶ δὲ Τρῶες
 γηθόσουνοι μιν ἴδοντο κατὰ πτόλιν, ἡῦτε ναῦται
 χεῖματος ἐξ ὀλοοῖο δι' αἰθέρος ἀθήρωσιν,
 105 ἡδὲ τεϊρόμενοι, Ἑλικῆς περιηγέος αἴγλην.
 ὣς λαοὶ κεχάροντο περισταδὸν, ἔξοχα δ' ἄλλων
 Λαομεδοντιάδης. Μάλα γὰρ νύ οἱ ἤτορ ἐώλπει,
 δηῶσειν πυρὶ νῆας ὑπ' ἀνδράσιν Αἰθίοπεσσιν·
 οὐνεκ' ἔχον βασιλῆα πελώριον, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 110 πολλοὶ ἔσαν, καὶ πάντες ἐς Ἄρεα μαιμώνωτες.
 Τῷ β' ἄμωτον κύδαινε ἐν γόνον Ἥριγενείης
 δωτίνης ἀγαθῆσι καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυῆ·
 ἀλλήλοισ δ' ὀάριζον ἐπ' εἰλαπίνῃ καὶ ἐδωδῆ,
 ὃς μὲν ἀριστήας Δαναῶν, καὶ β' ἄλγε' ἀνέτλη,
 115 ἐξενέπων· ὁ δὲ πατρὸς εἴου καὶ μητέρος Ἡοῦς
 ἀθάνατον βίον αἰὲν, ἀπειρεσίης τε βέεθρα
 Τηθύος, ὠκεανοῦ τε βαθυρῥόου ἱερὸν οἶδμα,
 ἡδὲ καὶ ἀκαμάτου πέρατα χθονός, ἀντολίας τε
 ἡελίου, καὶ πᾶσαν ἀπ' ὠκεανοῖο κέλευθον,
 120 μέγχις ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν καὶ πρῶνας Ἰδῆς·
 ἡδὲ καὶ ὣς ἐδάϊξεν ὑπὸ στιβαρῆσι χέρεσσι
 ἀργαλέων Σολύμων ἱερὸν στρατὸν, οἳ μιν ἰόντα
 εἶργον· ὀκαὶ σφισι πῆμα, καὶ ἄσχετον ὄπασε πότμον.
 Καὶ τὰ μὲν ὣς ἀγόρευε, καὶ ὣς ἴδεν ἔθνεα φωτῶν
 125 μυρία. Τοῦ δ' ἀτόντος ὑπὸ φρεσὶ τέρπετο θυμὸς,
 καὶ ἔκαθαπτόμενος, γεραρῷ προσεφώνεε μύθῳ·
 Ὡ Μέμνον, τὸ μὲν ἄρ' με θεοὶ ποίησαν ἰδέσθαι
 σὸν στρατὸν ἡδὲ καὶ αὐτὸν ἐν ἡμετέροισι μελάρχοις·
 ὣς μοι ἔτι κρήνειαν, ἴν' Ἀργείους ἐσιδῶμαι

Non enim sine labore ac gravi bello
 viris ingens gloria accrescit, atque etiam opus:
 fuga autem pueris valde placet et mulierculis;
 quibus tu animo similis-es. Ideo ego tibi minime confido
 pugnanti: cunctorum enim deprimis animos spiritus.
 Dixit valde objurgans. Iratus vero reddidit *hæc* verba
 Polydamas: non enim ei verebatur reclamare
 ille; nam odio-dignus, sceleratus et malignus *est*,
 qui amice blanditur coram, sed diversa animo *suo*
 cogitat, et clam absentem rodit.
 Propterea aperte recriminabatur generosum principem.
 Heu in-terris-iventium omnium perditissime hominum,
 tua temeritas atulit nobis calamitatem; tuus animus sus-
 tinuit] *hoc* bellum infinitum et sustinebit, donec patriam
 una-cum incolis suis devastari cernas.
 Ne vero me talis capiat temeritas; sed metum
 tutum perpetuo habeam, qui salvam mihi domum augeat.
 Sic ille dixit: at is nihil respondit Polydamanti;
 meminerat enim, Trojanis quantum conciliasset curarum,
 et quantum adhuc esset *conciliaturus*: nam ipsius flagrans
 animus] potius properavit mori, quam separari
 divina ab-Helena, propter quam Trojugenæ
 alte speculabantur ex urbe sublimi,
 exspectantes Achivos et Æaciden Achillem.
 His autem non multo post bellipotens venit Memnon,
 Memnon, nigros inter Æthiopes imperium-tenens,
 qui accessit copias ducens maximas. Et undique Troes
 læti illum spectabant per urbem, ut-cum nantæ
 tempestatem post sævam in æthere vident,
 jam fatiscentes, Helices circumvolubilis sidus.
 Sic populus lætabatur circumstans (*Memnonem*), præ aliis
 autem] Laomedontiades. Maxime enim ejus animus spera-
 bat,] se-deleturum igni classem (*Græcorum*) per viros
 Æthiopicos:] nam habebant imperatorem egregium; atque
 et ipsi] plurimi erant, et omnes ad Martem adspirantes.
 Ideoque impense honestabat fortem natum Auroræ
 muneribus præclaris et convivio lauto.
 Inter-se vero colloquia-miscebant inter epulas ac dapes;
 alter enim proceres Danaum, et quantas ærumnas per-
 pessus-esset,] recensebat; alter patris sui et matris Auroræ
 vitam perpetuo immortalem, et immensæ fluxus
 Tethyos, et Oceani profundi sacrum æstum,
 atque invictæ fines terræ, ortumque
 solis, et totum ab oceano iter,
 usque ad Priami urbem et radices Idæ;
 ad hæc, quemadmodum contudisset validis manibus
 pugnacium Solymorum sacras copias, qui ipsi in-itinere
 obstiterant; quod illis et cladem et ineluctabile attulisset
 fatum.] Et hæc quidem ita narrabat, porro, quod vidisset
 nationes hominum] innumeratas. Illius igitur audientis in-
 tus oblectabatur animus,] et ipsum manu-demulcens hono-
 rifica compellabat oratione:] Memno, nunc quidem Dii con-
 cesserunt videre] tuum exercitum et teipsum in nostris
 ædibus.] Utinam mihi etiam *hoc* effectum-reddant, ut Ach-

130 ἄλλυμένους ἅμα πάντας ὑπ' ἐγγείησι τεῆσιν·
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσιν ἀτειρέσι πάντα εἰκοῖα
ἐκπάγλως, ὡς οὔτις ἐπιχθονίων ἠρώων.

135 Τῷ σ' ὅτι κείνοισι φόνον σπονδέντα βαλέσθαι·
νῦν δ' ἄγε τέρπεο θυμὸν ἐν εἰλαπίνησιν ἐμῆσιν
σήμερον. Αὐτὰρ ἔπειτα μαχήσεται, ὡς ἐπέοικεν.

Ὡς εἰπὼν, παλάμησι δέπας πολυχανδὲς ἀείρας,
Μέμνονα προφρονέως στιβαρῶν δαΐδεκτο κυπέλλω
χρυσεῖω, τό βα δῶκε περίφρων ἀμφιγυῆεις
Ἡφαιστος, κλυτὸν ἔργον, ὅτ' ἤηγετο Κυπρογένειαν,
140 Ζηνὶ μεγασθενεί· ὁ δ' ἄρ' ὠπασεν υἱεὶ δῶρον
Δαρδάνω ἀντιθέω· ὁ δ' Ἐριχθονίω πόρε παιδί·
Τρωὶ δ' Ἐριχθόνιος μεγάλητορι· αὐτὰρ ὁ Ἰλῶ
κάλλιπε σὺν κτεάτεσσιν· ὁ δ' ὠπασε Λαομέδοντι·
αὐτὰρ ὁ Λαομέδων Πριάμω πόρεν, ὅς μιν ἐμελλεν
145 υἱεὶ δωσέμεναι· τὸ δέ οἱ θεὸς οὐκ ἐτέλεσεν.

Κεῖνο δέπας περικαλλῆς ἐθάμβεον ἐν φρεσὶ Μέμνων
ἀμφαφόνων, καὶ τοῖον ὑποβλήθην φάτο μῦθον·

Οὐ μὲν γρῆ παρὰ δαίτι πελώριον εὐχετάσθαι,
οὐδ' ἄρ' ὑποσχέσθην κατανευσέμεν, ἀλλὰ ἐκῆλον
150 δαίνυσθ' ἐν μεγάροισι, καὶ ἄρτια μηχανάσθαι.

Εἴτε γὰρ ἐσθλός τ' εἰμὶ καὶ ἀλκιμος, εἴτε καὶ οὐκί,
γνώση ἐνὶ πολέμῳ, ὅπότε ἄνέρος εἶδεται ἀλκή·
νῦν δ' ἄγε δὴ κοίτοινο μεδώμεθα· μὴδ' ἀνά νύκτα
πίνωμεν. Χαλεπὸς γὰρ ἐπειγομένῳ μάχεσθαι

155 ὀϊνὸς ἀπειρέσιος, καὶ αὐπνοσύνῃ ἀλεγεινή. [πεν·
Ὡς φάτο. Τὸν δ' ὁ γεραίος ἀγασσάμενος προσέει-
Αὐτὸς ὅπως θέλεις μεταδάνυσσ'· πείθεο δ' αὐτῶ·

οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἀέκοντα βίησομαι. Οὐ γὰρ εἴοικεν
οὐτ' ἀπίοντ' ἀπὸ δαιτὸς ἐρυκέμεν, οὔτε μένοντα
160 σέυειν ἐκ μεγάροιο· θέμις νύ τοι ἀνδράσιν αὕτως.

Ὡς φάθ'. Ὁ δ' ἐκ δόρποιο μεθίστατο· βῆ δὲ πρὸς εὐ-
στατήν. Ἄμα δ' ἄλλοι ἔδωκαν κοίτοινο μέδεσθαι [νῆν
δαιτυμόνας· τοῖς δέ σφιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.

Αὐτὰρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς στεροπηγέρεται
165 ἀθάνατοι δαίνυντο· πατὴρ δ' ἐνὶ τοῖσι Κρονίων
εὔειδὸς ἀγέρους δυσηχέος ἔργα μόθοιο·

Ἴστε θεοὶ περὶ πάντες ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
αὔριον ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ πολέων μένος ἵππων
ὄψεσθ' ἀμφ' ὀχέεσσι δαΐζομένων ἐκάτερθεν,

170 ἄνδρας τ' ἄλλυμένους. Τῶν καὶ περὶ κηδόμενός τις
μιμνέτω ὑμείων μὴδ' ἀμφ' ἐμὰ γούναθ' ἱκάνων
λίσσέσθω· Κῆρες γὰρ ἀμείλιχοι εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

Ὡς ἔφατ' ἐν μέσσοισιν, ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς,
ὄφρα καὶ ἀσχαλὼν τις ἀπὸ πολέμοιο τράπηται,
175 μὴδέ ἐ λίσσόμενος περὶ υἱέος ἢ φίλοιο,
μαψιδίως ἀφίχεται ἀτειρέος ἔνδον Ὀλύμπου.

Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐσάκουσαν ἐριγδούπου Κρονίδαο,
τλήσαν ἐνὶ στέροισι, καὶ οὐ βασιλῆος ἕναντα
μῦθον ἔφην· μάλα γάρ μιν ἀπειρέσιον προμέεσκον·
180 ἀχνύμενοι δ' ἱκανὸν ὄπη δόμος ἦεν ἐκάστου
καὶ λέγος· ἀμφὶ δὲ τοῖσι, καὶ ἀθανάτοισι περ' εἴουσιν,
ὑπνοῦ βληχρὸν ὄνειαρ ἐπὶ βλεφάροισι τανύσθη.

Ἥμος δ' ἠλιθάτων ὀρέων ὑπερέσσυται ἄχρης

vos videam] excindi una omnes hastis tuis.

Etenim diis immortalibus per-omnia similis-es

mirifice, ut nemo in-terra-degentium heroum.

Idcirco auguror illis necem luctificam te-allaturum.

Quare age nunc refice animum epulis meis

hodie; at deinde proliaberis, ut te dignum-est.

Ita locutus, manibus poculum capax attollens,

Memnonem liberaliter grandi accepit cyatho

aureo, quem dederat solers, utroque-pede-claudus

Vulcanus, praeclarum opus, cum uxorem-duceret Venerem,

Jovi magnipotenti: is rursus donarat filio donum hoc

Dardano divino; qui Erichthonius id tribuit filio:

Troi porro Erichthonius magnanimo; at hic Ilo

reliquit *alias* inter opes: is dedit Laomedonti;

hinc Laomedon id Priamo concessit, qui cogitarat

filio tradere: sed hoc ipsi Deus non ratum-fecit.

Hoc poculum insigne demiratus-est apud animum Memnon

contrectans, et talem vicissim edidit sermonem:

Non decet in convivio magnifice gloriari,

nec pollicitando se-obstringere, sed quiete

cibum-capere in aedibus, et quae-res-postulat machinari.

Utrum enim frugi sim et fortis, nec ne,

cognosces in praelio, ubi viri spectatur virtus.

Nunc vero agedum jam de-somno cogitemus; nec per no-

ctem] bibamus. Molestum enim est se-accingenti ad-pu-

gnam] vinum immodice-sumptum, et vigilia noxia.

Sic dixit; at hunc senior demirans *ita* affatus-est:

Ipse, uti vis, *nobiscum*-epulare, et, morem-gere *tibi* ipsi;

non enim ego te invitum detinebo: nam minime decet,

neque discedentem e convivio remorari, neque manentem

pellere e domo. Regula sane viris *ita est*.

Sic ait. Ille igitur e caena surrexit, et se-recepit cubitum

postremum; unaque alii abierunt, ut-quieti se-traderent,

convivae; quos invasit dulcis somnus.

Interea in aula Jovis fulgurantis

Dii convivabantur; et pater inter hos Saturnius,

probe gnarus *sic* verba-fecit horrisoni operum belli:

Bene scitis, Dii universi, impendere gravem cladem

cras in bello: plurimorum enim vim equorum

cernetis ad currus mactari utrinque,

et viros occumbere. De quibus etiamsi anxius quis

vestrum, se-contineat, nec ad mea genua accidens

supplicet: fata enim implacabilia sunt etiam nobis.

Sic memorabat in medio-ipsorum, non-ignorantibus

etiam ipsis,] ut vel indigne-ferens quis a pugna sese-aver-

teret,] neve ipsum deprecaturus pro filio aut amico,

frustra se-conferret aeternum in Olympum.

Haec autem ubi audiverunt ex-altitonante Saturni-filio,

tolerarunt in animo, nec contra regem

verbum locuti-sunt: valde enim ipsum immodice treme-

bant.] Tristes igitur se-receperunt, ubi domus erat *sua* cui-

que] et lectus; ubi illorum, quamvis immortales essent,

somni suave oblectamentum palpebris se-circumfudit.

Sed quo-tempore arduorum montium super-emicat ca-

λαμπρός ἄν' οὐρανὸν εὐρὺν Ἑωσφόρος, ὅς τ' ἐπὶ ἔρ-
 185 ἤδ' ἄ μάλ' ἀνώσσοντας ἀμαλλοδετήρας ἐγείρει [γρον,
 τῆμος ἀρήιον υἷα φαεσφόρου Ἥριγενείης
 ὕστατος ὕπνος ἀνήκεν· ὁ δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων,
 ἤδη δυσμενέεσσι λιλαίετο δηριάσθαι.
 Ἦώς δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήγειν οὐκ ἐθέλουσα.
 190 Καὶ τότε Τρῶες ἕσαντο περὶ χροῖ δῆϊα τεύχη,
 τοῖσι δ' ἄμ' Αἰθίοπες τε, καὶ ὀππόσα φύλα πέλοντο
 ἄμφι βίην Πριάμοιο συναγρομένων ἐπικούρων
 πανσυδῆ· μάλα δ' ὄκα πρὸ τεύχεος ἐσεσέοντο,
 κυανέως νεφέεσσι ἑοικότες· οἷα Κρονίων,
 195 χεῖματος ὄρνυμένοιο, κατ' ἤερα πούλιν ἀγείρει.
 Αἴψα δ' ἄρ' ἐπλήσθη πεδῖον πᾶν· τοὶ δ' ἐκέχυντο
 ἀκρίσι πυροβόροις ἐναλίγκιοι, αἶ τε φέρονται,
 ὡς νέφος ἢ πολλὸς ὄμβρος, ὑπὲρ χθονὸς εὐρυπέδιοι,
 ἄπλητοι, μερόπεσιν ἀεικέα λιμὸν ἄγουσαι·
 200 ὡς οἱ ἴσαν πολλοὶ τε καὶ ὄβριμοι, ἄμφι δ' ἀγυῖα
 στείνειτ' ἐπεσσυμένων, ὑπὸ δ' ἔγρετο ποσσὶ κόνιη.
 Ἄργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
 ἐσσυμένους. Εἴθαρ δὲ περὶ χροῖ χαλκὸν ἕσαντο,
 κάρτεϊ Πηλείδαο πεποηότες· ὁ δ' ἐνὶ μέσσοις
 205 ἦτε, Τιτῆνεσσι πολυσθενέεσσι ἐοικώς,
 κυδιῶν ἵπποις καὶ ὄχεσφιν· τοῦ δ' ἄρα τεύχη
 πάντη μαρμαίρεσκον ἀλίγκιον ἀστεροπῆσιν.
 Οἷος δ' ἐκ περάτων γαιήοχου ὠκεανοῖο
 ἔρχεται ἥλιος φαεσίμβροτος οὐρανὸν εἶσω,
 210 παμφαίνων, τραφερῆ δὲ γελᾷ πέρι γαῖα, καὶ αἰθήρ·
 τοῖος ἐν Ἀργείοισι τότ' ἕσσυτο Πηλῆος υἱός.
 Ὄς δὲ καὶ ἐν Τρῶεσσι ἀρήϊός ἦτε Μέμνων,
 Ἄρει μαιμώντι πανείκελος, ἄμφι δὲ λαοὶ
 προφρονέως ἐφέποντο παρεσσύμενοι βασιλῆϊ.
 215 Αἴψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων δολιχαὶ πονέοντο φάλαγγες,
 Τρώων καὶ Δαναῶν· μετὰ δ' ἔπρεπον Αἰθιοπῆες·
 σὺν δ' ἔπεσον καναχῆδὸν ὁμῆς, ἄτε κύματα πόντου,
 πάντοθεν ἀγρομένων ἀνέμων, ὑπὸ χεῖματος ὦρη·
 ἀλλήλους δ' ἐδάϊζον, εὐξέστης μελίησιν
 220 βᾶλλοντες, μετὰ δὲ σφι γόος καναχῆ τε δεδήει.
 Ὄς δ' ὅτ' ἐρίγδουποι ποταμοὶ μέγ' ἀ στενάχωσιν,
 εἰς ἄλα χευόμενοι, ὅτε λαβρότατος πέλει ὄμβρος
 ἐκ Διός, εὖτ' ἄλιαστον ἐπὶ νέφεα κτυπέωσι
 θεινόμεν' ἀλλήλοισι, πυρὸς δ' ἐξέσσυτ' αὐτμή·
 225 ὡς τῶν μαρναμένων μέγ' ὑπαὶ ποσὶ γαῖα πελώρη
 ἔβραχε, θεσπεσίου δὲ δι' ἠέρος ἕσσυτ' αὐτῆ
 σμερδαλή· δεινὸν γὰρ αὐτεὸν ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθ' ἔλε Πηλείδης Θάλιον καὶ ἀμύμονα Μέντην,
 ἄμφω ἀριγνώτω· βάλε δ' ἄλλων πολλὰ κάρηνα·
 230 εὖτ' ἀνεμὸς μελάθροισιν ὑποχθόνιος ἐπορούση
 λάβρος, ἄφαρ δὲ τε πάντα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέηται
 ἐκ θεμέθλων· μάλα γάρ ῥα περιτρομέει βαθὺ γαῖα·
 ὡς οἴγ' ἐν κόνιησι κατήριπον ὠκέϊ πότμῳ,
 αἰχμῇ Πηλείωνος· ὁ γὰρ μέγα μαινέτο θυμῷ.
 235 Ὄς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν εὖς παῖς Ἥριγενείης
 Ἀργεῖους ἐδάϊξε, κακῇ ἐναλίγκιος αἴση,
 ἣ τε φέρει λαοῖσι κακὸν καὶ ἀεικέα λοιγόν.

cumen] nitidus in caelo amplo Lucifer, qui ad opus
 suavissime dormientes messorum suscitavit;
 eo bellicosum natum luciferæ Auroræ
 ultimus sopor dimisit: hic igitur animi robur confirmans,
 jam cum-hostibus cupiebat pugna-disceptare.
 Sed Aurora caelum spaciosum conscendit haud volens.
 Et tunc Troes circumdabant corporibus bellica arma,
 unaque cum-illis Æthiopes, et quæcumque agmina erant
 circa potentem Priamum congregatorum sociorum,
 ad-unum-omnes; propereque e mœnibus sese-proprie-
 bant,] atris nubibus similes, quales Juppiter,
 tempestate imminente, in aere denso cogit.
 Statim ergo repletus-est campus totus: nam effundebant
 -se] locustarum frugivorarum ritu; quæ feruntur,
 ut nubes aut immodicus imber, super terram latipaten-
 tem,] innumeræ, hominibus tetram famem allaturæ:
 tam illi incedebant multi ac fortes, circumque via
 ingemiscebat irruentibus iis, atque excitabatur a pedibus
 pulvis.] Argivi autem procul stupuerunt, dum vident illos
 impetum-dare: statimque corpus aere circumdederunt,
 fortitudine Pelidæ confisi, qui per medios
 ibat, Titanes prævalidos æquiparans,
 insignis equis et currū: ejusque arma
 longe-lateque rutilabant ad-instar fulgurum.
 Qualis ex finibus terram-ambientis Oceani
 evehitur sol mortalium-illustrator in caelum,
 ubique-conspicuus, almaque ridet circum tellus et æther.
 talis inter Argivos tunc ferebatur Pelei filius.
 Pari-modo etiam inter Trojanos Martius incessit Memnon,
 Marti ruenti-in-prælium omnino similis: circumque mili-
 tes] magno-studio secuti-sunt accurrentes regem.
 Mox igitur utrorumque extentæ certamen inierunt pha-
 langes,] Troum et Danaum, interque alios eminebant Æthio-
 pes:] et concurrerunt cum-strepitu inter-se, veluti fluctus
 ponti,] undique coeuntibus ventis, hyemis tempore,
 alterque-alterum confodit, politis fraxinis
 impetens, interque eos gemitus et strepitus fervebat.
 Ut quando sonori amnes valde strepitant,
 in mare dum-se-exonerant, cum densissimus est (præci-
 pitat) nimbus:] a Jove, quando gravissimum nubes frago-
 rem-excitant,] collisæ inter-se, ignis autem erumpit vapor:
 ita illorum dimicantium sub pedibus valde terra ingens
 resonuit, et divinum per aera ruit clamor
 terribilis; immane enim vociferabant utrinque.
 Ibi necavit Pelides Thalium et egregium Mentam,
 ambos nobilissimos, et dejecit aliorum multa capita:
 non-secus-ac-si ventus ædibus subterraneus adoritur
 cum-impetu; at mox totæ ad terram profiligantur
 cum-fundamentis; valde enim quassatur alte terra:
 ita illi in pulverem corruerunt repentino fato,
 hasta Achillis confossi. Hic enim vehementer percitus-erat
 furore.] Nec segnius ex-altera-parte præstans natus Auroræ
 Argivos trucidabat, funestæ similis Parcæ,
 quæ affert populis calamitosum foedumque exitium.

Πρῶτον δ' εἶλε Φέρωνα διὰ στέρνοιο τυχήσας
 δούρατι λευγαλέω, ἐπὶ δ' ἔκτανε διὸν Ἐρευθον,
 240 ἄμφω ἐελδομένω πολέμον καὶ ἀεικέα χάριμην,
 οἱ Θρύον ἀμφεμένοντο παρ' Ἀλφειοῖο βρέθροισι,
 καὶ β' ὑπὸ Νέστορι βῆσαν ἐς Ἴλιου ἱερὸν ἄστυ.
 Τοῦσδ' ὅπότε' ἐξανάριζεν, ἐπώχετο Νηλέος υἱὸν,
 κτείναι μιν μεμαῶς· τοῦ δ' Ἀντιλόχος θεοσειδῆς
 245 πρόσθ' ἔλθων, ἴθυνε μακρὸν δόρυ, καὶ οἱ ἄμαρτε
 τυτθὸν ἀλευαμένοιο· φίλον δέ οἱ εἶλεν ἑταῖρον,
 Αἰθήοπα Πυρρᾶσιδην. Ὁ δὲ χωσάμενος κταμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ ἐπιᾶλτο, λέων ὡς ὀβριμόθυμος
 καπρίῳ, ὅς ῥα καὶ αὐτὸς ἐναντίον οἶδε μάχεσθαι
 250 ἀνδράσι καὶ θήρῃσιν, πέλει δέ οἱ ἀσπετος ὀρμή·
 ὡς ὁ θοῶς ἐπόρουσεν. Ὁ δ' εὐρέει μιν βάλει πέτρῳ
 Ἀντιλόχος· τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
 ἀλγίνονεντ' ἀπάλαλκε φόνον κρατερῆ τρυφάεια·
 σμερδαλέον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ στήθεσσι δόρνηθη,
 255 βλημῆνοιο. Ἀμφὶ δέ οἱ κόρος ἴαχε· καὶ β' ἔτι μᾶλλον
 μαίνεται' ἐπ' Ἀντιλόχῳ· κρατερῆ δέ οἱ ἔξεεν ἀλκή·
 τοῦνεκα Νέστορος υἱά, καὶ αἰχμητῆν περ' ἐόντα,
 τύψεν ὑπὲρ μαζοῖο· διήλασε δ' ὀβριμον ἔγχος
 ἐς κραδίην, θνητοῖσιν ὄπη πέλει ὡκὺς ὄλεθρος.
 260 Τοῦ δ' ὑποδηθῆντος, ἄχος Δαναοῖσιν ἐτύχθη
 πᾶσι, μάλιστα δὲ πατρὶ περὶ φρένας ἤλυθε πένθος
 Νέστορι, παιδὸς ἐοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμνέντος.
 Οὐ γὰρ δὴ μερόπεσσι κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
 ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἐοῦ πατρὸς εἰσορόωντος.
 265 Τοῦνεκα, καὶ στερεῆσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμὸν,
 ἄχυντο, παιδὸς ἐοῖο κακῆ περι Κηρὶ δαμνέντος.
 Κέκλετο δ' ἐσσυμένως Θρασυμήδεα, νόσφιν ἐόντα·
 Ὅρσο μοι, ὦ Θρασύμηδες ἀγαλλεῖς, ὄφρα φονῆα
 σείο κασιγνήτοιο καὶ υἱεὸς ἡμετέροιο
 270 νεκροῦ ἐκὰς σεύμεν ἀεικέος, ἧὲ καὶ αὐτοὶ
 ἄμφ' αὐτῶ σπονόεσσαν ἀναπλήσωμεν οἰζύν.
 Εἰ δέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει δόος, οὐ σύ γ' ἐμείο
 υἱὸς ἔφως, οὐδ' ἐσσι Περικλυμένιο γενέθλης,
 ὅς τε καὶ Ἡρακλῆϊ καταντίον ἐλθόμεν ἔτλη.
 275 Ἄλλ' ἄγε δὴ ποινώμεθ', ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀνάγκη
 πολλὰκι μαρναμένοισι καὶ οὐτιδανοῖσιν ὀπάξει.
 Ὄφρα φάτο. Τοῦ δ' αἶοντος ὑπὸ φρεσὶ σύγχυτο θυμὸς
 πένθεσι λευγαλέοισιν· ἄφαρ δέ οἱ ἤλυθεν ἄγχι
 Φηρεὺς, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀποκταμένοιο ἀνακτος
 280 εἶλεν ἄχος· κρατεροῖο δ' ἐναντία θηριάσθαι
 Μέμνονος ὀρμήθησαν ἄν' αἰματοέοντα κυδοιμόν.
 Ὄς δ' ὅταν ἀγρευτῆρες ἀνὰ πύχας ὑλήεσσας
 οὔρεος ἤλιθάτοιο, λιλαϊόμενοι μέγα θήρης,
 ἢ συὸς ἢ ἄρκτοιο καταντίον αἰσσοῦσι,
 285 κτεινόμεναι μεμαῶτες· ὁ δ' ἀμφοτέρωσ' ἐπορούσας
 θυμῷ μαιμῶωντι, βίην ἀπαμύνεται ἀνδρῶν·
 ὡς τότε καὶ Μέμνων φρόνεεν μέγα. Τοὶ δέ οἱ ἄγχι
 ἤλυθον· ἀλλὰ μιν οὔτι κατακτανέειν ἐδύναντο
 μακρῆσι μελήσιν· ἀπέπληγχεθον δέ οἱ αἰχμηταὶ
 290 τῆλε γρόος μάλα γὰρ που ἀπέτραπεν Ἡριγένεια.
 Δούρατα δ' οὐχ ἄλλως χαμάδις πέσεν· ἀλλ' ὁ μὲν ὄκα

Primus autem interfecit Pheronem, pectus transverberans
 hasta letali, cumque eo occidit eximum Ereuthon,
 240 ambos amantes belli et truculenti conflictus,
 qui Thryon incolebant, prope Alpei amnem,
 et sub Nestore venerant ad Ilii sanctam urbem.
 Quos cum spoliasset, aggressus-est Nelei filium,
 perimere eum conans : sed hunc Antilochus, Diis-forma-si-
 milis,] protegens, direxit longam hastam, atque ab-eo aber-
 ravit] paululum declinante, carumque ejus stravit sodalem
 Aethopa Pyrrhasidem. Ille igitur iratus ob-interfectum,
 in-Antilochum exsiliit, ut leo magnanimus
 in-aprum, qui tamen et ipse cominus scit pugnare
 cum-viris et bestiis; est enim ei rapidus impetus :
 ita ille subito ingruit. At vastum in eum conjecit molarem
 Antilochus : ejus tamen non solutum-est cor, quod ab ipso
 tristem avertit caedem valida galea :
 horrendum igitur ejus animus in pectore efferbuit
 icti. Circumcirca galea crepuit; atque etiam majore
 furore-irruit in Antilochum, ac fortis in-eo aestuabat ani-
 mus :] ideo Nestoris filium, licet bellator-strenuus esset,
 percussit supra mammam, et impexit rigidam hastam
 in cor, ubi mortalibus repentinus est interitus.
 Hoc caeso, moror Danais obortus-est
 universis, maxime autem patri animum invasit luctus
 Nestori, filio ante oculos trucidato.
 Nunquam enim hominibus acerbior dolor accidit,
 quam si nati necantur genitoris sub-aspectu.
 Quare, etiamsi solida confirmatum-haberet ratione animum,
 mœrebat, filio funesta a Parca perempto.
 Et invocabat continuo Thrasymedem, seorsum qui-erat :
 Appropera ad-me, Thrasymedes inclyte, ut percussorem
 tui germani et filii mei
 a cadavere procul abigamus tristi, aut etiam ipsi
 propter illum acerbam oppetamus mortem.
 Quod si tuo pectori inest metus, non tu ex-me
 natus es, neque es ortus de Periclymeni prosapia,
 qui etiam Herculi obviam ire non-expavit.
 Quare age connitamur; nam ingens robur necessitas
 sæpe in-conflictu etiam nauci-hominibus addit.
 Sic ait. Illius autem audientis imo pectore conturbatus
 -fuit animus] dolore acerbissimo; ocyusque ad eum accur-
 rit prope] Phereus, quem et ipsam interfecti principis causa
 corripuit dolor; et adversus fortem ut-pugnarent
 Memnonem, properarunt in cruentum praelium.
 Ut quando venatores in anfractibus silvosis
 montis ardui valde cupiditate-accensi prædæ,
 aut aprum aut ursum contra tendunt,
 interficere conantes; is autem ambobus sese-opponens
 animo irritato, robur impulsat virorum :
 ita tunc quoque Memnon spiritus-gerebat altos. Illi vero
 ad-eum prope] accesserunt: attamen eum perimere non
 potuerunt] prælongis hastis: deflexerunt enim cuspides
 procul a-corpore ejus; enixe enim alio ipsas avertit Aurora.
 Hastæ tamen non incassum humi ceciderunt; sed statim

ἐμμεμαῶς, κατέπεφνε Πολύμνιον, υἷα Μέγητος,
 Φηρέυς ὄβριμόθυμος· ὃ δ' ἔκτανε Λαομέδοντα
 Νέστορος ὄβριμος υἴος, ἀδελφεῖο γολωθεις,
 295 ὃν Μέμνων ἐδάϊξε κατὰ μόθον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι λύνε παγγάλκεια τεύχη,
 οὔτε βίην ἀλέγων Θρασυμήδεος, οὔτε μὲν ἐσθλοῦ
 Φηρέος, οὔνεκα πολλὸν ὑπείροχος. Οἱ δ' ἄτε θῶε,
 ἀμφ' ἔλαφον βεβαῶντε, μέγαν φοβέοντο λέοντα,
 300 οὔτι πρόσω μεμαῶτες ἐπελθόμεν. Αἰνὰ δὲ Νέστωρ,
 ἐγγύθεν εἰσορών, δλοφύρετο· κέκλιτο δ' ἄλλους
 σφοδρὸς ἐτάρους δῆλοισιν ἐπελθόμεν· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
 ὄρμαινε πονέεσθαι ἀφ' ἄρματος, οὔνεκ' ἄρ' αὐτὸν
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο ποθῆ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε,
 305 πᾶρ δύναιμι· μέλλεν δὲ φίλῳ περὶ παιδί καὶ αὐτὸς
 κείσθαι ὁμῶς κταμένοις ἐναλίγκιον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτὸν
 Μέμνων ὄβριμόθυμος ἐπεσσύμενον προσείπεν,
 αἰδέσθων ἀνὰ θυμὸν ὁμηλικὰ πατρός ἑοῖο·

Ἔ γέρον, οὐ μοι ἔοικε καταντία σείο μάχεσθαι,
 310 πρῆσθῦτέριοι γαγῶτες, ἐπέει γε μὲν οἶδα νοῆσαι.
 Ἦ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην σε νέον καὶ ἀρήϊον ἄνδρα
 ἀντίαν δῆλοισι· θρασὺς δὲ μοι ἔλπετο θυμὸς,
 χεῖρὸς ἐμῆς καὶ δουρὸς ἐπάξιον ἔμμεναι ἔργον·
 ἀλλ' ἀναχάζεο τῆλε μόθου στυγεροῦ τε φόνοιο·
 315 χάζεο, μὴ σε βάλουμι καὶ οὐκ ἐθέλων περ ἀνάγκη,
 μῆδὲ τεῶν περὶ παιδί πέσης, μεγ' ἀμείνονι φωτὶ
 μαρνάμενος, μὴ δῆ σε καὶ ἄφρονα μυθήσωνται
 ἄνερες. Οὐ γὰρ ἔοικεν ὑπερτέρῳ ἀντίασθαι.

Ἔ φάτο· τὸν δ' ἐτέρωθι γέρον ἡμίβετο μύθῳ·
 320 Ἔ Μέμνων, τὰ μὲν ἄρ' οὐ ἐτώσια πάντ' ἀγορεύ-
 οῦ μὲν γὰρ δῆλοισι πονεύμενον εἶνεκα παιδὸς [εἰς·
 ἀφραίνειν ἔρειε τις, ἀνηλέα παιδοφρονῆα
 νεκροῦ ἔκας σέοντα κατὰ μόθον. Ἔς ὕφελόν μοι
 ἀλκῆ ἔτ' ἔμπεδος ἦεν, ἵνα γινώης ἐμὸν ἔγχος.

Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὐχέαι, οὔνεκα θυμὸς
 θαρσαλέος νέου ἀνδρός, ἔλαφρότερόν τε νόημα·
 τῷ βᾶ καὶ ὑψηλὰ φρονέον ἀποφύλια βάζεις.

Εἰ δὲ μοι ἡβῶντι κατ' ἀντίον εἰληλούθεις,
 οὐκ ἂν τοι κεχάροντο φίλοι κρατερῶν περ ἑόντι·
 330 νῦν δ' ὡς τίς τε λέων ὑπὸ γῆρας ἀχθομαί αἰνοῦ,
 ὃν τε κύων σταθμοῖο πολυβῆνοιο δίηται
 θαρσαλέως· ὃ δ' ἄρ' οὔτι, λιλαϊόμενός περ, ἀμύνει
 οἷ αὐτῷ· οὐ γὰρ οἱ ἔτ' ἔμπεδοι εἰσὶν δόνδρες,
 οὔδὲ βίη, κρατερὸν δὲ χρόνῳ ἀμαθύνεται ἦτορ·
 335 ὡς ἐμοὶ οὐκ ἔτι κάρτος ἐνὶ στήθεσσι δρωρεν,
 οἷόν περ τοπάροισιν· ὅμως δ' ἔτι φέρτερός εἰμι
 πολλῶν ἀνθρώπων, παύροισι δὲ γῆρας ὑπέικει.

Ἔς εἰπὼν ἀπὸ βαιὸν ἐχάσατο· λείπε δ' ἄρ' υἷα
 κείμενον ἐν κονίησιν, ἐπέει νύ οἱ οὐκ ἔτι πάμπαν
 340 γναμπτοῖς ἐν μελέεσσι πέλε σθένος, ὡς τοπάροισιν·
 γῆραὶ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτην βεβάρητο.

Ἔς δ' αὐτὸς ἀπόρουσεν ἐμμελίης Θρασυμήδης,
 Φηρέυς τ' ὄβριμόθυμος, ἰδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
 δευδιότες. Μάλα γάρ σφιν ἐπώχετο λοίγιος ἀνήρ.

345 Ἔς δ' ἔστ' ἀπὸ μεγάλων ὄρεων ποταμὸς βαθυδίνης

vires-intendens, necavit Polymnium, prolem Megetis,
 Pherus magnanimus : interfecit vero Laomedontem
 Nestoris strenuus filius, propter-fratrem iratus,
 quem Memnon obruncarat in pugna, jamque ab ipso
 manibus indefessis laxabat aenea arma,
 neque vim pensi-habens Thrasymedis, nec boni
 Pheri : nam longe praestabat. Illi igitur, ut duo-thoes,
 qui cervum obeunt, immanem reformidabant leonem
 (Memnonem),] non ausi ulterius progredi. Misere autem
 Nestor] e-propinquo intuitus, plorabat, hortabaturque alios
 suos familiares, hostes ut-invaderent : quin et ipse
 festinabat pugnare e curru; namque ipsum
 filii extincti amor in proelium trahebat
 praeter vires. Et evenisset, ut-dilectum prope filium et ipse
 occubisset inter mortuos eodem-modo, nisi illum
 Memnon magnanimus irruentem compellasset,
 venerans ex animo aequalem patris sui :

Senex, non mihi honestum-est adversus te pugnare
 natu-grandior qui-es, quoniam novi sapere.
 Profecto enim equidem putaram te juvenem et aptum-bello
 virum] occurrere hostibus; promptusque mihi sperabat
 animus,] manu mea et hasta dignum fore certamen.
 Verum excede procul acie et horriffica strage,
 cede, ne te feriam, etiamsi invitus, necessitate *adactus*,
 neu tuum juxta filium cadas, longe praestantiori cum-viro
 pugnans, neve te mente-captum dicant
 viri. Non enim decorum contra praestantiolem contendere.

Sic dixit; at huic contra senex *hoc* respondit sermone :

O Memnon, haec fere vana omnia loqueris :
 non enim cum-hostibus dimicantem pro filio
 desipere *me* dicit quisquam, truculentum filii-interfecto-
 rem] a cadavere dum-arceo in conflictu. Utinam mihi
 vires adhuc integræ forent, ut experireris meam hastam !
 Nunc vero tu admodum alte te-effers; nam animus
 temerarius est junioris viri, et levior mens :
 quare et *tu* nimium tibi-arrogans vana loqueris.
 Quod si mihi pubescenti obviam venisses,
 non tua-cause lætati-essent amici, quamlibet fortis :
 at nunc ut leo aliquis senio gravor molesto,
 quem canis a-caula agnis-repleta fugat
 confidenter; qui nullo-modo, licet cupiat, vindicat
 sese : non enim ipsi amplius solidi sunt dentes,
 neque vires, sed validum tempore (*senectute*) marcescit
 cor:] sic mihi non amplius vis in pectore se-exserit,
 quomodo olim : et tamen adhuc praestantior sum
 multis hominibus, et paucis senectus *mea* cedit.

Sic fatus paululum recessit, et reliquit filium
 stratum in pulvere, cum ipsi non amplius integra
 flexibilibus membris inesset virtus, ut antea :
 senectute enim ærummosa oppressus-erat.

Sic quoque re-infacta abiit hasta-spectatus Thrasymedes,
 Pherusque magnanimus, et alii omnes familiares,
 metu-perculsi. Acriter enim eos urgebat perniciosus vir.

Ac veluti ab altis montibus annis vorticosus

καχλάζων φορέηται ἀπειρεσίῳ ὄρουμαγδῶν,
ὅπποτε συναφεῖς ἤμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι τανύσση
Ζεὺς κλονέων μέγα χεῖμα· περικυπέουσι δὲ πάντῃ
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῆσιν, ἄδην νεφέων συνιόντων
350 θεσπεσίων, κοίλαι δὲ περικλύζονται ἀρούραι,
ὄμβρου ἐπεσσυμένοιο δυσσηχῆος, ἀμφὶ δὲ μακρὰ
σμερδαλέον βοοῦσι κατ' οὐρεα πάντα χαράδραι·
ὡς Μέμνων σεύσεσκεν ἐπ' ἧόνας Ἑλλησπόντου
Ἄργειους· μετόπισθε δ' ἐπισπόμενος κεράϊζε.

355 Πολλοὶ δ' ἐν κονίησι καὶ αἵματι θυμὸν ἔλειπον
Λιθίοπων ὑπὸ χερσὶ· λύθρῳ δ' ἐφορύνετο γαῖα
ὄλλυμένων Δαναῶν· μέγα δ' ἐν φρεσὶ γήθηε Μέμνων
αἰὲν ἐπεσσύμενος δῆϊων στίχας· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
στείνετο Τρώϊον οὐδας· ὁ δ' οὐκ ἀπέληγε κυδοιμοῦ·
360 ἔλλεπο γὰρ Τρώεσσι φάος, Δαναοῖσι δὲ πῆμα
ἔσσεσθ'. Ἀλλὰ εἰ Μοῖρα πολύστονος ἤπεροπυεεν
ἐγγυθεν ἱσταμένη καὶ ἐπὶ κλόνον ὄτρυνουσα.
Ἄμφι δὲ οἱ θεράποντες εὐσθενέες πονέοντο,
Ἄλκυονες Νύχιός τε καὶ Ἀσιάδης ἐρίθυμος,

365 αἰχμητής τε Μένεκλος Ἀλέξιππός τε Κλάδων τε,
ἄλλοι τ' ἰωχμοῖο μεμαότες, οἳ ἅ καὶ αὐτοὶ
καρτύναντ' ἀνὰ δῆριν, ἐῷ πίσινοι βασιλῆϊ.
Καὶ τότε δὴ ἅ Μένεκλον ἐπεσσύμενον Δαναοῖσι
Νηλεΐδης κατέπερνε. Ὁ δ' ἀσχαλόων ἐτάριοι

370 Μέμνων ὄβριμοθύμος ἐνήρατο πούλιν ὄμιλον.
Ἦς δ' ὅτε τις κραιπνήσιν ἐπιβρίση ἐλάφοισι
θηρητῆρ ἐν ὄρεσσι, λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν,
ἰλαδὸν ἀγρομένησιν ἐς ὑστάτιον δόλον ἀγρης
αἰζῶν ἰότητι, κύνες δ' ἐπικαγγαλώσιν,
375 πυκνὸν ὑλακτιόωντες· ὁ δ' ἐμμεμῶς ὑπ' ἄκοντι
κεμμάσιν ὠκυτάτῃσι φόνον στονόεντα τίθησιν·
ὡς Μέμνων ἐδάϊζε πολὺν στρατόν. Ἄμφι δ' ἑταῖροι
γήθειον· Ἄργειοὶ δὲ περικλυτὸν ἀνδρ' ἐφέβοστο.
Ἦς δ' ὅπποτ' ἐξεριπτόνος ἀπ' οὐρεος ἠλιβάταιο

380 πέτρου ἀπειρεσίοιο, τὸν ὑψόθεν ἀκάματος Ζεὺς
ᾤση ἀπὸ κρημοῖο, βαλὼν στονόεντι κεραυνῷ,
τοῦ δ' ἄρ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ἄγχεα μακρὰ βραγέ-
βησαι ἐπικυπέουσι, περιτρομέουσι δ' ἀν' ὕλην, [τος
εἶ που μῆλ' ὑπένερθε κυλινδομένοιο νέμονται,
385 ἦ βόες, ἡέ τι ἄλλο, καὶ ἐξάλεονται ἰόντος
ρίπην ἀργαλέην καὶ ἀμείλιχον· ὡς ἄρ' Ἄχαιοὶ
Μέμνονος ὄβριμον ἐγγος ἐπεσσυμένοιο φέβοστο.

Καὶ τότε δὴ κρατεροῖο μόλε σχεδὸν Διαικίδαω
Νέστωρ· ἀμφὶ δὲ παιδὶ μέγ' ἀχνύμενος φάτο μῦθον·
390 ὦλετό μοι φίλος υἱός, ἔχει δὲ μοι ἔντεα Μέμνων
τεθνεώτος· δεῖδω δὲ κύνων μὴ κύρμα γένηται.
Ἀλλὰ θοῶς ἐπάμυνον, ἐπεὶ φίλος, ὅς τις ἐταίρου
μέμνηται κταμένοιο, καὶ ἄχρυται οὐκ ἔτ' ἐόντος.

395 Ὁς φάτο· τοῦ δ' αἰόντος ὑπὸ φρένας ἔμπεσε πένθος·
Μέμνονα δ' ὡς ἐνόησεν ἀνὰ στονόεντα κυδοιμὸν
Ἄργειους ἰληδὸν ὑπ' ἔγγει δῆϊόνωντα,
αὐτίκα κάλλιπε Τρώας, ὅσους ὑπὸ χερσὶ δαΐξεν,
ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι, καὶ ἰγανῶν πολέμοιο

murmurans defertur ingenti strepitu,
cum nubilum diem mortalibus obtendit

Juppiter, glomerans magnam tempestatem; at reboant ubi-
que] tonitrua cum fulguribus, vehementer nubibus con-
currentibus] caelestibus, et cavi passim-inundantur agri
imbre ruente cum-sonitu, et circumquaque longi
horrendum mugiant in montibus cunctis torrentes :
ita Memnon pellebat ad littora Hellesponti

Argivos, et a-tergo imminens strages-edeat.
Plurimi igitur in pulvere et cruore animam expirabant
Æthiopum sub manibus; et sanguine foedabatur tellus
pereuntium Græcorum; ac valde exultabat Memnon,
subinde irruens in hostium ordines; et cadaveribus
arctabatur Trojanum solum: nec tamen destitit a-pugna.
Sperabat enim se Trojanis lumen, Danaisque exitium
fore: sed eum Fatum lugubre falsa-spe-ludebat,
juxta assistens et ad certamen instigans.

Atqui circa ipsum ministri robore-præstantes occupati-
erant,] Aleyoneus Nychiusque et Asiades animosus,
hastipotensque Meneclus Alexippusque Cladonque,
aliique pugnae percupidi, qui et ipsi
fortiter-se-gerebant in conflictu, suo freti rege.
Et tunc Meneclum, incumbentem Danaos,
Nelides neci-dedit. Commotus igitur ob-socium
Memnon cordatus sustulit numerosam turbam.

Non-secus, ac-si quis celeres obruit cervas
venator in montibus, retibus in nigris,
gregatim coactas in extremum dolum venationis
juvenum sagacitate, canesque exsultant,
crebro latrantes; ipse vero strenuus venabulo
cervis velocissimis necem tristem infert :
sic Memnon concidit magnam multitudinem. Commilito-
nes] gaudebant; Argivi autem insignem virum fugitabant.

Ut fit, si-ruit ex monte arduo
saxum immensum, quod deorsum invictus Juppiter
trudit a rupe divulgum horrissono fulmine,
quo per arboreta densa et devexa longa ruinam-factitante,
valles fragorem-reddunt, trepidantque in silva,
sicubi oves infra rotatum illud pascentur,
aut juvenæ, aut aliud *animas*, et evitant imminentis
impetum violentum et sævum: non-aliter Argivi
Memnonis acrem hastam irruentis formidabant.

Tunc vero prævalidum adiit Æaciden
Nestor, et propter filium valde mœrens hæc profatus-est
verba:] O Achilles, ingens propugnaculum fortium Argi-
vorum,] cæsus-est mihi dilectus filius, et obtinet arma Mem-
nonum] defuncti; metuo etiam, ne canibus præda fiat.
At e-vestigio succurre: nam is *demum* amicus, qui amici
meminit extincti, *ejusque causa* dolet, non amplius su-
perstitis.] Sic fatus-est: illius vero audientis animo incidit
meror;] et Memnona ut conspexit in tristissono conflictu,
Argivos catervatim hasta trucidantem,
confestim omisit Troas, quos manibus suis conficiebat,
inter alias aciei-series; et ardens pugnam

400 ἤλυθέ σι κατέναντα χολούμενος Ἀντιλόχοιο
 ἢ δ' ἄλλων κταμένων. Ὅ δ' ἄρ' εἶλετο χεῖρεσι πέτρην,
 τήν βα βροτοὶ θέσαν οὖρον εὐστάχου πεδίοιο,
 καὶ βάλεν ἀκαμάτοιο κατ' ἀσπίδα Πηλείωνος
 ὄτιος ἀνήρ· ὃ δ' ἄρ' οὔτι τρέσας περιμήχεα πέτρην,
 405 αὐτίκα σι σχεδὸν ἤλθε, μακρὸν δόρυ πρόσθε τιταίνων,
 πεζός, ἐπεὶ βά σι ἴπποι ἔσαν μετόπισθε κυδοιμοῦ·
 καὶ σι δεξιὸν ὤμων ὑπὲρ σάκεος στυφέλιξεν·
 ὃς δὲ, καὶ οὐτάμενος, ἀταρβεί μαινέτο θυμῷ,
 τύψε δ' ἄρ' Αἰακίδαο βραχίονα δουρὶ κραταιῷ·
 410 τοῦ δ' ἐχύθη φίλον αἷμα, χάρη δ' ἄρ' ἐτίσιον ἦρωσ,
 καὶ μιν ἄφαρ προσέειπεν ὑπερχιάλοισ ἐπέεσσιν·

Νῦν σ' ὁῶ μόνον αἶνον ἀναπλήσειν ὑπ' ὀλέθρῳ,
 χερσὶν ἐμῆσι διαμέντα, καὶ οὐκ ἔτι μῶλον ἀλύξαι.
 Σχέτλιε, τίπτει σὺ Τρώας ἀνηλεέως ὀλέεσκες,
 415 πάντων εὐχόμενος πολὺ φέρτερος ἔμμεναι ἀνδρῶν.
 μητρὸς τ' ἀθανάτης Νηρηίδος; Ἀλλὰ σοὶ ἦδη
 ἤλυθεν αἴσιμον ἤμαρ, ἐπεὶ θεοῖσιν γένος εἰμι,
 Ἡοῦς ὄβριμος υἱός, ὃν ἔκποτι λειριόεσσαι
 Ἑσπερίδες θρέψαντο παρὰ βόον ὠκεανοῖο.
 420 Τοῦνεκά σευ καὶ δῆριν ἀμειλίχον οὐκ ἀλεείνω,
 εἰδὼς μητέρα διαν, ὅσον προφερεστέρα ἔστιν
 Νηρηίδος, τῆς αὐτὸς ἐπεύχεαι ἔκγονος εἶναι.
 Ἢ μὲν γὰρ μακάρεσσι καὶ ἀνθρώποισι φαίνει·
 τῇ ἐπὶ πάντα τελείται ἀτείρεος ἔνδον Ὀλύμπου
 425 ἐσθλά τε καὶ κλυτὰ ἔργα, τὰ τ' ἀνδράσι γίνετ' ὄνειαρ·
 ἢ δ' ἐν ἄλλοις κευθμῶσι καθημένη ἀτρυγέτοισιν,
 ναίει δμῶς κήτεσσι, μετ' ἰχθύσι κυδιόωσα,
 ἀπρηκτος καὶ αἴστος· ἐγὼ δὲ μιν οὐκ ἀλεγίζω,
 οὐδὲ μιν ἀθανάτησιν ἐπουρανίησιν εἴσκω.

430 Ὡς φάτο. Τὸν δ' ἐνένισπε θρασύς παῖς Αἰακίδαο·
 Ὡς Μέμνον, πῆ νῦν σε κακαὶ φρένας ἐξορόθουσαν
 ἐλθέμενος ἀντί· ἐμεῖο καὶ ἐς μόνον ἰσοφάρζειν;
 ὃς σέο φέρτερός εἰμι βίη γενεῆ τε φυῆ τε
 Ζητὸς ὑπερθύμοιο λαχῶν ἀριδείκτεον αἶμα,
 435 καὶ σθεναροῦ Νηρῆος, ὃς εἰναλίας τέκε κόουρας
 Νηρηίδας, τὰς δὴ βα θεοὶ τίουσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
 πασῶν δὲ μάλιστα Θέτιν κλυτὰ μητιόωσαν,
 οὐνεκά που Διόνυσον εἰς ὑπέδεκτο μελάθροισ,
 ὃππότε δειμαίνεσκε βίην ὀλοοῖο Λυκούργου·
 440 ἠδὲ καὶ ὡς Ἡφαίστων, εὐφρονα χαλκεοτέχνην,
 δέξατο οἷσι δάμοισιν ἀπ' Ὀλύμπου πεσσόντα·
 αὐτὸν τ' Ἀργικέραυνον ὅπως ὑπελύσατο δεσμῶν·
 τῶν μιμησκόμενοι πανδερκέες Οὐρανίωνας,
 μητέρ' ἐμὴν τίουσι Θέτιν ζαθέῳ ἐν Ὀλύμπῳ.
 445 Γνώσῃ δ' ὡς θεός ἐστιν, ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἶσω
 ἐς τεὸν ἦπαρ ἱκται, ἐμῆ βεβλημένον ἀλκῇ.
 Ἐκτορα γὰρ Πατρόκλοιο, σὲ δ' Ἀντιλόχοιο χολωθεῖς
 τίσομαι· οὐ γὰρ ὄλεσσας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταῖρον.
 Ἀλλὰ τί νηπιάχοισιν εἰοχότες ἀφραδέεσσιν,
 450 ἔσταμεν, ἡμετέρων μυθεύμενοι ἔργα τοκῶν,
 ἠδ' αὐτῶν; Ἐγγύς καὶ Ἄρης, ἐγγύς δὲ καὶ ἀλκῇ.
 Ὡς εἰπὼν παλάμησι λάβεν πολυμήχετον ἄορ,
 Μέμνον δ' αὖθ' ἐτέρωθε, καὶ ὄτραλέως συνόρουσαν

tetendit contra illum ira-percitus propter-Antilochum,
 aliosque interfectos. Ille vero corripuit manibus saxum,
 quem agricolae posuerant terminum spiciferi ruris,
 et coniecit invicti in scutum Achillis,
 divinus vir. Ille tamen nihil abhorrens immane saxum
 statim ad-eum propius accessit, longam hastam praeten-
 dens,] pedes : nam ei equi relictii-erant post aciem :
 et ipsi dextrum humerum supra scutum percudit.
 Ille vero, quamquam saucius, intrepido furuit animo,
 sauciavitque Aecidae brachium hasta violenta,
 ex quo emicuit carus sanguis ; ideo gestivit nequicquam
 heros,] atque illum statim compellavit superbis dictis :

Nunc te spero fatum luctuosum oppetiturum morte,
 manibus meis victum, neque ultra belli-discrimen evasu-
 rum.] Improbe, cur tu Trojanos crudeliter exitio-multabas,
 omnibus jactans te multo meliorem esse viris,
 matreque immortali Nereide natum? Sed tibi jam
 venit fatalis dies, namque a-Diis genus duco,
 Aurorae strenuus filius, quem procul floridae
 Hesperides nutriverunt juxta fluentia Oceani.
 Ideo tuum etiam certamen immite non evito,
 sciens ; mater diva quanto potior sit
 Nereide, ex-qua ipse gloriaris te natum esse.
 Illa enim Diis et hominibus lucem-praebet,
 illa exorta omnia perficiuntur aeternum in-ta Olympum
 bona et praecleara opera, quae hominibus afferunt utilitatem:
 haec autem in Ponti latebris residens infructuosis
 vitam-degit cum cetis, inter pisces dominans,
 otiosa et ignobilis : egoque ipsam nihili aestimo,
 nec eam deabus caelestibus parem-censeo.

Sic ait : hunc contra increpuit audax natus Aecidae :
 Memnon, quorsom nunc te laeva mens exagitavit,
 ut-venias obviam mihi et in acie compares ?
 qui te potentior sum viribus genereque et forma,
 Jovis fortissimi sortitus nobilem stirpem
 et potentis Nerei, qui marinas procreavit puellas
 Nereides, quas etiam Dii honorant in Olympo,
 ante-omnes vero maxime Thetin praecleara consilia-dantem,
 propterea-quod olim Bacchum suis suscepit laribus,
 cum expavesceret violentiam crudelis Lycurgi ;
 et quod etiam Vulcanum, ingeniosum aeris-artificem,
 recepit sua domo, Olympo dejectum ;
 horum memores omnia-lustrantes Dii,
 matrem meam venerantur Thetin beato in Olympo.
 Et experieris Deam esse, quando hasta aenea penitus
 in tuum jecur intraverit, mea percussum virtute.
 De-Hectore enim ob-Patroclum *sumpsi*, de-te ob-Antilo-
 chum iratus] vindictam-sumam : non enim occidisti im-
 bellis viri amicum.] Sed quid infantium more imperitorum
 stamus, nostrorum verbis-extollentes facinora parentum,
 nostraque ipsorum? Adest Mars; adsit etiam virtus.

Sic fatus manibus corripuit longum ensem,
 Memnon item ex-alia-parte, et ardentem concurrerunt ;

τύπον δ' ἀλλήλων ἄμοτον, φρεσὶ κυδιῶντες,
 435 ἀσπίδας, ἅς Ἐφαιστος ὑπ' ἀμβροσίῃ κάμει τέχνη,
 πυκνὰ συναίσσοντες· ἐπέφαιον δὲ λόφοισιν
 ἀλλήλαις ἐκάτερθεν ἐρειδόμεναι τρυφάλειαι. [τός,
 Ζεὺς δὲ μέγ' ἀμφοτέροισι φίλα φρονέων βάλει κάρ-
 τεύξει δ' ἄρ' ἀκαμάτους καὶ μείζονας, οὐδὲν ὁμοίους
 480 ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν· Ἔρις δ' ἐπεγέθηεν ἀμφοῖν.
 Ὅλ' δ' αἰχμῆν μεμαῶτες ἀφαρ χροὸς ἐντὸς ἐλάσσαι,
 μεσηγὺς σάκεός τε καὶ ὑψιλόφου τρυφαλείης,
 πολλαίαι ἰθύνεσκον ἐὼν μένος· ἄλλοτε δ' αὖτε
 βαιὼν ὑπὲρ κνημίδος, ἔνερθε δὲ δαιδαλέοιο
 465 ὠρήκος, βριαροῖσιν ἀρηρότος ἀμφὶ μελέσσι,
 ἀμφοῖ ἐπειγόμενοι· περὶ δὲ σφισιν ἀμβροτα τεύχη
 ἀμφ' ὤμοις ἀράθησε· βῆ δ' ἴκητ' αἰθέρα διὸν
 Τρώων Αἰθιοπῶν τε καὶ Ἀργείων ἐριθύμω,
 μαρναμένων ἐκάτερθε· κόνις δ' ὑπὸ ποσσὶν ὄρώρει
 470 ἄχρις ἐς οὐρανὸν εὐρύν, ἐπεὶ μέγα κίνυτο ἔργον.
 Εὐτ' ὁμίχλη κατ' ὄρεσφιν ὄρινομένου ὑετοῖο,
 ἐπτότε δὴ κελάδοντες ἐνιπλήθονται ἔναυλοι
 ὕδατος ἐσσυμένιοι, βρέμει δ' ἄρα πᾶσα χαράδρη
 ἄσπετον, οἱ δ' ἄρα πάντες ἐνιτρομέουσι νομῆες
 475 χειμᾶβρους, ὁμίχλην τε, φίλην ὄλοοσι λύκοισιν
 ἢ δ' ἄλλοις θήρῃσιν, θύσους τρέφει ἄσπετος ὕλη·
 ὣς τῶν ἀμφὶ πόδεςσι κόνις πεπότητ' ἀλεγεινή,
 ἢ βῶα τε καὶ φᾶος ἧῦ κατέκρυφεν ἠελίοιο,
 αἰθέρ' ἐπισκιάουσα· κακῆ δ' ὑπεδάμνατ' οὐζὺς
 480 λαοὺς ἐν κονίῃ τε καὶ αἰνομόρῳ ὕσμινῃ.
 Καὶ τὴν μὲν μακάρων τις ἀπίωσατο δηϊοτήτος
 ἐσσυμένιος· ὄλοαι δὲ θοὰς ἐκάτερθε φάλαγγας
 Κῆρες ἐποτρύνεσκον ἀπειρέσιον πονέεσθαι
 δῆριν ἀνά στονόεσσαν· Ἄρης δ' οὐ λῆγε φόνοιο
 485 λευγαλέου, πάντη δὲ πέριξ ἐφορύνετο γαῖα
 αἵματος ἐχχυμένιοι· μέλας δ' ἐπετέρπετ' Ὀλεθρος·
 στείνετο δὲ καταμένω πεδίον μέγα ὅ' ἵπποβότον τε,
 ὑπόπσον ἀμφὶ βροαῖς Σιμόεις καὶ Ξάνθος ἔεργει,
 Ἴδηθεν κατιόντες ἐς ἱερὸν Ἑλλησποντον.
 490 Ἄλλ' ὅτε δὴ πολλῆ μὲν ἄδην μηχανέτο δῆρις
 μαρναμένων, ἴσον δὲ μένος τέτατ' ἀμφοτέροισι,
 δὴ τότε τοὺς γ' ἀπάνευθεν Ὀλύμπιοι εἰσορόωντες,
 οἱ μὲν θυμὸν ἔτερπον ἀτειρέϊ Πηλείωνι,
 οἱ δ' ἄρα Τιθωνοῖο καὶ Ἡοῦς υἱεῖ δίφω·
 495 ὑψόθε δ' οὐρανὸς εὐρὺς ἐπέβραχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
 ἴαχε· κυανὴ δὲ πέριξ ἐλελίζετο γαῖα
 ἀμφοτέρων ὑπὸ ποσσὶ· περιτρομέοντο δὲ πᾶσαι
 ἀμφὶ Θέτιν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρεις
 ὀβριμοῦ ἀμφ' Ἀχιλλῆος, ἰδ' ἄσπετα δειμαίνοντο·
 500 δεῖδιε δ' Ἥριγένεια φίλω περι παιδὶ καὶ αὐτῇ,
 ἵπποις ἐμβεβαυῖα δι' αἰθέρος· αἱ δὲ οἱ ἄγχι
 ἠελίοιο θύγατρεις ἐθαμβέον ἐστηῦσαι
 θεσπέσιον περὶ κύκλον, ὃν ἠελίω ἀκάμαντι
 Ζεὺς πόρην εἰς ἐνιαυτὸν ἔβην δρόμον, ᾧ πέρι πάντα
 505 ζῶει τε φθινύθει τε, περιπλομένιοι κατ' ἤμαρ
 νολεμέως αἰῶνος, ἐλισσομένω ἐνιαυτῶν.
 Καὶ νύ κε δὴ μακάρεσσιν ἀμείλιγος ἔμπεσε δῆρις,

tutuderunt alternatim avide, animis studio-gloriæ-elatis,
 clypeos, quos Vulcanus divina elaborarat arte,
 crebro irruentes; et contigerunt cristis
 sese-invicem utrinque collisæ galeæ.
 Juppiter autem utrique bene cupiens adjecit robur,
 reddiditque eos indefatigabiles et proceriores, nec-quit-
 quam similes] viris, sed Divis. Discordia vero gaudebat
 utroque.] Qui cum mucrones cuperent citissime in corpus
 adigere,] inter scutum et cristatam galeam,
 crebro intenderunt suas vires, alias etiam
 paullum supra ocreas, et infra varium
 thoracem, validis aptatum membris,
 ambo festinantes: interim illis divina arma
 circum humeros crepuere; et clamor ascendit ad-æthera
 divinum] Troum Æthiopumque et Argivorum fortium,
 pugnantium utrimque, pulvisque sub pedibus se-sustulit
 usque ad celum altum: nam ingens commotum-erat ne-
 gotium.] Ut nebula in montibus excitato ninbo,
 quando strepitanter replentur fluminum-alvei
 aqua ruente, et fremit omnis vorago
 immensus; at cuncti metuunt pastores
 torrentes, et caliginem gratam pernitalibus lupis
 aliisque feris, quas nutrit vasta silva:
 ita illorum circa pedes pulvis volitabat molestus,
 qui etiam lucem claram obtexit solis,
 æthera obumbrans; et dira affligebat calamitas
 populos in pulvere et infelici prælio.
 Et illum quidem deorum quispiam dispulit a-certamine
 repente: sævæ interim strenuas utrinque phalangas
 Parcæ instigabant ad-indefesse pugnandum
 conflictu in tristi; nec Mars finem-faciebat cædis
 funestæ: circumquaque igitur polluebatur tellus
 cruore effuso, atraque oblectabatur Pernicies;
 arctabaturque mortuis alpeus vastus et equestris,
 quantum hinc-et-illinc alveo Simois et Xanthus includunt,
 ex-Ida decurrentes in sacrum Hellespontum.
 Cum itaque sat longa extracta-esset pugna
 certantium, et æquæ vires intenderentur utrinque;
 tum hos procul Dii intuentes,
 alii animis voluptatem-percipiebant de invicto Pelida,
 alii de Tithoni et Auroræ nato divino.
 Tum desuper cælum arduum immugiit, et undique mare
 resonuit, et nigra in-orbem concussa-fuit tellus,
 utriusque sub pedibus. Trepidarunt vero omnes
 circa Thetim Nerei cordati filiaë,
 strenui Achilles causa, ac vehementer timere:
 timuitque Aurora caro nato et ipsa,
 equis invecta per æthera, et prope illam
 Solis filiaë stupuerunt stantes,
 divino in circulo, quem Soli indefatigabili
 Juppiter dedit, annum pulcrum cursum, sub quo universa
 vivunt et intereunt, dum-circumvertitur in dies
 absque-intermissione ævum, circumvolventibus annis.
 Tum certe Diis acerbissima incidisset contentio,

εἰ μὴ ὑπ' ἔννεσίῃσι Διὸς μεγαλοβρεμέταο
 δοιαὶ ἄρ' ἀμφοτέροισι θοῶς ἐκάτερθε παρέσταν
 610 Κῆρες· ἔρεμναίη μὲν ἔβη ποτὶ Μήμενος ἦτορ,
 φαιδρὴ δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα δαΐφρονα· τοὶ δ' ἐσιδόντες
 ἀθάνατοι μέγ' αὔσαν· ἄφαρ δ' ἔλε τοὺς μὲν ἀνίη
 λευγαλέη, τοὺς δ' ἦϋ καὶ ἀγλαὸν ἔλλαβε χάρμα.
 Ἕρωες δ' ἐμάχοντο καθ' αἱματόεντα κυδοιμὸν,
 515 ἔμπεδον, οὐδέ τι Κῆρας ἐποιοχομένας ἐνόησαν,
 θυμὸν καὶ μέγα κάρτος ἐπ' ἀλλήλοισι φέροντες.
 Φαίης κε στονόεντα κατὰ μῶθον ἤματι κείνῳ
 μάρνασθ' ἤε Γίγαντας ἀτειρέας, ἤε κραταιοὺς
 Τιτῆνας· σθεναρὴ δ' ἄρ' ἐπὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει,
 620 ἦ μὲν ὅτε ξιφέεσσι συνέδραμον, ἦ δ' ὅτε λάας
 βάλλον ἐπεσσύμενοι περιμήχεας· οὐδέ τις αὐτῶν
 χάζετο βαλλομένον, οὐδ' ἔτρεσαν, ἀλλ' ἄτε πρῶινες
 ἔστασαν ἀδμηῆτες, κατακείμενοι ἄσπετον ἀλαχίν·
 ἀμφὶ γὰρ μέγαλοιο Διὸς γένος εὐχέστωντο·
 525 τοῦνεκ' ἄρα σφίσι δῆριν ἴσῃν ἐτάνουσεν Ἐνυῶ,
 πολλὸν ἐρείδομένους ἐπὶ χρόνον, ἐν δαὶ κείνῳ,
 αὐτοῖς ἦ δ' ἐτάροισιν ἀταρβέσιν, οἱ μέτ' ἀνάκτων
 νωλεμῶς πονέοντο μεμαότες, ἄχρι καμόντων
 αἰχμαὶ ἀνεγνάμφθησαν ἐν ἀσπίσιν· οὐδέ τις ἦεν
 530 θειομένων ἐκάτερθεν ἀνούτατος, ἀλλ' ἄρα πάντων
 ἐκ μελέων εἰς οὐδὰς ἀπέβρεεν αἶμα καὶ ἰδρώς,
 αἰὲν ἐρείδομένων· κεκάλυπτο δὲ γαῖα νέκυσσι,
 οὐρανὸς ὡς νεφέεσσι, ἐς αἰγιοκερῆα κινότος
 ἡελίου, ὅτε πόντον ὑποτρομέει μέγα ναύτης·
 535 τοὺς δ' ἵπποι χρεμέθοντες, ἐπεσσυμένοις ἀμαλαοῖς,
 τεθνεῶτας στείθεσσκον, ἄτ' ἄσπετα φύλλα κατ' ἄλσος
 χείματος ἀρχομένου μετὰ τηλεθῶσαν ὀπώρην.
 Οἱ δὲ που ἐν νεκύεσσι καὶ αἵματι δηριόωντο
 νιῆς μακάρων ἐρικυδέες, οὐδ' ἀπέληγον
 540 ἀλλήλοισι κοτέοντες. Ἔρις δ' ἴθυε τάλαντα
 ὑσμίνης ἀλεγείνα· τὰ δ' οὐκ ἔτι ἴσα πέλοντο·
 ἀλλ' ἄρα Μέμνονα δῖον ὑπὸ στέροιο θέμεθλα
 Πηλεΐδης οὔτησε· τὸ δ' ἀντικρὺ μέλαν αἶμα
 ἐξέθορε· τοῦ δ' αἶψα λύθη πολυήρατος αἰὼν·
 645 κάππεσε δ' εἰς μέλαν αἶμα βράχε δὲ οἱ ἄσπετα τεύχη·
 γαῖα δ' ὑπεσμαράγησε, καὶ ἀμφοφόβηθεν ἐταῖροι·
 τὸν δ' ἄρα Μυρμιδόνες μὲν ἐσύλεον ἀμφὶ δὲ Τρωῶες
 φεῦγον· ὁ δ' αἶψα δίωκε, μένος μέγα λαίλαπι ἴσος.
 Ἦὼς δ' ἐστονάχησε, καλυψαμένη νεφέεσσι,
 650 ἠγλύνθη δ' ἄρα γαῖα· θοοὶ δ' ἄμα πάντες ἀῆται,
 μητροὺς ἐφημοσύνησι, μήτη φορέοντο κελεύθῳ
 ἐς πεδίον Πριάμοιο καὶ ἀμφοχέοντο θανόντι·
 οἱ καὶ ἀνηρείψαντο θοῶς Ἠωῖον υἴα,
 καὶ εἰ φέρον πολιοῖο δι' ἤερος· ἄχυντο δὲ σφι
 555 θυμὸς ἀδελφειοῖο δεδουπότο· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθῆρ
 ἔστανε· τοῦ δ' ἐπὶ γαῖαν ὅσαι πέσον αἱματόεσσαι
 ἐκ μελέων βραθάμιγες, ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται
 σῆμα καὶ ἐσσομένοις· τὰς γὰρ θεοὶ, ἄλλοθεν ἄλλην,
 εἰς ἐν ἀγειράμενοι, ποταμὸν θέσαν ἠχήμενα,
 660 τὸν ῥά τε Παφλαγόνειον ἐπιχθόνιοι καλέουσι
 πάντες, ὅσοι ναῖουσι μακρῆς ὑπὸ δεῖρασιν Ἰδης·

ni consilio Jovis altifrementis,
 duæ illis subito utrinque adstiterunt
 Parca: altera atra aditi Memnonis cor,
 altera lucida Achillem fortem. Quibus visis
 superi valde clamarunt; et statim occupavit alios mœstitia
 lugubris, alios dulcis et nitida complexa-est lætitia.
 Heroes interea confligebant in cruento proelio
 pertinacissime, nec Parcas accedere animadvertentur,
 animum ac summam vim in se-mutuo intendentes.
 Dixeris lacrimoso in conflictu die illo
 inter-se-disceptasse aut Gigantes indomitos, aut robustos
 Titanes: nam validum inter eos certamen ineruduerat,
 tum ubi gladii concurrebant, tum ubi lapides
 rotabant, impetu-facto, prægrandes; neuterque horum
 recessit, licet-ictus, nec tremuit; sed veluti cautes
 steterunt immotæ, armati invicto robore:
 ambo enim magni Jovis familia se ortos profitebantur.
 Ideo ipsis Martem æquum suspendit Bellona,
 longum ut-collectarentur ad tempus, in proelio isto,
 ipsis et amicis impavidis, qui cum ducibus
 constanter laborem-subibant magno-nixu, donec fesso-tum
 mucrones reflecterentur in scutis: nec quisquam erat
 se-verberantium invicem absque-vulnere, sed omnium
 e membris ad solum manabat cruor et sudor,
 pertinaciter nitentium: opertaque-erat tellus cadaveribus,
 ut cælum nubibus, Ægocerotem cum-intrat
 sol, ubi pontum reformidat valde nauta.
 Equi autem hinnientes, cum-ingruentibus una catervis,
 exanimis proculcabant, ceu densa folia in silva,
 hieme ineunte post florentem autumnum.
 At in strage et tabo decertabant
 filii Deorum percelebres, nec desinebant
 in-se-mutuo iris-exasperari: Contentio tandem libravit lan-
 ces] pugnae ferales, eæque non amplius æquilibres erant.
 Ergo Memnoni divo in pectoris ima
 Pelides vulnus-infixit, et ex-adverso ater sanguis
 erupit, ejusque protinus abruptum-erat jucundum ævum:
 procubuit igitur in nigram saniem, et intonuerunt ipsius
 vasta arma,] tellusque reboavit, et passim-consternati-sunt
 socii.] Illum quidem Myrmidones spoliavere; at undique
 Troes] fugerunt; is (Achilles) rapide insecutus-est, acri
 impetu turbini par.] Tum Aurora gemuit, sese-condens
 nubibus,] tenebrisque-inhorruit tellus, et præpetes simul
 omnes venti,] matris jussu, uno deferebantur itinere
 in campum Priami ac circumfundebantur mortuo:
 iique arripuerunt extemplo Auroræ natum,
 et eum auferebant canum per aera: sed mœstus-erat ipsis
 animus ob fratrem cæsum: et circumquaque æther
 ingemuit. Ejus vero in terram quotquot cadebant cruenta
 e membris guttæ, inter homines factæ-sunt
 signum etiam posteros; has enim Dii, aliunde alias,
 in unum collectas, fluvium fecerunt insonantem,
 quem Paphlagonium mortales vocant
 omnes, quotquot habitant longæ sub jugis Idæ;

ὅς τε καὶ αἱματόεις τραφερὴν ἐπινίσσεται αἶψαν,
 ὅππότε Μέμνονος ἤμαρ ἔη λυγρὸν, ὃ ἔνι κείνος
 κάτανε· λευγαλέη δὲ καὶ ἄσχετος ἔσσεται ὀμίη
 606 ἐξ ὕδατος· φαίης κεν ἔθ' ἔλκεος οὐλομένοιο
 πυθομένους ἰχώρας ἀποπνεῖν ἀλεγεινόν.
 Ἄλλὰ τὸ μὲν βουλῆσι θεῶν γένεθ'· οἱ δ' ἐπέτοντο
 Ἦοῦς ὄβριμον υἷα θοοὶ φορέοντες ἀῆται
 τυτθὸν ὑπὲρ γαίης, δνοφερῇ κεκαλυμένον ὄρφη.
 670 Οὐδὲ μὲν Αἰθιοπῆες ἀποκαταμένοιο ἀνακτος
 νόσφιν ἀπεπλάγχθησαν, ἐπεὶ θεὸς αἶψα καὶ αὐτοὺς
 ἦγε, λιλαιομένοισι βαλὸν τάχος, οἷον ἔμελλον
 οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες ὑπερίοιο φορέεσθαι.
 Τοῦνεχ' ἔπαντ' ἀνέμοισιν, ὀδουρόμενοι βασιλῆα·
 675 ὡς δ' ὅταν ἀγρευτῆρος ἐνὶ ξυλόχοισι θαμέντος,
 ἡ σὺς ἢ λέοντος ὑπὸ βλοσυρῆσι γένουσι,
 σῶμ' ἀναειρόμενοι μογεροὶ φορέουσιν ἑταῖροι
 ἀχνύμενοι, μετὰ δέ σφι κύνες, ποθέοντες ἀνακτα,
 κνυζημιῶ ἐφέπονται, ἀνηρῆς ἔνεκ' ἀγρης·
 680 ὡς οἱ γε προλιπόντες ἀνηλέα δηϊοτῆτα
 λαίψηροῖς ἐφέποντο μέγα στενάχοντες ἀῆται,
 ἀχλύτι θεσπεσίη κεκαλυμμένοι· ἀμφὶ δὲ Τρώες
 καὶ Δαναοὶ θάμβησαν, ἅμα σετετέρῳ βασιλῆϊ
 πάντας αἰστωθέντας· ἀπειρεσίη δ' ἀνά θυμὸν
 685 ἀμφασίη βεβόληντο. Νέκυν δ' ἀκάμαντες ἀῆται
 Μέμνονος ἀγγελάχοιο θέσαν, βαρέα στενάχοντες,
 πᾶρ ποταμοῖο βέεθρα βαθυρῥόου Αἰσῆποιο,
 ἦχι τε Νυμφάων καλλιπλοκάμων πέλει ἄλσος
 καλὸν, ὃ δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο
 690 Αἰσῆποιο θυγάτρες, ἀδην πεπυκασμένον ὕλη
 παντοῖη· καὶ πολλὰ θεαὶ περικυκίσαντο,
 υἷεα κυδαίνουσαι εὐθρόνου Ἥριγενείης.
 Δύσσοτο δ' ἥλιόιο φάος, κατὰ δ' ἤλυθεν Ἥως
 οὐρανόνθεν, κλαίουσα φίλον τέκος· ἀμφὶ δ' ἀρ' αὐτῆ
 695 κούραι εὐπλόκαμοι δυοκαίδεκα, τῆσι μέμηλεν
 αἰὲν ἐλισσομένου Ὑπερίονος αἰπὰ κέλευθα,
 νύξ τε καὶ ἠριγένεια, καὶ ἐκ Διὸς ὀππόσα βουλῆς
 γίγνεται, οὐ περὶ δῶμα καὶ ἀρῥήκτους πυλεῶνας
 στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, πέριξ λυκάβαντα φέρουσαι
 699 καρποῖσι βρίθοντα, κυλινδομένου περὶ κύκλου
 χειμῶνος κρυεροῖο καὶ εἶαρος ἀνθεμόεντος
 ἠδὲ θέρεος ἐρατοῖο πολυσταφυλοῖο τ' ὀπώρης·
 αἰ τότε δὴ κατέβησαν ἀπ' αἰθέρος ἠλιβάτοιο,
 ἄσπετ' ὀδουρόμεναι περὶ Μέμνονα, σὺν δ' ἄρα τῆσι
 695 Πληιάδες μύροντο, περίαχε δ' οὐρεα μακρὰ,
 καὶ βῆος Αἰσῆποιο, γόος δ' ἀλλήκτος ὀρώρει.
 Ἥ δ' ἀρ' ἐνὶ μέσσησιν, ἐῶ περὶ παιδί χυθεῖσα,
 μακρὸν ἀνεστονάχησε πολύστονος Ἥριγένεια·
 ὦλεο μοι, φίλε τέκνον· ἔη δ' ἄρα μητέρι πένθος
 699 ἀργαλέον περιθήκας· ἐγὼ δ' οὐ, σεῖο θαμέντος,
 τλήσομαι ἀθανάτοισιν ἐπουρανοῖσι φαεῖνιν,
 ἀλλὰ καταχθονίων ἐσδύσομαι αἰνὰ βέρεθρα,
 ψυχὴ σπου σέο νόσφιν ἀποφθιμένοιο πεπότηται,
 πάντ' ἐπικιδναμένου χάεος καὶ ἀεικίος ὄρφνης,
 695 ὄφρα τι καὶ Κρονίδαο περὶ φρένας ἄλγος ἴκηται.

qui et sanguinolentus per-benignam labitur terram,
 quando Memnonis dies est funestus, quo ille
 mortem-obiit: et tetra atque ingens exhalatur Mephitis
 ex unda: dixeris etiamnum et vulnere letali
 putridam saniem exhalare-odorem foedum.

Hæc itaque consiliis Deorum acciderunt: volabant autem,
 Auroræ rigidum natum ferentes, celeres venti
 paululum supra terram, nubila involutum caligine.

At nec Æthiopes a-cæso ductore
 procul vagati-sunt: nam Deus repente etiam ipsos
 ducit, exoptantibus adjiciens celeritatem, qua erant
 non multo post præditi in-aëre-sublimes ferendi.

Ideo sequebantur ventos, deplorantes regem:
 ut cum venatoris in saltu prostrati,
 vel apri vel leonis mortiferis faucibus,
 cadaver sublaturum laborum-patientes auferunt socii,
 dolentes; pone vero canes, desiderantes herum,
 cum-ganniti sequuntur, tristificam propter vanationem:

ita illi, relicto sævo conflictu,
 rapidos secuti-sunt magno cum-gemitu ventos,
 nebula divina involuti; passimque Troes
 et Græci stupebant, una cum suo-rege
 cunctos disparuisse; et profundo animos
 silentio percellabantur. Cadaver autem indefessi venti
 Memnonis bellicosi reposuerunt gravi cum-gemitu,
 juxta amnis undas altiflui Æsepi,
 ubi Nympharum pulchre-crinitarum exstat lucus
 amœnus, in quo postea arduum tumulum eduxerunt
 Æsepi filia, satis opacum arboribus
 omnis-generis; multumque Divæ planxerunt,
 filium honorantes pulcritronæ Auroræ.

Occidit tum solis lumen, et descendit Aurora
 de-cælo, lugens natum carum, circumque illum
 puelle pulcricomæ duodecim, quibus curæ-sunt
 semper circumvolventis Solis ardua viæ,
 noxque et dies, et Jovis quæcunque voluntate
 fiunt, cujus circa aulam et non-dirumpenda vestibula
 versantur huc atque illuc, annum circumferentes
 fructibus prægnantem, dum-se-circumvertit circulus
 hyemis gelidæ et veris floridi

atque æstatis jucundæ racemosique autumnii:
 hæ tunc descenderunt ab æthere excelso,
 graviter lugentes propter Memnonem, et cum illis
 Plejades flebant, circumsonabant vero montes alti
 et fluenta Æsepi, luctusque indesinens se-commovit.
 Ipsa igitur in medio-ipsarum, suo nato circumfusa,
 magno ejulatu-exclamavit lamentabilis Aurora:

Interiisti mihi, cara soboles, tuæque matri luctum
 inextricabilem injecisti! ego nunquam, te sublato,
 sustinebo immortalibus Diis lucem-reddere;
 sed inferorum subibo tetra barathra,
 quo anima a-te procul extincto avolavit,
 per-omnia ut-diffundatur Chaos ac tristis caligo,
 ut aliquis etiam Saturnii animum dolor occupet.

Οὐ γὰρ ἀτιμωτέρη Νηρηΐδος, ἐκ Διὸς αὐτοῦ
 πάντ' ἐπιδερκομένη, πάντ' ἐς τέλος ἄχρις ἄγουσα·
 μαφιδίως· οὐ γὰρ καὶ ἐμὸν φάος ὠπίσατο Ζεὺς.
 Τοῦνεχ' ὑπὸ ζόφον εἶμι· Θέτιν δ' ἐπ' Ὀλυμπον ἀγέ-
 620 ἐξ ἄλλος, ὄφρα θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι φαείνη· [σθα
 αὐτὰρ ἐμοὶ στονόεσσα μετ' οὐρανὸν εὐαδεν ὄρφνη,
 μὴ ἴνα σεῖο φωνῆ φάος περὶ σῶμα βάλοιμι.
 Ὡς φαμένης βέε δάκρυ κατ' ἀμβροσίωιο προσώπου
 ἀενάω ποταμῷ ἐναλίγκιον· ἀμφὶ δὲ νεκρῶ
 625 δεύετο γαῖα μέλαινα· συνάχρυτο δ' ἀμβροσίη Νύξ
 παιδί φιλῆ, καὶ πάντα κατέκρυφεν οὐρανὸς ἄστρα
 ἀγλύτῃ καὶ νεφέεσσι, φέρων χάριν Ἥριγενεΐη.
 Τρῶες δ' ἄστεος ἔνδον ἔσαν περὶ Μήμενοι θυμῷ
 ἀχνύμενοι· πόθειον γὰρ ὁμῶς ἐτάροισιν ἀνακτα·
 630 οὐδὲ μὲν Ἀργεῖοι μὲγ' ἐγήθειον, ἀλλὰ καὶ αὐτοί,
 ἐν πεδίῳ κταμένοιι παρ' ἀνδράσιν αὐλιν ἔχοντες,
 ἄμφω, εὐμμελίην μὲν Ἀχιλλεῖα κυδαίνεσκον, [θος.
 Ἄντιλοχον δ' ἄρα κλαῖον ἔχον δ' ἄμα χάσματι πέν-
 Παννυχίη δ' ἀλεγεινὸν ἀνεστονάχιζε γοῶσα
 635 Ἥως· ἀμφὶ δέ οἱ κέχυτο ζόφος· οὐδ' ἔτι θυμῷ
 ἀντολίης ἀλέγιζε, μέγαν δ' ἤχηθρην Ὀλυμπον·
 ἄγγι δέ οἱ μάλα πολλὰ ποδώκεες ἔστηνον ἵπποι,
 γαίαν ἐπιστεῖθοντες ἀνανθέα, καὶ βασιλείαν
 ἀχνυμένην ὀρόωντες, ἐελδομένοι μέγα νόστον.
 640 Ζεὺς δ' ἄμοτον βρόντησε χολούμενος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
 κινήθη πέρι πᾶσα· τρώος δ' ἔλεν ἀμβροτον Ἥῳ.
 Τὸν δ' ἄρα καρπαλίμως μελανόχροες Αἰθιοπῆες
 θάψαν ὀδυρόμενοι. Τοὺς δ' Ἥριγένεια βοῶπις,
 645 πολλ' ὀλοφυρομένοις, κρατεροῦ περὶ σήματι παιδιῶς
 οἰωνοὺς ποίησε, καὶ ἤερι δῶκε φέρεσθαι·
 τοὺς δὴ νῦν καλέουσι βροτῶν ἀπερείσια φύλα
 Μέμνονας· αἶ β' ἔτι τύμβον ἐπὶ σφετέρου βασιλῆος
 ἐσσύμενοι γοῶσι, κόνιν καθύπερθε χέοντες
 σήματος· ἀλλήλοισι δὲ περικλονέουσι κυδοιμόν,
 650 Μέμνονι ἦρα φέροντες· ὁ δ' εἰν Αἶδαο δόμοισιν,
 ἡέ που ἐν μακάρεσσι κατ' Ἥλύσιον πέδον αἴης,
 καγχαλάα· καὶ θυμὸν ἰαίνεται ἀμβροτος Ἥως
 δερκομένη· τοῖσιν δὲ πέλει πόνος, ἄχρι καμόντες
 εἶς ἓνα δηώσονται ἀνὰ κλόνον, ἡέ καὶ ἄμφω
 655 πότμον ἀναπλήσωσι, πονεύμενοι ἀμφὶς ἀνακτι.
 Καὶ τὰ μὲν ἐννεσίησι φαεσφόρου Ἥριγενεΐης
 οἰωνοὶ τελέουσι θεοί. Τότε δ' ἀμβροτος Ἥως
 οὐρανὸν εἰσανόρουσεν ὁμῶς πολυαλδέσιν Ὠραις,
 αἶ β' ἄ μιν οὐκ ἐθέλουσαν ἀνήγαγον ἐς Διὸς οὐδας,
 660 παρφαμέναι μύθοισιν, ὅσοις βαρὺ πένθος ὑπείκει,
 καὶ περ' ἔτ' ἀχνυμένην· ἡ δ' οὐ λάθει' οἷο δρόμοιο·
 δεῖδιε γὰρ δὴ Ζηνὸς ἄδην ἀλληκτον ἐνιπέην,
 ἐξ οὗ πάντα πέλονται, ὅσ' ὠκεανοῖο βρέεθρα
 ἐντὸς ἔχει, καὶ γαῖα, καὶ αἰθομένων ἔδος ἄστρον.
 665 Τῆς ἄρα Πηλιάδες πρότεροι ἴσαν· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
 αἰθερίας ὠίξε πύλας· ἐκέδασσε δ' ἄρ' αἴγλην.

Non enim indignior *sum* Nereide, ex Jove ipso,
 omnia quæ-collustro, omnia ad finem usque perduco.
 nequicquam! non enim meam lucem magni-fecit Jupiter.
 Ideo tenebras peto; Thetin vero in Olympum evehat
 e mari, ut Diis et mortalibus lumen-exhibeat.
 At mihi tristis, posthabito cælo, cordi-est caligo,
 ne unquam tui interfactoris circa corpus radios spargam.
 Sic querenti promanabant lacrimæ ab immortali vultu,
 perenni fluvio similes, et circa mortuum
 madebat tellus nigra, condoluitque ambrosia Nox
 cum-nata dilecta, et omnia obduxit cælum astra
 caligine et nubibus, faciens gratiam Auroræ.
 Cæterum Troes intra urbem erant, propter Memno-
 nem animis] ægri; desiderabant enim una-cum sociis
 ducem:] nec tamen Argivi admodum lætabantur; verum et
 ipsi,] in campo cæsos juxta commilitones castris positis,
 utrumque *agebant*, hasta-clarum enim Achillem laudabant,
 Antilochumque plangebant, habebant igitur cum gaudio lu-
 ctum.] Totam autem-noctem vehementer suspirabat flens
 Aurora, et circa ipsam sparsæ-erant tenebræ; nec ultra
 animo *suo*] ortus curam-agebat, magnumque odio-habebat
 Olympum.] Et prope illam plurimum alipedes gemebant
 equi,] solum fodientes infloridum, quamvis reginam
 mœstam viderent, magnopere *tamen* appetentes reditum.
 Jupiter ergo inquietum detonabat iratus, et undique terra
 concutiebatur valde universa; pavor vero corripuit im-
 mortalem Auroram.] Illum (*Memnonem*) statim nigrico-
 lores Æthiopes] sepelierunt cum-planctu. Hos Aurora bo-
 vinis-oculis] multum lamentantes, strenui ad monumen-
 tum filii,] in-aves vertit, aerique dedit ferendos :
 quas etiamnum vocant hominum innumeræ gentes
 Memnonides; illæ adhuc bustum sui principis
 frequentantes plangunt, cinerem superinsperantes
 sepulcro, mutuoque-inter-se pugnant certamen
 Memmonis in-honorem, qui in Plutonis aula,
 aut forte inter beatos in Elysio campo terræ,
 exsultat; et animum *suum* solatio-fovet cælestis Aurora,
 dum-cernit: illis autem durat certamen, usque-dum post-
 multum-laboris] altera alteram confecerit dimicando, aut
 etiam ambæ] fatum expleverint, decertantes pro rege.
 Hæc itaque nutu luciferæ Auroræ
 aves peragunt citæ. Tunc vero diva Aurora
 in cœlum properavit, una cum-almis Horis,
 quæ ipsam invitam eduxerunt in Jovis solum,
his appellantes verbis, quibus gravis luctus cedit,
 quamvis adhuc mœstam: sed-tamen non est-oblita sui
 cursus:] horrebat enim vehementer Jovis rigidas minas,
 ex quo omnia existunt, quæ Oceani fluxus
 intus complectitur, ac tellus, et flammantium sedes a-
 strorum.] Hanc igitur Pleiades antecesserunt: tum ipsa
 ætherias aperuit portas, diffuditque lumen.

ΛΟΓΟΣ Γ.

LIBER III.

Αὐτὰρ ἐπεὶ φάος ἦλθεν εὐθρόνου Ἡριγενείης,
 δὴ τότε ἄρ' Ἀντιλόχοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικον
 αἰγμηταὶ Πύλιοι, μεγάληα στενάχοντες ἄνακτα·
 καὶ μιν ταρχύσαντο παρ' ἧσιν Ἑλλησπόντου,
 5 πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι· περὶ δ' ἔστανον ὄβριμοι υἴες
 Ἀργείων· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἀμφεχε πένθος
 Νέστορι ἦρα φέροντας· δδ' οὐ μέγα δάμνατο θυμῷ.
 Ἄνδρὸς γὰρ πινυτοῖο, καὶ μὴ τι κατηφιόντων ἄκαχῆσθαι.
 10 Πηλεΐδης δ' ἐτάροιο χολούμενος Ἀντιλόχοιο,
 σμερδὸν ἐπὶ Τρώεσσι κορύσσετο· τοὶ δὲ καὶ αὐτοί,
 καὶ περ ὑποτρομέοντες ἐμυμηλῆν Ἀχιλλῆα,
 τείχους ἐξεχέοντο μεμαότες, οὐνεκ' ἄρα σφι
 Κῆρες ἐπὶ στέροισι θράσος βάλον. Ἦ γὰρ ἔμελλον
 15 πολλοὶ ἀνοστήσιοι κατελθέμεν Αἰθωνῆος,
 χερσὶν ὑπ' Αἰακίδαο δαΐφρονος, ὃς βῆ καὶ αὐτὸς
 φιθεῖσθαι δμῶς ἤμελλε παρὰ Πριάμοιο πόλῃ.
 Αἴψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε συνήλυθον εἰς ἓνα χῶρον
 Τρώων ἔθνεα πολλὰ μενεπτολέμων τ' Ἀργείων,
 20 μαυμούντ' ἐς Ἄρῃα διεγρομένου πολέμοιο.
 Πηλεΐδης δ' ἐν τοῖσι πολλὴν περιδάμνατο λαὸν
 δυσμενέων· πάντη δὲ φερῆσθιος αἵματι γαῖα
 δεύετο, καὶ νεκίεσσι περιστρέϊνοντο βέεθρα
 Ξάνθου καὶ Σιμόεντος· ὃ δ' ἐσπόμενος κεράϊζε
 25 μέγρις ἐπὶ πτολίεθρον, ἐπεὶ φόβος ἀμφεχε λαούς.
 Καὶ νῦν κε πάντας ὄλεσσε, πύλας δ' εἰς οὐδας ἔρεισε
 θαιρῶν ἐξερύσας, ἣ καὶ συνᾶξεν ὄχληας
 δόχημιος ἐγχιρυμφθεῖς, Δαναοῖσι δὲ ὄθηκε κέλευθον
 ἐς Πριάμοιο πόλῃα, διέπραθε δ' ὄλιβιον ἄστου,
 30 εἰ μὴ οἱ μέγα Φοῖβος ἀνηλεῖ χώσατο θυμῷ,
 ὡς ἴδεν ἄσπετα φύλα δαίκταμένων ἡρώων.
 Αἴψα δ' ἀπ' Οὐλύμπιοι κατήλυθε θηρὶ εἰοικώς,
 ἰοδόκῃν ὤμοισιν ἔχων καὶ ἀναλθέας ἰούς·
 ἔστη δ' Αἰακίδαο καταντίον· ἀμφοῖ δ' ἄρ' αὐτοῦ
 35 γωρυτὸς καὶ τόξας μέγ' ἔαχεν· ἐκ δὲ οἱ δόσων
 πῦρ ἄμοτον μάρμαριε· ποσὶν δ' ὑπεκίλυτο γαῖα·
 σιευδαλέων δ' ἦύσε μέγας θεὸς, ὄφρ' Ἀχιλλῆα
 τρέψῃ ἀπὸ πτολέμοιο, θεοῦ ὅπα ταρβήσαντα
 θεσπεσίην, καὶ Τρώας ὑπὲρ θανάτοιο σάωσῃ·
 40 Χάζεο, Πηλεΐδη, Τρώων ἐκάς, οὐ γὰρ εἰοικεν,
 εἰσέτι δυσμενέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν,
 μὴ σε καὶ θθανάτων τις ἀπ' Οὐλύμπιοι χαλέψῃ.
 ὦς ἄρ' ἔφη· δδ' ἄρ' οὔτι θεοῦ τρέσεν ἀμβροτον αὐ-
 ῆδη γὰρ οἱ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφοποτῶντο· [δὴν·
 45 τοῦνεκ' ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε θεοῦ· μέγα δ' ἔαχεν ἀντην·
 Φοῖβε, τίμη με θεοῖσι, καὶ οὐ μεμαῶτα, μάχεσθαι
 ὀτρύνεις, Τρώεσσι ὑπερφιάλοισιν ἀμύνων;
 ἦδη γὰρ καὶ πρόσθε μ' ἀποστρέψας ὀρυμαγδοῦ
 ἤπαφες, ὅπποτε πρῶτον ὑπεξέσάσας ὀλέθρου
 50 ἔκτορα, τῷ μέγα Τρῶες ἀνὰ πτόλιν εὐχετόωντο.
 Ἄλλ' ἀναχάζεο τῆλε καὶ ἐς μακάρων ἔδος ἄλλων
 ἔρχεο, μὴ σε βάλοισι καὶ ἀθανάτον περ ἔόντα.

Cum igitur jubar venisset pulcre-sedentis Auroræ,
 protinus Antilochi cadaver ad naves portarunt
 hastigeri Pylii, magnopere plangentes ducem :
 atque ipsi justa-fecerunt in littore Hellesponti,
 maximo mœrore-perculsi : et circumquaque suspirabant
 strenui filii] Argivum ; omnes enim acerbus occuparat lu-
 ctus,] Nestori officium præstantes, qui non prorsus fran-
 gebatur animo.] Virienim prudentis est, animo sustinere
 dolorem] fortiter, nec afflictum se-exercuare.
 Pelides autem propter-sodalem ira-inflammatum Antilo-
 chum,] horrendum in Trojanos se-accingebat, qui et ipsi,
 quamvis exhorrescentes hasta-clarum Achillem,
 e-menibus erumpebant promti, quoniam ipsis
 Deæ-fatales in pectora confidentiam injecerant. Namque
 erant] plurimi ad-expertem-reditus descendis Orcum
 sub manibus Æacidæ belliscentis, qui tamen et ipse
 interitus simul erat juxta Priami urbem.
 Statim igitur utrinque congregiebantur in unum locum
 Trojanorum gentes variæ et bellicosorum Argivum,
 magno-fervore-ruentes ad Martem excitati prælii.

Pelides autem inter hos numerosam profligabat turbam
 hostium, et undique ferax sanguine tellus
 madescebat, et cadaveribus arctabantur fluenta
 Xanthi et Simoentis. Ille autem persequens strages-faciebat
 usque ad urbem, quia pavor occuparat homines.

Et forte omnes exitio-tradidisset, portasque in solum de-
 jecisset] cardinibus emotis, aut etiam perfregisset repagula,
 ex-obliquo incumbens, Danaisque patefecisset viam
 in Priami urbem, et expugnasset opulentam civitatem ;
 nisi in-eum graviter Phœbus implacabili exarsisset ira,
 ut vidit densas cohortes leto-sterni heroum.

Quare exemplo de celo descendit feræ in-morem,
 pharetram humeris gestans et immedicabiles sagittas,
 et stetit Æacidæ ex-adverso ; circumque eum
 corytus et arcus immane resonabant ; ex illius vero oculis
 ignis magna-vi emicabat, et sub pedibus movebatur terra,
 horrendumque clamavit potens deus, ut Achillem
 averteret e bello, dei voce consternatum
 prodigiosa, et Troas e pernicie liberaret :

Subducito-te, Pelida, a-Trojanis procul, non enim æquum
 -est,] amplius hostibus sævam mortem afferre,
 ne te vel deorum quispiam ex Olympo pessundet.

Sic dixit ; at ille nihil dei extimuit immortalē vocem :
 jam enim ipsum Parcæ severæ circumvolabant.

Ideo non curabat deum, sed valde vociferatus-est contra :

Phœbe, cur me cum-diis, etiam invitum, ad-pugnandum
 laccessis, Trojanis fedifragis auxilium-præstans ?
 Jam enim et antea me avertens a-conflictu
 fefellisti, quando primum subtraheres exitio
 Hæctorem, quo magnifice Troes in urbe se-jactabant.
 Sed abscede hinc et ad deorum sedem cæterorum
 te-recipe, ne te feriam quantumvis immortalē.

ᾠς εἰπὼν ἀπάτερθε θεὸν λίπε, βῆ δ' ἐπὶ Τρώας,
οἷ β' ἔτι που φεύγεσκον αἰεὶ προπάρουθε πόλῃος,
65 καὶ τοὺς μὲν σεύεσκον· ὁ δ' ἀσχαλῶν ἐνὶ θυμῷ
Φοῖβος, ἔδν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·

ᾠπόποι, ὡς ὄγε μαίνεται αἰεὶ φρένας· ἀλλὰ οἱ οὔτι
οὔτ' αὐτὸς Κρονίδης ἔτ' ἀνέξεται, οὔτε τις ἄλλος,
οὔτω μαργαίνοντα καὶ ἀντιώοντα θεοῖσιν.

60 ᾠς ἄρ' ἔφη, καὶ αἴστος ἁμοῦ νεφέεσσιν ἐτύχθη·
ἠέρα δ' ἑσάμενος στυγερὸν προέηχε βελεμνον·
καὶ ἐ θεῶς οὔτησε κατὰ σφυρόν· αἴψα δ' ἀνία
δῦσαν ὑπὸ κραδίην· ὁ δ' ἀνετρέπετ' ἤνυτε πύργος,
65 ὅν τε βίη τυφῶνος ὑποχθονίη στροφάλιγγι
ῤῆξῃ ὑπὲρ διαπέδου, κραδαينوμένης βαθὺ γαίης·
ὡς ἐκλήθη δέμας ἧ ὑ κατ' οὔδεος Διαικίδαο·
ἀμφὶ δὲ παπτήνας ὀλοὸν καὶ ἀκρατον ἁμόκλα·

Τίς νύ μοι αἰὼν οἴστων ἐπιπροέηχε κρυφῆδόν;
Στήτω μευ κατέναντα, καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἰκέσθω,
70 ὄφρα κέ οἱ μέλαν αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα χυθείη
ἡμετέρῳ περὶ δουρὶ, καὶ Ἄϊδα λυγρὸν ἴκηται·
οἶδα γάρ ὡς οὔτις με δυνήσεται, ἐγγύθεν ἔλθων,
65 ἔγγειήν δαμάσασθαι ἐπιχθονίων ἡρώων,
οὔδ' εἴπερ στέρνοισι μάλ' ἄτρομον ἦτορ ἔχησιν,
75 ἄτρομον ἦτορ ἔχησι λίην, καὶ χάλκεος εἴη.

Κούρδα δ' ἀνάλικτες αἰὲν ἀγαυότερους λοχόωσι·
τῷ μευ ἴτω κατέναντα, καὶ εἰ θεὸς εὐχεται εἶναι
χωόμενος Δαναοῖς, ἐπειρή νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
ἔμμεναι Ἀπόλλωνα λυγρῇ κεκαλυμμένον ὄρφην.

80 ᾠς γάρ μοι τοπάρουθε φίλη διεπέφραδε μήτηρ,
εἰ κεν ὑπαὶ βελέεσσιν ὀϊζυροῦς ἀπολέσθαι
Σκαιῆς ἀμφὶ πύλῃσι· τὸ δ' οὐκ ἀνεμύλιον ἦεν.

Ἦ, καὶ λυγρὸν οἴστων ἀμειλίχοισι χέρεσσιν
ἔλκεος ἐξεῖρυσσεν ἀναλθέος, ἐκ δὲ οἱ αἶμα
85 ἔσσυτο τειρομένον· πότμος δὲ οἱ ἦτορ ἐδάμνα·
ἀσχαλῶν δ' ἔρβριψε βέλος· τὸ δ' ἄρ' αἴψα κιοῦσαι
πνοιαὶ ἀνηρέψαντο, δόσαν δέ μιν Ἀπόλλωνι
ἐς Διὸς οἰχομένην ζάθεον πέδον· οὐ γὰρ ἐφώκει
ἀμβροτον ἰὸν ὀλέσθαι ἀπ' ἀθανάτοιο μολόντα.

90 Δεξάμενος δ' ὄγε κραιπινοῦς ἀφίκετο μακρὸν Ὀλυμ-
πῶν ἀθανάτων ἐς δηγήριν, ἧχι μάλιστα [πον,
πανσυδίῃ ἀγέροντο μάχην ἐσορώμενοι ἀνδρῶν·
οἱ μὲν γὰρ Τρώεσσι μενοίνεον εὐχος ὀρέξαι,
οἱ δ' ἄρ' Ἀχαιοῖσιν, τοὶ δ' αὖ δίχα μητιόωντες
95 δέρκοντο κτείνοντας ἀνὰ μόθον ὀλυμένους τε.

Τὸν δ' ὁπότ' εἰσένοησε Διὸς πινυτὴ παρακόιτις,
αὐτίκα μιν νεῖκεσσαν ἀνιηροῖς ἐπέεσσιν·

Φοῖβε, τίη τόδ' ἔρεξας ἀτάσθαλον ἤματι τῷδε;
λησάμενος κείνοιο, τὸν ἀθάνατοι γάμον αὐτοὶ
100 ἀντιθέῳ Πηληΐϊ συνάραμεν, ἐν δὲ σὺ μέσσοις
δαινουμένοις ἤειδες, ὅπως Θέτιν ἀργυρόπεζαν
Πηλεὺς ἤγετ' ἄκοιτιν, ἄλλος μέγα λαΐτωμα λιποῦσαν,
καὶ σευ φορμίζοντος ἐπήγειν ἀθρόα φύλα,
θῆρές τ' οἰωνοὶ τε βαθυσκόπελοι τε κολῶναι
105 καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσχιος ἦϊεν ὕλη·
ἀλλὰ τά γ' ἐλεάθου, καὶ ἀμείλιχον ἔργον ἔρεξας

Sic fatus seorsum deum liquit et tetendit in Trojanos,
qui adhuc fugiebant semper ante urbem:

hos itaque propulit. At exandescens in pectore
Phœbus, suum ad animum hæc verba locutus est:

O Dii! quantum hic furit perpetuo mente: at eum mi-
nime,] necipse Jupiter deinceps sustinebit, nec quisquam
alius,] adeo dum-luxuriat et adversatur diis.

Sic ait, et non-amplius-visus inter nubes erat,
aeraque prætendens inimicum emisit telum,
et eum continuo sauciavit in-malleolum-pedis; statimque
ægritudo] subiit cor, et subversus-est, velut turris,
quam violentia typhonis subterranea vertigine
evertit supra solum succussa alte tellure:

sic prostratum-fuit lumi corpus pulcrum Æacidæ;
et circumspectans misere et immoderate clamavit:

Quis in-me pestiferum jaculum contorsit occulte?
Stet mihi cominus et aperte aggrediatur,
ut ipsi ater cruor et viscera cuncta effundantur
nostra hasta, et ad-Orcum tristem migret:
scio enim, quod nemo me possit, cominus adortus,
hasta superare in-terris-degentium heroum,
ne si quis quidem in-pectore satis intrepidum cor habeat.
intrepidum cor habeat omnino, atque æreus sit.

At furtim imbelles semper fortiores insidiis-excipiunt:
ideo mihi procedat obviam, etiamsi deum gloriatur se-
esse] infensum Danais: nam mihi animus auguratur
esse Apollinem, horrida involutum caligine.

Sic enim mihi olim dilecta prædixit mater,
illius jaculis calamitose me-peritulum-esse
Scæam ad portam: neque hoc cassum fuit.

Dixit et letalem sagittam duris manibus
e-vulnere evulsit immedicabili, et ejus sanguis
erupit cruciati, letumque ejus cor subegit:
magna-indignatione igitur abjecit telum, quod illico ad-
volantes] auræ corripuerunt reddideruntque Apollini,
in Jovis remeanti sacrum campum: non enim fas-erat,
ut-immortale jaculum interiret, a Deo profectum.

Quo accepto is festinus rediit in-spatiosum Olympum
aliorum deorum ad concionem, ubi potissimum
ad-unum-omnes coibant, pugnam spectatum mortalium:
alii enim Trojanis studebant gloriam præbere,
alii contra Achivis, alii etiam dubie sentientes
intuebantur trucidantes in acie et occumbentes.

Illum (Phæbum) vero ubi conspexit Jovis prudens uxor,
statim eum objugavit molestis verbis:

Phœbe, quare istud patrastris scelus hoc die?
oblitus illius connubii, quod dii ipsi
semideo Peleo conciliavimus, tuque in medio
epulantium cantabas, quo-pacto Thetin argenteis-pedibus
Peleus duceret: uxorem, maris vastum gurgitem cum-dese-
ruiisset,] et te citharam-feriente accurrebant densa agmina,
bestiæ volucresque et profundis-scopulis montes
et fluvii, et omnis opaca veniebat silva:
ed hæc oblitus-es, et crudele facinus peregristi

κτείνας ἀνέρα διον, δν, ἀθανάτοισι σὺν ἄλλοις
 νέκταρ ἀποσπένδων, ἤρῃσασα παῖδα γενέσθαι
 ἐκ Θέτιδος Πηληΐ· τεῆς δ' ἐπελήσασα ἀρῆς,
 110 ἦρα φέρων λαοῖσι κραταῖου Λαομέδοντος,
 ᾧ πάρα βουκολέεσκες· ὃ δ' ἀθανάτῶν περ εὐόντα,
 θνητῶς ἔων, ἀκάχιζε· σὺ δ' ἀφρονέων ἐνὶ θυμῷ
 ἦρα φέρεις Τρώεσσι, λελασμένους ὄσ' ἐμόγησας.
 Σχέτλιος, οὐδὲν τοι οἶδας ἐνὶ φρεσὶ λευγαλέησιν,
 115 οὐθ' ὅτις ἀργαλέος καὶ ἐπάξιος ἄλγεα πάσχειν,
 οὐθ' ὅτις ἀθανάτοισι τετιμένους· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἤπιος ἄμμι τέτυκτο καὶ ἐξ ἡμέων γένος ἦεν.
 Ἄλλ' οὐ μὰν Τρώεσσιν ἔλαφρότερον πόνον οἴω
 ἔσσεσθ' Αἰακίδαο δεδουπότος· οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
 120 υἱὸς ἀπὸ Σκύροιο θεῶς ἐς ἀπηνηέα δῆριν
 Ἄργεῖοις ἐπαρωγὸς ἐλεύσεται, εἴκελος ἄλλῃν
 πατρὶ ἐῷ· πολέσιν δὲ κακὸν δῆτοισι πελάσσει.
 Ἦ νύ σοι οὐ Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ' Ἀχιλλεῖ
 ἄμφ' ἀρετῆς ἐμέγνηρας, ἐπεὶ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν.
 125 Νῆπιε, πῶς ἔτι σοῖσιν ἐν ὄμμασι Νηρηΐνην
 ὄψει ἐν ἀθανάτοισι Διὸς ποτὶ δώματ' ἰούσαν,
 ἧ σε πάρος κύδαινε καὶ ὡς φίλον ἔδρακεν υἱά;
 Ἦ, μέγα νεικείουσα πολυσθενέος Διὸς υἱά,
 Ἦρη ἀκχημενή· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπαμείβετο μύθῳ·
 130 ἄζετο γὰρ παράκοιτιν ἐοῦ πατρὸς ἀκαμάτοιο·
 οὐδέ οἱ ὀφθαλμοῖσι καταντίον εἰσοράσασθαι
 ἔσθενεν, ἀλλ' ἀπάνευθε θεῶν ἄλληκτον εὐόντων
 ἦστο κατωπίων· ἄμωτον δὲ οἱ ἐσκύζοντο
 ἀθάνατοι κατ' Ὀλυμπον, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄμωτον·
 135 ὄσσοι δ' αὖ Τρώεσσι μενοίνεον εὐχόμενοι,
 κείνοί μιν κύδαινον, ἐνὶ φρεσὶ καρχαλόωντες,
 κρύβδ' Ἦρης· πάντες γὰρ ἐναντίον Οὐρανίωνας
 ἄζοντ' ἀσχαλώσων. Ὅ δ' οὐπω λήθεο θυμοῦ
 Πηλείδης· ἔτι γὰρ οἱ ἀμαιμακέτοισι ἐνὶ γυίοις
 140 ἔζεον αἶμα κελαινὸν ἐελδομένοιο μάχασθαι·
 οὐδ' ἄρα οἱ Τρώων τις ἐτόλμα ἐγγυρὸς ἰκέσθαι
 βλημένον, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἀφέστασαν, εὖτε λέοντος
 ἀγρόται ἐν ξυλόχοισι τεθηπότες, δν τε βάλῃσι
 θηρητήρ· ὃ δ' ἄρ' οὔτι, πεπαρμένος ἦτορ ἄκοντι,
 145 λήθεται ἡγορέης, ἀλλὰ στρέφετ' ἄγριον ὄμμα,
 σμερδαλέον βλοσυρῆσιν ὑπᾶν γενύεσσι βεβρυγῶς·
 ὡς ἄρα Πηλείδαο γόλος καὶ λοίγιον ἔλικος
 θυμὸν ἄδην ὀρόθυνε· θεοῦ δὲ μιν ἰὸς ἐδάμνα·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνόρουσε καὶ ἔνθορε δυσμενέεσσι
 150 πάλλων ὄβριμον ἔγχος· ἔλεν δ' Ὀρουθάονα διον,
 Ἐκτορος ἐσθλὸν ἐταῖρον, ἐπὶ κροτάφοιο τυχήσας·
 οὐ γὰρ οἱ κόρυς ἔσχε μακρὸν δόρυ, καὶ μεμῶτος,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς αἶψα καὶ ὀστέου ἔνδον ἴκανε
 ἵνας ἐς ἐγκεφάλιοιο· κέασσε δὲ οἱ θαλερὸν κῆρ.
 155 Ἴππῶνον δ' ἐδάμασσε, κατ' ὀφρύου ἐνδον ἐρείσας
 ἐς θέμεθλ' ὀφθαλμοῖο· χαμαὶ δὲ οἱ ἔκπεσε γλήνη
 ἐκ βλεφάρων· ψυχὴ δὲ κατ' Ἀΐδος ἐξεποτήθη.
 Ἄλκιθου δ' ἄρ' ἔπειτα διὰ γναθμοῖο περήσας
 γλῶσσαν ὄλην ἀπέκερσεν· ὃ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης
 160 ἐκπνέων· αἰχμὴ δὲ δι' οὐσας ἐξεφάνθη.

interficiens hominem divinum, quem, Dīs cum aliis
 nectar libans, precatus-es filium nasci
 ex Thetide Peleo, tuique oblitus-es voti,
 opem dum-fers populis validi Laomedontis,
 apud quem armenta-pavisti, isque te immortalē
 mortalis ærumnis-affecit; tu tamen insipiens animo
 opem fers Trojanis, oblitus quanta perpressus-sis.
 Improbe, nondum cognitum-habes mente vesana,
 neque quis impius et dignus tristia pati,
 neque quis apud Deos honorabilis sit: enim vero Achilles
 benignus in-nos erat, et a nobis genus ducebat.
 Attamen non propterea Trojanis levius negotium arbitror
 fore, Æacida occiso: nam hujus
 natus e Scyro propediem ad immitte bellum
 Argivis præsidio veniet, æquiparans robore
 patrem suum, et plurimis malum hostibus afferet.
 Nec adeo tibi Trojanorum cura-est, verum Achilli
 virtutem invidisti, quod esset præstantissimus hominum.
 Stulte, quomodo in-posterum tuis oculis Thetidin
 aspicias, inter immortales Jovis ad ædes euntem,
 quæ te prius coluit et tanquam carum suspexit filium?
 Dixit, magnis probris-incessens præpotentis Jovis natum,
 Juno animi-cruciata. At is nullo respondit verbo,
 reverebatur enim uxorem sui patris invicti,
 nec eam oculis exadversum obtueri
 potuit, sed seorsum a-Diis æternis
 resedit, dejectis-humi-oculis. Graviter vero illi succense-
 bant] dii in Olympo, qui Danaos tutabantur;
 qui vero Trojanis cupiebant palmam tradere,
 ii ipsos laudabant, intimo pectore letantes,
 clam Junone: cuncti enim palam Cœlites
 formidabant iratam. At nondum remiserat ferociam
 Pelides; nam adhuc ejus vastis in membris
 fervebat sanguis ater, cupientis pugnare:
 nec ad-ipsam Trojanorum ullus audebat propius accedere
 prostratum, sed procul assistebant, velut a-leone
 rusticus in silva perplexi, quem perculit
 venator; isque nequaquam, transfixus cor venabulo,
 obliviscitur fortitudinis, sed torquet truculentos oculos,
 tremendum immani rictu infrendens:
 ita Pelidæ et ira et exitiale vulnus
 animum acriter stimulabant, sed Dei eum sagitta deprime-
 bat;] nihilominus tamen raptim-surrexit et incurrit in hos-
 tes] quassans validam hastam; confoditque Orythaona exi-
 mi] Hectoris probatum socium, ad tempora forte-ictum:
 non enim ipsius cassis impedit oblongam hastam quamlibet
 cupientis,] sed per eam subito etiam trans ossa penetravit
 in fibras cerebri, et diffidit ei floridum cor.
 Hipponoum dein profligavit, circa supercillum hasta in
 fixa] in fundamenta oculi, humique ipsi decidit pupula
 e palpebris, et anima ad Orcum evolavit.
 Alcithoi posthac mala transverberata
 linguam totam præcidit, qui in solum procutibet terræ
 expirans; mucroque per aurem eminebat.

Καὶ τοὺς μὲν κατέπεφε, καταντίον ἄισσοντας,
 δίος ἀνήρ· πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων θυμὸν ἔλυσε
 φευγόντων· ἔτι γὰρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἔξεεν αἵμα.

Ἄλλ' ὅτε οἱ ψύχοντο μέλη, καὶ ἀπήϊε θυμὸς,
 165 ἔστη ἔρεισάμενος μελίη ἔπι. Τοὶ δ' ἔφθεβον
 παυσυδίη τρομέοντες, ὃ δὲ σφισι τοῖον θυμόλα·

Ἄ δειλοὶ Τρῶες καὶ Δάρδανοι, οὐδὲ θανόντος
 ἔγχος ἔμδον φεύξεσθε ἀμειλιχόν, ἀλλ' ἅμα πάντες
 αἰνὸν τίσετ' ὄλεθρον Ἐρινύσιν ἡμετέρῃσιν.

170 Ὡς φάτο· τοὶ δ' αἰόντες ὑπέτρεσαν, εὐτ' ἐν ὄρεσσι
 φθόγγον ἐριβρύχοιο νεβροὶ τρομέωσι λέοντος,
 δειλαιοὶ, μέγα θῆρα πεφυζότες· ὡς ἄρα λαοὶ
 Τρώων ἵπποπόλων ἢ δ' ἄλλοδαπῶν ἐπικούρων
 ὑστατήν Ἀχιλλῆος ὑποτρομέεσκον θυμόλην,

175 ἐλπόμενοι μιν ἔτ' ἔμμεν' ἀνούατον· ὃς δ' ὑπὸ πότμῳ
 θυμὸν τολμήεντα καὶ ὄβριμα γυῖα βαρυνθεὶς
 ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν, ἀλίγκιος οὐρεὶ μακρῷ·
 γαῖα δ' ὑπεπλατάγησε, καὶ ἄσπετον ἔβραχε τεύχη,
 Πηλεΐδαο πεσόντος ἀμύμονος. Οἱ δ' ἔτι θυμῷ,
 180 δῆϊον εἰσορώοντες, ἀπειρέσιον τρομέεσκον.

Ὡς δ' ὅτε θῆρα δαφνοῖον, ὑπ' αἰζήροισι δαμέντα,
 μῆλα περιτρομέουσι, περὶ σταθμὸν ἀβρήσαντα
 βλημένον, οὐδέ οἱ ἄγχι παρελθέμεναι μεμάασιν,
 ἀλλὰ καὶ ὡς ζῶοντα, νέκυν περιπεφρίκασιν·

185 ὡς Τρῶες φοβέοντο καὶ οὐκ ἔτ' ἐόντ' Ἀχιλλῆα.
 Ἄλλα καὶ ὡς ἐπέεσσι Πάρις μέγα θαρσύνεσκε
 λαὸν, ἐπεὶ φρεσὶν ἦϊον ἐγήθεον· ἦ γὰρ ἑώλπει
 Ἄργεῖους παύσασθαι ἀμαιμακέτοιο κυδοιμοῦ,
 Πηλεΐδαο πεσόντος· ὃ γὰρ Δαναοῖς πέλεν ἀλκή·

190 Ὡ φῖλοι, εἰ ἐτέόν μοι ἀρήγοιτ' εὐμενέοντες,
 σήμερον ἢ ἐ θάνωμεν ὑπ' Ἀργείοισι δαμέντες,
 ἢ ἐ σαωθέντες ποτὶ Ἴλιον εὐρύσωμεν
 ἵπποις Ἐκτορέοισι δεδουπότα Πηλεΐωνα,
 οἳ μ' ἔς δῆϊοτῆτα, κασιγνήτοιο θανόντος,
 195 ἀχνύμενοι φορέουσιν, ἐόν ποθέοντες ἀνακτα.

Τοῖς εἴ πως ἐρύσαιμεν Ἀχιλλέα δημόθεντα,
 ἵπποις μὲν μέγα κῦδος ὀρέζομεν, ἠδὲ καὶ αὐτῷ
 Ἐκτορι, εἴ γε τις ἐστὶ κατ' Αἴδος ἀνθρώποισιν
 ἢ νόος, ἢ ἐ θέμιστες· ὃ γὰρ κακὰ μῆσατο Τρῶας·

200 καὶ μιν Τρωιάδες, μεγάλα φρεσὶ καγαλώσασαι,
 ἀμφιπεριστήσονται ἀνὰ πτόλιν, ἠύτε λυγρὰ
 παρδάλιες τεκῶν κεχολωμέναι, ἢ ἐ λέαιναι,
 ἀνδρὶ πολυκμητῷ μογερῆς ἐπίστορι θήρης·
 ὡς Τρῶαι περὶ νεκρὸν ἀποκταμένου Ἀχιλλῆος
 205 ἀθρόαι αἰζοῦσιν, ἀπειρέσιον κοτέουσαι·

αἱ μὲν ὑπὲρ τοκέων κεχολωμέναι, αἱ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
 αἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων, αἱ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων.
 Γηθήσει δὲ μάλιστα πατήρ ἔμδος, ἠδὲ γέροντες,
 ὄσσους οὐκ ἐθέλοντας ἐν ἄστει γῆρας ἐρύκει,

210 τὸν δ' ἡμεῖς εἴπερ τε ποτὶ πτόλιν εἰρύσαντες
 θήσομεν οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτησιν ἐδωδῆν.

Ὡς φάτο· τοὶ δὲ νέκυν κρατερόρρονος Αἰακίδαο
 ἀμφέβαν ἔσσυμένως, οἳ μιν φοβέοντο πάροιβεν,
 Γλαῦκος τ' Αἰνεΐας τε καὶ ὄβριμόθυμος Ἀγήνωρ

Et hos quidem occidit, ex-adverso irruentes,
 divinus vir; sed multorum etiam aliorum vitam solvit
 fugientium: adhuc enim ipsi in pectore fervebat sanguis.

At cum ejus frigerent artus, et abscederet spiritus,
 constitit innixus fraxino. Illi (hostes) interim fugerunt
 confertim trementes; is vero ipsos ita increpuit:

Vah timidi Troes et Dardani! ne extincti quidem
 hastam meam evadetis imitem, sed simul omnes
 persolvatis atrocem interitum Furiis nostris.

Sic aiebat; at illi audientes pavitabant, perinde-ac-si
 in monte] rugitum frementis hinnuli tremiscant leonis
 imbelles, immanem belluam fugientes: sic agmina
 Trojanorum equestrium et alienigenarum sociorum
 ultimam Achillis expavescebant clamorem,
 rati ipsum adhuc non-vulneratum esse, qui fato
 animum audacem et fortia membra gravatus,
 procubuit inter cadavera, similis monti magno;
 tellusque intremuit, magnumque fragorem-dederunt arma,
 Pelida cadente eximio. Illi autem adhuc animo,
 hostem respicientes, vehementer trepidabant.

Perinde-ac-si belluam cruentam, a juvenibus confectam,
 oves circumtrepidant, juxta ovilia ubi-viderint
 stratam, nec ad-eam prope accedere audent,
 sed etiam tanquam vivam, mortuam exhorrent;
 ita Trojani formidabant, etiam non superstitem, Achillem.

Attamen nihilominus dictis Paris non-parum acuebat
 exercitum, cum animo suo exultaret; namque sperabat
 Argivos quieturos-esse a cruento bello,
 Pelida everso. Hic enim Danaum erat columen.

Amici, si vere mihi auxilium-præstatis benevolentes,
 hodie aut moriamur ab Argivis debellati,
 aut sospites versus Ilium raptemus
 equis Hectoreis interemptum Pelidam,
 qui me ad certamen, fratre extincto,
 mæsti ferunt, suum desiderantes herum.

Quibus si forte abstraxerimus Achillem cæsum,
 equis grande decus conciliabimus, et ipsi
 Hectori, si ullus est in Orco mortalibus
 sensus juris-respectus. Ille enim dira meditatus-fuit
 in-Trojanos;] et ipsum Troades, magna animos lætitia-per-

fusæ,] circumstabunt in urbe, ceu feroces
 pantheræ ob-catulos sævientes, vel læænæ,
 virum exercitatum, operosæ peritum venationis:

sic Trojanæ circa cadaver confossi Achillis
 magna-frequentia confluent ingenti ira-percittæ,
 aliæ propter parentes indignatæ, aliæ propter maritos,
 aliæ etiam super filiis, aliæ super honoratis fratribus.

Gaudebit vero maxime pater meus, et seniores,
 quos nolentes in urbe senectus retinet.

hunc si nos in urbem tractum
 proponemus avibus altivolantibus escam.

Sic ait: illi igitur cadaver fortis Æacidæ
 corona-cinxerunt repente, qui eum horruerant antea,
 Glaucus et Æneas et firmo-pectore Agenor

215 ἄλλοι τ' οὐλομένοιο δαήμενες ἰωχμοῖο,
εἰρῆσαι μεμαῶτες ἐς Ἴλιου ἱερὸν ἄστυ.
Ἄλλὰ οἳ οὐκ ἀμείλησε θεοὺς ἐναλίγκιος Αἴας,
ἀλλὰ θεοῖς περιβῆ· πάντας δ' ἀπὸ δούρατι μακρῷ
ᾧθει ἀπὸ νέκυος· τοὶ δ' οὐκ ἀπέληγον δημοκλήης,
220 ἀλλὰ οἳ ἀμφεμάχοντο περιστάδων, αἴσσοντες
αἰὲν ἐπασσύτεροι, τανυχειλέες εὔτε μέλισσαι,
αἳ βρά θ' ἐὼν περὶ σίμβλον ἀπειρέσια ποτέονται,
ἄνδρ' ἀπαμυνόμεναι, ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀλέγων ἐπιούσας,
κηρὸς ἐκτάμνησι μελίχροας, αἳ δ' ἀχάχονται
225 καπνοῦ ὑπὸ ριπῆς ἢ δ' ἀνέρας, ἀλλ' ἄρα καὶ ὡς
ἀντία αἴσσουσιν, ὃ δ' οὐκ ὄθει, οὐδ' ἄρα βαιὸν·
ὡς Αἴας τῶν οὔτι μάλ' ἐσσυμένων ἀλέγξεν,
ἀλλ' ἄρα πρῶτον ἐνήραθ', ὑπὲρ μαζοῖο τυχήσας,
Μαιονίδην Ἀγέλαον, ἔπειτα δὲ Θεστορα δῖον·
230 εἶλε δ' ἄρ' Ἀρχύθοον καὶ Ἀγέστρατον ἢ δ' Ἀγάνιππον,
Ζωρόν τε Νίσσον τε περικλιτόν τ' Ἐρύμαντα,
ὃς Λυκίηθεν ἴκανεν ὑπαὶ μεγαλήτορι Γλαῦκῳ·
ναῖε δ' ὅγ' αἰπινὸν Μελανίππιον, ἱρὸν Ἀθήνης,
ἀντία Μασσιχτοῖο, Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης,
235 τὴν μέγ' ὑποτρομέουσι τεθηπότες εἰν ἄλλι ναῦται,
εὔτε περιγνάμπτῳι μάλα στυφελὰς περὶ πέτρας·
τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο κλυτὸς πάϊς Ἴππολόχοιο
παχνῶθη κατὰ θυμὸν, ἐπεὶ βρά οἳ ἔσκεν ἑταῖρος·
καὶ βρα θεῶς Αἴαντα κατ' ἀσπίδα πουλυδόειαν
240 οὔτασεν· ἀλλὰ οἳ οὔτι διήλασεν ἐς χροῶα καλὸν·
βῖνοί γάρ μιν ἔρυντο βῶων, καὶ ὑπ' ἀσπίδι θώρηξ,
ὃς βρά οἳ ἀκαμάτοισι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει·
Γλαῦκος δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
Αἰακίδην Αἴαντα δαμασσέμεναι μενεαίνων,
245 καὶ οἳ ἐπευχόμενος μέγ' ἀπέλειεν ἄφρονι θυμῷ·
Αἴαν, ἐπεὶ νύ σε φασὶ μέγ' ἔζοχον ἐμμεναι ἄλλων
Ἀργείων, σοὶ δ' αἰὲν ἐπι φρονέουσι μάλιστα
ἄσπετον, ὡς Ἀχιλλῆϊ δαίφρονι, τῷ σε θανόντι
ποῶ συνθανέεσθαι ἐπὶ ἤματι τῷδε καὶ αὐτόν.
250 Ὡς ἔφατ' ἀχράαντον εἰς ἔπος· οὐδὲ τι ἤδη,
ὅσπον ἀμείνονος ἀνδρὸς ἐναντίον ἔγχος ἐνώμα.
Τὸν δ' ὑποδερχόμενος προσέφη μενεδήϊος Αἴας·
Ἄ δειλ', οὔτοι οἶδας, ὅσον σέο φέρτερος Ἐκτωρ
ἔπλετ' ἐνὶ πολέμοισι; μένος δ' ἀλέεινε καὶ ἔγχος
255 ἡμέτερον· πινυτὸν γὰρ ὁμῶς ἔχε κάρτει θυμὸν·
σοὶ δ' ἦτοι νόος ἐστὶ ποτὶ ζῴφον, ὃς βρά μοι ἔτλης
ἐς μόθον ἐλθέμεναι, μέγ' ἀμείνονι περ γεγαῶτι.
Οὐ γάρ μευ ξείνος πατρώϊος εὐχραι εἶναι,
οὐδέ με δωτίνησι παραιφάμενος πολέμοιο
260 νόσφιν ἀποστρέφεις, ὡς Τυδέος ὄβριμον υἱά·
ἀλλὰ καὶ εἰ κείνοιο φύγες μένος, οὐ σέ τ' ἔγω γε
ζῶων ἀπὸ πολέμοιο μεθήσομαι ἀπονέεσθαι.
Ἦ ἄλλοισι πέποιθας ἀνά κλόνον, οἳ μετὰ σεῖο,
μύϊας οὔτιδανῆσιν εὐχοίμενος, αἴσσουσιν
265 ἀμφὶ νέκυν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος; ἀλλ' ἄρα καὶ τοῖς
δώσω ἐπεσσυμένοις θάνατον καὶ κῆρας ἐρεμνὰς.
Ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐνεστρωφᾶτο, λέων ὡς
ἐν κυσὶν ἀγρευτῆσι κατ' ἄγχεα μακρὰ καὶ ὕλην·

atque alii pernicialis periti belli,
abripere eum conantes ad Ilii augustam urbem.
Verum eum non neglexit diis æquiparandus Ajax,
quin subito propugnaret: omnes igitur hasta longa
repulit a cadavere, qui tamen non intermiserunt impres-
sionem,] sed ipsum impugnarunt circumquaque, irruentes
subinde densiores, veluti protensis-labiis apes,
quæ suum circa alveare innumeræ volitant,
virum ut-arceat, qui tamen non magnificiens invadentes,
favos castrat mellitos, atque illæ cruciantur
fumi impetu et viri; tamen nihilominus
contra tendunt; is vero nullam *ipsarum* rationem-habet, ne
minimam quidem:] sic Ajax hos irruentes nihili fecit:
sed primum necavit, supra mammam contingens,
Mæonidem Agelaum, et deinceps Thestora divum,
stravitque Arcythoum et Agestratum atque Aganippum,
Zorumque et Nissum prælustremque Erymantem,
qui ex-Lycia venerat sub (*duce*) magnanimo Glaucō;
accolebat autem is celsum Melanippium, fanum Minervæ,
e-regione Masicyti, Chelidonium juxta promontorium,
quod magnopere formidant attoniti in mari nautæ,
quando inflectunt *naves* asperrimas circum petras:
hoc itaque extincto, illustris filius Hippolochi
mœrorè-diriguit animi; nam ejus erat contubernalis;
et protinus Ajacis scutum e-multis-boum-coriis-confectum
verberavit, sed non impexit ejus in corpus venustum;
tergona enim illum tutabantur boum et sub clypeo thorax,
qui ejus indefessis membris circumhærebat.
Glaucus vero non destitit a-nocivo conflictu,
Æacidam Ajacem debellare contendens,
et ipsi glorians admodum minabatur insipienti animo:
Ajax, quandoquidem te ferunt valde excellere præ-aliis
Argivis, et ob te semper superbium potissimum
supra-modum, non-minus-quam Achilles bella-edoctum,
cum-quo mortuo te] faciam mori hoc die et ipsum.
Sic loquebatur irritum edens verbum, nec perpendebat,
quanto superiorem contra virum hastam vibraret.
Quem limis-intuitus-oculis, sic compellavit fortis Ajax:
O miser, nonne cognitum-habes, quanto te potior Hector
fuerit in bello? et-tamen vim subterfugit et hastam
nostram; prudentem enim conjunxerat cum virtute men-
tem;] at tibi sane animus tendit ad tenebras, qui mihi non-
vereris] in certamen venire, quamvis longe præstantior
sim.] Non enim mei hospes patris jactas te-esse,
nec me muneribus demulsum a-bello
procul avertes, ut Tydei fortem natum:
sed, etsi illius effugisti vim, non tamen te ego
vivum ex prælio sinam redire.
An aliis confidis in acie, qui tecum,
muscis vilibus comparandi, vagantur
circa cadaver Achillis laudati? sed et hos
donabo, si-appropinquent, morte et Parcis nigris.
Sic fatus inter Trojanos se-vertebat, tanquam leo
inter canes venaticos per convalles longas et silvam;

πολλοὺς δ' αἶψ' ἐδάμασσε, μεμαύτας εὖχος ἀρέσθαι,
 270 Τρῶας ὁμῶς Λυκίοισι· περιτρομέοντο δὲ λαοί,
 ἰχθύες ὡς ἀνὰ πόντον, ἐπερχομένου ἀλεγεινοῦ
 κήτεος ἢ δελφίνος ἀλιτρεφέος μεγάλοιο·
 ὡς Τρῶες φοβέοντο βίην Τελαμωνιάδαο,
 αἰὲν ἐπεσσυμένιοι κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὡς
 275 μάρναντ'· ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Ἀχιλλέος ἄλλοθεν ἄλλοι
 μυρίοι ἐν κονίησιν, ὅπως σύες ἀμφὶ λέοντα,
 κτείνοντ'· οὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει.
 Ἔνθα καὶ Ἴππολόχοιο δαίφρονα δάμνατο παῖδα
 Αἶας ὀβριμόθυμος· ὃ δ' ὕπτιος ἀμφ' Ἀχιλλῆα
 280 κάππεσεν, εὔτ' ἐν ὄρεσσι περὶ στερεῆν δρύα θάμνος·
 ὡς ὄγε δουρὶ δαμείς, περικάππεσε Πηλεΐωνι
 βλήμενος· ἀμφὶ δὲ οἱ κρατερός πάϊς Ἀγκίσαιο
 πολλὰ πονησάμενος, σὺν ἀρηϊφίλοισι ἐτάροισιν
 εἴρυσεν εἰς Τρῶας, καὶ ἐς Ἴλιου ἱερὸν ἄστῃ
 285 δῶκε φέρειν ἐτάροισι, μέγ' ἀχθυμένους περὶ θυμῷ·
 αὐτὸς δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆϊ μαχέσκετο· τὸν δ' ἄρα δουρὶ
 μυῶνος καθύπερθεν ἀρήϊος οὐτασεν Αἶας
 χειρὸς δεξιτερῆς· ὃ δ' ἄρ' ἐσσυμένιος ἀπόρουσεν
 ἐξ ὄλοοῦ πολέμοιο, κίεν δ' ἄφαρ ἄστεος εἴσω·
 290 ἀμφὶ δὲ οἱ πονέοντο περιφρονες ἱητῆρες,
 οἳ βᾶ οἱ αἶμα κἀθήραν ἄφ' ἔλκεος, ἀλλὰ τε πάντα
 τεύχον, ὅσ' οὐταμένων ὄλοας ἀκόντων ἀνίας.
 Αἶας δ' αἰὲν ἐμάρνατ', ἀλίγκιος ἀστεροπῆσι,
 κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον, ἐπεὶ μέγα τείρετο θυμῷ,
 295 ἀχθύμενος κῆρ αἰὲν ἀνεψιοῖο δαμέντος.
 Ἄγχι δὲ Λαέρταο δαίφρονος υἱὸς ἀμύμων
 μάρνατο δυσμενέεσσι· φοβοῦντο δὲ μιν μέγα λαοί·
 κτεῖνε δὲ Πείσανδρόν τε θοδὸν, καὶ Ἀρήϊον υἷα
 Μαινάδαο, ὃς ναίεσκε περικλυτὸν οὐδας Ἀβύδου·
 300 τῷ δ' ἐπι δίων ἔπεφεν Ἀστύμιον, ὃν ποτε Νύμφη
 Πηγασίς ἠύκομος σθεναρῶ τέκεν Ἥμαλίωι,
 Γρηνίκου ποταμοῖο παρά ρόον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Πρωτέος υἷα δαίξεν Ὀρέσθιον, ὃς τε μακεδνῆς
 Ἰδὸς ναϊετᾶσκεν ὑπὸ πτύχας, οὐδὲ ἐμήτηρ
 305 δέξατο νοστήσανσα περικλειτῆ Πανάκεια,
 ἀλλ' ἐδάμη παλάμησιν Ὀδυσσεός, ὃς τε καὶ ἄλλων
 πολλῶν θυμὸν ἔλυσεν ὑπ' ἔγχρῃ μαιμῶνonti,
 κτείνων ὃν κε κίχῃσι περὶ νέκυν· ἀλλὰ μιν Ἄλκων,
 υἱὸς ἀρηϊθόοιο Μεγακλέος, ἔγχρῃ τύψε
 310 πᾶρ γόνυ δεξιτερὸν, περὶ δὲ κνημιῶα φαεινὴν
 ἔβλυσεν αἶμα κελαινόν· ὃ δ' ἔλκεος οὐκ ἀλέγιζεν,
 ἀλλ' ἄφαρ οὐτήσαντι κακὸν γένεθ', οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸν,
 ἴμενον πολέμοιο, δι' ἀσπίδος οὐτασε δουρὶ·
 ὣσε δὲ μιν μεγάλη τε βίη καὶ κάρτει χειρὸς
 315 ὕπτιον ἐς γαῖαν· κανάχῃσε δὲ οἱ περὶ τεύχη,
 βλημένου ἐν κονίησι· περὶ μελέεσσι δὲ θώρηξ
 δεύετο φοινηθέντι λύθρῃ· ὃ δὲ λόγιον ἔγχοι
 ἐκ χροῶς ἐξείρυσσε καὶ ἀσπίδος· ἔσπετο δ' αἰχμῆ
 θυμὸς ἀπὸ μελέων, ἔλιπεν δὲ μιν ἀμβροτος αἰὼν·
 320 τοῦ δ' ἐτάροισι ἐπόρουσε καὶ οὐταμένους περ Ὀδυσ-
 σοῦ δ' ἀπέληγε μόθοιο δυσηγέος· Ὄς δὲ καὶ ἄλλοι[σεύς,
 πάντες ὁμῶς ἐπιμιξ Δαναοὶ μέγαν ἀμφ' Ἀχιλλῆα

et plurimos statim prostravit, cupidos gloriam reportandi,
 tam Troas quam Lycios; et contremuerunt cohortes,
 ut pisces in ponto, adveniente tristi
 ceto aut delphino maris-alumno grandi:
 ita Troes metuebant robur Telamoniadae,
 pertinaciter instantis in conflictu; sed tamen etiam sic
 pugnam-capesebant, et circa cadaver Achillis alibi alii,
 sine-numero, in pulvere, velut sues circa leonem,
 trucidabantur, ac funesta inter eos contentio existerat.
 Ibi etiam Hippolochi pugnacem stravit natum
 Ajax magnanimus, qui supinus prope Achillem
 procubuit, sicut in silvis juxta duram quercum virgultum:
 ita is hasta ictus lapsus-est-juxta Pelidam:
 confossus; proque illo validus filius Anchisae
 multis laboribus-exhaustis, Mavortiorum ope commilito-
 num] traxit cadaver ad Trojanos, et in Ilii sacram urbem
 dedit asportandum amicis, magno cruciatu-affectis animi:
 ipse vero pro Achille propugnabat; sed illum hasta
 supra musculum martius percussit Ajax
 manus dexteræ; quare continuo abscessit
 e perniciali bello, ac se-recepit mox in urbem:
 circaque ipsum occupati-erant periti medici,
 qui sanguinem extulerunt ex vulnere, et alia cuncta
 peregunt, quæ vulneratorum sævas sanant ægritudines.

Ajax autem semper pugnabat, similis fulgetro,
 interficiens alibi alium: nam valde angebatur animi,
 dolens in-corde perpetuo ob-patrualem caesum.
 Et prope Laertæ prudentis filius egregius
 contendebat cum-hostibus, eumque formidabant valde a-
 gmina:] interemit autem Pisandrum celerem et Areium,
 natum] Mænali, qui incolebat nobile solum Abydi:
 post quem præstantem morte-affectit Atymnium, quem olim
 Nympha] Pegasis pulcricomâ forti enixa-est Emalioni,
 Granici amnis ad fluentem; juxtaque illum
 Protei natum tranfixit Oresbium, qui altæ
 Idæ habitabat sub striis; nec eum mater
 excepit reducem præclara Panacea,
 sed succubuit palmis Ulyssis, qui et aliorum
 complurium vitam rupit hasta sævientē,
 trucidans quemcumque offendit prope cadaver. Sed ipsum
 Alcon,] filius bello-expediti Megaclis, pilo percussit
 in genu dextrum: circa igitur splendidam ocream
 effluxit sanguis niger: verum hic vulneris nullam curam
 -habuit,] quin subito vulneris-autori perniciem creavit;
 nam ipsum,] avidum pugnae, per scutum vulneravit hasta,
 et impulit eum magna vi ac robore manus
 supinum ad terram, strepueruntque circa ipsum arma
 stratum in pulvere, et circum membra lorica
 maduit puniceo cruore. Ille autem feralem hastam
 ex corpore evellit et scuto, et secuta-est cuspidem
 anima ex artubus, et deseruit illum divina vita.
 Inde ejus socios invasit, quamvis saucius, Ulysses,
 nec finem-fecit pugnae turbulenta. Ita vero et alii
 omnes simul promiscue Danai magno pro Achille

προφρονέως ἐμάχοντο, πολλὸν δ' ὑπὸ χεῖρσι λαὸν
ἔσσυμένως ἐδάϊζον εὐῆστῆς μελίησιν.

325 Ἐὐτ' ἀνεμόν θοὰ φύλλα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέωνται,
λάβρον ἐπιβρίσαντες ἐπ' ἄλσα διήεντα,
ἀρχομένου λυκάβαντος, ὅτε φθινύθουσιν ὀπῶραι·
ὡς τοὺς ἐγγείησι βάλον Δαναοὶ μενεχάρμαι·

330 μὲμβλετο γὰρ πάντεσσι Ἀχιλλέος ἀμφὶ θανόντος,
ἔκπάλως δ' Αἴαντι δαΐφρονι· τοῦνεκ' ἄρ' ἔμπηξ
Τρῶας ἀδην ἐδάϊζε, κακῆ ἑναλίγκιος αἴση.

Τῷ δ' ἐπὶ τόξ' ἐτίταινε Πάρις· τὸν δ' αἴψα νοήσας
κάθβαλε χερμαδίῳ κατὰ κράτος· ἐν δ' ἄρα θλάσσειν
ἀμφίφαλον κυνέην ὀλοὺς λίθος· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
335 μάρψεν· ὁ δ' ἐν κονίησι κατήριπεν, οὐδέ οἱ ἰοὶ
ἤρκεσαν ἱεμένω· ἐκέχυντο δ' ἄρ' ἀλλυδὶς ἄλλοι
ἐν κονίῃ· κενεῆ δὲ παρεκτετάυστο φαρέτρη·

τόξον δ' ἔκφυγε χεῖρε· φίλοι δέ μιν ἀρπάξαντες,
ἵπποις Ἐκτοροέοισι φέρον ποτὶ Τρῳίῳν ἀστύ

340 βαιὸν ἔτ' ἀμπνεύοντα καὶ ἀργαλέον στενάχοντα·
οὐδὲ μὲν ἔντε· ἀνακτος ἐκάς λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
ἐκ πεδίοιο κόμισσαν ἐῷ βασιλῆϊ φέροντες.

Τῷ δ' Αἴας ἐπὶ μακρὸν αὐτεὺν ἀσχαλώων κῆρ·
Ὡ κύων, ὡς θανάτοιο βαρὺ σθένος ἐξυπάλυξας

345 σήμερον· ἀλλὰ σοὶ εἶθαρ ἐλευσεται ὕστατον ἤμαρ,
ἧ τινος Ἀργείων ὑπὸ χεῖρεσιν, ἧ ἐμεῦ αὐτοῦ·

νῦν δ' ἐμοὶ ἄλλα μέμηλε περὶ φρεσίν, ὡς Ἀχιλλῆος
ἐκ φόνου ἀργαλέοιο νέκυν Δαναοῖσι σαώσω.

Ὡς εἰπὼν, δηϊοῖσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἔαλλεν,
350 οἷ τ' ἔτι δηριόωντο νέκυν πέρι Πηλείωνος.

Οἱ δὲ οἱ ὡς ἄθρησαν ὑπὸ σθεναρῆσι χεῖρεσσι
πολλοὺς ἐκπνεύοντας, ὑπέτρσαν, οὐδ' ἔτι μίμονον,

οὔτιθανοῖς γύπεσσι ἰοικότες, οὓς τε φοβήσῃ
αἰετὸς οἰωνῶν προφερέστατος, εὐτ' ἐν ὄρεσσι

355 πῶεα δαρδάπτωσι λύκοις ὑποδηθέντα·
ὡς τοὺς, ἀλλυδὶς ἄλλον, ἀπεσκέδασε θρασὺς Αἴας
χερμαδίοισι θοοῖσι καὶ ἄορι καὶ μνείῃ ῥ·

οἱ δὲ μέγα τρομέοντες ἀπὸ πτολέμοιο φέβοντο
πανσυδίῃ, ψήρεσσι ἰοικότες, οὓς τε δαΐζων

360 κίρκος ἐπισσεύει· τοὶ δ' ἱλαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλω
ταρφέες αἴσσουσιν, ἀλευόμενοι μέγα πῆμα·
ὡς οἷγ' ἐκ πολέμοιο ποτὶ Πριάμοιο πόλῃα
φεύγον οἰζυρῶς ἐπιειμένοι ἀκλέα φύζαν,

Αἴαντος μεγάλιοι περιτρομέοντες ἄκοιλον,
365 ὅς δ' ἔπετ' ἀνδρομέῳ πεπαλαγμένους αἵματι χεῖρας·
Καί νύ κε δὴ μάλα πάντας ἐπασσυστέρους ἀπόλεσεν,
εἰ μὴ πεπταμένῃσι πύλῃς ἐσέχυντο πόλῃα,
βαιὸν ἀναμπνεύοντες, ἐπεὶ φόβος ἦτορ ἵκανεν.

Τοὺς δ' ἔλασας ἀνά ἄστῃ, νομεὺς ὡς αἰόλα μῆλα,
370 ἦτιεν ἐς πεδίον, χθόνα δ' οὐ ποτὶ μάρπτειν εἰοῖσιν,
ἐμβαιῶν τεύχεσσι καὶ αἵματι καὶ κταμένοισι·
κεῖτο γὰρ εὐρύς ἄμιλος ἀπειρεσίῃ ἐπὶ γαίῃ
ἀχρὶς ἐφ' Ἑλλήσποντον ἀπ' εὐρυχώροιο πόλῃος
αἰζῆτων κταμένων, δπόσους λάχε δαίμονος αἴσα.

375 Ὡς δ' ὅτε λήϊον αἶον ὑπ' ἀμητῆρσι πέσῃσι,
πυκνὸν ἔον, τὰ δὲ πολλὰ καταυτῶθι δράγματα κεῖται

studiose propugnarunt, et numerosam manibus turbam
rapide trucidarunt lævibus fraxinis.

Sicut venti levia folia lumi dispergunt,
magnopetue incumbentes in nemora silvosa,

incipiente anno, quando exit autumnus:
ita illos hastis straverunt Danai martipotentes:

solicitudo enim erat omnibus de Achille defuncto,
insigniter autem Ajaci belligeno; ideo acriter

Trojanos prohibito cædebat, letali assimilis fato.
In hunc vero arcum tetendit Paris, quem subito, re-ani-

madversa,] percussit lapide in caput, et fregit
cristatam galeam tristis silex: statim igitur illum nox

corripuit, qui in pulverem collapsus est, neque ipsi sagittæ
succurrerunt pro-votis; disjectæ-vero fuerant alio aliæ

in pulverem, et inanis prope-extensa-erat pharetra:
arcus etiam exciderat e-manibus. Amici igitur eum abre-

ptum] equis Hectoreis asportabant ad Trojanam urbem,
modice adhuc spirantem et tristia suspiria-ducentem:

nec tamen arma domini posthabuerunt; sed et ipsa
e campo retulerunt ad-suam principem (portantes).

Quem Ajax magnopere increpuit indignans animo:
O canis, quomodo mortis grave robur evasisti

hodie! sed tibi statim adferetur novissima dies,
aut alicujus Argivum manibus, aut meis ipsius.

Nunc autem mihi alia curæ-sunt apud animum: quomodo
Achillis] corpus e strage funesta Danais servem.

Hæc locutus, hostibus sævum fatum iniecit,
qui adhuc certabant circa cadaver Achillis.

Sed ut ipsius viderunt robustis manibus
multos exspirare, tremebant nec amplius resistebant,

ignavis vulturibus similes, quos terret
aquila volucrum præstantissima, quando in collibus

oves dilacerant a-lupis occisas:
sic illos, alio alium, dissipavit animosus Ajax

lapidibus rapidis et ense et fortitudine sua:
quare valde consternati ex acie fugiebant

turmatim, sturnis similes, quos infestans
accipiter persequitur; hi gregatim alius post alium

frequentes avolant, devitantes grave exitium:
non-aliter illi e pugna ad Priami urbem

fugiebant misere induti turpem timorem,
Ajacisque magni expavescentes minas,

qui sectabatur humano pollutus cruore manus.
Ac tum jam omnino omnes, unum-post-alium, delevisset,

nisi per-apertas portas infusi-essent in-urbem,
vix spiritum-ducentes, quod metus cor circumvenerat.

Hos igitur cum-propulisset in urbem, ut pastor varias oves,
restitit in campum, nec solum pedibus attigit suis,

incedens per-arma et sanguinem et cadavera.
Jacebat enim diffusa turba spatiosa in terra,

usque ad Hellespontum ab latipatente oppido,
juvenum cæsorum, quibus obvenerat dæmonis fatum.

Ut, cum seges arida a messoribus dejicitur,
densa quæ-est, multique illic manipuli jacent

βριθόμενα σταχύεσσι, γέγηθε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
 ἀνέρος εἰσορώωντος, ὃ τις κλυτὸν οὐδας ἔχῃσιν·
 ὡς οἴγ' ἀμφοτέρωθε κακῶ δμηθέντος ἀλέθρω
 380 κείντο, πολυκλαύτοιο λελασμένιο ἰωχμοιο,
 πρηνέες· οὐδέ τι Τρῳᾶς Ἀχαιῶν φέρτατοι υἱές
 σύλεον ἐν κονίησι καὶ αἵματι δηωθέντας,
 πρὶν Πηλῆϊον υἶα πυρῆι δόμεν, ὅς σφιν ὄνειαρ
 ἔπλετ' ἐνὶ πολέμοισιν, ἐπὶ μέγα κάρτει θύων.
 385 Τοῦνεκά μιν βασιλῆες ἀπὸ πολέμου ἐρύσαντες,
 ἀμφὶ νέκυν πονέοντο ἀπερίτρον, εὐ τε φέροντες
 κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι, νεῶν προπάρουθε θοάων·
 ἀμφὶ δὲ μιν μάλα πάντες ἀγειράμενοι στενάχοντο,
 ἀγγύμενοι κατὰ θυμόν· ὃ γὰρ πέλε κάρτος Ἀχαιῶν·
 390 δὴ τότε' ἐνὶ κλισίῃσι λελασμένους ἐγγεαίων,
 κείτο βαρυγδούποιο παρ' ἧσιν Ἑλλησπόντου·
 οἷος ὑπερφιάλος Τίτυδος πέσεν, ὅπποτε Λητῶ
 ἐρχομένην Πυθῶδε βιάζετο, καὶ ἔχολωθεῖς,
 ἀκάματόν περ ἐόντα, θοῶς ὑπεδάματ' Ἀπόλλων
 395 λαίψηροῖς βελέεσσιν, ὃ δ' ἀργαλέῳ ἐνὶ λύθρῳ
 πουλυπέλεθρος ἔκειτο κατὰ χθονὸς εὐρυπέδοιο
 μητρὸς ἕης· ἣ δ' υἶα περιστονάχσει πεσόντα,
 ἐχθόμενοι μακάρεσσι, γέλασσε δὲ πότνια Λητώ·
 τοῖος ἄρ' Αἰακίδης δηῶν ἐπικάππεσε γαίῃ,
 400 χάρμα φέρων Τρῳέεσσι, γόνον δ' ἀλίσστον Ἀχαιοῖς,
 λαῶν μυρομένον· περὶ δ' ἔβρεμε βένθεα πόντου·
 θυμὸς δ' αὐτίκα πᾶσι κατεκλάσθη φίλος ἔνδον,
 ἔλπομένων κατὰ δῆριν ὑπὸ Τρῳέεσιν ὀλέσθαι·
 μνησάμενοι δ' ἄρα τοίγε φίλων παρὰ νηυσὶ τοκῆων,
 405 τοὺς λίπον ἐν μεγάροισι, νεοδητῶν τε γυναικῶν,
 αἴ που δοῦρόμεναι μίνυθον κενεοῖς λεχέεσσιν,
 νηπιάχοις σὺν παισὶ, φίλους ποτιδέγγεμαι ἀνδραξ,
 μᾶλλον ἀνεστενάχοντο· γόου δ' ἔρος ἔμπεσε θυμῶ·
 κλαῖον δ' αὐτ' ἀλίσστον, ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείαις
 410 πρηνέες ἐκχύμενοι, μεγάλῳ παρὰ Πηλείωνι,
 χαίτας ἐκ κεφαλῆς προθελύμους δηϊόωντες·
 χευάμενοι δ' ἤσχυναν ἄδην ψαμάθοισι κάρηνα.
 Οἴη δ', ἐκ πολέμοιο βροτῶν ἐς τεῖχος ἀλέντων,
 οἰμωγὴ πέλεται, ὅτε δήϊοι ἐμμεμαῶτες
 415 καίωσιν μέγα ἄστν, κατακτείνωσι δὲ λαοὺς
 πανσυδίη, πάντη δὲ διὰ κτῆσιν φορέωνται·
 τοίη τις παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν ἔπλετ' αὐτῆ,
 οὐνεκ' ἀοσητηρ Δαναῶν, πάϊς Αἰακίδαο,
 κείτο μέγας παρὰ νηυσὶ θεοκμήτοισι βελέμνοισι,
 420 οἷος Ἄρης, ὅτε μιν δεινὴ θεὸς ὀρομοπάτρη
 Τρῳῶν ἐν πεδίῳ πολυαχθεί κάββαλε πέτρη.
 Μυρμιδόνες δ' ἀλλήλοισι ἀνεστενάχοντο Ἀχιλλῆα,
 εἰλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονος οἷο ἀνακτος,
 ἠπίου, ὅς πάντεσσιν ἴσος πάρος ἦεν ἑταῖρος·
 425 οὐ γὰρ ὑπερφιάλος πέλεν ἀνδράσιν, οὐδ' ὀλοόφρων,
 ἀλλὰ σαοφροσύνη καὶ κάρτει πάντ' ἐκέκαστο.
 Αἴας δ' ἐν πρώτοισι, μέγα στενάχων, ἐγεγώνει,
 πατροκασιγνήτοιο φίλον ποθέων ἅμα παῖδα,
 βλήμενον ἐκ θεοῖν· θνητῶν γε μὲν οὐ τι βλητὸς
 430 ἦεν, ὅσοι ναῖουσιν ἐπὶ χθονὸς εὐρυπέδοιο·

gravati spicis, oblectaturque animus opere
 viri contuentis, quicunque praeparatum arum tenet
 ita illi utrobique funesta subacti morte
 jacebant, flebilis ebliti pugnae,
 proni. Nec tamen Troas Graecorum fortissima pubes
 spoliabat in pulvere et cruore stratos,
 priusquam Pelei natum rogo tradidissent, qui ipsius praesidium] fuerat in bellis, suo strenue robore grassans.
 Ideo eum principes e bello extrahentes,
 circa cadaver occupati-erant procerum, beneque portatum
 deposuerunt in tentorio, naves ante festinas :
 circumque eum graviter omnes caetu-factor planxerunt,
 dolentes ex animo : is enim fuerat robur Graecorum ;
 tunc in castris oblitus hastarum
 jacebat, horrisoni prope littora Hellespontii.
 Qualis superbus Tityus procubuit, quando Latonae,
 iter-facienti Pythonem-versus, vim-intentavit, ipsumque
 exardescens-ira] quamlibet indomitum, subito edomuit
 Apollo] rapidis sagittis ; funesto igitur in tabo
 ad-multa-jugera-porrectus jacebat per campum spaciosum
 matris suae, quae filium ingemuit caesum
 invisum superis ; risit autem veneranda Latona :
 talis Aecides hostium procubuerat in terra,
 gaudium afferens Trojanis, et luctum perpetuum Achaeis,
 populis eum deplorantibus. Infremuerunt gurgites ponti ;
 et animus statim cunctis infractus-erat carus intus,
 augurantibus, in acie a Trojanis se-occisum-iri :
 cumque-meminissent dulcium ad naves parentum,
 quos reliquissent domi, et recens-ductarum uxorum,
 quae tunc meroere contabescerent in-vacuis thalamis,
 parvulis cum natis, dilectos expectantes viros,
 eo-magis suspirabant : nam luctus amor illapsus-fuerat
 animis :] flebant igitur continue, per arenas profundas
 in-ora effusi, magnum juxta Peliden,
 pilos e capite radicitus evellentes,
 infusoque turpabant valde pulvere vertices.
 Qualis autem, a pugna hominibus in moenia inclusis,
 ploratus existit, ubi hostes concitati
 incendunt magnum oppidum et trucidant populum
 ad-interneconem, et undique facultates diripiunt :
 talis apud naves Achivum erat vociferatus,
 quod opifer Danaum, filius Aecidae,
 stratus-esset ingens ante naves divinis telis,
 non-secus-atque Mars, cum ipsum potens Dea, forti-patrenata (Minerva)] Troum in campo ponderoso profligasset
 saxo.] Myrmidones vero indesinenter deflebant Achillem,
 se-voluntantes circa cadaver eximii sui principis,
 benigni, qui omnibus aequalis antea fuerat socius.
 Non enim superbus erat erga-homines, nec crudelis,
 sed prudentia ac fortitudine in-omnibus-rebus pollebat.
 Caeterum Ajax in primis, valde ingemiscens, vocifera-
 tus-est,] patruī carum se-perdidisse mœrens simul filium,
 percussum a Deo : mortalium enim nemini vulnerabilis
 erat, quicunque inhabitant terram latepatentem :

τὸν τότε κῆρ ἀχέων ὀλοφύρετο φαίδιμος Αἴας,
 ἄλλοτε μὲν κλισίας Πηληϊάδαο δαμέντος
 ἔσφοιτῶν, ὅτε δ' αὖτε παρὰ ψαμάθοισι θαλάσσης
 ἐκχύμενος μάλα πούλις, ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον·

435 Ἦ Ἀχιλεῦ, μέγα ἔρκος εὐσθενέων Ἀργείων,
 κάτθανες ἐν Τροίῃ Φθίης ἑκάς εὐρουπέδοιο,
 ἔκποθεν ἀπροφάτοιο λυγρῶ βεβλημένος ἴψι,
 τὸν ἦα ποτὶ κλόνον ἄνδρες ἀνάκλιδες ἰθύνουσιν.

Ὁδ' γάρ τις πισυνός γε σάκος μέγα νομήσασθαι,
 440 ἦδ' ἐπεὶ κροτάφοισιν ἐπισταμένους ἐς Ἄρῃα
 εὐθέσθαι πῆληκα, καὶ ἐν παλάμῃ δόρυ πῆλαι,
 καὶ χαλκὸν δηΐοισι περὶ στέρνοισι δαΐξαι,
 ἰοῖσιν γ' ἀπάνευθεν ἀφισταμένους πολεμιζέει.

Εἰ γάρ σευ κατέναντα τότ' ἤλυθεν, ὅς σ' ἔβαλέν περ,
 445 οὐκ ἂν ἀνουητή γε τεοῦ φύγεν ἔργχος δρμήν.
 Ἄλλὰ Ζεὺς τάχα που τάδε ἐμήδετο πάντ' ἀπολέσσαι,
 ἡμέων δ' ἐν καμάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθησιν·
 ἦδη γάρ Τρώεσσι κατ' Ἀργείων τάχα νίκην
 νεύσει, ἐπεὶ τόσσον περ' Ἀχαιῶν ἔρκος ἀπηύρα.

450 Ἦ πόποι, ὡς ἄρα πάγχυ γέρων ἐν δώμασι Πηλεῦς
 ὀχθήσει μέγα πένθος ἀτερπέϊ γήραϊ κύρσας·
 αὐτῇ δ' στυν φήμη μιν ἀποβράσσει τάχα θυμόν·
 ὦδε δέ οἱ καὶ ἄμεινον οἴζυος αἴψα λαθέσθαι·
 εἰ δέ κεν οὐ φθίσει ἑ κακῇ περὶ υἱέος ὄσσα,
 455 ἄδειλός, χαλεποῖς ἐνὶ πένθεσι γήρας ἰάψει,
 αἰὲν ἐπ' ἔσχαρόφιν βίοντο κατέδων ὀδύνησι,
 Πηλεὺς, ὃς μακάρεσσι φίλος περιώσιον ἦεν·
 ἀλλ' οὐ πάντα τελοῦσι θεοὶ μογεροῖσι βροτοῖσιν.

Ὡς δ' ἔπειτα πάλιν ὀλοφύρετο Πηλεΐωνα.

460 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὃ γεραιὸς ἀάσπετα κωκύεσκεν,
 ἀμψιχρθεὶς δέμας ἠὲ θρασύφρονος Αἰακίδαο·
 καὶ β' ὀλοφυνδὸν αἶσε μέγ' ἀχνύμενος πινυτὸν κῆρ·
 Ὡλεόμοι, φίλε τέκνον, ἔμοι δ' ἄχος αἰὲν ἀφυκτον
 κάλλιπες· ὡς ὄφελόν με χυτῆ κατὰ γαῖα κακεῦθει,

465 πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοι γε
 ἄλλο χερειότερόν ποτ' ἐσήλυθεν ἐς φρένα πῆμα,
 οὐδ' ὅτε πατρίδ' ἐμῆν λιπόμην γεραρούς τε τοκῆας,
 φεύγων ἐς Πηλῆα δι' Ἑλλάδος, ὅς μ' ὑπέδεκτο,
 καὶ μοι δῶρα πόρην, Δολόπεσσι δὲ θῆκεν ἀνάσσειν·

470 καὶ σέ γ' ἐν ἀγκοίνῃσι φορεῦμενος ἀμὰ μέλαθρον,
 κόλπῳ ἐμῷ κατέθηκε, καὶ ἐνδυκῆως ἐπέτελλεν
 νηπίαχον κομείειν, ὥσει φίλον ὕα γεγῶτα.

Τῷ πιθόμην· σὺ δ' ἐμοῖσι περὶ στέρνοισι γεγηθῶς,
 475 πολλάκι παππάζεςκες, ἔτ' ἄκριτα χεῖλεσι βάζων,
 καὶ μευ νηπιέησιν ὑπ' ἀλγεινῆσι δίηνας
 στήθεά τ' ἠδὲ χιτῶνας· ἔχον δέ σε χερσὶν ἐμῆσι
 πολλὸν καγχαλόων, ἐπειὴ νύ μοι ἦτορ ἐώλπει
 θρέψειν κηδεμονῆα βίου καὶ γήραος ἀλκαρ.

Καὶ τὰ μὲν ἐληπομένη βιὸν χρόνον ἔπλετο πάντα·
 480 νῦν δ' οἴχῃ μὲν ἄιστος ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ δ' ἐμόν κῆρ
 ἄχρυτ' οἴζυρῶς, ἐπειὴ νύ με θυμὸν ἰάπτει
 πένθος λευγαλέον· τὸ καταφθίσειε γῶδοντα,
 πρὶν Πηλῆα πυθέσθαι ἀμύμονα, τὸν περ οἴω
 κωκύσειν ἀλίσστον, ὅτ' ἀμφὶ ἑ φῆμις ἴκηται·

hunc tum ex-animo cum-gemitu plangebat nobilis Ajax,
 nunc tabernaculum Pelidae exanimis
 intrans, nunc rursus in arena maris
 stratus procerus, verbaque singultans-edidit hæc :

Heu Achilles, ingens columen fortium Argivorum,
 occubuisti ad Trojam, a-Phthia procul late-patente,
 ex improvise ferali confixus sagitta,
 qualem in conflictu homines ignavi ejaculantur.
 Nemo enim, qui-confidit scutum grande se-versare-posses,
 et temporibus perite ad bellum
 accommodare cassidem, inque manu pilum vibrare,
 et æs hostico in pectore transadigere,
 sagittis eminus stans pugnat.

Si enim tibi cominus tunc se-obtulisset, qui tibi vulnus-in-
 flixit, non sane sine-vulnere tuæ effugisset hastæ impetum.
 Sed Juppiter forte hæc in-animo-habuit omnia perdere,
 nostrisque in conatibus vana opera reddidit.

Jan enim Trojanis contra Græcos fortassis victoriam
 annuet, cum tantum Achivis propugnaculum abstulerit.

Eheu, quam graviter senex in aula Peleus
 affligetur, immanem luctum in-molesta senectute sortitus,
 qui ipso cum nuncio ei auferet fortasse vitam.

Sic ipsi etiam consultius, ut-calamitatis repente obli-
 scatur;] nisi vero conficiet ipsum mala de nato fama,
 heu miser molestis in luctibus senium afflictabit
 perpetuo, ad focum vitam depascens cruciabitur,
 Peleus, qui Diis amicus admodum fuit.

Sed non cuncta ad-finem-perducunt dii ægris hominibus.

Ita quidem ille stomachabundus deflebat Pelidam.

At Phoenix grandævus supra-modum lamentabatur,
 amplexus corpus insigne magnanimi Æacidae

et lugubre exclamavit ingenti mœrore-excrucians sapiens
 cor:] Occidisti mihi, care fili, mihi que luctum usque inevi-
 tabilem:] reliquisti. Utinam me super-injecta humus occu-
 lisset, priusquam tuum fatum vidissem crudele! Non enim
 mihi] ulla atrocior unquam incessit animum calamitas,

ne quidem cum-patriam meam desererem venerandosque
 parentes,] confugiens ad Pelea per Helladem, qui me suscep-
 sit,] et mihi munera dedit, Dolopibusque me præfecit re-
 gem,] atque te in unis gestans per aulam,

gremio meo reposuit, et solícite jussit
 infantis curam-agere, tanquam dilecti filii.

Cui obtemperavi: tu vero meo in sinu lætus,
 crebro patrem-me-vocitabas, adhuc indistincta labiis bal-
 butiens,] et meum pueritia molesta madefactabas
 pectus et tunicam; tenebam vero te manibus meis
 valde gavisus, nam meum cor sperabat

me educaturum curatorem vitæ et senectutis præsidium.

Et hæc quidem speranti exiguò tempore durabant cuncta:
 nunc enim abiisti ex-conspectu ad tenebras, et meum cor
 angitur miseris-modis, siquidem meum animum confecit
 luctus funestus: qui utinam me extinguat lamentantem,
 antequam Peleus hoc resciscat præclarus, quem existimo
 lacrimaturum supra-modum, cum ad ipsum rumor perfe-

- 485 οἴκτιστον γὰρ νῶϊν ὑπὲρ σέθεν ἔσσεται ἄλγος,
πατρὶ τε σῶ καὶ ἐμοί, τοί περ μέγα σείο θανόντος
ἀχνύμενοι τάχα γαίαν ὑπὲρ Διὸς ἄσπετον αἴσαν
δυσόμεθ' ἔσσυμένως· καὶ κεν πολὺ λῳίων εἶη,
ἢ ζῶϊεν ἀπάνευθεν ἀσσητῆρος ἐοῖο.
- 490 Ἦ ῥ' ὁ γέρων, ἀλίσσων ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἀέξων·
πάρ δέ οἱ Ἀτρείδης ὀλοφύρετο δάκρυα χεύων·
ὤμωξεν δ' ὀδύνησι μέγ' αἰθόμενος κέαρ ἔνδον·
ᾠλεο, Πηλεΐδῃ, Δαναῶν μέγα φέρτατε πάντων,
ὤλεο, καὶ στρατὸν εὖρον ἀνερχέα θῆκας Ἀχαιῶν·
- 495 βῆτιτεροι δ' ἄρα σείο καταφθιμένου πελόμεσθα
δυσμενέσιν· σὺ δὲ χάριμα πεσῶν Τρώεσσιν ἔθηκας,
οἳ σε πάρος φοβέοντο, λέονθ' ὡς αἶολα μῆλα·
νῦν δ' ἐπὶ νηυσὶ τοῖσι λιλαϊόμενοι μαχέονται.
Ζεῦ πάτερ, ἦ βρά νυ καὶ σὺ βροτοὺς ψευδέσει λόγοισι
- 500 θέλγεις, ὃς κατένευσας ἐμοί· Πριάμοιο ἀνακτος
ἄστου διαπραθέειν· νῦν δ' οὐ τελείεις ὅσ' ὑπέστης,
ἀλλὰ λίην ἀπάφηςας ἐμὰς φρένας· οὐ γὰρ οἷω
εὐρέμεναι πολέμοιο τέκμωρ φθιμένου Ἀχιλλῆος.
ᾠξέφατ', ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
- 505 κώκων ἐκ θυμοῖο θρασὺν περὶ Πηλεΐωνα·
τοῖς δ' ἄρ' ἐπεβρόμοον νῆες παρὰ μυρομένοισιν·
ἦχη δ' ἄσπετος ἔρτο δι' αἰθέρος ἀκαμάτοιο.
ᾠξ δ' ἔτε κύματα μακρὰ βῆη μεγάλου ἀνέμοιο
ὀρνύμεν' ἐκ πόντοιο, πρὸς ἡϊόνας φορέονται
- 510 σμερδαλέον, πάντη δὲ, προσαγνυμένης ἄλλος αἰεὶ,
ἄχται ἡμῶς ῥηγγυῖσιν ἀπειρέσειαι βοῶσσι·
τοῖος ἄρ' ἀμφὶ νέκυν Δαναῶν στόνος αἰνὸς ὀρώρει,
μυρομένων ἀλλήκτων ἀταρβέα Πηλεΐωνα.
Καὶ σφιν ὀδυρομένοισι τάχ' ἤλυθε κυανέη νύξ,
- 515 εἰ μὴ ἄρ' Ἀτρείδῃν προσεφώνεε Νηλέος υἱὸς
Νέστωρ, ὃς βρά τ' ἔχεσκεν ἐνὶ φρεσὶ μυρίον ἄλγος,
μνησάμενος σφοῦ παιδὸς εὐφρονος Ἀντιλόχοιο·
Ἀργείων σκηπτούχῃ μέγα κρατέων Ἀγάμεμνον,
νῦν μὲν ἀποσχωμέσθαι δυσχερὸς αἴψα γόοιο
- 520 σήμερον· οὐ γὰρ ἔτ' αὐθις ἐρωήσει τις Ἀχαιοὺς
κλαυθμοῦ ἄδην κορέσασθαι ἐπ' ἤματα πολλὰ γοῶν-
ἀλλ' ἄγε δὴ βρότον αἰνὸν ἀταρβέος Αἰακίδαο [τας·
λούσαντες, λεγέεσσ' ἐνὶ θείομεν· οὐ γὰρ ἔοικεν
αἰσχύνειν ἐπὶ δηρὸν ἀκηδείησι θανόντας.
- 525 Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπέτελλε περιφρῶν Νηλέος υἱός·
αὐτὰρ ἔγ' οἷς ἐτάροισιν ἐπισπέρχων ἐκέλευεν,
υἰάτος ἐν πυρὶ βέντας ἄφαρ κρυεροῖο λέβητας
θερμῆναι, λοῦσαι τε νέκυν, περὶ θ' εἴματα ἔσσαι
καλὰ, τὰ οἱ πόρε παιδὶ φίλῳ ἀλιπόρφυρα μήτηρ
- 530 ἐς Τροίην ἀνιόντι· τοῖος δ' ἐπιθήσαν ἄνακτι·
ἐνδυκῶς δ' ἄρα πάντα πονησάμενοι κατὰ κόσμον,
κάθεσαν ἐν κλισίῃσι δεδουπότα Πηλεΐωνα.
Τὸν δ' ἐσιδοῦσ' ἐλέησε περιφρῶν Τριτογένεια·
στάζε δ' ἄρ' ἀμβροσίην κατὰ κράτος, ἦν βρά τε φασὶ
- 535 δηρὸν ἐρυκακέειν νεαρὸν χροῖα κηρὶ δαμέντων·
θῆκε δ' ἄρ' ἐρσήγεται καὶ εἴκελον ἀμπνεῖοντι·
σμερδαλέον δ' ἄρα τεύξεν ἐπισκύνιον περὶ νεκρῶν,
οἶόν τ' ἀμυρ' ἐτάροιο δαίχταμένου Πατρόκλοιο

retur.] Miserrimus enim nobis propter te erit cruciatus, patri tuo et mihi, qui nimio tui defuncti causa morore-confecti forte terram, Jovis immutabili fato, subibimus repente: et quidem multo salius fuerit, quam vivere sine protectore nostro.

Dixerat senior, infinitum in pectore luctum cumulans: juxta quem Atrides plangebat lacrimas profundens, singultusque-edeat, dolore valde succensus cor penitus:

Interiisti, Pelida, inter-Danaos longe praestantissime omnes!] interiisti, et castra lata sine-munimento reliquisti Graecorum] faciliores (superatu) sane te extincto sumus hostibus; tuque letitiam succumbens Trojanis conciliasti, qui te antea fugerunt, ut leonem discolors oves, et nunc ad naves subitas cupidi inibunt-praelia.

Juppiter pater, sane tu etiam mortales mendacibus verbis decipis, qui annuisti mihi, Priami te regis urbem excisurum. Nunc vero non praestas, quae recepisti, sed valde fefellisti meam mentem: non enim arbitror me-inventurum belli finem, defuncto Achille.

Sic ait perturbatus corde intimo. Tum undique populus deplorabat ex animo fortem Pelidam, hisque naves frenitu-respondebant plangentibus, clamorque ingens surgebat per aethera indefessum.

Ut cum fluctus vasti, vi magni venti commoti, e mari ad littora feruntur horrendum-in-modum, passimque, alliso mari semper, promontoria simul cum-crepidinibus immensa reboant: tam circa cadaver Danaum lamentatio horrenda excitabatur,] dum deplorant sine-fine imperterritum Pelidam.

Et plorantes forte oppressisset fusca nox, nisi Atriden allocutus-fuisset Nelei filius, Nestor, qui tamen gerebat in animo infinitum luctum, reminiscens sui filii, cordati Antilochi:

Argivum imperator potentia excellens Agamemnon, nunc desistamus a-lamentoso confestim planctu, hodie. Nemo enim posthac inhibebit Achivos, quominus-fletu se-exsantent, per multos dies lamentantes. Sed agedum, cruore fuedo intrepidi Aecidae abluto, lecto eum imponamus; non enim decet dehonore diuturna neglectione mortuos.

Et haec quidem ita praecipit prudens Nelei filius. At ille (Agamemnon) familiares suos sine-mora jussit, aquae igni appositas frigidae ollas mox calefacere, et abluere cadaver vestibusque amicire pulcris, quas dederat filio caro purpura-tinctas mater, Trojam proficiscenti. Celeriter itaque paruerunt regi: cumque studiose omnia administrassent, ut decebat, deposuerunt in tabernaculo caesum Pelidam.

Cujus visi miserta-est solers Pallas, stillavitque ambrosiam in caput, quam perhibent diu servare recens corpus morte extinctorum, fecitque rorulentum et similem spiranti; truculenta etiam reddidit supercilia in mortuo, qualia ei, ob sodalem interfectum Patrociuum

χωομένῳ ἐπέκειτο κατὰ βλοσυροῖο προσώπου·
 540 βριθύτερον δ' ἄρα θῆκε δέμας καὶ ἄρειον ἰδέσθαι
 Ἀργείους δ' ἔλε θάμβος διηλαδὸν ἀθρήσαντας
 Πηλεΐδην ζῶντι πανεΐκελον· ὅς ῥ' ἐπὶ λέκτροις
 ἐκχύμενος μάλα πούλις ἀδῆν εὐδοντι ἔφκει.

Ἄμφι δέ μιν μογεραὶ ληϊτιδιες, ἅς ῥά ποτ' αὐτὸς
 545 Ἀἰμυῖον τε Ζαθέην Κιλίκων τ' αἰπὺ ποτλιέθρον,
 Θήβην Ἡετίωνος, ἑλὼν λήτσατο κούρας,
 ἱστάμεναι γοάσσκον, ἀμύσσουσαι χροά καλὸν·
 στήθεά τ' ἀμφοτέρησι πεπληγυῖαι παλάμησιν
 ἐκ θυμοῦ στενάχεσκον εὐφρονα Πηλεΐωνα·

550 τὰς γὰρ δὴ τίσεικε, καὶ ἐκ δητῶν περ εἰούσας.
 Πασάων δ' ἐκπαγλον ἀκηγεμένη κέαρ ἔνδον
 Βρισηίς, παρὰκοιτις εὐπτολίεσσι Ἀχιλλῆος,
 ἀμφὶ νέκυν στρωφᾶτο, καὶ ἀμφοτέρησιν παλάμησιν
 555 δρυπτομένη χροά καλὸν, αὐτεσεν· ἐκ δ' ἀπαλοῖο
 στήθεος αἱματόσσαι ἀνὰ σμῶδιγγες ἄρθεν
 θεινομένης· φαίης κεν ἐπὶ γλάγος αἶμα χέασθαι
 φοίνιον· ἀγλαΐη δὲ καὶ ἀχνυμένης ἀλεγεινῶς
 ἱμερόεν μάρμαυρε· χάρις δὲ οἱ ἀμφεσεν εἶδος·
 τοῖον δ' ἐκφατο μῦθον οἴζυρον γοώσας·

560 Ὡ μοι ἐγὼ πάντων περιώσιον αἰνὰ παθοῦσα·
 οὐ γὰρ μοι τόσσον περ ἐπήλυθεν ἄλλοτε πῆμα,
 οὔτε κασιγνήτων οὔτ' εὐρυχόρου περὶ πάτρης,
 ὅσσον σεῖο θανόντος· ἐπεὶ σύ μοι ἱερὸν ἦμαρ
 καὶ φάος ἡελίοιο πέλες καὶ μελίχρος αἰὼν
 565 ἔλπωρή τ' ἀγαθοῖο καὶ ἄσπετον ἄλκαρ ἀνίας·
 πάσης τ' ἀγλαΐης πολλὴ φέρτερος ἡδὲ τοκῆων
 ἔπλεο· πάντα γὰρ οἶος ἔης δμωῇ περ εἰούση·
 καὶ ῥά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν ἑλὼν ἀπὸ δούλια ἔργα·
 νῦν δέ τις ἐν νήεσσιν Ἀχαιῶν ἄζεται ἄλλος
 570 Σπάρτην εἰς ἐρίδωλον, ἣ ἔς πολυδίψιον Ἄργος·
 καὶ νῦ κεν ἀμφιπολεῦσα, κακὰς ὑποπλήσομ' ἀνίας
 σεῦ ἀπονοσφισθεῖσα, δυσάμμορος· ὡς ὄφελόν με
 γαῖα χυτὴ ἐκάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.

Ὡς ἡ μὲν δμηθέντ' ὀλοφύρετο Πηλεΐωνα
 575 δμωῆς σὺν μογερῆσι καὶ ἀχνυμένοισιν Ἀχαιοῖς,
 μυρομένη καὶ ἀνακτα καὶ ἀνέρα· τῆς δ' ἀλεγεινὸν
 οὐ ποτ' ἐτέρσετο δάκρυ, κατέθετο δ' ἄχρις ἐπ' οὔδας
 ἐκ βλεφάρων, ὡσεὶ τε μέλαν κατὰ πίδακος ὕδωρ
 πετραίης, ἧς πούλις ὑπερ παγετός τε χῶιν τε
 580 ἐκκέχυται στυφελοῖο κατ' οὔδας, ἀμφὶ δὲ πᾶχην
 τῆκεθ' ὁμῶς Εὐρώη τε καὶ ἡελίοιο βολῆσι.

Καὶ τότε δὴ ῥ' ἐσάκουσαν ὀρινομένοιο γόοιο·
 θυγατέρες Νηρήος, ὅσαι μέγα βένθος ἔχρουσι·
 πάσῃσιν δ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ κραδίην πέσεν ἄλγος·
 585 οἰκτρὸν δ' ἐστονάχησαν, ἐπίαχε δ' Ἑλλησποντος·
 ἀμφὶ δὲ κυανέοισι καλυψάμεναι χροά πέπλοις,
 ἐσσυμένως οἴμησαν, ὅπῃ στόλος ἔπλετ' Ἀχαιῶν,
 πανσυδίη πολιοῖο δι' οἴδματος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 νισσομένησι θάλασσα δίστατο· ταὶ δ' ἐφῆροντο
 590 κλαγγῆδον, κραιπνήσιν ἐειδιόμεναι γεράνοισιν,
 ὄσσομένης μέγα χεῖμα· περιστενάχοντο δὲ λυγρὸν
 κήτεα μυρομένησιν· ἔβαν δ' ἄφαρ ἤχι νέοντο,

irato, residebant in atroci vultu;
 ac magnificentius exhibuit corpus et præstabilius visus.
 Argivos igitur subiit stupor catervatim spectantes
 Pelidam viventi similem, qui in lecto
 experrectus admodum procerus, omnino dormienti similis
 -erat.] Et circa illum laboriosæ ancillæ, quas quondam ipse
 Lemum sacram et Cilicum altam urbem,
 Theben Eetionis, expugnans ceperat puellas,
 stantes lugebant, lacerantes corpus formosum,
 et pectora utraque tundentes palma
 ex animo deslebant benevolam Pelidam :
 has enim honestaverat, quamvis ex hostibus natas.
 Ante-omnes autem mirifice conturbata pectore intimo
 Briseis, uxor bello-probati Achillis,
 circa cadaver versabatur, et utrinque manibus
 lancinans corpus honestum vociferabatur, eque tenero
 pectore cruentæ vibices turgescabant
 plangentis-se : diceres in lac sanguinem infusum-esse
 rubrum : venustas verum *ejus*, quamvis excruciatæ mi-
 sere,] amabiliter elucebat, et gratia ipsius amplectebatur
 vultum.] Hæc autem edidit verba, miserabiliter ingemi-
 scens :] *Heu mihi, quæ-omnium longe tristissima perpessa*
-sum;] non enim me tanta invasit unquam calamitas,
 nec germanorum nec amplæ causa patriæ,
 quanta te mortuo. Nam tu mihi festa dies
 et lumen solis eras jucundumque ævum,
 spes etiam boni et ingens levamen curarum,
 omnique splendore multo optabilior ac parentibus
 eras : omnia enim mihi solus fuisti, licet serva essem,
 ac me habuisti uxorem exemptam servilibus ministeriis :
 at nunc in navibus quispiam Achivum *me* abducat alius,
 Spartam in fertilem, aut in siticulosum Argos,
 atque ancillæ-officio-fungens tristes perferam dolores,
 te orbata, infelix. Utinam me
 terra effossa obtexisset, antequam tuum fatum vidissem.

Ita hæc casum deplorabat Pelidem
 ancillis cum miseris et mœstis Achivis,
 plangens et dominum et virum; ejusque acerba
 nunquam siccabatur lacrima, sed destillabat usque ad so-
 lum] e palpebris, veluti nigra de fonte unda,
 qui-ex-petra-scaturit, supra quem multa glacies et nix
 effunditur duram ad terram, et circumquaque humor
 -concretus] liquefactatur pariter Euro et solis radiis.

Tunc vero exaudierunt increbrescentem plantum
 filia Nerei, quæ vastum maris-gurgitem tenent,
 omnibusque amarus in pectus incubuit dolor,
 et miserabiliter ingemuerunt, resonuitque Hellespontus :
 cæruleis igitur velatæ corpora peples,
 raptim contenderunt, ubi classis stabat Achivum,
 toto-agmine canos per fluctus, circumque illas
 viam-facientes mare discessit; ipsæque latæ-sunt
 cum-clangore, citatum instar gruum,
 quæ-pressentiscunt duram hyemem, ac gemuerunt triste
 balenæ circum plorantes : veneruntque statum quò conten-

παῖδα κασιγνήτης κρατερόφρονα κωκύουσαι
 ἐκπάγλως. Μοῦσαι δὲ θεαῖς Ἐλικῶνα λιπούσαι
 595 ἤλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέροισιν ἔχουσαι,
 ἀρνύμεναι τιμὴν Ἐλικώπιδι Νηρηϊνῇ.
 Ζεὺς δὲ μέγ' Ἀργείοισι καὶ ἄτρομον ἐμβαλε θάρσος,
 ὄφρα μὴ ἐσθλὸν θμίλον ὑποδδείσασι θεῶν,
 ἀμφοδὸν ἀθήσαντες ἀνὰ στρατὸν· αἱ δ' Ἀχιλλῆος
 600 ἀμφὶ νέκυν στενάχοντο καὶ ἀθάνατοὶ περ ἑοῦσαι,
 πᾶσαι δὲ μῶδες· ἀκταὶ δὲ περιᾶχον Ἑλλησπόντου·
 δεύτου δὲ χθῶν πᾶσα περὶ νέκυν Αἰακίδαο
 δάκρυσι, καὶ μέγα βένθος ἀνέστηεν· ἀμφὶ δὲ λαῶν
 μυρομένων, δάκρυσι φορύνετο τεύχεα πάντα
 605 καὶ κλισίαι καὶ νῆες, ἔπει μέγα πένθος ὀρώρει.
 Μήτηρ δ' ἀμφιχυθεῖσα κῦσε στόμα Πηλείωνος,
 παιδὸς ἑοῦ, καὶ τοῖον ἔπος φάτο δακρυχέουσα·
 Γηθείτω βοδόπεπλος ἀν' οὐρανὸν Ἥριγένεια,
 γηθείτω φρσὲν ἦσι, μεθεὶς χόλον Ἀστεροπαίου,
 610 Ἄξιος εὐρυέθερος, ἰδὲ Πριάμοιο γενέθλη·
 αὐτὰρ ἐγὼ πρὸς Ὀλύμπου ἀφίζομαι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
 κείσομαι ἀθανάτοιο Διὸς μεγάλα στενάχουσα,
 οὐνεκά μ' οὐκ ἐθέλουσαν ὑπ' ἀνέρι δῶκε δαμῆναι,
 ἀνέρι, τὸν τάχα γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρφε,
 615 Κῆρὲς τ' ἐγγὺς ἔασι, τέλος θανάτοιο φέρουσαι.
 Ἄλλὰ μοι οὐ κείνοιο μέλει τόσον, ὡς Ἀχιλλῆος,
 ὃν μοι Ζεὺς κατένευσεν ἐν Αἰακίδαο δόμοισιν
 ἴφθιμον θῆσειν, ἔπει οὔτι μοι ἦνδανεν εὐνή·
 ἀλλ' ὅτε μὲν ζαῆς ἄνεμος πέλον, ἄλλοτε δ' ὕδωρ,
 620 ἄλλοτε δ' οἰωνῶ ἑναλίγκιος, ἧ πυρὸς ὀρμη·
 οὐ μοι θνητὸς ἀνὴρ δύνατ' ἐν λεχέεσσι μιγῆναι
 γιγνομένη, ὅσα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἐντὸς ἔεργει,
 μέσφ' ὅτε μοι κατένευσεν Ὀλύμπιος, ὕψα διὸν
 ἐκπαγλὸν θῆσειν καὶ ἀρήϊον· ἀλλὰ τὰ μὲν που
 625 ἀτρεκέως ἐτέλεσεν· ὁ γὰρ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν·
 ἀλλὰ μιν ὠκύμορον ποιήσατο, καὶ μ' ἀκάχησεν.
 Τοῦνεκ' ἐς οὐρανὸν εἶμι· Διὸς δ' ἐς δώματ' ἰούσα,
 κωκύου φίλον ὕψα, καὶ, ὀπίσσω πρόσθ' ἐμόγησα
 ἀμφ' αὐτῶ καὶ παισὶν αἰεϊκᾶ τειρομένοισιν,
 630 μνήσω ἀκχημένη, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνω.
 Ὡς ἔφατ' αἰνὰ γοῶσ' ἄλιη Θέτις· ἡ δὲ οἱ αὐτῇ
 Καλλιόπῃ φάτο μῦθον ἀρηραμένη φρσὶ θυμόν·
 Ἰσχυο κωκυτοῖο, θεὰ Θέτι, μὴ δ' ἀλύουσα
 εἶνεκα παιδὸς ἑοῖο θεῶν μεδέοντι καὶ ἀνδρῶν
 635 σκύζω· καὶ γὰρ Ζηνὸς ἐριβρεμέταο ἀνακτος
 ὕψος ὁμῶς ἀπόλοντο κακῇ περὶ κηρὶ δαμέντες·
 κάτθανε δ' υἱὸς ἔμεῖο, καὶ αὐτῆς ἀθανάτοιο,
 Ὅρφεὺς, οὗ μολπῆσιν ἐφέσπετο πᾶσα μὲν ὕλη,
 πᾶσα δ' ἄρ' ὀκρούεσσα πέτρῃ ποταμῶν τε βρέθρα,
 640 πνοιαί τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀέντων,
 οἰωνοὶ τε θεῶσι διεσσύμενοι πτερυγέσσι.
 Ἄλλ' ἔτλην μέγα πένθος, ἔπει θεὸν οὔτιν' εἴκειν
 πένθεσι λευγαλέοισι καὶ ἀλγεί θυμὸν ἀχρῦειν.
 Τῷ σε καὶ ἀχνυμένην μεθέτω γόος ὕψος ἐσθλοῦ·
 645 καὶ γὰρ οἱ κλέος αἰὲν ἐπιχθονίοισιν αἰοῖδοι
 καὶ μένος αἰεῖουσιν, ἐμῇ ἰσότητι καὶ ἄλλων

debant,] filium sororis fortem lugentes
 admodum. Musæ etiam, subito Helicone relicto,
 accesserunt, dolorem magnum in corde gestantes,
 ut deferrent honorem Thetidi teretibus-oculis.
 Juppiter vero magnam Argivis et securam indidit fiduciam,
 ut ne insigne agmen formidarent Dearum,
 aperte visum in castris : quæ Achillis
 circa cadaver suspirabant, quamvis immortales essent,
 omnes simul; littoraque circum-fremebant Hellepontii.
 Immaduit vero solum omne circa cadaver Æacidæ
 lacrimis, et valde pontus ingemuit; ac populi circumqua-
 que] lugentis lacrimis fœdabantur arma tota
 et papiliones et naves, siquidem ingens luctus commotus
 -erat.] Porro mater amplexa, osculata-est os Pelidæ,
 filii sui, et hunc sermonem dixit lacrymans :

Lætetur roseo-insignis-peplo per cœlum Aurora,
 lætetur animo suo, valedicens iræ propter-Asteropæum,
 Axius latifluus, et Priami genus.

At ego ad Olympum me-conferam, et ad pedes
 procidam immortalis Jovis magno cum-gemitu,
 quod me invitam viro dedit comprimendam,
 viro, quem subito senectus tristis corripuit,
 fataque pro-foribus adstant finem mortis adducentia.
 Verumtamen non hujus cura-afficior tam, quam Achillis,
 quem mihi Juppiter promisit in Æacidæ aula
 fortem se-redditurum, cum mihi displiceret connubium.
 Sed nunc nimbosus ventus eram, nunc aqua,
 modo volucris similis, aut ignis æstui;
 nec mihi mortalis vir poterat thoro jungi,
 transformatæ in omnia, quæ tellus et cœlum in-se com-
 plectuntur,] donec mihi nutu-confirmavit Olympius filium
 meum divinum] admirabilem se-redditurum et belli-poten-
 tem. Atque hæc quidem] vere præstitit: nam evasit præstan-
 tissimus virorum.] At illud subito fato-obnoxium fecit,
 meque luctu-affecit.] Ideo cœlum peto, Jovisque palatium
 ingressa] deplorabo carum natum, et quanta antea susti-
 nuerim] pro ipso filiisque indigna sorte-vexatis,
 memorabo mœstissima, ut ipsius etiam animum moveam.

Sic ait, graviter queritans æquore-nata Thetis. Tum ei
 ipsa] Calliope reddidit hæc verba, suffultum-habens sapientia
 animum:] Cohibe ejulatum, Diva Thetis, nec doloris-impatiens]
 propter filium tuum, in Deum regem hominum-
 numque] exacerbare. Nam et Jovis altitonantis domini
 filii non-minus interiere iniquo fato exstincti.
 Mortuus-est etiam filius meus, et ipsius Dææ immortalis,
 Orpheus, cujus carmina insecuta-est omnis silva,
 et omnis horrida petra, amniumque fluentia,
 atque auræ stridorum ventorum, violenter flantium,
 et volucres subitis æera trajicientes pennis.
 Sed fortiter-sustinui ingentem luctum, quoniam Deorum
 nulli fas-est] luctu tristi et mœrore animum excarnificare.
 Ideo a-te, quantumvis perturbata, facessat mœror super
 -filio strenuo.] Nam ipsius gloriam perpetuo inter-mortales
 poetæ] et virtutem celebrabunt meo instinctu et aliarum

Πιερίδων· σὺ δὲ μὴ τε κελαινῶν πενθεῖ θυμὸν
 δάμνασο, θηλυτέρῃσιν ἴσον γοόωσα γυναιξίν·
 ἢ οὐκ αἶεις ὅτι πάντας, ὅσοι χθονὶ καιεταόουσιν,
 650 ἀνθρώπους, ὅλοη περιπέπταται ἀσχετος Αἴσα,
 οὐδὲ θεῶν ἀλέγρουσα; τῶσον σθένος ἔλλαχε μούνη·
 ἢ καὶ νῦν Πριάμοιο πολυχρῦσοιο πόληα
 ἐκπέρσει, Τρώων τε καὶ Ἀργείων ὀλέσασα
 ἀνέρας, ὅττε θέλῃσι· θεῶν δ' οὐτίς μιν ἐρύξει.
 655 Ὡς φάτο Καλλιόπη, πινυτὰ φρεσὶ μητιόωσα·
 ἡέλιος δ' ἀπόρουσεν ἐς ὠκεανοῖο βέεθρα·
 ὦρτο δὲ νύξ· μέγαλοιο κατ' ἡέρος ὄρφνησσεα,
 ἢ τε καὶ ἀχνυμένοισι πέλει θνητοῖσιν ὄνειαρ.
 Αὐτοῦ δ' ἐν ψαμάθοισιν Ἀχαιῶν ἔδραθον υἴες
 660 ἱλαδὸν ἀμφὶ νέκυν, μεγάλην βεβαρηότες ἄτη·
 ἀλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θεῶν Θέτιν· ἀγγι· δὲ παιδὸς
 ἦστο σὺν ἀθανάτης Νηρηΐδιν· ἀμφὶ δὲ Μοῦσαι
 ἀχνυμένην ἀνά θυμὸν ἀμοιβαδῖς, ἄλλοθεν ἄλλη,
 πολλὰ παρηγορέεσκον, ὅπως λελάθοιο γόοιο.
 665 Ἄλλ' ὅτε καγαλώωσα δι' αἰθέρος ἤλυθεν Ἥως,
 λαμπρότατον πάντεσσι φάος Τρώεσσι φέρουσα,
 καὶ Πριάμω· Δαναοὶ δὲ μέγ' ἀχνύμενοι Ἀχιλλῆα
 κλαῖον ἐπ' ἤματα πολλὰ, περιστενάχοντο δὲ μακρὰ
 ἤτιόνες πόντοιο, μέγας δ' ὀλοφύρετο Νηρεῖς,
 670 ἦρα φέρων κούρη Νηρηΐδι, σὺν δὲ οἱ ἄλλοι
 εἰνώλοιο μύροντο θεοὶ, φθιμένου Ἀχιλλῆος·
 καὶ τότε δὴ μέγαλοιο νέκυν Πηληϊάδαο
 Ἀργεῖοι πυρὶ δῶκαν, ἀσπετα νηήσαντες
 δοῦρα, τά οἱ φορέοντες ἀπ' οὐρέος Ἰδαίου
 675 πάντες ἁμῶς ἐμόγησαν, ἐπεὶ σφέας ὀτρύνοντες
 Ἀτρεΐδαι προέηκαν ἀπειρίτων οἰσέμεν ἕλην,
 ὄφρα θεῶς καιόιτο νέκυσ κταμένου Ἀχιλλῆος.
 Ἀμφὶ δὲ τεύχεα πολλὰ πυρῆ περινηήσαντο
 αἰζῆων κταμένων· πολλοὺς δ' ἐφύπερθε βάλοντο
 680 Τρώων δηρώσαντες ἁμῶς περικαλλέας υἴας,
 ἵππους τε χρεμέθοντας εὐσθενέας ὅ' ἄμα ταύρους,
 σὺν δ' ὅας τε σύας τ' ἔβαλον βριθοντας ἀλοιφῆ·
 φάρεα δ' ἐκ χηλῶν φέρον ἄσπετα κωχούουσαι
 ἁμωῖάδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο·
 685 χρυσὸν τ' ἤλεκτρον τ' ἐπενήνεον· ἀμφὶ δὲ χαίτας
 Μυρμιδόνες κείραντο, νέκυν δ' ἐκάλυψαν ἀνακτος·
 καὶ δ' αὐτὴ Βρισηΐς, ἀκηχημένη περὶ νεκρῶ,
 κειραμένη πλοκάμους πύματον πόρε δῶρον ἀνακτι.
 Πολλοὺς δ' ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀμφιχέοντο·
 690 ἄλλους δ' ἀμφὶ πυρῆ μέλιτος θέσαν, ἠδὲ καὶ οἴνου
 ἠδέος, οὗ μέθυ λαρὸν ὀδώδεε νέκταρι ἴσον·
 ἄλλα δὲ πολλὰ βάλοντο θυώδεα, θαῦμα βροτοῖσιν,
 ὅσσα χθῶν φέρεῖ ἐσθλὰ, καὶ ὑπὸσσα δια θάλασσα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ περὶ πάγχυ πυρῆν διεκοσμήσαντο,
 695 πεζοὶ ἄμ' ἵππηεσσι, σὺν ἔντεσιν, ἐβρώσαντο
 ἀμφὶ πυρῆν πολὺδακρυν· ὁ δ' ἐκποθεν Οὐλύμπιοιο
 Ζεὺς ψεκάδας κατέχευεν ὑπὲρ νέκυν Αἰακίδαο
 ἀμβροσίας, διῆ τε φέρων Νηρηΐδι τιμῆν
 Ἑρμείην προέηκεν ἐς Αἴδolon, ὄφρα καλέσση
 700 λαιψηρῶν ἀνέμων ἱερὸν μένος· ἢ γὰρ ἔμειλλεν

Pieridum. Tu vero nequaquam atro luctui animum
 submittas, mortalium exemplo ejulans feminarum.
 Nonne audis, quod omnes, quotquot in-terra habitant,
 homines, sæva circumdet *et* invicta Necessitas,
 ne Deos quidem observans? tantum virium sortita-est sola:
 quæ et propediem Priami divitis urbem
 excindet, ubi-Troum et Argivum exitio-dederit
 juvenes, quando voluerit; Deorumque nullus eam remo-
 rabitur.] Sic dixit Caliope, prudentissima animo consilia
 -tractans.] Interim sol deproperaverat in Oceani gurgitem,
 et ingruerat nox spaciosum per aera opaca,
 quæ etiam anxiiis est mortalibus levamen.
 Illic igitur in arenis Achivum somnum-capiebant nati
 gregatim circa cadaver, magna lassati calamitate:
 nec vero somnus complexus-est divam Thetin; sed juxta
 nati] sedit cum immortalibus Nereidibus; circumque
 Muse] se-disruciantem animi per-vices, aliunde alia,
 multum consolatæ-sunt, ut oblivisceretur ægritudinis.

At ubi ridens per æthera venit Aurora,
 serenissimam omnibus lucem Trojanis afferens
 et Priamo: (Danaï autem magno mœrore-perculsi Achillem
 deplorabant per dies multos, circumque gemitus-reddebant
 longa] littora ponti; et magnus lamentabatur Nereus
 obsequium præstans filiæ Nereidi; cumque ipso cæteri
 marini lugebant Dii, ob-interemtum Achillem:)
 ac tunc quidem grandis cadaver Pelidæ
 Argivi igni tradiderunt, permultis congestis
 lignis, quibus ad-ipsam advehendis ex monte Idæo
 omnes simul laborabant, cum illos instigantes
 Atridæ emisissent, copiosam allatum materiem,
 ut statim cremaretur cadaver cæsi Achillis.
 Arma ergo multa rogo accumularent
 juvenum interfectorum, multosque super injecerunt
 Troum quos obtruncaverant una forma-insignes natos,
 equosque hinnientes fortesque simul tauros
 simulque oves et porcos adjecerunt onustos pinguedine·
 vestes præterea ex capsis attulerunt inumeras plorantes
 ancillæ, omniaque pyræ desuper immiserunt:
 aurumque et electrum coacervarunt: capillos autem
 Myrmidones abraserunt, et cadaver *his* cooperuerunt regis
 atque ipsa Briseis, dum-mœret mortuum,
 detonsam cæsariem ultimum exhibuit munus domino.
 Hinc multas amphoras adipis affuderunt,
 alias insuper rogo apposuerunt mellis et vini
 suavis, ejus dulce merum olebat nectaris instar;
 aliaque multa addiderunt fragrantia, admiranda homini-
 bus,] quæ tellus producit eximia, et quæ divinum mare.

Cum itaque satis superque rogam adornassent,
 pedites cum equitibus armati circumierunt
 pyram lacrimosam. Tunc ex Olympo
 Juppiter guttas effudit super corpus Æacidæ
 ambrosias, divæque deferens Nereidi honorem
 Mercurium amandavit ad Æolum, ut exciret
 præpetum ventorum sacrum robur. Nam prope-erat,

καίεσθ' Αἰακίδαο νέκυς· τοῦ δ' αἶψα μολόντος,
 Αἴολος οὐκ ἀπίθησε· καλεσσάμενος δ' ἀλεγεινὸν
 καρπαλίμως Βορέην Ζεφύροιο τε λάβρον ἀήτην
 ἐς Τροίην προέηκε, θοῆ θύοντας ἀέλλη·

205 οἱ δὲ θοῶς οἴμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
 ῥιπῆ ἀπειρεσίῃ· περὶ δ' ἴαχεν ἐσσυμένοιισι
 πόντος ὁμοῦ καὶ γαῖα· περικλονέοντο δ' ὑπερθε
 πάντα νέφη, μεγάλοιο δι' αἰθέρος ἀσσοντα·
 οἱ δὲ, Διὸς βουλήσι, δαίκταμένω Ἀχιλλῆος
 710 αἶψα πρῶτῃ ἐνόρουσαν ἀολλέες· ὤρτο δ' αὐτμῆ
 Ἥφαιστου μαλεροῖο· γόος δ' ἀλκαστος ὀρώρει
 Μυρμιδόνων· ἄνεμοι δὲ, καὶ ἐσσύμενοί περ ἀέλλη,
 πανῆμαρ καὶ νύκτα νέκυν περιποιπνύοντες,
 καῖον εὐπνεῖοντες ὅμως· ἀνὰ δ' ἔγρετο πούλις
 715 καπνὸς ἐς ἡέρα διον, ἐπέστενε δ' ἀστετος ὕλη
 δαμναμένη πυρὶ πᾶσα, μέλαινα δὲ γίγνετο τέφρη.
 Οἱ δὲ μέγ' ἐκτελέσαντες ἀτειρέες ἔργον ἀήται,
 εἰς ἔδον ἄντρον ἕκαστος ὁμοῦ νεφέεσσι φέροντο.

Μυρμιδόνες δ', ὅτ' ἔνακτα πελώριον ὕστατον ἀλ-
 720 ἦνυσσε πῦρ ἀθῆλον ἀποκταμένων περὶ νεκρῶ, [λων
 ἵππων τ' αἰζῆων τε καὶ ἄλλ' ὅσα δρακρυχέοντες
 ὄθριμον ἀμφὶ νέκυν κειμήλια θῆκαν Ἀχαιοί,
 δὴ τότε πυρκαϊῆν οἴνω σβέσαν· ὅστέα δ' αὐτοῦ
 φαίνετ' ἀρφραδέως, ἐπεὶ οὐχ ἑτέροισιν ὁμοῖα
 725 ἦν, ἀλλ' οἷα γίγαντος ἀτειρέος· οὐδὲ μὲν ἄλλα
 σὺν κείνοις ἐμέμικτ', ἐπειὴ βόες ἠδὲ καὶ ἵπποι
 καὶ παῖδες Τρώων μίγδα καταμένοισι καὶ ἄλλοις
 βραῖδον ἄπρωθε κέοντο περὶ νέκυν· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις,
 ῥιπῆ ὑφ' Ἥφαιστοῦ δεδμημένους, οἷος ἔκειτο·

730 τοῦ δὲ καὶ ὅστέα πάντα περιστενάχοντες ἐταῖροι
 ἄλλερον ἐς χηλὸν πολυχανδέα τε βριαρῆν τε,
 ἀργυρέην· χρυσῶ δὲ διαυγῆ πᾶσ' ἐκέκαστο·
 καὶ τὰ μὲν ἀμβροσίη καὶ ἀλείφασι πάγχυ δῆτην
 κοῦραι Νηρῆος, μέγ' Ἀχιλλέα κυδαίνουσαι·
 735 ἐς δὲ βοῶν δημὸν θέσαν ἀθρόον ἐγχρίσασαι
 σὺν μέλιτι λιαρῶ· μήτηρ δὲ οἱ ἀμφιφορῆα
 ὄπασσε, τὸν ἄρα πάρωθε Διῶνυσος πόρε δῶρον,
 Ἥφαιστοῦ κλυτὸν ἔργον εὐφρονος· ᾧ ἐνὶ θῆκαν
 ὅστέ' Ἀχιλλῆος μεγάλητορος· ἀμφὶ δὲ τύμβον
 740 Ἄργειοι καὶ σῆμα πελώριον ἀμφεβάλλοντο
 ἀκτῆ ἐπ' ἀκροτάτῃ παρὰ βένθεσιν Ἑλλησπόντου,
 Μυρμιδόνων βασιλῆα θρασὺν περιχωκύνοντες.

Οὐδὲ μὲν ἀμβροτοὶ ἵπποι ἀταρβέως Αἰακίδαο
 μίμνον ἀδάκρυτοι παρὰ νήσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 745 μύροντο σφετέροιο δαίκταμένου βασιλῆος·
 οὐδ' ἔθελον μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν, οὐδὲ μὲν ἵπποις
 μίσγεσθ' Ἄργεϊων, ὀλοὸν πέρι πένθος ἔχοντες,
 ἀλλ' ὑπὲρ ὠκεανοῦ ῥόας καὶ Τηθύος ἀντρα,
 ἀνθρώπων ἀπάτερθεν δι' ἑρῶν, φορέεσθαι,
 750 ἧμι σχῆας τοπάροισιν ἐγείνατο δια Ποδάργη,
 ἀμφω ἀελλόποδας, Ζεφύρω κελάδοντι μιγείσα.
 Καὶ νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσαν ὅσα σφίσι μῆδετο θυμὸς,
 εἰ μὴ σφέας κατέρυξε θεῶν νόος, σφρ' Ἀχιλλῆος
 ἔλθοι ἀπὸ Σκύροιο θοδὸς παῖς, ὃν ἄρα καὶ αὐτοὶ

ut-combureretur Æacidæ cadaver; illo igitur statim adven-
 tante,] Æolus non difficilem-se-præbuit, sed advocatos as-
 perum] continuo Aquilonem et Zephyri rapidum flatum
 ad Trojam misit, subita bacchantes procella ;
 qui mox arripuere-viam, super mare ut-ferrentur
 impetu magno, et his infremuit accelerantibus
 pontus simul terraque, glomerabanturque in alto
 cunctæ nubes, per magnum æthera volitantes.

Illi igitur, Jove sic-volente, cæsi Achillis
 celeriter in-rogum involarunt conjuncti; attollebatur vero
 flamma] Vulcani ardentis, planctusque infinitis se-com-
 mo-vit] Myrmidonum. At venti, quamvis irruentes turbine,
 integrum-diem et noctem cadaver sedulo-obeuntes,
 urebant validis-flatibus nihilominus. Surgebat ergo densus
 fumus in aera divinum, crepitabatque ingens materia,
 dum-absumitur igni tota, et nigra inde fiebat favilla.
 Cum vero magnum confecissent indefatigabiles negotium
 venti,] in suum quisque antrum cum nubibus se-receperunt.

Porro Myrmidones, ubi regem vasti-corporis ultimum
 post-alios] consumpserat ignis funestus, qui-necati-erant
 circa mortuum,] equos virisque et quæcunq; alia lacri-
 mantes] augusto cadaveri pretiosa adjecerant Achivi,
 tandem pyram vino restinxerunt. Ossa autem illius
 exstabant insigniter, quia cæteris non æqualia
 erant, sed tanquam gigantis invicti; nec alia
 cum his permixta erant; nam boves et equi
 et filii Troum promiscue mortuis cum aliis
 paululum seorsum jacebant circa cadaver, quod in mediis
 illis] æstu Vulcani consumptum, separatim jacebat:
 illius autem ossa omnia, cum-gemitu, amici
 collegerunt in urnam capacem et ponderosam,
 argenteam, quæ auro fulgido tota insignita-erat;
 et hæc ambrosia atque unguento penitus humectarunt
 filiæ Nerei, magno Achillem honore-afficientes,
 boumque arvinam indiderunt, multam illinentes
 cum melle dulci: mater autem ipsius amphoram
 præbuit, quam olim Bacchus dederat dono,
 Vulcani insigne opus benevoli, in qua recondiderunt
 ossa Achillis magnamini: circumque eam bustum
 Græci et monumentum ingens aggerarunt
 littore in summo juxta profunda Hellesponti,
 Myrmidonum regem audacem deplorantes.

Neque immortales equi impavidi Æacidæ
 manserunt lacrimarum-expertes juxta naves, sed etiam
 ipsi] fiebant ob-suum in-bello-peremtum dominum,
 nec volebant amplius laboriosos inter-homines, aut equos
 versari Argivum, immani luctu affecti,
 sed trans Oceani fluxus et Tethyos antra,
 ab hominibus procul ærumnosis, se-transferre,
 ubi eos quondam pepererat divina Podarge,
 utrumque procellam-cursu-æquantem, Zephyro sonoro
 mista.] Atque sine mora perfecissent, quæ ipsis destinabat
 animus,] nisi eos retraxisset Deorum decretum, donec Achil-
 lis] veniret e Scyro impiger filius, quem ipsi etiam

753 δέχυνον, ἐπιπόθ' ἴκοιτο ποτὶ στρατόν· οὐνεκ' ἄρα
θέσφατα γιγνομένοισι Χάους ἱεροῖο θυγατρὲς [σφιν
Μοῖραι ἐπεκλώσαντο, καὶ ἀθανάτοισ περ ἑοῦσι,
πρῶτα Ποσειδάωνι δαμήμεναι· αὐτὰρ ἔπειτα
θαρσαλέῳ Πηλῆϊ, καὶ ἀκαμάτῳ Ἀχιλλῆϊ·

760 τέτρατον αὐτ' ἐπὶ τοῖσι Νεοπτολέμῳ μεγαθύμῳ,
τὸν καὶ ἐς Ἥλύσιον πεδίον μετόπισθεν ἔμελλον
Ζηγὸς ὑπ' ἐννεσίησι φέρειν, μακάρων ἐπὶ γαίαν·
τοῦνεκα, καὶ στυγερῆ βεβηλημένοι ἦτορ ἀνίη,
μίμον παρ νῆεσσιν, ἐὸν κατὰ θυμὸν ἄνακτα,
765 τὸν μὲν ἀκηχέμενοι, τὸν δ' αὖ ποθέοντες ἰδέσθαι.

Καὶ τότε ἔριγδούποιο λιπὼν ἀλὸς ὄβριμον οἶδμα,
ἤλυθεν Ἐννοσίγαιος ἐπ' ἠόνας· οὐδέ μιν ἄνδρες
ἔδρακον, ἀλλὰ θεῆσι παρίστατο Νηρηϊνῆς·
καὶ ῥα Θέτιν προσέειπεν ἔτ' ἀχνημένῳ Ἀχιλλῆος·

770 Ἴσχεο νῦν περὶ παιδὸς ἀπειρέσιον γούωσα·
οὐ γὰρ ὄγε φθιμένοισι μετέσσεται, ἀλλὰ θεοῖσιν,
ὡς ἦς Διόνυσος ἰδὲ σθένος Ἡρακλῆος.

Οὐ γάρ μιν μόρος αἰνὸς ὑπὸ ζόφῳ αἰὲν ἐρούζει,
οὐδ' Ἀΐδης, ἀλλ' αἴψα καὶ ἐς Διὸς ἴζεται αὐγὰς·

775 καὶ οἱ δῶρον ἔγω γε θεοῦδε νῆσον ὀπάσσω
Εὐξείνῳ κατὰ πόντον, ὅππῃ θεὸς ἔσσεται αἰὲν
σὸς πάϊς· ἀμφὶ δὲ φύλα περικτιόνων μέγα λαῶν
κεῖνον κυδαίνοντα θυηπολῆς ἑρατεινῆς
ἴσον ἔμοι τίσσυσι· σὺ δ' ἴσχεο κωκύουσα
780 ἔσσυμένως, καὶ μή τι χαλέπτεο πένθει θυμόν.

Ἦς εἰπὼν ἐπὶ πόντον ἀπήϊεν εἰκελος αὐρῆ,
παρφάμενος μύθοισι Θέτιν· τῆς δ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
βαιὸν ἀνέπνευσεν· τὰ δὲ οἱ θεὸς ἐξέτελεσσεν·

Ἀργεῖοι δὲ γούωντες ἀπήϊον, ἧχι ἐκάστῳ
785 νῆες ἔσαν, τὰς ἦγον ἀφ' Ἑλλάδος· αἱ δ' Ἐλικῶνα
Πιερίδες νίσσοντο, καὶ εἰς ἄλλα Νηρηϊναί
δῦσαν, ἐὸν στενάχουσαι ἐύφρονα Πηλείωνα.

ΛΟΓΟΣ Δ.

Οὐδὲ μὲν Ἴππολόχοιο δαΐφρονος ὄβριμον υἱὸν
Τρῶες ἀδάκρυτον δειλοὶ λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης ἐρικυδέα φῶτα
7 πυρκαϊῆς καθύπερθε βάλλον· τὸν δ' αὐτὸς Ἀπόλλων
5 ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο μάλ' ἔσσυμένως ἀναείρας
δῶκε θεοῖς Ἀνέμοισι φέρειν Λυκίης σχεδὸν αἴης·
οἱ δὲ μιν αἴψ' ἀπένεικαν ὑπ' ἄγκυα Τηλάνδροιο
χωρὸν ἐς ἡμερόεντα, πέτρην δ' ἐφύπερθε βάλλοντο
ἄβρηκτον· Νύμφαι δὲ περιβύσαν ἱερὸν ὕδωρ
10 ἀενάου ποταμοῖο, τὸν εἰσέτι φύλ' ἀνθρώπων
Γλαῦκον ἐπικλείουσιν ἐύβρονον· ἀλλὰ τὰ μὲν που
ἀθάνατοι τεύξαντο γέρας Λυκίων βασιλῆϊ·
Ἀργεῖοι δ' ἐρίθυμον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλλῆα
νησὶ παρ' ὠκυπόροισιν· ἔτειρε δὲ πάντας ἀνίη
15 λευγαλέη καὶ πένθος, ἐπεὶ ῥα μιν ὡς ἐὸν υἴα
δίξοντ', οὐδέ τις ἦεν ἀνὰ στρατόν εὐρύν ἀδακρυς·
Τρῶες δ' αὖτ' ἄλιαστον ἐγῆθεον, εἰσροφώντες
τοὺς μὲν ἀκηχέμενους, τὸν δ' ἐν πυρὶ δηοῦντα·

expectabant, si-quando veniret ad exercitum. Nam illis
hoc fatum nascentibus Chai sacri natae ,
Parcae, agglomerarant, licet immortales essent,
ut-primum a-Neptuno domarentur, atque deinde
a-forti Peleo, et *tertio* invicto ab-Achille,
quarto autem post hos a-Neoptolemo magnanimo,
quem etiam in Elysium campum posthac erant
Jovis consilio deportaturi, beatorum ad-terram;
quamobrem acerbo sauciati cor mærore,
manebant apud naves, suum in animo dominum,
alterum quidem deplorantes, alterum vero cupientes videre.

Et tunc horrisoni linquens æquoris tumidam undam
venit Neptunus ad litus, nec ipsum homines
viderunt, sed deabus adstitit Nereo-satis,
et Thetin allocutus-est, adhuc mœrentem ob-Achillem :

Desine tandem ob natum nimio indulgere-luctui :
non enim hic cum inferis deget, sed cum-Diis ;
ut mitis Bacchus et robur Herculis.
Non enim eum fatum lugubre tenebris perpetuis præpediet,
nec Pluto, sed mox ad Jovis evehetur lucidas-sedes ;
atque ipsi dono ego divam insulam dabo
Euxinum ad pontum, ubi deus erit perpetuo
tuus natus ; et circumquaque gentes finitimorum hominum
insigniter] illum venerantes sacrificiis gratis
non minus quam-me colent. Tu igitur desine lamentari
confestim, nec conficito luctu animum.

Sic fatus in æquor discessit, similis auræ,
consolatus *his* verbis Thetidem, cujus in pectore animus
nonnihil respiravit ; illa autem ei Deus adimplevit.
Argivi autem gementes se-retulerunt, ubi cujusque
naves erant, quas adduxerant e Græcia ; ad-Heliconem
etiam] Pierides redierunt, et mare Nereidas
subiere, suum deflentes cordatum Peliden.

LIBER IV.

INTERIM nec Hippolochi bellicosi fortem filium
Troes indeploratum miseri reliquerunt ; verum et ipsi
Dardanium ante portam præclarum virum
rogo imposuerunt. Hunc vero ipse Apollo,
ex flamma ardente præpropere sublatum,
dedit rapidis Ventis portandum Lyciam ad terram :
qui eum protinus abstulerunt, sub valles Telandri,
locum in amœuum, et saxum super imposuerunt
durissimum. Nymphæ autem elicuerunt sacrum liquorem
perennis fluvii, quem etiamnum gentes hominum
Glaucum appellant largiflumu. Hoc itaque
Dii effecerunt in-honorem Lyciorum regi.
Argivi autem animosum deflebant Achillem,
ad naves cito-meantes, vexabatque omnes ægrimonia
acerba et luctus, quoniam ipsum ut suum filium
requirebant, nec quisquam fuit in castris latis sine-lacri-
mis.] Troes contra ingenti affliciebantur-gaudio, ubi-vide-
runt] hos mærore-se-afflicientes, illum igni consumptum;

- καί τις ἐπευχόμενος μῦθον ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
 20 Νῦν πάντεσσι ἀελπτον ἀπ' Οὐλύμπιοι Κρονίων
 ἡμῖν ὤπασε χάριμα, λιλαιομένοισιν ἰδέσθαι
 ἐν Τροίῃ Ἀχιλῆα δεδουπότα· τοῦ γὰρ οἴω
 βλημένου ἀμπνεύσειν Τρώων ἐρικυδέα φύλα,
 αἵματος ἐξ ὀλοοῖο καὶ ἀνδροφόνου ὑσμίνης·
 25 αἶε γὰρ οἱ χερσὶν ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος,
 λύθρῳ ὑπ' ἀργαλέῳ πεπαλαγμένον· οὐδέ τις ἡμέων
 κείνῳ ἔναντα κιών, ἔτ' ἐσέδρακεν Ἥριγένειαν·
 νῦν δ' οἴω φεύξεσθαι Ἀχαιῶν ὄβριμα τέκνα
 νηυσὶν εὐπρόροισι, δαίχταμένον Ἀχιλῆος·
 30 ὡς ὄφελον μένος ἦεν ἔθ' Ἐκτορος, ὄφρ' ἅμα πάντας
 Ἀργείους σφετέρησιν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀλέσση.
 Ὡς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
 ἄλλος δ' αὖθ' ἐτέρωθε, πύκα φρονέων, φάτο μῦθον·
 Φῆσθα σὺ μὲν Δαναῶν ὄλον στρατὸν ἐνδοθι νηῶν
 35 πόντον ἐπ' ἠερόντα πεφυζύτας αἴψα νέεσθαι·
 ἀλλ' οὐ μὰν δείσουςι, λιλαιομένοι μέγα χάριμης·
 εἰσὶν γὰρ κρατεροὶ τε καὶ ὄβριμοὶ ἄνδρες ἄλλοι,
 Τυδείδης Αἴας τε καὶ Ἄτρεός ὄβριμοὶ υἴες·
 τοὺς ἔτ' ἐγὼ δεῖδοικα, κατακταμένον Ἀχιλῆος.
 40 Τοὺς εἴθ' ἀργυρότοξος ἀναιρήσειεν Ἀπόλλων,
 καὶ κεν ἀνάπνευσις πολέμου καὶ ἀεικέος οἴτου
 ἡμῖν εὐχομένοισιν ἐλεύσεται ἤματι κείνῳ.
 Ὡς ἔφατ'· ἀθάνατοι δὲ κατ' οὐρανὸν ἔστανάχοντα,
 ὄσσοι ἔσαν Δαναοῖσιν εὐσθενέεσσιν ἀρωγοί·
 45 ἀμφὶ δὲ κρᾶτ' ἐκάλυψαν ἀπειρεσίους νεφέεσσι,
 θυμὸν ἀκηχέμενοι· ἐτέρωθε δὲ γήθειον ἄλλοι,
 εὐχόμενοι Τρώεσσι πέρας θυμηδὲς ὀρέξαι.
 Καὶ τότε δὴ Κρονίωνα κλυτὴ προσεφώνεεν Ἥρη·
 Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, τίη Τρώεσσι ἀρήγεις,
 50 κούρης ἠυκόμοιο λελασμένος, ἦν ῥα πάροιθεν
 ἀντιθέῳ Πηληϊΐ πόρες θυμήρε' ἄκοιτιν
 Πηλίου ἐν βήσσησι; γάμον δὲ οἱ αὐτὸς ἔτευξας
 ἄμβροτον· οἱ δὲ νυ πάντες εἰδανύμεθ' ἤματι κείνῳ
 ἀθάνατοι, καὶ πολλὰ δόμεν περικαλλέα δῶρα·
 55 ἀλλὰ τά γ' ἐξελάθου μέγα δ' Ἐλλάδι μήσαο πένθος·
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' οὐτὶ προσέειπεν ἀκάματος Ζεὺς·
 ἦστο γὰρ ἀχνύμενος κραδίην καὶ πολλὰ μενοινῶν,
 οὐνεκεν ἤμελλον Πριάμου πόλιν ἐξαλαπάξειν
 Ἀργεῖοι, τοῖς αἰνὸν ἐμήδετο λοιγὸν ὀπάσσαι
 60 ἐν πολέμῳ στονόεντι καὶ ἐν βαρυχηεῖ πόντῳ·
 καὶ τὰ μὲν ὡς ὤρμαινε, τὰ δὴ μετόπισθε τέλεσεν.
 Ἦώς δ' ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαφίκαεν·
 κυανέην δ' ἄρα γαῖαν ἐπήϊεν ἄσπετος ὄρφνη,
 ἦμος ἀναπνεῖουσι βροτοὶ βαιὸν καμάτοιο·
 65 Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶν ἐδόρπεον, ἀχνύμενοί περ.
 Οὐ γὰρ νηδῦος ἐστὶν ἀπωστέμεναι μεμαυῖης
 λιμὸν ἀταρτηρὸν, δπόταν στέρνοισιν ἴκηται,
 ἀλλ' εἴθαρ θοὰ γυῖα βαρύνεται, οὐδέ τι μῆχος
 γίγνεται, ἦν μὴ τις χορέση θυμαλγέα νηδύν·
 70 τοῦνεκα δαῖτ' ἐπάσαντο, καὶ ἀχνύμενοι Ἀχιλῆος·
 αἰὴν γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν ἀνάγκη.
 Τοῖσι δὲ πασσαμένοισιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος,

et quispiam vota-concupiens verba talia edidit :

Nunc omnibus insperatum cœlitus Saturni-filii
 nobis exhibuit gaudium, cupidis videndi
 ad Trojam Achillem interfectum. Hoc enim spero
 extincto respiraturas Trojanorum nobiles gentes
 nece a crudeli et mortifero proelio.
 Semper enim ejus in-manibus furebat pestilens hasta,
 cruore tristi polluta, nec ullus e-nobis
 illi obviam factus amplius vidit Auroram.
 Ergo nunc puto fugam-arrepturos Achivum fortes natos
 navibus rostratis, in-pugna-confosso Achille.
 O utinam robur esset superstes Hectoris, ut simul omnes
 Argivos ipsorum in castris internecioni-daret !

Sic dixit Troum quispiam necesse toto lætus;
 alius autem aliunde, rem penitus considerans, his disseruit
 verbis :] Putas tu quidem, Danaum infestas copias in na-
 vibus] mare per cœruleum arrepta-fuga statim vela-daturas.
 At nequaquam fugient, cum-cupiant valde bellum ;
 sunt enim validi et constantes viri alii,
 Tydides Ajaxque et Atrei strenui filii,
 quos adhuc ego pertimesco, occiso Achille.
 Hos utinam argenteo-decorus-arcu e-medio-tollat Apollo,
 forte quies a-bello indignaque cæde
 nobis pro-votis continget die illo.

Sic ait. At Dii in cœlo ingenuerunt,
 qui erant Danais præpotentibus fautores,
 et capita velarunt immensis nubibus,
 animum contristati : contra autem lætati-sunt alii,
 qui-optabant Trojanis finem belli gratum afferre.
 Atque tunc Jovem inclyata allocata-est Juno ;
 Juppiter pater fulminator, cur Troum partes-tueris,
 puellæ pulchricomæ oblitus, quam superiori-tempore
 generoso Peleo sociasti optatam uxorem
 Pelli in vallibus? et nuptias ei ipse instruxisti
 divinas ; cuncti sane epulo-interfuimus die illo
 immortales, multaque obtulimus insignia munera.

Sed horum oblitus-es, magnumque Græciæ destinasti lu-
 ctum.] Sic ait; huic vero nihil respondit invictus Juppiter;
 sedebat enim se-exercucians animi et multa secum-volutans,
 quod essent Priami urbem eversuri
 Argivi, quibus triste cogitabat exitium inferre
 in bello luctifico et in horrisono mari :

Interea Aurora Oceani ad-altum gurgitem pervenerat,
 et nigram terram invaserant densæ tenebræ,
 cum respirant homines nonnihil a-labore :
 tunc Argivi in navibus cœnam-sumpserunt, quamvis mœsti.
 Non enim a-ventre licet propulsare avido
 famem diram, quando viscera subit ;
 sed mox velocia membra gravantur, nec ullum remedium
 occurrit, nisi quis satiaverit agrificam alvum :
 propterea escam carperunt, tametsi lugerent Achillem ;
 prædura enim omnes urgebat necessitas.

Hos igitur saturatos oppressit dulcis sopor,

λῦσε δ' ἀπὸ μελέων ὀδύνας, ἐπὶ δὲ σθένος ὤρσεν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἀντολίην ἔχον ἄρκτοι,
 75 δέγμεναι ἡελίοιο θοὸν φάος, ἔγρετο δ' Ἥως,
 δὴ τότε ἀνέγρετο λαὸς εὐσθενέων Ἀργείων,
 πορφύρων Τρώεσσι φόνον καὶ κηρ' αἰδῆλον,
 κίνυτο δ' ἤυτε πόντος ἀπείριστος Ἰκαρίοιο,
 80 ἧς καὶ αὐαλέον βαθὺ λήϊον, ὀππὸθ' ἴκηται
 βριπῆ ἀπειρεσίῃ νεφεληγερέος Ζεφύροιο·
 ὡς ἄρα κίνυτο λαὸς ἐπ' ἤοσιν Ἑλλησπόντου.
 Καὶ τότε Τυδεὸς υἱὸς ἐέλδομένοισιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι, εἰ ἐτεόν γε μενεπτόλεμοι πελόμεσθα,
 νῦν μᾶλλον στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσι,
 85 μὴ πῶς θαρσῆσωσιν, Ἀχιλλῆος οὐκ ἔτ' ἐόντος·
 ἀλλ' ἄγε σὺν τεύχεσσι καὶ ἄρμασιν ἧδὲ καὶ ἵπποις
 ἴομεν ἄμφι πόλῃα· πόνος δ' ἄρα κῦδος ὀρέξει.
 ὦς ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν· ἀμείβετο δ' ὄβριμος Αἴας·
 Τυδείδῃ, σὺ μὲν ἐσθλὰ καὶ οὐκ ἀνεμῶλια βάζεις,
 90 δτρύνων Τρώεσσιν εὐπτολέμοισι μάχεσθαι
 ἀγχεμάχους Δαναούς, ὅππερ μεμάσται καὶ αὐτοί·
 ἀλλὰ χρεὶ ἐν νήεσσι μένειν, ἄχρης ἐξ ἄλλος ἔλθῃ
 διὰ Θέτις· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἔλδεται ἤτορ
 υἱέος ἄμφι τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα·
 95 ὡς χριζή μοι ἔειπεν, ὅτ' εἰς ἄλλος ἤτε βένθος,
 νόσφ' ἄλλων Δαναῶν· καὶ ἐ σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι
 ἐσσυμένῃν. Τρώες δὲ, καὶ εἰ θάνε Πηλέος υἱός,
 οὐ μάλα θαρσῆσουσιν, ἔτι ζῶντος ἔμετιο,
 καὶ σέθεν ἧδὲ καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ἄτρεΐδαο.
 100 ὦς ἄρ' ἔφη Τελαμῶνος εὖς παῖς, οὐδέ τι ἤδη
 ὅττι βρά οἱ μετ' ἄεθλα καχὸν μόρον ἔντυε δαίμων
 ἀργαλέον· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο Τυδεὸς υἱός·
 ὦ φίλος, εἰ ἐτεὸν Θέτις ἐργεται ἤματι τῷδε
 υἱέος ἄμφι τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα,
 105 πᾶρ νήεσσι μένωμεν, ἐρυκανόνωντε καὶ ἄλλους·
 καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσι θεοῖς πεῖθεσθαι ἔοικε·
 καὶ δ' ἄλλως Ἀχιλλῆϊ, καὶ ἀνανδία ἀνεκῆτι,
 αὐτοὶ φραζώμεσθα δόμεν θυμηδέα τιμῆν.
 ὦς φάτο Τυδείδαο δαΐφρονος ὄβριμον ἦτορ·
 110 καὶ τότε ἄρ' ἐκ πόντοιο κίεν Πηλῆος ἄκοιτις,
 αὖρη ὑπηῶν ἑναλίγκιος· αἴψα δ' ἴκανε
 Ἀργείων ἐς ἑμίλον, ὅπῃ μεμαῶτες ἔμιμον,
 οἱ μὲν ἀεθλεύσοντες ἀπειρεσίῃ ἐν ἄγῳνι,
 οἱ δὲ φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσιν ἱῆναι·
 115 τοῖσι δ' ἄμ' ἀγορομένοισι Θέτις κυανοκρήδεμος
 θῆκεν ἄεθλα φέρουσα, καὶ δτρύνεσκεν Ἀχαιοὺς
 αὐτίκ' ἀεθλεύειν· τοὶ δ' ἀθανάτῃ πεπιθόντο.
 Πρῶτος δ' ἐν μέσσοισιν ἀνίστατο Νηλέος υἱός,
 οὐ μὲν πυγμαχίῃσι λιλαίόμενος πονέεσθαι,
 120 οὔτε παλαισμοσύνῃ πολυτερεῖ· τοῦ γὰρ ὑπερθε
 γυῖα καὶ αἴψα πάντα λυγρὸν κατεδάμνατο γῆρας·
 ἀλλὰ οἱ ἐν στέροισιν ἔτ' ἐμπεδος ἔπλετο θυμὸς
 καὶ νόος· οὐδέ τις ἄλλος ἐριδμαίνεσκεν Ἀχαιῶν
 κείνῳ, ὅτ' εἰν ἀγορῇ ἐπέων πέρι δῆρις ἐτύχθη·
 125 τῷ καὶ Λαέρταο κλυτὸς παῖς εἵνεκα μύθων
 εἰν ἀγορῇ ὑπέεικε, καὶ δς βασιλεύτατος ἦεν

laxavitque membra curis, vigoremque renovavit.

At cum capita ad ortum vertissent ursæ,
 expectantes solis rapidum jubar, et surgeret Aurora;
 tunc etiam se commovit exercitus præpotentum Argivo-
 rum,] meditans Trojanis cædem et perniciem funestam,
 et fluctuavit non-aliter-quam mare vastum Icarii,
 aut etiam arida et profunda seges, ubi ingruit
 flatus immodicus nubes-cogentis Zephyri:
 sic etiam movebatur exercitus ad littora Hellesponti.

Et tunc Tydei filius ad Græcos hujus rei cupidus dixit:

Amici, si revera bellica-virtute præstamus,
 nunc acrius cum-infestis pugnemus hostibus,
 ne unquam animum-recipient, Achille non amplius super-
 stite.] Ergo agite instructi armis et curribus atque equis,
 cingamus urbem. Labor enim gloriam exhibebit.

Sic ait inter Danaos; sed ita eum excepit procerus Ajax:

Tydida, tu quidem bene et non incassum mones,
 instigans cum Trojanis Marte-valentibus pugnare
 pugnares Danaos, qui illuc-feruntur sponte-sua.
 Verum est in navibus commorandum, dum e mari venerit
 diva Thetis, cujus magnopere in pectore cupit animus
 nati ad tumulum pulcherrima proponere præmia,
 ut heri mihi retulit, cum maris subiret profundum,
 seorsum a-cæteris Danais; eamque prope auguror esse
 properantem. Troes autem, etiamsi obiit Pelei natus,
 non multum fiduciae-habebunt, adhuc superste me,
 et te, atque etiam ipso inculpato Agamemnone.

Ita dixit Telamonis egregius filius, nec præscivit,
 quod sibi post certamina atrocem mortem pararet fatum
 crudelem: eique respondit Tydei natus.

Amice, si haud-dubie Thetis veniet hoc die,
 ut-nati ad bustum pulcra instituat certamina,
 ad naves præstolemur, inhibentes etiam alios.
 Etenim æternis Divis parere decet;
 et alioquin Achilli, etiam Deorum sine-monitu,
 ipsi constituamus, ut deferamus gratum honorem.

Talia verba-dabat Diomedis belliscii animosum coi
 Et tunc ex ponto sese-extulit Pelei uxor,
 auræ matutinæ similis, et statim venit
 Argivum in cætum, ubi prompti remanserant,
 alii, ut-decertarent frequenti in ludo,
 alii, ut mentem et animum athleticis spectandis oblectarent.
 Quibus in-unum coactis Thetis cærulea-redimita-vitta
 deposuit præmia allata, et hortata-est Argivos,
 ut-protinus certamen-inirent: et hi Divæ paruerunt.

Princeps igitur in medium prodiit Nelei filius,
 non pugillatu cupiens contendere,
 nec lucta plurimum-defatigante: desuper enim
 membra et artus cunctos molesta gravabat senectus;
 sed ei in pectore adhuc vegetus erat animus
 et intellectus, nec quisquam alius contendebat Achivum
 cum-ipso, si in concione de facundia certamen motum-esset.
 Idcirco et Laertæ clarus natus eloquentia
 in concione illi cedebat, et qui summo-imperio-præditus

- πάντων Ἀργείων, μέγ' ἐϋμμελής Ἀγαμέμνων·
 τοῦνεκ' ἐνὶ μέσσοισιν εὐφρονα Νηρηϊήνην
 ἕμμενεν, ὡς πάσῃσι μετέπρεπεν εἰναλίησιν,
 130 εἶνεκ' εὐφροσύνης καὶ εἰδέος· ἧ δ' αἴτουσα
 τέρεπεθ'· ὃ δ' ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἐνίσπε,
 τὸν βρά οἱ ἀθάνατοι μάκαρες συνετεκτῆναντο
 Πηλίου ἀμφὶ κάρηνα· καὶ ἄμβροτον ὡς ἐπάσαντο
 135 δαῖτα παρ' εἰλαπίνησιν, ὅτ' εἶδαθα θεῖα φέρουσαι
 χερσίν ὑπ' ἄμβροσίῃσι θεαὶ παρενίηον Ὀραι
 χρυσεῖοι κανέοισι, Θέμις δ' ἄρα καρχαλόωσα
 ἄργυρέας ἐτίταιεν ἐπισπέρχουσα τραπέζας,
 πῦρ δ' Ἡφαιστος ἔκαιεν ἀκήρατον, ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
 ἀμβροσίην ἐκέραiron ἐνὶ χρυσεῖοις κυπέλλοις,
 140 αἶ δ' ἄρ' ἐς ὄρχηθμόν Χάριτες τράπεν ἱμερόεντα,
 Μοῦσαι δ' ἐς μολπῆν, ἐπετέρπετο δ' οὔρεα πάντα,
 καὶ ποταμοὶ καὶ θῆρες, ἰαίνετο δ' ἄφθιτος αἰθήρ,
 ἄντρα τε Χείρωνος περικαλλέα καὶ θεοὶ αὐτοί.
 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' Νηλῆος ἐὺς πάσις Ἀργείοισι
 145 πάντα μάλ' ἱεμένοις καταλέξεατο· τοὶ δ' αἰόντες
 τέροπονθ'· ὃς δ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα
 μέλπε μέσῳ ἐν ἄγωνι· πολλὸς δ' ἀμφίχαε λαὸς
 ἀσπασίως· ὃ δ' ἄρ' ἔνθεν ἑλὼν ἐρικυδέα φῶτα
 ἐκπάγλως κύδαينεν ἀρραμαμένοις ἐπέεσσιν·
 150 δῶδεχ' ὅπως διέπερσε κατὰ πλόον ἄστρα φωτῶν,
 ἔνδεκα δ' αὖ κατὰ γαίαν ἀπείριτον· ὡς δ' ἐδάϊξεν
 Τηλέφρον, ἠδὲ βῆην ἐρικυδέος Ἡετίωνος
 Θήβης ἐν δαπέδοισι, καὶ ὡς Κύκνον ἔκτανε δορυρὶ,
 υἷα Ποσειδάωνος, ἰδ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 155 καὶ Τρώϊλον θηητὸν ἀμύμονά τ' Ἀστεροπαῖον·
 αἶματι δ' ὡς ἐρύθηεν ἄδην ποταμοῖο βέεθρα
 Ξάνθου, καὶ νεκύεσσιν ἀπειρεσίοισι κάλυψεν
 πάντα βρόον κελάδοντα, Λυκάωνος δὴπότε θυμὸν
 νοσφίσατ' ἐκ μελέων, ποταμοῦ σχεδὸν ἠχῆεντος·
 160 Ἐκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ὡς ἔλε Πενθεσίλειαν,
 ἠδὲ καὶ υἷα διὸν εὐθρόνου Ἡριγενείης.
 Καὶ τὰ μὲν Ἀργείοισιν ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς
 μέλπε, καὶ ὡς ἐτέτυκτο πελώριος, ὡς τέ οἱ οὔτις
 ἔσθνε δηριάσθαι ἐναντίον, οὔτ' ἐν ἀέθλοισι
 165 αἰζηνῶν, ὅτε ποσὶ νέοι περιδηριόωνται,
 οὐδὲ μὲν ἵππασίῃ, οὐδὲ σταδίῃ ἐνὶ χάρμη·
 κάλλει θ' ὡς Δαναοὺς μέγ' ὑπείρεχεν, ὡς τέ οἱ ἀλκή
 ἔπλετ' ἀπειρεσίῃ, ἔποτ' Ἄρεος ἵστατο δῆρις·
 εὐχέτο δ' ἀθανάτοισι, καὶ υἷα τοῖον ἰδέσθαι
 170 κείνου, ἀπὸ Σκύροιο πολυκλύστοιο μολόντα.
 Ἀργεῖοι δ' ἄρα πᾶσιν ἐπευφημήσαν ἔπεισιν,
 αὐτῇ τ' ἀργυρόπεζα Θέτις, καὶ οἱ πόρην ἵππους
 ὠκύποδας, τοὺς πρόσθεν ἐϋμμελήϊ Ἀχιλλῆϊ
 Τηλέφρος ὠπασε δῶρον ἐπὶ προχοῇσι Καΐκου,
 175 εὔτέ ἐ μοχλίζοντα κακῶ περι ἔλακε θυμὸν
 ἠέσασατ' ἐγγαίῃ, τῇ μιν βάλε δηριόωντα
 αὐτὸς ἔσω μηροῖο· διήλασε δ' ὄδριμον αἰχμῆν.
 Καὶ τοὺς μὲν Νέστορ Νηλῆϊός οἷς ἐτάροισιν
 ὠπασεν· οἱ δ' ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντες
 180 ἀντίθεον βασιλῆα. Θέτις δ' ἐς μέσσοισιν ἀγῶνα

erat] inter-omnes Argivos, hasta-præstans Agamemnon. Ideo in medio-agmine sapientem Nerei-filiam celebrabat, quod omnes præcelleret Deas-maris, animi-virtute et formæ-decore. Quæ cum-audiret, lætabatur. Ille autem de gratis nuptiis Pelei verba-fecit, quas immortales Dii confecissent Pelii in jugis, et ut ambrosium sumpsissent cibum in conviviiis, ubi escas divinas afferentes palmis cœlestibus divæ accumularent Horæ aureis canistris, et Themis lætabunda argenteas posuit sine-cunctatione mensas, ignemque Vulcanus accendit purum, et juxta Nymphæ ambrosiam miscuerunt in aureis scyphis, atque ad saltationem Gratiae se-converterunt amabilem, et Musæ ad cantum, unde oblectabantur cuncti montes, et amnes et bestiae, et exultavit æternus æther, antraque Chironis amœna et Dii ipsi.

Et hæc quidem Nelei egregius filius Argivis omnia pro-votis-ipsorum memoravit, qui hæc audientes oblectabantur. Item Achilles præstantis immortalia facta celebravit medio in circo, numerosusque acclamavit exercitus] benevolenter. Inde igitur exordio-ducto, illustrem virum] mirum-in-modum laudavit convenientibus verbis: ut duodecim excidisset inter navigandum oppida hominum,] et undecim in continente spacia; ut percussisset Telephum, et robur nobilis Eetionis Thebes in solo; et ut Cycnum peremisset hasta ortum Neptuno, atque Diis-similem Polydorum, Troilum etiam speciosum et fortem Asteropæum; et ut sanguine rubefecisset prorsus fluminis undam Xanthi, et cadaveribus innumeris obtexisset totum fluvium strepitantem, quando Lycaonis animum exterminavit e corpore, amnem prope sonorum: et ut Hectora stravisset, et vicissit Penthesileam, atque etiam filium divum pulcritronem Auroræ. Atque hæc Argivis, qui-non-ignorabant et ipsi, memoravit, et quam fuisset procerus, utque cum-ipso nemo valuisset contendere cominus, neque in certamine juvenum, cum pedibus (cursu) juniores disceptant, neque in ludo-equestri, neque stataria in pugna; et ut forma Danaos longe superasset; et quæ ipsi fortitudo fuisset excellens, cum Martis exorta-esset contentio. Orabat igitur immortales, ut-etiam filius talis videretur illius, e Seyro fluctuosa profectus.

Argivi autem singula secundo-rumore-exceperunt verba, ipsa etiam argentipes Thetis: et ipsi obtulit equos alipedes, quos olim hasta-valenti Achilli Telephus dederat dono apud ostia Caici, cum eum ægrum, malum propter vulnus, animi, curasset hasta, qua eum percusserat in-conflictu ipse in femur, infixeratque validam cuspidem. Atque hos quidem Nestor Neleus suis sociis tradidit, qui ad naves deduxerunt honorifice prædicantes similem-Diis regem. Thetis autem in mediam arenam

ὄηκεν ἄρ' ἀμφὶ δρόμοιο βόας δέκα· τῆσι δὲ πάσης
καλαὶ πόρτιες ἦσαν ὑπὸ μαζοῖσιν ἰούσαι·
τάς ποτε Πηλεΐδαο θρασὺ σθένος ἀκαμάτοιο
ἤλασεν ἐξ Ἰδης, μεγάλην περὶ δουρὶ πεποθίως.

185 Τῶν περὶ δοιοὶ ἀνέστησαν, ἐελδόμενοι μέγα νίκης·

Τεῦχος μὲν πρῶτος Τελαμώνιος, ἧδὲ καὶ Αἴας,
Αἴας, ὃς τε Λοκροῖσι μετέπρεπεν ἰσθλοῖσιν·
ἀμφὶ δ' ἄρα ζώσαντο θοῶς περὶ μήδεα χερσὶν
φάρεα· πάντα δ' ἔνερθεν, ἄπερ θέμις, ἐκρύψαντο,

190 αἰδόμενοι Πηλῆος εὐσθενέος παράκοιτιν

ἄλλας τ' εἰναλίας Νηρηΐδας, ὄσσαι ἄμ' αὐτῇ
ἤλυθον Ἄργείων κρατερούς ἐσιδέσθαι ἀέθλους.
Τοῖσι δὲ σημαίνεσκε δρόμοιο τέλος ὠκυτάτοιο
Ἄτρείδης, ὃς πᾶσι μετ' Ἄργεῖοισιν ἀνασσε·

195 τοὺς δ' Ἔρις ὠτρύνεσκεν ἀκήρατος· οἱ δ' ἀπονώσσης

καρπαλίμως οἴμησαν, εὐκίστες ἱρήκεσσαν·
τῶν δὲ καὶ ἀμφήριστος ἦν δρόμος· οἱ δ' ἐκάτερθεν
Ἄργεῖοι λεύσσοντες ἐπίαχον, ἄλλυδις ἄλλος.

Ἄλλ' ὅτε τέρματ' ἐμελλον ἱκανέμεναι μεμαῶτες,

200 δὴ τότε που Τεύχοιο μένος καὶ γυῖα πέδησαν

ἀθάνατοι· τὸν γὰρ ῥα θεὸς βάλεν, ἧέ τις ἄτη,
ὄζον ἐς ἀλγινόεντα βαθυβύρζοιο μυρίκης· [γῶδς
τῷ δ' ἄρ' ἐνιγριμφοῖς χαμάδις πέψε· τοῦ δ' ἀλεγεί-
ἄκρον ἀνεγνάμφθη λαίου ποδός, αἰ δ' ὑπανέστησαν

205 οἰδαλαί· ἐκάτερθε περὶ φλέβες· οἱ δ' ἰάχησαν

Ἄργεῖοι κατ' ἀγῶνα· παρήϊξεν δὲ μιν Αἴας
γῆθόσυνος· λαοὶ δὲ συνέδραμον, οἱ οἱ ἔποντο,
Λοκροὶ· αἴψα δὲ χάριμα περὶ φρένας ἤλυθε πάντων·
ἐκ δ' ἔλασαν μετὰ νῆας ἄγειν βόας, ὄφρα νέμυνται.

210 Τεῦχος δ' ἐσσυμένως ἔταροι περιποινῶντες,

ἦγον ἐπισκάχοντα· θοῶς δὲ οἱ ἰητήρες
ἐκ ποδός αἴμ' ἀφέλοντο, θέσαν δ' ἐφύπερθε μοτάνων
εἴρια, συνδεδύσαντες ἀλείφασιν· ἀμφὶ δὲ μίτρην
δήσαντ' ἐνδυκέως· ὀλοὰς δ' ἐκέασσαν ἀνίας.

215 Ἄλλω δ' αὖθ' ἐτέρωθε παλαισιμῶσυνης ὑπερόπλοιο

καρπαλίμως μνώνοντο δῦο κρατερόφρονε φῶτε,
Τυδέος ἵπποδάμοιο πάϊς καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
οἱ ῥ' ἴσαν ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν ἀθρήσαντας
Ἄργεῖους· ἄμφω γὰρ ἔσαν μαχάρεσσιν ὁμοιοί·

220 σὺν δ' ἔβαλον θήρεσσιν εὐκίστες, οἱ τ' ἐν ὄρεσσιν

ἀμφ' ἐλάφοιο μάχονται, ἐδητύος ἰσχανόωντες·
ἴσον δ' ἀμφοτέροισι πέλει σθένος· οὐδέ τις αὐτῶν
λείπεται οὐδ' ἠβαιὸν, ἀταρτηρῶν μάλ' ἐόντων·
ὣς οἴγ' ἴσον ἔχον κρατερὸν μένος· ὄψε δ' ἄρ' Αἴας

225 Τυδείδην συνέμακρην ἐνὶ στήθεσσι χέρεσσι

ἄγχι ἀπειγόμενος· ὃ δ' ἄρ' ἰδρεῖη τε καὶ ἀλκῇ
πλευρὸν ὑποκλίνας Τελαμώνιον ὄβριμον ὤϊα
ἐσσυμένως ἀνάειρεν, ὑπὲρ μυῶνος ἐρείσας
ὤμον καὶ ποδὶ μῆρὸν ὑποπλήξας ἐτέρωσε, [τῷ

230 κάββαλεν ὄβριμον ἄνδρα κατὰ χθινόος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐ-

ἔζετο· τοὶ δ' ὁμάδησαν· ὃ δ' ἀσχαλῶν ἐνὶ θυμῷ
Αἴας ὄβριμόθυμος ἀνίστατο, δεῦτερον αὖτις
ὄρμαιῶν ἐς δῆριν ἀμελιχον· αἴψα δὲ χερσὶ
σμερδαλέησι κόνιν ἀτεχεύατο· καὶ μέγα θύων,

statuit in-præmium cursus vaccas decem, quibus omnibus
insignes vitulae erant, ubera *adhuc* subeantes ;
quas olim Pelidae animosa vis invicti
abegerat ex Ida, magna in hasta fiduciam-habens.

Propter quas duo surrexerunt, magna cupidine-accensi
palmae,] Teucer primus Telamonius, atque Ajax,
Ajax, qui Locros eminebat inter sagittarios.

Itaque religarunt mox circum inguina manibus
feminalia, omniaque subtus, quae *velari* decet, velarunt,
verecundia-dignantem Pelei potentis uxorem
caeterasque marinas Nereides, quae cum ipsa
venerant Argivum fortia spectatum certamina.

His igitur statuit cursus metam velocissimi
Atrides, qui omnes in Graecis imperium-tenebat :
eosque lis impulit incurrentia. Quare a carceribus
rapide evolarunt, similes accipitribus ;

eorum vero etiam ambiguus erat cursus; utrinque autem
Argivi spectatores acclamabant, aliunde alius.
Ast ubi metam erant attacturi magno-nixu,
tunc Teuceri vires et membra impediunt

dii: hunc enim Deus impedit aut quaedam sors-noxia
ramum in tristem alta-radice-hærentis myricae ;
huic implicitus humi cecidit, magnoque dolore
extremum luxatum-est laevi pedis, atque intumuerunt

turgidae utrinque venae. Tum clamorem-extulerunt
Argivi in circo, et antevertit eum Ajax
letus, militesque concurrerunt, qui eum sequuti-erant,
Locri, et mox lætitia animos incessit omnium.

Abegerunt autem ad naves ducendas vaccas, ut pasceren-
tur.] Teucrum vero subito amici circumsatagentes
abduxerunt claudicantem, ac protinus medici
ex planta sanguinem exterserunt, et imposuerunt penicu-
lorum] lanas illitas unguento, circumque fasciam

ligarunt diligenter saevosque dispulerunt cruciatus.
Alii dehinc ex-alio-loco praevalidae lactae
non-segniter animum-adjecerunt duo fortes viri,
Tydei equum-domitoris filius et præstans-viribus Ajax,

qui processerunt in medium; stuporque tenuit spectantes
Argivos: ambo enim erant Diis similes.
Congressi-sunt igitur ferarum more, quae in monte
de cervo pugnant, victus cupidæ ;

et par utriusque vis est, neutraque ipsarum
concedit ne-minimum quidem, ferocissimæ quæ-sint :
sic hi par habebant validum robur; tandem vero Ajax
Tydidem corripuit robustis manibus

angere studens: sed hic peritiam ac robore
coxendicem retrahens Telamonis fortem filium
continuo elevavit, supraque *brachiorum* pulpam connixus
humero et genu femur impellens altrinsecus,

prostravit fortem virum humi, eique
insedit. Illi (*Graeci*) igitur conclamarunt: atiniquo ferens-
animo] Ajax cordatus surrexit, denuo
festinans ad certamen implacabile, ac subito manibus
tremendis pulverem dispersit, et magna rabie-percitus

- 235 Τυδείδην ἐς μέσσον αὐτεεν· ὃς δὲ μιν οὔτι
ταρβήσας οἴμησε καταντίον· ἀμφὶ δὲ πολλή
ποσσὶν ὑπ' ἀμφοτέρων κόνις ὄρνωτο· τοὶ δ' ἐκότερθεν
ταῦροι ὅπως συνόρουσαν ἀταρβέες, οἳ τ' ἐν ὄρεσσι
θαραλέου μένεος πειρώμενοι εἰς ἐν ἴκωνται,
240 ποσσὶ κονιόμενοι· περὶ δὲ βρομέουσι κολῶναι
βρυχμῆ ὑπ' ἀμφοτέρων· τοὶ δ' ἄσχετα μαϊμώντες,
κράτα συμφορέουσιν ἀτειρέα καὶ μέγα κάρτος,
θυμῶ ἔπ' ἀλλήλοισι πονεύμενοι· ἐκ δὲ μόγοιο
λάβρον ἀνασθμαίνοντες ἀμείλιχα δηϊόωνται·
245 πουλὺς δ' ἐκ στομάτων χαμάδις καταχεύεται ἀφρός·
ὡς οἴγε στιβαρῆσιν ἄδην πονεόντο χέρεσσι·
ἀμφοτέρων δ' ἄρα νῶτα καὶ αὐχένες ἀλκήμεντες
χερσὶ περικτυπέοντο τετριγότες, εὐτ' ἐν ὄρεσσι
δένδρε' ἔπ' ἀλλήλοισι βάλωντ' ἐριθηλέας ὄζους.
250 Πολλάκι δ' Αἴαντος μεγάλου στιβαροὺς ὑπὸ μηρῶς
κάθβαλε Τυδείδης κρατερὰς χέρας· ἀλλὰ μιν οὔτι
ἄψ ὧσαι δύνάτο στιβαροὺς ποσσὶν ἐμβεβαῶτα·
τὸν δ' Αἴας καθύπερθεν ἐπεσσύμενος ποτὶ γαῖαν
ἐξ ὤμων ἐτίνασσε, κατὰ χθονὸς οὐδὰς ἐρείδων·
255 ἄλλοτε δ' ἀλλοίως ὑπὸ χεῖρεσι δηριόωντο.
Λαοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα μέγ' ἴαχον εἰσορόωντες,
οἱ μὲν Τυδείδην ἐρικυδέα θαρσύνοντες,
οἱ δὲ βίην Αἴαντος· ὃ δ' ἄλκιμον ἄνδρα τινάξας
ἐξ ὤμων ἐκάτερθε, βαλὼν δ' ὑπὸ νηδύα χεῖρα,
260 ἐσσυμένως ἐφέηκε κατὰ χθονός, ἥτε πέτρην,
ἀλκῆ ὑπὸ σθεναρῆ· μέγα δ' ἴαχε Τρώϊον οὐδὰς
Τυδείδαο πεσόντος· ἐπηύτησε δὲ λαός.
Ἄλλὰ καὶ ὡς ἀνόρουσεν ἐελδόμενος πονέεσθαι
τὸ τρίτον ἀμφ' Αἴαντα πελώριον· ἀλλ' ἄρα Νέστωρ
265 ἔσθη ἐνὶ μέσσοισι καὶ ἀμφοτέροισι μετηύδα·
Ἰγχεσθ', ἀγλαὰ τέκνα, παλαιμισούνης ὑπερόπλου·
ἴδμεν γὰρ δὴ πάντες, ὅσον προφερέστεροὶ ἔστε
Ἄργείων, μεγάλοιο καταφθιμένου Ἀχιλλῆος. [πων
Ἔως φάτο· τοὶ δ' ἔσχοντο πονεύμενοι· ἐκ δὲ μετώ-
270 χερσὶν ἄδην μόρξαντο κατεσσύμενον περ ἰδρῶτα·
κύσσαν δ' ἀλλήλους, φιλόττητι δὲ δῆριν ἔθεντο.
Τοῖς δ' ἄρα ληϊάδας πίσυρας πόρε πτόνα θεάων
διὰ Θέτις· τὰς δ' αὐτοὶ ἐθηήσαντο ἰδόντες
ἥρωες κρατεροὶ καὶ ἀταρβέες, οὐνεκα πασέων
275 ληϊάδων προφερέσκον εὐφροσύνην τε καὶ ἔργους
νόσφιν εὐπλοκάμου Βρισηίδος· ἄς ποτ' Ἀχιλλεὺς
ληίσας' ἐκ Λέσβοιο, νόον δ' ἐπετέρπετο τῆσι·
καὶ ῥ' ἢ μὲν δόρποιο πέλεν ταμίη καὶ ἐδωδῆς·
ἢ δ' ἄρα δαινυμένοισι παροινοῦσιν μέθυ λαρόν·
280 ἄλλη δ' αὖ μετὰ δόρπον ὕδωρ ἐπέχευε χέρεσσι·
ἢ δ' ἑτέρη ἀπὸ δαιτὸς αἰε φορέεσκε τράπεζαν·
τὰς δ' ἄρα Τυδείδαο μένος καὶ ὑπέρβιος Αἴας
δασσάμενοι προέηκαν εὐπώρους ἐπὶ νῆας.
Ἄμφι δὲ πυγμαχίης πρῶτον σθένος Ἰδομενεὺς
285 ὄρνωτ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἴδρις πέλε παντὸς ἀέθλου·
τῷ δ' οὔτις κατέναντα κίεν· μάλα γὰρ μιν ἅπαντες
αἰδόμενοι ὑπόειξαν, ἐπεὶ ῥα γεραίτερος ἦεν·
τῷ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσοισι Θέτις πόρεν ἄρμα καὶ ἵππους

Tydidem in medium provocavit, qui eum nihil
expavescens ruit adversum, circumque multum
pedibus amborum pulveris excitatum-est. Hi igitur utrinquo
ut tauri concurrerunt intrepidi, qui in montibus
audacis roboris facturi-periculum congregiuntur,
pedibus arenam-spargentes; et undique reboant scopuli
mugitu amborum; illi vero truci connixu
capita committunt indomita et magnas vires,
cum-furore in se-invicem certantes, praeque labore
valde anhelantes crudeliter belligerantur;
multum etiam ex ore ad-terram profunditur spumæ:
similiter illi validis decertabant manibus,
amborumque terga et cervices firmæ
manibus *ictæ* resonabant stridentes, ut-cum in silvis
arbores inter se concutiunt floridos ramos.
Sæpe Ajax proceri valida in femora
injecit Tydides fortes manus; sed eum nullo-modo
retro movere potuit firmis pedibus insistentem.
Hunc vero Ajax superne irruens ad terram
ex humeris (*humeris incumbens*) quassavit, in terræ solo
nixus;] et alias aliter manibus certabant.
Hominesque hic et illic valde acclamabant spectantes,
alii Tydiden gloria-insignem exhortantes,
alii robustum Ajacem, qui tandem fortem virum quatiens
ex humeris utrinque, admotaque ventri manu,
repente dejecit humi, non-secus-ac saxum,
viribus prævalidis, et valde immugiit Trojanus campus
Tydida cadente, acclamavitque populus.
Sed nihilominus surrexit cupiens certare
tertium in Ajacem magnum. At Nestor
prodiit in medium et utrumque affatus-est:
Compescite, illustres filii, luctam nimis-violentam;
scimus enim cuncti, quanto præstantiores sitis
Argivis, magno defuncto Achille.
Sic ait: ast illi destiterunt a-labore, deque frontibus
manibus crebro absterserunt destillantem sudorem,
osculaque-dederunt mutua et amice certamen deposuerunt.
His ergo captivas quatuor dedit veneranda inter-Deas,
sancta Thetis, quas ipsi stupere intuentes
heroes validi et intrepidi, quod inter-omnes
captivas præstabant hilaritate et operibus
præter conspicuam-crine Briseiden. Has olim Achilles
rapuerat ex Lesbo, animumque oblectarat eis:
et una quidem convivii erat procuratrix et ferculorum,
altera epulantibus infundebat vinum dulce,
alia (*tertia*) in convivio aquam affundebat manibus
alia (*quarta*) a convivio semper tollebat mensam:
has igitur fortis Tydides et violento-corpore Ajax
partiti præmisere rostratas ad naves.
Ad pugilatum deinceps primum robur Idomenei
surrexit, nam illi animus peritus erat omnis certaminis.
Sed nemo hunc contra venit; namque illi omnes
reverentiam-præstantes cesserunt, quia annis-grandior erat.
Propterea ei in media-corona Thetis dedit currum et equos

ὠκύποδας, τοὺς πρόσθε βίη μεγάλου Πατρόκλιοι
 290 ἤλασεν ἐκ Τρώων, Σαρπηδόνα διὸν ὀλέσσας·
 καὶ τοὺς μὲν θεράποντι πόρην ποτὶ νῆας ἄγεσθαι
 Ἰδομενεύς· αὐτὸς δὲ κλυτῷ ἐν αἰῶνι μένεσκα.
 Φοῖνιξ δ' Ἀργείοισιν εὐσθενέεσσι μετῆυδα·
 Νῦν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆϊ θεοὶ δόσαν ἐσθλὸν ἄεθλον
 295 αὐτως, οὐ κάμνοντι βίη καὶ χερσὶ καὶ ὤμοις,
 ἀλλ' ἄρ' ἀναιμωτὶ, προγενέστερον ἄνδρα τίοντες·
 ἀλλ' ἄλλοι νέοι ἄνδρες ἐπεντύνεσθε ἄεθλον,
 χεῖρας ἐπ' ἀλλήλοισι δαήμενας ἰθύνοντες
 πυγμαχίης, καὶ θυμὸν ἰήνατε Πηλείωνος.
 300 Ὡς φάτο· τοὶ δ' αἰόντες ἐπέδρακον ἀλλήλοισιν·
 ἦκα δὲ πάντες ἐμίμνον ἀναινόμενοι τὸν ἄεθλον,
 εἰ μὴ σφέας ἐνένισπεν ἀγαθοῦ Νηλέος υἱός·
 Ὡ φίλοι, οὔτι ἔοικε δαήμενος ἄνδρας αὐτῆς,
 πυγμαχίην ἀλέασθαι ἐπήρατον, ἥ τε νέοισι
 305 τερπωλὴ πέλεται, καμάτω δ' ἐπὶ κῦδος ἀγινεῖ.
 Ὡς εἶθ' ἐν γυίοισιν ἐμοῖς ἔτι κάρτος ἔκειτο,
 οἷον ἔσ' ἀντίθεον Πελίην καταδάπτομεν ἡμεῖς,
 αὐτὸς ἐγὼ καὶ Ἄκαστος ἀνεψιοὶ, εἰς ἐν ἰόντες,
 ὅππότε ἄρ' ἀμφήριστος ἐγὼ Πολυδευκείῃ δίῳ
 310 πυγμαχίη γενόμενῃ, ἔλαβον δὲ οἱ ἴσον ἄεθλον·
 ἐν δὲ παλαισμοσύνῃ με καὶ ὁ κρατερώτατος ἄλλων
 Ἄγκαϊος θάμβησε καὶ ἔτρεσεν· οὐδέ μοι ἔτλη
 ἀντίον ἐλθέμεναι νίκης ὑπερ, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸν
 ἤδη που τοπάροιθε παρ' ἀγχεμάχοισιν Ἰπειοῖς
 315 νίκης· ἦν ἰόντα· πεισῶν δ' ἐκονίσσατο νῦντα
 σῆμα πάρα φθιμένου Ἄμαρυγκέος, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 πολλοὶ θηήσαντο βίην καὶ κάρτος ἐμείο·
 τῷ νῦ μοι οὐκ ἔτι κείνος ἐναντίον ἦρατο χεῖρας,
 καὶ κρατερός περ εἴδ'· ἔλαβον δ' ἀκόνιτος ἄεθλον.
 320 Νῦν δέ με γῆρας ἐπεισι καὶ ἄλγεα· τοῦνεκ' ἄνωγα
 ὑμέας, οἷσιν ἔοικεν, ἀέθλια χερσὶ φέρεσθαι·
 κῦδος γὰρ νέῳ ἀνδρὶ φέρειν ἀπ' ἀγῶνος ἄεθλον.
 Ὡς φασμένοιο γέροντος ἀνίστατο θαρσαλέος φῶς,
 υἱὸς ὑπερθύμοιο καὶ ἀντιθέου Πανοπῆος,
 325 ὅς τε καὶ ἵππον ἔτευξε κακὸν Πριάμοιο πόλῃ
 ὑστερον· ἀλλ' οὐθ' οἶ τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἰκέσθαι
 εἵνεκα πυγμαχίης· πολέμου δ' οὐ πάγῃ δαήμεν
 ἔπλετο λευγαλέου, ὑπὸτ' Ἄρεος ἔσσυτο δῆρις.
 Καὶ κεν ἀνιδρωτὶ περικαλλέα διὸς Ἰπειὸς
 330 ἤμελλεν τότ' ἄεθλα φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰ μὴ οἱ σχεδὸν ἦλθεν ἀγαθοῦ Θεσέος υἱός,
 αἰμητῆς Ἀκάμας· μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέζων
 ἀζαλέους ἱμάντας ἔχεν περὶ χερσὶ θοῆσι,
 τοὺς οἱ ἐπισταμένως Εὐηγορίδης Ἀγέλαος
 335 ἀμφέβαλεν παλάμησιν, ἐποτρύνων βασιλῆα·
 ὡς δ' αὐτως ἔταροι Πανοπηΐαδαο ἄνακτος
 θαρσύνεσκον Ἰπειόν· ὁ δ' ἐν μέσσοισι, λέων ὡς,
 εἰστήκει, περὶ χερσὶν ἔχων βοῶς Ἴφι δαμέντος
 ῥινόυς ἀζαλέας· μέγα δ' ἴαχον ἔνθα καὶ ἔνθα
 340 λαοὶ, ἐποτρύνοντες ἐρισθενέων μένος ἀνδρῶν
 μῆζαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἔσταν μαμυώνντες ἐνὶ ζυνοχῆσιν ἀγῶνος,

celeripedes, quos ante vis magni Patrocli
 abegerat ex Troibus, Sarpedone divo peremto.
 Hos igitur famulo tradidit ad naves ducendos
 Idomoneus; ipse vero in celebri ludorum-consessu mansit.
 Tum Phœnix ad Argivos strenuus *ita* disseruit

Nunc Idomeneo Dii tribuerunt egregium præmium
 gratis, non laboranti vi ete manibus atque humeris,
 sed citra-sanguinem, ætate-provectiorum virum honoran-
 tes.] Verum alii juniores viri vos-accingite ad-certamen,
 manus vobis-mutuo intentantes gnaras
 pugillatus, et manes exhilarate Pelidæ.

Sic ait: at illi, *his* auditis, aspiciebant se-mutuo,
 et intra-silentium omnes se-tenuissent detrectantes certa-
 men.] nisi eos objurgasset illustris Nelei filius:

O amici, non decet viros peritos belli
 pugillatum defugere amabilem, qui juvenibus
 delectamento est, et post laborem gloriam affert.
 O si in membris meis adhuc vis inesset,
 qualis *erat*, ubi eximio Pelidæ justa-fecimus nos,
 ipse ego et Acastus patruales, in unum-locum congressi;
 quando ancipiti-victoria ego cum-Polluce divo
 pugillatu decertavi, et accipi par, atque-ipse, præmium;
 adhæc in palestra me validissimus etiam aliorum
 Ancæus stupuit et formidavit, nec mihi ausus-fuit
 obviam ire victoriæ spe; namque ipsum
 jam antea inter pugnaces Epeos
 superaveram, quamvis-fortis esset, et cadens pulvere-fœ-
 daverat tergum,] juxta tumulum defuncti Amaryncei, in-
 que eo *sternendo*] multi admirabantur vim et robur meum;
 ideo posthæc ille contra me non sustulit manus
 quamlibet viribus excellens, et accipi citra-pulverem præ-
 mium:]at nunc me senectus opprimunt et ærumnæ. Ideo ad-
 hortor]vos, quibus *id* congruit, ut-præmia manibus vindice-
 tis:]decus enim *est* juveni viro referre ex certamine palmam.

Hæc loquente sene prodiit audax vir,
 filius magnanimi et dei-instar-habentis Panopei,
 qui et equum fabricatus-est in-pernitium Priami urbi
 postea. Sed nemo ei ausus-fuit prope accedere
 ad pugillandum: belli autem non ita solers
 erat cruenti, quando Martis sæviret contentio.
 Et absque-sudore pulcherrima excellens Epeus
 erat tunc præmia ablaturus ad naves Achivum;
 nisi ad-eum prope accessisset prælustris Thesei filius
 hasta-strenuus Acamas, et magno animi robore aucto
 sicca lora habuit circa manus agiles,
 quibus ei scite Euenorides Agelaus
 evinxerat palmas, instigans dominum.
 Eodem etiam modo socii Panopidæ principis
 adhortabantur Epeum, qui in medio, ceu leo,
 stabat, circa manus gerens bovis violenter cæsi
 tergora arida: magno igitur clamore-fremebat hinc atque
 illinc] exercitus, incitans fortium vim virorum,
 ut-tingerent sanguine manus invictas. Qui tamen per-se
 stabant ferociam-spirantes intra septa ludorum,

ἄμφω χεῖρας ἐὰς πειρώμενοι, εἴπερ ἔασιν
 ὡς ποτ' εὐτρόχαλοι, μῆδ' ἐκ πολέμου βαρύθοιεν·
 345 αἶψα δ' ἄρ' ἀλλήλοισι καταντία χεῖρας ἀείραν
 ταρφέα παπταίνοντες· ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ πόδεσσι
 βαινόντες, κατὰ βαιὸν ἐὼν γόνυ γουνοῦς ἀμείβον,
 ἄλλήλων ἐπὶ δηρὸν ἀλευόμενοι μέγα κάρτος·
 σὺν δ' ἔβαλον νεφέλησιν ἑοικότες αἰψηρῆσιν,
 350 αἴτ' ἀνέμων ριπῆσιν ἐπ' ἀλλήλησι θοροῦσαι,
 ἄστεροπὴν προῖᾶσι, μέγας δ' ὄροθύνεται αἰθὴρ
 θεινομένων νεφῶν, βαρὺ δὲ κτυπέουσιν ἄελλαι·
 ὅς τῶν ἀζαλέησι περικτυπέοντο γένηαι
 ῥινοῖς· αἶμα δὲ πούλῳ κατέρβρεεν· ἐκ δὲ μετώπων
 355 ἰδρῶς αἱματόεις θαλερὰς ἐρύθναινε παρειάς·
 οἱ δ' ἄμωτον πογέοντο μεμαότες· οὐδ' ἄρ' Ἐπειὸς
 λῆγεν, ἐπέσσυτο δ' αἰὲν ἐφ' ἑπὶ κάρτει θύων·
 τὸν δ' ἄρα Θεσεὸς υἱὸς, εὐφρονέων ἐν ἀέθλῳ,
 πολλάκις ἐς κενεὸν κρατερὰς χεῖρας ἰθύνεσθαι
 360 θῆκε· καὶ ἰδρεῖσιν διατημῆζας ἐκάτερθε
 χεῖρας, ἐς ὄφρα τὴν ἐπάλμενος, ἄχρις ἰκέσθαι
 ὄστέον· ἐκ δὲ οἱ αἶμα κατέρβρεεν ὀφθαλμοῖο·
 ἀλλὰ καὶ ὡς Ἀκάμαντα βαρείη χειρὶ τυχήσας
 τύψε κατὰ κροτάφοιο· χαμαὶ δὲ οἱ ὠκλασε γυῖα·
 365 αὐτὰρ θγ' αἶψ' ἀνόρουσε καὶ ἔνθορε φωτὶ κραταιῷ·
 πλῆξε δὲ οἱ κεφαλῆν· ὃ δ' ἄρ' ἔμπαλιν αἴσσοντος,
 βαιὸν ὑποκλίνας, σκαίῃ χειρὶ τύψε μέτωπον,
 ἄλλῃ δ' ἤλασε ῥίνας ἐπάλμενος· ὡς δὲ καὶ αὐτὸς
 μῆτι παντοίῃ χεῖρας ὤρεγε· τοὺς δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 370 ἀλλήλων ἀπέρυξαν ἐελδομένους πονέεσθαι
 νίκης ἀμφ' ἐρατῆς· τῶν δ' ἔσσυμένων θεράποντες
 ῥινοῦς αἱματόεντας ἄφαρ σθεναρῶν ἀπὸ χειρῶν
 λῦσαν· τοὶ δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν καμάτοιο,
 μορξάμενοι σπόγγοισι πολυτρήτοισι μέτωπα·
 375 τοὺς δ' ἔταροι τε φίλοι τε παρηγορέοντες ἄγεσσκον
 ἄντικρυς ἀλλήλων, ὡς κεν γόλοιο ἀλγινόεντος
 ἔσσυμένους λελάθωνται, ἀρεσσάμενοι φιλότητι·
 ἀλλ' οἱ μὲν πεπιθοντο παραιφασίησιν ἑταίρων·
 ἀνδράσι γὰρ πινυτοῖσι πέλει νόος ἥπιος αἰεὶ·
 380 κύσσαν δ' ἀλλήλους· ἔριδος δ' ἐπελήθετο θυμὸς
 λευγαλέης· τοῖς δ' αἶψα Θετίς κυανοκρήδεμος
 ἀργυρούς κρητῆρας ἐελδομένοισιν ὄπασσεν
 δοιῶ, τοὺς Εὐνήος Ἰήσονος ὄβριμος υἱὸς
 ὦνον ὑπὲρ κρατεροῖο Λυκάονος ἐγγυάλιζεν
 385 ἀντιθέῳ Ἀχιλῆϊ περικλύστω ἐνὶ Λήμνῳ·
 τοὺς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἀριπρεπέϊ Διονύσῳ
 δῶρον, ὅτ' εἰς Οὐλυμπον ἀνήγαγε διὰν ἄκοιτιν,
 Μῖνωος κούρην ἔρικυδέα, τῆν ποτε Θεσεὺς
 κάλλιπεν οὐκ ἐθέλων γε περικλύστω ἐνὶ Δίῃ·
 390 τοὺς δ' ἦδ' Διόνυσος ἐφ' ἴπῳ δῶρον
 νέκταρος ἐμπλήσας· ὃ δ' ἄρ' ὄπασεν Ὑψιπυλείῃ
 πολλοῖς σὺν κτεάτεσσι Θῆας· ἡ δ' οὐεὶ δῖῳ
 κάλλιπεν· ὃς δ' Ἀχιλῆϊ Λυκάονος εἶνεκα δῶκε.
 Τῶν δ' ἕτερον μὲν ἔχεσκεν ἀγαθοῦ Θεσεὸς υἱὸς,
 395 ἄλλον δ' ἦδ' Ἐπειὸς ἐὰς ἐπὶ νῆας ἴαλθεν
 γηθόσυνος· τῶν δ' αἶψα τεθρυμμένα τύμματα πάντα

ambo manus suas periclitantes, an essent,
 ut olim, flexibiles, nec bello segniore :
 extemplo igitur contra se-mutuo palmas extulerunt
 acute se-observantes; et in digitos pedum
 arrecti, sensim genu suum genu commutarunt,
 alter alterius diu evitans magnam vim;
 concurrerunt tandem nubium instar velocissimarum,
 quæ ventorum agitatione inter se commissæ,
 fulgur elidunt; et vastus se-commovet æther
 collisione nubium, graviterque strepant procellæ :
 ita horum rigidis crepitabant malæ
 caestibus, et sanguis ubertim proflebat, deque frontibus
manans] sudor cruentus floridas colorabat genas;
 jugi tamen decertabant nixu, neque Epeus
 desistebat, sed irruebat semper suo robore furens;
 at huic Thesei natus, imprimis-callens certamen,
 sæpe in vanum ut-robustas manus dirigeret,
 effecit, et arte divisus utrinque
 manibus, supercilio ictum-intulit irruens, ut-penetraret
 usque] ad ossa; ejusque cruor manavit de oculo :
 nihilominus *ille* Acamantem dura manu contingens,
 plagam-infixit temporibus, humique ejus consederunt
 membra :]verum hic continuo se-levavit et impetum-fecit
 in-virum fortem,] pulsavitque-ejus caput, qui vicissim irru-
 entis,] paulum declinans, læva manu percussit frontem.
 alteram impegit in-nares assiliens : ita et *Acamas* ipse
 industria omni manus jactabat. Sed hos tandem Achivi
 a-se-mutuo diremerunt, volentes *ulterior* certare
 de victoria dulci : quibus cupidis (*certaminis*) famuli
 lora cruenta sine-mora robustis de manibus
 relaxarunt; ipsique pauxillum sese-recreabant a-labore,
 abstergentes spongiis foraminosis facies.
 Hos igitur socii et amici verbis-mulcentes ducebant
 obviam alterum-alteri, ut iræ acerbæ
 statim obliviscerentur, resarta *inter se* gratia :
 hi itaque obsecuti-sunt monitis amicorum;
 viris enim cordatis est mens placida semper ;
 osculaque-dederunt mutua, et litis oblitus-est animus
 funestæ. Illisque subito Thetis cæruleo-redimiculo
 argenteos crateras pro-desiderio-ipsorum dedit
 duos, quos Euneus, Jasonis acer filius,
 pretium pro forti Lycaone obtulerat
 semideo Achilli circumflua in Lemno :
 hos Vulcanus fabricarat spectabili Baccho
 donum, cum ad Olympum eveheret divam uxorem,
 Minois natam nobilem, quam pridem Theseus
 destituerat præter voluntatem-suam circumflua in Dia :
 eos autem strenuus Bacchus suo dederat filio dono
 nectare repletos, concessitque Hypsipylæ
 multis cum opibus Thoas, hæc vero filio divo
 reliquit, qui *eos* Achilli pro Lycaone tradidit.
 Horum igitur alterum obtinuit illustris Thesei proles,
 alterum præstans Epeus suus ad naves misit
 lætus : quorum statim inflictæ vulnera cuncta

ἡκέσασ' ἐνδυκείως Ποδαλείριος, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸς
 πρῶτα μὲν ἐκμύζησεν, ἔπειτα δὲ χερσὶν ἐΐσιν
 βράβην ἐπισταμένως· καθύπερθε δὲ φάρμακα θῆκε
 400 κείνα, τὰ οἱ τοπάροιθε πατῆρ ἐδὲ ἐγγυάλιξε·
 τοῖσι δ' ἄρ' ἐσσυμένως καὶ ἀναλθέα τύμματα φωτῶν
 αὐτῆμαρ μορόεντος ὑπέκ κακοῦ ἰαίνονται·
 τῶν δ' ἄφαρ ἀμφὶ πρόσωπα καὶ εὐχομῶντα κάρηνα
 τύμματ' ἀπαλθαίνοντο· κατηπιόωντο δ' ἀνίαι.

405 Ἄμφι δὲ τοξοσύνης Τεῦκρος καὶ Ὀϊλέος υἱὸς
 ἔστασαν, οἱ καὶ πρόσθε δρόμου πέρι πειρήσαντο·
 τῶν δ' ἄρα τηλόσε θῆκεν εὐμμελής Ἀγαμέμνων
 ἱππόκομον τρυφάλειαν· ἔφη δὲ κε πολλὸν ἀμείνω
 ἔσσεσθ', ὃς κέρσειεν ἀπὸ τρίχαρ ὀξεῖ χαλκῷ

410 Αἴας δ' αὐτίκα καλὰ πόρην Πηλῆος βέλεμνον·
 πληῆξε δ' ἄρα τρυφάλειαν· ἐπηύτησε δὲ χαλκὸς
 ὀξύτατον· Τεῦκρος δὲ μέγ' ἐγκονέων ἐνὶ θυμῷ
 δεύτερος ἦκεν οἰστόν· ἄφαρ δ' ἀπέκερσεν ἐθειράς
 ὀξὺ βέλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον ἀθρήσαντες·

415 καὶ μιν κυδαίνεσκον ἀπείριτον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸν
 πληγῆ ἔτ' ἀλγύνεσκε θεοῦ ποδός· ἀλλὰ μιν οὔτι
 βλάψεν ὑπαὶ παλάμῃσι θοὸν βέλος ἰθύνοντα.
 Καὶ οἱ τεύχεα καλὰ πόρην Πηλῆος ἀκοιτις
 ἀντιθέου Τρωϊλοιο, τὸν ἠϊθέων μέγ' ἄριστον

420 Τροίη ἐν ἠγαθῇ Ἐκάβῃ τέκετ', οὐδ' ἀπόνητο
 ἀγλαΐης· δὴ γάρ μιν ἀταρτηροῦ Ἀχιλλῆος
 ἔγχος ἰμοῦ καὶ κάρτος ἀπήμερσαν βιότοιο·
 ὡς δ' ὀπὸθ', ἐρσήεντα καὶ εὐθαλέοντ' ἀνὰ κῆπον
 ὑδρηλῆς καπέτοιο μάλ' ἀγχιδὶ τηλεθάοντα

425 ἢ στάχυν ἢ μήκωνα, θεὸς καρποῖο τυχῆσαι,
 κέρση τις δρεπάνῳ νεοθηγεί, μῆδ' ἄρ' ἐάση
 ἐς τέλος ἡδὺ μολεῖν, μῆδ' ἐς σπόρον ἄλλον ἰκέσθαι,
 ἀμήσας κενεὸν τε καὶ ἄσπορον αἴθοπι χαλκῷ,
 μέλλονθ' ἐρσήεντος ὑπ' εἰαρος ἀλδαίνεσθαι·

430 ὡς υἱὸν Πριάμοιο, θεοῖς ἐναλίγκιον εἶδος,
 Πηλεΐδης κατέπερνεν ἔτ' ἄχουον, εἰσέτι μύμφης
 νῆϊδα, νηπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα·
 ἀλλὰ μιν εἰς πόλεμον φθισιμῆροτον ἤγαγε Μοῖρα
 ἦθις ἀρχόμενον πολυγηθῆος, ὅππότε φῶτες

435 θαρσαλέοι τελέθουσιν, ὅτ' οὐκέτι δεύεται ἦτορ.
 Αὐτίκα δ' αὖτε σόλον περιμήκεά τε βριαρόν τε
 πολλοὶ πειρήσαντο τοῆς ἀπὸ χειρὸς ἰῆλαι·
 τὸν δ' οὔτις βαλέειν δύνατο στιβαρὸν μάλ' ἐόντα
 Ἄργεϊών· οἷος δ' ἔβαλεν μενεδήϊος Αἴας

440 χειρὸς ἀπὸ κρατερῆς, ὡσεὶ δρυὸς ἀγρονόμοιο
 ὄζον ἀπαυανθέντα, θέρευς εὐθαλπέος ὄρη,
 ὅππότε λῆϊα πάντα κατὰ χθονὸς αὐαίνηται·
 θάμβησαν δ' ἄρα πάντες, ὅσον χερὸς ἐξεποτήθη
 χαλκός, ἐν ἀνέρε χερσὶ δύο μογιόντες ἄειραν·

445 τὸν βρά μιν Ἄνταίοιο βίη ρίπτασκε πάροιθεν
 βῆϊδίως ἀπὸ χειρὸς, ἐῆς πειρώμενος ἀλκῆς,
 πρὶν κρατερῆσι χέρεσσι δαμήμεναι Ἡρακλῆος·
 Ἡρακλῆς δὲ μιν ἦς ἐλὼν σὺν ληϊδί πολλῇ
 ἀκαμάτης ἔχε χειρὸς ἀέθλιον· ἀλλὰ μιν ἐσθλῶ

450 ὕστερον Αἰακίδῃ δῶρον πόρην, ὅππότε' ἄρ' αὐτῷ

curavit accurate Podalirius; nam ipse ea
 primum exsuxit, postea manibus suis
 consuit solerter, et medicamenta imposuit
 illa, quæ ipsi olim parens suppeditarat,
 quibus continuo etiam insanabiles plagæ hominum
 uno-die ægrifico ab malo relevantur.

Horum igitur statim in facie et crinitis capitibus
 vulnera sanabantur, et mitius-habebant dolores.

Cæterum ad sagittarum-certamen Teucer et Oilei natus
 se-obtulerunt, qui et antea cursu inter-se-contenderant.
 A quibus procul statuit hasta-honus Agamemnon
 equinis-setis-insignem galeam, et edixit longe superiorem
 fore eum, qui resecaret cristam acuto ære.

Ajax ergo statim prior suum ejaculatus-est telum,
 et percussit galeam, tinnitumque-reddidit æs
 acutissimum: Teucer vero valde promptus animi
 posterior emisit sagittam, et protinus abscidit pilos
 acutum telum: ac populi valde acclamarunt spectatores,
 et illum laudarunt supra-modum, quod eum
 plaga adhuc dolore-afficeret velocis pedis, et tamen ipsi
 nihil] officeret, manibus volucrem sagittam dirigenti.

Quare ei arma pulcra dedit Pelei conjux
 præstantis Troili, quem juvenum longe optimum
 in Troja sacra Hecuba peperit, nec fructum-cepit
 formæ; jam enim eum sævi Achillis
 hasta simul ac robur spoliarent vita:
 ceu roscido et florenti in horto
 aquosam juxta fossam crescentem

vel spicam vel papaver, antequam fructum consequatur,
 resecat quispiam falce recens-acuta, nec sinit
 ad finem dulcem pervenire, nec ad sementem alteram du-
 rare] metens inanem et seminis-expertem splendido ære,
 quæ esset rorifluo a vere nutrimentum captura:
 sic natum Priami, Deos æquiparantem forma,
 Pelides obtuncaverat adhuc impubem, adhuc sponsæ
 ignarum, cum pueris adhuc ludentem;
 sed eum ad bellum perniciali-hominibus abstraxerat Parca
 pubertatem ingredientem lætam, quando virilis-sexus
 audacior fit, nec amplius *viribus* destituitur cor.

Protinus etiam discum amplum et gravem
 multi tentarunt agili ex manu projicere,
 quem nemo mittere poterat, valde ponderosus cum-esset,
 Argivum: sed solus rotabat hostes-sustinens Ajax
 manu e valida, velut quercus silvestris
 ramum arefactum, æstatis calidæ tempore,
 quando fruges cunctæ in agro siccescunt.

Stupebant igitur omnes, quam-longe e-manu evolasset
 discus-æreus, quem viri manibus duo magno-labøre
 tulissent.] Hunc Antæus violentus jaculabatur olim
 sine-negotio e manu, sui periculum-faciens roboris,
 priusquam inter-validas manus elisus-fuit Hercules;
 Hercules autem hunc strenuus adeptus cum multa præda
 invictæ obtinuerat manus præmium; sed eum forti
 postea Æacidæ (*Telamoni*) munus tribuit, quando cum

Ἰλίου εὐπύργιοι συνέπραθε κύδιμον ἄστυ·
 κείνος δ' οὐεὶ δῶκεν· ὁ δ' ὠκυπόροις ἐν νηυσὶν
 ἐς Τροίην μιν ἔνεικεν, ἵνα σφετέροιο τοκῆος
 μνωόμενος Τρώεσσι εὐσθενέεσσι μάχοιτο
 455 προφρονέως, εἴη δὲ πόνος πειρωμένῃ ἀλκῆς·
 τὸν δ' Αἴας μάλα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βόλε χειρός.
 Καὶ τότε οἱ Νηρηΐς ἀγακλυτὰ τεύχεα δῶκεν
 Μέμνονος ἀντιθέοιο, τὰ καὶ μέγα θηήσαντο
 Ἄργεῖοι· λίην γὰρ ἔσαν περιμηθέα πάντα·
 460 καὶ τάγε καρχαλόων ὑπεδέξατο κύδιμος ἀνὴρ·
 οἶψ γὰρ κείνῳ γε περὶ βριαροῖσι μέλεσσι
 ἤρμωσεν ἀπλήτοιο κατὰ χροὸς ἀμφιτεθέντα·
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἀνάειρε μέγαν σόλον, ὄφρα οἱ εἴη
 τερωπῶν, μένος ἧΰ λιλαϊομένη πονέεσθαι.
 465 Οἷ δ' ἄρα δηριώωντες ἐφ' ἄλματι πολλοὶ ἀνέστησαν·
 τῶν ἄρ' ὑπέρθορε πολλὸν εὐμμελίης Ἀγαπήνωρ
 σήματα· τοὶ δ' ἑμάδησαν ἐπ' ἀνέρι μακρὰ θορόντι·
 καὶ οἱ τεύχεα καλά πόρε μεγάλοιο Κύκωιο
 δία Θέτις· τὸν γὰρ βρα φόνῳ ἐπι Πρωτεσιλάου
 470 πολλῶν θυμὸν ἐλόντα, κατέκτανε Πηλέος υἱὸς
 πρῶτων ἀριστήων· Τρῶας δ' ἄχος ἀμφοκαλύψεν.
 Αἰγανέη δ' ἄρα πολλὸν ὑπέρβαλε δηριώωντας
 Εὐρύαλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον· οὐ γὰρ ἔφαντο
 κείνον ὑπερβαλέειν, οὐδὲ πτερόεντι βελέμῳ·
 475 τοῦνεκά οἱ φιάλην πολυχανδέα δῶκε φέρεσθαι
 μήτηρ Αἰακίδαο δαίφρονος, ἦν ποτ' Ἀχιλλεύς
 ἀργυρέην κτεάτισσε βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μύνητα,
 ἐπτότε Λυρνησοῖο διέπραθε Τρώϊον ἄστυ.
 Αἴας δ' ὀβριμόθυμος, ἐελδόμενος πονέεσθαι
 480 χερσὶν ὁμῶς καὶ ποσσὶν, ἀνιστάμενος καλέεσκεν
 ἐς μέσον ἡρώων τὸν ὑπέρτατον· οἱ δ' ὀρόωντες
 θάμβεον ὀβριμον ἄνδρα καὶ ἀλκιμον· οὐδὲ τις ἔτλη
 ἄντα μολεῖν· πάντων γὰρ ὑπέκλασε δαίμ' ἀλεγεινὸν
 ἠγορέην· φοβέοντο δ' ἀνὰ φρένα, μὴ τίνα χερσὶ
 485 τύψας ἀκαμάτησιν, ὑπὸ πλεγγῆσι πρόσωπον
 συγγῆε ἔσσημένους, σὺγάα δ' ἀνέρι πῆμα γένηται·
 ὀψὲ δὲ πάντες ἔνευσαν ἐπ' Εὐρύαλῳ μενεχάρμῃ,
 ἴδμονι παμμαχίης, εὖ εἰδότες· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις
 τοῖον ἔπος προέηκεν, ὑποτρομεὺν θρασὺν ἄνδρα·
 490 ὦ φίλοι, ἄλλον μὲν τιν' Ἀχαιῶν, ὃν κε θέλητε,
 τλήσομαι ἀντιώωντα, μέγαν δ' Αἴαντα τέθηπα·
 πολλὸν γὰρ προβέβηκε· διαβραῖσει δέ μοι ἦτορ,
 ἦν μιν ἐπιβρίσαντα λάβη χόλος· οὐ γὰρ οἶω
 ἀνδρὸς ἀπ' ἀκαμάτοιο σόος ποτὶ νῆας ἰκέσθαι.
 495 ὦς φαμένιοι γέλασσαν· ὁ δ' ἐν φρεσὶ πάμπαν
 Αἴας ὀβριμόθυμος· αἶερε δὲ δοῖα τάλαντα [ἰάνθη
 ἀργύρου αἰγλήεντος, ἃ οἱ Θέτις εἶνεκ' ἀέθλου
 δῶκεν ἄπερ καμάτοιο· φίλου δ' ἐμνήσατο παιδὸς
 Αἴαντ' εἰσορόωσα· γόος δέ οἱ ἔμπεσε θυμῷ.
 500 Οἱ δ' αὖθ' ἱπασίη μεμελημένον ἦτορ ἔχοντες,
 ἐσσημένους ἀνόρουσαν ἐποτρύνοντες ἀέθλου·
 πρῶτος μὲν Μενέλαος, ἰδ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
 Εὐμήλος τε Θόας τε καὶ ἰσόθεος Πολυποίτης. [σαν
 Ἴπποις δ' ἀμφὶ λέπαδνα βάλλον καὶ ὑφ' ἄρματ' ἔρυσ-

-ipso] Ilii turrigeri expugnaverant famigeratam urbem ;
 ille filio dedit , qui citis in navibus
 ad Trojam eum attulit , ut sui parentis
 monumentum-habens cum-Trojanis robustis pugnaret
 alacrius, essetque exercitamentum periclitanti vires :
 hunc ergo Ajax longissime e valida torquebat manu.
 Et tunc ei Thetis insignia arma tradidit
 Memnonis præclari, quæ etiam multum admirabantur
 Argivi : valde enim erant magna cuncta :
 illa ergo gaudio-exultans suscepit inclytus vir ;
 solius enim hujus crassis membris
 congruebant, enormi corpori cum-applicarentur.
 Ipse vero rursus sustulit ingentem discum, ut sibi foret
 oblectamento, vim strenuam si-cuperet exerceri.

Tum certaturi saltu multi surrexerunt ,
 quorum transiit longe hasta-fortis Agapenor
 signa : illi (Græci) igitur acclamantur viro longe salienti :
 et ei arma pulera dedit ingentis Cyceni
 diva Thetis. Hunc enim , post cædem Protesilai
 multis vitam cum-eriperet , interemit Pelei natus
 primum heroum , Troasque luctus cooperuit.

Tragula deinceps longe superavit certantes
 Euryalus, populusque valde acclamavit : non enim ajebant
 illum *quenquam* superaturum-esse vel pennigera sagitta.
 Ideo ei phialam capacissimam dedit auferendam
 mater Æacidæ pugnarum-periti ; quam olim Achilles
 argenteam acquisivit, cum-stravisset hasta Mynetem,
 quo-tempore Lyrnessum evastavit, Trojanum oppidum.

Porro Ajax magnanimus, cupiens decertare
 manibus simul et pedibus, surrexit-et provocavit
 in medium heroum excellentissimum quemque, qui ut
 -viderunt,] stupere immanem virum et robustum ; nec
 quisquam ausus-est] obviam *illi* procedere ; omnium enim
 infregerat metus tristis] vires, et verebatur apud animum,
 nesi-quem manibus] percuteret indefessus, icibus faciem
 contunderet repente magnoque *ei* viro nocentem esset :
 tandem vero omnes innuerunt Euryalo pugnaci ,
 perito paneratii, bene gnari ; is vero in media-corona
 hujusmodi verba emisit, formidans audacem hominem :

Amici, alium quem Achivum, quemcunque volueritis,
 excipiam occurrentem, sed magnum Ajacem exhorresco ;
 longe enim antecellit ; eripiet mihi vitam ,
 si eum mole-incumbentem-vasta cepertit ira ; non enim ar-
 bitror] viro ab invicto *me* salvum ad naves rediturum.

Sic dicente *eo* riserunt, et pectore toto lætatus-est
 Ajax animo-pollens ; accepit igitur duo talenta
 argenti lucidi, quæ ipsi Thetis præmii loco
 dedit citra laborem ; et cari recordata-est filii,
 Ajacem dum-intuetur, ac mœror ejus incidit animo.

Alii deinceps equestri-studio addictum animum haben-
 tes] sine-cunctatione surrexerunt , instigante præmio.
 Primus Menelaus, deinde Eurypylus, audax-pugnator ,
 tum Eumelus Thoasque et par-Diis Polypoetes.
 Et equis lora-jugalia injecerunt atque sub currstraxerunt

505 πάντες ἐπειγόμενοι, πολυγηθῆος εἵνεκα νίκης·
 αἶψα δ' ἄρ' εἰς δῆριν ξύνισαν βεβαῶτ' ἐνὶ δίφροις
 χώρων ἂν' ἠμαθῆεντ'· ἐπὶ νύσσης δ' ἔσταν ἕκαστοι·
 καρπαλίμως δ' εὐληρα λάβον κρατερῆς παλάμῃσιν·
 ἵπποι δ' ἐγχαρμφθέντες ἐν ἄρμασι ποιπνύεσκον,
 10 ὅπως τις προάλοιο· πόδας δ' ὑπεκίνουον αὐτῶ·
 οὐατα δ' ὀρθώσαντο καὶ ἄμυκα δέυεσαν ἀφρῶ·
 οἱ δ' ἄφαρ ἐγκονέοντες ἐλαφροπόδων μένος ἵππων
 μάστιγι· οἱ δὲ, θοῆσιν εἰοκότες Ἄρπυιῆσιν,
 καρπαλίμως ζεύγλῃσι μέγ' ἐκθορον ἀσχαλόωντες·
 15 ἄρματα δ' ὄκα φέρεσκον ἀπὸ χθονὸς αἰσσοῦσα·
 οὐ δ' ἄρματροχίας ἰδέειν ἦν, οὐδὲ ποδοῖν
 ἐν χθονὶ σήματα· τόσσον ὑπεξέφερον δρόμον ἵπποι·
 πούλῳ δ' αἰθέρ' ἔκανε κονίσσαλος ἐκ πεδίοιο,
 καπνῶ ἢ δμῖχλῃ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι
 20 ἀμφιγέη πρόνεεσι Νότου μένος ἢ Ζεφύροιο,
 χεῖματος ἐγρομένου, ὅπότε' οὐρεα δέυεται ὄμβρω.
 Ἴπποι δ' Εὐμήλιοι μέγ' ἐκθορον· αἱ δ' ἐφέποντο
 ἀντιθέιο Θόαντος· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος αὐτεῖ
 ἄρματι· τοὶ δ' ἐφέροντο δι' εὐρυχώρου πεδίοιο.

* * * * *

525 ὄντινα δῆϊοι ἄνδρες ὑποτρομέουσι μάλιστα
 * * * * *

Ἥλιδος ἐκ δίης, ἐπεὶ μέγα ἔργον ἔρξεν
 παρφθάμενος θοὸν ἄρμα κακόφρονος Οἰνομάοιο,
 ὅς βα τότ' ἠϊθέοισιν ἀνηλέα τεύχεν ἄλθερον,
 κούρης ἀμφὶ γάμοιο, περιφρονος Ἴπποδαμείης·
 530 ἄλλ' οὐ μὲν κείνός γε καὶ ἵππασίησι μεμηλῶς,
 ἵππους ὀκλύποδας τοίους ἔχεν, ἀλλ' ἄρα πολλὸν
 ποσσὶν ἀφαιροτέρους· οἱ γὰρ τ' εἶδοντ' ἀνέμοισιν.
 Ἥ, μέγα κυδαίνων ἵππων μένος ἦδὲ καὶ αὐτὸν
 Ἄτρεΐδῃ· ὃ δ' ἄρ' ἦσι περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ·
 535 τοὺς δὲ μέγ' ἀσθμαίνοντας ἀφαρ θεράποντες ἔλυσαν
 ζεύγλῃς· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀελλόποδας λύον ἵππους
 πάντες, ὅσους ἐν ἀγῶνι δρόμου περὶ δῆρις ἐτύχθη.
 Ἄντιθεον δὲ Θόαντα καὶ Εὐρύπυλον μενεχάρμην
 ἠκέσατ' ἐσσυμένως Ποδαλείριος ἔλκεα πάντα,
 540 ὅσσα περιδρῦφθησαν ἀπὲκ δίφροιο πεσόντες.
 Ἄτρεΐδης δ' ἄλλιαστον ἐγήθειεν εἵνεκα νίκης·
 καὶ οἱ εὐπλόκαμος Θέτις ὄπασε καλὸν ἄλλιστον
 χρύσειον, ἀντιθέιοι μέγα κτέαρ Ἡετίωνος,
 πρὶν Θήβης κλυτὸν ἄστν διαπραθεῖν Ἀχιλλῆα.
 45 Ἄλλοι δ' αὖθ' ἐτέρωθε μονάμπυκας ἐντυον ἵππους
 ἐς δρόμον ἰθύνοντες· ἔλοντο δὲ χερσὶ βοείας
 μάστιγας· καὶ πάντες ἀναΐζαντες ἐφ' ἵππων
 ἔχοντ'· οἱ δὲ χαλινὰ γενειάσιν ἀφρίζοντες
 δάπτον καὶ ποτὶ γαίαν ἐπέκτυπον, ἐγκονέοντες
 550 ἐκθορέειν τοῖς δ' αἶψα δρόμος τέταθ'· οἱ δ' ἀπὸ νύσσης
 καρπαλίμως αἶμησαν ἐριδμαίνειν μεμαῶτες,
 εἵκειο ἢ Βορέαο μέγα πνεύοντος ἀέλλῃς,
 ἢ ἐ Νότου κελάδοντος, ὅτ' εὐρέα πόντον ὀριεν
 λαίλαπι καὶ βριπῆσι, θυτήριον εὔτ' ἀλεγεινὸν
 555 ἀντέλλῃ, ναύτησι φέρον πολύδακρον διζύν·

cuncti festinantes letificæ gratia victoriae.

Mox igitur ad certamen convenerunt conscensis curribus
 loco arenoso, et intra carceres se-continuerunt quisque;
 ac protinus habenas sumpserunt validis manibus:
 equi autem adjuncti curribus, *id* operam-dabant,
 quo-pacto quis ante-*alios*-exsiliret, et pedes movebant inter-
 im,] auresque arrigebant et phaleras rigabant spuma.
 Illi(*certatores*) extemplo impetu-facto percipium vim equo-
 rum] flagris-incitarunt; qui volueribus similes Harpyiis,
 raptim cum-jugis excurrerunt valde indignantes,
 et currus velociter abstulerunt a tellure subsultantes,
 nec rotarum-vestigia conspiciere licuit, nec pedum
 humi notas; adeo abripuerunt cursum equi,
 densusque ad-auras surgebat pulvis e campo,
 fumi aut nebulæ instar, quam in montibus
 spargit-circum juga Austri vis aut Zephyri,
 hieme exorta, cum montes permadescunt imbre.
 Equi autem Eumeli longe antevolabant; et insequabantur
 divini Thoantis *equæ*: tum alii alius clamore-favebat
 curru. Ipsi interim ferebantur per latum campum.

* * * * *

quem hostici viri formidant maxime

* * * * *

Elide e sacra, siquidem ingens facinus edidit
 prævertens volucrum currum maligni CEnomai
 qui tunc juvenibus crudelem parabat necem,
 filiæ ob nuptias, prudentis Hippodamiæ:
 sed tamen nec ille, quamvis rei-equestri studiosissimus
 equos tam veloces habebat, sed longe
 pedibus infirmiores; hi enim æquabant ventos.

Dixit, valde collaudans equorum virtutem atque ipsum
 Menelaum, qui suo in pectore lætum-habebat animum.
 Illos itaque vehementer anhelantes statim famuli exsolve-
 bant] *jugo*: tum cæteri etiam procclippedes laxabant equos
 omnes, quibus in circo de cursu contentio fuerat.
 Eximio autem Thoanti et Eurypylo forti-in-præliis
 medicabatur mox Podalirius vulnera omnia,
 quibus attriti-fuerant, e curru dum-prolaberentur.
 Cæterum Atrides immensum gaudebat propter victoriam:
 et ei pulcricoma Thetis tradidit elegans poculum
 aureum, nobilis non-vulgare peculium Eetionis,
 antequam Thebæ celebrem urbem excinderet Achilles.

Tum alii ex-alia-parte singulos instruxerunt equos,
 ad cursum dirigentes, et corripuerunt manibus bubulas
 scuticas, atque omnes conscensis equis
 sedebant; hi autem frena mandibulis spumantes
 mordebant et unguis terram tundebant properantes
 excurrere: quibus extemplo cursus intendebatur. Ex car-
 ceribus igitur] raptim evolabant, contentionis cupidissimi,
 similes aut Boreæ acriter flantis procellis,
 aut Noti bilantes, quando latum mare ciet
 turbine et æstu, cum thuribulum horrificum
 oritur, nautis afferens flebilem calamitatem:

ὡς οἳ γ' ἔσσεύοντο κόριν ποσὶ καρπαλίμοισιν
 ἐν πεδίῳ κλονέοντες ἀπειρίτων· οἳ δ' ἑλατῆρες
 ἵπποις οἷσιν ἕκαστος ἐκέκλετο, τῇ μὲν ἱμάσθη
 ταρφέα πεπληγῶς, ἑτέρῃ δ' ἐνὶ χειρὶ τινάσσω
 560 νωλεμῆς ἀμφὶ γένυσι μέγα κτυπέοντα χαλινόν·
 ἵπποι δ' ἐβῶοντο· βοῆ δ' ἀνὰ λαὸν ὄρωρει
 ἄσπετος· οἳ δ' ἐπέτοντο διὰ πλατέος πεδίου.
 Καὶ νῦν κεν ἐσσυμένους ἐξ Ἄργεος αἰόλος ἵππος
 νίκησεν μάλα πολλὸν, ἐφεζομένου Σθενέλοιο,
 565 εἰ μὴ ἄρ' ἐξήρπαξε δρόμον, πεδίον δ' ἀφίκανε
 πολλάκις· οὐδέ μιν ἐσθλὸς ἐὼν Καπανηΐος υἱὸς
 κάμψαι ἐπέσθενε χερσίν, ἐπεὶ β' ἔτι νῆϊς ἀέθλων
 ἵππος ἔην· γενεῇ δὲ μάλ' οὐ κακὸς, ἀλλὰ θοοῖο
 θεσπέσιον γένος ἔσκεν Ἄριονος, ὃν τέκεν ἵππων
 570 Ἄρπυια Ζεφύρω πολυηγεῖ φέρτατον ἄλλων
 πολλόν, ἐπεὶ ταχέεσσιν ἐριδιμαίνεσκε πόδεσσι
 πατρὸς ἐοῖο θοῆσι καταγίγαι· καὶ μιν Ἄδρηστος
 ἐκ μακάρων ἔχε δῶρον, ὅθεν γένος ἔπλετο κείνου·
 * * * * *

καὶ μιν Τυδέος υἱὸς ἐπὶ πόρε δῶρον ἑταίρω
 575 Τροίῃ ἐνὶ ζαθιῇ· ὁ δὲ οἳ μέγα ποσὶ πεποιθὸς,
 ὠκὺν ἐόντ' ἐς ἀγῶνα καὶ εἰς ἔριν ἤγαγεν ἵππων,
 αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν δίομενος μέγα κῦδος
 ἵππασίης ἀνελέσθαι· ὁ δ' οὔτι οἳ ἦτορ ἴηεν
 ἀμφ' Ἀχιλλῆος ἄεθλα πονεόμενος· ἦ γὰρ ἴκανε
 580 δεῦτερος· Ἄτρεΐδης δὲ παρήλασεν ὠκὺν ἐόντα
 ἰδρεῖν· λαοὶ δ' Ἄγαμέμνονα κυδαίνεσκον
 ἵππον τε Σθενέλοιον θρασύφρονος ἠδὲ καὶ αὐτὸν,
 οὐνεκα δεῦτερος ἦλθε, καὶ εἰ μάλα πολλάκι νύσσης
 ἐξέθορον, μεγάλῳ περὶ κάρτει οἷς ποσὶ θύων.
 585 Καὶ τότε ἄρ' Ἄτρεΐδῃ Θέτις ὄπασσε καρχαλόωντι
 ἀργύρεον θώρηκα θεηγενέος Πολυδώρου·
 δῶκε δ' ἄρα Σθενέλω βριαρῆν κόρυν Ἄστεροπαίου
 χαλκείην καὶ δοῦρε δύο καὶ ἀτειρέα μίτρην·
 ἄλλοις δ' ἵππησσι, καὶ ὀππόσοι ἤματι κείνω
 590 ἦλθον ἀεθλήσοντες Ἀχιλλῆος ποτὶ τῷβω,
 δῶρα πόρην πάντεσσιν· Ἐπι σφίσι δ' ἄχλυτο θυμὸν
 υἱὸς Λαέρταο δαΐφρονος, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸν,
 ἀλκῆς ἵεμενον, κρατερῶν ἀπέρυξεν ἀέθλων
 ἔλκος ἀνιερὸν, τό μιν οὐτασεν ὄριμος Ἄλκων,
 595 ἀμφὶ νέκυν κρατεροῖο πονεόμενον Αἰακίδαο.

ΛΟΓΟΣ Ε.

Ἄλλ' ὅτε δὴ β' ἄλλοι μὲν ἀπηνύσθησαν ἄεθλοι,
 δὴ τότε Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος ἀμβροτα τεύχη
 θῆκεν ἐνὶ μέσσοισι θεὰ Θέτις· ἀμφὶ δὲ πάντη
 δαίδαλα μαρμαίρεσκεν, ὅσα σθένος Ἥφαιστοιο
 5 ἀμφὶ σάκος ποιήσε θρασύφρονος Αἰακίδαο.
 Καὶ τὰ μὲν εὖ ἤσκητο θεοκμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ·
 οὐρανὸς ἠδ' αἰθήρ, γαίη δ' ἅμα κείτο θάλασσα·
 ἐν δ' ἀνεμοὶ νεφέλαι τε σελήνη τ' ἠελίος τε,
 κεκριμέν' ἄλλυδις ἄλλα· τέτυκτο δὲ τεῖρα πάντα,

ita illi ruebant, pulverem pedibus rapidis
 in campo glomerantes infinitum. Rectorum autem
 equos suos quisque hortabatur, altera scuticam
 crebro agitans, altera manu agitans
 indefesso circa mandibulas valde crepitans frenum :
 equi interim ruebant, ac clamor in populo exortus-est
 vehemens, illis volitantibus per latum campum.
 Et continuo velocissimus ex Argis equus
 vicisset longe *Atios*, insidente *Sthenelo* ;
 nisi abrupisset cursum, et in-campum evagatus-esset
 crebro ; neque eum, fortis quanvis-esset, *Capanei filius*
 flectere potuit manibus ; namque adhuc rudis certaminum
 equus erat, origine vero nequaquam vitiosus, sed celeri
 divinum genus trahebat ab-*Arione*, quem edidit equorum
Harpia *Zephyro* multisono optimum aliorum
 multo, siquidem rapidis contendeat pedibus
 cum-patris sui velocibus procellis ; atque hunc *Adrastus*
 a superis accepit dono, unde ortus erat illius :

* * * * *

atque eum *Tydei* natus suo dedit dono amico (*Sthenelo*)
 in Troja diis-cara : qui ejus pedibus magno opere confusus,
 pernix quod-esset, in circum et certamen *eum* adduxerat
 equorum,] ipse in primis sperans insignem palmam
 de-equorum-cursu se-relaturum : verum is nihil ipsius ani-
 mum oblectavit,] in *Achillis* funebribus certans ; rediit enim
 secundus, *Atridesque eum* prævvertit quamlibet velocem
 arte. Spectatores igitur *Agamemnonem* collaudabant
 equumque *Stheneli* pugnacis et simul ipsum,
 quod secundus venisset, etsi saepenumero extra-terminos
 exiliisset, ingens propter robur pedibus dum-ferociret.

Et tunc *Atridae* *Thetis* tributis exsultanti
 argenteum thoracem a-diis-orundi *Polydori* ;
 deditque *Sthenelo* gravem cassidem *Asteropæi*
 æream et hastilia duo et durabilem balteum.
 Reliquis vero equitibus, et quotquot die illo
 convenerant certatum *Achillis* ad bustum,
 dona præbuit omnibus. Inter hos vero tristis-erat animo
 filius *Laertæ* prudentis, quod se,
 fortitudinis studiosum, a-strenuis prohibuisset ludis
 vulnus mestificum, quod ipsi inlixerat acer *Alcon*,
 pro cadavera validi propugnanti *Æacidae*.

LIBER V.

SED cum cetera confecta-essent certamina,
 tandem *Achillis* magnanimi cœlestia arma
 collocavit in medium *diva Thetis*. Undique autem
 variæ-effigies renidebant, quas ingenium *Vulcani*
 in clypeo fecerat audacis *Æacidae*.
 Hæc vero egregie efficta-erant divino in opere :
 cœlum et æther, cumque terra inerat *pontus*,
 inerant etiam venti nubesque ac luna et sol,
 distincta alibi alia ; et exsculpta-erant signa omnia,

10 δὴ πόσα δινήεντα κατ' οὐρανὸν ἀμφιφέρονται.
 Τῶν δ' ἄρ' ἑμῶς ὑπένερθεν ἀπειρέσιος κέχυτ' ἀήρ·
 ἐν τῷ δ' ὄρνιθες τανυχειλέες ἀμφοποτῶντο·
 φαίης κεν ζῶντας ἅμα πνοιῆσι φέρεσθαι.
 Ἰηθὺς δ' ἀμφοτετύκτο, καὶ ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα·
 15 τῶν δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο βροαὶ ποταμῶν κελαδεινῶν,
 κυκλόθεν ἀλλυοῖς ἄλλη ἐλισσομένων διὰ γαίης.
 Ἄμφι δ' ἄρ' εὖ ἤσκητο κατ' οὐρα μακρὰ λείοντες
 σμερδαλέοι καὶ θῶες ἀναίδεες· ἐν δ' ἀλεγειναὶ
 ἄρκτοι παρδάλιές τε, σῦες δ' ἅμα τῆσι πέλοντο
 20 ὄβριμοι, ἀλγινόεντας ὑπὸ βλοσυρῆσι γένυσσι
 θήγοντες καναχηδὸν εὐκυτυπόντας ὀδόντας·
 ἐν δ' ἀγρόται μετόπισθε κυνῶν μένος ἰθύνοντες·
 ἄλλοι δ' αὖ, λάεσσι καὶ αἰγανέησι θοῆσι
 βάλλοντες, πονέοντο καταντόν, ὡς ἔτεόν περ.
 25 Ἐν δ' ἄρα καὶ πόλεμοι φησιγόρονες· ἐν δὲ κυδοίμοι
 ἀργαλέοι ἐνέκειντο· περικτείνοντο δὲ λαοὶ
 μίγδην οἷς ἵπποισι· πέδον δ' ἅπαν αἵματι πολλῷ
 δευομένῳ ἦϊκτο κατ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο·
 ἐν δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἔσαν στονόσσοι τ' Ἐνωῶ,
 30 αἵματι λευγαλέῳ πεπαλαγμένη ἄψα πάντα·
 ἐν δ' Ἔρις οὐλομένη καὶ Ἐριννύες ὄβριμοθύμοι,
 ἡ μὲν ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρα
 ἐλθέμεν, αἱ δ' ὀλοοῖτο πύρον πνεύουσαι αὐτμήν·
 ἀμφὶ δὲ Κῆρες ἔθνον ἀμείλιχοι· ἐν δ' ἄρα τῆσι
 35 φοῖτα λευγαλέου Θανάτου μένος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Ὑσμῖναι ἐνέκειντο δυσηγέες· ἴων περὶ πάντη
 ἐκ μελέων εἰς οὐδας ἀπέρρην αἶμα καὶ ἰδρώς·
 ἐν δ' ἄρα Γοργόνες ἔσκον ἀναίδεες ἀμφὶ δ' ἄρα σφῖν
 σμερδαλέοι πεπόνθητο περὶ πλοχμοῖσι δράκοντες,
 40 αἰὼν λυγμώνυτες· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θαῦμα
 διαίδαλα κείνα πέλοντο, μέγ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα,
 οὐνεκ' ἔσαν ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι.
 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' πολέμοιο τεράτα πάντα τέτυκτο·
 εἰρήνης δ' ἀπάνευθεν ἔσαν περικαλλέες ἔργα·
 45 ἀμφὶ δὲ μυρία φύλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
 ἄστυα καλὰ νέμοντο· Δίκη δ' ἐπίτευκε πάντα·
 ἄλλοι δ' ἄλλ' ἐπὶ ἔργα χέρας φέρον· ἀμφὶ δ' ἄλωαι
 καρποῖσι βροίθοντο· μέλαινα δὲ γαῖα τεθλήει·
 αἰπύτατον δὲ τέτυκτο θεοδμήτω ἐπὶ ἔργῳ
 50 καὶ τρηχὺ ζαθέης Ἄρετῆς ὄρος· ἐν δὲ καὶ αὐτῇ
 εἰστήκει φοῖνικος ἐπεμβεβαυῖα κατ' ἄκρης,
 ὑψηλὴ, ψαύουσα πρὸς οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντη
 ἀτραπιτοὶ θαμέεσσι διειργόμενοι σκοπέλοισι
 ἀνθρώπων ἀπέρυκον εἴν πάτον· οὐνεκα πολλοὶ
 55 εἰσοπίσω χάζοντο, τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα,
 παῦροι δ' ἱερὸν οἶμον ἀνήϊον ἰδρώοντες.
 Ἐν δ' ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλατὺν ὄγκον ἰόντες,
 σπεύδοντες δρεπᾶνθι νεηκέσι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ
 πολλοὶ ἀμαλλοδετῆρες· ἀέζετο δ' ἔς μέγα ἔργον·
 60 ἐν δὲ βῆες ζεύγλησιν ὑπ' αὐγένας αἰὲν ἔχοντες·
 οἱ μὲν ἀπήνας εἴλκον εὐσταχῦεσσιν ἀμάλλαις
 βριθομένας· οἱ δ' αὖθις ἀροτρεύεσκον ἀρούρας·
 τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαίνετο· τοὶ δ' ἐφέποντο

quotquot versatile per caelum circumferuntur.
 Infra quae simul infinitus diffusus-erat aer,
 inque eo alites rostris-porrectis circumvolitabant:
 dixisses, vivas una cum-flaminibus *ventorum* terri.
 Tethys circum-expressa-erat, et oceani profundus aestus,
 e-quinbus celeriter effundebantur fluxus amniun-surran-
 tium,] in-orbem, alio alius, se-volvantium per terram.
 Passim etiam fabrefacti-erant in montibus altis leones
 terrifici et thoes audaces; atque truces
 ursae pardalesque et apri cum illis inerant
 feroces, qui-vulnificos sub noxiis generis
 acuebant cum-stridore frementes dentes:
 inerant etiam venatores a-tergo canum vim regentes,
 alii autem lapidibus et venabulis citatis
 jaculando rem-gerebant contra *feras*, tanquam vere:
 inerant praeterea bella homicidalia, et pugnae
 difficiles insculptae-erant, ac trucidabantur homines
 promiscue suis-cum equis; et campus omnis cruore largo
 imbuti speciem-referebat in scuto firmissimo:
 porro Metus et Timor inerant et luctifera Bellona,
 tabo funesto foedata membra omnia:
 inerant Lis pernicialis et Erinnyes feroces,
 illa incitans ad prelium violentum viros
 ut-coirent, haec exitialis incendii exspirantes flammam:
 et circum Parcae cursitabant implacabiles, inter quas
 incedebat pestiferæ Mortis vis; et prope illam
 Pugnae elaboratae-erant horrisonae, quarum undique
 e membris ad solum destillabat sanguis et sudor:
 praeterea Gorgones inerant efferae, et undique ipsiis
 tremendi excusi-erant circa cinnos dracones,
 horrendum linguas-exsertantes: incredibile autem miracu-
 lum]simulacra illa praebant, magnum hominibus pavorem
 injicientia,] quia erant animantibus similia motu-praeditis.
 Et haec quidem belli monstra omnia erant.
 Pacis autem separatim erant pulcræ opera:
 passim enim innumeræ nationes calamitosorum hominum
 urbes insignes incolebant, et Justitia obibat cuncta:
 alii autem aliis officiis manus adhibebant; et passim agri
 fructibus gravescebant, nigraque tellus florescebat·
 celsissimus porro formatus-erat divino in opere
 et asper sanctæ Virtutis mons, in quo ipsa
 stabat palmae pedibus-innitens vertici,
 ardua, pertingens ad caelum, circumque undique
 viae, crebris interclusæ scopulis,
 hominum arcebant facilem accessum; nam plurimi
 retro cedebant, absterriti arduo itinere,
 et pauci per-sacram viam ascendeabant sudantes:
 inerant messorum, secundum latum ordinem procedentes,
 properantes falcibus recens-acutis, eisque ad manus *erant*
 multi mergitum-ligatores, et promovebatur maxime opus:
 inerant boves, sub jugis colla continenter habentes;
 alii plaustra trahebant spiciferis fascibus
 onusta, alii contra aratris-invertebant rura,
 quorum a-tergo ager nigrescebat; et insequabantur

αἰζήοι μετὰ τοῖσι, βοοσσόα κέντρα φέροντες
 65 χερσὶν ἀμοιβαδῆς· ἀνεφαίετο δ' ἄσπετον ἔργον.
 Ἐν δ' αὖλοιο κιθάρα τε παρ' εἰλαπίνῃσι πέλοντο·
 ἐν δὲ χοροὶ ἴσταντο νέων παρὰ ποσσὶ γυναικῶν·
 αἱ δ' ἄρ' ἔσαν ζωῆσιν ἀλίγχια ποιπνούουσαι·
 ἄγχι δ' ἄρ' ὄρχηθμοῦ τε καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς,
 70 ἀφρὸν ἔτ' ἀμφὶ κόμησιν ἔχουσ', ἀνεδύετο πόντου
 Κύπρις εὐστέφανος, τὴν δ' Ἰμερος ἀμφεποτᾶτο,
 μειδιῶν ἐρατεινὰ σὺν ἡῦκόμοις Χαριτεσσιν.
 Ἐν δ' ἄρ' ἔσαν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρεις,
 ἕξ ἀλὸς εὐρυπόροιο κασιγνήτην ἀνάγουσαι
 75 ἐς γάμον Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀμφὶ δὲ πάντες
 ἀθάνατοι δαίνυντο μακρῆν ἀνὰ Πηλίου ἄκρην·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὕδρηλοῖ τε καὶ εὐθαλέες λειμώνες
 ἔσκον, ἀπειρεσίοισι κεκασμένοι ἄνθεσι ποίης·
 ἄλσεά τε κρήναι τε διειδέες ὕδατι καλῷ.
 80 Νῆες δὲ σπονόεσσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐσσυμέναι ἐπικάρσαι, αἱ δὲ κατ' ἰθὺ
 πρὸς ἄρ' ἐσσυμέναι· περὶ δὲ σφιν ἀέξετο κῦμα ἄλγεινόν,
 ὀρνύμενον· ναῦται δὲ τεθηπότες ἄλλοθεν ἄλλος
 ἐσσυμένους φοβέοντο καταιγίδας, ὡς ἐτεόν περ,
 85 λαίφεα λεῦκα ἐρούοντες, ἴν' ἐκ θανάτοιο φύγωσιν·
 οἱ δ' ἕζοντο ἐπ' ἔρετμᾶ πονεύμενοι· ἀμφὶ δὲ νηυσὶ
 πυκνὸν ἔρροισσόμενῃσι μέλας λευκαίνετο πόντος·
 τοῖς δ' ἐπι κηδιδῶν μετὰ κήτεσιν εἰναλίοισιν
 ἤσκητο Ἐννοσίγαιος· ἀελλόποδες δὲ μιν ἵπποι,
 90 ὡς ἐτέον, σπεύδοντες ὑπὲρ πόντοιο φέρεσκον,
 χρυσεῖη μᾶστιγι πεπληγότες· ἀμφὶ δὲ κῦμα
 στόρνυτο ἔπεσσυμένων· ὀμάλῃ δ' ἄρα πρόσθε γαλήνῃ
 ἔπλετο· τοὶ δ' ἐκάτερθεν ἀλλήλους ἀμφὶς ἄνακτα
 ἀγρόμενοι δελφίνες ἀπειρεσίον κεχάροντο,
 95 σαίνοντες βασιλῆα· κατ' ἠέροεν δ' ἀλὸς οἶδμα
 νηχομένοις εἶδοντο, καὶ ἀργυρεοὶ περ' εἶόντες.
 Ἄλλα δὲ μυρία κείτο κατ' ἀσπίδα τεχνηέντως
 χερσὶν ὑπ' ἀθανάτης πυκινόφρονος Ἡφαίστοιο.
 Ἦάντα δ' ἄρ' ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥῶς ὠκεανοῖο·
 100 οὐνεκ' ἔην ἔκτοσθε κατ' ἀντογος· ἧ ἔνι πᾶσα
 ἀσπίς ἐνεστήρικτο, δέδεντο δὲ δαίδαλα πάντα.
 Τῆ δ' ἄρα παρ' κατέκειτο κόρυς μέγα βεβριθυῖα·
 Ζεὺς δὲ οἱ ἀμφετέτυκτο, μέγ' ἀσχαλώντι εἰοικῶς,
 οὐρανῷ ἐμβεβαῶς· περὶ δ' ἀθάνατοι πονέοντο,
 105 Τιτηνῶν ἐριδιανομένων, Διὶ συμμειμαῶτες·
 τοὺς δ' ἦδη κρατερὸν πῦρ ἀμφεγεν· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
 ἀλληλοῖσι, νηράδεσσιν εἰοκότες, ἐξεχέοντο
 οὐρανῶθεν· Ζηὸς γὰρ ἀάσπετον ὠρνυτο κάρτος·
 οἱ δ' ἄρ' ἔτ', αἰθομένοισιν εἰοκότες, ἀμπνεῖεσκον.
 110 Ἄμφι δὲ θώρηκος γύαλον παρεκέλιτο καλόν,
 ἀβῆρητον βριαρόν τε, τὸ χάνδαε Πηλεΐωνα.
 Κνημίδες δ' ἤσκηοντο πελώρια· ἀμφὶ δ' ἐλαφραὶ
 μούνη ἔσαν Ἀχιλλῆϊ, μάλα στιβαραὶ περ' εἰούσαι.
 Ἄγχι δ' ἄσπετον ἄορ ἄδην περιμαρμαίρεσκε,
 115 χρυσεῖω τελαμῶνι κεκασμένον ἀργυρεῷ τε
 κουλῶν· ὧ ἐπι κώπη ἀρηραμένη ἐλέφαντος
 θεσπεσίως τεύχεσσι μετέπρεπε παμφανώσα.

juvenes pone, boum-agitatores gerentes stimulos
 manibus alternis ; et apparebat ingens opus.
 Illic tibiae citharaeque convivii adhibebantur ;
 illic choreae instituebantur juvenum sub pedibus mulierum,
 quae erant vivarum instar sese-exercentes ;
 et prope saltationem et laetitiam festivam
 spumam adhuc in capillis habens, emergebat salo
 Venus corolligera, quam Cupido circumvolabat,
 ridens suaviter cum pulcricomis Gratiis.
 Inerant etiam Nerei magnanimi natae,
 ex ponto lativago germanam deducentes
 ad connubia Pelei belliscii ; et una omnes
 dii epulabantur in longis Pelei cacuminibus :
 ac passim irrigua et florida prata
 erant, innumeris consita floribus graminis,
 saltusque et fontes perspicui aqua pulcra.
 Naves praeterea gemebundae super mare ferebantur,
 aliae properantes in-obliquum, aliae in directum
 procedentes, et circa illas tumescebat fluxus asper
 dum-sese-commovet ; nautae autem consternati hic illic
 imminentes formidabant procellas, tanquam vere,
 vela candida dimittentes, ut mortem effugerent ;
 alii sedebant ad remos occupati, et circa naves
 crebro remis-agitatas nigrum albesebatmare :
 quibus super exultans cum monstris pontivagis
 elaboratus-erat Neptunus, et procellipedes eum equi,
 tanquam vere, properantes super mare vehebant,
 aurea scutica stimulat, et flustus
 sternebatur circa-ruentes, et aequabilis ante eos tranquillitas
 erat : utrinque autem frequentes circa regem
 congregati delphines effuse letabantur,
 blandientes regi, et per nigram maris undam
 natantium speciem-habebant, argentei quamquam erant.
 Alia praeterea innumera impressa-erant scuto artificiose
 manibus divinis solertis Vulcani.
 Cuncta autem coronabat altus fluxus Oceani ;
 nam erat extimus in ora, qua totus
 clypeus obfirmabatur, et concludebantur artificiosa-opera
 omnia.] Juxta illum jacebat galea magnae molis,
 in qua Juppiter effictus-erat, valde irascenti similis,
 caelo insistens ; et undique Dii occupati-erant,
 Titanibus litem-moventibus, Jovi auxilium-ferendo :
 hos jam vehemens flamma cinxerat, et fulmina
 sine-fine, nubium instar, erumpebant
 coelitus ; Jovis enim insuperabile se-exserebat robur ;
 at illi conflagentibus similes adhuc anhelitum-ducebant.
 Prope etiam thoracis sinus reclinatus-erat pulcer,
 infragilis ac firmus, qui capax-erat Pelidae.
 Ocreae etiam efformatae-erant grandes, et utrinque leves
 soli erant Achilli, gravissimae quamvis essent.
 Nec-procul invictus ensis magnum fulgorem-reddebat,
 aureo cingulo ornatus et argentea
 vagina : in quo manubrium constans eboris
 preciosis segmentis excelebat insigni-nitore.

Τοῖς δὲ παρετατάναυστο κατὰ χθονὸς ὄβριμον ἔγχος,
 Πηλῖας, ὑψικόμησιν εἰδομένην ἑλάτῃσι,
 120 λύθρου ἔτι πνεύουσα καὶ αἵματος Ἐκτορείου.
 Καὶ τότε ἐν Ἀργείοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
 θεσπέσιον φάτο μῦθον, ἀκηχμιμένη Ἀχιλλῆος·
 Νῦν μὲν δὴ κατ' ἀγῶνος ἀέθλια πάντα τελέσθη,
 ὄσσ' ἐπὶ παιδί θανόντι μὲγ' ἀχθυμένη κατέθηκα·
 125 ἀλλ' ἴτω ὅς τ' ἐσάωσε νέκυν καὶ ἄριστος Ἀχαιῶν,
 καὶ νύ κέ οἱ θηγήτῃ καὶ ἀμβροτῇ τεύχε' ἔσσεσθαι
 δώσω, & καὶ μακάρεςσι μὲγ' εὐαδὲν ἀθανάτοισιν.
 Ὄς φάτο· τοὶ δ' ἀνόρουσαν ἐριδιμαίνοντ' ἐπέεσσιν,
 υἱὸς Λαέρταο, καὶ ἀντιθέου Τελαμώνιος
 130 Αἴας, ὃς μέγα πάντας ὑπέριρχεν ἐν Δαναοῖσιν·
 ἀσπῆρ ὡς ἀριθλόος ἀν' οὐρανὸν αἰγλήεντα
 Ἐσπερος, ὃς μέγα πᾶσι μετ' ἀστράσι παμφαίνησι·
 τῷ εἰκόως τεύχεσσι παρίστατο Πηλεΐδαο·
 ἦτε δ' Ἰδομενεῖα κλυτὸν καὶ Νηλέος υἱά
 135 ἦδ' ἄρα μητιόεντ' Ἀγαμέμνονα· τοὺς γὰρ ἐώλπει
 ἴδμεναι ἀτρεκέως ἐρικυδέος ἔργα μόθοιο.
 Ὄς δ' αὐτῶς Ὀδυσσεὺς κείνοισ' ἐπι πάγχυ πεποίθει·
 οἳ γὰρ ἔσαν πινυτοὶ καὶ ἀμύμονες ἐν Δαναοῖσι.
 Νέστωρ δ' Ἰδομενεΐ καὶ Ἄτρεος υἱεὶ δίφω,
 140 ἀμφω ἐελδομένοισιν, ἔπος φάτο νόσφιν ἀπ' ἄλλων·
 Ὄ φίλοι, ἧ μέγα πῆμα καὶ ἄσχετον ἡματι τῷδε
 ἡμῖν συμφορέουσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες,
 Αἴαντος μεγάλιο περιφραδέος τ' Ὀδυσῆος
 ἐσσυμένων ἐπὶ δῆριν ἀσχετον ἀργαλέην τε·
 145 τῶν γὰρ θ' ὀπποτέρω δῶν θεὸς εὖχος ἀρέσθαι,
 γηθήσει κατὰ θυμόν· ὁ δ' αὖ μέγα πένθος ἀέξει,
 πάντας ἀπεμβόμενος Δαναούς· περὶ δ' ἔζοχα πάντων
 ἡμέας· οὐδ' ἔτι κείνος ἐν ἡμῖν ὡς τὸ πάροιθε
 στήσεται ἐν πολέμῳ· μέγα δ' ἔσσειται ἄλλος Ἀχαιοῖς,
 150 κείνων ὄντινα δεινὸς ἔλη χόλος· οὐνεκα πάντων
 ἡρώων προφέρουσιν, ὁ μὲν πολέμῳ, ὁ δὲ βουλῇ.
 Ἄλλ' ἄγ' ἐμοὶ πείθεσθον, ἐπεὶ ῥα γεραίτερός εἰμι
 λίην, οὐκ ὀλίγον περ' ἔχω δ' ἐπὶ γῆραὶ πολλῶ
 καὶ νόον, οὐνεκεν ἐσθλά καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα·
 155 αἰεὶ δ' ἐν βουλῇσι γέρων πολυτίδρις ἀμείνων
 ὀπλοτέρου πέλει ἀνδρὸς, ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε·
 τοῦνεκα Τρωσὶν ἐφῶμεν εὐφροσι τήνδε δικάσσαι
 ἀντιθέω τ' Αἴαντι φιλοποτόλεμῳ τ' Ὀδυσῆϊ,
 ἦδ' ὅτις ἐξεσάωσε νέκυν Πηληϊάδαο
 160 ἔξ ὄλοσῷ πολέμοιο· δορυκτῆτοι γὰρ ἐν ἡμῖν
 πολλοὶ Τρῶες ἔασιν νεοδμήτῳ ὑπ' ἀνάγκη·
 οἳ ῥα δίκην ἰθεῖαν ἐπὶ σφίσι ποιήσονται,
 οὕτιν ἦρα φέροντες, ἐπεὶ μάλα πάντας Ἀχαιοὺς
 ἴσον ἀπεχθαίρουσι, κακῆς μεμνημένοι ἄτης.
 165 Ὄς φάμενον προσέειπεν εὐμμελῆς Ἀγαμέμνων·
 Ὄ γέρον, ὡς οὕτις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν
 σεῖο πέλει Δαναῶν, οὐτ' ἄρ νέος, οὔτε παλαιός,
 ὃς φῆς Ἀργείοισιν ἀνηλεγεῶς χαλεπήναι,
 ὄντινά κεν τῶνδ' ἀνδρᾶ θεοὶ μετόπισθε βάλωνται
 170 νίκης· οἳ γὰρ ἄριστοι ἐνὶ σφίσι θηριόωνται·
 καὶ ῥά μοι ἐνδοθεν ἦτορ ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα μενοινοῖ,

Et juxta hæc porrecta-erat humi valida hasta ,
 Pelias, alticomantium referens-magnitudinem abietum ,
 cruorem adhuc exhalans et sanguinem Hecoreum.
 Atque tunc inter Argivos Thetis cæruleo-reticulo
 divina protulit verba , mœrens super-Achille :
 Nunc equidem ludorum munera cuncta finem-habent ,
 quæ pro nato defuncto, graviter dolens, exhibui.
 At procedat, qui servavit cadaver et optimus est Achivum ,
 et illi spectabilia et cœlestia arma induenda
 tradam , quæ etiam immortalibus valde arrident diis.
 Sic ait : at surrexerunt disceptaturi verbis
 filius Laertæ , et eximii Telamonis
 Ajax , qui longe omnes superabat inter Danaos ,
 ut sidus conspicuum in cœlo splendido,
 Hesperus, qui maximo omnes inter stellas fulgore-præstat:
 hunc referens , armis adstitit Pelidæ ,
 et petiit ea ab-Idomeneo claro et Nelei filio
 consultoque Agamemnone : hos enim persuasum-habebat
 cognitas-habere certo gloriosæ res pugnae.
 Nec minus Ulysses his omnino confidebat :
 erant enim sapientes et integri inter Danaos.
 Nestor igitur cum-Idomeneo et Atrei filio nobilissimo ,
 ut-ambo cupiebant, hæc verba communicavit, seorsum ab
 aliis:] Amici, profecto ingens malum et intollerabile hodie
 nobis conciliant curarum-expertes Cœlites ,
 Ajace magno prudentique Ulysse
 ruentibus ad certamen vehemens et difficile :
 horum enim utricunque dederit deus palma potiri ,
 gaudebit is apud animum, alter vero magnum sibi luctum
 cumulabit,] omnes incusans Græcos, maxime vero omnium
 nos ; nec amplius ille nobiscum , ut prius ,
 stabit in pugna : sed ingens erit dolor Achivis ,
 illorum utrumvis sæva subegerit ira, quoniam præ-cæteris
 heroibus pollent, alter virtute-bellica, alter consilio.
 Agitedum, mihi obsequimini, cum ætate-provectior sim
 multo, non exiguo-spacio, et habeam cum senio proluxo
 peritiam quoque, siquidem secundas et adversas-res multas
 expertus-sum:] semper autem in conciliis senex peritus
 potior] juniore est homine, cum plurima noverit :
 idecirco Trojanis permittamus prudentibus hanc litem dis-
 ceptandam,] inter-diiis-comparandum Ajacem et belli-aman-
 tem Ulysses,] uter nimirum eriperit cadaver Pelidæ
 ex funesta dimicatione ; captivi enim inter nos
 multi Trojani sunt, recens-subacti necessitate ,
 qui sententiam justam de illis pronunciantur ,
 nullius gratiam captantes , cum simul universos Achivos
 æquali odio-prosequantur, diræ memores calamitatis.
 Taliter orantem affatus-est hasta-pollens Agamemnon :
 O senex, quam nemo consultior alius inter nos
 te est Danaum, neque juvenis, neque ætate-provectus ,
 qui præsagis Argivis atrociter offensum-iri ,
 utrumcunque virum ex-his dii postposuerint
 victoriæ : nam præstantissimi inter sese litigant ;
 et sane mihi intus mens in pectore eadem suadet ,

ὄφρα δορυκτῆτοισι δικασπολίην ὀπάσωμεν·
 τοὺς καὶ ἀτεμβόμενος τις ὀλέθρια μῆσεται ἔργα
 Τρωσίν εὐπτολέμοισι, χόλον δ' οὐκ ἄμιν ὀπάσει.
 175 Ὄς φάτο· τοὶ δ' ἔνα θυμὸν ἐνὶ στέροισιν ἔχοντες,
 ἀμπαδὸν ἠνῆναντο δικασπολίην ἀλγεινήν·
 τῶν δ' ἄρ' ἀναινομένων, Τρώων ἐρικυδέες ὕψες
 ἔζοντ' ἐν μέσσοισι, δορυκτῆτοὶ περ ἔόντες,
 ὄφρα θέμιν καὶ νεῖκος ἀρήϊον ἰθύνωσιν·
 180 Αἴας δ' ἐν μέσσοισι, μέγ' ἀσχαλόων, φάτο μῦθον·
 Ὄδυσσεῦ φρένας αἰνέ, τί τοι νόον ἤπαφε δαίμων
 ἴσον ἐμοὶ φρονέειν περὶ κάρτεος ἀκμήτοιο;
 ἦ φῆς αἰνὸν θμίλον ἐρουκαέειν Ἀχιλῆος
 βλημένον ἐν κινήσιν, ὅτ' ἀμφὶ ἔ Τρῶες ἔδωσαν,
 185 ὀππότ' ἐγὼ κείνοισι φόνον στονοέοντ' ἐφέηκα
 σεῖο καταπτώσσοντος; ἐπεὶ νύ σε γείνατο μήτηρ
 δεῖλαιον καὶ ἀνακλιν, ἀφαυρότερόν περ ἐμείο,
 ὅσσον τίς τε κύων μεγαλοβύρυχο λέοντος·
 οὐ γάρ τοι στέροισι πέλει μενεδήϊον ἦτορ,
 190 ἀλλὰ τοὶ ἀμφιμέμηλε τρώος καὶ ἀτάσθαλα ἔργα.
 Ἦέ τὸδ' ἐξελάθου, ὅτ' ἐς Διόυ ἱερὸν ἄστυ
 ἐλθέμεναι ἀλέεινες ἄμ' ἀγρομένοισιν Ἀχαιοῖς,
 καὶ σε καταπτώσσοντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἐφέπεσθαι
 ἤγαγον Ἀτρεΐδαι; ὡς μὴ ὤφειλες ἰκέσθαι·
 195 σῆς γὰρ ὑπ' ἐννεσίησι κλυτὸν Ποιάντιον ὕϊα
 Λήμνω ἐν ἠγαθήῃ λίπομεν μεγάλα στενάχοντα.
 Οὐκ οἶψ' ἄρα τῶγε λυγρῆν ἐπεμήσαο λώβην,
 ἀλλὰ καὶ ἀντιθέῳ Παλαμῆδῆϊ θῆκας ὀλεθρον,
 ὃς σέο φέρτερος ἔσχε βίην καὶ εὐφρονη βουλήν·
 200 νῦν δ' ἤδη καὶ ἐμείο καταντίον ἐλθέμεν ἔτλης,
 οὐτ' εὐεργασίης μεμνημένος, οὔτε τι θυμῶ
 ἀζομένους σέο πολλὸν ὑπέρτερον· ὅς σ' ἐνὶ χάρμη
 ἐξεσάωσα πάροικεν, ὑποτρομέοντα κυδοιμὸν
 δυσμενέων, ὅτε σ' ἄλλοι ἀνὰ μῦθον οἰωθέντα
 205 καλλίπτον ἐν δηϊῶν ὀμάδῳ, φεύγοντα καὶ αὐτόν.
 Ὄς ὄφελον καὶ ἐμείο θρασὺ σθένος ἐν δαί κείνῃ
 αὐτὸς Ζεὺς ἐφώθησεν ἀπ' αἰθέρος, ὄφρα σε Τρῶες
 ἀμφριτόμοις ξιφέεσσι διαμελεῖστί κέδασσαν
 δαῖτα κυσὶ σφετέροισι· καὶ οὐκ ἂν ἐμείο μενοίνας
 210 ἐλθέμεναι κατέναντα, δολοφροσύνησι πεποιθῶς.
 Σχέτλιε, τίποτε βίην πολλὴν φέρτατος ἔμμεναι ἄλλων
 εὐχόμενος μέσσοισιν ἔχεις νέας, οὐδὲ τι θυμῶ
 ἔτλης, ὥσπερ ἔγωγε, θοὰς ἔκτοσθεν ἐρύσσαι
 νῆας; ἐπεὶ νύ σε τάρβος ἐπήϊεν· οὐδὲ μὲν αἰνὸν
 215 πῦρ νηῶν ἀπάλακας· ἐγὼ δ' ὑπ' ἀταρβεί θυμῶ
 ἔστην καὶ πυρὸς ἄντα καὶ Ἐκτορος, ὃς μοι ὕπεικε
 πάντη ἐν ὕσμινῃ· σὺ δὲ μιν περιδείδιες αἰεὶ·
 ὡς ὄφελον τὸδε νῶϊν ἐνὶ πτολέμῳ τις ἄεθλον
 θῆκεν, ὅτ' ἀμφ' Ἀχιλῆϊ δεδουπότι δῆρις ὀρώρει,
 220 ὄφρ' ἐκ δυσμενέων με καὶ ἀργαλείου κυδοιμοῦ
 ἔδρακες ἔντεα καλὰ ποτὶ κλισίας φορέοντα
 αὐτῶ ὀμῶς Ἀχιλῆϊ δαίφρονι· νῦν δ' ἄρα μῦθον
 ἰδρεῖτή πῖσυνος μεγάλων ἐπιμαίεαι ἔργων·
 οὐ γάρ τοι σθένος· ἐστὶν ἐν ἔντεσιν ἀκαμάτοισιν
 225 δόμεναι Αἰακίδαο δαίφρονος, οὐδὲ μὲν ἔγχος

ut captivis dijudicandi-arbitrium tradamus :

a-quibus injuria-affectus alteruter perniciose parabit [cladem] Trojanis bellacibus, nec bilem in-nos effundet.

Sic dixit : illi igitur unam sententiam in animis habentes publice detrectabant dijudicationem molestam : quibus recusantibus, Troum præclari nati consederunt in medio, bello-capti quamvis essent, ut jus in controversia militari recte-administrarent.

Ajax igitur in medio-cessu, valde indignatus, hanc habuit orationem: [Hei Ulysses mentis improbæ, cur tuum animum seduxit dæmon,] ut-pariter mecum contendas de robore invicto? num jactas, hostium globum te-repulisse ab -Achille]projecto in pulverem, cum undique ei Troes imminerent,] quo-tempore ego illis necem luclificam intuli, te pavitante? quoniam te edidit mater timidum et invalidum, tanto quidem debiliorem me, quanto canis aliquis horrendum-frementi leone deterior est: non enim tibi in-pectore est intrepidus animus, sed tibi cordi-sunt metus et sceleratæ res.

An hoc oblitus-es, quod ad Ilii sacram urbem proficisci verebaris cum consociatis Achivis, et te fugitantem et recusantem comitari adduxerunt Atridæ? utinam vero non venisses : tuis enim consiliis celebrem Pœantis filium Lemno in grata-Diis reliquimus magnos edentem-gemitus. Nec soli huic tristem machinatus-es injuriam, verum etiam divino Palamedi auctor-fuisti interitus, qui te superior erat fortitudine et prudenti consilio.

Nunc jam etiam mihi adversus tendere audes, nec beneficii memor, nec quicquam apud-animum honoris-tribuens te multo superiori, qui te in pugna servavi olim, consternatum impressione hostium, cum te alii in conflictu desertum reliquissent in hostium globo, fugientem et ipsum. O utinam etiam meam audacem vim in discrimine illo ipse Juppiter consternasset ex caelo, ut te Troes ancipitibus gladiis lancinatum desjecissent escam canibus suis! ita non mecum auderes descendere in-certainem, subdola-calliditate fretus. Improbe, quare viribus te longe præpollere aliis jactans in-medio tenes navigia, nec tanta animi es-fiducia, ut, quemadmodum ego, celeres ad-extrema sub-ducas] naves? quippe te pavor invasit : at nec hosticum ignem a-navibus prohibuisti; ego autem impavido animo me-objeci et incendio et Hectori, qui mihi cedebat ubique in prælio, quem tu exhorruisti perpetuo.

Utinam quis hoc nobis in pugna præmium proposuisset, quando circa Achillem prostratum certamen gliscebat,] ut ex hostibus me et diffilici pugnae-tumultu vidisses arma hæc pulcra ad papiliones referentem cum-ipso una Achille pugnaci. At nunc verborum solertia confidens ad-magnas adspiras res : non enim tibi vis est, arma invicta ut-induas Æacidæ bellicosæ, aut hastam

νωμῆσιν παλάμησιν· ἐμοὶ δ' ἄρα πάντα τέτυκται
ἄρτια, καὶ μοι εἴοικε φορήμεναι ἀγλαὰ τεύχη,
οὔτι καταισχύνοντι θεοῦ περικαλλέα δῶρα.

Ἄλλὰ τίη μύθοισιν ἐριδιμαίνοντε καχοῖσιν
230 ἔσταμεν ἄμφ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀγλαὰ τεύχη;

ὅς τις φέρτερός ἐστιν ἐνὶ φθισήνορι χάρμη·
ἀλαχῆς γὰρ τόδ' ἄεθλον ἀρήϊον, οὐκ ἀλεγεινῶν
θῆκεν ἐνὶ μέσσοις ἐπέων Θέτις ἀργυρόπεζα·
μύθων δ' εἰν ἀγορῆ χρεῖω πέλει ἀνθρώποισιν·

235 οἶδα γὰρ ὡς σέο πολλὸν ἀγαυότερος καὶ ἀρείων
εἰμί· γένος δέ μοι ἐστίν, ἔθεν μεγάλῳ Ἀχιλλῆϊ.

Ἦς φάτο· τὸν δ' ἀλεγεινὰ παραδῶλθον ἐνένισπεν
υἱὸς Λαέρταο, πολύτροπα μῆδεα νωμῶν·

240 Ἄϊαν ἀμετροσπές, τί μοι τόσα μὰ ψογορεύεις;
ταρβαλέον τε μ' ἔφησθα καὶ οὐτιδανὸν καὶ ἀναλκιν
ἔμμεναι, ὅς σέο πολλὸν ὑπέρτερος εὐχομαι εἶναι
μῆδεσι καὶ μύθοισι, τὰ τ' ἀνδράσι κάρτος ἀέξει·

καὶ γὰρ τ' ἠλίβατον πέτρην, ἄρρηκτον ἐοῦσαν,
μῆτι ὑπομηγήουσιν ἐν οὔρεσι λατόμοι ἄνδρες

245 βῆιδίως, μῆτι δὲ μέγαν βαρυχηέα πόντον
ναῦται ὑπεκπερόωσιν, ὅτ' ἄσπετα κυμαίνηται·
τέχνησι δ' ἀγρόται κρατεροὺς δαμόυσι λέοντας
παρδάλιας τε σῦας τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν·

ταῦροι δ' ὄβριμόθυμοι ὑπὸ ζεύγλης δαμώνονται
250 ἀνθρώπων ἰότητι· νόμῳ δέ τε πάντα τελείται·
αἰεὶ δ' ἀφραδέος πέλει ἀνέρος ἀμφὶ πόνοισι
πᾶσι καὶ ἐν βουλήσιν ἀνὴρ πολυῦδρις ἀμεινών.

Τοῦνεκ' εὐφρονέοντα θρασὺς παῖς Οἰνεΐδα
λέξατό μ' ἐκ πάντων ἐπιτάβροθον, ὄφρ' ἀφίκωμαι

255 ἐς φύλακας· μέγα δ' ἔργον ὁμῶς ἐτελέσσαμεν ἄμφω.
Καὶ δ' αὐτὸν Πηλῆος εὐσθενέος κλυτὸν υἱά
ἤγαγον Ἀτρεΐδῃσιν ἐπιβρόθον· ἦν δὲ καὶ ἄλλου
ἥρωας χρεῖω τις ἐν Ἀργείοισι πέληται,
οὔδ' ὄγε χερσὶ τεήσιν ἐλεύσεται, οὔδὲ μὲν ἄλλων

260 Ἀργείων βουλήσιν· ἐγὼ δέ εἰ μῦνονος Ἀχαιῶν
ἄξω, μειλιχίοισι παραυδήσας ἐπέεσσι,
δῆριν ἐς αἰζηῶν· μέγα γὰρ κράτος ἀνδράσι μῦθος
γίγνεται εὐφροσύνησι μέμυγμένους· ἠνорέη δὲ
ἄπρηκτος τελέθει, μέγεθος τ' εἰς οὐδὲν ἀέξει

265 ἀνέρος, εἰ μὴ οἱ πινυτῆ ἐπὶ μῆτις ἔπηται.
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ κάρτος ὁμῶς καὶ μῆτιν ὄπασσαν
ἀθάνατοι· τεύξαν δὲ μέγ' Ἀργείοισιν ὄνειαρ.
Οὐδὲ μὲν, ὡς σύ μ' ἔφησθα, πάρος φεύγοντα σώσας
δητὸυ ἐξ ἐνοπήης· οὐ γὰρ φύγον, ἀλλ' ἅμα πάντας

270 Τρώας ἐπεσσομένους μέμυγμένους· οἱ δ' ἐπέχυντο
ἀλαχῆ μαϊμῶνάωντες· ἐγὼ δ' ὑπὸ κάρτει χερῶν
πολλῶν θυμὸν ἔλυσα· σὺ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμα βάζεις·
οὐ γὰρ ἔμοιγ' ἐπάμυνας ἀνά μόθον, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
ἔστις ἦρα φέρων, μὴ τίς νύ σε δοῦρι δαμάσση

275 φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο· νέας δ' ἐς μέσσον ἔρυσσα,
οὐ τι περιτρομέων δητῶν μένος, ἀλλ' ἵνα μῆχος
αἰὲν ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ὑπὲρ πολέμοιο φέρωμαι·
καὶ σὺ μὲν ἐκτόσθε στήσας νέας· αὐτὰρ ἔργωγε,

vires manibus; mihi vero omnia sunt
apta, et me decet gestare splendida *hæc* arma
qui-neutiquam dedecorem Dei pulcerrima munera.
Sed quid verbis altercantes ignavis
stamus de Achillis generosi nitidis armis?

uter *nostrum* melior sit in exitiali pugna:
fortitudinis hoc præmium militare, non molestæ
deposuit in medium garrulitatis Thetis argentipes:
verbis autem in foro opus est hominibus.
Scio equidem, quod te longe nobilior et fortior
sim, siquidem genus *inde* mihi est, unde magno Achilli.

Sic ait: hunc vero amaris-verbis e-regione adortus-
filius Laertæ, versuta consilia agitans.

Ajax nugator, cur mihi tantum temere peroras?
timidum me dicis et nullius-pretii atque imbellem
esse, quem te longe superiorem ausim-dicere esse
consilio et eloquio, quæ hominibus vires augent:

etenim excelsam petram, quæ frangi nequit,
ingenio succidunt in montibus lapidum-sectores viri
facile, ingenioque magnum horrisonum mare
nautæ transmittunt, cum magno æstu-fluctuat;

arte venatores validos domant leones,
pardalesque et apros et aliarum genera bestiarum;
tauri fortes jugo subjiciuntur
hominum industria; ratione denique omnia perficiuntur,

et semper inconsulto est homine in negotiis
cunctis et in deliberationibus homo peritus præstabilior.
Ideo ingenio-valentem audax filius Cænidae
delegit me ex omnibus socium, ut accederem
ad vigiles, ubi ingens facinus conjunctim peregrimus ambo.

Adhæc ipsum Pelei fortis inclytum natum
adjunxi Atridis socium: quodsi etiam alio
heroe opus inter Græcos fuerit
neque ille manibus tuis *adactus* veniet, neque aliorum
Argivorum consiliis, sed ego ipsum solus Achivum
adduxero, blandis adhortatus verbis,
ad certamen juvenum; magno enim præsidio hominibus
oratio] est cum-sapientia temperata: at robur-virile
inefficax est, et proceritas ad nihil conducit
viri, nisi eum prudens consilium comitetur.

Atqui mihi juxta robur ac consilium suppeditarunt
immortales, et fecerunt insigne *me* Græcis emolumentum.
Nec vero, ut tu affirmas, me nuper fugientem servasti
hostili ab fremitu; non enim fugi, sed simul omnes
Trojanos irruentes sustinui fortiter: qui licet irruerent
violento impetu, ego tamen robore manuum
multis animum dissolvi: tu igitur non vera factitas:
non enim me protegebas in acie, sed tibi ipsi
stabas opem ferens, ne quis te hasta configeret
fugientem ex conflictu. Naves autem in medium subtraxi,
non quod-extimescam hostium vim, sed ut ingeniosam-ope-
ram] assidue una cum-Atridis *huic* bello impendam:
tu sane extremo-loco statuisti naves; at ego

αὐτὸν ἀεικίσσας πληγῆς ὑπο λευγαλέησιν,
 280 ἐς Τρώων πολίεθρον ἐσήλυθον, ὄφρα πύθωμαι
 ὀππόσα μητιόωνται ὑπὲρ πολέμου ἄλεγεινοῦ·
 οὐδὲ μὲν Ἑκτορος ἔγχος ἐδείδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 ἐν πρώτοις ἀνόρουσα, μαχέσασθαι μενεαίνων
 κείνῳ, ὅτ' ἠγορήη πίσυρος προκαλέσαστο πάντας.
 285 Νῦν δέ σευ ἄμφ' Ἀχιλλῆϊ πολὺ πλέονας χτάνον ἄνδρας
 δυσμενέων· ἐσάωσα δ' ἠμῶς τεύχεσσι θανόντα.
 Οὐδὲ μὲν ἐγγεῖν τρομέω σέθεν, ἀλλὰ με λυγρὸν
 ἔλκος ἔτ' ἄμφ' ὀδύνης περινίσσεται, εἴνεκα τευχέων
 τῶνδ' ἐπερ οὐτηθέντα, δαίκαταμένον Ἀχιλλῆος.
 290 Καὶ δέ μοι, ὡς Ἀχιλλῆϊ, πέλει Διὸς ἕξοχον αἶμα.
 ὦς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο καρτερὸς Αἴας·
 ὦ Ὀδυσσεῦ δολομητὰ καὶ ἀργαλέωτατε πάντων,
 οὐ νύ σ' ἐκεῖσ' ἐνόησα πονεύμενον, οὐδέ τις ἄλλος
 Ἀργείων, ὅτε Τρῶες Ἀχιλλεῖα δηωθέντα
 295 ἔλκόμεναι μενεαίνων· ἐγὼ δ' ὑπὸ δουρὶ καὶ ἀλκῇ
 τῶν μὲν γούνατ' ἔλυσα κατὰ μόθον, οὐδ' ἐφόδησα
 αἰὲν ἐπεσσύμενος· τοὶ δ' ἀργαλέως φοβέοντο,
 χήνεσιν ἢ γεράνοισιν ἐιοκότες, οἷς ἐπορούση
 αἰετὸς ἠΐθεν πεδίον κάτα βοσκομένοισιν·
 300 ὡς Τρῶες, πτώσσοντες ἐμὸν δόρυ καὶ θοδὸν ἄορ,
 Ἥλιον ἐς κατέδυσαν, ἀλευάμενοι μέγα πῆμα·
 σοὶ δέ καὶ εἰ τότε κάρτος ἐπήλυθεν, οὔτι μεῦ ἀγγι
 μάρναο δυσμενέεσσιν· ἐκάς δέ που ἦσθα, καὶ αὐτὸς
 ἄμφ' ἄλλησι φάλαγγι πονεύμενος, οὐ περὶ νεκρῶ
 305 ἀντιθέου Ἀχιλλῆος, ὅπου μάλα δῆρις ὀρύρει.
 ὦς φάτο· τὸν δ' Ὀδυσῆος ἀμείβετο κερδαλέον κῆρ·
 Αἴαν, ἐγὼν οὐ σείω κακώτερος ἔλπομαι εἶναι
 οὐ νόον, οὐδὲ βίην, εἰ καὶ μάλα φαίδιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ νόον μὲν ἔγωγε πολὺ προφερέστερός εἰμι
 310 σείω μετ' Ἀργείοισι, βίη δέ κεν ἀμφήριστος,
 ἢ καὶ ἀγαυότερος· τὸ δέ που καὶ Τρῶες ἴσασιν,
 οἷ μὲ μέγα τρομέουσι, καὶ ἦν ἀπάτερθεν ἴδωνται.
 Καὶ δ' αὐτὸς σάφα οἶδας ἐμὸν μένος, ἠδὲ καὶ ἄλλοι,
 ἄμφι παλαισμοσύνη πολυτερεῖ πολλὰ μογήσας,
 315 ὅπποτε δὴ περὶ σῆμα δαίκαταμένου Πατρόκλοιο
 Πηλεΐδης ἐρίθυμος ἀγακλυτὰ θῆκεν ἄεθλα.
 ὦς φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάϊς ἀντιθέοιο·
 καὶ τὸν Τρώϊοι υἱὲς ἔριν δικάσαντ' ἄλεγεινῆν
 αἰζηῶν· νίκην δέ καὶ ἄμβροτα τεύχεα δῶκαν
 320 πάντες ἄμοφρονέοντες εὐπτολέμῳ Ὀδυσῆϊ·
 τοῦ δ' ἄμωτον γήθησε νόος· στονάχησε δὲ λαός·
 παχνύθη δ' Αἴαντος εὐ σθένος· αἴψα δ' ἄρ' αὐτῶ
 ἄτη ἀνιρῆ περικάππεσε· πᾶν δέ οἱ εἶσω
 ἔξεσε φοίνιον αἶμα· γολθῆ δ' ὑπερέβλυσε ἀινή·
 325 ἦπατι δ' ἔγκατ' ἔμικτο· περὶ κραδίῃ δ' ἄλεγεινὸν
 ἔξεν ἄχος, καὶ δριμύ δι' ἐγκεφάλιο θεμέθλων
 ἐσσύμενον μῆνιγγας ἄδη ἀμφήλυθεν ἄλγος·
 σὺν δ' ἔχεεν νόον ἀνδρός· ἐπὶ χθονὶ δ' ὀμματὰ πῆξας
 ἔστη ἀκινήτω ἐναλίγκιος· ἄμφι δ' ἑταῖροι
 330 ἀχνύμενοί μιν ἄγεσκον εὐπρώρους ἐπὶ νῆας,
 πολλὰ παρηγορόντες· ὁ δ' ὑστατὴν ποσὶν οἶμον
 ἦεν οὐκ ἐθέλων· σχεδόθεν δέ οἱ ἔσπετο Μοῖρα.

me-ipsam cum-deformassem plagis foedis,
 Troam urbem ingressus-sum, ut explorarem
 quae consilia-tractarent de bello tristi.
 Neque Hectoris hastam pertimui; quin etiam ipse
 inter primos me-accinxi, ad-pugnandum promptus
 cum-illo, quando virium fiducia provocabat omnes.
 Jam vero propter Achillem multo plures quam-tu peremi
 viros] de-hostibus, et eripui una cum-armis exstinctum.
 Nec hastam reformido tuam; sed me tabificum
 vulnus adhuc doloribus angit, propter arma
 haec percussam, caeso Achille.

Denique etiam in-me, ut in-Achille, est Jovis excellens san-
 guis.] Sic dixit: cui haec contra reddidit fortis Ajax:

O Ulysses dolose et nequissime omnium,
 nequaquam te isthic vidi dimicantem, nec quisquam alius
 Argivum, ubi Troes Achillem peremtum
 abstrahere nitebantur: ego vero hasta ac viribus
 aliorum genua enervavi in eo conflictu, alios in-fugam-egi
 pertinaciter urgens. Qui turpiter fugiebant,
 anseribus aut gruibus similes, in-quos impetum-fecit
 aquila, in campo juxta-ripas pascentes:
 ita Troes, metuentes meam hastam et rapidum ense,
 in Ilium sese-receperunt, sibi-caventes a-magna clade:
 te vero licet tum fortitudo incesserit, tamen-non prope me
 contendisti cum-hostibus, sed longe alicubi aberas, et ipse
 inter alios ordines pugnans, non pro cadavere
 praecleari Achillis, ubi maxime certamen in-crudescerat.

Sic inquit: cui Ulysses ita respondit astuto animo:

Ajax, ego non te inferiorem me confido esse,
 nequemente, neque viribum, etiamsi valde clarus existas:
 imo ingenio ego longe praeponeendus sum
 tibi inter Argivos, et robore par,
 aut etiam insignior; id-quod etiam Trojani norunt,
 qui me valde trepidant, si vel procul conspexerint.
 Atque ipse probe expertus-es meas vires, aequae ac alii,
 qui-lucta laboriosa multum mecum certabas
 quum ad monumentum trucidati Patroeli
 Pelides fortis magnifica statuisset praemia.

Ita dixit Laertae nobilis natus egregii:
 et tunc Trojani litem dijudicarunt acerbam
 heroum, palmamque ac coelestia arma tribuerunt
 omnes unanimi bellaci Ulyssi:
 cujus immense laetata-est mens; sed ingemuit populus,
 et congelatus-est Ajacis strenuus vigor: statim igitur ipsum
 noxa aegra circumplexa-est; omnisque in eo
 efferbuit puniceus sanguis, bilisque exuberavit atra,
 cum-epate visceribus commixtis; circumque cor saevus
 subsedit mœror, et acerbis per cerebri fundamenta
 penetrans meninges etiam incessit dolor,
 ac conturbavit mentem viri: humi igitur oculis fixis
 stabat tanquam immotus. Sed contubernaes
 anxii eum deducebant rostratas ad naves,
 multum consolantes. Ipse vero ultimam pedibus viam
 calcabat invitus: nam proxime eum subsequebatur Mæra.

Ἄλλ' ὅτε δὴ μετὰ νῆας ἔβαν καὶ ἀτειρέα πόντον
 Ἀργεῖοι, δόρπουοι μεμαότες ἠδὲ καὶ ὕπνου,
 δὴ τότε ἔσω μεγάλοιο Θέτις κατεδύσεται πόντου·
 σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἴσαν Νηρηίδες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
 νῆατο κήρα πολλὰ, τὰ τε τρέφει ἀλμυρὸν οἶδμα.
 Αἱ δὲ μέγα σχύζοντο Προμηθεΐ μητιόνει,
 μνώμεναι, ὡς κείνιο θεοπροπίησι Κρονίων
 340 δῶκε Θέτιν Πηληΐ, καὶ οὐκ ἐθέλουσαν, ἄγεσθαι.
 Κυμοθόη δ' ἐνὶ τῆσι μέγ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευεν·
 ὦ πόποι, ὡς ὄγε λυγρὸς ἐπάξια πῆμαθ' ὑπέτλη
 δεσμῶ ἐν ἀρβήκτω, ὅτε οἱ μέγας αἰετὸς ἦπαρ
 κείρεν ἀεζόμενον κατὰ νηδύος, ἐγγυθὶ βραίων.
 345 Ὁ φάτο Κυμοθόη κυανοπλοκάμοις ἀλίησιν·
 ἠέλιος δ' ἀπόρουσεν, ἐπεσκιόωντο δ' ἄλωαι
 νυκτὸς ἐπεσσυμένης, ἐπεκίδνατο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
 Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ ταυπηρώροισιν ἴαον,
 ὕπνω ὑπ' ἀμβροσίῳ δεδμημένοι ἠδὲ καὶ οἴνω
 350 ἦδεῖ, τὸν Κρήτηθε παρ' Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ
 ναῦται ὑπὲρ πόντοιο πολυκλύστοιο φέρεσκον.
 Αἴας δ' Ἀργείοισι χολούμενος, οὐτ' ἄρα δόρπουο
 μνήσατ' ἐνὶ κλισίῃ μελιθήδεος, οὔτε μιν ὕπνος
 ἀμφεχεν, ἀλλ' ὄγ' ἐοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων·
 355 εἴλετο δὲ ξίφος ὄζυ καὶ ἄσπετα πορφυρέσκεν,
 ἧ ὄγ' ἐνιπρήση νῆας καὶ πάντας διέσση
 Ἀργείους, ἧ μόνον ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
 ὀήωση μελεῖστί τοῦς δολόεντ' Ὀδυσῆα.
 Καὶ τὰ μὲν ὡς ὄρμαινε, τὰ δὲ τὰ χάρα πάντ' ἐτέλεισεν,
 360 εἰ μὴ οἱ Τριτωνὶς ἀάσχετον ἔμβαλε λύσαν·
 κήδετο γὰρ φρεσὶν ἧσι πολυτλήτου Ὀδυσῆος,
 ἱρῶν μνωσμένη, τὰ οἱ ἔμπεδα κείνος ἔρεξεν·
 τούνεκα δὴ μεγάλοιο μένος Τελαμωνιάδαο
 τρέψεν ἀπ' Ἀργείων· ὁ δ' ἄρ' ἦτε λαίλαπι ἴσος
 365 σμερδαλέῃ, στυγερῆσι καταγιγίσι βεβριθυίῃ,
 ἦτε φέρεῖ ναύτησι τέρας κρευροῖο φόβοιο,
 Πηλιάς εὖτ' ἀκάμαντος ἐς ὠκεανοῖο βέθερα
 δύεθ', ὑποπτώσσοуса περικλυτὸν Ὠρίωνα,
 ἧέρα συγκλονέουσα, μέμηνε δὲ χεῖματι πόντος·
 370 τῆ εἰκὸς οἴμησεν, ὅπη μιν γυῖα φέρεσκον·
 πάντη δ' ἀμφιθέσκον, ἀναιδέϊ θηρὶ εἰοικὸς,
 ὅς τε βαθυσκοπελοιο διέσσυται ἀγκρα βήσσης,
 ἀφρίων γενέεσι καὶ ἄλγεα πολλὰ μενοιῶν
 ἧ κυσὶν ἧ ἀγρόταις, οἷ οἱ τέκνα δγῶσωνται
 375 ἀντρῶν ἐξερούσαντες· ὁ δ' ἀμφιθέσει βεβρυχῶς,
 εἴπου ἔτ' ἐν ζυλόχοισιν ἴδοι θυμήρεα τέκνα·
 τῶν δ' εἴ τις κύρσειε, μεμνῆνῶτα θυμὸν ἔχοντι,
 αὐτοῦ οἱ βιότοιο λυγρὸν περιτέλλεται ἧμαρ·
 ὡς ὄγ' ἀμειλιχα θύνη, μέλαν δὲ οἱ ἔζειν ἦτορ,
 380 εὖτε λέβης ἀλίσστον ἐπ' ἐσχάρῃ Ἡφαίστοιο
 ροιβοθῆδὸν μαίνηται ὑπᾶι πυρὸς αἰθομένοιο,
 γάστρηγ ἀμφὶ γε πᾶσαν ὅτε ζύλα πολλὰ θέρηται,
 ἐννεσίης δρηστῆρος, ἐπειγομένου ἐνὶ θυμῶ,
 εὐτράφεος σιάλοιο περὶ τρίχας ὡς κεν ἀμέρση·
 385 ὡς τοῦ ὑπὸ στέρονοισι πελώριος ἔζει θυμός·
 μαίνεται δ' ἠύτε πόντος ἀτειρίτος ἠὲ θύελλα,

Porro cum ad naves se-recepissent et indomium mare
 Argivi, cibi appetentes atque somni
 tunc in vastum Thetis se-demisit pontum,
 cumque ea caeteræ abierunt Nereides: et circa illas
 natabant balenæ multæ, quas alit salsus aestus.
 Illæ autem valde iratæ-erant Prometheo sagaci,
 recordantes, quod ejus oraculis motus Saturnius
 dedisset Thetin Peleo, quamvis recusantem, ducendam.
 Quare Cymothoe inter illas magna cum-indignatione locuta
 -est:] O Dii! quam hic sceleratos dignum supplicium luit
 vinculis in tenacissimis, quando ei ingens aquila jecur
 laniabat renascens in ventre, prope accedens.

Hæc dixit Cymothoe cæruleo-capillamento-decoris *Nym-*
phis marinis.] Interea sol abscessit, et umbras-induerunt
 agri,] nocte accelerante, ac dispergebantur per cælum si-
 dera.] Argivi autem in navibus longiproris cubabant,
 somno dulci superati atque vino
 jucundo, quod ex-Creta ab Idomeneo illustri
 nautæ trans mare fluctisonum advexerant.

Sed Ajax in-Græcos exacerbatus, neque cœnæ
 memor-erat in tabernaculo gratæ, neque ipsum somnus
 amplectebatur, sed suis armis se-induit furivatus,
 arripuitque ensem acutum et atrocia deliberavit,
 utrum ipse incenderet naves et omnes exitio-traderet
 Argivos, an solum gladio tristifico
 concideret membratim sine-mora dolosum Ulyssem.
 Hoc ita secum-agitabat, quæ e-vestigio omnia perfecisset,
 nisi ei Minerva rapidum immisisset furorem:
 sollicita enim-erat in-pectore suo de-patienti Ulysse,
 sacrorum memor, quæ ipsi perpetuo ille faciebat.
 Ideo proceri robur Telamoniadæ
 avertit ab Argivis: is vero ibat turbini similis
 horribico, tristibus procellis gravato,
 qui affert nautis prodigium gelidi pavoris,
 Plejas quando indefatigabilis in Oceani gurgitem
 mergitur, fugiens celebratum Oriona,
 aera perturbans, furitque hieme pontus:
 huic similis ruit, quocumque ipsum membra ferebant
 et circumquaque cursavit, impudenti feræ comparandus,
 quæ per scopulosæ grassatur anfractus vallis,
 spumans rictu et tristia multa destinans
 aut canibus aut venatoribus, qui ei catulos infestarunt
 e-fovea extractos; ideo circumcursat infrendens,
 sicubi adhuc in silvis cernat caros foetus:
 cui si quis occurrat, rabie-percutit animum habenti,
 tunc ei vitæ funestus circumvertit dies:
 tam ille ferociter cursitabat, et atrum ipsi fervebat cor,
 sicut ahenum graviter ad focum Vulcani
 magno-sonore furit igne ardenti,
 ventrem circa totum cum ligna multa uruntur,
 industria ministri, id agentis in animo,
 saginati porcelli undique setas ut evellat:
 ita illius in pectore magnum æstuabat cor,
 et seviebat tanquam mare latifluis aut procella,

- ἢ πυρὸς ἀκαμάτῳ θοὸν μένος, εὔτ' ἀλίστων
μαίνηται κατ' ὄρεσφι βίη μεγάλου ἀνέμοιο,
πίπτῃ δ' αἰθομένη πυρὶ πάντοθεν ἄσπετος ὕλη·
390 ὧς Αἴας δόδυνησι πεπαρμένους ὄβριμον ἦτορ
μαίνετο λευγαλέως· ἀπλετος δέ οἱ ἔβρεεν ἄφρὸς
ἐκ στόματος· βρυχή δὲ περὶ γναθμοῖσιν ὀρώρει·
τεύχεα δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐπέβραχε· τοὶ δ' ὀρώωντες
πάντες δμῶς ἐνὸς ἀνδρὸς ὑποτρομέεσκον ὁμοκλήν.
395 Καὶ τότε ἄπ' ὠκεανοῦο κίεν χρυσήνιος Ἥως·
Ἵπνος δ' οὐρανὸν εὐρὴν ἀνήϊεν εἴκελος αὔρη·
Ἥρη δὲ ζύμβλητο νέον πρὸς Ὀλυμπον ἰούση
Τηθύος ἐξ ἱερῆς, θθὶ που προτέρη μόλεν ἧοί·
ἡ δὲ ἐκύσεν ἐλοῦσ', ὅτι οἱ πέλε γαμβρὸς ἀμύμων,
400 ἐξ οὗ οἱ Κρονίωνα κατεύνασεν ἐν λεχεέσσι
Ἰδης ἀμφὶ κάρηνα, γολούμενον Ἀργείοισιν·
αἴψα δ' ἄρ' ἡ μὲν ἔβη Ζηνὸς δόμον, ἃς δ' ἐπὶ λέκτρα
Πασιθέης οἴμησεν· ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν.
Αἴας δ' ἀκαμάτῳ ἐναλίγκιος Ὀρίωνι
405 φοῖτα, ἐνὶ στέροισιν ἔχων ὀλοόφρονα λύσσαν·
ἐν δ' ἔθορε μῆλοισι, λέων ὧς ὄβριμόθυμος,
λιμῶ ὑπ' ἀργαλέῳ δεδημημένος ἄγριον ἦτορ·
καὶ τὰ μὲν ἐν κονίησιν ἐπασσύμενος ἄλλοθεν ἄλλα
κάββαλεν, ἡῦτε φύλλα ἀνασούτος κρατεροῦ Βορέαο
410 χεύη, ὅτ' ἀνομένου θέρους μετὰ χεῖμα τράπηται·
ὧς Αἴας μῆλοισι μέγ' ἀσχαλῶν ἐνόρουσεν,
ἐλπόμενος Δαναοῖσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν.
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀδελφεῷ ἄγγι παραστὰς,
κρύβδ' ἄλλων Δαναῶν, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
415 Σήμερον ἦ τάχα πᾶσιν ὀλέθριον ἔσσειται ἦμαρ,
Αἴαντος μεγάλοιο περὶ φρεσὶ μαινομένοιο,
ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει, κτανεῖ δὲ καὶ ἡμᾶς
πάντας ἐνὶ κλισίησιν, κοτεσσάμενος περὶ τευχέων.
Ἦς ὄφελον μὴ τῶνδε Θετίς πέρι δῆριν ἔθηκε,
420 μὴδ' ἄρα Λαέρταο πάϊς μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
ἔτλη δηριάσθαι ἐναντίον ἄφρονι θυμῷ·
νῦν δὲ μέγ' ἀσάμεσθα, κακὸς δέ τις ἦκαχε δαίμων·
ἔρκος γὰρ πολέμοιο, δεδουπότος Αἰακίδαο,
μοῦνον ἔτ' ἦν Αἴαντος εὐ σθένος· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
425 ἡμῖν ἐξολέσσοσι θεοὶ, κακὰ νῶϊν ἄγοντες,
ὧς κεν πάντες αἴστον ἀναπλήσωμεν ὄλεθρον.
Ἦς φάμενον προσέειπεν εὐμμελὴς Ἀγαμέμνων·
Μὴ νῦν, ὦ Μενέλαε, μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ,
σκύζεις μητιόεντι Κεφαλλήνων βασιλῆϊ·
430 οὐ γὰρ δ' γ' αἰτίος ἐστίν, ἐπεὶ μάλα πολλὰκίς ἡμῖν
γίγνεται ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἄχος δ' ἄρα δυσμενέεσσιν.
Ἦς οἱ μὲν, Δαναῶν ἀκαχήμενοι, ἠγορόωντο.
Μηλονόμοι δ' ἀπάνευθε παρὰ Ξάνθοιο βεβήροις
πτῶσσον ὑπαὶ μυρίκησιν, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα.
435 Ἦς δ' ἔταν αἰετὸν ὠκὺν ὑποπτῶσσωσι λαγωὶ
θάμνοιο ἐν λασίοισιν, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ κεκληγῶς
πωτᾶτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, τανυσσάμενος πτερύγεσσι·
ὧς οἶγ' ἄλλοθεν ἄλλος ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα.
Ἦψὲ δ' ὃ γ' ἀρνεῖοιο κατακταμένου σχεδὸν ἔστη,
440 καὶ β' ὀλοὸν γελάσας, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·

aut ignis violenti rapida vis, quando acriter
furit in monte vis magni venti,
et sternitur combusta flammis undique densa silva :
ita Ajax, doloribus sauciatus ingens cor,
furore-agitabatur letali, et larga ei fluxit spuma
ex ore, ac stridor inter dentes ortus-est ;
arma etiam in humeris resonabant: illi (Græci) autem vi-
dentes] cuncti simul unius viri exhorrescebant fremitum.

Et tunc ab Oceano prodiit aurifrenis Aurora,
et Somnus in-cælum altum abiit similis auræ,
Junonique occurrit denuo ad Olympum revertenti
Tethye a sacra, quo pridie profecta-erat :
hæc igitur illum osculo excepit, quod ipsi esset gener
bonus,] ex quo Jovem sopiverat in lecto
Idæ super vertice, irascentem Argivis :
statim vero hæc concessit Jovis in-ædes, at ille ad torum
Pasithea volavit, et expergiscebantur gentes hominum.

Ajax interim, invicto similis Orioni,
ibat, in pectore gestans crudelem rabiem :
tandem impetum-fecit in oves, ceu leo ferox,
fame malesuada subactus efferum cor,
atque eas in pulverem confertim alibi alias
dejecit, ut frondes impetus validi Boreæ
decutit, cum finita aestate hiems revertitur :
sic Ajax in-oves magna indignatione incurrit,
putans Danais triste exitium se inferre.
Atqui tunc Menelaus ad fratrem accedens,
clam aliis Græcis, his eum verbis affatus-est :

Hodie procul dubio omnibus funesta aderit dies,
Ajace magno mentem lymphatam-habente,
qui mox naves succendet trucidabitque etiam nos
omnes in tentoriis, dum-iratus-est ob arma.
O utinam non de his Thetis certamen instituisset,
nec Laertæ filius longe præstantiori viro
ausus-esset litem-movere insipiente animo!
nunc igitur magno malo-obnoxii-sumus, et malus quis nos
afflixit Genius;] propugnaculum enim belli, cæso Achille,
solum restabat Ajacis præstans virtus : sed et hunc
nobis interimet Dii, mala nobis accumulantes,
ut cuncti ignobili pœnas-luamus exitio.

Ita dicentem allocutus-est hastatus Agamemnon :
Ne jam, mi Menelae, nimis mœrori-submittens animum,
succenseas prudenti Cephalenum regi :
non enim hic in-culpa est, cum sæpenumero nobis
sit insigni emolumento, damno contra hostibus.

Talia hi, de-Danais mœsti, inter-se-conferebant.
Pastores autem procul ad Xanthi alveum
præ-metu-delitescebant sub myricis, ut-evitarent grave
exitium.] Ceu fit, ubi aquilam celerem formidant lepores
fructices inter densos, is vero prope acutum clangens
volitat huc illuc expansis alis ;
ita illi alio alius fugitantes-extimere immanem virum.
Tandem is prope arietem cæsuum adstitit,
et funestum ridens, his dictis allocutus-est :

Κεῖσό νυν ἐν κονίησι, κυνῶν βόσις ἤδ' οἰωνῶν·
οὐ γὰρ σ' οὐτ' Ἀχιλλῆος ἐρύσσατο κήρυμα τεύχη,
ῶν ἔνεκ' ἀφραδέων μέγ' ἀμείνωνι δηριάσασκε·
καῖσο, κύν· σὲ γὰρ οὔτι γοήσεται ἀμφιπεσοῦσα
445 κουριδίη μετὰ παιδὸς ἀσχετον ἀσχαλόωσα,
οὐ τοκέες· τοῖς οὔτι μετέσσει ἐλδομένοισι
γῆραος ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἐπεὶ νύ σε τῆλ' ἀπὸ πάτρης
οἰωνοί τε κύνες τε δεδουπότα δαρδάφουσιν.

ᾠς ἄρ' ἔφη, δολόεντα μετὰ κταμένους Ὀδυσῆα
450 κείσθαι οἰόμενος, μεμορυγμένον αἵματα πολλῶν.

Καὶ τότε οἱ Τριτωνίς ἀπὸ φρονὸς ἠδὲ καὶ ὄσων
ἐσκέδασεν Μανίην, βλοσυρὸν πνεύουσαν ὀλεθρον·
ἥ δὲ θοῶς ἴκανε ποτὶ Στυγὸς αἰνὰ βρέθρα,
ἥχι· θοαὶ ναίουσιν Ἐριννύες, αἶ τε βροτοῖσιν
455 αἰὲν ὑπερφιάλοισι κακὰς ἐφιᾶσιν ἀνάεα.

Αἴας δ', ὡς ἶδε μῆλα κατὰ χθονὸς ἀσπαίροντα,
θάμβεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· οἴσαστο γὰρ δολον εἶναι
ἐκ μακάρων· πάντεσσι δ' ὑπεκλάσθη μελέεσσι,
βλήμενος ἄλγεσι θυμὸν ἀρήιον· οὐδ' ἄρα πρόσσω
460 ἔσθηνεν ἀσχαλόων ἔτι βήμεναι, οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω,
ἀλλ' ἔσθη σκοπιῆ ἑναλίγκιος, ἥ τ' ἐν ὄρεσσι
πασάων μάλα πολλὸν ὑπερτέρη ἐβρίζωται.

Ἄλλ' ὅτε οἱ πάλι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀγέρθη,
λυγρὸν ἀνεστονάχησεν· ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·

ᾠ μοι ἐγὼν, τί νυ τόσσον ἀπέχθομαι ἀθανάτοισιν,
οἷ με φρένας βλάψαντο, κακὴν δ' ἐπὶ λύσσαν ἔθεντο,
μῆλα κατακτείνειν, τὰ μοι οὐκ ἔσαν αἴτια θυμῶ;
ὡς ὄφελον τίσασθαι Ὀδυσσεὸς ἀργαλέον κῆρ
465 χερσὶν ἐμαῖς, ἐπεὶ με κακῆ περικάθβαλεν ἄτη,

λυγρὸς ἐὼν μάλα πάγχυ· πάθοι δὲ καὶ ἄλγεα θυμῶ,
ὀπίσσω μητιόωνται Ἐριννύες ἀνθρώποισιν
ἀργαλείοι· δοῖεν δὲ καὶ ἄλλοις Ἀργείοισιν
ὕμνιας ὀλοὰς καὶ πένθεα δακρυόεντα

αὐτῶ τ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι· μῆδ' ὄς ἀπτήμων
475 ἔλθοι ἐὼν ποτὶ δῶμα, λιλαϊόμενος περ ἰκέσθαι.

Ἄλλὰ τί μοι συγερροῖσι μετέμμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα;
ἐβρέτω Ἀργείων ὀλοὸς στρατός· ἐβρέτω αἰὼν
ἀσχετος· οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλὸς ἔχει γέρας, ἀλλὰ χρεῖων
τιμῆεις τε πέλει καὶ φίλτερος· ἥ γὰρ Ὀδυσσεὺς
480 τίετ' ἐν Ἀργείοισιν, ἐμεῦ δ' ἐπὶ πάγχυ λάθοντο
ἔργων, ὀπίσσω ἔρεξα καὶ ἔτλην εἵνεκα λαῶν.

ᾠς εἰπὼν πάσις ἐσθλὸς εὖσθενέος Τελαμῶνος
Ἐκτόρεον ξίφος ὡσεὶ δι' αὐχένος· ἐκ δὲ οἱ αἶμα
ἐσσύμενον κελάρυζεν· δ δ' ἐν κονίησι τανύσθη

485 Τυφῶν ὡς, τὸν Ζηνὸς ἐνεπρήσαντο κεραινοί·
ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα στονάχησε πεσόντος.

Καὶ τότε δὴ Δαναοὶ κίων ἀθρόοι, ὡς εἰσίδοντο
κείμενον ἐν κονίησι· πάρος δὲ οἱ οὔτις ἴκανε
ἐγγύς, ἐπεὶ μάλα πάντας ἔχεν δέος εἰσρωόντας·

490 αἶψα δ' ἄρα κταμένου περικάθπεπον· ἀμφὶ δὲ κράτα
πρηνίεες ἐκχόμενοι κόνιν ἀσπετον ἀμφεχέοντο,
καὶ σφιν ὀδουρομένους γόος αἰθέρα διαν ἴκανεν.

ᾠς δ' ὅταν εἰροπόκων ὄϊων ἀπο νήπια τέκνα
ἀνέρες ἐξελάσωσιν, ἵνα σφίσι δαῖτα κάμωνται,

Jaceto nunc in pulvere, canum cibus et volucrum;
nec enim te ipsius Achillis defenderunt praelara arma
quorum causa fatuus cum-multo fortiori contendisti;
jaceto, canis : te enim non lugebit amplexa
uxor cum filio immoderate dolens,
neque parentes, quibus nequaquam aderis, cupientibus
senectutis commodum levamen, cum te procul a patria
aves et canes obruncatum sint-devoraturi.

Sic dixit, veteratorem inter cadavera Ulyssem
jacere autmans, foedatum sanguine multo.

Et tunc ipsi Minerva a mente et oculis
discussit Rabiem, saevum spirantem exitium,
quae confestim se-recepti ad Stygis dirum amnem
ubi rapidae versantur Furiae, quae mortalibus
perpetuo superbis diros immittunt angores.

Ajax igitur, ut vidit oves humi palpitantes,
obstupuit pectore toto : sensit enim fraudem esse
a superis, et omnibus elanguit membris,
percussus doloribus cor Martium, neque igitur antevorsum
potuit indignatus adhuc incedere nec retrorsum;
sed constitit speculae similis, quae in montibus
cunctis longe altior radicibus-haeret.

Cum vero ejus iterum animus in pectore se-collegisset,
miseris-modis ingemuit, et verbis lamentatus-est his :

Hei mihi ! cur adeo exosus-sum superis,
qui me ratione privarunt et tristi rabie affecerunt,
oves ut-interficerem, quae mihi non erant in-culpa irae
utinam vindictam-sumpsissem de Ulyssis maligno pectore
manibus meis, quod me in-atrocem conjecit calamitatem,
pestifer cum-sit omnino : patiatum autem cruciatus animi,
quos decernunt Furiae hominibus
flagitiosis, dentque haec etiam caeteris Argivis
pugnans exitiales et luctus lacrimarum-pletos
ipsique Atridae Agamemnoni, neque is incolumis
redeat suam domum, ut-cupit redire.

Sed quid me junat sceleratis interesse virtute praestantem?
male-pereat Argivum pestilens exercitus, valeat aevum
irrevocabile : non enim amplius vir bonus fert praemium,
sed deterior]et honoratus-est et amatiore, siquidem Ulysses
in-pretio-est apud Graecos, meorum vero prorsus oblit
-sunt]facinorum, quae gessi et toleravi pro popularibus.

Haec ubi-dixerat filius praestans strenui Telamonis,
Hectoreum ensem adegit per jugulum : illique sanguis
erupit cum-sibilo, et ipse in pulverem extensus-est,
ut Typhon, quem Jovis adusserunt fulmina,
et circum terra nigra valde ingemuit, eo cadente.

Atque tunc Graeci accesserunt frequentes, ut conspici
-sunt] jacentem in pulvere : antea vero ad-ipsam nemo ac-
cesserat] prope, quod ad-unum omnes cepit metus eum vi-
dentes ;] extemplo autem circum-cadaver se-prostraverunt
et capitis] pronis in terram effusi pulverem densum in-
sperebant,] et horum lamentantium ploratus ad-aethera di-
vinum ascendit.] Sicut ubi a lanigeris ovibus teneros agnos
pestores abigunt, ut sibi epulum parent,

495 αἱ δὲ μέγ' ἀσκαίρουσι διηκεῖως μεμακῦται
μητέρες ἐκ τεκῶν συκοῦς πέρι χηρωθέντας·
ὡς οἱ γ' ἄμφ' Αἴαντα μέγα στένον ἤματι κείνω
πανσυδίη· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχε δάσκιος Ἴδη,
καὶ πεδίον καὶ νῆες ἀπειροσίη τε θάλασσα.

500 Τεῦχος δ' ἄμφ' αὐτῷ μάλα μῆδετο κῆρας ἐπισπῆν
ἀργαλέας· τὸν δ' ἄλλοι ἀπὸ ξίφους μεγάλοιο
εἶργον· ὁ δ' ἀσχαλῶν περικάπτεσε θενιειῶτι
δάκρυα πολλὰ χέων, ἀδινώτερα νηπιάχοιο,
ὅς τε παρ' ἐσχαρεῶνι τέφρην περιειμένος ὤμοις

505 κακκεφαλῆς, μάλα πάμπαν ὀδύρεται ὄρφανὸν ἤμαρ,
μητρὸς ἀποφθιμένης, ἣ μιν τρέφε νηῖδα πατρός·
ὡς ὅγς κωκύεσκε, κασιγνήτοιο θαμέντος,
ἐρπύζων περὶ νεκρῶν, ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
Αἴαν καρτερόθυμε, τίη νύ σοι ἐδλάθη ἦτορ,

510 οἱ αὐτῷ στονόεντα φρόνον καὶ πῆμα βαλέσθαι;
ἦ ἵνα Τρώϊοι υἴες οἰζύους ἀμπνεύσωσιν,
Ἄργείους δ' ὀλέσωσι σέθεν κταμένοιο κίοντες;
οὐ γὰρ τοῖς δ' ἔτι θάρσος, ὅσον πάρος, ὀλλυμένοισιν
ἔσσεται ἐν πολέμῳ· σὺ γὰρ ἔπλεο πῆματος ἄλκαρ·

515 οὐδέ τ' ἐμοὶ νόστοιο τέλος σέο δεῦρο θανόντος
ἀνδάνει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οἶομαι ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
ὄφρ' ἐμέ σὺ σοὶ γαῖα φέρεσθιος ἀφικαλύπτῃ·
οὐ γάρ μοι τοκέων τόσσον μέλει, εἴ που ἔτ' εἰσὶν,
εἴ που ἔτ' ἀμφιέρονται ἔτι ζωοὶ Σαλαμίνα,

520 ὅσσον σεῖο θανόντος, ἐπεὶ σὺ μοι ἔπλεο κῆδος.
Ἦ βὰ μέγα στενάχων ἐπὶ δ' ἔστενε δια Τέκμησσα,
Αἴαντος παράκοιτις ἀμύμονος, ἣν περ εἰούσαν
ληϊδίην, σφετέρην ἄλοχον θέτο, καὶ μιν ἀνασσαν
τεύξεν ἀπάντων ἔμμεν, ὅσων ἀνὰ δῶμα γυναῖκες

525 ἐδνωταὶ μεδέουσι, παρ' ἀνδράσι κουριδίοισιν·
ἣ δὲ οἱ ἀκαμάτῃσιν ὑπ' ἀγκόνησι θαμείσα
Εὐρυσάκην τέκεθ' υἱόν, εἰκοῖτα πάντα τοκῆϊ·
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν ἔτι τυτθὸς ἐνὶ λεγέεσσι λέλειπτο·
ἣ δὲ μέγα στενάχουσα φίλῳ περικάπτεσε νεκρῷ

530 ἐντυπὰς ἐν κόνιῃσι καλὸν θέμας αἰσχύνουσα·
καὶ ῥ' ὀλοφυδὸν ἄυσε, μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
ὦ μοι ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ θάνες, οὐτὶ δαιχθεὶς
δυσμενέων παλάμησιν ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ οἱ αὐτῷ·
τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐ γὰρ ἐώλπειν

535 σεῖο καταφθιμένοιο πολύστονον ἤμαρ ἰδέσθαι
ἐν Τροίῃ· τὰ δὲ πάντα κακαὶ διὰ Κῆρας ἔχεναν.
Ὡς μ' ὄφελον τοπάροιθ' ἀμφὶ τραφερῇ χάνε γαῖα,
πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμειλίχων· οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἄλλο χειροτέρον ποτ' ἐσήλυθεν εἰς φρένα πῆμα,

540 οὐδ' ὅτε με πρῶτιστον ἐμῆς ἀποτηλόθι πάτρης
καὶ τοκέων εἴρουσας ἄμ' ἄλλης ληϊάδεσσι,
πολλ' ὀλοφυρομένην, ἐπειθὶ νύ με, τοπρὶν ἀνασσαν
αἰδοίην περ εἰούσαν, ἐπήϊε δούλιον ἤμαρ.
Ἄλλὰ μοι οὔτε πάτρης θυμηθῆος, οὔτε τοκῆων

545 μέμθετα οἴχομένων, ὅσσον σέο δηρωθέντος,
ὀβνεκά μοι δειλιῇ θυμῆρεα πάντα μενοίνας,
καὶ βὰ μ' ἔθηκας ἄκοιτιν δμόφρονα· καὶ γὰρ ἔφησθα
τεύξειν αὐτίκ' ἀνασσαν εὐκτιμένης Σαλαμίνας,

valde subsiliunt continuo cum-balatu
matres propter parvulos caulis in orbatis
ita illi (*Græci*) circa Ajacem valde plangebant die illo,
totis-castris, magnumque ipsis remittebat-sonitum umbrosa
Ida,] et campus atque naves ac lativagum mare.

Teucer vero propter ipsum volebat mortem sibi-conse-
scere] funestam, sed eum alii ab gladio ingenti
prohibebant; is igitur præ-dolore se-prostravit in-mortuum
lacrimas multas fundens, largiores quam-infans,
qui juxta focum cinere conspersus humeros
desuper-a-capite, vehementer deplorat orbitatis tempus,
matre defuncta, quæ eum educavit orbatum patre:
sic ille ejulabat, fratre confosso,

reptans circa cadaver, et verba lugens-emisit hæc:
Ajax magnanime, cur tibi *ita* corrupta-est mens,
ut-tibi ipsi lamentabilem mortem et exitium afferres?
ideone, ut Trojugenæ a-calamitate respirarent,
et Argivos pessumdarent te sublato irruentes?
non enim his ultra fiducia, ut prius, pereuntibus
erit in prelio: tu enim eras adversus-cladem præsidium.
Ac nec mihi reditus maturatio te hic extincto
grata-est, sed etiam me-ipsam spero hic interituum-esse,
ut me tecum tellus frugifera operiat:
non enim de-parentibus tam sollicitus-sum, si forte adhuc
supersunt,] si forte potiuntur adhuc vivi Salamine,
quam de-te mortuo; nam tu mihi eras ornamento.

Dixit hæc magno gemitu: et simul suspirabat nobilis
Tecmessæ.] Ajacis conjux strenui, quam, licet esset
captiva, suam uxorem duxit, ipsamque dominam
fecit omnium-rerum esse, quas in ædibus matronæ
dotatæ gubernant, cum maritis in-virginitate-desponsatis:
hæc autem ejus fortibus brachii compressa
Euryasacem peperit filium, similem omnia patri;
verum hic tum adhuc tener in cunabulis relictus-erat;
sed illa valde ingemiscens prope amicum se-prostravit ca-
daver,] membris-impressis pulveri, elegans corpus defor-
mans,] atque lugubrem extulit-vocem, valde mœsta corde
intimo:] Heu me infelicem, postquam occidisti, non-quidem
confectus] hostium manibus in prælio, sed a-te ipso.
Ideo me luctus intolerabilis invadit: non enim sperassem,
te extincto *me* lugubrem diem visuram-esse
ad Trojam; sed hæc omnia malignæ Parcæ dissipaverunt.
Utinam me olim penitus alma deglutiisset tellus,
antequam tuum fatum spectassem atrox; non enim mihi
alia acerbior unquam invasit pectus miseria,
ne-tum-quidem, quum me primum longe mea patria
et parentibus raptares inter alias captivas,
valde plangentem, quod-me, quæ-prius regina
magnifica fuisset, oppressisset servilis dies.
Sed-tamen nec propter-patriam jucundam, nec propter
-parentes] *tam* curis-afficior amissos, quam ob-tuum inter-
itum,] quod mihi miseræ grata-animo omnia cupiebas,
et me constituisti uxorem unanimum; ac pollicebaris,
te-facturum esse propediem reginam culte Salaminis,

νοστήσας Τροίηθε· τὰ δ' οὐ θεὸς ἄμμι τέλεισσαν·
 550 ἀλλὰ σὺ μὲν μοι αἴστοι· ἀποίχεται, οὐδέ νύ σοί περ
 μέμβλετ' ἐμεῦ καὶ παιδός, ὃς οὐ πατρὶ τέρψεται ἦτορ,
 οὐ σέο κοιρανῆς ἐπιθήσεται, ἀλλὰ μιν ἄλλοι
 ὀμῶα λυγρὸν τεύξουσιν, ἐπεὶ πατρός οὐκ ἔτ' ἐόντος,
 νηπίαχοι κομέονται ὑπ' ἀνδράσι οἱ ἅμα πολλὸν
 565 χειροτέροις· ὀλοῆ γὰρ ὑπ' ὄρφανῆ βαρὺς αἰὼν
 παισὶ πέλει, καὶ πῆματ' ἐπ' ἄλλοθεν ἄλλα χέονται.
 Καὶ δέ με δειλαίην τάχα δούλιον ἴξεται ἦμαρ,
 οἰχομένου σέο πρόσθεν, ὃ μοι θεὸς ὡς ἐτέτυξο.
 Ὡς φραμένην προσέειπε φίλα φρονέων Ἀγαμέμνων·
 570 ὦ γύναι, οὐ νύ σέ τις δμῶν ἔτι θήσεται ἄλλος,
 Τεύκρου ἔτι ζώνοντος ἄμυμονος, ἧδ' ἐμεῦ αὐτοῦ,
 ἀλλὰ σε τίσομεν αἰὲν ἀπειρεσίῳ γεράεσσι,
 τίσομεν ὡς τε θεῶν, καὶ σὸν τέκος, ὡς ἔτ' ἐόντος
 ἀντιθέου Αἴαντος, ὃς ἔπλετο κάρτος Ἀχαιῶν.
 575 Αἰθ' ὄφελον μὴδ' ἄλγος Ἀχαιῶν θήκατο πάσῃ
 αὐτὸς ἔῃ ὑπὸ χειρὶ δαμείῃ· οὐ γὰρ μιν ἀπείρων
 δυσμενέων σθένη λαὸς ὑπ' Ἄρει δῆρῶσασθαι.
 Ὡς ἔφατ' ἀχνύμενος κέαρ ἐνδόν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 οἰκτρὸν ἀνεστονάχησαν, ἐπίαχε δ' Ἐλλησποντος
 580 μυρομένων, ὀλοῆ δὲ περὶ σφισι πέπτατ' ἀνίη·
 καὶ δ' αὐτὸν λάβε πένθος Ὀδυσσεύα μητιόεντα
 κείνου ἀποκταμένοιο· καὶ ἀχνύμενος κατὰ θυμὸν
 τοῖον ἔπος μετέειπεν ἀκηχεμένοισιν Ἀχαιοῖς·
 ὦ φίλοι, ὡς οὐ πῶ τὴ κατώτερον ἄλλο γόλοιο
 575 γίγνεται, ὅς τε βροτοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἀξέει·
 ὃς καὶ νῦν Αἴαντα πελώριον ἐξορόθουνεν,
 ἄμψ' ἐμοὶ ἐν φρεσὶν ἦσι χολοῦμενον· Ὡς ὄφελόν μοι
 μὴ ποτε Τρώϊοι υἴες Ἀχιλλέος εἴνεκα τευχέων
 νίκην ἀμφεβάλλοντ' ἐρικυδέα, τῆς πέρι θυμὸν
 580 ἀχνύμενος πάϊς ἐσθλὸς εὐσθενέος Τελαμῶνος
 ὄλετο χερσὶν ἔῃσι· γόλοιο δὲ οἱ οὔτι ἔγωγε
 αἴτιος, ἀλλὰ τις αἴσα πολύστονος, ἣ μιν ἐδάμνα·
 εἰ γὰρ μοι κέαρ ἐνδόν ἐνὶ στέρνοισιν ἐώληπει
 κείνον ἄλαστήσειν καθ' ἐόν νόον, οὔτ' ἂν ἔγωγε
 585 ἦλθον ἐριδιμαίων νίκης ὑπερ, οὔτε τιν' ἄλλον
 ἐν Δαναοῖσιν ἔασα, μεμαότα θηριάσθαι·
 ἀλλὰ οἱ αὐτὸς ἔγωγε θεοῦδ' αἰεὶρας
 προφρονέως ἂν ὄψασσα, καὶ εἴ τι περ ἄλλο μενοῖνα.
 νῦν δέ μιν οὔτι ἔγωγε μέγ' ἀχνύμενον χαλεπῆναι
 590 ὠϊσάμην μετόπισθεν, ἐπεὶ βρά οἱ οὔτε γυναικὸς,
 οὔτε περὶ πτόλιος μαχόμεν, οὔτ' εὐρέος ὄλβου,
 ἀλλὰ μοι ἄμψ' ἀρετῆς νεῖκος πέλεν, ἧς πέρι δῆρις
 τερπνὴ γίγνεται αἰὲν εὐφροσιν ἀνθρώποισι·
 κείνος δ' ἐσθλὸς ἔων συγερῆ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
 595 ἦλπεν· οὐ γὰρ ἔοικε μέγ' ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ·
 ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο καὶ ἄλγεα πόλλ' ἐπίοντα
 τλῆναι ὑπὸ κραδίῃ στερεῇ φρενὶ, μῆδ' ἀκάχησθαι.
 Ὡς φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάϊς ἀντιθέοιο·
 ἀλλ' ὅτε δὴ χορῆσαντο γόου καὶ πένθος αἰνοῦ,
 600 δὴ τότε Νηλέος υἴος ἔτ' ἀχνυμένοισιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι, ὡς ἄρα Κῆρες ἀνηλέα θυμὸν ἔχουσαι
 ἤ μιν αἴψα βάλλοντο λυγρῶ ἐπὶ πένθει πένθος,

reversum a-Troja; quæ deus nobis haud perfecta-dedit:
 sed tu meo e-conspectu discedis, nec-te
 cura-tangit mei et pueri, qui patri non exhilarabit animum,
 nec tuum in-regnum succedet, sed ipsum alii
 mancipium vile facient: nam patre non amplius superstitie
 infantes subjecti-sunt-curæ hominum illo proh longo
 deteriorum; funesta enim orbitate molestia vita
 infantibus existit, et ærumnæ aliunde aliæ accumuluntur.
 Quin et mihi miseræ mox servilis eveniet dies,
 abrepto te ante, qui mihi Dei instar eras.

Ita dicentem affatus-est amice affectus Agamemnon:

Heus puella, non te ullus servam deinceps addicet alius,
 Teucro adhuc superstitie forti et me ipso;
 sed te prosequemur assidue multis numeribus,
 et honorabimus divæ loco, tuamque sobolem, acsi adhuc
 supersit] semideus Ajax, qui erat robor Græcorum.
 Utinam non luctum Græciæ creasset toti,
 dum-ipse sua manu se-peremit: nec enim eum innumera-
 bile] hostium valuisset agmen Marte profligare.

Sic ait anxius pectore intimo; et passim milites
 misere plangebant, repercutiebatque Hellepontus
 planctus, sæva enim inter eos grassabatur ægritudo;
 ipsumque etiam prehendit luctus Ulysses consultum,
 illius trucidati-causa, tristitiaque gravatus animum
 hujusmodi verbis disseruit ad-mœrentes Argivos.

Comilitones, quam nihil unquam perniciosius aliud ira
 est! quæ inter homines turpem litem excitat,
 quæ etiam nunc Ajaxem procerum ad-furorem-impulit,
 in me animo suo exacerbatum. Utinam mihi
 nunquam Trojani captivi Achillis de armis
 victoriam tribuissent insigne, propter quam animo
 perturbatus natus fortis robusti Telamonis
 perit manibus suis: iræ autem ipsius nequaquam ego
 in-culpasum, sed fatum quodpiam triste, quod eum evertit.
 Si enim mihi mens intus in pectore præsagiisset
 ipsum id laturum-tam-immoderato animo, non certe ego
 suscepissem certamen de victoria, nec quemquam alium
 inter Danaos passus-essem, qui-voluisset litigare,
 sed illi ipse ego divina arma sublata
 ultro permissem, et si quid aliud expetivisset:
 jam vero ipsum nunquam ego adeo dolori succubiturum
 existimavi deinceps, quando cum ipso nec de-uxore,
 nec de urbe controversarum, nec de-ampla possessione;
 sed mihi de virtute contentio erat, cujus nomine certamen
 jucundum existit perpetuo inter-cordatos homines.
 Ideo ille quamvis virtute-præstans iniqua Dei sorte
 peccavit: non enim decet nimis iræ-submittere animum;
 nam viri prudentis est res-adversas etiam confertim in-
 gruentes] tolerare animo forti in-pectore, nec mœrori suc-
 sumbere.] Sic ait Laertes celeberrimus filius præstantis.
 Ubi vero satiatus-eos-ceperat gemitus luctusque queruli,
 tandem Neleo satus adhuc contristatis verba-fecit:

O amici, quam Parcæ immisericordem animum habentes
 nobis repente cumularunt funesto luctui luctum,

Αΐαντος φθιμένοιο πολυσθενέος τ' Ἀχιλλῆος,
 ἄλλων τ' Ἀργείων ἢ δ' υἱέος ἡμετέρουιο
 605 Ἀντιλόχου· ἄλλ' οὔτι θέμις καταμένους ἐνὶ χάρμῃ
 κλαίειν ἤματα πάντα καὶ ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλὰ γόου λήσασθαι ἀεικέος· οὔνεκ' ἄμεινον
 ἔρδειν, ὅσσα βροτοῖσιν ἐπὶ φθιμένοισιν ἔοικεν,
 πυρκαϊὴν καὶ σῆμα, καὶ ὅστέα ταρχύσασθαι·
 610 νεκρὸς δ' οὔτι γόοισιν ἀνέγρεται, οὐδέ τι οἶδε
 φράσσασθ', εὐτέ ἔ Κῆρες ἀμειλιχοὶ ἀμφιχάνωσιν.
 Ἦ ἅρα παρηγορέων· περὶ δ' ἀντίθειο βασιλῆες
 ἀθρόοι αἰψ' ἀγέροντο μέγ' ἀχρῦμενοι κέαρ ἔνδον,
 καὶ ἔ, μέγαν περ ἔόντα, θοὰς ποτὶ νῆας ἔνεικον
 615 πολλοὶ ἀείραντες· κατὰ δὲ σπείροισι κάλυψαν
 αἶμ' ἀποφαιδρύναντες, ὅ οἱ βριαροῖς μελέεσσι
 τερσόμενον περικίετο σὺν ἔντεσι καὶ κονίησι·
 καὶ τότε ἅπ' Ἰδαίων ὄρεων φέρον ἄσπετον ὕλην
 αἰζήοι· πάντη δὲ νέκυν περινήρησαντο·
 620 πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφ' αὐτῶν θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα
 φάρεά τ' εὐποίητα βούων τ' ἐρικυδέα φύλα,
 ἡδέ οἱ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένους ποσὶν ἵππους,
 χρυσόν τ' αἰγλήεντα καὶ ἄσπετα τεύχεα φωτῶν,
 ὅσσα πάρος καταμένον ἀποαίνυτο φαίδιμος ἀνὴρ·
 625 ἤλεκτρον τ' ἐπὶ τοῖσι διειδέα, τὸν βρά τε φασὶν
 ἔμμεναι Ἥελιοιο πανομοφάσιο θυγατρῶν
 δάκρυ· τὸ δὲ Φαέθοντος ὑπὲρ καταμένοιο χέαντο
 μυρόμεναι μεγάλοιο παρὰ ῥόον Ἠριδάοιο·
 καὶ τὸ μὲν Ἥλιος γέρας ἀφθιτον υἱεὶ τεύχων
 630 ἤλεκτρονποίησε, μέγα κτέαρ ἀνθρώποισιν·
 τὸν βρα τότε· εὐρυπέδιοιο πυρῆς καθύπερθε βάλλοντο
 Ἀργεῖοι, κλυτὸν ἀνδρα δεδουπότα κυδαίνοντες
 Αἴαντ'· ἀμφὶ δὲ οἱ μέγαλα στενάχοντες ἔθεντο
 τιμῆεντ' ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἱμερόεντα,
 635 ἡδὲ καὶ ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἄλλα τε πάντα,
 ὅπποσα κυδῆεντα καὶ ἀγλαὸν ὄλβον ὀφέλλει.
 Ἐν δ' ἔβαλον κρατεροῖο πυρὸς μένος ἦλθε δὲ πνοιή
 ἐξ ἄλδος, ἣν προσέηκε θεὰ Θέτις, ὄφρα θέροιο
 Αἴαντος μεγάλοιο βίη· ὃ δὲ νύκτα καὶ ἡῶ
 640 καίετο πᾶρ νήεσσιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
 οἶός που τοπάροιθε Διὸς στονόεντι κεραυνῷ
 Ἐγκέλαδος δέδμητο κατ' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
 Θρινακίης ὑπένερθεν, ὅλη δ' ὑπεπέφετο νῆσος·
 ἢ οἶος ζῶοντα μέλη πυρὶ δῶκε θέρεσθαι
 645 Ἠρακλῆς Νέσσοιο δολοφροσύνησι χαλεφθεῖς,
 ὅπποτ' ἔτλη μέγα ἔργον, ὅλη δ' ἀμφέστενεν Οἴτη
 ζωῷ καιομένοιο, μίγη δὲ οἱ αἰθέρι θυμὸς
 ἀνδρα λιπῶν ἀρίδηλον, ἐνεκρήθη δὲ θεοῖσιν
 αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ σῶμα πολύκμητον χάδε γαῖα·
 650 τοῖος ἄρ' ἐν πυρὶ κείτο λελασμένος ἰωχυμοῖο
 Αἴας σὺν τεύχεσσι· πολλὸς δ' ἔσταινετο λαὸς
 αἰγιαλοῖς· Τρῶες δὲ γάνυνντ', ἀκάχοντο δ' Ἀχαιοί.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ δέμας ἦν κατήνυσε πῦρ ἀρίδηλον,
 δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνω σβέσαν· ὅστέα δ' αὐτοῦ
 655 χηλῶν ἐνὶ χρυσῆν θῆκαν· περὶ δὲ σφισι γαίαν
 χεῦαν ἀπειοσίην· Ποιτηίδος οὐχ ἑκάς ἀκτῆς·

quando-Ajax interiit et prævalidus Achilles,
 aliique Argivi ac filius meus
 Antilochus! at neuiquam fas cæsus in bello
 deplorare in-tempus omne et impatienti-esse animo
 sed fletus oblivisci indecori: nam satius est
 facere ea, quæ hominibus defunctis debentur,
 pyram et tumulum, et ossa terræ-mandare:
 mortuus enim nunquam lamentis revocatur, nec quidquam
 novit] ad-rationem-exigere, simulac eum Parcæ immites
 absorberunt.] Dixit consolans eos. Divini ergo reges
 frequenter statim convenerunt valde moerentes in animis,
 et illum (Ajacem), quamlibet magnum, citas ad naves por-
 tarunt] multi levantes, linteisque involverunt
 cruore abluto, qui ejus validis membris
 siccus adhærebat una-cum armis et pulvere.
 Et tunc ex Idæis montibus detulerunt multum materiæ
 juvenes, et undique circa cadaver aggresserunt:
 multa igitur circa eum posuerunt ligna, multasque oves
 et vestes bene-contextas boumque eximia genera,
 atque ejus cutissimis exultantes pedibus equos,
 aurumque lucidum et innumera arma virorum,
 quæ quondam trucidatis detraxerat illustris vir,
 et electrum post hæc translucidum, quod ajunt
 esse Solis omnia-præsagentis filiarum
 lacrimam, quam Phaethonte super extincto fuderunt
 lugentes magni apud amnem Eridani:
 et hanc Sol in-honorem immortalis filii transmutans
 electrum fecit, preciosas rem inter-homines:
 quæ tunc spacioso rogo super iniecerunt
 Argivi, præclarum virum post-necem honorantes,
 Ajacem: ipsi etiam magnis cum-suspiriis apposuerunt
 preciosum ebur et argentum optabile,
 porro etiam amphoras adipis cæteraque omnia,
 quæ magnifica sunt et splendidas opes augent.
 Tandem subdiderunt rapidi ignis vim; et venit flatus
 e mari, quem excivit diva Thetis, ut cremaretur
 Ajacis magni robur, qui per-noctem atque diem
 conflagrabat juxta naves accelerante vento,
 qualiter olim Jovis tristicio fulmine
 Enceladus conficiebatur in indefesso mari
 subter Trinacriam, et tota succendebatur insula;
 aut qualis viventia membra igni dedit torrenda
 Hercules Nessi dolo oppressus,
 ubi admisit ingens facinus, totaque ingemiscebatur Cæta,
 dum-vivus arderet, et immiscuit-se ætheri ejus animus
 virum relinquens insignem, insertusque-fuit Diis
 ipse, cum ejus corpus laboriosum excepisset tellus:
 taliter in pyra jacebat oblitus pugnae
 Ajax cum armis; multus autem se-urgebat populus
 in-littore, et Troes lætabantur, at mæsti-erant Græci.
 Cæterum ubi corpus grande consumpsisset ignis funestus,
 tandem rogom vino restinxerunt, ossa autem ipsius
 urna in aurea condiderunt, ipsisque aggerem
 circumfuderunt immensum a-Rhæteo non procul promon-

αὐτίκα δ' ἐσχιδναντο πολυσκάρθμους ἐπὶ νῆας,
 θυμὸν ἀκηγεμένοι· τὸν γὰρ τίον Ἴσον Ἀχιλλεΐ.
 Νῦξ δ' ἐπόρουσε μέλαινα μετ' ἀνέρας ὕπνον ἄγουσα·
 οἱ δ' ἄρα δαίτα πάσαντο, καὶ ἤριγένεια ἔμιμνον
 βαιὸν ἀποβρίζαντες ἀραιοῖσιν βλεφάροισιν·
 αἰνῶς γὰρ φοβέοντο κατὰ φρένα, μὴ σφισι Τρωῆς
 νυκτὸς ἐπέλθωσιν Τελαμωνιάδαο θανόντος.

ΛΟΓΟΣ ΣΤ.

Ἦὸς δ' ὠκεανοῖο βρόον καὶ λέκτρα λιποῦσα
 Τίθωνοῦ, προσέβη μέγαν οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντη
 κίδνατο παμφανώσα· γέλασσε δὲ γαῖα καὶ αἰθήρ.
 Τοὶ δ' εἰς ἔργα τράποντο βροτοὶ βρεῖα φθινύθοντες·
 5 ἄλλοι δ' ἄλλοιοῖσιν ἐπὶ χόντ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 εἰς ἀγορὴν ἐχέοντο καλεσσαμένου Μενελάου.
 Καί β' ἔτε δὴ μάλα πάντες ἀνὰ στρατὸν ἠγερέθοντο,
 δὴ τότε· ἐνὶ μέσσοισιν ἀγειρομένοισι μετῆυδα·
 Κέκλυτε μῦθον ἔμειο, θεηγενέες βασιλῆες,
 10 ὡς ἔρέω· μέγα γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ τεύρεται ἦτορ
 λαῶν ὄλλυμένων, οἳ β' ἤλυθον εἴνεκ' ἔμειο
 δῆριν ἐς ἀργαλήν· τοὺς οὐχ' ὑποδέξεται οἶκος,
 οὐ τοκέες· πολέας γὰρ ὑπέκλασε δαίμονος αἴσα.
 Ὡς ὄφελον θανάτοιο βαρὺ σθένος ἀτλήτοιο
 15 αὐτῷ μοι ἐπόρουσε, πρὶν ἐνθάδε λαὸν ἀγεῖραι·
 νῦν δέ μοι ἀλλήλους δόδνας ἐνεθήκατο δαίμων,
 ὄφρ' ὁρώ κακὰ πολλά· τίς ἂν φρεσὶ γηθήσειεν,
 εἰσπορών ἐπὶ δηρὸν ἀμήχανα ἔργα μῦθοιο;
 ἀλλ' ἄγεθ' ὅσσοι ἔτ' εἰμὲν, ἐπ' ὠκυπόροισι νέεσσι
 20 καρπαλίμως φεύγωμεν ἐν ἐπὶ γαῖαν ἕκαστος,
 Αἴαντος φθιμένιο πολυσθένος τ' Ἀχιλλῆος,
 τῶν ἐγὼ οὐκ οἶω κταμένον ὑπαλύξαι δλεθρον
 ἡμέας, ἀλλ' ὑπὸ Τρωσὶ δαμήμεναι ἀργαλείοισιν,
 εἴνεκ' ἔμευ Ἑλένης τε κυνώπιδος, ἧς νύ μοι οὔτι
 25 μέμβλεται, ὡς ὑμέων, ὅποτε κταμένους ἐσίδωμαι
 ἐν πολέμῳ· κείνη δ' ἀλαπαδνοσάτω σὺν ἀκοίτῃ
 ἐβρέτω· ἐκ γὰρ οἱ πιτυτὰς φρένας εἴλετο δαίμων
 ἐκ καρδίης, ὅτ' ἔμειο λίπεν δόμον ἠδὲ καὶ εὐνήν.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν κείνης Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ μελήσει·
 30 ἡμεῖς δ' αἴψα νεώμεθ', ἐπεὶ πολλὸν λωΐόν ἐστιν
 ἐκφυγέειν πολέμοιο δυσηγέος, ἢ ἀπολέσθαι.
 Ὡς ἔφατ', Ἀργείων πειρώμενος· ἄλλα δὲ οἱ κῆρ
 καὶ καρδίῃ πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῷ,
 Τρωῆας ὅπως ὄλεση καὶ τείχεα μακρὰ πόλῃος
 35 ῥήξῃ ὑπὲρ θεμέλιων, μάλα δ' αἴματος ἄση Ἀρηα,
 δίου Ἀλεξάνδροιο μετὰ φθιμένοισι πεσόντος·
 οὐ γὰρ τοι ζήλοιο πέλει συγερῶτερον ἄλλο.
 Καὶ τὰ μὲν ὡς ὤρμαινε· ἔῃ δ' ἐπίτξανεν ἔδρη·
 καὶ τότε Τυδείδης ἐγγέσπαλος ὥρτ' ἐνὶ μέσσοις
 40 καὶ ῥα θοῶς νεῖκεσεν ἀρηΐφιλον Μενελάον·
 Ἄ δεῖλ' Ἀτρέος υἱέ, τίη νύ σε δειμνα κιχάνει
 ἀργαλέον, καὶ τοῖα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις,
 ὡς πάϊς ἦε γυνή, τῶν περ σθένος ἔστ' ἀλαπαδόνων·
 ἀλλά σοι οὐ πείσονται Ἀχαιῶν φέρτατοι υἱές,

torio.] Et protinus dilabebantur agiles ad naves,
 animo perturbati: illum enim coluerant juxta-atque Achillem.] Tunc nox ingruerat atra hominibus somnum afferens:
 illi igitur cœnam sumebant, diemque expectabant
 modicum nictantes fessis palpebris;
 graviter enim metuebant in animis, ne in-ipsos Troes
 noctu impressionem-facerent Telamoniade mortuo.

LIBER VI.

AURORA autem, Oceani fluxu et lecto relicto
 Tithoni, ascendit spaciosum cœlum, et circumquaque
 se-diffudit omnibus-illucescens, risitque tellus et æther.
 Atque ad opera sese-convertebant homines facile inter-
 euntes] aliique alia aggrediebantur; verum Achivi
 in concionem sese-effundebant vocante Menelao.
 Cum igitur universi in castris coiissent,
 ibi in medio-cœtu congregatorum ita verba-facit.
 Audite orationem meam, Diis-nati principes,
 ut dicturus-sum: valde enim mihi in pectore affligitur cor
 ob-milites pereuntes, qui venerunt mea causa
 ad certamen arduum; nec eos recipiet domus sua,
 nec parentes; multos enim infregit Dei fatum.
 Utinam mortis grave robur intolerandæ
 ipsum me invasisset, priusquam huc exercitum contrahe-
 rem:] nunc vero mihi perpetuos dolores imposuit sors-fa-
 talis,] ut videam adversa multa. Quis animo-esset læto
 intuens tunc diu ineluctabiles labores belli?
 sed agite quotquot adhuc sumus, in velocigradis navibus
 raptim fugiamus suam in terram quisque,
 Ajace extincto et præpotente Achille,
 quibus interfectis ego non arbitror subterfugituros exitium
 nos, sed Trojanis succubituros-esse bellicosus,
 propter me et Helenam impudentem, cujus ego neutiquam
 cura-afficit, ut vestri, quando interfectos video
 in bello. Illa igitur effeminatissimo cum adultero
 male-pereat, quoniam ei sanam mentem abstulit Dæmon
 e corde, ubi meam deseruit domum et torum.
 Atqui res illius Priamo et Troibus cordi-erunt:
 nos vero subito revertamur, quoniam multo satius est
 fugere-ex-bello horrisono, quam in eo perire.
 Sic dixit Græcos tentans; alia vero ipsi ratio
 et cor versabat apud zelotypum animum,
 Trojanis quomodo perdat et muros ingentes urbis
 eruat ex fundamentis, et plane sanguine exsaturet Martem,
 si-nobilis Alexander inter cæsos occubaret:
 non enim profecto zelotypia infestius est quicquam.
 Et hæc quidem ita secum agitabat, suaque residebat
 sella:] atque tunc Tydides vibrator-hastæ surrexit in medio] et contiuno objurgavit bellicosum Menelao.
 Proh meticulose Atrei filii! quid-ita te timor corripit
 anxius, et talia inter Argivos concionaris,
 ut puer aut femina, quorum vires sunt imbecillæ?
 verum tibi non parebunt Achivum præstantissimi filii,

- 45 πρὶν Τροίης κρήδεμνα ποτὶ χθόνα πάντα βραλέσθαι
 θάρσος γὰρ μερόπεσσι κλέος μέγα, φύζα δ' ὄνειδος.
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ τῶνδ' ἐπιπέσειται, ὡς ἐπιτέλλεις,
 αὐτίκα οἱ κεφαλῆν τεμείω ἴοντι σιδήρω,
 βίβω δ' οἰωνοῖσιν ἄερσιπέτῃσιν ἔδωδῆν.
- 50 Ἄλλ' ἄγεθ' οἷσι μέμηλεν θρινέμεναι μένε' ἀνδρῶν,
 λαοὺς αὐτίκα πάντας ὄτρυνάντων κατὰ νῆας
 δούρατα θηγέμεναι, παρά τ' ἀσπίδας ἄλλα τε πάντα
 εὖ θέσθαι, καὶ δειπνον ἐφοπλίσσασθαι ἅπαντας
 αὐτοῖς ἢ δ' ἵπποις, οἳ τ' ἐς πόλεμον μεμάσιν·
- 55 ἐν πεδίῳ δ' ὠκίστα διακρινέει μένος Ἄρης.
 Ὡς φάτο Τυδείδης· κατὰ δ' ἔζετο, ἧχι πάρος περ·
 τοῖσι δὲ Θεέστωρος υἱὸς ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
 ἀνστάς ἐν μέσσοισιν, ὅπη θέμις ἔστ' ἀγορεύειν.
 Κέκλυτε μεῦ, φίλα τένα μενεπτολέμων Ἀργείων·
- 60 ἴστε γὰρ, ὡς σάφα οἶδα θεοπροπίας ἀγορεύειν·
 ἦδη μὲν καὶ πρόσθ' ἐφάμην δεκάτῳ λυκάβαντι
 πέρσειν Ἴλιον αἰπύ· τότε δὴ νῦν ἐκτελεύουσιν
 ἀθάνατοι· νίκη δὲ πέλει παρὰ ποσσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἄλλ' ἄγε Τυδέος υἱά μενεπτολέμον τ' Ὀδυσῆα
- 65 πέμψωμεν Σκύρονδε θωῶς ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ,
 οἳ ῥα παραυπεπίθοντες Ἀχιλλέος ὄβριμον υἱά
 ἄξουσιν· μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει.
 Ὡς φάτο Θεέστωρος υἱὸς εὐφρονος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 γηθόσσυοι κελάδῃσαν, ἐπεὶ σφισιν ἦτορ ἐώλπει
- 70 Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν ἐτήτυμον, ὡς ἀγόρευε.
 Καὶ τότε Λαέρταο πάϊς μετέειπεν Ἀχαιοῖς·
 ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔοικε μεθ' ὑμῖν πολλ' ἀγορεύειν
 σήμερον· ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει ἀχνημένοισιν·
 οἶδα γὰρ ὡς λαοῖσι κεκηχόσιν οὐδ' ἀγορητῆς
- 75 ἀνδάνει, οὐτ' ἄρ' αἰοῖδος, ὃν ἀθάνατοι φιλέουσι
 Πιερίδες· παύρων δ' ἐπέων ἔρος ἀνθρώποισι·
 νῦν δ' ὅπρ' εὐαδε πάσι κατὰ στρατὸν Ἀργεῖοισι,
 Τυδείδαο μάλιστα συνεσπομένου τελέσαιμεν·
 ἔμψω γὰρ κεν ἴοντε φιλοπολέμου Ἀχιλλῆος
- 80 ἄξιον ὄβριμον υἱά παρακλίναντ' ἐπέεσσιν,
 εἰ καὶ μιν μάλα πολλὰ κινυρομένη κατερύκει
 μήτηρ ἐν μεγάροισιν· ἐπεὶ κρατεροῖο τοκῆος
 ἔλπομ' ἔμῳ κατὰ θυμὸν ἀρήϊον ἔμμεναι υἱά.
 Ὡς φάμενον προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
- 85 ὦ Ὀδυσσεῦ, μέγ' ὄνειαρ εὐσθενέων Ἀργείων,
 ἦνπερ Ἀχιλλῆος μεγαλόφρονος ὄβριμος υἱὸς
 ἔλθοι ἀπὸ Σκύροιο, πόροι δὲ τις οὐρανήωνων
 νίκην εὐχομένοισι καὶ Ἑλλάδα γαίαν ἰκέσθαι·
 δώσω οἱ παράκοιτιν ἐμὴν ἔρικυδέα κούρην,
 90 Ἐρμιόνην, καὶ πολλὰ καὶ ὄλβια δῶρα σὺν αὐτῇ
 προφρονέως· οὐ γὰρ μιν ὀίμαι οὔτε γυναῖκα,
 οὐτ' ἄρα πευθερὸν ἐσθλὸν υπερφιάλως ὀνόσασθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Δαναοὶ δὲ συνευφήμεσαν ἔπεσσι·
 Καὶ τότε λῦτ' ἀγορή· τοὶ δ' ἐσχιδάναντ' ἐπὶ νῆας,
 95 ἰέμενοι δειπνοιο, τὸ δὴ πέλει ἀνδράσιν ἀλκή.
 Καὶ β' ὅτε δὴ παύσαντο κορυσσάμενοι μέγ' ἔδωδῆς,
 δὴ τόθ' ὁμῶς Ὀδυσῆϊ περὶ φρονὶ Τυδέος υἱὸς
 νῆα θοὴν εἵρυσσεν ἀπειρεσίης ἄλδος εἴσω·

antequam Trojæ pinnacula ad terram cuncta dejecerint :
 fortitudo enim hominibus gloria ingens, sed fuga dedecus.
 Quod si quis etiam horum morem-gesserit, ut imperas,
 mox ei caput præcidam nigricante ferro,
 ac projiciam illum avibus altivagis escam.

Verum agite, quibus curæ-est stimulare animos virorum,
 milites mox omnes jubetote in navibus
 hastas acuere, et juxta clypeos aliaque omnia arma
 bene collocare, et prandium apparare cunctos
 sibi et equis, qui ad bellum promptis-sunt-animis :

in campo autem quamprimum discernet fortitudinem Mars.
 Sic fatus-est Tydides, et resedit, ubi antea sederat ;
 illis autem Thestoris filius sermonem talem habuit,
 exurgens in medium, ubi fas est concionari :

Auscultate me, cari nati bellipotentium Argivorum,
 nostis enim, quod perspicue sciam Deum-monita effari,
 siquidem jam etiam olim prædixi decimo anno vos
 expugnatos-esse Ilium altum, quod quidem ad exitum
 -perducunt]Dii, et victoria ante pedes (in propinquo) est
 Achivum.] Sed agite Tydei filium belloque-fortem Ulyssem
 mittamus ad-Scyrum continuo in navi nigra,
 qui persuasum-hortationibus Achillis strenuum filium
 adducant; ingens enim nobis lumen universis exhibebit.

Sic locutus-est Thestoris natus sapientis, circumque po-
 pulus]ætabundus acclamabat; ipsorum enim animi confi-
 debant] Calchantis effatum esse verum, uti disseverat.
 Et tunc Laertæ filius sic verba-fecit Achivis :

Amici, non amplius decet apud vos multa verba-facere
 hodie : namque lassitudo subiit moerentes ;
 novi autem, quod hominibus defessis neque orator
 volupe-sit, neque poeta, quem immortales amant
 Pterides; sed paucorum tunc verborum cupido est homi-
 nibus.]Nunc autem, quod placet omnibus in castris Achi-
 vis,] maxime si-Tydides itineris-comes-sit, perficiamus :
 ambo (simul) enim profecti bellicosi Achillis
 adducemus strenuum natum inflexum verbis,
 etiamsi ipsum multis querelis remoratur
 mater in aula, quandoquidem fortis parentis
 persuasum-habeo meo animo mavortium esse natum.

Ita disserenti respondit rem probe pendens Menelaus:
 Ulysses, ingens emolumentum validorum Argivum,
 si Achillis magnanimi strenuus filius
 venerit a Scyro, et dederit quispiam coelitum
 victoriam exoptantibus et in terram Græcam reditum,
 dabo ei uxorem meam nobilissimam filiam,
 Hermionen, multaque ac preciosa munera cum illa
 propenso-animo : non enim ipsum arbitror tum uxorem,
 tum socerum bonum superbe repudiaturum-esse.

Sic ait, ac Danai fausta-acclamations-consenserunt in
 hæc-verba.]Atque tunc dimissa-fuit concio : illi autem dis-
 gregabantur ad naves,] appetentes cibum, qui est hominum
 robur.]Postquam vero finem-fecissent bene saturati edendi,
 tunc cum Ulysse solerti Tydei filius
 navem velocem protraxit infinitum in mare,

καρπαλίμως δ' ἦτα καὶ ἄρμενα πάντα βάλλοντο,
 100 ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν, μετὰ δὲ σφισιν εἴκοσι φῶτες,
 Ἴδμονες εἰρεσίης, ὑπὸτ' ἀντιόωσιν ἄλλαι,
 ἦδ' ὀπότη' εὐρέα πόντον ὑποστορέησι γαλήνη.
 Καὶ β' ὅτε δὴ κληῖσιν ἐπ' εὐτόκτοισι κάθισσαν,
 τύπτον ἄλως μέγα κῦμα· πολλὸς δ' ἀμφέζεεν ἀφρός·
 105 ὕγραὶ δ' ἀμφ' ἐλάτῃσι διεπρήσσοντο κέλευθοι
 νηὸς ἐπεσσυμένης· τοὶ δ' ἰδρώνοντες ἔρρσσαν.
 Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ζεύγλῃσι βόες μέγα κεκμηῶτες
 δουρατέην ἐρύσωσι πρόσωι μεμιαῶτες ἀπήνην
 ἄχθει τετριγυῖαν ὑπ' ἄξιοι δινήεντι,
 110 τειρόμενοι, πούλις δὲ κατ' αὐχένας ἦδὲ καὶ ὦμοις
 ἰδρῶς ἀμφοτέροισι κατέσσαιται ἄχρῃς ἐπ' οὐδας·
 ὧς τῆμος μογέεσκον ὑπὸ στιβαρῆς ἐλάτῃσιν
 αἰζηοί· μάλα δ' ὦκα διήνυον εὐρέα πόντον·
 τοὺς δ' ἄλλοι μὲν Ἀχαιοὶ ἀπὸ σκοπιάζων ἰόντας·
 115 θήγον δ' αἰνὰ βέλεμα καὶ ἔγχεα, τοῖσι μάχοντο.
 Τρωῖες δ' ἄστεος ἐντὸς ἀταρβέας ἐντύοντο
 ἐς πολέμου μεμιαῶτες, ἰδ' εὐχόμενοι μακάρεσσι
 λωφῆσαι τε φόνιοι καὶ ἀμπνεῦσαι καμάτοιο.
 Τοῖσι δ' ἐελδομένοισι θεοὶ μέγα πῆματος ἄλλαρ
 120 ἤγαγον, Εὐρύπυλον, κρατεροῦ γένος Ἡρακλῆος·
 καὶ οἱ λαοὶ ἔποντο δαήμενες ἰωχυμῶ
 πολλοὶ, ὅσοι δολιχοῖο παρὰ προχοῆσι Καΐκου
 ναῖεσκον, κρατερῆσι πεποιθότες ἐγχέεισιν.
 Ἄμφι δὲ οἱ κεχάροντο μέγα φρεσὶ Τρώϊοι υἱες.
 125 Ὡς δ', ὀπότη' ἔρκεος ἐντὸς ἐεργμένοι ἀθήρσωσιν
 ἤμεροι ἀνέρα χῆνες, ὅτις σφίσι εἶδατα βάλλοι,
 σαίνουσιν, τοῦ δ' ἤτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος·
 ὧς ἄρα Τρώϊοι υἱες ἐγήθηον, εὔτ' ἐσίδοντο
 ὄβριμον Εὐρύπυλον· τοῦ δ' ἐν φρεσὶ θαρσαλέον κῆρ
 130 τέρπετ' ἀγειρομένοισιν· ἀπὸ προθύρων δὲ γυναῖκες
 θάμβεον ἀνέρα δῖον· ὁ δ' ἔξοχος ἔπλετο λαῶν,
 ἦύτε τις θώεσσι λέων ἐν ὄρεσσι μετελθών.
 Τὸν δὲ Πάρις δείδεκτο, τίεν δὲ μιν Ἐκτορι ἴσον·
 τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν, ἦς δ' ἐτέτυκτο γενέθλης·
 135 τὸν γὰρ δὴ τέκε δῖα κασιγνήτη Πριάμοιο
 Ἀστυόχη, κρατερῆσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα
 Γηλέφου, ὃν βρα καὶ αὐτὸν ἀταρβεί' Ἡρακλῆϊ
 λάθρη ἐοῖο τοκῆς εὐπλόκαμος τέκεν Αὐγῆ·
 καὶ μιν τυτθὸν ἐόντα καὶ ἰσχανόντα γάλακτος,
 140 Ὁρέψε θοῆ ποτε κεμμάς, ἐῖψ' ἰσα φιλάτο νεβρῶν,
 μαζὸν ὑποσχομένη, βουλή Διός· οὐ γὰρ ἐφίχει
 ἔκγονον Ἡρακλῆος οἰζυρῶς ἀπολέσθαι.
 Τοῦ δ' ἄρα κῦδιμον υἱά Πάρις μάλα πρόφρονι θυμῷ
 ἦγεν ἐδὸν ποτι δῶμα δι' εὐρυχώροιο πόλῃος,
 145 σῆμα παρ' Ἀσσαράκοιο καὶ Ἐκτορος αἰπὰ μέλαθρα
 νηὸν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἐνθά οἱ ἄγχι
 δῶματ' ἔσαν καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ἐρκεῖοιο·
 καὶ μιν ἀδελφειῶν πηλὸν θ' ὑπερ ἠδὲ τοκῆων
 εἶρετο προφρονέως· ὁ δὲ οἱ μάλα πάντ' ἀγόρευεν·
 150 ἄμφω δ' ὧς δάριζον ἄμ' ἀλλήλοισι κίοντες,
 ἦλθον δ' ἐς μέγα δῶμα καὶ ὄλιον, ἐνθα δ' ἄρ' ἦστο
 ἀντιόη Ἑλένη Χαρίτων ἐπιειμένη εἶδος·

et e-vestigio commeatum et necessaria omnia imposuerunt,
 et ipsi ingressi-sunt, cumque ipsis viginti viri
 gnari remigationis, quando adversæ-flant procellæ,
 et quando amplum mare sternit tranquillitas.
 Atque ubi in transtris bene-fabricatis condeserant,
 pulsabant maris vastos fluctus; multaque circumfervebat
 spuma,] humidæque utrimque abignis-remis sulcabantur
 viæ] navi deproperante; ipsi vero sudantes remigabant.
 Veluti si sub jugo boves valde laborantes
 ligneum trahunt porro nitendo plaustrum
 præ-onere stridens sub axe circumvolubili,
 dum-vexantur, largusque per vertices et armos
 sudor utrique defluit usque ad terram:
 ita tunc laborabant ad validos remos
 juvenes, et valde properanter transmeabant latum mare:
 quos reliqui Græci visu-prosequebantur abeuntes,
 acuebantque noxia jacula et hastas, quibus pugnarent.
 Contra Trojani in urbe intrepidi armabantur
 ad pugnam properantes, et vola-facientes Diis,
 ut-quietescent a-cæde et respirarent a-labore.
 Quibus, ut-desiderabant, Dii ingens cladis præsidium
 adduxerunt, Eurypylum, fortissimi de-prosopia Herculis.
 Atque ipsum homines secuti-sunt scientes belli
 multi, quotquot longi fluenta Caici
 accolebant, validis confidentes hastis
 Quem propter letabatur magnopere animis Troica pubes.
 Ut, quando cavæe inclusi viderint
 mansueti virum anseres, qui eis pabulum projicit,
 ablandiuntur, ejusque animus oblectatur viditiss:
 sic et Troum nati gaudebant, cum viderent
 fortem Eurypylum, eujus in pectore fiduciae-plenus animus
 oblectabatur confluxu-illorum: a vestibulis etiam feminae
 suspiciebant virum nobilem, qui eminebat in-exercitu,
 veluti cum-thoibus leo quispiam in montibus congressus.
 Hunc autem Paris excepit, et coluit pariter-atque Hectorem:
 ejus enim consobrinus erat, et ex-eadem natus stirpe:
 nam illum peperit generosa soror Priami
 Astyocho, fortibus bracliis conserta
 Telephi, quem et ipsum ex-imperterrito Hercule
 clam suo patre crine-decora suscepit Auge;
 et hunc, parvulus cum-esset et indigens lactis,
 nutrit velox olim cerva, et suum tanquam amavit hinnu-
 lum,] ubera præbens, decreto Jovis. Nec enim fas-erat,
 ut-prognatus Hercule misere interiret.
 Hujus ergo magnificum filium Paris cupidissimo animo
 deduxit suas ad ædes per amplam urbem,
 prope monumentum Assaraci et Hectoris celsam domum
 fanumque sacrum Minervæ, ubi ei in-vicinia
 palatium erat et ara intaminata Hercei (Jovis);
 et ipsum super germanis cognatisque ac parentibus
 rogabat studiose, is vero ei cuncta narrabat;
 ita vero ambo confabulantur inter se procedentes,
 venerunt autem in magnum palatium ac fortunatum, ubi
 sedebat] deabus-similis Helena Gratiarum induta form. m:

καί ῥά μιν ἀμφίπολοι πίσυρες περιποινύεσκον,
 ἄλλαι δ' αὐτ' ἀπάνευθεν ἔσαν κλειτοῦ θαλάμοιο,
 155 ἔργα τιτυσκόμεναι, δπόσα δμωῆσιν ἔοικεν.
 Εὐρύπυλος δ' Ἑλένην μέγ' ἐθάμβεεν εισορώουσα,
 κείνος δ' αὐθ' Ἑλένην· μετὰ δ' ἀλλήλους ἐπέεσσιν
 ἄμφω δεικανόωντο δόμῳ ἐνὶ κηῳέντι·
 δμῳες δ' αὐτε θρόνους δοῖω θέσαν ἐγγύς ἀνάσσης·
 160 αἴψα δ' Ἀλέξανδρος κατ' ἄρ' ἔξετο, πᾶρ δ' ἄρα τῶγε
 Εὐρύπυλος· λαοὶ δὲ πρὸ ἄστεος ἀλλιν ἔθεντο,
 ἄχι φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν ὀβριμόθυμοι·
 αἴψα δὲ τεύχεα θῆκαν ἐπὶ χθόνα, πᾶρ δὲ καὶ ἵππους
 στῆσαν ἔτι πνεύοντας οἰζυροῖο μόγοιο·
 165 ἐν δὲ φάτνῃσι βάλοντο, τὰ τ' ὠκῆες ἵπποι ἔδουσι.
 Καὶ τότε νύξ ἐπόρουσε, μελαιντότ' αἶα καὶ αἰθήρ·
 οἱ δ' ἄρα δαίτ' ἐπάσαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
 Κῆτειο Τρωῆς τε· πολλὸν δ' ἐνὶ μῦθος ὀρώρει
 δαιτυμένων· πάντη δὲ πυρὸς μένος αἰθαλόεντος
 170 δαίετο πᾶρ κλισίῃσιν· ἐπίαχε δ' ἠτύτα σύριγξ,
 αὐλοὶ τε λιγυροῖσιν ἀρηράμενοι καλάμοισιν,
 ἀμφὶ δὲ φορμίγγων ἰαχὴ πέλεν ἱμερόεσσα.
 Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον εισαίοντες
 αὐλῶν φορμίγγων τ' ἰαχὴν, αὐτῶν τε καὶ ἵππων,
 175 σύριγγός θ' ἢ δαίτ' μεταπρέπει ἠδὲ νομεῦσι·
 τοῦνεκ' ἄρ' οἷσιν ἕκαστος ἐπὶ κλισίῃσι κέλευσε
 νῆας ἀμοιβαίῃσι φυλασσέμεν ἄχρις ἐς ἡῶ,
 μὴ σφέας Τρωῆς ἀγαυοὶ ἐνιπρήσωσι κίοντες,
 οἳ ῥα τότε αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος εἰλαπίνιζον.
 180 Ὡς δ' αὐτῶς κατὰ δώματ' Ἀλέξανδροιο δαίφρων
 δαίνυτο Τηλεφίδης μετ' ἀγακλειτῶν βασιλῆων·
 πολλὰ δ' ἄρα Πριάμος τε καὶ ἄλλοι Τρώιοι υἱῆς
 ἐξείης εὐχοντο μιγήμεναι Ἀργείοισιν
 αἴτιση ἐν ἀργαλή· ὁ δ' ὑπέσχετο πάντα τελέσειεν.
 185 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόρπησαν, ἔβαν ποτὶ δώμαθ' ἕκαστος·
 Εὐρύπυλος δ' αὐτοῦ κατελέξατο βαιὸν ἄπωθεν
 ἐς τέγος εὐπολήτον, ὅπῃ πάρος αὐτὸς ἴαυεν
 ἠὺς Ἀλέξανδρος μετ' ἀγακλειτῆς ἀλόχοιο·
 κείνο γὰρ ἔκπαγλόν τε καὶ ἔξογον ἔπλετο πάντων·
 190 ἐνθ' ὄγε λέξατ' ἰών· τοὶ δ' ἄλλοσε κοῖτον ἔλοντο
 μέχρῃς ἐπ' Ἡριγένειαν εὐθρονον· αὐτὰρ ἄμ' ἠοῖ
 Τηλεφίδης ἀνόρουσε καὶ ἐς στρατὸν εὐρὸν ἴκανεν
 σὺν τ' ἄλλοις βασιλεῦσιν, ὅσοι κατὰ Ἴλιον ἦσαν·
 λαοὶ δ' αὐτίκα δῦσαν ἐν ἔντεσι μαιμῳώντες,
 195 πάντες ἐνὶ πρώτοισι λιλαϊόμενοι πονέεσθαι·
 ὧς δὲ καὶ Εὐρύπυλος μεγάλοις περὶ κάθῃστο γυίοις
 τεύχεα μαρμαρέῃσιν ἐειδόμενα στεροπῆσι·
 καὶ οἱ δαίδαλα πολλὰ κατ' ἀσπίδα διὰν ἔκειτο,
 ὑπόποσα πρόσθεν ἔρεξε θρασὺ σθένος Ἡρακλῆος·
 200 ἐν μὲν ἔσαν βλοσυρῆσι γενεαῖσι λιχμῳώντες
 δοῖω κινυμένοισιν εἰοκότες οἶμα δρᾶκοντες,
 σμερδαλέον μεμιαῶτες· ὁ δὲ σφῆας ἄλλοθεν ἄλλον,
 νηπιαχὸς περ ἔων, ὑπεδάμνατο· καὶ οἱ ἀταρβῆς
 ἔσκε νόος καὶ θυμὸς, ἐπεὶ Διτὶ κάρτος ἐρύχει
 205 ἐξ ἀρχῆς· οὐ γὰρ τι θεῶν γένος οὐρανιαίωνων
 ἀπρηκτον τελέθει καὶ ἀμήχανον, ἀλλὰ οἱ ἀλκῆ

ac circa illam famulæ quatuor in-opere-erant,
 cæteræ vero extra magnificum erant thalamum,
 operibus intentæ, quæ ancillas decent.
 Eurypylum autem Helena valde admirabatur intuens,
 et ille contra Helenam, mutuoque sese verbis
 ambo excipiebant in thalamo suaveolenti.
 Servæ autem thronos duos posuere prope dominam,
 moxque Alexander resedit et juxta illum
 Eurypylus. Milites interim ante urbem castra metabantur,
 ubi vigiles Troum erant magnanimi;
 et statim arma deposuerunt ad terram, ac prope eques
 statuerunt adhuc anhelantes ex-tristi labore,
 et præsepibus iniecerunt ea, quibus celeres equi vescuntur.
 Atque tunc nox appetebat, nigrescebatque tellus et æther:
 cibum igitur sumebant ante mœnia ardua
 Cetei Troesque, et proluxa sermocinatio orta-est
 inter-cœnantes; ac passim ignis vis ardentis
 accendebatur juxta tentoria, resonabatque canora fistula,
 tibiaque stridulis compactæ cannis,
 ac passim cithararum strepitus erat jucundus.
 Argivi itaque procul stupescebant audientes
 tibiarum cithararumque vocem, ipsorum etiam et equo-
 rum,] ac fistulæ, quæ inter convivia excellit et pastores:
 propterea suos quisque apud castra jussit
 naves alternis tutari usque ad lucem,
 ne eas Troes incenderent irrumpentes,
 qui tunc excelsum ante murum genio-indulgebant.
 Eodem tempore in ædibus Alexandri bellicosus
 epulabatur Telephides cum inclytis regibus,
 et multum sane Priamus et alii Troum filii
 suo-quisque-loco exoptabant, ut-manum-consereret cum
 -Argivis] fortuna in adversa. Is vero promisit omnia-se-con-
 fecturum.] Porro cum cœnati-fuissent, se-contulerunt do-
 mum] singuli:] Eurypylusque ibidem cubuit paulo seorsum
 in conclavi affabre-factor, ubi prius ipse dormiebat
 insignis Alexander cum famigeratissima uxore:
 illud enim admirabile et excellens erat præ-omnibus:
 huc ille se-conferens requievit. Alii vero alibi cubile sum-
 pserunt] usque ad Auroram pulcrithronam; at prima luce
 Telephides surrexit et ad exercitum lato-diffusum pervenit
 cum aliis proceribus, qui intra Ilium erant:
 milites autem continuo induerunt arma magna-alacritate,
 omnes inter primores percupidi rem-gerendi.
 Ita et Eurypylus vastis circumdedit membris
 arma, splendidis aspectu-similia fulgetris.
 Cæterum varie-efficta multa ipsius in clypeo divino inerant,
 quæcunq;e olim effecerat audax robur Herculis:
 inibi erant noxiis maxillis lambentes
 duo se-moventibus assimiles ferocia dracones,
 truculentum quippiam conantes; verum ille alibi alium,
 infans quantumlibet, elidebat, et illi intrepidus
 erat mens et animus, namque Jovi viribus par-erat
 ab ineunte-ætate: nequaquam enim deorum suboles cœ-
 lestium] inefficax est et ignava, sed ei robur

ἔσπετ' ἀπειρεσίη, καὶ νηδύος ἔνδον ἐόντι.
 Ἐν δὲ Νεμειαίῳ βίη ἐτέτυκτο λένοντος,
 ὄβριμῶν Ἡρακλῆος ὑπὸ στιβαρῆσι χέρεσσι
 210 τειρομένου κρατερῶς· βλοσυρῆς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσσιν
 αἱματόεις ἀφρός ἔσκεν· ἀποπνέονται δ' ἐώκει.
 Ἄγχι δέ οἱ πεπόνητο μένος πολυδεϊράδος Ὑδρῆς,
 αἰνὸν λιγμώωσα· καρήατα δ' ἀλγινόεντα
 ἄλλα βρά οἱ δέδηκτο κατὰ χθονός, ἄλλα δ' ἄεζεν
 215 ἐξ ὀλίγων μάλα πολλά· πόνος δ' ἔχεν Ἡρακλῆα
 θαρσαλέον τ' Ἰόλαον· ἐπεὶ κρατερὰ φρονέοντε
 ἀμφῶ, δὲ μὲν τέμνεσκε καρήατα μαιμώωντα
 ἄρπη ὑπ' ἀγκυλόδοτον θοῶς, δὲ δὲ καίε σιδήρῳ
 αἰθόμενῳ· κρατερῇ δὲ κατῆνυτο θηρὸς ὀμοκλή.
 220 Ἐξείης δ' ἐτέτυκτο βίη σὺς ἀκαμάτιο
 ἀφροῖον γενύεσσι· φέρον δέ μιν, ὡς ἐτέον περ,
 ζωὸν ἐς Εὐρυσθέη μέγα σθένος Ἀλκείδαο·
 κερμὰς δ' εὖ ἤσκητο θοῇ πόδας, ἦτ' ἀλεγεινῶν
 ἀμφὶ περικτιόνων μὲγ' ἐσίνετο πᾶσαν ἀλωήν·
 225 καὶ τὴν μὲν χρυσεῖο κεράατος ὄβριμος ἦρωσ
 ἀμφέχεν οὐλομένοιο πυρὸς πνέουσας αὐτμήν.
 Ἄμφι δ' ἄρα στυγεραὶ Στυμφηλίδες, αἱ μὲν διστοῖς
 βλημέναι ἐν κονίησιν ἀπέπνυνον, αἱ δ' ἔτι φύξης
 μωσόμεναι πολιοῖο δι' ἡέρος ἐσσεύοντο·
 230 τῆσι δ' ἐφ' Ἡρακλῆος κεχολωμένους ἄλλον ἐπ' ἄλλω
 ἰὸν ἐπιπροΐαλλε, μάλα σπεύδοντι ἑοικώς.
 Ἐν δὲ καὶ Αὐγείῳ μέγας σταθμὸς ἀντιθείο
 τεχνήεις ἤσκητο κατ' ἀκαμάτιο βοείης·
 τῶ δ' ἄρα θεσπεσίῳ βαθὺν βόον Ἀλφειοῖο
 235 ὄβριμος Ἡρακλῆος ἐπαγίνεεν· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
 θάμβεον ἄσπετον ἔργον· Ἀπόρροβι δ' ἔπλετο ταῦρος
 πυρπνός, ὃν βᾶ καὶ αὐτὸν, ἀμιαμάκετόν περ ἔοντα,
 γνάμπετε βίη, κρατεροῖο κεράατος· οἱ δέ οἱ ἀμφῶ
 ἀκάματοι μυθῶνες ἐρειδομένοιο τέταντο·
 240 καὶ β' δὲ μὲν ὡς μυκηθμὸν εἰς πέλεν· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 ἀμφὶ σάκος πεπόνητο θεῶν ἐπιειμένη εἶδος
 Ἴππολύτη· καὶ τὴν μὲν ὑπὸ κρατερῆσι χέρεσσι,
 δαιδαλέου ζωστήρος ἀμερσέμεναι μενεαίνων,
 εἶλκε κόμης Ἴπποιο κατ' ὠκέος· αἱ δ' ἀπάτερθεν
 245 ἄλλαι ὑποτρομέεσκον Ἀμαζόνες· Ἄμφι δὲ λυγραὶ
 Θρηκίχιν ἀνὰ γαῖαν ἔσαν Διομήδεος Ἴπποι
 ἀνδροβόροι· καὶ τὰς μὲν ἐπὶ στυγερῆσι φάτνησι
 αὐτῶ σὺν βασιλῆϊ κακὰ φρονέοντι δαΐξεν.
 Ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτιο δέμας πέλε Γηρουνηῖος
 250 τεθνεῶτος παρὰ βουσί· κάρη δέ οἱ ἐν κονίησιν
 αἱματόεντα κέχυντο βίη βοπάλοιο δαμέντα·
 πρόσθε δέ οἱ δέδηκτο κύων ολοῦτατος ἄλλον,
 Ὀρθρος, ἀνιρῶν ἑναλίχιος, ὄβριμος ἀλκῆν,
 Κερβέρω, ὅς βρά οἱ ἔσκεν ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἔκειτο
 255 βουκόλος Εὐρυτίων μεμορυγμένος αἵματι πολλῷ.
 Ἄμφι δὲ χρύσεια μῆλα τετεύχαστο μαρμαίροντα
 Ἐσπερίδων ἀνὰ πρέμνον ἀκρήρατον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 σμερδαλέος δέδηκτο δράκων· ταὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλαι
 πτώσσοσαι θρασὺν ὑπὸ Διὸς μεγάλοιο φέθοντο.
 260 Ἐν δ' ἄρ' ἔην, μέγα δέμα καὶ ἀθανάτοισιν ἰδέσθαι,

adjunctum-est ingens etiam in utero *adhuc* latenti.

In eo etiam Nemei vis expressa-erat leonis,
 strenui Herculis validis manibus
 afflicti duriter, sævasque ejus circum maxill
 cruenta spuma erat, et expirantis formam-habebat.
 Prope hunc elaborata-erat vis multicapitis Hydræ
 trunculentæ linguas-exsertans, capitaque dolorifica
 partim ei decussa-erant ad terram, partim renascebantur
 ex paucis admodum multa; et labor tenebat Herculem
 audacemque Iolaum, quoniam forti-animo
 ambo, alter detruncabat capita dirum-quid-molientia
 falce adunca celeriter, alter urebat ferro
 candenti; validæ ergo conficiebantur belluæ minæ.
 Deinde fabricata-erat violentia suis indomiti,
 spumans genis; et portabat hunc, ceu reapse
 vivum ad Eurystheum ingens robur Alcidæ:
 cerva etiam bene elaborata-erat cita pedibus, quæ miserorum
 vicinorum valde infestabat totum agrum:
 et hanc aureo cornu fortis heros
 tenebat, perniciosi ignis efflantem vaporem
 Prope *quam* invisæ Stymphalides, quædam sagittis
 confixæ in pulvere animam-exhalabant, quædam adhuc de
 -fuga] cogitantes incanum per aera volabant,
 in quas Hercules iratus aliam post aliam
 arundinem ejaculabatur, valde properanti similis.
 Inibi etiam Angeæ ingens stabulum præstantis
 artificiosum efformatum-erat in invicto scuto,
 cui divini profundum annem Alphei
 fortis Hercules derivabat; et passim Nymphæ
 stupebant ingens opus. Seorsumque erat taurus
 ignem-spirans, quem et ipsum, licet insuperabilis esset,
 fregit violenter valido cornu *comprehensum*; amboque
 ipsius]invicti brachiorum-musculi connitentis intendeban-
 tur,] et hic quidem tanquam mugitum edens erat. At juxta
 eum] in clypeo fabricata-erat earum vestita specie
 Hippolyte; et hanc validis manibus
 varie-texto cingulo spoliare dum-cupit
 detrahebat coma *arreptam* equo ex celeri; seorsum vero
 aliæ pavitabant Amazones. Ibi etiam sævæ
 Thracia in terra erant Diomedis equæ
 virivoræ, quas ad detestanda præsepia
 ipso cum rege maligne affecto trucidavit.
 Etiam invicti corpus inerat Geryonis
 extincti juxta boves, capitaque ejus in pulvere
 cruenta hic-illice-jacebant vi clavæ subactæ:
 ante quem domitus-fuerat canis exitiosissimus aliorum,
 Orthrus, tristem æquiparans, vasto robore,
 Cerberum, qui ejus erat frater; ac prope jacebat
 bubulcus Eurytion fœdatus cruore multo.
 Passimque aurea mala efficta-erant rutilantia
 Hesperidum per stipitem intactum, ad quem
 horrendus prostratus-erat draco: illæ autem huc illuc
 trepidantes audacem natum Jovis magni fugiebant.
 Adhæc inerat, ingens terror etiam deorum in-oculis,

Κέρβερος, ὃν ῥ' ἀκάμαντι Τυφωεὶ γείνατ' Ἐχιδνα
 ἄνθρωπ' ὑπ' ὀκυρούεντι, μελαίνης ἀγχόθι Νυκτός,
 ἄμφ' ὀλοῆσι πύλῃσι πολυκλαύτου Ἄϊδαο
 εἴργων νεκρὸν ὄμιλον ὑπ' ἠερόεντι βερέθρῳ·
 265 βρεία δέ μιν Διὸς υἱὸς ὑπὸ πλεγγῆσι δαμάσσας
 ἦγε καρθηβαρόντα παρὰ Στυγὸς αἰτὰ βέεθρα,
 ἔλκων οὐκ ἐθέλοντα βίη πρὸς ἀθήεα χῶρον
 θαρσαλέως. Ἐτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν ἄγκρα μακρὰ
 Καυκάσου· ἄμφι δὲ δεσμὰ Προμηθέος ἀλλυδὶς ἄλλα
 270 αὐτῆς σὺν πέτρῃσιν ἀναβῆξας ἅμα γυίοις
 λῦε μέγαν Τιτῆνα· λυγρὸς δέ οἱ ἀγχόθι κεῖτο
 αἰετὸς ἀλγινόντι δέμας βεβλημένος ἴψι.
 Κενταύρων δ' ἐτέτυκτο πολυσηθένων μέγα κάρτος
 ἄμφι Φόλοιο μέλαθρον· ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ οἶνος
 275 ἄντιον Ἡρακλῆϊ τεράατα κείνα μάχεσθαι·
 καὶ ῥ' οἱ μὲν πεύκῃσι περὶ δμηθέντες ἔκειντο,
 τὰς ἔχον ἐν χεῖρεσσι μάχης ἄκος· οἱ δ' ἔτι μακρῆς
 δηριῶντ' ἐλάτῃσι μειμαότες, οὐδ' ἀπέληγον
 ὑσμίνης· πάντων δὲ καρῆατα δεύετο λύθρῳ
 280 θεινομένων ἀνὰ δῆριν ἀμειλιχον, ὡς ἐτεόν περ·
 οἶνω δ' αἶμα μέμικτο, συνηλλοῖωτο δὲ πάντα
 εἶδατα, καὶ κρητῆρες ἐβῆεστοί τε τράπεζαι·
 Νέσσον δ' αἴθ' ἐτέρωθε παρὰ βρόνον Εὐηνοῖο,
 κείνης ἐκπροφυγόντα μάχης, ὑπεδάμανατ' δίστῳ,
 285 ἄμφ' ἐρατῆς ἀλόχοιο χολούμενος. Ἐν δ' ἐτέτυκτο
 ὀδρήμιου Ἄνταῖο μέγα σθένος, ὃν βα καὶ αὐτὸν,
 ἄμφι παλαισμοσύνης ἄμοτον περιδηριῶντα,
 ὑψοῦ ἀειράμενος κρατερῆς συνέαζε χέρεσσι.
 Κεῖτο δ' ἐπὶ προγοῶσιν εὐβρόου Ἑλλησπόντου
 290 ἀργαλέον μέγα κῆτος ἀμειλικτοῖσιν ἐστοῖς
 βλήμενον· Ἡσιόνης δὲ κακοῦς ἀπελύετο δεσμοῦς.
 Ἄλλα δ' ἄρ' Ἀλκείδαο θρασύφρονος ἄσπετα ἔργα
 ἀμφέχεν Εὐρυπύλοιο διοτρεφέος σάκος εὐρύ.
 Φαίνεται δ' ἴσος Ἀρηϊ μετὰ στίχας ἄισσονται·
 295 Τρώες δ' ἀμφιπέποντες ἐγήθηον, εὐτ' εἰδόντο
 τεύχεα τ' ἠδὲ καὶ ἄνδρα θεῶν ἐπιειμένον εἶδος·
 τὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων προσέειπε·
 Χαίρω σεῖο κίντος, ἐπεὶ νῦ μοι ἦτορ ἔολπεν
 Ἄργείους μάλα πάντας διζυρῶς ἀπολέσθαι
 300 αὐτῆς σὺν νήεσσι, ἐπεὶ βροτὸν οὔποτε τοῖον
 ἔδρακον ἐν Τρώεσσι ἐυπτολέμοισί τ' Ἀχαιοῖς·
 ἀλλὰ σὺ, πρὸς μέγαλοιο καὶ ὀδρήμιου Ἡρακλῆος,
 τῷ μέγεθός τε βίην τε καὶ ἀγλαδὸν εἶδος ἔοικας,
 κείνου μνωόμενος φρονέων τ' ἀντάξια ἔργα
 305 θαρσαλέως Τρώεσσι δαιζομένοις ἐπάμυνον,
 ἦν πῶς ἀμπνεύσωμεν· ἐπεὶ σέ γε μῶνον ὄτω
 ἄσπετος ἀλλυμένοιο κακῆς ἀπὸ κῆρας ἀλέξει.
 Ἦ μέγ' ἐποτρύνων· ὃ δὲ μιν προσεφώνεε μύθῳ·
 Πριαμίδη μεγάθυμε, δέμας μακάρεσσιν ἔοικώς,
 310 ταῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἐστήρικται,
 ὅς τε θάνῃ κατὰ δῆριν ὑπέρβιον ἢ εἰ σωθῆι·
 ἡμεῖς δ', ὡς περ εἶοικε, καὶ ὡς σθένος ἐστὶ μάχεσθαι,
 στησόμεθα πρὸ πόλης· ἔπειτα δὲ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν ἢ κτάμεν ἢ ἀπολέσθαι·

Cerberus, quem indefesso Typhoeo edidit Echidna
 sub antro horribili, nigram prope Noctem,
 ad exitiales portas lamentosi Orci
 coercens exanimem turbam in tenebricoso barathro :
 sed facile eum Jovis filius plagis subactum
 duxit ægro-capite-nutantem præter Stygis vasta fluenta,
 trahens nolentem vi ad insuetum locum
 fortiter. Excusæ-erant etiam procul convalles longæ
 Cauçasi ; et Hercules vincula Promethei hinc et illinc
 ipsis cum scopulis abrumpens simul et membris
 solvit magnum Titanem ; infestaque prope illum jacebat
 aquila vulnifico corpus transfixa jaculo.
 Centaurorum etiam efficta-erat prævalidorum magna vis,
 ad Pholi ædes ; lisque incitabat et merum
 monstra illa adversus Herculem ut-pugnarent :
 et pars quidem inter piceas prostrati jacebant,
 quas tenerant in manibus ut pugnæ remedium, pars ad-
 luc longis] certabant abietibus connitentes, nec desiste-
 bant] prælio, omniumque capita humectabantur cruore
 sauciatorum in conflictu crudeli, tanquam reapse ;
 vinoque sanguis miscabatur, et alterabantur-simul cuncta
 fercula crateresque et politæ mensæ.
 Nessum autem alibi ad undam Eveni
 fuga-elapsum-ex hac pugna, conficiebat sagitta,
 ob venustam conjugem succensus. Porro insculptum-erat
 violenti Antæi ingens robur, quem etiam ipsum,
 secum lucta ferociter contendentem,
 alte sublatus validis confregerat manibus
 Jacebat porro ad ostia undosi Hellespontii
 sæva et immanis balæna rigidis sagittis
 confixa, Hesionesque dura resolvebat vincula Hercules.
 Alia insuper Alcidiæ magnanimi ardua facinora
 continebantur Eurypyli, a-Jove-nutriti, scuto amplo
 Videbatur autem par Marti ad ordines militum festinanti :
 Trojani vero stipantes eum lætabantur, cum viderent
 arma et virum Deorum indutum forma.
 Quem Paris ad certamen instigans ita affatus-est :
 Gaudeo te abeunte, quoniam mihi animus sperat fore
 ut-Argivi universi miserrima internecione-deleantur
 ipsis cum navibus, quandoquidem virum nunquam talem
 vidi inter Trojanos et bellicosos Achivos :
 sed tu, per magnum et fortem Herculem,
 quem magnitudine viribusque et spectabili forma refers,
 illius memor et animo-concipientis digna illo facinora
 fortiter Trojanis bello-atritis succurrito,
 si forte respirare-possimus ; siquidem te solum confido
 urbis pessum-euntis triste fatum avertere-posses.
 Dixit non-leve calcar-ipsi-addens. Is vero eum tali al-
 locutus-est sermone :] Priamide animose ; corpore diis si-
 milis,] hæc nempe Deorum in genubus firmiter-reposita-sunt
 quis occubiturus-sit in prælio violento vel salvus-evasurus :
 nos vero, ut decet et ut possumus pugnare,
 stabimus pro civitate. Deinde et hoc juro,
 non prius me-reversurum, quam aut cædem-fecerim aut

315 Ὀσφάτο θαρσαλέως· Τρῶες δ' ἐπὶ μακρὰ χάροντο·
 καὶ τοτ' Ἀλέξανδρον τε καὶ Αἰνεΐαν ἐρήθυμον,
 Πουλυδάμαντά τ' εὐμμελίην καὶ Πάμμωνα δῖον,
 Διήροβόν τ' ἐπὶ τοῖσι καὶ Αἰθίον, ὃς περὶ πάντων
 320 Παφλαγονῶν ἐκέκαστο μάχῃ ἐνὶ τλήνῃ βμίλον,
 τοὺς ἄμα λέξατο πάντας ἐπισταμένους πονέεσθαι,
 ὄππως δυσμενέεσσι ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται
 ἐν πολέμῳ· μάλα δ' ὄκα κίον προπάροιεν ὁμίλου·
 προφρονέως δ' οἴμησαν ἀπ' ἄσπεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 πολλοὶ ἔπονθ', ὥσει τε μελίσσάνω κλυτὰ φύλα
 325 ἡγεμόνεσσιν ἐοῖσι διηρφεῶς σίμβλωτι
 ἐκχόμεναι καναχηθῶν, ὅτ' εἶαρος ἤμαρ ἴκηται·
 ὧς ἄρα τοῖσιν ἔποντο βροτοὶ ποτὶ δῆριν ἰδοῦσι·
 τῶν δ' ἄρα νισσομένων πολλὸς αἰθέρα δοῦπος ὄρωρει,
 αὐτῶν τ' ἠδ' ἵππων· περὶ δ' ἔβρομεν ἄσπετα τεύχη.
 330 Ὡς δ' ὅπταν μεγάλοι βίη ἀνέμοιο θοροῦσα
 κινήσῃ προθέλυμον ἄλδος βυθὸν ἀτρυγέτιο,
 κύματα δ' ὄκα κελαινὰ πρὸς ἠϊόνας βοόωντα
 φύκος ἀποπτύουσιν, ἐρευγομένωιο κλύδωνος,
 ἠχῆ δ' ἀτρυγέτιοι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν·
 335 ὧς τῶν ἐσσυμένων μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη.
 Ἄργεῖοι δ' ἀπάνευθε πρὸ τείχεος ἐξεχέοντο
 ἀμφ' Ἀγαμέμνονα δῖον· αὐτῆ δ' ἔπλετο λαῶν,
 ἀλλήλοισ ἐπικεκλομένων ὁλοοῦ πολέμοιο
 ἀντιάαν καὶ μή τι καταπτύσσοντας ἐνιπῆν
 340 μίμνειν παρ νήεσσιν ἐπειγομένων μαχέεσθαι.
 Τρῶσι δ' ἄρ' ἐσσυμένοισι συνήντηον, εὐτε βῆεσσι
 πόρτιες, ἐκ ξυλόχοιο ποτὶ σταθμὸν ἐρχομένησιν
 ἐκ νομοῦ εἰαρινόιο κατ' οὖρεος, ὅπποτ' ἄρουραι
 πυκνὸν τηλεθάουσι, βρούει δ' ἄλις ἀνθεσι γαῖα,
 345 πλήθει δ' αὐτε κύπελλα βοῶν γλάγος ἠδὲ καὶ οἰῶν,
 μυκηθμός τε πολλὸς μάλ' ὀρίνεται ἔνθα καὶ ἔνθα
 μισγομένων, γάνυται δὲ μετὰ σφισι βουκόλος ἀνὴρ·
 ὧς τῶν ἀλλήλοισι μετεσσυμένων ὀρυμαχῶδ
 ὠρώρει· δεινὸν γὰρ αὐτεσιν ἀμφοτέρωθεν.
 Σὺν δὲ μάχῃν ἐτάσσουσιν ἀπείρουσιν· ἐν δὲ κυδοιμῶς
 στρωφᾶτ' ἐν μέσσοισι μετ' ἀργαλέοιο φόνωιο·
 σὺν δ' ἔπεσον βίνοί τε καὶ ἔγχεα καὶ τρυφάλεια
 πλησίον· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἴσον πυρὶ μαρμαίρεσκεν·
 σφίξε δ' ἄρ' ἐγγείησι μάχῃ· περὶ δ' αἵματι πάντη
 355 δέυετο γαῖα μελαινα δαΐζομένων ἠρώων
 ἵππων τ' ὠκυπόδων, οἳ θ' ἄρμασιν ἀμφοκέχυντο,
 οἳ μὲν ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἔγχεσιν, οἳ δ' ἐφύπερθεν
 πίπτοντες· στυγερὴ δὲ δι' ἤερος ἔσσυτ' αὐτῆ·
 ἐν γὰρ δὴ χάλκειος ἔρις πέσεν ἀμφοτέροισι.
 360 Καὶ β' οἳ μὲν λάσσειν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο·
 οἳ δ' αὖτ' αἰγανήσιν νεκήσειν ἠδὲ βέλεσσι·
 ἄλλοι δ' ἀζίνησι καὶ ἀμφοτίμοις πελέκεσσι
 καὶ κρατεροῖς ξιφέεσσι καὶ ἀγγεμάχοις δοράτεσσιν·
 ἄλλος δ' ἄλλο χέρεσσι μάχης ἀλκτῆριον εἶχε.
 365 Πρώτοι δ' Ἄργεῖοι Τρώων ὠσαντο φάλαγγας
 βαῖν ἀπὸ σφειῶν· τοὶ δ' ἔμπαλιν ὀρηγῆσαντες
 αἵματι δέον Ἄρηα, μετ' Ἄργεῖοισι θορόντες·
 Εὐρύπυλος δ' ἐν τοῖσι, μελαίνῃ λαίλαπι ἴσος,

mortem-oppetierim.] Sic ait fidenter, Troesque super hoc
 valde gaudebant.] Et tunc Alexandrum et Æneam cordatum
 ac Polydamentem hasta-bonum Pammona clarum,
 et Deiphobum cum his Æthiicum, qui præ omnibus
 Paphlagonibus pollens-erat in pugna sustinere agmen ho-
 stile,] hos simul legit omnes gnaros pugnandi,
 ut hostium cum primoribus dimicarent
 in pugna : citato igitur præcesserunt in-primam aciem,
 promptisque-animis eruperunt ex urbe, ac cohortes
 plurimæ secutæ-sunt, ceu apum nobiles gentes
 reges suos sequuntur ex bene-tectis alvearibus
 effusæ cum-strepitu, ubi veris tempus advenit
 ita illos secuti-sunt viri ad conflictum egressos.
 Quorum incessu ingens ad-æthera fragor surgebat,
 ab-ipsis et equis, circumquæ strepitabant firmissima arma.

Ut, cum magni vis venti ingruens
 moverit ex-imo maris gurgitem infrugiferi,
 fluctusque subito nigri ad littora cum-sonore
 fucum-marinum expuunt, eructante fluctuum-æstu,
 fremitusque undarum inculca juxta littora oritur :
 sic illis imminentibus valde resonabat tellus vasta.

Argivi autem alibi ante murum confluebant
 circa Agamemnonem præclarum, clamorque erat hominum
 sese-invicem exhortantium, sævum belli-conflictum
 ut-capessero et ne trementes minas
 manerent apud naves impellentium ad-pugnam.
 Trojanis igitur irruentibus occurrant, ceu vaccis
 vituli, e silva ad stabulum redeuntibus
 ex pascuis vernis de monte, quando arva
 confertim germinant, et scatet copiose floribus terra,
 plena-reddit etiam cymbia vaccarum lac atque ovium,
 mugitusque ingens oritur hic et illic,
 dum-coeunt ; exultat igitur inter illas armentarius vir :
 ita illis inter-se congregientibus fremitus
 excitatus-est; horrendum enim vociferabantur utrinque.
 Pugnam itaque conserebant ingentem, et tumultus
 versabatur in medio cum atroci cæde,
 concursabantque clypei et hastæ et galeæ
 cominus, et undequaque æs velut ignis fulgebat,
 inhorrebatque lanceis pugna, et sanguine circumquaque
 rigabatur tellus nigra trucidatorum heroum
 equorumque velocipedum, qui curribus circumfusi-jace-
 bant,] alii adhuc palpitanes sub hastis, alii super
 strati, fœdusque per aera circumferebatur vapor
 nam ænea lis invaserat utrosque.
 Pars equidem lapidibus ferociter pugnabant,
 pars rursus jaculis acutis et sagittis,
 alii ascis et quæ-utrinque-feriunt securibus,
 validisque gladiis ac cominus-pugnam-cientibus hastis :
 aliusque aliud manibus pugnæ tutamen tenebat.

Primi autem Argivi Troium repulerunt phalanges
 paxillum a sese : verum hi vicissim impetu-facto
 sanguine madefecerunt Martem, in Argivos cum-irruissent
 Eurypylus autem inter hos, nigro turbini similis,

λαδὸν ἐπώχετο πάντα καὶ Ἀργείους ἐνάριζε
 370 θαρσαλέως· μάλα γὰρ οἱ ἀάσχετον ὤπασε κάρτος
 Ζεὺς ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέϊ Ἡρακλεΐ.
 Ἐνθ' ὄγε καὶ Νιρῆα, θεοῖς ἐναλίγκιον ἄνδρα,
 μαρνάμενον Τρώεσσι βόλεν περιμήκει δουρὶ
 βαῖον ὑπὲρ πρότμησιν· ὃ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης·
 375 ἐκ δέ οἱ αἶμα' ἐχύθη, δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη·
 δεύετο δ' ἀγλαδὸν εἶδος αἶμα' εὐθαλέεσσι κόμησι·
 κεῖτο γὰρ ἐν κονίησι καὶ αἵματι σὺν κταμένοισιν,
 ἔρονος ὅπως ἐριθηλὲς ἐλαίης εὐκαέτοιο,
 ἦν τε βίη ποταμοῖο κατὰ ῥόον ἠχήμενα
 380 σὺν τ' ὄχθης ἐλάσσει, βόθρον διὰ πάντα κεδάσσας
 ριζόθεν· ἢ δ' ἄρα κεῖται ὑπ' ἀνθεσι βεβριθυῖα·
 ὣς τῆμος Νιρῆος ἐπὶ χθονὸς ἄσπετον οὐδὰς
 ἐξεχύθη δέμας ἧ καὶ ἀγλαίη ἐρατεινῆ·
 τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Εὐρύπυλος μεγάλ' εὐχετο δηωθέντι·
 385 Κεῖσὸ νυν ἐν κονίησιν, ἐπεὶ νύ τοι εἶδος ἀγρητὸν
 οὔτι λιλαιομένῳ περ ἐπήρκεσεν, ἀλλὰ σ' ἔγωγε
 νοσφισάμεν βιότοιο, λιλαϊόμενόν περ ἀλύξαι·
 σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησας ἀμείνονος ἀντίον ἐλθῶν·
 οὐ γὰρ κάρτει κάλλος ἀνὰ κλόνον ἰσοφαρίζει.
 390 Ὡς εἰπὼν κταμένοιο περικλυτὰ τεύχε' ἐλέσθαι
 μήδετ' ἐπεσσύμενος· τοῦ δ' ἀντίος ἦλθε Μαχάων,
 χωόμενος Νιρῆος, ὃ οἱ σχεδὸν αἶσαν ἀνέτλη·
 δουρὶ δέ μιν στονόνετι κατ' εὐρέος ἤλασεν ὄμου
 δεξιτεροῦ, σύτο δ' αἶμα, πολυσθενέος περ ἐόντος·
 395 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπόρουσεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
 ἀλλ' ὡς τίς τε λέων ἢ ἀγριος οὖρσει κάρπος
 μαινέτ' ἐνὶ μέσσοισιν, ἕως κ' ἐπιόντα δαμάσσει,
 ὅς βρά μιν οὐτάσε πρῶτος ὑποφθάμενος δι' ὀμίλου·
 τὰ φρονέων ἐπόρουσε Μαχάωνι· καὶ βρά μιν ὦκα
 400 οὐτάσεν ἐγγεῖη περιμήκει τε σιβαρῆ τε,
 δεξιτερόν κατὰ γλουτόν· Ὁ δ' οὐκ ἀνεγάζετ' ὀπίσσω,
 οὐδ' ἐπιόντ' ἀλέεινε, καὶ αἵματος ἐσσυμένοιο·
 ἀλλ' ἄρα καρπαλίμως περιμήκεα λῆαν ἀείρας
 κάββαλε κακὰ κεφαλῆν μεγαθύμου Τηλεφίδαιο·
 405 τοῦ δὲ κόρυς στονόνετα φόνον καὶ κῆρ' ἀπάλαλκεν
 ἐσσυμένως· Ὁ δ' ἔπειτα κραταιῷ χώσατο φωτὶ
 Εὐρύπυλος μεγάθυμος, ἰδ' ἀσχαλῶν ἐνὶ θυμῷ
 ὦκ' διὰ στέρνοιο Μαχάονος ἤλασεν ἔγχος·
 αἰχμητὴ δ' αἵματόεσσα μετάρφρονον ἄχρις ἵκανεν·
 410 ἤριπε δ' ὡς ὅτε ταῦρος ὑπὸ γναθμοῖο λέοντος·
 ἀμφὶ δέ οἱ μελέεσσι μέγ' ἔβραχεν αἰόλα τεύχη.
 Εὐρύπυλος δέ οἱ αἶψα πολύστονον εἰρύσατ' αἰχμητῆν
 ἐκ χορδῆς οὐταμένοιο· καὶ εὐχόμενος μέγ' αὐτεῖ·
 * Ἄ δειλ', οὐ νύ τοι ἦτορ ἀρηράμενον φρεσὶ πάμπαν
 415 ἔπλετ', ὅς οὐτιδανός περ ἐὼν, μέγ' ἀμείνοιν φωτὶ
 ἄντα κίεσ'· τῷ καὶ σε κακῆ λάχε δαίμονος αἶσα·
 ἀλλὰ σοι ἔσσειτ' ὄνειαρ, ὅτ' οἰωνοὶ δατέονται
 σάρκα τετὴν κταμένοιο κατὰ μόθον· ἢ ἔτ' ἐέλπη
 νοστήσειν καὶ ἐμεῖο μένος καὶ χεῖρας ἀλύξει;
 420 ἐστὶ μὲν ἰητήρ, μάλα δ' ἦπια φάρμακα οἶδας·
 τοῖς πῖσυνος τάχ' ἔολπας ὑπεκφυγέειν κακὸν ἤμαρ·
 ἀλλ' οὐ μὲν οὐδ' αὐτὸς ἀπ' ἠερόεντος Ὀλύμπου

exercitum aggrediebatur totum et Argivos trucidabat
 strenue : valde enim ei concitatum dederat robur
 Juppiter, gratum-officium præstans nobilissimo Herculi.
 Hic idem etiam Nirea, Diis similem virum,
 dimicantem cum-Trojanis trajecit longa hasta
 paululum supra umbilicem : qui ad solum procubuit terræ;
 eique sanguis effusus-est, et conspersa-sunt insignia arma;
 maduit etiam splendida facies cum florida cæsarie ;
 jacebat enim in pulvere et sanguine inter mortuos ,
 planta ceu florida oleæ fissilis ,
 quam impetus fluvii vortice sonoro
 una-cum ripa abripit , scrobem totam dissipans
 radicitus, illaque jacet floribus onusta :
 non-aliter tunc Nirei ad telluris vastum solum
 prostratum-erat corpus insigne, et pulcritudo amabilis ;
 cui Eurypylus admodum insultabat cæso :
 Jaceto nunc in pulvere, siquidem tibi forma suspicienda
 nihil, quamlibet exoptanti, profuit ; sed te ego
 spoliavi vita, utut cuperes elabi.

Improbe, non animadvertisti te cum præstantiore congressum :] non enim cum-robore pulcritudo in conflictu paria-facit.] Ita fatus cæsi præclara arma auferre destinabat irruens : sed contra eum venit Machaon ira-commotus ob-Nireum, qui illum proxime fato concesserat :] hasta igitur eum luctifica in lato percussit humero dextro, emanavitque cruor ejus, quamvis fortissimus esset ; sed-tamen ne-sic quidem profugit ex-prælio atroci ; imo, ut leo quispiam aut agrestis in montibus aper sævit inter medios venatores, donec invadentem straverit, qui eum vulneravit princeps prævertens in turba : ita affectus irruit in-Machaonem, atque eum subito sauciavit hasta prælonga gravique dextera in clune. Neque is tamen pedem-tulit retro, nec adorientem declinavit, tametsi sanguis copiose-proflueret ;] sed extemplo grandem lapidem sublatum rotavit in caput magnanimi Telephidæ, cujus galea luctuosam necem et pestem repuli continuo. Inde forti succensuit viro Eurypylus magnanimus, graviterque-commotus animo statim per pectus Machaonis adegit hastam ; et cuspis cruenta ad-dorsum usque pervenit, ac stratus-est veluti taurus maxilla leonis, circumque ejus membra valde crepitantur varia arma. Eurypylus autem illi statim luctificam extraxit hastam e corpore sauciato, et jactabundus magna voce-exclamavit :

Infelix ! nequaquam tibi animus firma ratione constitit, qui invalidus cum sis, longe fortiori viro occurristi : ideo et te infelix sibi-vendicavit genii fatum. Sed hic tibi erit fructus, quod alites devorabunt carnem tuam cæsi in acie ; adhuc speras te-reversurum et meam vim atque manus effugitarum ? es quidem medicus, et mitissima remedia novisti, quibus fretus forte speras te-evasurum exitiale diem : verum profecto nec ipse ab aërio Olympo

- σεῖο πατήρ τεόν ἦτορ ἔτ' ἐκ θανάτοιο σαώσει,
οὐδ' εἴ τοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην καταχευή.
- 425 Ὠσφάτο· τὸν δ' ὄγε βαιὸν ἀναπνεῖων προσέειπεν·
Εὐρύπυλ', οὐδ' ἄρα σοί γε πολλὸν χρόνον αἰτιμὸν
ζῶειν, ἀλλὰ σοὶ ἄγχυ παρίσταται οὐλομένη Κῆρ[έστι
Τρώϊον ἄμ πεδίον, τῷ περ νῦν αἴσυλα βέζεις.
Ὠσφάμενον λίπε θυμός· ἔβη δ' ἄφαρ Ἄϊδος εἴσω.
- 430 Τὸν δὲ, καὶ οὐκ ἔτ' ἐόντα, προσηύδα κῦδιμος ἀνὴρ·
Νῦν μὲν δὴ σὺ γε κείσο κατὰ χθονός· αὐτὰρ ἔγωγε
ὑστερον οὐκ ἀλέγω, καὶ εἰ παρὰ ποσσὶν δλεθρος
σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρός· οὔτι γὰρ ἄνδρος
ζῶομεν ἡμάτα πάντα· πότμος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.
- 435 Ὠς εἰπὼν οὐταξέ νεκρῶν· μέγα δ' ἴαχε Τεῦκρος,
ὡς ἴδεν ἐν κονίησι Μαχάονα· τοῦ γὰρ ἄπωθεν
εἰσθήκει μάλα πάγχυ πονεύμενος. Ἐν γὰρ ἔκειτο
δῆρις ἐνὶ μέσσοισιν· ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλος ὀρώρει·
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀμέλησε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ,
- 440 Νιρῆός τ', ὃς κείτο παρ' αὐτόθι· τὸν δ' ἐνόησεν
ὑστερον ἀντιθέοιο Μαχάονος ἐν κονίησιν.
Αἴψα δ' ὄγ' Ἀργεῖοισιν ἐκέλευτο μακρὰ βοήσας·
Ἔσσυσθ' Ἀργεῖοι, μῆδ' εἴκετε δυσμενέεσσιν
ἔσσυμένοις· νοῖν γὰρ ἀάσπετον ἔσσετ' ὄνειδος,
- 445 αἴκε Μαχάονα διὸν ἄμ' ἀντιθέω Νιρῆϊ·
Τρῶες ἐρυσσάμενοι ποτὶ Ἴλιον ἀπονώνται.
Ἄλλ' ἄγε δυσμενέεσσι μαχώμεθα πρόφρονι θυμῷ,
ἄφαρ δαίχταμένους εἰρύσομεν, ἧ βρα καὶ αὐτοὶ
κείνοισ ἀμφοὶ θάνωμεν, ἐπεὶ θέμις ἀνδράσιν αὐτῆ,
- 450 οἷσιν ἀμυνέμεναι, μῆδ' ἄλλοις κύρμα γενέσθαι·
οὐ γὰρ ἀνδρωτὶ γε μετ' ἀνδράσι κῦδος ἀέξει.
Ὠσφάρ ἔφη· Δαναοῖσι δ' ἄχος γένετ'· ἀμφὶ δ' ἄρ'
πολλοὶ γαῖαν ἐρευθον ὑπ' Ἄρει δῆφωθέντες [αὐτοῖς
μαρναμένων ἐκάτερθεν· ἴση δ' ἐπὶ δῆρις ὀρώρει.
- 455 Ὅψε δ' ἀδελφειοῖο φόνον σπονδόντα νόησεν
βλημῆενου ἐν κονίῃ Ποδαλείριος, σῦνεκα νηυσὶν
ἦστο παρ' ὠκυπόροισι, τετυμμένα δούρατι φωτῶν
ἔλκη ἀκειόμενος· περὶ δ' ἔντα δύσατο πάντα
θυμὸν ἀδελφειοῖο χολοῦμενος· ἐν δὲ οἱ ἀλκή
- 460 σμερδαλέον στέρνοισιν ἀέξετο μαιμῶωντι
ἐς πόλεμον σπονδόντα· μέλαν δὲ οἱ ἔξεναι αἶμα
λάβρον ὑπὸ κραδίῃ· τάχα δ' ἐνθορε δυσμενέεσσι,
χερσὶ θεῶσιν ἄκοντα ταυγλώχινα τινάσσω.
Εἶλε δ' ἄρ' ἔσσυμένους Ἀγαμήστωρος υἱέα διὸν
- 465 Κλειτον, δν ἠύκομος Νύμφη τέκεν ἀμφὶ βρέθροισ
Παρθηνίου, ὃς τ' εἴσι διὰ χθονός, ἧτ' ἔλαιον,
πόντον ἐπ' Εὐξείνιον προχέων καλλιῤῥοον ὕδωρ·
ἄλλον δ' ἀμφὶ κασιγνήτῳ κτάνε δήϊον ἄνδρα
Λάσσον, δν ἀντίθεος Προνόη τέκεν ἀμφὶ βρέθροισ
- 470 Νυμφαίου ποταμοῖο, μάλα σχεδὸν εὐρέος ἄντρου,
ἄντρου θηητοῖο, τὸ δὴ φάτις ἔμμεναι αὐτῶν
ἱρὸν Νυμφάων, ὁπόσαι περὶ μακρὰ νέμονται
οὔρεα Παφλαγόνων, καὶ ὅσαι περὶ βοτρυόεσσαν
ναίουσ' Ἡράκλειαν· εἶοικε δὲ κείνο θεοῖσιν
- 475 ἄντρον, ἐπεὶ βρα τέτυκται ἀπειρέσιον μὲν ἰδέσθαι
λαίνεον, ψυχρὸν δὲ διὰ σπέος ἔρχεται ὕδωρ,

tuis pater (*Aesculapius*) tuum cor amplius a morte servabit,] etiamsi tibi nectar et ambrosiam affundat.

Sic ait. Huic vero ille *adhuc* modicum spirans respondit: Eurypyl, nec tibi longum tempore a-fatis-concessum est vivere, sed tibi prope adstat letalis Mors

Trojano in campo, in-quo nunc nefaria committis

Ita fantem deseruit animus, et migravit subito in Orcum. Quem, licet non jam superstitem, compellavit praeclarus vir:

Nunc tu quidem jaceas in terra; ego vero de-futuris non sum-anxius, etiamsi ante pedes exitium nostros hodie sit funestum: non enim nos homines vivimus omni tempore, sed mors conctis destinata-est.

Sic locutus vulnus-intulit cadaveri. Exclamavit autem Teucer,] ut vidit in pulvere Machaonem, a quo procul stabat admodum strenue rem-gerens. Incumbebat enim contentio in-media-acie-versantibus, et in alium alius inferebatur:] at nec ita neglexit interfectum virum nobilem, Nireumque, qui jacebat prope, quem cognovit post egregium Machaonem in pulvere.

Statim igitur Argivos exstimulavit magno clamore:

Properate Argivi, neve cedite hostibus ingruentibus; nobis enim enormi erit probro, si Machaonem divum cum formosissimo Nireo Troes abstraxerint-et ad Ilium redierint.

Verum agite cum hostibus pugnemus impenso studio ut caesos eripiamus, aut ipsi etiam pro illis occubamus, quia lex hominibus haec est, ut-suos defendant, ne aliis praedae fiant: non enim absque-sudore inter homines gloria paratur.

Sic ait. At Danai aegre tulerunt, et circum illos multi terram sanguine tinxerunt Marte (*in bello*) trucidati pugnantium utrobique, et aequa pugna fuit.

Tandem fratris necem luctificam rescivit dejecti in pulverem Podalirius, quia naves residebat ad veloces, inflicta hastis militum vulnera medicans. Quare arma induit omnia ira propter-fratrem inflammatus; et ei robur immane in-pectore crevit festinanti ad bellum triste, nigerque ipsi aestuavit sanguis vehementer in corde, subitque irruit in-hostes, palmis agilibus pilum longa-cuspide crispans.

Atque necavit statim Agamestoris filium nobilem, Clitum, quem pulchricoma Nympha peperit ad fluenta Parthenii, qui labitur per terram, tanquam oleum, in pontum Euxinum exonerans pulchritudam undam; alterum etiam prope fratrem trucidavit inimicum virum, Lassum, quem dea-similis Pronoe edidit juxta alveum.

Nymphæi amnis, proxime capacem specum, specum *illam* mirabilem, quam fama *refert* esse ipsarum templum Nympharum, quotquot in arduis versantur montibus Paphlagonum, et quæ circum racemosam degunt Heracleam; et convenit illud diis antrum, quia est vasto aspectu, lapideumque, et frigida per speluncam labitur unda,

χρυστάλλῳ ἀτάλαντον, ἐνὶ μυχάτοισι δὲ πάντῃ
 λαίνεοι κρητῆρες ἐπὶ στυφελῆσι πέτρῃσι,
 αἰζηῶν ὡς χερσὶ τετυγμένοι, ἰνδάλλονται·
 450 ἄμφ' αὐτοῖσι δὲ Πᾶνες δμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναι,
 ἱστοὶ τ' ἠλακάται τε καὶ ἄλλ' ὅσα τεχνήεντα
 ἔργα πέλει θνητοῖσι, τὰ καὶ πέρι θαῦμα βροτοῖσιν
 εἶδεται ἐρχομένοισιν ἔσω ἱεροῖο μυχοῖο·
 τῷ ἐνὶ δοιαὶ ἔνεισι καταΐβασαι τ' ἀνοδοὶ τε,
 485 ἣ μὲν πρὸς Βορέαο τετραμμένη ἠχήμενος
 πνοίας, ἣ δὲ Νότοιο καταπτόν ὑγρὸν ἀέντος·
 τῇ θνητοὶ νίσσονται ὑπὸ σπέος εὐρύ θεάων,
 ἣ δ' ἐτέρη μακάρων πέλεται ὁδός, οὐδὲ μιν ἄνδρες
 ῥηϊδίως πατέουσιν, ἐπεὶ χάος εὐρὺ τέτυκται
 490 μέχρις ἐπ' Αἰδονῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον·
 ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσι πέλει θέμις εἰσοράσθαι.
 Ἄμφι Μαχάονα δ' ἔσθλὸν ἰδ' Ἀγλαΐης κλυτὸν υἷα
 μαρναμένων ἐκάτερθεν ἀπέφθιτο πούλυς ὄμιλος·
 ὄψε δὲ δὴ Δαναοὶ σφεας εἴρυσαν, ἀθλήσαντες
 495 πολλά περ· αἴψα δὲ νῆας ἐπὶ σφετέρας ἐκόμισσαν
 παῦροι· ἐπεὶ πλεόνεσσι κακῇ περιπέπτατ' οἰζὺς
 ἀργαλέου πολέμοιο· πόνῳ δ' ἐνέμιμον ἀνάγκη.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλοὶ ἐνεπλήσαντο κελαινὰς
 Κῆρας ἀν' αἰματόεντα καὶ ἀλγινόεντα κυδοιμόν,
 500 δὴ βᾶ τότε Ἀργείων πολέες φύγον ἐνδοθὶ νηῶν,
 ὄσους Εὐρύπυλος μέγ' ἐπάγγετο πῆμα κυλινδῶν·
 παῦροι δ' ἄμφ' Αἴαντα καὶ Ἀτρέος υἱε κραταιῶ
 μίμνον ἐν ὑσμίνῃ. Καὶ δὴ τάχα πάντες ὄλοντο
 δυσμενέων παλάμησι περιστροφόντες ὄμιλῳ,
 505 εἰ μὴ Ὀϊλέος υἱὸς εὐφρονα Πολυδύμαντα
 ἔγγει τύψε παρ' ὧμον ἀριστερὸν ἀγγόθι μαζοῦ·
 ἐκ δὲ οἱ αἶμ' ἐχύθη· ὁ δ' ἐχάσαστο τυτθὸν ὀπίσσω.
 Διήφροβον δ' οὐτάζε περικλειτὸς Μενέλαος
 δεξιτέρων παρὰ μαζόν· ὁ δ' ἐκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν.
 510 Ἔνθ' Ἀγαμέμνων διὸς ἐνήρατο πούλιν ὄμιλον
 πληθύος ἐξ ὄλοῃς· μετὰ δ' Αἰθικὸν ὄχετο διὸν
 θύων ἐγγείησιν· ὁ δ' εἰς ἐτάρους ἀλέεινε.
 Τοὺς δ' ὀπότ' Εὐρύπυλος λαοσσός εἰσενόησε
 χαζομένους ἅμα πάντας ἀπὸ στυγεροῖο κυδοιμοῦ,
 515 αὐτίκα κάλλιπε λαὸν, ὅσον κατὰ νῆας ἔλασσαν·
 καὶ βᾶ θοῶς οἴμησεν ἐπ' Ἀτρέος υἱε κραταιῶ
 παιδὰ τε καρτερόθυμον Ὀϊλέος, ὃς περὶ μὲν θεῖν
 ἔσκε θοός, πέρι δ' αὐτὴ μάχῃ ἐνὶ φέρτατος ἦεν.
 Τοῖς ἐπι κραϊπνὸν ὄρουσεν ἔχων περιμήκετον ἔγ-
 520 σὺν δέ οἱ ἦλθε Πάρις τε καὶ Αἰνεΐας ἐρίθυμος, [χρὸς
 ὃς βᾶ θοῶς Αἴαντα βάλεν περιμήκει πέτρῃ
 κάκ κάρυθα κρατερῆν· ὁ δ' ἄρ' ἐν κονίησι τανυσθεὶς
 ψυχὴν οὔτι κάπυσεν, ἐπεὶ νύ οἱ αἴσιμον ἤμαρ
 ἐν νόστῳ ἐτέτυκτο Καφηρίσιν ἀμφὶ πέτρῃσι·
 525 καὶ βᾶ μιν ἀρπάξαντες ἀρητήριον θεράποντες
 βαιὸν ἐπ' ἀμπνεῖοντα φέρον ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Καὶ τότε ἄρ' οἰώθησαν ἀγακλειτοὶ βασιλῆες
 Ἀτρεΐδαι· πὰρ δέ σφιν ἄλεθριος ἴσταθ' ὄμιλος
 βαλλόντων ἐκάτερθεν, ὅτι σθένε χερσὶν ἐλέσθαι·
 530 οἱ μὲν γὰρ στονόνετα βέλη χέον, οἱ δὲ νυ λάσας,

glaciei comparanda, inque penetralibus passim
 saxei crateres super rigidis scopulis,
 hominum tanquam manibus facti, conspiciuntur;
 et prope hos Panes simul Nymphæque amabiles,
 fusique colique et si-quæ alia fabrefacta
 opera sunt mortalibus, quæ magnum miraculum hominibus
 videntur descendantibus in sacrum penetrale,
 in quo duo sunt descensus et ascensus,
 alter ad Aquilonis spectans sonori
 flatum, alter Austro obversus humide spiranti
 flatum, alter Austro obversus humide spiranti,
 ubi mortales subeunt lustrum latipatens Divarum,
 alter autem Deorum est via, nec illum homines
 facile calcant, cum vorago profunda illic sit
 usque ad Plutonis severi barathrum:
 hoc igitur Divis tantum est fas contemplari.
 Circa Machaonem autem bonum et Aglaïæ clarum natum
 pugnantium utrobique occumbebat magna caterva:
 sero tandem Danai ipsos extorserunt, luctati
 multum, et statim ad naves suas transtulerunt
 pauci; nam plerosque improba circumvolabat ærumna
 difficilis conflictus, inque labore persistebant necessitate
adacti.] Cum igitur permulti exsatiessent atras
 Deas-fatales in sanguinolento et luctifico prælio
 tum Argivum multi fugam-ceperunt in naves,
 quos Eurypylus valde urgebat cladem advolvens,
 paucique circa Ajacem et Atræi natos fortes
 manserunt in acie. Et sane omnes periissent
 hostium manibus, versantes in-turba illa,
 nisi Oilei filius consultum Polydantem
 hasta percussisset in humerum dextrum juxta papillam,
 ita-ut ejus sanguis erumperet, ipseque cederet paululum
 retro.] Deiphobum etiam vulneravit gloria-præstans Me-
 nelaus] dexteram circa mammam, qui effugit pedibus cita-
 tis.] Ibi Agamemnon illustris trucidavit magnam catervam
 de multitudine hostili, et Æthicus adortus-est nobilem
 ferociens hasta; sed is inter socios se-abscondidit.
 Quos ubi Eurypylus populi-servator vidit
 excedere simul universos infelici conflictu,
 repente reliquit agmen, quod ad naves depulerat,
 et subito impetum-fecit in Atræi natos fortes
 prolemque animosam Oilei, qui imprimis ad-currendum
 erat velox, longæque etiam in pugna præstantissimus erat.
 In hos rapide incurrit gerens prælongam hastam;
 cumque eo venerunt Paris et Æneas acer,
 qui statim Ajacem percudit grandi saxo
 in galea firmata; is igitur in pulverem extentus
 animam nondum efflavit, quia ipsi fatalis dies
 in reditu destinata-erat Caphareas juxta rupes:
 atque ipsum tollentes Mavortii satellites
 modice adhuc spirantem portarunt ad naves Achivum.
 Et tunc præsidio-nudabantur illustres imperatores
 Atridæ, eisque pernicialis instabat globus
 jaculantium utrinque, quodcunque poterat manibus com-
 prehendi:] pars enim stridentia tela fundebant, pars lapides,

ἄλλοι δ' αἰγανέας· τοὶ δ' ἐν μέσσοισιν ἐόντες
στρωφῶντ', εὖτε σύες μέσῳ ἔρκει ἢ λέοντες
ἤματι τῷ, ὅτ' ἀνακτες ἀολλίσσωσ' ἀνθρώπους
ἀργαλέως τ' εἰλώσι, κακὸν τεύχοντες δλεθρον
535 θηρσὶν ὑπὸ κρατεροῖς· οἱ δ' ἔρκεος ἐντός ἐόντες
δμῶας δαρδράπτουσιν, ὅ τις σφίσιν ἐγγὺς ἴκηται·
ὡς οἳ γ' ἐν μέσσοισιν ἐπεσσυμένους ἐδάϊζον.
Ἄλλ' οὐδ' ὡς μένος εἶχον, ἐελδόμενοι περ, ἀλύξαι,
εἰ μὴ Τεῦκρος ἴκανε, καὶ Ἰδομενεὺς ἐρίθυμος
540 Μηριόνης τε Θόας τε καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης·
οἱ βρα πάρος φοβέοντο θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο,
καὶ κε φύγον κατὰ νῆας, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα,
εἰ μὴ ἄρ' Ἀτρεΐδῃσι περιδδείσαντες ἴκοντο
ἄντην Εὐρυπύλοιο· μάχη δ' αἰδηλὸς ἐτύχθη.
545 Ἔνθα τότε Αἰνεΐαο κατ' ἀσπίδος ἔγχος ἔρεισε
Τεῦκρος ἐυμμελῆς· τοῦ δ' οὐ χροῖα καλὸν ἴαψεν·
ἤρκεσε γάρ οἱ πῆμα σάκος μέγα τετραθόσιον·
ἀλλὰ καὶ ὡς δείσας ἀνεχάσσατο τυτθὸν ὅπισσω.
Μηριόνης δ' ἐπόρουεν ἀμύμονι Λαοφόνωντι
550 Παιονίδῃ, τὸν ἐγένειατ' ἐυπλόκαμος Κλεομήδῃ
Ἄξιῳ ἀμφὶ βρέθρα· κίεν δ' ὄγ' ἐς Ἴλιον ἱρὴν
Τρωσὶν ἀρηξέμεναι μετ' ἀμύμονος Ἀστεροπαίου·
τὸν δ' ἄρα Μηριόνης νύξ' ἔγχεϊ δκρῖόνετι
αἰδοίων ἐφύπερθε· θοῶς δέ οἱ εἴρυσεν αἰχμῇ
555 ἔγκατα· τοῦ δ' ὠκίστα ποτὶ ζῶπον ἔστυτο θυμός.
Αἶαντος δ' ἄρ' ἐταῖρος Ὀϊλιάδαο δαΐφρων,
Ἀλκιμέδης, ἐς ὄμιλον εὐσθενέων βάλει Τρώων·
ἦκε δ' ἐπευξάμενος δῆϊόν ἐς φύλοπιν αἰνὴν
σφενδόνην ἀλγινόνετα λίθον· διὰ δ' ἔτρεσαν ἄνδρες,
560 ῥοῖζον ὁμῶς καὶ λαῶ περιδδείσαντες ἰόντα·
τὸν δ' ὀλοῖ φέρε Μοῖρα ποτὶ θρασὺν ἡνιοχῆα
Πάμμονος Ἰππασίδην· τὸν δ' ἠνία χερσὶν ἔχοντα
πλήξε κατὰ κροτάφοιο· θοῶς δέ μιν ἔκβαλε δίφρου
πρόσθεν ἔοιο τροχοῖ, θοδὸν δέ οἱ ἄρμα πεσόντος
565 λυγρὸν ἐπισσώτροισι δέμας διελίσσετ', ὅπισσω
ἵππων ἱεμένων· θάνατος δέ μιν αἰνὸς ἐδάμνα
ἐσσυμένως, μάλιστα καὶ ἠνία νόσφι λιπόντα.
Πάμμονι δ' ἔμπεσε πένθος· ἄφαρ δέ ἐθῆκεν ἀνάγκη
ἄμφω, καὶ βασιλῆα, καὶ ἡνιοχεῖν θοδὸν ἄρμα·
570 καὶ νύ κεν αὐτοῦ κῆρα καὶ ὕστατον ἤμαρ ἀνέτηλ,
εἰ μὴ οἱ Τρώων τις ἀνὰ κλόνον αἱματόνετα
ἠνία δέξατο χερσὶ καὶ ἐξεσάσων ἀνακτα,
ἤδη τειρόμενον δῆϊόν ὀλοῆσι χέρεσσιν.
Ἄντιθεον δ' Ἀκάμαντα καταντίον ἀτίσσοντα
575 Νέστορος ὄβριμος υἱὸς ὑπὲρ γόνου δούρατι τύψεν·
ἐλκεῖ δ' οὐλομένην συγεράς ὑπεδύσατ' ἀνίας·
χάσσατο δ' ἐκ πολέμοιο· λίπεν δ' ἐταῖροισι κυδοιμὸν
δακρυσέντ'· οὐ γάρ οἱ ἔτι πολέμοιο μεμῆλει.
Καὶ τότε θὲ θεράπων ἐρικυδέος Εὐρυπύλοιο
580 τύψε Θόαντος ἐταῖρον, Ἐχέμωνα δηριώνοντα,
ὧμου τυτθὸν ἔνερθε· περὶ κραδίην δέ οἱ ἔγχος
ἴξεν ἀνιηρόν· σὺν δ' αἵματι κήκειν ἰδρῶς
ψυχρὸς ἀπὸ μελέων· καὶ μιν στρεφρόνετα φέρεσθαι
εἰς ὅπισσω, κατέμαρψε μέγα σθένος Εὐρυπύλοιο.

nonnulli tragulas. Ipsi igitur in medio inclusi
obversabantur, ut apri in-medio circo vel leones
die illo, quo principes congregant homines
sæviterque includunt, dirum *illis* apparantes exitium
inter bestias validas, quæ in septo versantes
servos dilaniant, quicunque eis propinquarit :
ita illi in media-corona invadentes trucidabant.
Atneque sic facultas erat, quamlibet cupientibus, evadendi,
nisi Teucer venisset, et Idomeneus animosus
Merionesque Thoasque et diis-par Thrasymedes,
qui prius horrebant auid robur Eurypyli,
et fugissent ad naves, declinantes grave nocumentum,
nisi Atridis metuentes venissent
adversus Eurypyllum. Pugna igitur exitialis excitata-est.
Ibi tunc *Æneæ* in scutum hastam impegit
Teucer lancea-præstans : nec tamen ejus pulchrum corpus
læsit ;] depulit enim ab-*eo* noxam clypeus ingens quadru-
plex-bubulis:] sed sic etiam terrore-injecto, cessit aliquan-
tulum retro.] Meriones autem aggressus-est probatum Lao-
phontem] Pæoniden, quem enixa-est insignis-capillo Cleo-
mede.] Axii ad fluenta : profectusque-erat hic in Ilion sa-
cram,] Trojanis ad-opitulandum cum strenuo Asteropæo :
hunc igitur Meriones pupugit hasta aspera
supra genitalia, et mox illi extraxit cuspis
intestina, celerrimeque ad tenebras avolavit ejus anima.
Ajacis etiam comes Oïlidæ bellicosus,
Alcimedès, in agmen fortium jaculatus-est Troum,
et torsit facta-prece hostium in aciem sævam
funda tristificum lapidem : diffugiebant igitur viri,
stridorem pariter et saxum expavescentes adveniens,
quod letalis tulit Parca in audacem aurigam
Pammonis Hippasiden : quem habenas manu tenentem
perculit secundum tempora, subitoque eum exturbavit
curru] ante suam rotam, et velox ejus currus prolapsi
per exsangue corpus canthis volvebatur, retro
equis properantibus, et mors eum lugubris confecit
extemplo, scuticam et frenos procul linquentem.
Quare Pammona invasit mœror : et subito ipsum fecit ne-
cessitas] utrumque, et dominum et aurigam rapidi currus :
atque ibi mortem et novissimum diem expertus-fuisset,
nisi ei Troum quisquam in conflictu eruento
frena suscepisset manibus et servasset principem,
qui-jam vexabatur hostium sævis manibus.
Egregium porro Acamantem, ex-adverso se-inferentem,
Nestoris acer filius supra genu hasta verberavit ;
a-quo vulnere noxio acerbos subiit dolores,
et excessit acie, reliquitque sociis pugnam
lacrimosam : non enim ei amplius bellum cordi-erat.
Et tunc satellites celebres Eurypyli
feriit Thoantis commilitonem Echemmona præliantem,
infra humerum paulum, et ad cor ejus nastâ
penetravit tristifica, cumque sanguine ebullit sudor
frigidus e membris, ipsumque aversum ut-fugeret
retro, comprehendit ingens vis Eurypyli,

585 κόψε δὲ οἱ θοὰ νεῦρα· πόδες δ' ἀέκοντες ἔμιμον
 αὐτοῦ, ὅπη μιν τύψε· λίπεν δὲ μιν ἄμβροτος αἰών.
 Ἔσσυμένως δὲ Θόας νύξεν Πάριν ὀξείῃ δουρὶ
 δεξιτερόν κατὰ μηρόν· ὃ δ' ὄρητο τυτθὸν ὀπίσσω
 οἰσόμενος θοὰ τόξα, τά οἱ μετόπισθε λείπειτο.

590 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα λαῶν, ὅσον σθένε, χερσὶν αἰείρας,
 κάββαλεν Εὐρύπυλιο βραχίονα· τοῦ δὲ χαμάζε
 κάππεσε λοίγιον ἔγχος· ἄφαρ δ' ἀνεγάρσατο ὀπίσσω
 [οἰσέμεν ἐγχείην· τὴν γὰρ ῥ' ἔχεν, ἐκβαλε χειρός.]
 Ἄτρεΐδαι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο.

595 Τῷ δὲ θωῶς θεράποντες ἔβαν σχεδόν, οἳ οἱ ἔνεγκαν
 ἀαγῆς δόρυ μακρόν, ὃ πολλῶν γούνατ' ἔλυσε·
 δεξάμενος δ' ὄγε λαὸν ἐπώρητο κάρτεϊ θύων,
 κτεινῶν ὃν κε κίχησε· πολλὸν δ' ὑπεδάμναθ' ὄμιλον.
 Ἔνθ' οὐτ' Ἄτρεΐδαι μένον ἔμπυτον, οὔτε τις ἄλλος

600 ἀγχεμάχων Δαναῶν· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας
 ἀργαλέον· πᾶσιν γὰρ ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσω
 Εὐρύπυλος· μετόπισθε δ' ἐπισπόμενος κεραίεζε·
 κέχλετο δ' αὖ Τρώεσσι καὶ ἵπποδάμοις ἐτάροισιν·
 ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε θυμὸν ἐνὶ στέρνοισι βαλόντες

615 τεύξωμεν Δαναοῖσι φόνον καὶ κῆρ' αἰδηλόν,
 οἳ δὴ νῦν, μήλοισιν ἔοικότες, ἀπονέονται
 νῆας ἐπὶ σφετέρας· ἀλλὰ μνησώμεθα πάντες
 ὑσμίνης ὄλοῆς, ἧς παιδῶθεν ἴδμονες εἰμέν.

Ἔως φάτο· τοὶ δ' ἐπόρουσαν ἀολλέες Ἀργείοισιν·

610 οἳ δὲ μέγα τρομέοντες ἀπ' ἀργαλίοιο κυδοιμοῦ
 φεύγον· τοὶ δ' ἐφέποντο, κύνες ὡς ἀργιόδοντες
 κευμάσιν ἀγροτέρησιν ἐπ' ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην·
 πολλοὺς δ' ἐν κονίησι βάλον, μάλα περ μεμαῶτας
 ἐκφυγέειν ὄλοοιο φόνου στονόεσσαν ἄμοκλῆν.

615 Εὐρύπυλος μὲν ἔπεφνε ἀμύμονα Βουκολίωνα
 Νησόν τε Χρόμιόν τε καὶ Ἀντιφόν· οἳ δὲ Μυκλήνην
 ὄκειον εὐκτέανον, τοὶ δ' ἐν Λακεδαίμονι ναῖον·
 τοὺς ἄρ' ὄγ' ἐξενάριξεν, ἀριγνώτους περ ἔοντας.

Ἐκ δ' ἄρα πληθύος ἔβλεν ἄσπετα φῶλ' ἀνθρώπων,
 620 ὅσσα μοι οὐ σθένος ἐστὶ λιλαιομένην περ αἴεσσι,
 οὐδ' εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον ἦτορ ἐνεῖη.
 Αἰνεῖας δὲ Φέρητα καὶ Ἀντίμαχον κατέπεφνε,
 ἀμφοτέρους Κρήτηθεν ἄμ' Ἴδομενῆϊ κιάοντας.
 Αὐτὰρ Ἀγήνωρ διος ἀμύμονα Μῶλον ἔπεφνε,
 625 ὅσπερ ἀπ' Ἀργεὺς ἦλθεν ὑπὸ Σθενέλῳ βασιλῆϊ·
 τὸν βάλεν αἰγανὴ νεοθηγεί πολλὸν ὀπίσσω
 φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο, τυγνὸν ὑπὸ νεῖατα κνήμης
 δεξιτεροῆς· αἰγμῆ δὲ διὰ πλατῦνέυθρον ἔκερσεν
 ἀντικρὺ ἱεμένη· παρὰ δ' ἔθρισεν ὄστέα φωτὸς

630 ἀργαλέως· ὀδύνη δ' ἐμίγη μόρος, ἔφθιτο δ' ἀνήρ.
 Ἔνθα Πάρις Μόσυνον τ' ἔβαλεν καὶ ἀγήνορα Φόρ-
 ἄμφω ἀδελφείους, οἳ τ' ἐκ Σαλαμίνος ἵκοντο [κυν,
 Αἴαντος νῆεσσι, καὶ οὐκέτι νόστον ἔλοντο.
 Τοῖσι δ' ἐπὶ Κλεόλαον ἔνν, θεράποντα Μέγητος,
 635 εἶλε βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· ἀμφὶ δὲ μιν νύξ
 μάρψε κακῆ, καὶ θυμὸς ἀπέπτατο· τοῦ δὲ δαμέν-
 ἔνδον ὑπὸ στέρνοισιν ἔτι κραδίη ἀλεγεινῆ [τος,
 ταρφέα παλλομένη πτερόεν πελέμιξε βέλεμον.

ac dissecavit ei agiles nervos, et pedes inviti haerent
 illic, ubi eum perculerat, ac defecit illum divina vita.
 Hinc subito Thoas sauciavit Parin acuta hasta,
 dexterum in femur, qui cessit paululum retro
 allaturus levem arcum, quem a-tergo liquerat.
 Caeterum Idomeneus lapidem, quantum poterat, manibus
 tollens,] pulsavit Eurypyli brachium; cujus humi
 decidit pestifera hasta, statimque vestigia-torsit retro,
 [allaturus hastam novam: quam enim habuerat, ea exci-
 derat manu.] Atridae igitur paulum respirarunt a-pugna.
 Ad illum vero mox famuli accesserunt, qui ei attulerunt
 non-fragilem hastam et longam, quæ multorum genua
 enervavit:] qua accepta copias invadebat robore concitatus,
 caedens quemcunque prehendit; magnamque subigebat ca-
 tertam.] Ibi nec Atridae locum-tuebantur firme, nec quis-
 quam alius] bellacium Danaorum. Ingens enim terror cepit
 omnes] anxius; nam omnibus imminente cladem excitans
 Eurypylus, et pone insequens percutebat; adhortabatur etiam
 Trojanos et equum-domitores socios: Amici! agite quæso,
 audacia præcordiis injecta creemus Danais stragem ac
 perniciem atram, qui nunc ovium more discedunt
 ad naves suas. Ideo memores-simus omnes pugnae exitiosæ,
 cujus a-pueris gnari sumus. Sic inquit. At hi irruerunt globo-
 facto in-Argivos; illi autem (Græci) magna trepidatione ex
 infelici pugna fugiebant, et hi (Troes) instabant, ut canes
 albis-dentibus cervis agrestibus, in vallibus porrectis et
 nemore; multosque in pulvere profligabant, quantumvis
 conantes effugere funestæ occidionis tristes minas.
 Eurypylus ergo neci-dedit honestum Bucolionem, Nesumque
 Chromiumque et Antiphum, quorum illi Mycenais] incolebant
 opulentas, hi vero Lacedæmone habitabant:] quos ille
 vita-et-armis-spoliavit, nobiles quantumvis essent.] Ex
 grege autem militum leto-dedit infinitum agmen hominum,
] quos mihi facultas haud suppedit quambet cupienti
 canendi,] etiamsi mihi pectori ferreum cor inesset. Aeneas
 autem Pheretem et Antimachum sustulit, qui-ambo ex-Creta
 cum Idomeneo venerant. Caeterum Agenor eximius Molum
 haud-vituperabilem peremit,] qui ab Argis venerat sub
 Sthenelo principe: hunc feriit venabulo recens-cote-subacto,
 longe retro fugientem ex acie, contactum in infimis-partibus
 suræ dexteræ; cuspidem latum nervum dirupit in-adversum
 penetrans, simulque diffregit ossa hominis atrociter, et cum-
 dolore conjuncta-erat mors, atque interiit vir.] Ibi Paris
 Mosynum transfixit et virtute-insignem Phorcyn,] duos
 germanos, qui ex Salamine advecti-erant Ajacis navibus,
 nec redivo potiebantur. Et super his Cleolaum probatum,
 ministrum Megetis, stravit ictum circa mammam
 sinistram; eum igitur nox corripuit dira, et animus
 avolavit, ejusque exspirantis in pectore adhuc cor
 cum-dolore-luctans crebro motu volatile vibrabat telum.

Ἄλλον δ' ἰὸν ἄρ ἦκεν ἐπὶ θρασὺν Ἡτίωνα
 641 ἔσσυμένους· τοῦ δ' αἶψα διὰ γναθμοῖο πέρησε
 χαλκός· ὁ δὲ στονάχησε· μίγη δέ οἱ αἵματι δάκρυ.
 Ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε· πολλὸς δ' ἔστεινεται χῶρος
 Ἀργείων ἰληδὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πεσόντων.
 Καί νύ κε δὴ τότε Τρῶες ἐνέπρησαν πύρι νῆας,
 646 εἰ μὴ νύξ ἐπόρουσε θοῆ βαθὺν ἤερ' ἄγουσα.
 Χάσασατο δ' Εὐρύπυλος, σὺν δ' ἄλλοι Τρώοισι υἱῆς
 νηῶν βαιὸν ἄπωθε, ποτὶ προχῶας Σιμόεντος,
 ἦχι περ αὐτὴν ἔθεντο γεγηθότες· οἱ δ' ἐνὶ νηυσὶν
 Ἀργεῖοι γοάσσκον, ἐπὶ ψαμάθοισι πεσόντες, [τῶν
 650 πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι καταμένων ὑπερ, οὐνεκ' ἄρ' αὐ-
 πολλοὺς ἐν κονίησι μέλας ἐκίχησάτο πότμος.

ΛΟΓΟΣ Ζ.

Ἥμος δ' οὐρανὸς ἄστρα κατέκρυφεν, ἔγρετο δ' ἠὼς
 λαμπρὸν παμφανώουσα, κνέφας δ' ἀνεχάσασα νυ-
 δὴ τότε ἄρηϊοι υἱῆς εὐσθενέων Ἀργείων, [χτὸς,
 οἱ μὲν ἔβαν προπάροιθε νεῶν κρατερῆν ἐπὶ δῆριν,
 5 ἀντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότες, οἱ δ' ἀπάτερθεν
 αὐτοῦ πᾶρ νήεσσι Μαχάονα ταρχύσαντο,
 Νιρέα θ', ὃς μακάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐώκει
 κάλλιε τ' ἀγλαίη τε· βίη δ' οὐκ ἀλκιμος ἦεν·
 οὐ γὰρ ἄμ' ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα·
 10 ἀλλ' ἐσθλῶ κακὸν ἄγχι παρίσταται ἕκ τινος αἴτης.
 Ὡς Νιρῆϊ ἄνακτι παρ' ἀγλαίῃ ἐρατεινῇ
 κείτ' ἀλαπαδνοσύνη. Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ ἀμέλησαν,
 ἀλλὰ ἐ ταρχύσαντο καὶ ὠδύραντ' ἐπὶ τύμβῳ,
 ὅσσα Μαχάονα διον, ὃν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 15 ἴσον ἀεὶ τίεσκον, ἐπεὶ πυκνὰ μῆδεα ἤδει·
 ἀλλὰ γὰρ ἀμφοτέροισι ταῦτόν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο.
 Καὶ τότε ἄρ' ἐν πεδίῳ ἔτι μαίνετο λοίγιος Ἄρης·
 ὦρτο δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε μέγας κόναθος καὶ αὐτῆ,
 βῆγνυμένων λάεσσι καὶ ἐγγείησι βροῖδι.
 20 Καὶ β' οἱ μὲν πονέοντο πολυκμήτω ὑπ' Ἀρηϊ·
 νωλεμέως δ' ἄρ' ἄπαστος ἐδητύος ἐν κονίησι
 κείτο μέγα στενάχων Ποδοαίριος· οὐδ' ὄγε σῆμα
 λείπε κασιγνήτοιο· νόος δέ οἱ ὤρμαινεσκε
 χερσὶν ὑπὸ σφετέρησιν ἀνηλεεῶς ἀπολέσθαι·
 25 καὶ β' ὅτε μὲν βάλε χεῖρας ἐπὶ ξίφος, ἄλλοτε δ' αὐτε
 δίξετο φάρμακον αἰνόν· εὐοὶ δέ μιν εἶργον ἐταῖροι,
 πολλὰ παρηγορέοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης,
 καὶ νύ κε θυμὸν ἐῆσιν ὑπαὶ παλάμησιν ὄλεσσαν,
 ἐσθλοῦ ἀδελφειοῖο νεοκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 30 εἰ μὴ Νηλέος υἱὸς ἐπέκλυεν, οὐδ' ἀμέλησεν
 αἰνῶς τειρομένοιο· κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μὲν που
 ἐκχύμενον περὶ σῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἀμφὶ κάρη χεύοντα κόνιν καὶ στήθεα χερσὶ
 θεινόμενον κρατερῆσι καὶ οὐνομα κιχλήσκοντα
 35 ὄιο κασιγνήτοιο· περιστενέχοντο δ' ἄνακτα
 ὀμῶδες ὀμῶδες ἐτάροισι· κακῆ δ' ἔχε πάντας διζύς.
 Καὶ β' ὄγε μελιχίοισι μέγ' ἀχνύμενον προσέειπεν·
 Ἴσχεο λευγαλείω γόσου καὶ πένθεος αἰνῶ,

Alium dehinc calamum elisit in temerarium Etionem
 derepente, ejusque subito mandibulam perripuit
 æs: ille vero ingemuit, et permiscebatur ejus cum-sanguine
 lacrima.] Alius itaque alium necabat, et spaciosus coar-
 ctatabur locus] Argivi catervatim inter se collapsi.

Et jam tunc Trojani incendissent igni naves,
 nisi nox ingruisset subita spissum aera afferens.
 Abscessit igitur Eurypylus, cumque eo cætera Trojana pu-
 bes] a-navibus non-ita longe, ad ostia Simoentis,
 ubi castra metabantur læti. Sed in navibus
 Argivi lamentabantur super arenis strati,
 maximo se-mœrore-affligentes propter caesos, quod eorum
 plurimos in pulvere nigrum comprehendisset fatum.

LIBER VII.

Cum vero cælum astra occultasset, et orta-esset Eos
 clare omnibus-illucescens, tenebræque discessissent noctis;
 tunc Martii nati strenuorum Argivorum
 partim processerunt ante naves validum ad certamen,
 contra Eurypylum tendentes, partim se junctim
 ibi juxta naves Machaoni exsequias-peregerunt,
 Nireoque, qui diis æternis similis-erat
 formæ-honestate et nitore; sed vi pollens non erat:
 non enim hominibus dii simul perfecte-donant omnia,
 sed bono malum prope adstat fato quodam.
 Sic in-Nireo principe cum formæ-splendore amabili
 erat imbecillitas. Danaï tamen eum non neglexerunt,
 sed ei funebria-persolverunt et deplorarunt ipsum ad tu-
 mulum,] non-minus-quam Machaona divinum, quem im-
 mortalibus deis] pariter semper honorabant, quod prudentia
 consilia sciret.] Sedenim ambobus unum monumentum
 circumdederunt.] Atque tunc in campo adhuc furebat letalis
 Mars,] excitabatur vero utrinque ingens strepitus et
 clamor,] quid-frangerentur lapidibus et hastis clypei.
 Et hi quidem ita rem-gerebant difficili Marte
 at continentem expers cibi in pulvere
 volvebatur, magno cum-gemitu, Podalirius, neque sepul-
 crum] relinquebat fratris, animoque suo moliebatur
 manibus suis crudeliter semet-interficere;
 et nunc quidem injiciebat manus ensi, nunc vero
 quærebat venenum letale; verum ejus ipsum inhihebant
 familiares] multum consolantes; attamen non-sibi tem-
 perabat ab angore] et vitam suis manibus perdidisset
 strenui fratris recenti super tumulo,
 nisi Nelei proles id cognovisset; quare-non post-habuit
 efflictim se-excruciantem; atque offendit ipsum alias
 prostratum circa monumentum lugubre, alias rursus
 caput conspergentem cineribus et pectus manibus
 plangentem validis ac nomen vocantem
 sui germani: at suspiria-ciebant-circum dominum
 servi una cum-amicis, et iniqua tenebat omnes calamitas.
 Ille (Nestor) ergo lenibus-verbis lugentem compellavit:
 Cohibe funestum plantum et luctum molestum,

ὦ τέκος· οὐ γὰρ εἶοικε περίφρονα φῶτα γεγῶτα
 49 υἱρέσθ' οἶα γυναῖκα, παρ' οὐκ ἔτ' ἐόντι πεσόντα·
 οὐ γὰρ ἀναστήσεις μιν ἔτ' ἐς φάος, οὐνεκ' αἴστος
 ψυχῇ οἱ πεπότηται ἐς ἧρα, σῶμα δ' ἀνευθεν
 πῦρ ὀλοὸν κατέθαψε, καὶ ἐστία δέξεται γαῖα·
 αὐτως δ', ὡς ἀνέθηλε, καὶ ἔφθιτο· τέτλαθι δ' ἄλλος
 45 ἄσπετον, ὥσπερ ἔγωγε Μαχάονος οὔτι χερεῖω
 παῖδ' ὀλέσας δηίοισιν ὑπ' ἀνδράσιν, εὐ μὲν ἄκοντι,
 εὐ δὲ σαοφροσύνησι κεκασμένον· οὐδέ τις ἄλλος
 αἰζηῶν φιλέεσκεν ἐὼν πατέρ', ὡς ἐμὲ κείνος·
 κάθθανε δ' εἵνεκ' ἐμεῖο, σκασσέμεναι μνεαίνων
 50 ὃν πατέρ'· ἀλλὰ οἱ εἶθαρ ἀποκταμένοιο πάσασθαι
 σῖτον ἔτλην καὶ ζωὸς ἔτ' ἠριγένειαν ἰδέσθαι,
 εὐ εἰδὼς, ὅτι πάντες ὁμῆν Ἀίδαο κέλευθον
 νισσάμεθ' ἀνθρώποι, πᾶσιν τ' ἐπὶ τέρματα κείται
 λυγρὰ μόρου στονόντος· εἶοικε δὲ θνητὸν ἐόντα
 55 πάντα φέρειν, ὅπόσ' ἐσθλὰ διδοῖ θεὸς ἡδ' ἀλεγεινά.

Ἔως φάθ'. Ὁ δ' ἀχλύμένος μιν ἀμείβετο· τοῦ δ' ἀλε-
 ἔρρῳεν εἰσέτι δάκρυ καὶ ἀγλαὰ δεῦρ' ἔγενεα· [γυεινὸν
 Ἔ πάτερ, ἄχρητον ἄλλος ἐμὸν καταδάμανται ἤτορ
 ἀμφὶ κασιγνήτοιο περίφροτος, ὅς μ' ἀτίταλλεν,
 60 οἰχομένοιο τοκῆος ἐς οὐρανὸν, ὡς ἐὼν ὑἷα
 σφῆσιν ἐν ἀγκοίνῃσι, καὶ ἱητήρια νοῦσων
 ἐκ θυμοῖο δίδαξε· μῆϊ δ' ἐνὶ δαιτὶ καὶ εὐνῇ
 τερπόμεθα, ξυνοῖσιν ἱαινούμενοι κτάεττοσι.

Τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐδέ τι κείνου
 65 τευνεῶτος φάος ἐσθλὸν ἐέλδομαι εἰσοράσασθαι.

Ἔως φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀκχημένον προσέειπεν·

Πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὤπασε δαίμων,
 ὄρφανῆν, πάντας δὲ καὶ ἡμέας αἶα καλύψει,
 οὐ μὲν ἄρ' ἐκτελέσαντας ὁμῆν βίοιο κέλευθον,
 70 οὐδ' ἦν εἰς τις ἕκαστος ἐέλδεται· οὐνεκ' ὑπερθεν
 ἐσθλὰ τε καὶ τὰ χεῖρεια θεῶν ἐνὶ γούνασι κείται
 Μοῖρῃ γ' εἰς ἐν πάντα μεμιγμένα· καὶ τὰ μὲν οὔτις
 δέρεται ἀθανάτων, ἀλλ' ἀπρωτόπτα τέτυκται
 ἀχλύϊ θεσπεσίῃ κεκαλυμμένα, τοῖς δ' ἐπὶ χεῖρας
 75 οἷη Μοῖρα τίθησι, καὶ οὐχ ἁρόσ' ἀπ' Ὀλύμπου
 ἐς γαῖαν προΐησι· τὰ δ' ἄλλυδις ἄλλα φέρονται
 πνοιῇ ὁμῶς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλακίς ἐσθλῶ
 ἀμφεχύθη μέγα πῆμα, λυγρῶ δ' ἐπὶ κάππεσεν ὄλβος

οὔτι ἐκόν· ἀλαδὸς δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι·
 80 τοῦνεκ' ἄρ' ἀσφαλέως οὐ νίσσεται, ἀλλὰ πόδεσσι
 πυκνὰ ποτιπταίει· τρέπεται δὲ οἱ αἰόλον ἵχνος,
 ἄλλοτε μὲν ποτὶ πῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 εἰς ἀγαθὸν· μερόπων δὲ πανόλβιος οὔτις ἐτύχθη
 ἐς πέλος ἔξ ἀρχῆς· ἑτέρῳ δ' ἔτερ' ἀντιώοσι.
 85 Παῦρον δὲ ζώνοντας ἐν ἄλγεσιν οὔτι εἶοικε
 ζώμεν· ἔλπειν δ' αἰὲν ἀρείονα, μῆδ' ἐπὶ λυγρῶ
 θυμὸν ἔχειν. Καὶ γὰρ ῥα πέλει φάτις ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλὸν μὲν νίσσασθαι ἐς οὐρανὸν ἀφθιτον αἰεὶ,
 ἀργαλέον δὲ ποτὶ συγερὸν ζόφον· ἐπλετο δ' ἄμφω
 90 σείο κασιγνήτῳ· καὶ μελιχρὸς ἔσκε βροτοῖσι,
 καὶ πάϊς ἀθανάτοιο· θεῶν δ' ἐς φύλον οἶω

mi fili; non enim convenit, ut qui-cordatus vir est,
 ejulet ut mulier, juxta defunctum prostratus:
 nec enim revocabis ipsum in lucem, cum non-apparens
 anima ipsius avolarit in aera, et cadaver seorsum
 flamma rapax depasta-sit, et ossa exceperit humus
 ita autem, ut effloruit, etiam periit. Quare toleres dolorem
 immensum, quemadmodum ego, Machaone nihil inferi o-
 rem]filium qui-amisi hostiles inter viros, insigniter jactu,
 insigniter etiam prudentia ornatum. Nec alius quisquam
 juvenum dilexit suum patrem, ut me ille;
 et occubuit mea causa, servare enitens
 suum patrem: at statim illo extincto capere
 cibum non-detrectavi vivusque etiam-deinceps lucem in-
 tueri,] bene perspectum-habens, quod omnes communem
 Orci viam] ingrediamur nos homines, et omnibus metæ
 fixæ-sint] tristes fati acerbi: sed par est mortalis qui-sit,
 -eum]cuncta tolerare, quæ prospera det Deus et adversa.

Sic ait: ille vero animi-cruciatu huic respondit; illique
 tristes] manabant adhuc lacrimæ splendidasque hume-
 ctabant genas:] Mi pater, vehemens cruciatu meum subi-
 git cor] propter germanum prudentem, qui me educavit,
 translato patre in cœlum, tanquam suum filium,
 suo in sinu, et remedia morborum
 fideliter docuit, unaque in mensa et cubili
 nos-recreavimus, communibus fruente bonis.
 Ideo me luctus intolerabilis invadit, nec illo
 mortuo lucem benignam cupio videre.

Sic dixit; quem senex moerentem ita affatus-est:

Universis hominibus idem malum tribuit deus
 orbitatem, et omnes quoque nos terra operiet,
 non quidem ita-ut-confecerimus eundem vitæ cursum,
 nec quem unusquibet sibi exoptat: namque supra
 tum bona tum mala deorum in genubus recondita-sunt
 Fato in unum omnia permixta, atque ea nemo
 contuetur immortalium, sed ex-improvisò adsunt
 caligine profunda oblecta, quibus manus
 solum Fatum admovet et ne prospiciens-quidem de cœlo
 in terram demittit, eaque alio alia deferuntur
 cum flatu venti: ideo viro sæpe bono
 circumfunditur ingens damnum, et misero accidit felicitas

haud sponte-sua, cæcaque est vita hominum:
 quare sine-offensione non procedit, sed pedibus
 crebro impingit, et alteratur varium ejus vestigium,
 interdum in calamitatem lacrimosam, interdum vero
 in prosperitatem. Mortalium enim ab-omni-parte-beatus
 nemo est] ad-usque exitum a-primordiis vitæ, aliique alia
 obveniunt.] Homines itaque exiguo-tempore cum-vivant, in
 mœrore non par-est] vitam-transigere, sed sperare semper
 meliora, nec tristitiæ] animum deditum-habere. Etenim fama
 est inter-homines,] virtute-præditum migrare in cœlum du-
 rans perpetuo,] sceleratum vero ad invisas tenebras. Confi-
 git autem utrumque] tuo fratri: et benignus erat erga-homi-
 nes,] et soboles dei: quocirca deum in familiarium spero

καίνοι ἀνεληθέμεναι σφετέρου πατρὸς ἐννεσθήσιν.

ᾠς εἰπὼν μιν ἔγειρεν ἀπὸ χθονὸς, οὐκ ἐθέλοντα,
παρφαμένοιο μύθοισιν, ἄγε δ' ἀπὸ σήματος αἰνοῦ

95 ἐντροπαλιζόμενον, καὶ ἔτ' ἀργαλέα στενάχοντα.
Ἴες δ' ἄρα νῆας ἴκοντο· πόνον δ' ἔχον ἄλλοι Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον, καὶ Τρώες, ὀρινομένου πολέμοιο.

Εὐρύπυλος δ', ἀτάλαντος ἀτειρέα θυμὸν Ἄρηϊ,
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι καὶ ἔγχρῃ μαιμῶνντι

100 δάμνατο δῆϊα φύλα· νεκρῶν δ' ἔστεινετο γαῖα
κτεινομένον ἐκάτερθεν· ὁ δ' ἐν νεκύσσει βεβηκῶς
μάρνατο θαρσαλέως, πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας
καὶ πόδας· οὐδ' ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ·

ἄλλ' ὄγε Πηνέλεων κρατερόφρονα δοῦρι δάμασεν
105 ἀντίοντ' ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· ἀμφὶ δὲ πολλοὺς
ἔκτανεν. Οὐδ' ὄγε χεῖρας ἀπέτρεπε δηϊότητος,
ἀλλ' ἔπετ' Ἀργεῖοισι χολοῦμενος, εὔτε παροίην
ὄβριμος Ἡρακλῆς Φολῶης ἀνὰ μακρὰ κάρηνα
Κενταύροις ἐπόρουσεν, ἐφ' ἐμέγα κάρτει θύον, [τας

110 τοὺς ἅμα πάντας ἔπεφνε, καὶ ὠκυτάτους περ ἑόν-
καὶ κρατεροὺς ὄλοσθ' τε δαήμονας ἰωχοῖο.

ᾠς δ' ἔπαυσύτερον Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν
δάμνατ' ἐπεσσύμενος· τοὶ δ' ἱλαδὸν, ἄλλοθεν ἄλλος,
ἄθροοὶ ἐν κονίησι δεδουπότες ἐξεχέοντο.

115 ᾠς δ' ἐπ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ποταμοῖο
ὄχθαι ἀποτιμήγονται ἐπὶ ψαμμῶδῃ χίωρφ
μυρία ἀμφοτέρωθεν, ὁ δ' εἰς ἄλδος ἔστυται οἴδμα,
παφλάζων ἀλεγεινὸν ἀνὰ βρόον, ἀμφὶ δὲ πάντη
κρημνοὶ ἐπικυπέουσι, βρέμει δ' ἄρα μακρὰ βέε-

120 αἶεν ἐρειπομένων, εἶκει δὲ οἱ ἔρκαα πάντα· [θρα
ὡς ἄρα κύδιμοι ὕτες εὐπτολέμων Ἀργεῖων
πολλοὶ ὑπ' Εὐρύπυλοιο καθήριπον ἐν κονίησι,
τοὺς χίγεν αἵματόεντα κατὰ μόθον· οἱ δ' ὑπάλυξαν
ὄσσοις ἐξεσάωσε ποδῶν μένος· ἄλλ' ἄρα καὶ ὡς

125 Πηνέλεων ἐρύσαντο δυσσχέος ἐξ ὀμάδοιο
νῆας ἐπὶ σφετέρας, καὶ περ ποσὶ καρπαλίμοισι
Κῆρας ἀλευόμενοι στιγερὰς καὶ ἀνγλέα πότμον·
πανσυδίη δ' ἐντοσθε νεῶν φύγον· οὐδὲ τι θυμῷ
ἔσθενον Εὐρύπυλοιο καταντία δηριάσθαι,

130 οὔνεκ' ἄρα σφίσι φύξαν οἰζυρὴν ἐφέηκεν
Ἡρακλῆς, υἱὸν ἀτειρέα πάμπαν ἀέζων.

Οἱ δ' ἄρα τείχεος ἐντὸς ὑποπτώσσοντες ἔμιμον,
αἶγες ἴπεις ὑπὸ πρῶνα φοβεύμεναι αἰνὸν ἀήτην,
ὅς τε φέρει νιφετόν τε πολλὴν κρυερὴν τε χάλαζαν

135 ψυχρὸς ἐπαΐσσω, τὰ δ' ἐς νομὸν ἔσσύμεναι περ,
ρίπτῃς οὔτι κατιθὺς ὑπερκύπτουσι κολώνης, [γος
ἄλλ' ἄρα χεῖμα μένουσιν ὑπὸ σκέπας, ἠδὲ φάραγα-
ἀγρόμεναι θάμνοισιν ὑπὸ σκαιοροῖσι ἐμονται
ἱλαδὸν, ὄρρ' ἀνέμοιο κακαὶ λήξωσιν ἀέλαι·

140 ὡς Δαναοὶ πύργωσιν ὑπὸ σφετέροισιν ἔμιμον,
Τηλέφου ὄβριμον νῆα μετεσσύμενον τρομέοντες.

Αὐτὰρ ὁ νῆας ἐμελλε θοὰς καὶ λαὸν ὀλέσσειν,
εἰ μὴ Τριτογένεια θράσος βάλεν Ἀργεῖοισιν
ὀφέ περ. Οἱ δ' ἄλληκτον ἀφ' ἔρκαος αἰπεινοῖο

145 δυσμενέας βάλλοντες ἀνιηροῖς βελέεσσι

illum esse-evectum vestri patris monitis.

Ita fatus illum levavit humo nolentem,
demulsum verbis, duxitque a monumento tristi
aversum, et adhuc misere suspirantem.

Atque ad naves venerunt : negotium autem habebant alii
Achivi] arduum, itidemque Troes, incrudescente pugna.

Eurypylosque, comparandus indomito animo Marti
manibus indefessis et hasta immaniter-grassante
sternebat hostica agmina, ita-ut corporibus arctaretur tellus
caesis utrobique. Ipse vero per cadavera incedens

pugnabat fortiter, contaminatus cruore manus
et pedes, nec finem-staturebat calamitosæ grassationis :

sed Peneleum fortem hasta confodit
obviam-factum in pugna crudeli, et passim multos *alios*

cecidit, nec manus avertit a-conflictu ;
sed urgebat Argivos bile-tumens, ut quondam

acer Hercules Pholoes per longa cacumina
in-Centauro impressionem-fecit, cum robore furens,

quos ad-unum omnes trucidavit, quamvis velocissimos
ac robustos pernicialisque peritos belli.

Sic is confertum Danaum agmen hastipotentum
confecit irruens, qui gregatim, aliunde alius,
magno-numero in pulverem caesi sternebantur.

Ut *fit*, cum exundante immenso fluvio

ripæ avelluntur in arenoso loco,

innumerae utrinque, ille vero in maris præcipitatur æstum
exæstuans horrendo fluxu, ac circumquaque

prærupta dant-fragorem, infremuntque longa fluenta
subinde ruentibus *illis*, ceduntque ei septa cuncta :

non-aliter celebres filii bellipotentum Argivum
multi ab Eurypylo profligabantur ad terram,

quos consequebatur sanguinolenta in acie; elabebantur
autem.] quos servabat pedum vis : sed tamen nihilominus
Peneleum abriperunt clamosa ex turba

ad naves suas, quanquam *ægre* pedibus citis
Parcas evitarent inimicas et crudele fatum.

Tum præcipiti-cursu in naves fugiebant, nec animo *illo-
rum*] vires suppetebant, ut Eurypylo resisterent,

quia videlicet ipsis fugam calamitosam immiserat
Hercules, nepotem invictum eximio robore-mactans.

Quare intra murum trepidantes se-continuerunt,
ut capellæ sub scopulo formidantes gravem ventum,

qui affert nivem densam et frigidam grandinem
gelido afflatu, illæ igitur ad pascua quamvis properent,

tamen adversus turbinem non attollunt-se-supra jugum,
sed tempestatem (*tempestatis finem*) expectant sub te-
gmine, et vallis] conglomeratæ sub virgultis umbrosis pa-
scuntur]gregatim; donec venti iniquæ transierint procellæ:

sic Danaï in turribus suis manebant,
Telephi fortem natum jamjam-irrupturum formidantes.

Et-sane is naves constituerat veloces exercitumque pes-
sundare,] nisi Minerva fiduciam adjecisset Argivis
quamvis sero. Hi ergo sine-intermissione ab propugnaculis
altis¹ hostes impetentes luctificis telis

κτεῖνον ἔπασσύτερους· δεύοντο δὲ τείχεα λύθρῳ
 λευγαλέῳ· στοναχὴ δὲ δαίκαταμένων πέλε φωτῶν.
 Αὕτως δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα δηριόωντο
 Κήτειοι Τρώες τε καὶ Ἀργεῖοι μενεχάρμαι,
 150 ἄλλοτε μὲν προπάροιθε νεῶν, ὅτ' ἐδ' ἄμφι μακεδνὸν
 τεῖχος, ἐπεὶ πέλε μῶλος ἀσχετος. Ἄλλ' ἄρα καὶ
 ἡμέματα δοῖα φόνου καὶ ἀργαλέης ὑσμίνης [ὧς,
 παύσανθ', οὐνεχ' ἵκανεν ἐς Εὐρύπυλδον βασιλῆα
 ἀγγελίῃ Δαναῶν, ὡς κεν πολέμοιο μεθέντες
 155 πυρκαϊῇ δώωσι δαίκαταμένους ἐνὶ χάρμῃ.
 Αὐτὰρ ὅγ' αἰψ' ἐπίθησε, καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
 παυσαμένοι ἐκάτερθε νεκροῦς περιπαρχύσαντο
 ἐν κονίῃ ἐριπόντας. Ἀχαιοὶ δ' ἔξοχα πάντων
 Πηνέλεων μύροντο· βάλιοι δ' ἐπὶ σῆμα θανόντι
 160 εὐρὺ μάλ' ὑψηλὸν τε, καὶ ἔσσομένοισι ἀρίδῃλον.
 Πληθύν δ' αὖτ' ἀπάνευθε δαίκαταμένων ἡρώων
 θάψαν, ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθει θυμὸν,
 πυρκαϊὴν ἅμα πᾶσι μίαν περινήσαντες
 καὶ τάφον. Ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπόπροθι Τρώϊοι νῆες
 165 τάρχυσαν κταμένους. Ὀλοή δ' Ἔρις οὐκ ἀπέληγεν,
 ἀλλ' ἔτ' ἔποτρύνεσκε θρασὺ σθένος Εὐρύπυλοιο
 ἀντιάειν δῆϊοισιν· ὁ δ' οὕτω χάζετο νηῶν,
 ἀλλ' ἔμενον, Δαναοῖσι κακὴν ἐπι δῆριν ἀέξων.
 Τοὶ δ' ἐς Σκυῖρον ἵκοντο, μελαίνῃ νηὶ θέοντες·
 170 εὖρον δ' οὐτ' Ἀχιλλῆος εἰσὺ προπάροιθε δόμοιο,
 ἄλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγγχείησιν ἵεντα,
 ἄλλοτε δ' αὖθ' ἵπποισι πονεύμενον ὠκυπόδεσσι.
 Γῆθησαν δ' εἰσιδόντες ἀταρτηροῦ πολέμοιο
 ἔργα μετοιχόμενον, καὶ περ μέγα τειρομένοιο κῆρ
 175 ἄμφι πατρός κταμένοιο· τὸ γὰρ τοπάροιθε πέπυστο.
 Αἰψὰ δὲ οἱ κίων ἄντα τεθηπότες, οὐνεχ' ὀρῶντο
 θαρσαλέῳ Ἀχιλλῆϊ δέμας περικαλλῆς ἁμοῖον·
 τοὺς δ' ἄρ' ὑποφθάμενος τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
 Ὡ ξεῖνοι, μέγα χαίρετ', ἐμὸν ποτὶ δῶμα κιόντες·
 180 εἴπατε δ' ὀππόθεν ἔσθε καὶ οἳ τινες ἦδ' ὅ τι χρεῖω
 ἦλθετ' ἔχοντες ἔμειο δι' οἴδηματος ἀτρυγέτοιο.
 Ὡς ἔφατ' εἰρόμενος· ὁ δ' ἀμείβετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἡμεῖς τοι φίλοι εἰμὲν εὐπτολέμου Ἀχιλλῆος·
 τῶ νύ σε φασὶ τεκέσθαι εὐφρονα Δηϊδάμειαν·
 185 καὶ δ' αὐτοὶ τῶν εἶδος εἴσκομεν ἀνέρι κείνῳ
 πάμπαν· ὁ δ' ἀθανάτοισιν εὐσθενέεσσι ἐώκει.
 Εἰμὶ δ' ἐγὼν Ἰθάκηθεν, ὁ δ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
 εἴ ποτε Τυδείδαο δαίφρονος οὐνομ' ἄκουσας,
 ἧ καὶ Ὀδυσσεύς πυκνιμήθεος, ὅς νύ σοι ἄγγι
 190 αὐτὸς ἐγὼν ἔστηκα θεοπροπίης ἔνεκ' ἐλθῶν.
 Ἄλλ' ἐλέαιρε τάχιστα, καὶ Ἀργείοισι ἐπάμμυον
 ἐλθῶν ἐς Τροίην· ὧς γὰρ τέλος ἔσσειτ' Ἄρηϊ.
 Καὶ τοι δῶρ' ὀπάσουσιν ἀσπετα δίοι Ἀχαιοί·
 τεύχεα δ' αὐτὸς ἐγὼ γέ τεοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο
 195 δώσω, ἄπερ φορέων μέγα τέρψεται. Οὐ γὰρ ἔοικε
 θνητοῖς τεύχεα κείνα· θεοῦ δὲ που Ἄρεος ὄπλοιο
 ἴσα πέλει· πουλὺς δὲ περὶ σφισι πάμπαν ἄρρηρε
 χρυσὸς δαιδαλοῖσι κεκασμένος· οἷσι καὶ αὐτὸς
 Ἥφαιστος μέγα θυμὸν ἐν ἀθανάτοισιν ἰάθη,

necabant confertos, adeo-ut aspergerentur muri tabo
 funesto, gemitusque occumbentium existeret hominum.
 Sic igitur noctes atque dies certamen-agebant
 Cetei Troesque et Argivi pugnipotentes,
 interdum ante naves, interdum circa longe-ductum
 murum, quandoquidem erat bellum irrequietum. Nihilominus tamen] per-dies duos a-caede et laborioso conflictu
 feriatu-sunt: nam venerat ad Eurypylum regem
 legatio Danaum, ut bello intermisso
 rogo traderent occisos in acie.
 Ipse igitur statim annuit, et a-duro conflictu
 abstinentes utrobique mortuos justa-fecerunt
 humi profligatis. Achivi autem prae omnibus
 Peneleum lugebant, et aggererunt monumentum defuncto
 amplissimum editumque, posteris etiam conspicuum.
 Turbam contra separatim interfectorum heroum
 sepelierunt, conficientes ingenti luctu animum,
 pyram simul omnibus unam construentes
 ac bustum. Sic etiam ipsi seorsum Trojugenae
 funerari interfectos. At saeva Lis non cessabat,
 sed porro incitabat audax robur Eurypyli
 ad-occurrendum adversariis: ideo nunquam abscedebat a
 -navibus,] sed perseverabat in-Danaos infestum certamen in-
 staurans. Illi interim (legati) in Scyrum appulerunt nigrae
 navis cursu,] offenderuntque filium Achillis suum ante
 palatium,] nunc quidem sagittas et pila ejaculantem,
 nunc vero equis sese exercitantem citatis.
 Et laetabantur, ubi-viderunt eum terribilis belli
 studia tractare, licet supra-modum excrucietur animi
 propter patris interitum: hoc enim jam-primem cognoverat.
 Statim igitur illi processerunt obviam admirabundis, quod
 viderent] cordato Achilli corpus formosum simile.
 Quos praeveniens tali oratione exceptit:
 Hospites, plurimum salvete, meas ad aedes profecti,
 ac significate cujates et qui sitis, et qua-in-re operam
 veneritis requirentes meam per sterile salum.
 Sic aiebat sciscitans; respondit autem divinus Ulysses:
 Nos amici sumus belligeri Achillis,
 cui te aiunt edidisse prudentem Deidamiam.
 Atque ipsi tuam formam comparamus viro isti
 per-omnia, qui diis praepotentibus similis-erat.
 Sum ego ex-Ithaca, hic vero ex-Argis equorum-altrice,
 si quando Tydidæ pugnacis nomen audiisti,
 atque Ulyssis prudentis, qui nunc prope tibi
 egomet adsto oraculi monitu huc-profectus.
 Quare miserere quamprimum, et Achivis succurre
 profectus ad Trojam: sic enim finis erit bello.
 Atque tibi munera largientur inastimabilia nobiles Achivi;
 armaque ipse ego tui parentis divini
 reddam, quibus gestandis valde oblectaberis. Non enim
 conferenda-sunt] humanis arma illa, sed dei fere Martis
 armaturæ] paria sunt, et multum circumquaque illis ad-
 aptatum-est] auri variis-simulacris insigniti: quibus et ipse
 Vulcanus magnopere animum inter caeltes exhilarabit,

200 τεύχων ἄμβροτα κείνα, τά σοι μέγα θαῦμα ἰδόντι
ἔσεται, οὐνεκα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἦδὲ θάλασσα
ἄμφι σάκος πεπώνηται ἀπειρεσίῳ περὶ κύκλῳ·
ζῶα πέριξ ἤσκηται, εἰκότα κινυμένοισι,
θαῦμα καὶ ἀθανάτοισι· βροτῶν δ' οὐ πρόποτε τοῖα
205 οὔτε τις ἔδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν, οὔτ' ἐφόρη-
εἰ μὴ σὸς γε πατήρ, τὸν ἴσον Διὶ τῶν Ἀχαιοῖ [σεν,
πάντες· ἐγὼ δὲ μάλιστα φίλα φρονέων ἀγάπαζον,
καὶ οἱ ἀποκταμένοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικα,
πολλοῖς δυσμενέεσσιν ἀνηλέα πότμον ὀπάσασαι.

210 Τοῦνεκά μοι κείνοιο περικλυτὰ τεύχεα δῶκε
διὰ Θέτις· τὰ δ' ἄρ' αὔθις, ἐελδόμενός περ, ἔγωγε
δῶσω προφρονέως, ὅπῳτ' Ἴλιον εἰσαφίκηται.

Καὶ νύ σε καὶ Μενέλαος, ἐπὴν Πριάμιο πόληα
πέρσαντες νήεσσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσωμεν,
215 αὐτίκα οἱ γαμβρὸν ποιήσεται, ἦν κ' ἐθέλησθα,
ἄμφ' εὐεργεσίης· δῶσει δέ τοι ἄσπετ' ἄγεσθαι
κτήματά τε χρυσόν τε μετ' ἠὲκόμοιο θυγατρὸς,
ὅσσ' ἐπέοικεν ἔπεσθαι εὐκτεάνῳ βασιλῆϊ.

Ἵως φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄθριμος υἱός·
220 Ἐὶ μὲν δὴ καλέουσι θεοπροπίησιν Ἀχαιοί,
αὔριον αἶψα νέωμεθ' ἐπ' εὐρέα βένθεα πόντου,
ἦν τι φάος Δαναοῖσι λιχαιομένοισι γένωμαι·
νῦν δ' ἴομεν ποτὶ δῶματ' εὐξείνων τε τράπεζαν,
οἴη περ ξείνοισι θέμις προπάροιθε τανύσσαι·

225 ἀμφὶ δ' ἐμοῖο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει.
Ἵως εἰπὼν ἤγειθ'· οἱ δ' ἐσπόμενοι μέγα χαῖρον
καὶ δὴ στ' ἐς μέγα δῶμα κίον καὶ κάλλιμον αὐλήν,
εὗρον Δηιδάμειαν ἀκηχημένην ἐνὶ θυμῷ,
τηχομένην θ', ὡσεὶ τε χῶν κατατήκετ' ὄρεσσιν

230 Εὐρου ὑπαὶ λιγέος καὶ ἀτειρέος ἠελίοιο·
ὡς ἦ γε φθινύθεσκε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.
Καὶ μιν, ἐτ' ἀχθυμένην περ, ἀγακλειτοὶ βασιλῆες
ἀσπάζοντ' ἐπέεσσι· πάϊς δέ οἱ ἐγγύθεν ἔλθων
μυθεῖτ' ἀτρεκέως γενεὴν καὶ οὔνομ' ἐκάστου·

235 χρεῖώ δ', ἦν τιν' ἴκανον, ἐπέκρυψε μέχρις ἐς ἦδ',
ὄφρα μὴ ἀχθυμένην μιν ἔλη πολυδάκρυς ἀνίη,
καὶ μιν ἀπεσσύμενον μάλα λισσομένην κατερούκη.
Αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο, καὶ ὕπνου θυμὸν ἴησαν
πάντες, ὅσοι Σχύροιο πέδον περιναιετάσχοιο

240 εἰναλίης, τὴν μακρὰ περιθρομέουσι θαλάσσης
κύματα, βηγγυμένοιο πρὸς ἠόνας Αἰγαιοιο.
Ἄλλ' οὐ Δηιδάμειαν ἐπήρατον ὕπνος ἔμαρπτεν,
οὔνομα κερδαλέου μιμηνησκομένην Ὀδυσῆος,
ἦδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος, οἱ ῥά μιν ἄμφω

245 εὖνιν ποιήσαντο φιλοπολέμου Ἀχιλλῆος,
παρφάμενοι κείνοιο θρασὺν νόσον, ὄφρ' ἀφίκηται
δήϊον εἰς ἔνοπῆν· τῷ δ' ἀτροπος ἤντετο Μοῖρα,
ἦ οἱ ὑπέκλασε νόστον· ἀπειρέσιον δ' ἄρα πένθος
πατρὶ πόρην Πηλῆϊ καὶ αὐτῇ Δηιδάμειῃ.

250 Τοῦνεκά μιν κατὰ θυμὸν ἀάσπετον ἄμφερε δεῖμα,
παρθὸς ἐπεσσυμένοιο ποτὶ πτολέμοιο κυδοιμὸν,
μὴ οἱ λευγαλέῳ ἐπὶ πένθει πένθος ἴκηται.

Ἦώς δ' εἰσανέθι μέγαν οὐρανόν· οἱ δ' ἀπὸ λέκτρων

qui-cudit divina illa : quæ tibi magno miraculo intuenti
erunt : nam tellus et cælum atque mare
in scuto elaborata-sunt immensum circa orbem
et animalia undique expressa-sunt perinde-ac-si moveant
-sese,]miraculum ipsis diis ; nec hominum unquam talia
aliquis vel vidit antea inter viros, vel gestavit ,
nisi tuus pater, quem perinde-ac Jovem coluerunt Achivi
universi, ego autem imprimis , bene ei cupiens, amore
-prosecutus-sum,]et cæsi ejus cadaver ad naves portavi ,
multis hostibus sævam necem cum-intulisses.

Quamobrem mihi ejus præclara arma concessit
diva Thetis, quæ rursus, quamvis exoptata-mihi, ego
tradam lubens, quando Ilium veneris.

Adhæc te Menelaus, posteaquam Priami urbe
eversa navibus in Græciam remeaverimus,
statim suum generum faciet, si modo volueris,
pro his meritis, et dabit tibi magnas asportandas
opes aurumque una-cum pulchricoma nata,
quantas dotis loco par-est comitari opulentum regem.

Sic locuto respondit Achilles strenuus filius:
Si ergo me advocant deum-responsis moniti Achivi,
cras sine-mora abeamus super latum gurgitem ponti,
si quid lucis Græciæ exoptantibus afferam :
nunc vero conferamus-nos domum et ad hospitalem men-
sam,] qualem hospitibus decet apponere :
de meo autem matrimonio Diis in-posterum cura-erit.

Hæc fatus præcessit : illi autem subsequentes valde gau-
debant,] et cum in magnificas ædes venissent ac pulcherrimam
aulam,]invenerunt Deidamiam sēsē-angentem animi,
et liquescentem, veluti nix liquitur in-montibus
Euri vi striduli et indefessi solis :

ita hæc contabescebat post-casum mariti illustris.
Eamque adhuc mœrentem famigerati principes
salutarunt-amicis verbis, et filius ad-ipsam accedens
retulit non-dissimulanter familiam et nomen singulorum:
causam autem, quare venissent, suppressit usque ad Auro-
ram,] ne tristem eam corripere flebilis sollicitudo,
ipsumque properantem multis precibus retardaret.
Mox cœnam sumpserunt, et somno animum refecerunt
omnes, qui Scyri solum incolebant
in-mari-site, quam magnæ circumfremunt maris
undæ, alliso ad littora Ægeæ.

Verum non Deidamiam pulcram somnus cepit,
nomen fraudulentæ recordantem Ulyssis,
atque etiam semidei Diomedis, qui ipsam duo
viduassent bellorum-studio Achille,
adhortati illius intrepidum animum, ut abiret
hostile ad bellum : cui inevitabilis obvenisset Parca,
quæ ejus interrupisset reditum ; unde infinitum luctum
genitori conciliaverat Peleo et ipsi Deidamiæ.
Ideo ejus animum incredibilis tenebat metus,
filio festinante ad belli discrimen,
ne sibi ferali luctu luctus cumularetur.

Aurora interim ascendit in-magnam cælum, illique

καρπαλίμως ὄρνυτον · νόησε δὲ Δηϊδάμεια ·
 255 αἶψα δ' υἱοῦ στέρνουσι περὶ πλατέεσσι χυθεῖσα,
 ἀργαλέως γοάσκειν ἐς αἰθέρα, μακρὰ βοῶσα.
 Ἦύτε βοῦς ἐν ὄρεσσιν ἀπειρέσιον μεμακυῖα
 πόρτιν ἐγὼ δίχεται ἐν ἀγκυραῖσιν, ἀμφὶ δὲ μακρὰ
 οὔρεος αἰπεινοῖο περιβρομέουσι κολῶναι ·
 260 ὧς ἄρα μυρομένης ἀμφίαχεν ἀπὺ μέλαθρον
 πάντοθεν ἐκ μυχάτων, μέγα δ' ἀσχαλώσ' ἀγόρευε ·
 Τέκνον, ποῖ δὴ νῦν σοι εὖς νόος ἐκπεπότηται,
 Ἵδιον ἐς πολύδακρυ μετὰ ζείνοιον ἔπεσθαι,
 ἧχι πολεῖς ὀλέκοντο κατ' ἀργαλέας ὑσμῖνας,
 265 καὶ περ ἐπιστάμενοι πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην;
 νῦν δὲ σὺ μὲν νέος ἐσσί, καὶ οὐπω δῆϊα ἔργα
 οἶδας, ἅ τ' ἀνθρώποισιν ἀλάλοουσι κακὸν ἤμαρ.
 Ἄλλὰ σὺ μὲν μὲν ἀκουσον, εἰς δ' ἐνὶ μίμνε δόμοισι,
 μὴ δὴ μοι Τροίηθε κακὴ φάτις οὔαθ' ἵκηται
 270 σεῖο καταφθιμένοιο κατὰ μόθον · οὐ γὰρ οἶω
 ἐλθέμεναι σ' ἔτι δεῦρο μετάρτροπον ἐξ ὁμάδοιο.
 Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πατὴρ τεὸς ἔκφυγε κῆρ' ἀτόληον,
 ἀλλ' ἐδάμη κατὰ δῆριν, ὅπερ καὶ σεῖο καὶ ἄλλων
 ἡρώων προφέρεσκε, θεὰ δὲ οἱ ἔπλετο μήτηρ,
 275 τῶνδε δολοφροσύνη καὶ μήδεσιν, οἷ σε καὶ αὐτὸν
 δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν ἐποτρύνουσι νέεσθαι.
 Τοῦνεκ' ἐγὼ δεῖδοικα περὶ κραδίη τρομέουσα,
 μὴ μοι καὶ σέο, τέκνον, ἀποφθιμένοιο πέληται
 εἶνι καλλειφθεῖσαν ἀεικέα πῆματα πάσχειν.
 280 Οὐ γὰρ πῶ τι γυναικὶ κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
 ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται, ἀποφθιμένοιο καὶ ἀνδρὸς,
 χηρωθῆ δὲ μέλαθρον ὑπ' ἀργαλέου θανάτοιο.
 Αὐτίκα γὰρ πέρι φῶτες ἀποτιμήγουσιν ἀρούρας,
 κείρουσιν δέ τε πάντα καὶ οὐκ ἀλέγουσι θέμιστας ·
 285 τοῦνεκεν οὔτι τέτυκται οὐζυρώτερον ἄλλο
 χήρης ἐν μεγάροισιν ἀκιδνότερόν τε γυναικός.
 Ἦ μέγα κακίουσα · παῖς δέ μιν ἀντίον ἠΰδα ·
 Θάρασει, μῆτερ ἐμεῖο, κακὴν δ' ἀποπέμπεο φήμην ·
 οὐ γὰρ ὑπὲρ Κῆράς τις ὑπ' Ἀρεῖ δάμναται ἀνήρ ·
 290 εἰ δέ μοι αἰσιμὸν ἐστί δαμήμεναι, εἴνεκ' Ἀχαιῶν
 τεθναίνῃ βέξας τι καὶ ἄξιον Αἰακίδηςιν.
 Ὄς φάτο· τῷ δ' ἀγχιστα κίεν γεραρὸς Λυκομήδης,
 καὶ βρά μιν ἰωχυμοῖο λιλαϊόμενον προσέειπεν ·
 Ὄ τέκος ὀβριμόθυμον, ἐφ' πατρὶ κάρτος εἰοικώς,
 295 οἶδ' ὅτι καρτερὸς ἐσσί καὶ ὄβριμος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὧς
 καὶ πόλεμον δεῖδοικα πικρὸν καὶ κύμα θαλάσσης
 λευγαλέον· ναῦται γὰρ αἰεὶ σχεδὸν εἰσὶν ὀλέθρου.
 Ἄλλὰ σὺ δεῖδαι, τέκνον, ἐπὶ πλῶον εἰσαφίκηται
 ὕστερον ἢ Τροίηθεν ἢ ἄλλοθεν, οἶά τε πολλὰ
 300 τῆμος, ὅτ' αἰγοκερῆϊ συνέρχεται ἡερόεντι
 ἠέλιος, μετόπισθε βαλῶν ρυτῆρα βελέμων,
 τοξευτήν, ὅτε χεῖμα λυγρὸν κλονέουσι ἄελλαι,
 ἠδ' ὀπότη ὠκεανοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα φέρονται
 ἄστρα, κατερχομένοιο ποτὶ κνέφας Ὠρίωνος ·
 305 δεῖδαι δ' ἐν φρεσὶν ἦσιν ἰσημερίην ἀλεγεινήν,
 ἧ ἐνὶ συμφορέονται ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου

lectis] propere surrexerunt, idque animadvertit Deidamia·
 confestim igitur filii pectoribus latis circumfusa
 miseris-modis lamentata est ad cælum, alte vociferans.
 Sicut vacca in montibus indesinenti mugitu
 vitulum suam quærit per convales, et passim longa
 montis editi circumfremunt juga :

ita illa plangente circumsonuit ardua domus
 undique ex penetralibus, valdeque indignata dixit :

Fili, quo nunc tibi sana mens avolavit,
 ut-Ilion ad lacrymosum hospites comitari-velis,
 ubi multi perierunt in infelicibus proeliis,
 quamvis edocti bellum et tetrum conflictum?
 adhuc vero tu adolescens es, nec dum bellicas res
 nosti, quæ ab-hominibus propulsant exitialem diem.
 Quare tu mihi auscultato, tuisque maneto in ædibus,
 ne mihi a-Troja funestum nuncium aures feriat,
 te extinctum-esse in acie : nec enim spero
 reversurum-esse te amplius huc reducem e bello.
 Nec enim ipse parens tuus effugit pestem exitiosam,
 sed occubuit in certamine, qui et te et alios
 heroes longe-antecellebat, et Dea ejus erat mater,
 idque horum dolo et consiliis, qui te etiam ipsum
 bellum luctificum urgent adire.

Ideo ego trepido corde-anxio metuens,
 ne mihi te quoque, fili, extincto contingat,
 ut-orba relicta indignissimas calamitates perpetiar.
 Non enim unquam feminae pejor luctus accidit,
 quam si liberi intereunt, mortuo etiam marito,
 et viduatur domus funesta nece.
 Statim enim vicini resecat agros,
 abraduntque omnia, nec reverentur leges :
 idcirco non est miserius quicquam,
 quam vidua in ædibus mulier, atque infirmus.

Dixit vehementer ejulans; filius contra hæc ipsi retulit:
 Bono-animo-esto, mater mea, et malum mitte omen ;
 non enim præter Fata ullus in bello occumbit vir :
 quod si mihi fatale est occumbere, pro Achivis
 moriar edito facinore aliquo digno Æacidis

Sic ait : at ad-eum proxime accessit senex Lycomedes
 atque eum belli cupidum ita compellavit :

Fili cordate, tuum patrem fortitudine representans
 scio quod fortis sis et validus; sed tamen etiam sic
 et bellum metuo acerbum, et fluctum maris
 periculosum : nautæ enim semper vicini sunt morti.
 Ideo tu cave-tibi, fili, cum navigationem institues
 postmodo vel a-Troja vel aliunde, ut multa

tum, quando cum Capricorno congregitur nebuloso
 sol, post-tergum rejecto ejaculatore sagittarum,
 arcitenente, cum hyemem sævam concitant nimb
 et quando Oceani in latam undam rapiuntur
 sidera, descendente ad occasum Orione :
 reformida etiam in animo tuo æquinoctium triste,
 in quo committuntur per latum fundum ponti

ἔκποθεν αἰσσοῦσαι ὑπὲρ μέγα λαΐτμα θύελλαι,
 ἢ ὅτε Πληϊάδων πέλεται δύσισι, ἦν ῥα καὶ αὐτὴν
 δείδιθι μαυιώωσαν ἔσω ἄλός· ἐν δὲ καὶ ἄλλα
 10 ἄστρα, τὰ που μογεροῖσι πέλει θεός ἀνθρώποισι
 δυόμεν' ἢ δ' ἀνιόντα κατὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης.
 Ὡς εἰπὼν κῦσε παῖδα, καὶ οὐκ ἀνέεργε κελεύθου
 ἱμείροντα μόθοιο δυσηχέος· ὃς δ' ἔρατεινὸν
 μειδίων ἐπὶ νῆα θοῶς ὤρμαινε νέεσθαι.
 15 Ἄλλά μιν εἰσέτι μητρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔρυκε
 δακρυόεις ὀαρισμὸς, ἐπισπεύδοντα πόδεςσιν.
 Ὡς δ' ὅτε τις θοὸν ἵππον ἐπὶ δρόμον ἰσχανώντα
 εἰργει ἐφεζόμενος, ὃ δ' ἐρυκανώντα χαλινὸν
 δάπτει ἐπιχρεμέθων, στέρονον δὲ οἱ ἀφριώντος
 20 δεύεται, οὐδ' ἴττανται ἐελδόμενοι πόδες οἴμης,
 ποῦλεις δ' ἀμφοτέρωθεν ἐλαφροτάτους ὑπὸ πόσσι
 ταρφέα κινυμένιοι πέλει κτύπος, ἀμφὶ δὲ χαιῖται
 ῥῶοντ' ἐσσυμένοιο, κάρη δ' εἰς ὕψος ἀερίζει
 φυσιῶν μάλα πολλὰ, νόσος δ' ἐπιτέρπετ' ἀνακτος·
 25 ὡς ἄρα κύδιμον ὕια μενεπτολέμου Ἀχιλλῆος
 μήτηρ μὲν κατέρυκε, πόδες δὲ οἱ ἐγκονέεσκον·
 ἦ δὲ, καὶ ἀχνυμένη περ, εἶπ' ἐπαγγάλλτο παιδί.
 Ὅς δέ μιν ἀμφιχύσας μάλα μυρία κάλλιπε μούνην
 μυρομένην ἀλεγείνα φίλον κατὰ δώματα πατρὸς.
 30 Οἴη δ' ἀμφὶ μέλαθρα μέγ' ἀσχαλώσασα χελιδῶν
 μύρεται αἰολα τέκνα, τὰ που μάλα τετριγῶτα
 αἰνὸς ὄφρις κατέδαψε, καὶ ἦκαγε μητέρα κεδνήν,
 ἦ δ' ὅτε μὲν χῆρην περιπέπταται ἀμφὶ καλίην,
 ἄλλοτε δ' εὐτύκτοισι περὶ προθύροισι ποτᾶται,
 35 αἶνὰ κινυρομένη τεκείων ὑπερ· ὡς ἄρα κείνων
 μύρετο Δηϊδάμεια· καὶ ὕψος ἄλλοτε μὲν που
 ἐνὴν ἀμφιγυθεῖσα μέγ' ἴαχεν, ἄλλοτε δ' αὐτὴ
 κλαῖεν ἐπὶ φλιγῆσι· φίλῳ δ' ἐγκάτθετο κόλπῳ,
 εἶ τι ἐνὶ μεγάροισι τετυγμένον ἦεν ἄθρυμα,
 40 ᾧ ἔπι, τυτθὸς ἐὼν, ἀταλὰς φρένας ἰαίνεσκεν·
 ἀμφὶ δὲ οἱ καὶ ἄκοντα λελειμμένον εἶ που ἴδοιτο,
 ταρφέα μιν φιλέεσκε, καὶ εἶ τι περ ἄλλο γούσασα
 ἔδρακε παιδὸς εἰοῖ δαΐφρονος. Οὐ δ' ὄγε μητρὸς
 ἄσπετ' ὄδυρομένης ἔτ' ἐπέκλυεν, ἀλλ' ἀπάτερθε
 45 βραῖνε θοῆν ἐπὶ νῆα, φέρον δὲ μιν ὠκέα γυῖα
 ἄστέρι παμφανώνοντι πανεῖκελον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 ἔσπεθ' ἁμῶς Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι Τυδῆος υἱός,
 ἄλλοι δ' εἴκοσι φῶτες, ἀρηράμενοι φρεσὶ θυμὸν,
 τοὺς ἔγχε κεδνοτάτους ἐνὶ δώμασι Δηϊδάμεια·
 50 καὶ σφεας ᾧ πόρε παιδὶ θοοὺς ἔμναι θεράποντας,
 οἱ τότε Ἀχιλλέος ὕια θρασὺν περιποινύεσκον
 ἐσσύμενον ποτὶ νῆα δι' ἄστεος· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
 ἦϊε καργαλῶν· κεχάροντο δὲ Νηρηΐανα
 ἀμφὶ Θέτιν· καὶ δ' αὐτὸς ἐγάθηε Κυανοχαίτης,
 55 εἰσροῶν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ὄβριμον ὕια·
 ὃς δ' ἦδη πολέμοιο λιλαίετο δακρυόεντος,
 καίπερ ἐὼν ἔτι παιδὸς, ἔτ' ἄγχιος· ἀλλὰ μιν ἀλκῆ
 καὶ μένος ὀτρύνεσκεν· ἔης δ' ἐξέσσυτο πάτρης,
 ὅς ῥα Ἄρης, ὅτε μῶλον ἐπέρχεται αἱματόενα
 60 χωόμενος δηΐοισι, μέμνηε δὲ οἱ μέγα θυμὸς,

undecunque exortae in vasto aequore procellae,
 aut cum Pleiadum est occasus, quem et ipsum
 suspectum-habe concitatum in mare, ibique etiam alia
 astra, quae aerumnosis incutiunt terrorem mortalibus,
 dum-occidunt vel oriuntur circaspaciosum gurgitem maris.

Sic fatus osculum-dedit nepoti, nec retraxit ab itinere
 cupidum belli clamosi : is igitur festivum
 ridens ad navem statim festinabat ire.

Sed ipsum adhuc matris in aedibus moratus-est
 lacrimabilis sermo, properantem pedibus.
 Ut cum quis celerem equum ad cursum tendentem
 cohibet insidens, is, quo-detinetur, frenum
 mordet adhinniens, et pectus spumantis
 rigatur, nec consistunt pedes prompti ad-erumpendum,
 atque ingens utrinque dum-levisimis pedibus
 subinde se-agitat, existit strepitus, circumque jubae
 fluctuant concitati, et caput in altum effert
 anhelans identidem, animus vero oblectatur domini :
 sic igitur nobilem filium bellipotentis Achillis
 mater quidem detinebat, sed pedes ei accelerabant.
 Illa igitur, quamvis anxia, suo laetabatur super-filio.

Qui cum osculatus plus millies reliquit solam,
 se-adlicitantem-luctu acerbo cari in aula patris.
 Non-secus ac circum aedes ingenti moestitia hirundo
 luget picturatas pullos, quos misere stridentes
 trux serpens devoravit, et contristavit matrem sollicitam,
 quae nunc vacuum se-expandit circa nidum,
 nunc bene-fabricatum circa vestibulum volat,
 miseros ploratus-ciens natorum causa : sic illum
 deplorabat Deidamia, ac filii modo
 lecto circumfusa alta-voce lamentabatur, modo
 flebat ad postes, caroque impositus gremio,
 si quod in domo reliquum-erat ludicrum,
 quo, infans cum-esset, tenellam mentem oblectaverat,
 sive ejus etiam jaculum relictum alicubi videbat,
 crebro osculabatur, sive quidquam aliud inter-lugendum
 conspexit filii sui animosi. Non vero is matris
 graviter ejulantis amplius dicto-audiens-erat, sed procul
 abiit citam ad navem, ferebantque eum festina membra,
 stellae lucidissimae persimilem ; utrimque autem ipsum
 comitatus-est simul cum-Ulyse bellaci Tydei natus,
 alique viginti viri, instructi prudentia animum,
 quos habebat maxime-industrios in aedibus Deidamia ;
 et illos suo dederat nato expediti ut-essent ministri,
 qui tunc Achillis filium audacem stipabant
 properantem ad navem per urbem : qui in medio-illorum
 incedebat laetus ; laetabantur vero Nereides
 circa Thetin, atque ipse gaudebat Nereus,
 conspiciens Achillis probati strenuum natum,
 qui jam belli percupidus-erat lamentabilis,
 quamvis esset adhuc adolescentulus, adhuc imberbis ; sed
 ipsum robur] ac vis incitabant, et e-sua discedebat patria
 instar Martis, cum ad-pugnam se-confert cruentam
 succensens hostibus. et furit ejus valde animus,

καὶ οἱ ἐπισκύνιον βλοσυρὸν πέλει· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 ὄμματα μαρμαίρουσιν ἴσον πυρὶ, τοῦ δὲ παρειαὶ
 κάλλος ὀμοῦ κρούεντι φόβῳ καταειμέναι αἰεὶ
 φαίνοντ' ἐσσυμένω· τρομέουσι δὲ καὶ θεοὶ αὐτοί·
 365 τοῖος ἔην Ἀχιλλῆος εὖς πάϊς. Οἱ δ' ἀνὰ ἄστῳ
 εὐχοντ' ἀθανάτοισι σωστέμεν ἐσθλὸν ἄνακτα,
 ἀργαλέου παλίνροσον ἀπ' Ἄρεος· οἱ δ' ἐσάκουσαν
 εὐχομένων· ὁ δὲ πάντας ὑπέιρεχεν, οἳ οἱ ἔποντο.
 Ἐλθόντες δ' ἐπὶ θίνα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
 370 εὐδρον ἔπειτ' ἐλατῆρας εὐξόου ἐνδοθι νῆος
 ἰστία τ' ἐντείνοντας ἐπειγομένους τ' ἀνὰ νῆα.
 Αἴψα δ' ἀν' αὐτὸς ἔβη· οἱ δ' ἔκθοσι πείσματ' ἔλυσαν
 εὐνάς θ', αἰ νήεσσι μέγα σθένος αἰὲν ἔπονται.
 Τοῖσι δ' ἄρ' εὐπλοίην πόσις ὤπασεν Ἀμφιτρίτης
 375 προφρονέως· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχαιῶν
 τειρομένων ὑπὸ Τρωσὶ καὶ Εὐρυπύλῳ μεγαθύμῳ.
 Οἱ δ' Ἀχλὴϊὸν ὑἷα, παρεζόμενοι ἐκάτερθεν,
 τέρπεσκον μύθοισιν, εἴω πατρὸς ἔργ' ἐνέποντες,
 ἔσσα τ' ἀνὰ πλῶν εὐρὴν ἐμήσατο καὶ ποτὶ γαίῃ
 380 Τηλέφου ἀγγελμάχοιο, καὶ δῆπόςα Τρώας ἔρρεζεν
 ἀμφὶ πόλιν Πριάμοιο, φέρων κλέος Ἀτρείδῃσι.
 Τοῦ δ' ἰαίνετο θυμὸς ἐελδομένοιο καὶ αὐτοῦ
 πατρὸς ἀταρβήτοιο μένος καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 Ἡ δὲ που ἐν θαλάμοισιν ἀκηχημένη περὶ παιδὶ
 385 ἐσθλὴ Δηϊδάμεια πολύστονα δάκρυα χεῦεν·
 καὶ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπ' ἀργαλέῃσιν ἀνίης
 τήκεθ', ἔπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μολιβδὸς
 ἦε τρύφος κηροῖο· γόος δὲ μιν οὐποτ' ἔλειπε
 δερκομένην ἐπὶ πόντον ἀπειριτόν· οὐνεκα μήτηρ
 390 ἀγρυπνῶ ἔβη περὶ παιδὶ, καὶ ἦν ἐπὶ δαίτ' ἀφίκεται·
 καὶ βρά οἱ ἰστία νῆος ἀπόπροθι πολλὸν ἰούσης
 ἤδη ἀπεκρύπτοντο καὶ ἡέρι φαίνεθ' ὁμοία.
 Ἄλλ' ἡ μὲν στονάχιζε πανημερίη γοῶσα·
 νῆς δ' ἔθεεν κατὰ πόντον ἐπισηπομένοιο ἀνέμοιο
 395 τυτθὸν ἐπιψαύουσα πολυβροῖοιο θαλάσσης,
 πορφύρεον δ' ἐκάτερθε περὶ τρόπιν ἔβραχε κῦμα.
 Αἴψα δὲ νῆς μέγα λαίτμα διήνυσε ποντοποροῦσα·
 ἀμφὶ δὲ οἱ πέσε νυκτὸς ἐπι κνέφρας· ἡ δ' ὑπ' ἀήτη
 πλῶε κυβερνήτῃ τε διαπρήσσουσα θαλάσσης
 400 βένθεα. Θεσπεσίη δὲ πρὸς οὐρανὸν ἤλυθεν ἠώς·
 τοῖσι δ' ἄρ' Ἰδαίων ὄρεων φαίνοντο κολῶναι
 Χρῦσα τε καὶ Σμίνθειον ἔδος καὶ Σιγίγας ἀκρη
 τύμβος τ' Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀλλὰ μιν οὔτι
 υἱὸς Λαέρταο πύχα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
 405 δεῖξε Νεοπτολέμῳ, ἴνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. Παρημέλιθοντο δὲ νήσους
 αἴψα Καλυδναίας· Τένεδος δ' ἀπαλείπετ' ὀπίσσω·
 φαίνετο δ' αὖθ' Ἐλεοῦντος ἔδος, οὗ Πρωτεσιλάου
 σῆμα πέλει πτελέῃσι κατάσχιον αἰπεινῆσιν·
 410 αἶ ῥ' ὀπὸτ' ἀθρήσωσιν, ἀνερχόμενοι δαπέδοιο,
 Ἰλιον, αὐτίκα τῆσι τοῖς αὐαίνεται ἄκρα.
 Νῆα δ' ἐρροσομένην ἄνεμος φέρειν ἀγχιθὶ Τροίης·
 ἴκετο δ' ἤχι καὶ ἄλλα ἔσαν παρὰ θίνεσι νῆες
 Ἀργείων, οἱ τῆμος οἴυρῶς πονέοντο

atque ipsi supercilium truculentum existit, et utrinque ei
 oculi fulgent non-aliter-quam ignis, illiusque genæ
 pulcritudine simul horrificoque terrore vestitæ perpetuo
 videntur, dum-ruit, horrentque etiam Dii ipsi :
 talis erat Achillis egregius filius. Illi (*cives*) autem in urbe
 vota-faciebant superis, ut servarent bonum principem
 a difficili reducem bello : qui exaudierunt
 precantes. Ille vero supra omnes eminuit, qui eum seque-
 bantur.] Hinc progressi ad littus acrisoni maris,
 offenderunt tum remiges navem intrata politam
 carbasa explicantes et impigre occupatos in navi.
 Statim igitur ipse conscendit; illi autem extrinsecus reti-
 nacula laxarunt[et ancoras, quæ naves, ingens robur, per-
 petuo comitantur.] His igitur secundum-cursum maritus
 dedit Amphitritæ] benigne : magna enim ipsi in animo cu-
 ra-erat Achivum,]qui premebantur a Trojanis et Eurypylo
 magnanimo.] Cæterum illi Achillis filium, assidentes hinc
 inde,[mulcebant colloquio, patris ipsius facinora memo-
 rantes,] quæ in navigatione longa edidisset et in ditone
 Telephi pugnacis, et quæ in-Trojanos designasset,
 circa urbem Priami, ferens gloriam Atridis.
 Illius itaque oblectabatur animus, cum-speraret et ipse
 patris intrepidi fortitudinem et gloriam se-adepturum.

At in thalamo anxia de filio
 præstans Deidamia cum-multis-suspiriis lacrimas funde-
 bat,] et ejus in visceribus cor molestis curis
 liquescebat, ut molle super prunis plumbum
 aut frustum cæræ; mœrorque illam nunquam deserebat
 prospectantem in mare vastum : namque mater
 sollicita-est suo de filio, si vel ad epulum se-contulerit.
 Et ipsi lintea navis nimis longe abeuntis
 jam abscondebantur aërique apparebant similia.
 Atqui hæc mœrebat, totum-diem lamentans :
 navis autem currebat per pontum secundo vento,
 leviter perstringens fluctuosum mare,
 purpureusque utrinque carinam circumstrepuat fluctus.
 Statim igitur navis magnum æquor emensa-est pontigrada;
 eique circumfundebantur noctis tenebræ; tum ductu venti
 navit et magistri transmissura maris
 profundum. Hinc alma ad cælum conscendit Aurora,
 illisque Idæorum montium apparebant vertices
 Chrysaque et Sminthium delubrum ac Sigeum promonto-
 rium] tumulusque Achillis strenui. At hunc nondum
 filius Laertæ, *rem* altius considerans apud animum,
 ostendit Neoptolemo, ne ipsi luctum conciperet
 animus in pectore. Præterierunt etiam insulas
 subito Calydnæas, et Tenedos relicta-est a-tergo,
 apparebat porro Eleutis sedes, ubi Protesilai
 monumentum exstat ulmis opacum proceris :
 quæ ubi viderint, promissæ a-tellure,
 Ilium, mox illis subito arescunt cacumina.
 Tandem navem remis-promotam ventus appulit ad Trojam,
 pervenitque, ubi etiam aliæ erant in littore naves
 Argivum, qui tunc infeliciter bellum-gerebant

415 μαρνάμενοι περὶ τείχος, ὅπερ πάρος αὐτοῖ ἐδειμαν
 νηῶν ἔμμεναι ἔρκος εὐσθενέων ὃ' ἅμα λαῶν
 ἐν πολέμῳ· Τὸ δ' ἄρ' ἦδη ὑπ' Εὐρυπύλοιο χέρεσσι
 μέλλεν ἀμαλθύνεσθαι ἐρειπόμενον ποτὶ γαίῃ·
 εἰ μὴ ἄρ' αἰψ' ἐνόησε κραταιοῦ Τυδέος υἱὸς
 420 βαλλόμεν' ἔρκεα μακρὰ, θοῆς δ' ἄφαρ ἔκθορε νηὸς,
 θαρσαλέως δ' ἐβόησεν, ὅσον χάδε' οἱ κέαρ ἔνδον·
 ὦ φίλοι, ἧ μέγα πῆμα κυλινδέται Ἀργείοισι
 σήμερον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐς αἰόλα τεύχεα δύντες
 ἴομεν ἐς πολέμοιο πολυκμηῆτοιο κυδοιμόν·
 425 ἦδη γὰρ πύργοισιν ἐφ' ἡμετέροισι μάχονται
 Τρωῆες εὐπτολεμοί, τοὶ δὴ τάχα τεύχεα μακρὰ
 ῥηξάμενοι πυρὶ νῆας ἐνιπρήσουσι μάλ' αἰνώς·
 νῶϊν δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐελδομένοις ἀνὰ θυμὸν
 ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ μόνον αἰψα δαμέντες
 430 κεισόμεθ' ἐν Τροίῃ τεκῶν ἑκάς ἡδὲ γυναικῶν.
 ὦς φάτο· τοὶ δ' ὄκιστα θοῆς ἐκ νηὸς ὄρουσαν
 πανσυδίῃ· πάντας γὰρ ἔλε τρόμος εἰσαίοντας
 νόσφι Νεοπτολέμοιο δαίφρονος, οὐνεκ' ἔφκει
 πατρὶ φίλῳ μέγα κάρτος· ἔρωσ δέ οἱ ἔμπεπε χάρμης.
 435 Καρπαλίμως δ' ἴκοντο ποτὶ κλισίην Ὀδυσῆος·
 ἧ γὰρ ἦν ἄγγιστα νεὸς κυανοπρώροιο·
 πολλὰ δ' ἄρ' ἐξημοιβὰ παρ' αὐτόθι τεύχεα κείτο,
 ἧμὲν Ὀδυσσεὺς πυκιμηδέος, ἡδὲ καὶ ἄλλων
 ἀντιθέων ἐτάρων, ὅποσα κταμένων ἀφέλοντο.
 440 Ἔνθ' ἐσθλὸς μὲν ἔδω καλὰ τεύχεα, τοὶ δὲ χέρεια
 δῦσαν, ὅσοις ἀλαπαδὸν ὑπὸ κραδίῃ πέλεν ἦτορ·
 αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δῦσαθ' ἅ οἱ Ἰθάκηθεν ἔποντο·
 δῶκε δὲ Τυδείδῃ Δεομηδέϊ κάλλιμα τεύχη
 κείνα, τὰ δὴ Σώχοιο βίην εἴρυσσε πάροιθεν.
 445 Ὑἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλλῆος ἐδύσατο τεύχεα πατρός,
 καὶ οἱ φαίνετο πάμπαν ἀλιγχιος· ἀμφὶ δ' ἔλαφρὰ
 Ἡφαίστου παλάμησι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει,
 καίπερ ἔνθ' ἑτέροισι πελώρια· τῶ δ' ἅμα πάντα
 φαίνετο τεύχεα κοῦφα· κάρη δέ μιν οὔτε βάρυνε
 450 πῆλῃς * * * * *
 * * ἀλλὰ ἐ χερσὶ, καὶ ἡλιβατόν περ εἰούσαν,
 ῥηϊδίως ἀνάειρεν, ἔθ' αἰματος ἰσχανόωσαν.
 Ἀργείων δέ μιν ὅσοι ἐπέδρακον, οὔτε δύναντο,
 καίπερ ἐελδόμενοι, σχεδὸν ἐλθόμεν, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦς
 πᾶν περὶ τείχος ἔτειρε βαρὺς πολέμοιο κυδοιμός.
 455 ὦς δ' ἔτ' ἀν' εὐρέα πόντον ἐρημαίῃ περὶ νήσῳ
 ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐεργαμένοι ἀσχαλώωσιν
 ἀνέρες, οὓς τ' ἀνέμοιο καταγίδες ἀντιώσασαι
 εἴργουσιν μάλᾳ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 νηὶ περιτρωχῶσι, καταφθινύθει δ' ἄρα πάντα
 460 ἦτα, τειρομένοισι δ' ἐπιπνεύσῃ λιγυρῆ οὖρος·
 ὡς ἄρ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἀκηχόμενον τοπάρουθεν,
 ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίῃ κεχάροντο μολόντι,
 ἐλπίομενοι στονόεντος ἀναπνεύσειν χαμάτοιο.
 Ὅσσε δέ οἱ μάριμαiren ἀναίετος εὐτε λέοντος,
 465 ὅς τε κατ' οὔρεα μακρὰ μέγ' ἀσχαλώων ἐνὶ θυμῷ
 ἔστυται ἀγρευτῆρσιν ἐναντίον, οἳ τε οἱ ἦδη
 ἄντρῳ ἐπεμβαίνωσιν ἐρῦσσασθαι μεμαῶτες

QUINTUS.

propugnantes pro muro, quem antea ipsi eduxerant,
 navium ut-esset munimentum et fortium simul militum
 in bello. Sed jam Eurypyli manibus
 futurum-erat, ut-destrueretur aequatus solo,
 nisi propere animadvertisset fortis Tydei natus
 dejeci propugnacula ardua, et volucris repente exluisset e
 -navi:] animosam igitur vocem-sustulit, quantam capiebant
 ejus praecordia intus:] Commilitones, certe ingens clades
 advolvitur Archivis] hodie; quare agite ocyus variis armis
 indutis] ineamus belli laboriosis conflictum:
 jam enim sub turribus nostris praeliantur
 Troes belligeri, qui sane mox moenibus longis
 perfractis igni naves succendent immaniter:
 tum nobis haud amplius reditus pro-desiderio animi
 continget; quin etiam ipsi praeter fatum subito victi
 jacebimus ad Trojam, a-liberis procul et uxoribus.

Haec ait: ast illi celerrime cita ex navi eruperunt
 toto-agmine; omnes enim ceperat pavor audientes
 excepto Neoptolemo forti, quia similis-erat
 patri caro magna vi; quin cupido illum incessit pugnae.
 Confestim igitur venerunt ad papilionem Ulyssis;
 is enim erat proxime navem caerulea-prora-insignem,
 multaque ac varia inibi arma posita-erant,
 cum Ulyssis solertis, tum et aliorum
 diis-similium sociorum, quibus caesos exuerant.
 Tunc strenuus induit pulcra arma, deteriora autem
 sumpserunt, quibus infirmus in pectore erat animus:
 Ulysses vero se-accinxit illis, quae eum ex-Ithaca secuta
 -erant,] et tradidit Tydidæ Diomedis pulcra arma
 illa, quae Soco violento detraxerat olim.
 Filius porro Achilles munivit-se armis patris,
 eique videbatur omnino similis; undique enim illa levia
 per-Vulcani manus membris ejus conveniebant,
 quamvis essent aliis grandia; huic tamen simul omnia
 videbantur arma levia: caput enim ejus nihil gravabat
 galea, * * * * *
 * * sed hanc manibus, quamvis ardua esset,
 facillime sustulit, adhuc sanguini inhiantem.

Argivum autem quotquot eum conspexerunt, non pote-
 rant,] quanquam cuperent, procul accedere, quod ipsos
 omnem circa murum vexaret gravis pugnae perplexitas.
 Sicut in late-patenti mari desertam ad insulam
 ab-hominibus procul interclusi agro-sunt-animo
 nautae, quos ventorum turbines adversi
 detinent nimis longo tempore, miserique
 per navem cursitant, ac deficiunt interim omnia
 alimenta, afflictis vero tandem aspirat secundus ventus
 non-secus Achivum gens, mærore-adafecta antea,
 ob Neoptolemi virtutem gaudebant adventantis,
 sperantes, molestissimo fore-ut-respirent a-labore.
 Oculi autem ipsi fulgebant pervicaci tanquam leoni,
 qui in montibus arduis valde indignati in animo
 ruit contra venatores, qui ipsius jam
 antrum subeunt, abstrahere conantes

σχύμους οϊωθέντας ἑὼν ἀπὸ τῆλε τοκῆων
 βῆσση ἐνὶ σκιερῇ· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔκ τινας ἄκρης
 ἀθρήσας ὀλοῖσιν ἐπέεσται ἀγρευτῆρσι,
 475 σμερδαλέον βλοσυρῆσιν ὑπαὶ γενέεσσι βεβρυχώς·
 ὡς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀταρβέος Αἰακίδαο
 θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν εὐπτολέμοισιν ὄρινεν.
 Οἶμησεν δ' ἄρα πρῶτον, ὅπῃ μάλᾳ δῆρις ὀρώρει
 475 ἄμ πεδίον· τῇ γὰρ σφίσιν ἔπλετο τείχος Ἀχαιῶν
 ρῆϊτερον δῆϊοισι μετὰ κλόνον ἔσσυμένοισιν,
 οὐνεκ' ἀκιδνοτέρῃσιν ἐπάλλεσιν ἠρήρειστο.
 Σὺν δέ οἱ ἄλλοι ἔβαν μέγα μαιμῶνυτες Ἀρηϊ· [ρους
 εὔρον δ' Εὐρύπυλον κρατερόφρονα· τῷ δ' ἄμ' ἑταί-
 480 πύργῳ ἐπεμβεβαῶτας, διομένους περὶ θυμῷ
 ῥῆξεν τείχεα μακρὰ καὶ Ἀργείους ἀπολέεσσειν
 πανσυδίῃ· τοῖς δ' οὔτι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ·
 ἀλλὰ σφέας Ὀδυσσεύς τ' ἠδὲ σθεναρὸς Διομήδης
 ἰσθθεὸς τε Νεοπτόλεμος διὸς τε Λεοντεύς
 485 ἄψ ἀπὸ τείχεος ὄσαν ἀπειρεσίους βελέεσσειν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σταθμοῖο κύνες μογεροὶ τε νομῆες
 κάρτεϊ καὶ φωνῇ κρατεροὺς σέουσι λέοντας
 πάντοθεν ἔσσύμενοι· τοὶ δ' ὄμμασι γλαυκιόωντες
 στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, λιλαϊόμενοι μέγα θυμῷ
 490 πόρτιας ἠδὲ βόας μετὰ γαμφιλήσιν λαφύξαι,
 ἀλλὰ καὶ ὡς εἰκουςι κυνῶν ὑπο καρτεροθύμων
 σευόμενοι· μάλᾳ γὰρ σφιν ἐπαίσσουσι νομῆες·
 * * * * *
 βαιὸν, ὅσον τις ἴησι χερὸς περιμηχέα λᾶαν·
 οὐ γὰρ Τρῶας ἔα νηῶν ἀπὸ νόσφι φέβεσθαι
 495 Εὐρύπυλος, δῆϊων δὲ μάλᾳ σχεδὸν ὀτρύνεσκε
 μίμνειν, εἰσόκε νῆας ἔλη καὶ πάντας ὀλέεσση
 Ἀργείους· Ζεὺς γὰρ οἱ ἀπειρέσιον βάλῃ κάρτος.
 Αὐτίκα δ' ὀχρίεσσαν ἔλῶν καὶ ἀτειρέα πέτρην
 ἤκεν ἐπεσσυμένως κατὰ τείχεος ἠλιθάτοιο·
 500 σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησε θέμεθλα
 ἔρχεος αἰπεινοῖο· δέος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς,
 τείχεος ὡς ἠδῆ συνοχκότος ἐν κόνιῃσιν.
 Ἄλλ' οὐδ' ὡς ἀπόρουσαν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
 ἀλλ' ἔμενον θῶεσσι εἰοικότες ἢ λύκοισι,
 505 μῆλων ληϊστῆρσιν ἀναιδέσιν, εὔτ' ἐν ὄρεσσι
 ἄντρων ἐξελάσσωσιν ὁμῶς κυσὶν ἀγροῖῶται
 ἰέμενοι σχύμνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι
 ἔσσυμένως, τοὶ δ' οὔτι βιαζόμενοι βελέεσσι
 χάζοντ', ἀλλὰ μένοντες ἀμύνουσιν τεκέεσσι·
 510 ὡς ἄρ' ἀμυνόμενοι νηῶν ὑπερ ἠδὲ καὶ αὐτῶν
 μίμνον ἐν ὑσμίνῃ· τοῖς δ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
 ἠπειλεὶ μέγα πᾶσι νηῶν προπάροιθε θοάων·
 Ἄ δειλοὶ καὶ ἀναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
 οὐκ ἂν δῆ με βέλεσσι νεῶν ἀπο ταρβήσαντα
 515 ἠλάσατ', εἰ μὴ τείχος ἐμῆν ἀπέρυκεν ὁμοκλήν·
 νῶν δέ μοι, εὔτε λέοντι κύνες πτώσσοντες ἐν ὕλῃ,
 μάρνασθ' ἔνδον ἐόντες, ἀλευόμενοι φόνον αἰπύν.
 Ἦν δέ ποτ' ἔκ νηῶν ἐς Τρώϊον οὐδας ἔκχησε,
 ὡς τὸ πάρος, μεμαῶτες ἐπὶ μόθῳ, οὐ νό τις ὑμέας
 520 ῥύσεται ἐκ θανάτοιο δυσηγέος, ἀλλ' ἅμα πάντες

catulos desertos onge ipsorum a parentibus
 in valle umbrosa ; ille igitur alte e quapiam specula
 prospiciens in-crudeles impetum-facit venatores ,
 immanem exitiali rictu rugitum-edens :
 sic igitur alacer filius interriti Æacidae
 iram in Trojanos Martipotentes acuit.
 Properabat igitur primum eo, ubi maxime pugna exasperata-erat] in campo : ibi enim ipsis imminebat murus Achivum]facilior expugnatu hostibus ad oppugnationem concitatis,] quod minus-validis propugnaaculis fultus-esset.
 Cumque eo alii accesserunt valde cupidi belli ,
 et deprehenderunt Eurypyllum fortem, cumque eo amicos turrim conscendentes, qui-sperabant apud animum fore-ut-frangant murum spaciosum et Argivos delerent ad-internecionem. Sed illis minime Dii explerunt votum : quin ipsos Ulysses et validus Diomedes divinusque Neoptolemus eximisque Leonteus retro a muro pepulerunt innumerus jaculis.
 Haud-secus-ac quando a caula canes operosique pastores vi et clamore validos abigunt leones undique incurrentes ; illi igitur oculis glaucis-rutilantes obversantur huc et illuc, cupientes valde in-animis vitulos et boves maxillis suis discerpere , at nihilominus cedunt a canibus magnanimis depulsi ; acriter enim ipsis instant pastores :
 * * * * *
 ad-exiguum-spatium, quo quis jaciatur manu grandem lapidem.] Non enim Troas patiebatur a navibus fugari Eurypylyus, sed apud-hostes quam proxime jubebat consistere, donec navibus potiretur omnesque interimeret Argivos : Juppiter enim ei infinitum suppeditarat robur Statim igitur asperum corpiens solidumque saxum rotavit magno-impetu in murum excelsum ; unde horrendum omnia circum-strepuerunt fundamenta munitionis ardua, et pavor ingruit omnibus Achivis , ceu muro jam consistente in pulverem.
 Nec tamen idcirco excessere Græci adversa pugna, sed restiterunt thoes imitantes aut lupos , ovium prædones impudentes , quando in montibus e-lustris eos exigunt canum ope agrestes conantes catulis necem tristem inferre e-vestigio, illi autem minime, quamvis obruti jaculis , cedunt , sed resistentes defendunt parvulos : ita et Græci propugnantes pro navibus et se ipsis , manebant in acie. Quibus Eurypylyus auda-pugnator minatus-est atrociter universis ante naves subitas :
 Vah timidi et imbellem in animis spiritum habentes . nequaquam me telis a navibus perterrefactum repulissetis, nisi murus meæ obstitisset impressioni : nunc igitur mecum, ut cum-leone canes trepidantes in silva, dimicatis intus vos-continentes, subterfugientes stragem funestam.] Quod si aliquando e navibus in Trojanum campum prodieritis, ut prius, tendentes ad pugnam, nemo vobis defendet a morte querula , sed simul omnes

κείσασθ' ἐν κινήσιν ἐμοῦ ὑπο δηϊωθέντες.

Ἦς ἔφατ' ἀκράαντον εἰς ἔπος· οὐδέ τι ἤδει
 ὅτι βρά οἱ μέγα πῆμα κυλινδeto βαῖον ἄπωθεν
 χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὃς μιν ἐμελλε
 525 δάμνασθ' οὐ μετὰ δῆρὸν ὑπ' ἔγχρῃ μαιμώνωντι.
 Οὐδὲ μὲν οὐδὲ τότε ἔσκεν ἄτερ κρατεροῖο πόνοιο,
 ἀλλὰ Τρῶας ἔναιρεν ἀφ' ἔρκεος· οἱ δ' ἐφέβοντο
 βαλλόμενοι καθύπερθε· περικλονέοντο δ' ἀνάγκη
 Εὐρυπύλω· πάντας γὰρ ἀνηρόν δέος ἦρει.
 530 Ἦς δ' ὅτε νηπίαχοι περὶ γούνασι πατρὸς εἶοιο
 πτώσσοσι βροντὴν μεγάλου Διὸς ἀμφὶ νέφεσσι
 βῆγνυμένην, ὅτε δεινὸν ἐπιστοναχίζεται αἰθήρ·
 ὣς ἄρα Τρῳῆοι υἴες ἐν ἀνδράσι Κητείοισιν,
 ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα, Νεοπτολέμου φοβέοντο
 535 πᾶν, ὅτι χερσὶν ἔχκεν· ἐς ἰθὺ γὰρ ἔπτατο πῆμα
 δυσμενέων κεφαλῆσι φέρον πολύδακρυον Ἄρηα·
 οἱ δ' ἄρ' ἀμηχανίη βεβωλημένοι ἐνδοθεν ἦτορ
 Τρῳῆες ἔφαντ' Ἀχιλῆα πελώριον εἰσοράσασθαι
 κῦτὸν ὁμῶς τεύχεσσι· καὶ ἀμφοτέρω ἀλεγεινήν
 540 κεύθον ὑπὸ κραδίῃ, ἵνα μὴ δέος αἰὼν ἴκηται
 ἐς φρένα Κητείων, μήδ' Εὐρυπύλοιο ἄνακτος·
 αὐτοὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀπειρέσιον τρομέοντες
 μεσσηγὺς κακότητος ἔσαν κρουροῦ τε φόβοιο·
 αἰδῶς γὰρ κατέρουκεν ὁμῶς καὶ δεῖμ' ἀλεγεινόν.
 545 Ἦς δ' ὅτε παιπαλόεσσα δόδον κάτα ποσσὶν ἰόντες
 ἀνέρες ἀθήρῃσιν ἀπ' οὖρος αἰσσοντα
 χεῖμαρβρόν, καναχῆν δὲ περιβρομέει πέρι πέτρῃ,
 οὐδὲ τί οἱ μεμάσιν ἀνὰ βρόνον ἤχηεντα
 δύμειναι ἐγκονέοντες, ἐπεὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρον
 550 δερκόμενοι τρομέουσι καὶ οὐκ ἀλέγουσι κελεύθου·
 ὣς ἄρα Τρῳῆες ἔμιμον, ἐελδόμενοι περ αὐτῆς,
 τείχος ὑπ' Ἀργείων. Τοὺς δ' Εὐρύπυλος θεοειδῆς
 αἰὲν ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον· ἥ γὰρ ἐώλπει
 πολλοὺς δηϊώοντα πελώριον ἐν δαί φῶτα
 555 χεῖρα καμῆν καὶ κάρτος· ὃ δ' οὐκ ἀπέληγε μόθοιο.
 Τῶν δ' ἄρ' Ἀθηναίη κρατερόν πόνον εἰσορώσα
 κάλλιπεν Οὐλύμπιοι θυωδέος αἰτὰ μέλαθρα·
 βῆθ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς ὀρέων· οὐδ' ἔχνεσι γαίης
 ψαῦε μέγ' ἐγκονέουσα· φέρεν δὲ μιν ἱερὸς ἀήρ,
 560 εἰδομένην νεφέεσσι, ἔλαφροτέρην δ' ἀνέμοιο.
 Τροίην δ' αἰψ' ἐκίχανε, πόδας δ' ἐπέθηκε κολώνῃ
 Σιγέου ἡνεμόεντος· ἐδέρκετο δ' ἔνθεν αὐτὴν
 ἀγγεμάχων ἀνδρῶν· κύδαине δὲ πολλὸν Ἀχαιοῦς.
 Ὑἱὸς δ' αὐτ' Ἀχιλῆος ἔχεν πολλὸν φέρτατον ἄλλων
 565 θάρσος ὁμοῦ καὶ κάρτος, ἃ τ' ἀνδράσιν εἰς ἐν ἰόντα
 τεύχεουσιν μέγα κῦδος· ὃ δ' ἀμφοτέροισι κέκαστο,
 οὐνεκ' ἔην Διὸς αἶμα, φίλω δ' ἦϊκτο τοκῆι·
 τῷ καὶ ἄτρεστος ἐὼν πολέας κτάνεν ἀγρόθι πύργων.
 Ἦς δ' ἄλιεὺς κατὰ πόντον ἀνήρλελιθμένος ἄργων,
 570 τεύχων ἰγθύσι πῆμα, φέρει μένος Ἥφαίστοιο
 νηὸς ἔης ἔντοσθε, διεγρομένη δ' ὑπ' αὐτῆμ
 μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οἱ δὲ κελαινῆς
 ἐξ ἄλδος αἰσσουσι μεμαότες ὕστατον αἰγλήν
 εἰσιδέειν· τοὺς γὰρ βρα ταυηγλύχινι τριακῆν

jacebitis in pulvere a me contrucidati.

Sic ait vanum effutens verbum, nec sciebat
 quod sibi funesta calamitas volveretur non-tam longe
 manibus Neoptolemi fortis, qui ipsum erat
 transfixurus non multo post hasta prompta.
 Nec vero tum *is* erat absque forti labore
 sed Troas caedebat de muro, qui fugitabant
 icti desuper, et glomerabantur necessitate *urgente*
 circa Eurypylum: omnes enim anxius timor incesserat.
 Ac veluti pueruli circa genua patris sui
 horrescunt tonitru magni Jovis e nubibus
 elisum, cum terrificum reboat aether:
 hoc-modo Trojana pubes inter milites Ceteos
 circa magnum regem, Neoptolemi extimuerunt
 quicquid manibus torsit, recta enim in perniciem volavit
 hostium capitibus afferens lacrimosam belli-stragem;
 itaque angustia-rerum perculti penitus cor
 Troes putarunt Achillem immanem se-conspicari
 ipsum cum armis; sed *hanc* perplexitatem mestam
 premebant animo, ut ne formido gravi subiret
 pectus Ceteorum atque Eurypyli principis.
 Ipsi interim, aliunde alius, supra-modum trepidantes
 inter cladem *conclusi* erant horridumque metum;
 verecundia enim definebat *eos* et simul consternatio anxia
 Non-aliter, quam-si scrupulosam viam pedibus calcantes
 homines vident de monte praecipitari
 torrentem, strepitu circumsonant undique scopulus,
 neque ejus audent fluxum sonororum
 subire festinantes, siquidem ante pedes exitium
 videntes contremiscunt, nec ullam rationem-habent viae:
 ita Trojani subsistebant, quamvis cupidi irruptionis,
 sub muro Argivum. Quos tamen Eurypylus divinus
 semper incitabat ad conflictum: sane enim sperabat
 multis trucidatis immanem in pugna virum
 manibus fatigatum-iri et viribus: sed is non desistebat a
 prelio.] Horum itaque Minerva streuunt laborem con-
 spicata] reliquit Olympi fragrantis sublimes aedes,
 venitque super cacumen montium, nec vestigiis terram
 attigit valde festinans, portavitque ipsam sacer aer,
 assimilem nubibus et leviolem vento.
 Trojam itaque cito pervenit et pedes imposuit colli
 Sigei ventosi, unde spectabat conflictum
 cominus-pugnantium virorem, sed decorabat insigniter
 Achivos.] Caeterum filius Achillis habebat longe-praestan-
 tissimam inter alios]audaciam simul et vim, quae viris, si
 jungantur,] conciliant magnam gloriam: ipseque utraque
 praeditus-erat,] quia erat Jovis propago, et cari instar-ha-
 bebat parentis:] quare etiam imperterritus multos interfe-
 cit prope turre.] Veluti piscator in mari vir cupidus praedae,
 dum-struit piscibus exitium, defert vltu Vulcani
 in navem suam; tum excitato flatu
 coruscat circa navem ignis fulgor; illi (*pisces*) igitur nigro
 e salo properant gestientes ultimam lucem
 intueri; hos enim protensa-cuspidis tridente

575 κτείνει ἐπεσσυμένους, γάνυται δέ οἱ ἦτορ ἐπ' ἄγρη·
 ὡς ἄρα κύδιμος υἱὸς εὐποτόλεμου Ἀχιλλῆος
 λαίνεον περὶ τείχος ἐδάμαντο δῆϊα φῦλα
 ἀντί' ἐπεσσυμένους· πονέοντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ
 ἄλλοι δμοῦς ἄλλησιν ἐπάλλεσιν· ἔβραχε δ' εὐρύς
 580 αἰγιαλὸς καὶ νῆες· ἐπεστενάχοντο δὲ μακρὰ
 τείχεα βαλλομένων· κάματος δ' ὑπεδάμαντο λαοὺς
 ἄσπετος ἀμοφτέρωθε· λύοντο δὲ γυῖα καὶ ἀλκή
 αἰζῆων· ἀλλ' οὔτι κόρος πολέμου Ἀχιλλῆος
 ἄμφεχνε υἷα δῖον, ἐπεὶ ῥά οἱ ὄβριμον ἦτορ
 585 πάμπαν ἔην ἀτρυτον· ἀνιηρὸν δέ οἱ οὔτι
 ἤψατο μαρναμένοιο· μένος δ' ἀκάμαντι εἰοικῶς
 ἀενάω ποταμῷ, τὸν ἀπειρεσίη πυρὸς ὄρη
 οὔ ποτ' ἰοῦσ' ἐφόβησε, καὶ ἦν μέγα μαινέτω ἀήτης
 Ἡφαίστου κλονέων ἱερὸν μένος· ἦν γὰρ ἴκηται
 590 ἐγγὺς ἐπὶ προχοῇσι, μαραίνεται, οὐδέ οἱ ἀλκή
 ἄψασθ' ἀργαλέη σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο·
 ὡς ἄρα Πηλείδαο δαίφρονος υἱόος ἐσθλοῦ
 οὔτε μόγος στονόεις, οὔτ' ἄρ' ἀρός ἤψατο γούνων
 αἰὲν ἐρείδομένοιο καὶ ὀτρύνοντος ἐταίρου.
 595 Οὐ μὴν οὐδὲ βέλος κείνου χροῖα καλὸν ἴκανε
 πολλῶν βαλλομένων· ἀλλ', ὡς νιφάδες περὶ πέτρην
 πολλάκις ἠύτησαν ἐτώσια· πάντα γὰρ εὐρὺ
 εἶργε σάκος βριαρὴ τε κόρυς, κλυτὰ δῶρα θεοῖο.
 Τοῖς ἐπικαγαλῶν κρατερὸς παῖς Αἰακίδαο
 600 φοῖτα μακρὰ βοῶν περὶ τείχει, πολλὰ κελεύων
 ἐς μόθον Ἀργείοισιν ἀταρβέα· οὐνεκα πάντων
 πολλὸν ἔην ὄχ' ἄριστος, ἔχεν δ' ἔτι θυμὸν δημοκλῆς
 λευγαλέης ἀκόρητον· εἴθ' δ' ἄρα μῆδετο πατρός
 τίσεσθ' ἀλγινόντα φόνον. Κεχάροντο δ' ἀνακτι
 605 Μυρμιδόνες· στυγερὴ δὲ τέλεον περὶ τείχος αὐτή.
 Ἐνθα δύο κτάνε παῖδε πολυχρῦσοιο Μένεγτος,
 δς γόνος ἔσκε Δύμαντος, ἔχεν δ' ἐρικυδέας υἷας
 εἰδότας εὔ μὲν ἄκοντα βαλεῖν, εὔ δ' ἵππον ἐλάσσαι
 ἐν πολέμῳ καὶ μακρὸν ἐπισταμένως δόρυ πῆλαι·
 610 τοὺς τέκε οἱ Περβόια μῆ ὠδῖν παρ' ὄχθης
 Σαγγαρίου, Κέλτον τε καὶ Εὐβιον· οὐδ' ἀπόναντο
 ὄλθου ἀπειρεσίοιο πολλὸν χρόνον, οὐνεκα Μοῖραι
 παῦρον ἐπὶ σφίσι πάγχυ τέλος βίστοιο βάλλοντο.
 Ἄμφω δ' ὡς ἴδον ἤμαρ δμοῦ, ὡς κάθθανον ἄμφω
 615 χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασυφρόνος, δς μὲν ἄκοντι
 βλήμενος ἐς κραδίην, ὃ δὲ χερμαδίῳ ἀλεγεινῷ
 κὰκ κεφαλῆς· βριαρὴ δὲ περιθρυφθεῖσα καρῆνῳ
 ἐθραύσθη τρυφάλεια καὶ ἐγκέφαλον συνέχευεν.
 Ἄμφι δ' ἄρα σφίσι φῦλα περικτείνοντο καὶ ἄλλων
 620 μυρία δυσμενέων· μέγα δ' Ἄρεος ἔργον ὀρώρει,
 μέσφ' ὅτε δὴ βουλυτὸς ἐπήλυθεν, ἦνυτο δ' ἠὸς
 ἀμβροσίη, καὶ λαὸς ἀταρβέος Εὐρυπύλοιο
 χάσσατο τυτθὸν ἀπωθε νεῶν· οἱ δ' ἐνδοθι πύργων
 βαιὸν ἀνέπνευσαν· καὶ δ' αὐτοὶ Τρώϊοι υἷες
 625 ἀμπαύοντο μόθοιο δυσαλγέος, οὐνεκ' ἐτύχθη
 φύλοπις ἀργαλέη περὶ τείχεϊ· καὶ νύ χ' ἀπάντες
 Ἀργεῖοι τότε νηυσὶν ἐπὶ σφετέρῃσιν ὄλοντο,
 εἰ μὴ Ἀχιλλῆος κρατερὸς παῖς ἤματι κείνῳ

conficit assultantes, et lætatur ipsius cor super captura :
 ita et nobilis filius feliciter-belligerati Achilles
 lapideum circa murum prostravit hostium agmina
 obviam ruentium. At occupati-erant omnes Achivi
 alii simul circa-alia propugnacula ; hinc remugiebat spacio-
 sum] littus, atque naves, et resonabant-gemitu longa
 mœnia vulneratorum, laborque delassabat homines
 indesineus utrobique ; resolvebantur denique membra et
 vires] juvenum, sed nullo-modo satiety belli Achilles
 complexus-est filium divum, nam ejus strenuum cor
 prorsus erat indefatigabile, molestiæque eum nihil
 attingit pugnantem. Quin impetu indefessum æquabat
 et perennem fluvium, quem rapida ignis violentia
 nunquam territat imminens, etiamsi graviter insaniam ven-
 tus] Vulcani agitans sacrum robur ; quando enim accesserit
 propius ad alveum, extinguitur, nec ejus vires
 contingere vehementes valent aquam indomitam :
 sic etiam Pelidæ pugnacis nato generoso
 neque labor tristis, neque metus apprehendit genua ,
 semper committenti et instiganti socios.

Nec vero telum illius corpus pulcrum perstringebat,
 multa quamvis-jacerentur : verum, ut nives circa petram
 crebro strepitabant incassum ; omnia enim latus
 arcebat clypeus firmaque galea, præclara munera dei.
 Quibus exultans validus filius Æacidæ
 obibat magno clamore murum, multis-verbis cohortans
 in pugna Argivos intrepidus ; nam inter-omnes
 longe erat præstantissimus, habebatque adhuc animum
 belli] tristis inexasiabilem : sui etiam cogitabat patris
 vindicare dolendam cædem. Lætabantur igitur de-principe
 Myrmidones. Horrendus interim] erat circa murum confi-
 ctus.] Ibi duos peremit filios auro-ditissimi Megetis,
 qui soboles erat Dymantis, et habebat illustres natos,
 scientes perite jaculum torquere, perite etiam equum agi-
 tare] in bello et longam solerter hastam vibrare,
 quos edidit ipsi Peribœa uno partu in ripis
 Sangarii, Cæltum et Eubium ; nec fructum-ceperunt
 fortunæ immensæ ad-longum tempus, quod Parcæ
 plane brevem ipsi terminant vitæ præstituisent.
 Amboque uti conspexerant lucem simul, ita oppetierunt
 ambo] manibus Neoptolemi audacis, alter pilo
 ictus in cor, alter lapide tristi
 in caput ; gravisque illisa cranio
 diffracta-est galea ac cerebrum confudit.

Juxtaque hos cohortes cæsi-sunt etiam aliorum
 innumeræ hostium, et ingens Martis negocium ortum-est,
 donec vespera ingruit, et finem-habuit dies
 almus, ac manus imperterriti Eurypyli
 recessit modicum a navibus. Illi (Græci) autem intra tur-
 res] paulum recreabantur ; atque etiam ipsi Troum nati
 requiescebant a-pugna tristi, quia fuerat
 certamen operosum circa murum. Ac sane omnes
 Argivi tunc cum navibus suis interiissent,
 nisi Achilles fortissimus filius die illo

δυσμενέων ἀπάλαλκε πολλὸν στρατὸν ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 330 Εὐρύπυλον. Τῷ δ' αἶψα γέρον σχέδον ἤλυθε Φοινιῆς
 καὶ μιν ἰδὼν θάμβησεν εὐκλότα Πηλεΐων·
 ἀμφὶ δέ οἱ μέγα χάριμα καὶ ἄσπετον ἄλγος ἴκανε·
 ἄλγος μὲν μνησθέντι ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος,
 635 χάριμα δ' ἄρ' οὐνεκά οἱ κρατερὸν παῖδ' εἰσενήσθη·
 κλαίει δ' ὄγ' ἄσπασίως, ἔπει οὐποτε φῦλ' ἀνθρώπων
 νόσφι γόου ζώουσι, καὶ εἴ ποτε χάριμα φέρονται·
 ἀμφεχύθη δέ οἱ, εὖτε πατὴρ περὶ παιδὶ χυθείη,
 ὅς τε θεῶν ἰότητι πολλὸν χρόνον ἄλγε' ἀνατλάς
 640 ἔλθοι ἐδὸν ποτὶ δῶμα, φίλῳ μέγα χάριμα τοκῆϊ·
 ὣς ὁ Νεοπτολέμοιο κάρη καὶ στήθεα κύσσειν
 ἀμφιχυθείς· καὶ τοῖον ἀγαζόμενος φάτο μῦθον·
 Χαίρε μοι, ὦ τέκος ἐσθλὸν Ἀχιλλέος, ὅν ποτ' ἔγωγε
 τυτθὸν ἐόντ' ἀτίταλλον ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐμῆσι
 προφρονέως· ὁ δ' ἄρ' ὄμα θεῶν ἐρικυδέϊ βουλήῃ
 645 ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἀέζετο· καὶ οἱ ἔγωγε
 γήθεον εἰσορώνων ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδῆν·
 ἔσκε δέ μοι μέγ' ὄνειρα· ἴσον δέ εἰ παιδὶ τίεσκον
 τηλυγέτω· ὁ δ' ἄρ' ἴσον ἐῷ πατρὶ τίεν ἐμὸν κῆρ·
 κείνῳ μὲν γὰρ ἔγωγε πατὴρ, ὁ δ' ἄρ' υἴος ἐμοιογε
 650 ἔσκεν, ὅπως φαίης κεν ἰδὼν ἐνὸς αἵματος εἶναι
 εἶνεχ' ὁμοφροσύνης· ἀρετῆ δ' ὅγε φέρτερος ἦεν
 πολλόν, ἔπει μακάρεσσι δέμας καὶ κάρτος ἐῷκει.
 Τῷ σύγε πάμπαν εὐοικας· ἐγὼ δ' ἄρα κείνων δῖω
 ζῶν ἔτ' Ἀργεῖοισι μετέμμεναι· οὐ μ' ἄχος δέξῃ
 655 ἀμφέχει ἤματα πάντα, λυγρῷ δ' ἐπὶ γήραϊ θυμὸν
 τείρομαι· ὡς σφελὸν με χυτῆ κατὰ γαῖα κεκεύθει
 κείνου ἔτι ζώντος· ὁ γὰρ πέλει ἀνέρι κῦδος
 κηδεμονῆος ἐοῦ ὑπὸ χεῖρεσι ταρχυθῆναι.
 Ἄλλὰ, τέκος, κείνου μὲν ἐγὼ οὐ λήσομαι, ἦτορ
 660 ἀχνύμενος· σὺ δὲ μή τι χαλέπτεο πένθει θυμὸν·
 ἄλλ' ἄγε Μυρμιδόνεσσι καὶ ἵπποδάμοισιν Ἀχαιοῖς
 τειρομένοις ἐπάμυνε, μέγ' ἀμφ' ἀναθοῖο τοκῆρος
 χυόμενος δηΐοισι· κλέος δέ τοι ἔσσειται ἐσθλὸν
 Εὐρύπυλον δαμάσαντι, μάχης ἀκόρητον ἐόντα·
 665 τοῦ γὰρ ὑπέρτερος ἐσσι καὶ ἔσσει, ὅσσον ἀρείων
 σείο πατὴρ κείνιο πέλεν μογεροῖο τοκῆρος.
 ὦ Ως φάμενον προσέειπε παῖς ξανθοῦ Ἀχιλλῆος·
 ὦ Ω γέρον, ἡμετέστην ἀρετὴν ἀνὰ δηϊοτήτα
 Αἴψα διακρινέει κρατερῆ καὶ ὑπέροβιος Ἄρης.
 670 ὦ Ως εἰπὼν αὐτῆμαρ ἐέλδετο τεύχεος ἐκτός
 σεύεσθ' ἐν τεύχεσσι ἐοῦ πατρός· ἀλλὰ μιν ἔσχε
 νῆξ, ἦ τ' ἀνθρώποισι λύσιν καμάτοιο φέρουσα
 ἔσσυτ' ἀπ' ὠκεανοῖο, καλυψαμένη δέμας ὄρπη.
 Ἀργείων δέ μιν ὕϊες ἴσον κρατερῷ Ἀχιλλῆϊ
 675 κῶδαῖνον παρὰ νηυσὶ γεγηθότες· οὐνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
 θαρσαλέους κατέτευξεν ἰὼν ἐπὶ δῆριν ἐτοίμως·
 τοῦνεκά μιν τίεσκον ἀγακλειτοῖς γεράεσσιν,
 [ἄσπετα δῶρα διδόντες, ἅ τ' ἀνέρι πλοῦτον ὀφέλλει·]
 οἱ μὲν γὰρ χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ γυναῖκας
 680 δμωίδας, οἱ δ' ἄρα γαλκὸν ἀάσπετον, οἱ δὲ σίδηρον,
 ἄλλοι δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἐν ἀμφοροεῦσιν ὄπασσαν
 ἵππους τ' ὠκύποδας καὶ ἀρήϊα τεύχεα φωστῶν

hostium repulisset numerosas copias atque ipsum
 Eurypylum. Ad illum igitur statim senex accessit Phœnix
 eumque videns obstupuit similem Pelidæ,
 et ipsum magnum gaudium atque ingens dolor occupavit,
 dolor recordantem citissimi Achillis,
 gaudium vero, quod ipsius fortem filium agnosceret.
 Flevit itaque non-illubenter: nam nunquam genus homi-
 num] absque luctu vivit, etiamsi quandoque gaudio frui-
 tur:] complexusque-est eum, tanquam pater filium am-
 plectatur,] qui deum voluntate longo tempore dolores pas-
 sus] redit suam domum, caro magnum gaudium parenti:
 ita ille Neoptolemi caput et pectus osculatus-est
 amplexus, et hæc admirabundus edidit verba:

Salve mihi, proles præclara Achillis! quem aliquando
 ego,] tenellus cum-esset, educavi in ulnis meis
 sedulo, quique subito deorum magnifico consilio,
 planta tanquam florida, succrevit; et illius ego
 gaudebam respiciens tum corpus tum loquelam,
 et erat magno mihi emolumento. Nam parem ipsum cole-
 bam filio] unico, et ipse loco sui parentis colebat meum
 cor (me).] Illi enim ego pater, et ipse filius mihi
 erat, ut dixisses hæc intuitus nos ejusdem sanguinis esse
 propter concordiam: virtute autem ille præstantior erat
 longe, quoniam diis corpore ac robore par-erat.
 Huic vero tu prorsus similis-es, ita ut ego illum opin-
 vivum adhuc inter Argivos versari, propter-quem me do-
 lor acutus] angit perpetuo, et misera insuper senectute
 animum] confectum-habeo: utinam me infusa humus
 obruisset] eo adhuc vivente! hoc enim est homini decus,
 curatoris sui manibus sepeliri.
 Propterea, fili, ejus ego non obliviscar, cor
 dolore-afflictus. Tu vero ne conficias luctu animum;
 sed age Myrmidonibus et equum-domitoribus Achivis
 infractis bello succurre, valde ob egregium parentem
 iratus hostibus. Gloria vero tibi erit singularis
 Eurypylum vincenti, qui-pugnæ inexturabilis est:
 hoc enim superior es et eris, quanto præstantior
 tuus pater illius erat ærumnoso parente.

Hæc dicentem interpellavit filius rufi Achillis:

O senex! nostram virtutem in acie

Fatum dijudicabit præpotens et violentus Mars.

Ita fatus eodem-die gestiebat ante murum
 excurrere in armis sui patris: sed ipsum impedit
 nox, quæ hominibus relaxationem a-labore afferens
 ruit ab Oceano, obvelata corpus tenebris.

Cæterum Argivum nati illum æque-ac strenuum Achil-
 lem] honorabant apud naves læti, quia ipsis
 fiduciam injecerat procedendo ad certamen alacriter;
 idcirco illum condecorarunt magnificis præmiis,
 [infinita munera dantes, quæ homini divitias accumulans:]
 alii enim aurum et argentum, alii feminas
 servas, alii etiam æs plurimum, alii ferrum,
 alii vinum rubrum in amphoris donarunt
 equosque volucripedes et Martia arma virorum

φάρεά τ' εὐποίητα, γυναικῶν κάλλιμα ἔργα·
 τοῖς ἐπι θυμὸν ἱαίνε Νεοπτολέμοιο φίλον κῆρ.
 685 Καί β' οἱ μὲν δόρποιο ποτὶ κλισίῃσι μέλοντο
 υἷὸν Ἀχιλλῆος θεοειδέα κυδαίνοντες
 ἴσον ἑπουρανοῖσιν ἀτειρέσι· τῷ δ' Ἀγαμέμνων
 πόλλ' ἐπικαυχάλονον τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
 Ἄτρεικέως παῖς ἐσσί θρασύφρονος Αἰακίδαο,
 690 ὦ τέκος, οὐνεκά οἱ κρατερόν μένος ἦδ' ἐκαὶ εἶδος
 καὶ μέγεθος καὶ θάρσος ἰδὲ φρένας ἔνδον ἔοικας·
 τῷ σοι ἐγὼ μέγα θυμὸν ἱαίνομαι· ἧ γὰρ ἔολπα
 σῆσιν ὑπαὶ παλάμῃσι καὶ ἔγχρῃ δῆϊα φῦλα
 καὶ Πριάμοιο πόληα περικλειτῆν ἑναρίζαι,
 695 οὐνεκα πατρὶ ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρα κείνον οἴω
 εἰσοράαν παρὰ νηυσὶν, ὅτε Τρώεσσιν ὀμόκλα
 χωόμενος Πατρόκλοιο δεδουπότος· ἀλλ' ὁ μὲν ἦδη
 ἐστὶ σὺν ἀθανάτοισι· σέ δ' ἐκ μακάρων προσέηκε
 σήμερον Ἀργείοισιν ἀπολλυμένοις ἔπαμῦναι.
 700 Ὡς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
 Εἶθε μιν, ὦ Ἀγαμέμνων, ἔτι ζῶντα χίχωνον,
 ὄφρα καὶ αὐτὸς ἄθρησεν ἐδὸν θυμῆρα παῖδα
 ὅστι καταισχύνοντα βίην πατρός, ὅσπερ οἴω
 ἔσσεσθ', ἦν με σώσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες.
 705 Ὡς ἄρ' ἔφη πινυτῆσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμὸν
 λαοὶ δ' ἀμφιέποντες θθάμβεον ἀνέρα διον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
 δὴ τότε ἄρ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ὄβριμος υἱός
 ἀνστὰς ἐκ δόρποιο ποτὶ κλισίῃν ἀφίχανεν
 710 πατρός εἰ· τὰ δὲ πολλὰ δαίικταμένων ἠρώων
 ἔντεά οἱ παρέκλειθ'· αἰ δ' ἀμφὶ μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
 χηρὴν ληϊάδες κλισίῃν ἐπιπορσύνεσκον,
 ὡς ζῶντος ἀνακτος· Ὁ δ' ὡς ἶδεν ἔντεα Τρώων
 καὶ δμῶας, στονάχησεν· ἔρωσ δέ μιν εἶλε τοκῆος.
 715 Ὡς δ' ἔβ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ἄγχεα ῥωπήεντα
 σμερδαλέοιο λέοντος ὑπ' ἀγρευτῆρσι δαμέντος
 σκύμνος ἐς ἀντρον ἵκηται εὐσκιον, ἀμφὶ δὲ πάντη
 ταρφέα παπταίνει κενὸν σπέος, ἀθρόα δ' αὐτε
 720 ὀστέα δερκόμενος καταμένων πάρος οὐκ ὀλίγων περ
 ἵππων ἠδὲ βοῶν μεγάλ' ἄχνηται ἀμφὶ τοκῆος·
 ὡς ἄρα θαρσαλέοιο παῖς τότε Πηλεΐδαο
 θυμὸν ἐπαχνόθη. Δμῶαί δέ μιν ἀμφ' ἀγάσαντο·
 καὶ δ' αὐτῇ Βρισηῖς, ὅτ' ἔδρακεν υἱ' Ἀχιλλῆος,
 ἄλλοτε μὲν θυμῷ μέγ' ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὐτε
 725 ἄχνητ' Ἀχιλλῆος μεμνημένη· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 ἀμφασίῃ βεβόλητο κατὰ φρένας, ὡς ἑτεόν περ
 αὐτοῦ ἔτι ζῶντος ἀτραχέος Αἰακίδαο.
 Τρώες δ' αὐτ' ἀπάνευθε γεγηθότες ὄβριμον ἀνδρᾶ
 Εὐρύπυλον χύδαινον ἐνὶ κλισίῃσι καὶ αὐτοὶ,
 730 δππόσον Ἐκτορα διον, ὅτ' Ἀργείους ἐδάϊξε
 ῥυόμενος πτολίεθρον ἐδὸν καὶ κτῆσιν ἄπασαν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μερόπεςσιν ἐπὶ γλυκὺς ἦλυθεν ὕπνος,
 δὴ τότε Τρώοιο υἱὲς ἰδ' Ἀργεῖοι μενεχάρμαι
 νόσφι φυλακτῆρων εὔδον βεβαρηότες ὕπνω.

ac vestes elaboratas, mulierum pulcra opera.
 Quibus animum oblectavit Neoptolemi benevolam cor.
 Hi itaque cœnæ in papilionibus operam-dederunt
 filium Achillis divinum celebrantes
 æque-ac cœlites immortales. Quem Agamemnon
 magna voluptate-perfusus his verbis compellavit :
 Haud-dubie proles es audacis Æacidae ,
 mi fili, quia hunc valido robore et forma
 ac statura-procera fiduciaque et animo intus refers.
 Ideo de-te magnam animi voluptatem-capio: namque spero
 tuis manibus et hasta hostium agmina
 et Priami urbem famosam me-dispoliaturum,
 quoniam patrem æquas : ego enim illum mihi-videor
 cernere apud naves, quomodo Trojanis minabatur,
 ardens-ira propter-Patroclum necatum. Verum hic jam
 versatur cum diis , et te e superum-cœtu misit ,
 hodie Argivis pereuntibus opem-ut-feras.
 Hæc oranti respondit Achilles acer natus :
 Utinam illum, mi Agamemnon, adhuc vivum offendis-
 sem,] quo et ipse conspexisset suum dilectum filium
 nihil dedecorantem virtutem patris, ut spero
 futurum-esse, si me salvum-præstent securi Cœlites.
 Sic dixit prudentibus confirmatum consiliis animum ,
 populus autem circumfusus admirabatur virum divinum.
 Postquam vero cœnæ et convivii satiati-sunt ,
 tunc Achilles animosi strenuus natus
 surgens ex epulo ad tabernaculum se-contulit
 patris sui, ubi multa bello-interfectorum heroum
 arma juxta illum reposita-erant, circaque eum alibi aliæ
 viduum captivæ tentorium adornabant,
 ceu vivo rege. Ille vero ubi conspexit arma Troum
 et servas, ingemuit, et desiderium eum cepit parentis.
 Veluti cum in quercetis densis per valles fruticasas
 truculentæ leonis a venatoribus occisi
 catulus in antrum venerit opacum, circumquaque vero
 diligenter lustrat viduam speluncam, congesta vero
 ossa videns dilaniatorum quondam non paucorum
 equorum et boum magno dolore-afficitur ob parentem :
 ita magnanimi tunc filius Pelidæ
 animo dirigit. Famulæ vero ipsum admirabantur :
 etiam ipsa Briseis, ubi aspexit natum Achillis ,
 nunc animo ingens gaudium-sensit, nunc vicissim
 dolebat Achillis memor, illique animus
 stupore percellabatur in pectore, quasi revera
 ipso adhuc superstite intrepido Achille.
 Troes autem separatim exultantes strenuum virum
 Eurpyllum honorabant in castris etiam ipsi ,
 non-minus-quam Hectorem divinum, ubi Argivos profli-
 gasset] servans civitatem suam et possessiones cunctas.
 Sed cum mortalibus dulcis adventasset somnus ,
 tunc Trojana pubes et Argivi bello-fortes
 præter excubitores quiescebant gravati sopore.

ΛΟΓΟΣ Η.

Ἦμος δ' ἠελίοιο φάος περικίδνατο γαῖαν
 ἐκ περάτων ἀνιόντος, θηί σπέος Ἡριγενείης,
 δὴ τότε που Τρώες καὶ Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἴες
 ὠωρήσονται ἑκάτερθεν ἐπειγόμενοι ποτὶ δῆριν.
 5 Τοὺς μὲν δὴ παῖς ἐσθλὸς Ἀχιλλέος δτρύνεσκεν
 ἀντιάαν Τρώεσσι ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντας·
 τοὺς δ' ἄρα Τηλεφίδα μέγα σθένος· ἦ γὰρ ἐώλπει
 τεῖχος μὲν χαμάδι βαλέειν νῆας τ' ἀμαθύνειν
 ἐν πυρὶ λευγαλέω, λαοὺς δ' ὑπὸ χερσὶ δαΐζει.
 10 Ἀλλὰ οἱ ἐλπυρῆ μὲν ἔην ἐναλίγκιος αὐρῆ
 μαφιδίῃ· Κῆρες δὲ μάλα σχεδὸν ἐστήκηται
 πολλὸν καρχαλάσσκον ἐτώσια μητιόωντι.
 Καὶ τότε Μυρμιδόνεσσιν Ἀχιλλέος ἄτρομος υἴος
 θαρσάλεον φάτο μῦθον ἐποτρύνων πένεεσθαι·
 15 Κέκλυτέ μευ θεράποντες ἀρήϊον ἐν φρεσὶ θυμὸν
 θέντες, ἴν' Ἀργείοισιν ἄκος πολέμου ἀλεγεινοῦ,
 δυσμενέεσσι δὲ πῆμα γενόμεθα· μηδέ τις ἡμέων
 ταρβείτω· κρατερὴ γὰρ ἄδην ἐκ θάρσεος ἀλλή
 γίγνεται ἀνθρώποισι· θεὸς δὲ βίην ἀμαθύνει
 20 καὶ νόον. Ἄλλ' ἄγε πάντες ἐς Ἄρεα καρτύνεσθε,
 ὄφρα μὴ ἀμπνεύσῃ Τρώων στρατὸς, ἀλλ' Ἀχιλλῆα
 φαίη ἔτι ζώοντα μετέμμεναι Ἀργείοισιν.
 Ὡς εἰπὼν ὅμοιοι πατρώϊα δύσατο τεύχη
 πάντοθε μαρμαίροντα· Θεΐτις δ' ἠγάλλετο θυμῷ
 25 ἐξ ἄλδς εἰσορόωσα μέγα σθένος υἴωνοιο.
 Καὶ βρα θυῶς οἴμησε πρὸ τεύχεος αἰπεινοῖο
 ἐμβεθεῶς ἵπποισιν ἐοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν.
 Οἷος δ' ἐκ περάτων ἀμφαίνεται ὠκεανοῖο
 Ἥλιος θηητὸν ἐπὶ χθόνα πῦρ ἀμαρύσσων,
 30 πῦρ, ὅτε οἱ πῶλοισι καὶ ἄρματι συμφέρετ' ἀστήρ
 Σείριος, ὅς τε βροτοῖσι φέρεי πολυκηδέα νοῦσον·
 τοῖος ἐπὶ Τρώων στρατὸν ἦεν ὄβριμος ἦρωις,
 υἴος Ἀχιλλῆος· φόρεον δὲ μιν ἀμβροτοὶ ἵπποι,
 τοὺς οἱ ἐελδομένω νηῶν ἀπο λαὸν ἐλάσσαι
 35 ὥπασεν Αὐτομέδων· ὃς γὰρ σφέας ἠνιόχευεν·
 ἵπποι δ' αὐτ' ἐχάρησαν ἐὼν φορέοντες ἀνακτα
 εἵκελον Αἰακίδῃ· τῶν δ' ἀφθιτὸν ἦτορ ἐώλπει
 ἔμμεναι ἀνέρα κείνον Ἀχιλλέος οὔτι χερσείω.
 Ὡς δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγα καρχαλόωντες ἀγερθεν
 40 ἀμφὶ Νεοπτόλεμοιο βίην, ἀμοστον μεμαῶτες,
 λευγαλέοις σφῆκεσσιν εἰοκότες, οἷτε κλονήσει

χρηαμοῦ ἐκποτέονται ἐελδομένοι χροά θείνειν
 ἀνδρόμεον, πάντες δὲ περὶ στένος δρμαίνοντες
 τεύχεουσι μέγα πῆμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν·
 45 ὡς οἱ γ' ἐκ νηῶν καὶ τεύχεος ἐξεχέοντο
 μακρωῶντες Ἀρηί· πολλὺς δ' ἐστεινέτο χυῖρος
 πᾶν πεδίον δ' ἀπάνευθεν ἐλάμπετο τεύχεσι φωτῶν,
 ἠελίου καθύπερθεν ὑπ' αἰθέρι μαρμαίροντος·
 οἷον δὲ νέφος εἶσι δι' ἠέρος ἀπλήτσιο
 50 πνοιῆσιν μεγάλῃσιν ἐλαυνόμενον Βορέας,
 ἦμος δὴ νιφετός τε πέλει καὶ χεῖματος ὄρη

LIBER VIII.

Porro cum solis jubar diffunderetur per terram,
 ex finibus regressi, ubi antrum est Auroræ,
 tunc Trojani et Achivum acres filii
 armabantur utrobique properantes ad certamen.
 Hos quidem filius fortis Achillis stimulabat
 ad-occurrendum Trojanis, intrepidus animos habentes;
 illos autem Telephidæ magna vis: sperabat enim
 murum terræ se-afflicturn et naves aboliturn
 igni exitioso populosque manibus suis trucidatururn.
 Verum ei spes erat similis auræ
 vana, et Parcæ quam proxime adstantes
 effuse cachinnabantur, quod-vana sibi-proponeret.
 Et tunc ad-Myrmidones Achillis imperterritus filius
 animosam habuit orationem exhortans ad-pugnandum:
 Attendite me, clientes, Mavortio pectoribus animo
 indito, ut Argivis remedium belli tristifici
 et hostibus noxam præbeamus: nec quis nostrum
 pavitet; nam pervalidum ex fiducia robur
 nascitur hominibus, sed timiditas vires attenuat
 et mentem. Verum agite omnes ad bellum roboramini,
 ut ne respiret Troum exercitus, sed Achillem
 existimet adhuc vivum versari-inter Argivos.

Sic fatus humeris paterna induit arma
 undique fulgentia. At Thetis exultavit animo,
 e mari prospiciens magnam fortitudinem nepotis.
 Atque mox erupit extra murum præcelsum
 conscensis equis sui parentis immortalibus.
 Qualis vero ex terminis apparet oceani
 Sol admirando super terra igni radians,
 igni, quando cum illius equis et curru circumfertur sidus
 Sirii, qui hominibus affert sollicitum morbum:
 talis in Trojanorum copias tendebat fortis heros,
 filius Achillis, et ferebant illum immortales equi,
 quos ipsi, cupienti a navibus hostes repellere,
 adduxerat Automedon: is enim illos gubernabat
 equi autem rursus gaudebant suum ferentes dominum
 similem Æacidæ, horumque immortale cor sperabat
 fore virum illum Achille nihilo inferiorem.
 Ita etiam Argivi magna lætitia-affecti conglomerabantur
 circa Neoptolemi vim, immense cupidi pugna
 trucibus vespis non-absimiles, quæ agitatione

caverna evolant, dum-cupiunt corpus pungere
 humanum, et omnes circa angustum-locum ruentes
 inferunt magnam cladem prætereuntibus hominibus:
 sic illi ex navibus et propugnaculis effundebantur
 concitati ad-bellum, et spaciosus arctabatur locus,
 totusque campus procul coruscabat armis virorum,
 sole desuper ab æthere rutilante.
 Qualiter nubes fertur per aera vastum
 flatibus magnis agitata Boreæ,
 cum nix existit et hiemis tempus

ἀργαλή, πάντῃ δὲ περιστάφει οὐρανὸν ὄρφνῃ·
ὡς τῶν πλήθετο γαῖα συνερχομένῳ ἐκάτερθεν
νηῶν βαῖον ἄπυθε· κόνις δ' εἰς οὐρανὸν εὐρύν
πέπτατ' ἀειρομένη· καναχίει δὲ τεύχεα φωτῶν,
σὺν δὲ καὶ ἄρματα πολλὰ· διεσσύμενοι δ' ἐπὶ μῶλον
ἵπποιο ὑπερχεμέτιζον· ἐή δ' ἐκέλευεν ἔκαστον
ἄλκῃ ἀνηρῆν ἐς φύλοπιν ὀτρύνουσα.

Ἦς δ' ὅτε κύματα μακρὰ δύο κλονέουσιν ἀήται
σμερδαλέων βρομέοντες ἀνά πλατὺ γεῦμα θαλάσσης,
ἔκποθεν ἀλλήλοισι περιβήγγυντες ἀέλλας,
ὕππότε χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου
μαίνετ', ἀμικμακέτῃ δὲ περιστένει Ἀμφιτρίτῃ
κύμασι λευγαλέοισι, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα φέρονται
οὖρσιν ἠλιβήτοισιν εἰκοτά, τῶν δ' ἀλεγεινῇ
ὄρνυμένῳ ἑκάτερθε πέλει κατὰ πόντον ἰωή·
ὥς οἴγ' ἀμφοτέρωθεν ἐπ' Ἄρεα συμφορέοντο
σμερδαλέων μεμαῶτες· Ἐρις δ' ὀρόθυνε καὶ αὐτῇ·
σὺν δ' ἔβαλον βροντῆσιν εἰκοτῆς ἢ στεροπῆσιν,
αἶ τε μέγα κτυπέουσι δι' ἠέρος, ὕππότε· ἀήται
λάβροι ἐριδμάνωσι, καὶ ὕππότε λάβρον ἄεντες
σὺν νέφεα ῥήξωσι Διὸς μέγα χωρομένοιο
ἀνδράσιν, οἳ τ' ἐρίθυμον ὑπὲρ Θεμιν ἔργα κάμονται·
ὡς οἴγ' ἀλλήλοισιν ἐπέχραον· ἔγχρῃ δ' ἔγχρος
συμφέρετ', ἀσπίδι δ' ἀσπίς· ἐπ' ἀνέρα δ' ἦεν ἀνήρ.

Πρῶτος δ' ὄβριμος υἱὸς εὐπτολέμου Ἀχιλλῆος
δάμνατ' εὖν Μελανῆα καὶ ἀγλαὸν Ἀλκιδάμαντα,
υἱᾶς Ἀλεξινόμοιο δαίφρονος, ὅς τ' ἐνὶ κοίλῃ
Καύῳ ναιετάσκει διειδέος ἀγγρόθι λίμνης
Ἰμβρῷ ὑπαὶ νιφόντι παραὶ ποσὶ Ταρβήλοιο·
κτεῖνε δὲ Κασσάνδροιο θοὸν ποσὶ παῖδα Μένητα,
ὃν τέκε δια Κρέουσα παρὰ προχοῆς ποταμοῖο
Λίνδου εὐβρέϊταιο, μενεπτολέμων ὄθι Καρῶν
πεύρατα καὶ Λυκίης ἐρικυδέος ἄχρα πέλονται·
εἶλε δ' ἄρ' αἰχημητῆρα Μόρυν Φρυγιῆθε μολόντα·
τῷ δ' ἄρ' ὁμῶς Πολυόντε καὶ Ἴππομέδοντα κατέκτα,
τὸν μὲν ὑπὸ κραδίῃ, τὸν δὲ κληῖδα τυχήσας·
δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον· ἐπέστενε δ' αἶα νέκυσι
Τρώων· οἳ δ' ὑπέκειντο εἰκοτῆς αὐαλέοισι
θάμνοισι, οὗς ὀλοοῖο πυρὸς κατεδάμνατ' αὐτμῇ
ῥηϊδίως ἐπιόντος ὀπωρινῷ Βορέαο,
ὡς τοῦ ἐπεσσυμένοιο κατηρεῖποντο φάλαγγες.

Αἰνεῖας δ' ἐδάμασεν Ἀριστόλοχον μενεχάρμη
πλήξας χερμαδίῳ κατὰ κράτος· ἐν δ' ἀνέθλασεν
ὅστέα σὺν πήλῃ· λίπεν δ' ἄραρ ὅστέα θυμός.

Τυδείδης δ' Εὐμαῖον ἔλεν θοὸν, ὅς πατ' ἔναιεν
Δάρδανον αἰπήσσαν, ἵν' Ἀγχίσαο πέλονται
εὐναί, ὅπου Κυθήρειαν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασεν. [κην
Ἐνδ' Ἀγαμέμνων κτεῖνει ἐν Στράτον· οὐδ' ὄγεθρῆ·
ἴκετ' ἀπὸ πτολέμοιο, φίλης δ' ἐκάς ἔφθιτο πάτρης.
Μηριόνης δ' ἐδάμασσε Χλέμον Πεισήγορος υἱᾶ,
ἀντιθέου Γλαύκοιο φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ὅς ῥά τε ναιετάσκει παρὰ προχοῆς Λιμυροῖο,
καὶ δά μιν ὡς βασιλῆα περικτιόνης τῶν ἀνδρῶν,
Γλαύκοιο ἀποκταμένοιο καὶ οὐκ ἔτι κοιρανέοντος,

iniquum, et ubique coronant cœlum tenebræ :
ita illis repleta-est tellus coeuntibus utrinque
a-navibus non-ita procul, et pulvis ad cœlum latum
volavit sublatus, ac strepuerunt arma virorum
simulque currus multi : et ruentes ad prælium
equi hinniebant, et sua exhortabant quemque
virtus cruris-plenam ad aciem exstimulans.

Ut cum fluctus vastos duo conturbant venti
horrendum frementes in lato stagno maris,
undecunque inter-se collidentes procellas,
quando hiems tristifica in spacio profundo ponti
furit, et immensa circum-gemit Amphitrite
fluctibus sævis, qui aliunde alii feruntur
montibus arduis pares, horridusque illis
commotis utrinque existit in ponto fremitus :
ita illi utrinque ad bellum concurrebant
horrendo motu-perciti. Eris autem stimulabat et ipsa :
conflixerunt autem tonitruum instar aut fulgurum,
quæ magnum fragorem-excitant per aerem, ubi vent'
rapidi colluctantur, et quando impetuose flando
nubes perfringunt Jove graviter irascente
hominibus, qui severam contra Justitiam facinora patrant :
ita illi se-invicem aggrediebantur, et hastæ hasta
committebatur, scuto scutum, ac virum invadebat vir.

Primus igitur strenuus natus belligeri Achillis
subegit fortem Melanea et formosum Alcidamantem,
filios Alexinomi pugnacis, qui in depressa
Caumo habitabat pellucidum juxta lacum
infra Imbrum nivovum ad radices Tarbeli
interemit etiam Cassandri celerem pedibus filium Menetem,
quem edidit nobilis Creusa juxta alveum fluvii
Lindî pulcritui, bellipotentium ubi Carum
fines et Lyciæ illustris promontoria existunt.
Sustulit etiam hasta-pugnacem Moryn e-Phrygia profectum,
et cum hoc Polynum et Hippomedontem leto-dedit,
illum in cor, hunc in jugulum saucians ;
et prostravit alibi alium, ingemitque tellus cadaveribus
Troum, qui succumbebant more aridorum
virgultorum, quæ rapidi ignis conficit æstus
facile, cum-gassatur autumnalis Boreas :
ita hoc irruente profligabantur phalanges.

Æneas autem subegit Aristolochum pugnacem
ictum lapide in caput, et confregit
ossa cum casside, reliquitque statim ossa animus.

Tydides porro Eumæum interfecit acrem, qui quondam
incolebat [Dardanum sublimem, ubi Anchisæ exstant
cubilia, qua Cytheream brachiis suis domuit.

Porro Agamemnon occidit egregium Stratum; nec is
in-Thraciam] rediit a bello, sed procul a-cara interiit patria.
Meriones vero superavit Chlemum Pisenoris filium,
egregii Glauci dilectum et fidum sodalem
qui habitabat prope undas Limyri,
eumque juxta-ac regem finitimi colebant homines,
Glaucio cæso nec amplius regnante

πάντες, ὅσοι Φοίνικος ἔδος περὶ πάγχυ νέμονται
αἰπύ τε Μασσικύτοιο βίον βιωμῶν τε Χιμαίρης.

Ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε κατὰ μόθον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Εὐρύπυλος πολέεσσι κακάς ἐπὶ Κῆρας ἴαλλε
110 δυσμενέσιν· πρῶτον δὲ μενεπτόλεμον κατέπεφνε
Εὐρυτον, αὐτὰρ ἔπειτα Μενοίτιον αἰολομίτρην,
ἀντιθέους ἐτάρους Ἐλεφήνορος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Ἄρπαλον, ἧς ῥ' Ὀδυσῆος ἐχέφρονος ἔσκεν ἐταῖρος·
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν ἀπάτερθεν ἔχεν πόνον οὐδ' ἐπαμύνειν
115 ἔσθενεν ᾧ θεράποντι δαδουπότι· τοῦ δ' ἄρ' ἐταῖρος
Ἄντιφος ὀριμόθυμος ἀποκταμένοιο χολώθη
καὶ βάλεν Εὐρυπύλοιο καταντίον· ἀλλὰ μιν οὔτι
οὔτασεν, οὐνεκά οἱ κρατερὸν δόρυ τυτθὸν ἄπωθεν
ἔμπησε Μειλανίωι δαΐφρονι, τὸν ποτε μητῆρ
120 γείνατο παρ προχοῆσιν εὐδῶβείτα Καΐκου,
Κλειτῆ καλλιπάρης, ὑπομηθεῖσ' Ἐρυλάω.
Εὐρύπυλος δ' ἐτάροιο χολωσάμενος κταμένοιο
Ἄντιφω αἰψ' ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἔκφυγε ποσσὶ ἄροισιν
ἐς πληθὺν ἐτάρων· κρατερὸν δέ μιν οὔτι δάμασσαν
125 ἔγχος Ἰηλεφίδιο δαΐφρονος, οὐνεκ' ἔμελλεν
ἀργαλέως ἄλγεσθαι ὑπ' ἀνδροφόνιο Κύκλωπος
ὑστερον· ὡς γὰρ που στυγερῆ ἐπιήδανε Μοίρη.
Εὐρύπυλος δ' ἐτέρωθεν ἐπῶχετο· τοῦ δ' ὑπὸ δουρὶ
αἰὲν ἔπεσσυμένιοι καθήριτε πουλὺς ὄμιλος.

130 Ἦότε δένδρεα μακρὰ βίη διμηθέντα σιδήρου
οὖρεσιν ἐν λατοῖσιν ἀναπλήσῃσι φάραγγας,
κεκλιμέν' ἄλλοθεν ἄλλα κατὰ χθονός· ὡς ἄρ' Ἀχαιοὶ
δάμναντ' Εὐρυπύλοιο δαΐφρονος ἐγχείησιν,
μέσφ' ὅτε οἱ κίεν ἅντα μέγα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
135 υἱὸς Ἀχιλλῆος· τῷ δ' ἄμφω δούρατα μακρὰ
ἐν παλάμησι τίνασσον ἐπὶ σφίσι μαμυώωντες.
Εὐρύπυλος δὲ εἰ πρῶτος ἀνιρόμενος προσέειπε·

Τίς; πόθεν εἰλήλουθας ἐναντίον ἄμμι μάχεσθαι;
ἦ σε πρὸς Αἴδα Κῆρας ἀμείλικτοι φορέουσιν·
140 οὐ γάρ τις μὲν ὑπάλυξεν ἐν ἀργαλέῃ ὑσμίνῃ·
ἀλλὰ μοι ὅσοι ἔναντα λιλαιομένοιο μάχεσασθαι
δεῦρο κίον, πάντεσσι φόνον στονόνετ' ἐφέηκα
ἀργαλέως· πάντων δὲ παρὰ Ξάνθοιο βέεθρα
ὄστέα τε σάρκας τε κύνες διὰ πάντ' ἐδάσαντο.

145 Ἀλλὰ μοι εἰπέ, τίς ἐσσί, τίνος δ' ἐπαγάλλεαι ἵπποις;
ὦς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὀδριμος υἱός·

Τίπτε μ' ἐπισπεύδοντα ποτὶ κλόνον αἵματόεντα,
ἐχθρὸς ἐὼν, ὡσεὶ τε φίλα φρονέων ἐρεΐνεις
εἰπέμεναι γενεήν, ἦν περ μάλα πολλοὶ ἴσασιν;
150 υἱὸς Ἀχιλλῆος κρατερόφρονος, ἧς τε τοκῆα
σεῖο πάροισ' ἐφόβησε βαλὼν περιμηκέϊ δουρί·
καὶ νύ κέ μιν θανάτιο κακαὶ περὶ Κῆρας ἐμαρψαν,
εἰ μὴ οἱ στονόνετα θεοῖς ἴησατ' ὄλεθρον·
ἵπποι δ', οἱ φορέουσιν, ἔμοῦ πατρός ἀντιθέοιο,
155 οὗς τέχεθ' Ἄρπυια Ζεφύρω πάρος εὐνηθεῖσα·
οἳ τε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποσσὶ θέουσιν
ἀκρόνυχτοι ψαύοντες, ἴσον δ' ἀνέμοισι φέρονται.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν γενεήν ἐδάης ἵππων τε καὶ αὐτοῦ,
καὶ δόρατος πείρησαι ἀτειρέος ἡμετέρου

omnes, qui Phœnicis solum undique circumhabitāt
et ardua Massicyti juga aramque Chimaeræ.

Alius autem alium peremit in acie, inter quos
Eurypylus multis funestas Parcas immisit
hostibus. Primum itaque bello-acrem occidit
Eurytum, at deinde Menœtium vario-baltheo-ornatum,
eximios amicos Elephenoris, et juxta illos
Harpalum, qui Ulyssis prudentis erat socius :
verum ille alibi habebat negocium neque opitulari
poterat suo ministro occumbenti : at propter-hunc sodalis
Antiphus cordatus necatum ira-inflammatum-est
et emisit-telum in Eurypylum, sed eum neutiquam
sauciavit, quia valida hasta ab eo non-ita procul
incidit in-Milanionem belli-peritum, quem olim mater
peperit ad amnem pulcriflui Caici,
Clite facie-insignis, compressa ab-Erylaō.

Eurypylus autem propter-amicum iratus cœsum
Antiphume-vestigio adortus-est; at hic effugit pedibus citis
in turbam sociorum, nec rigida eum confecit
hasta Telephidæ bellacis, quia erat
crudeliter interiturus per homicidam Cycloperum
postmodo : sic enim tristi placebat Parcæ.

Eurypylus autem ab-alia-parte se-inferebat, ejusque hasta
pertinaciter incumbentis fundebatur ingens caterva.

Veluti arbores proceræ violentia dejectæ ferri
montibus in densis implent valles,
prostrate alibi aliæ humi : sic etiam Achivi
sternebantur Eurypyli bellicosi hastis,
donec contra eum venit ardua spirans in animo
filius Achillis. Hi igitur ambo hastas longas
in manibus quassabant ad se *mutuo* tendentes.

Eurypylus autem prior seisciscitando compellavit *alterum* .

Quis es? unde venisti nobiscum pugnatum?
certo te ad orcum Parcæ implacabiles auferunt;
nemo enim me effugit in aspero conflictu,
sed quotquot mihi obviam prompti ad-pugnam
huc venerunt, *his* omnibus necem luctificam attuli
truciter, et omnium ad Xanthi fluentia
ossa et carnes canes omnino discerpserunt.

Verum mihi expone, quis sis, et cujus te-efferas equis.

Hæc locutum affatus-est Achillis strenuus filius :
Quare me festinantem ad conflictum cruentum,
hostis cum-sis, perinde-ac bene *mih*i cupiens interrogas,
ut-indicem genus, quod perquam plurimi norunt?
filius *sum* Achillis magnanimi, qui parentem
tuum quondam in-fugam-vertit ictum prælonga hasta
ubi eum mortis diræ Parcæ corripuissent,
nisi ei funestam protinus sanasset plagam;
equi autem, qui *me* portant, *sunt* egregii mei patris,
quos peperit Harpyia cum-Zephyro olim lecto-commista,
qui etiam sterile pelagus pedibus transcurrunt
extremis-unguibus stringentes, et æque-ac venti feruntur.
Nunc autem postquam de-genere edoctus-es et equorum et
de meo ipsius,] etiam hastæ periclitare invictæ meæ

- 160 γνόμεναι ἄντα βίην· γενεή δέ οἱ ἐν κορυφῆσι
Πηλίου αἰπεινοῖο, τομῆν ὅθι λείπε καὶ εὐνήν.
Ἦ ῥα καὶ ἐξ ἵππων χαμάδις θόρε κύδιμος ἀνήρ
πάλιν ἐγγεῖην περιμήκετον. Ὅς δ' ἐτέρωθεν
χέρσιν ὑπὸ κρατερῆσιν ἀπειρεσίην λάβε πέτρην
165 καὶ ῥα Νεοπτολέμοιο κατ' ἀσπίδος ἦκε φέρεσθαι
χρυσείης· τὸν δ' οὔτι προσεσσυμένη στυφέλιξεν,
ἀλλ' ἄτε πρῶν εἰστήχει ἀπειρίτος οὐρεὶ μακρῶ,
τόν ῥα διῦπετέων ποταμῶν μένος, οὐδ' ἅμα πάντων,
ἅψ ὡσαί δύνονται· ὁ γὰρ ἔμπεδον ἐβρίζωται
170 ὡς μένεν ἄτρομος υἱὸς Ἀχιλλεύος ὄβριμοθύμου.
Ἄλλ' οὐδ' ὡς τάρβησε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
ἀσπετον υἱὸν Ἀχιλλεύου, ἐπεὶ ῥά μιν ὀτρύνεσκε
θάρσος ἐόν καὶ Κῆρες· ὑπὸ κραδίησιν τε θυμὸς
ἔξεν ἀμφοτέροισιν· περὶ σφίσι δ' αἰόλα τεύχη
175 ἔβραχεν· οἱ δ' ἄτε θῆρες ἐπήεσαν ἀλλήλοισι
σμερβάλεοι, τοῖσιν τε κατ' οὔρεα δῆρις ἀέξει,
ὅπποτέτε λευγαλέω λιμῶν βεβολημένοι ἦτορ
ἢ βοὸς ἢ ἐλάφοιο πέρι κταμένου πονέωνται,
ἅμφω παιφάσσοντες, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
180 μαρναμένον· ὡς οἴγε συνήεσαν ἀλλήλοισι
δῆριν συμφορέοντες ἀμείλιχον· ἅμφι δὲ μακρὰ
λαῶν ἀμφοτέρωθεν ἄδην πονέοντο φάλαγγες
ἐς μόθον, ἀργαλήη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει·
οἱ δ' ἀνέμων ριπῆσιν ἑοικότες αἰψήρησι
185 σὺν δ' ἔβαλον μελίησι μεμαότες αἶμα κεδάσσαι
ἀλλήλων· τοὺς δ' αἰὲν ἐποτρύνεσεν Ἐνυὼ
ἐγγύθεν ἰσταμένη· τοὶ δ' οὐκ ἀπέληγον ἡμοκλήης,
ἀλλὰ σφεας ἐδάϊζον ἐς ἀσπίδας· ἄλλοτε δ' αὖτε
οὐτάζον κνημίδας ἰδ' ὑψιλόφους τρυφαλείας·
190 καὶ τις καὶ χροὸς ἦψατ', ἐπεὶ πόνος αἰνὸς ἐπειγε
θαρσαλέους ἦρωας. Ἔρις δ' ἐπετέρεπετο θυμῶν
κείνους εἰσορόωσα· πολλὺς δ' ἐξέβρεεν ἰδρώϊς
ἀμφοτέρων· οἱ δ' αἰὲν ἐκαρτύνοντο μένοντες·
ἅμφω γὰρ μακάρων ἔσαν αἵματος· οἱ δ' ἀπ' Ὀλύμπου
- 195 οἱ μὲν γὰρ κύδαινον Ἀχιλλεύος ὄβριμον υἱά,
οἱ δ' αὖτ' Εὐρύπυλον θεοειδέα. Τοὶ δ' ἐκάτερθεν
μάρναντ', ἀκμήτοισιν εἰσιδόμενοι σκοπέλοισιν
ἠλιβάτων ὀρέων· μέγα δ' ἔβραχον ἀμφοτέρωθεν
θεινόμεναι μελίησι τότ' ἀσπίδες. Ὅψε δὲ μακρῆ
200 Πηλιάς Εὐρυπύλοιο διήλυθεν ἀνθερεῶνος
πολλὰ πονησαμένη· τοῦ δ' ἔκχυτο φοῖνιον αἶμα
ἔσσυμένως· ψυχὴ δὲ δι' ἔλκεος ἐξεποτήθη
ἐκ μελέων, ὅλοη δὲ κατ' ὀφθαλμῶν πέσεν ὄρφνη.
Ἦριπε δ' ἐν τεύχεσσι κατὰ χροῖος, ἦ ὅτε βλωθρῆ
205 ἢ πίτυς ἢ ἐλάτη κρουροῦ Βορέου βίηφι
ἐκ ριζῶν ἐριποῦσα· τόσην ἐπὶ κάππεσε γαίαν
Εὐρυπύλοιο δέμας· μέγα δ' ἔβραχε Τρώϊον οὐδας
καὶ πεδίον· χλοερῆ δὲ θοῶς κατεγεύατο νεκρῶν
ἀχροίη καὶ καλὸν ἀπημάλδυνεν ἔρυσθος.
210 Τῶ δ' ἐπικαυχάλοιο μεγάλ' εὖχετο καρτερὸς ἦρωας·
Εὐρύπυλ', ἦπου ἔφησ' Ἀναῶν νέας ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
δηρῶσαι καὶ πάντας οἰζυρῶς ἀπολέσσειν

cognoscere ex-adverso vim. Origo autem ejus in vertice
Pelii excelsi, ubi truncum reliquit et stationem suam.

Inquit et ex equis ad-terram desiliit præclarus vir
vibrans hastam prolixam. Ille autem ex-altera-parte
manibus validis ingentem corripuit petram
et Neoptolemi in clypeum torsit ferendam
aureum, quem tamen irruens lapis neutiquam concussit,
sed veluti rupes stabat vasta in-monte arduo,
quam Æ-Jove-fluentium fluminum vis, nec simul omnium,
retro movere potest, siquidem firmissimis radicibus-hæret:
sic manebat intrepidus natus Achillis fortis.
Atqui nec hoc-pacto extimuit audax robur Eurypyli
rapidum filium Achillis, namque eum impellebant
temeritas ac Parcæ. In corde vero animus
fervebat utrique, et circum illos varia arma
sonabant. Ipsus ut bestię invehebant in-sese-mutuo
truces, quibus in montibus certamen surgit,
quando tristi fame stimulatæ cor
aut de bove aut cervo interempto contendunt,
ambæ irruentes, ac fremitu-resultant valles
pugnantium: ita hi concurrerunt inter-sese
certamen committentes implacabile, circumque illos
populorum utrinque strenue rem-gerebant acies
in conflictu, atroxque inter eos certamen incrudescibat.
Ipsi autem ventorum flatibus similes subitis,
conflictabantur hastis cupientes sanguinem dispergere
mutuum, eosque indesinenter exacuebat Bellona
prope adstans. Ideo non destitere a-conflictu,
sed suos *mutuo* tundeant clypeos, quandoque etiam
pulsabant ocreas celsisque-conis galeas,
et erat-qui etiam corpus stringeret; nam labor gravis ur-
gebat] magnanimos heroas. Discordia interim oblectabatur
animo] eos intuens, plurimusque manabat sudor
utrinque, qui eo-magis confirmabantur *in pugna* durantes;
uterge enim deorum erat ex-sanguine. Hi vero de Olympo

alii enim honorari-volebant Achillis fortem filium,
alii Eurypylum divina-forma. At isti inter-se
dimicabant, præduris similes scopulis
celsum montium, et ingentem strepitum-reddebant utrin-
que] pulsata hastis tunc scuta. Tandem vero longa
Pelias Eurypyli penetravit mentum
multo labore-connixæ, unde erupit puniceus sanguis
continuo, animaque per vulnus evolavit
e membris, letalisque oculis offusa-est caligo
Prolapsus-est itaque cum armis in terram, ut viridis
vel picea vel abies horridi Boreæ vi
ex radicibus evulsa; tantum occupavit telluris
Eurypyli corpus, et magnum edidit-fragorem Trojana tellus
ac campus, lividusque statim circumfusus-est cadaveri
pallor et honestum extinxit ruborem.

Super-hoc exultans magnifice gloriabatur fortis heros.
Eurypyle, sane jactitasti Danaum naves atque ipsos
te-vastaturum et omnes misere perditurum-esse

ἡμέας· ἀλλὰ σοι οὔτι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ,
ἀλλ' ὑπ' ἔμοι σ' ἐδάμασσε, καὶ ἀκάματόν περ ἔοντα,
215 πατρός ἐμοῖο μέγ' ἔγχος, ὅπερ βροτὸς οὔτις ἄλυξεν
ἡμῖν ἄντα μολῶν, οὐδ' εἰ παγγάλκεος ἦεν.

Ἦ βα καὶ ἐκ νέκυος περιμήκετον εἴρυσεν αἰχμὴν
ἐσσυμένως· Τρῶες δὲ μέγ' ἔτρεσαν εἰσπορώντες
ἀνέρα καρτερόθυμον· ὃ δ' αὐτίκα τεύχε' ἀπούρας
220 δῶκε θεοῖς ἐτάροισι φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν·
αὐτὸς δ' εἰς θεὸν ἄρρα θεῶν καὶ ἀτειρέας ἵππους
ἦεν, οἷός τ' εἴσι δι' αἰθέρος ἀπλήτοιο
ἐκ Διὸς ἀκαμάτοιο σὺν ἀστεροπῆσι κεραυνός,
ἔν τε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα,

225 νόσφι Διὸς μεγάλοιο· ὃ δ' ἐσσυμένως ποτὶ γαῖαν
δένδρεά τε βήγνυσι καὶ οὖρα παιπαλόεντα·
ὡς ὃ θεῶς Τρῶεσσιν ἐπέστυτο πῆμα κορύσων· [ποι·
δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλος, ὅσους κίχον ἀμβροτοὶ ἵπ·
πλήθετο δὲ χθονὸς οὐδας, ἄδην δ' ἐρυθαίνεται λύθρι·

230 Ὡς δ' ὅτε μυρία φύλλα κατ' οὖρος ἐν βήσσησι
ταρφέα πεπτηῶτα χύδην κατὰ γαῖαν ἐρέψη·
ὡς Τρώων τότε λαὸς ἀάσπετος ἐν χθονὶ κεῖτο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο καὶ Ἀργείων ἐριθύμων,
ὧν ἀπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέβρεεν αἴμα κελαινὸν
235 αὐτῶν ἢ δ' ἵππων· μάλα δ' ἄντυγες ἀμφ' ὄχεεσσι
κινύμεναι δεύοντο περὶ στροφάλιγγιν ἔησι.

Καὶ νῦ κε Τρώϊοι ὕες ἔσω πυλέων ἀφίχοντο,
πόρτιες εὔτε λέοντα φοβούμεναι, ἢ σῦες ὄμβρον,
εἰ μὴ Ἄρης ἀλεγεινὸς ἀρηγέμεναι μενεαῖων
240 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κατήλυθεν Οὐλύμπιοι
κρύβδ' ἄλλων μακάρων· φόρον δέ μιν ἐς μόθον ἵπποιο
Αἴθων καὶ Φλόγιος, Κόναβος δ' ἐπὶ τοῖσι Φόβος τε·
τοὺς Βορέη κελάδοντι τέκε βλοσυρῶτις Ἐριανὺς
πῦρ ὀλοὸν πνείνοντας· ὑπέστενε δ' αἰόλος αἰθήρ

245 ἐσσυμένων ποτὶ δῆριν· Ὁ δ' ὄτραλέως ἀφίκανεν
ἐς Τροίην· ὑπὸ δ' αἶα μέγ' ἔκτυπε θεσπεσίοισιν
ἵππων ἀμφὶ ποδῆσσι· Μολὼν δ' ἄγχιστα κυδοιμῶ
πῆλε δόρυ βριαρόν· μέγα δ' ἴαχε Τρωσὶ κελεύων
ἀντιᾶν δῆτοισι κατὰ κλόνον· Οἱ δ' αἰόντες

250 θεσπεσίην ὅπα πάντες ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἴδοντο
ἀμβροτον ἀθανάτοιο θεοῦ δέμας, οὐδὲ μὲν ἵππους·
ἤέρι γὰρ κεκάλυπτο· νόησε δὲ θέσκελον αὐδῆν,
ἐκποθεν αἰσσοῦσαν ἄδην εἰς οὐατα Τρώων,
ἀντιθέου Ἐλένοιο κλυτὸς νόος· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
255 γήθησεν καὶ λαὸν ἀπεσσύμενον μέγ' αὐτί·

Ἄ δειλοὶ, τί φέβεσθε φιλοπτολέμου Ἀχιλλῆος
νῆα θαρσαλέον· θνητὸς νῦ τίς ἐστι καὶ αὐτός·
οὐδέ οἱ ἴσον Ἄρηϊ πέλει σθένος, ὃς μὲν ἀρηγίει
ἦμιν ἐελδομένοισι· βοᾷ δ' ὄγε μακρὰ κελεύων
260 μάρνασθ' Ἀργείοισι κατὰ κλόνον· Ἄλλ' ἄγε θυμῷ
τλήητε, φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε·
οὐ γὰρ ἄμεινονα Τρωσὶν ὄμοιαι ἄλλον ἰκέσθαι
ἀλκτῆρα πτολέμοιο· τί γὰρ ποτὶ δῆριν Ἄρης
λώϊον, εὔτε βροτοῖσι κορυσσομένοισι ἐπαμύνει,
265 ὡς νῦν ἡμῖν ἴκανε ἐπιβρόχος· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
μνήσασθε πτολέμοιο, δέος δ' ἀπὸ νόσφι βάλεσθε.

nos : verum tibi nequaquam dii expleverunt cupidinem ,
sed per me te profligavit, quamlibet indomitum ,
patris mei ingens hasta, quam mortalis nullus evitavit
nobis obviam veniens, nec si totus-atheneus'esset.

Dixit et e cadavere praelongam evulsit hastam
raptim : Troes autem valde expaverunt conspicati
yirum fortis-animi. Qui mox arma hosti detracta
dedit expeditis sociis asportanda ad naves Achivum.
Ipse autem in celerem currum insiliens et indefessos equos
ferebatur, qualis ruit per aethera vastum
ab Jove invicto cum fulgertis fulmen ,
quod Jovescunt etiam dii delabens ,
praeter Jovem magnum ; praecipitans autem ad terram
arbores perfringit et montes asperos :
sic ille celeriter in-Troas ferebatur exitium struens ;
ac sternebatur alibi alius, quot assequiebantur immortales
equi,] opplebaturque telluris solum multoque rubuit cruore.

Ut quando innumera folia de monte in valles
confertim delapsa cumulatim tellurem obtegunt :
sic Troum tunc multitudo innumerabilis strata-erat
manibus Neoptolemi et Argivum fortium,
quorum inter manus permultus demanabat sanguis niger
ipsorum et equorum, et abunde canthi ab-utroque-latere
curruum] moti rigabantur circa curvaturas suas.

Et sane Troum filii intra portas venissent,
ut vitulae leonem fugientes, aut sues imbrem ,
nisi Mars tristificus, auxiliari cupiens
Trojanis bellicosus, delapsus-esset Olympo
clam aliis diis ; portabant autem illum ad praelium equi
Aethon et Phlogius, et Conabus cum his Phobusque,
quos Boreae gravisono peperit truci-vultu Eriany
sævum ignem efflantes ; et ingemuit varius aether
ruentibus his ad conflictum. Propere ergo devenit
ad Trojam, terra autem valde insonuit divinis
equorum circa pedes. Et proventus quam-proxime confi-
ctum] quassavit hastam validam, ac valde clamavit Troja-
nos jubens] occurrere hostibus in conflictu. Qui audita
divina voce omnes stupuerunt : non enim contuebantur
ambrosium immortalis Dei corpus , neque equos ;
aere enim obtectus-erat. Animadvertit autem vocem di-
vinam,] undecunq̄e delatam satis-clare ad aures Troum,
divini Heleni celebris mens : ex animo igitur
gravisus-est et populum diffugientem alta voce-revocavit.

Heu timidi, quid fugitis bellicosi Achillis
filium temerarium? mortalis certe est et ipse,
nec ipsi par Marti est robur, qui opitulatur
nobis desiderantibus, vociferatur enim is valde nos exhor-
tans]ad-dimicandum cum-Argivis acie. Verum agite animis
durate, amici, et fiduciam pectoribus injicite :
non enim meliorem Trojanis existimo alium affore
propulsatorem belli. Quid enim ad conflictum Marte
praestabilius, cum mortalibus armatis fert-suppettias,
ut nunc nobis venit opitulatur? sed-tamen etiam ipsi
memores-estote belli, et formidinem procul abjicitote.

Ὄφρα φάτο· τοὶ δ' ἴσταντο καταντίον Ἀργείοισιν.
 Ἦβὺτ' ἐνὶ ξυλόχοισι κύνες κατέναντα λύκοι,
 φεύγοντες τοπάροιθε, βίην τρέψωσι μάχεσθαι,
 270 ταρφέα μηλονόμοιο παροτρύνοντος ἔπεσιν·
 ὧς ἄρα Τρώϊοι ὤϊες ἀνὰ μόθον αἰνὸν Ἀρηῶς
 δειμάτος ἐκτὸς ἔσαν· κατὰ δ' ἀντίον ἀνέρος ἀνὴρ
 μάρατο θαρσαλέως· περὶ δ' ἔκτυπεν ἔντεα φωτῶν
 θεινόμενα ξιφέεσσι καὶ ἔγγεσι καὶ βελέεσσιν·
 275 αἰχμαὶ δ' ἐς χροά δύνον· ἐδούετο δ' αἵματι πολλῷ
 δεινὸς Ἀρης· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ μόθον ἄλλος ἐπ' ἄλλω
 μαρναμένων ἐκάτερθε· μάχη δ' ἔχεν ἴσα τάλαντα.
 Ὡς δ' ὀπότη· αἰζηοὶ μεγάλης ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς
 ὄρχατον ἀμπελόεντα διατημῆζωσι σιδήρω
 280 σπερχόμενοι, τῶν δ' ἴσον ἀέζεται εἰς ἔριν ἔργον,
 οὐνεκ' ἴσοι τελέθουσιν ὀμηλικήν τε βίην τε·
 ὧς τῶν ἀμφοτέρωθε μάχης ἀλεγεῖνὰ τάλαντα
 ἴσα πέλεν. Τρώες γὰρ ὑπέβριον ἐνθέμενοι κῆρ
 μίμων ἀταρβήτοιο πεποισότες Ἄρεος ἀλκῆ,
 285 Ἀργεῖοι δ' ἄρα παιδὶ μενεπτολέμου Ἀχιλλῆος·
 κτεῖνον δ' ἀλλήλους. Ὀλοῆ δ' ἀνὰ μέσσον Ἐνυὼ
 στρωφᾶτ' ἀλγινόνετι λύθρω πεπαλαγμένη ὤμους
 καὶ χέρας· ἐκ δέ οἱ αἰνὸς ἀπὸ μελέων βέεν ἰδρώς·
 οὐδ' ἐτέροισιν ἄμυνεν, ἴση δ' ἐπετέροπετο χάρμη
 290 ἀζομένη φρεσὶν ἧσι Θεῖν καὶ δῖον Ἄρηα.
 Ἐνθα Νεοπτόλεμος τηλέκλειτον Περιμήδεα
 δάμναθ', ὃς οἰκί' ἔναιε παρὰ Σμινθήϊον ἄλσος·
 τῷ δ' ἔπι Κέστρον ἔπεφνε μενεπτολέμον τε Φάληρον
 καὶ κρατέρον Περῖλαιον ἔυμμελίην τε Μενάλκην,
 295 ὃν τέκετ' Ἰφιάνασσα παρὰ ζάθεον πόδα Κίλλης
 τεχνήνετι Μέδοντι, δαήμονι τεκτοσυνάων·
 ἀλλ' ὃ μὲν οἴκοι ἔμιμε φίλην ἐνὶ πατρίδι γαίῃ·
 παιδὸς δ' οὐκ ἀπόνητο· πόνον δέ οἱ ἔργα τε πάντα
 χηρωσθαὶ μετόπισθεν ἀποφθιμένιο δάσαντο.
 300 Δηϊφόβος δὲ Λυκῶνα μενεπτολεμόν κατέπεφνε
 τυτθὸν ὑπὲρ βουθῶνα τυγῶν· περὶ δ' ἔγγχει μακρῷ
 ἔγκατα πᾶντ' ἐχύθησαν· ὀλη δ' ἐξέσσυτο νηδύς.
 Αἰνεῖα δὲ Δάμαντα κατέκτανεν, ὃς τοπάροιθεν
 Αὐλίδα καιετᾶσχε, συνέσπετο δ' Ἀρκεσιλάω
 305 ἐς Τροίην· ἀλλ' οὔτι φιλην πάλιν ἔδρακε γαίαν.
 Εὐρύαλος δ' ἐδάμασσε βαλὼν ἀλεγεῖνὸν ἄκοντι
 Ἀστραῖον· τοῦ δ' αἵψα διὰ στέρνοιο ποτήθη
 αἰχμῇ ἀνιρῆ, στομάχου δ' ἀπέκερσε κελεύθους
 ἀνέρι κῆρα φέρουσα· μίγη δέ οἱ εἶδατα λύθρω.
 310 Τοῦ δ' ἄρα βαῖον ἄπωθεν ἔλεν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ
 Ἴππομένην, Τεύχροιο δαΐφρονος ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 τύψας ἐς κληῖδα θοῶς· σὺν δ' αἵματι θυμὸς
 ἐκθορεν ἐκ μελέων· ὀλοῆ δέ μιν ἀμφεχύθη νύξ.
 Τεύχρω δ' ἔμπεσε πένθος ἀποκταμένου ἐτάριοι,
 315 καὶ βάλεν ὠκὺν οἰστὸν Ἀγήνωρος ἄντα τανύσσας·
 ἀλλὰ οἱ οὔτι τύχησεν ἀλευαμένου μάλα τυτθόν·
 ἔμπεσε δ' ἐγγὺς ἐόντι δαΐφρονι Διῖοφόντη
 λαῖον ἐς ὀφθαλμόν, διὰ δ' οὐατος ἐξέπέρησεν
 δεξιτεροῦ, γλήνην δὲ διέτμαγεν· οὐνεκα Μοῖραι
 320 ἀργαλέον βέλος ὥσαν ἔπη θέλον. Ὄφρα δ' ἔτι ποσσὶν

Sic dixit : at illi stabant adversus Argivos.
 Veluti in silvis canes adversus lupum ,
 fugientes antea, vires convertunt ad-pugnandum ,
 identidem ovium-pastore exstimulante verbis :
 sic igitur Trojugenæ in tumultu acerbo Martis
 extra metum erant , et contra virum vir
 pugnavit fidenter, increpueruntque arma virorum
 pulsata gladiis et hastis ac jaculis ;
 at cuspides in corpus penetrabant, ac maduit multo cruore
 acer Mars, dum trucidantur in conflictu alius post alium
 dimicantium utrinque : nam pugna habebat æquas lances.

Ut cum juvenes ingentis in fertili-solo vineæ
 ordines vitibus-consitos amputant ferro
 festinantes, horumque æquale increscit certatim opus,
 quandoquidem pares sunt ætate atque robore :
 ita illorum utrobique pugnae tristes lances
 æquæ erant. Troes enim temerarium induti cor
 resistebant, imperterriti confisi Martis ope,
 Argivi contra filio bellipotentis Achillis *confisi*,
 et trucidabant se-mutuos. Sævaque in medio Bellona
 versabatur tristi sanie polluta humeros
 ac manus, eique teter a membris defluebat sudor ;
 et neutros adjuvabat, sed ex-æqua voluptatem-capiebat
 pugna,] dum-reveretur animo suo Thetis et divum Martem.

Ibi Neoptolemus celebrem Perimedem
 dejecit, qui ædes tenebat juxta Smintheum lucum ;
 et post eum Cestrum obruncavit bellacemque Phalerum
 ac fortem Perilaum hastaque-bonum Menalcam ,
 quem edidit Iphianassa ad sacras radices Cillæ
 artificioso Medonti , perito fabricaturæ.
 Is quidem domi manserat dilecta in patria terra
 de filio autem non cepit-fructum : nam laborem ejus opera-
 que cuncta]alieni-hæredes postea, exincti, diviserunt.

Deiphobus autem Lyconem bellicosum interemit,
 paulum supra inguen feriens, et circa hastam longam
 intestina cuncta effundebantur, totusque erupit venter.

Hinc Aeneas Damantem occidit, qui olim
 Aulidem incolebat, et comes-fuerat Arcesilai
 ad Trojam. Sed minime carum denuo vidit solum .

Euryalus porro subegit ictum miserabiliter jaculo
 Astræum, cujus subito trans pectus volaverat
 hasta luctifica, et stomachi præciderat vias
 homini mortem afferens ; miscabanturque illi cibi cum-san-
 guine.] Ab-eo vero non-ita procul profligavit magnanimus
 Agenor] Hippomenem, Teucrici pugnacque bonum sodalem,
 percussum in jugulum subito ; cumque sanguine animus
 exiit e corpore , et letalis ei offusa-est nox.
 Teucro itaque obortus-est mœror interfecto amico ,
 et emisit citum telum in Agenorem intendens :
 verum hunc non contigit declinantem pauxillum ,
 sed cecidit prope stantis bellicosi Deiphontis
 lævum in oculum , et per aurem penetravit
 dexteram pupillamque diffudit ; quia Fata
 sævum telum impulerant quo volebant. Ille autem adhuc

ὄρθος ἀνεσκαίρεσκε· βαλὼν δ' ὄγε δεύτερον ἰὼν
λαϊμῶ ἐπεβρόβηθησε· διέθρισε δ' αὐχένος ἴνας
ἀντικρὺς αἰξάς· τὸν δ' ἀργαλέη κίχρη μοῖρα.

Ἄλλος δ' ἄλλω τεύχε μόρον· κεχάροντο δὲ Κῆρες
καὶ Μόρος· ἀλγινόεσσα δ' Ἐρίς μέγα μαϊμώωσα
ἤϋσεν μάλα μακρόν· Ἄρης δέ οἱ ἀντεβόησε
σμερδαλέον, Τρώεσσι δ' ἐνέπνευσεν μέγα θάρσος,
Ἄργείοισι δὲ φύζαν· ἄφαρ δ' ἐλέλιξε φάλαγγας.
Ἄλλ' οὐχ οὐα φόβησεν Ἀχιλλέος· ἄλλ' ὄγε μίμνω
μάρνατο θαρσαλέως, ἐπὶ δ' ἔκτανεν ἄλλον ἐπ' ἄλλω.
Ὡς δ' ὅτε τις μῦθισι περὶ γλάγος ἐρχομένησι
χεῖρα περιβρίψῃ κοῦρος νέος, αἰ δ' ὑπὸ πληγῇ
τυτθῇ δαμνάμεναι σχεδὸν ἀθρόαι ἀλλοθεν ἄλλαι
θυμὸν ἀποπνεύουσι, πάϊς δ' ἐπιτέρπεται ἔργω·
ὡς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀμειλίχτου Ἀχιλλῆος
γῆθεν ἄμφοι νέκυσσι, καὶ οὐκ ἀλέγιζεν Ἄρηος
Τρώσιν ἐποτρύνοντος· ἐτίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλον
λαοῦ ἐπαίσσοντος· ὅπως δ' ἀνέμοιο θύελλας
μίμνη ἐπεσσυμένους ὄρεος μεγάλοιο κολώνῃ,

ὡς ἄρα μίμνην ἄτρεστος, Ἄρης δέ οἱ ἐμμεμαῶτι
χώετο, καὶ οἱ ἐμμελλεν ἐναντία δηριάσθαι
αὐτὸς ἀποβρίψας ἱερὸν νέφος, εἰ μὴ Ἄθῆνῃ
ἐκποθεν Οὐλύμπιοιο θόρον ποτὶ δάσκιον Ἴδην·
ἔτρεμε δὲ χθὼν δια καὶ ἡχθέντα βέεθρα
Ξάνθου· τόσσον ἔσεισε· δέος δ' ἀμφέκλασε θυμὸν
Νυμφάων· φοβέοντο δ' ὑπὲρ Πριάμοιο πόλῃος·
τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι πέρι στεροπαὶ ποτέοντο·
σμερδαλέοι δὲ δράκοντες ἀπ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
πῦρ ἄμστον πνεύεισκον· ἄνω δ' ἔψαυε νέφεσσι
θεσπεσίῃ τρυφάλεια· θοῶ δ' ἤμελλεν Ἄρῃ
μάρνασθ' ἐσσυμένως, εἰ μὴ Διὸς ἡῦ νόημα
ἀμφοτέρους ἐφόβησεν, ἀπ' αἰθέρος αἰπεινοῖο
βροντήσας ἀλεγείνον· Ἄρης δ' ἀπεχάζετο χάρμης,
δὴ γὰρ οἱ μεγάλοιο Διὸς διεφαίνετο θυμὸς·
ὅκετο δ' ἐς Θρήκην δυσχείμερον, οὐδ' ἔτι Τρώων
μέμβλετό οἱ κατὰ θυμὸν ὑπέριον. Οὐδὲ μὲν ἐσθλή
Παλλὰς ἐνὶ πεδίῳ Τρώων μένεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
ἴξεν Ἀθηναίων ἱερὸν πέδον. Οὐδ' ἔτι χάρμης
μῶνοντ' οὐλομένης, δεύοντο δὲ Τρώοιο υἱέας
ἀλκῆς· Ἄργεῖοι δὲ μέγ' ἴεμενοι πολέμοιο
χαζομένοισιν ἔποντο κατ' ἔχθιον, ἡῦτ' ἀῆται
νήεσιν ἐσσυμένης ἄμα λαίφεσιν εἰς ἀλὸς οἶδμα,
ὄβριμον ἢ θάμνοισι πυρὸς μένος, ἢ κεμάδεσσιν
ὄτρηροὶ κατ' ὄρεσφι κύνες λελιμημένοι ἄγρης·
ὡς Δαναοὶ δητίοισιν ἐπήϊον, οὐνεχ' ἄρ' αὐτοὺς
υἱὸς Ἀχιλλῆος μεγάλῳ δορὶ θαρσύνεσκε,
κτείνων ὄν κε κίχρησε κατὰ κλόνων· οἱ δ' ὑπὸ φύζαν
χασσάμενοι κατέδυσαν ἐς ὑψίπυλον πολίεθρον.
Ἄργεῖοι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο,
ἔψαντες Πριάμοιο κατὰ πόλιν ἔθνεα Τρώων,
ἄρνας ὅπως σταθμοῖσιν ἐπ' οἰοπόλοισι νομῆες.
Ὡς δ' ὑπὸτ' ἀμπνεύωσι βόες μέγα κεκμηῶτες,
ἄχθος ἀνεῖρυσσαντες ἄνω ποτὶ δύσβατον ἄκρην,

in-pedes] erectus subsiliebat. Ejaculatus igitur alteram sagittam]in-faucem cum-stridore-infixit, et dissecuit cervicis nervos] ex-adverso irruens, eumque triste apprehendit fatum.] Porro alius alii creabat exitium. Ideo laetabantur Parcae ac Fatum, tristisque Discordia magno ardore-percита clamorem-tollebat immensum : cui Mars respondit horrendum, et Trojanis inspiravit magnam fiduciam Argivisque fugam, et subito retro-egit phalanges. Sed-tamen filium non consternavit Achilles; imo hic subsistens] pugnavit fortiter et interfecit alium post alium. Ut si quispiam muscis lac obeuntibus manum injiciat puer tenellus, ae plaga exigua contritae prope omnes alibi aliae animam exhalant, at puer delectatur studio isto : sic etiam eximus filius implacabilis Achillis gaudebat strage cadaverum, et nihili pendebat Martem Trojanos instantem; sed puniebat alibi alium multitudinis ingruentis. Ceu venti procellis resistit incumbentibus montis vasti jugum,

ita ille persistebat intrepidus. Quare Mars ei irruenti succensebat, jamque erat contra ipsum certaturus ipse abjecta sacra nube, nisi Minerva ex Olympo desiliisset ad opacam Idam. Intremuit autem tellus alma et sonorus alveus Xanthi; adeo concussit; timorque infregit animum Nympharum : timebant enim Priami civitati : armaque divina fulgura circumvolabant, ac horrendi dracones a scuto insuperabili ignem rapidum spirabant, ac superne attingebat nubes divina cassis : cum-veloci igitur erat Marte certatura repente, nisi Jovis alma providentia utrumque deterruisset, ab aethere excelso intonans terrificum. Mars igitur abscessit proelio, jam enim ipsi magni Jovis apparebat animus, et recepit-se in Thraciam brumalem, neque amplius Troum cura-erat ei in animo temerario. Neque industria Pallas in campo Troum mansit, sed etiam ipsa se-contulit Atheniensium sacram in-ferram. Nec amplius de-pugna]soliciti-erant perniciosa : destituti-sunt igitur Trojanorum nati]viribus. Argivi autem magna cupiditate-succensi belli] cedentibus instabant e vestigio, tanquam venti navibus, quæ-procurrunt cum (erectis) velis in maris fluctum,] aut validum virgultis ignis robur, aut cervis impigri in montibus canes appetentes prædam : ita Danai in-hostes invehantur, quoniam ipsis filius Achillis immani hasta fiduciam-addebat, perimens quemcunque deprehendit in pugna. At hi in fugam] conversi subierunt altiportam urbem.

Interim Argivi paulisper respirabant a-proelio, cum-inclusissent Priami in urbe gentem Trojanorum, ut agnos in caulis desertis pastores includunt. Ac veluti boves respirant admodum defessi, onere tracto sursum in difficilem-accessu arcem,

πυκνὸν ἀνασθμαινόντες ὑπὸ ζυγόν· ὡς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 375 ἄμπνεον ἐν τεύχεσσι κεκμηκότες· ἀμφὶ δὲ πύργους
 μάρνασθαι μεμιαῶτες ἐκυκλώσαντο πόλῃα·
 οἱ δ' ἄφαρ ἦσι πύλῃσιν ἐπειρούσαντες ὀχῆας
 ἐν τεύχεσσι ἐμιμνον ἐπεσσυμένους μένος ἀνδρῶν.
 Ὄς δ' ὅτε μελοδοτῆρες ἐνὶ σταθμοῖσι μένωσι
 380 λαίλαπα κυανέην, ὅτε χειμάτος ἤμαρ ἴκηται
 λάβρον ἁμοῦ στεροπῆσι καὶ ὕδατι καὶ νιφάδεσσι
 ταρφέσιν, οἱ δὲ μάλ' οὔτι, λιλαϊόμενοι περ ἰκέσθαι,
 ἔς νομὸν αἴσσουσιν, ἄχρις μέγα λωφῆσει
 χεῖμα καὶ εὐρύποροι ποταμοὶ μεγάλα βρομέοντες·
 385 ὡς οἴγ' ἐν τεύχεσσι μένον τρομέοντες ἁμοκλήν
 δυσμενέων· λαοὶ δὲ θοῶς ἐπέχυντο πόλῃι.
 Ὄς δ' ὅποτε ψῆρες τανυσίπτεροι ἢ κολοιοὶ
 καρπῶ ἐλαϊνέω θαμέες περὶ πάγγυ πέσωσι,
 βρώμης ἴεμενοι θυμηδέος, οὐδ' ἄρα τούς γε
 390 αἰζήοι βοόωντες ἀποτρωπῶσι φέδεσθαι,
 πρὶν φαγέειν, λιμὸς γὰρ ἀναϊδέα θυμὸν ἀζέει·
 ὡς Δαναοὶ Πριάμοιο τότ' ἀμφεχέοντο πόλῃι
 ὄβριμοι· ἐν δὲ πύλῃσι πέσον μεμιαῶτες ἐρύσσαί
 ἔργον ἀπειρέσιον κρατερόφρονος Ἐννοσιγαίου.
 395 Τρῶες δ' οὐ λήθοντο μάχης, μάλα περ δεδιῶτες,
 ἀλλὰ καὶ ὡς πύργοισιν ἐφespύτως πονέοντο
 νωλεμέως· ἰοὶ δὲ πολυκμητῶν ἀπὸ τειχῶν
 θρῶσκον ὁμῶς λάεσσι καὶ αἰγανέησι θοῆσι
 400 δυσμενέων ἔς ἔμιλον, ἐπεὶ σφισι τλήμονα Φοῖβος
 ἤκε βίην· δὴ γὰρ οἱ ἀμύνειν ἤθελε θυμὸς
 Τρωσὶν εὐπτολέμοισι, καὶ Ἐκτορος οἰχομένοιο.
 Ἐνθ' ἄρα Μηριόνης στυγερὸν προέηκε βέλεμνον
 καὶ βάλε Φυλοδάμαντα, φίλον κρατεροῖο Πολίτου,
 τυτθὸν ὑπὸ γναθμοῖο· πάγη δ' ὑπὸ λαϊμὸν οἰστός·
 405 κάππεσε δ' αἰγυπιῶ ἐναλίγκιος, ὅν τ' ἀπὸ πέτρης
 ἰφ' εὐγλώγιι βαλὼν αἰζήδος ὄλεσσε·
 ὡς δ' ὁ θοῶς πύργιοι κατήριπεν αἰπεινοῖο·
 γυῖα δὲ οἱ λίπε θυμὸς· ἐπέβραχε δ' ἔντεα νεκροῦ.
 Τῷ δ' ἐπικαγαλῶν υἱὸς κρατεροῖο Μόλοιο
 410 ἄλλον ἐφῆκεν οἰστόν, ἐελδόμενος μέγα θυμῷ
 υἷα βαλεῖν Πριάμοιο πολυτλήτοιο Πολίτην·
 ἀλλ' ὁ μὲν αἰψ' ἀλέεινε παρακλίνας ἐτέρωσε
 δν δέμας, οὐδέ οἱ ἰὸς ἐπὶ χροῶα καλὸν ἴαψεν.
 Ὄς δ' ὅθ' ἄλλος κατὰ πόντον ἐπειρομένης νεὸς οὖρω
 415 ναύτης παιπαλόεσσαν ἰδὼν ἐνὶ χεῦματι πέτρην
 νῆα παρατρέψη, λελιημένος ἐξυπαλούξαι,
 χειρὶ παρακλίνας οἰήσιον, ἥχι ἔ θυμὸς
 ὀτρύνει, τυτθὴ δὲ βίη μέγα πῆμ' ἀπερύκει·
 ὡς ἄρ' ὄγε προιδῶν ὀλοὸν βέλος ἔκφυγε πότμον.
 420 Οἱ δ' αἰεὶ μάρναντο· λύθρω δ' ἐρουθαίνετο τείχη
 πύργοι θ' ὑψηλοὶ καὶ ἐπάλξιες, ἥχι τε Τρῶες
 ἰοῖσι κτείνοντο πολυσθενέων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Οὔτι μὲν οἴγ' ἀπάνευθε πόνων ἔσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
 πολλοὶ γαίαν ἔρευθον· ὀρώρει δ' αἰπὺς ὄλεθρος
 425 βαλλομένων ἐκάτερθε· λυγρὴ δ' ἐπετέρπετ' Ἐνυῶ
 δῆριν ἐπικλονέουσα, κασιγνήτη Πολέμοιο·
 καὶ νύ κε δὴ ῥήξαντο πύλας καὶ τείχεα Τροίης

crebro anhelantes sub jugo : ita Achivi
 respirabant in armis defatigati. Hinc circa turres
 pugnare cupidi corona cinxerunt urbem.
 Illi autem statim suis portis obdentes repagula
 inter muros praestolabantur ingruentium impetum viro-
 rum.] Ut cum opiliones in stabulis remanent expectantes
 turbinis caerulei *finem*, quando hiemis dies ingruit
 vehemens simul cum-fulgetris et aqua ac nivibus
 crebris, ipsique neutiquam, cupidi quamvis exeundi,
 ad pascua procedunt, donec ingens desævierit
 tempestas, et latiflui torrentes multum strepitan-
 tes : ita illi intra muros se-continebant extimescentes impres-
 sionem] hostium, *quorum* catervæ subito circumfunde-
 bantur urbi.] Ac veluti sturni lativolantes aut graculi
 fructui oleagino frequentes undique incumbunt,
 escæ cupidi jucundæ, neque vero eos
 juvenes clamando vertunt in-fugam,
 priusquam comederint ; esuries enim impudentem animum
 auget:] ita Danaï Priami tunc circumglomerabantur urbi
 fortes, inque portas impetum fecerunt conantes evellere
 opus immane magnanimi Neptuni.

Trojani contra non detrectabant pugnam, quamvis timo-
 re-perculsi,] sed nihilominus propugnaculis insistentes la-
 borem-sustinebant] continuum; sagittæque operose-factis
 de-mœnibus] exsiliebant simul-cum lapidibus atque hasti-
 libus citis] hostium in agmen, quia ipsis fiducia-plenum
 Phœbus] indidit robur. Namque ipsius opitulari cupiebat
 animus] Trojanis bellicosus, etiam Hectore sublato.

Ibi igitur Meriones infestum emisit jaculum
 et percussit Phylodamantem, amicum fortis Politæ,
 paullum infra maxillam, et infixa-est jugulo sagitta;
 ac decidit vultus in-modum, quem de saxo
 telo acuto defecturus juvenis exitio-mittit
 ita ille cito de-turri delapsus-est ardua,
 membraque ejus deseruit animus; et insonuerunt arma
 super-cacavere.] De quo exultans filius fortis Moli
 alteram ejaculatus-est arundinem, gestiens valde animo
 filium ferire Priami ærumnosi Politen :
 verum hic statim sibi cavit declinans alio
 suum corpus, nec telum ejus cuti formosæ noxam-intulit.
 Ac sicut maris in salo impulsa navi secundo-flatu
 nauta asperum conspicatus in fluctu scopulum
 navem avertit, cupiens evadere,
 manu inclinans gubernaculum, quo ipsum animus
 jubet, exiguaque vis ingens damnum avertit :
 sic ille prævidens perneciale telum effugit letum.

Illi autem pertinaciter confligebant, ac cruore rubesce-
 bant mœnia] turresque celsæ et propugnacula, ubi Troes
 jaculis conficiebantur prævalidis ab Achivis.

Nec tamen hi absque cladibus erant : sed enim eorum
 multi terram cruentabant, et oriebatur dira strages
 profligatorum utrinque, sævaque oblectabatur Bellona
 contentionem concitans, soror Martis :
 et certe perrupissent portas et mœnia Trojæ

Ἄργεῖοι, μάλα γὰρ σφιν ἀάσπετον ἔπλετο χάρτος,
εἰ μὴ ἄρ' αἴψ' ἐβόησεν ἀγακλειτὸς Γανυμήδης,
430 οὐρανοῦ ἐκκατιδῶν· μάλα γὰρ περιδείδει πάτρην·

Ζεῦ πάτερ, εἰ ἔτεόν γε τῆς ἐξ εἰμὶ γενέθλης,
σῆσαι δ' ὑπ' ἔννεσίησι λιπῶν ἐρικυδέα πάτρην
εἰμὶ μετ' ἀθανάτοισι, πέλει δέ μοι ἄμβροτος αἰών·
τῷ μευ νῦν ἐσάκουσον ἀνηχημένον μέγα θυμῷ.

435 Οὐ γὰρ τλήσομαι ἄστου καταϊθόμενον προσιδέσθαι,
οὐδ' ἄρ' ἀπολλυμένην γενεὴν ἐνὶ δηϊότητι
λευγαλέη, τῆς οὔτι χειριότερον πέλει ἄλγος.

Σοὶ δὲ καὶ εἰ μέμονε κραδίη τάδε μηχανάσθαι,
ἔρξον ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν· ἔλαφρότερον δέ μοι ἄλγος
440 ἔσσεται, ἢν μὴ ἔγωγε μετ' ὄμμασιν οἷσιν ἴδωμαι·
κεῖνο γὰρ οἰκτιστον καὶ κύντατον, ὅππότε πάτρην
δυσμενέων παλάμησιν ἐρειπομένην τις ἴδῃται.

Ἦ ῥά μέγα στενάχων Γανυμήδους ἀγλαὸν ἦτορ·
καὶ τότε ἄρα Ζεὺς αὐτὸς ἀπειρεσίους νεφέεσσι

445 νολεμέως ἐκάλυψε κλυτὴν Πριάμοιο πόλιν·
ἠγλύνθη δὲ μάχη φθισίμβροτος, οὐδέ τις αὐτῶν
ἐξιδέειν ἐπὶ τείχεος ἔτ' ἔσθηνεν, ἦχι τέτυκτο·
ταρφέσι γὰρ νεφέεσσι διηνεκέως κεκάλυπτο·

ἄμφι δ' ἄρα βρονταὶ τε καὶ ἀστεροπαὶ κτυπέοντο
450 οὐρανόθεν· Δαναοὶ δὲ Διὸς κτύπον εισαίοντες
θάμβεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι μέγ' ἴαχε Νηλέος υἱός·

ᾧ κλυτοὶ Ἀργεῖων σημάντορες, οὐκ ἔτι νῶϊν
ἔσσεται ἔμπεδα γυῖα, Διὸς μέγα θαρσαλέοισι
455 Τρῶσιν ἀμύνοντος· μάλα γὰρ μέγα πῆμα κυλινδεῖ
ἡμῖν· ἀλλ' ἄγε θάττον ἕας ἐπὶ νῆας ἰόντες
παυσώμεσθα πόνοιο καὶ ἀργαλείοιο κυδοιμοῦ,

μὴ δὴ πάντας ἐνιπρήσῃ μάλα περ μενεαίνων.
Τοῖσιν μὲν τεράεσσι πιθώμεθα· τῷ γὰρ ἔοικεν
πάντ' ἐπιπειθέσθαι, ἐπειὴ μάλα φέρτατός ἐστιν

460 ἰφθίμων τε θεῶν ὀλιγοσθενέων τ' ἀνθρώπων·
καὶ γὰρ Τιτῆνεσσιν ὑπερφιάλοισι χολωθεὶς
οὐρανόθεν κατέχευε πυρὸς μένος· ἢ δ' ὑπέρβην
καίετο πάντοθε γαῖα· καὶ ὠκεανοῦ πλατὺ χεῦμα

ἔξεν ἐκ βυσσοῖο, καὶ ἐς πέραςτ' ἄχρις ἰκέσθαι·
465 καὶ ποταμῶν τέρσοντο βροαὶ μάλα μακρὰ βρόντων·
δάμνατο δ' ὅππῃσά φῦλα φερέσβιος ἔτρεφε γαῖα,
ἢ δ' ὅσα πόντος ἔφερβεν ἀπειρίτος, ἢ δ' ὅσῃ ὕδωρ
ἀενάων ποταμῶν· ἐπὶ δὲ σφισιν ἄσπετος αἰθήρ

τέφρη ὑπεκρύφθη καὶ λιγνυῖ· τείρετο δὲ χθών.
470 Τοῦνεκ' ἐγὼ δειδοῖκα Διὸς μένος ἤματι τῷδε.
Ἄλλ' ἴομεν ποτὶ νῆας, ἐπεὶ Τρῶεσσιν ἀρήγει
σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἡμῖν κῆδος ὀρέξει·

ἄλλοτε γὰρ τε φίλη πέλει ἠῶς, ἄλλοτε δ' ἔχθρή·
καὶ δ' οὕτω τοι μοῖρα διαπραβέειν κλυτὸν ἄστου,
475 εἰ ἔτεδον Κάλχαντος ἐτήτυμος ἔπλετο μῦθος,
τόν ῥα πάρος κατέλεξεν δημηγέρεσσιν Ἀχαιοῖς,
δηῶσαι Πριάμοιο πόλιν δεκάτῃ ἐνιαυτῷ. [τες

ᾧ φάτο· τοὶ δ' ἀπάνευθε περικλυτὸν ἄστου λιπόν-
χάσσαντ' ἐκ πολέμοιο, Διὸς τρομέοντες δομοκλῆν·
480 ἀνέρι γὰρ πεπίθοντο παλαιῶν ἱστορί μῦθων.

Ἄλλ' οὐδ' ὡς ἀμέλησαν ἀποκαταμένων ἐνὶ χάρμη·

Argivi : plane enim eis inexcusable erat robur :
nisi extemplo vocem-sustulisset percelebris Ganymedes
caelo despiciens : valde enim timebat patriæ :

Jupiter pater, si vere ex tua *procreatus* sum stirpe,
et tuo consilio relicta nobilissima patria

versor inter Deos, et est mihi perennis vita ;
nunc me exaudi affectum-aegritudine magna animi.

Nec enim sustineam urbem conflagrare intueri,
nec extinguere familiam *meam* in bello
funesto, quo nullus acerbior est cruciatus.

Tibi vero si cupit cor hæc moliri,
perficias a me procul : mitior enim mihi dolor
erit, si modo ego oculis meis non aspexero :
illud enim imprimis-miserabile et tetrum *est*, si patriam
hostium manibus excidit quis videtur.

Dixit hæc valde suspirans Ganimedidis nobile pectus
atque tunc Jupiter ipse densissimis nubibus
continenter occultabat inclytam Priami urbem,
et tenebris-involvebatur proelium exitiale, nec ullus eorum
videre mœnia amplius poterat, ubi essent :

spissis enim nubibus perpetuo obducta-erant ;
circumquaque etiam tonitrua et fulgura fremebant
e-cœlo. Danaïque Jovis strepitum audientes
stupēbant. Inter quos alta voce-clamavit Nelei filius :

O clari Argivum ductores, non amplius nobis
erunt firma membra, Jove potenter animosis
Trojanis opitulante; maximam enim cladem advolvit
nobis. Sed agile mox nostras ad naves reversi

supersedeamus labore et difficili proelio,
ne universos igni-absumat vehementer iratus.

Atque his portentis fidem-habeamus : huic enim decet
omnia parere, siquidem longe prastantissimus est
et potentem deum et infirmorum hominum.

Etenim Titanibus perfidis iratus
cœlitus effudit ignis vim, infraque
exarsit undique tellus, et Oceani latus fluxus
efferbuit ab imo, ut-vel ad extrema usque perveniret,

et annium exaruerunt fluenta latissime undantium,
ac peribant quæcunq; *animantium* genera alma nutri-
vit tellus,] et quæ pontus aluit immensus, et quæ unda
perennium fluminum, et super his spaciosus æther

favilla obtectus-erat et fuligine, ac vexabatur orbis-terra-
rum.] Ideo ego reformido Jovis potentiam hoc die.

Verum corripiamus-nos ad naves, cum Trojanos defendat
hodie; deinceps vero etiam nobis gloriam exhibebit :

quandoque enim amicus est dies, quandoque inimicus :
nec dum in-fatis *est*, ut-vertamus celebrem urbem,
si haud-dubie Calchantis verum-est oraculum,
quod olim prodidit congregatis Achivis,
nos-excisuros Priami urbem decimo anno.

Hæc memoravit. Ipsi igitur longe famigerata urbe relicta
recesserunt a pugna, Jovis contremiscentes fremitum :
viro enim parebant veterum perito sermonum.

Nec tamen propterea neglexerunt casus in conflictu,

ἀλλὰ σφέας τάρχυσαν ἀπὸ πολέμου ἐρύσαντες.
 Οὐ γὰρ δὴ κείνους νέφος ἀμφεγεν, ἀλλὰ πόληα
 ὑψηλὴν καὶ τεῖχος ἀνάμβατον, ᾧ περί πολλοὶ
 485 Τρώων υἴες Ἄρηϊ καὶ Ἀργείων ἐδάμησαν.
 Ἐλθόντες δ' ἐπὶ νῆας ἀρήϊα τεύχε' ἔθεντο,
 καὶ βᾶ κόνιν καὶ ἰδρώτα λύθρον τ' ἀποφαιδρύναντο
 κύμασιν ἐμβεβαῶτες εὐβρότου Ἑλλησπόντου.
 Ἡἷλιος δ' ἀκάμαντας ὑπὸ ζόφον ἤλασεν ἵππους·
 490 νῆξ δ' ἐχλύθη περὶ γαίαν, ἀπέτραπε δ' ἀνέρας ἔργων.
 Ἄργεϊοι δ' Ἀχιλῆος εὐποτολέμου θρασὺν υἷα
 ἴσα τοκῆϊ τίεσκον· ὁ δ' ἐν κλισίῃσιν ἀνάκτων
 δαίνυτο καρχαλόων· κάματος δέ μιν οὔτι βάρυνεν,
 οὐνεκά οἱ στονόεντα Θέστις μελεδήματα γυῖων
 495 ἐξέλετ', ἀκμήτω δ' ἐναλίγκιον εἰσοράσασθαι
 τεύξεν. Ὁ δ' ἐκ δόρποιο, κορεσσάμενος κρατερὸν κῆρ,
 ἐς κλισίην ἀφίκαεν ἐοῦ πατρὸς, ἔνθα οἱ ὕπνος
 ἀμφεχλύθη· Δαναοὶ δὲ νεῶν προπάροιθεν ἱαυον,
 αἰὲν ἀμειβόμενοι φυλακάς· φοβέοντο γὰρ αἰνῶς
 500 Τρώων μή ποτε λαὸς ἡ ἀγγεμάχων ἐπικουρῶν
 νῆας ἐνιπρήσῃ, νόστος δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ.
 Ὡς δ' αὐτως Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων
 ἀμφι πύλας καὶ τεῖχος ἀμφοιβὰδὸν ὑπνώεσκον
 Ἀργείων στονόεσσαν ὑποτρομέοντες δημοκλήν.

ΛΟΓΟΣ Θ.

Ἥμος δ' ἦνυτο νυκτὸς ἀπὸ κνέφας, ἔγρετο δ' ἦνως
 ἐκ περάτων, μάρμαιρε δ' ἀπείριτον ἀσπετος αἰθῆρ·
 δὴ τότε ἀτειρέες υἴες εὐσθενέων Ἀργείων
 ἀμ πεδίον πάπταινον· ἴδοντο δὲ Ἰδίου ἄκρην
 5 ἀννέφελον, χθιζὸν δὲ τέρας μέγα θαυμάζεσκον.
 Τρώες δ' οὐκ ἔτ' ἔφαντο πρὸ τεύχεος αἰπεινοῖο
 στήμεναι ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας·
 Ἀντήνωρ δ' ἐν τοῖσι θεῶν ἠρήσατ' ἀνακτι·
 Ζεῦ, Ἰδης μεδέων ἡδ' οὐρανοῦ αἰγλήγηντος,
 10 κλυθὶ μευ εὐχομένοιο, καὶ ὄβριμον ἄνδρα πόληος
 τρέψον ἀφ' ἡμετέρης, ὀλοὰ φρεσὶ μητιώνοντα·
 εἶθ' ὄγ' Ἀχιλλεύς ἐστι καὶ οὐ κίε δῶμ' Ἀἶδαο,
 εἴτε τις ἄλλος Ἀχαιὸς ἀλίγκιος ἀνέρι κείνῳ.
 Λαοὶ γὰρ κατὰ ἄστου θεηγενέος Πριάμοιο
 15 πολλοὶ ἀποφθινύθουσι, κακοῦ δ' οὐ γίνετ' ἔρωη,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ οἴτος ἐπὶ πλέον αἰὲν ἀέξει.
 Ζεῦ πάτερ, οὐδέ νύ σοί τι δαιζόμενων ὑπ' Ἀχαιοῖς
 μέμβλεται, ἀλλ' ἄρα καὶ σὺ λελασμένος υἱὸς ἐοῖο
 Δαρδάνου ἀντιθέοιο μέγ' Ἀργείοισιν ἀρήγεις.
 20 Ἀλλὰ σοι εἰ τότε θυμὸς ἐνὶ κραδίῃ μενεαίνει,
 Τρώας ὑπ' Ἀργείοισιν διζυρωῶς ἀπολέσσαι,
 ἔρξον ἄφαρ, μὴδ' ἄμμι πολὺν χρόνον ἄλγεα τεύχε.
 Ἡ βᾶ μέγ' εὐχόμενος τοῦδ' ἔκλυεν οὐρανόθι Ζεῦς·
 καὶ τὸ μὲν αἶψ' ἐτέλεσσε· τὸ δ' οὐκ ἤμελλε τελέσσειν.
 25 Δὴ γὰρ οἱ κατένευσεν, ὅπως ἀπὸ πολλοὶ ὄλωνται
 Τρώες ὁμῶς τεκέεσσι· δαίφρονα δ' υἷ' Ἀχιλῆος
 τρεψέμεν οὐ κατένευσεν ἀπ' εὐρυχώροιο πόλης,

sed eos terræ-mandarunt, ex pugnæ-loco relatos.
 Non enim eos nubes obtegebat, sed urbem
 arduam et murum insuperabilem, juxta quem numerosa
 Troum pubes et Argivum Marte profigata-erat.
 Regressi itaque ad naves Martia arma deponebant,
 tum pulverem et sudorem cruoreque eluebant
 undas ingressi fluidi Hellesponti.
 Sol autem infatigatos sub caliginem præcipitavit equos
 et nox fusa-est circa terram avertitque homines ab-operi-
 bus.] Cæterum Argivi Achillis boni-bellatoris audacem nat-
 tum] juxta-ac patrem honorabant, qui in tentoriis regum
 cibum-subebat effuse-lætus. Nec labor eum gravabat,
 quia tristemet Thetis curarum-molestiam ejus membris
 exemerat, et infatigabili similis ut-videretur
 effecerat. Is vero ex cœna, cum-explevisset fortem animum,
 in tabernaculum rediit sui patris, ubi eum somnus
 amplectebatur. Græci autem ante naves somnum-ceperunt
 subinde permutantes-vices excubiarum: verebantur enim
 anxie,] Troum ne forte exercitus aut pugnacium sociorum
 naves incenderet redituque universos privaret.
 Sic etiam Priami prò urbem gentes Trojanorum
 circa portas et mœnia alternis-vicibus somno-vacabant
 Argivum tristificam formidantes impressionem.

LIBER IX.

Cum autem exacta-esset noctis caligo, et se-excitaret Au-
 rora] ex finibus Oceani ac resplenderet per-infinitum
 vastus æther:] exin indefessi filii prævalidorum Argivum
 campum perlustrabant et conspiciabant Ilii verticem
 nube-destitutum hesternumque prodigium valde demira-
 bantur.] Trojani vero decreverunt non amplius extra mœ-
 nia ardua] se-statuos in pugna; magnus enim timor corri-
 puerat omnes.] Itaque Antenor inter eos deorum imploravit
 regem] Juppiter, Idae præsidens et cælo lucido,
 exaudi me precantem, et impetuosum virum urbe
 averte nostra, pernicialia nobis animo destinantem,
 sive hic Achilles est nec dum subiit aulam Plutonis,
 sive quis alius Achivus similis viro illi.
 Milites enim in civitate generosi Priami
 multi intereunt, calamitatis vero non est modus,
 sed cædes et strages magis subinde increscunt.
 Juppiter pater! non te ulla nostrum, qui-trucidamur a
 Græcis,] cura-tangit, verum etiam tu oblitus filii tui,
 Dardani deos-æquiparantis, magno Achivis auxilio-es.
 Atqui si tibi hoc animus in pectore statuit,
 ut-Troas per Achivos misere perdas,
 perforce id sine-mora, neve nobis longo tempore ærumnas fa-
 brica.] Dixit enixe supplicans; quem audivit cœlitus Jup-
 piter,] et alterum quidem continuo perfecit, alterum vero
 non erat perfecturus.] Namque ei annuit ut plurimi pessum-
 irent] Troes una-cum sobole; bellacem vero filium Achilli
 ut-averteret a spaciosa urbe, non annuit,

ἀλλὰ ἔ μᾶλλον ἔγειρεν, ἐπεὶ νύ ἐ θυμὸς ἀνώγει
 ἦρα φέρειν καὶ κῦδος εὐφρονη Νηρηϊνῆ.
 30 Καὶ τὰ μὲν ὧς ὠρμαινε θεῶν μέγα φέρτατος ἄλλων
 μεσηγγὺς δὲ πόλλος ἰδ' εὐρέος Ἑλλησπόντου
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ
 κρέμαθον ὡς ἵπποισι· μάχη δ' ἐπέπαυτο φόνου,
 οὐνεκα δὴ Πριάμοιο βίη κήρυκα Μενoitῆν
 35 εἰς Ἀγαμέμνονα πέμψε καὶ ἄλλους πάντας Ἀχαιοὺς,
 λισσόμενος νέκυας πυρὶ καίεμεν· οἳ δ' ἐπίθοντο
 αἰδόμενοι καταμένους· οὐ γάρ σφισι μῆνις ὀπήδει.
 Ἥμος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἐκάμοντο θαμειαῖς,
 δὴ βᾶ τότε Ἄργεῖοι μὲν ἐπὶ κλισίας ἀφίκοντο·
 40 Τρῶες δ' ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθρα,
 ἀχνύμενοι μάλα πολλὰ δεδουπότος Εὐρυπύλοιο·
 τὸν γὰρ δὴ τίεσκον ἴσον Πριάμοιο τέκεσσι·
 τοῦνεκά μιν τάρχυσαν ἀποκταμένων ἐκάς ἄλλων
 Δαρδανίης προπάροιθε πύλλης, ὅθι μακρὰ βέεθρα
 45 δινῆεις προΐησιν, ἀεζόμενος Διὸς ὄμβριον.
 Υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλλῆος ἀταρβέος ἔκετο πατρὸς
 τύμβον ἐς εὐράεντα· κύσεν δ' ὅγε δάκρυα χεύων
 στήλην εὐποίητον ἀποφθιμένοιο τοκῆος·
 καὶ βᾶ περιστενάχων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
 50 Χαίρε πάτερ καὶ ἔνερθε κατὰ χθονός· οὐ γὰρ ἔγωγε
 λήσομαι οἰχομένοιο σθένε ποτὶ δῶμ' Ἀΐδαο.
 Ὡς εἶθε ζῶν σε μετ' Ἀργεῖοισι κίχανον·
 τῶ κε τάχ' ἀλλήλοισι φρένας τερφέντ' ἐνὶ θυμῶ,
 Ἴλιον ἐξ ἱερῆς ληϊσάμεθ' ἄσπετον ἴλθον·
 55 νῦν δ' οὐτ' ἄρ' σὺ γ' ἐσεῖδες ἐόν τέκος, οὔτε σ' ἔγωγε
 εἶδον ζῶν ἐόντα, λιλαϊόμενος περ ἰδέσθαι.
 Ἀλλὰ καὶ ὧς, σέο νόσφι καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος,
 σὸν δόρυ καὶ τεὸν ὕα μὲγ' ἐν δαίπερφίκασι
 60 δυσμηνέες· Δαναοὶ δὲ γεγηθότες εἰσορώουσι
 σοὶ δέμας ἠδὲ φυὴν ἐναλγικίον ἠδὲ καὶ ἔργα.
 Ὡς εἶπὼν ἀπὸ θερμὸν ὀμόρξατο δάκρυ παρειῶν·
 βῆ δὲ θεῶς ἐπὶ νῆας ὑπερθύμοιο τοκῆος,
 οὐκ οἶος· ἅμα γάρ οἱ ἴσαν δοσκαίδεκα φῶδες
 Μυρμιδόνων· Φοῖνιξ δ' ὁ γέρον μετὰ τοῖσιν ὀπήδει
 65 λυγρὸν ἀναστενάχων περικυδέος ἀμφ' Ἀχιλλῆος.
 Νύξ δ' ἐπὶ γαίαν ἔκτανεν, ἐπέσσυτο δ' οὐρανὸν ἄστρο·
 οἳ δ' ἄρα δορπήσαντες ἔλονθ' ὕπνον· ἔγρετο δ' ἠώς·
 Ἀργεῖοι δ' ἄρα δῦσαν ἐν ἔντεσι τῆλε δ' ἀπ' αὐτῶν
 αἰγλή μαρμαίρεσκεν ἐς αἰθέρα μέχρις ἰούσα.
 70 Καὶ βᾶ θεῶς ἐκτοσθε πυλῶν ἐσσεύοντο
 πανσυδῆ, νιφάδεσσι ἐοικότες, αἳ τε φέρονται
 ταρφέες ἐκ νεφέων κρυερῆ ὑπὸ χεῖματος ὄρη·
 ὧς οἳ γ' ἐξεχέοντο πρὸ τείχεος, ὄρτο δ' αὐτῆ
 σμερδαλέῃ· μέγα δ' αἶα περιστεναχίζετ' ἰόντων.
 75 Τρῶες δ' εὖτ' ἐπίθοντο βοῆν καὶ λαὸν ἴδοντο,
 θάμβησαν· πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον,
 πάτμον οἰόμενων· περὶ γὰρ, νέφος ὧς, ἐφανάνθη
 λαὸς δυσμενέων· κανάχιζε δὲ τεύγεα φωτῶν
 κινουμένων· ἄμοτος δὲ κονίσσαλος ὄρτο ποδοῦν.
 80 Καὶ τότε ἄρ' ἦε θεῶν τις ὑπὸ φρένας ἐμβάλε θάρσος
 Δηϊφώβω καὶ θῆκε μάλ' ἄτρομον, ἦε καὶ αὐτοῦ

sed illum magis excitavit, quandoquidem animus ipsum
 jubebat] officium exhibere et honorem cordate Nereidi.

Atque hæc ita destinabat deorum potentissimus aliorum.
 Cæterum inter urbem et longe-porrectum Hellespontum
 Achivi et Troes casos in prælio
 cremabant una-cum equis, et pugna destitit a-cæde,
 propterea-quod Priamus potens præconem Menæten
 ad Agamemnonem legarat et cæteros universos Græcos,
 petens, ut mortuos igni comburere-liceret. Qui concesserant
 reverentes defunctos: non enim hos ira comitatur.
 Cum itaque cæsis rogos adornassent frequentes,
 tandem Achivi ad tabernacula redierunt,
 Troesque ad Priami auro-abundantis aedes,
 mœrore-affecti maximo propter-occisum Eurypylum.
 Hunc enim in-pretio-habuerant æque-ut Priami filios:
 ideo ipsum humarunt ab interfectis seorsum aliis
 Dardaniam ante portam, ubi magna fluenta
 Xanthus vorticosus promovet, augescens Jovis pluvia.

Cæterum filius Achillis interriti se-contulit parentis
 ad sepulcrum spaciosum, et exosculabatur lacrimis pro-
 fusis] columnam fabricatam defuncti genitoris,
 et juxta-edens-suspiria tali eum oratione allocutus-est:

Salve pater etiam subter terra. Non enim ego
 obliviscar tui profecti ad domum Ditis.
 Utinam vivum te inter Argivos offendissem,
 quo confestim mutuo animis oblectatis in corde
 Ilio ex sacro prædati-fuissemus immensas opes.
 Jam vero neque tu vidisti tuam prolem, neque te ego
 vidi superstantem, quamvis percupidus tui videndi.
 Nihilominus etiam te procul et inter manes versante
 tuam hastam et tuum filium acriter in conflictu exhorre-
 scunt] hostes, Danaïque cum-gaudio intuentur me,
 tibi corpore et forma similem atque etiam facinoribus.

Ita fatus tepidas abstersit lacrimas a genis
 et abiit cito ad naves animo-præstantis genitoris,
 non solus, nam una cum-ipso ibant duodecim viri
 ex-Myrmidonibus, et Phoenix senex inter hos secutus-est
 flebiliter ingemiscens præclarum propter Achillem.
 Nox autem super terram venit et invaserunt cælum sidera:
 illi itaque cœna-peracta ceperunt somnum. Hinc surgebat
 Aurora:] tum Argivi induerunt arma, et longe ab illis
 splendor radiabat ad æthera usque pertingens.

Ac continuo e portis eruperunt
 omnibus-copiis, nivium in-morem, quæ feruntur
 densæ e nubibus horrido brumæ tempore:
 taliter hi sese-effuderunt extra murum, et ingruit clamor
 horrendus, maximeque tellus gemuit eorum-incessu.

Trojani igitur ubi audierunt clamorem et viderunt exer-
 citum,] obstupere, et cunctis infractus-fuit animus penitus
 fatum præsentientibus. Circumquaque enim, ut nubes,
 apparebat] agmen hostium, et insonabant arma viris
 se-moventibus, ingensque pulvis excitatus-est pedibus.
 Atque tunc vel deorum quispiam animo iniecit fiduciam
 Deïphobi et fecit eum prorsus intrepidum, vel etiam suos

θυμὸς ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον, ὄφρ' ἀπὸ πάτρης
 δυσμενέων ἀλεγεινὸν ὑπ' ἔγχρῃ λαὸν ἐλάσση·
 θαρσαλέον δ' ἄρα μῦθον ἐνὶ Τρώεσσιν ἔειπεν·
 85 ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε θυμὸν ἀρήϊον ἐν φρεσὶ θέσθε,
 μνησάμενοι, στονόεντος ὅσα πτολέμοιο τελευτῆ
 ἄλγε' ἐπ' ἀνθρώποισι δορυκτῆτοισι τίθησιν.
 Οὐ γὰρ Ἀλεξάνδροιο πέλει πέρι μῦθον ἄεθλος,
 οὐδ' Ἑλένης, ἀλλ' ἔστι περὶ πτολίου τε καὶ αὐτῶν
 90 ἢ δ' ἀλόχων τεκίων τε φίλων γεραρῶν τε τοκῆων
 πάσης τ' ἀγλαΐης καὶ κτήσιος ἢ δ' ἐρατεινῆς
 γαίης, ἣ με δαμνέτα κατὰ κλόνον ἀμφικαλύψοι
 μᾶλλον, ἢ ἀθρήσαιμι φίλην ὑπὸ δούρατι πάτρην
 δυσμενέων· οὐ γάρ τι κακώτερον ἔλπομαι ἄλλο
 95 πῆμα μετ' ἀνθρώποισι οἰζυροῖσι τετύχθαι.
 Τοῦνεκ' ἀπωσάμενοι στυγερὸν δέος ἀμφ' ἐμὲ πάντες
 καρτύνασθ' ἐπὶ δῆριν ἀμείλιχον· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 ζῶδες εἴθ' ἡμῖν ἄντα μαχθήσεται, οὔνεκ' ἄρ' αὐτὸν
 πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε· πέλει δέ τις ἄλλος Ἀχαιῶν,
 100 ὃς νῦν λαὸν ἄγειρεν. Ἔοικε δέ μήτ' Ἀχιλλῆα
 μήτε τιν' ἄλλον Ἀχαιῶν ὑποτρομέειν, περὶ πάτρης
 μαρναμένους· τῷ μή τι φεβώμεθα μῶλον Ἄρης,
 εἰ καὶ πολλὰ πάροικεν ἀνέτλημεν μογέοντες.
 Ἡ οὐπω τόδε οἶδατ' ἀνὰ φρένας, ὡς ἀλεγεινοῖς
 105 ἀνδράσι ἐκ καμᾶτιο πέλει θαλήη τε καὶ ὄλβος,
 ἐκ δ' ἄρα λευγαλέων ἀνέμων καὶ χειμάτος αἰνοῦ
 Ζεὺς ἐπάγει μερόπεσσι δι' ἠέρος εὐδίων ἤμαρ,
 ἐκ τ' ὀλοῆς νοῦσσιο πέλει σθένος, ἐκ τε μόθοιο
 εἰρήνης; τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μεταμείβεται ἔργα.
 110 Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἔς Ἄρηα μεμᾶότες ἐντύνοντο
 ἐσσυμένους· καναχῆ δὲ κατὰ πτόλιον ἔπλετο πάντη,
 μῶλον ἐς ἀλγινόεντα κορυσοσμένον αἰζηῶν.
 Ἐνθ' ἄρα τῷ μὲν ἄκοιτις ὑποτρομέουσα κυδοιμὸν
 ἔντε' ἀποιογμένη παρηνήγεε δακρυχέουσα·
 115 τῷ δ' ἄρα νῆπιοι ὕψε ἐπειγόμενοι περὶ πατρὶ
 τεύχεα πάντα φέρεσκον· ὃ δὲ σφισιν ἄλλοτε μὲν που
 ἄχλυτ' ὀδυρομένοισι· ὅτε δ' ἔμπαλι μειδιάσκειν
 παισὶν ἀγαλλόμενος· κραδίη δὲ οἱ ἐν δαὶ μᾶλλον
 ὠρμαινεῖν πορεύεσθαι ὑπὲρ τεκέων τε καὶ αὐτοῦ.
 120 Ἄλλω δ' αὐτὲ γεραιὸς ἐπισταμένης παλάμησιν
 ἀμφετίθει μελέεσσι κακῆς ἀλκτῆρια χάρις,
 πολλὰ παρηγορέων φίλον ὕψα, μηδενὶ εἴκειν
 ἐν πολέμῳ· καὶ στέρνα τετυμμένα δείκνυε παιδί,
 ταρφέα σήματ' ἔχοντα παλαιῆς δηϊοτήτος.
 125 Ἄλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἐν ἔντεσι θωρήχθησαν,
 ἄστεος ἐξεχέοντο μέγ' ἴεμενοι πολέμοιο
 λευγαλέου· ταχέεσσι δ' ἐφ' ἱππῆεσσιν ὄρουσαν
 ἱππῆες· πεζοῖσι δ' ἐπέχραον ἔθνεα φωτῶν·
 ἄρμασι δ' ἄρμαθ' ἵκοντο καταντίον· ἔβραχε δὲ χθῶν
 130 ἐς μόθον ἐσσυμένων· ἐπαύτε δ' οἷσιν ἕκαστος
 κεκλόμενος· τοὶ δ' αἶψα συνήϊον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
 τεύχε' ἐπεσμαράγησε· μίγη δ' ἐκάτερθεν αὐτῆ
 λευγαλήη· τὰ δὲ πολλὰ θοῶς ποτέοντο βέλεμα,
 βαλλόμεν' ἀμφοτέρωθεν ὑπ' ἔγχρσι δ' ἄσπιδες ἀνδρῶν
 135 θεινόμεναι κτυπέεσκον ἀσάχρον, αἰ δ' ὑπ' ἀκόντων

ipsius] animus incitavit ad pugnam, ut a patria
 hostium saevas copias hasta repelleret:
 animosam igitur orationem inter Trojanos habuit:
 Amici, agendum fiduciam bellicam animis inserite,
 memores, quantas funesti belli exitus
 ærumnas hominibus captivis imponat.
 Non enim de-Alexandro est solum certamen,
 aut Helena, sed geritur pro urbe et nobis ipsis
 atque uxoribus liberisque caris et venerandis parentibus
 omnique splendore et opibus atque-amabili
 terra, quæ me cæsum in pugna operiat
 potius, quam aspecturus-sim dilectam patriam sub jugo
 hostium: nullum enim atrocius existimo aliud
 malum inter homines miseros existere.
 Ideo depulso tristi pavore, circum me omnes
 confirmate-vos ad certamen infestum: nec enim Achilles
 vivus deinceps contra nos pugnabit, siquidem ipsum
 ignis funestus consumpsit. Sed est alius quispiam Achivum,
 qui nunc exercitum coegit. Decet vero neque Achillem
 nec quemquam alium Græcorum metuere nos, pro patria
 propugnantes. Quocirca ne fugiamus laborem Martis,
 etiamsi multa pridem toleravimus laborantes.
 An nondum compertum-habetis animo, quod ærumnosis
 viris ex labore oriuntur florentes-res ac fortuna,
 et post noxios ventos et tempestatem malignam
 Juppiter afferat hominibus in aere serenum diem,
 et e periculoso morbo prodeat vis, atque ex bello
 pax? hæque omnes temporis-successu ita commutantur res.
 Ita verba-fecit. Illi igitur ad bellum prompti armabantur
 citissime, ac strepitus per urbem exiti ubique,
 ad pugnam mestificam se-accingentibus viris.
 Hic alii uxor timens belli-discrimen
 arma abeunti congestit lacrimans,
 alii parvuli nati cursitantes circa patrem
 instrumenta cuncta apportarunt: qui propter-illos nunc
 doluit plorantes, nunc iterum risit
 de filiis lætus; animusque eum in acie tanto-magis
 impulit-ad labores-obeundos pro sobole et seipso:
 alii pro senex doctis manibus
 applicavit-circa membra diræ præsidia pugnae
 multis cohortans dilectum natum, ut-nemini cederet
 in prælio; et pectus vulneratum ostentavit filio,
 plurima indicia repræsentans pristini conflictus.
 Cum itaque universi armis se-communiissent,
 ex-urbe eruperunt magna cupidine pugnae
 exitialis; inque celeres equites investit-sunt
 equites, in pedites vero irruerunt agmina virum pedestrium
 et curribus currus tetenderunt obviam, insonuitque tellus,
 ad-pugnam dum concitantur. Tum acclamavit suis quisque
 exhortans. Qui statim pedes contulerunt, circumque illos
 arma crepuerunt, et mixtus-est utrinque clamor
 atrox, et multa subito evolarunt tela
 emissa utrinque, hastisque scuta virorum alia
 percussa fragorem-dederunt ingentem, alia pilis

καὶ ξιφῶν· πολέες δὲ καὶ ἀξίνησι θοῆσιν
 ἀνέρες οὐτάζοντο· φορούμετο δ' ἔντα φωτῶν
 αἵματι. Τρωιάδες δ' ἀπὸ τείχεος ἐσκοπίαζον
 αἰζηῶν στονόεντα μόθον· πάσῃσι δὲ γυῖα
 140 ἔτρεμεν, εὐχομένησιν ὑπὲρ τεκέων τε καὶ ἀνδρῶν
 ἠδὲ κασιγνήτων· πολλοὶ δ' ἅμα τῆσι γέροντες
 ἔζοντ' εἰσορώοντες· ἔχον δ' ὑπὸ κήδεσι θυμὸν
 παίδων ἀμφὶ φίλων· Ἑλένη δ' ἐνὶ δόμασι μίμνεν
 οἷη ἅμ' ἀμφιπόλοισιν· ἔρυκε γὰρ ἄσπετος αἰδώς.
 145 Οἱ δ' ἄμοτον πονέοντο πρὸς τείχεος· ἀμφὶ δὲ Κῆρες
 γήθεον· οὐλομένη δ' ἐπαύτεον ἀμφοτέρωσι
 μακρὸν Ἔρις βοῶσα· κόνις δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ
 κτεινομένων· ὀλέκοντο δ' ἀνά κλόνον ἀλλοθεν ἄλλος.
 Ἐνθ' ἄρα Δηϊφόβος κρατερὸν κτάνεν ἠνοχηῖα
 150 * * Ἰππασίδην· ὃ δ' ἀπ' ἄρματος αἰψηροῖο
 ῥιπεν ἀμφὶ νέκυσσιν· ἄχος δέ οἱ ἔσχεν ἀνακτα·
 δεΐδιε γὰρ μὴ δῆ μιν ἐφ' ἠνία χεῖρας ἔχοντα
 υἱὸς εὖς Πριάμοιο κατακτείνῃσι καὶ αὐτόν·
 ἀλλὰ οἱ οὐκ ἀμελήσει Μελάθριος, ἀλλ' ἐπὶ δίφρον
 155 ἄλτο θοῶς ἵπποισι δ' ἐκέκλετο μακρὰ, τινάσσων
 εὐληρ', οὐδ' ἔγε μάστιγιν· ἔλαυνε δὲ δούρατι θεῖων.
 Καὶ τοὺς μὲν Πριάμοιο πάϊς λίπεν· ἔκτο δ' ἄλλων
 ἐς πληθύν· πολέεσσι δ' ὀλέθριον ὤπασεν ἤμαρ
 ἐσσυμένως· ὀλοῆ γὰρ ἀλίγχιος αἰὲν ἀέλλη
 160 θαρσαλέως δηΐοισιν ἐπώχετο· τοῦ δ' ὑπὸ χερσὶ
 μυρίοι ἐκτείνοντο· πέδον δ' ἐστείνετο νεκρῶν.
 Ὄς δ' ἔτ' ἂν οὖρα μακρὰ θορῶν εἰς ἄγκυα βήσσης
 δρυτόμος ἐγκονέων νεοθηλέα δάμναται ὕλην,
 ἀνθρακας ἔφρα κάμησι, κατακρύψας ὑπὸ γαῖαν
 165 σὺν πυρὶ δούρατα μακρὰ, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεσόντα
 πρῶνας ὑπερθε κάλυψαν, ἀνήρ δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
 ὣς ἄρα Δηϊφόβοιο θοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιοὶ
 Ἰλαδὸν ὀλλύμενοι περικάπτεσον ἀλλήλοισι·
 καὶ ῥ' οἱ μὲν Τρώεσσι δμιλεον· οἱ δ' ἐφέβοστο
 170 εὐρὺν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥόον· τοὺς δ' ὕδατος εἴσω
 Δηϊφόβος συνέλασσε, καὶ οὐκ ἀπέληγε φρόνιο.
 Ὄς δ' ὅπότε ἰχθυόεντος ἐπ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου
 δίκτυον ἐξερώωσι πολύκμητοι ἀλιῆες
 κολπωθὲν ποτὶ γαῖαν, ἔσω δ' ἀλὸς εἰσέτ' ἐόντος,
 175 ἐνθόρη αἰζήδος γναμπτόν δόρου χερσὶ μεμαρπῶς,
 αἰνὸν ἐπὶ ξιφίῃσι φέρων φόνον, ἀλλοθε δ' ἄλλον
 δάμναται, ὃν κε κίχῃσι, φόνῳ δ' ἐρυθαίνεται ὕδωρ·
 ὣς τοῦ ὑπαὶ παλάμησι περὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα
 αἵματι φοινίχθησαν· ἐνεστείνοντο δὲ νεκροί.
 180 Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄρα Τρώες ἀναιμιωτὶ πονέοντο,
 ἀλλὰ σφέας ἐδάϊζεν Ἀχιλλεὸς ὄβριμος υἱὸς
 ἀμφ' ἀλλήσιν φάλαγγι· Θέτις δέ που εἰσορώσα
 τέρπετ' ἐφ' υἱώνῳ, ὅσον ἄχνητο Πηλείοισι.
 Τοῦ γὰρ ὑπὸ μελίη πούλης στρατὸς ἐν κονίησι
 185 πίπτεν δμοῖς ἵπποισιν· ὃ δ' ἐσπόμενος κεράϊζεν·
 ἐνθ' Ἀμιδῆν ἐδάϊξε περικλυτὸν, ὅς ῥά οἱ ἵππῳ
 ἐζόμενος συνέκυρσε, καὶ οὐκ ἀπόνητ' ἐρατεινῆς
 ἵππασίης· δὴ γὰρ μιν ὑπ' ἔργχει τύψε φαιενῶ
 ἐς νηδύν· αἰγμῆ δὲ ποτὶ ῥάχιν ἐξεπέρησεν·

et gladiis ; multi etiam bipennibus acutis
 viri sauciati-sunt , fœdabanturque arma virorum
 sanguine. Trojanæ autem de muro prospiciebant
 juvenum mœstificum conflictum , unde omnibus membra
 tremebant , vota-facientibus pro liberis et maritis
 atque germanis : incanique inter illas senes
 sedebant spectantes , et subjiciebant curis animum
 caros propter filios. Helena vero intra ædes se-continebat
 sola cum famulis : nam retrahebatur ingens eam pudor.

Illi autem acriter in-opere-erant sub mœnibus , et circum
 Parcæ] gaudebant , letalisque acclamabat utrisque
 Discordia immane vociferans , ac pulvis rubescebat cruore
 interfectorum , dum exitio-datur per aciem alibi alius.

Ibi Deiphobus fortem obtruncavit aurigam

* * Hippasiden , qui ex curru veloci

decidit in cadavera , mœstitia vero ejus occupavit dominum ;
 metuebat enim , ne se in habenis manus habentem
 filius fortis Priami leto-daret etiam ipsum.

Verum eum non neglexit Melanthius , sed in currum
 insiliit celeriter et equis acclamavit alta-voce concutiens
 habenas , nec tenebat flagellum , sed eos agitabat hasta
 feriens.] Hos itaque Priami filius reliquit et intulit-se ali-
 orum] in turbam et plurimis letiferum adduxit diem
 repente. Pernicioso enim semper turbini similibus
 animose in hostes invehebat , adeo-ut illius manibus
 innumeri trucidarentur , campusque arctaretur cadaveri-
 bus.] Ac veluti per montes longos descendens in convalles
 saltus] lignator festinus fruticantem prosternit silvam ,
 carbones ut faciat , ubi-condiderit terra
 cum igni ligna prolixa , quæ hic illic prolapsa
 juga desuper operiunt ; vir autem ille delectatur opere :
 sic etiam Deiphobi festinis manibus Achivi
 gregatim cæsi procuberunt inter-se.

Atque alii cum-Trojanis rem-gesserunt , alii fugerunt
 ad latum Xanthi fluxum , quos in aquam
 Deiphobus coegit ; nec finem-fecit cædendi.

Non-secus-ac si pisciferi in littore Hellesponti
 rete extrahunt multo-labore-exerciti piscatores
 sinuatam ad terram : quod cum-in mari adhuc est ,
 insilit juvenis inflexo conto manibus comprehenso ,
 tristem xiphis affersens necem , et alibi alium
 interimit , quemcunque nactus-fuerit , strageque cruentatur
 unda :] sic illius (Deiphobi) manibus passim Xanthi fluenta
 sanguine rubescebat , arctaque-se-premebat cadavera.

At nec Troes incruentam gerebant-pugnam ,
 sed eos trucidabat Achilles violentus filius
 inter alias phalanges. Thetis itaque procul conspiciens
 tantum lætabatur de nepote , quantum lugebat de Achille.
 Ejus enim hasta ingens-numerus exercitus in pulvere
 occubuit una cum-equis , ipseque insequens strages-edidit.
 Ibi Amiden obtruncavit nobilem , qui ipsi equo
 insidens occurrit , nec fructum-cepit e-jucunda
 arte-equestri ; namque illum hasta percudit fulgida
 in ventrem , ita-ut mucro per spinam-dorsi penetraret :

- 190 ἔγκατα δ' ἐξεχύθησαν· ἔλεν δέ μιν οὐλομένη Κῆρ
 ἐσσυμένους, ἵπποιο θοοῦ παρὰ ποσσὶ πεσόντα.
 Ἔϊλε δ' ἄρ' Ἀσκάνιον τε καὶ Οἶνοπα, τὸν μὲν ἐλάσσας
 δουρὶ μέγα στομάχοιο ποτὶ στόμα, τὸν δ' ὑπὸ λαίμων,
 καίριος ἔνθα μάλιστα πέλει μόρος ἀνθρώποισιν.
- 195 Ἄλλους δ' ἔκτανεν αἰὲν, θύσους κίχτε. Τίς κεν ἐκείνους
 ἀνδρῶν μυθήσαιο, κατὰ κλόνον ὅσσοι δλοντο
 χερσὶ Νεοπτολέμοιο; κείμεν δέ οἱ οὔποτε γυῖα.
 Ὡς δ' ὀπότη' αἰζῆδ' ἔνι ἀγῆρ' ἐνὶ τηλεθάοντι
 πᾶν ἤμαρ κρατερῆσι πονησάμενος παλάμῃσιν
- 200 ἐς γαῖαν κατέγευεν ἀπίερανα καρπὸν ἐλαίης
 βράδω ἐπιπέροχων, ἐκάλυψε δὲ χῶρον ὑπερθεν·
 ὡς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι καθήριπε πουλὸς θμιλος.
 Τυδείδης δ' ἐτέρωθεν εὐμμελίης τ' Ἀγαμέμνων
 ἄλλοι τ' ἐν Δαναοῖσιν ἀριστῆες πονέοντο
- 205 προφρονέως ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· οὐδὲ μὲν ἐσθλοῖς
 Τρώων ἡγεμόνεσσι δέος πέλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἐκ θυμοῦ μάχοντο καὶ ἀνέρας αἰὲν ἔρυκον
 χαζομένους· πολέες δὲ καὶ οὐκ ἀλέγοντες ἀνάκτων
 ἐκ πολέμοιο φέβοντο, μένος τρομέοντες Ἀχαιῶν.
- 210 Ὅψε δ' ἄρ' εἰσενόησε περὶ προγοῆσι Σκαμάνδρου
 ὀλλυμένους Δαναοὺς κρατεροὺς πάϊς Αἰακίδαο
 αἰὲν ἐπασσύτερους· λίπε δ' οὐδ' ἀρῶς αὐτὸς ἔναιρην
 φεύγοντας προτὶ ἄστν, καὶ Αὐτομέδοντι κέλευεν
 κείσ' ἐλάαν, ὅθι πουλὸς ἐδάμαντο λαὸς Ἀχαιῶν·
- 215 αὐτὰρ ὄγ' αἶψα πῆθησε καὶ ἀθανάτων μένος ἵππων
 τεύεσκεν μάστιγι ποτὶ κλόνον· οἱ δ' ἐπέτοντο
 ῥίμψα διὰ κταμένον κρατερὸν φορέοντες ἀνακτα.
 Οἷος δ' εἰ πόλεμον φησιμόφρονος ἔρχεται Ἄρης
 ἐμβεβαῶς ἵπποισι, περιτρομέει δ' ἄρα γαῖα
- 220 ἐσσυμένου, καὶ θεῖα περὶ στέροισι θεοῖο
 τεύχη ἐπιβρομέουσιν ἴσον πυρὶ μαρμαίροντα·
 τοῖος Ἀχιλλῆος κρατεροῦ πάϊς ἦεν ἄντην
 ἐσθλοῦ Δηϊφόβοιο· κόνις δ' ἐπαίερετο πολλή
 ἵππων ἀμφὶ πόδεςσιν, ἰδὼν δέ μιν ἀλκιμος ἀνήρ
- 225 Αὐτομέδων ἐνόησεν ὅτις πέλεν· αἶψα δ' ἀνακτι
 τοῖον ἔπος κατέλεξε, περικλυτὸν ἄνδρα πιφαύσκων·
 ὦ ἄνα, Δηϊφόβοιο πέλει στρατὸς, ἧδὲ καὶ αὐτὸς,
 σεῖο πάροινθε τοκῆ' ὅς ὑπέτρεμε· νῦν δέ οἱ ἐσθλὸν
 ἦ θεὸς ἦ δαίμων τις ὑπὸ κραδίην βάλε θάρσος.[λον
- 230 ὦς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' οὔτι προσέννεπεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλ-
 ἵππους ὠτρύνεσκεν ἐλαυνόμεν, ὄφρα τάχιστα
 ὀλλυμένοις Δαναοῖσιν ἀεικέα πότμον ἀλάχοι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ β' ἀφίκοντο μάλα σγεδὸν ἀλλήλοισι,
 δὴ τότε Δηϊφобος, μάλα περ χατέων πολέμοιο,
- 235 ἔστη, ὅπως πῦρ αἰνὸν, ὅθ' ὕδατος ἐγγὺς ἱκνται·
 θάμβες δ' εἰσπορών κρατερόφρονος Αἰακίδαο
 ἵππους ἧδὲ καὶ ὕψα πελώριον, οὔτι τοκῆος
 μεῖονα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ φρεσὶν ὠρμαίνεσκεν
 ἄλλοτε μὲν φεύγειν, ὅτε δ' ἀνέρος ἄντα μάχεσθαι.
- 240 Ὡς δ' ὅτε σὺς ἐν ὄρεσσι νεηγενένον ἀπὸ τέκνων
 θύϊας ἀποσσεύησι, λέων δ' ἐτέρωθε φανείη
 ἔκποθεν ἐσσύμενος, τοῦ δ' ἴσταται ἀσπετος ὄρμη,
 οὔτε πρόσω μεμαῶτο· ἔτ' ἐλθέμεν, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,

ilia itaque effusa-sunt, cepitque eum letalis Parca
 confestim, velocis equi ad pedes delapsum.

Peremit etiam Ascanium et Ctenopem, illum feriens
 hasta patulum stomachi in orificium, hunc in gulam,
 certissima ubi est mors hominibus.

Alios etiam interfecit semper, quoscumque assecutus-est.
 Ecquillos] vir enumeret, in conflictu quot necati-fuerint
 manibus Neoptolemi? nec defatigabantur ejus unquam mem-
 bra.] Veluti cum juvenum quispiam in agro florenti
 toto die validis laborans manibus

ad terram decuit infinitum fructum oleæ
 peracta verberans, et operit loci superficiem
 ita illius manibus prostrata-est ingens turba.

Cæterum Tydides alia-parte' et hasta-pollens Agame-
 mnon] alique inter Danaos optimates negotium-obibant
 alacriter in certamine sævo, nec interim strenuis
 Trojanorum ducibus metus incidit, verum et ipsi
 ex animo pugnabant et viros semper retrahebant
 terga-dantes. Multi tamen sine respectu ducum
 ex prælio refugiebant, robur formidantibus Achivum.

Tandem cognovit ad alveum Scamandri
 profligari Danaos fortis natus Æacidæ
 subinde densiores. Ideo reliquit eos, quibus antea ipse in-
 stabat,] fugientes ad urbem, et Automedonti præcepit,
 illuc ut-impelleret equos, ubi magna sternebatur multitudo
 Achivum.] Is igitur mox paruit et immortalium robur
 equorum] concitavit scutica ad turbatam-aciem. Hi volabant
 subito per cadavera fortem ferentes dominum.

Ac qualis ad bellum letiferum proficiscitur Mars
 consensis equis, passimque-tremiscit tellus
 eo properante, et divina circum præcordia Dei
 arma intonant ignis instar fulgentia :
 talis Achillis robusti natus tendebat contra
 præstantem Deiphobum, et pulvis attollebatur frequens
 equorum circa pedes. Conspicatus igitur illum fortis vir
 Automedon sensit, quis esset, et statim ad-principem
 hunc sermonem edidit, insignem virum indicans :

Rex, Deiphobi iste est globus, atque etiam ipse,
 tuum antea parentem qui expavit; nunc vero ipsi egregiam
 aut deus aut genius quispian in cor misit fiduciam.

Sic dixit : cui is nihil respondit, sed eo magis
 equos jussit incitari, ut quam-primum
 succumbentibus a-Danais indignum fatum propulsaret.
 Cum itaque coivissent quam proxime inter-se,
 exin Deiphobus, quamvis admodum cupidus belli,
 restitit, velut ignis rapidus, quando aquam contigerit,
 et obstupuit videns magnanimi Æacidæ
 equos et filium procerum, nihilo parente
 inferiorem : ejusque animus in pectore destinabat
 nunc fugere, nunc rursus cum viro dimicare.

Ut quando sus in montibus recens-natis a catulis
 thoas abigit, leo autem ex-alia-parte se-ostendit
 alicunde irruens, illius itaque subsistit vehemens impetus,
 nec porro audentis pedem-movere, nec retro;

245 ὄγῃ δ' ἀφρώωντας ὑπὸ γναθοῖσιν ὀδόντας·
 ὡς υἱὸς Πριάμοιο σὺν ἄρμασι μίμνε καὶ ἵπποις,
 πορφυρῶν φρεσὶ πολλὰ καὶ ἀμφαιρῶν δόρυ χερσὶ.
 Τὸν δ' υἱὸς προσέειπεν ἀμειλίχτου Ἀχιλλῆος·
 Πριάμῃδ', τί νυ τόσπον ἐπ' Ἀργείοισι μέμηνας
 χειροτέροισ, οἱ σείο περιτρομέοντες βροχλῆν
 250 φεύγον ἐπεσσυμένοιο, σὺ δ' ἤλπεο πολλὸν ἄριστος
 ἔμμεναι; ἀλλὰ σοι εἶπερ ὑπὸ κραδίῃ μένος ἔστιν,
 ἡμετέρης πείρησαι ἀνὰ κλόνον ἀσχέτου αἰγμῆς.
 Ὡς εἰπὼν οἴμησε λέων ὡς ἄντ' ἐλάφοιο,
 ἐμβεβαῶς ἵπποισι καὶ ἄρμασι πατρός ἑοῖο·
 255 καὶ νύ κέ μιν τάχα δοῦρι σὺν ἡνιόχῳ κατέπεφεν,
 εἰ μὴ οἱ μέλαν αἴψα νέφος κατέχευεν Ἀπόλλων
 ἐσποθεν Οὐλύμπιοιο καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο
 ἤρπασε καὶ μιν ἔβηκε ποτὶ πτόλιν· ἦχι καὶ ἄλλοι
 Τρῶες ἔσαν φεύγοντες· ὁ δ' ἐς κενεὴν ὁρῶν τύψας
 260 Πηλεΐδαο παῖς τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
 Ὡ κύον, ἐξήλυξας ἐμὸν μένος· οὐδέ σοι ἀλκή
 ἱεμένῳ περ ἀλακκε· θεῶν δέ τις ὄσσ' ἐκάλυψε
 νύκτα βαλῶν καθύπερθε καὶ ἐκ κακότητος ἐρύξας.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· δνοφερόν δὲ νέφος καθύπερθε Κρονίων,
 265 εὔτ' ὀμίχλην, διέχευε· λυθὴ δ' εἰς ἥερα μακρῆν·
 αὐτίκα δ' ἐξεφάνη πεδίον καὶ πᾶσα περὶ χθῶν·
 Τρῶας δ' εἰσενόησεν ἀπόπροθι πολλὸν ἕοντα·
 Σκαίῃς ἀμφοὶ πύλησιν· ἔβη δ' ἄρα πατρὶ ἑοικῶς
 ἀντία δυσμενέων, οἳ μιν φοβέοντο κίοντα.
 270 Ἦύτε κύμ' ἀλεγεινὸν ἐπεσσύμενον τρομέουσι
 ναῦται, ὅτ' ἐξ ἀνέμοιο διεγρόμενον φορέηται
 εὐρὺ μάλ' ὑψηλὸν τε, μέμηνε δὲ λαίλαπι πόντος·
 ὡς τοῦ ἐπερχομένου κακὸν δέος ἀμφεξε Τρῶας·
 τοῖον δ' ἔφατο μῦθον ἐποτρύνων ἐτάροισι·
 275 Κλύτε, φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε
 ἄτρομον, οἷον εἴοικε φορήμεναι ἀνέρας ἐσθλοῦς,
 νίκην ἱεμένους ἐρικυδέα χερσὶν ἀρέσθαι
 καὶ κλέος ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλ' ἄγε θυμὸν
 παρθέμενοι πονεώμεθ' ὑπὲρ μένος, εἰδόκε Τροίης
 280 πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ καὶ ἐκτελέσωμεν ἐέλδωρ·
 αἰδῶς γάρ, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔνθα μένοντας
 ἔμμεναι ἀπρήκτους καὶ ἀνάγκιδας, οἷα γυναῖκας·
 τεθναίην γὰρ μᾶλλον, ἢ ἀπτόλεμος καλεοίμην.
 Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐς Ἄρεος ἔργον ὄρουσαν
 285 θαρσαλέως, Τρῶεςσι δ' ἐπέδραμον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 προφρονέως μάρναντο περὶ πτόλιν· ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 ἐντοσθεν πυλέων ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἀπέληγε
 δεινὸς Ἄρης, Τρώων μὲν ἐελδομένων ἀπερῦξαι
 δυσμενέων στρατὸν αἰνόν, εὐσθενέων δ' Ἀργείων
 290 ἄστυ διαπραθεῖν· ὁλοή δ' ἔχε πάντας οἴζυς.
 Καὶ τότε δὴ Τρῶεςσιν ἀρηγέμεναι μενεαίνων
 ἔκθορον Οὐλύμπιοιο, καλυψάμενος νεφέεσσι,
 Λητοῖδης· τὸν δ' αἴψα θοαὶ φορέεσκον ἀέλλαι
 τεύχεσι χρυστείοισι κεκασμένον· ἀμφὶ δὲ μακρὰ
 295 μάρμαυρον κατιόντος ἴσον στεροπῆσι κέλευθοι·
 ἀμφὶ δέ οἱ γυρωτὸς ἐπέκτυπεν· ἔβραχε δ' αἰθῆρ
 θεσπέσιον, καὶ γαῖα μέγ' ἴαχεν, ἐνθ' ἀκάμαντας

sed acuit spumantes sub maxillis dentes :
 ita filius Priami cum curru restitit et equis ,
 versans animo multa et tractans hastam manibus .
 Eum igitur affatus-est natus ferocis Achillis :
 Priamide , quid adeo in Argivos furis
 imbecilliores , qui tuam reformidantes impressionem
 irruentis fugiunt , tu ergo putasti longe præstantissimum
 250 te-esse? verum si tibi in corde vires sunt ,
 nostræ periculum-fac in pugna invictæ hæstæ .
 Ita fatus irruit tanquam leo in cervum ,
 invectus equis et curru patris sui ,
 et sane eum mox hasta una-cum auriga confixisset ,
 nisi ei nigram statim nubem offudisset Apollo
 desuper-ex Olympo et e perniciali conflictu
 abreptum ipsum transtulisset ad urbem , quo etiam alii
 Trojani se-subdlexerant fuga : itaque in vacuum hasta fe-
 riens] *aera* Pelidæ filius hæc ad *illum* verba dixit :
 Proh canis , evasisti meam vim ; neque vero tibi forti-
 tudo] quamlibet conanti opem-tulit , sed deorum aliquis
 oculus *mihî* præstrinxit ,] nocte missa desuper *te* que exitio
 subtracto .] Sic dixit : nigram vero nubem desuper Saturnius
 velut nebulam dissipavit , *ea* que resoluta-fuit in *aera* va-
 stum ,] moxque apparuit campus et omnis circum tellus .
 Trojanos vero *ille* cognovit valde procul abesse
 Scæas ad portas ; contendit igitur , patri similis ,
 adversum hostes , qui eum extimuerunt accedentem .
 Ut undam mœstificam ingruentem exhorrescunt
 nautæ , cum a vento excitata fertur
 lata admodum et ardua , et sævit turbine pontus :
 ita illo adventante improbus terror incessit Trojanos .
 Talem vero edebat sermonem exhortans socios :
 Audite , amici , et fiduciam animis immitte
 intrepidam , qualem decet ferre viros strenuos ,
 qui-victoriam cupiunt celebrem manibus reportare
 et gloriam ex bello turbulento . Ergo agite animis
 promptis laboremus supra vires , donec Trojæ
 capiamus inclytam urbem et compotes-fiamus voti .
 Pudendum enim , longissimum ad tempus hic manentes
 nos-esse inertes et imbelles , ut mulieres :
 emoriar enim potius , quam ignavi nomen-geram .
 Sic ait : ast illi tanto majori ad Martis opus ferebatur
 fiducia , Trojanosque incursabant , qui tamen et ipsi
 impenso-ardore pugnabant circa urbem , et quandoque
 intra portas de muris . Nec finem-grassandi-fecit
 impetuus Mars , Trojanis interim cupientibus arcere
 hostium exercitum infestum validisque Argivis
 urbem expugnare : pernicialis itaque tenebat omnes æru-
 mna .] Exinde dum-Trojani opem-ferre instituit ,
 desiliit ex-Olympo , velatus nubibus ,
 Apollo , quem celeriter præproperi ferebant turbines
 armis aureis insignitum , et circumquaque latæ
 micabant descendentes instar fulgurum viæ ,
 et circa illum phætra strepebat , fragoremque-dabat æther
 immensum , ac tellus valde resonabat , ubi infatigatos

θῆκε παρὰ Ξάνθοιο βρόον πόδας· ἐκ δ' ἐβόησε [οἷς ,
 σμερδαλέον· Γρωσιν δὲ θράσος βάλε, δαίμα δ' Ἀχαι-
 300 μίμνεναι αἵματόσεντα κατὰ κλόνον. Οὐδ' Ἐνοσίχθων
 ὄδριμος ἠγνοίησε· μένος δ' ἐνέπνευσεν Ἀχαιοῖς
 ἤδη τειρομένοισι· μάχη δ' αἰδέηλος ἐτύχθη
 ἀθανάτων βουλήσιν· ὄλοντο δὲ μυρία φῦλα
 αἰζήων ἑκάτερθε. Κοτεσσάμενος δ' ἄρ' Ἀπόλλων
 305 Ἄργείοις ὄρμαινε βαλεῖν θρασὺν υἱὸν Ἀχιλλῆος
 αὐτοῦ, ὅπου καὶ πρόσθεν Ἀχιλλέα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸν
 οἰωνοὶ κατέρυκον ἀριστερὰ κεκληγῶτες
 ἄλλα τε σήματα πολλά· χόλος δέ οἱ οὐκ ἔτ' ἔμελλε
 πεῖθεσθαι τεράσσει. Τὸ δ' οὐ λάθε Κυανοχάιτην
 310 ἠέρι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
 νισσομένοιο ἄνακτος ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα·
 τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ἐελδομένους μιν ἐρούσαι·
 Ἴσχε, τέκος, καὶ μὴ τι πελώριον υἱὸν Ἀχιλλῆος
 κτείνης· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Ὀλύμπιος ὀλλυμένοιο
 315 γηθήσει· μέγα δ' ἄλγος ἐμοὶ καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 ἔσσεται εἰναλίοισιν, ὅπως πάρος ἀμρ' Ἀχιλλῆα·
 ἀλλ' ἀναχάξω δῖον ἐς αἰθέρα, μὴ με χολώσης,
 αἶψα δ' ἀναβῆξας μεγάλης χθονὸς εὐρὸν βερέθρον,
 αὐτήν Ἰλιον εἶθαρ ἑοῖς ἅμα τείχεσι πᾶσαν
 320 θήσω ὑπὸ ζόφον εὐρύν· ἄχος δέ τοι ἔσσεται αὐτῷ.
 Ὡς φάθ'· Ὁ δ' ἀζόμενος μέγ' ἀδελφεὸν οἷο τοκῆος
 δείσας τ' ἀμφὶ πόλης εὐσθενέων θ' ἅμα λαῶν
 χάσσαι· ἐς οὐρανὸν εὐρύν, δ' εἰς ἄλλα· τοὶ δ' ἐμάχοντο
 ἀλλήλους ὀλέκοντες· Ἔρις δ' ἐπετέρπετο χάρμη·
 325 μέσφ' ὅτε δὴ Κάλχαντος ὑπ' ἔννεσίησιν Ἀχαιοὶ
 ἐς νῆας χάσσαντο καὶ ἐξέλαθοντο μῦθοιο.
 Οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο δαμήμηναι Ἰλίου ἄστου,
 πρὶν γε Φιλοκτῆταο βίην ἐς ἔμιλον Ἀχαιοῖν
 ἔλθόμεναι, πολέμοιο δαήμενα δακρυόεντος·
 330 καὶ τὸ μὲν ἦ ῥα θεοῖσιν ἐπεγράσατ' οἰωνοῖσιν,
 ἠὲ καὶ ἐν σπλάγγουσι ἐπέδρακεν· οὐ γὰρ αἰδρις
 μαντοσύνης ἐτέτυκτο· θεὸς δ' ὧς ἤδεε πάντα.
 Τῷ πίσυνοι στονόεντος ἀποιχόμενοι πολέμοιο,
 Ἄτρεΐδαι προέηκαν εὐκτιμένην ποτὶ Ἀἴμονον
 335 Τυδέος ὄδριμον υἱά μενεπτόλεμόν τ' Ὀδυσῆα
 νηὶ θεῶν. Τοὶ δ' αἶψα ποτὶ πτόλιν Ἠφαίστοιο
 ἤλυθον Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης,
 Ἀἴμονον ἐς ἀμπελόεσσαν, ὅπη πάρος αἰνὸν ὄλεθρον
 ἀνδράσι κουριδίοισιν ἐμητίσαντο γυναῖκες,
 340 ἔκπαγλον κοτέουσαι, ἐπεὶ σφεας οὔτι τίεσκον,
 ἀλλὰ δμωιάδεσσι παρευνάζοντο γυναῖξιν
 Θρηάκισι, τὰς δουρὶ καὶ ἠνορέῃ κτεάτισσαν
 πέρθοντές ποτε γαῖαν ἀρηϊφίλων Θρηάκων·
 αἱ δὲ μέγα ζήλοιο περὶ κραδίησι πεσόντος
 345 θυμὸν ἀνοιδήσαντο, φίλους δ' ἀνὰ δώματ' ἀκοίτας
 κτεῖνον ἀνηλεγῶς ὑπὸ χεῖρεσιν· οὐδ' ἐλέησαν
 κουριδίουσιν περ δόντας· ἐπεὶ ῥ' ἀπαναίνεται ἥτορ
 ἀνέρος ἠδὲ γυναϊκὸς, ὅτε ζηλήμονι νόσῳ
 ἀμφιπέσῃ· κρατεραὶ γὰρ ἐποτρύνουσιν ἀνίαι·
 350 ἀλλ' αἶδε σφετέροισιν ἐπ' ἀνδράσι πῆμα ἔβαλοντο
 νυκτὶ μῆτι καὶ πᾶσαν ἐχηρώσαντο πόληα,

imposuit Xanthi ripae pedes; tum vociferatus-est
 immaniter, Trojanisque fiduciam adjecit, sed pavorem Achivis,
] persistendi cruenta in acie. Nec Neptunus
 violentus *id* ignoravit; quin vires inspiravit Achivis
 jam labascantibus. Hinc pugna exitialis commissa-est
 immortalium consiliis, perieruntque innumeræ cohortes
 juvenum utrobique. Iratus itaque Apollo
 Argivis, animum-induxit trajicere ferocem filium Achillis
 eo-loco, ubi et antea Achillem; sed ipsius propositum
 præpetes destituebant a-sinistra clangorem-edentes
 aliaque portenta multa. Attamen ira ejus non amplius erat
 cessura prodigiis. Hoc autem non fefellit Neptunum,
 aere divino obseptum, circumque pedes
 adventantis domini obscura movebatur tellus.

Hunc igitur edidit sermonem, cupiens ipsum retrahere :

Desiste, fili, neve stupendum filium Achillis
 neci-trade. Nec enim ipse Olympius occiso *illo*
 lætabitur; ingens præterea luctus mihi et omnibus diis
 futurus-est marinis, ut antehac propter Achillem.

Quapropter abscede divinum in æthera, ne mihi iram-mo-
 veas,] et mox, ubi-diruperim magnæ telluris profundum
 voraginem,] ipsum Ilium sine-mora suis cum mœnibus
 totum] immergam tenebris vastis; dolorque te incenset i-
 psum.] Ita fatus-erat: ille autem reveritus valde fratrem sui

patris] et metuens urbi validisque simul civibus
 recessit in cœlum spatiosum, at hic in mare. Cæterum illi
 dimicabant] se-mutuo cædentes, et Discordia oblectabatur
 pugna,] donec tandem Calchantis monitu Achivi
 in naves se-receperunt et oblii-sunt pugnae

Non enim in-fatis-erat capi Ilii urbem,
 priusquam Philoctetes violentus in castra Græcorum
 venisset, belli peritus lacrimabilis.

Hoc enim aut ex velocibus observarat alitibus,
 aut in extis perspexerat: non enim ignarus
 artis-vaticinandi fuit; imo ut Deus prænovit cuncta.

Huic morigeri a-tristi digressi prælio,
 Atridae ablegarunt bene-habitatam in Lemnum
 Tydei fortem filium et bellipotentem Ulyssem
 navi citata. Qui celeriter ad urbem Vulcani
 appulerunt Ægæi per latum fluxum maris,
 in Lemnum vitiferam, ubi olim funestum interitum
 viris legitimis machinatae-fuerant mulieres,
 supra-modum iratae, quod eas nullo honore-afficerent,
 sed servis toro-commiscerentur mulieribus
 Thraciis, quas armis ac fortitudine in-potestatem-vindica-
 rant] populantes olim terram belli-studiosorum Thracum.
 Illæ igitur atrociter zelotypia cordibus incumbente
 ira intumuerunt, carosque in ædibus maritos
 trucidarunt immaniter *suis* manibus, nec miserta-sunt
 horum] quamvis geniali-toro junctorum, quia alienatur
 animus] viri et mulieris, quando in zelotypia morbum
 incidit: validissimæ enim impellunt ægritudines.

Quapropter illæ suis maritis mortem intulerunt
 nocte una totamque viduarunt urbem,

παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἀταρβέα καὶ μέγα κάρτος.

Οἱ δ' ὅτε δὴ Λῆϊμον κίον ἤδε καὶ ἀντρον ἔδυνον
λαίνοιον, τότε κείτο πάϊς Ποϊάντος ἀγαυοῦ,
355 δὴ τότε ἄρα σφίσι θάμβος ἐπήλυθεν, εὖτ' ἐσίδοντο
ἀνέρα λευγαλέησιν ἐπιστενάχοντ' ὀδύνησι,
κεκλιμένον στυφελίοιο κατ' οὐδὸς ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
οἰωνῶν περὰ πολλὰ περὶ λεχέεσσι κέχυντο·

ἄλλα δέ οἱ συνέραπτο περὶ χροῖ, χεῖματος ἄλκαρ
360 λευγαλέου. Δὴ γάρ μιν ἐπὶν ἔλε λιμὸς ἀτερπήης,
βάλλων ἄσχετον ἴον, ὅπως ἴθύνεσκεν·
καὶ τὰ μὲν ἄρ κατέδαπτε, τὰ δ' ἔλκεος οὐλομένοιο
ἔμπετῖθει καθύπερθε, μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης·
αὐαλαίαι δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι περὶ κρατὶ κέχυντο

365 θηρὸς ὅπως ὄλοισι, τὸν ἀργαλέης δόλος ἀγρης
μάριψη νυκτὸς ἰόντα θοοῦ ποδὸς ὅς δ' ὑπ' ἀνάγκης
τειρομένοις, ποδὸς ἀκρὸν ἀταρτηροῖσιν ὀδοῦσι
κόψας εἰς ἔδον ἀντρον ἀφίκεται, ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
τερεῖε ὁμοῦ λιμὸς τε καὶ ἀργαλαίαι μελεδῶναι·

370 ὅς ὑπὸ σπέος εὐρὺ κακῆ περιδάμαντ' ἀνίη·
καὶ οἱ πᾶν μεμάραντο δέμας, περὶ δ' ὄστέα μούνον
βίνος ἔην, ὄλοή δὲ παρητίδας ἀμφέχυντ' αὐχμη
λευγαλέον βρυπώντος· ἀνιηρόν δέ μιν ἄλγος
δάμαντο κοῖλαι δ' ἔσπον ὑπ' ὄφρῳσιν ἀνδρὸς ὀπωπαί

375 αἰνώς τειρομένοιο· γόος δέ μιν οὐποτε λείπεν,
οὐνεκά οἱ μέλαγ ἔλκος ἐς ὄστέον ἄγρις ἴκανε
τυθόμενον καθύπερθε· λυγραὶ δ' ὑπερέπτον ἀνίαι.

Ὦς δ' ὅτ' ἐπὶ προβολῆσι πολυκλύστοιο θαλάσσης
πέτρην παιπαλόεσσαν ἀπειρεσίης ἄλδος ἄλμη
380 δάμαντ' ὑποτμήγουσα μάλα στερεήν περ εὐῶσαν,
θεινομένης δ' ἄρα τῆς ἀνέμου καὶ κύματι λάθρῳ
γγραμὰ κοιλαίνονται ὑποβρωθέντα θαλάσση·
ὅς τοῦ ὑπὶ γνιον ἔλκος ἀέξετο τυθόμενοιο
ἰοῦ ἄπο, στυφελίοις τόν οἱ ἔνομόρξατ' ὀδοῦσι

385 λυγρὸς ὕδρος, τὸν φασιν ἀναλθέα τε στυγερόν τε
ἔμμεναι, ὅπποτε μιν τέρηι περὶ χέρσον ἰόντα
ἠελίοιο μένος· τῶ καὶ μέγα φέρτατον ἀνδρα
τεῖρε δυσαλθήτοισιν ὑποδηθέντ' ὀδύνησιν·
ἐκ δέ οἱ ἔλκεος αἰὲν ἐπὶ χθόνα λειβομένοιο

390 ἰγῶρος πεπάλακτο πέδον παλυχανδῆος ἀντροῦ,
θαῦμα μέγ' ἀνθρώποισι καὶ ὕστερον ἔσσομένοισι.

Καὶ οἱ παρ κλισίην φαρέτρη παρεκέκλιτο μακρῆ
ἰῶν πεπληθυῖα· πέλοντο δ' ἄρ' οἱ μὲν ἐπ' ἀγρην,
οἱ δ' ἐς δυσμενέας, τοὺς ἀμπεγε λοίγιον ὕδρου
395 φάρμακον αἰνομόροιο· πάροιθε δέ οἱ μέγα τόξον
κεῖτο πέλας, γναμπτοῖσιν ἀρηράμενον κεράεσσι,
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι τετυγμένον Ἡρακλῆος.

Τοὺς δ' ὁπότε εἰσένθησε ποτὶ σπέος εὐρὺ κιάνας,
ἔσσυμένως οἴμησεν ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσαι
400 ἀλγινόνετα βέλεμα, γόλου μεμνημένος αἰνοῦ,
οὐνεκά μιν τοπάροιθε μέγα στενάχοντα λίποντο
μύνον ἔρημαίοισιν ἐπ' αἰγιαλοῖσι θαλάσσης.

Καὶ νύ κεν αἰψ' ἐτέλεσεν ἅ οἱ θρασὺς ἤθελε θυμὸς,
εἰ μὴ οἱ στονόεντα γόλον διέχευεν Ἀθήνη,
405 ἀνέρας εἰσορώντος διμήθεας. Οἱ δέ οἱ ἄγχι

concupientes animo spiritus intrepidus et ingens robur.

Illi itaque cum in-Lemnon venissent et antrum intrassent] saxeum, ubi decumbebat filius Pœantii clari; exin eos stupor incessit, ubi viderunt virum inter sævos suspiria-ducentem cruciatus, reclinatum rigido in solo: circaque ipsum avium plumæ multæ in toro stratae-erant, aliæ autem ejus concinnatae-erant circa corpus contra hiemem præsidium] gelidam. Quando enim illum invadebat fames ingrata, [ejaculans rapidum telum, quo mens juberet direxit;] et illas quidem (aves) esitavit, has vero (plumas) vulnere pernicioso] superimposuit, atri levamen doloris; squalidæ vero illius utrimque comæ circa caput sparsæ -erant,] ut feræ pernicialis, quam infestæ dolus venationis comprehendit noctu accedentem veloci pede: hæc itaque necessitudine] contrita, pede summo sævis dentibus amputato, in suum lustrum redit, et ejus cor conficit simul fames, et acerbi dolores:

ita illius in specu vasto maligna subigebat ægritudo. Atque ei totum macie-confectum-erat corpus, adeo-ut in ossibus sola] cutis hæreret; ac foetidus genas ambibat squalor] tetra illuvie-diffluentis, ægerque illum cruciatus opprimebat; concavi igitur erant sub ciliis viri oculi] graviter afflicti, nec gemitus eum unquam deserebat, quia ipsi lividum vulnus ad ossa usque penetraverat putrescens desuper; unde miserabiles eum arrodabant curæ.

Veluti cum in littore fluctuosi maris cauteum asperam immensi maris salsgo vincit subsecando, ut ut dura existat, cujus verberatae a-vento et fluctu tempestuoso foramina excavantur arrosa a-mari: ita illius sub-planta vulnus serpebat putrescentis ob virus, duris quod ipsi inflixerat dentibus sævus natrix, quem ajunt incurabilem et funestum esse, quando eum siccarit in terram egressum solis vis; propterea et longe optimum virum absuñebat, immedicabili oppressum cruciati. Cujus e vulnere perpetuo ad terram destillante sanie contaminatum-erat solum capacis antri, miraculum ingens hominibus etiam posteris.

Et ei juxta tabernaculum phætra adjacebat ampla sagittis referta: erant autem aliæ ad venationem, aliæ in hostes, quas amplectebatur exitiale hydræ venenum pestiferæ: et ante ipsum immanis arcus depositus-erat prope, inflexis coherens cornibus, manibus indefatigatis fabricatus Herculis.

Cæterum illos cum animadvertisset ad speluncam vastam accedere,] confestim properavit in utrumque torquere vulnifica tela, ira affectus gravissima, quod ipsam antea magnos inter-gemitus reliquissent solum deserto in littore maris.

Et sine-mora perfecisset, quod ei ferox destinarat animus, nisi ejus tristem iram diluisset Minerva, viros videntis familiares. Qui ad-illum propius

ἤλυθον ἀγγυμένοισιν ἑοικότε· καὶ βρά μιν ἄμφω
 ἄντρου ἔσω κοίλοιο παρεζόμενοι ἐκάτερθεν
 ἔλκος ἄμφ' ὄλοοιο καὶ ἀργαλέων ὀδυνῶν
 εἶροντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἕως διεπέφραδ' ἀνίας.
 110 Οἱ δέ ἐ θεαρσύνεσκον· ἔφαντο δέ οἱ λυγρὸν ἔλκος
 ἐξ ὄλοοιο μόγοιο καὶ ἄλγος ἰήσασθαι,
 ἦν στρατὸν εἰσαφίκηται Ἀχαιῶν, ὃν βρα καὶ αὐτὸν
 φάντο μέγ' ἀσχαλάαν παρὰ νῆεσιν ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
 Ἄτρεΐδας ἄμα τοῖσι· κακοῦ δέ οὐ οὔτιν' Ἀχαιῶν
 115 αἴτιον ἔμμεν ἔφαντο κατὰ στρατὸν, ἀλλ' ἀλεγεινάς
 Μοίρας, ὧν ἕκας οὔτις ἀνὴρ ἐπινίσσεται αἴαν,
 ἀλλ' αἰὲν μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἀπροσιπτοι [που
 στρωφῶντ' ἤματα πάντα, βροτῶν μένος ἄλλοτε μὲν
 βλάπτουσαι κατὰ θυμὸν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὐτε
 120 ἔκποθε κυδαίνουσαι· ἐπεὶ μάλα πάντα βροτοῖσι
 κείναι καὶ σπονδέντα καὶ ἤπια μηχανῶνται,
 αὐτὰ ὅπως ἐθέλουσιν. Ὁ δ' εἰσαΐων Ὀδυσῆος
 ἠδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος αὐτίκα θυμὸν
 ζῆϊδίως κατέπαυσεν ἀνηροῖο χόλοιο,
 125 ἔκπαγλον τοπαροῖθε γολούμενος, ὅσσ' ἐπεπόνθει.
 Οἱ δέ μιν αἰψ' ἐπὶ νῆα καὶ ἠϊόνας βαρυδούπους
 καγγαλόοντες ἔνεικαν ὁμῶς σφετέροισι βελέμοις·
 καὶ βρά οἱ ἀμφεμάσαντο δέμας καὶ ἀμείλιχον ἔλκος
 σπόγγῳ εὐτρήτω, κατὰ δ' ἔκλυσαν ὕδατι πολλῶ·
 130 ἀμπνύνθη δ' ἄρα τυτθόν. Ἄφαρ δέ οἱ ἐγκονέοντες
 δόρπον ἐνν τούξαντο μεμαῶτι· σὺν δὲ καὶ αὐτοὶ
 δαίνυντ' ἐνδοθι νηός. Ἐπήλυθε δ' ἀμβροσίη νύξ·
 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνος ὄρουσε· μένον δ' ἄχρις ἠριγενείης
 ἀμφιῶλο Δήμονιο παρ' ἠέσιν. Αὐτὰρ ἄμ' ἠοῖ
 135 πείσμα θοῶς εὐνήσιν ἐγγνάμπτοισιν ἄειραν
 ἔκποθεν ἐγκονέοντες· ἐπιπρόερχε δ' Ἀθήνη
 ἐξόπιθεν πνείνοντα τανυπρώρου νεὸς οὖρον.
 Ἴστία δ' αἰψ' ἐτάνουσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι
 νῆα κατιθύοντες ἐύζυγον· ἦ δ' ὑπ' ἰωῆ
 140 ἔσσυτ' ἐπὶ πλατὺ γεῦμα μέλαν δ' ἀμφέστενε κῦμα
 ῥηγνύμενον, πολίως δὲ περιζέεε πάντοθεν ἀφρός·
 ἀμφὶ δέ οἱ δελφίνες ἀολλέες ἐσσεύοντο
 κῦμα διακρήσσοντες, ἄλως πολιοῖο κέλευθα.
 Οἱ δ' ἄφαρ Ἑλλησποντον ἐπ' ἰχθυόεντ' ἀφίκοντο,
 145 ἦχι καὶ ἄλλαι νῆες ἔσαν· κεχάροντο δ' Ἀχαιοί,
 ὡς ἴδον οὐς ποθέεσκον ἀνὰ στρατὸν. Οἱ δ' ἄρα νηὸς
 ἀσπασίως ἀπῆθησαν· ἔχον δ' ἄρα χεῖρας ἀραιὰς
 Ποιάντος θρασὺς υἱὸς ἐπ' ἀνέρας, οἳ βρά μιν ἄμφω
 λυγρὸν ἐπισκάζοντα ποτὶ γθόνα διῶν ἄγεσκον
 150 ἀμφοτέρων κρατερῆσιν ἐπικλιθέντα χέρεσσιν.
 Ἦύτ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐς ἡμισυ μέγρι κοπέισαν
 φηγὸν ὑφ' ὀλοτόμοιο βίης ἢ πῖονα πεύκην
 τυτθὸν ἐφεστηκυῖαν, ὅσον λίπε δρυτόμος ἀνὴρ
 πρέμνον ὑποτμήγων λιπαρὸν, δάος ὄφρα πέληται
 155 πῖσσα πυρὶ δημηθεῖσα, κατ' οὖρεα, τὴν δ' ἀλεγεινώδης
 ἀχθομένην ἀνεμος τε καὶ ἀδρανίη ποτικλίνῃ·
 ὡς ἄρ' ὑπ' ἀτλήτω βεβαρημένον ἀλγεί φῶτα
 θαρσαλέοι ἤρωες ἐπικλιθέντα φέρεσκον
 Ἀργείων ἐς ὄμιλον ἀρήιον. Οἱ δ' ἐσιδόντες

accesserunt mœrentibus similes, ipsumque ambo
 in antro convexo assidentes utrinque
 de vulnere pestifero et acerbissimis cruciatibus
 percunctabantur: hic autem eis suas commemorabat æru-
 mnas.] Qui ipsum bono-animo-esse-jubebat, promittebant-
 que flebile vulnus] post funestam calamitatem et cruciatum
 se-sanaturos,] si-modo ad-exercitum se-conferat Græcorum,
 quem etiam ipsum] ajebant ægerime-id-ferre apud classem
 atque ipsos] Atridas una cum-illis. Infortunii vero ipsinemi-
 nem Achivum] in-causa esse confirmabant in castris, sed tri-
 stes] Parcas, sine quibus nemo vir venit-in orbem-terrarum:
 sed semper laboriosos inter homines extra-conspectum
 versantur per-dies omnes, mortalium vires interdum
 deprimentes pro-arbitrio animi-immitis, quandoque rursus
 alicunde efferentes, siquidem omnino omnia hominibus
 hæ tum tristia tum læta fabricantur, et
 quomodo ipsæ volunt. Ille igitur auditis Ulysse
 et diis-æquando Diomede statim animum
 ac facile desistere-jussit ab-acerba ira,
 supra modum quamvis antea iratus ob ea, quæ perpessus
 erat.] Hi itaque eum mox ad navem et littus horisonum
 læti transtulerunt una-cum ejus telis,
 ipsique absterserunt corpus ac sævum vulnus
 spongia cavernosa, et eluerunt multa aqua:
 hinc respiravit paulum. Mox illi properabundi
 cœnam lautam apparabant esurienti, simulque ipsi quoque
 cibum-capiebant in navi: tum appetebat ambrosia nox,
 eosque sopor invasit; manebant itaque usque-ad auroram
 salo-circumdata Lemni in littore. At prima luce
 retinacula celeriter cum-ancoris aduncis sustulerunt,
 extra navem sedulo-laborantes, et immittebat illis Minerva
 a-puppi spirantem rostratæ navis ventum.
 Vela igitur subito extendebant utroque ab pede
 navem dirigentes bene-compactam, quæ flatu impulsâ
 ferebatur in latum mare, nigerque circumstridebat fluctus
 sulcatus, et incana aestuabat undequaque spuma:
 circumque eam delphines gregatim ruebant
 undam secantes, maris cani vias
 Hi igitur mox ad Hellespontum piscosum redierunt,
 ubi etiam aliæ naves erant. Lætabantur igitur Argivi,
 dum vident quos desideraverant in castris. Qui e navi
 cupide exscensionem-fecerunt. Fulciebat autem manus ma-
 cilentas] Pœantis audax filius in viris, qui eum ambo
 misere claudicantem ad terram sacram deducebant,
 utriusque validis innitentem manibus.
 Ut in saltu ad medium usque succisam
 fagum frondatoris robore, aut resinosam pinum
 paululum subsistentem, quantum reliquit lignoator homo
 caudicem succidens pinguem, ut fax fiat
 pix igni subacta, in montibus; illam (arborem) autem mi-
 sere] gravatam ventus et infirmitas acclinat:
 sic intolerabili depressum cruciatu virum
 animosi heroes incumbentem-sibi deduxerunt
 Argivum ad cœtum Martium. Qui ubi-viderunt,

460 ὄκτειραν μάλα πάντες ἐκηθόλον ἀνέρα, λυγρῶ
 ἔλκει τειρόμενον· τὸν δὲ στερεὸν καὶ ἄνουσον
 ὠκύτερον ποίησε νόηματος αἰψήροιο
 Ἴσος ἐπουρανίους Ποδάλειριος, εὐ μὲν ὑπερβεν
 πάσων φάρμακα πολλὰ κατ' ἔλκεος, εὐ δὲ κικλήσκων
 465 οὖνομα πατρὸς ἐοῖο. Θοῶς δ' ἰάχυσαν Ἰχαιοὶ
 πάντες κυδαίνοντες ἁμῶς Ἰσκληπιοῦ υἱᾶ·
 καὶ μιν φαιδρύναντο καὶ ἀμφὶ ἔχρισαν ἐλαίῳ
 προφρονέως· ὀλοή δὲ κατηφείη καὶ οἰζὺς
 ἀθανάτων ἰότητι κατέφθιτο· τοὶ δ' ἀνά θυμὸν
 470 τέρποντο· εἰσορόωντες· ὃ δ' ἄμπνυεν ἐκ κακότητος·
 ἀχροίη γὰρ ἔρευθος ἐπήλυθεν, ἀργαλήη δὲ
 ἀδρανὴ μέγα κάρτος· ἀέξετο δ' ἄβρα πάντα.
 Ὡς δ' ὀπότ' ἀλδαίνονται ἐπὶ σταχέσσιν ἄρουρα,
 ἣν τοπάρως φθινύθουσιν ἐπέκλυσε γείματος αἰνοῦ
 475 ὄμβρος ἐπιβρίσας, ἣ δ' ἀλθομένη ἀνέμοισι
 μειδιᾷ, τεθαλυῖα πολυκμητῶ ἐν ἀλωῇ·
 ὡς ἄρα τειρομένοιο Φιλοκτῆτα παροίθε
 πᾶν ὄεμας αἰψ' ἀνέθηλεν· εὐτροχάλῳ δ' ἐνὶ κοίλῃ
 κάλλιπε κήδεα πάντα, τὰ οἱ περιδάμαντο θυμὸν.
 480 Ἄτρεῖδαι δ' ὀρόωντες ἄτ' ἐκ θανάτου ἀνιόντα
 ἀνέρα θαυμάζεσκον· ἔφαντο γὰρ ἔμμεναι ἔργον
 ἀθανάτων· τὸ δ' ἄρ' ἦεν ἐτήτυμον, ὡς ἐνόησαν·
 καὶ γὰρ οἱ μέγεθος τε καὶ ἀγλαίην κατέχευεν
 ἐσθλὴ Τριτογένεια, φάνεν δέ εἰ, οἷος ἔην περ
 485 τοπρῖν ἐν Ἀργείοισι, πάρος κακότητι θαμῆναι.
 Καὶ τότε ἄρ' ἔς κλισίην Ἰγαμέμνονος ἀφνειοῖο
 πάντες ἁμῶς οἱ ἄριστοι ἄγον Ποιάντιον υἱᾶ·
 καὶ μιν κυδαίνοντες ἐπ' εἰλαπίνῃσι γέραιρον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο ποτοῦ καὶ ἐδητύος ἐσθλῆς,
 490 δὴ τότε μιν προσέειπεν εὐμμελῆς Ἰγαμέμνων·
 ὦ φίλ', ἐπειδήπερ σὲ θεῶν ἰότητι παροίθε
 Λήμῳ ἐν ἀμφιάλῳ λίπομεν βλαφρόντε νόημα,
 μηδ' ἡμῖν χόλον αἰὼν ἐνὶ φρεσὶ σῆσι βαλέσθαι·
 οὐ γὰρ ἀνευ μακάρων τάδ' ἐρέξασμεν, ἀλλὰ που αὐτοὶ
 495 ἤθελον ἀθάνατοι νοῦν κακὰ πολλὰ βαλέσθαι
 σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἐπεὶ περίοιδας οἰστοῖς
 δυσμενέας δάμνασθαι, ὅτ' ἀντία σεῖο μάχονται.

πᾶσαν ἀν' ἡπειρον πέλαγός τ' ἀνά μακρὸν αἴστοι
 500 Μοιράων ἰότητι πολυσχιδέες τε πέλονται,
 πυκναὶ τε σκολιαὶ τε, τετραμμέναι ἀλλυδις ἀλλή·
 τῶν δὲ δι' αἰζηοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἴση,
 εἰδόμενοι φύλλοισιν ὑπὸ πνοῆς ἀνέμοιο
 σευομένοιο· ἀγαθὸς δὲ κακῆ ἐνέκυρσε κελεύθῳ
 505 πολλάκις, οὐκ ἐσθλὸς δ' ἀγαθῆ· τὰς δ' οὐτ' ἀλέσθαι
 οὐτ' ἄρ' ἐκὼν τις ἐλέσθαι ἐπιγρόνιος δύνατ' ἀνήρ·
 χρὴ δὲ σαόφρονα φῶτα, καὶ ἦν φορέθῃ ὑπ' ἀέλλης
 οἴμην ἀργαλέην, στερεῆ φρενὶ τλῆναι οἰζύν.
 Ἄλλ' ἐπεὶ ἀσάμεσθα καὶ ἠλίτομεν, τότε ἔργον
 510 ἐξαυτίς δύροισιν ἀρессόμεθ' ἀπλήτοισι,
 Τρώων ἦν ποθ' ἔλωμεν εὐκτιμενον ποτλίεθρον·
 νῦν δὲ λάβ' ἐπτά γυναῖκας, εἰκόσι δ' ὠκέας ἵππους
 ἀθλοφόρους τρίποδας τε δωδέκα· τοῖς ἐπὶ θυμὸν

miserti-sunt vehebenter omnes jaculatoris viri, acerbò
 vulnere confecti. At illum firmum sanumque
 omnes reddidit cogitatione subita
 aequalis colicolis Podalirius, scite desuper
 illinens medicamenta multa vulnere pieque invocans
 nomen patris sui. Subito igitur læti Argivi acclamabant
 omnes celebrantes simul Æsculapii natum.

Hinc illum mundarunt et undique eum perunxerunt oleo
 animis-propensis, funestaque ægritudo et calamitas
 deorum numine evanuit : hi (*Græci*) vero ex animo
 gaudebant influentes, cum ipse respiraret a morbo ;
 pallori enim rubor successit, languidæque
 infirmitati vegetum robur : refflorueruntque membra omnia.
 Ut quando augetur-incremento spicarum arvum,
 quod prius peremtum inundaverat tempestatis sævæ
 imber ingravescens ; illud autem sanatum a-ventis
 videt, efflorescens bene-subactum per agrum :
 ita etiam Philoctetæ, malehabentis prius,
 totum corpus subito florem-recepit, et in convexa specu
 reliquit curas omnes, quæ ipsi confecerant animum.

Atridæ igitur, cum-viderent veluti ab orco redeuntem
 virum, demirati-sunt ; asserebant enim *id* esse opus
 deorum, quod et fuit verum, ut existimabant :
 etenim ipsi proceritatem et formæ-nitorem affuderat
 benigna Minerva, *talemque* exhibuit eum, qualis fuerat
 antea inter Argivos, quam infortunio opprimeretur.
 Atque tunc in prætorium Agamemnonis opulenti
 omnes simul optimates deducebant Pœantis filium,
 et eum honorantes epulo dignabantur.
 Sed ubi satiati-erant potu et cibo almo,
 tandem eum compellavit hasta-probatûs Agamemnon :

Amice, quandoquidem te deorum voluntate olim
 in Lemno circumflua deseruimus mente capti,
 ne *propterea* in-nos iram atrocem cordi tuo infigas ;
 non enim sine diis hoc patravimus, sed ipsi
 decreverant immortales nobis damna plurima accumulare
 te summoto, quoniam apprime-nosti sagittis
 hostes prosternere, cum adversus te pugnant.

Omni in continente et in pelago vasto obscuræ,
 Parcarum arbitrio, et multifidæ existunt *vixæ*,
 crebræque et obliquæ, conversæ alio alia :
 per has juvenes auferuntur dei sorte,
 instar foliorum flatibus venti
 agitatorum. Quo-fit-ut bonus matiam incidat in viam
 sepenumero, et improbus in bonam : easque nec devitare,
 nec volens quis eligere terrenus potest homo
 Oportet igitur prudentem virum, etiamsi abripiatur a pro-
 cella] in-viam difficilem, firmo pectore perferre infelices
 -casus.] Quare cum noxa-admissa *in te* deliquerimus, hoc ta-
 cinus] deinceps muneribus pensabimus cumulatissimis,
 Troum si quando capiamus munitam urbem :
 nunc vero accipe septem puellas, et viginti celeres equos
 palmam-ferentes et tripodes duodecim ; quibus animum

- τέρψεις ἤματα πάντα· καὶ ἐν κλισίῃσιν ἐμῆσιν
 615 αἰεὶ τοὶ παρὰ δαιτὶ γέρας βασιλῆϊον ἔσται.
 Ὡς εἰπὼν ἥρωϊ πόρην περικαλλέα δῶρα·
 τὸν δ' ἄρα Ποίαντος προσέφη κρατερόφρονος υἱός·
 ὦ φίλος, οὐ τοὶ ἐγὼν ἔτι χόωμαι, οὐδὲ μὲν ἄλλω
 Ἀργείων, τῶν εἴ τις ἔτ' ἤλιτεν εἶνεκ' ἐμεῖο.
 620 Οἶδα γάρ, ὡς στρεπτός νόος ἀνδράτι γίνεσθαι ἐσθλοῖς,
 οὐδ' αἰεὶ χαλεπὸν θέμις ἔμμεναι, οὐδ' ἀσύφηλον·
 ἀλλ' ὅτε μὲν σμερδνὸν τελέθειν, ὅτε δ' ἤπιον εἶναι.
 Νῦν δ' ἴομεν ποτὶ κοῖτον, ἐπεὶ χατέοντι μάχεσθαι
 βέλτερον ὑπνώειν, ἢ ἐπὶ πλέον εἰλαπινάζειν.
 625 Ὡς εἰπὼν ἀπόρουσε καὶ ἐς κλισίην ἀφίκανε
 σφῶν ἐτάρων· οἱ δ' αἴψα φιλοποτόλεμω βασιλῆϊ
 εὐνήν ἐντύνοντο μέγα φρεσὶ καρχαλόωντες·
 αὐτὰρ ὄγ' ἀσπασίως κατελέξατο μέχρις ἐπ' ἠώ.
 Νῦξ δ' ἀνεχάσασατο διὰ φάος δ' ἐρύθηγε κολώνας
 630 ἠελίου· καὶ πάντα βροτοὶ περιποίπνουσιν ἔργα.
 Ἀργεῖοι δ' ὀλοοῖο μέγ' ἰέμενοι πολέμοιο,
 οἱ μὲν δούρατα θῆγον εὐξοα, τοὶ δὲ βέλεμα,
 ἄλλοι δ' αἰγανέας· ἅμα δ' ἠοὶ δαῖτα πένοντο
 αὐτοῖς ἠδ' ἵπποισι· πάσαντο δὲ πάντες ἐδωδήν.
 635 Τοῖσιν δὲ Ποίαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱός
 τοῖον ἔπος μετέειπεν ἑποτρύνων πονέεσθαι·
 Εἶδ' ἄγε νῦν πολέμοιο μεδῶμεθα· μὴ δέ τις ἡμέων
 μιμνέτω ἐν νήεσσι, πάρος κλυτὰ τεύχεα λῦσαι
 Τροίης εὐπύργοιο καταπρῆσαι τε πόληα.
 640 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
 δῦσα δ' ἐν τεύχεσσι καὶ ἀσπίσιν· ἐκ δ' ἄρα νηῶν
 πανσυδίη βελέεσσι κεκασμένοι ἐσσεύοντο
 καὶ βοέοις σακέεσσι καὶ ἀμφιφάλοις κορύθεσιν·
 ἄλλος δ' ἄλλον ἔριδες κατὰ στίχας· οὐδὲ κε φαίης
 645 κείνων ἐσσυμένων ἐκάς ἔμμεναι ἄλλον ἀπ' ἄλλου·
 ὡς ἄρ' ἔσαν θαμνιοὶ καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι.

ΛΟΓΟΣ Ι.

- Τρῶες δ' αὐτ' ἔκτοσθεν ἔσαν Πριάμοιο πόλης
 πάντες σὺν τεύχεσσι καὶ ἄρμασιν ἠδὲ καὶ ἵπποις
 ὠκυτάτοις· καίον γὰρ ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμη,
 δειδιότες μὴ λαὸς ἐπιθρίσειεν Ἀχαιοῖν.
 5 Τοὺς δ' ὡς οὖν εἰσίδοντο ποτὶ πτόλιν ἀίσσοντας
 ἐσσυμένως, κταμένοιισι χυτὸν περὶ σῆμ' ἐβάλλοντο
 σπερχόμενοι· δεινὸν γὰρ ὑποτρομέεσκον ἰδόντες.
 Τοῖσι δ' ἄρ' ἀγγυμένοιισιν ὑπὸ φρεσὶ μῦθον ἔειπε
 Ἰουλυδάμας, ὃ γὰρ ἔσχε λίην πιτυτός καὶ ἐχέφρων·
 10 ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἀνεκτός ἐφ' ἡμῖν μαινέται Ἄρης·
 ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως πολέμοιό τι μῆχος
 εὔρωμεν· Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες.
 Νῦν δ' ἄγε δὴ πύργοισιν εὐδμήτοις ἐπιβάντες
 μίμνωμεν νύκτας τε καὶ ἤματα δηριώοντες,
 15 εἰσόχε δὴ Δαναοὶ Σπάρτην ἐρίβωλον ἴκωνται,
 ἢ αὐτοῦ παρὰ τεύχος ἀκηδήσασι μένοντες,
 ἀκλέες ἐζόμενοι· ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτῶν

oblectabis perpetuo : et in tabernaculis meis
 perpetuo tibi inter convivandum honos regius habebitur.

Sic fatus heroi tradidit elegantissima munera :
 cui igitur Pœantis respondit animosi filius :

Amice, nec tibi ego amplius succenseo, nec alii cuiquam
 Argivum, quorum si quis peccarit mea causa,
 Argivum, quorum si quis peccarit mea causa,
 Scio enim, quod mutabilis mens viris sit bonis ;
 neque semper rigidum esse fas est, nec semper remissum,
 sed interdum severum existere, interdum comem esse.
 Nunc vero eamus cubitum; nam quem oportet pugnare,
 hunc satius est dormire, quam prolixius convivari.

Sic fatus se-abripuit et in tentorium concessit
 suorum comitum. Qui statim bellicoso regi
 cubile instruxerunt magno animum gaudio-delibuti ;
 ipse vero lubens quiete-fruebatur usque ad auroram.

Exinde nox abscessit divina, et jubar rubefecit juga
 solis, et ad-omnia homines se-accingebant opera.

Argivi autem exitialis valde cupidi belli
 partim lanceas acuebant politas, partim sagittas,
 nonnulli etiam frameas, et cum lucis-exortu jentaculum
 parabant] sibimet et equis, sumebantque omnes cibum.
 Quos Pœantis generosi fortissimus natus
 his verbis allocutus-est excitans ad-rem-gerendam :

Nunc agite belli in-curam-incumbamus; neve quis ve-
 strum]subsistat in navibus, priusquam clara mœnia dirue-
 rimus] Trojæ turritæ incendimusque urbem.

Sic ait, at illis animus in pectore valde oblectabatur :
 indutis igitur armis atque clypeis, e navibus
 confertis-agminibus telis instructi eruperunt
 ac bubulis scutis cristatisque galeis :
 et alius alium fulsit in suo-quisque-ordine, nec dixisses
 illis incedentibus distare alterum ab altero :
 tam erant densi et coaptati inter-se.

LIBER X.

Troes autem erant extra Priami urbem
 universi cum armis curribusque et equis
 velocissimis. Cremabant enim peremptos in pugna,
 timentes, ne exercitus impressionem-faceret Achivum.
 Hos igitur ubi viderunt ad urbem tendere
 raptim, mortuis effossæ-telluris monumentum aggerarunt
 festinantés : valde enim tremebant visis hostibus.

Quibus afflictis in animis verba fecit
 Polydamas, qui erat apprime prudens et cordatus :

Amici, non amplius tolerandus in nos furit Mars :
 verum agite consilium-ineamus, qua-ratione belli aliquem
 modum] inveniamus. Danaei enim nos vincunt perseveran-
 tia.] Nunc igitur turribus munitis conscensis
 perseveremus noctes diesque propugnantes,
 donec Danaei ad-Spartam fertilem remearint,
 aut hic ad mœnia tedium-ceperit subsistentes
 ingloriæ obsessionis, quoniam facultas non erit ipsis

βῆσαι τεύχεα μακρὰ, καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμωσιν·
 οὐ γὰρ ἀβλήχρᾳ θεοῖσι τετεύχεται ἄφθιτα ἔργα.
 20 Οὐδὲ τί που βρώμης ἐπιδευόμεθ', οὐδὲ ποτῆτος·
 πολλὰ γὰρ ἐν Πριάμοιο πολυχρόσοιο μελάνθοις
 ἔμπεδον εἶδατα κείται, ἅπερ πολέεσσι καὶ ἄλλοις
 πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔσσει· ἀγειρομένοισιν ἔδωδ' ἄ
 25 τρις τόσος ἐνθάδε λαὸς ἀρηγέμεναι μενεαίων.
 ὦς φάτο· τὸν δ' ἐνένισπε θρασὺς πάϊς Ἀγχίσαι·
 Πουλυδάμα, πῶς γὰρ σε σαόφρονά φασι τετύχθαι,
 δς κέλειαι ποτὶ δῆρὸν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν;
 οὐ γὰρ ἀκηλόσουςι πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' Ἀχαιοί,
 30 ἀλλ' ἐπιβρίσουσιν μέγ' ἄλευομένους ἐσιδόντες·
 νῶϊν δ' ἔσσειται ἄλγος ἀποφθιμέμων ἐνὶ πάτρῃ,
 ἣν πῶς ἐνθάδε πουλὸν ἐπὶ χρόνον ἀμφιμάχωνται.
 Οὐ γὰρ τις Θῆβηθε μελίρρονα σίτον ὀπάσσει
 ἡμῖν, ἐπὴν εἰρχθῶμεν ἀνὰ πτόλιν· οὐδὲ τις οἴσει
 35 οἶνον Μαιονίηθεν· ἀνηρῶ δ' ὑπὸ λιμῶ
 φθισόμεθ' ἀργαλέως, εἰ καὶ μάλα τεῖχος ἀμύνει.
 Ἄλλ' εἰ μὲν θανάτὸν τε κακὸν καὶ Κῆρας ἀλύξαι,
 μήδ' ἄρ' οἴζυρῶς θανέειν πολυάχθει λιμῶ
 μέλλομεν, εἰν ἔντισσι σὺν ἡμετέροις τεκέεσσι
 40 καὶ γεραροῖς πατέρεσσι μαχώμεθα καὶ βᾶ ποθι Ζεὺς
 χραισμήσει· κείνου γὰρ ἄρ' αἵματος εἰμὲν ἀγαυοῦ.
 εἰ δέ κεν ἄρ καὶ κείνῳ ἀπεχθόμενοι θανέωμεν,
 εὐκλειῶς μέγ' ὀλέσθαι ἀμυνομένους περὶ πάτρης
 βέλτερον, ἢ μείναντας οἴζυρῶς ἀπολέσθαι.
 45 ὦς φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον εἰσατόντες·
 αἶψα δὲ δὴ κορύθεσσι καὶ ἀσπίσι καὶ δοράτεσσι
 φράχθεν ἐπ' ἀλλήλους. Ἐπὶ δ' ἀκαμάτου Διὸς ὅσσε
 δέρεκετ' ἀπ' Οὐλύμποιο κορυσσομένους ἐς Ἄρῃα
 Τρωῆας ἐπ' Ἀργείοισιν· ἔγειρε δὲ θυμὸν ἐκάστου,
 50 ὄφρα μάχην ἀλίαντον ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσση
 λαοῖς· ἧ γὰρ ἔμελλεν Ἀλέξανδρος θανέεσθαι
 χερσὶ Φιλοκτήταο, πονεύμενος ἀμφ' ἀλόχοιο. [μοῦ,
 Τοῦς δ' ἄγε εἰς ἓνα χῶρον Ἔρις μεδέουσα κυδοι-
 οὔτινι φαινομένη· περὶ γὰρ νέφος ἀμφεχεν ὀμοῦς
 55 αἵματόεν· φοῖτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμὸν,
 ἄλλοτε μὲν Γρώων ἐς διμήχυριν, ἄλλοτ' Ἀχαιῶν·
 τὴν δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἀταρβέεις ἀμφεπένοτο,
 πατροκασιγνήτην κρατερόφρονα κυδαίνοντες.
 Ἡ δὲ μέγ' ἐξ ὀλίγοιο κορύσσετο μαιμῶωσα·
 60 τεύχεα δ' ἐξ ἀδάμαντος ἔχεν πεπαλαγμένα λύθρῳ,
 πάλλε δὲ λοίγιον ἔγχος ἐς ἥρα· τῆς δ' ὑπὸ ποσσὶ
 κίνυτο γαῖα μέλαινα· πυρὸς δ' ἀμπνυνε αὐτμῆν
 σμερδαλέον, μέγα δ' αἶεν αὐτεεν δρόνουσα
 αἰζήτους· οἱ δ' αἶψα συνήϊον ἀρτύνοντες
 65 ὑσμίνην· δεινὴ γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μέγα ἔργον.
 Τῶν δ' ὡς ἡ ἀνέμων ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων
 χεῖματος ἀρρομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ καὶ ὕλη
 φύλλα χέει, ἧ ὡς ὅτ' ἀν' ἀζαλέην ξυλόχον πῦρ
 βρομέει αἰθόμενον, ἧ ὡς μέγα πόντος ἀπείρων
 70 μαίνεται ἐξ ἀνέμοιο δυστήχεος, ἀμφὶ δὲ βροῖδος
 γίγνεται ἀπειρέσιος, τρώμεει δ' ὑπο γούνατα ναυτῶν·

perumpendi muros altos, etiamsi permultum laborarint :
 non enim infirmiter a-Diis fabricata-sunt aeterna opera.

At neque alimonia nos-deficit, neque potus ;
 nam magna-vis in Priami opulenti aedibus
 annonæ tuto reposita-est, quæ multis etiam aliis
 prolixum ad tempus congregatis præbuerit escam
 ad satietatem, si vel alius nobis expetentibus adventet
 triplo major huc exercitus ad-suppeditas-ferendum promptus.

Sic ait ; hunc autem increpuit animosus filius Anchisæ :
 Polydama, quomam-pacto te prudentem ajunt esse,
 qui jubes diurnum per urbem morerem nos-pati ?
 non enim tædium-fferet longinquitas temporis hic Achi-
 vis ;] sed eo-gravibus-incumbent, valde pugnam-detractare
 nos videntes ;] nobis etiam erit cruciatus contabescentibus
 in patria,] si forte hic longum in tempus nos oppugnabunt.
 Nemo enim a-Thebis dulce frumentum suppeditabit
 nobis, postquam inclusi-fuerimus urbi, nemo advectabit
 vinum ex-Mæonia, sed ægra fame
 deficiemus misere, etiamsi satis mœnia hostem-arceant.
 Idcirco si mortem funestam et fatum evitaturi,
 neque infeliciter perituri molestissima fame
 sumus, armati una-cum nostris liberis
 et honorandis parentibus præliemur : atque alicubi Juppiter
 opem-feret : hujus enim ab sanguine propagati-sumus illu-
 stri.] Quod si etiam huic invisi moreremur,
 cum-gloria magna occumbere armis-tutantes patriam
 satius est, quam desidentes domi miserabiliter interire.

Sic dixit, eique cuncti applaudebant, qui-audiebant ;
 quare festifim galeis et scutis hastisque
 confirmabant se-mutuo. Tum invicti Jovis vultus
 despexit ex Olympo accingentes-se ad bellum
 Troas contra Achivos, et excitavit animum cujusque,
 ut pugnam pertinacem utrique intenderet
 exercitui. Namque erat Alexander moriturus
 manibus Philoctetæ, laborem-suspiciens pro conjuge.

Illos itaque perduxit in unum locum Contentio domina-
 trix pugnae,] nulli apparens. Nubes enim amplectebatur
 humeros] cruenta, et incessit magnum ciens tumultum,
 nunc Trojanorum in agmen, nunc Achivorum.
 Quam Metus et Terror intrepidi stipabant,
 patris-germanam magnanimam venerantes,
 quæ in-immensum ex parvo se-extulit concitata,
 æmaque ex adamante habebat fedata tabo,
 et vibrabat perniciosam hastam in aera, ejusque sub pedi-
 bus] commota-est tellus atra ; ignis etiam expirabat vapo-
 rem] horrendum, magnumque semper edebat-clamorem
 exhortans] juvenes. Qui statim gradum-contulerent in-
 struentes] conflictum ; nam sæva eduxit dea in arduum ne-
 gotium.] Atque horum velut ventorum fremitus erat procaci-
 ter spirantium] hieme ineunte, cum arbores procerae et silva
 frondes sternunt, aut velut quando in arido fruteto ignis
 crepitat ardeus, aut ut infinitum mare magno opere
 sevit a vento sonoro *exagitatum*, et circumquaque stridor
 oritur immanis, adeo-ut contremiscant genua nautarum :

ὡς τῶν ἐσσυμένων μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
ἐν δέ σφιν πέσε δῆρις· ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλος ὄρουσε.

75 Πρῶτος δ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν Ἄρπαλιώνα
υἷον Ἀριζήλοιο· τὸν Ἀμφινόμη τέκε μήτηρ
γῆ ἔνι Βοιωτῶν· ὁ δ' ἄμα Προθοήνορι δίω
ἔς Τροίην ἵκανε ἀμυνόμεν Ἀργεῖοισι.

Τὸν βρα τὸτ' Αἰνείας ἀπαλὴν ὑπὸ νηδύα τύψας
νοσφίσαιτ' ἐκ θυμοῖο καὶ ἠδέος ἐκ βιότοιο·
80 τῷ δ' ἐπι Θερσάνδροιο δαίφρονος υἷα δάμασσαν
Ἰλλον, εὐγλώχινι βαλὼν κατὰ λαίμωδ ἄκοντι,
ὄν τέκε δι' Ἀρέθουσα παρ' ὕδασι Ληθαίοιο
Κρήτη ἐν ἀμφιάλω· μέγα δ' ἤκαχεν Ἰδομενεῖα.

Αὐτὰρ Πηλεΐδαο παῖς δοκαίδεκα φῦτας
85 Τρώων αὐτίκ' ὄλεσσαν ὑπ' ἐγγχεῖ πατρὸς εἰοῖο·
Κέβρον μὲν πρῶτον, καὶ Ἀρίονα Πασιθέον τε
Ἵσμινον τε καὶ Ἰμβράσιον Σγέδιόν τε Φλέγγην τε,
Μνήσιον τ' ἐπὶ τοῖσι καὶ Εὐνομον Ἀμφινόμῳν τε
καὶ Φάσιν ἠδὲ Γαλγῶν, ὃς οἰκία ναιετάασκεν

90 Γαργάρω αἰπεινῇ· μετὰ δ' ἔπρεπε μαρναμένοιισι
Τρωσὶν ἐρισθενέεσσι, κίεν δ' αἶμ' ἀπείροιν λαῶν
ἔς Τροίην· μάλα γάρ οἱ ὑπέσχετο πολλὰ καὶ ἐσθλά
Δαρδανίδης Πριάμος δῶσειν περικαλλέα δῶρα·
νήπιος οὐ γὰρ ἐφράσσαθ' ἐὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμειλλεν
95 ἐσσυμένως ὄλεσσαι ὑπ' ἀργαλέου πολέμοιο,
πρὶν δόμου ἐκ Πριάμοιο περικλυτὰ δῶρα φέρεσθαι.

Καὶ τότε Μοῖρ' αἰδηλὸς ἐπέτραπεν Ἀργεῖοισιν
Εὐρυμένην, ἕταρον κρατερόφρονος Αἰνείαο·
ᾧρσε δέ οἱ μέγα θάρσος ὑπὸ φρένας, ὅρα δαμάσσας
100 πολλοὺς αἰσιμον ἤμαρ ἀναπλήσῃ ὑπ' ὀλέθρῳ·
δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον, ἀνηλείθῃ ἔοικώς·
οἱ δέ οἱ αἰψ' ὑπέοικον, ἐφ' ὕστατῆ βιότοιο
αἰνὸν μαιμῶνonti καὶ οὐκ ἀλέγοντι μόθοιο.

Καὶ νύ κεν ἔργον ἔρξεν ἀπειρίτων ἐν δαί κείνῃ,
105 εἰ μὴ οἱ χεῖρες τε κάμον, καὶ δούρατος αἰχμῆ
πολλὴν ἀνεγνάμφθη· ξίφος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπη
ἔσθενεν, ἄλλα μιν αἶσα διεκλάσε· τὸν δ' ὑπ' ἄκοντι
τύψε κατὰ στομάχοιο Μέγης· ἀνὰ δ' ἔβλυσεν αἶμα
ἐκ στόματος· τῷ δ' αἶψα σὺν ἀλγεῖ Μοῖρα παρέστη.

110 Τοῦ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο δύο θεράποντες Ἐπειοῦ,
Δηϊλέων τε καὶ Ἀμφίων, ἀπὸ τεύχε' ἔλῃσθαι
ᾠρμαινον· τοὺς δ' αὐτε θρασὺ σθένος Αἰνείαο
δάμνατο μαιμῶνοντας οἰζυροῖς περὶ νεκρῷ.

Ἦς δ' ὅτ' ἐν οἰνοπέδῳ τις ἐπαίσσοντας ὀπώρη
115 σφῆκας τερσομένησι παρὰ σταφυλῆσι δαμάσσει,
οἱ δ' ἄρ' ἀποπνεῖοισι πάρος γεύσασθαι ὀπώρης·
ὡς τοὺς αἰψ' ἐδάμασσε πρὶν ἔντεα λήσασθαι.

Τυδείδης δὲ Μένοντα καὶ Ἀμφινόον κατέπεφνε,
ἄμφω ἀμύμονε φῶτε· Πάρις δ' ἔλε Δημολέοντα
120 Ἴππασίδην, ὃς πρόσθε Λακωνίδα γαῖαν ἔναιε
πάρ προχοῆς ποταμοῖο βαθυρῥόου Εὐρώταο,
ἤλυθε δ' ἔς Τροίην ὑπ' ἀρηϊθῶν Μενελάω·
καὶ β' ἐ Πάρις κατέπεφνε τυχὸν ὑπὸ μαζῶν διστῶν
δεξιῶν· ἐκ δέ οἱ ἦτορ ἀπὸ μελέων ἐκέδασσε.

125 Τεῦχος δὲ Ζέξιον εἶλε περικλυτὸν, υἷα Μέδοντος,

ita illis irruentibus magnum fragorem reddidit tellus vasta.
Illis itaque incubuit certamen, et in alium alius impetum
-fecit.] Primusque Æneas ex-Danais stravit Harpalionem,
filium Arizeli, quem Amphinome edidit mater
in terra Bœotorum: is cum Prothoenore insigni
ad Trojam venerat opem-laturus Achivis.

Hunc ibi Æneas molli in ventre percussum
spoliavit anima et dulci vita ;
et post eum Thersandri pugnacis filium oppressit,
Hyllon, acuto transfixum per guttur hastili :
quem peperit generosa Arethusa ad undas Lethæi,
in Creta mari-cincta. Ideo valde afflixit Idomeneum.

Cæterum Pelidæ filius duodecim viros
ex-Trojanis continuo interfecit hasta patris sui,
Cebrium principio, deinde Arionem Pasitheimque,
Hysminumque et Imbrasium Schediumque Phlegamque,
Mnesæumque post illos et Eunomum Amphinomumque
ac Phasin, denique Galenum, qui domum habitabat
in-Gargaro excelsa, et eminebat inter pugnant
Trojanos validos: venerat autem cum ingenti agmine
Trojam, siquidem illi promiserat plurima atque insignia
Dardanides Priamus se-daturum perpulera munera.
Imprudens! non enim animo-perpendit suum fatum: nam
erat] repente periturus in adverso prælio,
antequam ex aula Priami præclara illa dona auferret.

Atque tunc Parca funesta convertit in-Argivos
Eurymenem, familiarem fortis Æneæ;
nam excitavit magnam fiduciam ipsius in pectore, ut de-
jectis] compluribus fatalem diem compleret interitu suo :
proinde sustulit alibi alium, efferæ beluæ similis,
illique (hostes) ei subito locum-dederunt, extremo-momento
vitæ] ferociter grassanti nec ullum curanti pugnae-discrimen.]
Et sane facinus edidisset immensum in conflictu isto,
nisi ejus manus defatigatæ, et hastæ mucro
nimium retusus-fuisset, ensisque non amplius capulus
vires-habebat, verum ipsum sors-fatalis enervavit: ideo
hunc jaculo] percussit in stomachum Meges, tum ebullit san-
guis] ex ore, eique derepente cum dolore Fatum adstitit.

Cui interemto duo ministri Epei,
Deileon et Amphion, arma adimere
properabant; sed eos audax vis Æneæ
trucidavit irruentes misere juxta cadaver.
Ut cum in vinea quis impetentes fructum
vespas maturescentes prope uvas occidit,
quæ exspirant, antequam gustarint vindemiam:
sic illos celeriter obtruncavit, priusquam armis spoliasset
mortuum.] Tydides autem Menontem et Amphinoum
necavit,] ambos egregios viros. Ac Paris trajecit Demoleon-
tem] Hippasiden, qui olim in-Laconica regione habitarat,
ad ostia amnis profundi Eurotæ,
venerat autem ad Trojam ductu bellicosi Menelai:
atque eum Paris leto-dedit transacto per mamillam telo
dexteram, ejusque animam e membris exegit.

Atqui Teucer Zechim confecit nobilem, filium Medontis,

ὅς βρά τε ναιετάασκεν ὑπὸ Φρυγίην πολύμηλον,
 ἀντρον ὑπὸ ζάθειον καλλιπλοκάμων Νυμφάων,
 ἔργι ποτ' Ἐνδυμίωνα παρυπνώοντα βόεσσι
 ὑψόθεν ἀθρήσασα κατήλυθε δια Σελήνη
 130 οὐρανόνθεν· δριμύς γάρ ἄγεν πόθος ἠϊθέσιο,
 ἀθανάτην περ εἶψαν * * * ἦς ἔτι νῦν περ
 εὐνῆς σῆμα τέτυκται ὑπὸ δρυσίν· ἀμφὶ γὰρ αὐτῇ
 ἐκκέχυτ' ἐν ξυλόχοισι βοῶν γλάγος· οἱ δέ νυ φῶτες
 135 θηεῦντ' εἰσέτι κείνο· τὸ γὰρ μάλα τηλόθι φαίης
 ἔμμεναι εἰσορόων πολὶὸν γάλα· εἰ δ' ἐπέησθα,
 λευκὸν ὕδωρ, καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὀππότη' ἴκηαι,
 πῆγνυται ἀμφὶ βρέθρα· πέλει δ' ἄρα λαίονα οὐδας·
 Ἀλκαίῳ δ' ἐπόρουσε Μέγης Φυλῆϊος υἱός·
 καὶ βρά μιν ἀσπαίρουσαν ὑπὸ κραδίην ἐπέρησεν
 140 ἐγγεῖη· τοῦ δ' ὄκα λύθη πολυήρατος αἰὼν·
 οὐδέ μιν ἐκ πολέμοιο πολυκλαῦτοιο μολόντα,
 καίπερ ἐελδόμενοι, μογεροὶ δέξαντο τοκῆες,
 Φύλλις εὐζωνος καὶ Μάργασος, οἳ δ' ἐνέμοντο
 Ἀρπᾶσου ἀμφὶ βρέθρα διειδέος, οὐ ἄλεγεινῶ
 145 Μαιάνδρῳ κελᾶδοντα ῥόον καὶ ἀπείριτον οἶδμα
 συμφέρειτ' ἤματα πάντα λάβρωι περὶ χεύματι θύων.
 Ἰαυάκου δ' ἐσθλὸν ἐταῖρον, εὐμμελίην Σκυλακῆα,
 υἱὸς Ὀϊλῆος σχεδὸν οὐτάσεν ἀντιόνωτα
 βαιὸν ὑπὲρ σάκεος· διὰ δὲ πλατύν ἤλασεν ὦμον
 150 αἰχμητ' ἀνιηρή· περὶ δ' ἔβλυσεν αἶμα βοεῖη.
 Ἄλλὰ μιν οὔτι δάμασσαν· ἐπεὶ βρά ἔμορσιμον ἤμαρ
 δέγνυτο νοστήσαντα φίλης παρὰ τείχεισι πάτρης·
 Εὔτε γὰρ Ἴλιον αἰπὺ θοοὶ δίπερσαν Ἀχαιοὶ,
 δὴ τότε ἄρ' ἐκ πολέμοιο φυγὰν Λυκίην ἀφίκανεν
 155 ὅλος ἀνευθὶ ἐτάρων· τὸν δ' ἄστος ἀγγι γυναικῆς
 ἀγρόμεναι τεκῶν σφετέρων ὑπερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 εἴρονθ'· ὅς δ' ἄρα τῆσι μόρον κατέλεξεν ἀπάντων·
 αἰ δ' ἄρα χερμαδίοισι περιστάδων ἀνέρα κείνον
 δάμναντ', οὐδ' ἀπόνητο μολῶν ἐς πατρίδα νόστου,
 160 ἀλλὰ ἔλῃες ὑπερθε μέγα στενάχοντα κάλυψαν·
 καὶ βρά οἱ ἐκ βελῶν ὀλοὸς περὶ τύμβος ἐτύχθη
 πᾶρ τέμενος καὶ σῆμα κραταιοῦ Βελλεροφόντου,
 τῷ ἐνὶ κυθαλίμῃς Τιτηνίδος ἀγχόθι πέτρης.
 Ἄλλ' ὁ μὲν, αἴσιμον ἤμαρ ἀναπλήσας ὑπ' ὀλέθρου,
 165 ὕστερον ἐννεσίησιν ἀγαυοῦ Λητοῖδαο
 τίεται ὥστε θεός, φθινύθει δὲ οἱ οὔποτε τιμῆ.
 Ποιάντος δ' ἐπὶ τοῖσι παῖς κτάνε Δηϊονῆα
 ἠδ' Ἀντήνορος υἱὸν εὐμμελίην Ἀκάμαντα·
 ἄλλων δ' αἰζῆων ὑπεδάμαντο πούλῳν θμῖλον·
 170 θῦνε γὰρ ἐν δήλοισιν ἀτειρεῖ Ἴσος Ἀρηί,
 ἧ ποταμῷ κελᾶδοντα, ὅς ἔρκεα μακρὰ δαΐζει
 πλημμύρων, ὅτε λάβρον ὀρινόμενος περὶ πέτρης
 ἐξ ὀρέων ἀλεγεινὰ μεμιγμένος ἔρχεται ὄμβρωι,
 ἀνάσος περ εἶων καὶ ἀγαρῆρος, οὐδέ νυ τόν γε
 175 εἴργουσιν προβλήτες ἀάσπετα παφλάζοντα·
 ὣς οὔτις Ποιάντος ἀγακλειτοῦ θρασὺν ὕια
 ἔσθενεν ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν καὶ ἄπωθε πελάσσαι.
 Ἐν γὰρ οἱ στέρνοισι μένος περιώσιον ἦεν·
 τεύχεσι δ' ἀμφεκέκαστο δαΐφρονος Ἡρακλῆος

qui domicilium-habebat in Phrygia ovium-secunda,
 infra antrum consecratum pulcricomis Nymphis,
 ubi olim Endymionem dormientem-prope boves
 ab-alto cum-videret, demisit-se dia Luna
 caelitus; acerbum enim eam attrahebat desiderium juvenis,
 immortalis quamquam erat. * * *Hujus etiamnum
 tori monumentum existit sub quercubus. Circa enim eum
 effusum-est in nemore boum lac; et mortales
 admirantur adhuc illud: nam id a longinquo dixeris
 aspiciens esse canum lac, si vero accesseris
 candidam aquam, ac non-ita procul inde quando veneris,
 concresecunt ex-omni-parte fluxus, est vero lapideum solum.

Porro in Alcæum irruit Meges, Phyleia proles,
 et eum palpantem sub corde transadegit
 hasta; ejus igitur statim dissolutum-fuit amabile ævum,
 nec eum a bello lacrimoso reversum,
 quamvis exoptantes, ærumnosi exceperunt parentes,
 Phyllis bene-succincta et Margasus, qui vitam-degebant
 Harpasi ad undas pellucidi, ubi cum-sonoro
 Mæandro resonantem fluxum immodicumque æstum
 committit, per-dies omnes tumido torrente furens.

Glauco deinde fidelem socium, hasta-probatum Scyla-
 ceum,] filius Oilei cominus sauciavit congressum,
 paulum supra scutum, et latum transfixit humerum
 cuspis ægrifica, et manavit cruor circum tergora-bubula.

Verum ipsum non interemit: nam eum fatalis dies
 exspectabat reversum caræ sub mœnibus patriæ.

Cum enim Ilium arduum acres evertissent Achivi,
 ibi e bello elapsus in-Lyciam rediit

solus absque sociis. Eum itaque prope urbem matronæ
 concursu-facto super natis suis et maritis

rogitabant; quibus ipse fata commemorabat omnium:
 at hæ circumstantes lapidibus virum illum

obruerunt, nec fruebatur reversus in patriam reditu:
 sed illum saxa magnos inter-gemitus cooperuerunt,

atque ei ex missilibus illis funestum sepulcrum est-fac-
 tum] juxta lucum et monumentum fortis Bellerophontis,

in-quo situs-est famosam juxta Titanidem petram.
 Attamen hic, fatali die completa hæc exitio,

posthac monitu celebrati Apollinis
 colitur ut Deus, et abolescit nunquam ipsius honos.

Pœantis autem filius post illos occidit Deioneum
 et Antenoris filium, hasta-potentem Acamantem,

aliorumque juvenum profligavit magnam catervam.
 Currebat enim inter hostes invicto similis Marti,

aut amni sonoro, qui septa magna evertit
 exundans, quando tempestuose concitatus circa petras

de montibus calamitose commixtus præcipitatur pluvix,
 perennis cum-sit ac rapidus, nec illum

cohibent objectæ-moles vehementer aestuantem:
 sic nemo Pœantis inclyti audacem filium

poterat oculis intuitus vel eminūs, propius-accedere.
 In ejus enim pectore robur excellens erat.

Armis autem instructus-erat bellicosi Herculis

- 180 δαιδαλέοι· περι γάρ οἱ ἐνὶ ζωστῆρι φαεινῶ
ἀρκοὶ ἔσαν βλοσυραὶ καὶ ἀναιδέες· ἀμφὶ δὲ θῶες
σμερδαλέοι καὶ λυγρὸν ὑπ' ὄφρυσιν μειδιόουσαι
παρδαλίαι· τῶν δ' ἄγχι λύκοι ἔσαν ὀβριμόθυμοι
καὶ σύες ἀργυρόδοντες εὐσθενέες τε λέοντες,
- 185 ἐκπάγλως ζωοῖσιν εἰοικότες· ἀμφὶ δὲ πάντη
ὑσμῖναι ἐνέκειντο μετ' ἀργαλέοιο φόνου.
Δαίδαλα μὲν οἱ τόσσα περὶ ζωστῆρα τέτυκτο·
ἄλλα δέ οἱ γυρωτὸς ἀπειρίτος ἀμφεκέχαστο·
ἐν μὲν ἔην Διὸς υἱὸς ἀελλοπόδης Ἑρμείης
- 190 Ἰνάχου ἀμφὶ βρέθρα κατακτείνων μέγαν Ἄργον,
Ἄργον, δὲ ὀφθαλμοῖσιν ἀμοιβαδὸν ὑπνώσκειν·
ἐν δὲ βίῃ Φαέθοντος, ἀνὰ ῥόνον Ἡριδανοῖο
βλήμενος ἐκ δίφροιο· καταθιομένης δ' ἄρα γαίης,
ὡς ἔτεδον, κεκέδαστο μέλας ἐνὶ ἤερι καπνός·
- 195 Περσεύς δ' ἀντίθεος βλοσυρὴν ἐδάϊξε Μέδουσαν,
ἄστρον ἦχι λοετρὰ πέλει καὶ τέρματα γαίης,
πηγαὶ δ' ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου, ἐνθ' ἀκαμάντι
ἠελίῳ δύνοντι συνέρχεται ἔσπερήν νύξ.
Ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτιο μέγας παῖς Ἰαπετοῖο
- 200 Καυκάσου ἠλιθότιο παρηώρητο κολώνῃ
δεσμῶ ἐν ἀρρήκτω· κείρεν δέ οἱ αἰετὸς ἦπαρ
αἰὲν ἀεξόμενον· ὁ δ' ἄρα στενάχοντι ἐφύκει.
Καὶ τὰ μὲν ἄρ τεύξαντο κλυταὶ χέρες Ἡφαίστιο
ὀβριμῶ Ἡρακλῆϊ· ὁ δ' ὤπασε παιδὶ φορῆναι
- 205 Ποιάντος, μάλα γάρ οἱ ἑμιόφιος φίλος ἦεν.
Αὐτὰρ ὁ κυδιῶν ἐν τεύχεσι δάμνατο λαούς·
ὄψε δὲ οἱ μετόρουσε Πάρις, στονόεντας δίστους
νωμῶν ἐν χείρεσσι μετὰ γναμπτοῖο βιοῖο
θαρσαλέους· τῷ γάρ ῥα συνῆιεν ὕστατον ἤμαρ·
- 210 ἦκε δ' ἀπὸ νευρῆφι θοὸν βέλος· ἡ δ' ἰάχῃσεν
ιοῦ ἀπεσυμένοιο· ὁ δ' οὐχ ἄλιον φύγε χειρῶν·
ἀλλ' αὐτοῦ μὲν ἄμαρτεν ἀλευομένου μάλα τυτθόν,
καὶ ῥ' ἔβαλεν Κλεόδωρον, ἀγακλειτόν περ ἔοντα,
βαῖον ὑπὲρ μαζοῖο, διήλασε δ' ἄχρις ἐς ὦμον·
- 215 οὐ γὰρ ἔχεν σάκος εὐρὺ, τό οἱ λυγρὸν ἔσχεν ὄλεθρον·
ἀλλ' ὄγε γυμνὸς ἐὼν ἀνεχάζετο· τοῦ γὰρ ἀπ' ὤμων
Πουλυδάμας ἀπάραξε σάκος τελαμῶνα δαΐξας
βουπλῆγι στιβαρῶ· ὁ δ' ἐχάσατο μαρνάμενός περ
αἰχμῆ ἀνιερῆ· στονόεις δέ οἱ ἔμπεσεν ἰδὸς
- 220 ἄλλοθεν αἶξας· ὡς γὰρ νύ που ἤθελε δαίμων
θήσειν αἰνὸν ὄλεθρον εὐφρονος υἱεῖ Λέρνου,
ὃν τέκετ' Ἀμφιάλῃ Ῥοδίων ἐν πίονι γαίῃ.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐδάμασσε Πάρις στονόεντι βελέμνω,
δὴ τότε δὴ Ποιάντος ἀμύμονος ὀβριμὸς υἱὸς
- 225 ἔμμεμαῶς θαῶ τῶσα τιταίνων οἱ μέγ' αὐτεῖ·
Ἦ κύον, ὡς σοὶ ἔγωγε φόνον καὶ κῆρ' αἰδήλον
δώσω, ἐπεὶ νύ μοι ἄντα λιλαίεται ἰσοφαρίζειν.
Καὶ κεν ἀναπνεύσουσιν, ὅσοι σέθεν εἰνεκα λυγρῶ
τείροντ' ἐν πολέμῳ· τάχα γὰρ λύσις ἔσσειτ' ὄλεθρου
- 230 ἐνθάδε σείο θανόντος, ἐπεὶ σφισι πῆμα τέτυξαι.
Ἦ εἰπῶν νευρὴν τάχ' εὐστροφον ἀγχοῖθι μαζοῦ
εἴρυσε· κυκλώθη δὲ κέρας καὶ ἀμειλιχὸς ἰὸς
ἰθύνθη· τόξον δ' αἰεὶ ὑπέρεσχεν ἀκωχῆ

- varie-elaboratis : nam circum-circa in balteo splendenti
ursæ inerant feroces et impavidæ, juxtaque thoes
horrendi ac truculentum superciliis ridentes
pantheræ, quas juxta lupi aderant feroces
et sues albis-dentibus robustique leones,
mirifice viventium instar-efficti. Præterea undique
conflictus inibi-continebantur cum funesta cæde.
Simulacra igitur tot ejus in cingulo efformata-erant;
aliis autem ejus pharetra prægrandis exornata-fuit
inerat enim Jovis filius, pernix Mercurius,
Inachi apud fluenta mactans procerum Argum,
Argum *illum*, qui oculis alternatim somnum-capiebat.
Inerat etiam violentus Phaethon, super unda Eridani
excussus curru, et de-conflagrante terra,
ceu vere, niger dispersebatur in aere fumus.
Porro Perseus deo-similis horrendam cædebat Medusam,
siderum ubi lavacra existunt et fines terræ
fontesque Oceani profundi, ubi cum-indefatigabili
sole quando-occidit congregitur Hesperia nox.
Inibi etiam invicti magnus filius Japeti
Caucasi ardui suspensus-erat ad rupem
vinculis validissimis, et exedebat aquila ejus jecur
subinde renascens, unde ipse ingemiscens similis-erat.
Atque hæc quidem fabricaverant celebres manus Vulcani
forti Herculi, qui *illa* dedit nato ferenda
Pœantis, cum admodum familiaris ei amicus esset.
His igitur se-magnifice-ostentans armis dejiciebat agmina.
Tandem in-eum invectus-est Paris tristificas sagittas
versans manibus una-cum flexili arcu
confidenter; huic enim imminebat ultimus dies :
emisit igitur a nervo citum telum, qui stridorem-dedit
sagitta evolante, quæ nec incassum fugit e-manibus.
Ab ipso (*Philocteta*) quidem aberravit devitante paululum,
at feriit Cleodorum, quamvis nobilem,
aliquantum supra papillam et adegit usque in humerum;
non enim habebat scutum latum, quod ei tristem avertisset
necem,]sed inermis quum-esset pedem-referebat : ejus enim
ab humeris]Polydamas avulserat scutum loro disrupto
securi ponderosa : retrocessit igitur, licet præliaretur *ad-
huc*] hasta vulnifica, sed tristis eum incessit sagitta
aliunde advolans. Sic enim volebat fatalis-genius
imponere acerbum vitæ-exitum prudentis filio Lerni,
quem pepererat Amphiale Rhodiorum in opulenta terra.
Hunc cum itaque prostravisset Paris lugubri telo,
mox Pœantis egregii strenuus filius
impetu-facto rapidum arcum intendens illum magno cla-
more-incessit :]Proh canis! quam *subito* tibi ego necem cum
fato exitiali] inferam, dum me cominus contendis æquipa-
rare!] At respirabunt, qui tua causa tristissimus
vexantur bello; statim enim finis erit calamitatis
hic te interemto, quia illis perniciem offers.
Sic fatus nervum mox tortilem usque-ad papillam
adduxit; hinc in-circuli-modum-circumactum cornu sæva-
que arundo] directa-est : ex-arcu vero semper prominebat

τυτθὸν ὑπ' αἰζηοῖο βίη· μέγα δ' ἔβραχε νευρή
 235 ἰοῦ ἀπεσσυμένιοιο δυσσηχέος· οὐδ' ἀφάμαρτε
 δίος ἀνήρ· Τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, ἀλλ' ἔτι θυμῷ
 ἔσθενεν· οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἔμπυτον ἴδς,
 ἀλλὰ παρέθρισε φωτὸς ἐπιγράβδην χροά καλόν.
 Ἐξαυτίς δ' ἔγε τόξα τιτύσκειτο· τὸν δὲ παραφθὰς
 240 ἰῶ ἔυγλώχινι βάλεν βουδῶνος ὑπερθε
 Ποίαντος φίλος υἱός· δ' οὐκ ἔτι μίμνε μάχεσθαι,
 ἀλλὰ θοῶς ἀπόρουσε, κύων ὡς, εὔτε λέοντα
 ταρβήσας χάσσηται, ἐπεσσύμενος τοπάρουθεν·
 ὡς ἔγε λευγαλέησι πεπαρμένον ἦτορ ἀνίης
 245 χάζετ' ἀπὸ πολεμιοῦ. Συνεκλονέοντο δὲ λαοὶ
 ἀλλήλους ὀλέκοντες· ἐν αἵματι δ' ἔπλετο δῆρις
 κτεινομένων ἐκάτερο· νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέκυσι
 πανσυδίη, ψεκάδεσσιν ἑοικότες ἢ χαλάζη
 ἢ χιόνος νιφάδεσσιν, ὅτ' οὐρεα μακρὰ καὶ ὕλην
 250 Ζηγὸς ὑπ' ἔννεσίης Ζέφυρος καὶ χεῖμα παλύνει·
 ὡς οἴγ' ἀμφοτέρωθεν ἀνηλείη Κηρὶ δαμέντες,
 ἀθρόοι ἀλλήλοισι δεδουπότες ἀμφεχέοντο.

Αἶνὰ δ' ἀνεστενάχιζε Πάρις· περὶ δ' ἔλαχε θυμῷ
 τεύρετο· τὸν δ' ἀλύοντα μέγ' ἀμπεπον ἠητῆρες·
 255 Ἴρῶες δ' εἰς ἔδον ἄστου κίων· Δαναοὶ δ' ἐπὶ νῆας
 κυανέας ἀφίκοντο θοῶς· τοὺς γάρ βρα κυδοιμοῦ
 νύξ ἀπέπαυσε μέλαινα, μόγον δ' ἔξειλετο γυίων,
 ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισι, πόνου ἀλκτῆρα, χέασα.
 Ἄλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοδὸν Πάριν ἄκρις ἐς ἡύ·
 260 οὐ γάρ οἱ τις πάλαι λιλαιομένων περ ἀμύνειν
 παντοίοις ἀκέεσσιν, ἐπεὶ βρά οἱ αἰσιμον ἦεν
 Οἰνώνης ὑπὸ χειρὶ μέρων καὶ κῆρας ἀλύξαι,
 ἦν ἐθέλη· δ' ὅτ' ἄρ' αἴψα θεοπροπίησι πιθήσας
 ἦεν οὐκ ἐθέλων· ὀλοή δέ μιν ἦγεν ἀνάγκη
 265 κουριδίης εἰς ὦπα. Λυγροὶ δέ μιν ἀντιώωντες
 κάκ κορυφῆς ὄρνιθες αὐτέον, οἱ δ' ἀνὰ χεῖρα
 σκαίην αἴσσοντες· ὁ δὲ σφραε ἄλλοτε μὲν που
 δείδιεν εἰσορόων, ὅτε δ' ἀκράντα πέτεσθαι
 ἔλπυτο· τοὶ δὲ οἱ αἰνὸν ὑπ' ἄλγεσι φαίνον δλεθρον.
 270 Ἴξε δ' ἔς Οἰνώνην ἐρικυδέα· τὸν δ' εἰσοδοῦσαι
 ἀμφίπολοι θάμβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτὴ
 Οἰνώνη· ὁ δ' ἄρ' αἴψα πέσεν παρὰ ποσσὶ γυναικός·
 * * * * *
 ἀμφὶ μέλαινα' ἐφύπερθε, καὶ ἔνδοθι μέγχις ἰκέσθαι
 μυελὸν ἐς λιπόωντα δι' ὀστέου, οὐνεκα νηδὺν
 275 φάρμακον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐταμένον χροά φωτός·
 τεύρετο δὲ στυγερῆ βεβολημένον ἦτορ ἀνίης.
 Ὄς δ' ἔθε τις νούσω τε καὶ ἀργαλή μέγα δίψη
 αἰθόμενος κραδίην, ἀδινὸν κέαρ αὐαίνηται,
 ὅν τε περιζέουσα γολῆ φλέγει, ἀμφὶ δὲ νοθής
 280 ψυχὴ οἱ πεπότητ' ἐπὶ χεῖλεσιν ἀυαλέοισιν,
 ἀμφοτέρον, βιότου τε καὶ ὕδατος ἱμείρουσα
 ὡς τοῦ ὑπὸ στέροισι καταίθετο θυμὸς ἀνίης·
 καὶ β' ὀλιγοδρανέων τοῖον ποτὶ μῦθον εἰπευεν·
 Ὄ γύναι αἰδοίη, μὴ δῆ νύ με τεύρομενόν περ
 285 ἐχθρήρης, ἐπεὶ ἄρ σε πάρος λίπον ἐν μεγάροισι
 γήρην, οὐκ ἐθέλων περ· ἄρον δέ με Κῆρες ἄφυκτοι

mucro] paululum juvenis vi : tum valde insonuit chorda
 telo erumpente cum-streptu, neque aberravit
 praestans vir. Atqui illius nondum dissolvebatur cor, sed ad-
 huc animo]valebat : non enim ipsi tum opportuno-loco infi-
 gebatur sagitta,] sed sauciaverat strictim hominis corpus
 formosum.] Contra vero ille arcum direxit : sed eum praev-
 veniens] telo acuto verberavit supra inguen
 Praeantus dilectus filius. Qui diutius haud morabatur ad con-
 fligendum,] sed subito aufugit, ut canis, quando leonem
 pavitans retrocedit, quamquam-impetum-fecerat antea :
 sic ille (Paris) acerbissimo transfixus pectus cruciatu
 se-proripuit ex-acie. At turbabantur-inter-sese exercitus
 mutuas strages-edentes. Sanguine itaque inundabat con-
 flictus] cadentium utrinque, et cadavera incumbabant ca-
 daveribus] acervatim, pluviae in-modum aut grandinis
 aut nivis guttarum, cum montes editos et silvam
 Jovis nutu Zephyrus et hiems conspergunt :
 ita hi utrinque a-sava Parca profligati
 dense inter-sese prolapsi conglomabantur.

Graviter autem ingemiscebat Paris, et ob vulnus animi
 augebatur; quem languentem valde obibat medici.
 At Troes in suam urbem redierunt, Danaï contra ad naves
 caeruleas recesserunt statim. Eos enim a-proelio
 nox avocavit nigra, et lassitudinem exemit membris,
 somno palpebris laboris depulsore infuso.
 Verum sopor haud corripuit celerem Parin usque ad auro-
 ram :] non enim ipsi ullus medebatur, quamvis-studerent
 ut-Ænones manibus fatum ac mortem evitaret,
 ut-Ænones manibus fatum ac mortem evitaret,
 simodo ipsa vellet. Quocirca statim oraculis morem-gerens
 iter-suscepit invitus; tristis enim eum adduxit necessitas
 uxoris in conspectum. Infaustaque ei occurrentes
 e vertice alites accantarunt, aliae ad manum
 sinistram volantes. Ipse vero illas modo
 formidabat suspiciens, modo temere vagari
 sibi-persuasit. Quae tamen ei funestam inter cruciatum porten-
 debant mortem.] Venit igitur ad-Ænonen nobilem. Quem cum
 -viderent] ancillae, demirabantur simul-omnes, atque etiam
 ipsa] Ænone. Ipse vero statim se-abjecit ad pedes uxoris :
 * * * * *
 circumquaque lividus superne, et intrinsecus dum veniret
 (livor)] ad medullam pinguem per ossa, quia stomachum
 venenum exitiale putrefecerat in sauciati corpore viri;
 et angebatur tristi ictus animum cruciatu.
 Non-secus-ac si quis morbo et aspera siti valde
 succensum-habens cor, toto pectore arescit,
 quem effervescens bilis inflamat, languida igitur
 anima ipsi volitat circum labia sicca
 duabus-de-causis, et vitam et aquam appetens :
 ita illius in pectore exurebatur cor aegritudine,
 atque invalidus hoc sermone illam affatus-est :
 Uxor honoranda, ne quæso me afflictum tantopere
 odio-prosequaris, quia te olim deserui in ædibus
 viduam, haud equidem volens : adegerunt enim me Γαλα

εἰς Ἑλένην, ἧς εἶθε πάρος λεχέεσσι μιγῆναι
 σῆσιν ἐν ἀγκοῖνῃσι θανάον ἀπό θυμόν ὄλεσσα.
 Ἄλλ' ἄγε, πρὸς σε θεῶν, οἳ τ' οὐρανὸν ἀμφιπέμονται,
 290 πρὸς τε τεῶν λεχέων καὶ κουριδίης φιλότῃτος,
 ἥπιον ἔνθεο θυμόν· ἄγρος δ' ἄλεγεινὸν ἀλαλκε,
 φάρμακ' ἀλεξήσοντα καθ' ἔλκεος οὐλομένοιο
 θεῖσα, τά μοι μεμόρηται ἀπωσέμεν ἄλγεα θυμοῦ,
 ἦν ἐθέλης· σῆσιν γὰρ ἐπὶ φρεσίν, εἶτε σαῶσαι
 295 μῆδεαι ἐκ θανάτοιο δυσήγεος, εἶτε καὶ οὐκί·
 ἀλλ' ἑλέαιρε τάχιστα καὶ ὠκυμύρων σθένος ἰῶν
 ἐξάκασ', ὡς μοι ἔτ' ἀμφὶ μένος καὶ γυῖα τέθλε·
 μὴ δέ τί με, ζήλοιο λυγροῦ μεμνημένη ἔμπης,
 καλλείψῃς θανέεσθαι ἀμειλίχτῳ ὑπὸ πότμῳ,
 300 πὰρ ποσὶ σοῖσι πεσόντα· Λιταῖς δ' ἀποθύμια βῆξεις,
 αἶβρα καὶ αὐταὶ Ζηγὸς ἐριγδοῦποιο θύγατρεις
 εἰσὶ, καὶ ἀνθρώποισιν ὑπερφιάλοισι κοτέουσαι
 ἐξότιθε στονόεσσαν ἐπιθύνουσιν Ἐριννὺν
 καὶ χόλον. Ἄλλὰ σὺ, πόντα, κακάς ἀπὸ Κῆρας ἔρουκε
 305 ἔσσυμένως, εἰ καὶ τι παρήλιτον ἀφραδίησιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τῆς δ' οὔτι φρένας παρέπεισε κελαινὰς,
 ἀλλὰ ἔ κερτομέουσα μέγ' ἀγνύμενον προσέειπεν·
 Τίπτε μοι εἰλήλουθας ἐναντίον, ἦν βρα πάροιδεν
 κάλλιπες ἐν μεγάροισι ἀάσπετα κωκύουσας
 310 εἵνεκα Τυνδαρίδος πολυκήδεος, ἧ παριαύων
 τέρπεο καγχαλώων, ἐπεὶ πολὺ φερτέρη ἐστὶν
 τῆς σέο κουριδίης· τὴν γὰρ φάτις ἔμμεν ἀγήρω·
 κείνην ἔσσυμένως γουναίξω, μῆδὲ νύ μοι περ
 δακρυόεις ἐλεεινὰ καὶ ἀλγινόεντα παραῦδα.
 315 Αἶ γὰρ μοι μέγα θηρὸς ὑπαὶ κραδίῃ μένος εἶη
 δαρδάψαι σέο σάρκα, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα λαφύξαι,
 οἶά με πῆματ' ἔοργας ἀτασθαλίῃσι πιθήσας.
 Σχέτλιε, ποῦ νύ τοι ἐστὶν εὐστέφανος Κυθέρεια;
 πῆ δὲ πέλει γαμβροῖο λελασμένος ἀκάματος Ζεὺς;
 320 τοὺς ἔχ' ἀοσσητῆρας· ἐμῶν δ' ἀπὸ τῆλε μελάθρων
 χάξω, καὶ μακάρεσσι καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἄλεγεινόν.
 Σείω γὰρ εἵνεκ', ἀλιτρῆ, καὶ ἀθανάτους ἔλε πένθος,
 τοὺς μὲν ἐφ' ὠϊωνοῖς, τοὺς δ' υἰάσιν ὀλλυμένοισιν.
 Ἄλλὰ μοι ἔβρε δόμοιο καὶ εἰς Ἑλένην ἀφίκνε,
 325 ἧς σε χρεὼν νυκτός τε καὶ ἡματος ἀσχαλῶντα
 τρύζειν πὰρ λεχέεσσι, πεπαρμένον ἄλγει λυγρῶ,
 εἰσόκε σ' ἰήνειεν ἀνιηρῶν ὀδυνάων.
 Ὡς φαιμένη γούοντα φίλων ἀπέπεμπε μελάθρων·
 νηπίη· οὐ δ' ἄρ' ἐφράσσαθ' ἐνὸν μόρον· ἧ γὰρ ἔμελλον
 330 κείνου ἀποφθιμένοιο καὶ αὐτῇ Κῆρες ἔπεσθαι
 ἔσσυμένως· ὧς γὰρ οἱ ἐπέκλωσεν Διὸς αἴσα.
 Τὸν δ' ἄρ' ἐπεσσύμενον λασίης ὑπὲρ ἄχριας Ἰδης,
 λυγρὸν ἐπισκάζοντα καὶ ἀγνύμενον μέγα θυμῶ,
 Ἥρη τ' εἰσενόησε καὶ ἄμβροτον ἦτορ ἰάνθη,
 335 ἐξομένη κατ' Ὀλυμπον, ὅπῃ Διὸς ἔπλετ' ἁλώη·
 καὶ βρά οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες σχεδὸν ἐδριώωντο,
 τὰς ποτ' ἄρ' Ἥελίω χαροπῇ δημηθεῖσα Σελήνη
 γείνατ' ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἀτειρέας, οὐδὲν ὁμοίας
 ἀλλήλαις· μορφή δὲ διέκριθεν ἄλλη ἀπ' ἄλλης·
 340 [ἧ δ' ἐτέρη χειμῶνι καὶ αἰγοκερῆϊ· μέμηλε·]

inevitabilia] ad Helenam. Utinam, hujus priusquam lecto me
 -admiserem] tuis in brachiis extinctus animam exhalassem!
 Verum age, per Deos te *imploro*, qui coelum incolunt,
 perque tuum thalamum et maritalem amorem,
 mansuetum indue animum, doloremque tristem abige,
 medicamina salutaria vulneri exitiali
 imponens, quæ mihi fatis-decretum-est ut-depellant angores
 animo,] si-modo velis: tuo enim in arbitrio, sive servare
me constituas a morte lamentabili, sive non.

Quin miserere *mei* quamprimum, et mortiferam vim sagit-
 tarum] medendo-expugna, dum mihi adhuc vires et membra
 vigent,] neve me, zelotypiæ tristis memor pertinaciter,
 sinas mori crudeli leto

ad pedes tuos prostratum; Litisque *ita* offensionem afferes,
 quæ et ipsæ Jovis altitonantis filiæ
 sunt, et hominibus superbis iratæ
 in-posterum luctuosam immittunt Erinny
 et ultionem. Verum, o veneranda, malignas Parcas averte
 repente, etiamsi quid deliquerim per-stultitiam;

Sic dixit: illius vero mentem non inflexit turbidam;
 quin eum conviciis-incessens magno dolore-affectum *sic*
 compellavit:] Quomodo mihi occurrere-audes? quam olim
 deseruisti in ædibus gravissimo luctu-percitam
 ob Tyndaridem tot-malorum-conciliatricem, cujus concu-
 bitu] fruebare gaudens, quandoquidem longe præstantior est
 tua legitima-uxore; eam enim fama *est* esse senectæ-haud-ob-
 noxiam.] Huic illico ad-genua-accidas, neve mihi
 lacrimis-oppletus miserabilia et tristia oggannias.

Utinam enim magna beluæ meo cordi vis subesset
 ut-dilaniarem tuas carnes et insuper sanguinem exorberem
 ob-mala quibus me affectis stultitiæ morem-gerens.

Perfide, ubi nunc tibi est coronigera Venus?
 ubi est generi oblitus immortalis Juppiter?

hos habe *tibi* opitulatores, ac meis procul ab ædibus
 recede, et diis et hominibus noxa dolenda.

Nam tua causa, o scelus, etiam Deos apprehendit luctus,
 alios propter nepotes, alios propter filios exitio-datos.

Quin apage meis e tectis et ad Helenam contende,
 cujus te oportet diu noctuque summa-colum-indignatione
 quiritari juxta lectum, confectum dolore acerbo,
 donec te levet molestis cruciatibus.

Ita fata plorantem a-caris dimisit ædibus;
 stolidi! non enim perpendebat suum fatum: namque erant
 illo extincto ipsam quoque Parcæ secururæ
 e-vestigio; ita enim ei telam-texebat Jovis sors.

Illum igitur properantem hirsutæ super juga Idæ,
 miserabiliter claudicantem ac valde perturbatum animo
 Juno animadvertit, et immortalis in-pectore gaudebat,
 sedens in Olympo, ubi Jovis existit campus,
 et famulæ quatuor juxta eam sedebant,
 quas quondam a Sole compressa venusta Luna
 peperit in cælo amplo infatigabiles, nulla-in-re simili
 sibi-mutuo: forma enim diversa-est alia ab alta;
 [altera hiemis et Capricorni curam-agit;]

τέτρασι γὰρ μοίρησι βροτῶν διαμείβεται αἰὼν,
 ἃς κείναι ἐφέπουσιν ἀμοιβαδόν· ἀλλὰ τὰ μὲν που
 αὐτῷ Ζηνὶ μέλειτο κατ' οὐρανόν· αἱ δ' ἄραϊζον,
 ὅπως λοίγιος Αἴσα περὶ φρεσὶν οὐλομένησι
 345 μῆδετο Τυνδαρίδος στυγερόν γάμον ἐντύνοουσα
 Δηϊφώβῳ, καὶ μῆτιν ἀνιερῆν Ἑλένοι
 καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικός· ὅπως τέ μιν υἴες Ἀχαιῶν
 ἤμελλον μάρψαντες ἐν ὑψηλοῖσιν ὄρεσσι,
 χωόμενον Τρώεσσι, θοὰς ἐπὶ νῆας ἀγεσθαί·
 350 ὥς τε οἱ ἐννεσίησι κραταιοῦ Τυδεὸς υἱὸς
 ἑσπομένου Ὀδυσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὀρούσας
 Ἄλκαθόφ' στονόεντα φέρον ἤμελλον ὄλεθρον,
 ἀρπάξας ἐθέλουσαν εὐφρονα Ἴριτογενεῖαν,
 ἧ τ' ἔρυμα πτόλιός τε καὶ αὐτῶν ἔπλετο Τρώων·
 355 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θεῶν τις ἀπειρέσιον χαλεπήνας
 ἔσθενεν ὄλθιον ἄστῳ διαπραθέειν Πριάμοιο,
 ἀθανάτης ἐντοσθεν ἀκηδέος ἐμβεβαυῖης·
 οὐδὲ οἱ ἄμβροτον εἶδος ἐτεκτίναντο σιδήρῳ
 ἄνδρες, ἀλλὰ μιν αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμπιοιο Κρονίων
 360 κάββαλεν ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόλῃα.

Καὶ τὰ μὲν ὡς ἄριζε Διὸς δάμαρ ἀμφιπόλοισιν,
 ἄλλα δὲ πολλ' ἐπὶ τοῖσι. Πάριν δ' ἄρα θυμὸς ἐν Ἴδῳ
 κάλλιπεν, οὐδ' Ἑλένη μιν ἐσέδρακε νοστήσαντα.
 Ἄμφι δέ μιν Νύμφαι μέγ' ἐκόκκουν, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
 365 εἰσέτι που μέμνητο κατὰ φρένας, ὅσσα πάροιθεν
 ἐξέτι νηπιάχοιο συναγρομένης ἄριζε·
 σὺν δέ σφι μύροντο βοῶν θεοὶ ἀγροῖῳται
 ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν· ἐπεστενάχοντο δὲ βῆσσαι.

Καὶ τότε δὴ Πριάμοιο πολυτλήτοιο γυναικὶ
 370 δεινὸν Ἀλεξάνδροιο μόρον φάτο βουκόλος ἀνήρ·
 τῆς δ' ἄφαρ, ὡς ἐσάκουσε, τράμῳ περιπάλλετο θυμὸς,
 γυῖα δ' ὑπεκλάσθησαν· ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον·

Ἔλεός μοι, φίλε τέκνον· ἐμοὶ δ' ἐπὶ πένθει πένθος
 κάλλιπες αἰὲν ἄφυκτον, ἔπει πολὺ φέρτατος ἄλλων
 375 παίδων ἔσκες ἐμέω μεθ' Ἐκτορα· τῷ νύ σε λυγρῇ
 κλαύσομαι, εἰσόκες μοι κραδίῃ ἐνὶ πάλλεται ἤτορ·
 οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδε πάσχομεν, ἀλλὰ τις Αἴσα
 μῆδετο λοίγια ἔργα, τὰ μὴ ὄφελον ἐνούησα,
 ἀλλ' ἔθανον τοπάροιθεν ἐν εἰρήνῃ τε καὶ ὄλθῳ,
 380 ἔλπομένη καὶ ἔτ' ἄλλα κακώτερα θήησασθαι,
 παῖδας μὲν κταμένους, κεραϊζομένην δὲ πόλῃα
 καὶ περὶ δαιομένην Δαναῶν ὑπο καρτεροθύμων·
 σὺν τε νουὸς θύγατράς τε μετὰ Τρωῆσι καὶ ἄλλαις
 ἔλκομένας ἅμα παῖσι δορυκτῆτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ.

Ἦς φάτο κωκύουσα· πόσις δέ οἱ οὐ τι πέπυστο·
 385 ἄλλ' ὁ γὰρ Ἐκτορος ἦστο τάφῳ ἐπι δάκρυα χεύων,
 οὐνεκ' ἄριστος ἔην καὶ ἐρύετο δούρατι πάτρην·
 τοῦ πέρι πευκαλίμας ἀχέων φρένας οὐ τι πέπυστο.

Ἄλλ' Ἑλένη μάλα πολλὰ διηγεκῆώς γούωσα,
 390 ἄλλα μὲν ἐν Τρώεσσι αὐτέεν, ἄλλα δὲ οἱ κῆρ
 ἐν κραδίῃ μενείαινε· φίλον δ' ἀνὰ θυμὸν ἔειπεν·

Ἄνερ, ἐμοὶ καὶ Τρωσὶ καὶ αὐτῷ τοι μέγα πῆμα,
 ὦσο λευγαλέως· ἐμέ δ' ἐν στυγερῇ κακότητι
 κάλλιπες, ἔλπομένην ὀλοώτερα πῆματ' ἰδέσθαι·

quatuor enim partibus hominum permutatur vita,
 quas illae obeunt per-vices. Verum haec quidem
 ipsi Jovi curae-sint per caelum. Illae autem inter-se-concre-
 rebant,] ut funesta Sors consilio exitiali
 destinasset Helenae incestas nuptias conciliare
 Deiphobo, atque indignationem acerbam Heleni,
 et stomachum propter uxorem istam, utque illum filii
 Graecorum] essent abreptum in excelsis montibus,
 irascentem Trojanis, citas ad naves abducturi,
 ut denique ejus instinctu robusti Tydei filius
 comitante Ulysse super ardua moenia irrumpens
 Alcathoo flebilem allaturus esset interitum
 ubi-abstraxerit non-invitat sapientem Minervam (*Miner-
 va simulacrum,*)] quae munimentum urbis et ipsorum erat
 Trojanorum.] Neque enim Deorum ullus, licet maxima ira
 -exardescens,] valebat opulentam urbem excindere Priami,
 Dea intus curarum-experte versante;
 neque ejus divinum simulacrum fabricati-fuerant ferro
 viri, sed illud ipse ex Olympo Saturnius
 demiserat in Priami auro-abundantis urbem.

De-his ergo ita confabulabatur Jovis uxor cum-ministris
 et de-aliis pluribus insuper. Parin interim anima in Ida
 destituit, nec Helena illum vidit reducem.
 Ac circa illum Nymphae valde plangebant; nam ejus
 etiamnum memores-erant apud animum, quae olim
 a puero cum congregatis ipsis confabulatus-fuisset.
 Et cum his lugebant boum celeres pastores
 moerentes ex animo, lamentisque-respondebant valles.

Et tunc Priami aërumnosi uxori
 funestum Alexandri obitum nunciavit bubulcus vir:
 cujus statim, ubi audivit, animus tremore concutiebatur,
 membraque infracta-lababant, et in verba querula-erupit
 haec:] Occidisti mihi, care fili, mihi-que cumulatam luctu
 luctum] reliquisti quaque-ratione inevitabilem, cum longe
 praestantissimus aliorum] liberorum fueris meorum post
 Hectorem. Ideo te miserrima] deplorabo, quosque mihi
 in corde movebitur animus.] Nec enim sine Deum-numine
 haec patimur, sed fatum aliquid] destinavit funestos hosce
 casus, quos utinam non cognovissem,] sed diem obiissem
 ante in pace et felicitate,] metuens ne-adhuc alia graviora
 spectem,] filios interfectos et devastatam urbem
 ignique succensam a Danais fortissimis,
 simul etiam nurus et filias inter Trojanas etiam alias
 in servitute abstractas una cum-sobole bellica necessitu-
 dine.] Ita ait plorans. Maritus autem ejus nihildum rescive-
 rat,] verum is ad Hectoris sedebat tumulus lacrimas fun-
 dens,] quod optimus fuisset et defendisset hasta patriam:
 de hoc igitur prudens moerore-affligens cor nihildum au-
 dierat.] Sed Helena magnopere sine-intermissione lamentans
 alia quidem inter Trojanos exclamabat, alia vero ejus animus
 in corde volebat, dilectumque animum sic allocuta-est:

Mi-vir, mihi et Trojanis tibi-que ipsi magna pernicies,
 oppetiisti-mortem acerbam meque in horrenda calamitate
 reliquisti, quae-praesagio graviora mala me-intuituram.

395 ὡς ὄφελόν μ' Ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο πάροιθεν,
 ὅπποτε σοι ἐπόμην ὀλοῆ ὑπὸ δαίμονος αἴση·
 νῦν δ' ἄρα καί σοι πῆμα θεοὶ δόσαν, ἡδ' ἔμοι αὐτῆ
 αἰνομόρφῳ πάντες δέ μ' ἄσπετον ἔρβρίγασι,
 πάντες δ' ἔχθαίρουσιν ἐμὸν κέαρ· οὐδέ πη οἶδα
 400 ἐκφυγέειν· εἰ γὰρ κε φύγω Δαναῶν ἐς ἑμίλων,
 αὐτίκ' ἀεικίσσουσιν ἐμὸν δέμας· εἰ δέ κε μίμνω,
 Τρωαὶ καὶ Τρωῆς με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι
 αἰψα διαβράισουσι· νέκυν δ' οὐ γαῖα καλύψει,
 ἀλλὰ κύνας δάψουσι καὶ οἰωνῶν θεὰ φύλα·

405 ὡς ὄφελόν μ' ἔδαμ' αἴσα πάρος τάδε τῆματ' ἰδέσθαι.
 Ὡς ἔφατ', οὔτι γωῖσα πόσιν τόσον, ὅσον ἄρ' αἰνῆς
 μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη. Ἄμφι δὲ Τρωαὶ
 ὡς κείνον στενάχοντο· μετὰ φρεσὶ δ' ἄλλα μενοίων·
 αἰ μὲν ὑπὲρ τοκέων μεμνημένα, αἰ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
 410 αἰ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων, αἰ δὲ γυναιῶν ἑριτιμῶν.

Οἷη δ' ἐκ θυμοῖο δαΐζετο κυδαλίμοιο
 Οἰνῶν· ἄλλ' οὔτι μετὰ Τρωῶσιν εἰδῶσα
 κώκυετ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐνὶ σφετέρωσι μελάθροις
 κεῖτο βαρυστενάγχευσα παλαιοῦ λέκτρον ἀκοίτευε.
 415 Οἷη δ' ἐν ξυλόχοισι περιτρέφεται κρύσταλλος
 αἰπυτάτων ὄρεων, ἥ τ' ἄγχεα πολλὰ παλύνει
 χευαμένη Ζεφύροιο καταγίγισιν· ἀμφὶ δὲ μακρὰ
 ἄχρως ὑδρολῆσι κατειθόμενα λιθάδεσσι
 σεύονθ', ἥ δὲ νάπησιν, ἀπειρεσίη περ εἰδῶσα,
 420 πίδακος ἐσσυμένης κρυερὸν περὶτήκεται ὕδωρ·
 ὡς ἥ γ' ἀσχαλώουσα μέγα στυγερῆ ὑπ' ἀνίη
 τήκετ', ἀκηχημένη πόσιος πέρι κουριδίοιο·
 αἰνά τ' ἀναστενάγχευσα φίλον προσελέξατο θυμόν·

Ἔ μοι ἀτασθαλῆς, ὦ μοι στυγεροῦ βιότιοιο
 425 ἥ πόσιν ἀμφογάπησα δυσάμμορος, ἧ σὺν ἐώλπειν
 γήραϊ τειρομένη βιότου κλυτὸν οὐδὸν ἰέσθαι,
 αἰὲν ἁμοφρονέουσα· θεοὶ δ' ἐτέρωσε βάλοντο·
 ὡς μ' ὄφελον τότε Κῆρες ἀνηρείψαντο μέλαιнай,
 ὅπποτε νόσφιν ἐμελλον Ἀλεξάνδροιο πέλεσθαι·
 430 ἀλλὰ καὶ εἰ ζωὸς μ' ἔλιπει, μέγα τλήσομαι ἔργον,
 ἀμφ' αὐτῷ θανέειν, ἐπεὶ οὔτι μοι εὐαδεν ἡώς.

Ἔς φαμένης ἔλεεινὰ κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο
 δάχρυα, κουριδίοιο δ' ἀναπλήσαντος ὀλεθρον
 μνωμένη, ἅτε κηρὸς ὑπαὶ πυρὶ, τήκετο λάβρῃ·
 435 ἄζετο γὰρ πατέρα σφὸν ἰδ' ἀμφιπόλους εὐπέπλους,
 μέγχις ἐπὶ χθόνα διὰν ἀπ' εὐρέος ὠκεανοῖο
 νύξ ἐχύθη μερόπεσσι λύσιν καμάτοιο φέρουσα.
 Καί ῥα τόθ', ὑπνώντος ἐνὶ μεγάροισι τοκῆος
 καὶ δμῶων, πυλεῶνας ἀναβρήξασα μελάθρων
 440 ἐκθορεν, ἡῦτ' ἄελλα· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα. [ρου,
 Ὡς δ' ἔτ' ἀν' οὔρεα πόρτιν, ἔρασσαμένην μέγα ταύ-
 θυμὸς ἐποτρύνει ποσὶ καρπαλίμοισι φέρεσθαι
 ἐσσυμένως, ἥ δ' οὔτι, λιλασιμένη φιλότητος,
 ταρβέει βουκόλον ἄνδρα, φέρει δέ μιν ἄσχετος ὄρη,
 445 εἴ που ἐνὶ ξυλόχοισιν ὀμῆθεα ταῦρον ἴδοιτο·
 ὡς ἥ βίεφα θέουσα διήνυε μακρὰ κέλευθα,
 διζομένη τάχα ποσσὶ πυρῆς ἐπιθήμεναι αἰνῆς·
 οὐδέ τί οἱ κάμε γούνατ'· ἐλαφρότεροι δ' ἐφέροντο

O ulinam me Harpyiæ abripuissent jam-primem
 cum te sectarer pernicali dei fato.

Nunc vero et tibi malum dii dederunt, et mihi ipsi
 infortunatæ : omnes enim me magnopere detestantur
 omnes aversantur meum cor, nec habeo quo
 effugiam ; nam si me-proripuero in Danaum frequentiam ,
 statim contumeliose-tractabunt corpus meum ; sin man-
 sero,] Trojades et Trojani me circumstantes alibi alii
 subito discerpent, nec cadaver humus obteget,
 sed canes dilaniabunt et volucrum rapidæ gentes.

Utinam vero me subgisset fatum, priusquam hæc mala
 adspexissem.] Sic fata-est, non deplorans tam virum, quam
 gravis] lugebat memor delicti : et passim Trojanæ
 quasi ob-illum gemitus-ducebant, sed mente alia versabant,
 aliæ de parentibus memores, aliæ etiam de viris ,
 aliæ de filiis, aliæ de fratribus honoratissimis.

Sola autem ex animo discruciabatur generoso
 CEnone, at minime inter Trojanas versans
 plangebat, verum separatim in suis ædibus
 jacebat, graviter-ingemiscens pristini thalamum mariti.
 Quemadmodum vero in silvis obducit glacies
 præcelso montes, quæ valles copiose conspergit
 effusa Zephyri procellis, et circumquaque alta
 montium-juga aquosas distillantia guttas
 concutiuntur : illa autem in saltibus , quamvis spississi-
 ma existat,] fontis scaturientis gelida liquitur aqua :
 ita hæc perturbata magnopere tristi ægritudine
 liquescebat, cum-se-afflicteret ob virum, cui-virgo-nupse-
 rat,] graviterque suspirans carum alloquebatur animum :

Heu mihi ob-stultitiam ! proh mihi acerbam vitam !
 quæ maritum amore-complexâ-sum misera, cum quo spe-
 rabam] me senio confectam vitæ præclarum ad limen per-
 venturam,] perpetua concordia-fruentem : sed dii alio de-
 torserunt.] Utinam me tunc Parcæ abripuissent nigræ,
 quando futurum-erat, ab-Alexandro ut-divellerer.
 Verum etiamsi vivus me repudiavit, magnum audebo fa-
 cinus,] ut-propter ipsum moriar, quia non amplius mihi
 grata-est lux.] Ita loquentis miserabiles de palpebris effun-
 debantur] lacrimæ, ac mariti defuncti fato
 memoria-revocata, uti cera igni, liquescebat tacite,
 reverebatur enim patrem suum et ancillas decore-vestitas
 donec super terram almam a lato Oceano
 nox diffusa-esset, mortalibus relaxationem laboris afferens.
 Tunc ergo, dormientibus in aula patre
 ac famulis, foribus perruptis domus
 exsiluit, procellæ instar, et abripuerunt eam cita membra.
 Ut cum in montibus juvencam correptam-amore tauri
 animus exstimulat, pedibus rapidis ut-feratur
 concitato, hæc nihil præ desiderio coitus
 metuit bubulcum virum, sed aufert eam non-restringendus
 impetus,] sicubi in saltu familiarem taurum conspiciat :
 sic illa raptim currens perfecit longum iter ,
 cupiens confestim pedibus rogum conscendere funestum.
 Nec ei deficiebant genua, sed levitate-subiade-majori fere-

ἔστυμένως πόδες αἰέν· ἔπειγε γὰρ οὐλομένη Κῆρ
 460 καὶ Κύπρις· οὐδέ τι θῆρας ἐδείδιε λαχρήνιας
 ἀντομένη ὑπὸ νύκτα, πάρος μέγα πεφρικυῖα·
 πᾶσα δέ οἱ λασίων ὄρέων ἐστεῖβετο πέτρῃ,
 καὶ κρημνοί, πᾶσαι δὲ διεπρήσσοντο χαράδρα.
 Τὴν δὲ που εἰσορώουσα τότ' ὑψόθι διὰ Σελήνην,
 465 μνησαμένη κατὰ θυμὸν ἀμόμονος Ἐνδυμίωνος,
 πολλὰ μάλ' ἔστυμένην ὀλοφύρατο· καὶ οἱ ὑπερθε
 λαμπρὸν παμφαίνουσα μακρὰς ἀνέφαινε κελεύθους.
 Ἰκετο δ' ἐμβεβαυῖα δι' οὐρεας, ἦχι καὶ ἄλλαι
 νύμφαι Ἀλεξάνδροιο νεκρὸν πέρι κωκύεσκον.
 470 Τὸν δ' ἔτι που κρατερὸν πῦρ ἄμφεγεν, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῷ
 μηλονόμοι ξυνιόντες ἀπ' οὐρεας ἄλλοθεν ἄλλοι
 ὕλην θεσπεσίην παρενήνεον, ἦρα φέροντες
 ὑστάτιον καὶ πένθος ὁμῶς ἐτάρω καὶ ἄνακτι,
 κλαίοντες μάλ' ἀπολλὰ περιστάδόν. Ἡ δέ μιν οὔτι,
 475 ἀμφαθὸν ὡς ἄθρησε, γόησάτο τειρομένη περ,
 ἀλλὰ καλυψαμένη πέρι φάρει καλὰ πρόσωπα,
 αἴψα πυρῆ ἐνέπαλτο· γόνον δ' ἄρα πουλὺν ὄριον·
 καίετο δ' ἀμφὶ πόσει· Νύμφαι δέ μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
 θάμβεον, εὐτ' ἐσίδοντο μετ' ἀνέρι πεπτηγυῖαν·
 480 καὶ τις ἔδον κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
 Ἄτρκεώς Πάρις ἦεν ἀτάσθαλος, δε μάλ' αὖ κεδνὴν
 κάλλιπε κουριδίην καὶ ἀνήγαγε μάρχον ἄκοιτιν,
 οἱ αὐτῷ καὶ Τρωσὶ καὶ ἄστει λοίγιον ἄλγος·
 νήπιος· οὐδ' ἀλόχοιο περίφρονος ἄζετο θυμὸν
 485 τειρομένης, ἥπερ μιν ὑπὲρ φάος ἠελίοιο,
 καίπερ ἀπεχθαίροντα καὶ οὐ φιλέοντα, τίεσκεν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη Νύμφη τις ἀνά φρένας· οἱ δ' ἐνὶ μέσση
 πυρκαϊῇ καίοντο λελασμένοι ἠριγενείης·
 ἀμφὶ δὲ βουκόλοι ἄνδρες ἐθάμβεον, εὐτε πάροισεν
 490 Ἀργεῖοι θάμβησαν ἀολλέες, ἀθρήσαντες
 Εὐάδην Καπανῆος, ἐπεκχυμένην μελέεσσιν
 ἀμφὶ πόσειν δημήθεντα Διὸς στονόνεντι κεραυνῷ.
 Ἄλλ' ἔτε δ' ἀμφοτέρους δλοῆ πυρὸς ἦνυσε ριπῆ,
 Οἰνώνην τε Πάριν τε, μιτῆ δ' ὑποκάββαλε τέφρῃ,
 495 δὴ τότε πυρκαϊῆν οἴνω σέβασαν· ὁστέα τ' αὐτῶν
 χρυσέω ἐν κρητῆρι θέσαν· περὶ δὲ σφίσι σῆμα
 ἔστυμένως τεύξαντο· θέσαν δ' ἄρα δοῖω ὑπερθεν
 στήλας, αἴπερ ἔασι τετραμμένα ἄλλυδις ἄλλη.

ΛΟΓΟΣ ΙΑ.

Τρωαὶ δὲ στενάχοντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἐδύναντο
 ἐλθέμεναι ποτὶ τύμβον, ἐπεὶ μάλ' αὖ τηλόθ' ἔκειτο
 ἄστεος αἰπεινοῖο· νέοι δ' ἔκτοσθε πόλῃος
 νωλεμέως πονέοντο· μάχῃ δ' οὐ λῆγε πόνοιο,
 5 καίπερ Ἀλεξάνδροιο δεδουπότος, οὐνεκ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο ποτὶ πτόλιν, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 τείχεος ἦιον ἐκτός, ἐπεὶ σφεας ἦγεν ἀνάγκη·
 ἐν γὰρ δὴ μέσσοισιν Ἔρις στονόνεσσά τ' Ἐνώω
 στρωφῶντ', ἀργαλέηνσιν Ἐρινύσιν εἴκελαι ἀντην,
 10 ἀμρω ἀπὸ στομάτων ὀλοδὸν πνεύουσαι ὄλεθρον·

bantur] quam-ocyssime pedes. Urgebat enim exitialis
 Parca] et Venus. At nec feras timebat hirsutas
 obviam-facta illis sub noctem, antea multum calas exhorre-
 rescens :]omnis vero ipsi densorum montium calabatur sco-
 pulus] et fossæ omnesque penetrabantur cavernæ.

Hanc ubi-intuita-est ex alto divina Luna ,
 memor apud animum honesti Endymionis
 magna festinantem miseratione-prosecuta-est, eique de-
 super] splendide affulgens longas ostendit vias.

Venit autem progressa per montem eo, ubi etiam alia

nymphæ Alexandri circa cadaver plorabant.

Hunc autem jam rapidus ignis cinxerat, quia ipsi
 opiliones congregati e monte aliunde alii
 lignorum-struem incredibilem aggererant , officium exhi-
 bentes] postremum et luctum sodali simul et principi,
 ac-plorabant magnopere circumstantes. Illa vero eum mi-
 nime,] coram ubi vidit, deploravit quamlibet afflicta :

sed involuta pallio decora facie
 subito in pyram se-conjecit, luctumque excitavit magnum,
 et conflavit juxta maritum. Nymphæ autem alibi aliæ
 stupuerunt, quanta illam viderunt cum viro mortem-op-
 petere,] nec deerat-quæ suum animum verbis his compel-
 laret.] Profecto Paris erat insanus, qui honestissimam
 repudiavit uxorem et duxit luxu-perditam pellicem ,
 sibimet et Trojanis et urbi pestilentem cruciatum.

Fatuus! nec conjugis cordatæ respexit affectionem
 in-aerumnis : quæ illum plus-quam lucem solis,
 quamvis odisset ipsam, non amaret, colebat.

Sic loquebatur Nympha aliqua intra animum. Illi inte-
 rim in medio] rogo cremabantur oblitæ auroræ.

Et circumquaque armentarii viri mirabantur , ut olim
 Argivi demirati-sunt catervatim , ubi cernerent
 Euadnen Capanei uxorem prostratam membris
 juxta maritum ictum Jovis luctifico fulmine.

Cæterum ubi utrumque rapidus ignis consumpsit æstus ,
 CEnonen simul et Parm, et in unum redegit cinerem :
 tandem pyram vino restinxerunt, et ossa eorum
 aureo in cratere condiderunt, circumque illa monumentum
 continuo eduxerunt et superimposuerunt duas
 columnas, quæ sunt conversæ in-alteram-partem altera.

LIBER XI.

TROJANÆ autem suspiria-ducebant per urbem, nec pote-
 rant] venire ad tumulum, cum nimis procul situs-esset
 ab-urbe celsa ; juvenesque extra urbem
 continenter in-opere-erant. Pugna enim non finem-habebat
 laboris,] quamvis Alexandro extincto, cum Achivi
 Trojanos invaderent prope urbem, et hi etiam ipsi
 e mœnibus erumperent, quoniam eos urgebat neccessitas :
 in medio igitur-eorum Contentio et tristisonans Bellona
 versabantur , sævis Furiis plane assimilés ,
 ambæ e faucibus funestam spirantes necem ,

- ἀμφ' αὐτῆσι δὲ Κῆρες ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαι
ἀργαλέως μαίνοντο· Φόβος δ' ἐτέρωθε καὶ Ἄρης
λαοὺς στρύνεσκον· ἐφέσπετο δὲ σφίσι Δεῖμος
φουνῆντι λύθρῳ πεπαλαγμένος, ὄφρα ἔ φῶτες
15 οἱ μὲν καρτύνωνται δρώμενοι, οἱ δὲ φέδωνται.
Πάντῃ δ' αἰγαίαι τε καὶ ἔγχεα καὶ βέλε' ἀνδρῶν
ἄλλυδις ἄλλα χέοντο, κακοῦ μεμαῶτα φόνιοι·
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι δοῦπος ἐρειδομένοισιν ὄρωρει
μαρναμένων ἐκάτερθε κατὰ φθισήνοισιν χάρμην.
20 Ἐνθ' ἄρα Λαοδάμαντα Νεοπτόλεμος κατέπεφνε
δὲ τράφῃ ἐν Λυκίῃ Ξάνθου παρὰ καλὰ βρέθρα,
ὄν ποτ' ἐριγδοῦπιοι Διὸς δάμαρ ἀνθρώποισι
Λητῶ δι' ἀνέφηνεν, ἀναβρήξασα χέρεσσι
τρηχὺ πέδον Λυκίης ἐρικυδέος, ὅππῳ' εἴοιο
25 δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσι πολυτλήτησιν ἀνίης
θεσπεσίῳ τοκετοῖο, ὅσῃν ὠδίνες ἔγειρον.
Τῷ δ' ἐπὶ Νίρον ὄλεσε βαλὼν ἀνὰ δῆϊοτήτα
δοῦρι διὰ γναθμοῖο· πέρησε δ' ἀνὰ στόμα χαλκὸς
γλῶσσαν ἔτ' αὐδῆεσαν· ὁ δ' ἔγχεος ἄσχετον αἰγμῆν
30 ἄμπεχε βεβρυχῶς· περὶ δ' ἔβρηεν αἶμα γένυσσι
φθειγγομένον· καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατερῇ χειρὸς ἀλλῆ
ἔγχειν στονόεσσα ποτὶ χθονὸς οὐδας ἔρεισε
δευόμενον θυμοῖο· βάλεν δ' Εὐήνορα δῖον
τυτθὸν ὑπαὶ λαπάρῃν, διὰ δ' ἤλασεν ἐς μέσον ἦπαρ
35 αἰγμῆν· τῷ δ' ἀλεγεινὸς ἄφαρ συνέκυρσεν ὄλεθρος.
Εἶλε δ' ἄρ' Ἰφιτίωνα, καὶ Ἴππομέδοντα δάμασσε
Μαίναλου ὄρθρον υἷα, τὸν Ὀκυρὸν τέκε Νύμφη
Σαγγαρίου ποταμοῖο παρὰ ῥόνον· οὐδέ νυ τὸν γε
δέξατο νοστήσαντα· καὶ καὶ δὲ ἑ Κῆρες ἄμερσαν
40 παιδὸς ἀνιηρῶς· μέγα δ' υἱὸς ἔλλαθε πένθος.
Αἰνεῖας δὲ Βρέμοντα καὶ Ἀνδρόμαχον κατέπεφνε,
δὲ τράφῃ ἐν Κνωσσῷ, ὁ δ' ἄρα ζαθέη ἐνὶ Λύκτῳ·
ἄμφω δ' εἰς ἓνα χῶρον ἀπ' ὠκυπόδιον πέσον ἵππων·
καὶ ῥ' ὁ μὲν ἀσπαίρεσκε πεπαρμένους ἔγχει μακρῷ
45 λαμόν· ὁ δ' ἀγλινόνετος ἀνὰ κροτάφοιο θέμεθλα
χερμαδίῳ στονόεσσιν μέλας κρατερῆς ἀπὸ χειρὸς
βλήμενος ἐκπνέεσκε, μάλας δὲ μιν ἄμπεχε πότμος·
ἵπποι δ' ἐπτόιηντο, καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθε
φεύγοντες πολλοῖσιν ἐνεπλάζοντο νέκυσσι·
50 καὶ τοὺς μὲν θεράποντες ἀμύμονος Αἰνεῖαο
μάρψαντες κεχάροντο φίλῃ περὶ ληίδι θυμόν.
Ἐνθα Φιλοκτήτης ὄλοῦ βάλει Πείρασον ἰῶ
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο· διέθρισε δ' ἀγκύλα νεῦρα
γούνατος ἐξόπιθεν· κατὰ δ' ἔκλασεν ἀνέρος ὀρμήν.
55 Καὶ τὸν μὲν Δαναῶν τις ὅτ' ἔδρακε γυιωθέντα,
ἔσσυμένους ἀπάμερσε καρῆατος ἄορι τύψας
ἀγλινόνετα τένοντ'· ὄλοη δ' ὑπέδέξατο γαῖα
σῶμα· κάρη δ' ἀπάτερθε κυλινδομένη πεφόρητο
φωινῆς ἱεμένοιο, ταχὺς δ' ἄμ' ἀπέπτωτο θυμὸς.
60 Πουλιδάμας δὲ Κλέωνα καὶ Εὐρύμαχον βάλε δοῦρι,
οἱ Σύμηθεν ἵκανον ὑπαὶ Νιρῆϊ ἀνακτι,
ἄμφω ἐπιστάμενοι δόλον ἰχθύσι μητίσασθαι
αἰνοῦ ὑπ' ἀγίστροιο, βαλεῖν δὲ τε εἰς ἄλλα δῖαν
δίκτυα καὶ παλάμησι περιφραδέως ἀπὸ νηὸς

et juxta eas Deæ-letales, impudentem animum præferentes
atrociter bacchabantur. Terror vero aliunde et Mars
cohortes exstimulabant, et comitabatur ipsos Timor
cruento tabo pollutus, ut milites
partim vires-colligant eum videntes, partim in-fugam
agantur.] Tum quaquaversum jacula et hastæ telaque viro-
rum] huc illuc spargebantur, diræ percipida stragis,
et circum illos fragor connitentes oriebatur
contendentium utrinque in exitiali pugna.

Ibi Laodamantem Neoptolemus interfecit,
qui educatus-erat in Lycia Xanthi juxta amœna fluēta :
quem olim grandisoni Jovis uxor hominibus,
Latona diva, produxit dirumpens manibus suis
asperum solum Lyciæ celebris, cum sui
premeretur doloribus laboriosis agritudinis
divini partus, quantam parturientis-dolores excitabant.
Post hunc Nirum exitio-dedit sauciatum in conflictu
hasta per mandibulam, adeo-ut penetraret in ore ferrum
līngam adhuc loquentem. Tum ipse hastæ rapidam cus-
pidem] impactam-gerebat frendens, et manabat sanguis
circum genas] loquentis; et hunc quidem strenua manus vi
hasta tristis ad terræ solum affixit,
destitutum vita. Sed percussit Euenora generosum
paulum infra ilia, et adegit in medium hepar
hastam; cui dolendus mox contigit interitus.
Stravit etiam Iphitionem, et Hippomedonta necavit,
Maenali fortem filium, quem Ocyrhoë enixa-est nymp̄ha
ad Sangarii annis decursum, nec eum
suscepit reducem, sed infestæ ipsam Parcæ orbarunt
filio crudeliter, gravemque de nato concepit luctum.

Porro Æneas Bremontem et Andromachum occidit;
hic nutritus-erat in Gnoso, ille sacra in Lycto;
amboque in unum locum ex velocibus deciderunt equis,
atque unus palpitabat transfixus hasta longa
jugulum, alter circa doloribus-obnoxiorum temporum iun-
damenta] saxo tristi valde valida ex manu eliso
ictus animam ex-halabat, nigraque eum amplectebatur
mors:] equi autem consternati-erant, aurigisque excussis
fugientes in multis errabant cadaveribus :
quos famuli præstantis Æneæ
cum-arripuissent, gaudebant dulcem ob prædam ex-animo.

Ibi Philoctetes exitiali percussit Pirasum jaculo
fugientem ex acie, et dirupit curvatis nervos,
poplitis in-posteriori-parte, ac fregit hominis impetum.
Atqui hunc Danaum quispiam ut vidit mutilatum,
statim privavit capite ense feriens
in tristes cervicis-nervos, funestaque suscepit tellus
truncum, caput vero procul devolutum ferebatur
loqui adhuc gestientis, et celer una avolabat animus.

Hinc Polydamas Cleonem et Eurymachum trajecit hasta.
qui ex-Syma venerant sub Nireo principe,
ambo docti insidias piscibus struere
exitiali hamo, et demittere in mare sacrum
retia et manibus scitis de navi

65 ἰθὺ καὶ αἶψα τρίαιναν ἐπ' ἰχθύσι νωμῆσασθαι·
 ἀλλ' οὐ σφιν τότε πῆμα θαλάσσια ἤρκεσεν ἔργα.
 Εὐρύπυλος δὲ μενεπτόλεμος βάλε φαίδιμον Ἐλλον,
 τὸν βα παραὶ λίμνη Γυγαίῃ γείνατο μήτηρ
 Κλειτῶ καλλιπάρῃος· ὃ δ' ἐν κονίησι τανύσθη
 70 πρηνῆς· τοῦ δ' ἀπάτερθεν ὁμῶς δορὶ κάππεσε μακρῶ
 ὤμου ἀπὸ βριαροῖο κεκοιμημένη ἄορι λυγρῶ
 χεῖρ, ἔτι μαιμώωσα ποτὶ κλόνον ἔγγος ἀεῖραι
 μαψιδίως· οὐ γάρ μιν ἀνὴρ εἰς ἔργον ἐνώμα,
 ἀλλ' αὖτως ἤσπαιρεν, ἅτε βλοσυροῖο δράκοντος
 75 οὐρῆ ἀποτηθηεῖς ἀναπάλλεται, οὐδέ οἱ ἀλκή
 ἔσπεται ἐς πόνον αἰπὺν, ἵνα χραιύσαντα δαΐξῃ·
 ὡς ἄρα δεξιτέρῃ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐς αἰχμὴν
 ὄρμαινεν πονέεσθαι· ἀτὰρ μένος οὐκέτ' ὀπήδει.
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Αἴϊνον ἐνήρατο καὶ Πολύινδον,
 80 ἄμφω Κητεῖους· τὸν δούρατι, τὸν δ' ἀλεγεινῶ
 ἄορι δηρώσας. Σθένελος δ' ἔλε διὸν Ἄβαντα
 αἰγανέην προΐεις· ἥ δ' ἀσφαράγιοι διαπρὸ
 ἔσσυμένη ἀλεγεινὸν ἐς ἰνίου ἦθε τένοντα·
 λῦσε δ' ἄρ' ἀνέρος ἦτορ ὑπέκλασε δ' ἄψα πάντα.
 85 Τυδείδης δ' ἔλε Λαοδόκον, Μελιόντ' Ἀγαμέμνων·
 Δηϊφοβὸς δὲ Δρύαντα καὶ Ἀλκιμον· αὐτὰρ Ἀγῆνωρ
 Ἴππασον ἐξενάριξεν, ἀγακλιτόν περ ἔοντα,
 ὃς β' ἀπὸ Πηγειοῦ ποταμοῦ κίεν· οὐδ' ἔρατεινὰ
 ἠρέπτα τοκεῦσιν ἔδωκεν, ἐπεὶ βράνιν ἔκλασε δαίμων.
 90 ἘνθαΘάα· ἐδάμασσε Λάλον καὶ ἀγῆνορα Λύγκον,
 Μηριόνης δὲ Λυκῶνα καὶ Ἀρχέλοχον Μενέλαος,
 ὃς βρά τε Κωρυκίην ὑπὸ δειράδα ναιετάσκειν
 πέτρην θ' Ἐφαιστοῖο περιφρονος, ἥ τε βροτοῖσι
 θαῦμα πέλει· δὴ γάρ μιν ἐναίθεται ἀκάματον πῦρ,
 95 ἄσβεστον νυκτός τε καὶ ἡμέματος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 φρόνικες θαλέουσι, φέρουσι δ' ἀπείρουα καρπὸν,
 ῥίζης καιομένης ἅμα λάσειν· ἀλλὰ τὸ μὲν που
 ἀθάνατοι τεύξαντο καὶ ἔσσομένοισιν ἰδέσθαι.
 Τεῦκρος δ' Ἴππομέδοντος ἀμύμονος υἱά Μενoitῆν
 100 ἔσσυμένως ὄρμαινε βαλεῖν ἐπιόντα βελέμνῃ·
 καὶ βρα νόμῳ καὶ χερσὶ καὶ ὀμμασιν ἰθύνεσκεν
 ἰὸν ἀπὸ γναμπτοῖο κεράατος· ὃς δ' ἀλεγεινὸς
 ἄλτο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἐς ἀνέρα· τοῦ δ' ἀπὸ νευρῆ
 εἰσέτι που κανάχιζεν· ὃ δ' ἀντίον ἀσπαίρεσκεν
 105 βλήμενος, οὐνεκα Κῆρες ὁμῶς φορέοντο βελέμνῃ
 καίριον εἰς κραδίην, ὅθι περ νόος ἔζεται ἀνδρῶν
 καὶ μένος, ὄτραλέασι δὲ ποτὶ μῦρον εἰσὶ κέλευθοι·
 Εὐρύαλος δ' ἄρα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρὸς
 110 λαῖα μέγαν, Τρώων δὲ θοὰς ἐλέλιξε φάλαγγας·
 Ὄς δ' ἔτε τις γεράνοισι τανυφλόγγοισι χολωθεὶς
 οὔρος ἀνὴρ πεδίω μέγ' ἀσχαλόων ἐπορούση,
 δινήσας περὶ κρατὶ θοῆς μάλα νεῦρα βόεια,
 λαῖα βάλλῃ κατέναντα, διασκεδάση δ' ὑπὸ ροῖζῳ
 ἤερι πεπταμένας δολιγὰς στίγας, αἱ δὲ φέβονται,
 115 ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην εἰλεῦμαιαι αἴσσουσι
 κλαγγηδὸν μάλα πάγχυ, πάρος κατὰ κόσμον ἰοῦσαι·
 ὡς ἄρα δυσμενεῖς φοβερὸν βέλος ἀμυφρόθηθεν
 ὄβριμου Εὐρύαλοιο· τὸ δ' οὐχ ἄλιον φέρε δαίμων,

directe et expedite tridentem in pisces vibrare :
 verum non eis tunc perniciem maritimæ averterunt res.

Eurypylus autem bellax confecit insignem Hellum ,
 quem prope paludem Gygæam peperit mater
 Clito pulcris-genis : is igitur in pulverem extensus-fuit
 prono-corpore , et ab eo procul cum hasta decidit longa
 ex humero valido abscissa gladio tristi
 manus, etiamnum cupiens ad conflictum lanceam attollere,
 sed frustra, non enim *amplius* illam vir ad opus dirigebat,
 sed incassum palpitavit, ceu sævi draconis
 cauda resecta subsilit, neque eam vires
 sequuntur ad certamen arduum, quo sauciatore punga :
 sic etiam dextra fortis viri ad hastam
 tendebat pugnatura, sed vis non amplius comitabatur.

Cæterum Ulysses Ænum sustulit et Polyindum,
 ambos Cetaös , illum hasta, hunc dolorifico
 ense confodiens. Sthenelus autem necavit egregium Aban-
 tem] pilum ejaculatus, quod penitus-per guttur
 adactum letaliter in occipitis pervenit nervum,
 et dissolvit viri cor infregitque membra omnia.

Tum Tydides prostravit Laodocum , Meliumque Aga-
 memnon] Deiphobusque Dryantem et Alcimum. Atque
 Agenor] Hippaso spolia-detraxit , quamlibet nobili,
 qui a Peneo fluvio advenerat, nec amabilem
 nutritionis-mercedem parentibus rependit, quando eum
 fregit sors.] Ibi Thoas superavit Lalum et fortem Lyncum,
 Merionesque Lyconem et Archelochum Menelaus,
 qui Corycio sub vertice habitabat
 et rupe Vulcani solertis, quæ mortalibus
 admirationis est : hanc enim inurit perennis flamma ,
 inextincta tam diu quam noctu , et circa ipsam
 palmæ florent feruntque uberem fructum,
 radice *licet* ardente cum saxis : sed hoc ita
 dii fecerunt etiam posteris-spectandum.

Teucer porro Hippomedontis egregii filium Menetea
 impetuosiùs invectum constituit ferire telo ;
 mente igitur et manibus oculisque direxit
 sagittam a flexibili cornu : quæ cruciatus-plena
 exsiluit e cita manu in virum ; ejusque chorda
 adhuc stridebat , cum ille e-regione palpitaret
 ictus ; nam Parcæ una ferebantur cum-jaculo
 ad morti-obnoxium cor , ubi mens sedet hominum
 et *vitalis* robur, maturæque ad mortem sunt viæ.

Adhæc Euryalus ex prævalida emisit manu
 saxum immane, et Troum celeres loco-dimovit phalanges.
 Ut cum quispiam gruibus querulis iratus
 vir custos arvorum magna indignatione *eas* invadit,
 rotansque circum caput rapidissime nervos bubulos (*fun-
 dam*,)] lapidem mittit obviâ, et dissipat cum-stridore
 per-aera volitantes longos ordines ; hæc autem fugiunt ,
 atque aliæ inter alias implicite feruntur
 clangore maximo, cum-prius bono ordine incederent :
 sic etiam hostes formidabile jaculum expaverunt
 validi Euryali , neque hoc incassum tulit Deus,

- ἀλλ' ἄρα σὺν πλήρηι κάρη κρατεροῖο Μέλητος
 120 θλάσσε περι πηγήῃσι· μόρος δ' ἐκίχανεν ἀρητός.
 Ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφε, περιστεναχίζετο δ' αἶα.
 Ὡς δ' ὄτε ἐπιθρίσαντος ἀπειρεσίου ἀνέμοιο
 λάθρον, ὑπὸ ριπῆς βαρυηχέος ἀλλυδὶς ἄλλα
 δένδρεα μακρὰ πέσῃσιν ὑπέκ ριζῶν ἐριπόντα
 125 ἄλσεος εὐπεδίοιο, βρέμει δέ τε πᾶσα περι χθῶν·
 ὡς οἴγ' ἐν κονίησι πέσον· κανάχησε δὲ τεύχη
 ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ γαῖα μέγ' ἔβραχεν· οἱ δὲ κυδοιμοῦ
 ἀργαλέου μνώοντο, μετὰ σφισι πῆμα τιθέντες.
 Καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαιο μόλε σχεδὸν ἤϋς Ἀπόλλων
 130 ἦ δ' Ἄντηνορίδαο δαΐφρονος Εὐρυμάχοιο·
 οἱ γὰρ δὴ μάρναντο πολυσθενέεσσιν Ἀχαιοῖς,
 ἄγχι μάλ' ἐσταότες κατὰ φύλοπιν, εἴθ' ὑπ' ἀπήνη
 δοιοὶ δημηλικήι κρατεροὶ βόες, οὐδ' ἀπέληγον
 ὑσμίνης· τοῖς δ' αἶψα θεὸς ποτὶ μῦθον ἔειπεν,
 135 μάντει εἰδόμενος Πολυμήστορι, τὸν ποτε μήτηρ
 γείνατ' ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῆς, θεράπωνθ' Ἐχάτοιο·
 Εὐρύμαχ' Αἰνεία τε, θεῶν γένος, οὐτὶ ἔοικεν
 ὑμέας Ἀργείοισιν ὑπεϊκέμεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 ὕμιν ὑπαντιάσας κεχαρήσεται ἔθριμος Ἄρης,
 140 ἦν ἐθέλητε μάχεσθαι ἀνά κλόνον· οὐνεκα Μοῖραι
 μακρὸν ἐπ' ἀμφοτέροισι βίου τέλος ἐκλώσαντο.
 Ὡς εἰπὼν ἀνέμοιοι μίγη καὶ αἴστος ἐτύχη·
 οἱ δὲ νόφ' φράσσατο θεοῦ μένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτοῖς
 θάρσος ἀπειρεσίον κατεχεύετο· μαινέτο δὲ σφι
 145 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔνθορον Ἀργείοισιν,
 ἀργαλέοις σφήκεσσιν ἐνοκότες, οἱ τ' ἀλεγεινὸν
 ἐκ θυμοῦ κοτέοντες ἐπιθρίσωσι μελίσσαις,
 εἴτε περι σταφυλῆς αὐανομένης ἐν ὀπώρη
 ἐρχομένας ἐσίδωσιν ἢ ἐκ σίμβλοιο θορούσας·
 150 ὡς ἄρα Τρώοιο υἱὲς εὐπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
 ἔνθορον ἐσσυμένους· κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ
 μαρναμένων, ἐγέλασσε δ' Ἄρης, ἰάχησε δ' Ἐνωῶ
 σμερδαλέον· μέγα δὲ σφιν ἐπέβραχεν αἰόλα τεύχη·
 οἱ δ' ἄρα δυσμενέων ἀπερείσια φῦλα δαΐζον
 155 χερσὶν ἀμαμακέτησι· κατηρείποντο δὲ λαοὶ
 αὐτως, ἦτ' ἄμαλλα θέρευς δυσθαπέος ὥρη,
 ἦν ῥά τ' ἐπισπέρχουσι θεοὶ χέρας ἀμητῆρες,
 δασσάμενοι κατ' ἄρουραν ἀπείρονα μακρὰ πέλεθρα·
 ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ χερσὶ κατηρείποντο φάλαγγες
 160 μυρία· ἀμφὶ δὲ γαῖα νεκρῶν περιπεπληθυῖα
 αἵματι πλημυμέρεσκεν· Ἔρις δ' ἰαίνετο θυμῶ
 ὀλλυμένων. Οἱ δ' οὔτι κακοῦ παύοντο μόθοιο,
 ἀλλ' ἄτε μῆλα λέοντες ἐπήϊον· οἱ δ' ἄρα φύζης
 λευγαλέης μνώοντο· καὶ ἐξ ὄλοῦ πολέμοιο
 165 φεύγον, ὅσοις ἀδαίκοντο ἔτι σθένος ἐν ποσὶ κείτο.
 Υἱὸς δ' Ἀγχίσαιο δαΐφρονος αἰὲν ὀπήδει
 δυσμενέων μετόπισθεν ὑπ' ἐγγαίῃ νῶτα δαΐζων,
 Εὐρύμαχος δ' ἐτέρωθεν· ἰαίνετο δ' ἀμβροτον ἦτορ
 ὑψόθεν εἰσορόωντος ἱήτιο Ἀπόλλωνος.
 170 Ὡς δ' ὅτε τις σιάλοισιν ἀνὴρ ἐς λήϊον αἶον
 ἐρχομένους, πρὶν ἀμάλλαν ὑπ' ἀμητῆρσι δαμῆναι,
 ἀντί' ἐπισσεύη κρατεροῦς κύνας, οἱ δ' ὀρώοντες

sed una cum casside caput fortis Meletis
 comminuit plaga; et fatum *cum* comprehendit detestabile.

Alius autem alium trucidavit, unde circum-
 ingemuit telus.] Ut *fit*, quando ingravescente valido vento
 tempestuose, impetu horrissono alibi aliæ
 arbores longæ prosternuntur, radicitus erutæ
 in luco fertili, unde fremit omnis circum regio :
 ita hi in pulvere sternebantur, et crepitabant arma
 immaniter, et undique terra magnum fragorem-reddebat:
 alii autem pugna]operosæ intenti-erant, mutuas-sibi clades
 inferentes.] Et tunc ad Æneam prope accessit mitis Apollo
 et ad Antenoris-natum bellicosum Eurymachum ;
 hi enim dimicabant prævalidis cum-Achivis ,
 valde cominus stantes in acie, velut ante plaustrum
 duo ejusdem-ætatis robusti boves, nec remittebant-quic-
 quam] de-pugna. Quos statim deus *hoc* sermone compel-
 lavit,] auguris faciem-indutus Polymestoris, quem olim
 mater] edidit ad Xanthi undas, ministrum Phœbi :

Eurymache Æneaque, Deum genus, nullo-modo par-est
 vos Argivis cedere. Nec enim ipse
 vobis occurrens gaudebit præpotens Mars,
 si vobis-libeat pugnare in acie, quia Parcæ
 longum utrique vitæ terminum agglomerarunt.

Hæc fatus ventis se-commiscuit nec amplius conspectus
 est:]at illi mente *sua* deprehenderunt Dei potentiam; nam
 derepente ipsis] fiducia immensa infundebatur, furorem-
 que-concepit eorum] animus in pectore, atque exiluerunt
 in Argivos.] acribus vespis non-absimiles, quæ tristifica
 ex animo ira-percitatè invadunt apes,
 quando circum uvas sicciscentes autumnò
 volitare vident aut ex alveolis erumpere :
 non-secus Troum nati bello-spectatos in-Achivos
 invecti-sunt cum-impetu. Lætabantur autem Parcæ nigræ
 pugnantibus *his*, ridebatque Mars, et clamabat Bellona
 horrificum : magnum insuper illorum strepitum-excitabant
 varia arma]ibi ergo hostium innumeras catervas perrupe-
 runt] manibus invictis, et profligati-sunt milites
 non-aliter, quam seges æstatis fervidae tempore,
 quam gnaviter-obeunt impigris manibus messoris
 partiti-inter-se per arvom late-patens longa jugera :
 sic illorum manibus fundebantur phalanges
 infinitæ, adeo-ut terra cadaveribus obsita-undique
 sanguine inundaret. Contentio igitur gaudium-concepit
 animo]ex-illorum-interitu.Hi tamen infestam non intermit-
 tebant pugnam,] sed, ut oves leones, *Græcos* invadebant,
 qui fugam]tristem circumspectabant, et ex funesto prelio
 se-tollebant, quibuscunque integra adhuc vis in pedibus
 residebat.] At filius Anchisæ bellicosus usque sectabatur
 hostium pone terga hasta cædens ,
 Eurymachusque aliunde.Hiac læstítiam-hausit divinum cor
 ex-alto despicientis jaculatoris Apollinis.

Ac veluti vir quispiam in porcellos, in segetem aridam
 irruentes, antequam manipuli a messoribus fuerint-pro-
 strati,] obviam concitat robustos canes, illique intuiti

ἔσσυμένους τρομέουσι, καὶ οὐκ ἔτι μέμβλεται αὐτοῖς
 εἶδατος, ἀλλὰ τρέπονται ἀνιερῆν ἐπὶ φύζαν
 175 πανσυδίῃ, τοὺς δ' αἶψα κύνες κατὰ ποσσὶ κιχόντες
 ἐξόπιθεν δάπτουσιν ἀμειλιχα, τοὶ δὲ φέβονται
 μακρὸν ἀνιύζοντες, ἄναξ δ' ἐπιτέρπετ' ἀρούρης·
 ὡς ἄρ' ἰαίνετο Φοῖβος, ἔτ' ἔθρακεν ἐκ πολέμοιο
 φεύγοντ' Ἀργείων πούλιν στρατόν· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
 180 ἔργα χερῶν μεμείλητο· πόδας δ' εὐχοντο θεοῖσιν
 ὦκα φέρειν· μούνοις γὰρ ἔτ' ἐν ποσὶν ἔπλετο νόστος
 ἔλπορῃ· πάντας γὰρ ἐπῆγεν ἔγγει ὕψων
 Εὐρύμαχος, τε καὶ Αἰνείας, σὺν δὲ σφιν ἑταῖροι.
 Ἔνθα τις Ἀργείων, ἣ κάρτεϊ πάγχυ πεποϊθῶς,
 185 ἣ Μοίρης ἰότητι λιλαιομένης μιν ὀλέσσαι,
 φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος ἵππον ἔρυκε
 γνάμψαι ἐπειγόμενος ποτὶ φύλοτιν, ὄφρα μάχηται
 ἀντία δυσμενέων· τὸν δ' ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ
 παρφθάμενος μυῶνα κατ' ἀλγινόεντα δαίξεν
 190 ἀμφιτόμῳ βουπλήγι, βίη δ' ὑπόειξε σιδήρου
 ὄστéον οὐταμένοιο βραχίονος· ἀμφὶ δὲ νεῦρα
 ῥηϊδίως ἤμησε· φλέβες δ' ὑπερέβλυσαν αἶμα·
 ἀμφεχύθη δ' ἵπποιο κατ' αὐχένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς
 κάππεσεν ἀμφιπέκους· λείπεν δ' ἄρα χεῖρα κρεμαστήν
 195 στερῶν ἔτ' ἐκπεφυῖαν εὐνάρματτοιο χαλινού,
 οἷά ποτε ζῶντος ἔην· μέγα δ' ἔπλετο θαῦμα,
 οὐνεκα δὴ ρυτῆρος ἀπεκρέμαθ' αἱματόεσσα,
 Ἄρως ἐννεσίγησι, φόβον δῆτοισι φέρουσα·
 φραίης κεν χατέουσαν ἔθ' ἵππασίη πονέεσθαι·
 200 σῆμα δὲ μιν φέρειν ἵππος ἀποκταμένοιο ἀνακτος.
 Αἰνείας δ' ἐδάμασσε βαλὼν ὑπὲρ ἰξῦα δουρὶ
 Αἰθαλίδην· αἰχμῇ δὲ παρ' ὀμφαλὸν ἐξεπέρησεν
 ἔγκατ' ἐφελκομένη· ὃ δ' ἄρ' ἐν κονίησι ταυύσθη
 συμμαρῆσα· χεῖρεςσιν δὲ μῶς χολάδεσσιν ἀνωκῆν,
 205 δεινὰ μάλα στενάχων· γαίῃ δ' ἐνέριεσεν ὀδόντας
 βεβρυχώς· ψυχῇ δὲ καὶ λῆγχα κάλλιπον ἄνδρα.
 Ἀργεῖοι δὲ βόεσσιν εὐκίστες ἐπτοίηοντο,
 οὓς τ' ἄμοτον μεμαῶτας ὑπὸ ζεύγλῃ καὶ ἀρότρῳ
 τύψεν ὑπὸ λαπάρῃν ταναοῖς ὑπὸ χεῖλεσιν οἰστρός
 210 αἵματος ἰέμενος, τοὶ δ' ἄσπετον ἀσχαλόωσιν
 ἔργου ἐκὰς φεύγοντες, ἐπὶ σφισὶ δ' ἄχχυται ἄνθρ
 ἀμφ' ἄροτρον πονέων τε πόνον τρομέων τ' ἐπὶ βουσί,
 μὴ δῆπου κατόπισθεν ἐπαίσσοντας ἀρότρου
 κέρση νεῦρα σίδηρος ἀμειλιχος ἐν ποσὶ κύρσας·
 215 ὡς Δαναοὶ φοβέοντο· περὶ σφισὶ δ' ἄχχυτο θυμὸν
 υἱὸς Ἀχιλλῆος· μέγα δ' ἴαχε λαὸν ἑέργων·
 Ἄ δειλοὶ, τί φέβεσθε εὐκίστες οὐτιδανοῖσι
 ψήρεσιν, οὓς τ' ἐφόβησεν ἰὼν κατεναντία κίρκος;
 ἀλλ' ἄζεσθ' ἀνὰ θυμὸν, ἐπεὶ πολλὸν λῳτόν ἐστι
 220 τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἣ ἀνάλιξιδα φύζαν ἐλέσθαι.
 Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο, θρασὺν νόον ἐν φρεσὶ θέν-
 ἔσσυμένως· ὃ δὲ Τρωσὶ μέγα φρονέων ἐνόρουσε [τες
 πᾶλλον ἐν χεῖρεςσιν θοὸν δόρου· τῷ δ' ἄρα λαοὶ
 Μυρμιδόνων ἐφρέποντο βίην ἀτάλαντον ἀέλλη
 225 ἐν στέρνοισιν ἔχοντες· ἀνέπνευσαν δὲ κυδοιμοῦ
 Ἀργεῖοι· Ὁ δ' ἄρ' αἶψα φίλῳ πατρὶ θυμὸν εὐκίως

irruentes expavescent, nec amplius curae-est ipsis
 pastus, sed vertuntur tristem in fugam
 gregatim, quos subito canes pedibus insecuti
 a-tergo lacerant crudeliter; illi autem fugiunt
 alto cum-grunnitu, unde dominus voluptatem-capit agri:
 sic et oblectabatur Phœbus, cum cerneret e prelio
 fugere Argivum numerosas copias; non enim ultra eis
 negotia manu studio-erant, sed orabant Deos, ut pedes
 ocus sese afferret; solis enim adhuc in pedibus erat re-
 debac-
 chans]Eurymachus et Æneas, unaque cum-illis belli-socii.
 Ibi quidam Argivum, aut robore nimium fretus,
 aut Fati instinctu cupientis ipsum extinguere,
 fugientem ex pugna clamosa equum inhibebat
 reflectere properans in aciem, ut confligeret
 cum hostibus: hunc autem magnanimus Agenor
 præveniens in-musculo, non-sine-magno-cruciatu, vulne-
 ravit] ancipiti securi, violentiæque cessit ferri
 os sauciati brachii, et undique nervos
 facili-negotio præsecuit, venæque ebullierunt cruorem,
 qui circumfusus-est equi collo; statim vero ille
 procubuit in cadavera destituitque manum suspensam,
 tenaciter adhuc adhærentem flexibili freno,
 qualis vivente illo fuerat; et magnum erat miraculum,
 nam ex-habena dependebat sanguinolenta,
 Martis nutu, terrorem hostibus affrens:
 dixisses illi-opus-esse adhuc ut-equitationi operam-navet;
 et indicium eam gestabat equus trucidati domini.

Cæterum Æneas dejecit ictum supra lumbum hasta
 Æthaliden, et cuspis juxta umbilicum exiti,
 intestina secum-trahens: is igitur in pulvere stratus-est
 corripens manibus una-cum intestinis cuspidem,
 immani cum-gemitu, inque terram impressit dentes
 rugiens; anima vero et cruciatu deseruerunt hominem.
 Tum Argivi boum more attoniti-erant,
 quos graviter connitentes sub jugo ad aratrum
 pupugit subter ilia extento rostro œstrus
 sanguinem appetens; hi igitur supra-modum indignantur
 ab-opere procul fugientes, ac propter illos vir (rusticus)
 animi-discruciatu,] tum aratri occupatus labore, tum me-
 tuens bobus,] ne forsan pone assultantis aratri
 seceret nervos ferrum rigidum pedibus illisum:
 ita Danai consternati-erant; quorum causa discruciabatur
 animi] filius Achillis, ac valde clamavit exercitum a fuga
 cohibens:] Proh timidi! quid trepidatis non-aliter-quam
 imbelles] sturni, quos territat veniens ex-adverso falco?
 verum verecundia-vobis-sit in animo, nam multo præstabi-
 lius est] occumbere in bello, quam imbellem fugam capes-
 sere.] Sic ait: at illi morem-gerebant, cum-audacem ani-
 mum pectori indidissent] continuo. Ipse igitur in-Trojanos
 magno animi-spiritu irrupit] quassans in manibus rapidum
 hastile, eumque cohortes] Myrmidonum sectabantur, vim
 parem turbini] in pectoribus gerentes, respirabantque a
 -conflictu] Argivi. Ille vero mox carum patrem animo re-

ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ἔπεφνε κατὰ μόθον· οἱ δ' ἀπίοντες
 χάζοντ', ἦτες κύματ' ἄτ' ἐκ Βορέου θυέλλης
 πόλλ' ἐπιπαφλάζοντα κυλινδεται αἰγιαλοῖσιν,
 230 ὄρῦμεν' ἐκ πόντιο, τὰ δ' ἔκποθεν ἄλλος ἀήτης
 ἀντίος αἴζας, μεγάλη περὶ λαίλαπι θύων
 ὦση ἀπ' ἠϊόνων Βορέου ἔτι βαιὸν ἀέντος·
 ὡς Τρῶας Δαναοῖσιν ἐποικομένους τοπάρουθεν
 υἱὸς Ἀχιλλῆος θεοειδὸς ὡσεν ὀπίσσω
 235 τυτθόν, ἐπεὶ μένος ἦν θρασύφρονος Αἰνεΐαο
 φευγέμεν οὐκ εἶασε, μένειν δ' ἀνὰ φύλοπιν αἰνὴν
 υαρσαλέως· ἐκάτερθε δ' ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνωῦ
 ὑσμίνην. Ἄλλ' οὔτι καταντίον Αἰνεΐαο
 υἱὸς Ἀχιλλῆος πῆλεν δόρυ πατρὸς ἑοῖο,
 240 ἀλλ' ἄλλη τρέψε θυμὸν, ἐπεὶ Θέτις ἀγλαόπεπλος
 ἄζομένη Κυθέρειαν ἀπέτραπεν υἱωνοῖο
 θυμὸν καὶ μέγα κάρτος· ἐπ' ἄλλων δ' ἔθνεσι λαῶν
 δάμνατο μυρία φυλά· δαίκαταμένων δ' ἐνὶ χάρμῃ
 οἰωνοὶ κεχάροντο μεμαότες ἐγκατα φωτῶν
 245 δαρδάψαι καὶ σάρκας· ἐπαστανάχοντο δὲ Νύμφαι,
 καλλιρρόοι Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο θυγατρές.

Καὶ β' οἱ μὲν πονέοντο κόνιν δ' ἀκάμαντες αἴηται
 ὄρσαν ἀπειρεσίην· ἤγλυσε δὲ πᾶσαν ὑπερθεν
 ἡέρα θεοπεσίην, ὡς τ' ἀπρωτόπτος οὐμίχλη·

250 οὐδ' ἄρα φαίνεται γαῖα· βορῶν δ' ἀμάθυεν ὀπωπᾶς.
 Ἄλλὰ καὶ ὡς μάρναντο· καὶ ἐς χέρας ὄντιν' ἔλοντο,
 κτεῖνον ἀνηλεγεώς, καὶ εἰ μάλα φίλτατος ἦεν·
 οὐ γὰρ ἦν φράσσασθαι ἀνὰ κλόνον οὔτ' ἐπιόντα
 δῆϊον, οὔτ' ἄρ' ἔταίρον· ἀμηχανίη δ' ἔχε λαούς.

255 Καὶ νύ κε μίγδ' ἐγένοντο καὶ ἀργαλέως ἀπόλοντο
 πάντες δμῶς, ὁλοοῖσι περὶ ξιφέεσσι πεσόντες
 ἀλλήλων, εἰ μὴ σφιν ἀπ' Οὐλύμπιο Κρονίων
 ἤρκεσε τειρομένοισι, κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἔλασσειν
 ὑσμίνης, ὁλοᾶς δὲ κατεπρῆγῦεν ἀέλλας.

260 Οἱ δὲ τε δηριόωντο· πόνος δ' ἄρα τοῖσιν ἐτύχθη
 πολλὸν ἐλαφρότερος, δέρκοντο γὰρ εἴτε δαΐζει
 χρεῖω δῆϊον ἄνδρα κατὰ κλόνον, εἴτ' ἀλέασθαι.
 Καὶ β' ὅτε μὲν Δαναοὶ Τρώων ἀνέεργον ἄμιλον,
 ἄλλοτε δ' αὖ Τρῶες Δαναῶν στίχας· ἐπλετο δ' αἰνὴ

265 ὑσμίνη· νιφάδεσσι δ' εἰκοῖα πίπτε βέλεμα
 ἀμφοτέρωθεν ἰόντα· δέος δ' ἔχε μηλοδοτήρας
 ἔκποθεν Ἰδαίων ὄρέων δρόωντας αὐτήν.

Καὶ τις ἐς αἰθέρα χεῖρας ἐπουρανόισιν αἰείρων
 εὔχετο δυσμενέας μὲν ὑπ' Ἄρει πάντας ὀλέσθαι,

270 Τρῶας δὲ στονόεντος ἀναπνεύσαι πολέμοιο,
 ἤμαρ δ' εἰσιδέειν πόντ' ἐλευθερον. Ἄλλὰ οἱ οὔτ.
 ἔκλυον· Αἶσα γὰρ ἄλλα πολύστονος ὀρμαίνεσκεν
 ἄζετο δ' οὔτε Ζῆνα πελώριον, οὔτε τιν' ἄλλων
 ἀθανάτων· οὐ γὰρ τι μετατρέπεται νόος αἰνός

275 κείνης, ὄντινα πρῶτον ἐπ' ἀνδράσι γεινομένοισιν,
 ἀνδράσιν ἢ πολέεσιν, ἐπικλώσεται ἀφύκτω
 νήματι· τῇ δ' ὑπο πάντα τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει.
 Τῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἐννεσίησι πόνος καὶ δῆρις ὄρωρει
 ἵππομάχοις Τρῶεσσι καὶ ἀγγεμάχοισιν Ἀχαιοῖς,

280 οἱ φέρον ἀλλήλοισι φόνον καὶ ἀνηλέα πότμον

praesentans,] alium super alium neci-tradidit in conflictu.
 Pars obversis-tergis] retro-cesserunt, ut fluctus a Boreae
 procella] magno cum-aestu advolvuntur littoribus
 concitati e mari; hos autem alicunde alius ventus
 adversum ruens el magno turbine grassans
 depellit a littore Aquilone adhuc parum spirante:
 ita Trojanos in-Danaos invectos prius
 filius Achillis divina specie-præditi compulsi retro
 paululum; nam constantia eximia fidentis Aeneae
 fugere non permisit, sed ut-persisterent in pugna saeva
 fortiter *uactor fuit*, utrinque autem aequalem intendit
 Bellona] pugnam; verum neutiquam adversus Aeneam
 filius Achillis vibravit hastam patris sui
 sed alio convertit animum, quia Thetis peplo-insignis
 honorans Venere[m] avertit nepotis
 animum et ingens robur: inter aliorum vero greges homi-
 num]prosternebat innumerabilia agmina. Tum de-caesis in
 acie] alites gaudebant cupientes viscera hominum
 laniare et carnes, ingemiscebant vero Nymphae,
 pulcrifluis Simeo[n]tis et Xanthi filiae.

Atque illi quidem contendebant: at pulverem indefessi
 venti]immensum excitabant, qui tenebris-prætexuit totum
 superne] aera divinum, tanquam visui-non-pervia nebula,
 nec apparuit tellus; nam mortalibus ademerat prospectum.
 Nihilominus tamen pugnabant, et quemcumque manibus
 suis obviam-habebant,] trucidabant sine-respectu, etiamsi
 amicissimus esset: non enim licebat discernere in isto
 tumultu, nec occurrentem hostem] nec amicum: tanta per-
 plexitas praepediebat homines.] Et commixti-inter-se fu-
 isent foedaque occidione-periissent] omnes simul, mortife-
 ros in gladios illapsi] mutuo, nisi ipsis de Olympo Satur-
 nius] opem-tulisset afflictis, et pulverem longe dispulisset
 a-conflictu, dirasque sedasset procellas.

Illi igitur certamen-instaurarunt, et vulor iis *tum* erat
 multo facilior; cernebant enim utrum vulnerandus
 esset hostilis vir in acie, an cavendus.
 Nunc vero Danaï Troum reprimebant agmen,
 interdum rursus Troes Danaum series, eratque gravissimus
 conflictus, niviumque instar cadebant tela
 utrinque emissa, et metus corripiebat opiliones,
 ex Idæis montibus videntes proelium.

Et quispiam ad aethera palmas coelitis tendens
 precabatur ut-hostes Marte omnes interirent,
 Troesque a-lamentabili respirarent bello
 et lucem intuerentur tandem liberam. Sed illi nequaquam
 exaudiverunt, Fatum enim lacrimabile alia moliebatur,
 et curabat nec Jovem magnum, nec quemquam aliorum
 immortalium: nulla-enim in-re mutatur decretum rigidum
 ejus, quod primum hominibus in-lucem-natis,
 hominibus sive civitatibus, agglomeravit non-fugiendo
 filo; et per eam cuncta partim intereunt, partim crescunt.
 Hujus etiam nutu labor et contentio exorta-fuerat
 inter Trojanos ex-equis-pugnantes et cominus-congredien-
 tes Graecos,] qui afferebant sibi-mutuo stragem et crudele

νωλεμέως· οὐ γάρ τιν' ἔχεν δέος, ἀλλ' ἐμάχοντο
 προφρονέως· θάρσος γὰρ ἐφέλκεται ἀνδρᾶς ἐς αἰχμῆν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπέφθιθεν ἐν κονίῃσι,
 δὴ τότε ἄρ' Ἀργείοισιν ὑπέριτερον ὤροντο θάρσος,
 285 Παλλάδος ἐννεσίησι δαίφρονος, ἥ βα μολοῦσα
 ὑσμίνης ἀγχιστα, μεγ' Ἀργείοισιν ἄμυνεν,
 ἐκπέρσαι μεμαυῖα κλυτὴν Πριάμοιο πόλιν·
 ἥ βα μέγα στενάχιζεν Ἀλεξάνδροιο δαμέντος.
 Καὶ τότε ἄρ' Αἰνείαν ἐρικυδέα δι' Ἀφροδίτη
 290 αὐτὴ ἀπὸ πτολέμοιο καὶ οὐλομένης ὑσμίνης
 ἔριπασεν ἐσσυμένους· περὶ δ' ἤέρα χεῦατο πολύν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' αἰσιμον ἦεν ἀνὰ μόθον ἀνέρι κείνῳ
 μάρνασθ' Ἀργείοισι πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο·
 τῷ καὶ ἄδην ἀλείψειν περίφρονα Τριτογένειαν,
 295 ἐκ θυμοῦ Δαναοῖσιν ἀρηγίμηναι μεμαυῖαν,
 μὴ καὶ ὑπὲρ Κῆρας μιν ἔλη θεός· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ
 φείσατο πρόσθεν Ἄρης, ὅπερ πολλὸ φέρτερος ἦεν.
 Τρῶες δ' οὐκ ἔτ' ἔμιμνον ἀνὰ στόμα δηϊότητος,
 ἀλλ' ὅπισθα χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες·
 300 ἐν γὰρ σφιν, θήρῃσιν ἐοικότες ὠμοβόροισιν,
 ἔνθορον Ἀργεῖοι, μέγα μακιδύοντες Ἄρηϊ.
 Τῶν δ' ἄρα δαμναμένων ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσσι
 κατὰ πεδίον· πολλοὶ γὰρ ἄδην πέσον ἐν κονίῃσιν
 ἀνέρες ἠδ' ἵπποι· μάλα δ' ἄρματα πολλὰ κέχυντο
 305 βαλλομένων· πάντα δ' ἀπερείσιον ἔρβρεν αἶμα,
 ὑετὸς ὡς· ὀλοὴ γὰρ ἐπήϊεν Αἴσα κυδοιμὸν.
 Καὶ β' οἱ μὲν ξιφῆεσσι πεπαρμένοι ἢ μελίησι
 κείντο παρ' αἰγιαλοῖσιν, ἀλίγητον ἐκχυμένοισι
 δούρασιν, εὐτ' ἐπὶ θινὶ βαρυγούποιο θαλάσσης
 310 ἀνέρες ἄσπετα δεσμὰ πολυκμήτων ἀπὸ γόμφων
 λυσάνεον, σκεδάσσωσι διὰ ξύλα μακρὰ καὶ ὕλην
 ἠλιβάτου σχεδίης, πάντη δ' ἀναπλήθεται εὐρύς
 αἰγιαλός, τοῖσιν δὲ μέλαν ποτικλύζεται οἴδμα·
 ὡς οἴγ' ἐν κονίῃσι καὶ αἶματι δηρωθέντες
 315 κείντο, πολυκλαῦτοιο λελασμένοι ἰωχυμοῖο.
 Παῦροι δὲ προφυγόντες ἀνηλέα δηϊότητα
 δῦσαν ἀνὰ πτολίεθρον, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
 τῶν δ' ἄλοχοι καὶ παῖδες ἀπὸ χροδὸς αἱματόεντος
 τεύχεα πάντα δέχοντο κακῶ πεφορυγμένα λύθρῳ·
 320 πᾶσι δὲ θερμὰ λοετρὰ τετεύχαστο· πᾶν δ' ἀνὰ ἄστν
 ἔσσουντ' ἰητῆρες ἐς οὐταμένον αἰζηῶν
 οἰκία ποιπνύοντες, ἵν' οὐταμένους ἀκέσωνται·
 τοὺς δ' ἄλοχοι καὶ τέκνα περιστενάχοντο μολόντας
 ἐκ πολέμου· πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρεόντας αὐτευν,
 325 καὶ β' οἱ μὲν, στυγερῆ βεβολημένοι ἤτορ ἀνίη,
 κείντο βαρυστενάχοντες ἐπ' ἄλγεσιν· οἱ δ' ἐπὶ δόρπον
 ἐκ καμάτοιο τρέποντο· θοοὶ δ' ἐπαύτεον ἵπποι
 φορβῆ ἐπιγρεμέθοντες ἄδην· Ἐτέρωθε δ' Ἀχαιοὶ
 πᾶρ κλισίης νήεσσι θ' ὁμοῖα Τρωσὶ πένοντο.
 330 Ἥμος δ' ὠκεανοῖο βῶας ὑπερήλασεν Ἥως
 ἵππους μαρμαίροντας, ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν·
 δὴ τότε Ἀρήϊοι υἴες εὐσθενέων Ἀργείων,
 οἱ μὲν ἔβαν Πριάμοιο ποτὶ πόλιν αἰπήσσαν,
 οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ κλισίῃσιν ἄμ' ἀνδράσιν οὐταμένοισι

fatum] absque-remissione. Neminem enim corripiebat metus : sed pugnabant] promptissime, fiducia enim praeferat viros ad hastam.] Cum itaque plurimi interiissent in pulvere,] tandem Achivos major incessit fiducia, Minervae suggestione bellacis, quae cum-se-contulisset ad conflictum proxime, fortiter pro-Argivis propugnavit, excindere cupiens celebrem Priami urbem, quae magno in-luctu-versabatur Alexandro sublato. Tunc vero Aeneam illustrem diva Venus ipsa e belli-discrimine et pernicioso conflictu eripuit subito, nebulamque circumfudit densam. Non enim in-fatis erat, ut-amplius in conflictu vir iste pugnaret cum-Argivis pro mœnibus arduis ; idcirco etiam impense cavebat sapientem Minervam, ex animo Danais opitulari conantem, ne et praeter Fata ipsum tolleret-e-medio dea, cum nec ipsi pepercisset antea Marti, qui longe praestantior erat.

Troes ergo non amplius persistebant in prima-acie conflictis,] sed retro se-verterunt attonitis mentibus : in eos enim, beluis similes crudivoris, incursarunt Argivi, valde grassantes Marte. Occumbentium itaque amnes opplebantur cadaveribus per campum; multi enim sternebantur in pulvere viri atque equi, ac plurimi currus passim-fusi-jacebant interentorum, et ubique magna-vis dimanabat cruoris pluviae in-morem. Exitiale enim oberrabat Fatum per-pugnam.] Illi ergo gladiis confixi aut hastis jacebant in littore, non-aliter-quam disjectae tabulae, cum in crepidine horroni maris homines, tenacibus vinculis firmorum clavorum resolutis, dispergunt ligna longa et materiam arduae ratis, et passim repletur vastum litus, illaque (Uigna) nigra alluit unda : ita illi in pulvere et tabo trucidati jacebant, lacrimosae non-amplius-memores pugnae.

Pauci tandem elapsi ex-infesto praelio subierunt urbem, cum-devitassent grave exitium Quorum uxores et liberi a corpore sanguinolento arma omnia recipiebant fœdo polluta cruore, cunctisque tepida lavacra apparabantur, et totam per urbem] discurrerant medici sauciatorum juvenum aedes sedulo-obeuntis, ut vulneratos curarent ; at uxores et nati cum-gemitu-circumstabant reversos a bello : multos etiam non praesentes inclamabant. Hi ergo acerbissimis sauciati cor curis jacebant, et graviter suspirantes ob cruciatus ; reliqui ad cœnam] a labore se-convertent, celeresque acclamabant equi] pabulum poscentes hinnitu crebro. Alibi autem Achivi in tabernaculis et navibus eadem, -quae Trojani, exsequantur.] Postquam vero Oceani gurgitem transmisit Aurora] equis rutilantibus, et surrexerunt gentes mortalium : exin Mavortii nati fortium Argivorum partim contenderunt ad Priami urbem altam, partim in tabernaculis apud milites saucios

335 μίμνον, μήποτε λαὸς ἐπιβρίσας ἀλεγεινὸς
 νῆας ἔλῃ, Τρώεσσι φέρων χάριν· οἳ δ' ἀπὸ πύργων
 μάρναντ' Ἀργείοισι· μῦθος δ' ἀλεγεινὸς ὀρώρει.
 Σχαιῆς μὲν προτάροιθε πύλῃς Καπανηῖος υἱὸς
 μάρναθ' ἄμ' ἀντιθέω Διομήδεϊ· τοὺς δ' ἄρ' ὑπερθε
 340 Διήφοβος τε μενεπτόλεμος κρατερός τε Πολίτης
 σὺν τ' ἄλλοις ἐτάροισιν ἐρητύεσκον δῖστοις,
 ἦδ' ἄρα χερμαδίοισι· περικτυπέοντο δὲ φωτῶν
 βαλλόμεναι κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες, αἳ τ' ἀλεγεινὸν
 αἰζῆων βύοντο μόρον καὶ ἀμείλιχον αἴσαν.
 345 Ἄμφι δ' ἄρ' Ἰθαίῃσιν ἐριδιμαίνεσκε πύλῃσιν
 υἱὸς Ἀχιλλῆος· πονέοντο δέ οἱ περὶ πάντες
 Μυρμιδόνες, κρατεροὶ δαήμενες ἰωχυοῖο.
 Τοὺς δ' ἀπὸ τείχεος εἶργον ἀπειρεσίοις βελέεσσι
 θαρσαλέως Ἐλενός τε καὶ ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ,
 350 Τρῶας ἐποτρύνοντες ἀνά μόθον· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
 προφρονέως μάρναντο φίλης περὶ τείχεσι πάτρης.
 Ἔς πεδίον δὲ πύλῃσι καὶ ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας
 νισσομένης Ὀδυσσεύς τε καὶ Εὐρύπυλος πονέοντο
 νολεμέως· τοὺς δ' ἦϋς ἀφ' ἔρκεος ὑψηλοῖο
 355 Αἰνεΐας λάεσσι μέγα φρονέων ἀπέρουκε.
 Πρὸς δὲ βρόον Σιμόεντος ἔχεν πόνον ἀλγινόντα
 Τεῦχος ἔμμελιῆς· ἄλλῃ δ' ἔχεν ἄλλος διζύν.
 Καὶ τότε ἄρ' ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα κύδιμοι ἄνδρες
 κείνου τεχνῆντι νόφ ποτὶ μῶλον Ἄρης
 360 ἀσπίδας ἐντόνοντο, βάλον δ' ἐφῶπερθε καρήνων
 θέντες ἐπ' ἀλλήλησι· μίη δ' ἄπαν ἤρμωσεν ἄρμη.
 Φαίης κεν μεγάρωιο κατηρεφὲς ἔμμεναι ἔρκος
 πυκνὸν, ὃ οὐτ' ἀνέμοιο διέρχεται ὑγρὸν ἀέντος
 ριπῆ ἀπειρεσίῃ, οὐτ' ἐκ Διὸς ἄσπετος ὄμβρος·
 365 τοῖαι ἄρ' Ἀργείων πεπυκασμέναι ἀμφὶ βοεΐαις
 καρτύναντο φάλαγγες· ἔχον δ' ἕνα θυμὸν ἐς ἀλκῆν
 εἰς ἐν ἀρηράμενοι. Καθῦπερθε δὲ Τρώϊοι υἴες
 βάλλον χερμαδίοισι· τὰ δ' ὡς στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
 γαῖαν ἐπὶ τραφερῆν ἐκυλινδέτο· πολλὰ δὲ δοῦρα
 370 καὶ βέλεα στονέοντα καὶ ἀλγινόντες ἄκοντες
 πῆγγυντ' ἐν σακέεσσι, τὰ δ' ἐν χθονὶ, πολλὰ δ' ἀπῶθεν
 μαψιδίως φορέοντο περιγναμφθέντα βοεΐαις,
 πάντοθε βαλλομένων. Οἳ δὲ κτύπον οὔτι φέβοντο
 ἄσπετον, οὐδ' ὑπόεικον, ἅτε ψεκάδων ἀόντες
 375 δοῦπον ἔσω δ' ὑπὸ τείχεος ἁμῶς ἴσαν· οὐδέ τις αὐτῶν
 νόσφιν ἀφειστήκει· συναρηράμενοι δ' ἐφρέποντο,
 ὡς νέφος ἠερόεν, τό βρά που περὶ χεῖματι μέσσαφ
 αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο μακρὸν διέτεινε Κρονίων.
 Πουλλὸς δ' ἀμφὶ φάλαγγι θρόος καναχῆ θ' ὑπὸ ποσσὶ
 380 νισσομένων ἐτέτυκτο· κόνην δ' ἀπάτερθεν ἀῆται
 ὀρνημένῃν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαπέδοιο φέρεσκον
 αἰζῆων μετόπισθε· περιάξω δ' ἄκριτος αὐδῆ,
 ὅϊον ὑπὸ σμήγεσσι περιδρομέουσι μέλισσαι·
 ἄσθημα δ' ἀνήϊε πουλὸν χύδην, περιέχυε δ' αὐτὴ μὴν
 385 λαοῦ ἀποπνείοντος· Ἀπειρέσιον δ' ἄρα θυμῷ
 Ἄτρεΐδαι κεχάροντο περὶ σφισι κυδιώοντες,
 δερκόμενοι πολέμοιο δυσσηχέος ἄτρομον ἔρκος·
 ὠρμηγαν δὲ πύλῃσι θεηγενέος Πριάμοιο

remanserunt, ne-quando exercitus hostilis facta-impres-
 sione]naves caperet, Trojanis navans operam. Qui de tur-
 ribus]decernebant cum-Argivis: nam conflictus asperrimus
 excitatus-fuerat.] Scæam equidem ante portam Capanei
 natus] pugnabat una-cum eximio Diomede: quos desuper
 Deiphobus bellipotens fortisque Polites
 una-cum aliis sociis validis arcebat telis
 atque lapidibus. Hinc sonitus-reddebat virorum
 percussæ galææ et scuta, quæ dolorificam
 a juvenibus propulsabant necem et immite fatum.

Ad Idæam vero certamen-habebat portam
 natus Achillis, et in-opere-erant juxta illum cuncti
 Myrmidones, strenui haud-ignari conflictus.
 Quos a muro repellebant infinitis jaculis
 audacter Helenus et magnanimus Agenor,
 Troas excitantes ad pugnam, qui tamen ipsi
 promptissime propugnabant caræ pro muris patriæ.

In portis vero quæ-in campum et citas ad naves
 tendunt, Ulysses et Eurypylos occupati-erant
 continenter; illos præstans ab propugnaculo excelso
 Æneas saxis magnanimus abigebat.

Versus undam Simoentis habebat negotium molestum
 Teucer hasta-præstans, alibique habebat alius ærumnam.

Tunc circa Ulysses bellicosum illustres viri,
 ejus solerti consilio, contra difficultates Martis
 scuta instruxerunt et extulerunt supra capita,
 conserta inter se, unaque totum cohesit textura.
 Dixeris sane *id* domus opacum esse tectum
 densum, quod nec venti penetrat humidum flantis
 vis ingens, nec e cælo *cadens* largus imber:
 taliter itaque Argivum condensatis undique scutis
 se-roborarunt phalanges, gerebant autem unum animum
 ad-perrumpendum] in unum conserti. Desuper autem Tro-
 janorum nati] impetebant *illos* saxis, quæ tanquam duris-
 sima a petra]ad terram aliam devolvebantur: multa etiam
 hastilia] et sagittæ tristificæ ac vulnificæ pila
 infigebantur clypeis, quædam etiam telluri, multaque pro-
 cul] incassum ferebantur circumflexa scutis,
 ex-omni-parte cum-jacerent. At illi fragorem nihil extime-
 scebant] immensum, neque cedebant, tanquam stillarum
 pluvialium audientes] strepitum: subtus vero ad murum
 uno-agmine grassabantur, nemoque illorum] sejunctus sta-
 bat, sed conferti comitabantur:] ut nubes tenebrososa,
 quam hieme media] ex cælo summo late distendit Juppiter.
 Multus autem circum phalangeum fragor strepitusque sub
 pedibus] grassantium erat, pulveremque seorsum venti
 obortum paululum supra terram attollebant
 a-tergo juvenum, et circumsonabat confusa vox,
 uti in alveario susurrant apes;
 et anhelitus efferebatur magnus proluxe, et circumfunde-
 bat vaporem] agmine respirante: ac supra-modum animo
 suo] Atridæ lætabantur apud se gloriantes,
 cum-viderent pugna tristisonæ securum munimentum.
 Properarunt itaque, ut-in-portas Jove-sati Priami

ἀθρόοι ἐγγριμφθέντες, ὑπ' ἀμφιτόμοις πελέεσσι
 390 βῆσαι τείχεα μακρὰ, πύλας δ' εἰς οὐδας ἐρέισαι
 θαιρῶν ἐξερούσαντες· ἔχεν δ' ἄρα μῆτις ἀγαυὴ
 ἔλπωρην. Ἄλλ' οὐ σφιν ἐπήρκεσαν οὔτε βόειαι
 οὔτε θοοὶ βουπλήγες, ἐπεὶ μένος Αἰνεῖαιο
 ὄβριμον ἀμφοτέρης ἐπαρηρότα χεῖρεσι λᾶαν
 395 ἐμμεμῶς ἐφέηκε· δάμασσε δὲ τλήμονι πότμῳ
 ἀνέρας, οὓς κατέμαρψεν ἐν ἀσπίσιν, εὐτ' ἐν ὄρεσσι
 φερβομένας ὑπὸ πρῶνα βίη κρημνοῖο βράγντος
 αἰγῆς· ὑποτρομέουσι δ' ὅσοι σχεδὸν ἀμφινέμονται·
 400 ὡς Δαναοὶ θάμβησαν· ὁ δ' εἰσέτι λᾶας ὑπερθεῖν
 βάλλεν ἐπασσύτερους, κλονέοντο δὲ πάγχυ φάλαγγες.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρεσι πρῶνας Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
 ἀμφὶ μῆτι κορυφῇ συναρηρότας ἀλλυδὶς ἄλλον
 βῆξεν ὑπὸ βροντῆσι καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῷ,
 ἀμφὶ δὲ μηλονόμοι τε καὶ ἄλλ' ὅσα πάντα φέβονται·
 405 ὡς ἄρ' Ἀχαιῶν οἴες ὑπέτρεσαν, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῶν
 Αἰνεΐας συνέχευε θοῶς ἔρυμα πτολέμοιο
 ἀσπίσιν ἀκαμάτησι τετυγμένον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῷ
 θάρσος ἀπειρέσιον θεὸς ὠπασεν· οὐδέ τις αὐτῶν
 ἔσθηνέ· οἱ κατὰ δῆριν ἐναντίον ὅσσε βαλέσθαι,
 410 οὐνεκά οἱ μάρμαυρε περὶ βριαροῖς μελέεσσι
 τεύχεα θεσπεσίησιν ἐειδόμενα στεροπῆσιν.
 Εἰστήκει δὲ οἱ ἄγχι, δέμας κεκαλυμμένος ὄρφνη,
 δεινὸς Ἄρης· καὶ πάντα κατιθύνεσκε βέλεμνα,
 ἧ μόρον ἧ δέος αἰὼν ἐπ' Ἀργείοισι φέροντα·
 415 μάρνατο δ' ὡς ὅπῳ αὐτὸς Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
 ἀσχαλόων ἐδάϊζεν ὑπέριβα φύλα Γυγάντων
 σμερδαλέον, καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε
 Τηθύν τ' Ὠκεανόν τε καὶ οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντα
 γυῖ' ἐλελίξει· Ἄτλαντος ὑπ' ἀκαμάτου Διὸς ὀρμῆς·
 420 ὡς ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐαιο κατρείποντο φάλαγγες
 Ἀργείων ἀνὰ δῆριν· ὁ γὰρ περὶ τείχος ἀπάντη
 ἔστυτο δυσμενέεσσι χολούμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 πᾶν δ', τί οἱ παρέκρυπεν ἐπειγομένοισι ποτὶ μῶλλον,
 βάλλεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτῆρα χάριμυς,
 425 κεῖτο μενεπτολέμων ἐπὶ τείχεσι Δαρδανίωνων·
 τοῖσιν περ Αἰνεΐας μεγάλῳ ἐπὶ κάρτεϊ θύων
 δυσμενέων ἀπέρυκε πολλὴν στρατόν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καρτύναντο. Κακῆ δ' ἔχει πάντας οἴζυς
 ἀμφὶ πόλιν· πολλοὶ δὲ κατέκταθεν ἡμὲν Ἀχαιῶν
 430 ἠδὲ τε καὶ Τρώων· μέγα δ' ἔαχον ἀμφοτέρωθεν,
 Αἰνεΐας μὲν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κελεύων
 μάρνασθ' ἀμφὶ πόλιν ἐξῆς τεκέων τε καὶ αὐτῶν
 προφρονέας· υἱὸς δὲ μενεπτολέμου Ἀχιλλῆος
 Ἀργείους ἐκέλευε παρὰ κλυτὰ τεύχεα Τροίης
 435 μίμνειν, ἄγχι πόλιν πυρὶ πρήσαντες ἔλωσι.
 Τοὺς δ' ἀμφὶ στονόεσσα καὶ ἀσπετος ἀμπεχ' αὐτῇ
 μαρναμένους πρόπαν ἤμαρ ἀνὰ κλόνον· οὐδέ τις ἦεν
 ἀμπνευσὶς πολέμοιο, λιλαιομένων ἀνὰ θυμὸν
 τῶν μὲν ἔλειν πτολίεθρον ὑπ' Ἄρει, τῶν δὲ σαῶσαι.
 440 Αἴας δ' αὐτ' ἀπάτερθε θρασύφρονος Αἰνεΐαιο
 μαρνάμενος Τρώεσσι κακᾶς ἐπὶ κῆρας ἴαλλεν
 σφῆσιν ἐκθολίησιν, ἐπεὶ βρά οἱ ἄλλοτε μὲν ποῦ

denso-cum-agmine impressione-facta, vi accipitum secu-
 rium] perfringerent murum longum, et portas solo afflige-
 rent] cardinibus evulsas, nec-carebat commentum hoc spe-
 ciosum] spe. Sed ipsis nec suffecerunt scuta,
 nec rapidi bipennes, quoniam vis Æneæ
 grave utraque comprehensum manu saxum
 connixus dejecit, et oppressit miserabili morte
 viros, quos deprehendit sub scutis, sicut in montibus
 pascentes sub scopulo-exstanti moles rupis avulsæ
 capellas; trepidantque cæteræ-quæ prope gramina-carpunt:
 sic Danai consternabantur. Ille vero adhuc lapides desuper
 jactabat frequentiores, et destruebantur prorsus equines.

Non-secus acsi in monte rupes Olympius in-cælo Juppi-
 ter] circa unum verticem cohærentes diversis partibus
 abruptit tonitribus et corusco fulmine
 passimque ovium-magistri et cætera cuncta fugitant:
 sic et Achivum nati trepidabant, quod ipsorum
 Æneas confudisset subito præsidium bellicum
 scutis validis confectum. Nam huic
 fiduciam summam Deus suppeditarat, ita-ut nemo illorum
 auderet ipsi in certamine oculos obvertere,
 quandoquidem ipsi rutilabant in robustis membris
 arma divinis similia fulguribus.

Stetitque juxta ipsum, corpus obtectus umbra,
 truculentus Mars, et omnia in-directum-egit jacula,
 aut mortem aut formidinem terram Argivis inferentia,
 pugnavitque, ut quando ipse Olympius in-cælo Jupiter
 iratus strage-dejeit violentas cohortes gigantum
 horrenda et terram ingentem concussit
 ac Tethym Oceanumque et cælum; circumquaque vero
 omnia] membra commovebantur Atlantis invicti Jovis im-
 petu:] non-aliter ab Ænea prosternebantur agmina
 Argivum in ista dimicatione. Nam per murum huc illuc
 ruebat hostibus succensens et e manibus,
 quicquid ipsi offerretur concitato ad pugnam,
 vibrabat, quia permulta in-hostilem præsidia (missilia)
 impressionem]reposita-erant bellipotentium in muris Dar-
 danidarum.] His tum Æneas magno robore furens
 hostium inhiibuit numerosum exercitum, et circa ipsum
 Troes confirmabantur. Hinc maligna vexabat omnes diffi-
 cultas] circa urbem; multique trucidabantur tum Achivo-
 rum,]tum etiam Troum, et magnum extollebant-clamorem
 utrobique,]Æneas quidem Trojanos bellaces hortans,
 ut-propugnarent pro urbe sua liberisque atque semetipsis
 alacriter; filius vero armipotentis Achillis
 Argivos jubebat ad clara moenia Trojæ
 durare, donec urbem igni incensam expugnassent.
 Utrosque igitur lamentabile et atrox distinebat prelium
 certantes totum diem in conflictu, nec ulla erat
 respiratio a-prælio, quod-cupiebant ex animo
 hi, ut-expugnarent urbem vi Martia, illi, ut-servarent.

Cæterum Ajax sejunctum a-fori Ænea
 pugnans Trojanis funestum exitium afferebat
 sua jaculatione-a-longinquo: nam ei interdum

ἰθὺ βέλος πεπόνητο δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἀλγινόεντες ἄκοντες· ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλον ἔφεφεν.

445 Οἱ δὲ περιπτώσσοντες ἀμύμονος ἀνέρος ἄλλῃν
ἔς μῶλον οὐκ ἔτ' ἔμιμον· ἔλειπε δὲ τείχεα λαός.

Καὶ τότε οἱ θεράπων πολὺ φέρτατος ἐν δαί Λοκρῶν
Ἀλκιμέδων ἐρίθυμος, ἔφ' ἴσυνος βασιλῆϊ
θάρασέ τε σφετέρῳ καὶ θαρσαλέῃ νεότητι,

450 ἔμμεμαῶς πολέμοιο θοοῖς ἐπεθήσατο ποσσι
κλίμακος, ὄφρα κέλευθον ἐπὶ πτόλιν ἀνδράσι θείῃ
λευγαλέην· σφετέρου δὲ καρῆατος ἔμμεναι ἄλλαρ
ἀσπίδα θείας καθύπερθεν ἀνῆιε λυγρὰ κέλευθα,
ἄτρομον ἐνθήμενος κραδίῃ νόον· ἐν δ' ἄρα χειρὶ

455 ἄλλοτε μὲν δόρυ πάλλεν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
εἶρπεν ἄνω· τὸν δ' αἶψα διηρήθη φέρον ὄϊμος.

Καὶ νύ κε δὴ Τρώεσσιν ἄχος γένετ', εἰ μὴ ἄρ' αὐτῶ
ἦδη ὑπερκύπτουσι καὶ εἰσορόουσι πόλιν
ὑστάτιον καὶ πρῶτον ἀφ' ἔρκους ὑψηλοῖο

460 Αἰνεΐας ἐπόρουσεν, ἐπεὶ βρά νιν οὐ λάθε χάριμ,
οὐδ' ἀπάτερθεν ἐόντα· βόλεν δέ μιν εὐρέϊ πέτρῳ
κὰκ κεφαλῆς· μεγάλη δὲ βίη κρατερόφρονος ἀνδρός
κλίμακά οἱ συνέαξεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἠῦτ' οἰστός
ἔσσυτ' ἀπὸ νευρῆς· ὀλοός δέ οἱ ἔσπετο πότμος

465 ἀμφελελιζαμένῳ· στονόεις δέ οἱ ἦέρι θυμὸς
αἶψα μίγη, πρὶν γαῖαν ἐπὶ στυφελῆν ἀφικέσθαι.

Ἦριτε δ' ἐν θώρηκι κατὰ χθονός, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
νόσφιν ἀπεπλάγχθη βριαρὸν δόρυ καὶ σάκος εὐρὺ
καὶ κρατερὴ τρυφάλεια. Περιστονάχησε δὲ Λοκρῶν

470 λαός, ὅτ' ἔδρακον ἀνδρα κακῆ δεδμημένον ἄτη·
δὴ γάρ οἱ λασίοιο καρῆατος ἀλλυδὶς ἄλλη
ἐγκέφαλος κεκέδαστο· συνηλοῖητόν δὲ πάντα
δοστέα καὶ θοὰ γυῖα λυγρῶ πεπαλαγμένα λύθρῳ.

Καὶ τότε δὴ Ποῖαντος εὖς πάϊς ἀντιθέοιο,
475 ὡς ἴδεν Αἰνεΐαν περὶ τείχεα μαυμόνοντα
θηρὶ βίην ἀτάλαντον, ἄφαρ προέηκεν οἴστον
ἰθύνων ἔς φῶτα περικλυτόν· οὐδ' ἀφάμαρτεν
ἀνέρος· ἀλλὰ οἱ οὔτι δι' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
ἔς χροῖα καλὸν ἵκανεν, ἀπέτραπε γὰρ Κυθήρεια

480 καὶ σάκος, ἀλλ' ἄρα τυτθὸν ἐπέχραε δέρμα βοεΐης.
Οὐ δ' ἄρα μαψιδίως γαμάδις πέσεν, ἀλλὰ Μένοντα
μεσσηγὺς σάκεός τε καὶ ἵπποκόμου τρυφαλείης
τύψεν· ὁ δ' ἔκ πύργοιο κατήριπεν· εὐτ' ἀπὸ πέτρης
ἄγριον αἶγα βάλῃσιν ἀνήρ στονόεντι βελέμνῳ,

485 ὡς ὁ πεσὼν τετάνυστο· λίπεν δέ μιν ἱερὸς αἰὼν.
Αἰνεΐας δ' ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε πέτρην,
καὶ βρα Φιλοκτήταο κατέκτανεν ἐσθλὸν ἐταῖρον
Τοξάχημην· θλάσεν δὲ κάρη, συνέαξε δὲ πάντα
δοστέα σὺν πῆληκι· λύθη δὲ οἱ ἀγλαὸν ἦτορ.

490 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αἶσε πάϊς Ποῖαντος ἀγαυοῦ·
Αἰνεΐα, νὺν ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ ᾄσῃσιν ἄριστος
ἔμμεναι, ἐκ πύργοιο πονεύμενος, ἔνθα γυναῖκες
δυσμενέσιν μάρνανται ἀνάγκιδες· εἰ δὲ τίς ἐσσί,
ἔρχεο τείχεος ἔκτος ἐν ἔντισιν, ὄφρα δαείης

495 Ποῖαντος θρασὺν ὕψα καὶ ἔγχεσι καὶ βελέεσσιν.

ἽΩς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' οὔτι θρασὺς πάϊς Ἀγχίσαιο,

directa sagitta volabat per aerem, interdum rursus
vulnifica pila, et post alium alium necabat.

Idecirco illi (*Trojani*) extimescentes praestantis viri fortitudinem; in conflictu non amplius persistebant, sed destituit muros populus.] Atque tunc ipsius minister longe optimus in conflictu Locrorum] Alcimedon animosus, suo fretus rege] et temeritate propria audacique juventute, cupiditate-aestuans belli subitis conscendit pedibus scalas, ut viam in urbem viris sterneret exitialem, suique capitis ut-foret munimentum, scuto superinjecto, ascendit periculosas vias intrepida indita animo fiducia, inque manu nunc hastam vibravit saevam, nunc iterum reptavit sursum, eumque sine-mora aerium efferebat iter.

Et sane Trojanis luctus extitisset, nisi ipsi jam super-eminenti intuentique urbem postremum ac primum de propugnaculo excelso Aeneas occurrisset: nam haec illum non latebat pugna etiamsi procul agentem: percussit ideo eum vasto saxo in caput, et ingens robor fortis viri scalas illius confregit. Is e-sublimi ceu sagitta praecipitatus-est a nervo, et exitiale ei aderat fatum circumagitato, et cum-gemitu aeri ejus anima statim permista-est, antequam tellurem rigidam attigisset. Delapsus-est ergo in solo thorace ad humum; nam ab eo procul aberraverat gravis hasta et immane scutum firmaque cassis. Gemitum-itaque edidit Locrorum manus, cum viderent virum tristi dejectum casu: nam ejus ex-hispido capite huc illuc cerebrum dispergebatur, et comminuta-erant omnia ossa agiliuae membra tristi fudata tabo.

Atqui tunc Pœantis generosa soboles eximii, ut conspexit Aeneam circa muros ruentem, bestiae robore similem, subito intorsit sagittam directam in virum nobilem, nec aberravit ab-homine: verum nequaquam ejus per scutum insuperabile in corpus pulcrum penetravit, avertit enim Venus et clypeus, sed nonnihil strinxit corium scuti-bubuli. Nec tamen frustra humi-cecidit, sed Menontem inter clypeum et juba-equina-insignem galeam attigit. Qui de turri delapsus-est; veluti de rupe silvestrem capram dejecit vir stridula arundine, ita ille lapsus exporrectus-est, reliquitque ipsum sacra vita.] Quare Aeneas propter-socium indignatus ejaculatus-est saxum] ac Philoctetæ peremit eximium amicum Toxæchmen: contuderat enim illi caput confregeratque omnia] ossa cum galea, unde resolutum ipsi nobile cor. Illum igitur magno clamore-incessit filius Pœantis clari:

Aenea, nunc persuades animo tuo strenuissimum te esse, dum-e turri rem-geris, unde etiam feminæ hostibus repugnant imbelles: si vero quid vales, procede extra mœnia armatus, ut cognoscas Pœantis audacem filium et hastis et sagittis.

Sic ait: huic vero nihil intrepidus natus Anchisæ

καίπερ ἐελδόμενος, προσεφώνεεν, οὐνεκ' ὄρωρει
 ὄηρις διζυρή περι τείχεα μακρὰ καὶ ἄστυ
 νωλεμέως· οὐ γάρ τι κακοῦ παύοντο μόθοιο·
 500 οὐδέ σπιν μάλα δηρὸν ὑπ' Ἄρει τερομένοισιν
 ἔϊκε λύσις καμάτοιο, πόνος δ' ἄπρηκτος ὄρωρει.

ΛΟΓΟΣ ΒΒ.

Ἄλλ' ὄτε δὴ μάλα πολλὰ κάμον περι τείχεα Τρώϊος
 αἰχμηταὶ Δαναοί, πολέμου δ' οὐ γίνετο τέκμων,
 δὴ τότε ἄριστῶν ἄγυριν ποιήσατο Κάλχας,
 εὔ εἰδὼς ἀνά θυμὸν ὑπ' ἔννεσίης Ἑκάτοιο
 5 πτήσιας οἰωνῶν ἠδ' ἀστέρης ἄλλα τε πάντα
 σήμαθ', ὅσ' ἀνθρώποισι θεῶν ἰότητι πέλονται,
 καὶ σπιν ἀγειρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
 Μηκέτι πάρ τείχεσσι ἐφεζόμενοι πονέεσθε,
 ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ μητιάσθε
 10 ἢ δόλον, ὃς νήεσσι καὶ ἡμῖν ἔσσει' ὄνειαρ.
 Ἦ γὰρ ἔγωγε χθιζὸν ἐσέδρακον ἐνθάδε σῆμα·
 Ἰρηξ σεῦε πέλειαν· ἐπειγομένη δ' ἄρα κείνη
 χηραμὸν ἐς πέτρης κατεδύσατο· τῆ δ' ὀχλωθεὶς
 ἀργαλέως, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀγχοῖι μίμενε
 15 χηραμοῦ· ἡ δ' ἄλῆεινεν· ὃ δ' ἐνθέμενος χόλον αἰνὸν
 θάμνω ὑπεκρύφθη· ἡ δ' ἔχθορεν ἀφραδίησιν
 ἔμμεναν ἐλπομένη μιν ἀτόπρωθεν· ὃς δ' ἐπαεθρεὶς
 δευλαίη τρήρωνι φόνον στονόνετ' ἐφέηκε.
 Τῷ νῦν μὴ τι βίη πειρώμεθα Τρώϊον ἄστυ
 20 περσέμεν, ἀλλ' εἴ τίς γε δόλος καὶ μῆτις ἀνύσση.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τῶν δ' οὔτις ἔφη φρεσὶ τεκμηρήσασθαι
 ἄλκαρ διζυροῖο μόθοιο· διζόντο δὲ μῆχος
 εὐρέμεναι· μῶνος δὲ σαφροσύνησι νόησεν
 υἱὸς Λαέρταο, καὶ ἄντιον ἔκφατο μῦθον·
 25 Ὡ φίλ', ἐπουρανόισι τετιμῆνε πάγῃ θεοῖσιν,
 εἰ ἐτέον πέπρωται εὐποτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο δολοφροσύνησι πόλῃα,
 ἵππον τεκτῆναντες ἄριστέες ἐς λόχον ἄνδρες
 βησόμεθ' ἀσπασίως· λαοὶ δ' ἀπὸ νόσφι νέεσθαι
 30 ἐς Τένεδον σὺν νηυσὶν, ἐνιπρήσαι δ' ἄρα πάντες
 ἄς κλισίας, ἵνα Τρῶες ἀπ' ἀστεος ἀθρήσαντες
 ἐς πεδίον προγέωνται ἀταρβέες· ἀλλὰ τις ἀνήρ
 θαρσαλέος, τὸν γ' οὐ τις ἐπίσταται ἐν Τρώεσσι,
 35 μιμνέτω ἔκθοθεν ἵππου, ἀρήϊον ἐνθέμενος κῆρ,
 ὅστις ὑποκρίναιτο βίην ὑπέροπλον Ἀχαιῶν,
 βέξαι ὑπὲρ νόστοιο λιλαιομένων μιν, ἀλύξαι
 ἵππῳ ὑποπτήξας εὐεργεῖ· τὸν δ' ἐκάμοντο
 Παλλάδι, χωομένη Τρώων ὑπερ αἰχμητῶν·
 καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπὶ δηρὸν ἀνειρομένοισι πιφάσκειν,
 40 εἰσόκε οἱ πεπίθονται, ἀταρτηροὶ περ ἔόντες,
 ἐς δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θοῶς ἔλευσιν ἔόντα,
 ὄφρ' ἡμῖν ἀλεγεινὸν ἐς Ἄρεα σῆμα πέληται,
 τοῖς μὲν ἄρ' αἰθαλόεντα θοῶς ἀνά πυρσὸν ἀείρας,
 τοὺς δ' ἄρ' ἐποτρύνας ἐκβήμεναι εὐρέος ἵππου,
 45 ὅπποτε Τρώϊοι υἱῆς ἀκηδέες ὑπνώσωσιν.

quamlibet cupiens, respondit, quia coortum-fuerat
 certamen arumnosum circum moenia longa et urbem
 indesinenter. Nec enim infesta quicquam-remittebant de
 pugna,] nec ipsis diutissime bello vexatis
 erat relaxatio arumnarum : labor tamen inefficax erat.

LIBER XII.

SEN cum jam valde diu bellum-gessissent ad moenia
 Troja] bellicosi Graeci, nec dum belli esset finis,
 tandem optimatum concilium coegit Chalcas,
 probe sciens in animo impulsu Apollinis
 volatus avium et astra caeteraque cuncta
 signa, quae hominibus deorum voluntate fiunt,
 atque ipsis congregatis orationem talem habuit :
 Ne-amplius ad muros descendentes bellum-ducatis,
 sed aliud quoddam consilium in animo versate
 aut dolum, qui navibus ac nobis sit emolumento.
 Etenim ego heri oculis-notavi hic signum :
 accipiter fugabat columbam; agitata autem illa
 recessum antri subiit, cui ira-accensus
 vehementer, valde longum ad tempus prope manebat
 antrum, ipsa vero sibi-cavebat : at ille inflammatus saeva
 ira] sub dumeto latuit : tum ipsa prosiluit stulticia
 amens existimans illum longe; is vero sublatus
 miserae columbae exitium luctuosum attulit.
 Ideo nunc ne amplius vi tentemus Trojanam urbem
 vastare, verum si quis dolus et consilium conficiat.
 Sic dixit : horum vero nemo dicebat animo se-invenire
 finem tristis belli, sed solliciti-erant de-remedio
 inveniendo ; solus autem prudentia sua reperit
 filius Laertae, ac contra edidit hunc sermonem :
 O dilecte, coelestibus valde honorate diis,
 si vere fatale-est bellicosus Graecis,
 ut-excidant dolis Priami urbem,
 equo fabricato optimates in insidias (alvum) viri
 conscendamus celeriter, exercitus autem seorsim secedat
 in Tenedum cum navibus, atque incendant omnes
 sua tentoria, ut Trojani ex urbe spectantes
 in campum effundantur intrepidi. Verum vir quispiam
 audax, quem nemo noverit inter Trojanos,
 maneat extra equum, Martium assumens animum,
 qui simulet vim crudelem Graecorum,
 immolare pro reditu ipsum volentium, se-effugisse,
 cum-sub equum se-timide-recepisset fabrefactum, quem
 aedificarint] Palladi offensae propter Trojanos bellicosos.
 Et haec quidem ita prolixè sciscitantibus commemoret,
 donec illi crediderint, difficiles quamvis sint,
 inque urbem ipsam ducant celeriter miserabilem existen-
 tem,] ut nobis tristem ad conflictum signum det,
 aliis quidem (in Tenedo) ardentem celeriter facem attol-
 lens,] alios vero excitans ut-exeant ex-ingenti equo,
 quando Trojani viri securi dormiunt.

ᾠς φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἔξοχα δ' ἄλλων
Κάλχας μιν θαύμαζεν, ὅπως ὑπεθήκατ' Ἀχαιοῖς
μῆτιν καὶ δόλον ἐσθλόν, δὲ Ἀργείοισιν ἐμελλεν
νίκης ἔμμεναι ἄλλα, ἀτὰρ μέγα Τρώεσι πῆμα.

50 Τῶνδε κ' ἀριστήσασιν εὐπτολέμοισι μετηύδα·

Μηκέτι νῦν δόλον ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μητιάσθαι,
ὦ φίλοι, ἀλλὰ πίθεσθαι εὐπτολέμῳ Ὀδυσῆϊ·
οὐχὶ οἱ ἔσσειτ' ἀπρηκτον εὐφρονέοντι νόημα·
ἦδη γὰρ Δαναοῖσι θεοὶ τελέουσιν ἐέλδωρ,
55 σήματα δ' οὐκ ἀτέλεστ' ἀναφαίνεται ἀλλοθεν ἄλλα·
Ζηνὸς μὲν γὰρ ὑπερθε μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῆσι· παρὰ σσοῦσι δὲ λαοὺς
δεξιὸι ὄρνιθες ταναῆ ὅτι κεκληγόντες.

Ἄλλ' ἄγε μηκέτι πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀμφὶ πόληα
μίνωμεν· Τρωσὶν γὰρ ἐνέπνευσεν μέγ' ἀνάγκη
60 θάρσος, ὅπερ πρὸς Ἄρηα καὶ οὐτιδανόν περ ἐγείρει·
κάρτιστοι δὲ τὸτ' ἄνδρες ἐπὶ μῶθον, ὅππότε θυμὸν
παρθέμενοι στονόεντος ἀφειδήσασιν ἐλέθρου·
ὥς νῦν Τρώϊοι υἴες ἀταρβέες ἀμφιμάχονται

65 ἄστῳ πέρι σφέτερον· μέγα δὲ σφισι μαινεται ἦτορ.

ᾠς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἴος·

ᾠ Κάλχαν, δῆϊοισι καταντίον ἀλκιμοὶ ἄνδρες
μάρνανται· τοὶ δ' ἐντὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων
οὐτιδανοὶ πονέονται, ὅσων φρένα δεῖμα χαλέπτει.

70 Τῷ νῦν μὴ τι δόλον φραζώμεθα, μήτε τι μῆχος
ἄλλο· πόνῳ γὰρ εἴοικεν ἀριστέας ἔμμεναι ἄνδρας
καὶ δορί· θαρσαλέοι δ' ἄρ' ἀμείνονες ἐν δαί φῶτες.

ᾠς φάμενον προσέειπε μένος Λαερτιάδαο·

ᾠ τέκος ὄβριμόθυμον ἀταρβέος Αἰακίδαο,
75 ταῦτα μὲν, ὡς ἐπέοικεν ἀμύμονι φωτὶ καὶ ἐσθλῷ,
θαρσαλέως μάλα πάντα δίκαιο, χερσὶ πεποιθώς.

Ἄλλ' οὐτ' ἀκαμάτῳ τεοῦ πατρὸς ἄτρομος ἀλκή
ἔσθηνεν ὄλιον ἄστῳ διαπραθέειν Πριάμοιο,
οὐθ' ἡμεῖς μάλα πολλὰ πονεύμενοι. Ἄλλ' ἄγε θᾶσσον

80 Κάλχαντος βουλήσιν τοῖς ἐπὶ νῆας ἰόντες
ἵππων τεκταίνωμεν ὑπαὶ παλαιήμασιν Ἐπειῶν,
ὅς βρά τε πολλὸν ἀριστος ἐν Ἀργείοισι τέτυκται
εἴνεκα τεκτοσύνης· δέδδαεν δὲ μιν ἔργον Ἀθήνη.

ᾠς φάτο· τῷ δ' ἄρα πάντες ἀριστῆες πεπίθοντο
85 νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
πεῖθε Φιλοκτήταο νόον κρατερὰ φρονέοντος.

Ἰσμήνης γὰρ ἔτ' ἔσxon διζυρῆς ἀκόρητοι·
ὄρμαινον δὲ μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· ἀμφὶ δὲ λαοὺς
σφωϊτέρους ἐκέλευον ἀπειρέσιον περὶ τείχος

90 πάντα φέρον, ὅσα δῆριν ἐνὶ πτολέμοισιν ὀφέλλει,
ἐπόμενοι πτολίεθρον εὐκτιτον ἐξαλαπάξαι·
ἀμφὺ γὰρ βουλήσιν θεῶν ἐς δῆριν ἴκοντο.

Καὶ νῦν κεν αἶψα τέλεσσαν, ὅσα σφίσιν ἦθελε θυμὸς,
εἰ μὴ Ζεὺς νεμέσῃσεν ἀπ' αἰθέρος, ἀμφὶ δὲ γαῖαν

95 Ἀργείων ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ, σὺν δ' ἐτίναξεν
ἤερα πᾶσαν ὑπερθε, βάλεν δ' ἀκάμαντα κεραυνὸν
ἠρώων προπάροιθεν· ὑπεσμαράγησε δὲ πᾶσα
Δαρδανίη. Τῶν δ' αἶψα μετετρέπετ' ἠὲ νόημα
ἐς φόβον· ἐκ δ' ἐλάθοντο βίτης καὶ θάρσεος ἐσθλοῦ·

Sic dixit, atque eum omnes laudabant, prae aliis vero Calchas ipsum admirabatur, quod suggestisset Graecis consilium ac dolum utilem, qui Graecis erat victoriæ futurum auxilium, sed magnum Trojanis malum. Ideoque principibus bellicosis verba fecit :

Ne-amplius nunc dolum alium in animis versate, o dilecti, sed obtemperate bellicoso Ulyssi Non ipsi erit irritum prudenti inventum; jam enim Graecis dii perficient votum, signa enim non vana conspiciuntur alibi alia : Jovis enim desuper valde resonant per aethera tonitrua cum fulguribus, praetervolantque populum dextrae aves intensa voce clangentes.

Verum age ne-amplius longum ad tempus ad urbem maneamus; Trojanis enim inspiravit magnum necessitas robur, quod ad proelium quamvis inbelli excitat : fortissimi enim tunc viri sunt in pugna, quando animum colligentes tristem non metuunt mortem; quemadmodum nunc Trojani intrepidi depugnant pro urbe sua, ac valde ipsis furit animus.

Sic loquentem interpellavit Achillis fortis filius :

O Calcha, cum-hostibus cominus strenui viri pugnant, intus vero campum-declinantes de turribus imbelles dimicant, quorum animum timor infringit. Ideo nunc ne quem dolum excogitemus, neve machinam quandam] aliam; labore enim deceat excellere viros ac hasta, fortes enim praestantiores sunt in proelio viri.

Sic loquentem compellavit constans Laertiades :

O fili magnanime imperterriti Aecidae, haec quidem, ut convenit honesto viro ac bono, audacter plane omnia exposuisti, manibus tuis fretus. Sed neque invicti tui patris intrepida virtus potuit fortunatam urbem expugnare Priami, neque nos potuimus valde multa periclitati. Verum age ocium] Calchantis monitis celeres ad naves profecti equum fabricemus manibus Epei, qui sane multo optimus inter Graecos est causa architecturae : docuit enim eum opus Minerva.

Sic dixit, ei vero omnes proceres obtemperarunt praeter Neoptolemum bellicosum, neque fortem movit Philoctetae mentem excelsa spirantis. Pugnae enim adhuc erant tristis insatiabiles, ac cupiebant certare in conflictu; milites itaque suos jubebant immensum ad murum cuncta ferre, quae expugnationem in bellis adjuvant, sperantes urbem munitam se-occupaturos; ambo enim consiliis deorum ad bellum venerant. Atque illico perfecissent, quae ipsi cupiebat animus, nisi Juppiter invidisset de caelo, nam ubique terram Graecorum concussit sub pedibus, simul etiam commovit aerem omnem desuper, ac dejecit indesinenter fulmen ante heroas; resonuit autem universa Dardania. Horum vero extemplo commutatum est audax propositum] in metum; oblitati autem-sunt roboris et auda-

100 καὶ βᾶ κλυτῷ Κάλχαντι καὶ οὐκ ἐθέλοντε πίθοντο·
 ἔς δ' ἄρα νῆας ἵκοντο σὺν Ἀργείοισι καὶ ἄλλοις,
 μάντιν ἀγασσάμενοι, τὸν ἄρ' ἐκ Διὸς ἐμίμεν' ἔφρασαν,
 ἐκ Διὸς ἢ Φοῖβόιο· πίθοντο δέ οἱ μάλα πάντα.

Ἥμος δ' αἰγλήγента περιστρέφει' οὐρανὸν ἄστρα
 105 πάντοθε μαρμαίροντα, πόνου δ' ἐπιλήθεται ἀνὴρ,
 δὴ τότε Ἰθθακίη μακάρων ἔδος αἰτῦ λιπούσα
 ἤλυθε παρθενικῆ ἀταλάφρονι πάντ' εἰκυῖα
 ἔς νῆας καὶ λαόν· ἀρηΐφιλου δ' ἄρ' Ἐπειοῦ
 ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν ὄνειραὶ καὶ μιν ἀνώγει
 110 τεῦξαι δούριον ἵππον· ἔφη δέ οἱ ἐγκλονέοντι
 αὐτῇ συγκαμέειν, αὐτῇ δ' ἄφαρ ἀγγρόθι βῆναι,
 ἔργον ἐποτρύνουσα. Θεῆς δ' ὄγε μῦθον ἀκούσας,
 καγγαλῶν ἀνὰ θυμὸν ἀκηδέος ἔκθορεν ἵππου·
 ἔγνω δ' ἀθάνατον θεὸν ἀμβροτον· οὐδέ οἱ ἦτορ
 115 ἄλλο παρῆξ ὄρμαινε, νόον δ' ἔχεν αἰὲν ἐπ' ἔργῳ
 θεσπεσίῳ· πινυτὴ δὲ περὶ φρένας ἦτε τέχνη.

Ἥως δ' ὀππότη' ἵκανεν ἀπωσαμένη κνέφας ἠὺ
 εἰς ἔρεβος, χαροπὴ δὲ δι' ἠέρος ἦεν αἰγλή,
 δὴ τότε θεῖον ὄνειρον ἐν Ἀργείοισιν Ἐπειός,
 120 ὡς ἶδεν, ὡς ἤκουσεν, ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
 οἱ δὲ οἱ εἰσαίοντες ἀπειρίσιον κεχάροντο.
 Καὶ τότε ἄρ' Ἀτρέος υἱὲς ἐς ἄγκρα τηλεθάοντα
 Ἰῶης ὑψικόμοιο θεοὺς προέηκαν ἰκέσθαι
 ἀνέρας· οἱ δ' ἐλάττησιν ἐπιβρίσαντες ἀν' ὕλην
 125 τάμνον δένδρα μακρά· περικυπέοντο δὲ βῆσσαι
 θεινομένῳν· δολιχαὶ δὲ κατ' οὔρεα μακρὰ κολῶναι
 δεύοντ' ἐκ ξυλόχοιο· νάπη δ' ἀνεφαίνετο πᾶσα,
 θήρῃσιν οὐκ ἔτι τόσσον ἐπήρατος, ὡς τοπαροῖθε·
 πρέμνα δ' ἀπαυαίνοντο βίην ποθέοντ' ἀνέμοιο.

Καὶ τὰ μὲν ἄρ πελέκεσσι διατμήγοντες Ἀχαιοὶ
 ἔσσυμένως φορέεσκον ἐπ' ἠόνας Ἐλλησπόντου
 ἐξ ὄρεος Λασιόιο· μόγησε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
 αἰζηῶν τε καὶ ἡμιόνων· πονέοντο δὲ λαοὶ
 μύριοι, ἄλλοθεν ἄλλος, ὑποδρήσοντας Ἐπειῶ.

Οἱ μὲν γὰρ τέμνεσκον ὑπ' ὀκρίοντι σιδῆρῳ
 135 δούρατα καὶ σανίδας διεμέτρον· οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὄζους
 λείαινον πελέκεσιν ἔτ' ἀπίστων ἀπὸ φητρῶν·
 ἄλλος δ' ἄλλο τι βέζεε πονεόμενος· αὐτὰρ Ἐπειὸς
 ἵππου δουρατέοιο πόδας κάμεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 140 νηθύα, τῇ δ' ἐφύπερθε συνήρμωσε ὠϊτα καὶ ἰξὺν
 ἐξόπιθεν· δεῖρῃ δὲ πάρος, καθύπερθε δὲ χαιτήν
 αὐχένος ὑψηλοῖο καθήρμωσεν, ὡς ἑτεόν περ
 κινυμένην· λάσιον δὲ κάρη καὶ εὐτρίχον οὐρῃν,
 οὐατα δ' ὀφθαλμούς τε διειδέας ἄλλα τε πάντα,

οἷς ἐπικίνυται ἵππος. Ἄεζετο δ' ἱερὸν ἔργον
 145 ὡς ἑτεὸν ζῶοντος, ἐπεὶ θεὸς ἀνέρι τέχνην
 δῶκ' ἑρατὴν· τετέλεστο δ' ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις πάντα
 Παλλάδος ἐνεσείησι. Πολλὸς δ' ἐπεγῆθε λαὸς
 Ἀργείων· θαύμαζε δ' ὅπως ἐπὶ δούρατι θυμὸς

150 καὶ τάχος ἐκπεπόνητο ποδῶν· χρεμέθοντι δ' ἔωκει.
 Καὶ τότε δῖος Ἐπειὸς ὑπὲρ μεγακλήτεος ἵππου
 εὐχθε' ἐπ' ἀκαμάτῳ Τριτανίδι χεῖρας ὀρέξας·
 Κλυθί, θεὰ μεγάλθυμ· σάου δ' ἐμὲ καὶ τεδὸν ἵππον.

ciae magnæ,] et in clyto Calchanti etiam nolentes obtinuerunt,] atque ad naves recesserunt cum Græcis una cæteris] vatem suspicientes, eumque ex Jove esse dicebant, ex Jove aut Apolline, et obtemperabant ipsi in-omnibus

Cum vero fulgida volvuntur in cælo astra undique splendentia, ac laboris obliviscitur homo, tum Minerva Deorum sede alta relicta venit, puellæ teneræ omnino similis, ad naves et exercitum, bellicosique Epei stetit supra caput in somnio atque ipsum jussit fabricare ligneum equum, ac dixit ei opus-urgenti se ipsam opitulaturam ipsamque celeriter prope aggressuram,] ad opus incitans. Deæ vero sermone audito, lætatus in animo securo subsiliit e-somno, et agnovit immortalem deam ac cælestem, neque ipsi cor aliud præterea versabat, sed animum habebat semper in opere] divino, ac sapiens versabatur circa ejus mentem ars.

Aurora vero cum oriretur pulsus tenebris densis ad Erebum, et clarum spargeretur per aera jubar, tunc divinum somnium apud Græcos Epeus, quomodo vidisset, quomodo audivisset, cupidus exposuit; hi vero ipsum audientes immensum gavisunt Et tunc Atrei filii ad valles nemorosas Idæ alticomantis celeres jusserunt abire viros, qui abietibus totis-viribus-incumbentes in silva cædebant arbores proceras, ac resonuerunt-fragore valles cæsarum, longique in montibus magnis vertices nudabantur silva, saltusque patebat omnis, feris non amplius tam dilectus, quam antea, trunci vero exarescebant flatum desiderantes venti.

Atque eos quidem securibus dissectos Græci festinanter ferebant ad littora Hellesponti de monte frondoso; sudabat autem animus in opere juvenum ac mulorum, occupabanturque homines innumeri, aliunde alius, ministrantes Epeo. Alii enim secabant acuto ferro ligna et asseser dimetiebantur, alii vero ramos poliebant securibus de nondum fissis stipitibus, alius vero aliud quid operabatur laborans; verum Epeus equi lignei pedes fabricavit, ac postea ventrem, cui desuper adaptavit tergum et lumbum posterius, cervicem anterior, ac jubam super cervicem arduam adaptavit, ac si vere moveretur, hirsutumque caput ac pilosam caudam auresque et oculos pellucidos cæteraque cuncta, quibus movetur equus. Crescebat autem sacrum opus ut vere viventis equi, quia dea viro artem dederat amabilem, ac perfecta-sunt tribus diebus omnia Minervæ auxiliis. Ingens itaque gaudebat exercitus Græcorum, ac mirabatur, quomodo in ligno animus et celeritas fabricata-essent pedum, hinniētiq̄ue similis-esset.] Ac tunc divinus Epeus pro stupendæ-magnitudinis equo] supplicabat ad indefessam Minervam manibus sub-letis:] Audi, dea magnanima, serva me ac tuum equum

Ἔως φάτο· τοῦ δ' ἐσάκουσε θεὰ πολύμητις Ἀθήνη,
 155 καὶ βᾶ οἱ ἔργον ἔτευξεν ἐπιχθονίοισιν ἀγήτων
 πᾶσιν, ὅσοι μιν ἴδοντο καὶ οἱ μετόπισθε πύθοντο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Δαναοὶ μὲν ἐγήθειον ἔργον Ἐπειοῦ
 δερκομένοι, Τρῶες δὲ πεφυζότες ἐνδοθὶ πύργων
 μίμνον ἀλευάμενοι θάνατον καὶ ἀνηλέα κῆρα·
 160 δὴ τότε ἐπ' Ὠκεανοῖο βόας καὶ Τηθύδος ἀντρα
 Ζηγὸς ὑπερθύμιοι θεῶν ἀπάτερθε μολόντος,
 ἔμπεσον ἀθανάτοισιν ἔρις· δίχα δὲ σφισι θυμὸς
 ἔπλετ' ὀρινομένον· ἀνέμων δ' ἐπιθάντες ἀέλλαις
 οὐρανόνθεν φορέοντο ποτὶ χθόνα· τοῖσι δ' ὑπ' αἰθήρ
 165 ἔβραχεν. Οἱ δὲ μολόντες ἐπὶ Ξάνθοιο βρέθρα
 ἀλλήλων ἴσταντο καταντίον, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
 οἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ Τρώων πολέμου δ' ἔροσ ἐμπεσε θυμῶ·
 τοῖσι δ' ὁμῶς ἀγέροντο καὶ οἱ λάχον εὐρέα πόντον.
 Καὶ β' οἱ μὲν δολέοντα κοτεσσάμενοι μενάεινον
 170 Ἴππον ἀμαλδῦναι σὺν νήσιν, οἱ δ' ἔρατεινὴν
 Ἴλιον· Αἴσα δ' ἔρυκε πολύτροπος, ἐς δὲ κυδοιμὸν
 τρέψε νόον μακάρεσσιν. Ἄρης δ' ἐξήρχε μόθοιο·
 ἄλτο δ' Ἀθηναίης κατεναντίον· ὧς δὲ καὶ ἄλλοι
 σύμπεσον ἀλλήλοισι· περὶ σφισι δ' ἄμβροτα τεύχη
 175 χρύσεια κινυμένοισι μέγ' ἴαχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
 εὐρύς ἐπεσμαράγγησε, κελαινὴ δ' ἔτρεμε γαῖα
 ἀθανάτων ὑπὸ ποσσὶ· μακρὸν δ' ἅμα πάντες αὔσαν·
 μερδαλέη δ' ἐνοπὴ μέχρις οὐρανὸν εὐρὸν ἴκανε,
 μέχρις ἐπ' Αἰδωνῆος ὑπερθύμιοιο βερέθρων·
 180 Τυτῆνες δ' ὑπένερθε μέγ' ἔτρεσαν· ἀμφὶ δὲ μακρῇ
 Ἰδῆ ὑπέστενε πᾶσα καὶ ἠχῆντα βρέθρα
 ἀενάων ποταμῶν· δολιχαὶ δ' ἅμα τοῖσι χαράδραι
 νῆες τ' Ἀργείων Πριάμοιό τε κύδιμον ἄστν.
 Ἄλλ' οὐκ ἀνθρώποισι πέλεν δέος· οὐδ' ἐνόησαν
 185 αὐτῶν ἐννεσίησι θεῶν ἔριν. Οἱ δὲ κολώνας
 χερσὶν ἀποβῆξαντες ἀπ' οὐρεος Ἰδαίοιο
 βάλλον ἐπ' ἀλλήλους· αἶ δὲ ψαμάθοισιν ὁμοῖαι
 βρεῖα διεσκίδονατο θεῶν ἀμφ' ἄσχετα γυῖα
 ρηγνύμεναι διὰ τυτθά· Διὸς δ' ἐπὶ πείρασι γαίης
 190 οὐ λάθον ἧὺ νόημα· λιπῶν δ' ἄφαρ ὠκεανοῖο
 χεύματ' ἐς οὐρανὸν εὐρὸν ἀνήϊε· τὸν δὲ φέρεσκον
 Εὐρὸς καὶ Βορέης, Ζέφυρος δ' ἐπὶ τοῖσι Νότος τε·
 τοὺς δ' ὑπὸ θεσπέσιον ζυγὸν αἰόλος ἤγαγεν Ἴρις
 ἄρματος αἰὲν ἐόντος, ὃ οἱ κάμεν ἄμβροτος Αἰὼν
 195 χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτησιν ἀτειρέος ἐξ ἀδάμαντος.
 Ἴκετο δ' Οὐλύμποιο βίον μέγα· σὺν δ' ἐτίναξεν
 αἰθέρα πᾶσαν ὑπερθε χολούμενος· ἄλλοθεν ἄλλαι
 βρονταὶ ὁμῶς στεροπῆσι μέγ' ἔκτυπον· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
 ταρφέες ἐξεχέοντο ποτὶ χθόνα· καίετο δ' ἀήρ
 200 ἄσπετος· ἀθανάτοισι δ' ὑπὸ φρένας ἔμπεσε δεῖμα·
 πάντων δ' ἔτρεμε γυῖα, καὶ ἀθανάτων περ ἐόντων.
 Τῶν δὲ περιδδείασα κλυτὴ Θέμις εὔτε νόημα
 ἄλτο διὰ νεφῶν· τάχα δὲ σφραγ εἰσαφίκανεν·
 οἷη γὰρ στονόεντος ἀτόπρῳθι μίμνε μόθοιο·
 205 τοῖον δ' ἔφατο μῦθον ἐρυκανόωσα μάχεσθαι·
 Ἴσχεσθ' ἰωχμοῖο δυσηχέος· οὐ γὰρ ἔοικεν,
 Ζηγὸς χωρομένοιο, μινυνθαδίων ἐνεκ' ἀνδρῶν

Sic oravit : ipsum vero exaudivit Dea ingeniosa Minerva,
 ejusque opus effecit terrigenis admirandum
 omnibus, qui id viderunt, ac qui postea audiverunt.

Verum cum Græci gauderent opus Epei
 videntes, Trojani vero trepidantes intra turres
 manerent, fugientes mortem ac sævum fatum,
 tunc ad Oceanii fluenta ac Telhyos antra
 Jove magnanimo a-diis procul profecto,
 incidit diis contentio, divisusque ipsis animus
 erat concitatis. Ventorum igitur ascendentes turbines
 cœlitus ferebantur in terram; sub ipsis autem æther
 sonuit. Qui cum-venissent ad Xanthi flumina,
 contra se-invicem stabant, alii quidem pro Græcis,
 alii vero pro Trojanis; bellicque desiderium incidit animo,
 hisque se-adiungebant etiam qui sortiti-fuerant vastum
 mare.] Et alii quidem dolosum ira-perciti cupiebant
 equum demoliri cum navibus, alii contra amabile
 Ilium. Sed Fatum obstabat varium et ad bellum
 convertit mentem cœlestibus. Mars itaque exorsus-est præ-
 lium] prosiliitque contra Minervam; ita etiam alii
 concurrerunt inter-se. Circum vero illos immortalia arma
 aurea commotos valde sonuerunt, circumque mare
 magnum resonuit, et obscura tremuit terra
 deorum sub pedibus, ac magnum simul omnes clamorem
 edebant.] horrendaque vox usque-ad cœlum amplum pene-
 trabat,] usque ad Plutonis violenti barathra;
 Titans autem infra valde tremuerunt, circum etiam longa
 Ida ingemuit universa, ac sonora fluenta
 perennium fluviorum, ac longæ cum his voragines
 navesque Græcorum Priamique inelyta urbs.
 Verum hominibus non erat metus, neque senserunt
 deorum consiliis ipsorum pugnam, qui juga
 manibus abrupta de monte Idaeo
 jaculabantur in se-invicem; ea vero arenis similia
 facile dispergebantur, deorum circa immensa membra
 comminuta in exiguas-partes. Jovis vero in finibus terræ
 non fefellerunt præstantem mentem; relictis itaque celeri-
 ter Ocean] undis in cœlum amplum rediit, eumque ferebant
 Eurus et Boreas, ac Zephyrus cum his Notusque,
 quos sub divinum jugum versicolor duxit Iris
 currus sempiterni, quem ipsi fabricarat immortalis Ætas
 manibus indefessis solido ex adamante.
 Rediit itaque ad Olympi verticem magnum ac concussit
 æthera universum desuper iratus, aliunde alia
 tonitrua cum fulguribus valde tonabant, ac fulmina
 densa effundebantur in terram, ardebatque aer
 immensus; deorum vero mentes subiit metus,
 omniumque tremebant membra, quamvis immortales es-
 sent.] His itaque valde-metuens inelyta Themis, tanquam cog-
 itatio,] desiliit per nubes, celeriterque ad ipsos pervenit;
 sola enim a-luctuoso procul manserat prælio;
 hanc vero habuit orationem cohens pugnare :
 Abstinetes a-pugna tristi; non enim decet,
 Jove irato, caducorum causa hominum

μάρνασθ' αἰὲν ἔόντας, ἔπει τάχα πάντες αἴστοι
 ἔσσεσθ' ἢ γὰρ ὑπερθεὶν ἐφ' ὑμέας οὔρεα πάντα
 210 εἰς ἓν ἀναβρήξας οὐθ' ἰών οὔτε θυγατρῶν
 φείσεται, ἀλλ' ἄρα πάντα δμῶς ἐφύπερθε καλύψει
 γαίη ἀπειρεσίη· οὐδ' ἔσσεται ὑμῖν ἄλυξις
 ἐς φάος· ἀργαλέος δὲ περὶ ζόφος αἰὲν ἐρύξει.

Ὡς φάτο· τοὶ δὲ πίθοντο Διὸς τρομέοντες δμοκλήν·
 215 ὑμίνης δ' ἔσγοντο· χόλον δ' ἀπὸ νόσφι βάλλοντο
 ἀργαλέον· φιλότῃ δ' ἠδηθέα ποιήσαντο·
 καὶ β' οἱ μὲν ἵσταντο πρὸς οὐρανόν, οἱ δ' ἄλδς εἴσω,
 οἱ δ' ἀνὰ γαίαν ἔμμιον. Ἐυπτολέμοισι δ' Ἀχαιοῖς
 υἷδς Λαέρταο πύκα φρονέων φάτο μῦθον·

Ὡ κλυτοὶ Ἀργεῖων σημάντορες ὀδριμόθυμοι,
 νῦν μοι ἐελδομένῳ τεκμήρατε, οἴτινές ἐστε
 ἐκπάγλως κρατεροὶ καὶ ἀμύμονες· ἢ γὰρ ἰκάνει
 ἔργον ἀναγκαίης· ἀλλὰ μνησώμεθ' Ἄρηος,
 ἐς δ' ἵππον βαίνωμεν εὐζῆσον, ὄφρα κε τέκμωρ
 225 εὐρωμεν πολέμοιο δυσηχέος· ὧς γὰρ ἄμεινον
 ἔσσεται, ἦν κε δόλιφ καὶ μῆδεσιν ἀργαλείοσιν
 ἄστου μέγ' ἐκπέρσωμεν, οὐ εἴνεκα δεῦρο μολόντες
 πάσχομεν ἄλγεα πολλὰ φίλης ἀπὸ τηλόθι γαίης.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ μένος ἦῦ καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θέσθε·
 230 καὶ γὰρ τις κατὰ δῆριν ἀνιρῆῃ ὑπὲρ ἀνάγκη
 θαρσῆσας ἀνὰ θυμὸν ἄμεινονα φῶτα κατέκτα,
 χειρότερος γεγαῶς· μάλα γὰρ μέγα θυμὸν ἀέξει
 θάρσος, ὅππρ τ' ἀλκῆς πολὺ λῶϊον ἀνθρώποισιν.
 Ἄλλ' ἄγ' ἀριστῆες μὲν ἐὺν λόγον ἐντύεσθε·

οἱ δ' ἄλλοι Τενέδοιο πρὸς ἱερὸν ἄστου μολόντες
 235 μιμνήμεν, εἰσὸκεν ἄμμε ποτὶ πτόλιν εἰρύσσωσι
 δῆϊοι ἐλπόμενοι Τριτωνίδι δῶρον ἄγεσθαι.
 Αἰζῆων δὲ τις ἐσθλὸς, ὃν οὐ σάφα Τρῶες ἴσασι,
 μιμνέτω ἄγχ' ἵπποιο σιδήρεον ἐνθέμενος κῆρ·
 240 καὶ οἱ πάντα μέλοιτο μάλ' ἐμπεδον, ὀππὸς' ἔγωγε
 πρόσθ' ἐφάμην· καὶ μῆ τι περὶ φρεσὶν ἄλλο νοήσῃ,
 ὄφρα μὴ ἀμπαρὰ Τρωσὶν Ἀχαιοῖν ἔργα πέληται.

Ὡς φάτο· τὸν δὲ Σίνων ἀπαμείβετο κούδιμος ἀνήρ
 ἄλλων δειδιότων· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἐμελλεν
 245 ἐκτελέειν· τῷ καὶ μιν εὐφρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν
 ἦδς ἀγάσσατο λαός· ὃ δ' ἐν μέσσοισιν ἔειπεν·

Ὡ Ὀδυσσεῦ καὶ πάντες Ἀχαιοῖν φέρτατοι υἴες,
 ἔργον μὲν τόδ' ἔγωγε λιλαιομένοισι τελέσσω,
 εἰ κε μ' αἰκιάζωσι, καὶ εἰ πυρὶ μητιόωνται
 250 βάλλειν ζῶν ἔόντα· τὸ γὰρ νῦ μοι εὐαδὲ θυμῷ,
 ἢ θανέειν δεῖτοισιν ὑπ' ἀνδράσιν ἢ ὑπαλύξαι
 Ἀργείοις μέγα κῦδος ἐελδομένοισι φέροντα.

Ὡς φάτο θαρσαλέως· μέγα δ' Ἀργεῖοι κευχάροντο·
 καὶ τις ἔφη· Ὡς τῷδε θεὸς μέγα κάρτος ἔδωκε
 255 σήμερον· οὐ γὰρ πρόσθεν ἔην θρᾶσύς· ἀλλὰ εἰ δαίμων
 ὀτρύνει πάντεσσι κακὸν Τρῶεσσι γενέσθαι
 ἢ νῦν· νῦν γὰρ που ὀίομαι ἐσσομένους περ
 ἀργαλέου πολέμοιο τέκμωρ εὐδόλον ἔσσεσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη κατὰ λαὸν ἀρηϊφίλων τις Ἀχαιοῖν·
 260 Νέστωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐποτρύνων μετέειπεν·
 Νῦν χρεῖώ, φίλα τέκνα, βίης καὶ θάρσους ἐσθλοῦ·

pugnare immortales. Alias mox omnes evanidi eritis, etenim desuper super vos montes omnes in unum confundens neque filiis neque filiabus parceret, sed cunctos simul desuper adoperiet tellure immensa; neque erit vobis effugium ad lucem, sed tristis firmiter caligo semper detinebit.

Sic dixit; hi vero morem-gerebant Jovis formidantes minas,] et a-pugna desistebant iramque procul abjiciebant gravem atque amicitiam concordem inierunt.

Et alii quidem redibant ad caelum, alii vero intra mare, alii contra in terra manebant. Caeterum bellicosus Graecis filius Laertae prudens hanc habuit orationem:

O clari Graecorum duces et magnanimi, nunc mihi cupienti ostendite qui sitis valde fortes et strenui: etenim incumbit opus necessitatis. Itaque recordemur Martis et in equum concendam dedolatum, ut exitum inveniamus belli tristis. Sic enim satius erit, si etiam dolo atque artibus periculosis urbem magnam excindamus, cujus causa huc profecti patimur mala multa a cara procul patria. Sed age robur magnum ac validum animis indatis etenim aliquis in praelio tristi necessitate *adactus* sumpta-audacia in animo praestantiorum virum interfecit, deterior existens; valde enim animum confirmat audacia, quae robore longe potior est hominibus. Verum agite principes callidas insidias adornate, alii vero ad Tenedi sacram urbem profecti manete, donec nos ad urbem trahant hostes putantes Minervae donum adduci. Juvenum vero quispiam praestans, quem non certo Trojani norunt,] maneant prope equum, ferreo assumpto animo, eique omnia curae-sint valde dilligenter, quaecumque ego antea dixi, nec quid aliud in mente volutet, ne manifesta Trojanis Graecorum consilia fiant.

Sic locutus est; ipsi vero Sinon respondit, inclutus vir, aliis trepidantibus. Valde enim magnum opus erat perfecturus; ideo etiam ipsum ardua-spirantem in animo strenuus admirabatur populus. Is igitur inter medios dixit:

O Ulysses et omnes Graecorum praestantissimi viri, rem hanc ego cupientibus perficiam, etiamsi me ignominia-afficiant atque igni statuant injicere viventem. Id enim mihi placet in-animo, ut-aut moriar hostiles inter viros, aut effugiam Graecis magnam gloriam cupientibus acquirens.

Sic dixit audacter: valde vero Graeci gavisii-sunt, et aliquis dixit: Quam huic Deus magnum robur addidit hodie; non enim antea erat audax, sed ipsum Deus excitat omnibus exitum Trojanis ut-afferat aut nobis. Nunc enim spero celeriter longi belli exitum manifestum fore.

Sic dixit in populo bellicosorum aliquis Graecorum; Nestor vero ab-alia-parte extimulans verba-fecit: Nunc opus est, dilecti filii, viribus et audacia magna;

νῦν γὰρ τέρμα πόνοιο θεοὶ καὶ ἀμύμονα νίκην
 ἡμῖν ἐλδομένοισι φίλας ἐς χεῖρας ἄγουσιν.
 Ἄλλ' ἄγε θαρσαλέως πολυχανδῆος ἔνδοθεν ἵππου
 265 βαινέτ', ἐπεὶ μερόπεςσι κλέος μέγα θάρσος ὀπάζει.
 Ὡς ὄφελον μέγα κάρτος ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι κείτο,
 ἴσον δ' Ἴδαιος υἱὸς ἔσω νεὸς ὠκυπόροιο
 Ἄργῶν καλέεσκεν ἀριστέας, ὀππότε' ἔγωγε
 πρῶτος ἀριστῆων καταβήμεναι ὀρμαίνεσκον,
 270 εἰ μὴ ἄρ' ἀντίθεος Πελλίης ἀέκοντά μ' ἔρυκε·
 νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι πολύστονον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὧς,
 ὡς νεὸς ἠδῶων, καταβήσομαι ἔνδοθεν ἵππου
 θαρσαλέως· θάρσος δὲ θεὸς καὶ κῦδος ὀπάσσει.
 Ὡς φάμενον προσέειπε πάϊς Ξανθοῦ Ἀχιλλῆος·
 275 ὦ Νέστορ, σὺ μὲν ἐσσι νόῳ προφερέστερος ἀνδρῶν
 πάντων· ἀλλὰ σε γῆρας ἀμειλίχον ἀμφιμέμαρπεν·
 οὐδέ τοι ἐμπεδὸς ἐστὶ βίη χατέοντι πόνοιο·
 τῷ σε χρῆ Τενέδοιο πρὸς ἦνας ἀπονέεσθαι·
 ἐς δὲ λόχον νεοὶ ἄνδρες ἔθ' ὑσμίνης ἀκόρητοι
 280 βησόμεθ', ὡς σὺ γεραῖε λιλαιομένοις ἐπιτέλλεις.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀγχιστα κίων Νηληϊῆος υἱὸς
 ἀμφοτέρως οἱ ἔκλυσε χεῖρας κεφαλῆν' ἑφύπερθεν,
 οὐνεχ' ὑπέσχετο πρῶτος ἐς εὐρέα δῦμεναι ἵππον
 αὐτὸς, τὸν δὲ κέλευε γεραίτερον ἔκτοθι μίμνειν
 285 ἄλλοις σὺν Δαναοῖσιν· ἐέλδeto γὰρ πονέεσθαι·
 καὶ βρά μιν ἰωχμοῖο λιλαϊόμενον προσέειπεν·
 Ἔσσι πατὴρὸς κείνοιο βίη καὶ εὐφρονη μύθῳ,
 ἀντιθέου Ἀχιλλῆος· ἔολπα δὲ σῆσι χέρεςσιν
 Ἀργείους Πριάμοιο διαπραθῆεν κλυτὸν ἄστυ.
 290 Ὅφ' ἐδ' ἄρ' ἐκ καμάτοιο μέγα κλέος ἔσσειται ἡμῖν
 πολλὰ πονησαμένοισι κατὰ κλόνον ἄλγεα λυγρά.
 Ἄλγεα μὲν παρὰ ποσσὶ θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλά δὲ πολλὸν ἄπωθε· πόνον δέ γε μέσσον ἔλασσαν·
 τοῦνεκα βηϊδίη μὲν ἐς ἀργαλέην κακότητα
 295 αἰζήροισι κέλευθος, ἀνιρηρὸς δ' ἐπὶ κῦδος,
 μέσφ' ὅτε τις στονόντα πόνον διὰ ποσσὶ περήσῃ.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' Ἀχιλλῆος ἀμειβετο κῦδιμος υἱός·
 ὦ γέρον, ὡς σὺ γ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, τοῦτο πέλοιτο
 ἡμῖν εὐχομένοισιν, ἐπεὶ πολλὸ λῶϊον οὕτως.
 300 εἰ δ' ἐτέρως ἐθέλουσι θεοὶ, καὶ τοῦτο τετύχῳ·
 βουλοίμην κεν ὑπ' Ἄρει εὐκλειῶς ἀπολέσθαι,
 ἧε φυγῶν Τροίηθεν ὄνειδα πολλὰ φέρεσθαι.
 Ὡς εἶπῶν ὤμοισι κατ' ἀμβροτα θήκατο τεύχη
 πατρός ἐοῦ· τοὶ δ' αἰψά καὶ αὐτοὶ θωρήχθησαν
 305 ἠρώων οἱ ἀριστοὶ, ὅσους θρασύς ἔπλετο θυμός.
 Τούς μοι νῦν καθ' ἕκαστον ἀνειρομένω σάφα Μοῦσαι
 ἔσπεθ', ὅσοι κατέβησαν ἔσω πολυχανδῆος ἵππου·
 ὑμεῖς γὰρ πᾶσάν μοι ἐνὶ φρεσὶ θήκατ' ἀοιδῆν,
 πρὶν μοι ἀμφὶ παρήϊα κατασκίδνασθαι ἴουλον,
 310 Σμύρνης ἐν δαπέδοισι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι,
 τρεῖς τόσον Ἐρμού ἄπωθεν, ὅσον βοόωντος ἀκοῦσαι,
 Ἀρτεμίδος περὶ νηὸν, ἐλευθερίῳ ἐνὶ κήπῳ
 οὔρεϊ τ' οὔτε λίην χθαμαλῶ οὔθ' ὑψόθι πολλῶ.
 Πρῶτος μὲν κατέβανεν ἐς ἵππον κητώεντα
 315 υἱὸς Ἀχιλλῆος, σὺν δὲ κρητερὸς Μενέλαος

nunc enim finem laboris dii et egregiam victoriam
 nobis cupientibus dilectas in manus adducunt.
 Agite itaque confidenter capacem intra equum
 conscendite. Nam hominibus gloriam magnam audacia
 praebet.] Utinam magnum robur meis in genibus positum es-
 set,] sicut quando Aesonis filius in navem celerem
 Argoam convocabat principes, quando ego
 primus principum conscendere contendebam,
 nisi divinus Pelias invitum me detinuisset.
 Nunc vero me senectus opprimit tristis, verum tamen etiam
 sic] ut juvenis aetate-florens conscendam intra equum
 intrepide: fiduciam enim Deus ac gloriam praebit.

Sic loquentem affatus est filius flavi Achillis:

O Nestor, tu quidem es sapientia praestantior viris
 omnibus, verum te senectus immittit occupavit,
 neque tibi firmum inest robur cupido laboris:
 ideoque te oportet ad Tenedi littora discedere,
 in insidiis vero viri juvenes adhuc pugna non-satiati
 conscendemus, ut tu senex cupientibus praecipis.

Sic dixit: ad eum vero proxime accedens Nelei filius
 ambas ipsi osculatus est manus ac caput desuper,
 quia suscepit primus in amplum intrare equum
 ipse, sed jubebat senem extra manere
 caeteris cum Graecis. Cupiebat enim laborem-subire;
 ideo ipsum proelii cupidum sic affatus est:

Es patris illius filius et fortitudine et prudenti oratione,
 divini Achillis. Speravi vero tuis manibus
 Graecos Priami vastaturos inclutam urbem.
 Sero autem ex labore magna gloria perveniet nobis,
 qui multas sustinimus in conflictu aeternas tristes.

Mala enim ante pedes Dii posuerunt hominibus,
 bona vero valde procul, ac laborem in-medio constitue-
 runt:] ideo facilis quidem ad triste malum
 juvenibus via est, difficilis vero ad gloriam,
 donec quis molestum laborem pedibus superarit.

Sic fatus est. Ipsi vero Achillis respondit inclytus filius:

O senex, ut tu spem-concepisti in animo, id eveniat
 nobis optantibus, quandoquidem multo melius est sic.
 Si vero aliter decreverint Dii, et id eveniat:
 malim in proelio gloriose occumbere,
 quam fugiens a-Troja probra multa reportare.

Sic fatus humeris splendida imposuit arma
 patris sui; mox vero etiam ipsi armati sunt
 heros praestantissimi, quibus intrepidus erat animus.
 Eos vero nunc mihi singulatim quaerenti diserte, Musae,
 commemorate, qui conscenderint in capacem equum;
 vos enim omne mihi in corde posuistis carmen,
 antequam mihi circa genas spargeretur lanugo,
 Smyrnae in agris inclytas oves pascenti,
 ter tanto-spacio ab Hermo, quanto clamantem audias,
 Dianae prope templum, libero in horto
 monteque neque admodum humili neque perinde arduo.
 Primus quidem ascendit in equum ingentem
 filius Achillis, simulque praestans Menelaus

ἦδ' Ὀδυσσεὺς Σθένελός τε καὶ ἀντίθεος Διομήδης·
 βῆ δὲ Φιλοκτήτης τε καὶ Ἄντικλος ἠδὲ Μενεσθεὺς,
 σὺν δὲ Θόας ἐρίθυμος ἰδὲ ξανθὸς Πολυπόιτης,
 Αἴας τ' Εὐρύπυλος τε καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
 320 Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀριδείκτω ἄμφω,
 σὺν δ' ἄρ' εὐμμελῆς Ποδαλείριος Εὐρύμαχος τε
 Τεῦκρός τ' ἀντίθεος καὶ Ἰάλμενος δόρμιόθυμος,
 325 Θάλπιος Ἀμφίλοχός τε μενεπόλεμός τε Λεοντεύς·
 σὺν δ' Εὐμήλος ἕβη θεοείκελος Εὐρύαλός τε [νωρ,
 Δημοφῶν τε καὶ Ἀμφίμαχος κρατερός τ' Ἀγαπή-
 σὺν δ' Ἀκάμας τε Μέγης τε κραταιοῦ Φυλῆος υἱός.
 Ἄλλοι δ' αὖ κατέβαινον, ὅσοι ἔσαν ἔροχ' ἀριστοί,
 ὄσσοις χάνθανεν ἵππος εὐξοος ἐντὸς ἑέργειν·
 ἐν δὲ σφιν πύματος κατεβήσατο διὸς Ἐπειδός,
 330 ὅς ῥα καὶ ἵππον ἔτευξεν· ἐπίστατο δ' ὄϊ ἐνὶ θυμῷ
 ἤμην ἀνωΐξαι κείνου πτύχας ἠδ' ἐπερείσαι·
 τοῦνεκα δὴ πάντων βῆ δεύτατος· εἴρυσε δ' εἴσω
 κλίμακας, ἧς ἀνέβησαν· ἐδ' εὐ μάλα πάντ' ἐπερείσας
 αὐτοῦ πᾶρ κληῖδι καθέζετο· τοὶ δὲ σιωπῇ
 335 πάντες ἔσαν μεσσηγῆς ὁμῶς νίκης καὶ δόλῃρου.
 Οἱ δ' ἄλλοι νήεσσι ἐπέπλεον εὐρέα πόντον,
 ἅς κλισίας πρήσαντες, ὅπη πάρος αὐτοὶ ἵαυον.
 Τοῖσι δὲ κοιρανεόντε δύο κρατερόφρονες φῶτε
 σήμαινον, Νέστωρ τε καὶ αἰχμητῆς Ἀγαμέμνων·
 340 τοὺς δὲ καὶ ἔλδομένους καταδήμηναι ἐνδοθεν ἵππου
 Ἀργεῖοι κατέρυξαν, ἵν' ἐν νήεσσι μένοντες
 ἄλλοις σημαίνωσιν, ἐπεὶ πολλὸν λῳίον ἄνδρες
 ἔργον ἐποίχονται, ὅπῳτ' εἰσορώωσιν ἀνακτες·
 τοῦνεκ' ἄρ' ἔκτοθι μίμνον, ἀριστῆῆς περ ἑόντες.
 345 Οἱ δὲ θοῶς ἀφίκοντο πρὸς ἠϊόνας Τενέδοιο·
 εὐνὰς δ' ἐνθ' ἔβαλον κατὰ βένθεος· ἐκ δ' ἔθαν αὐτοὶ
 νηῶν ἐσσυμένους· ἀπὸ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔδησαν
 ἠϊόνων· αὐτοὶ δὲ παρ' αὐτόθι μίμνον ἔκηλοι,
 δέγμενοι ὅπῳτε πυρρὸς ἐλδομένοισι φανεῖη.
 350 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἵππῳ ἔσαν δῆϊων σχεδὸν, ἄλλοτε μὲν που
 φθεῖσθαι οἴόμενοι, ὅτε δ' ἱερὸν ἄστῳ δαΐξαι·
 καὶ τὰ μὲν ἔλπομένοισι ἐπήλυθεν ἠριγένεια.
 Τρῶες δ' εἰσενόησαν ἐπ' ἠῶσιν Ἑλλησπόντου
 καπνὸν ἔτ' αἰττόντα δι' ἠέρος· οὐδ' ἄρα νῆας
 355 δέρκοντ', αἵ σφιν ἔνεικαν ἄφ' Ἑλλάδος αἰνὸν ὄλεθρον·
 γηθόσσυνοι δ' ἄρα πάντες ἐπέδραμον αἰγιαλοῖσι
 τεύχη ἐφεσσάμενοι· ἔτι γὰρ δέος ἄμφεξε θυμόν.
 Ἴππον δ' εἰσενόησαν εὐξοον· ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῷ
 θάμβεον ἔσταότες· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἐτύχθη·
 360 ἀγγόθι δ' αὐτε Σίνωνα δυσάμμορον εἰσενόησαν·
 καὶ μιν ἀνειρόμενοι Δαναῶν ὑπερ ἄλλοθεν ἄλλος
 μέσσον ἐκυκλώσαντο περισταδόν· ἄμφι δὲ μύθοις
 μειλχιγίοις εἴροντο πάρος· μετέπειτα δ' ὁμοκλή
 σμερδαλέη· καὶ πολλὰ δολόφρονα φῶτα δαΐζον
 365 πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἶεν· Ὅ δ' ἐμπεδον ἠύτε πέτρῃ
 μίμνεν, ἀτειρέα γυῖ' ἐπιειμένος· ὄψ' δ' ἄρ' αὐτοῦ
 οὐαθ' ὁμῶς καὶ ῥίνας ἀπὸ μελέων ἐτάμνοντο
 πάμπαν ἀεικίζοντες, ὅπως νημερτέα εἶπη,
 ὅπη ἔβαν Δαναοὶ σὺν νήεσσι, ἧ τί καὶ ἵππος

et Ulysses Sthenelusque ac divinus Diomedes ;
 ascendit etiam Philoctetes et Anticlus et Menestheus ,
 simulque Thoas magnanimus ac flavus Polypotes ,
 Ajax et Eurypylus et deo-par Thrasymedes
 Merionesque et Idomeneus, illustres ambo ,
 simul etiam bellicosus Podalirius , Eurymachusque
 Teucerque divinus et Ialmenus magnanimus ,
 Thalius Amphiloachusque ac strenuus Leonteus ;
 simul porro Eumelus intravit deo-similis Euryalusque
 et Demophoon et Amphimachus ac praestans Agapenor ,
 simul etiam Acamas Megesque, fortis Philei filius.
 Aliique postea subierunt , quotquot erant longe optimi ,
 quam-multis sufficiebat equus bene-politus intus capiendis ;
 atque inter eos ultimus conscendit divus Epeus ,
 qui quidem equum fabricaverat, noveratque suo in animo
 et aperire illius recessus et claudere :

ideo omnium subit postremus ; traxit autem intro
 scalas, quibus conscenderant, ipseque diligenter cunctis
 oclusis] ibi juxta seram considebat. Hi vero taciti
 cuncti erant in-medio victoriae et mortis *constituti*.

Alii vero navibus innavigabant vastum mare ,
 suis tentoriis incensis , ubi prius ipsi quiescebant.

Istis vero imperantes duo praestantes viri
 praerant, Nestor et hastipotens Agamemnon.

Eos enim tametsi cupientes conscendere in equum
 Graeci prohibuerant, ut in navibus manentes
 aliis praessent, quandoquidem multo melius viri
 opus obeunt, quando inspiciunt reges :

ideo extra manebant, principes quamvis essent.

Illi vero celeriter abibant ad littora Tenedi ,
 ancoras ubi jecerunt in profundo, et exierunt ipsi
 e-navibus festinanter, et extra funes alligarunt
 littori. Ipsi vero ibidem manebant taciti ,
 expectantes quando fax cupientibus ostenderetur.

Illi vero in equo erant prope hostes, modo
 perituros-se putantes, modo sacram urbem vastaturos :
 et haec quidem sperantibus exorta-est aurora.

Trojani vero cognoverunt in littoribus Hellesponti
 fumum adhuc subsilentem per aerem, nequetamen naves
 videbant, quae ipsis attulerant de Graecia triste exitium :
 laetabundi itaque omnes concurrerunt-ad littora
 armis induti ; adhuc enim metus occupabat animum.

Equum vero viderunt bene-politum, ac circa ipsum
 obstupescabant stantes ; valde enim ingens opus erat.

Prope autem etiam Sinonem infelicem conspexerunt ,
 et ipsum interrogantes de Graecis, aliunde alius ,
 medium cingebant circumstando : hinc-inde autem sermo-
 nibus] blandis rogabant primo, postea etiam increpatione
 ferribili, ac multum dolosum hominem caebant ,
 longum ad tempus continuo. Is vero firmiter veluti rupes
 manebat, indefessa membra gerens. Tandem autem ejus
 aures simul et nares a membris resecabant
 omnino indignis-modis-tractantes , ut vera diceret,
 quo abiissent Graeci cum navibus ac quid etiam equus

370 ἔνδον ἔρητύεσκεν. Ὁ δ' ἐνθέμενος φρεσὶ κάρτος
 λώβης οὐκ ἀλέγιζεν ἀεικέος, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 ἔτλη, καὶ πληγῆσι καὶ ἐν πυρὶ τειρόμενός περ
 ἀργαλέως. Ἦρη γὰρ ἐνέπνευσε μέγα κάρτος·
 τοῖα δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δολοφρονέων ἀγόρευεν·

375 Ἀργεῖοι μὲν νηυσὶν ὑπὲρ πόντοιο φέβονται,
 μακρῷ ἀκηδῆσαντες ἐπὶ πτολέμῳ καὶ ἀνίῃ·
 Κάλχαντος δ' ἰότητι δαΐφρονι Τριτογενεῖῃ
 ἵππον ἐτεκτῆναντο, θεῆς χάλον ὄρρ' ἀλέωνται
 πάγχυ κοτεσσαμένης Τρώων ὑπερ' ἀμφὶ δὲ νόστου

380 ἐννεσίης Ὀδυσῆος ἔμοι μενέαινον ὄλεθρον,
 ὄφρα με δηώσωσι δυσηκέος ἄγγι θαλάσσης
 δαίμοισι εἰναλίοις· ἐμὲ δ' οὐ λάθον, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
 σπονδάς τ' οὐλοχύτας τε μάλ' ἐσσυμένως ὑπαλύξας
 ἀθανάτων βουλήσιν παραὶ ποσὶ κάππεσον ἵππου·

385 οἱ δὲ, καὶ οὐκ ἐθέλοντες, ἀναγκαίῃ με λίποντο
 ἀζόμοιοι μεγάλοιο Διὸς κρατερόφρονα κούρην.
 Ὡς φάτο κερδοσύνησι καὶ οὐ κείμεν ἄλγεσι θυμόν·
 ἀνδρὸς γὰρ κρατεροῖο κακὴν ὑποτλήναι ἀνάγκην.
 Τῶν οἱ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατόν· οἱ δ' ἄρ' ἔφαντο

390 ἔμμενοι ἠπεροπῆα πολύτροπον, οἷς ἄρα βουλή
 ἤνδανε Λαοκόωντος· ὁ γὰρ πεπνυμένα βάζων
 φῆ δόλον ἔμμεναι αἰνὸν ὑπ' ἐννεσίησιν Ἀχαιῶν·
 πάντας δ' ὄτρυνεσκε θοῶς ἐμπρησέμεν ἵππον,
 ἵππον δουράτεον, καὶ γινώμεναι εἴ τι κέκευθε.

395 Καὶ νῦν κέ οἱ πεπίθοντο καὶ ἐξήλυξαν ὄλεθρον,
 εἰ μὴ Τριτογένεια, κοτεσσαμένη περὶ θυμῷ
 αὐτῷ καὶ Τρώεσσι καὶ ἄστει, γαῖαν ἔνερθεν
 θεσπεσίην ἐλελίξεν ὑπαὶ ποσὶ Λαοκόωντος.
 Τῷ δ' ἄφαρ ἔμπησε δαίμοιο τρόμος δ' ἀμφέκλασε γυῖα

400 ἀνδρῶς ὑπερθύμοιο· μέλαινα δὲ οἱ περὶ κρατὶ
 νύξ ἐχύθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσεν ἄλγος,
 σὺν δ' ἔχεεν λασίησιν ὑπ' ὄφρυσιν ὄμματα φωτός·
 γλῆναι δ' ἀργαλέησι πεπαρμέναι ἀμφ' ὀδύνησι
 ριζόθεν ἐκλονέοντο· περιστρωφῶντο δ' ὀπωπαὶ

405 τειρόμεναι ὑπένερθεν· ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἴκτανεν
 ἄχρι καὶ ἐς μήνιγγας ἰδ' ἐγκεφάλαιο θέμεθλα·
 τοῦ δ' ὅτε μὲν φαίνοντο μειμιγμένοι αἵματι πολλῷ
 ὀφθαλμοὶ, ὅτε δ' αὖτε δυσαλθέα γλαυκίοντες·
 πολλὰ καὶ δ' ἔρρεον, οἷον ἀπὸ στυφελῆς ὅτε πέτρης

410 εἴβεται ἐξ ὄρέων νιφετῶ πεπαλαγμένον ὕδωρ·
 μαινομένῳ δ' ἤχικτο· καὶ ἔδρακε διπλόα πάντα,
 αἰνὰ μάλα στενάχων· καὶ ἔτι Τρώεσσι κέλευεν,
 οὐδ' ἀλέγιζε μόγοιο· φάος δὲ οἱ ἐσθλὸν ἄμερσε
 δια θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ' ὑπὸ βλέφαρ' ἔσταν ὀπωπαὶ

415 αἵματος ἐξ ὀλοοῖο· περιστενάχιζε δὲ λαὸς
 οἰκτεῖρων φίλον ἀνδρα, καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην
 ἔρρηγώς, μὴ δὴ τι παρήλιτεν ἀφραδίησιν.
 Καὶ σφιν ἐς αἰνὸν ὄλεθρον ἀνεγνάμφθη νόος ἔνδον,
 οὐνεκα λωβήσαντο δέμας μογεροῖο Σίνωκος,

420 ἔλπομενοι κατὰ θυμὸν ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
 τοῦνεκα προφρονέως μιν ἄγον ποτὶ Τρώϊον ἄστν,
 ὄψ' περ οἰκτεῖραντες· Ἀγειρόμενοι δ' ἄρα πάντες
 σειρὴν ἀμφεβάλλοντο θοῶς περιμῆκεῖ ἵπτω

intus confineret. Ipse vero assumpta in-corde fiducia
 injuriarum nihili aestimabat indignam, sed in animo
 tolerabat, quamvis plagis atque igni contritus
 immaniter : Juno enim inspirabat magnam vim.
 Talia vero in medio dolos-nectens locutus-est :

Græci quidem cum navibus trans mare fugiunt,
 diuturnum affecti-tædio ob bellum ac calamitatem ;
 Calchantis autem consilio bellicosæ Minervæ
 equum fabricarunt, deæ iram ut evitarent
 valde succensentis propter Trojanos. Pro reditu autem
 consilio Ulyssis mihi parabant exitium,
 ut me hostiliter-mactarent undisonum prope mare
 diis marinis. Me vero non latuerunt, sed tristibus
 libaminibus ac molis-salsis valde celeriter evitatis
 deorum consiliis ad pedes procubui equi.

Illi igitur, etiamsi non volentes, necessitate *adacli* me re-
 liquerunt] reveriti magni Jovis potentem filiam.

Sic dixit dolose, nec succubuit doloribus animo :
 viri enim *est* fortis malum patienter-ferre inevitabile.

Illorum in exercitu alii fidem-habuerunt *Sinoni*, alii vero
 dixerunt] eum-esse impostorem versutum, quibus scilicet
 consilium] placebat Laocoontis. Is enim sapienter locutus
 dixit dolum inesse exitiosum consiliis Græcorum :
 omnes itaque hortabatur ut-celeriter incenderent equum ,
 equum ligneum, ac cognoscerent, si quid absconderet.

Atque ipsi obtemperassent et effugissent excidium ,
 nisi Minerva, irata in animo
 ipsi et Trojanis et urbi, terram penitus
 divinam concussisset sub pedibus Laocoontis.
 Ipsi autem subito ingruit timor, ac tremor confregit mem-
 bra] viri temerarii, et atra ipsi circa caput
 nox fundebatur, ac tristis palpebris incubuit dolor
 et conturbavit hirsutis sub superciliis oculos viri,
 pupillæ etiam vehementibus compunctæ doloribus
 radicibus movebantur, circumagebantur etiam lumina
 confecta intrinsecus, dolorque sævus penetrabat
 usque adeo ad meninges ac cerebri bases ;
 ejus itaque nunc quidem videbantur suffusi sanguine co-
 pioso] oculi, nunc vero incurabili glaucomate-laborare,
 crebroque fluxu destillabant, veluti de dura quando petra
 stillat ex montibus nivibus temperata aqua :
 furenti autem similis-erat, ac cernebat duplicia omnia,
 misere valde gemiscens; attamen adhuc Trojanos instigabat
 neque rationem-habebat doloris. Lumen vero ipsi carum eri-
 puit] cælestis dea, glaucique sub palpebris erant ipsius oculi
 de sanguine purulento. Circum-gemebat itaque populus
 miseratus carum virum, et immortalẽ Minervam
 formidans , ne quid peccarent imprudentia.

Atque ipsi ad triste exitium cor declinabat intus ,
 atque inhumaniter-tractassent corpus miseri Sinonis ,
 statuentes in animo vera cuncta eum-dixisse ;
 ideo libenter ipsum duxerunt ad Trojanam urbem ,
 tandem miserati. Congregatique omnes
 catenam circumjecerunt celeriter immenso equo ,

425 δησάμενοι καθύπερθεν, ἐπεὶ βρά οἱ ἐσθλὸς Ἐπειὸς
 ποσσὶν ὑπὸ βριαροῖσιν εὐτροχὰ δούρατα θῆκεν,
 ὄφρα κεν αἰζηοῖσιν ἐπὶ πολιοῖνον ἐπηται
 ἐλκομένοις Τρώων ὑπὸ χείρεσιν. Οἱ δ' ἅμα πάντες
 εἶλλον ἐπιβρίσαντες ἀολλέες, ἤτε νῆα
 430 εἰλουσιν μογέοντες ἔσω ἄλλος ἠχησέσθαι
 αἰζηοὶ, στιβαρχὶ δὲ περιστενάχοντο φάλαγγες
 τριβόμεναι, δεῖνὸν δὲ τρόπις περιτετριγυῖα,
 ἄμφις ὀλισθαίνουσα κατέρχεται εἰς ἄλλος οἶδμα.
 Ὡς οἴγε σφίσι πῆμα ποτὶ πτόλιν, ἔργον Ἐπειοῦ,
 πανσυδὴ μογέοντες ἀνείρουσ' ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῷ
 435 πολλὸν ἄδην στεφάνων ἐριθιλέα κόσμον ἔθεντο·
 αὐτοὶ δ' ἐστέψαντο κάρη· μέγα δ' ἤπυε λαὸς
 ἀλλήλοισ ἐπιεκκομένων. Ἐγέλασσε δ' Ἐνωὺ
 δερκομένη πολέμοιο κακὸν τέλος· ὑψόθι δ' Ἥρη
 440 τέρπετ'· Ἀθηναίη δ' ἐπεγῆθεν. Οἱ δὲ μολόντες
 ἄστου ποτὶ σφέτερον, μεγάλης κρήδεμνα πόλως
 λυσάμενοι λυγρὸν ἵππον ἐσήγαγον· αἶ δ' ὀλοῦξαν
 Τρωαῖάδες· πᾶσαι δὲ περισταδὸν εἰσροῶσαι
 θάμβειον ὄβριμον ἔργον· ὁ δὲ σφισιν ἔκρυψε πῆμα.
 Λαοκόων δ' ἔτ' ἔμιμνεν ἐποτρύνων ἐτάροισιν
 445 ἵππον ἀμαλδύται μαλερῶ πυρί· τοὶ δὲ οἱ οὔτι
 πείθοντ', ἀθανάτων γὰρ ὑποτρομέεσκον ὀμοκλήν.
 Τῶ δ' ἐπὶ κύντερον ἄλλο θεὰ μεγάθυμος Ἀθήνη
 δυστήνοισ τεκέεσσιν ἐμήδετο Λαοκόωντος.
 Δὴ γὰρ που πέλεν ἀντρον ὑπὸ στυφελῶδεϊ πέτρῃ
 450 ἠερόεν, θνητοῖσιν ἀνέμιατον, ᾧ ἐνὶ θῆρας
 σμερδαλέοι κείεσκον ἔτ' οὐλομένοιο γενέθλης
 Τυφῶνος, νήσοιο κατὰ πτύχας, ἦν τε Καλύδνην
 λαοὶ ἐπικλείουσιν, ἔσω ἄλλος ἀντία Τροίης.
 Ἔνθεν ἀναστῆσασα βίην καλέεσκε δρακόντων
 455 ἐς Τροίην· οἱ δ' αἶψα θεῆς ὑπο κινήθentes
 νῆσον ἐὼν ἐτίναξαν· ἐπεσμαράγγησε δὲ πόντος
 νισσομένων, καὶ κῦμα διέστατο· τοὶ δ' ἐφέροντο
 αἰνὸν λιγμῶντες· ἐφρίξε δὲ κήτεα πόντου·
 ἄμφι δ' ἄρα στενάχοντο μέγα Ξάνθαιο θύγατρεις,
 460 Νύμφαι, καὶ Σιμόντος· ἀπ' Οὐλύμποιο δὲ Κύπρις
 ἄχρυτο· τοὶ δ' ἄφαρ ἴζον ὅπη θεὸς ὀτρύνεσκε,
 θήγοντες βλοσυρῆσι γενεαῖσι λαιγρὸν ὀδόντων
 δυστήνοισ ἐπὶ παισὶ· κακῆ δ' ἐπενίσαστο φύζα
 Τρώας, ὅτ' εἰσενόησαν ἀνὰ πτόλιν αἰνὰ πέλωρα·
 465 οὐδέ τις αἰζηῶν, οὐδ' εἰ μένος ἄτρομος ἦεν,
 μείναι ἔτλη· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε δεῖμα
 θῆρας ἀλευομένους, ὀδύνη δ' ἔχεν· ἐν δὲ γυναῖκες
 οἰμῶζον· καὶ πού τις εἶων ἐπελήσαστο τέκνων,
 αὐτῆ ἀλευομένην στυγερὸν μόρον· ἄμφι δὲ Τροίη
 470 ἔσταν' ἐπεσσυμένων· πολλοὶ δ' ἄφαρ εἰς ἐν ἰόντες
 γυῖα περιδρῦθησαν· ἐνεστείνοντο δ' ἀγυιαῖς
 ἀμφιπεριπτῶσοντες. Ἐλειπτο δὲ μῶνος ἄπυθεν
 Λαοκόων ἅμα παισὶ· πέδησε γὰρ οὐλομένη Κῆρ
 καὶ θεός· οἱ δὲ οἱ υἴας ὑποτρομέοντας ὀλεθρον
 475 ἀμφοτέρους ὀλοῆσιν ἀνηρεΐψαντο γένυσσι,
 πατρὶ φίλῳ ὀρέγοντας ἐὰς χέρας· οὐδ' ὄγ' ἀμύνειν
 ἔσθενεν· ἄμφι δὲ Τρώες ἀπόπροθεν εἰσροῶντες

religantes desuper, quandoquidem ipsi praestans Epeus
 pedibus validis versatiles rotas subjecerat,
 ut juvenes ad urbem sequeretur
 tractus Trojanorum manibus, qui simul omnes
 traxerunt incumbentes frequentes, sicuti navem
 trahunt annitentes in mare sonorum
 juvenes, ac validi circumgemiscunt cylindri
 pressi, graviterque carina circumstridens,
 utrinque labens, descendit in maris undam.
 Ita illi sibi-ipsis exitium ad urbem, opus Epei,
 catervatim laborantes attrahebant, ac circa ipsum
 valde copiosum coronarum floridum ornatum posuerunt,
 ipsique coronarunt capita : valde vero vociferabatur popu-
 lus,]se-invicem dum-adhortantur. Risit autem Bellona
 videns belli tristem finem, atque ex-alto Juno
 oblectabatur, Minerva etiam arridebat. Ipsi vero pergentes
 ad urbem suam, magnæ mœnibus urbis
 divisit exitiosum equum introduxerunt. Ulularunt autem
 Trojanæ-feminae, omnesque circumstando intuentes
 stupebant ingentem machinam, quæ ipsis occultabat exiti-
 um.] Sed Laocoon adhuc perseverabat adhortando socios
 equum ut-perderet sævo igni. Qui tamen ipsi minime
 obtemperarunt, deorum enim metuebant indignationem.
 Insuper autem tristius aliud *quid* dea magnanima Minerva
 miseris filiis meditabatur Laocoontis.
 Alicubi enim erat antrum sub aspera petra
 obscurum, mortalibus inaccessum, in quo feræ
 horrendæ habitabant adhuc de-exitiosa sobole
 Typhonis, insulæ in recessibus, quem Calydnam
 homines cognominant, in mari e-regione Trojæ
 Unde excitatam vim evocabat draconum
 ad Trojam. Illi vero celeriter a Dea commoti
 insulam suam concusserunt, insonuitque mare
 festinantibus *ipsis*, et unda sulcabatur, ipsique ferebantur
 horribiliter linguas-vibrantes; horruerunt etiam balenæ-mar-
 ris,] circaque gemebant valde Xanthi filiae,
 Nymphæ, et Simoentis; at de Olympo *videns* Cypris
 indoluit. Illi vero celeriter venerunt, quo Dea jubebat,
 acuentes horribilibus genis exitium dentium
 miseros in filios: malus autem invasit metus
 Trojanos, cum conspexissent in urbe horrenda monstra,
 nec quisquam juvenum, licet animo intrepidus esset,
 manere sustinuit; cunctos enim horrendus occuparat met-
 us,]feras dum-fugiunt, et dolor corripiebat; inter-quos mu-
 lieres]plorabant, atque nonnulla suorum oblita-est libero-
 rum] ipsa fugiens odiosam mortem. Ubique vero Troja
 gemebat irruentibus *draconibus*: multis ideo in unum
 coeuntibus] membra sauciabantur, premebantur enim in
 plateis]hinc-inde-trepidantes. At relictus-erat solus seorsim
 Laocoon cum filiis, impediverat enim exitiosum Fatum
 ac Dea; verum illi (*dracones*) ipsius filios metuentes mor-
 tem] ambos exitiosis corripuerunt genis,
 patri dilecto porrigentes suas manus, neque vero ille opitu-
 lari] valebat. Circum vero Trojani eminus videntes

κλαῖον ὑπὸ κραδίῃσι τεθηπότες· οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνης
 προφρονέως τελέσαντες ἀπεχθέα Τρωσὶν ἐφετμῆν
 480 ἄμφω αἰσιτώθησαν ὑπὸ χθόνα· τῶν δ' ἔτι σῆμα
 φαίνεθ' ὅπου κατέδυσαν ἐς ἱερὸν Ἀπόλλωνος
 Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ· προπάρουθε δὲ Τρώϊοι υἷες
 παίδων Λαοκόωντος ἀμειλίχα δηωθέντων
 τεῦξαν ἅμ' ἀγρόμενοι κενεὸν τάφον· ὧ ἔπι δάκρυ
 485 χεῦε πατὴρ ἀλαοῖσιν ὑπ' ὀμμασιν· ἄμφι δὲ μήτηρ
 πολλὰ κινυρομένη κενεῷ ἐπαύτεε τύμβῳ,
 ἐλπομένη τι καὶ ἄλλο κακώτερον· ἔστενε δ' ἄτην
 ἀνέρος ἐν κραδίῃ, μακάρων δ' ὑποδείδιε μῆνιν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐρημαίην περιμύρεται ἄμφι καλιῆν
 490 πολλὰ μάλ' ἀχθυμένη κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀηδῶν,
 ἧς ἔτι νήπια τέκνα, πάρος κελαιδεῖνόν ἀεΐδειν,
 δάμναθ' ὑπὸ γναθοῖσι μένος βλοσυροῦ δράκοντος,
 μητέρι δ' ἄλγεα θῆκε, καὶ ἄσπετον ἀσχαλώσσα
 μύρεται ἄμφι δόμον κενεὸν μάλα κεκληγηῖα·
 495 ὡς ἦγε στενάχισε λυγρῷ τεκέων ἐπ' ὀλέθρῳ,
 μυρομένη κενεῷ περὶ σήματι· σὺν δέ οἱ ἄλλο
 πῆμα μάλ' ἀργαλέον πόσιος πέλεν ἄμφ' ἀλαοῖο.
 Καὶ β' ἡ μὲν φίλα τέκνα καὶ ἀνέρα κωκύεσκεν,
 τοὺς μὲν ἀποφθιμένους, τὸν δ' ἄμμορον ἠελίοιο·
 500 Τρῶες δ' ἀθανάτοισιν ἐπεντύνοντο θυηλάς
 λείθοντες μέθυ λαρὸν, ἐπεὶ σφισιν ἦτορ εἴωλπει
 λευγαλέου πολέμοιο βαρὺ σθένος ἐξυπαλύξειν.
 Ἰερά δ' οὐ καίοντο, πυρὸς δ' ἐσβέννυτ' αὐτμῆ,
 ὄμβρου ὅπως καθύπερθε δυσχηρός ἐσσυμένοιο·
 505 καπνὸς δ' αἰματοῖς ἀνεκχίει· μηρὰ δὲ πάντα
 πίπτε χαμαὶ τρομέοντα· κατηρείποντο δὲ βωμοί·
 σπονδαὶ δ' αἶμα γέγοντο· θεῶν δ' ἐξέβρεε δάκρυ,
 καὶ νηοὶ δεύοντο λύθρῳ· στοναχαὶ δ' ἐφέροντο
 ἔκποθεν ἀπροφάτοιο· περισσεῖοντο δὲ μακρὰ
 510 τεύχεα, καὶ πύργοι μεγάλα ἔκτυπον, ὡς ἑτεόν περ·
 αὐτόματοι δ' ἄρ' ὄχῃες ἀνωϊγνυνοτο πυλάων
 αἰὼν κεκληγόντες· ἐπεστενάχοντο δὲ λυγρὸν
 ἐννύχιοι ὄρνιθες ἐρημαίων βοόωντες·
 ἄστρα δὲ πάντ' ἐφύπερθε θεοκμήτοιο πόληος
 515 ἀχλὺς ἀμφεκάλυψε, καὶ ἀννεφέλου περ ἐόντος
 οὐρανοῦ αἰγλήεντος· ἀπαυαίνοντο δὲ δάφναι
 πὰρ νηὸν Φοῖβοιο, πάρος θαλεραὶ περ εἰῶσαι·
 ἐν δὲ λύκοι καὶ θῶες ἀνανιδέες ὠρύσαντο
 ἔντοσθεν πυλέων· μάλα μυρῖα δ' ἀμφεφάνθη
 520 σήματα Δαρδανίδῃσι καὶ ἄστει πῆμα φέροντα.
 Ἄλλ' οὐ δεῖμ' ἀλεγείνδον ὑπὸ Τρώων φρένας ἴξε
 δερκομένων ἀλεγείνὰ τεράτα πάντα κατ' ἄστου·
 Κῆρες γὰρ πάντων νόον ἐκβαλον, ὄφρ' ἐπὶ δαιτὶ
 πότμον ἀναπλήσωσιν ὑπ' Ἀργείοισι δαμέντες.
 625 Οἷη δ' ἔμπεδον ἦτορ ἔχεν πινυτόν τε νόημα
 Κασσάνδρῃ, τῆς οὐποτ' ἔπος γένετ' ἀκράαντον,
 ἀλλ' ἄρ' ἐτήτυμον ἔσκεν, ἀκούστο δ' ἐκ τίνος αἴσης
 ὡς ἀνεμύλιον αἰὲν, ἴν' ἄλγεα Τρωσὶ γένηται.
 Ἢ β' ὅτε σήματα λυγρὰ κατὰ πτόλιν εἰσενόησεν
 530 εἰς ἐν ἅμ' αἰσσοῦντα, μέγ' ἴαχεν, εὔτε λείαινα,
 ἦν βὰ τ' ἐνὶ ζυλόχοισιν ἀνὴρ λελητημένος ἀγρης

plorabant in cordibus stupore-perculsi : illi autem Minervæ
 prompte persecuti invisum Trojanis jussum
 ambo evanuerunt sub terram. Horum vero adhuc vestigium
 apparebat, ubi subiissent in templum Apollinis
 in Pergamo sacra : ante id autem Trojani
 filiorum Laocoontis crudeliter necatorum
 excitarunt simul collecti cenotaphium, super quod lacrimas
 fudit pater cæcis oculis, materque circum
 multum quæsta vacuum ejulabat-ad sepulcrum,
 expectans aliud etiam tristius. Lugebat autem calamitatem
 viri in pectore ac deorum formidabat indignationem.
 Ut cum vacuum queritur circa nidum
 valde multum dolens in umbrosa valle luscinia,
 cujus adhuc implumes pullos, priusquam suaviter canerent,
 peremit maxillis vis horrendi draconis,
 matricque dolorem peperit, eaque immensum dolens
 luget circa nidum vacuum magno clangore :
 sic illa lugebat miseram ob filiorum necem,
 lacrimans inane ad monumentum, et simul ipsi altera
 afflictio valde gravis propter maritum erat cæcum.

Et hæc quidem caros filios et maritum deplorabat,
 illos extinctos, hunc privatum sole (*lumine*) :
 Trojani contra diis adornabant sacra
 libantes vinum dulce, quandoquidem ipsis cor sperabat
 tristis belli grave onus se-effugituros.
 Verum victimæ non comburebantur, ignisque extinguebat
 flamma] veluti imbre sonoro desuper effuso,
 ac fumus sanguinolentus sursum-ferebatur, femoraque
 cuncta] cadebant in-terram tremencia, lababant etiam aræ,
 ac libamina sanguis fiebant, et ex-diis (*deorum simulacris*)
 fluebat lacrima] ac templa rigabantur sanie gemitusque
 edebantur]alacunde ex-improviso et concutiebantur alti
 muri, ac turres ingentem reddebant-fragorem, tanquam
 vere.] Ac sponte repagula se-aperiebant portarum
 horribiliter sonantia ; ululabat etiam horrendo
 nocturnæ aves in-solitudine vociferantes,
 astraque cuncta super ædificatam-a-diis urbem
 caligo obtexit, licet sine-nubibus esset
 cælum splendidum, atque exarescebant lauri
 ad templum Apollinis, quamvis antea floridæ fuissent.
 Ad-hæc etiam lupi et thoes efferi rugiebant
 intra portas, ac plane innumera apparuerunt
 prodigia Trojanis et urbi exitium denunciantia.
 Nec tamen metus tristis in Trojanorum corda pervenit,
 videntium tristitia signa cuncta per urbem.
 Parcæ enim omnium mentem excusserant, ut in convivio
 fatum *suum* explerent a Græcis cæsi.

Sola vero immotum cor tenebat ac sapientem mentem
 Cassandra, cujus nunquam oraculum fuerat vanum,
 sed verum erat, audiebatur autem quodam fato
 ut vanum semper, ut dolores Trojanis evenirent.
 Illa igitur cum prodigia tristia in urbe observasset
 in unum simul concurrentia, alte exclamavit veluti lææna,
 quam in saltibus vir cupidus præde

οὐτάση ἤε βάλλῃ, τῆς δ' ἐν φρεσὶ μαίνεται ἤτορ
 πάντη ἀν' οὖρα μακρὰ, πέλει δέ οἱ ἄσχετος ἀλκή·
 ὡς ἄρα μαιμώωσα θεόπροπον ἔνδοθεν ἤτορ
 535 ἤλυθεν ἐκ μεγάροιο· κόμαι δέ οἱ ἀμφοκέχυντο
 ὤμοις ἀργυφίοισι, μετάφρηνον ἄχρις ἰούσαι·
 ὅσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναϊδέα· τῆς δ' ὑπὸ δειρῆ,
 ἐξ ἀνέμων ἄτε πρέμνον, ἄδην ἐλελίζετο πάντη.
 Καί ῥα μέγα στενάχιζε καὶ ἴαχε παρθένος ἐσθλή·
 540 Ἄ δειλοὶ, νῦν ἔβημεν ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ γὰρ ἡμῖν
 ἔμπλειον πυρὸς ἄστου καὶ αἵματος ἡδὲ καὶ οἴτου
 λευγαλέου· πάντη δὲ τεράτα δακρυόουτα
 ἀθανάτοι φαίνουσι, καὶ ἐν ποσὶ κείμεθ' ὀλέθρου.
 Σχέτλιοι, οὐδέ τί ἴστε κακὸν μόνον, ἀλλ' ἅμα πάντες
 545 χαίρετ' ἄρ' ἀφραδέοντες· ὁ γὰρ μέγα πῆμα κέκευθεν.
 Ἄλλὰ μοι οὐ πείθεσθ', οὐδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύσω,
 οὐνεκ' Ἐρινυέες ἄκρα γάμου κεχολωμένοι αἰνοῦ
 ἀμφ' Ἑλένης καὶ Κῆρες ἀμειλιχοὶ αἰσσοῦσι
 πάντη ἀνά πολίεθρον· ἐπ' εἰλαπίνῃ δ' ἀλεγεινῇ
 550 δαίνυσθ' ὕστατα δόρπα κακῶ πεφορυγμένα λύθρω
 ἦδη ἐπιψάφοντες ὁμῶν ὄδῶν εἰδοῖοισιν.

Καί τις κερτομέων ὀλοφώϊον ἔφατο μῦθον·
 Ὡ κούρη Πριάμοιο, τίη νύ σε μάργος ἀνώγει
 γλῶσσα κακοφραδίη τ' ἀνεμῶλια πάντ' ἀγορεύειν;
 555 οὐ δέ σε παρθενηκὴ καὶ ἀκρήρατος ἀμφέχει αἰδῶς,
 ἀλλὰ σε λύσσει ὅλοιο περιδέδρομε· τῇ νύ σε πάντες
 αἰὲν ἀτιμάζουσι βροτοὶ πολὺμυθον ἐοῦσαν·
 ἔββε, καὶ Ἀργείοισι κακὴν προτιόσσοο φήμην
 ἡδ' αὐτῇ· τάχα γάρ σε καὶ ἀργαλιώτερον ἄλλος
 560 μίμνει Λαοκόωντος ἀναϊδέος· οὐ γὰρ εἴοικεν
 ἀθανάτων φίλα δῶρα δαιζέμεν ἀφραδέοντα.

Ὡς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἀνά πτόλιν· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
 κούρην μωμῆσαντο καὶ οὐ φάσαν ἄρτια βάζειν,
 οὐνεκ' ἄρα σφισι πῆμα καὶ ἀργαλέον μένος Αἴσης
 565 ἄγχι παρεστῆκει· τοὶ δ' οὐ νοέοντες ὄλεθρον,
 κείνην κερτομέοντες ἀπέτρεπον εὐρέος ἵππου.
 Ἡ γάρ οἱ μενέαινε διὰ ξύλα πάντα κεδάσσαι
 ἡὲ καταπρήσαι μαλερῶ πυρὶ· τοῦνεκα πεύκης
 αἰθομένης ἔτι δαλὸν ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλοῦσα
 570 ἔσσυτο μαιμώωσ'· ἐτέρῃ δ' ἐνὶ χειρὶ φέρεσκεν
 ἀμφίτυπον βουπλήγα· λυγρῶ δ' ἐπεμαίνετο ἵππω,
 ὄφρα λόχον στονόεντα καὶ ἀμφιδὸν ἀθρήσωσι
 Τρῶες. Τοὶ δέ οἱ αἴψα χερῶν ἀπὸ νόσφι βαλόντες
 πῦρ ὀλοῶν τε σίδηρον ἀκηδέες ἐντύνοντο
 575 δαῖτα λυγρῆν· μάλα γάρ περ ἐπήνευ ὕστατὴ νύξ.

Ἄργειοὶ δ' ἐντοσθεν ἐγήθηον εἰσαίνοντες
 δαινυμένων θμαδὸν κατὰ Ἴλιον οὐδ' ἀλεγόντων
 Κασσάνδρης, τήν β' αὐτοὶ ἐθάμβεον, ὡς ἐτέτυκτο
 ἀτρεκέως εἰδυῖα νόσον καὶ μῆτιν Ἰλαϊῶν.

Ἡ δ' ἄτε πόρδαλις ἔσσυτ' ἐν οὖρσειν ἀσχαλώωσα,
 ἦν τ' ἀπὸ μεσσαύλοιο κύνες μογροὶ τε νομῆες
 σεύοντ' ἔσσυμένως, ἡ δ' ἄγριον ἤτορ ἔχουσα,
 ἐντροπαλιζομένη ἀναχάζεται ἐσσυμένη περ·
 ὡς ἦγ' εὐρέος ἵππου ἀπέσσυτο, τειρομένη κῆρ
 585 Τρώων ἀμφὶ φόνον· μάλα γὰρ μέγα δέχνυτο πῆμα.

vulnerarit aut jaculo-fixerit, ejus vero in pectore furit cor
 vbique per montes vastos, atque est ejus non-cohibenda
 vis :] sic etiam furore-percito fatidico in corde,
 proruit e domo, comæ vero ipsi diffusæ-fuerant
 per-humeros argenteos ad-dorsum usque protensæ,
 et oculi ipsi radiabant impudenter; ejus autem cervix
 quasi a ventis ramus, valde agitabatur huc-illuc.

Et vehementer gemuit ac clamavit virgo eximia :

Heu miseri, nunc subimus tenebras; undique enim nobis
 plena igne urbs et sanguine atque exitio
 tristi, et ubique prodigia luctuosa
 dii exhibent, atque inter pedes jacemus exitii.

O miseri, plane ignoratis triste fatum, sed siml omnes
 gaudetis insipientes : hic (*equus*) enim magnum malum
 occultat. [Verum mihi non obtemperabitis, neque si valde
 multa dixero,] quia Furiae graviter propter-nuptias iratae
 horrendas] Helenæ ac Parcæ immites ruunt
 ubique per urbem. In convivio autem tristi
 epulamini postremas epulas turpi inquinatas tabo,
 jam attingentes viam communem umbris-mortuorum.

At quisquam cavillans exitiosum protulit verbum :

O filia Priami, quare te effrenis jubet
 lingua ac stultiloquentia vana omnia dicere?
 neque te virgineus et intactus retinet pudor,
 sed te rabies pernitiosa circumcursitat : ideo te omnes
 nullo-unquam honore-dignantur homines, loquacem exi-
 stentem.] Abeas-in-malam-rem, ac Græcis funestum edas
 oraculum ac tibi-ipsi. Forte te etiam acerbior calamitas
 manet Laocoonte impudente : non enim decet
 deorum cara dona impetere dementem.

Sic dixit Trojanorum quispiam in urbe, sic etiam alii
 puellam objurgarunt ac negarunt sana *eam* loqui,
 quia ipsis malum et ineluctabilis vis Fati
 prope astabant. Ipsi vero non cogitantes de-interitu,
 illam conviciis-petentes depellebant ab-immenso equo.
 Etenim instituerat ejus ligna cuncta dissipare,
 aut comburere sævo igni, ideoque pieceæ
 ardentis adhuc titione de foco correpto
 irruerat furore-percita, altera vero manu ferebat
 ancipitem bipennem, funestumque rabide-impetebat equum
 ut insidias luctiferas etiam aperte contemplantur
 Trojani. Sed hi ipsi celeriter e manibus excutientes
 ignem ac pernitiosum ferrum, hilares adornabant
 convivium triste. Valde enim ipsi ingruebat postrema nox.

Cæterum Græci intus gaudebant exaudientes
 convivantium strepitum per Ilium, neque curantium
 Cassandram, quam ipsi admirabantur, quod fuisset
 vere edocta mentem et consilium Græcorum.

Illæ vero ruebat ut pardalis in montibus irritata,
 quam a stabulo canes sedulique pastores
 propulsarunt festinanter; ea vero sævum cor habens
 aversa retrocedit, quamvis incitata :
 sic illa ingenti ab-equo recedebat, cruciata cor [perniciem.
 Troum propter cædem; valde enim magnam expectabat

ΛΟΓΟΣ ΙΓ.

Οἱ δ' ἄρ' ἀνὰ πτόλιεθρον ἐδόρπεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 αὐλοὶ ἠμῶς σύριγξι μέγ' ἤπουν· ἀμφὶ δὲ πάντη
 μολπῆ ἐπ' ὀρχηθμοῖσι καὶ ἀκριτος ἔσκεν αὐτῇ
 δαινυμένων, οἷη τε πέλει παρὰ δαιτι καὶ οἴνῳ·
 5 ὧδε δὲ τις χεῖρεςσι λαβῶν ἐνὶ πλεῖον ἄλεισον
 πίνειν ἀκηδέστωσ· βαρῦθοντο δὲ οἱ φρένας ἔνδον·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὀφθαλμοὶ στρεφεδίνεον· ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλω
 ἐκ στόματος προέειπεν ἔπος κεκολλυμένα βάζων·
 καὶ ῥά οἱ ἐν μεγάρῳ κειμήλια καὶ δόμος αὐτὸς
 10 φαίνετο κινυμένοισιν εὐοικότα· πάντα δ' ἐώλπει
 ἀμφιπεριστροφᾶσθαι ἀνὰ πτόλιν· ὅσσε δ' ἄρ' ἀγλῆς
 ἀμφοτεροῦ· ἀκρήτω γὰρ ἀμαλδύνονται ὀπωπαὶ
 καὶ νόσος αἰζήτων, ὅπότ' ἐς φρένα χανδὸν ἵκηται·
 καὶ ῥα καρηβαρέων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
 15 Ἡ β' ἄλιον Δαναοὶ πουλὸν στρατὸν ἐνόησ' ἀγείραν,
 σχέτλιοι, οὐδ' ἐτέλεσαν ὅσα φρεσὶ μηχανῶνόντο,
 ἀλλ' αὐτῶς ἀπόρουσαν ἀπ' ἄστεος ἡμετέροιο,
 νηπιάχοις παιδεσσιν εὐοικότες ἡδὲ γυναῖξιν.
 ὦ ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἐεργόμενος φρένας οἴνῳ,
 20 νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπὶ προθύροισιν ὄλεθρον.
 εὖτε γὰρ ὕπνος ἔρυκεν ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλον,
 οἴνῳ ἀναπλήθοντασ ἀπειρεσίῳ καὶ ἐδωδῆ,
 δὴ τότε ἄρ' αἰθαλόεντα Σίνων ἀνὰ πυρσὸν ἄειρεν
 δεικνύς Ἀργείοισι πυρὸς σέλαι· ἀμφὶ δὲ οἱ κῆρ
 25 ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μὴ μιν ἴδωνται
 Τρώεες εὐσθενέες, τάχα δ' ἀμφοδὰ πάντα γένηται.
 Ἄλλ' οἱ μὲν λεγέσσοι πανύστατον ὕπνον ἴαυον
 πολλῶ ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρηότες· οἱ δ' ἐσιδόντες
 ἐκ Τενέδου νήεσσιν ἐπὶ πλόον ἐντύνοντο.
 30 Αὐτὸς δ' ἀγχι ἵπποιο Σίνων κίεν· ἦκα δ' αὔσεν,
 ἦκα μάλ', ὡς μήπου τις ἐνὶ Τρώεσσιν πύθηται,
 ἀλλ' οἷοι Δαναῶν ἡγήτορες, ὧν ἀπὸ νόσφιν
 ὕπνος ἄδην πεπότῃτο λιλαιομένων πονέεσθαι.
 Οἱ ῥά οἱ ἔνδον ἐόντες ἐπέκλυον· ἐς δ' Ὀδυσῆα
 35 πάντες ἐπ' οὐατ' ἔνευσαν· ὁ δὲ σφεας ὀτρύνεσκεν
 ἦκα καὶ ἀτρεμέως· ἐκθήμεναι· οἱ δ' ἐπίθοντο
 ἐς μόθον ὀτρύνοντι καὶ ἐξ ἵπποιο χαμάζε
 ἕρμαιον πονέεσθαι· ὁ δ' ἰδρῆϊσιν ἔρυκε
 πάντας ἐπεσσυμένους· αὐτὸς δ' ἄρα χερσὶ θοῆσιν
 40 ἵππου δουρατέοιο μάλ' ἀτρεμέας ἔνθα καὶ ἔνθα
 πλευρὰ διεξώϊξεν ἐυμμελίῃ ὑπ' Ἐπειῶ·
 βαιὸν δ' ἐξανέδου σανίδων ὑπερ, ἀμφὶ δὲ πάντη
 Τρωῶας παπταίνεσκεν, ἐργηροτότ' εἶπου ἴδοιτο.
 ὦς δ' ὅταν ἀργαλέῳ λιμῶ βεβολημένος ἦτορ
 45 ἐξ ὀρέων ἔλθῃσι λύκος χατέων μάλ' ἐδωδῆς [τας
 ποιμνῆσ πρὸς σταθμὸν εὐρὴν, ἀλευόμενος δ' ἄρα φῶ-
 καὶ κύναι, οἱ ῥά τε μῆλα φυλασσέμεναι μεμάσασι,
 βαινῆ ποσσὶν ἐκῆλος ὑπερ ποιμνῆσιον ἔρκος·
 ὡς Ὀδυσσεὺς ἵπποιο κατήϊεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 50 ὄβριμοι ἄλλοι ἔποντο Πανελλήνων βασιλῆες

LIBER XIII.

ILLI igitur (*Trojani*) in urbe convivabantur, interque eos
 tibiae cum fistulis valde sonabant, et circumquaque
 cantus cum tripudiis et indiscretus erat sonitus
 convivantium, qui solet-esse in convivio et comptione.
 Ibi vero quis in manibus accepto pleno poculo
 bibebat secure, gravabatur autem ipsi mens intus,
 atque oculi vertigine-corripiebantur, aliudque super alio
 ex ore emittebat verbum impedit loquens,
 et ipsi in domo repositae-res ipsaque domus
 videbantur commotis similia, omniaque putabat
 circumferri in urbe, oculos enim caligo
 circumsepiebat; nam mero hebetantur oculi
 et mens juvenum, cum in praecordia copiose descenderit;
 ac caput-gravatus tale verbum protulit :

Certe frustra Graeci immensum exercitum hic contraxe-
 runt,] miseri, neque comperunt quae in animis machinaban-
 tur,] sed re-inflecta refugerunt ab urbe nostra,
 parvis pueris similes ac mulieribus.

Sic dixit Trojanorum quispiam impeditus mentem vino,
 stolidus, neque advertit praeforibus exitium.
 Postquam enim somnus oppressit alibi alium,
 vino impletus nimis-multo et cibo,
 tunc demum ardentem Sinon facem sustulit
 ostendens Graecis ignis flammam. Ipsius autem cor
 valde sollicitum-erat in pectore, ne ipsum viderent
 Trojani strenui, ac celeriter palam cuncta fierent.
 Verum illi in toris postremum somnum carpebant,
 multo mero gravati; hi (*Graeci*) autem conspicientes
 ex Tenedo, navibus navigationem adornarunt.
 Ipse vero prope-ad equum Sinon accessit ac submisit cla-
 mavit,] submisit valde, ne forte quis Trojanorum audiret,
 sed soli Graecorum duces, a quibus procul
 valde somnus avolarat, cupientibus pugnam-inire.
 Hi vero inclusi qui-erant eum exaudierunt, et ad Ulyssem
 omnes aures inclinarunt. Is autem illos jussit
 tacite et sine-strepitu exire, qui etiam obtemperabant
 ad bellum excitanti, et ex equo in-terram
 festinabant ad-pugnandum. Verum ipse prudenter-cohibebat
 cunctos cum-impetu-erupturos, et ipse manibus expeditis
 equi lignei perplacide hinc et illinc
 latera aperuit bene-hastato cum Epeo,
 ac paulum emersit supra valvas et circumquaque
 Troas circumspexit, vigilantem num forte videret *ali-
 quem.*] Ut cum tristi fame stimulatus cor,
 ex montibus proruit lupus valde expetens praedae
 ad gregis amplum stabulum, sed devitans viros
 et canes, qui oves custodire prompti-sunt,
 incedit pedibus tacitus ad pastorale septum :
 sic Ulysses ex-equo descendit. Post ipsum autem
 fortes caeteri sequebantur Graecorum duces,

νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ στίγας, ἄσπερ Ἐπειδὸς
 τεῦξεν ἀριστήεσσι ἐϋσθενέεσσι κέλευθα
 ἵππον ἐσερχομένοισι καὶ ἐξ ἵπποιο κιοῦσιν·
 οἱ ἄρα τότε ἄμφ' αὐτῆσι κατήϊον ἄλλοθεν ἄλλοι,
 55 θαρσαλέοι, σφῆκεσσιν εἰκοχότες, οὗς τε κλονήσῃ
 δρυτόμος, οἱ δ' ἄρα πάντες ῥινόμονοι περὶ θυμῶ
 ὄρου ὑπεκπροχέονται, ὅτε χτύπον εἰσαίουσιν·
 ὡς οἳγ' ἐξ ἵπποιο μεμαότες ἐξεχέοντο
 ἐς Τρώων πτολίεθρον εὐχάτιον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 60 πάλλετ' ἐνὶ στέρονοισι κέαρ· τάχα δ' οἱ μὲν ἔναιρον
 δυσμενεάς· τοὶ δ' ἔσκον ἔσω ἄλδς, αἱ δ' ἐφέροντο
 νῆες ὑπὲρ μέγα χεῦμα· Θέτις δ' ἴθουε κέλευθα
 ὄρον ἐπιπροῖεῖσα· νόος δ' ἰαίνεται Ἀχαιῶν.
 Καρπαλλίμως δ' ἑλθόντες ἐπ' ἠόνας Ἑλλησπόντου
 65 ἐνθ' αὖθις στήσαντο νέας, σὺν δ' ἄρμενα πάντα
 εἶλον ἐπισταμένως, ὅσα νήεσιν αἰὲν ἔπονται·
 αὐτοὶ δ' αἰψ' ἐκβάντες ἐς Ἴλιον ἐσσεύοντο
 ἄθρομοι, ἥτε μῆλα περὶ σταθμὸν αἴσσοντα
 ἐκ νομοῦ ὑλήεντος ὀπαρινῆν ὑπὸ νύκτα·
 70 ὡς οἳγ' αὐτάχοι Τρώων ποτὶ ἄστυ νέοντο
 πάντες ἀριστήεσσι ἀρηγέμενοι μεμαῶτες.
 Οἱ δ' ὡς παρθάλιες λιμῶ περιπαίφασσοντες
 σταθμῶ ἐπιβρόσωσι κατ' οὔρα μακρὰ καὶ ὕλην
 εὐδόντος μογεροῦ σημαντόρος, ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις
 75 δάμνανθ' ἔρκεος ἐντὸς ὑπὸ κνέφας· ἀμφὶ δὲ πάντη
 * * * * *

αἵματι καὶ νεκρούεσσι, ὀρώρει δ' αἰνὸς ὀλεθρος,
 καίπερ ἔτι πλεόνων Δαναῶν ἔκτοσθεν ἐόντων.

Ἄλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἔβαν ποτὶ τείχεα Τροίης,
 δὴ τότε μαυμένοντες ἀνηλεέως ἐπέχυστο
 80 ἐς Πριάμοιο πόλιν ἀμόνος πνεύοντες Ἄρης·
 πᾶν δ' εὗρον πτολίεθρον ἐνὶ πλεον πολέμοιο
 καὶ νεκρῶν, πάντη δὲ περὶ στονόεντα μέλαθρα
 καιόμεν' ἀργαλέως· μέγα δὲ φρεσὶν ἰαίνοντο.
 Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ Τρωσὶ κακὰ φρονέοντες ὄρουσαν·
 85 μαίνετο δ' ἐν μέσσοισιν Ἄρης στονόεσσα τ' Ἐνυώ·
 πάντη δ' αἶμα κελαινὸν ὑπέβρεε, δευέτο δὲ χθῶν
 Τρώων ὀλλυμένων ἢδ' ἄλλοδαπῶν ἐκικούρων·
 τῶν οἱ μὲν θανάτῳ δεδμημένοι ὀκρυδέντι
 κείντο κατὰ πτολίεθρον ἐν αἵματι· τοὶ δ' ἐφύπερθε
 90 πίπτον ἀποπνεύοντες ἐὸν μένος· οἱ δ' ἄρα χειρὶ
 δράγδην ἔγκατ' ἔχοντες οἰζυρῶς ἀλάληντο
 ἀμφὶ δόμους· ἄλλοι δὲ ποδῶν ἐκάτερθε κοπέντων
 ἀμφὶ νεκροῦς εἴρπυζον ἀάσπετα κοκύνοντες·
 πολλῶν δ' ἐν κονίησι μαχήσασθα μεμαῶτων
 95 χεῖρες ἀπρηράχθησαν θυμῶ κεφαλῆσι καὶ αὐτῆς·
 φευγόντων δ' ἐτέρων μελῖαι διὰ νῶτα πέρησαν
 ἀντικρῶς ἐς μαζοὺς, τῶν δ' ἰξύας, ἄχρῃς ἰκέσθαι
 αἰδοίων ἐφύπερθε διαμπερές, ἧχι μάλιστα
 Ἄρεος ἀκαμάτοιο πέλει πολυδύνου ἀίχμη.
 100 Πάντη δ' ἀμφὶ πόλιν κυνῶν ἀλεγεινὸς ὀρώρει
 ὠρυθμός· σωναχὴ δὲ δαίκαταμένων αἰζηῶν
 ἔπλετο λευγαλή· περὶ δ' ἴαχε πάντα μέλαθρα
 ἄσπετον· οἰμωγὴ δὲ πέλεν στονόεσσα γυναικῶν

descendentes scalis gradatim, quas Epeus
 fabricarat principibus strenuis vias,
 in equum conscendentibus et ex equo descendentibus :
 hi igitur tunc per ipsas descendebant aliunde alii
 intrepidi, vespis similes, quas turbat
 lignator; ipsæ vero cunctæ percitæ vehementer ira
 ex-ramo effunduntur, cum strepitum exaudiunt :
 sic etiam illi ex equo prompti effundebantur
 in Trojanorum urbem munitam; at ipsis
 palpitabat in pectoribus cor. Mox itaque hi trucidabant
 hostes, illi vero erant in mari, ac ferebantur
 naves super vastum æquor, Thetisque dirigebat cursum
 ventum-secundum immittens, unde mens oblectabatur
 Græcorum.] Celeriter autem profecti ad littora Hellesponti
 ibi iterum constituerunt naves, et armamenta cuncta
 contraxerunt scienter, quæ naves semper sequuntur :
 ipsi vero celeriter egressi in Ilium impetuose-ferebantur
 cum-fremitu, veluti oves ad stabulum properantes
 e pascuis nemorosis autumnalem sub noctem ;
 sic etiam illi strepentes Troium ad urbem contendebant,
 omnes principibus auxilio-venire parati.
 Illi vero, ut pardi fame in-rabiem-acti
 stabulo ingruunt per montes arduos et silvam
 dormiente defatigato pastore, aliasque post alias (oves)
 mactant intra septum per caliginem, circum autem ubique
 * * * * * sanguine et cadaveribus, atque oriebatur sæva cædes,
 quamquam adhuc plures Græcorum extra urbem erant.

Verum cum jam cuncti accessissent ad muros Trojæ,
 tunc magno impetu temere infundebantur
 in Priami urbem robur spirantes Martis,
 totamque invenerunt urbem repletam bello
 et cadaveribus, ac circumquaque luctuosas domos
 ardentes terribiliter: valde autem in animis oblectabantur.
 Inde etiam ipsi in Trojanos hostili animo irruerunt;
 furebat autem inter medios Mars ac luctifica Bellona,
 et ubique sanguis ater inundabat, ac rigabatur terra
 Trojanis pereuntibus et alienigenis auxiliariis,
 quorum alii quidem morte prostrati horrenda
 jacebant per urbem in sanguine, alii super
 cadebant efflantes suam animam, alii etiam manu
 collectim intestina tenentes misere errabant
 per domus, alii vero pedibus utrinque resectis
 inter mortuos serpebant horrendum ululantes,
 multorum etiam in pulvere pugnare cupientium
 manus amputatæ-sunt cum capitibus etiam ipsis,
 fugientibus contra aliis hastæ per dorsa transierunt
 usque ad papillas, aliorumque ad lumbos, usque dum pe-
 netrarent[supra pubem penitus, ubi maxime
 Martis indefessi hasta est dolorifica.
 Ubique porro circa urbem canum tristis excitatus-est
 latratus, ac gemitus cæsorū juvenum
 erat miserabilis, circumque sonuerunt cunctæ domus
 valde; ploratus etiam erat tristissimus mulierum

- εἰδομένω γεράνοισιν, δὲ αἰετὸν ἀθρήσωσιν
 105 ὑψόθεν αἰσσοντα δι' αἰθέρος, οὐδ' ἄρα τῆσι
 θαρσαλέον στέρονσι πέλει μένος, ἀλλὰ ἐ μούων
 μακρὸν ἀνατρίζουσι φοβεύμεναι ἱερὸν ὄρνιν.
 Ὡς ἄρα Τρωϊάδες μέγα κώκυον ἄλλοθεν ἄλλαι,
 αἱ μὲν ἀνεγρόμεναι λεγέων ἄπο, ταὶ δ' ἐπὶ γαίαν
 110 θρώσκουσαι τῆς δ' οὔτι μίτρης ἐτι μέμβλετο λυγρῆς,
 ἀλλ' αὐτως ἀάληντο περὶ μελέεσσι χιτῶνας [πτρην,
 μούων ἐφεσάμεναι· ταὶ δ' οὐ φθάσαν οὔτε καλύ-
 οὔτε βαθὺν μελέεσσιν ἐλεῖν πέπλον, ἀλλ' ἐπιόντας
 δυσμενέας τρομέουσαι ἀμηχανίη πεπέδηντο,
 115 παλλόμεναι κραδίην· μούων δ' ἄρα χερσὶ θοῆσιν
 αἰδῶ ἀπεκρῦψαντο δυσάμμοροι· αἱ δ' ἄλεγεινῶς
 ἐκ κεφαλῆς τίλλοντο κόμην καὶ στήθεα χερσὶ
 θεινόμεναι γοάσσκον ἄδην· ἔτεραι δὲ κυδοιμὸν
 δυσμενέων ἔτλησαν ἐναντίον, ἐκ δ' ἐλάθοντο
 120 δεύματα, δλλυμένοισιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
 ἀνδράσιν ἢ τεκέεσσιν, ἐπεὶ μέγα θάρσος ἀνάγκη
 ὤπασεν· οἰμωγῆ δ' ἀταλάφρονας ἔκβαλεν ὕπνου
 νηπιάρχους, τῶν οὔπω ἐπίστατο κήδεα θυμός.
 Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισιν ἀπέπνεον· οἱ δ' ἐκέχυντο
 125 πτόμον ὁμῶς ὀρόωντες ὀνειράσιν· ἀμφὶ δὲ λυγρῶν
 Κῆρες οἰζυρῶς ἐπεγῆθον δλλυμένοισιν·
 οἱ δ' ὄστ' ἀφνειοῖο σύες κατὰ δώματ' ἀνακτος
 εἰλαπίνην λαοῖσιν ἀπείριτον ἐντύνοντος
 μυριοὶ ἐκτείνοντο· λυγρῶ δ' ἀνεμίσητο λύθρω
 130 οἶνος ἔτ' ἐν κρητῆρι λελειμμένος· οὐδέ τις ἦεν,
 ὅς κεν ἀνευθε φόνιοιο φέρε σπονόμεντα σίδηρον,
 οὐδ' εἴ τις μάλ' ἀνακλῖς ἔην· ὀλέκοντο δὲ Τρώες·
 ὡς δ' ὑπὸ θύεσι μῆλα δαίξεται ἢ ἐ λύκοισι,
 καύματος ἐσσυμένοιο δυσάεός ἤματι μέσσω,
 135 ποιμένος οὐ παρεόντος, ὅτε σκιερῶ ἐνὶ χώρῳ
 ἰλαδὸν ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρρηότα πάντα
 μίμνωσιν, κείνιο γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος,
 * * * * *
 νηδύα πλησάμενοι πολυχανδέα, πάντ' ἐπιόντες
 αἶμα μέλαν πίνουσιν, ἅπαν δ' ὀλέκουσι μένοντες
 140 πῶῦ, κακὴν δ' ἄρα δαῖτα λυγρῶ τεύχουσι νομῆι·
 ὡς Δαναοὶ Πριάμοιο κατὰ πόλιν ἄλλον ἐπ' ἄλλω
 κτεῖνον ἐπεσσύμενοι πυμάτην ἀνὰ δηϊότητα·
 οὐδ' ἄρ' ἔην Τρώων τις ἀνούτατος, ἀλλ' ἄρα πάντων
 γναμπτὰ μέλη πεπάλαντο μελαινόμην αἶματι πολ-
 145 Οὐδὲ μὲν Ἀργείοισιν ἀνούττητος πέλε δῆρις, [λῆ].
 ἀλλ' οἱ μὲν δεπάεσι τετυμμένοι, οἱ δὲ τραπέζαις,
 οἱ δ' ἐτι καιομένοιισιν ἐπ' ἐσχαρεῖσιν τυπέντες
 δαλοῖς ἢ δ' ὀβελοῖσι πεπαρμένοι ἐκπνεῖεσκον,
 οἷς ἐτι ποῦκαὶ σπλάγγχνα σῶν περὶ θερμὰ λέλαιπτο
 150 Ἠφαίστου μαλεροῖο περιζείοντος αὐτμῆ·
 ἄλλοι δ' αὖ πελέεσσι καὶ ἀξίνησι θοῆσιν
 ἤσπαιρον δμηθέντες ἐν αἶματι· τῶν δ' ἀπὸ χειρῶν
 δάκτυλοι ἐτμήθησαν, ἐπὶ ἕξρος εὔτε βάλλοντο
 χεῖρας ἐελδόμενοι στυγεράς ἀπὸ Κῆρας ἀμύνειν·
 155 καὶ ποῦ τις βρεχμὸν τε καὶ ἐγκέφαλον συνέχευε
 λάα βαλὼν ἐτάριο κατὰ μόθον. Οἱ δ' ἄτε θῆρες

quæ-similes-erant gruibus, quando aquilam conspexerint
 ex-alto irruentem per æthera; neque enim ipsis
 intrepidum in-pectoribus est robur, sed in ipsam tantum
 multum strident metuentes sacram avem :
 sic etiam Troiades valde plorabant aliunde aliæ ,
 aliæ quidem excitatæ de lectis, aliæ vero in terram
 prosilientes, quibus non mitræ amplius cura-erat tristibus,
 sed temere errabant ; circa membra subuculas
 tantum indutæ ; aliæ vero non prius-poterant , neque ca-
 lyptram] neque demissum membris circumdare peplum ,
 sed irruentes] hostes trementes perplexitate fuerant obvin-
 ctæ,] turbatæ animo, solum itaque manibus celeribus
 pudenda tegebant infelices ; aliæ misere
 e capite vellebant comam ac pectora manibus
 plangentes plorabant admodum ; aliæ vero pugnam
 contra hostes sustinuerunt et obliviscebantur
 timoris, preuntibus auxiliari paratæ
 viris aut liberis, quia magnam fiduciam necessitas
 præbuerat. Cæterum ploratus teneros excitabat e-somno
 infantes, quorum mens nondum norat curas :
 alii vero juxta alios expirabant, aliique sternebantur
 exitium una conspicientes cum-somniis. Undique autem
 tristes! Parcæ terribiliter gaudebant ob-pereuntes.
 Illi vero (*Trojani*), ut porci opulenti in ædibus regis
 convivium populo splendidum apparantibus,
 innumeri trucidabantur, ac fædo miscebatur cruore
 vinum adhuc in crateris reliquum ; neque quisquam erat
 qui absque cæde gestaret luctificum ferrum,
 neque si quis valde imbellis esset. Prosternebantur autem
 Troes.] Sicuti vero a thoibus oves laniantur aut lupis,
 æstu solis grassante molesto die medio,
 pastore non præsentem, quando umbroso in loco
 gregatim inter-se simul conjunctæ omnes
 manent, illo lac domum ferente,
 * * * * *
 ventrem implentes multivororum, cunctas adorti
 sanguinem atrum bibunt, totumque interimunt morantes
 gregem, sed triste epulum misero parant pastori :
 sic Græci Priami in urbe alium post alium
 trucidabant irruentes in extremo prælio,
 nec erat Trojanorum quisquam sine-vulnere, sed omnium
 flexibilia membra fœdata-erant, atrata sanguine multo.
 Neque tamen Græcis incruentum erat prælium ;
 verum alii quidem poculis icti, alii contra mensis,
 alii etiam adhuc ardentibus a focus percussi
 titionibus ac verubus transfixi animam-efflabant,
 in quibus (*verubus*) etiamnum viscera porcorum calida
 relicta-fuerant] Vulcani calidi circumferventis vapore ;
 alii contra securibus ac ascis acutis
 cæsi palpitabant in sanguine ; aliorum vero de manibus
 digiti resecti-fuerant, ad ensem cum admovent
 manus cupidi tristia Fata abigere ;
 et quispiam forte occiput ac cerebrum confregit
 alterius, saxum jaciens in prælio. Illi autem veluti feræ

οὐτάμενοι σταθμοῖς ἐνι ποιμένος ἀγραύλοιο
 ἀργαλέως μαίνοντο, διεγρομένοιο χολοιο,
 νυχθ' ὑπο λευγαλέην· μέγα δ' ἰσχάνοντες Ἄρηος
 160 ἀμφὶ δόμους Πριάμοιο κυδοίμεσιν ἄλλοθεν ἄλλον
 σέοντες· πολλοὶ δὲ καὶ ἐγγείησι δάμησαν
 Ἀργείων· Τρῶες γὰρ ὅσοι φθάσαν ἐκ μεγάρου
 ἢ ξίφος ἢ δόρυ μακρὸν ἔης ἀνά χερσὶν αἶραι,
 δυσμενεάς δάμαντο καὶ ὤς, βεβαρηότες οἴνω.
 165 Ἀΐγλη δ' ἄσπετος ἄρτο δι' ἄστεος, οὐνεκ' Ἀχαιῶν
 πολλοὶ ἔχον χεῖρεςσι πυρὸς σέλας, ὄφρ' ἀνά δῆριν
 δυσμενεάς τε φίλους τε μάλ' ἀτρεκέως ὀρώσει.
 Καὶ τότε Τυδεὸς υἱὸς ἀνά μόνον ἀντιόοντα
 αἰχμητῆρα Κόροιβον, ἀγαυοῦ Μύγδονος υἷα,
 170 ἐγγεῖη κοῦλοιο διὰ στομάχοιο πέρησεν,
 ἦχι θοαὶ πόσιός τε καὶ εἰδατός εἰσι κέλευθοι·
 καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μέλας ἐκίχησάτο πότμος·
 κάππεσε δ' ἐς μέλαν αἶμα καὶ ἄλλων ἔθνεα νεκρῶν,
 νήπιος· οὐ δ' ἀπόνητος γάμων, ὦν οὐνεκ' ἵκανε
 175 χιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο πόλιν, καὶ ὑπέσχετ' Ἀχαιοὺς
 Ἰλίου ἂψ ὧσαι· τῷ δ' οὐ θεὸς ἐξετέλεσεν
 ἐλπωρήν· Κῆρες γάρ οἱ προσέηκαν ὄλεθρον.
 Σὺν δὲ οἱ Εὐρυδάμαντα κατέκτανεν ἀντιόοντα,
 γαμβρὸν ἐὺμμελίην Ἀντήνορος, ὅς βρα μάλιστα
 180 θυμὸν ἐνὶ Τρῳέεσσι σαοφροσύνησ' ἐκέκαστο.
 Ἔνθα καὶ Ἰλιονῆϊ συνήντητο δημογέροντι,
 καὶ οἱ ἐπι ξίφος αἰνὸν ἐρύσσατο· τοῦ δ' ἄρα πάγχυ
 γηραλέου κλάσθησαν ἄδην ἐπὶ σώματι γυῖα·
 καὶ βρα περιτρομέων μάλα χεῖρεςιν ἀμφοτέρησι,
 185 τῇ μὲν ἄορ συνέδραξε θοδόν, τῇ δ' ἦψατο γούνων
 ἀνδροφόνου ἤρωος· ὁ δ' ἐς μόνον ἐσσύμενός περ
 ἢ χόλου ἀμβολίῃ ἢ καὶ θεοῦ ὀτρύναντος
 βαῖν ἀπέσχε γέροντος ἐδὸν ξίφος, ὄφρα τι εἴπη
 λισσόμενος θοδὸν ἄνδρα καὶ ὄβριμον· ὃς δ' ἄλεγινὸν
 190 ἴαχεν ἐσσυμένως· στυγερόν δέ μιν ἀμφογε δειμα.
 Γουνοῦμαι σ', ὅτις ἐσσι πολυσθενέων Ἀργείων,
 αἰδέσαι ἀμφὶ γέροντος ἐὰς χέρσας, ἀργαλέου τε
 λῆγε χόλου· καὶ γὰρ βρα πέλει μακρὸν ἀνέρι κῦδος
 ἄνδρα νέον κτείναντι καὶ ὄβριμον· ἦν δὲ γέροντα
 195 κτείνης, οὐ νύ τις αἴνος ἐφρέψεται εἴνεκεν ἀλκῆς·
 τοῦνεκ' ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐς αἰζηοῦς τρέπε χεῖρας
 ἐλπόμενός ποτε γῆρας ὁμοῖον εἰσαφικέσθαι.
 ὦς φάμενον προσέειπε κραταιοῦ Τυδεὸς υἱός·
 ὦ γέρον, ἔλπομ' ἐγὼ γ' ἐσθλὸν ποτὶ γῆρας ἰκέσθαι·
 200 ἀλλὰ μοι ὡς ἔτι κάρτος ἀέξεται, οὐτ' ἐάσω
 ἐχθρὸν ἐμῆς κεφαλῆς, ἀλλ' Ἄϊδι πάντας ἰάψω,
 οὐνεκ' ἄρ' ἐσθλὸς ἀνὴρ καὶ δῆϊον ἀνδρ' ἐπαμύνει.
 ὦς εἰπὼν λαμοῖο διήλασε λοίγησεν ἄορ
 δεινὸς ἀνὴρ· ἴθυε δ' ὀπη θνητοῖς ἐπὶ πότμος
 205 ψυχῆς εἶσι τάχιστα καὶ αἵματος αἰνὰ κέλευθα.
 Καὶ τὸν μὲν μόρος αἰνὸς ὑπέκλασε δηωθέντα
 Τυδείδαο χεῖρεςσιν· ὁ δ' εἰς ἤρωας ἐναίρων
 ἔσσυτ' ἀνά πολίεθρον, ἐφ' ἐμέγα κάρτει θύων·
 δάμαντο δ' ἦν Ἀβαντα· βάλαν δ' ὑπὸ δουράτι μακροῦ
 210 υἷα Περιμνήστοιο περικλυτὸν Εὐρυκῶντα.

sauciatae in stabulis pastoris rustici
 immaniter grassabantur, commota bile
 per noctem funestam, valdeque cupidi Martis
 circa aedes Priami pugnam ciebant aliunde alium
 concitantes, ubi multi etiam hastis interfecti-sunt
 Graecorum. Troum enim quicumque potuerunt ex aedibus
 aut ensem aut hastam longam suis manibus efferre,
 hostes occidebant etiam sic, gravati vino.

Splendor autem immensus excitatus-fuerat per urbem,
 quia Graecorum] multi gestabant manibus ignis flammam,
 ut in praelio] hostes et amicos vere discernere.
 Ac tunc Tydei filius in pugna occurrentem
 bellicosum Coræbum, clari Mygdonis filium,
 hasta per cavum stomachum transfixit,
 ubi celeres potus ac cibi sunt viae,
 et hunc quidem in hasta atra apprehendit mors;
 procidit autem in atrum sanguinem aliorumque acervos
 cadaverum,] stolidus, non enim fructum-percepit ex-nu-
 ptiis, quarum causa venerat] pridie in Priami urbem, et rece-
 perat Graecos] ab Ilio depellere. Ei vero Deus non perfecit
 votum. Fata enim ipsi prius-immiserunt mortem.
 Cum eo vero Eurydamanta interemit occurrentem,
 generum hastipotentem Antenor's, qui maxime
 animi inter Trojanos integritate excelluit.

Ibi etiam Ilioneo occurrit senatori,
 et in ipsum ensem saevum strinxit: ejus autem omnino
 senis fracta erant prorsus in corpore membra
 ideoque contremiscens admodum manu utraque,
 altera ensem corripuit acutum, altera contigit genua
 sanguinariis herois: at ille ad caedem quamvis festinans,
 aut iræ remissione, aut etiam Deo monente,
 paulum cohibuit a-sene suum ensem, ut aliquid diceret
 precans virum acrem ac fortem; ille igitur misere
 clamabat extemplo, nam tristis eum occuparat metus:

Supplex-te-rogo, quisquis es praepotentium Graecorum,
 parce contra senem manibus tuis, saevamque
 mitte iram, namque est ingens viro gloria
 virum juvenem interficienti ac fortem; si vero senem
 interimas, non ulla laus insequetur ob fortitudinem:
 ideo a me procul in juvenes converte manus,
 si-speras olim ad senectutem similem te-perventurum.

Sic loquentem affatus-est praestantis Tydei filius:
 O senex, spero ego quidem bonam ad senectam me-per-
 venturum:] verum dum mihi robor suppeditatur, nullum
 relinquam] hostem mei capitis, sed Plutoni omnes mitam,
 quia vir strenuus etiam hostilem virum ulciscitur,
 Sic locutus per-guttur impulit letalem ensem
 saevus vir; direxit autem eo, ubi hominibus mors
 ad animam penetrat celerrime ac sanguinis funestae viae
 sunt.] Ac hunc quidem mors tristis prostravit hostiliter-cae-
 sum] Tydidæ manibus. Porro is in heroas grassans
 cum-impetu-ferrebat per urbem, suo robore valde furens:
 interemit egregium Abantem, ac prostravit hasta longa
 filium Perimnesti, inclytum Eurycoontem.

Αἶας δ' Ἀμφιμέδοντα, Δαμαστορίδην τ' Ἀγαμέμνων,
Ἰδομενεὺς δὲ Μίμαντα, Μείγης δ' ἔλε Δηϊοπίτην.

Υἱὸς δ' αὐτ' Ἀχιλλῆος ἀμαιμιακέτω ὑπὸ δουρὶ

Πάμμωνα διὸν ὄλεσσε, βάλεν δ' ἐπίοντα Πολίτην,

215 Τισίφονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε, τοὺς ἅμα πάντας
υἱῆας Πριάμοιο· καὶ ἀντιώνντ' ἀνά δῆριν
δάμνατ' Ἀγήνορα διὸν· ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλον ἔπεφνεν
ἠρώων· πάντη δὲ μέλας ἀνεφάνετ' ὄλεθρος
ὄλλυμένων· ὁ δὲ πατρὸς ἐοῦ καταειμένος ἀλκῆν,

220 μαιμίων ἐδάϊζεν ὅσους κίχεν· ἔνθα καὶ αὐτῷ
δυσμενέων βασιλῆϊ κακὰ φρονέων ἐνέκυρσεν,
Ἐρκεῖο ποτὶ βωμόν. Ὁ δ' ὡς ἶδεν υἱ' Ἀχιλλῆος,
ἔγνω ἄφαρ τὸν ἕοντα, καὶ οὐ τρέσεν, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸς
θυμὸν ἐέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέρουσιν ὄλέσσαι·
τοῦνεκά μιν προσέειπε λιλαϊόμενος θανέεσθαι·

225 Ὡς τέκος ὄβριμθύμου ἐυπτολέμου Ἀχιλλῆος,
κτείνου, μηδ' ἐλάειρε δυσάμμορον· οὐ γὰρ ἔγωγε
τοῖα παθὼν καὶ τόσσα λιλαϊομαι εἰσοράσθαι
ἠελίοιο φάος πανδερκέος, ἀλλὰ που ἤδη

230 φθειῖσθαι ἁμῶς τεκέεσσι καὶ ἐκλεθαιδέσθαι ἀνίης
λευγαλέης ὁμάδου τε δυσηγέος. Ὡς ὄφελόν με
σεῖο πατὴρ κατέπεφνε, πρὶν αἰθομένην εἰσιδέσθαι
Ἦλιον, ὅπποτ' ἄποινα περὶ κταμένοιο φέρεσxon
Ἐκτορος, ὃν μοι ἔπεφνε πατὴρ τεός· ἀλλὰ τὸ μὲν που

235 Κῆρες ἐπεκλώσαντο· σὺ δ' ἡμετέρου φόνουιο
ἄσπον ὄβριμον ἦτορ, ὅπως λελάθωμ' ὀδυνάων.
Ὡς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
Ὡ γέρον, ἐμμεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀνώγει·
οὐ γὰρ σ' ἐχθρὸν ἕοντα μετὰ ζωοῖσιν ἐάσω.

240 Οὐ γὰρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φιλιτερον ἄλλο.
Ὡς εἰπὼν ἀπέκοψε κάρην πολιοῖο γέροντος
βῆιδίως, ὡς εἴ τις ἀπὸ στάχυν ἀμήγηται
λήϊου ἀζαλείοιο θέρεος εὐθαλαπέος ὄρη·
ἡ δὲ μέγα μύζουσα κυλίνδετο πουλὼν ἐπ' αἶαν

245 νόσφ' ἄλλων μελέων, ὀπότεοις ἐγκίνυται ἀνήρ· [δρωῶν,
καίτεο δ' ἄρ' ἐ μέλαν αἶμα καὶ εἰς ἐτέρων φόνον ἀν-
* * * * *
ὄλω καὶ γενεῆ καὶ ἀπειρεσίους τεκέεσσιν·
οὐ γὰρ δὴν ἐπὶ κῦδος ἀέξεται ἀνθρώποισιν,
ἀλλ' ἄρα που καὶ ὄνειδος ἐπέσσυται ἀπροτίοπτον.

250 Καὶ τὸν μὲν πότμοσεῖλε· κακῶν δ' ὄγε λήσατο πάντων.
Οἱ δὲ καὶ Ἀστυάνακτα βάλον Δαναοὶ ταχύπωλοι
πύργου ἀφ' ὑψηλοῖο, φίλον δὲ οἱ ἦτορ ὄλεσσαν,
μητρὸς ἀφαρπαζάντες ἐν ἀγκοίνῃσιν ἕοντα,
Ἐκτορι χιώμενοι, ἐπειθ' σφίσι πῆμα κόρυσσε

255 ζωὸς ἕον· τῷ καὶ οἱ ἀπεχθήσαντο γενέθλῃν,
καὶ οἱ παῖδ' ἐβάλλοντο κατ' ἔρκους αἰπεινοῖο,
νήπιον, οὐπω δῆριν ἐπιστάμενον πολέμοιο.

Ἦυτε πόρτιν ὄρεσφι λύκοι χατέοντες ἐδωδῆς
κρημνὸν ἐς ἠχῆντα κακορραδίησι βάλωνται
260 μητρὸς ἀποτμήξαντες ἐυγλαγέων ἀπὸ μαζῶν,
ἡ δὲ θῆη γούουσα φίλον τέκος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μακρὰ κινυρομένη, τῇ δ' ἐξόπιθεν κακὸν ἄλλο
ἔλθη, ἐπεὶ ἔ λέοντες ἀναρπάξουσι καὶ αὐτήν·

Ajax vero Amphimedontem, Damastoridem autem Agame-
mnon] Idomeneusque Mimantem, Meges porro sustulit
Deiopiten.] Hinc filius Achillis indomita hasta

Pammonem divinum interemit, ac percussit irruentem
Politen,] Tesiphonumque post hos interfecit, hos simul o-
mnes] filios Priami, atque occurrentem in prelio
interemit Agenorem nobilem, ac post alium alium leto-dedit
heroum : ubique autem atra conspiciabatur mors
pereuntium, ille enim patris sui instructus robore
magno-impetu sternebat quoscumqueprehendit. Ibi etiam
ipsi] hostium regi infesto animo occurrit,
Herceri Jovis ad aram. Is vero ut vidit filium Achillis
cognovit celeriter ipsum esse, nec refugit, quia ipse
vitam cupiebat post filios suos perdere :

ideo illum compellavit, promptus ad moriendum :
O fili violente bellicosi Achillis,
occide me, neve miserare infelicem, non enim ego
taliam passus ac tanta cupio intueri
solis lumen cuncta-lustrantis, sed jam
perire cum liberis atque oblivisci calamitatis
tristis bellique luctuosi. O utinam me
tuus pater interfecisset, priusquam accensum vidissem
Ilium, cum redemptionis-pretium pro caeso ferrem
Hectore, quem mihi interemit pater tuus : verum id ita
Fata decreverant : tu vero nostra caede
exsatis fortem animum, ut obliviscar dolorum.

Sic locutum interpellavit Achillis fortis filius :
O senex, cupidum ac properantem incitas,
non enim te hostem existentem inter vivos relinquam.
Non enim quicquam vita est hominibus carius aliud.

Sic fatus descucit caput cani senis
tam facile, quam si quis spicam demessuerit
segetis aridae, aetatis calidissimae tempore.
Illud vero magno cum-gemitu provolebatur multam in ter-
ram] procul a-caeteris membris, quibus commovetur homo,
jacebatque in atro sanguine et in caeterorum strage virorum.

* * * * *
opulentia et genere et innumeris liberis :
non enim diu gloria viget hominibus,
sed forte etiam dehonestatio ingruit ex-improviso.

Et hunc quidem fatum sustulit, malorumque oblitus-est
omnium.] At etiam Astyanactem praecipitarunt Graeci
equis-citis-clar] de turri edita, ac eam ipsi vitam extinxerunt]
abstracto eo, matris in ulnis cum-esset,
Hectori succensentes, quandoquidem ipsis malum intulerat
vividus existens. Ideo etiam ipsius odio-habuerunt sobolem,
et ejus filium praecipitarunt de muro edito,
infantem, nondum certaminum gnarum belli.

Veluti vitulum in-montibus lupi indigi victus
in rupem ventosam malo-consilio adigunt
a matris avulsum fecundis uberibus ;
ipsa vero currit lugens carum vitulum huc et illuc,
valde quiritans, ei autem exinde malum aliud
accedit, quando eam leones abripuerint etiam ipsam :

ὡς τὴν ἀσχαλώωσαν ἄδην περὶ παιδὸς ἑοῖο
 265 ἦγον δῆϊο ἄνδρες ἅμ' ἄλλης ληϊάδεσσι
 κούρην Ἡετιώως ἀμύμονος αἰνὰ βοῶσαν·
 ἢ δ' ἄρα παιδὸς ἑοῖο καὶ ἀνέρος ἠδὲ τοκῆος
 μνησαμένη αἰνὸν φόνον εὐσφυρος Ἡετιώνῃ
 ὠρμηγεν θανέεσθαι, ἐπεὶ βασιλεύσιν ἄμεινον
 270 τεθάμεν ἐν πολέμῳ ἢ χεῖροσιν ἀμφιπολεύειν·
 καὶ β' ὀλοφυδὸν ἄυσε, μέγ' ἀγνουμένη κέαρ ἔνδον·
 Εἶδ' ἄγε νῦν καὶ ἐμεῖο δέμας κατὰ τείχεος αἰνοῦ
 ἢ κατὰ πετρῶων ἢ καὶ πυρὸς αἴψα βάλεσθε,
 Ἄργεῖοι· μάλα γάρ μοι ἀάσπετα πῆματ' ἔασι·
 275 καὶ γάρ μευ πατέρ' ἐσθλὸν ἐνήρατο Πηλέος υἱὸς
 Θήβῃ ἐνι ζαθέῃ, Τροίῃ δ' ἐνι φαίδιμον ἄνδρα,
 ὅς μοι ἔην μάλα πολλὰ, τὰ τ' εἶδετο θυμὸς ἐμεῖο·
 καὶ μοι κάλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροις ἔτι παῖδα,
 ᾧ ἔπι κυδιάασκον ἀπειρίτον, ᾧ ἔπι πολλὰ
 280 ἐλπομένην ἀπάφησε κακῆ καὶ ἀτάσθαλος Αἴσα·
 τῷ νύ μ' ἀκηχεμένην πολυτεριέος ἐκ βίότοιο
 νοσφίσατ' ἐσσυμένως, μὴ δ' εἰς ἐὰ δώματ' ἄγεσθε
 μίγδα δορυκτῆτοισιν, ἐπεὶ νύ μοι οὐκ ἔτι θυμῷ
 εὐαδὲν ἀνθρώποισι μετέμμεναι, οὐνεκα δαίμων
 285 κηδεμονῆας ὄλεσεν· ἄχος δέ με δέχνυται αἰνὸν
 ἐκ Τρώων στυγεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν.
 Ἦ ῥα λιλαιομένη χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔοικεν
 ζώεμεναι κείνοισιν, ὅσων μέγα κῦδος ὄνειδος
 ἀμφιγάνη· δεινὸν γὰρ ὑπόφινον ἔμμεναι ἄλλων.
 290 Οἱ δὲ βίη ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δούλιον ἦμαρ.
 Ἄλλοι δ' αὖτ' ἄλλοις ἐν δώμασιν θυμὸν ἔλειπον
 ἄνδρες· ἐν δ' ἄρα τοῖσι βοῆ πολὺδακρυς δρώρει·
 ἄλλ' οὐκ ἐν μεγάροις Ἀντήνορος, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
 Ἄργεῖοι μνήσαντο φιλοξενίης ἐρατεινῆς,
 295 ὡς ζείνισσε πάροιθε κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐσάωσεν
 ἰσόθεον Μενέλαον ὁμῶς Ὀδυσῆϊ μολόντα·
 τῷ δ' ἐπίηρα φέροντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἴες,
 αὐτὸν μὲν ζῶοντα λίπον καὶ κτῆσιν ἅπασαν,
 καὶ Θέμιν ἀζόμενοι πανδερκέα καὶ φίλον ἄνδρα.
 300 Καὶ τότε δὴ παῖς ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσαο
 πολλὰ καμῶν περὶ ἄστου θεηγενέος Πριάμοιο
 δουρὶ καὶ ἡγορέῃ, πολλῶν δ' ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσας,
 ὡς ἶδε δυσμενέων ὑπὸ χεῖρεσσι λευγαλέησιν
 αἰθόμενον πτολίεθρον ἀπολλυμένους θ' ἅμα λαοὺς
 305 πανσυδίη καὶ κτῆσιν ἀπειρίτον, ἔκ τε μελλάρων
 ἔλκομένας ἀλόχους ἅμα παίδεσιν, οὐκ ἔτ' ἄρ' αὐτῷ
 ἔλπωρῆν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτειχεῖα πάτρην,
 ἀλλὰ οἱ ὠρμαίνεσκε νόος μέγα πῆμα ὑπαλύξαι.
 Ὡς δ' ἔθ' ἄλδς κατὰ βένθος ἄνηρ οἰήτα νομῶν
 310 νηὸς ἐπισταμένως ἄνεμον καὶ κύμ' ἀλεινῇ
 πάντοθεν ἐσσύμενον, στυγερῆ δ' ὑπὸ χεῖματος ὦρῃ
 χεῖρα κάμη καὶ θυμὸν, ὑποβρυχίης δ' ἄρα νηὸς
 ὀλλυμένης, ἀπάνευθε λίπὼν οἰήτα μούνα
 τυτθὸν ἐπὶ σκάφος εἶσι, μέλει δέ οἱ οὐκ ἔτι νηὸς
 315 φορτίδος· ὡς παῖς ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσαο
 ἄστου λιπὼν δηΐοισι καταϊθόμενον πυρὶ πολλῷ
 υἱέα καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάξας φορέεσκε,

sic hanc dolentem valde ob filium suum
 abduxerunt hostiles viri cum aliis captivis-mulieribus,
 filium Eetionis inculpati misere clamantem;
 namque filii sui ac viri et patris
 recordata necem crudelem pulcra Eetionis-filia
 cupiebat mori, quia regibus satius est
 mori in bello, quam deterioribus servire.
 Ideoque lugubriter vociferata-est, magno dolore-confecta
 cor intus:] Agitedum nunc etiam meum corpus de muro
 funesto,] aut de petris, aut etiam in ignem continuo præci-
 pitate,] Græci. Plane enim intolerabilia mihi mala præsto
 -sunt:] etenim meum patrem probum interemit Pelei filius
 in Thebe sacra, in Troja vero illustrem maritum
 qui mihi erat valde multa, quæ desiderabat animus meus,
 ac mihi reliquit parvulum in *ædibus* nostris adhuc puerum,
 quo me-extollebam magnifice, de quo multa
 sperantem *me* fefellit improbum et iniquum Fatum.
 Ideo nunc me dolentem afflictissima ex vita
 exterminate celeriter, neve in vestras domus abducite
 simul-cum aliis bello-captis, quia meo non amplius animo
 placet inter homines degere, quoniam malus-genius
 curatores sustulit, dolor autem me excipit gravis,
 eTrojanis summis cum cruciatibus solam-relictam.
 Sic dixit cupiens terram subire. Neque enim decorum
 est] vivere illis, quorum magnam gloriam opprobrium
 absorpsit. Grave enim est despectui esse aliis.
 Illi tamen recusantem vi abduxerunt ad servilem vitam.
 Alii porro aliis in domibus vitam relinquebant
 viri, inter quos clamor flebilis excitabatur,
 sed non in *ædibus* Antenoris; nam ejus
 Græci recordati-sunt hospitalitatis benignæ,
 quomodo hospitio-excepisset olim in urbe ac servasset
 oximodem Menelaum cum Ulysse venientem :
 ei itaque gratiam referentes Græcorum præstantissimi filii
 ipsum vivum reliquerunt *ipsi*que facultates omnes,
 et Themidem reveriti omnia-lustrantem et amicum virum.
 Ac tunc sane filius præstans inculpati Anchisæ,
 multos labores-cum-sustinuisset pro urbe a-diis-oriuandi
 Priami] hasta ac fortitudine, multisque vitam eripuisset,
 ut vidit hostium manibus crudelibus
 incensam urbem ac peremptos simul populos
 confertim et opes immensas, et ex *ædibus*
 raptatas uxores cum liberis, non amplius ipsi
 spem fovebat animus videndi munitam patriam,
 verum ipsi destinabat animus ingens malum subterfugere.
 Ut vero cum in mari alto vir gubernacula administrans
 navis perite, ventum ac fluctus devitat
 undique insurgentes, sed tristi hiemis tempore
 manu defatigatur et animo, et undis-oppresa navi
 pereunte procul relinquens gubernacula sola
 pusillam in scapham descendit, nec cura-est ipsi amplius
 navis] onerariæ : sic filius præclarus præstantis Anchisæ
 urbem relinquens hostibus conflagramentem igne multo,
 filium ac patrem suum ereptos auferebat,

- τὸν μὲν ἐπὶ πλατὺν ὤμον ἐφασσάμενος κρατερῆσι
 χερσὶ πολυτλήτω ὑπὸ γηράϊ μοχθίζοντα,
 320 τὸν δ' ἀπαλῆς μάλα χειρῶς, ἐπιψαύοντα πόδεσσι
 γαίης, οὐλομένου δὲ φοβούμενον ἔργα μόθοιο
 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσήχεος· ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης
 ἐκρέματ' ἐμπεφυῶς ἀπαλὸς παῖς, ἀμφὶ δὲ δάκρυ
 χεῦάτο οἱ ἀπαλῆσι παρήσι· αὐτὰρ ὁ νεκρῶν
 325 σώμαθ' ὑπέρθορε πολλὰ θοοῖσιν, πολλὰ δ' ἐν ὄρφνῃ
 οὐκ ἐθέλων στείβεσκε· Κύπρις δ' ὄδον ἠγεμόνευεν,
 υἱὸν δὲ καὶ παῖδα καὶ ἀνέρα πῆματος αἰνοῦ
 πρόφρων βρομένη· τοῦ δ' ἐσσυμένω ὑπὸ ποσσὶ
 πάντῃ πῦρ ὑπόεικε· περισχίζοντο δ' αὐτμαί
 330 Ἥφαιστου μαλερῶιο· καὶ ἔγχεα καὶ βέλη ἀνδρῶν
 πίπτον ἐτώσια πάντα κατὰ χθονός, ὅππός' Ἀχαιοὶ
 κείνῳ ἐπέβριψαν πολέμῳ ἐνὶ δακρυόεντι.
 Καὶ τότε δὴ Κάλχας μεγάλ' ἴαχε λαὸν ἑέργων·
 Ἴσχεσθ' Αἰνείαιο κατ' ἰφθίμοιο καρῆνου
 335 βάλλοντες στονόεντα βέλη καὶ λοίγια δοῦρα·
 τὸν γὰρ θέσφατόν ἐστι θεῶν ἐρικυδέϊ βουλή
 Θύμβριν ἐπ' εὐρυρέθρον ἀπὸ Ξάνθοιο μολόντα
 τευζέμεν ἱερὸν ἄστῳ, καὶ ἐσσυμένοισιν ἀγητὸν
 ἀνθρώποις, αὐτὸν δὲ πολυσπερέεσσι βροτοῖσι
 340 κοιρανέειν· ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν,
 ἀχρὶς ἐπ' ἀντολίην τε καὶ ἀκάματον δῦσιν ἔλθῃ·
 καὶ γὰρ οἱ θέμις ἐστὶ μετέμμεναι ἀθανάτοισιν,
 οὐνεκα δὴ παῖς ἐστὶν εὐπλοκάμου Ἀφροδίτης.
 Καὶ δ' ἄλλως τοῦδ' ἀνδρὸς εἰς ἀπεχώμεθα χεῖρας,
 345 οὐνεκα καὶ χρυσοῖο καὶ ἄλλ' ὄσ' ἐνὶ κτεάτεσσιν
 ἀνδρα σάοιο φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαίαν,
 τῶν πάντων προβέβουλεν ἐὼν πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱά·
 νύξ δὲ μὴ ἡμῖν ἔφηνε καὶ υἷα πατρὶ γέροντι
 ἦπιον ἐκπάγλως καὶ ἀμεμφέα παιδὶ τοκῆα.
 350 Ὁσφάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο καὶ ὡς θεὸν εἰσοράσκον
 πάντες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἐξ ἄστεος οἴο βεδήκει,
 ἦχι ἔ ποιπνύοντα πόδες φέρον· οἱ δ' ἔτι Τροίης
 Ἀργεῖοι πολλοῖθρον εὐκτίμενον διέπερθον.
 Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ὑπὸ ζήφει στονόεντι
 355 Δηϊφροβὸν κατέπεφε, κερηθαρέοντα κιχῆσας
 ἀμφ' Ἑλένης λεχέεσσι, δυσάμμορον· ἠδ' ὑπὸ φύζῃ
 κεῦθετ' ἐνὶ μεγάροισιν· ὁ δ' αἵματος ἐκχυμένωιο
 γήθεεν ἀμφὶ φόνῳ· τοῦτον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
 Ὁ κύων, ὡς τοι ἔγωγε φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
 360 σήμερον· οὐδέ σε δια κιχῆσται Ἥριγένεια
 ζῶν ἔτ' ἐν Τρώεσσι, καὶ εἰ Διὸς εὐχέαι εἶναι
 γαμβρὸς ἐρισμαράγοιο, μέλας δὲ σε δέξαιτ' ὄλεθρος,
 ἡμετέρης ἀλόχοιο παρὰ λέκτροισι δαμέντα
 ἀργαλέως· ὡς εἶθε καὶ οὐλομένοιο πάροιθε
 365 θυμὸν Ἀλεξάνδροιο κατὰ μόθον ἀντιώοντος
 νοσηράμην· καὶ κέν μοι ἐλαφρότερον πέλεν ἄλγος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη ἴκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα
 τίσας αἴσιμα πάντα· σὲ δ' οὐκ ἄρα μέλλεν ὀνήσειν
 ἡμετέρῃ παρακούτις, ἐπεὶ Θέμιν οὐποτ' ἀλιθροὶ
 370 ἀνέρες ἐξαλέονται ἀκῆρατον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
 εἰσοράα νυκτός τε καὶ ἡμέρας· ἀμφὶ δὲ πάντῃ

alterum quidem lato humero impositum validis
 manibus misera senectute gravatum,
 alterum vero tenerima manu *prehensum*, stringentem
 pedibus] terram dirique formidantem labores certaminis,
 eduxit e-bello tumultuoso; ipse vero necessitate *adductus*
 pendebat adhaerens *patri* tenellus puer, et lacrima
 fundebatur ipsi per teneras genas. Interim ille (*Aeneas*)
 caesorum] corpora transiliit multa celeribus pedibus, mul-
 taque in tenebris] invitus calcabat. Venus autem viae dux
 -erat,] nepotem et filium et maritum e-tristi malo
 libenter accipiens. Properantis autem sub pedibus
 ubique ignis locum-dabat, ac diffindebantur flammæ
 Vulcani sævi, et hastæ telaque virorum
 cadebant irrita omnia in-terram, quæcunque Græci
 in ipsum coniecerunt in bello lamentabili.
 Ac tunc Calchas valde clamabat populum cohibens :

Desinite in *Aeneæ* fortis caput
 mittere stridentia jacula et exitiosas hastas,
 eum enim in-fatis-est deorum inclyto consilio
 ad Tibrim latifluum a Xantho profectum
 extructurum sacram urbem, etiam posteris stupendam
 mortalibus, ipsum vero diversis gentibus
 imperaturum, ejusque gentem postea regnaturam,
 donec ad orientem et indefessum occidentem fines-exten-
 dat:] etenim ipsi fas est interesse immortalibus,
 quia filius est pulchricomæ Veneris.

Et alias etiam ab-hoc viro nostras abstinemus manus,
 quia et auro et quæcunque alia inter divitias
 virum servarint fugientem etiam longinquam in terram,
 his omnibus prætulit suum patrem atque filium,
 noxque una nobis ostendit et filium patri seni
 mirifice pium et inculpatum filio patrem.

Sic locutus-est: ipsi vero obtemperarunt et ut Deum
 suspiciebant] cuncti *Aeneam*; sed ille festinanter ex urbe
 sua abibat,] quo ipsum properantem pedes ferebant. Adhuc
 autem Trojæ] Græci urbem munitam vastabant.

Ac tunc Menelaus ense tristifico
 Deiphobum interemit, quem-capite-gravato deprehendit
 in Helena toro, miserum: ipsa vero fuga
 se-abdiderat in ædibus: at ille sanguine effuso
 gaudebat de-cæde, ac tale verbum extulit:

O canis, sic ego tibi necem flebilem attuli
 hodie, neque te diva deprehendet Aurora
 vivum adhuc inter Trojanos, etiamsi Jovis gloriaris te-esse
 generum tonantis. Nam atrum te excepit exitium
 nostræ conjugis in lecto caesum
 misere. Utinam etiam pestilentis antea
 animam Alexandri in prelio occurrentis
 a corpore separassem, jam mihi levior esset dolor:
 verum is jam subiit tenebras horrendas,
 luens, quæ-fas-erat, cuncta; tibi autem non erat profutura
 nostra conjux, quia Themidem nunquam scelerati
 homines effugiunt incorruptam, quoniam ipsos
 observat per noctem ac diem, et circum ubique

ἀνθρώπων ἐπὶ φῦλα διηερίη πεπότηται
 τινυμένη σὺν Ζηνὶ κακῶν ἐπιήστορας ἔργων.
 Ὡς εἰπὼν δηϊοῖσιν ἀνηλέα τεύχεν ἄλθρον·
 375 μαίνεται γὰρ οἱ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μεγ' ἀέξων
 ζηλήμων· καὶ πολλὰ περὶ φρεσὶ θαρσαλέησι
 Τρωσὶ κακὰ φρονέσκει, τὰ δὲ θεὸς ἐξεθέλεισεν
 πρέσβα Δίκη· κείνοι γὰρ ἀτάσθαλα πρῶτοι ἔρεξαν
 ἀμφ' Ἑλένης, πρῶτοι δὲ καὶ ἄρκια πημήναντο
 380 σθέντιοι, ὅπποτε κείνο διέκ μέλαν αἶμα καὶ ἱρὰ
 ἀθανάτων ἐλάθοντο παραιβάσεισι νόοιο.
 Τῷ καὶ σφιν μετόπισθεν Ἐρινύες ἄλγεα τεύχον·
 τοῦνεκ' ἄρ' οἱ μὲν ἴδοντο πρὸ τείχεος, οἱ δ' ἀνά ἄστυ
 περβόμενοι παρὰ δαιτὶ καὶ ἡυκόμοις ἀλόχοισιν.
 385 Ὅψε δὲ δὴ Μενέλαος ἐνὶ μυχάτοισι δόμοιο
 εὔρεν ἐὼν παράκοιτιν ὑποτρομέουσαν δημοκλήν
 ἀνδρὸς κουριδίοιο θαρσύφρονος· ἥς μιν ἀθρήσας
 ὠρμηγε κτανέειν ζηλημοσύνησι νόοιο,
 εἰ μὴ οἱ κατέρυξε βίην ἐροέσσ' Ἀφροδίτη,
 390 ἥ βρά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλε ξίφος, ἔσχε δ' ἐρωήν·
 τοῦ γὰρ ζῆλον ἐρεμνὸν ἀπώσατο καὶ οἱ ἐνερθεν
 ἦδ' ἔν' ἡμερον ὥστε κατὰ φρονέος ἠδὲ καὶ ὄστων·
 τῷ δ' ἄρα θάμβος ἀελπτον ἐπήλυθεν· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 κάλλος ἰδὼν ἀριδίηλον ἐπὶ ξίφος αὐχέني κῦρσαι,
 395 ἀλλ' ὥσπερ ξύλον αὖθον ἐν οὐρεὶ ἕληεντι
 εἰστήκει, τὸ μὲν οὔτι θαοὶ Βορέοιο θύελλαι
 ἐσύμεναι κλονέουσι δι' ἡέρος, οὔτε Νότιο·
 ὡς δ' ταφῶν μένε δηρόν· ὑπεκλάσθη δὲ οἱ ἀλλή
 δερκομένον παράκοιτιν ἄφαρ δ' ὄγε λήσατο πάντων,
 400 ὅσσα οἱ ἐν λεχέσσι παρήλιτε κουριδίοισι·
 πάντα γὰρ ἡμάλλδουθε θεὰ Κύπρις, ἥπερ ἀπάντων
 ἀθανάτων δάμνησι νόον θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἀλλὰ καὶ ὡς θαδὸν ἄορ ἀπὸ χθονὸς αὐθις ἀείρας
 κουριδίῃ ἐπόρουσε· νόος δὲ οἱ ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 405 ὠρμητ' ἐσσυμένιοιο· δόλω δ' ἄρα θέλγεν Ἀχαιοῦς.
 Καὶ τότε μιν κατέρυξεν ἀδελφεὸς ἡμενόν περ
 μελιχίοις μάλα πολλὰ παραυδῆσας ἐπέεσσι·
 δεΐδιε γὰρ μὴ δὴ σφιν ἐτώσια πάντα γένηται·
 Ἴσγεο νῦν Μενέλαε χολούμενος· οὐ γὰρ ἔοικε
 410 κουριδίην παράκοιτιν ἐναϊρέμεν, ἥς πέρι πολλὰ
 ἄλγε' ἀνέτλημεν Πριάμω κακὰ μητιόυντες·
 οὐ γὰρ τοι Ἑλένη πέλει αἰτίη, ὡς σύγ' ἔολπας,
 ἀλλὰ Πάρις, ξενίοιο Διὸς καὶ σείο τραπέζης
 λησάμενος· τῷ καὶ μιν ἐν ἄλγεσι τίσατο δαίμων.
 415 Ὡς φάθ'· ὁ δ' αἰψ' ἐπίθησε· θεοὶ δ' ἔρικυδέα Τροίην
 κυανέοις νεφέεσσι καλυψάμενοι γοάσκον,
 νόσφιν εὐπλοκάμου Τριτωνίδος ἠδὲ καὶ Ἥρης,
 αἰ μέγα κυδιάσκον ἀνά φρένας, ἥτ' ἐσιδόντο
 περβόμενον κλυτὸν ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο·
 420 ἀλλ' οὐ μὴν οὐδ' αὐτὴ εὐφρων Τριτογένεια
 πάμπαν ἀδακρυς ἔην, ἐπεὶ βρά οἱ ἐνόθη νηοῦ
 Κασσάνδρην ἥσχυεν Ὀϊλέος ὄβριμος υἱός,
 θυμοῦ τ' ἠδὲ νόοιο βεδλαμμένος· ἥ δὲ οἱ αἰνὸν
 εἰσοπίσω βάλε πῆμα καὶ ἀνέρα τίσατο λώβης·
 425 οὐδ' ἦγ' ἔργον ἀεικὲς ἐσέδρακεν, ἀλλὰ οἱ αἰδῶς

hominum ad nationes per-aerem volitat
 puniens cum Jove malorum conscios operum.

Sic locutus hostibus immite parabat exitium.
 furebat enim ipsius animus in pectore valde intumescens,
 zelotypus, ac multa in mente intrepida
 Trojanis mala meditabatur, quæ dea perfectit
 veneranda Justitia. Illi enim iniqua primi patrarant
 in Helenam, primique etiam fœdera violarant
 in Helenam, primique etiam fœdera violarant
 scelerati, quando illum atrum cruorem et sacra
 deorum oblivioni-tradiderant transgressione mentis.
 Ideo etiam ipsi postea Furiae calamitates pararunt,
 idcirco alii occubuerunt ante mœnia, alii in urbe
 oblectantes-se in convivio et cum pulcricomis uxoribus.

Tandem autem Menelaus in penetralibus domus
 invenit suam conjugem pertimescentem increpationem
 viri legitimi animosi : qui ipsam conspicatus
 irruit ut-interficeret zelotypia mentis *impulsus*,
 nisi ipsius cohibuisset violentiam blanda Venus,
 quæ ipsi e manibus excussit ensem, ac cohibuit impetum;
 ejus enim zelotypiam tristem depulit et ipsi intus
 dulcem amorem excitavit in corde et oculis :
 quæ igitur stupor insperatus invasit, neque amplius su-
 stinuit,]formam videns eximiam, ansem cervici admovere,
 sed ut lignum aridum in monte silvoso
 stabat immotus, quod neque rapidi Boreæ flatus
 concutiunt concitati per aerem, neque Noti :
 sic ille attonitus manebat diu, ac fractum-est ipsi robur
 aspicienti conjugem. Statim itaque oblitus-est omnium,
 quæ ipsi in toro deliquerat conjugali ;
 omnia enim obliteraverat dea Venus, quæ cunctorum
 deorum domat animum ac mortalium hominum.
 Verum etiam sic acuto ense de terra iterum sublato
 uxorem aggressus-est : mens vero ipsi alia in pectore
 meditabatur festinanti : dolo enim imponebat Græcis.
 Ac tunc ipsum cohibuit frater, cupientem quidem *per se*,
 valde blandis multum interpellans verbis,
 metuebatur enim ne ipsi irrita cuncta fierent :

Desine nunc, Menelae, irasci : non enim decet
 legitimam uxorem interficere, cujus gratia multas
 ærumnas sustinuimus Priamo mala meditates;
 non enim Helena tibi est causa, ut tu censes,
 sed Paris, hospitalis Jovis ac tuæ mensæ
 oblitus, ideoque ipsum inter dolores punit Deus.

Sic dixit : ille vero illico obtemperavit. Dii autem incly-
 tam Trojam] atris nubibus oblecti deflebant
 præter pulcricomam Minervam et Junonem,
 quæ valde efferebantur animo, cum viderent
 solo-aquatam inclytam urbem divini Priami :
 veruntamen neque ipsa sapiens Minerva
 omnino sine-lacrimis erat, nam ejus intra templum
 Cassandram vitiavit Oilei fortis filius
 animo ac mente captus. Illa vero ipsi grave
 postea immisit malum, ac de viro pœnam-sumpsit stupri.
 Neque ea facinus scelestum aspexit, sed ipsi pudor

καὶ χλόος ἀμφεχύθη, βλοσυράς δὲ τρέψεν ὀπωπᾶς
νηὸν ἐς ὑφόροπον· περὶ δ' ἔβραχε θεῖον ἄγαλμα,
καὶ δάπεδον νηοῖο μέγ' ἔτρεμεν· οὐδ' ὄγε λυγρῆς
λήγειν ἀτασθαλίας, ὅτι οἱ φρένας ἄσπε Κύπρις.

430 Πάντη δ' ἄλλοθεν ἄλλα κατηρείποντο μέλαθρα
ὑψόθεν· ἀζαλέη δὲ κόνις συνεμίσηγετο καπνῷ·
ὦρτο δ' ἄρα κτύπος αἰνός· ἡμοῦ καίοντο δὲ πάντα
Ἄντιμάχοιο μέλαθρα, καταίθετο δ' ἄσπετος ἄκρη
Πέργαμον ἀμφ' ἔρατῆν περὶ θ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος

435 νηὸν τε ζᾶθεον Τριτωνίδος ἀμφὶ τε βωμὸν
Ἐρκεῖου· θάλαμοι δὲ κατεπήρθον· ἔρατεινοὶ
υἱῶν Ἰδαιῶν Πριάμοιο· πόλις δ' ἀμαθύνετο πᾶσα.

Τρῳῆες δ' οἱ μὲν παισὶν ὑπ' Ἀργείων ὀλέκοντο,
οἱ δ' ὑπὸ λευγαλέου τε πυρὸς σφετέρων τε μελάθρων,
440 ἔνθα σπιν καὶ μοῖρα κακῆ καὶ τύμβος ἐτύχθη·
ἄλλοι δὲ ξιφέεσσιν ἓν διὰ λαιμὸν ἔλασσαν,
πῦρ ἄμα δυσμενέεσσιν ἐπὶ προθύροισι ἰδόντες·
οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς τεκέεσσι κατακτείναντες ἄκοιτιν
κάππεσον, ἄσχετον ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκη.

445 Καὶ βρά τις οἰόμενος δῆϊων ἑκάς ἔμμεναι αὐτὸς,
ἔκποθεν Ἡφραίστοιο θοῶς ἀνὰ κάλπιν ἀείρας
ἔρμηγεν πονέεσθαι ἐφ' ὕδατι· τὸν δὲ παραφθᾶς
Ἄργείων τις ἔτυψεν ὑπ' ἔγχει καὶ οἱ ὄλεσε
θυμὸν ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρημένον· ἤριπε δ' εἴσω
450 δώματος· ἀμφὶ δὲ οἱ κενὴ περικάππεσε κάλπις.
Ἄλλω δ' αὖ φεύγοντι διὰ μεγάροιο, μεσόδημη
ἔμπεσε καιομένη, ἐπὶ δ' ἔρριψεν αἰπὸν ὄλεθρον.

Πολλὰ δ' αὖτε γυναῖκες ἀνηγρῆν ἐπὶ φύζαν
ἔσσύμεναι μνήσαντο φίλων ὑπὸ δώματι παίδων,
455 οὓς λίπον ἐν λεχέεσσιν· ἄφαρ δ' ἀνὰ ποσσὶν ἰοῦσαι
παισὶν ὁμῶς ἀπόλοντο, δόμων ἐφύπερθε πεσόντων.

Ἴπποι δ' αὖτε κύνες τε δι' ἄσπεος ἐπτοίγητο
φεύγοντες στυγεροῖο πυρὸς μένος· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
στεῖθον ἀποκαμένους, ζωοῖσι δὲ πῆμα φέροντες
460 αἶν ἐπεβρήγγυντο· βοῆ δ' ἀμφίαχεν ἄστῃ.

Καὶ τινος αἰζήοιο διὰ φλογὸς ἔσσυμένοιο

* * * * *

φθειγγόμενου· τοὺς δ' ἔνδον ἀμειλίχως Αἴσα δάμασσαν·
ἄλλον δ' ἄλλα κέλευθα φέρεν στονόεντος ὀλέθρου.

Φλόξ δ' ἄρ' ἐς ἡέρα διαν ἀνέγρετο· πέπτατο δ' αἰγλη

465 ἄσπετος· ἀμφὶ δὲ φύλα περικτιόνων ὁρώωντο
μέχρις ἐπ' Ἰδαίων ὄρεων ὑψηλὰ κάρηνα
Θρηϊκίης τε Σάμοιο καὶ ἀμφιάλοιο Τενέδοιο·
καὶ τις ἄλδς κατὰ βένθος ἔσω νεὸς ἔκφατο μῦθον·

Ἦνυσαν Ἀργεῖοι κρατερόφρονες ἄσπετον ἔργον,

470 πολλὰ μάλ' ἀμφ' Ἑλένης ἑλικοβλεφάροιο καμόντες,
πᾶσα δ' ἄρ' ἠ τοπάρουθε πανόλβιος ἐν πυρὶ Τροίῃ
καίεται· οὐδὲ θεῶν τις ἐελδομένοισιν ἄμυεν·
πάντα γὰρ ἄσχετος Αἴσα βροτῶν ἐπιόρκεται ἔργα·
καὶ τὰ μὲν ἀκλέα πάντα καὶ οὐκ ἀρίδηλα γηγῶτα

475 κυδῆντα τίθησι, τὰ δ' ὑψόθι μείονα θῆκε·

πολλάκι δ' ἐξ ἀγαθοῦ πέλει κακὸν, ἐκ δὲ κακοῦ
ἔσθλον, ἀμειβομένοιο πολυτλήτου βίοτοιο. [γλῆν

Ἦς ἄρ' ἔφη μερόπων τις, ἀπόπροθεν ἄσπετον αἰ-

et ira offusa-erant, ac truculentos avertibat oculos
in templum sublime, circumstrepebat autem divinum simu-
lacrum,] ac solum templi valde contremuit; nec tamen ille a
tristis] destitit scelere, quia ejus mentem deceptit Venus.

Ubiq[ue] autem alibi alia convellentur tecta
ex-alto, siccus vero pulvis commiscebatur fumo,
et exortus-est fragor vehemens, simulque conflagrabant
totæ] Antimachi aedes, ardebat etiam celsa arx
circa Pergamum amabilem ac circa delubrum Apollinis
templumque sacrum Minervæ, circumque aram
Hercæi Jovis, thalami etiam comburebantur dulces
nepotum Priami, et urbs in-cinerem-redigebatur cuncta.

At Trojanorum alii a filiis Græcorum leto-dabantur,
alii vero sævo igne ac suis ædibus,
ubi ipsi et mors sæva et sepulchrum contigit:
alii vero gladiis suum guttur transfixerunt,
ignem cum hostibus in vestibulis videntes,
alii etiam cum liberis interfecta uxore
procubuerunt, immane facinus exquentes necessitate.

Ac quispiam existimans ab-hostibus procul esse se,
alicunde-ex igni celeriter urnam tollens
contendebat rem-gerere aqua; eum vero prævertens
Græcorum quispiam percussit hasta et ipsi eripuit
animam mero gravatam; collapsus-est igitur intra
domum, propeque ipsum inanis decidit urna.
Alii porro fugienti per domum media-columna
incidit ardens, et iniecit sævum exitium.

Multæ etiam mulieres tristem in fugam
concitatae recordatæ-sunt carorum in domo liberorum,
quos reliquerant in lectis, celeriterque pedibus regressæ
cum-liberis una perierunt, ædibus desuper collapsis.

Equi etiam canesque per urbem consternati-vagabantur
fugientes sævi ignis vim, pedibus autem
calcabant cæsos, vivis etiam malum inferentes
semper perrumpabant. Clamor vero perstrepebat urbem.
Ac quodam juvene, per flammam dum-ruit,
* * * * *

vociferante, alios vero intus sævum Fatum domuit,
aliumque aliæ viæ rapiebant luctuosi exitii.

Flamma interim in aerem sublimem surgebat volabatque
splendor] immensus, circum autem gentes finitimorum
videbant] usque ad Idæorum montium altos vertices
Threiciamque Samum et mari-cinctam Tenedum;
et aliquis maris super æquore in navi hunc edidit sermo-
nem:] Perfecerunt Græci magnanimi immensum opus,
valde multum propter Helenam formosam laborantes,
universa enim, antea opulentissima, igni Troja
conflagrat, neque deorum quisquam exoptantibus opem
tulit.] Cuncta enim insuperabile Fatum hominum intuetur
facta,] atque ignobilia omnia et obscura quæ-sunt
illustra reddit, sublimia autem humiliora facit:
sæpe autem ex bono nascitur malum, contra ex malo
bonum, alternante-vices ærumnosa vita.

Sic dixit hominum quispiam, e-longinquo immensum

εἰσπορῶν· στονόσσα δ' ἔτ' ἀμφεχε Γρῶας οἰζύς.
 480 Ἀργεῖοι δ' ἀνά ἄστυ κυδοίμεον, ἦύτ' ἀῆται
 λάβροι ἀπείρονα πόντον ὀρνόμενοι κλονέουσιν,
 δππότ' ἄρ' ἀντιπέρηθε δυσασός Ἀρχτούροιο
 βηλὸν ἐς ἀστερόντα θυτήριον ἀντέλλησιν
 ἐς νότον ἠερόντα τετραμμένον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 485 πολλαὶ ὑπόβρυχα νῆες ἀμαλδύνοντ' ἐνὶ πόντῳ
 ὀρνυμένω ἀνέμων· τοῖς εἴκελοι υἴες Ἀχαιῶν
 πόρθεον Ἰλιον αἰπύ· τὸ δ' ἐν πυρὶ καίετο πολλῶ,
 ἦύτ' ὄρος λασίησιν ἄδην καταεἰμένον ὕλης
 ἐσσυμένως καίηται ὑπαὶ πυρὸς ἠνυμένοιο
 490 ἐξ ἀνέμων, δολιχαὶ δὲ περιβρῆμοισι κολῶναι,
 τῷ δ' ἄρα λευγαλέως ἐνὶ τείρεται ἄγρια πάντα
 Ἥφαιστοιο βίηφι περιστρεφθέντα καθ' ὕλην·
 ὡς Γρῶες κτείνοντο κατὰ πόλιν, οὐδὲ τις αὐτοῦς
 ῥύετ' ἐπουρανίων· περὶ γὰρ λῖνα πάντοθε Μοῖραι
 495 μακρὰ περιστήσαντο, τά περ βροτὸς οὐποτ' ἄλυζε.

Καὶ τότε Δημοφῶντι μενεποτόλεμῳ τ' Ἀκάμαντι
 Θησῆος μεγάλιο δι' ἄστεος ἦντετο μήτηρ,
 καίπερ ἐελδομένη· μακάρων δὲ τις ἠγεμόνευεν,
 ὅς μιν ἄγε κείνοισι καταντίον· ἡ δ' ἀλάλητο
 500 φεύγουσ' ἐκ πτόλεμοιο καὶ ἐκ πυρός· οἱ δ' ἐσδόντες
 αἰγλή ἐν Ἥφαιστοιο δέμας μέγεθός τε γυναικός,
 αὐτὴν ἔμμεν' ἔφαντο θεηγένεος Πριάμοιο
 ἀντιθέην παρακοιτίν· ἄφαρ δὲ οἱ ἐμμεμαῶτες
 γέρας ἐπερῆρῖσαντο λιλαϊόμενοι μιν ἄγεσθαι
 505 ἐς Δαναούς· ἡ δ' αἰὼν ἀναστενάχουσα μετηύδα·

Μήνυ με, κύδιμα τέχνα φιλοπτολέμων Ἀργείων,
 δήτιον ὡς ἐρύοντες ἐὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθε·
 οὐ γὰρ Τρωϊάδων γένος εὐχομαι, ἀλλὰ μοι ἐσθλὸν
 αἴμα πέλει Δαναῶν μάλ' εὐκλεές, οὐνεκα Πιτθεὺς
 510 γείνατό μ' ἐν Τροίῃνι γάμῳ δ' ἐδνώσατο Διός·
 Λιγύς ἐκ δ' ἄρ' ἐμείο κλυτὸς πάϊς ἐπλετο Θησεύς·
 ἀλλά με, πρὸς μέγαλοιο Διὸς τερπνῶν τε τοκῆων,
 εἰ ἐτεὺν Θησῆος ἀμύμονος ἐνθάδ' ἴκοντο
 υἴες ἄμ' Ἀτρεΐδῃσι, φίλοισι γε παῖδες κείνου
 515 δεΐζατ' ἐελδομένοισι κατὰ στρατὸν, οὔσπερ οἴω
 ὑμῖν δηήλικας ἔμμεν· ἀναπνεύσει δέ μευ ἦτορ,
 ἦν κείνους ζῶοντας ἴδω καὶ ἀριστέας ἄμφω.

Ὡς φάτο· τοὶ δ' αἰόντες ἐοῦ μνήσαντο τοκῆος,
 ἀμφ' Ἐλένης ὅσ' ἔρεξε, καὶ ὡς διέπερσαν Ἀφιδνας
 520 κοῦροι ἐριγδοῦποιο Διὸς πάρος, δππότ' ἄρ' αὐτοῦς
 ὑσμίνης ἀπάνευθεν ἀπεκρῦψαντο τιθῆναι,
 νηπιάρχους ἔτ' ἐόντας· ἀνεμνήσαντο δ' ἀγαυῆς
 Αἰθρης, ὅσ' ἐμόγησε δορυκτῆτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ,
 ἄμφω ἠμῶς ἐκυρῆ τε καὶ ἀμφίπολος γεγαυῖα
 625 ἀντιθέης Ἐλένης· σὺν δ' ἀμφασίῃ κεχάροντο.
 Δημοφῶν δὲ μιν ἦς ἐελδομένην προσεΐπεν·

Σοὶ μὲν δὴ τελέουσι θεοὶ θυμηδὲς ἐέλδωρ
 αὐτίκ', ἐπεὶ βὰ δέδορκας ἀμύμονος υἱέθς υἴας
 ἡμέας, οἳ σε φίλης συναειράμενοι παλάμησιν
 530 οἴσομεν ἐς νῆας καὶ ἐς Ἑλλάδος ἱερὸν οὐδας
 ἄζομεν ἀπασιώς, ὅτιπερ πάρος ἐμβασιλεύεις. [τηρ
 Ὡς φάμενον μέγαλοιο πατρός προσπύζατο μή-

fulgorem]intuens. Interim febilis adhuc tenebat Trojanos
 calamitas.]Græci autem per urbem tumultuabantur, veluti
 venti] impetuosi immensum mare concitati turbant,
 quando e-regione tempestuosi Arcturi
 in cælo astrifero thuribulum oritur
 ad austrum obscurum conversum, ac propter ipsum
 multæ submersæ naves absumuntur in mari
 concitatis ventis : his similes filii Græcorum
 vastabant Ilium sublime ; id vero in igni eonflagrabit co-
 pioso,] velut-quando mons valde densis vestitus silvis
 celeriter comburitur igni excitato
 a ventis, ac longæ circumstrepunt rupes,
 in eo igitur misere conficiuntur feræ cunctæ
 Vulcani æstu hinc-inde-circumactæ per silvam :
 ita Trojani moriebantur in urbe, neque quis ipsos
 eripiebat Deorum, namque fila undique Parcæ
 longa circumdlexerant, quæ homo nunquam effugit.

Ac tunc Demophoonti et bellicoso Acamanti
 Thesei magni in urbe obviam-veniebat mater,
 id quidem expetens. Deorum autem quispiam præibat,
 qui ipsam ducebat illis obviam, namque errabat
 fugiens e bello et ex incendio ; illi autem conspicientes
 in splendore Vulcani corpus ac magnitudinem mulieris,
 ipsam esse putabant inelyti Priami
 eximiam uxorem : celeriter itaque in-ipsam impetu-facto
 manus injecerunt volentes eam abducere
 ad Græcos. Ipsa autem misere ingemiscens eos affata-est :

Ne me, præclari filii bellicosorum Græcorum,
 ut hostem abripietes vestras ad naves ducatis ;
 non enim Trojanarum genus jacto, sed mihi clarus
 sanguis est Græcorum, valde nobilis : nam Pittheus
 genuit me in Træzene, conjugio autem sibi-junxit divinius
 Ægeus, et ex me inclitus filius natus-est Theseus.
 Itaque me, per magnum Jovem ac dilectos parentes,
 si vere Thesei fortis huc venerunt
 filii cum Atridis, caris filiis illius
 ostendite desiderantibus id in exercitu, quos quidem puto
 vobis atate-pares esse. Refocillabitur autem meum cor,
 si illos viventes videro ac virtute-præstantes ambos.

Sic locuta-est. Illi vero audientes sui sunt-recordati pa-
 rentis,]propter Helenam quæ fecisset, ac quomodo populati
 -essent Aphidas] filii tonantis Jovis olim, quando ipsos
 a-pugna procul abscondissent nutrices,
 parvulos adhuc existentes, meminerant etiam inelytæ
 Æthrae, quot mala-sustinisset captivitatis necessitate,
 utrumque simul, socrus et serva, facta
 formosæ Helenæ, et cum stupore gavisus-sunt.

Demophoon vero ipsam præstans expectantem affatus-est :
 Tibi quidem implent dii gratum votum
 nunc, quoniam vides præstantis filii tui filios
 nos, qui te amicis sublatam manibus
 feremus ad naves atque ad Græciæ sacrum solum
 ducemus libenter, ubi etiam prius regina-eras.

Sic loquentem magni patris amplexa-est mater

χείρεσιν ἀμφιβαλοῦσα, κύσεν δέ σι εὐρέας ὄμους
 καὶ κεφαλὴν καὶ στέρανα γένειά τε λαχνηέντα·
 535 ὣς δ' αὐτὸς Ἀκάμαντα κύσεν· περὶ δέ σφισι δάκρυ
 ἦδ' ἀπὸ βλεφάρων ἐγεύατο μυρομένοισιν.
 Ὡς δ' ὀπότε αἰζηοῖο μετ' ἀλλοδάποισιν ἐόντος
 λαοὶ φημίξωσι μόνον, τὸν δ' ἔκποθεν ὤϊες
 ὕστερον ἀθρήσαντες ἐς οἰκία νοστήσαντα
 540 κλαίουσιν· μάλα τερπνόν· ὃ δ' ἔμπαλι παισὶ καὶ αὐτὸς
 μύρεται ἐν μεγάροισιν ἐπωμαδὸν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 ἦδ' ἀπὸ κινυρομένων γοερῇ περιπέπτ' ἰωή·
 ὣς τῶν μυρομένων λαρὸς γόος ἀμφιδεδῆει.
 Καὶ τότε που Πριάμοιο πολυκρήτειο θυγάτρα
 545 Λαοδίκην ἐνέπουσιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρίζαι
 εὐχομένην μακάρεσσι ἀπειρεσίην, ὄφρα ἔ γαῖα
 ἀμφιγάνη, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλια ἔργα·
 τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε καὶ αὐτίκα γαῖαν ἔνερθεν
 βῆξεν ἀπειρεσίην· ἣ δ' ἔνευσεν ἰσοῖο
 550 κούρην δέξατο δῖαν ἔσω κοίλοιο βερέθρου
 Ἰλίου ὀλλυμένης, ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν
 Ἠλέκτρην βαθύπεπλον ἐὼν δέμας ἀμφικαλύψαι
 ἄγλῃ καὶ νεφέεσσι, ἀπεχθομένην γορὸν ἄλλων
 Πηλιάδων, αἱ δ' ἣ οἱ ἀδελφεαὶ γεγάσιον·
 555 ἀλλ' αἱ μὲν μογεροῖσιν ἐπόψαι ἀνθρώποισιν
 ἰλαδὸν ἀντέλλουσιν ἐς οὐρανόν· ἣ δ' ἄρα μούνη
 κεύθεται αἰὲν αἴστος, ἐπεὶ βρά οἱ οἴος ἐσθλοῦ
 Δαρδάνου ἱερὸν ἄστυ κατήριπεν· οὐδέ οἱ αὐτὸς
 Ζεὺς ὕπατος χάρισμασεν ἀπ' αἰθέρος, οὐνεκα Μοίραις
 560 εἶκει καὶ μεγάλοιο Διὸς μένος· ἀλλὰ τὸ μὲν που
 ἀθανάτων τάχ' ἔρεξεν εὖς νόος, ἧὲ καὶ οὐκί·
 Ἄργεοὶ δ' ἔτι θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσι δρῖνον.

ΛΟΓΟΣ ΙΔ.

Καὶ τότε ἀπ' ὠκεανοῖο θεὰ χρυσόθρονος Ἥως
 οὐρανὸν εἰσανόρουσε· Χάος δ' ὑπεδέξατο Νύκτα.
 Οἱ δὲ βίη Τροίην εὐερχέα δρῶσαντο
 Ἄργεοὶ καὶ κτῆσιν ἀπείρουνα λήϊσαντο,
 5 γειμάβροισι ποταμοῖσιν ἐοικότας, οἳ τε φέρονται
 ἐξ ὀρέων καναχῆδ' ὀρινομένοιο ὑετοῖο,
 πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ, καὶ ὀππόσα φύετ' ὄρεσφιν,
 αὐτοῖς σὺν πρῶνεσσι ἔσω φορέουσιν θαλάσσης·
 10 ὧς Δαναοὶ πέρσαντες ὑπαὶ πυρὶ Τρώϊον ἄστυ
 κτήματα πάντα φέρεσκον εὐσκαρῶμους ἐπὶ νῆας·
 σὺν δ' ἄρα Τρωϊάδας καταγίνεον ἄλλοθεν ἄλλας,
 τὰς μὲν ἔτ' ἀδμήτας καὶ νηΐδας ἀμφὶ γάμοιο,
 τὰς δ' ἄρ' ὑπ' αἰζηοῖσι νέον φιλόττηι δαμείσας,
 15 ἄλλας δ' αὖ πολιοπλοκάμοις, ἑτέρας δ' ἄρ' ἐκείνων
 ὀπλοτέρας, ὧν παῖδας ἀπειροῦσαντ' ἀπὸ μαζῶν
 ὕστατον χεῖλεσσι γλάγος περιμαιμώωντας.
 Τοῖσιν δὲ Μενέλαος ἐνὶ μέσσοισι καὶ αὐτὸς
 ἦγεν ἐὼν παράκοιτιν ἀπ' ἄστεος αἰθομένοιο,
 ἐξανύσας μέγα ἔργον· ἔχεν δὲ ἔ γάρμα καὶ αἰδώς·
 20 Κασσάνδρην δ' ἄγε δῖαν εὐμμελῆς Ἀγαμέμνων·

manibus circumdans, et osculata est ei latos humeros
 et caput et pectus et mentum hispidum ;
 eodem modo etiam Acamanta osculata est ; at ipsius lacrima
 suavis de palpebris fundebatur flentibus.
 Ut cum juvenis apud peregrinos agentis
 vulgus disseminavit obitum , eum autem alicunde filii
 postea conspicati domum redeuntem
 flet valde suaviter, isque vicissim cum liberis et ipse
 flet in aedibus inter-complexus, ac per domum
 suaviter lacrimantium dulcibus circum-extenditur vox :
 sic horum flentium dulcis ploratus circumsparsus est.
 Ac tunc Priami opulenti filiam
 Laodiceam prehibent ad aethera manus sustulisse
 vota-facientem diis immortalibus , ut ipsam terra
 liatu-absorberet, priusquam manum admoveret ad servilia
 opera.] Eam vero Deorum quispiam exaudivit ac continuo
 terram subtus] rupit immensam , quae voluntate Dei
 puellam excepit formosam intra cavam voraginem
 Illo pereunte : cujus causa ferunt etiam ipsam
 Electram prolixo-peplo suum corpus obduxisse
 caligine ac nubibus, perosam chorum reliquarum
 Plejadum , quae ipsius sorores sunt ;
 verum istae quidem laboriosis conspicuae hominibus
 gregatim oriuntur in caelo, illa vero sola
 occultatur semper inconspicua, quia ejus filii praestantis
 Dardani sacra urbs corrui ; neque illi ipse
 Juppiter summus opem-tulit de caelo, quoniam Parcis
 cedit etiam magni Jovis robur. Atqui hoc forte
 deorum subito peregit sapiens mens aut etiam non.
 Graeci autem adhuc animum in Trojanos concitabant.

LIBER XIV.

Ac tunc ab Oceano dea anrithrona Aurora
 in-caelum evecta est, Chaosque excepit Noctem.
 Vi autem Trojam munitam hostiliter vastarunt
 Graeci et opes immensas exspoliarunt ,
 torrentibus fluvii similes , qui deferuntur
 de montibus cum-sonitu ingruente pluvia ,
 multasque arbores proceras ac quaecunque nascuntur in
 -montibus] ipsis cum verticibus deferunt in mare :
 sic Graeci vastata igni Trojana urbe
 opes universas ferebant agiles ad naves ;
 una etiam Trojadas abducebant aliunde alias ,
 partim adhuc innuptas et expertes conjugii ,
 partim a juvenibus recens amore subjugatas ,
 alias etiam cano-capillo-obsitas , alias vero his
 juniores, quarum liberos abstraxerant ab uberibus
 ultimum labiis lac appetentes.
 Horum vero Menelaus in medio etiam ipse
 abduxit suam uxorem ab urbe ardente ,
 executus magnum opus, tenebatque ipsum gaudium et pu-
 or.] Cassandram vero fatidicam abduxit fortis Agamemnon,

Ἄνδρομάχην δ' Ἀχιλλῆος ἔτις πάϊς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 εἶδκε βίη' Ἐκάβην· τῆς δ' ἄθροα δάκρυ' ἀπ' ὄσσωιν,
 πίδακος ὣς, ἔχοντο· περιτρομέεσκε δὲ γυῖα,
 καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ, δεδάϊκτο δὲ χαιτίας
 25 κράταος ἐκ πολιοῖο· τέφρη δ' ἐπιπέπτατο πολλή,
 τῆν που ἀπ' ἔσχαρειῶσιν ἄδην κατεγέυατο χερσίν,
 ὄλλυμένου Πριάμοιο καὶ ἄστας αἰθυμένοιο·
 καὶ βᾶ μέγα στονάχιζεν, ἔτ' ἄμφερε δούλιον ἦμαρ
 μὰψ ἀεκαζομένην· ἕτερος δ' ἑτέρην γούωσαν
 30 ἦγεν Τρωιάδων σφετεράς ἐπὶ νῆας ἀνάγκη·
 αἱ δ' ἄδινόν γούωσαι ἀνίαχον ἄλλοθεν ἄλλαι,
 νηπιάχοις ἄμα παισὶ κινυρόμεναι μάλα λυγρῶς.
 Ὀς δ' ὀπότ' ἀργιόδουσιν ἄμῳς συσὶ νῆπια τέκνα
 σταθμοῦ ἀπὸ προτέραιο ποτὶ σταθμὸν ἄλλον ἄγωσιν
 35 ἀνέρες ἐγρομένοιο ὑπὸ χεῖματι, ταὶ δ' ἄλεγεινὸν
 μίγδα περιτρούζουσι δινηκεῖς ἀλλήλοισιν·
 ὣς Τρωαὶ Δαναοῖσιν ὑπ' ἔστενάχοντο δαμῆσαι·
 ἴσθη δ' αὖ καὶ ἄνασσα φέρεν καὶ δμῳῖς ἀνάγκην.
 Ἄλλ' οὐ μὰν Ἑλένην γόος ἄμφεγεν, ἀλλὰ οἱ αἰδῶς
 40 ὄμμασι κυανέοισιν ἐφίζανε· καὶ οἱ ὕπερθε
 κάλλας ἄμφορῦθηγε παρήϊδας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μὴ ἔκιοῦσαν
 κυανέας ἐπὶ νῆας ἀεικίσσωνται Ἀχαιοί·
 τούνεχ' ὑποτρομέουσα φίλῳ περιπάλλετο θυμῷ·
 45 καὶ βᾶ καλυψαμένη κεφαλήν ἐφύπερθε καλύπτρη
 ἔσπετο νισσομένοιο κατ' ἴχνιον ἀνδρὸς ἑοῖο,
 αἰδοὶ πορφύρουσα παρήϊον, ἧτε Κύπρις,
 εὔτε μιν Οὐρανίωτες ἐν ἀγκοίνῃσιν Ἄρηος
 ἄμφοδὸν εἰσενήσαν, ἐὼν λέχος αἰσγύουσαν,
 δεσμοῖς ἐν θαμνοῖσι δαήμενος Ἡραίστιο,
 τοῖς ἐνὶ καίτ' ἀχέουσα περὶ φρεσίν, αἰδομένη τε
 Ἰλαδὸν ἀγρομένοιο μακάρων γένος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 Ἡφαιστον· δεινὸν γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίτῳ
 55 ἄμφοδὸν εἰσοράσθαι ἐπ' αἴσχει ἠλυτέρῃσι·
 τῇ Ἑλένῃ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀκῆρατον αἰδῶ
 ἦτε σὺν Τρωῆσι δορυκτῆσοι καὶ αὐτῆ
 νῆας ἐπ' Ἀργείων εὐηρέας· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 θάμβεον ἀθρήσαντες ἀμωμητοῖο γυναικὸς
 ἀγλαίην καὶ κάλλος ἐπήρατον· οὐδὲ τις ἔτλη
 60 κείνην οὔτε κρυφθὸν ἐπεσβολίῃσι χαλέψαι,
 οὔτ' οὖν ἄμφοδίην, ἀλλ' ὡς θεὸν εἰσορόοντο
 ἄσπασίως· πᾶσιν γὰρ ἐελδομένοισι φαάνθη.
 Ὀς δ' ἔτ' ἀλωμένοισι δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
 πατρὶς ἔη μετὰ θηρὸν ἐπευχομένοισι φανείη,
 65 οἱ δὲ καὶ ἐκ πόντοιο καὶ ἐκ θανάτοιο φηγόντες
 πάτρη χειρ' ὀρέγουσι γεγηθότες ἄσπετα θυμῷ·
 ὡς Δαναοὶ περὶ πάντες ἐγήθεον· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
 μνήστεις ἔην καμάτοιο δυσαλγέος, οὐδὲ κудоμοῦ·
 τοῖον γὰρ Κυθήρεια νόον ποίησατο πάντων,
 70 ἦρα φέρουσ' Ἑλένην ἑλικώπιδι καὶ Διὶ πατρί.

Καὶ τότε ἄρ', ὡς ἐνόησε φίλον δεδαίγμενον ἄστῳ
 Ξάνθος ἔθ' αἰματόεντες ἀναπνεῖον ὄρυμαχίδου,
 μύρετο σὺν Νύμφῃσιν, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίη
 ἐκποθε καὶ Πριάμοιο κατημάλδυνε πόληα.

Andromachen autem Achilles præstans filius; verum Ulysses] abstrahabat vi Hecubam, cujus largæ lacrimæ ab oculis fontis instar defluebant, ac tremore-concutiebantur membra,] et cor trepidabat metu; dilaniaverat autem capillos a capite cano, ac cinis inspersus-erat multus, quem alicubi de foco copiose affuderat manibus, interfecto Priamo atque urbe incensa; valde etiam ingemuit, quod cepisset se servilis dies frustra renitentem. Alius autem aliam plorantem abducebat Trojadum suas ad naves vi: quæ ubertim plorantes clamabant aliunde aliæ, parvis cum liberis querulantes valde miserabiliter. Veluti quando cum-albidibus simul suibus teneros fetus a stabulo priori ad stabulum aliud abducunt pastores advenientem propter hiemem, ipsi vero misere mixtim grunniunt continue inter-se: sic Trojanæ a Græcis captæ ingemiscebant. Æqualem vero et regina sustinebat et famula necessitatem.

Nec tamen Helenam luctus detinebat, sed pudor ipsius oculis nigris insidebat, et ipsi desuper pulchras rubore-suffudit genas, intus autem ejus cor multa volvebat in pectore, ne se pergentem nigras ad naves crudeliter-tractarent Græci; ideoque trepida caro concutiebatur pectore, et obvoluta caput superne velo sequebatur procedentis vestigia viri sui, pudore purpurata genam, veluti Venus, quando ipsam cœlites in brachiis Martis palam viderunt suum torum dehonestantem in vinculis densis industrii Vulcani, in quibus jacebat dolens corde, reverita turmatim congregatorum deorum genus atque ipsum Vulcanum: grave enim est in oculis mariti manifeste deprehendi in adulterio mulieribus: ei Helena similis corpore et integro pudore ibat cum Trojadibus bello-captis etiam ipsa ad naves Græcorum bene-constructas; undique autem populi] stupebant spectantes inculpatæ feminæ splendorem ac formam amabilem, neque quisquam sustinuit] illam, ne-occulte quidem, convicio lædere, nedum manifeste, sed ut deam intuebantur libenter; cunctis enim exoptantibus apparuit. Ut quando errantibus per indefessum mare patria sua tandem exoptantibus apparuerit, hi vero tum e mari, tum e morte elapsi patriæ manum porrigunt gavisivi magnopere animo: sic Græci valde cuncti gaudebant. Non enim amplius ipsi memoria erat laboris molesti, neque belli: talem enim Venus mentem effecerat omnium, gratificans Helenæ formosæ ac Jovi patri.

Ac tunc, cum cognovisset caram vastatam-esse urbem Xanthos adhuc a-cruenta respirans pugna, lugebat cum Nymphis, quia calamitas incubuisset Trojæ alicunde ac Priami delevisset urbem.

- 75 Ὡς δ' ὅτε λήϊον αὖθις ἐπιβρίσασα χάλαζα
 τυτθὰ διατημέζη, στάχυας δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρση
 ῥιπῆ ὑπ' ἀργαλέη, καλάμη δ' ἄρα χεύατ' ἔραζε
 μαψιδίη, καρποῖο κατ' οὐδὸς ὄλλυμένοιο
 λευγαλέως, δλοὸν δὲ πέλει μέγα πένθος ἀνακτῆ·
 80 ὧς ἄρα καὶ Ξάνθοιο περὶ φρένας ἤλυθεν ἄλγος
 Ἰλίου οἰωθέντος· ἔχεν δέ μιν αἰὲν διζυς,
 ἀθάνατόν περ ἐόντα· μακρὴ δ' ἀμφέστενεν Ἰδῆ
 καὶ Σιμόεις· μύροντο δ' ἀπόπροθι πάντες ἔναυλοι
 Ἰδαῖοι Πριάμοιο πόλιν περικυκλῶντες.
 85 Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καρχαλῶντες,
 μέλποντες νίκης ἐρικυδέος ὄβριμον ἀλκῆν,
 ἄλλοτε δὲ ζῆθεον μακάρων γένος ἠδὲ καὶ αὐτῶν
 θυμὸν τολμῆεντα καὶ ἄφθιτον ἔργον Ἐπειοῦ·
 μολπῆ δ' οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος, εὖτε κολοῖων
 90 κλαγγῆ ἀπειρεσίη, ὅπότε εὐδίων ἡμαρ ἴκηται
 χείματος ἐξ ὄλοιο, πέλει δ' ἄρα νήνεμος αἰθήρ·
 ὧς, τῶν πὰρ νήεσσι μέγ' ἐνδοθι γηθομένων κῆρ,

- ἀθάνατοι τέρποντο κατ' οὐρανόν, ὅσσοι ἀρωγοὶ
 ἐκ θυμοῦ πέλοντο φιλοπτολέμων Ἀργείων·
 95 ἄλλοι δ' αὖ χαλέπαινον, ὅσοι Τρώεσσι ἀμυνον,
 δερχόμενοι Πριάμοιο κατατιθέμενοι πτολίεθρον·
 ἀλλ' οὐ μὴν ὑπὲρ αἴσαν, ἐελδομένοι περ, ἀμύνειν
 ἔσθενον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ μόνον οὐδὲ Κρονίων
 ῥηϊδίως δύνατ' αἴσαν ἀπωσέμεν, ὅς περὶ πάντων
 100 ἀθανάτων γένος ἐστὶ, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται
 Ἀργεῖοι δ' ἄρα πολλὰ βωῶν ἐπὶ μηρία θέντες
 καίον ὁμῶς σχίζησι, καὶ ἐσσύμενοι περὶ βωμοὺς
 λείβεσκον μέθυ λαρόν ἐπ' αἰθομένησι θυγαῖς,
 ἧρα θεοῖσι φέροντες, ἐπεὶ μέγα ἦνυσαν ἔργον·
 105 πολλὰ δ' ἐν εἰλαπίνῃ θυμηδέϊ κυδαίνεσκον
 πάντας, ὅσους ὑπέδεκτο σὺν ἔντεσι δούριος ἵππος·
 θαυμάζον δὲ Σίνωνα περικλυτὸν, οὐνεχ' ὑπέστη
 λώβην δυσμενέων πολυκηδέα· καὶ ῥά ἐ πάντες
 μολπῆ καὶ γεράεσσι ἀπειρεσίοισι τίεσκον
 110 αἶεν· ὁ δ' ἐν φρεσὶν ἦσιν ἐγήθειε τλήμονι θυμῷ
 νίκη ἐπ' Ἀργείων· σφετέρῃ δ' οὐκ ἄχλυτο λώβῃ·
 ἀνέρι γὰρ πινυτῷ καὶ ἐπίφρονι πολλὸν ἄμεινον
 κῦδος καὶ χρυσοῖο καὶ εἶδος ἠδὲ καὶ ἄλλων
 ἐσθλῶν, ὁππόσ' ἄρ' ἐστὶ καὶ ἔσσειται ἀνθρώποισιν.
 115 Οἱ δ' ἄρα πὰρ νήεσσι ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντες
 δόρπον ἀλλήλοισι διηνεκέως ἐπέποντες·
 Ἦνυσάμεν πολέμοιο μακρὸν τέλος· ἠράμεθ' εὐρῷ
 κῦδος, ὁμῶς δῆτοισι μέγα πτολίεθρον ἐλόντες·
 ἀλλὰ Ζεῦ, καὶ νόστον ἐελδομένοις κατάνευσον.
 120 Ὡς ἔφην· ἀλλ' οὐ πᾶσι πατὴρ ἐπὶ νόστον ἔνευσεν·
 τοῖς δὲ τις ἐν μέσσοισιν ἐπιστάμενος * * * * *
 * * * * * οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
 δεῖμα πέλεν πολέμοιο δυσηγέος, ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
 εὐνομήεις ἐτρέποντο καὶ εὐφροσύνης ἔρατεινῆς.
 125 Ὡς δὴ τοὶ πρῶτον μὲν ἐελδομένοισιν αἶειδεν·
 λαὸς ὅπως συνάγερθεν ἐς Αὐλίδος ἱερὸν οὐδας,
 ἧδ' ὧς Πηλείδαο μέγα σθένος ἀκαμάτοιο

Ut cum segetem maturam opprimens grando
 minutatim dissecat spicasque omnes decutit
 impetu violento, ac calamus sternitur humi
 inanis, grano in solo pereunte
 misere, tristis autem est ac magnus luctus domino :
 sic etiam Xanthi cor occupavit dolor
 Ilio vastato, tenebat autem ipsum semper tristitia,
 immortalis quamvis esset. Longa etiam circumquaque-
 gemitibus Ida] et Simois; lugebant etiam procul omnes
 spelunca] Idææ Priami urbem deflentes.
 Græci autem naves conscenderunt, valde gaudio-exul-
 tantes,] celebrantes victoriæ illustris validum robur,
 quandoque etiam divinum deorum genus ac suum-ipsorum
 animum intrepidum et æternum opus Epei;
 cantus autem cælum attingit per æthera, veluti graculorum
 clamor immensus, cum serenus dies venerit
 post hiemem sevam ac tranquillissimæ æther;
 sic his apud naves valde intimo gaudentibus corde,

dii lætabantur in cælo, quotquot adjutores
 ex animo fuerant bellicosorum Græcorum ;
 alii contra indignabantur, qui Trojanis opitulati-erant,
 videntes Priami conflagrare urbem ,
 non tamen præter fatum, tametsi cuperent, opem-ferre
 poterant. Neque enim ipse contra fatum Saturnius
 facile potest sortem abigere, qui omnes
 deos genere præstat, nam ex Jove omnia existunt.

Græci autem multa boum femora aris imposita
 cremabant una-cum fissis-lignis, et circumeuntes altaria
 libabant merum dulce super accensas victimas,
 gratias diis agentes, quod magnum perfecissent opus.
 Multum etiam in convivio hilari honorabant
 cunctos, quos suscepserat cum armis ligneus equus,
 admirabantur etiam Sinonem inelytum, quod sustinisset
 mutilationem hostium gravissimam, ideoque ipsum cuncti
 carmine ac muneribus innumeris honorabant
 semper; ipse vero in corde suo gaudebat tolerante animo
 de victoria Græcorum, nec sua tristabatur mutilatione.

Viro enim prudenti et cordato multo potior
 gloria est et auro et forma et aliis
 bonis, quæcunque sunt atque erunt hominibus.
 Illi igitur apud naves intrepidum animum habentes
 convivabantur hæc inter-se continue memorantes :
 Imposuimus bello serum finem, retulimus amplam
 gloriam, cum hostibus ingenti urbe expugnata :
 verum Juppiter, etiam reditum cupientibus concede.

Sic loquebantur; verum non omnibus pater reditum an-
 nuuit.] Horum vero quispiam in medio peritus * * * * *
 * * * * * non enim amplius ipsis
 metus erat belli tumultuosi, verum ad opera
 concordiae convertebantur ac latitiæ amabilis.
 Is igitur primum desiderantibus canebat,
 quomodo exercitus convenerint ad Aulidis sacrum solum,
 ac quomodo Pelidæ ingens robur invicti

δώδεκα μὲν κατὰ πόντον ἰὼν διέπερσε πόληας,
 ἔνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον· ἕσσα τ' ἔρξεεν
 130 Τήλεφον ἀμφὶ ἀνακτα καὶ ὄβριμον Ἡτίωνα·
 ὡς δὲ Κύκνον κατέπεφνεν ὑτέρδιον, ἦδ' ὅσ' Ἀχαιοὶ
 μαρνάμενοι κατὰ μῆνιν Ἀχιλλέος ἔργα κάμοντο·
 Ἐκτορα δ' ὡς εἴρυσεν ἐξῆς περὶ τείχεα πάτρης·
 ὡς θ' ἔλε Πενθεσίλειαν ἀνά μῦθον, ὡς τ' ἐδάμασσαν
 135 υἷα Τιθωνοῖο· καὶ ὡς κτάνε καρτερὸς Αἴας
 Γλαῦκον εὐμελίην, ἦδ' ὡς ἐρικυδέα φῶτα
 Εὐρύπυλον κατέπεφνε θοοῦ παῖς Αἰακίδαο·
 ὡς τε Πάριν δαμάσσαντο Φιλοκτήτα βέλεμνα·
 ἦδ' ὅποσοι δολόντες ἐσλήλυθον ἔνδοθεν ἵππου
 140 ἀνέρες, ὡς τε πόληα θεηγενέος Πριάμοιο
 πέρσαντες δαίνυντο κακῶν ἀπὸ νόσφι κυδοιμῶν.
 [Ἄλλη δ' ἄλλος αἶδεν, ὅ τι φρεσὶν ἦσι μενοῖνα.]
 Ἄλλ' ὅτε δαινυμένοισι μέσον περὶτέλλετο νυκτὸς,
 δὴ τότε που δόρποιο καὶ ἀκρήτιο πότοιο
 145 πινυάμενοι πάντες λαβικηδέα κοῖτον ἔλοντο·
 χθιζὸν γὰρ καμάτοιο κάκος καταδάμνατο πάντας·
 τῶν καὶ παννύχιοι λελητημένοι εἰλαπινάζειν,
 παύσανθ', οὐνεκεν ὕπνος ἄδην ἀέκοντας ἔρυκεν.
 Ἄλλη δ' ἄλλος ἴαυεν· ὃ δ' ἐν κλισίῃσιν ἐῆσιν
 150 Ἀτρεΐδης ὀάριζε μετ' ἠῦκόμοιο γυναικός·
 οὐ γὰρ πω κείνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὕπνος ἐπιπτεν,
 ἀλλὰ Κύπρις πεπότητο περὶ φρένας, ὄφρα παλαιῶ
 λέκτρου ἐπιμνήσωνται, ἄχος δ' ἀπὸ νόσφι βάλωνται.
 Πρώτη δ' αὖθ' Ἑλένη τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
 155 Μὴ νύ μοι, ὦ Μενέλαε, χόλον ποτιβάλλεο θυμῶ·
 οὐ γὰρ ἐγὼν ἐθέλουσα λίπον σέο δῶμα καὶ εὐνήν,
 ἀλλὰ μ' Ἀλεξάνδροιο βίη καὶ Τρώϊοι υἴες
 σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος ἀνηρέψαντο κίοντες·
 καὶ με μέγ' ἐμμεμαυῖαν διζυροῦς ἀπολέσθαι
 160 ἢ βρόχῳ ἀργαλέῳ ἢ καὶ ζιφεὶ στονόεντι
 εἴργον ἐνὶ μεγάροισι, παρηγορέοντας ἔπεσσι
 σεῦ ἔνεκ' ἀχνυμένην καὶ τγλυρόντοιο θυγατρὸς·
 τῆς νύ σε πρὸς τε γάμου πολυγηθῆος ἠδέ σευ αὐτοῦ
 λίσσομαι ἄμψ' ἐμέθεν στυγερῆς λελαθῆσθαι ἀνίης.
 165 Ὡς φαιμένην προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
 Μηκέτι νῦν μέμνησ', ἀλλ' ἰσχύμεν ἄλγεα θυμῶ·
 ἀλλὰ τὰ μὲν που πάντα μέλας δόμος ἐντὸς ἐέργει
 λήθης· οὐ γὰρ ἔοικε κακῶν μεμνηῆσθαι ἔτ' ἔργων.
 Ὡς φάτο· τὴν δ' ἔλε χάρμα, δέος δ' ἐξέσσυτο θυμοῦ·
 170 ἔλπετο γὰρ παύσασθαι ἀνιηροῖο χόλοιο
 ὃν πόσιν ἀμφὶ δέ μιν βάλε πῆγες· καὶ σφιν ἄμ' ἀμφοῖν
 δάκρυ κατὰ βλεφάρουιν ἐλείβετο ἠδὲ γούοντων·
 ἀσπασίως δ' ἄρα τῶγε παρ' ἀλλήλοισι κλιθέντε
 σφωϊτέρου κατὰ θυμὸν ἀνεμνήσαντο γάμοιο·
 175 ὡς δ' ὅτε που κισσὸς τε καὶ ἡμερὶς ἀμφιβάλωνται
 ἀλλήλοισι περὶ πρέμνα, τὰ δ' οὐποτε ἴς ἀνέμοιο
 σφῶν ἀπὸ νόσφι βαλέσθαι ἐπισθένει· ὡς ἄρα τῶγε
 ἀλλήλοισι συνέχοντο λιλαϊόμενοι φιλότῃτος.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ τοῖσιν ἐπλήθυεν ὕπνος ἀπῆμῶν,
 180 δὴ τότε Ἀχιλλῆος κρατερὸν κῆρ ἰσοθέοιο
 ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς οὐ υἷος, οἷος ἔην περ

duodecim per mare grassans vastarit urbes,
 undecim praterea per terram immensam, ac quae fecerit
 circa Telephum regem et fortem Etiona,
 quomodo Cycnum prostraverit violentum, ac quae Graeci
 pugnantes, commota ira Achillis, facta ediderint,
 Hectoremque quomodo raptaverit ipsius circa murum pa-
 triae,] ac quomodo interfecerit Penthesileam in praelio, et
 quemadmodum ceciderit] filium Tithoni, et quomodo occi-
 derit robustus Ajax] Glaucum bellicosum, et quomodo illus-
 trem virum] Eurypylum sustulerit velocis filius Aecidae,
 et quomodo Paridem domuerint Philoctetae jacula,
 ac quot dolosum ingressi fuerint in equum
 viri, et quomodo urbe divini Priami
 excisa convivati fuerint malis procul a tumultibus.
 [Alibi autem alius canebat quod animo suoolvebat.]
 Postquam vero convivantibus medium transactum est
 noctis,] tunc caenae et meraci potus
 finefacto, omnes securum somnum capiebant;
 hesterni enim laboris vis oppressit cunctos.
 Ideoque, etiamsi per-totam-noctem cuperent convivari,
 desinebant, quia somnus quamlibet nolentes valde gra-
 vabat.] Alibi autem alius cubabat, at in tentoriis suis
 Atrides confabulabatur cum pulchricoma uxore;
 nondum enim horum oculis somnus inciderat,
 sed Venus obversabatur animis, ut veteris
 fori recordarentur ac mærorem procul abjicerent.
 Prior autem Helena tali oratione compellavit maritum :
 Ne mihi, o Menelae, iram servato in animo;
 non enim ego volens reliqui tuam domum et lectum,
 sed me Alexandri violentia et Trojani filii
 te procul absente abriperunt illuc profecti,
 ac me valde cupientem misere perire
 aut laqueo tristi aut etiam ense mortifero
 colihabant in aedibus, demulcentes me verbis
 tui causa dolentem et unicae filiae.
 Per quam te conjugiumque nostrum dulce ac teipsum
 obsecro, tristis de me ut obliviscaris sollicitudinis.
 Sic loquentem compellavit prudens Menelaus :
 Ne-amplius nunc horum memento, sed cohibe dolores
 in-animo;] verum haec omnia atra domus intus coerceat
 oblivionis. Non enim decet malorum recordari amplius ope-
 rum.] Sic dixit; illam autem corripuit gaudium, ac metus
 fugit-ex animo,] sperabat enim finem-facturum saevae iræ
 suum maritum. Ideo ei circumdedit brachia, ac simul
 utriusque] lacrima e palpebris destillabat suaviter ploran-
 tium;] libenter autem ipsi in mutuis complexibus-cubantes
 sui ex animo recordati-sunt conjugii.
 Ut cum hederæ et vitis amplexantur
 se-mutuo circa ramusculos, quos nunquam vis venti
 a se divellere potest : sic etiam hi-duo
 mutuo complexu-hærebant appetentes concubitum.
 Verum cum et his subiisset somnus placidus,
 tunc Achilles præstans anima divini
 stetit supra caput sui filii, qualis quidem erat

- ζῶς ἐὼν, ὅτε Τρωσὶν ἄχος πέλε, χάρμα δ' Ἀχαιοῖς·
 κῦσε δέ οἱ δειρὴν καὶ φάεα μαρμαίροντα
 ἀσπασίως, καὶ τοῖα παρηγορέων προσέειπεν·
- 185 Χαῖρε, τέκος, καὶ μὴ τι δαΐζεις πένθει θυμὸν
 εἶνεκ' ἐμεῖο θανάτος, ἐπεὶ μακάρεσσιν θεοῖσιν
 ἦδη δέσποτιός εἰμι· σὺ δ' ἴσχειο τειρόμενος κῆρ
 ἄμφ' ἐμέθεν, καὶ κάρτος ἀρήιον ἐνθεο θυμῷ·
 αἶει δ' Ἀργείων πρόμος ἴστασο μηδενὶ εἰκων
- 190 ἦνρόρη· ἀγορῇ δὲ παλαιότεροισι βροτοῖσι
 πείθεο· καὶ νύ σε πάντες εὐφρονα μυθήσονται·
 τίς δ' ἀμύμονας ἀνδρας, ὅσους νόος ἔμπεδός ἐστιν·
 ἐσθλῶ γὰρ φίλος ἐσθλός ἀνὴρ, χαλεπῶ δ' ἀλεγεινός·
 ἦν δ' ἀγαθὸν φρονέης, ἀγαθῶν καὶ τεύξεται ἔργων·
- 195 κείνος δ' οὐποτ' ἀνὴρ ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἴκανεν,
 ᾧτινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος· οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 πρέμνον δύσθατόν ἐστι, μακροὶ δέ οἱ ἄχρισ ἐπ' αἶθρην
 ὄζοι ἐπηξέζηθ'· ὅπόσοισι δὲ κάρτος ὀπηδεῖ
 καὶ πόνος, ἐκ καμάτου πολυγηθέα καρπὸν ἀμῶνται,
- 200 εἰς ἀρετῆς ἀναθάνας εὐστεφάνου κλυτὸν ἔρνος.
 Ἄλλ' ἄγε κῦδιμος ἔσσο· καὶ ἐν φρεσὶ πευκαλίμησι
 μήτ' ἐπὶ πῆματι πάγχυ δαΐζεις θυμὸν ἀνίη,
 μήτ' ἐσθλῶ μέγα χαιρε· νόος δέ τοι ἦπιος ἔστω
 ἔς τε φίλους ἐτάρους ἔς θ' υἰέας ἔς τε γυναῖκας,
- 205 μνωμένῳ κατὰ θυμὸν, ὅτι σχεδὸν ἀνθρώποισιν
 οὐλομένοιο μόροιο πύλαι καὶ δώματα νεκρῶν·
 ἀνδρῶν γὰρ γένος ἐστὶν ὁμοῖον ἀνθεσι ποίης,
 ἀνθεσιν εἰαρνοῖσι, τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
 τούνεκα μελιχός ἔσσο· καὶ Ἀργείοισιν ἔνισπε,
- 210 Ἄτρείδη δὲ μάλιστα Ἀγαμέμνονι, εἴ γε τι θυμῷ
 μέμνηθ', ὅσσο' ἐμόγησα περὶ Πριάμοιο πόληα,
 ἦδ' ὅσα ληϊσάμην πρὶν Τρώϊον οὐδας ἰκέσθαι,
 τῷ μοι νῦν, κατὰ θυμὸν ἐελδομένῳ περὶ πάντων,
 ληϊδὸς ἐκ Πριάμοιο Πολυξείνην εὐπεπλον
- 215 ὄφρα θοῶς βέξωσιν, ἐπεὶ σφισι χῶμοι ἔμπης
 μᾶλλον ἐτ' ἢ τοπάρως Βρισηΐδος· ἀμφὶ δ' ἄρ' οἶδμα
 κινήσω πόντοιο, βαλῶ δ' ἐπὶ χεῖματι χεῖμα,
 ὄφρα καταφθινύθοντες ἀτασθαλίησιν ἐῆσι
 μίμνωσ' ἐνθάδε πολλὸν ἐπὶ χρόνον, εἰσὸς' ἐμοὶ γε
- 220 λοιθὰς ἀμφιχέωνται ἐελδόμενοι μέγα νόστου·
 αὐτὴν δ', εἴ κε θέλωσιν, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸν ἔλωνται,
 κούρην ταρχύσασθαι ἀπόπροθεν, οὔτι μεγαίρω.
 Ὡς εἰπὼν ἀπόρουσε θοῆ ἐναλίχιος αὖρη,
 αἶψα δ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον κίεν, ἧχι τέτυκται
- 225 οὐρανῷ ἐξ ὑπάτοιο καταιβασίη τ' ἀνοδός τε
 ἀθανάτοισ μακάρεσσιν· ὁ δ', ὅππότε μιν λίπεν ὕπνος,
 μνήσατο πατὴρ ὁἴο· νόος δέ οἱ ἦς ἰάνθη.
 Ἄλλ' ὅτ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήϊεν Ἠριγένεια
 νύκτα διασκεδάσασ', ἐφάνη δ' ἄρα γαῖα καὶ αἰθήρ,
- 230 δὴ τότε Ἀχαιῶν υἷες ἀπέκ λειθέων ἀνόρουσαν
 ἱέμενοι νόστοιο· νέας δ' ἐς βένθεα πόντου
 εἶλκον καγγαλόωντας ἀνὰ φρένας, εἰ μὴ ἄρ' αὐτοὺς
 ἐσσυμένους κατέρυκεν Ἀγχιλλέος ὄβριμος υἷος,
 εἰς ἀγορῆν τε κάλεσσε καὶ ἔκρατο πατὴρ ὀφειτμήν·
- 235 Κεκλυτέ μευ, φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων,

vivus eum-esset, ubi Trojanis dolor erat ac gaudium Græcis;
 osculabatur autem ipsi cervicem et oculos coruscantes
 placide, ac talibus eum demulcens compellabat :

Salve, fili, ac nequaquam conficias luctu animum
 propter me defunctum, quia beatis diis
 jam familiaris sum, tu vero desine consumere cor
 propter me ac robor Martium injice tuo animo;
 semper autem Græcorum primus stato nulli cedens
 fortitudine; in-concione autem senioribus viris
 obtempera, ac te omnes prudentem dicent;
 cole etiam præstantes viros, quibus mens firma est :
 boni enim amicus est bonus vir, injusti vero improbus :
 si bono dederis operam, bonorum etiam compos-fies ope-
 rum,] ille vero vir nunquam virtutis ad terminos pervenit,
 cui non mens est justa, quia ipsius (virtutis)
 arbor ascensu-difficilis est, longique ei usque ad cælum
 rami excreverunt; quos autem robor sequitur
 ac labor, ex labore dulcem fructum metunt
 ad virtutis conscendentes coronatæ inclytum germen.
 Verum age strenuus esto, atque in animo prudente
 neve in re-adversa prorsus confice animum mœrere,
 neve in secunda nimium lætare; mens etiam tibi benigna
 sit] erga caros amicos et erga filios et erga uxores,
 recordanti in animo quod prope sint hominibus
 perniciosi fati portæ ac domus mortuorum :
 hominum enim genus est simile floribus prati,
 floribus vernis, alii intereunt, alii contra nascuntur :
 ideo comis esto ; ac Græcis refer,
 Atridæ vero maxime Agamemnoni, si quidem animo
 recordantur, quos ubierim-labores circa Priami urbem,
 ac quantum prædæ-coegerim, priusquam ad Trojanam so-
 lum ventum-est,] ideo mihi nunc ex animo cupienti præ-
 omnibus] de præda Priami Polyxenam pulcro-peplo
 quam celerrime mactent, nam ipsis succenseo nunc
 magis etiam quam antea Briseidis causa : namque undam
 turbabo maris et accumulabo tempestati tempestatem,
 ut contabescentes peccatis suis
 maneat hic longum ad tempus, donec mihi
 libamina diffundant desiderantes valde reditum ;
 ipsam vero, si voluerint, postquam animam eripuerint,
 puellam sepeliri procul non invideo.

Sic cum-dixisset, discessit veloci similis auræ,
 confestim autem in Elysium campum abiit, ubi sunt
 de cælo summo descensus et ascensus
 immortalibus diis. Ille autem, cum ipsum reliquisset som-
 nus,] recordatus-est patris sui, et animus ipsi generosus
 lætatus-est.] At postquam in cælum amplum ascendit Au-
 rora] nocte dissipata, apparuitque terra atque æther,
 tunc Græcorum filii e lectis surrexerunt
 cupidi reditus, ac naves in altum maris
 trapixissent gestientes animis, nisi ipsos
 festinantes coluibisset Achilles fortis filius,
 et ad concionem vocasset et exposuisset patris mandatum :
 Audite ex-me, cari filii bellicosorum Græcorum,

πατρός ἐφημοσύνην ἐρικυδέος, ἦν μοι ἐνίσπε
 χθιζὸς, ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας ὑπνώοντι·
 φῆ γὰρ ἀειγενέεσσι μετέμμεναι ἀθανάτοισιν·
 ἠνώγει δ' ὕμεις τε καὶ Ἀτρείδην βασιλῆα,
 240 ὄφρα οἱ ἐκ πολέμοιο γέρας περικαλλῆς ἄροιτε,
 τύμβον ἐπ' εὐρώοντα, Πολυξείνην εὐπεπλον·
 καὶ μιν ἐφη βέξαντες ἀπόπροθι ταρχύσασθαι·
 εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώοιτε θάλασσαν,
 ἠπειλεῖ κατὰ πόντον ἐναντία κύματ' αἰείρας
 245 λαὸν ὁμῶς νήεσσι πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξειν.

Ὡς φαιμένον πείθοντο καὶ ὡς θεῶν εὐχετόωντο·
 καὶ γὰρ δὴ κατὰ βένθος ἀέζετο κύμα θυέλλη
 εὐρύτερον καὶ μάλλον ἐπήτριμον, ἣ πάρος ἦεν,
 μαινομένου ἀνέμοιο· μέγας δ' ὄροθύνετο πόντος
 250 χερσὶ Ποσειδάωνος· ὁ γὰρ κρατερῶ Ἀχιλλῆϊ
 ἦρα φέρεν· πᾶσαι δὲ θεῶς ἐνόρουσαν ἀέλλαι
 ἐς πέλαγος. Δαναοὶ δὲ μέγ' εὐχόμενοι Ἀχιλλῆϊ
 πάντες ὁμῶς μάλα τοῖα πρὸς ἀλλήλους δάριζον·

Ἄτρεκέως γενετὴ μεγάλου Διὸς ἦεν Ἀχιλλεύς·
 255 τῷ καὶ νῦν θεὸς ἔστι, καὶ εἰ πάρος ἔσκε μεθ' ἡμῖν·
 οὐ γὰρ ἀμαλδύνει μακάρων γένος ἀμβροτος αἰών.

Ὡς φάμενοι ποτὶ τύμβον Ἀχιλλεύς ἀπονέοντο·
 τὴν δ' ἄγον, ἤυτε πόρτιν ἐς ἀθανάτοιο θυηλάς
 μητρὸς ἀπειρῶσαντες ἐνὶ ζυλόχοισι βοτῆρες,

260 ἢ δ' ἄρα μακρὰ βοῶσα κινύρεται ἀγγυμένη κῆρ·
 ὡς τῆμος Πριάμοιο πάϊς περιωκώεσκε
 δυσμενέων ἐν χερσίν· ἀδὴν δέ οἱ ἐκχυτο δάκρυ.

Ὡς δ' ἐπὶ σὲ βριαρῶ ὑπὸ χέρματι καρπὸς ἐλαίης
 οὐπυ χειμερίησι μελαινώμενος ψευδάδεσσι
 265 χεύη πολλὸν ἀλειφα, περιτροῖζωσι δὲ μακρὰ
 ἄρμεν' ὑπὸ σπάρτοισι βιαζομένων αἰζήτων·
 ὡς ἄρα καὶ Πριάμοιο πολυπλήτοιο θυγατρὸς
 ἐλκομένης ποτὶ τύμβον ἀμειλίχτου Ἀχιλλῆος
 αἰὼν ὁμῶς σποναχῆσι κατὰ βλεφάρων βέε δάκρυ,

270 καὶ οἱ κόλπος ἔνερθεν ἐπλήθετο, δευετο δὲ χρώς
 ἀτρεκέως ἀτάλαντος εὐκτεάνω ἐλέφαντι.

Καὶ τότε λευγαλέοις ἐπὶ πένθει κύντερον ἄλγος
 τλήμονος ἐς κραδίην Ἑκάθης πέσεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 μνήσατ' οἰζυροῖο καὶ ἀλγινόντος ὄνειρου,

275 τόν β' ἴδεν ὑπνώουσα παροιχομένη ἐνὶ νυκτί·
 ἦ γὰρ οἴετο τύμβον ἐπ' ἀντιθέου Ἀχιλλῆος
 ἐστάμεναι γούωσα· κόμαι δὲ οἱ ἄγχις ἐπ' οὐδας
 ἐκ κεφαλῆς ἐκέχυντο, καὶ ἀμφοτέρων ἀπὸ μαζῶν
 ἔρβρε φοίνιον αἶμα ποτὶ χθόνα· δεῦε δὲ σῆμα·

280 τοῦ πέρῃ δειμαίνουσα καὶ ὀσομένη μέγα πῆμα
 οἰκτρὸν ἀνωμῶζεσκε· γόω δ' ἐπὶ μακρὸν αὐτεῖ.
 Εὖτε κύων προπάροιθε κινυρομένη μεγάροιο
 μακρὸν ὑλαγμὸν ἴησι, νέον σπαργώσα γάλακτι,
 τῆς ἀπὸ νήπια τέκνα, πάρος φάος εἰσοράσθαι,

285 νόσφι βάλωσιν ἀνακτες, ἔλωρ ἔμεν οἰωνοῖσιν,
 ἢ δ' ἐτέ μέν θ' ὑλαχῆσι κινύρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ὠρυθμῶ, στυγερῇ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' αὐτῆ·
 ὡς Ἑκάθῃ γούωσα μέγ' ἴαγεν ἀμφὶ θυγατρὶ· [κῆρ

Ὡμοὶ ἐγὼν, τί νυ πρῶτον ἰδ' ὕστατον ἀγγυμένη

patris mandatam illustris, quod mihi indicavit
 heri, in lectis per noctem dormienti :
 dixit enim immortalibus interesse se diis,
 jussit vero vos et Atriden regem,
 ut ipsi de praeda honorarium perpulcrum deligatis,
 in tumulo ingenti, Polyxenam pulcro-peplo,
 et eam jussit immolatam seorsum sepeliri ;
 si vero ipsum non curantes innavigaveritis mare,
 minabatur in mari adversis fluctibus concitatis
 exercitum cum navibus longo tempore hic se-detenturum.

Sic loquenti obtemperabant atque ut Deo *Achilli* vota-fa-
 ciebant:] etenim jam in alto attollebatur fluctus procellis
 latior ac magis continuus, quam antea fuerat,
 furente vento, et ingens quassabatur pontus
 manibus Neptuni; is enim forti Achilli
 gratificabatur; cunctæ autem repente irruebant procellæ
 in mare. Græci vero magnas preces-fundentes Achilli
 cuncti simul identidem talia inter sese loquebantur :

Vere de-genere magni Jovis erat Achilles ;
 ideoque nunc deus est, etiamsi prius erat nobiscum :
 non enim destruit superum progeniem infinitum ævum.

Sic locuti ad bustum Achillis redierunt ;
 illam vero adduxerunt, sicuti juvencam ad dei sacrificia
 a matre abstractam in silvis pastores,

ea vero longo mugitu-reboans quiritat mœsta corde :
 sic tunc Priami filia ululabat

hostium in manibus, et ubertim ipsi fundebantur lacrimæ.
 Veluti cum gravi sub lapide fructus olivæ
 nondum hibernis nigrescens pruinis
 fundit copiosam pinguedinem, circumque stridet magnum
 trapetum sub funibus-sparteis dum-torquent juvenes :

ita etiam Priami multa-experti filiæ
 raptæ ad sepulcrum duri Achillis
 tristes cum gemitibus de palpebris fluebat lacrima,

et ipsi sinus intus replebatur, rigabaturque cutis
 vere similis precioso ebori.

Tunc vero tristes post luctus fœdior cruciatus
 miseræ in cor Hecubæ irruit, namque ipsius cor
 recordabatur horribilis ac tristifici somnii,

quod vidit dormiens præterita nocte:
 etenim putabat ad tumultum divini Achillis
 stare se lugentem, comæque ipsi usque ad solum
 e capite defluebant, ac de utroque ubere
 manabat cruentus sanguis ad terram, rigabaturque monu-
 mentum.] Ob hoc valde metuens ac præsigniens magnum
 malum] miserabiliter ingemiscebat, et cum fletu multum
 vociferabatur.] Veluti canis quiritans ante domum
 longum latratum edit, recens distenta lacte,
 cujus parvos catulos, priusquam lucem intuerentur,
 procul abjecerint domini, præda ut-sint alitibus,
 illa vero nunc latrando quiritat, nunc rursus
 ululando, et odiosus per aerem fertur clamor :

sic Hecuba lugeus valde vociferata-est propter filiam :

Heu mihi! quid primum aut postremum dolens corde

290 κωκίσω, πολέεσσι περιπλήθουσα κακοῖσιν;
 υἷας ἢ πόσιν αἰνὰ καὶ οὐκ ἐπιέλπτα παθόντας
 ἢ πόλιν ἢ ἐ θυγάτρας ἀδευκέας ἢ ἔμδν αὐτῆς
 ἦμαρ ἀναγκαῖον καὶ δούλιον; οὐνεκα Κῆρες
 σμερδαλέαι πολέεσσι μ' ἐνειλήσαντο κακοῖσι.

295 Τέκνον ἔμδν, σοί τ' αἰνὰ καὶ οὐκ ἐπιέλπτα καὶ αὐτῇ
 ἄλγε' ἐπεκλώσαντο· γάμου δ' ἀπὸ νόσου βάλοντο
 ἐγγὺς ἐόνθ' Ὑμεναῖον, ἐπεκρήναντο δ' ὄλεθρον
 ἄσχετον ἀργαλέον τε καὶ οὐ φατόν· ἢ γὰρ Ἀχιλλεύς
 καὶ νέκυς ἡμετέρω ἔτ' ἰαίνεται αἵματι θυμόν.

300 Ὡς μ' ὄφελον μετὰ σεῖο, φίλον τέκος, ἦματι τῷδε
 γαῖα χανοῦσα κάλυψε, πάρος σεο πότμον ἰδέσθαι.
 Ὡς φαιμένης ἀλληκτα κατὰ βλεφάροϊν ἔχυντο
 δάκρυα· λευγαλέον γὰρ ἔχεν μετὰ πένθει πένθος.
 Οἱ δ' ὄτ' ἔβαν ποτὶ τύμβον Ἀχιλλῆος ζαθέιο,

305 δὴ τότε οἱ φίλος υἷος ἐρυσσάμενος θοδὸν ἄορ
 σκαῖτῃ μὲν κούρην κατερῆτσε, δεξιτερῇ δὲ
 τύμβου ἐπιψαύων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
 Κλυθὶ πάτερ σεο παιδὸς ἐπευχομένοιο καὶ ἄλλων
 Ἀργείων, μὴδ' ἦμιν ἔτ' ἀργαλέως χαλέπαινε·

310 ἦδῃ γὰρ τοι πάντα τελέεσσομεν, ὅσα μενοιῶς
 σῆσιν ἐπὶ πραπίδεςσι· σὺ δ' ἴλαος ἄμμι γένοιο
 τεύξας εὐχομένοισι θοῶς θυμηδέα νόστον.
 Ὡς εἰπὼν κούρης διὰ λούγιον ἤλασεν ἄορ
 λευκανίης· τῆν δ' αἴψα λίπεν πολυήρατος αἰὼν

315 οἰκτρὸν ἀνοιμώσασαν ἐφ' ὕστατῇ βίότοιο·
 καὶ ῥ' ἢ μὲν πρηνῆς χαμάδις πέσε· τῆς δ' ὑπὸ δειρῇ
 φοινίχθῃ περὶ πάντα, χῶν ὡς, ἢ τ' ἐν ὄρεσσιν
 ἢ σὺς ἢ ἄρκτοιο κατουταμένης ὑπ' ἄκοντι
 αἵματι πορφύροντι θοῶς ἐρουθαίνεθ' ὕπερβεν.

320 Ἀργεῖοι δὲ μιν αἴψα δόσαν ποτὶ ἄστῃ φέρεσθαι
 ἐς δόμον ἀντιθέου Ἀντήνορος, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆν
 κείνος ἐνὶ Τρώεσσιν ἐφ' πάρος υἷεί διῶ
 Εὐρυμάχῳ ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν.
 Ὡς δ' ἔπει οὖν τάρχυσε κλυτὴν Πριάμοιο θυγάτρα

325 ἐγγὺς εἰοῖο δόμοιο παρὰ Γανυμήδεος ἱρὰ
 δώματα καὶ νηοῖο καταντίον Ἀφροδῶνης,
 δὴ τότε παύσατο κύμα, κατευνήθη δὲ θύελλα
 σμερδαλέη, καὶ χεῦμα κατεπρήνυε γαλήνη.

Οἱ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλάωντες,

330 μέλποντες μακάρων ἱερὸν γένος ἦδ' Ἀχιλλῆα·
 αἴψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο, βοῶν ἀπὸ μηρὰ ταμόντες
 ἀθανάτοισ· ἐρατῇ δὲ θυηπολίη πέλε πάντη·
 οἱ δὲ που ἀργυρέοισι καὶ ἐν χρυσεῖοισι κυπέλλοις
 πίνον ἀφυσσάμενοι λαρόν μεθύ· γῆθεε δὲ σφι

335 θυμὸς ἐέλδομένων σφετέρην ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
 δὴ τότε Νηλέος υἷος ἐέλδομένοισιν ἔειπεν· [κλήν,
 Κλυῖτε, φίλοι πολέμοιο μακρὴν φεύγοντες ὁμο-
 ὄφρα λιλαιομένοισιν ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·

340 ἦδῃ γὰρ νόστοιο πέλει θυμηδέος ὄρη·
 ἀλλ' ἴομεν· δὴ γὰρ που Ἀχιλλῆος ὄβριμον ἦτορ
 παύσατ' οἰζυροῖο χόλου, κατέρυξε δὲ κύμα
 ὄβριμον Ἐννοσίγαιος· ἐπιπνεύσει δ' ἀῆται

querar, innumeris oppleta malis?

filiosne an maritum gravia et non sperata passos
 an urbem an filias miseras an meum ipsius
 diem violentum ac servilem? quia Parcae
 horrendæ multis me involverunt calamitatibus.

Filia mea, tibi horrenda ac non expectata etiam ipsi
 mala agglomerarunt, et a-nuptiis procul repulerunt
 prope existentem Hymenæum, ac conciliarunt tibi exitium
 immutabile sævumque et infandum: etenim Achilles
 etiam mortuus in nostro adhuc sanguine oblectat animum.

Utinam me tecum, cara filia, die hoc
 terra dehiscens occulnisset, priusquam tuam necem vide-
 rem.] Sic loquentis de palpebris indesinenter manabant
 lacrimæ, tristem enim habebat super luctum luctum.

Illi vero (*Græci*) postquam venerunt ad tumulum Achillis
 divini,] tunc ipsius dilectus filius, stricto acuto ense,
 sinistra quidem virginem retinebat, dextera autem
 tumulum attingens tali oratione *patrem* allocutus-est:

Audi, pater, tuum filium precantem ac cæteros
 Græcos, neque nobis adhuc graviter successe,
 jam enim tibi omnia præstabimus, quæ desideras
 tuo in corde. Tu vero propitius nobis sis,
 sternens orantibus celeriter dulcem reditum.

Sic fatus exitialem egit ensem puellæ per
 guttur: eam vero mox reliquit amabilis vita,
 misere ingemiscentem in fine vitæ,
 et ipsa quidem pronain-terram corruit, hujus vero cervix
 rubuit circumquaque, ut nix, quæ in montibus
 vel suis vel ursæ sauciatae jaculo
 cruore purpureo celeriter redescit desuper.

Græci autem ipsam mox dederunt ad urbem ferendam
 in domum illustris Antenoris, quia ipsam
 ille inter Trojanos suo antea filio generoso
 Eurymacho educaverat in ædibus uxorem.
 Qui postquam sepelivit inclytam Priami filiam
 prope suam domum apud Ganymedis sacras
 aedes et e-regione templi Minervæ,
 exin conquievit unda, et consopita-est tempestas
 horrenda, ac fluctum pacavit tranquillitas.

Illi ergo sine-mora naves conscenderunt valde lætantes,
 celebrantes Deorum sacrum genus et Achillem;
 mox etiam convivium pararunt, boum femora resecantes
 diis, lætumque sacrificii-epulum erat ubique:
 illi interim ex argenteis et aureis poculis
 bibebant haurientes dulce vinum, ac gaudebat ipsus
 animus cupientibus suam in terram redire.

Verum cum cibi ac convivii saturi-essent,
 tunc Nelei filius desiderantibus locutus-est:

Audite, amici longas belli qui-effugistis minas,
 ut cupientibus sermonem gratum proferam:
 nunc enim reditus grati est hora;
 itaque abeamus! namque Achilles præstans cor
 destitit a-sæva ira, et cohibuit undam
 violentam Neptunus, aspirant autem venti

μελιχοι, οὐδέ τι κύμα κορούσεται· ἀλλ' ἄγε νῆας
 415 εἰς ἄλλος οἶδ'· ἐρύσαντες ἀναμνησώμεθα νόστον.

ὦς φάτ' ἑλδομένοισ'· οἱ δ' ἔς πλῆον ἐντύνοντο.

Ἔνθα τέρας θηητὸν ἐπιχθονίοισι φαάνθη,
 οὐνεκα δὴ Πριάμοιο δάμαρ πολυδακρύτοιο
 ἐκ βροτοῦ ἀλγινόεσσα κύων γένετ'· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 350 θάμβεον ἀγρόμενοι· τῆς δ' ἄψα λαίνα πάντα
 θῆκε θεός, μέγα θαῦμα καὶ ἔσομένοισι βροτοῖσι·
 καὶ τὴν μὲν Κάλχαντος ὑπ' ἐννεσίησιν Ἀχαιοὶ
 νηὸς ἐπ' ὠκυπόροιο πέραν θέσαν Ἑλλησπόντου.

Καρπαλίμωσ δ' ἄρα νῆας ἔσω ἄλλος εἰρύσαντες
 355 κτήματα πάντα ἐβάλονθ', ὅπασ' Ἴλιον εἰσανιόντες
 λήϊσαντο πάροιθε περικτίνας δαμάσαντες,
 ἦ δ' ὅπασ' ἐξ αὐτῆς ἄγον Ἰλίου, οἷσι μάλιστα
 γῆθεον, οὐνεκ' ἔσαν μάλα μυρία· τοῖς δ' ἅμα πολλὰ
 ληϊάδες συνέποντο μάλ' ἀγγύμεναι κατὰ θυμόν.

360 Αὐτοὶ δ' ἐντὸς ἴκοντο νεῶν· ἀλλ' οὐ σφίσι Κάλχας
 ἔσπετ' ἐπειρομένοισιν ἔσω ἄλλος, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
 Ἀργείοσι κατέρυκε· Καφρήσι γὰρ περὶ πέτραις
 δεῖδειν αἰνὸν ὄλεθρον ἐπισσόμενον Δαναοῖσιν·
 οἱ δὲ οἱ οὔτι πίθοντο· παρήπαφε γὰρ νόον ἀνδρῶν

365 Αἶσα κακῆ· μῶνος δὲ θεοπροπίας εὐ εἰδῶς
 Ἀμφίλοχος, θεὸς υἱὸς ἀμύμονος Ἀμφιράου,
 μίμνευ ὁμῶς Κάλχαντι περίφρονι· τοῖσι γὰρ ἦεν
 αἴσιμον ἀμφοτέροισιν, εἴης ἀπὸ τηλόθι γαίης
 Παμφύλων Κιλικίων τε ποτὶ πτολίεθρα νέεσθαι.

370 Ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπισθε θεοὶ θέσαν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 νηῶν πείσματ' ἔλυσαν ἀπὸ χθονὸς ἠδὲ καὶ εὐνάς
 ἔσσυμένως ἀνάειραν· ἐπίαχε δ' Ἑλλησπόντος
 σπερχομένων· νῆες δὲ περικλύζοντο θαλάσση·
 ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι πολλὰ περὶ πρόρρησιν ἔκειντο

375 ἔντε' ἀποκταμένον· καθύπερθε δὲ σήματα νίκης
 μυρὶ ἀπῆρῶντο· κατεστέψαντο δὲ νῆας
 καὶ κεφαλὰς καὶ δοῦρα καὶ ἀσπίδας, ἧσι μάχοντο
 ἀντία θυσαμένων· ἀπὸ δὲ πρόρρηθεν ἀνακτες
 εἰς ἄλα κυανέην λείθρον μέθυ, πολλὰ θεοῖσιν
 380 εὐχόμενοι μακάρεσσιν ἀκηδέα νόστον ὀπάσσαι·
 εὐχολαὶ δ' ἀνέμοισι μίγυν καὶ ἀπόπροθι νηῶν
 μαψιδίως νεφέεσσι καὶ ἠέρι συμφορέοντο.

Αἱ δ' ἄρα παπταίνεσκον ἐς Ἴλιον ἀγγυμέναι κῆρ
 ληϊάδες· καὶ πολλὰ κινυρόμεναι γοάσσκον

385 κρύβδην Ἀργείοιν, μέγ' ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχουσαι·
 καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δ' ἐὰ τέκνα
 ἄμπερον ἀγκοίνησι· τὰ δ' οὐπω δούλιον ἦμαρ
 ἔστανεν, οὔτε πάτρης ἐπὶ πῆμασιν, ἀλλ' ἐπὶ μαζῶ
 θυμὸν ἔχον· κηδέων γὰρ ἀπόπροθι νήπιον ἦτορ·

390 πάσσην δ' ἔλελυτο κόμαι, καὶ στήθεα λυγρὰ
 ἀμφ' ὀνύχεσι δέδρυπτο· παρειῆσιν δ' ἔπει δάκρυ
 αὐαλέον περίκειτο, κατεῖθετο δ' ἄλλ' ἐφύπερθε
 πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων· δέροντο δὲ τλήμωνα πάτρην
 αἰθομένην ἔτι πάγχυ, πολλὴν δ' ἀνὰ καπνὸν ἰόντα·

395 ἀμφὶ δὲ Κασσάνδρην περικυδέα παπταίνουσαι
 πᾶσαι μιν θηεύντο, θεοπροπίης ἀλεγεινῆς
 μνωόμεναι· ἡ δὲ σφιν ἐπεγγελάσσκε γούσαις,

blandi, neque unda turbatur. Sed agite naves
 in maris undam trahentes recordemur reditus.

Sic locutus est cupidis; ipsi vero ad navigationem sese
 -instruunt.] Ibi prodigium stupendum mortalibus appa-
 ruit :] nam Priami uxor afflictissimi
 ex homine canis misera facta est, circum vero populus
 obstupescere congregatus; ejus autem cuncta membra
 saxa] fecit deus, magnum miraculum etiam futuris homi-
 nibus.] Atque hanc quidem Calchantis de consiliis Græci
 in navi veloci collocarunt trans Hellespontum.

Festinanter itaque naves in mare trahunt
 ope omnes imposuerunt, quoscunque Ilium proficiscentes
 de-præda-ceperant prius vicinis subactis,
 et quoscunque ex ipso abduxerunt Ilio, quibus maxime
 gaudebant, quod essent plane innumeræ: eos autem si-
 mul multæ] captivæ-mulieres comitabantur valde dolentes
 in animo.] Ipsi tandem ingressi sunt naves: sed non ipsos
 Calchas] sequebatur properantes in mare, sed etiam cæteros
 Græcos revocabat, Capharides enim circa petras
 metuebant triste exitium imminens Græcis.

Hi vero non obtemperarunt, decepit enim mentem virorum
 Fatum funestum. Solus autem vaticinii bene peritus
 Amphiloclus, acer filius inculpati Amphiarai,
 manebat cum Calchante prudente: horum enim erat
 fatale utrique, a sua procul patria
 Pamphylorum et Cilicum ad urbes proficisci.

Verum hæc quidem postea ab ipse fecerunt. Interim Græci
 navium retinacula solverunt a terra atque ancoras
 festinanter sustulerunt, et insonuit Hellespontus
 properantibus ipsis, ac naves alluebantur mari.
 Undique vero multa harum circa proras jacebant
 arma cæсорum, desuper vero signa victoriæ
 infinita suspensa erant, coronarunt etiam naves
 et capita et hastas et scuta, quibus pugnarent
 contra hostes, de proris autem reges
 in mare cæruleum libabant merum, sedulo diis
 vota-facientes beatissimis, securum reditum ut-præberent;
 sed vota ventis miscebantur et longe a navibus
 frustra cum nubibus et aere auferebantur.

Cæterum respiciebant ad Ilium mœstæ corde
 captivæ, ac multum quiritantes plorabant
 clam Græcis, magnum in corde lutum habentes,
 et aliæ circa genua habebant manus, aliæ suos liberos
 amplexabantur ulnis, qui nondum servilem diem
 gemebant, neque patriæ propter calamitates, sed in mamma
 animum habebant: curarum enim expertissimum est infantile cor:
 cunctis autem solutæ comæ, et pectora afflicta
 unguibus dilaniata fuerant, et in genis lacrimæ
 squallidæ hærebant, stillabantque aliæ desuper
 frequenter ex palpebris, ac respiciebant miseram patriam
 ardentem adhuc undique, ac multum fumum surgentem.
 Ad Cassandram autem inclutam oculos-vertentes
 cunctæ ipsam admirabantur vaticinii tristis
 recordatæ; verum illa eos deridebat plorantes,

καίπερ ἀκηγεμένη στυγερῆς ἐπὶ πήμασι πάτρης.

Τρώων δ' ὄσσοι ἄλυξαν ἀνηλέος ἐκ πολέμοιο,
400 ἀγρόμενοι κατὰ ἄστυ περί νεκῶσα πονέοντο,
θαπτεμένοι μεμαῶτες· ἄγεν δ' ἀλεγεινὸν ἐς ἔργον
Ἀντήρω· παῦροι δὲ πυρὴν πολέεσσι τίθεντο.

Ἀργεῖοι δ' ἄλληκτον ἐνὶ φρεσὶ καρχαλόωντες
ἄλλοτε μὲν κώπησι διέπρησσον μέλαν ὕδωρ,
405 ἄλλοτε δ' ἰστία νηυσὶ μεμαῶτες ἐντύνοντο
ἔσσυμένως· ὀπίσω δὲ θοῶς ἀπελείπετο πᾶσα
Δαρδανίη καὶ τύμβος Ἀχιλλέος· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν
καίπερ ἱαινόμενοι, κταμένων μνησθέντες ἐταίρων
ἀργαλέως ἀχάροντο καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαίαν
410 ὄσσε· βάλον· ἥ δὲ σφιν ἐφάνετο τηλόθι νηῶν
χαζομένη· τοὶ δ' αἶψα παρ' ἀγγιχάλοιο φέροντο
ῤηγημῖνας Τενέδοιο· παρημεθόντο δὲ Χρύσαν
καὶ Φοῖβου Σμινθῆος ἔδος ζαθεοῖο τε Κίλλης·

Λέσβος τ' ἠνεμόεσσ' ἀνεφάνετο· κάμπτετο δ' ἄκρη
415 ἔσσυμένος Λεκτοῖο, τόθι βίον ὕστατον Ἴδης·
λαίφεα δὲ πρησθέντα περιάχεν· ἀμφὶ δὲ πρῶραις
ἔθραχεν οἴδμα κελαινόν· ἐπεσκιόνωντο δὲ μακρὰ
κῦματα· λευκαίνοντο δ' ὑπὲρ πόντοιο κέλευθοι.

Καὶ νύ κεν Ἀργεῖοι κίον Ἑλλάδος ἱερὸν οὐδας
420 πάντες ἄλως κατὰ βένθος ἀκηδέες, εἰ μὴ ἄρα σφι
κούρη ἐριγδοῦποιο Διὸς νεμέσσηεν Ἀθήνη·
καὶ β' ὀπότ' Εὐβοίης σχεδὸν ἤλυθον ἠνεμοέσσης,
δὴ τότε μητιόωσα βαρὺν καὶ ἀνηλέα πότμον
ἀμφὶ Λοκρῶν βασιλῆϊ καὶ ἄσχετον ἀσχαλόωσα,
425 Ζηνὶ θεῶν μεδέοντι παρισταμένη φάτο μῦθον
ἀθανάτων ἀπάνευθε· χόλον δὲ οἱ οὐ χάδε θυμὸς·

Ζεῦ πάτερ, οὐκ ἔτ' ἀνεκτὰ θεοῖς ἐπιμηχανώνωνται
ἀνέρες, οὐκ ἀλέγοντες ἀνὰ φρένας οὔτε σεῦ αὐτοῦ
οὔτ' ἄλλων μακάρων, ἐπειθὶ τίσις οὐκ ἔτ' ὀπηδεῖ
430 ἀνδράσι λειγαλέοισι, κακοῦ δ' ἄρα πολλάκις ἐσθλὸς
συμφέρετ' ἄλγεσι μᾶλλον, ἔχει δ' ἄλληκτον διζύν·
τούνεκ' ἄρ' οὔτε δίκην τις ἐθ' ἄζεται, οὐδέ τις αἰδῶς
ἔστι παρ' ἀνθρώποισιν· ἔγωγε μὲν οὔτ' ἐν Ὀλύμπῳ
ἔσσομαι, οὔτ' ἔτι σεῖο κεκλήσομαι, εἰ μὴ Ἀχαιῶν
435 τίσομ' ἀτασθαλίην, ἐπειθὶ νύ μοι ἐνδοθι νηοῦ
υἱὸς Ὀϊλλῆος μέγ' ἐνήλιτεν, οὐδ' ἐλείαιρεν
Κασσάνδρην ὀρέγουσαν ἀκηδέας εἰς ἐμὲ χεῖρας
πολλάκις, οὐδ' ἔδδεισεν ἐμὸν μένος, οὐδέ τι θυμῷ
ἤδέσατ' ἀθανάτην, ἀλλ' ἄσχετον ἔργον ἔρεξεν·
440 τῷ νύ μοι ἀμβροσίησι περὶ φρεσὶ μή τι μεγήρης
βέξαι, σπῶς μοι θυμὸς ἐέλδεται, ὄφρα καὶ ἄλλοι
αἰζηροὶ τρομέωσι θεῶν ἀρίδηλον ὕμοκλήν.

Ἔως φαμένην ἀγανόις προσέειπεν Ζεὺς ἐπέεσσιν·
Ἔ τέκος, οὔτοι ἔγωγ' ἀνθίσταμαι εἵνεκ' Ἀχαιῶν,
445 ἀλλὰ καὶ ἔντεα πάντα, τά μοι πάρος ἦρα φέροντες
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσιν ἔτεκτῆναντο Κύκλωπες,
δώσω ἐελδομένη· σὺ δὲ σῆϋ κρατερόφρονι θυμῷ
αὐτὴ χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἐπ' Ἀργεῖοισιν ὄρινον.

Ἔως εἰπὼν στεροπήν τε θεῶν δλοῶν τε κεραυνὸν
450 καὶ βροντὴν σνονέεσσαν ἀταρβέος ἀγγύθι κούρης
θήκατο· τῆς δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·

quamvis afflicta miseræ propter calamitates patriæ.

Trojani autem quotquot evaserant crudeli e bello,
congregati in urbe circa mortuos occupabantur,
sepelire conati; dux- autem erat triste ad opus
Antenor. Pauci vero rogam multis exstruxerunt.

Græci interea indesinenter in corde gestibus
modo remis sulcabant nigram aquam,
modo vela navibus connixi intendebant
festinanter, a-tergo autem mox relinquebatur omnis
Dardania ac tumulus Achillis. At in animo
quamvis gaudentes, cæsorum memores sociorum
graviter dolebant ac peregrinorum in terram (*Trojam*)
oculos coniciebant, ea vero ipsis videbatur procul a-navibus
recedere. Ipsi vero celeriter maritimæ prætervehebantur
oras Tenedi, præternavigabant etiam Chrysam
et Apollinis Sminthi sedem sacræque Cillæ,
Lesbosque ventosa apparebat ac deflectebatur promonto-
rium]celeriter Lecti, ubi promontorium extremum *Idæest*.
Vela autem inflata stridebant ac circa proras
infremebat unda nigra, obumbrabanturque vasti
fluctus et albescebant in mari viæ.

Ac sane Græci pervenissent Græciæ in-sacram terram:
cuncti maris per profundum incolentes, nisi ipsi
filia gravisoni Jovis infensa-fuisset, Minerva.
Etenim cum prope Eubœam venissent ventosam,
tunc meditata grave et sævum exitium
propter Locrorum regem et vehementer indignata,
Jovi deorum principi assistens prolocuta-est verbum
seorsim a diis, iramque non capiebat animus :

Juppiter pater, non amplius toleranda in deos machi-
nantur] homines, non curantes in corde neque te ipsum
neque alios Deos, quia pœna non amplius comitatur
viros scelestos, ac bonus sæpe quam improbus
magis conflictatur rebus-adversis, et habet perpetuam mi-
seriam.]Ideoque neque justitiam quispiam adhuc reveretur,
neque ullus pudor] est apud homines. Ego quidem neque in
Olympo] ero, neque amplius tua *filia* vocabor, nisi Græco-
rum]ulciscar iniquitatem, quoniam mihi in templo
filius Oilæ valde peccavit, neque miseratus-est
Cassandræ porrigentis innocuas ad me manus
sæpe, neque metuit meam potestatem, neque in animo
reveritus-est *me Deam*, sed infandum opus patravit.
Ideo mihi divina tua mente ne invidias
facere, sicut mihi animus desiderat, ut etiam alii
juvenes tremant Deorum manifestas minas.

Sic locutam placidis affatus-est Juppiter verbis :

O filia, nequitiam ego repugno propter Græcos,
sed etiam arma cuncta, quæ mihi olim gratificantes
manibus indefessis fabricarunt Cyclopes,
dabo expetenti. Tu vero tuo intrepidum animo
ipsa tempestatem horrendam in Græcos excita.

Sic fatus fulgur subitum et exitiosum fulmen
et tonitru luciferum prope intrepidam puellam
posuit. Ejus itaque animus in pectore valde gavisus-est :

αὐτίκα δ' αἰγίδα θοῦριν ἐδύσατο, παμφανώσων,
 ἄβρηκτον βριαρὴν τε καὶ ἀθανάτοισιν ἀγχιτή·
 ἔν γάρ οἱ πεπόνητο κάρη βλοσυροῖο Μεδούσης
 465 σμερδαλέον· κρατεροὶ δὲ καὶ ἀκαμάτου πυρὸς ὄρμηγν
 λάβρον ἀποπνεύοντες ἔσαν καθύπερθε δράκοντες·
 ἔβραχε δ' αἰγίς ἅπασα περὶ στήθεσσι ἀνάσσης,
 οἷον ὅτε στεροπῆσιν ἐπιθρόμει ἀσπετος αἰθήρ.
 Λαίετο δ' ἔντα πατρός, ἄπερ θεὸς οὔτις ἄειρε
 460 νοσφὶ Διὸς μεγάλιοι· τίναξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·
 σὺν δ' ἔχγειν νεφέλας τε καὶ οὐρα· πᾶσα δ' ὑπερθε
 νύξ ἐχύθη περὶ γαίαν· ἐπήγλυσεν δὲ θάλασσα·
 Ζεὺς δὲ μέγ' εἰσορώων ἐπετέρπετο· κίνυτο δ' εὐρύς
 οὐρανὸς ἄμφι πόδεσσι θεῆς· περὶ δ' ἔβραχεν αἰθῆρ,
 465 ὡς Διὸς ἀκαμάτοιο ποτὶ κλόνον ἐμμεμαῦτος·
 ἦ δ' ἄφαρ ἠερόντος ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
 οὐρανὸθεν προέηκεν ἐς Αἰόλον ἄμβροτον Ἴριν,
 ὄφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἄελλη
 * * * * *
 ἐλθέμενοι κραναοῖο Καφηρέος, ἔνθεν Ἰχαιοῖς
 470 νωλεμέως χριμφθέντας ἀνοιδήνασθαι θάλασσαν,
 λευγαλέης βίτησι μεμηνότας· Ἡ δ' αἰούσα,
 ἔσσυμένως οἴμησε περιγναμφθεῖσα νεφέσσι·
 φαίης κεν πῦρ ἔμμεν' ἄμ' ἠέρι καὶ μέλαν ὕδωρ·
 ἴκετο δ' Αἰολίην, ἀνέμων ὅθι λάβρον ἀέντων
 475 ἄντρα πέλει στυγερόσιν ἀρηράμεν' ἄμφι πέτρῃσι,
 κοῖλα καὶ ἠγχιέντα· δόμοι δ' ἄγχιστα πέλονται
 Αἰόλου Ἴπποτάδαο· κίχεν δὲ μιν ἔνδον ἔοντα
 σὺν τ' ἀλόχῳ καὶ παισὶ δωδέκα· καὶ οἱ εἶπεν,
 ὑπόσ' Ἀθηναίῃ Δαναῶν ἐπεμήδετο νόστω·
 480 αὐτὰρ ὄγ' οὐκ ἀπίθησε, μολὼν δ' ἔκτοσθε μελάθρων
 χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτησιν ὄρος μέγα τύψε τριαίνῃ,
 ἔνθ' ἀνεμοὶ κελαδενία δυσχηρές ἠὺλίζοντο
 ἔν κενεῷ κευθμῶνι· περὶαχε δ' αἰὲν ἰωῆ
 βρυχομένη ἀλεγεινά· βίη δ' ἔβρηξε κολώνην.
 485 Οἱ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο· κέλευσε δὲ πάντας ἐρεμνῆν
 λαίλαπα συμφορόντας ἀήμεναι, ὄφρ' ἀλεγεινὸν
 ὄρνυμένης ἄλῃ οἰδμα Καφηρέος ἄκρα καλύψῃ·
 οἱ δὲ θοῶς ὄρνυτο πάρος βασιλῆος ἀκοῦσαι
 πᾶν ἔπος· ἔσσυμένοισι δ' ἐπιστενάχιζε θάλασσα
 490 ἄσχετον· ἠλιβάτοισι δ' εἰοικότα κύματ' ὄρεσσιν
 ἄλλοθεν ἄλλα φέροντο· κατεκλάσθη δ' ἄρ' Ἰχαιοῶν
 θυμὸς ἐνὶ στέρνοισιν, ἐπεὶ νέας ἄλλοτε μὲν που
 ὑψηλὸν φέρε κῦμα δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
 οἷα κατὰ κρημνοῖο κυλινδομένας φορέεσκεν
 495 βυσσὸν ἐς ἠερόντα· βίη δὲ οἱ ἄσχετος αἰὲν
 ψάμμον ἀναβλύεσκε διοιογμένοιο κλύδωνος.
 Οἱ δ' ἄρ' ἀμηχανίη βεβολημένοι, οὔτ' ἐπ' ἔρετμῶ
 χεῖρα βαλεῖν ἐδύναντο τετηπότες, οὔτ' ἄρα λαίφῃ
 ἔσθενον ἄμφι κέρα λελιθμένοι εἰρύσσασθαι
 500 ῥήγνυμεν' ἐξ ἀνέμων, οὐδ' ἔμπαλιν ἰθύνασθαι
 ἐς πλόον· ἀργαλαίαι γὰρ ἐπεκλονέοντο θύελλα·
 οὐδὲ κυβερνήτησι πέλεν μένος εἰσέτι νηῶν
 χερσὶν ἐπισταμένῃσι θοῶς οἰήϊα νομᾶν·
 πάντα γὰρ ἀλλυδὶς ἄλλα κακὰ διέχευαν ἄελλα·

extemplo vero ægidem impetuosam induit, undique-co-
 ruscantem,] firmam ac validam et diis stupendam ;
 in ipsa enim effictum-fuerat caput noxiæ Medusæ
 horrendum, terribilesque et indomiti ignis vim
 abunde eflantes erant superne dracones ,
 insonuit autem ægis tota circa pectus reginæ,
 veluti quando a-fulguribus infremit immensus æther.
 Corripuit etiam arma patris, quæ deus nullus suscepit
 præter Jovem magnum, ac concussit magnum Olympum,
 et confudit nubes ac montes, omnisque desuper
 nox effusa-est circa terram, ac tenebris-involutum-est mare:
 Juppiter vero intuitus valde delectabatur : et movebatur la-
 tum] cælum circa pedes deæ, et circum-fremebat æther,
 sicut Jove invicto ad prælium festinante.
 Ipsa autem subito obscurum supra mare ferendam
 de-cælo ablegavit ad Æolium immortalem Iridem ,
 ut ventos simul cunctos incumbentes turbine [Jubere]
 * * * * *
 venire asperi Capharei , inde Græcis
 continuo imminentes tumefacere mare ,
 horrendis flatibus furentes. Ipsa vero simulac audivit,
 celeriter iter-fecit inflexa-circa nubes :
 dixisses ignem esse cum aere et nigram aquam :
 venit autem in Æoliam, ventorum ubi impetuose flantium
 antra sunt rigidas constructa circa petras ,
 cava et sonora , atque ædes proxime sunt
 Æoli Hippotadæ. Invenit autem ipsum intus versantem
 cum conjuge ac liberis duodecim , et ipsi dixit,
 quas Minerva Græcorum insidias-strueret redivit :
 verum ipse non repugnavit , sed egressus ex ædibus
 manibus validis montem magnum percussit tridente ,
 ubi venti cum strepitu sonori habitabant
 in vacua spelunca : circumfremebat vero semper sonus
 stridens horrendum : et vi dirupit collem ,
 at illi celeriter effundebantur , quos jussit cunctos atram
 procellam cogentes flare , ut terribilis
 commoti maris fluctus Capharei promontorium tegeret.
 Illi igitur celeriter erumpebant, priusquam regis audiissent
 totum mandatum, et ad-impetum-illorum infremebat mare
 vehementer, arduisque similes fluctus montibus
 aliunde alii ferebantur, frangebaturque Græcorum
 animus in pectoribus, nam naves modo
 ardua ferebat unda per aerem , modo contra
 quasi per præcipitium devolutas ferebat
 in gurgitem obscurum, ac vis ejus immensa subindo
 arenam evomebat hiantē fluctu.
 Illi vero consilii-inopia perculti neque remo
 manum adjicere poterant præ-stupore , neque vela
 valebant circa antenas, ut-cupiebant, demittere
 dirupta a ventis , neque iterum dirigere
 ad cursum, graves enim advolvebantur procellæ,
 neque gubernatoribus aderat robur amplius ad-navium
 gubernacula manibus peritis celeriter flectenda :
 cuncta enim alio alia sævæ dissipaverant procellæ.

605 οὐδέ τις ἔλπωρῃ βίотου πέλεν, οὐνεκ' ἐρεμνῇ
 νύξ ἅμα καὶ μέγα χεῖμα καὶ ἀθανάτων χόλος αἰνὸς
 ὄρτο· Ποσειδάων γὰρ ἀνηλέα πόντον ὄριενεν
 ἦρα κασιγνήτοιο φέρων ἐρικυδέϊ κούρῃ·
 ἦ ῥα καὶ αὐτὴ ὑπερῶν ἀμειλίχα μαιμώωσα
 610 θύενε μετ' ἀστεροπῆσιν· ἐπέκτυπε δ' οὐρανόθεν Ζεὺς
 κυδαίνων ἀνὰ θυμὸν ἕδν τέκος, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
 νῆσοί τ' ἠπειροὶ τε κατεκλύζοντο θαλάσση
 Εὐβοίης οὐ πολλὸν ἀπόπροθεν, ἦχι μάλιστα
 τεῦχεν ἀμειλίχοισιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγεα δαίμων
 615 Ἄργείois· στοναχὴ δὲ καὶ οἰωμῆγῃ κατὰ νῆας
 ἔπλετ' ἀπολλυμένων· κανάχιζε δὲ δούρατα νηῶν
 ἀγνυμένων· αἶ γάρ ῥα συναγαδὸν ἀλλήλοισιν
 αἰὲν ἐπεβῆγγυντο· πόνος δ' ἀπρηχτός ὀρώρει·
 καὶ ῥ' οἱ μὲν, κώπησιν ἀπωστέμναι μεμαῶτες
 620 νῆας ἐπεσσυμένας, αὐτοῖς ἅμα δούρασι λυγροὶ
 κάππεσον ἐς μέγα βένθος· ἀμειλίχῳ δ' ὑπὸ πτότμῳ
 κάθανον· οὐνεκ' ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα
 νηῶν δούρατα μακρὰ· συνηλούητο δὲ πάντων
 σώματα λευγαλέως· οἱ δ' ἐν νήεσσι πέσοντες
 625 κεῖντο καταφθιμένοισιν εἰοικότες· οἱ δ' ὑπ' ἀνάγκης
 νήγοντ' ἀμφιπέσοντες εὐζέστοισιν ἔρετμοῖς·
 ἄλλοι δ' αὖ στανίδεσιν ἐπέπλεον· ἔβρασε δ' ἄλμη
 βυσσόθεν, ὡς τε θάλασσαν ἰδ' οὐρανὸν ἠδὲ καὶ αἴαν
 φαίνεσθ' ἀλλήλοισιν ἠμῶς συναρηρότα πάντα.
 630 Ἢ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμπιοιο βαρύκτυπος Ἄφροδῆ
 οὔτι καταισχύνησκε βίην πατρός· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθῆρ'
 ἴαχεν· ἦ δ' Αἴαντι χόλον καὶ πῆμα φέρουσα
 ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν· ἄφαρ δὲ μιν ἄλλυδις ἄλλη
 ἐσκέδασεν διὰ τυτθὰ· περῖαχε δ' αἶα καὶ αἰθῆρ·
 635 ἐκλύσθη δ' ἄρα πᾶσα περιδρόμος Ἀμφιτρίτη.
 Οἱ δ' ἔκτοσθε νεὸς πέσον ἄθροοι· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῦς
 κύματα μακρὰ φέροντο· κερὶ στεροπῆσι δ' ἀνάσσης
 αἰγλή μαρμαίρεσκε διὰ νέφρας αἴσσουσα·
 οἱ δ' ἄποτον λάπτοντες ἄλδς πολυηχέος ἄλμην,
 640 θυμὸν ἀποπνεύοντες ὑπὲρ πόντοιο φέροντο·
 ληϊάσιν δ' ἄρα χάσμα καὶ ἄλλυμένῃσι τέτυκτο·
 καὶ ῥ' αἶ μὲν κατέδυσαν ἔσω ἄλδς ἀμφιβαλοῦσαι
 χεῖρας εἰὸς τεκέεσσι, δυσάμμοροι· αἶ δ' ἄλεγεινάς
 δυσμενέων περὶ κρᾶτα βάλλον χέρας, οἷς ἅμα λυγρὰ
 645 σπεῦδον ἀποφθίσασθαι εἴης ἀντάξια λώδης
 τινύμεναι Δαναοῦς· ἦ δ' ὑψόθεν εἰσορώωσα
 τέρπεθ' ἕδν κατὰ θυμὸν ἀγαυῇ Τριτογένεια.
 Αἶας δ' ἄλλοτε μὲν περινήχεται δούρατι νηὸς,
 ἄλλοτε δ' αὖ χεῖρεςσι διήνυεν ἄλμυρὰ βένθη,
 650 ἀκαμάτῳ Τιτῆνι βίην ὑπέροπλον εἰοικώς·
 σχίζετο δ' ἄλμυρὸν οἶδμα περὶ κρατερῆσι χέρεσσιν
 ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· θεοὶ δὲ μιν εἰσορώωντες
 ἠνρῆν καὶ κάρτος ἐθάμβεον· ἀμφὶ δὲ κύμα
 ἄλλοτε μὲν φορέεσκε πελώριον, ἡῦτ' ἐπ' ἄκρην
 655 οὐρεὸς ὑψηλοῖο δι' ἡῆρος· ἄλλοτε δ' αὖτε
 ὑψόθεν ἀνδρὰ φάραγγιν ἐνέκρυφεν· οὐδ' ὄγε χεῖρας
 κάμνε πολυτλήτους· πολλοὶ δὲ μέγ' ἔνθα καὶ ἔνθα
 σθεννύμενοι σμαράγιζον ἔσω πόντοιο κεραυνοί·

neque aliqua spes vitæ erat, quia atra
 nox simul et ingens tempestas ac deorum ira sæva
 commota erant: Neptuneus enim sævum mare excierat
 morem fratris gerens illustri filia, quæ et ipsa desuper immaniter sæviens
 ferebat fulguribus; insonabatque cœlitus Juppiter
 honorans in corde suam filiam: undique autem omnes
 insulæ ac continentes inundabant mari
 ab-Eubœa non admodum procul, ubi maxime
 parabat sævos super dolores dolores deus
 Græcis. Gemitus vero et ploratus per naves
 erat pereuntium, ac fragorem-edebant ligna navium
 fractarum: illæ enim concurrente inter-se
 continue frangebantur ac labor inutilis erat:
 alii remis abigere conantes
 naves imminentes sibi, ipsis cum contis miseri
 deciderunt in vastum gurgitem atrocique fato
 interierunt, quoniam illis irruebant aliunde alia
 navium ligna longa, et contusa-sunt omnium
 corpora misere; alii in navibus prolapsi
 jacebant, extinctis similes; alii præ necessitate
 natabant incumbentes politis æstibus;
 alii contra tabulis innatabant. Æstuebat vero salum
 funditus, ut mare et cœlum ac terra
 viderentur inter-se simul permixta cuncta.

Cæterum de Olympo gravisona Minerva
 non dehonebat robur patris, circumque æther
 sonabat, ipsa vero Ajaci iram et cladem afferens
 injectit navi fulmen, ac celeriter ipsam huc et illuc
 dispersit in minutas-partes; circumfremebat autem terra et
 æther,] exundabat etiam tota circumflua Amphitrite.
 Homines igitur e navi cadebant densi, circa quos
 fluctus immensi ferebantur, a fulguribus autem Minervæ
 splendor fulgebatur per tenebras prorumpens,
 illi vero impotabili hausta maris multisoni salsugine
 animam exhalantes super mare ferebantur.
 Captivis autem-mulieribus gaudium tametsi pereuntibus
 erat;] et aliæ quidem se-submerserunt in mare amplexæ
 manibus suos liberos miseræ, aliæ vero tristes
 hostium capitibus circumjecerunt manus, cum quibus mi-
 serabiles] festinabant perire, in-compensationem suæ con-
 tumeliæ] ulciscens Græcos. Desuper autem intuens
 oblectabatur suo in animo inelyta Minerva.

Cæterum Ajax modo natabat-circa lignum navis,
 modo contra manibus sulcabat salsos fluctus,
 indefesso Titani vi immensa similis,
 ac secabatur salsa unda validis manibus
 viri magnanimi. Dei autem ipsum intuentes
 fortitudinem et robur stupebant; circum vero fluctus
 nunc ferebat ingentem virum, veluti ad verticem
 montis excelsi per aera, nunc vero
 ex-alto virum vorticibus involvit, neque is manibus
 defessus-est lorticibus; permulta autem hinc atque hinc
 extincta stridebant in mari fulmina;

οὐπω γάρ οἱ θυμὸν ἐμήδετο κηρὶ δαμάσσαι
 560 κούρη ἐριγδούποιο Διὸς μάλα περ κοτέουσα,
 πρὶν τλήναι κακὰ πολλὰ καὶ ἄλγεσι πάγχυ μογήσαι·
 τοὔνεκά μιν κατὰ βένθος ἐδάμνατο θηρὸν οἴζυς
 πάντοθε τειρόμενον· περὶ γὰρ κακὰ μυρία Κῆρες
 ἀνδρὶ περιστήσαντο· μένος δ' ἐνέπνευσεν ἀνάγκη·
 565 φῆ δὲ καὶ εἰ μάλα πάντες Ὀλύμπιοι εἰς ἐν ἴκωνται
 χωόμενοι καὶ πᾶσαν ἀναστήσωσι θάλασσαν,
 ἐκφυγείν· ἄλλ' οὔτι θεῶν ὑπάλυξεν δημοκλήν.
 Δῆ γάρ τοι νεμέσησεν ὑπέριος Ἐννοσίγαιος,
 εὐτέ μιν εἰσενόησεν ἐφαπτόμενον χερὶ πέτρης·
 570 Γυραίης, καὶ οἱ μέγα χῶσατο· σὺν δ' ἐτίναξε
 πόντον ἁμῶς καὶ γαῖαν ἀπειρίτων· ἄμφι δὲ πάντη
 κρημνοὶ ὑπεκλονέοντο Καφηρέος· οἱ δ' ἄλγεεινὸν
 θειόμενοι βρηγμίτες ἐπέβραχον οἴδαμι λάβρω,
 χωόμενοι ἀνακτος· ἀπέσχισε δ' εἰς ἄλλα πέτρον
 575 εὐρέα, τῆπερ ἐκεῖνος εἰς ἐπεμαίετο χερσὶ·
 καὶ βρά οἱ ἄμφι πάγοισιν ἐλισσομένω μάλα θηρὸν
 χεῖρες ἀπεδρῦθησαν, ὑπέδραμε δ' αἶψ' ὄνυχεςσι·
 μορμύρον δὲ οἱ αἰὲν ὀρινομένω περὶ κύμα
 ἀφρὸς ἄδην λεύκαινε κάρη λάσιόν τε γένειον.
 580 Καὶ νύ κεν ἐξήλυξε κακὸν μόρον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ
 ῥήξας αἶαν ἐνερθεν ἐπιπροέηκε κολώνην·
 εὐτε πάρος μεγάλιοι κατ' Ἐγκελάδοιο δαΐφρων
 Παλλὰς ἀειραμένη Σικελὴν ἐπικάθβαλε νῆσον,
 ἣ β' ἔτι καίεται αἰὲν ὑπ' ἀκαμάτοιο Γίγαντος·
 585 αἰθαλόεν πνεύοντος ἔσω γρονός· ὣς ἄρα Λοκρῶν
 ἀμφεκάλυψεν ἀνακτα δυσάμμορον οὐρέος ἄκρη
 ὑψόθεν ἐξεριποῦσα· βάρυνη δὲ καρτερὸν ἄνδρα·
 ἀμφὶ δὲ μιν θανάτοιο μέλας ἐκίχησάτ' ὄλεθρος
 γαίῃ ἁμῶς δηθήντα καὶ ἀτρυγέτω ἐνὶ πόντῳ.[το,
 590 Ὡς δὲ καὶ ἄλλοι Ἀχαιοὶ ὑπὲρ μέγα λαῖψμα φέρον·
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν νήεσσι τεθηπότες, οἱ δὲ πεσόντες
 ἔκτοσθεν νηῶν· ὀλοή δ' ἔχε πάντα οἴζυς·
 αἱ μὲν γὰρ φορέοντ' ἐπικάρσιαι εἰς ἄλλ' νῆες,
 ἄλλαι δ' αὐστρέψασαι ἄνω τρώπιν· ὧν δέ που ἴστοι
 595 ἐκ κεράτων ἐράγησαν ἐπισπέρχοντος ἀήτεω·
 τῶν δὲ διὰ ξύλα πάντα θοαὶ σκεδάσαντο θύελλαι·
 αἱ δὲ καὶ εἰς μέγα βένθος ὑποβρύχιοι κατέδυσαν,
 ὄμβρου ἐπιθρίσαντος ἀπείρονος· οὐδ' ὑπέμειναν
 λάβρον ἁμῶς ἀνέμοισι θαλάσσης καὶ Διὸς ὕδωρ
 600 μισγόμενον· ποταμῷ γὰρ ἀλίγκιος ἔρβρεεν αἰθῆρ
 συνεχές· ἣ δ' ὑπένερθεν ἐμαίνετο δια θάλασσα.
 Καὶ τις ἔφη· Ἐτάχα τοῖον ἐπέχραεν ἀνδράσι χεῖμα,
 ἐπότε Δευκαλίωνα ἀθέσφατος ὑετὸς ἤλθεν,
 ποντώθη δ' ἄρα γαῖα, βυθὸς δ' ἐπεχεύατο πάντη.
 605 Ὡς ἄρ' ἔφη Δαναῶν τις, ἐνὶ φρεσὶ χεῖμα τεθηπὸς
 λευγαλέον· πολλοὶ δὲ κατέφθιθεν· ἄμφι δὲ νεκρῶν
 πλήθεθ' ἄλδος μέγα χεῖμα· περιστείνοντο δὲ πᾶσαι
 ἡτίονες· πολέας γὰρ ἀπέπτυσε κύμ' ἐπὶ χέρσον·
 ἀμφὶ δὲ νῆα δούρα βαρῶρομον Ἀμφιτρίτην
 610 πᾶσαν ἄδην ἐκάλυψε· μέσον δ' ἄρ' ἐφαίνετο κύμα.
 Ἄλλοι δ' ἄλλην κῆρα κακὴν λάχον· οἱ μὲν ἄν' εὐρὺν
 πόντον, ὀρινομένης ἄλδος ἄσχετον, οἱ δ' ἐνὶ πέτραις

nondum enim ipsi vitam constituerat morte subigere
 filia horrisoni Jovis, valde quamvis irascens,
 priusquam tolerasset mala multa et doloribus prorsus con-
 fectus-esset:] ideo ipsum in mari subigit diu ærumna,
 undique vexatum: namque mala innumera fata
 viro circumposuerant, sed vires inspiravit necessitas:
 jactavit enim, si vel universi cœlites in unum coirent
 irati et totum commoverent mare,
 se-effugitutum. Sed nequaquam deorum evitavit indigna-
 tionem.] Jam enim indigne-tulit præpotens Neptunus,
 ubi eum animadvertit apprehendisse manu petram
 Gyraeas, et ipsi valde succensuit ac concussit
 mare simul et terram ingentem, undique vero circum
 rupes succutiebantur Capharei, et horrendum
 pulsata littora reboabant fluctu impetuoso,
 irascente rege: avulsit autem in mare scopulum
 latum, cui ille suis incumbibat manibus,
 atque ipsi circa saxa se-volutanti valde diu
 manus lacerabantur, et intercurrebat sanguis unguis,
 murmurantem ipsi semper agitato circa fluctum
 spuma satis album-reddebat caput hirsutumque mentum;
 ac sane effugisset sævam mortem, nisi ipsi,
 dirupta terra subtus, immisisset montem *Neptunus*.
 Veluti olim vastum super Enceladum bellicosa
 Pallas sublatam dejecit Siculam insulam,
 quæ adhuc succenditur continue ab indomito Gigante
 flammas expirante subter terram: sic etiam Locrorum
 cooperuit regem infelicem mentis vertex
 ex-alto revulsus, et oppressit robustum virum,
 eumque mortis atra invasit perniciës,
 a-terra simul edomitum et insuperabili in mari.

Sic etiam alii Græci super magno æquore jactabantur,
 pars in navibus stupore-icti, pars lapsi
 ex navibus, funestaque premebat omnes calamitas;
 aliæ enim ferebantur oblique in mari naves,
 aliæ inversa sursum carina, aliarum forte mali
 ex antennis fracti-erant incumbente flatu,
 aliarum ligna universa rapidi disperserant turbines,
 aliæ etiam in vastum gurgitem submersæ subierant,
 imbre ingravescente immenso, neque sustinuerunt
 tempestuosam cum ventis maris et Jovis undam
 commixtam, fluminis enim instar manabat æther
 continue, subtusque æstuabat divinum mare.
 Ideo quispiam dixit: Forte talis ingruit hominibus tempe-
 stas,] quando Deucalionis immensa pluvia venit,
 atque in-pontum-conversa-est terra, altum-mare se-diffudit
 undique.] Sic dixit Græcorum aliquis in animo hiemem stu-
 pens] horrendam. Multi autem interierunt, et ubique cada-
 veribus] refertus-erat maris ingens fluxus, et arctabantur
 universa] littora; multos enim expuit fluctus ad terram;
 ἀμφὶ etiam navalia ligna gravisonam Amphitriten
 totam prorsus operuerunt, medius tamen apparuit fluctus.
 Cæterum alii aliud fatum malum sortiti-sunt, pars in lato
 mari, commoto salo vehementer, pars circa petras

ἄξαντες πέρι νῆας, διζυροῖς ἀπόλοντο
 Ἰναυπλίου ἐννεσίησιν· ὁ γὰρ κοτέων μάλα παιδὸς,
 615 χεΐματος ὀρνυμένιοι καὶ ὀλυμένων Ἀργείων,
 καίπερ ἀκηχόμενος μέγ' ἐγήθειεν, οὔνεκ' ἄρ' αὐτῶ
 δῶκε τίσιν θεὸς αἶψα, καὶ ἔδρακεν ἐχθρὸν ὄμιλον
 τειρόμενον κατὰ βένθος· ἔψ' δ' ἄρα πολλὰ τοκῆϊ
 εὔχεται, ὁμῶς νήεσσι ὑπόβρυχα πάντας ὀλέσθαι.
 620 Τοῦ δὲ Ποσειδάων τὰ μὲν ἔκλυεν· ἄλλα δὲ πόντου
 ἄψ' μέλαν οἶδμα φέρεσκεν· ὁ δ' αὐαλέην χερὶ πευκὴν
 αἰθομένην ἀνάειρε· δόλην δ' ἀπάτησεν Ἀχαιοὺς
 ἐλπομένους εἴσορμον ἔδος λιμένων ἀφικέσθαι·
 αἰνῶς γὰρ πέτρῃσι περὶ στυφελῆσι δάμησαν
 625 αὐταῖς σὺν νήεσσι· κακῶ δ' ἐπὶ κύντερον ἄλγος
 τλήσαν ἀνηρηῆσι προσανγνόμενοι περὶ πέτρῃς
 νυκτὶ θοῆ· παῦροι δὲ φύγον μόρον, οὐς τ' ἐσάωσε
 ἢ θεὸς ἢ δαίμων τις ἐπιβροθος. Αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄλλοτε μὲν θυμῶ μέγ' ἐγήθειεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 630 ἄχυντ' Ὀδυσσεὺς πινυτόφρονος, οὔνεκ' ἐμελλεν
 πάσχειν ἄλγεα πολλὰ Ποσειδάωνος ὀμοκλήῃ,
 ὅς βα τότ' ἀκαμάτησι περὶ φρεσὶ πάγγυ μεγαίρων
 τείχεσι καὶ πύργοισιν εὔσθενέων Ἀργείων,
 οὐς ἔκαμνος Τροίῃ, στυγερῆς ἔμεν ἄλκαρ αὐτῆς,
 635 ἐσσυμένους μάλα πᾶσαν ἀνεπλήμυρε θάλασσαν,
 ὄσση ἀπ' Εὐξείνιοι κατέρχεται Ἑλλησπόντον,
 καὶ μιν ἐπ' ἠϊόνας Τρώων βάλεν· ὅε δ' ὑπερβεν
 Ζεὺς, ἐπήϊρα φέρων ἐρικυδέϊ Ἐννοσιγαίῳ·
 οὐ μὴν οὐδ' Ἐκάεργος ἄτερ καμάτοιο τέτυκτο,
 640 ἄλλ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων μάλα πάντα βέεθρα
 εἰς ἓνα χῶρον ἄγεσκε· κατέκλυσε δ' ἔργον Ἀχαιῶν
 καὶ τόσση δὲ θάλασσα, καὶ εἰσέτι οἱ κελάδοντες
 χεῖμαρῶν ἀλεγεινὸν ἀεζόμενοι Διὸς ὀμβρῶν,
 τοὺς μέλαν οἶδμ' ἀνέεργε πολυστόνου Ἀμφιτρίτης
 645 πόντον ἐπελθέμεναι, πρὶν τείχεα πάντ' ἀμαθῦναι
 ἀργαλέως Δαναῶν· αὐτὸς δ' ἄρα γαῖαν ἔνερθε
 βῆξε Ποσειδάων, ἀνὰ δ' ἔβλυσε ἀσπετον ὕδωρ
 ἰλύν τε ψάμαθόν τε· βίη δ' ἐλέλιξε κραταιῆ
 Σίγειον· ἠϊόνες δὲ μέγ' ἔβραχον ἐκ τε θεμέθλων
 650 Δαρδανίη· καὶ αἶστον ὑποβρύχιόν τε καλύφθη
 ἔρκος ἀπειρέσιον· κατεδύσατο δ' ἔνδοθι γαίης
 μακρὰ διίσταμένης· ψάμαθος δ' ἔτι φαίνεται μούνη
 χασσαμένου πόντοιο καὶ ἐκ θινῶν ἐριδοῦπων
 νόσφιν ἀπ' αἰγιαλοῖο κατ' ἔκτοθι· Ἄλλα τὰ μὲν που
 655 ἀθανάτων ἐτέλεσε κακὸς νόος· οἱ δ' ἐνὶ νηυσὶν
 Ἀργεῖοι πλώεσκον, ὅσους διὰ χεῖμα κέδασεν·
 ἄλλη δ' ἄλλος ἔκανε, ὅπῃ θεὸς ἤγεν ἕκαστον,
 ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας.

fractis navibus, misere perierunt,
 Nauplii delis. Is enim iratus admodum filii *causa*,
 tempestate exorta et pereuntibus Græcis,
 quamvis mæstus valde lætatur-est, quoniam ipsi
 paraverat ultionem deus celeriter, ac vidit inimicam tur-
 bam] affligi in gurgite, suoque multas parenti
 preces misit, ut-una cum-navibus submersos cunctos per-
 deret.] Cujus *preces* Neptunus partim exaudiebat, partim
 maris] retro ater fluctus ferebat. Is igitur siccam manu fa-
 cem] ardentem sustulit, ac dolo decepit Græcos
 existimantes ad opportunam stationem portus se-pervenire;
 misere enim circa petras asperas sunt-atriti
 615 ipsi cum navibus, ac præter *hoc* malum tristio-rem cala-
 mitatem] sustinuerunt tristificis illi petris
 nocte veloci : pauci vero effugerunt mortem, quos servavit
 aut deus aut genius aliquis auxiliarius. Cæterum Minerva
 nunc quidem animo valde gaudebat, nunc contra
 dolebat Ulyssis *causa* prudentis, quia futurum-erat
 ut pateretur ærumnas multas Neptuni indignatione,
 qui sane tunc invicto animo plane exosus
 muros et turres fortium Græcorum,
 quos ad-Trojam extruxerant, tristis ut-essent propugnacu-
 lum belli.] celeriter valde universum tumefecit mare,
 quantum ab Euxino descendit ad-Hellespontum,
 et ipsum littoribus Trojanorum induxit; pluebat autem de-
 super] Juppiter, gratificans illustri Neptuno;
 neque sane Apollo sine labore erat,
 sed ab Idæis montibus ad-unum omnes torrentes
 in unum locum cogebat, et undis-obruebant opus Græcorum
 tum tantum mare, tum insuper sonori
 torrentes horribiliter aucti Jovis pluvia,
 quos ater æstus prohibebat multisonæ Amphitritæ
 mare intrare, priusquam muros cunctos abolevisset
 620 violenter Græcorum. Ipse vero terram infra
 rupit Neptunus ac produxit immensam aquam
 limumque et arenam ac vi concussit valida
 Sigeum, littoraque valde sonuerunt atque e fundamentis
 Dardania, et e-conspectu-sublatus submersusque opertus
 -fuit] murus immensus ac subiti intra terram
 valde diductam; arena vero adhuc videbatur sola
 625 ex retrocedente mari atque e syrtibus gravisonis
 longe a littore extra. Atque hæc quidem
 deorum perfecit infensa mens. In navibus autem
 Græci navigabant, quos tempestas dissipaverat:
 alio vero alius veniebat, quo deus ducebat unumquemque,
 qui in mari funestas subterfugerant procellas.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἄδρας, αὐτός, 1) Trojanus, quem Sthenelus interfecit, XI, 81. 2) alter, a Diomede interfectus, XIII, 209.

Ἄθωδος, ἡ, Asiæ urbs ad Hellespontum, Mænali Arciique patria, III, 299.

Ἀγαμέμνων, ὄνος, I, 828; Achillem mortuum deflet, III, 491-504; 518; Achillis cadaver ablui jubet, 526 sqq.; IV, 127; cursus metam exstruit in certamine ludicro, 194; sagittantibus item metam statuit galeam, 407 sqq.; in equorum cursu victor, 581, Polydori thoracem accipit præmium, 585; cum Nestore et Idomeneo arbiter factus in Ajacis et Ulixis certamine de armis Achillis, V, 135, Nestoris consilium probat, 165 sqq.; 427, 474; Tecmessam Ajacis mortem deflentem consolatur, 559 sqq.; VI, 337; in Æthicum impetum facit, 510; Neoptolemon laudibus ornat inter convivia, VII, 687 sqq.; 701; Stratum occidit, VIII, 99. IX, 35, 203, 486; Philocteten in tentorio suo de injuriis, quas passus erat, consolatur muneribusque donat, 490-516; cum Nestore iis præest, qui in Tenedum insulam abeunt, XII, 339; Damastoris filium occidit, XIII, 211; Cassandra abducit captivam, XIV, 20; 210.

Ἀγαμήτωρ, ὄρος, pater Cliti ex nympha quadam, VI, 464.

Ἀγάνιππος, Trojanus, quem Ajax Telamonius interfecit, III, 230.

Ἀγαπήνωρ, saltus victor in funebribus Achillis ludis, Cycni arma accipit præmium, IV, 486 sqq.; unus eorum, qui in equo ligneo erant, XII, 325.

Ἀγέλαος, 1) Hippasi f., Milesius, a Megete interfectus, I, 279. 2) Mæonis f., quem Ajax Telamonius interfecit, III, 229. 3) Euenoris f., Acamantis socius, IV, 334.

Ἀγέλαια, ἡς, (prædatrix), Minervæ nomen, XII, 417.

Ἀγέστρατος, Trojanus, quem Ajax Telamonius occidit, III, 230.

Ἀγήνωρ, ὄρος, princeps Trojanus, circa Achillis cadaver pugnat, III, 214; Molum occidit, VI, 624; Hippomenem interfecit, VIII, 310; telo frustra petitus a Teucro, 315; Hippasum interfecit, XI, 86; Græco cuidam, qui equi fugientis frenum arripuit, manum securi amputat, 188 sqq.; cum Heleno a Neoptolemo ac Myrmidonibus portam Idaeam defendit e muro pugnans, 349; cæsus a Neoptolemo, XIII, 217.

Ἀγαῖος, quem in funebribus Amarnycei ludis a se olim victum Nestor gloriatur IV, 312 sqq.

Ἀγλαΐη, ἡς, mater Nirei, VI, 492.

Ἀγριος, Thersitæ pater, frater Cenci, I, 770, 771.

Ἀγχισις, ὄνομα, Æneæ pater, qui Dardani habitabat, III, 282; VIII, 97; X, 26; XI, 166, 496; XIII, 300, 315.

Ἀδρῆστος, Adrastus, priscus rex Sicyonis, cui dii Arionem, celebrem illum equum, dono dederunt, IV, 570.

Ἀθηναίη, I, 365; VII, 556; XII, 106, 173; XIV, 479. Vid. Ἀθήνη.

Ἀθηναῖοι, οἱ, Athenienses, VIII, 358.

Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡς Minerva, Penthesileæ Somnium fraudulentum mittit, I, 125, 128; huic Melanippus, mons Lyciæ, sacer erat, III, 233; Martem saxo olim profligat, 420; Achillis cadaveri ambrosiam instillat, 533 sqq.; de Olympo in Sigeum promontorium descendit contemplatura pugnam et gloriam Græcis allatura, VII, 556 sqq.; Martem Trojanis opitulantem aggreditur, sed Jovis fulmine terribi a pugna recedit, VIII, 342 sqq.; iram cohibet Philoctetæ, qui in Ulixem Diomedemque arcum tenturus est, IX, 404; ventum secundum immittit navi, qua Philoctetes Trojam vehitur, 436; ejus simulacrum Troja ablatum a Diomede atque Ulixæ, X, 355; XII, 83; Epeo in somnio visa auxilium suum in fabricando equo ligneo promittit, 406 sqq.; 154; in pugna deorum Martem aggreditur, 173; oculorum lumine privat Laocoontem, 396-415; equo ligneo in urbem tracto gaudet, 439; filiis Laocoontis dracones immittit terribiles, 447 sqq., 478; de Trojæ interitu gaudet, XIII, 147; indignatur stuprum Cassandrae ab Ajace illatum in templo suo, 420 sqq.; irata propter Ajacem Jovem aggreditur, ut sibi liceat ultionem a Græcis petere, XIV, 421 sqq.; fulminibus a Jove sibi concessis Irideque ad Æolum ablegata tempestatem vehementem Græcis domum redentibus immittit, 449 sqq., Ajacisque navem fulminis ictu comminuit, 530 sqq.; de quo Græcorum naufragio quamvis læta propter Ulixis casus futuros dolore afficitur, 628.

Ἀιακίδης, ὄνομα, a] Æaci f.: 1) Peleus, I, 766; II, 430; III, 418, 617; V, 75; 2) Telamon, IV, 450. b] Æaci nepos: 1) Ajax Telamonius, III, 244; 2) Achilles, I, 4, 331, 392, 496, 508, 548, 607, 825; II, 99, 388, 409; III, 16, 34, 66, 119, 212, 399, 461, 522, 602, 696, 701, 743; IV, 476, 595; V, 225; VII, 403, 471, 599, 689, 708, 727; VIII, 37; IX, 211, 236; XII, 74; XIV, 137. Oἱ Ἀιακίδαι, Æaci nepotes, Achilles et Ajax, I, 521; Æaci posterii, VII, 291.

Αἴας, αὐτός, 1) Ajax major, Telamonius f. (Telamonius), I, 377; audito pugnae strepitu Achillem hortatur, ut secum ad proelium abeat, 495 sqq.; quo profectus, 510 sqq., Deiochum, Hyllum, Eurynomum, Enyeum interfecit, 529 sqq.; 552, 564, 563; in defendendo Achillis cadavere, III, 217, 227, Agelaum, Thestorem, 229, Arcythoum, Agestratum, Aganippum, 230, Zorum, Nissum, Erymantem interfecit, 231; deinde Glaucum in se irruentem, 239, 244, 246, caedit, Æneam vulnerat, 287, magnaque strage edita, 293-295, 330, Parideque sauciato, 330, 343, Trojanos tandem in urbem repellit, 356, 364 sqq.; Achillem deplorat, 427, 431-459; IV, 38; ludos in Achillis honorem a Thetide instaurandos indicit, 88 sqq.; cum Diomede luctatur æquo Marte, 215-265 (217, 224, 232, 250, 258, 264), ac binæ utrique mulieres constituuntur præmium, 282; discum immensum cum solus rotare valeat, Memnonis arma aufert præmium, 439, 455 sqq.; ad paneratum Græcis frustra provocatis duo talenta accipit a Thetide,

- 479-491-494-499; Achillis arma sibi vindicans, V, 130, 143, 158, vehementer rixatur de iis cum Ulixē, 180-236, 239, 291-305, 307; armis Ulixē adjudicatis summa ira incensus, 322 sqq., 352 sqq., in insaniam incidit, 360 sqq., 390 sqq.; inter oves magna strage facta, 404 sqq., 411, 416, 424, se Ulixem inter alios Græcos trucidasse opinatur, 439 sqq.; rabie discussa, 451 sqq., maxime indignatur ac mala multa imprecatūs Ulixē Græcisque omnibus et Agamemnoni gladio semet transfodit, 456-486; deploratus a Græcis, 497, maxime a Teucro, 500-509-520, et a Tecmessa uxore, 522-568; 564, 576, 603; ejus cadavere ad naves portato ac cremato ossa conduntur in urna aurea, 612-633-639-651 ad fin.; VI, 21, 633; XIV, 135. 2) Ajax minor, Oilei f., Locrorum dux, Derionem Amazona interfecit, I, 258; in funebribus Achillis ludis Teucro cursu victo decem vaccas accipit præmium, IV, 186, 187-206; in sagittandi certamine a Teucro vincitur, 405 sqq., 410; VI, 502; Polydamantem vulnerat, 505; vulneratus lapidis ictu ab Ænea, 521; 556; Scylaceum Lycium vulnerat, X, 148; sagittis ac pilis Trojanis muro depellit, XI, 440 sqq.; unus ex iis, qui in equum ligneum ascendunt, XII, 319; Amphimedontem interfecit, XIII, 211; Cassandram in Minervæ templo stuprat, 422; ejus nave a Minerva fulminis ictu comminuta, XIV, 532 sqq., cum fluctibus maris diu luctatus tandem submergitur rupe a Neptuno superinjecta, 548-589.
- Αἰγῆος, οἰο, ὄ, Ægæus, pro mari Ægæo, VII, 241; IX, 337.
- Αἰγέυς, Æthrae maritus, pater Thesei, XIII, 511.
- Ἄϊδης, αο, et Αἰδωνεύς, Ἄϊδωνεύς, ἦος, et Ἄϊς, ἴδος, Pluto, II, 650; III, 774; VI, 263; VII, 52; IX, 12, 51.
- Ἄϊδωνεύς, ἦος, Pluto, VI, 490; vid. Ἄϊδης.
- Αἰδωνεύς, ἦος, Pluto, III, 15; XII, 179; vid. Ἄϊδης.
- Αἰθελίδης, ου, Græcus, ab Ænea cæsus, XI, 202.
- Αἰθικός, princeps Paphlagonum, quem Eurypylus in prima acie collocat VI, 318 sqq.; Agamemnonis impetum evitans inter socios se recipit, 511.
- Αἰθίοπει, ἦ, Æthiopia, Libyæ regio, ubi Memnon regnabat, II, 32.
- Αἰθίοπες et -πῆες, οἰ, Memnone duce Trojam veniunt, II, 101, 108, 191, 216, 356, 468; per aerem ablati post Memnonis mortem, 570 sqq.; Memnone sepulto in aves (Memnonides) conversi, 642 sqq.
- Αἰθιοπῆες, οἰ, Æthiopum gens, II, 216, 570, 642; vid. Αἰθίοπες.
- Αἰθίοψ, οπος, Pyrrhasi f., Æthiops, quem Antilochus interfecit, II, 247.
- Αἰθήρη, Æthra, Pitthei filia, Thesei mater ex Ægeo, Helenæ ancilla olim facta, a Demophonte et Acamante nepotibus in Troja flagrante ipsi occurrentibus agnita ad Græcos reducit, XIII, 496-523-544.
- Αἰθών, unus ex equis Martis, VIII, 242.
- Αἰμονίδης, Græcus, a Penthesilea interfecit, I, 229.
- Αἰνεΐας, αο, Anchisis f., in proelio circum Achillis cadaver pugnans, III, 214; dum Glauci cadaver Græcis subtrahit, 282 sqq., ab Ajace Telamonio vulneratus in urbem se recipit, 286 sqq.; in prima acie collocatus ab Eurypylo, VI, 316; lapidis ictu Ajacem Oilei vulnerat, 520; Teucris hasta ejus scuto infigitur, 545; Pheretem et Antimachum interfecit, 622; Aristolochum interfecit lapide percussus, VIII, 93; Danantem occidit, 303; contra Polydamantis consilium e muris eruptionem fieri jubet, X, 26 sqq.; Harpalionem interfecit, 74, 78, et Hyllum, 81; 98; Deileontem et Amphionem occidit, 112 sqq.; Bretontem et Andromachum interfecit, XI, 41; 50; ad fortitudinem stimulat ab Apolline, 129, 137; ab Eurymacho adjutus
- Græcos fugat, 143-183; Æthaliden occidit, 201; Trojanos Neoptolemi ac Myrmidonum impetui resistere jubet, 235; 238; a Venere et proelio subreptus, 289; murum defendit contra Ulixem et Eurypylum, 355; ingentilapide de mœnibus dejecto obruit Græcos, qui sub testudine urbem aggrediuntur, 393 sqq., 406 sqq., 420; aliosque repellit a muro fortiter pugnans ipse et exhortans suos, 426, 431; 440; lapidis ictu scalas frangit, quibus Alcimedon murum ascendit, 460 sqq.; contra Philoctetæ sagittam a Venere defensus, 475 sqq.; Toxæchmen lapide ictum interfecit, 486; objurgatus a Philocteta, 491 sqq.; cum patre ac filio Troja fugit Venere itineris duce, Calchante Græcos colibente ac vaticinante herois Romæque condendæ casus futuros, XIII, 300-334-352.
- Αἴως, Cetius, ab Ulixē interfecit, XI, 79.
- Αἰολή, ης, Æoli insula, XIV, 474.
- Αἰόλος, ου, Hippotæ f., Jovis jussu ventos in Achillis rogam concitat, III, 699, 702 sqq.; Minervæ jussu ventos rapidos Græcorum classi domum redeunti immittit, XIV, 467-477 sqq.
- Ἄϊς, ἴδος, Pluto, III, 71, 157, 198; VI, 429; VIII, 139; XIII, 201; vid. Αἰδης.
- Αἴσα, ης, Dea fatalis, Fatum, I, 390; VII, 669; X, 344, 377; XI, 272 sqq., 306; XII, 171, 564; XIII, 280, 462, 473; XIV, 365.
- Αἴσηπος, οιο, Mysiæ fluvius, prope quem Memnon sepultus est, II, 587, 590, 606.
- Αἴσων, ονος, pater Jasonis, XII, 267.
- Αἰών, ὄνος, ὄ, (Evum), curram Jovis fabricarat, quem Venti trahebant recti ab Iride, XII, 194.
- Ἀκάμας, αντος, 1) Thesei f., cujus pugilatus cum Epeo, IV, 332-363-380; victoria ancipite craterum a Thetide propositorum accipit alterum, 381 sqq.; ejus vulnera a Podalirio sanantur, 394 sqq.; inter eos est, qui equum ligneum intrant, XII, 326; Acamas et Demophon fratres, Thesei filii, Æthram aviam inter ruinas Trojæ flagrantis sibi occurrentem agnoscunt et ad naves abducant, XIII, 496-535-544. 2) Antenoris f., vulneratus a Thrasymede VI, 574; a Philocteta cæsus, X, 168.
- Ἄκαστος, Nestoris frater patruelis, IV, 308.
- Ἀλέξανδρος, οιο, alterum Paridis nomen, VI, 36, 160, 180, 188, 316; IX, 88; X, 51, 370, 429, 459; XI, 5, 288; XIII, 365; XIV, 157. Vid. Ἰπάρης.
- Ἀλεξίνωμος, Melanei et Alcidas pater, qui Cauri habitabat, VIII, 78.
- Ἀλέξιππος, Æthiops, unus e sociis Memnonis, II, 365.
- Ἀλκᾶθος, quem a Diomede interfecit iri Iuno narrat confabulans cum Horis, X, 352.
- Ἀλκαῖος, Margasi ac Phyllidis f., quem Meges interfecit, X, 138 sqq.
- Ἀλκείδης, αο, Hercules, VI, 222, 292; vid. Ἡρακλῆς.
- Ἀλκιβίη, una Amazonum, quæ cum Penthesilea Trojam profectæ sunt, I, 45; a Diomede occisa, 260.
- Ἀλκιδάμας, αντος, Alexinomi f., frater Melanei, occisus a Neoptolemo, VIII, 77.
- Ἀλκίθοος, Trojanus, quem Achilles interfecit, III, 158.
- Ἀλκιμέδης, Ajacis socius, lapidis ictu Hippasiden interfecit, VI, 557 sqq.
- Ἀλκιμέδων, famulus Ajacis Oilei, murum Trojanum scalis ascendit, scalis lapidis ictu ab Ænea fractis delapsus animam exhalat, XI, 447-473.
- Ἄλκιμος, Græcus, a Deiphobo cæsus, XI, 86.
- Ἀλκίονεύς, Æthiops, Memnonis socius, II, 364.
- Ἄλκων, Megaclis f., ab Ulixē, quem vulneravit, interfecit, III, 309 sqq.; IV, 594.
- Ἄλφειός, οιο, Poloponnesi amnis, quem Thryon, urbs Messeniæ, adjacebat, II, 241; VI, 234.

Ἄλωες, ἦος, ejus filii (Otus et Ephialtes) gigantes, I, 516 sqq.
 Ἀμαζόνες, αἱ, Amazones, I, 53, 178, 448, 456, 559, 729; interfectæ in pugna prope Penthesileam reginam sepeliuntur, 804; in Eurypyli scuto representatæ, VI, 245; ἡ Ἀμαζών, sing. num., de Penthesilea regina, I, 568.
 Ἀμαρυγκεύς, ἕος, rex Epeorum, ejus in ludis funebribus se victoriam reportasse Nestor gloriatur, II, 315.
 Ἀμίδης, οὐ, Trojanus, quem Neoptolemus interfecit, IX, 186.
 Ἀμύδαη, ἡς, Cleodori mater e Lerno, X, 222.
 Ἀμφιάρσος, οὐ, Amphilochoi pater, XIV, 366.
 Ἀμφιλόχος, Amphiarai f., vates, unus eorum, qui in equum ligneum inscendunt, XII, 322; cum Calchante Trojæ remanet Græcis domum redeuntibus, habitaturus postea in Cilicia, XIV, 366.
 Ἀμφίμαχος, 1) Carum dux, I, 281. 2) unus heroum Græcorum, qui in equo ligneo erant, XII, 325.
 Ἀμφιμέδων, οντος, Trojanus, cæsus ab Ajace Oilei, XIII, 211.
 Ἀμφινόμη, mater Harpalionis ex Arizelo, X, 75.
 Ἀμφινόμος, Trojanus, quem Neoptolemus interfecit, X, 88.
 Ἀμφίνοος, Trojanus, quem Diomedes occidit, X, 118.
 Ἀμφιπέτρι, conjux Neptuni, VII, 374; pro mari, VIII, 63; XIV, 535, 609, 644.
 Ἀμφίριον, ονος, Epei minister, ab Ænea occisus, X, 111 sqq.
 Ἀνδρομάχη, ἡς, Eetionis filia, Hectoris conjux, I, 99; a Neoptolemo captiva abducitur magnopere lamentans, XIV, 21, 264—290.
 Ἀνδρόμαχος, Cretensis, Gnossi natus, quem Æneas occidit, XI, 41.
 Ἄνεμοι, οἱ, Venti, Glauci cadaver in Lyciam portant, IV, 6.
 Ἀνταῖος, οἰο, Antæus gigas, quem Hercules occidit, IV, 445 sqq.; quorum lucta in Eurypyli scuto representata, VI, 286.
 Ἀντιάνδρη, una Amazonum, quæ Penthesileam comitatæ sunt, I, 43; interfecta ab Achille, 531.
 Ἀντιγοριδής, αο, Antenoris f., Eurymachus, XI, 130.
 Ἀντήνωρ, ορος, ad Jovem preces mittit, ut aut salutem aut interitum promptum immittat, IX, 8 sqq.; pater Acamantis, X, 168; socer Eurydamantis, XIII, 179; huic soli ejusque opibus Græci parcunt memores hospitii Menelao olim dati atque Ulixi, 293 sqq.; ejus in domum cadaver Polyxenæ portatur et ab ipso sepelitur, XIV, 321 sqq.; sub ejus auspiciis Trojani patriæ superstites mortuos sepeliunt, 402.
 Ἀντιρότη, Amazonum una in comitatu Penthesileæ, I, 45; occisa ab Achille, 532.
 Ἀντίθεος, Græcus, a Penthesilea interfectus, I, 228.
 Ἀντικλός, unus eorum, qui equum ligneum intrant, XII, 317.
 Ἀντίλοχος, οἰο, Nestoris f., patrem defendens, II, 244, Æthopem interfecit, 247, a Memnone interfecit ipse, 256; 400, 447; a Græcis deploratus, 633; sepultus a Pylis, III, 2 sqq.; 10; III, 517; V, 605.
 Ἀντίμαχος, οἰο, 1) Cretensis, cæsus ab Ænea, VI, 622. 2) Trojanus, Hippodamiae pater, I, 405; ejus ædes consumuntur incendio Trojæ, XIII, 433.
 Ἀντιφος, ὁ, 1) Lacedæmonius, cæsus ab Eurypylo, VI, 616. 2) socius Ulixis (posthac a Cyclope devoratus), Eurypylum hasta petens Milanionem percudit, VIII, 116 sqq., Eurypyli impetum fuga evitat, 123 sqq.
 Ἀεῖός, οῦ, Pæonia (in Macedonia) Fluvius, avus Asteropei, III, 610; VI, 551.
 Ἀπόλλων, ἰωνος, Apollo, cælo delapsus, III, 30 sqq., Achillem a Trojanorum strage desistere jubet, 40 sqq.,

eumque dicto non audientem sagitta percudit, 60 sqq., 79, 87; quare objurgatus a Junone, 96—128, tacitus de deorum cœtu secedit, 129 sqq.; Tityum sagitta olivæ percussit, 394; Glauci cadaver e rogo sublatum ventis dat in Lyciam portandum, II, 4, 40; Trojanos in urbem repulsos ad defendenda mœnia adjuvat, VIII, 399; Deiphobum nube obtectum Neoptolemi impetui subripit, IX, 256 sqq.; e cælo descendit Trojanis opem laturus, 293 sqq.; quominus Neoptolemus interficiat, a Neptuno impeditur, 304 sqq.; Polymestoris forma indutus Æneam et Eurymachum stimulat, ut fortiter pugnent cum Græcis, XI, 129—142, ac magnopere gaudet de horum heroum virtute, 169 sqq.; ejus templum in Pergamo, arce Trojæ, XII, 481, 517; XIII, 434; inundationem, qua Neptunus Græcorum muros Trojæ ædificatos obruit, torrentibus auget ex Ida demissis, XIV, 639.
 Ἀργεῖοι, οἱ, Argivi, pro Græcis, I, 95, 194, 205, 269, 313, 335, 359, 367, 500, 515, 648, 662, 713, 716, 750, 767, 780, 805, 811, 819; II, 17, 24, 52, 129, 202, 211, 236, 354, 378, 390, 397, 468, 630; III, 6, 19, 121, 188, 191, 247, 346, 435, 448, 518, 541, 597, 653, 673, 740, 747, 784; IV, 13, 31, 59, 65, 76, 112, 127, 144, 162, 171, 192, 194, 198, 219, 268, 293, 439, 459; V, 121, 168, 258, 260, 267, 294, 310, 334, 348, 352, 357, 364, 401, 477, 480, 512, 604, 632; VI, 32, 42, 59, 77, 85, 173, 336, 365, 367, 369, 442, 443, 500, 609, 643, 649; VII, 3, 107, 121, 143, 149, 191, 414, 422, 453, 481, 497, 552, 601, 627, 654, 674, 730, 733; VIII, 16, 22, 39, 233, 260, 267, 285, 328, 360, 428, 452, 485, 491; IX, 3, 19, 21, 32, 39, 52, 68, 248, 289, 305, 459, 485, 519, 531; X, 49, 77, 97, 480; XI, 138, 145, 179, 184, 207, 226, 284, 286, 293, 301, 332, 337, 365, 414, 421, 434; XII, 48, 82, 95, 101, 119, 149, 183, 220, 252, 253, 289, 341, 524, 558, 576; XIII, 24, 145, 162, 191, 274, 294, 353, 438, 448, 469, 480, 506, 562; XIV, 4, 57, 85, 94, 101, 111, 209, 235, 309, 320, 362, 385, 403, 419, 448, 515, 615, 633, 656.
 Ἀργικέραννος, ὁ, Jovis nomen, II, 442; vid. Ζεὺς.
 Ἄργος, οὐ, Argus, quem Mercurius necat, in Philoctetæ pharetra erat effictus, X, 190, 191.
 Ἄργος, εος, τὸ, Argolis, III, 570; IV, 563; VI, 625; Argi urbs, ubi Deomedes regnavit, VII, 187.
 Ἀργώος, α, ον, adj.; ἡ Ἀργώη νηὺς, Argoa navis, Argo, XII, 268.
 Ἀρέθουσα, ἡ, Hylli mater e Thersandro, X, 80.
 Ἀρετή, ἡς, ἡ, Virtus; qualis efficta fuerit in scuto Achillis, V, 50 sqq.
 Ἀρηιάς, ἄδος, ἡ, Martis filia, Penthesilea, I, 187, 318; cf. Ἀρηίς.
 Ἀρήϊος, 1) Mænali f., cæsus ab Ulixæ, III, 298. 2) adj., Martius, bellicosus, I, 403, 458, 529, 545, 560, 716; XI, 382.
 Ἀρηίς, ἴδος, ἡ, Martis filia, Penthesilea, I, 206; cf. Ἀρηιάς.
 Ἄρης, εος et ἦος, Mars, Penthesileæ filia arma dedit, I, 141; 189, 197, 343, 370, 461, 513, 561, 585, 641, 667; Penthesileæ mortem ultum ire festinat, 675 sqq., sed Jovis fulminibus de conatu deterretur, 690 sqq., 702 sqq.; 739, 803; II, 213, 451, 484; a Minerva olim profligatus saxo, III, 420; IV, 328; VI, 55, 294; VII, 98, 196, 359, 669; de Olympo Trojam vectus curru Trojanis opitulatur eosque ad fortitudinem exhortatur, VIII, 239 sqq., 258, 263, 276, 284, 290; Trojanos stimulat, Græcos fugat, præter unum Neoptoleum, 326, 336; quocum dum pugnat statuit, Minerva ipsi occurrit, 340, 350; Jove tonante a pugna recedit, 353; IX, 102, 218, 284; X, 10, 170; XI, 12, 139, 152, 198

- 297; umbra obiectus Æneæ opitulatur de muro pugnantis, 413; pugnam deorum exorditur, XII, 172; XIII, 80, 85; in Veneris concubitu vinculis olim circumdatus diisque ostentus a Vulcano, XIV, 48. — Pro bello, prælio, II, 110; III, 20, 440; IV, 168; V, 567; VI, 35, 367, 453; VII, 17, 20, 192, 289, 367, 478, 536, 620; VIII, 46, 271, 485; IX, 110, 288; X, 48; XI, 269, 301, 359, 439, 500; XII, 42, 61, 223, 301; XIII, 99, 159.
- Ἀρίζηλος, οιο, Harpalionis pater ex Amphinome, X, 75.
- Ἀριστόλοχος, ου, Græcus, ab Ænea lapide percussus, VIII, 93.
- Ἀρίων, ονος, 1) Trojanus, a Neoptolemo cæsus, X, 86. 2) celebrer Adrasti equus, ex Harpyia Zephyroque natus IV, 569.
- Ἀρκεσίλαος, ου, Bœotorum dux, VIII, 304.
- Ἄρκτουρος, οιο, δ, Arcturus stella, XIII, 482.
- Ἀρχύβοος, Trojanus, ab Ajace Telamonio occisus, III, 230.
- Ἀρμόθη, ἡ, una Amazonum, quæ Penthesileam Trojam secutæ sunt, I, 44; occisa ab Achille, 533.
- Ἀρπαλίων, ωνος, Arizeli et Amphinomæ f., Bœotus, ab Ænea interfectus, X, 74 sqq.
- Ἄρπυλος, Ulixis socius, cæsus ab Eurypylo, VIII, 113.
- Ἄρπυιος, ου, δ, Asiæ minoris fluvius, qui in Mæandrum illabitur, X, 144.
- Ἄρπυιαι, αἱ, Harpyiæ, quas equus Penthesileæ velocitate superabat, I, 169; IV, 513; X, 395; quarum una mater Arionis equi e Zephyro, IV, 570, alia (Podarge) equorum Achillis ex eodem, VIII, 155 coll. III, 750.
- Ἄρτεμις, ιδος, Diana, I, 664; cuius templum Smyrnæ erat, XII, 312.
- Ἀρχέλοχος, Trojanus, quem Menelaus interficit XI, 91.
- Ἀσιάδης, Æthiops, Memnonis socius, II, 364.
- Ἀσκάνιος, Græcus, a Deiphobo occisus, IX, 192.
- Ἄσκληπιός, οῦ, Æsculapius, pater Podalirii, IX, 466.
- Ἀσδάρακος, οιο, (Trois f., avus Anchisæ), cuius prope tumulum Paridis erant aedes, VI, 145.
- Ἀστεροπαῖος, ου, (Pelegoni f.), Axiæ nepos, princeps Lycius, quem Achilles interfecerat olim, III, 609; IV, 153, 587; VI, 552.
- Ἄστραῖος, Trojanus, ab Euryalo cæsus, VIII, 307.
- Ἀστυνάξ, ακτος, Hectoris f., de turri dejectus a Græcis, XIII, 251.
- Ἄστυόχη, Priami soror, mater Eurypyli ex Telepho, VI, 136.
- Ἄτη, ης, dea quæ hominum imprudentiam punit immitendo calamitates, I, 753 sqq.
- Ἄτλας, αττος, vehementer percussus certamine Jovis contra Gigantes, XI, 419.
- Ἄτρεΐδαι, οἱ, Atrei filii, Agamemnon ac Menelaus, I, 783, 807; III, 676; V, 257, 277; VI, 528, 543, 594, 599; VII, 381; IX, 334, 414, 480; XI, 386; XIII, 514. Ἀτρεΐδης sing. num. 1) Agamemnon, III, 491, 515; IV, 99, 194, 580, 583; V, 474; XIV, 210, 239; 2) Menelaus, IV, 534, 541; XIV, 150. Vid. Ἀγαμέμνων et Μενέλαος.
- Ἄτρεὺς, εὸς, Agamemnonis ac Menelai pater, IV, 38; V, 139; VI, 41, 502, 516; XII, 122.
- Ἄτρυτώνη, ης, Minervæ nomen, I, 514; XIV, 326, 530; vid. Ἀθήνη.
- Ἄτύμνιος, Pegasidis nymphæ et Emalionis f., quem Ulixes cædit, III, 300.
- Ἀυγείας, αο, Augias, princeps Eleorum, cuius stabulum in Eurypyli scuto representatum, dum purgatur ab Hercule, VI, 232.
- Ἀὔγη, ης, mater Telephi ex Hercule, VI, 138.
- Ἀύραι, αἱ, Auræ, Boreæ filię, Marti mortem Penthesileæ nuntiant, I, 684.
- Ἀῶλις, ιδος, ἡ, urbs Bœotiæ maritima, Damantis patria, VIII, 304; ibi Græci convenerant Trojam profecturi, XIV, 127.
- Ἀὐτομέδων, οντος, auriga olim Achillis, tunc Neoptolemi, VIII, 35; IX, 213, 225.
- Ἄφιδναι, αἱ, demus Atticus, quem Castor ac Pollux expugnarunt repetentes a Theseo Helenam, XIII, 519.
- Ἄφροδίτη, Venus, Anadyomene in Achillis scuto, V, 71; Æneam nebula obiectum e prælio subripit, XI, 289; Æneam a Philoctetæ telo defendit, 479; Æneæ Troja aufugienti itineris dux est, XIII, 226; iram Menelai Helenam interfectori mitigat, 389, 401; in Martis concubitu a Vulcano vincta olim et diis ostenta, XIV, 47 sqq.
- Ἀχαιϊκός, adj., Achaïcus, i. e. Græcus; λαός, I, 186; στρατός, IX, 412.
- Ἀχαιός, δ, Achæus, Græcus, IX, 101; οἱ Ἀχαιοὶ, Græci, I, 401, 470, 477, 521, 747, 764, 776; II, 3, 48, 386; III, 94, 381, 389, 400, 417, 449, 494, 520, 569, 575, 587, 659, 722; IV, 28, 116, 123, 330, 490; V, 125, 149, 163, 192, 260, 564, 573, 652; VI, 5, 44, 63, 71, 114, 301, 526; VII, 96, 158, 193, 206, 220, 290, 375, 461, 475, 501, 563, 578, 661; VIII, 3, 132, 220, 374, 422, 476; IX, 17, 35, 99, 167, 209, 214, 299, 301, 325, 328, 414, 445, 465; X, 4, 29, 56, 153; XI, 5, 131, 150, 279, 328, 405; XII, 26, 35, 47, 130, 166, 218, 242, 247, 259, 392, 579; XIII, 63, 165, 175, 297, 331, 405, 486; XIV, 43, 131, 182, 230, 352, 370, 434, 444, 491, 590, 622, 641.
- Ἀχαις, ιδος, ἡ, Græcia, V, 565.
- Ἀχιλλεύς, ηος, I, 94, 96, 113, 130, 163, 497, 571, 602, 709, 722, 767, 825; II, 4, 25, 99, 390, 499, 511; III, 12, 37, 123, 174, 185, 204, 248, 265, 279, 286, 322, 347, 422, 435, 303, 552, 599, 616, 667, 671, 677, 759, 769; IV, 13, 22, 29, 70, 107, 146, 173, 268, 385, 393, 421, 544, 579; V, 113, 122, 183, 219, 222, 230, 236, 285, 289, 290, 305, 442, 603; VI, 21, 79; VII, 170, 177, 183, 325, 355, 365, 445, 538, 564, 576, 583, 633, 667, 674, 723; VIII, 21, 76, 172, 256, 285, 335, 491; IX, 26, 46, 65, 100, 247, 305, 313, 316; XI, 433; XII, 274, 287, 297; XIII, 213, 222, 225; XIV, 21, 250, 252, 268, 276, 330. Vid. Ἀχιλλεύς.
- Ἀχιλλεύς, ηος et εὸς, Ἀχιλλεύς, ηος, Achilles, Pelei ac Thetidis f., I, 377; cum Ajace ad pugnam profectus, 510 sqq., Antandren, Polemusam, Antibroten, Hippothoen, Harmothoen Amazones occidit, 531 sqq.; Penthesileam vulnerat, 592 sqq., 602, interficit, 611 sqq.; extracta ex Penthesileæ cadavere hasta, 654, sublataque ejus galea, 657, mira mortuæ virginis venustate vehementer movetur, 671 sqq., 718 sqq.; Thersiten, qui sibi insultavit, 722-740, ictu pugni interficit, 742; II, 14; a Nestore appellatus contra Memnonem tendit, 390 seqq.; Memnonem increpat, 430 sqq.; cum Memnone contendit, 452-540, eumque occidit, 542 sqq.; 632; inter Trojanos magnam stragem facit, III, 10 sqq.; contemptis Apollinis minis, 46 sqq., dei sagitta ictus in terram procumbit, 62 sqq., immaniter vociferans, 68 sqq.; telo deinde e vulnere evulso, 83 sqq., 116, furens in Trojanos invectus Orythaonem, Hipponoum, Alcithoum alios interficit, 138-163; Trojanos minis insequens tandem animam expirat, 164 sqq.; 196; certamen circa ejus cadaver, 212-368, 275, 329; cadavere hostibus subtracto atque in tentorio deposito, 385 sqq., de mortuo plantæ exortus est infinitus, cum Græcorum omnium, 388 sqq., 504 sqq., tum Myrmidonum, 422, Ajacis Telamoni, 427-459, Agamemnonis, 491-504, Phœnicis 460-490; cadaveri abluto a Græcis, 526 sqq., ambrosia superfunditur a Minerva, 534 sqq.; deploratur a captivis mulieribus, quas e Lemno ac Thebe, Cilicium

urbe, abduxerat, 544 sqq., a Briseide, 551-581, a Nereidibus ac Musis, 582-606, a Thetide matre, 606-630, a Nereo aliisque diis marinis, 669 sqq.; cadavere combusto ossibusque in urna collectis monumentum Græci exstruunt in litore Hellesponti, 672-742; 734, 739; ejus equi dominum mortuum deflent, 743 sqq.; IV, 85; ludi in ejus honorem a Thetide dati, 117 ad fin.; quorum in exordio res ab eo gestæ a Nestore celebrantur, 146-170; 276; Lycaonem in Lemno olim captum Euneo restituerat magno pretio, 385; Troilum interfecit adolescentulum, 421 sqq.; capta Lyrnesso Mynelem interfecerat, 476; 590; ejus arma a Vulcano fabricata describuntur V, 2-120; 294, 578, 658; VI, 66, 86; VII, 219, 351, 628, 642, 686, 700, 725; VIII, 5, 13, 33, 38, 135, 146, 150, 170, 195, 329, 366; IX, 12, 97, 181, 222, 306; XI, 216, 234, 239, 346; XII, 66, 315; XIII, 237; res ab eo gestæ inter convivia canuntur post Trojæ excidium, XIV, 127-131-135; Neoptolemo per somnium visus virtutis præcepta dat et Polyxenam sibi immolari jubet, 180-223; 233, 234; in ejus tumulo Polyxena mactatur, 237 sqq.; 298, 304, 341, 407.

Ἀχιλλεύς, adj.; υἱός, Achillis filius, Neoptolemus, VII, 377.

B.

Βελλεροφόντης, ου, Bellerophon, cujus monumentum in Lycia, X, 162.

Βιωτοί, οί, Bœoti, X, 76.

Βορέης, ας, Boreas ventus, Orithyïæ maritus, I, 167; 625; pater Aurarum, 684; III, 703; IV, 352; V, 409; VI, 485; VIII, 50, 91, 205; pater equorum Martis e Furiarum una, 243; XI, 228, 232; XII, 192 (conf. Ἴρις); XIII, 396.

Βουκολίων, ωνος, Mycenensis, quem Eurypylus interficit VI, 615.

Βράγχος, ου, locus Caria, I, 283.

Βρέμωσα, ή, una ex Amazonibus, quæ cum Penthesilea Trojam profectæ sunt, I, 43; ab Idomeneo interfecta, 247.

Βρέμων, οντος, Cretensis, Lyceti natus, quem Æneas interfecit, XI, 41.

Βρισηίς, ἴδος, Brisei filia (Hippodamia), Achillem deplorat, III, 551-581, 687; IV, 276; Neoptolemum admiratur, VII, 723; XIV, 216.

Γ.

Γαληνός, Trojanus, quem Neoptolemus interfecit, X, 89.

Γανυμήδης, εος, preces ad Jovem mittit de salute Trojæ, VIII, 429-443; XIV, 325.

Γάρχαρος, ή, urbs Troadis in Ida monte, X, 90.

Γερουσιεύς, ηος, Geryon rex, trucidatus ab Hercule cum Orthro cane et Eurytionem pastore, in Eurypylis scuto effictus erat, VI, 249 sqq.

Γίγας, αντος, Gigas, Enceladus, XIV, 584. Οἱ Γίγαντες, Gigantes, I, 179; quomodo a Jove victi, XI, 416 sqq.

Γλαυκος, ου et οιο, Hippolochi f., dux Lyciorum, in prælio circum Achillis cadaver exorto fortiter pugnavit, III, 214, 232, 243 sqq., ab Ajace Telamonio occiditur, 278 sqq.; ejus cadaver e rogo sublatum a ventis fertur in Lyciam et sepelitur Telandri, ubi annis Glauci cognominis e terra elicitus a Nymphis, IV, 1-11; VIII, 102, 105; X, 147; XIV, 136.

Γοργόνες, αι, Gorgones, in Achillis scuto effictæ, V, 38.

Γρανικός, ός, Granicus, fluvius Troadis, III, 302.

Γυγαίη λίμνη, ή, Gygeus lacus Lydia, XI, 68.

Γυραίη πέτρα, ή, Capharidum petrarum una, XIV, 570; vid. Καφηρίδες.

Δ.

Δάμας, αντος, Bœotus, Arcesilai comes, occisus ab Ænea, VIII, 303.

Δαμαστορίδης, Damastoris f., cæsus ab Agamemnone, XIII, 211.

Δαναοί, οί, Danaï, i. e. Græci, I, 280, 318, 324, 344, 455, 492, 556, 650, 749, 755, 772; II, 53, 114, 216, 260, 358, 360, 368, 583; III, 28, 78, 134, 189, 322, 328, 348, 418, 493, 512, 667; IV, 34, 44, 88, 91, 96, 167; V, 130, 147, 167, 412, 414, 432, 487, 586; VI, 93, [161,] 452, 494, 600, 605; VII, 12, 112, 140, 154, 168, 222; VIII, 211, 365, 392, 450, 498; IX, 59, 204, 211, 232; X, 12, 15, 74, 255, 382, 400; XI, 55, 215, 233, 263, 264, 295, 399; XII, 1, 54, 157, 285, 361, 369; XIII, 15, 32, 77, 141, 251, 505, 509; XIV, 9, 37, 67, 252, 363, 479, 546, 605, 646.

Δαρδανίδης, ας, unus e posteris Dardani, Priamus, X, 93. Οἱ Δαρδανίδαι, Trojani, XII, 520.

Δαρδανίη, ή, Dardani regnum, pro Troade, XII, 98; XIV, 407, 650.

Δαρδάνιος, adj.; Δαρδανίη πόλις, una e portis Trojæ urbis, IV, 3; IX, 44.

Δαρδανίωνες, οί, Dardani posteri, Trojani, XI, 425.

Δάρδανος, 1) ός, Jovis f., pater Erichthonii, I, 196; II, 141; III, 167; IX, 19; Dardaniæ conditor, XIII, 558. Hinc gentile: οἱ Δάρδανοι, III, 167. 2) ή, urbs, sub imperio Anchisæ, VIII, 97.

Δείμος, Terror, in Achillis scuto effictus, V, 29; Eridis comes, X, 57; Martis comes in prælio, XI, 13.

Δευκαλίον, ωνος, (priscus ille Thessalia rex), XIV, 603.

Δηιδάμεια, ης, mater Neoptolemi ex Achille, summo metu ac mœrore excruciatu de filio Trojam profecturo, 228-242-249, 254, blandis sermonibus eum retinere frustra conata, 262-287, ipsi valedicit, 294-312; filio tandem profecto luctum renovat, 330-336-343, 385-393; 349.

Δηϊλέων, οντος, Epei minister, interfectus ab Ænea, X, 111 sqq.

Δηϊονεύς, ηος, Trojanus, a Philocteta occisus, X, 167.

Δηϊοπίτης, Trojanus, a Megete cæsus, XIII, 212.

Δηϊσφόντης, Trojanus, quem Teucer occidit, VIII, 317.

Δηϊτος, Trojanus, interfectus ab Ajace Telamonio, I, 529.

Δηϊφροβος, Priami f., unus eorum, quos Eurypylus in prima acie collocat, VI, 318; vulneratus a Menelao, 508; Lyconem occidit, VIII, 300; magna fiducia plenus Trojanos exhortatur, ut ad internecionem cum Græcis pugnent, IX, 80-110; Hipposiden interfecit, 149, magnamque stragem inter Græcos facit, 167, 171; 223, 227; Neoptolemum sibi occurrentem timet, 234 sqq.; nube obtectus ab Apolline et prælio subripitur, 256 sqq.; Paride mortuo Helenam uxorem duxit, X, 344; Dryantem Alcimumque occidit, XI, 86; cum Polita Scaeam portam defendit a Diomede ac Sthenelo, 340; a Menelao occisus in lecto Helenæ, XIII, 355.

Δημολέων, οντος, Hippasi f., Lacedæmonius, a Paride occisus, X, 119.

Δημοφρών, ωνος, Thesei f., unus heroum, qui in equo ligneo erant, XII, 325; cum Acamante fratre Æthram aviam forte occurrentem ad naves abducit, XIII, 496 sqq., 526; conf. Αἰθήρη et Ακάμας.

Δηριμάχεια, ης, una Amazonum, quæ Penthesileam comitatur, I, 45; a Diomede occisa, 260.

Δηριόνη, ης, una ex Amazonibus, quæ cum Penthesilea Trojam profectæ sunt, I, 42; Laogonum interfecit, 230; ab Ajace minore interficitur, 238.

Δίη, ή, Naxos insula, ubi Theseus Ariadnen dereliquit, IV, 389.

Δίκη, ἡ, Justitia dea, in scuto Achillis efficta, V, 46; XIII, 378.

Διομήδης, εὖς, 1) Tydei f., Alcibiam ac Derimachiam Amazones occidit, I, 260; propter Thersitæ, cognati sui (768-773), necem iratus, 767, 774, a Græcis impeditur, quominus cum Achille manum conserat, 775 sqq.; Achille mortuo Græcos eo fortius pugnare jubet, IV, 82 sqq.; cum Ajace Telamonio æquo Marte luctatur in ludis funebribus, 215-265, quare utrique binæ mulieres Lesbiae dantur præmium, 272 sqq.; objurgat in concione Menelaum suadentem Græcis, ut infecta re domum redeant, VI, 39-56; cum Ulixæ in Scyrum insulam proficiscitur, 97 sqq.; VII, 244; cum Ulixæ ac Neoptolemo Trojani appulsus stragem ab Eurypylo inter Græcos editam primus animadvertens comites ad arma properare jubet, 419-431; Soci arma ab Ulixæ sibi data induit, 443; cum Ulixæ, Neoptolemo, Leonteo Eurypylum de muro Græcorum repellit, 483; Eumæum interficit, VIII, 96; cum Ulixæ in Lemnum proficiscitur, IX, 335 sqq., 423; cum eodem ac Philocteta Trojam revertitur, 426-459; Menontem et Amphinoum occidit, X, 118; Minervæ simulacrum Troja abstulit, 350; Laodocum interficit, XI, 85; una cum Sthenelo ad Scæam portam pugnat, 339; in equum ligneum ingreditur, XII, 316; Coræbum occidit, XIII, 158; Ilioneum senem interficit, nihil motus ipsius precibus, 181-207; Abantem et Eurycootem occidit, 209, 210. 2) Thraciæ rex, quem Hercules trucidavit cum ejus equis, in Eurypyli clypeo representatus, VI, 246.

Διώνυσος et Διόνυσος, Bacchus, a Thetide hospitio exceptus, II, 438, urna argentea, Vulcani opere, eam donavit, III, 737; 772; Ariadnen duxit uxorem, IV, 386 sqq.; pater Thoantis, 390.

Διώνυσος, III, 737; vid. Διόνυσος.

Δόλοπος, οἱ, Thessaliæ gens, cujus rex Phœnix constitutus est a Peleo, III, 469.

Δουλίχιον, οἰο, τὸ, Ionii maris insula, Evenoris patria, I, 275.

Δρησάιος, Neæræ ac Thiodamantis f., a Polypoete interfectus, I, 291.

Δρύας, αντος, Græcus, quem Deiphobus occidit, XI, 86.

Δρύας, αντος, princeps Phrygiæ, Megetis pater, VII, 607.

E.

Ἐγκέλαδος, οἰο, Enceladus gigas, Jovis fulminibus sub Siciliam insulam detrusus, V, 642; Sicilia insula obruta a Minerva, XIV, 582.

Εἰλισσός, Græcus, a Penthesilea interfectus, I, 228.

Ἐκάβη, ης, Hecuba, Priami conjux, atque ex eo mater Troili IV, 420; Paridis mortem deflet, X, 369-385; captiva abducitur ab Ulixæ, XIV, 22; de Polyxena filia immolanda immense lamentatur, 273-288-303; in canem mutatur lapideam, quam Græci stupefacti navi impo- nunt in Græciam abducturi, 347-353.

Ἐκάεργος, Apollinis nomen, XIV, 639; vid. Ἀπόλλων.

Ἐκατος, οἰο, Apollinis nomen, XI, 136; vid. Ἀπόλλων.

Ἐκτόρεος, adj., Hectoreus; ἵπποι Ἐκτόρεοι, Hectoris equi, III, 193, 339; αἶμα Ἐκτόρεον, Hectoris sanguis, V, 120; Ἐκτόρεον ξίφος, Hectoris gladius, 483.

Ἐκτωρ, ορος, Hector, I, 1, 12, 105, 212, 342, 579; II, 12, 62, 447; III, 50, 151, 198, 253; IV, 30, 160; V, 216, 282; VI, 133, 145; VII, 730; VIII, 401; X, 375, 386; XIII, 234, 254; XIV, 133.

Ἐλένη, ης, Helena, quæ Græcis restituitur Polydamas suadet, II, 54 sqq., 66, 97; VI, 24; Eurypylum a Paride introductum in ædibus suis excipit, 150-156, 157;

IX, 89; reliquis mulieribus ex muro certamen com-
templantis domi retinetur pudore, 143; X, 287, 324;
Paride mortuo nupsit Deiphobo, 345, 363; Paridis
mortem lamentatur, 389-406; XII, 548; XIII, 356, 379;
in domus recessu abscondita a Menelao deprehenditur,
qui ipsam interfecturus, mox amore renascente iram
mittit, 385 sqq.; 412, 470; de ea Theseus Aphidnis
pugnat cum Castore ac Polluce, 519; ejus ancilla
Æthra facta est, 525; a Menelao ad naves abducta,
XIV, 17; pudore perfusa maritum ad naves sequitur
omniumque admirationem movet pulcritudine sua, 39-
55-70; nocte insequente cum Menelao amori indulget
in ejus tentorio, 150-154-173.

Ἐλενος, οἰο, Priami f., vates, Martem Trojanis opem
ferre animadvertens fugientes revocat, VIII, 254-266;
a Græcis raptus et ad naves ductus Minervæ simula-
crum Troja auferri jubet, iratus Trojanis propter Dei-
phobi Helenæque connubium, X, 346 sqq.; cum Age-
nore a Neoptolemo ac Myrmidonibus portam Idæam
defendit, XI, 349.

Ἐλεός, οὔντος, urbs Thraciæ ad Hellespontum, VII,
408.

Ἐλεσφύωρ, ορος, (dux Abantium ex Eubœa), VIII, 112.

Ἐλίχη, ης, Helice, septentrionum sidus, II, 105.

Ἐλικών, ὄνος, Helicon, mons Boeotia, Musarum sedes,
III, 594, 785.

Ἐλλὰς, ἄδος, ἡ, Græcia, I, 371; III, 468, 785; IV, 55;
VI, 88; VII, 214; XII, 355; XIII, 530; XIV, 419.

Ἐλάσιππος, Græcus, a Penthesilea occisus, I, 229.

Ἐλλησποντος, οὔ, Hellespontus, II, 353, 489; III, 4, 373,
391, 585, 601, 741; IV, 81; V, 569; VI, 298; VIII,
488; IX, 31, 172, 444; XII, 131, 353; XIII, 64; XIV,
353, 372, 636.

Ἐλλος, Clitus f., Lydus, quem Eurypylus interficit XI,
67 sqq.

Ἐνδμήϊον, ωνος, ad quem Luna descendit in antrum
Latmi montis, X, 128, 455.

Ἐννοσίγαιος, οὔ, Neptuni nomen, III, 767; V, 89; VIII,
394; IX, 300; XIV, 343, 568; vid. Ποσειδάων.

Ἐνοσίγθων, ονος, Neptuni nomen, IX, 300; vid. Ποσει-
δάων.

Ἐνυαλίη, ἡ, i. e. Mavortia, epitheton Penthesileæ, filia
Martis, I, 402.

Ἐνυεύς, εὖς, Trojanus, occisus ab Ajace Telamonio, I,
530.

Ἐνυό, οὔς, ἡ, Bellona, I, 365; II, 525; in Achillis scuto,
V, 29; VIII, 186, 286; Polemi (Belli) soror, 425; XI,
8, 152; equo ligneo a Trojanis in urbem tracto lata
ridet, XII, 437; XIII, 85.

Ἐπειοί, οἱ, Elidis antiqui incolæ, quorum rex Amarynceus
quondam fuerat, IV, 314.

Ἐπειός, οὔ, Panopei f., cæstibus certat cum Acamante,
IV, 329-380 (337, 356); victoria ancipite argentea cra-
tera utrique datur præmium, 381 sqq.; vulnera sanata
a Podalirio, 394 sqq.; X, 110; a quo equum ligneum
fabricari Ulixes jubet, XII, 81; Minervam in somnio
vidit auxilium sibi promittentem, 108 sqq., manequ
somnia cum Græcis communicat, 119; multis Græ-
corum adjuvantibus tribus diebus equum perficit per-
fectumque Minervæ præsidio mandat, 134, 138-148,
151 sqq.; 157; postremum in equum ligneum ingressus
scalas intro trahit, 329 sqq.; 433; cum Ulixæ equi
valvas aperit, XIII, 41, 51; XIV, 88.

Ἐρευθος, Messenius, quem Memnon interfecit, II, 239.

Ἐρινύς, ὄος, ἡ, Furia, mater equorum Martis e Borea,
VIII, 243; X, 303. Αἱ Ἐρινυίδες, Furia, I, 29; III, 169;
in Achillis scuto effictæ, V, 31; in Orco versantes, 454;
471; XI, 9; XII, 547; XIII, 382.

Ἐρις, ἰδος, ἡ, Discordia, bipennem Penthesileæ dedit, I, 159; 180, 366; II, 480, 540; in Achillis scuto, V, 31; VII, 165; VIII, 68, 191, 325; IX, 147, 324; qualis in Græcorum Troïmque certamine incesserit, X, 53; XI, 8, 161.

Ἐρχθόνιος, Dardani f., Troi pater, II, 141, 142.

Ἐρκεῖος, οἶο, Hercules, Jovis nomen, VI, 147; XIII, 222, 436. Vid. Ζεύς.

Ἐρμείας, αο, Mercurius, a Jove ad Æolium missus, qui ventos rogo Achillis immitti jubeat, III, 699; Argum interficiens in pharetra Philoctetæ effictus erat, X, 189.

Ἐρμῖονη, ης, Menelai filia, VI, 90.

Ἐρμῖος, οὔ, Hermus fluvius Lydiæ, I, 296; XII, 311.

Ἐρώλαος, pater Milanionis e Clita, VIII, 121.

Ἐρύμας, αντος, Lycius, Glauci socius, cæsus ab Ajace Telamonio, III, 231.

Ἐσπερίδες, αἱ, Hesperides, a quibus Memnon educatus est, II, 419; in Eurypyli clypeo effictæ, quæ fuga se abripiunt necato ab Hercule dracone malorum aureorum custode, VI, 257.

Ἐσπερος, Hesperus stella, V, 132.

Ἐύδνη, ης, uxor Capenei, X, 481.

Ἐυάνθη, ης, una Amazonum, quæ cum Penthesileæ Trojam protectæ sunt, I, 43; a Merione interfecta, 254.

Ἐυθεῖος, Megetis f. e Peribœa, frater geminus Celti, cæsus a Neoptolemo, VII, 611.

Ἐυβοία, ης, Eubœa insula, XIV, 422, 513.

Ἐυνοριδης, Euenoris f., Agelaus, IV, 334.

Ἐυηνός, οἶο, Evenus, Ætolia fluvius, VI, 283.

Ἐυήνωρ, ορος, 1) Dulichius, Paridis sagitta interfectus, I, 274. 2) Trojanus, quem Neoptolemus occidit, XI, 33 sqq.

Ἐύμαιος, Dardanus, cæsus a Diomede, VIII, 96.

Ἐύμηλος, οἶο, in ludis funebribus certamini curruum interest, IV, 503, 522; in equum ligneum inscendit, XII, 324.

Ἐύνης, f. Iasonis et Hypsipylæ, qui Lycaonem ab Achille captum in Lemno redemit pretio duorum craterum argenteorum, quos Vulcanus fecerat, IV, 383 sqq.

Ἐύνομος, Trojanus, quem Neoptolemus interfecit, X, 88.

Ἐύξεινος πόντος, ὁ, pontus Euxinus, III, 776; in quem Parthenius fluvius labitur, VI, 467; item ὁ Εὐξείνιος, οἶο, subst., XIV, 636.

Ἐύρος, ὁ, Eurus ventus, III, 581; XII, 192 (conf. Ἴρις).

Ἐυρύαλος, οἶο, in certamine ludicro jaculationis victor, phialam argenteam aufert præmium, IV, 473 sqq.; pancratium cum Ajace inire recusat, 487 sqq.; Astræum interficit, VIII, 306; lapidis ictu Trojanorum ordines turbat Meletemque interficit, XI, 108, 118 sqq.; unus eorum, qui in equum ligneum se conferunt, XII, 324.

Ἐυρύδαμας, αντος, Antenoris gener, interfectus a Diomede, XIII, 178.

Ἐυρυκλῶν, αντος, Perimnesti f., quem Diomedes occidit, XIII, 210.

Ἐυρύμαχος, οἶο, 1) Antenoris f., pugnant cum Græcis ad fortitudinem stimulat ab Apolline, XI, 130, 137; adjutus ab Ænea Græcos in fugam vertit, 143-168-183; sponsus Polyxenæ, XIV, 323. 2) e Same insula oriundus, socius Nirei, a Polydamante cæsus, XI, 60 sqq.; inter eos, qui equum ligneum ingrediuntur, XII, 321.

Ἐυρυμένης, οὔ, unus e sociis Æneæ, magna strage inter Græcos facta interficitur a Megete, X, 98 sqq.

Ἐυρύνομος, Trojanus, interfectus ab Ajace Telamonio, I, 530.

Ἐυρύπυλος, οἶο, 1) Græcus, in ludis funebribus curru excussus ac vulneratus a Podalirio sanatur, IV, 502, 538 sqq.; Hellum occidit, XI, 67; cum Ulixe murum Trojanum aggreditur ab Ænea fortiter defensum, 353; n equum ligneum inscendit, XII, 319. 2) Hercules nepos, Telephi f. ex Astyoche, dux Cætiorum, cum multis copiis Trojam profectus in Paridis ædibus hospitaliter excipitur, VI, 120, 129, 156, 161; ejus scutum describitur 196-293; præstantissimos Troum heroes sibi comites pugnæ legit, 315 sqq.; Nireum cædit, cæso insultat, 372-384 sqq.; vulneratus a Machaone, hunc contra primum vulnerat, tum interficit et jactanter increpat moribundum, 393-407-412-425, qui, priusquam expirat, mortem imminem ei prædicit, 426 sqq.; Græcos in fugam vertit, 501; Atridas ac Diomedem aggreditur comitantibus Paride et Ænea, 513 sqq.; 541; revertentes e fuga heroes eum aggrediuntur, 544; 579; Thoantis amicum occidit, 584 sqq.; hasta manu excussa ab Idomeneo alteraque sumpta Græcos denuo in fugam convertit adhortans Trojanos, 591, 602 sqq.; Bucolionem, Nesum, Chromium, Antiphum occidit, 615 sqq.; ingruente nocte tandem ad urbem recedit cum suis, 646; Peneleum occidit magnaque præterea strage edita Græcos ad naves repellit VII, 98 sqq., 122, 129; inducias per legationem petitas Græcis dat ad sepeliendos mortuos, 153 sqq.; mox denuo instaurat prælium, 166; 376; ad usque Græcorum murum pugna promotæ, 417, jam conscendens turrim cum amicis repellitur ab Ulixe, Diomede, Neoptolemo, Leonte, 479 sqq.; paulum recedens saxum in murum torquet, 495 sqq.; Græcosque minis persequitur, 511 sqq.; 529, 541; Trojanos Neoptolemus metuentes incitat ad pugnandum, 552; 622, 630, 664; pugna sub noctem quiescente, magno honore afficitur a Trojanis, 729; Eurytum, Menœtium, Harpalum alios occidit, VIII, 109, 117, 122, 128, 133; Neoptolemus sibi occurrentem de ejus genere interrogat minas ipsi mortem, 137-146; post acre certamen interfectus a Neoptolemo atque armis spoliatus, 162-171-196-200 207-211-220; sepultus, IX, 41 sqq.; XIV, 137.

Ἐυρύσακῆς, parvus Ajacis Telamonii f. e Tecmessa, V, 527.

Ἐυρύσθευς, ἦος, Eurystheus rex, cui Hercules labores illos duodecim perfecit, VI, 222.

Ἐυρυτίων, Geryonis pastor, ab Hercule occisus, VI, 255.

Ἐυρυτος, Elaphenorius socius, cæsus ab Eurypylo, VIII, 111.

Ἐυρώτας, αο, flumen Laconicæ, X, 121.

Ἐχέμων, ονος, Græcus, Thoantis socius, ab Eurypylo ministro vulneratus interficitur ab Eurypylo, VI, 580 sqq.

Ἐχιδνα, ης, mater Cerberi ex Typhoeo, VI, 261.

Ἐωσφόρος, Lucifer stella, II, 184.

Z.

Ζεύς, Διός et Ζηγός, Juppiter, I, 66, 154, 185 (Ἰδαῖος), 360, 502, 658, 664, 678; Martem fulminibus deterret, ne Penthesileæ mortem uliscatur, 690 sqq.; 697, 702, 711; pater Dardani, II, 140; Deos in Græcorum Troumque contentione neutris opem ferre jubet, 164 sqq.; 223, 348, 380, 434, 458, 504, 508, 524, 597, 616, 618, 640, 659, 662; III, 88, 96, 126, 128, 446, 487, 499, 597, 612, 617, 627, 635; ambrosiam rogo Achillis infundit Mercuriumque mittit Æolo mandatum, ut ventos in rogi flammam ingruere jubeat, 697 sqq., 709; 762; IV, 49, 56; ejus aliorumque deorum certamen cum Titaniibus in Achillis galea effictum, V, 103, 105, 108; 207, 290; Prometheus vaticiniis motus Thetidem Peleo in matrimonium dedit, 339, 402; Typhonem fulmine adussit, 485; Enceladum fulminibus obruit, 642; VI, 141, 204;

pater Herculis, 259; 265; Eurypylo magnam vim injicit, 371; VII, 206, 497, 531, 567; VIII, 72, 223, 225; fulminam Martemque certaturo a conatu deterret fulminibus, 351, 354; 431; exaudit Ganymedis de Trojæ salute precibus tonans ac fulgurans urbem a Græcis obsessam obtegit densis nubibus, 444-450; 453, 470, 479; IX, 9, 17, 23, 45, 107; X, 47, 189, 250; pater Litarum, 301; 319, 331, 335, 343; Minervæ simulacrum, Trojæ præsidium, ex Olympo dejecit, 359; 361; Capaneum fulmine percussit, 482; Latonæ conjux, XI, 22; 273, 364, 401; quomodo Gigantes superavit, 415 sqq., 419; XII, 56; fulminibus Neoptolemum ac Philocteten a proelio deterret, 94; 102, 103; ab Oceano reversus ad Olympum in curru, quem subjunctis Ventis Iris regit, deos fulminibus ac tonitribus deterret a pugna, quam pro Græcis ac Trojanis contra se invicem inierunt, 189 sqq.; 207, 214, 386; XIII, 361, 373, 413; Jovis Hecel ara in Pergamo, Trojæ arce, 436; 512, 520 (ζωστρος Διός, i. e. Castoret Pollux); 559, 560; XIV, 70, 100, 119, 254, 421; Minerva, quæ propter ultiorem ab Ajace petendam eum aggressa est, fulmen tradit, 425, 427, 443, 451; 460, 463, 465, 510, 560, 599; imbre magno aquas auget, quibus Neptunus Apolloque muros a Græcis Trojæ extractos obrunt, 638, 673.

Ζέφυρος, οιο, Zephyrus ventus, III, 703; pater equorum Achillis e Podarge Harpyia, 751 coll. VIII, 155; IV, 80, 520; item ex Harpyia pater Arionis equi, 570; XII, 192 (conf. Ίρις).

Ζέξις, Medontis f., Phryx, quem Teucer occidit, X, 125.

Ζωρός, Trojanus, ab Ajace Telamonio interfectus, III, 231.

H.

Ἠέλιος, οιο, Sol, I, 118; II, 502; filiarum Phaethontem de flentium lacrimas in electrum convertit, V, 626, 629; VIII, 29, 489; e Luna pater Horarum, X, 337.

Ἠετιών, ωνος, 1) princeps Thebes, urbis Cilicum, pater Andromachæ, victus ab Achille, I, 98; III, 546; IV, 152, 543; XIII, 266; XIV, 130. 2) Græcus, quem Paris sagitta interficit VI, 639.

Ἠετιώνη, ης, Eetionis filia, Andromache, I, 115; XIII, 268. Vid. Ἀνδρομάχη.

Ἠδέκρη, ἤ, (Dardani mater) Plejadum una, post Trojæ excidium occulta, nec amplius visa est, XIII, 552 sqq.

Ἠλις, ιδος, ἤ, Peloponnesi regio, IV, 526.

Ἠλύσιον πέδον et πεδίον, τὸ, Elysium, II, 651; III, 761; XIV, 224.

Ἠμαλίω, ωνος, Atynnii pater e Pegaside nympha, III, 301.

Ἠράκλεια, urbs Bithyniæ, VI, 474.

Ἠρακλῆς, ἤος, Hercules, Trojam olim devastarat, I, 505; II, 274; III, 772; discum Antæi a se occisi Telamoni dono dedit, IV, 447, 448; Nessi veneno cruciatus in flammis se coniecit in Ceta monte, V, 645 sqq.; avus Eurypyli, pater Telephi ex Auge, VI, 120, 137, 142; ejus labores in Eurypyli scuto efficit, 199-209-215-230-235-275-292; 302, 371; in Pholoe monte Centauros interfecit, VII, 108; Eurypylum nepotem adjuvat ad fugandos Græcos, 131; arcum, quem Philoctetæ dedit, ipse fabricarat, IX, 397; X, 179, 204.

Ἠρη, ης, Juno, Apollinem objurgat de Achillis nece, III, 96-129; 137; post Achillis mortem Jovem vituperat, quod Trojanorum partibus faveat, IV, 48 sqq.; e mari in Olympum rediens, V, 397; de Paride moribundo

gaudens cum Horis confabulatur de imminente excidio Trojæ, X, 334-361; de Trojæ interitu lætatur, XIII, 417; Sinoni a Trojanis crudelissime tractato vim inspirat, XII, 373; equo Trojano in urbem tracto valde gaudet, 438.

Ἡριγένεια, ης, alterum Auroræ nomen, I, 138; II, 111, 186, 235, 290, 500, 592, 608, 627, 643, 656; III, 1, 608; IV, 27, 161; VI, 191; VIII, 2; XIII, 360; XIV, 228. Vid. Ἡώς.

Ἡρίδανος, οιο, fluvius, in quem Phaethon decidit patris curru excussus, V, 628; X, 192.

Ἡσιόνη, ης, (Laomedontis filia), cujus vincula Hercules solvit interfecto ceto, in Eurypyli clypeo representata, VI, 291.

Ἡραίστος, οιο, Vulcanus, I, 550; Jovi poculum aureum dederat, quod Dardano olim donatum tunc in Priami possessione erat, II, 139; a Thetide hospitaliter exceptus, 440; Achilles ac Memnonis scuta fabricaverat, 455; urnam fecerat, in qua Achilles ossa condebantur, III, 738; IV, 138; crateras duos argenteos Baccho dedit Ariadnen ducenti, 386; Achilles arma fabricarat, quæ describuntur V, 4-98; 380; VII, 199, 447; ei Lemnos sacra erat, IX, 336; qualem fabricavit Hercules pharetram, quæ Philoctetæ deinde data est, X, 203; Venerem in Martis concubitu vinculis retentam diis ostendit, XIV, 50, 53. Ἡ πέτρη Ἡραίστιοιο, rupes quedam ignivoma Coryci montis, XI, 93.—Ἡραίστος pro igni, I, 793; III, 711, 729; VII, 570, 589; XIII, 150, 330, 446, 492, 501.

Ἡώς, α, ον, adj.; Ἡώτος υἱός, Auroræ filius, Memnon, II, 553.

Ἡώς, οῦς, Aurora, I, 49; Memnonis mater e Tithono, II, 115 coll. 494; 189; Memnonem filium ab hostium hastis defendit, 290; 418; immoderatus ejus de filio interfecto luctus, 549, 593 ad fin., 635, 641; Æthiopes in aves convertit, 643 sqq.; 652; ad cælum reducta ab Horis, præcedentibus Heliadibus, 657 sqq.; III, 665; IV, 62, 75; V, 395; VI, 1; XI, 330; XIV, 1.

Θ.

Θάλιος, Trojanus, ab Achille interfectus, II, 228.

Θάλπιος, unus heroum, qui in equam ligneum se conferunt, XII, 322.

Θάνατος, ὀ, (Mors), Tumultus comes per pugnam grassatur, I, 310; in Achillis scuto efficitur, V, 35.

Θεανὼ, οῦς (uxor Antenor), Troades reliquas, quæ Amazones in pugnam secuturæ sunt, retinet, I, 449 sqq.

Θειοδάμας, αντος, pater Dressei ex Neæra, I, 292.

Θέμις, ιδος, Themis dea, I, 753; mensas posuit in Pelei nuptiis, IV, 136; VIII, 73; quæ sola abstinet a pugna deorum, hos Jovis iram timere ac desistere a certamine jubet, XII, 202 sqq.; XIII, 299, 369.

Θερμώδοσσα, ἤ, una Amazonum, quæ cum Penthesilea Trojam venerunt, I, 46; interfecta a Merione, 254.

Θερμώδων, οντος, ὀ, Ponti (Themiscyræ) fluvius, quem Amazones accolebant, I, 18.

Θέρσανδρος, οιο, pater Hylli ex Arethusa, X, 80.

Θερσίτης, αο, Agrii f., I, 770; Achilli insultat, 722 sqq.; ab eodem interfectur ictu pugnæ, 742 sqq.; cujus de morte Græcis gaudentibus solus Diomedes Achilli irascitur, 768, 774; seorsim a reliquis mortuus sepultus, 823 sqq.

Θέστωρ, ερος, 1) Trojanus, quem Ajax Telamonius interfecit, III, 229. 2) pater Calchantis, VI, 57, 68.

Θέτις, ιδος, Nereis, Achillis mater, Bacchum hospitio excepit et Vulcanum, vinculis liberavit Jovem, II, 437-444; 498, 619; Pelei conjux, III, 101, 109; Achillem

mortuum deflet, 606 sqq.; Calliope Musa eam consolatur, 631, 633, 661; item Neptunus, 769-782; IV, 93, 103; mari egressa Græcis præmia proponit ludorum in Achillis honorem instaurandorum, 110-116 sqq.; equos quos a Telepho Achilles olim accepit, Nestori tribuit, 172; decem vaccas cursus præmium proponit, 180; binas mulieres Ajaci ac Diomedæ dat luctæ præmium, 273, Idomeneo currum equosque, qui Sarpedoni olim erant, 288; pugilatus præmium Epeo et Acamanti tribuit argenteos crateras, quos Vulcanus Baccho olim fabricavit, 381 sqq.; Troili arma Teucro, qui sagittantod vicit, 418, Memnonis arma Ajaci Telamonio, disci victori, 457, Cyeni arma Agapenori, victori saltus, 469, phialam argenteam Euryalo, jaculationis victori, 476, duo talenta Ajaci Telamonio, qui pancratio proposito nullum adversarium invenit, 497, poculum aureum Menelao, qui in curruum certamine vicit, 542, Polydori thoracem Agamemnoni, Asteropæi galeam Stenelob, victoribus equitationis, alia munera aliis dat, qui ludis interfuerunt, 585 sqq.; Achilles arma proponit præmium ei, qui fortissime pugnaret circa cadaver Achillis, V, 3, 121 sqq., 223; ludis finitis in mare se recipit cum ceteris Nereidibus, 335; propter Promethei vaticinia Peleo in matrimonium data a Jove, 340; 419; ventum e mari mittit, qui sufflet flammam in rogo Ajacis Telamoni, 638; VII, 211, 354; VIII, 24, 290; infatigabilem reddidit Neoptolemum nepotem, 494; de Neoptolemi virtute lætatur, XI, 182; Veneri gratificans Neoptolemum Æneæ obviam ire prohibet, XI, 240; Græcorum ex Tenedo Trojam redeuntium naves dirigit, XIII, 62.

Θήκη, ης, urbs Cilicium, ubi Eetion regnavit, expugnata ab Achille, III, 546; IV, 153, 544; inde commeatus Trojam importabatur (Θήκηθε), X, 33; XIII, 276.

Θησεν, έος et ηος, Acamantis pater, IV, 331, 358; Ariandem dereliquit in Dia (Naxo) insula, 389; 394; Æthrae Ægeique f., pater Demophontis et Acamantis, XIII, 497, 511, 513; propter Helenam certavit cum Castore ac Polluce, 519.

Θήας, αντος, 1) in certamine ludico, IV, 503, 523, curru excussus et vulneratus sanatur a Podalirio, 538 sqq.; e fuga, quam Eurypylus fecit, in pugnam revertitur, VI, 540; 580; Paridem vulnerat, 587; Lalum et Lyncum cædit, XI, 90; inter eos est, qui equum ligneum intrant, XII, 318. 2) Bacchi f., pater Hypsipylæ, IV, 392.

Θρασυμήτης, εος, Nestoris f., patris jussu, II, 267, 268, Memnonem aggressus, ut Antilochi fratris cadaver subtraheret, 277 sqq.; Laomedontem interficit, 293, 297, infecta tamen re e pugna recedit, 342; revertitur in pugnam e fuga ab Eurypylo facta, VI, 540; Acamantem vulnerat, 575; inter eos, qui equum ligneum intrant, XII, 319.

Θρηάκιος, adj., Thracius; Θρηάκιν γαία, Thracia, VI, 246; γυναίκες Θρηάκισαι, IX, 342; Θρηάκιν Σάμος, XIII, 467, vid. Σάμος.

Θρηή, ικος, δ, Thrax, IX, 343.

Θρηάκη, ης, Thracia, I, 168 (Θρηάκηνηδε); VIII, 99, 355.

Θρινακική, ης, Sicilia insula, V, 643.

Θρύον, τὸ, urbs Messenise ad Alpheum, Pheronis et Ereuthi patria, II, 241.

Θύμβρις, ιδος, δ, Tiberis amnis, XIII, 337.

Θυμοίτης, senex Trojanus, interfecta Penthesilea Troibus fugam suadet, II, 9 sqq.

I.

Τάλμενος, unus heroum, qui in equum ligneum se conferunt, XII, 322.

Ἰαπετός, οἴο, pater Promethei, X, 199.

Ἰδαίος, adj., Idæus; Ἰδαίων ὄρος, Idæus mons, III, 674; XII, 186; et plur. num. Ἰδαία οὐρα, I, 686, 799; V, 618; VII, 401; XI, 267; XIII, 466; XIV, 640; Ἰδαῖος Σκάμανθρος, I, 10; Ἐναυλοῖ Ἰδαῖοι, spelunca Idæi montis, XIV, 83-84; Ἰδαία πύλαι, una e portis Ilii, XI, 345.

Ἰδη, ης, Ida, Troadis mons, I, 688; II, 120, 489, 561; III, 304; IV, 184; V, 401, 497; VIII, 343; IX, 9; X, 332, 362; XII, 123, 181; Trojæ excidio ingemit, XIV, 82; ejus extremum promontorium Lectum, 415.

Ἰδομενεύς, ηος, Cretensium rex, Bremusam Amazonem interficit, I, 247; in certamine ludico frustra quærens, qui pugilatu secum certare audeat, præmium capit curru equosque, quos Patroclus olim abstulit Sarpedone interfecto, IV, 284 sqq., 292; 294; cum Nestore et Agamemnone arbiter factus ab Ajace et Ulixæ in certamine de armis Achillis, V, 134, 139; 350; e fuga ab Eurypylo facta in pugnam revertitur, VI, 539; lapidis ictu hastam ex Eurypyli manu excutit, 590; 623; X, 83; equum ligneum ingreditur, XII, 320; Mimantem interficit, XIII, 212.

Ἰήσων, ονος, Jason, Eunei pater ex Hypsipyla, IV, 383.

Ἰθάκηθεν, ex Ithaca, VII, 187, 442.

Ἰκάριος πόντος, ὁ, mare Icarium, IV, 78.

Ἰλιονεύς, ηος, senex Trojanus, a Diomede occiditur frustra conatus precibus movere heroem, XIII, 181 sqq.

Ἰλιον, ου, τὸ, i. q. Ἰλιος; Ἰλιον αἶψὸν, VI, 61; X, 153; XIII, 487; Ἰλίου οἰωθέντος, XIV, 81.

Ἰλιος, ου, ἡ, Troja urbs, I, 185; II, 242; III, 192, 216, 284; IV, 451; V, 191, 301; VI, 193, 446, 551; VII, 212, 411; IX, 4, 54, 319, 327; XII, 171, 577; XIII, 67, 176, 233, 551; XIV, 355, 357, 383.

Ἰλος, ου, Troi f., pater Laomedontis, I, 784 (ἄστρ Ἰλου, Ilium); II, 142.

Ἰμβράσιος, Trojanus, a Neoptolemo interfectus, X, 87.

Ἰμβρος, castellum prope Caunum urbem Cariae, VIII, 80.

Ἰμερος, Cupido, Venerem circumvolans in scuto Achillis, V, 71.

Ἰναχος, ου, Peloponnesi fluvius, X, 190.

Ἰόλαος, Herculeum adjuvit ad interficiendam Hydram, VI, 216.

Ἰππαλμύς, Græcus, a Penthesilea interfectus, I, 229.

Ἰππασίδης, αο, Hippasi f.: 1) Agelaus, I, 279; vid. Ἀγέλαος. 2) Demoleon, X, 120; vid. Δημολέων. 3) Pammonis auriga, interfectus lapidis ictu ab Alcimedæ, VI, 562. 4) auriga quidam Græcus, quem Deiphobus interfect, IX, 150.

Ἰππασος, Thessalus, quem Agenor occidit, XI, 87.

Ἰπποδάμεια, ης, 1) Antimachi filia, uxor Tisiphoni, Troades æquales hortatur, ut Penthesileæ exemplum imitantes ad pugnam se conferant, I, 404 sqq. 2) Ænomai filia, IV, 529.

Ἰπποθόη, ης, una Amazonum in comitatu Penthesileæ, I, 44; occisa ab Achille, 532.

Ἰππόλοχος, οιο, Hippolochus, pater Glauci, III, 237, 278; IV, 1.

Ἰππολύτη, ης, 1) Amazon, a Penthesilea sorore interfecta in venatione, I, 24. 2) alia antiquior, quam cingulo spoliaturus Hercules ex equo detrahit, in Eurypyli scuto representata, VI, 242 sqq.

Ἰππομέδων, οντος, 1) Trojanus, occisus a Neoptolemo, VIII, 86. 2) f. Mænali et Ocyrhoes nymphae, a Neoptolemo cæsus, XI, 36. 3) Menœtæ pater, XI, 99.

Ἰππομένης, Teucricomes, ab Agenore cæsus, VIII, 311.

Ἰππόνοος, Trojanus, ab Achille occisus, III, 155.

Ἰπποτάδης, αο, Hippotæ f., Æolus, XIV, 477.

Ἰρις, ιδος, ἡ, Iris, I, 64; Eurum, Boream, Zephyrum, Notum ventos regit subjunctos currui, quo Juppiter

- vehitur, XII, 193; ad Æolum missa a Minerva, XIV, 467 sqq.
- Ἴτρυμονεύς, ἦρος, Milesius, a Megete occisus, I, 279.
- Ἰφιάνασσα, mater Menalce e Medonte, VIII, 295.
- Ἰφικληιάδης, Iphicli f., Podarces, I, 234.
- Ἰπριτίων, ὠνος, Trojanus, a Neoptolemo cæsus, XI, 36.
- K.
- Κάβειρος, Cabirus, Sestus, a Sthenelo occisus, I, 267.
- Κάικος, ου, ὄ, flumen Mysiæ, IV, 174; VI, 122; VIII, 120.
- Καλλιόπη, Calliope Musa, Thetidem consolatur de Achille mortuo lugentem, III, 631-655; Orphei mater, 637.
- Καλυδναία νῆσοι, αἱ, Calydnæ, insulæ in Hellesponto, non ita procul a Troade, VII, 407; quarum una,
- Καλύδνη, ἡ, e regione Trojæ sita, unde dracones venerunt, qui Laocoontis filios devorabant, XII, 452.
- Κάλχας, αντος, Thestoris f., vates, in Græcorum concione Diomedem Ulixemque in Scyrum insulam mittendos dicit, qui Neoptolemum adducant, VI, 57 sqq., 70; Græcos decimo obsidionis anno Trojam excisuros prædixerat, VIII, 475; Græcos in naves se recipere jubet, IX, 325; concione facta dolum aliquem a Græcis excogitari jubet, quo Troja expugnetur, XII, 3 sqq.; Ulixis consilium probat aliudque inveniendum melius negat, 47 sqq.; 67, 80, 100, 377; Æneæ Troja fugientis casus futuros Romæque condendæ gloriam vaticinatur, XIII, 333 sqq.; canem lapideam, in quam Hecuba erat conversa, in Græciam auferri jubet, XIV, 352; naufragium, quod Græci facturi sint, prævidens redire in Græciam non vult, sed solus remanet cum Amphilocho habitaturus postea in Pamphylia, 362, 367.
- Καπνονεύς, ἦρος, Euadnæ maritus (pater Stheneli), quem Jupiter fulmine percussit, X, 481.
- Καπανήτιος υἱός, Capanei f., Sthenelus, IV, 566; XI, 338; vid. Σθένης.
- Κᾶρες, ὠν, αἱ, Cares, quorum per fines Mæander fluxit, I, 285; VIII, 83.
- Κασσάνδρη, ης, Priami filia fatidica, imminens Trojæ excidium vaticinata irridetur ac repellitur ab equo ligneo, quem demolitura est, XII, 526 ad fin., 578; stuprata ab Ajace in Minervæ templo, XIII, 422; captiva abducitur ab Agamemnone, XIV, 20; 395, 437.
- Κάσσανδρος, οιο, Menetis pater e Creusa, VIII, 81.
- Καύκασος, ου, ὄ, Caucasus mons, ad quem Prometheus vinculis alligatus erat, VI, 269; X, 200.
- Καύονος, ἡ, Cariae urbs, VIII, 79.
- Καφηρεύς, έος, Caphareus, promontorium Eubææ insulæ, XIV, 487, 572.
- Καφηρίδες πέτραι, αἱ, Capharides petrae (Capharei promontorii), apud quas Græci domum redeuntes naufragium fecerunt, VI, 524; XIV, 362; conf. Καφηρεύς.
- Κέβρος, Trojanus, a Neoptolemo cæsus, X, 86.
- Κέλυτος, Megetis f. e Peribœa, frater geminus Eubii, occisus a Neoptolemo, VII, 611.
- Κένταυροι, αἱ, Centauri, quotum certamen cum Percule apud Pholum inter convivia ortum in clypeo Eurypyli representatum, VI, 273 sqq.; occisi ab Hercule in Phloe monte, VII, 109.
- Κέρβερος, Orci canis, frater Orthri, VI, 254, ex Typhoeo et Echidna natus, quem plagis domitum Hercules ex Oreo abduxit, id quod in Eurypyli clypeo representatum erat, 261 sqq.
- Κέστρος, Trojanus, quem Neoptolemus interfecit, VIII, 293.
- Κεφαλλῆνες, αἱ, habitatores Cephallenia insulæ, sub Ulixis imperio, V, 429.
- Κῆρ, ρός, ἡ, Dea fatalis, Fatum, Mors, I, 336; II, 266;
- VI, 427; IX, 190; X, 251, 449; XII, 473. Αἱ Κῆρες, pl. num., I, 172, 193, 204, 273, 310, 591, 651; II, 13, 172, 483; quarum duæ, altera nigra, altera eandem, Achilles Memnonisque certamen decernunt, 510, 515; III, 14, 44, 615; in Achillis scuto representatæ, V, 34; 536, 601, 611; VI, 499; VII, 127, 289; VIII, 11, 109, 139, 152, 173, 324; IX, 145; X, 37, 286, 304, 330, 428; XI, 11, 39, 105, 151, 296; XII, 523, 548; XIII, 126, 154, 177, 235; XIV, 293.
- Κήτειοι, αἱ, Ceti, Mysiæ gens, duce Eurypylo Trojanorum socii, VI, 168; VII, 149, 533, 541; XI, 80.
- Κίλικες, αἱ, Mysiæ populus, III, 545; XIV, 369; conf. Θῆβη et Ἠετίων.
- Κίλλη, ης, Mysiæ mons, VIII, 295, et urbs Apollini sacra, XIV, 413.
- Κιλάων, Æthiops, unus e sociis Memnonis, II, 365.
- Κλειτή, Clite, mater Milanionis ex Erylao, VIII, 121.
- Κλειτός, Clitus, Agamestoris f. e nymphæ quadam, Paphlagon, cæsus a Podalirio, VI, 465.
- Κλειτὸς, οὗς, Clito, mater Helli, XI, 69.
- Κλεόδωρος, Lerni et Amphialæ f., Rhodius, scuto privatus per Polydamantem, a Paride interficitur, X, 213 sqq.
- Κλέωλας, Megetis famulus, occisus a Paride, VI, 634 sqq.
- Κλεομήδη, mater Laophontis e Pæone, VI, 550.
- Κλέων, ὠνος, e Same iusula oriundus, Nirei socius, quem Polydamas interficit XI, 60 sqq.
- Κλονίη, ης, una Amazonum, quæ Penthesileam Trojam secutæ sunt, I, 42; Menippum interficit, 230; a Podarce interficitur, 235.
- Κνωσός, ἡ, Gnossus, urbs Cretæ, XI, 42.
- Κόνασος, unus equorum Martis, VIII, 242.
- Κόροιβος, Coræbus, Mygdonis f., cæsus a Diomede, XIII, 169.
- Κρέουσα, mater Menetis e Cassandro, VIII, 82.
- Κρήτη, ης, Creta insula, X, 83; Κρήτηθε (e Creta) vinum Græcis advehebatur Tojam, V, 350; Κρήτηθεν VI, 623.
- Κρονίδης, αο, Saturni f., Juppiter, I, 707; II, 177, 615; III, 58. Vid. Ζεύς.
- Κρονίων, ὠνος, Saturni f., Juppiter, I, 182, 578; II, 165, 194; IV, 48; V, 338, 400; IX, 264; X, 359; XI, 257, 378; XIV, 98. Vid. Ζεύς.
- Κυανοχαίτης, Neptuni nomen, VII, 354 (fortasse Nereus); IX, 309. Vid. Ποσειδάων.
- Κυδοιμός, ὄ, Tumultus, pugnantium ordines pervagatur, I, 308.
- Κυθήρεια, ης, Veneris nomen, VIII, 98; X, 318; XI, 241, 479; XIV, 69. Vid. Ἀφροδίτη.
- Κύκλωψ, ὠπος, Cyclops, de Polyphemo VIII, 126. Οἱ Κύκλωπες, Cyclopes, fulmen Jovi fabricarunt, XIV, 446.
- Κύκνος, οιο, Neptuni filius, interfectus ab Achille, IV, 153, 488; XIV, 131.
- Κυμοβόη, ης, una Nereidum, quæ Thetidem comitantur, V, 341, 345.
- Κύπρις, ἰδος, Veneris nomen, I, 667; V, 71; X, 450; XII, 460; XIII, 226, 401, 429; XIV, 47, 152. Vid. Ἀφροδίτη.
- Κυπριγένεια, ης, ἡ, Venus, II, 139. Vid. Ἀφροδίτη.
- Κωρυκίη δεῖρας, ἡ, Corycus mons Asiæ minoris, XI, 92.
- Λ.
- Λαέρτης, αο, pater Ulixis, III, 296; IV, 125, 592; V, 129, 238, 317, 420, 598; VI, 71; VII, 404; XII, 24, 219.
- Λαερτιάδης, αο, Laertæ f., Ulixes, XII, 73; vid. Ὀδυσσεύς.
- Λακεδαίμων, ονος, ἡ, urbs Laconica, VI, 617.
- Λακωνίς, ἰδος, adj. fem.; γαῖα, Laconica, X, 120.

- Αἰόλος**, Trojanus, interfectus a Thoante, XI, 90.
Λαογόνοσ, Græcus, a Derione Amazone occisus, I, 230.
Λαοδάμασ, αντοσ, qui in Lycia natus est e solo dirupto a Latona parturiente, interficitur a Neoptolemo, XI, 20 sqq.
Λαοδίκη, Priami filia, quam terræ hiatus absorpsit post Trojæ excidium, id quod expetierat a diis effugiura servitute, XIII, 545 sqq.
Λαοδόχοσ, Trojanus, a Sthenelo occisus, XI, 85.
Λαοκόων, ωντοσ, qui equum ligneum comburi jubet, oculorum lumine privatur a Minerva, XII, 391 sqq., 398-415; repetito nihilominus eodem consilio, 444, ejus filii a draconibus, quos dea immisit, devorantur in Apollinis templo, 448 sqq., 473 sqq., ubi illis cenotaphium a Trojanis exstructum est, 483; 560.
Λαομεδοντιάδησ, Laomedontis f., Priamus, II, 107.
Λαομέδων, οντοσ, 1) Ili f., pater Priami, I, 83, 183; 505; cuius tumulo Penthesileæ ossa inferuntur, 788, 802; II, 26, 143, 144; III, 110. 2) Trojanus, a Thrasymede occisus, II, 293.
Λαορίων, ωντοσ, Pæonis f. e Cleomede, cæsus a Merione, VI, 549 sqq.
Λάσσοσ, Pronoos f., Paphlagon, quem Podalyrus occidit, VI, 469.
Λάτμοσ, οιο, mons Cariae, I, 282.
Λεκτοσ άκρη, Lectum promontorium extremum Idæ montis, præternavigatum a Græcis domum redeuntibus, XIV, 415.
Λεοντεύσ, dux Græcus, cum Neoptolemo, Ulixæ, Diomedæ Eurypylum de muro Græcorum repellit, VII, 484; unus heroum, qui in equum ligneum se conferunt, XII, 322.
Λέρνοσ, ου, 1) Græcus, a Penthesilea interfectus, I, 228. 2) pater Cleodori ex Amphiale, X, 221.
Λέσθοσ, οιο, ή, Egæi maris insula, IV, 277; a Græcis domum redeuntibus præternavigata, XIV, 414.
Ληθαίοσ, οιο, Crete fluvius, X, 82.
Λήμνοσ, οιο, ή, Lemni insula, quam Achilles olim vastarat, III, 545; IV, 385; V, 196; quo Ulixes et Diomedes profecti sunt Philocteten Trojam ducturi, quem Græci olim ibi reliquerant, IX, 334, 338, 353, 434, 492.
Λητοΐδησ, αο, Latonæ f., Apollo, IX, 293; X, 165. Vid. **Άπόλλων**.
Λητώ, ούσ, ή, Latona, cui Tityus vim intentavit, III, 392, 398; parturiens in Lycia præ doloribus solum dirupit, unde Laodamas prodiit, XI, 23.
Λητώισ, ίδοσ, ή, Latonæ filia, Diana, I, 366.
Λιμυρόσ, οιο, fluvius Lyciæ, VIII, 103.
Λίνδοσ, ου, Cariae ac Lyciæ fluvius, VIII, 83.
Λιταί, αί, (Preces) deæ, Jovis filia, X, 300.
Λοκροί, οί, Locri, quorum dux Ajax Oilei erat, IV, 187, 208; XI, 447, 469; XIV, 424, 585.
Λύγκοσ, Lynceus, Trojanus, occisus a Thoante, XI, 90.
Λυκάων, ονοσ, (Priami f.) captivus ductus in Lemno ab Achille, redemptus ab Euneo, IV, 384, 393; occisus ab Achille, 158.
Λυκίη, ησ, Lycia, III, 232 (**Λυκίηθεν**); IV, 6; VIII, 84; X, 154; ibi Laodamas e terra procreatus est juxta Xanthum fluvium, XI, 21, 24; conf. **Λαοδάμασ** et **Λητώ**.
Λύκιοι, οί, Lycii, Glauco duce Trojanorum socii, III, 270; IV, 12.
Λύκουργοσ, (Dryantis f., rex Thraciæ,) contra Bacchum furens, II, 439.
Λύκτοσ, ή, Crete oppidum, XI, 42.
Λυκών, ώνοσ, 1) Græcus, quem Deiphobus occidit, VIII, 300. 2) Trojanus, a Merione cæsus, XI, 91.
- Λυρνησσόσ**, οιο, ή, urbs Mysiæ, ab Achille expugnata, IV, 478.
- M.**
- Μαϊάνδροσ**, ό, Cariae Phrygiæque fluvius, I, 284; X, 145.
Μαίναλοσ, 1) Abydenus, pater Areii, III, 299. 2) Hippomedontis pater ex Ocyrhoe nympha, XI, 37.
Μαιονίδησ, Μæonis f., Agelaus, III, 229; vid. **Άγέλαοσ**.
Μαιονίη, ησ, Μæonia (Lydia), unde vinum Trojam importabatur (**Μαιονίηθεν**), X, 35.
Μανίη, ησ, Rabies, Ajace relicto in Orcum recedit, V, 452.
Μάργασοσ, Alcæi pater ex Phyllide, X, 143.
Μασσικυτόσ, οιο, Masicytus (Massycites) mons Lyciæ, III, 234; VIII, 107.
Μαχάων, ονοσ, (Æsculapii f.), frater Podalirii, Eurypylum vulnerat, ipse vulneratus lapide percussit, hasta ictus mortem imminenti illi prædicit moribundus, VI, 391-399-408-429; 436, 441, 445, 492; una cum Nireo sepelitur, VII, 6, 14 sqq.; 45.
Μεγακλήσ, έοσ, Alconis pater, III, 309.
Μέγησ, ητοσ, 1) Phylei f., Dulichius, Ithomeum et Agelaum interficit, I, 276 sqq., 287; VI, 634; Eurymenem, X, 108, et Alcæum cædit, 138; inter eos est, qui equum ligneum intrant, XII, 326; Deiopiten interficit, XIII, 212. 2) Dymantis f., pater Celti atque Eubii e Peribœa, VII, 606 sqq. 3) pater Polymnii, II, 292.
Μέδουσα, ησ, a Perseo cæsa in Philoctetæ pharetra erat efficta a Vulcano, X, 195; ejus caput in ægide Minervæ, XIV, 454.
Μέδων, οντοσ, 1) pater Menalcæ ex Iphianassa, Mysus, VIII, 296. 2) pater Zechidis, Phryx, X, 125.
Μειλαιών, ωνοσ, Erylai f. e Clita, Mysus, cæsus ab Antipho Eurypylum hasta petente, VIII, 119.
Μελανεύσ, ητοσ, Alexinomi f., Alcidasantis frater, Car, occisus a Neoptolemo, VIII, 77.
Μελάνθιοσ, Græcus, IX, 154.
Μελανίππιοσ, Lyciæ mons Minervæ sacer, III, 233.
Μέλησ, ητοσ, Trojanus, quem Euryalus lapidis ictu interficit XI, 119.
Μέλοσ, Trojanus, quem Agamemno interficit, XI, 85.
Μέμνων, ονοσ, Auroræ f., Æthiopum rex, II, 31, 43; Trojanis auxilio veniens amicissime accipitur a Priamo valde gaudente ac sperante 100-101-127-137-146-212; Pheronem et Ereuthum interficit, 238, 239, Antiochum aggreditur, 247 sqq., et occidit, 257, 281, 287, 295; cum Nestore sene pugnare recusat, 307 sqq., 320; Græcos ad Hellespontum repellit, 353, 357; magnam stragem facit, 370, 378, 387, 391, 396; Achillem increpat, 412 sqq., 431; ejus cum Achille certamen, 452-540; tandem occisus, 542 sqq.; 510; ejus cadaver venti de terra auferunt, 553 sqq., 563 (conf. **Παφλαγόνοιοσ**); sepultus prope Æsepum fluvium, 586 sqq. coll. 642 sqq.; 604, 628, 650; IV, 458. — **Οί Μέμνωνεσ**, Memnonides aves, II, 647; vid. **Αιθίοπεσ**.
Μενάκκησ, Medontis f. ex Iphianassa, a Neoptolemo interfectus, VIII, 294.
Μένεκλοσ, Æthiops, Memnonis socius, II, 365, a Nestore occisus, 368.
Μενελαοσ, in curruum certamine victor poculum aureum a Thetide accipit præmium, IV, 502, 541 sqq.; cum Agamemnone fratre communicat, quæ de Ajacis furore timeat, V, 413, 428; concione convocata veram animi sententiam dissimulans suadet, ut infecta redeant in Græciam, VI, 6—39, quare objurgatur a Diomede, 40

sqq.; se post felicem belli exitum Hermionen filiam Neoptolemo in matrimonium daturum pollicetur, 84 sqq., VII, 213; Deiphobum vulnerat, 508; X, 122; Archelochum occidit, XI, 91; equum ligneum intrat, XII, 315; hospitio olim exceptus Trojæ ab Antenore, XIII, 296; Deiphobum interficit in Helenæ lecto, 354 sqq.; Helenam in domus recessu deprehensam interfecit; iram amore mutat, iramque adhuc simulans ab Agamemnone cohibetur, 385-415; Helenam ad naves abducit, XIV, 17; nocte insequente in tentorio suo amori indulget cum Helena, 150-155-165-178.

Μενεσθεύς, unus heroum, qui equum ligneum intrant, XII, 317.

Μένης, ητος, Cassandri f. e Creusa, Car, cæsus a Neoptolemo, VIII, 81.

Μένιππος, Phylacæius, Protesilai comes, a Clonie Amazone interfectus, I, 230 sq.

Μενοίτης, præco Trojanus, quem Priamus ad Græcos misit inducias impetraturus ad cremanda cadavera, IX, 34. Hippomedontis f., a Teucro interfectus, XI, 99 sqq.

Μενοιτιάδης, αο, Menœtii f., Patroclus, I, 378.

Μενοίτιος, socius Elephenoris, interfectus ab Eurypylo, VIII, 111.

Μέντης, Trojanus, ab Achille occisus, II, 228.

Μένων, οντος, 1) Trojanus, a Diomede cæsus, X, 118. 2) Æneæ socius, a Philocteta interfectus, XI, 481.

Μηριόνης, Mali f., dux Cretensis, Evandram ac Thermo-dossam Amazones interficit, I, 254; reversus e fuga ab Eurypylo facta Laophontem occidit, VI, 540, 549, 553; Chlemum interimit, VIII, 101; Phylodamantem de muro pugnans sagitta interficit, 402; Politen sagitta frustra petit, 409 sqq.; Lyconem cædit, XI, 91; unus heroum, qui equum ligneum intrant, XII, 320.

Μλήρης, η, Cariæ urbs, Ithymonei et Agelai patria, I, 280.

Μίμας, αντος, Trojanus, occisus ab Idomeneo, XIII, 212.

Μίνως, ωος, Ariadnes pater, IV, 388.

Μήσαιος, Trojanus, a Neoptolemo occisus, X, 88.

Μοίρα, ης, Parca, Fatum, II, 361; IV, 433; V, 332; VI, 561; VII, 72, 75, 247; VIII, 127; X, 97, 109; XI, 185. Αί Μοίραι, Parcæ, I, 493; Chaus filia, III, 757; VII, 612; VIII, 319; IX, 416, 500; XI, 140; XIII, 494.

Μόλος, οιο, pater Merionæ, VIII, 409.

Μόλων, ωνος, Græcus, a Penthesilea interfectus, I, 227.

Μόρος, Fatum, Mors, VIII, 325.

Μόρυς, Phryx, a Neoptolemo occisus, VIII, 85.

Μόσυνος, Phoreynos frater, Salaminus, interfectus a Paride, VI, 631.

Μούσαι, αί, Musæ, de Achille mortuo lugentes in Græcorum castra descendunt, III, 594; Thetidem consolantur, 662; ad Heliconem redeunt, 786; canentes in Pelei nuptiis, IV, 141; invocantur a poeta, ut recenseant heroas, qui equum ligneum intrant, XII, 307.

Μύδων, ονος, Coræbi pater, XIII, 169.

Μυκάλη, ης, mons atque oppidum Cariæ, I, 282.

Μυκίνη, η, urbs Argolidis, VI, 616.

Μύνης, ητος, (Briseidis maritus), ab Achille occisus Lynnessi, IV, 478.

Μυρμιδόνες, οί, Phthiotidis populus, cui Achilles præerat, deinceps sub imperio Neoptolemi, I, 689; II, 547; Achillem deplorantes, III, 422, 686, 712; 719, 742; VII, 605, 661; VIII, 13; IX, 64; Neoptolemem regem in pugna stipantes, XI, 224, 346.

Μώλος, Argivus, ab Agenore occisus, VI, 624.

N.

Ναύπλιος, ου, Neptuni f., Eubææ rex, mortem filii (Pa-

lamedis) ulturus multas Græcorum naves dolo perdit, quæ ad facem ab illo accensam cursum dirigentes in rupes Caphareï promontorii incidunt, XIV, 614 sqq.

Νάσσης, unus e principibus Carum, I, 281.

Νέαιρα, mater Dressæi ex Thiodamante, I, 292.

Νεμεισός, λέων, ό, Nemeæus leo, quem Hercules interficit, in Eurypyli scuto effectus, VI, 198 sqq.

Νεοπτόλεμος, οιο, Achilles f. e Deïdamia, quem divini Achilles equi in Elysium quondam deportaturi erant, III, 760; Ulixem ac Diomedem in Scyro insula excipit, VII, 179 sqq.; invitatus ab Ulixæ, ut Trojam veniat, facile consentit, 221-226; matrem sibi metuentem atque immodice lamentantem bono animo esse jubet, 287-292; eamque millies osculatus proficiscitur cum Ulixæ Diomedæque ac viginti ministris, 328, 343 sqq.; 405, 433; arma patris indutus, 445 sqq., Græcorum omnium spes, in pugnam ruit, et Eurypyllum Troesque Græcorum murum jam ascendentes mox repellit, adjuvantibus Ulixæ, Diomede, Leonteo, 462-484; 524; magnam stragem inter Troes edit magnamque ipsis timorem injicit, 526-534 sqq.; summa cum virtute atque audacia pugnavit de muro, 564-603, inter alios multos Celtum et Eubium fratres occidit, 606-615-619; certamine sub noctem finito salutatur a Phœnice, 630-640 sqq., multis muneribus honoratur a Græcis, 674-684, inter convivia ab Agamemnone collaudatur, 685-700, tandem in patris tentorium se recipit, ubi tristi memoriæ indulget, 707-727; proximo mane stimulatis ad pugnam Græcis, oratione habita ad Myrmidones, curru patris conscenso ad pugnam tendit, VIII, 5 sqq.; 40; interficit Melaneum, Alcïdamantem, Menetem, Moryn, Polynum, Hippomedontem, alios, 76 sqq.; interrogatus ab Eurypylo de genere suo suisque equis exponit, 146-161; post certamen acerrimum Eurypyllum interficit, interfectum armis spoliatur, magnam deinceps stragem inter Trojanos edit, 162-165-233-236; Perimedem, Cestrum, Phalerum, Perilaum, Menalcam occidit, 291 sqq.; summe honoratus inter cœnam a Græcis in tentorium suum cubitum it, minime fatigatus labore prælii, 491-498; in patris tumultu lacrimis ac dolori indulget, IX, 46 sqq.; Amidem, Ascanium, Penopem multosque alios occidit, 184-197-202; contra Deiphobum tendit, 210 sqq., quem ad certamen provocatum, 248 sqq., sed ab Apolline e prælio ablatum frustra petit hasta, 253 sqq.; Trojanos ad usque urbem persequitur exhortans suos ad fortitudinem, 267-284; contra iram Apollinis, qui eum occidere statuit, a Neptuno defenditur, 305 sqq.; Cebrium, Arionem, Pasitheum, Hysminum, Imbrasium, Schedium, Phlegam, Mnesseum, Eunomum, Amphinomum, Phasim, Galeum Trojanos cædit, X, 84 sqq.; Laodamantem, Niram, Euenorem, Iphitionem, Hippomedontem occidit, XI, 20-40; Græcos ab Eurymacho Æneæque fugatos objurgat et cum Myrmidonibus impetu facto Trojanos rejicit, 216 sqq.; Æneam quominus aggrediatur, a Thetide impeditur, 239 sqq.; ad portam Idæam pugnat, 345; ne a muro infecta recedant, Græcos hortatur, 433 sqq.; Ulixis consilium de equo ligneo ædificando improbat, XII, 66 sqq., et cum Philocteta ad pugnam denovo tendens Jovis fulminibus deterretur, 85 sqq.; Nestorem in equum ligneum ingredi non permittit, 274 sqq.; ipse primus intrat, 315; Pammonem, Politen, Tisiphonum, Priami filios, occidit, XIII, 213 sqq.; item Agenorem, 217; ipsum Priamum interficit apud Jovis Hercæ aram, 220-250; Andromachen abducit captivam, XIV, 21; somnium, quo Achilles Polyxenam sibi sacrificari jussit, 180-223, cum Græcis communicat, 233

sqq.; precibus ad manes patris missis ipse puellam mactat, 305-314.

Νέσσοσ, οιο, Centaurus, cujus malo dolo Hercules diem obiit, V, 645; elapsus e strage Centaurorum apud Pholum edita, Hercules sagitta interficitur in fuga, id quod in Eurypyli scuto effictum erat, VI, 283 sqq.

Νέστωρ, ορος, II, 242, 257, 262; Thrasymedem filium Antilochoi cadaver Æthiopicis subtrahere jubet, 268 sqq.; 294; ipse cum Memnone pugnare vult, 300 sqq.; Meneculum Æthiopem interficit, 368; Achillem aggreditur, ut ad pugilatum se accingant, jactans gloriam suam ac victorias in ludis funeribus cum Peliae, tum Amaryncei olim reportatas, 302 sqq.; cum Idomeneo et Agamemnone arbiter sumptus in Ajacis et Ulixis lite de armis Achillis, V, 134, altercationem a Trojanis captivis dirimendam suadet, 139-165; Græcos consolatur de Ajacis Telamonii morte, 600-612; VI, 575; Podalirium de fratris morte immodice lamentantem consolatur, VII, 30-93; Græcos Jovis voluntati cedentes a muris Trojanis recedere ad naves jubet, 451-478; heroes ad intrandum equum ligneum exhortatur et ipse quamvis senex ingredi vult, XII, 260 sqq., sed retentus a Neoptolemo, 275 sqq., hujus juvenis et virtutem et prudentiam magnopere collaudat, 281 sqq.; cum Agamemnone iis præest, qui in Tenedum abeunt, 339; undis post Polyxenæ cadem sedatis naves conscendi jubet, XIV, 337 sqq.

Νηλεΐδης, Nelei f., Nestor, II, 369; vid. Νέστωρ.

Νηλεΐδης, έος, Nestoris pater, II, 243; III, 515, 525; IV, 118, 144, 302; V, 134, 600; VII, 30; VIII, 451; XIV, 337.

Νηληΐτιος, adj.; Νέστωρ, Nestor, Nelei filius, IV, 178; υΐος, idem, XII, 281.

Νηρεΐδης, ηος, Thetidis aliarumque Nereidum pater, II, 435, 498; III, 583; Achillem luget, 669; 734; V, 73.

Νηρηΐνη, η, Nerei filia, Thetis, III, 125, 596; IV, 128; IX, 29; αι Νηρηΐναι, Nereides, III, 768, 786; VII, 353; vid. Νηρηΐδης.

Νηρηΐς, έδος, una e Nerei filiis, Thetis, II, 416, 422, 616; III, 670, 698; IV, 457; αι Νηρηΐδες, Nereides, Nerei filiae, II, 446, ad castra Græcorum profectæ Achillem deflent, III, 583 sqq., 662; Achillis ossa ambrosia unguentoque irrigant, 734; in mare redeunt, 786; IV, 191; Thetidem sororem ad nuptias ducentes in scuto Achillis, V, 73, 337.

Νησος, Mycenensis, cæsus ab Eurypylo, VI, 616.

Νιοβή, in lapidem conversa in Sipylo monte, I, 294 sqq.

Νιρεύς, ηος, (Charopis f.) Symæ insulæ princeps, pulcherrimus Græcorum, sed imbellis, cæsus ab Eurypylo, VI, 372-382; 392, 440, 445; sepultus cum Machaone, VII, 7, 11 sqq.; XI, 61.

Νιρως, Trojanus, interfectus a Neoptolemo, XI, 27 sqq.

Νίσσος, Trojanus, quem Ajax Telamonius occidit, III, 231.

Νότος, ου et οιο, Notus ventus, IV, 520, 553; VI, 486; XII, 192 (conf. Ίρις).

Νυμφαΐος, ου, amnis Bithyniæ, cujus in vicinia Acherusia specus erat, VI, 472.

Νύμφη, Nympha, III, 300 (vid. Ηηγαΐς); Nympha quædam mater Cliti ex Agamestore, IV, 465; X, 477; Ocy-

rhoë, XI, 37. At Νύμφαι, άων, Nymphæ, II, 588; Glaucom, Lyciæ amnem, e terra elicerunt, IV, 9; ambrosiam administrantes ad Peliae nuptias, 138; VI, 235; nymphis montanis Paphlagoniæ specus Acherusia sacra erat, 472, 480; VIII, 346; X, 127; Nymphæ Idæi montis Paridem moribundum deplorant, 364 sqq.; 459, 468; Nymphæ, Simoentis et Xanthi filiæ, XI, 245; XII, 460; cum Xantho Trojæ excidium deplorant, XIV, 73.

Νύξ, κτός, η, Nox, cum Aurora filia Memnonem mortuum dellet, II, 625; ad Chaos descendit oriente Aurora, XIV, 2.

Νύχιος, Æthiops, Memnonis socius, II, 364.

E.

Ξάνθος, ου et οιο, fluvius Troadis, I, 589; II, 488; III, 24; cadaveribus olim oppletus ab Achille, IV, 157; V, 433; VIII, 143, 345; IX, 170, 178, 298; XI, 21, 136, 246; XII, 165, 459; XIII, 333; Trojæ excidium deplorat cum Nymphis, XIV, 72-80.

O.

Όδυσσεΐς, ηος, V, 137, 143, 158, 181, 292, 306, 320, 358, 361, 449; VI, 64, 85, 97; VII, 347, 435, 483; VIII, 113; IX, 335, 422; X, 351; XI, 353; XII, 52, 316, 380; XIII, 34, 49, 296. Vid. Όδυσσεΐς.

Όδυσσεΐς, ηος, έος et Όδυσσεΐς, ηος, Ulixes, Laertæ f., a Thersite probris olim vexatus, I, 759; in certamine circa Achillis cadaver pugnans, III, 296, Pisandro, Areïo, 298, Atymnio, 300, Oresbio, 303-306, aliis cæsis, 307, ab Alcone vulneratur, 308 sqq.; nec tamen a pugna desistit, sed Alcone interempto inter ipsius socios stragem edit, 311-321; cum Ajace rixatur de armis Achillis, V, 137-317, quæ a Trojanis captivis ei adjudicantur, 320; Ajax ei maledicit, 468, 479; Ajacis tristi morte afflictus se in culpa non esse Græcis exponit, 570-598; Diomedis ope se Neoptolemum e Scyro Trojam adducturum pollicetur in Græcorum concione, VI, 71 sqq.; cum Diomede in Scyrum proficiscitur, 97 sqq.; in Scyro insula Neoptolemum invitatur, ut Trojam veniat, offerens ei Achillis arma ac Menelai promissa referens, VII, 182-189-218; in tentorio suo arma induit, Soci arma Diomedi, Achillis Neoptolemo dat, 435-438-442 sqq., cum Diomede, Neoptolemo, Leonte Eurypylum de muro Græcorum repellit, 483; cum Diomede in Lemnum proficiscitur, IX, 335 sqq.; cum eodem Philocteten Trojam transmittit, 426-459; cum Diomede Minervæ simulacrum Troja abstulit, X, 351; Ænum ac Polyindum interficit, XI, 79; una cum Eurypylo aggreditur Trojanis muri eam partem, quam Æneas defendit, 353; testudinem scutorum ope a suis construi jubet, 358 sqq.; equum ligneum ædificari jubet et quomodo dolus totus struendus sit ac perficiendus, exponit, XII, 24 sqq.; Neoptolemo, qui dolum Trojanis struendum reprehendit, de hujus consilii necessitate persuadere conatur et equum ab Epeo fabricari vult, 73 sqq.; principes hortatur, ut equum intrent reliquis in Tenedum abeuntibus, unus tamen juvenis audacissimus extra equum maneat oportere monet, 219-242; 247; in equum ligneum inscendit, 316; equi valvis caute apertis primus descendit, sequentibus heroibus aliis, XIII, 34 sqq., 49 sqq.; hospitaliter olim exceptus ab Antenore, 296; Hecubam partem captivam, XIV, 21; hunc multæ ærumnæ manebant propter iram Neptuni, 630.

Όϊλεύς, έος, Ajacis minoris pater, I, 258; IV, 405; VI, 505, 517; X, 148; XIII, 422; XIV, 436.

- *Ουλιάδης, αο, Oilei f., Ajax minor, VI, 556.
 Οινείδης, αο, Cenei nepos, Diomedes, V, 253.
 Οινεύς, ἦος, Tydei pater, frater Agrii, I, 771, 772.
 Οινόμαχος, αιο, rex Elisidis, Hippodamiae pater, IV, 527.
 Οινώνη, ἦς, derelicta Paridis uxor, quam solam con-
 jugi Philoctetæ sagitta venenata vulnerato mederi
 nosse oraculum erat, 262; 270, 272; Paridem suppli-
 cem repellit, 306-327; deinde dolori acerbissimo in-
 dulgens in Idam montem noctu properat et in rogam
 se conjicit Paridi exstructum a pastoribus, 411-470;
 ejus ossa Paridisque in una urna conduntur a Trojanis,
 484.
 Οἰνώψ, σπος, Græcus, a Deipobo cæsus, IX, 192.
 Οἰτη, ἦς, ἤ, Ceta, Thessaliæ mons, in quo Hercules
 flammis consumptus est, V, 646.
 *Οἰθέρως, ὄ, Interitus, numen, II, 486.
 *Ολύμπιος, ὄ, Olympius, nom. pr. Jovis, III, 623; IX,
 314; epitheton Jovis, XI, 401, 415. Οἱ Ὀλύμπιοι, dīi,
 I, 704; II, 492; XIV, 565.
 *Ὀλυμπος, ου, et Ὀὐλυμπος, αιο et ου, Thessaliæ mons,
 cui Aloidæ Pelion Ossamque imponere conabantur in
 cælum ascensuri, I, 517; sedes deorum, 680; II, 176,
 424, 436, 444, 619, 636; III, 90, 134, 611; V, 397;
 VI, 422; VII, 75; VIII, 194; X, 335; XIV, 433, 460.
 *Ὀνειρός, ὄ, Somnium fraudulentum Penthesileam deci-
 pit, I, 125, 129, 134.
 *Ὀρέσθιος, Trojanus, Protei ac Panaceæ f., quem Ulixes
 interfecit III, 303.
 *Ὀρθρος, canis Geryonis, Cerberi frater, ab Hercule in-
 terfectus, VI, 253.
 *Ὀρυσίων, ονος, Trojanus, quem Achilles occidit, III,
 150.
 *Ὀρφεύς, Callioppæ Musæ f., III, 638.
 *Ὄσσα, Thessaliæ mons, quem cum Pelio Aloidæ Olympo
 superponere conati sunt, I, 518.
 Ὀλυμπος, αιο et ου, I, 48, 153, 676, 690; II, 441; III,
 32, 42, 696; IV, 20, 387; VII, 557; VIII, 240, 343;
 IX, 257, 292; X, 48, 359; XI, 257; XII, 460; XIV,
 530; vid. *Ὀλυμπος.
 Οὐρανίωνας, οἱ, Cœlites, Dii, II, 443; III, 137; V, 142;
 VII, 704; XIV, 48.

II.

- Παιονίδης, Pæonis f., Laophon, VI, 550.
 Παλαμήδης, εος (Nauplii f.), quem Ulixes interfecit, inju-
 riam in Eubœa sibi illatam ulciscens, V, 198. Conf.
 Ναύπλιος.
 Παλλάς, ἄδος, Minerva, I, 125; VIII, 357; XI, 285; XII,
 38, 148; XIV, 583. Vid. Ἀθήνη.
 Πάμμων, ονος, Priami f., inter eos est, qui in prima acie
 ab Eurypylo collocantur, VI, 317; auriga suo amisso
 a Trojano aliquo servatur ab interitu, 562, 568; in-
 terfectus a Neoptolemo, XIII, 214.
 Πάμφυλοι, οἱ, Pamphyli, Asiæ minoris populus, XIV,
 369.
 Πανόκεια, Oresbii mater e Proteo, III, 305.
 Πανοπλήγης, οἱ, Græci universi, XIII, 50.
 Πᾶνες, οἱ, Panes, cum Nymphis in Acherusia specu ver-
 santes, VI, 480.
 Πανσπεύς, ἦος, Epei pater, IV, 324.
 Πανοπηιάδης, αο, Panopei f., Epeus, IV, 337.
 Πάνορμος, ὄ, portus Cariæ, I, 283.
 Παρθένιος, ου, Bithyniæ ac Paphlagoniæ fluvius, qui in
 Pontum labitur, VI, 466.
 Πᾶρις, ἴδος, sagitta in Sthenelum conjecta Evenorem
 interfecit, I, 270 sqq.; Polydamantem increpat, II, 67
 sqq.; Trojanos de Achillis cadavere certamen fortiter

inire jubet, III, 186 sqq.; ab Ajace Telamonio vulne-
 ratus in urbem reducitur a sociis, III, 332 sqq.;
 Eurypyllum comiter exceptum in aedes suas ducit,
 VI, 133-143-160; ad pugnam eum instigat,
 297 sqq.; ut inter primores pugnaret, electus ab
 Eurypylo, 316; cum Eurypylo et Ænea Atridas ac
 Diomedem aggredditur, 520; vulneratus a Thoante,
 587; Mosynum Phorcynque fratres, Cleolaum et Eetio-
 nem interfecit, 631-641; Demoleontem occidit, X,
 119-123; Philocteten sagitta petens Cleodorum in-
 terfecit, 207-223; venenato telo percussus a Philocteta,
 235 sqq., magnis doloribus cruciatus, 253, 259, Ceno-
 næ, uxoris derelictæ, misericordiam atque auxilium
 implorat, 270-305, a qua repulsus (306-327) in Ida
 monte animam expirat, 362; ubi rogo exstructo pasto-
 res ejus cadaver comburunt, 460; 471; ejus ossa
 Cænonæque in una conduntur urna, 484; XIII, 413;
 XIV, 138.

Πασθέη, ἦς (Gratiarum una), Junonis filia, Somni con-
 jux, V, 403.

Πασίθεος, Trojanus, a Neoptolemo occisus, X, 86.

Πάτροκλος, αιο, I, 721; II, 447; III, 538; Sarpedone in-
 terfecto currum ejus-equosque ceperat, IV, 289; V,
 315; VII, 697.

Παφλαγόνειος, ὄ, Troadis amnis, e cruentis ortus guttis,
 quæ de cadavere Memnonis ventis per aerem lato
 in terram demanabant, II, 560 sqq.

Παφλαγόνες, οἱ, gens Asiæ minoris, Trojanorum socii,
 VI, 319, 473.

Πείρασος, a Philocteta vulneratus a Græco aliquo alio
 interfecit, XI, 52 sqq.

Πείσανδρος, Pisander, Trojanus, quem Ulixes interfecit
 III, 298.

Πεισήνωρ, ορος, pater Chlemi, VIII, 101.

Πελίης, αο, Pelias rex, IV, 307; XII, 270.

Πενθεσίλεια, ἦς, Martis filia, Amazonum regina, interfecta
 in venatu Hippolyta sorore Trojam venit cum duode-
 cim aliis Amazonibus, Trojanis opem latura contra
 Græcos, I, 19, 36, 47, 52, 71, 83; fraudulentum Somnio
 a Minerva misso ad certamen cum Achille ine-
 undum incitatur, 122 sqq.; armis indutis equoque
 conscenso ad pugnam progreditur, 139-171-181; 202;
 Molonem, Persinonem, Ilissum, Antitheum, Lernum,
 Hippalmum, Æmonidem, Elasippum occidit, 227 sqq.;
 Podarcem vulnerat, 238; 314, 354, 375, 382, 477, 493;
 Æacidis obviam factis, 535, 545, primum in Achillem,
 548, tum in Ajacem hastam conjicit, 563; 570; vul-
 nerata, 594, et interfecta ab Achille, 619, 628; ejus
 cadaver Trojanis redditum ab Atridis, 782, quo com-
 busto, 789 sqq., reliquiæ Laomedontis tumulo inferun-
 tur, 801, 803; 818; II, 17; IV, 160; XIV, 134.

Πέργαμος, ἦ, arx Ilii cum templo Apollinis, XII, 482;
 flammis consumpta cum Apollinis Minervæque templis
 ac Jovis ara, XIII, 434.

Περίβοια, Celti et Eubii mater e Megete, VII, 610.

Περικλύμενος, αιο, Nestoris frater, qui cum Hercule olim
 contenderat, II, 273.

Περίλαος, Trojanus, cæsus a Neoptolemo, VIII, 294.

Περιμήδης, εος, Trojanus, a Neoptolemo occisus, VIII, 291.

Περίμνηστος, αιο, pater Eurycoontis, XIII, 210.

Περσεύς, Medusam cædens in pharetra Philoctetæ erat
 effectus a Vulcano, X, 195.

Περσίνοος, Græcus, a Penthesilea interfectus, I, 227.

Πηγάσις, ἴδος, ἤ, Pegasis (Pegaso nata) nymphea, Aty-
 mni mater ex Emalione, III, 301.

Πηλείδης, αο, Pelei f., Achilles, I, 531, 621, 742, 756,
 761, 829; II, 204, 228, 543; III, 10, 21, 40, 139, 179,

- 489, 493, 542; IV, 183, 431; V, 133, 316; VII, 592, 721; IX, 260; X, 84; XIV, 127. Vid. Ἀχιλλεύς.
- Πηλείαν, ὄνομ, Pelei f., Achilles, I, 1, 101, 569, 775; II, 234, 403, 493; III, 193, 281, 350, 410, 459, 505, 513, 532, 549, 574, 606; IV, 299; V, 111; VII, 631; IX, 83. Vid. Ἀχιλλεύς.
- Πηλεύς, ἕως et ἦρος, Achilles pater ex Thetide, I, 574, 611, 643, 654, 668, 718; II, 211; III, 100, 102, 109, 450, 457; Phœnicem Dolopum regem olim constituerat, 468; 483; divinos Achilles equos prius habuerat, 759; IV, 51, 97, 110, 131, 190, 418, 470; V, 256, 340; VII, 249; XIII, 275.
- Πηληϊάδης, αο, i. q. Πηλεΐδης, Pelei f., Achilles, III, 432, 672; V, 159. Vid. Ἀχιλλεύς.
- Πηληΐας, adj.; υἱός, Pelei f., Achilles, III, 383.
- Πηλιάς, ἦ, de Pelio monte Achilles hasta cognominatur, V, 119; VIII, 200.
- Πήλιον, ου, τὸ, mons Thessaliæ, quem cum Ossa Olympo imponere conabantur Aloidæ, I, 518; in quo Pelei nuptiæ celebratæ sunt, IV, 52, 133; V, 76; VIII, 161.
- Πηνεϊός, ὄ, Thessaliæ fluvius, XI, 87.
- Πηνηλέως, occisus ab Eurypylo, VII, 104; ejus cadaver ex hostibus eripitur a Græcis, 125; maxime deploratus a Græcis ac sepultus separatim ab aliis mortuis, 159.
- Πηριδῆς, ὠν, αἰ, Pierides, Musæ, III, 647, 786; VI, 76. Vid. Μοῦσαι.
- Πηθεύς, Æthrae pater, avus Thesei, rex Troezeniorum, XIII, 509.
- Πητιάς, ἄδος, ἦ, Plejas, X, 387; αἱ Πητιάδες, Plejades, cum Aurora Horisque Memnonem mortuum deplorant, II, 605; cum Aurora ad cælum redeunt, 665; VII, 308; XIII, 554 (conf. Ἥλεκτρα).
- Ποδαλείριος (Æsculapii f.), medicus, Epei et Acamantis sanat vulnera, quæ in pugilatu sibi invicem inflixerunt, IV, 307, item Thoantis et Eurypyli, qui curribus excussi sunt, 539; Machaonis fratris morte cognita armis indutus ad pugnam properat Clitumque ac Lassum occidit, VI, 456 sqq.; fratrem immo dicte deflet consolatur Nestore, VII, 22-95; Philoctetæ vulnus sanat, IX, 463 sqq.; unus ex iis, qui in equo ligneo erant, XII, 321.
- Ποδάργη, ἦς, Harpyiarum una, mater equorum Achilles e Zephyro, III, 750, coll. VIII, 155.
- Ποδάργης, εὐς, Iphicli f., Protesilai frater, Clonien Amazona interfecit, I, 233 sqq.; a Penthesilea vulneratus, 238, animam exspirat, 245 sq.; quem mortuum Græci præ cæteris deplorant, 815, 818, inque tumulo singulari sepeliunt, 820 sqq.
- Ποιάντιος, adj.; υἱός, Poantis f., Philoctetes, V, 195; IX, 487.
- Ποίας et Πόιας, αντος, Poas, pater Philoctetæ, IX, 354, 448, 517, 535; X, 167, 176, 205, 224, 241; XI, 474, 490, 495.
- Πόιας, IX, 354; vid. Ποίας.
- Πόλεμος, οἰο (Bellum), frater Bellonæ, VIII, 426.
- Πολεμοῦσα, una Amazonum, quæ cum Penthesilea Trojam venerunt, I, 42; interfecta ab Achille, 531.
- Πολίτης, ου, Priami f., VIII, 403; telum a Merione in se conjunctum evitat, 411 sqq.; cum Deiphobo Scæam portam et mœnibus defendit a Diomede ac Sthenelo, XI, 340; occisus a Neoptolemo, XIII, 214.
- Πολυδευκής, εὐς, Pollux, quocum se olim certasse pugilatu Nestor gloriatur, IV, 309.
- Πολυδώρος (Priami f. nothus), occisus ab Achille, IV, 154, 586.
- Πολυδῶνδος, Cetus, quem Ulixes interfecit, XI, 79.
- Πολυμήτωρ, ορος, vates Trojanus, cuius speciem Apoll. induit XI, 135.
- Πόλυμιος, Megetis f., a Phereo interfectus, II, 293.
- Πόλυος, Trojanus, interfectus a Neoptolemo, VIII, 86.
- Πολυξένη, Polyxena, Priami et Hecubæ filia, Eurymachi sponsa, jussu Achilles filio per somnium visi, 214, 241, ad tumulum ipsius abducta, 257 sqq.; mactatur a Neoptolemo, 313 sqq.; ab Antenore socero sepelitur, 320 sqq.
- Πολυπόιτης, unus eorum, qui in ludis funebribus certamini curruum interfuerunt, IV, 503; inter eos, qui in equo ligneo erant, XII, 318.
- Ποσειδάων, ἄωνος, Neptunus, primus domuit equos divinos Achilles, III, 758; mari egressus Thetidem consolatur de Achilles morte, 766 sqq.; pater Cycni, IV, 154; in Achilles scuto efficitus, V, 89; Græcis opitulatur, IX, 300 sqq.; Apollinem prohibet, quominus occidat Neoptoleum, 304 sqq.; XIV, 250; mare concutit, gratificans Minervæ Ajacem perdituræ naufragio, 507; Ajacem rupe obruit, 568 sqq.; pater Nauplii, ejus precibus motus navium Græcarum partem perdit, 620 sqq.; muros a Græcis Trojæ ædificatos destruit inundatione, quam Jupiter imbre auget, Apollo torrentibus ex Ida demissis, 631-647 sqq.
- Πουλυδάμας, αντος, Polydamas, dux Trojanus, restitit Græcis Helenam ac bello finem imponi jubet, II, 41-63 68; Paridem increpat, 82 sqq., 93; unus eorum, quos Eurypylos elegit, ut inter primores dimicarent, VI, 317; vulneratur a Diomede, 505; Trojanis suadet, ut intra mœnia se continent de turribus urbem defendant, X, 9-25; 27; Cleodoro scutum humeris avellit, 217; Cleonem atque Eurymachum occidit, XI, 60.
- Πριαμίδης, αο, Priami f., Paris, VI, 309, Deiphobus, IX, 248.
- Πρίαμος, οἰο et ου, Laomedontis f., rex Trojanorum, I, 3; Penthesileæ adventu gavisus lotis epulis eam excipit muneribusque donat, 74 sqq., 122; implorato Jove in auxilium Penthesileæ ac Trojanorum (184-198), infausto auspicio consternatur, 201, 326, 361, 647, 785; Troes de salute desperantes Memnonem adventum expectare jubet, II, 26 sqq.; Memnonem, salutis spem, splendidis convivii honorat, 107 sqq.; 120, 192, 552; III, 17, 29, 362, 500, 610, 652, 667; IV, 58, 325, 430; VI, 29; frater Astyocheæ, 135; 182; VII, 213, 381, 694; VIII, 346, 370, 392; pater Politæ, 411; 445, 477, 502; IX, 14; præconem ad Græcos mittit, qui inducias petat ad cremanda cadavera, 34; 40, 42; pater Deiphobi, 153, 157, 245; X, 1, 21, 93, 96, 356, 360; XI, 287, 333, 388; XII, 27, 78, 183, 289, 553; XIII, 80, 141, 160, 175; pater Pammonis, Politæ, Tisiphoni, 216; occisus a Neoptolemo apud Jovis aram, 222-250; 301, 411, 419, 437, 502; Laodices pater, 544; XIV, 27, 74, 84, 96, 140, 211, 214; pater Polyxenæ, 261, 267, 324; 348.
- Προθῆνωρ, ορος, Bœotorum dux, X, 76.
- Προμηθεύς, ἕως, cuius vaticiniis motus Jupiter Thetidem Peleo in matrimonium dedit, V, 338; qui ab Hercule liberatur vinculis, repræsentatus in Eurypyli clypeo, VI, 269 sqq.; ad Caucasum alligatus in pharetra Philoctetæ efficitus, X, 199 sqq.
- Προνόη, mater Lassi, VI, 469.
- Προτεσίλαος, Iphicli f., princeps Phylaceus, I, 231; IV, 469; cuius monumentum Eleunte, VII, 408; Podarcis frater, ab Hercule olim occisus, 816, 818.
- Πρωτεύς, ἕως, pater Oresbii e Panacea, III, 303.
- Πυθῶ, οῦς, ἦ, Phocidis regio circa Delphos; Πυθῶδε, III, 393.
- Πύλοισι, οἰ, Pylii, Antiochum sepeliunt, III, 3.
- Πυρρασίδης, Pyrrhasi f., Æthops, II, 247; vid. Αἰθιοφ.

P.

- Ρόδιοι, οί, Rhodii, X, 222.
 Ροιτηεῖς ἄκτῃ, ἡ, Rhœteum promontorium Troadis, cujus in vicinia Ajacis Telamonii tumulus extractus est, V, 656.
- Σ.
- Σαγγάριος, ου, Phrygiae ac Lydiae amnis, VII, 611; XI, 38.
 Σαλαμίς, ἴνος, ἡ, Salamis insula, sub Telamonis imperio, V, 519, 548; VI, 632.
 Σάμος Ὀρηκίη, ἡ, Samothrace, insula maris Ægæi, Thraciae vicina, XIII, 467.
 Σαρπηδῶν, ὄνος, a Patroclo olim interfectus, IV, 290.
 Σείριος, Sirius stella, VIII, 31.
 Σελήνη, ης, Luna, in antro Latmii montis cum Endymione concubuit, X, 129 sqq.; mater Horarum ex Sole, 337; 454.
 Σηστός, οἶο, ἡ, urbs Thraciae, Cabiri patria, I, 268.
 Σθένης, οἶο, Capanei f., princeps Argivus, Cabirum Sestum interfectit, I, 267, 271; in funebribus ludis secundus equitationis victor Asteropæi galea a Thetide donatur, IV, 566 sqq., 582, 587; VI, 625; Abantem occidit, XI, 81; ad Scæam portam pugnans una cum Diomede, 338; equum ligneum intrat, XII, 316.
 Σίγειον, ου, τὸ, VII, 562; XIV, 649, et
 Σιγιάς ἄκρη, ἡ, Sigeum Troadis promontorium, præternavigatum a Neoptolemo Trojam trajiciente, VII, 402.
 Σικελός, adj., Siculus; Σικελὴ νῆσος, ἡ, Sicilia, XIV, 583.
 Σιμοίσις, εντος, ὁ, Simois fluvius Troadis, II, 488; III, 24; VI, 647; XI, 246, 356; XII, 460; Trojæ interitum deflet, XIV, 83.
 Σίνων, ὠνος, extra equum ligneum se mansurum et, quidquid evenit, sustenturum recipit, XII, 243 sqq.; interrogatus a Trojanis de Græcis equoque ligneo, crudelissimas injurias fortiter sustinet Junone vim inspirante, et naso adeo auribusque resectis historiam suam mendacem narrat, 360-387; in urbem ducitur a Trojanis tristi Laocoontis fato falsis, 419; sublata face Græcis, qui in Tenedum abierunt, signum dat redeundi, XIII, 23; eos, qui in equo inclusi sunt, descendere jubet, 30; post Trojæ excidium cantu celebratus ac muneribus donatus, XIV, 107.
 Σίπυλος, ου, mons Lydiae, in quo Niobe in lapidem conversa est, I, 293, 297, 304.
 Σκαίη πόλις, ἡ, Trojæ porta ad occasum vergens, XI, 338; item num. pl. Σκαίαι πόλεις, III, 82; IX, 268.
 Σκάμανδρος, ου, ὁ, fluvius Troadis (Xanthus), I, 10 (Ἰδαίος); IX, 210.
 Σκύλακτος, ἦος, Glanci socius, ab Ajace Oileo vulneratus, postea in patriam reversus a mulieribus Lyciis lapidatus est, X, 147 sqq.
 Σκύρος, οἶο, ἡ, Scyrus insula maris Ægæi, ubi Neoptolemus, Achillis f., degebat, III, 120, 754; IV, 170; VI, 87; huc Ulixes ac Diomedes appellunt, qui Neoptolemon Trojam abducant, VII, 169, 229; Σκύρονδε, in Scyrum, VI, 65.
 Σμίνθειον ἔδος, τὸ, sedes Sminthei Apollinis (Smintha, oppidum Troadis,) præternavigata a Neoptolemo a Scyro Trojam proficiscente, VII, 402.
 Σμινθεύς, ἦος, Apollinis epitheton, XIV, 413.
 Σμινθήϊος, adj.; τὸ Σμινθήϊον ἄλσος, Sminthium nemus prope Smintham Troadis oppidum, VIII, 292.
 Σμόρνη, ης, Ioniae urbs maritima prope Hermum fluvium, patria Quinti, XII, 310.

- Σόλυμοι, οί, (veteres Lyciae incolæ), ab Æthiopicis Trojam proficiscentibus victi, II, 122.
 Σπάρτη, ης, Sparta, urbs Laconicae, II, 55 (Σπάρτηθεν); III, 570; X, 15.
 Στράτος, Thrax, occisus ab Agamemnone, VIII, 99.
 Στυμφαλίδες, αἱ, aves, quas Hercules sagittis interficit, in Eurypyli clypeo effictæ, VI, 227.
 Στύξ, υγός, ἡ, Orci flumen, V, 453; VI, 266.
 Σύμη, ἡ, insula Rhodum inter ac Gnidum, ubi Nireus regnavit, XI, 61 (Σύμηθεν).
 Σχέδιος, Trojanus, a Neoptolemo interfectus, X, 87.
 Σῶκος, οἶο, Trojanus, cujus a se olim interfecti arma Ulixes Diomedi dat, VII, 444.

T.

- Τάρβηλος, οἶο, mons Cariae prope Caunum urbem, VIII, 80.
 Τέμησσα, ης, Ajacis Telamonii conjux et ex eo mater Eurysacæ, mariti mortem deflet, V, 521—559; Agamemnon eam consolatur, 560 sqq.
 Τελαμών, ὠνος, pater Ajacis majoris, IV, 100; V, 129, 482, 580.
 Τελαμονιάδης, αο, Telamonis f., Ajax major, I, 534; III, 273; V, 363, 663; vid. Αἶας.
 Τελαμώνιος, adj., Telamonius; Τεύκρος, Teucer, Telamonis f., IV, 186; Τελαμώνιος υἱός, Ajax, 227.
 Τένεδος, ου et οἶο, ἡ, insula in Hellesponto, quam Neoptolemus præternavigat Trojam proficiscentem, VII, 407; quo Græci abeunt equo ligneo constructo, XII, 30, 235, 278, 345; XIII, 29, 467; præternavigata a Græcis domum redeuntibus, XIV, 412.
 Τεύκρος, οἶο, Telamonis f., cursu certans cum Ajace prope metam labitur pedeque laeso victoriam perdit, IV, 186, 200, 210; sagittando certat cum eodem ac victoria reportata armis, quæ Troilus olim portavit, a Thetide donatur, 405-412-418; Ajacem fratrem deplorat prostratus in ejus cadaver, V, 500—521; Græcos incitat, ut Machaonis ac Nirei cadavera a Trojanis defendant, VI, 435-452; reversus e fuga ab Eurypylo facta Æneam hasta petit, 539, 546; VIII, 311; Agenorem sagitta petens Deiphontem interficit, 314 sqq.; Zechim occidit, X, 125; Menœtem sagitta interficit, XI, 99 sqq.; ad mœnia Trojana pugnans, 357; inter eos est, qui equum ligneum intrant, XII, 322.
 Τηθύς, υγός, Oceani conjux, dea marina, III, 748; XII, 160. Pro mari, II, 117; V, 14, 398; XI, 418.
 Τήλανδρος, οἶο, ἡ, oppidum Lyciae, IV, 7.
 Τηλεφίδης, αο, Telephi f., Eurypylus, VI, 181, 404; VIII, 7, 125. Vid. Εὐρύπυλος.
 Τήλεφος, ου, (Mysiae rex), vulneratus ab Achille, IV, 152; sanatus ab eodem, 174 sqq.; Herculis f. ex Auge, pater Eurypyli ex Astyoche, VI, 137; VII, 141, 380; XIV, 130.
 Τιθωνός, οἶο, (Laomedontis f.), Memnonis pater ex Aurora, II, 494; VI, 2; XIV, 135.
 Τισίφονος, ου, Priami f., Hippodamiae maritus, I, 406; occisus a Neoptolemo, XIII, 215.
 Τιτῆν, ἦνος, Titan; de Prometheo, VI, 271; XIV, 550. Οἱ Τιτῆνες, Titanes, I, 714; II, 205, 519; quorum certamen cum diis in Achillis galea effectum erat, V, 105; a Jove victi, VIII, 461 sqq.; in tartaro tremunt pugnantibus diis, XII, 180.
 Τίτηνις πέτρη, ἡ, mons Lyciae, X, 163.
 Τιτύος, Tityus, Jovis Tellurisque f., qui quum Latonæ vim intentaret, ab Apolline occisus est, III, 392 sqq.

Τροάϊα, οἰ, i. q. Τρωιάδες, Trojanæ mulieres, III, 204; X, 383, 402, 407, 412; XI, 1; XIV, 37.

Τρώες, ὄν, οἰ, Troes, Trojani, I, 3, 14, 53, 92, 106, 126, 162, 173, 178, 181, 206, 212, 219, 232, 266, 275, 313, 353, 373, 375, 382, 495, 499, 504, 557, 568, 630, 640, 650, 735, 784, 800, 807, 813; II, 5, 12, 27, 60, 63, 94, 102, 190, 212, 216, 360, 398, 414, 468, 547, 582; III, 11, 19, 39, 40, 47, 50, 53, 93, 113, 118, 123, 135, 141, 167, 173, 185, 199, 267, 270, 273, 284, 331, 381, 400, 403, 421, 448, 496, 653, 666, 680; IV, 2, 17, 23, 32, 47, 49, 77, 90, 97, 290, 454, 471; V, 157, 161, 174, 177, 184, 207, 270, 280, 294, 300, 311, 652, 662; VI, 23, 29, 34, 116, 162, 168, 178, 295, 301, 305, 341, 365, 373, 446, 552, 571, 603, 644; VII, 97, 149, 376, 380, 426, 472, 494, 527, 538, 551, 696, 713, 728; VIII, 3, 6, 21, 32, 89, 218, 227, 232, 240, 248, 253, 262, 283, 327, 337, 355, 357, 370, 395, 401, 421, 454, 471, 485, 500, 502; IX, 6, 21, 26, 32, 40, 84, 169, 180, 206, 259, 267, 273, 285, 288, 291, 299, 511; X, 1, 49, 56, 85, 91, 255, 349, 354, 390, 392, 402, 473; XI, 109, 222, 233, 263, 264, 270, 279, 298, 329, 336, 350, 428, 430, 431, 441, 457; XII, 31, 33, 38, 49, 61, 158, 167, 238, 242, 256, 353, 379, 397, 412, 427, 464, 477, 479, 500, 521, 528, 562, 573, 585; XIII, 19, 26, 31, 59, 70, 84, 87, 132, 143, 162, 180, 286, 361, 377, 438, 479, 493, 562; XIV, 95, 182, 322, 399, 637.

Τρωιάδες, αἰ, Troades, Trojanæ mulieres, I, 403; III, 200; de mœnibus certamen contemplant, IX, 138 sqq.; XII, 442; XIII, 108, 508; XIV, 11, 30.

Τρωῖλος, οἰο, Priami et Hecubæ f., ab Achille interfectus adulescentulus, IV, 155, 419 sqq.

Τρώϊος, adj., Trojanus; Τρώϊον ἄστυ, i. e. Troja, I, 52; III, 339; IV, 478; XII, 19, 421; XIV, 9; Τρώϊοι Ἴπποιοι, I, 351; Τρώϊον οὐδας, I, 226; II, 359; IV, 261; VII, 518; VIII, 207; XIV, 212; Τρώϊον πεδίον, VI, 428; Τρώϊοι υἱες, i. e. Trojani, I, 70; II, 97; V, 318, 511, 578; VI, 124, 182, 646; VII, 164, 533, 624, 733; VIII, 237, 271, 359; XI, 150, 367; XII, 45, 64, 482; XIV, 157.

Τυδείδης, αα, Tydei f., Diomedes, I, 260, 265, 331, 767; IV, 38, 89, 109, 225, 235, 251, 257, 262, 283; VI, 39, 56, 78; VII, 188, 443; VIII, 96; IX, 203; X, 118; XI, 85; XIII, 207. Vid. Διομήδης.

Τυδεύς, ἑός, Œnei f., pater Diomedis, I, 770, 773; III, 260; IV, 82, 102, 217, 574; VI, 64, 97; VII, 347, 419; IX, 335; X, 350; XIII, 168, 198.

Τυνδαρίς, ἱδος, ἡ, Tyndari filia, Helena, X, 310, 345. Vid. Ἑλένη.

Τυφωεύς, ἑός, ex Echidna pater Cerberi, VI, 261.

Τυφών, ὄνος, gigas, quem Jupiter fulminibus adussit, V, 485; XII, 452.

Υ.

Υδρη, γς, Hydra, quam Hercules et Iolus interficiunt, in

Eurypyli scuto representata, VI, 212 sqq.

Υλλος, 1) Thersandri et Arethusæ f., Cretensis, ab Ænea occisus, X, 81. 2) Trojanus, interfectus ab Ajace Telamonio, I, 529.

Υμενοῖος, Hymenæus, XIV, 297.

Υπερίων, ὄνος, ὁ, Solis nomen II, 596; vid. Ἡέλιος.

Υπνος, Σόννος, maritus Pasithea, gener Junonis, V, 396-403.

Υσμῖναι, αἰ, Pugnæ, in scuto Achillis effictæ, V, 36.

Υσμῖνός, Trojanus, a Neoptolemo interfectus, X, 87.

Υψιπύλεια, γς, Hypsipyle, Thoantis filia, mater Eunei ex Jasono, IV, 391.

Φ.

Φαέθων, ὄνος, Solis f., eujus mortem sorores (Heliades) deflebant, V, 627 (conf. Ἡέλιος); e patris curru delabant in pharetra Philoctetæ effictus erat, X, 192.

Φάληρος, Trojanus, cæsus a Neoptolemo, VIII, 293.

Φάσις, ὁ, Trojanus, quem Neoptolemus occidit, X, 89.

Φέρης, γτος, Cretensis, cæsus ab Ænea, VI, 622.

Φέρων, ὄνος, Messenius, a Memnone interfectus, II, 238.

Φήρεϋς, ἑός, cum Thrasymede Memnoni occurrens, II, 279, Polymnium occidit, 293, 298, mox ex pugna recedit, 343.

Φθία, γς, ἡ, Phthia, Thessaliæ urbs ac regio, Achillis patria, I, 673; III, 436.

Φιλοκτήτης, αο, Præantis f., IX, 328; qualem vitam in Lemno insula degerit, describitur 353-397; ira exardescens in Ulixem ac Diomedem mitigatur a Minerva, 398 sqq.; ab illis in navem deportatus, 426 sqq., tum Trojam transmissus, 445 sqq., in terram et ad exercitum deducitur, 447-459; ejus vulnus sanatur a Podalirio, 461-477; a Minerva pulcer redditus ac fortis, 484, in Agamemnonis tentorio summo honore afficitur muneribusque opulenti a rege donatur, 486-516; contentus in tentorium suum se recipit somnoque per noctem fruitur, 517-528; postero mane Græcos adhortatur, ut fortissime pugnent, 535 sqq.; X, 52; Deioneum et Acamantem inter alios multos interficit, 167 sqq.; Paridem venenata sagitta percutit, 224-241; Pirasum telo vulnerat, XI, 52; Æneam sagitta petens Menontem interficit, 474 sqq., 488; Æneam increpat et ad certamen provocat, 490 sqq.; Calchantis Ulixisque consilia de dolo Trojanis struendo improbens Neoptolemo in pugnam sequitur, sed fulminibus ac tonitruo uterque deterretur a consilio suo, XII, 86 sqq.; equum ligneum intrat, 317; XIV, 138.

Φλέγης, Trojanus, a Neoptolemo cæsus, X, 87.

Φόβος, 1) Metus, in Achillis scuto effictus, V, 29; Eridem comitatur, X, 57; Martis comes in bello, XI, 12. 2) unus equorum Martis, VIII, 242.

Φοῖβος, οἰ et οἰο, Phœbus, Apollo, III, 30, 46, 56, 98; VIII, 399; XI, 178; XII, 103, 517; XIV, 413. Vid. Ἀπόλλων.

Φοῖνιξ, ἰκος, 1) Amyntoris f., Achillis educator, Achillem mortuum dellet, III, 460-490; a Peleo hospitio olim exceptus et Dolopum rex factus, 468 sqq.; in Indis funebribus Græcos exhortatur, ut ad pugilatum se accingant, IV, 293 sqq.; Neoptolemo salutatur, VII, 630-667; cum duodecim Myrmidonibus Neoptolemo comitatur ab Achillis tumulo ad naves redeunt, IX, 64. 2) Phœnix s. Phœnicus, portus Lyciæ, VIII, 106.

Φολή, γς, Thessaliæ mons, in quo Hercules Centauros vicit, VII, 108.

Φόλος, οἰο, Pholus Centaurus, apud quem convivantes

Centauri certamen cum Hercule inierunt, VI, 274 sqq.
 Φόρκυς, Mosyni frater, Salaminius, cæsus a Paride, VI, 631.
 Φρυγία, ἡ, Phrygia, I, 285; VIII, 85 (Φρυγίηθε); X, 126.
 Φύλακες, οἱ, Phylacenses, I, 244.
 Φυλάκη, ἡ, urbs Magnesiæ, ubi Protesilaus regnabat, I, 231 (Φυλακῆθεν).
 Φυλεὺς, ἦος et ἑός, Megetis pater, I, 276; XII, 326.
 Φύλλις, ἰδος, mater Alcæi e Margaso, X, 143.
 Φυλοδάμας, ἀγτος, socius Politæ, de muro pugnans a Merione interficitur, VIII, 403.

X.

Χάος, ους, τὸ, Chaos, e quo Parcæ erant natæ, III, 756; quo Nox descendit illucescente Aurora, XIV, 2.
 Χάριτες, αἱ, Gratiæ, saltantes in Pelei nuptiis, IV, 140; Veneris comites in scuto Achillis, V, 72; VI, 152.
 Χείρων, ωνος, Chiron Centaurus, Achillis hastam fabricaverat, I, 593; IV, 143.

Χελιδονίη ἄκρη, ἡ, Chelidonium promontorium Tauri montis in Pamphilia, III, 234.
 Χιμαῖρα, ης, ἡ, mons ignivomus Lyciæ, VIII, 107.
 Χλέμος, Pisenoris f., Lycius, occisus a Merione, VIII, 101.
 Χρόμιος, Lacedæmonius, cæsus ab Eurypylo, VI, 616.
 Χρύσα, ἡ, Mysiæ urbs, præternavigata a Neoptolemo e Scyro Trojam proficiscente, VII, 402; item a Græcis domum redeuntibus, XIV, 412.

Ω.

ᾠκεανὸς, οῖο, Oceanus, XI, 418; XII, 160.
 ᾠκυρόη, ης, nympa, Hippomedontis mater e Mænalo, XI, 37.
 ᾠραι, ἁων, αἱ, Horæ, Auroram comitantes, I, 50; Auroram ad cælum reducunt, II, 658; cibos administrarunt ad nuptias Pelei, IV, 135.
 ᾠρεῖθυια, Boreæ conjux, Penthesileæ equum celerrimum dono dedit, I, 168.
 ᾠρίων, ωνος, Orion stella, V, 368, 404; VII, 304.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

TRYPHIODORI

EXCIDIIUM ILII.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 311

LECTURE 1

ΤΡΥΦΙΟΔΟΡΟΥ

ΛΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

Τέρμα πολυκμητήριο μεταχρόνιον πολέμοιο
καὶ λόχον, Ἀργεῖς ἱππήλατον ἔργον Ἀθήνης,
αὐτίκα μοι σπεύδοντι, πολλὸν διὰ μῦθον ἀνεῖσα,
ἔννεπε Καλλιόπει· καὶ ἀρχαίην ἔριν ἀνδρῶν
5 δισκρινέμενου πολέμοιο ταχείῃ λῦσον αἰοδῆ.

Ἦδη μὲν δεκάτοιο κυλινδομένου λυκάβαντος
γῆραλέη τετάνουστο φόνων ἀκόρητος Ἐνυὼ
Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσιν· ἐναιρομένους δ' ἄρα φώτων
δούρατα κεκμηκεί· ξιφῆων δ' ἔθνησκον ἀπειλαί·
10 σθένυτο θωρήκων ἐνοπή· μινύθεσκεν ἑλικτῆ
ἄρμονίη βῆχθεῖσα φερεσσακῆων τελαμώνων·
ἀσπίδες οὐκ ἀνέχοντο μένειν ἔτι δοῦπον ἀκόντων·
λύετο καμπύλα τόξα· κατέρβρεον ὠκέες ἰοί.

Ἴπποι δ' οἱ μὲν ἀνευθεν ἀεργηλῆς ἐπὶ φάτναις
15 οἰκτρὰ κάτω μύοντες δμόζυγας ἔστανον Ἴππους,
οἱ δ' αὐτοὺς ποθέοντες ὀλωλότας ἤνιοχῆας.

Κεῖτο δὲ Πηλεΐδης μὲν ἔχων ἅμα νεκρὸν ἑταῖρον·
Ἄντιλόχῳ δ' ἐπὶ παιδί γέρων ὠδύρετο Νέστωρ·
Αἴας δ' αὐτοφόνῳ βριαρὸν δέμας ἔλκει λύσας
20 φάσαγανον ἐχθρὸν ἔλουσε μεμηγόντος αἵματος ὄμβρω.

Τρωσὶ δὲ λωβητοῖσιν ἐφ' Ἐκτορος ἑλυθυμοῖσι
μυρομένοις οὐ μόνον ἦν ἐπιδήμιον ἄλγος·
ἀλλὰ καὶ ἀλλοθροῖς ἐπὶ πένθεσι κωκυόντες
δάκρυσιν ἡμείβοντο πολυγλώσσων ἐπικούρων·

25 κλαῖον μὲν Λύκιοι Σαρπηδόνα, τὸν ποτε μήτηρ
ἔς Τροίην μὲν ἔπεμψεν ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῆ,
δοῦρὶ δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο πεσόντα
αἵματι δακρύσας ἐχύθη πατρῷος Αἰθῆρ·
καὶ δολίην ὑπὸ νύκτα κακῶ πεπεδημένον ὕπνῳ

30 Ῥῆσον μὲν Θρηῖκες ἐκόκυον· ἡ δ' ἐπὶ πότμῳ
Μέμνονος οὐρανίην νεφέλην ἐνεδύσατο μήτηρ,
φέγγος ὑποκλέψασα κατηφῆος ἡματος Ἡώς·
αἱ δ' ἀπὸ Θερμόδοντος ἀρηϊφίλιο γυναῖκες,
κοπτόμεναι περίκυκλον ἀθληῆος ὄμφακα μαζοῦ,
35 παρθένον ὠδύροντο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν,
ἥ τε πολυξείνοιο χορὸν πολέμοιο μολοῦσα
θηλείης ἀπὸ χειρὸς ἀπεσκέδασεν νέφος ἀνδρῶν
νῆας ἔς ἀγχιάλους· μελίη δὲ ἔ μόνος ὑποστάς
καὶ κτάνε καὶ σύλησε καὶ ἐκτερέϊζεν Ἀχιλλεύς.

40 Εἰστήκει δ' ἔτι πᾶσα θεοκμητήτων ἐπὶ πύργῳ
Ἴλιος, ἀκλινέσσιν ἐπεμβεβαυῖα θεμέθλοισι·
ἀμβολίη δ' ἤσχαλλε δυσασχθεῖ λάος Ἀχαιῶν.

Καὶ νύ κεν ὑστατίοισιν ὑποκνήσασα πόνοισιν,
ἀκάματός περ εἴουσα, μάτην ἴδρωσεν Ἀθήνη,
45 εἰ μὴ Διήφοβοιο γαμοκλόπον ὕβριν ἐάσας
Ἰλιόθεν Δαναοῖσιν ἐπὶ ξένος ἤλυθε μάντις.

Οἷα δὲ που μογέοντι χαριζόμενος Μενελάῳ

TRYPHIODORI

EXCIDIIUM ILII.

FINEM laboriosi serum belli
et latibulum, Argivæ equestre opus Minervæ,
mox mihi festinanti, longo sermone misso,
expone Calliope, et priscum virorum certamen
discriminis belli properante expedi carmine.

Jam quidem decimo volvente anno
diuturna se-extendebat cædibus inexasiabilis Bellona
Trojanis et Græcis; interfectis autem viris
hasta defessæ-erant, gladiatorumque moriebantur minæ,
extinguebatur thoracum strepitus, minuebatur texta
connexio rupta clypeos-tenentium lororum,
clypei non sustinebant expectare amplius strepitum jacu-
lorum,] solvebantur incurvi arcus, peribant veloces sa-
gittæ.] Equi autem partim seorsum otiosâ ad præsepia
flebiliter humi conniventes conjuges gemebant equos,
partim ipsos desiderantes interemptos aurigas.

Jacebat vero Pelides habens secum mortuum socium,
ac de Antilocho filio senex lugebat Nestor,
Ajax autem proprio-mortali robustum corpus vulnere con-
ficiens] ense inimicum lavit furiosi sanguinis imbre.

Trojanis contra ignominiosas propter Hectoris raptationis
lugentibus non solum aderat domesticus dolor,
sed etiam alienos propter luctus plorantes
lacrimis respondebant varie-loquentium sociorum lacri-
mis:] flebant quidem Lycii Sarpedona, quem olim mater
Trojam misit superbiens Jovis lecto,
hasta Patrocli Menœtiadæ cæsum
deplorans sanguine se-effudit paternus Æther;
et dolosa nocte pernicioso impeditum somno
Rhesum Thraces lugebant; ac propter mortem

Memnonis cælestem nubem subiit mater,
lumen subtrahens tenebrosi diei, Aurora;
a Thermodonte vero bellicoso mulieres,
resectum-habentes rotundam immaturæ uvam mammæ,
virginem lugebant bellicosam Penthesileam,
quæ ad chorum belli multis-sociis-compositi profecta
feminea manu dissipavit nubem virorum
ad naves littorales; hasta vero solus eam adortus
et interfecit et spoliavit et terræ-mandavit Achilles.

Stetit vero adhuc tota diis-ædificatas ad turres
Troja, immobilibus innixa fundamentis;
mora autem affligebatur molesta populus Græcorum.
Et ultimis contrita laboribus,
indefessa quamvis esset, frustra sudasset Minerva,
nisi Deiphobi adultero crimine relicto
Troja Græcis amicus advenisset vates.
Qui quasi gratificans laboranti Menelao

ὑφίτελεστον ὄλεθρον ἔη μαντεύσατο πάτρι.
 Οἱ δὲ βαρυζήλοιο θεοπροπίης Ἑλένοιο
 55 αὐτίκα μηκεδανῶιο μόθου τέλος ἤρτύναντο.
 Καὶ Σκύρον μὲν ἔβαινε λιπῶν εὐπάρθενον ἄστου
 υἱὸς Ἀχιλλῆος καὶ ἑπαινῆς Δηϊδαμείης·
 μήπω δ' εὐφύεσσιν ἰουλίζων κροτάφοισιν,
 ἄλκην πατρὸς ἔφαινε, νέος περ ἐὼν πολεμιστής.
 55 Ἥθε δὲ καὶ Δαναοῖσιν ἐὼν βρέτας ἀγνὸν ἄγουσα,
 ληϊστὴ μὲν εὐῶσα, φίλοις δ' ἐπίκουρος Ἀθήνη.
 Ἥθη καὶ βουλλῆσι θεῆς ὑποεργὸς Ἐπειὸς
 Τροίης ἔχθρὸν ἀγαλμα πελώριον ἵππον ἐποίει·
 καὶ δὴ τέμνετο δοῦρα, καὶ ἐς πεδῖον κατέβαινε
 60 Ἰδῆς ἐξ αὐτῆς, ὀπύθεν καὶ πρόσθε Φέρεκλος
 νῆας Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο, πῆματος ἀρχήν.
 Ποίει δ' εὐρυτάταις μὲν ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖαν
 γαστέρα, κοιλίην δὲ ὀπίσθον νῆος ἀμφιελίσσης
 ὀρθὸν ἐπὶ στάθμην μέγεθος τορνῶσατο τέκτων.
 65 Ἀνχένα δὲ γλαφυροῖσιν ἐπὶ στήθεσιν ἔπηξε,
 ξανθῆ πορφυρόπεζαν ἐπιβρῆνας τρίχα χρυσῶ·
 ἢ δ' ἐπικυμαίνουσα μετήρορος αὐχένι κυρτῶ,
 ἐκ κορυφῆς λοφόνετι κατσαφρηγίζετο δεσμῶ·
 ὀφθαλμοὺς δ' ἐνέθηκε λιθώπεας ἐν δυσὶ κύκλοις
 70 γλαυκῆς βηρύλλιοιο καὶ αἰμαλέης ἀμεθύσσου·
 τῶν δ' ἐπιμισγομένων διδύμης ἀμαρύγμασι χροίῃς
 γλαυκῶν φονίσσοντο λίθων ἐλίκεσιν ὀπωπαί.
 Ἀργυφέους δ' ἐχάραξεν ἐπὶ γναθμοῖσιν ὀδόντας,
 ἄκρα δακεῖν σπεύδοντας ἕστρέπτοιο χαλινόυ·
 75 καὶ στόματος μεγάλοιο λαθῶν ἀνέψξε κελεύθους,
 ἀνδράσι κευθομένοισι παλιόροον ἄσθμα φυλάσσων·
 καὶ διὰ μυκτῆρων φυσίζους ἔρβρεν ἀήρ.
 Οὐάτα δ' ἀκροτάτοισιν ἐπὶ κροτάφοισιν ἄρηρεν
 ὀρθὰ μάλ', αἰὲν ἐτοῖμα μένειν σάλπιγγος ἀκούην.
 80 Νῶτα δ' ἑμοῦλαγονέσσι συνήροσε καὶ βράχιν ὑγρῆν·
 ἴσχια τε γλυτοῖσιν ὀλισθηροῖσι συνήψεν.
 Σῦρετο δὲ πρυμοῖσιν ἐπ' ἵχνεσιν ἔκλυτος οὐρή,
 ἄμπελος ὡς γαμπροῖσι καθελκομένη θυσάνοισιν.
 Οἱ δὲ πόδες βαλίοισιν ἐπερχόμενοι γονάτεσσιν,
 85 ἄπτερον ὡς περ ἔμελλον ἐπὶ δρόμον ὀπλίζεσθαι,
 οὕτως ἠπείγοντο· μένειν δ' ἐκέλευσεν ἀνάγκη·
 οὐ μὲν ἐπὶ κνήμησιν ἀχαλκῆες ἔξεχον ὀπλαί,
 μαρμαρέης δ' ἐλίκεσσι κατσαφῆκωντο χελώνης,
 ἀπτόμεναι πεδίοιο μόγις κρατερώνυχι χαλκῶ.
 90 Κληϊστὴν μὲν ἔθηκε θύρην καὶ κλίμακα τυκτῆν,
 ἢ μὲν ὅπως αἰδηλὸς ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖα
 ἔνθα καὶ ἔνθα φέρησι λόχον κλυτόπωλον Ἀχαιῶν·
 ἢ δ' ἵνα λυομένη τε καὶ ἔμπεδον εἰς ἐν ἰοῦσα
 εἴη σφιν καθύπερθεν ὁδὸς καὶ νέρθεν ὀροῦσαι.
 95 Ἀμφὶ δέ μιν λευκοῖο κατ' αὐχένος ἠδὲ γενεῖων
 ἄνθεσι πορφυρέοισι πέριξ ἔζωσεν ἱμάντων,
 καὶ σχολῆς ἐλίκεσσι ἀναγκαῖοιο χαλινόυ,
 κολλήσας ἐλέφαντι καὶ ἀργυροδίνει χαλκῶ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα κάμεν μενεδήϊον ἵππον,
 100 κύκλον εὐκνήμιδα ποδῶν ὑπέθηκεν ἐκάστω,
 ἐλκόμενος πεδίοισιν ὅπως πευθίηνος εἴη,

serum exitium suæ vaticinatus-est patriæ.
 Illi igitur (*Græci*) zelotypi oraculis Heleni *mothi*
 illico diuturni belli finem appararunt.
 Et Scyro advenit relicta pulcris-puellis-clara urbe
 filius Achillis et laudabilis Deidamiae :
 nondum vero formosus pubescens genis ,
 robur patris ostendebat , juvenis quamvis esset bellator.
 Advenit etiam Græcis suum simulacrum sanctum appor-
 tans,] prædatrix quamvis sit , amicis tamen adjunctrix Miner-
 va.] Jam etiam consiliis dææ minister *ejus* , Epeus ,
 Trojæ inimicum opus , immensum equum , fabricabat ;
 et cædebat ligna , et in campum deducebat
 ex Ida ipsa , unde etiam prius Phereclus
 naves Alexandro fabricaverat , mali principium.
 Faciebat autem amplissimis in lateribus aptatum
 ventrem , cavans quantam navis utrinque-remigatæ
 rectam magnitudinem ad normam tornat artifex.
 Cervicem vero cavis pectoribus infixit ,
 flavo purpuream aspergens jubam auro ,
 ipsa vero undans sublimis in cervice curva ,
 a vertice colligebatur cristæ-simili vinculo.
 Oculos etiam imposuit lapideos in duobus circulis
 cæsii berylli et rubicundi amethysti :
 mixtorum autem gemini splendoribus coloris
 cæsiorum lapidum implicationibus rubebant oculi.
 Splendidos quoque impressit in genis dentes ,
 extremitates mandere conantes versatilis freni ;
 et oris magni clam aperuit vias ,
 viris occultatis retrofluum halitum servans ;
 ac per nares vivificus fluebat aer.
 Aures etiam summis in temporibus adaptavit
 valde rectas , semper paratas ad-expectandum tubæ audi-
 tum.] Dorsumque simul lumbis coaptavit et spinam flexi-
 lem] coxasque clunibus mollibus copulavit.
 Trahebatur autem ultima ad vestigia sparsa cauda ,
 ut vitis tortuosis detracta fimbriis.
 Pedes vero velocibus innitentes genibus ,
 non-alatum ad cursum acsi erant se-accincturi ,
 ita pergebant ; manere autem jussit necessitas :
 neque vero sub tibiis non-æneæ extabant unguæ ,
 sed splendidæ involucris cooperiebantur testudinis ,
 tangentes solum vix fortis-unguis ære.
 Clausam etiam apposuit januam et scalam fabrefactam ,
 hæc quidem ut inconspicua in lateribus aptata-
 hic et illic ferret insidias inclytas Græcorum ,
 illa vero ut reclusa et accurate in unum complicata
 esset ipsis sursum via et deorsum prorumpendi.
 Utrinque vero ipsum candida in cervice et genis
 floribus purpureis circum cinxit habenarum
 ac tortuosis gyris coercentis freni ,
 glutinans ebore et argenteos-vortices-habente ære.
 At postquam omnino absolvit hostilem equum ,
 rotam bene-radiatam pedum supposuit uniuicque ,
 ut tractus in campis obediens esset ,

μηδὲ βιαζομένοισι δυσέμβατον ὄμιον δευῆ.

- Ἔως δ' μὲν ἐξήστραπτε φόβῳ καὶ κάλλει πολλῷ,
 εὐρύς θ' ὑψηλός τε· τὸν οὐδέ κεν ἀρνήσαιο,
 106 εἴ μιν ζῶν ἐτατμεν, ἔλαυνέμεν ἵππιος Ἄρης.
 Ἄμφι δέ μιν μέγα τεῖχος ἐλήλατο, μή τις Ἀχαιῶν
 πρίν μιν ἐσθάρησει, δόλον δ' ἀνάπτστον ἀνάψῃ.
 Οἱ δὲ Μυκηναίης Ἀγαμέμνονος ἐγγυθί νηὸς,
 λαῶν ὄρνυμένων ὄμαδον καὶ κύμα φυγόντες,
 110 ἐς βουλήν βασιλῆος ἀλλίσθησαν Ἀχαιῶν.
 Ἢ δὲ τανυφθόγγοιο δέμας κήρυκος ἐλοῦσα
 συμφράδμων Ὀδυσσῆϊ παρίστατο θυοῦρις Ἀθήνη,
 ἀνδρὸς ἐπιχρίουσα μελίχροι νέκταρι φωνήν.
 Αὐτὰρ δ' δαιμονίησι νόον βουλήσιν ἐλίσσων
 115 πρῶτα μὲν εἰστήκει κενεόφρονι φωτὶ εἰοικώς,
 ὄμματος ἀστρέπτοιο βολὴν ἐπὶ γαίαν ἑρείσας·
 ἄφνω δ' ἀενάων ἐπέων ὠδίνας ἀνοίξας
 δεινὸν ἀνεβρόντησε καὶ ἡερίης ἄτε πηγῆς
 ἐξέχεεν μέγα λαίτμα μελισταγέος νιφετοῖο·
 120 ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κρύφιος λόγος ἐκτετέλεσται,
 χερσὶ μὲν ἀνδρομέησιν, ἀτὰρ βουλήσιν Ἀθήνης.
 Ὑμεῖς δ', οἳ τε μάλιστα πεποίθατε κάρτεϊ χειρῶν,
 πρόφρονες ἀλκήεντι νόῳ καὶ τλήμονι θυμῷ
 σπέσθε μοι· οὐ γὰρ εἴοικε πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἔόντας
 125 μοχθίζειν ἀτέλεστα καὶ ἀχρέα γηράσκοντας,
 ἀλλὰ χρῆ ζῶντας ἀοίδιμον ἔργον ἀνῦσαι,
 ἧ θανάτῳ βροτόεντι κακοκλῆες αἴσχος ἀλύξαι.
 Ἡμῖν θαλπωραὶ προφερέστεραι ἤπερ ἐκείνοις,
 εἴ μὴ που στρουθοῖο καὶ ἀρχαίου δράκοντος
 130 καὶ καλῆς πλατάνοιο καὶ ὠκυμόροις ἐπὶ τέκνοις
 μητέρος ἐλκομένης ἀπαλῶν τ' ἐλάθεσθε νεοσσῶν.
 Εἰ δὲ θεοπροπίησι γέρων ἀνεβάλλετο Κάλχας,
 ἀλλὰ καὶ ὧς Ἑλένιο μετήλυδος ὄμφητῆρος
 μαντοσύνα καλέουσιν ἐτοιμοτάτην ἐπὶ νίκην.
 135 Τοῦνεκά μοι πείθεσθε, καὶ ἱππεῖην ἐπὶ νηδῶν
 θαρσαλέοι σπεύδωμεν, ὅπως αὐτάγρετον ἄλογος
 Τρῶες ἀταρβήτοιο θεῆς ἀπατήνορα τέχνην
 Ἴλιον εἰσανάγωσιν, ἔδον κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Οἱ δ' ἄλλοι πρύμναια μεθίετε πείσματα νηῶν,
 140 πῦρ ἴδιον πλεκτήσιν ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες·
 Ἰλιάδος δὲ λιπόντες ἐρημαίην χθονὸς ἀκτῆν
 πλώετε πανσυδίῃ ψευδώνυμον οἴκαδε νόστον,
 εἰσόκεν εὐόρμου τετανυσμένον ἐκ περιωπῆς
 ὕμμι συναγορμένοις ἐπὶ γείτονος αἰγιαλοῖο
 145 σημαίνῃ παλινόρσον ἐπὶ πλόον ἐσπέριον πῦρ.
 Καὶ τότε μήτε τις ὄκνος ἐπειγομένον ἑρστάων
 γιγνέσθω, μήτ' ἄλλο φόβου νέφος, οἷά τε νύκτες
 ἀνθρώποισι φέρουσιν ἐλαφροῦ δέιματα θυμοῦ.
 Ἔστω δὲ προτέρης ἀρετῆς ἐμφύλιος αἰδώς·
 150 μήτε τις αἰσχύνειεν ἐδὸν κλέος, ὧς κεν ἕκαστος
 ἄξιον ὦν ἐμόγησε λάβῃ γέρας ἵπποσυνάων.
 Ἔως φάμενος βουλής ἐξώχετο· τοιοῦτο δὲ μῦθοις
 πρῶτος ἐφωμάρτησε Νεοπτόλεμος θεοειδῆς,
 πῶλος ἄτε δροσσέντος ἐπειγόμενος πεδίοιο,
 155 ὅς τε νεοζυγέσσιν ἀγαλλόμενος φαλάροισιν

neque trahentibus difficilem viam ambularet.

Sic is quidem effulsit horrore et decore multo, capaxque et excelsus; neque eum recusasset, si eum vivum deprehendisset, agere equestris Mars. Circa autem ipsum magnum murum duxerat *Epeus*, ne quis Græcorum] prius ipsum aspiceret, et dolum manifestatum vulgaret.] Interim Mycæam Agamemnonis ad navem, populorum excitatorum tumultum ac fluctum elapsi, ad consilium reges congregabantur Græcorum. Canori autem corpore præconis assumpto conciliatrix Ulyssi astabat strenua Minerva, viri inungens mellito nectare vocem. Verum ipse divinis mentem consiliis volvens primum quidem stabat insipienti viro similis, oculi immobilis radiam ad terram figens; subito vero perennium verborum partus aperiens horribiliter fulminavit et veluti nigro ex-fonte effudit magnum flumen melliflui nimbi.

O amici, jam quidem occultum latibulum absolutum est, manibus quidem humanis, sed consiliis Minervæ.

Vos vero, qui maxime fidentis robori manuum, promti intrepido pectore et audaci animo sequimini me: non enim decet longum tempus hic versantes nos-laborare sine-fine et inutiliter senescentes, sed opus est viventes-nos celebre opus perficere aut morte cruenta turpe dedecus evitare. Nobis spes meliores quam illis, nisi forte passeris et antiqui draconis et pulcræ platani et cum miseris pullis matris correptæ tenerorumque oblitis-estis pullorum. Si vero vaticiniis senex tempus-protraxit Calchas, tamen etiam sic Heleni advenæ vatis oracula vocant certissimam ad victoriam.

Propterea mihi obtemperate, et equinam in alvum audaces properemus, ut spontaneum dolorem Trojani, intrepidæ deæ fallacem artem, Ilium introducant, suum malum amplexantes. Reliqui vero in-puppibus laxate rudentes navium, igne proprio in texta *vimine* tentoria jacto: Trojanæ autem linquentes desertum terræ litus navigate uno-agmine ad-confictum domum reditum, donec portuensi protentus e specula vobis congregatis in vicino littore signum-det retrogradam ad navigationem nocturnus ignis Et tunc neve aliqua cessatio urgentium remigum sit, neve alia timoris nubes, sicuti noctes hominibus ferunt trepidi horrores animi. Sit vero *vobis* prioris virtutis ingenitus pudor: neu quis dedecoret suam gloriam, ut unusquisque dignum suis accipiat honorarium gestis-bellificis.

Sic locutus concilio exiit. Ejus vero verba primus secutus-est Neoptolemus divina-forma, quemadmodum pullus per roscidum phæstinans campum, qui recens-impositis superbiens phaleris

- ἔφθασε καὶ μάλιστα καὶ ἠνιοχῆος ἀπειλήν.
 Τυδείδης δ' ἐπόρουσε Νεοπτολέμῳ Διομήδης,
 θαυμάζων ὅτι τοῖος ἔην καὶ πρόσθεν Ἀχιλλεύς.
 Ἔσπετο καὶ Κυάνιππος, ὃν εὐπατέρεια Κομαιθῶ
 130 Τυδῆϊς, θαλάμοιο μινυνθαδίοιο τυχοῦσα,
 ὠκυμόρῳ τέκε παῖδα σακεσπάλῳ Αἰγιαλῆϊ.
 Ἔσθη καὶ Μενέλαος· ἄγειν δέ μιν ἄγιος ὄρημ
 Δηϊφόβου ποτὶ δῆριν, ἀπηνείε δ' ἔξετο θυμῷ,
 δεύτερον ἀρπακτῆρα γάμου λελιθμένος εὐρεῖν.
 165 Τῷ δ' ἐπὶ Λοκρὸς ὄρουσεν Ὁϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 εἰσέτι θυμὸν ἔχων πεπνυμένος, οὐδ' ἐπὶ κούραις
 μαργαίνων ἀθέμιστον· ἀνέστισεν δὲ καὶ ἄλλον,
 Κρητῶν Ἰδομενῆα μεσαιπόλιον βασιλῆα.
 Νεστορίδης δ' ἄμα τοῖσιν ἔβη κρατερὸς Θρασυμήδης,
 170 καὶ Τελαμώνιος υἱὸς ἐκηβόλος ἦγε Τεῦκρος·
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἀδμήτῳ πάσι πολυίππος ἀνέστη
 Εὐμηλος· μετὰ τὸν δὲ θεοπρόπος ἔσσυτο Κάλχας,
 εὔειδὸς ὅτι μόχθῳ ἀμήχανον ἐκτελέσαντες
 ἦδη Τρώϊον ἄστυ καθιπεπέουσιν Ἀχαιοί.
 175 Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἔλειφθεν ἀποστρεφθέντες ἀρωγῆς
 Εὐρύπυλος τ' Εὐαίμωνίδης ἀγαθὸς τε Λεοντεὺς,
 Δημοφῶν τ' Ἀκάμας τε, δύο Θησήϊα τέκνα,
 Ὀρτυγίδης δ' Ἀντικλος, ὃν αὐτόθι θευνεῖῶτα
 ἵππῳ δακρῦσαντες ἐνεκτερεῖζαν Ἀχαιοί,
 180 Πηνελόει τε Μέγης τε καὶ Ἀντιφάτης ἀγαπήνῳρ,
 Ἰφιδάμας τε καὶ Εὐρυδάμας, Πελλίῳ γενέθλη,
 τόξῳ δ' Ἀμφιδάμας κεκορυθμένος· ὕστατος αἴτε
 τέχνης ἀγλαόμητις ἔῃς ἐπέβαινεν Ἐπειός.
 Εὐξάμενοι δὴ ἔπειτα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρῃ
 185 ἱππέειν ἔσπευδον ἐς δίκῶδα· τοῖσι δ' Ἀθήνη
 ἀμβροσίην κεράσασα θεῶν ἐκόμισσεν ἐδωδῆν
 δεῖπνον ἔχειν, ἵνα μὴ τι, πανημέριοι λοχῶντες,
 τειρόμενοι βαρυθιοῖεν ἀτερπέϊ γούνατα λιμῆ.
 Ὡς δ' ὁπότε κρυμνοῖσιν ἀελλοπόδων νεφελῶν
 190 ἤέρα παχνώσασα χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 τηκομένη δ' ἀνέηκε πολὺν ῥόον· οἱ δ' ἀπὸ πέτρης
 ὄξυ καταθρόσκουσι κυβιστητῆρι κυδοιμῷ,
 δοῦπον ὑποπτῆξαντες ὀρειτρεφῆος ποταμοῖο,
 θῆρες, ἐρωήσαντες ὑπὸ πτύχα κοιλάδος εὐνῆς
 195 σιγῇ φρικαλέῃσιν ἐπὶ πλεοσῆσι μένουσι,
 πικρὰ δὲ πεινῶντες διζυρῆς ὑπ' ἀνάγκης
 πλήμονες ἐκδέχεται πότε παύεται ὄβριμον ὕδωρ·
 ὡς ὅ γε γλαφυροῖο διὰ ξυλόχοιο θορόντες
 ἀτλήτους ἀνέχοντο πόνους ἀκμητῆς Ἀχαιοί.
 200 Τοῖσι δ' ἐπεκλήϊσε θύρην ἐγκύμονος ἵππου
 πιστὸς ἀτεκμάρτοιο δόλου πυλαωρὸς Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὸς δ' ἐν κεφαλῇ σκοπὸς ἔξετο· τῷ δέ οἱ ἄμφο
 ὀφθαλμῶν ποθέοντες ἐλάνθανον ἐκτὸς ἐόντας.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐκέλευσεν ὑποδρησπῆρας Ἀχαιοὺς
 205 λῦσαι λάϊνον ἔρκος εὐγνάμπτοισι μακέλλαις,
 ἵππος ὅπερ κεκάλυπτο· θέλεν δέ εἰ γυμνὸν εἶσαι,
 τηλεφανῆς ἵνα πᾶσιν ἔην χάριν ἀνδράσι πέμπη.
 Καὶ τὸ μὲν ἐξελάχαινον ἐφημοσύνη βασιλῆος.
 Ἥελιος δ' ὅτε νύκτα παλίνσκιον ἀνδράσιν εἰκων

- prævenit et flagellum et equitis minas.
 Tydides autem subsecutus-est Neoptoleum Diomedes,
 admiratus, quia talis fuerat etiam prius Achilles.
 Secutus-est etiam Cyanippus, quem generosa Comætho
 Tydei-filia, nuptias breves sortita,
 præmature-mortuo peperit filium scutato Ægialeo.
 Surrexit etiam Menelaus; egit enim ipsum ferox impetus
 Deïophobi ad certamen, sævaque sedebat cum-ira,
 alterum raptorem uxoris cupiens deprehendere.
 Post hunc Locrensis properavit Oilei acer Ajax,
 adhuc animum habens prudentem, neque in puellis
 insaniens illicite. Suscitavit vero etiam alium,
 Idomenea Cretensium semicanum regem.
 Nestorides etiam cum his ibat fortis Thrasymedes,
 et Telamonius filius jaculator ivit Teucer;
 et cum his Admeti filius dives-equis surrexit
 Eumelus. Post hunc vero vates properavit Calchas
 bene intelligens, quod labore immenso absoluto
 jam Trojanam urbem populaturi-essent Græci.
 Nequaquam vero relictis-sunt aversi ab-auxilio
 Eurypylus Euæmonides strenuusque Leonteus,
 Demophoonque et Acamas, duo Thesei filii,
 et Ortygides Anticlus, quem ibi mortuum
 in-equo lacrimantes sepeliverunt Achivi,
 Peneleosque et Meges et Antiphates magnanimus,
 Iphidamasque et Eurydamas, Pelieæ proles,
 arcuque Amphidamas armatus. Ultimus tandem
 opificium suum prudentissimus conscendit Epeus.
 Vota-facientes deinceps Jovis cæsæ filie
 equinam festinabant ad navem. Ipsis autem Minerva
 ambrosium temperatum deorum attulit cibum,
 epulum ut-haberent, ne per-totum-diem insidiantes,
 exhausti gravarent genua tristi fame.
 Ut autem, quando frigoribus velocium nebularum
 aerem condensans nix conspergit agros,
 liquefacta autem demittit magnum flumen; at de petra
 celeriter desilientes præcipiti cursu,
 strepitum pertimescentes montani fluminis,
 feræ, diffugientes sub declive cavi latibuli,
 tacite horrenda juxta latera manent *montis*
 acerbæque fame-laborantes miseram ob necessitatem
 patientes expectant, quando desitura-sit vehemens aqua.
 sic igitur concavum per latibulum ruentes
 intolerabiles sustinebant labores indefessi Achivi.
 Post hos vero clausit januam prægnantis equi
 fidus occulti doli portitor Ulysses.
 Ipse vero in capite speculator sedebat; at ejus ambo
 oculi avidi latebant eos-qui-extra erant.
 Atrides autem jussit ministros Achæos
 eruere lapideum septum curvis ligonibus,
 quod equus tectus-erat; volebat enim eum nudum relin-
 quere,]conspicuis ut omnibus suum decus viris exhiberet.
 Et illud quidem effodiebant mandato regis.
 Sol vero cum noctem umbrosam hominibus afferens

- 210 ἐς δύσιν ἀχλυόπεζαν ἐκηθόλον ἔτραπεν ἦῶ,
 δὴ τότε κηρύκων ἐπεκίδνατο λαὸν αὐτῇ
 φεύγειν ἀγγελεύουσα καὶ ἐλκέμεν εἰς ἄλλα κοιλῆν
 νῆας εὐκράϊρους ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
 ἔνθα δὲ πευκήεντος ἀνασχόμενοι πυρὸς ὀρμὴν
- 215 ἔρκεά τε πρήσαντες εὐσταθέων κλισιάων,
 νηυσὶν ἀναπλώεσκον ἀπὸ Ῥοιτειάδος ἀκτῆς
 ὄρμον ἐς ἀντιπέλαιον εὐστεφάνου Τενέδοιο,
 γλαυκὸν ἀναπτύσσοντες ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἑλλης.
 Μοῦνος δὲ πληγῆσιν ἐκούσια γυῖα χαραχθεὶς
- 220 Αἰσιμίδης ἐλέλειπτο Σίνων, ἀπατήλιος ἦρωσ,
 κρυπτόν ἐπὶ Τρώεσσι δόλον καὶ πῆματα κεύθων.
 Ὡς δ' ὁπότε σταλίκεσσι λίνον περικυκλώσαντες
 θηρσὶν ὀρειπλάνεσσι λόχον πολυωπὸν ἔπηξαν
 ἀνέρες ἀγρευτῆρες· ὁ δ' ἐκκρίδὸν οἶος ἀπ' ἄλλων
- 225 λαθρίδιος, πυκινοῖσιν ὑπὸ πόρθοισι δεδουκῶς,
 δίκτυα παπταίνων ἔλαθεν θηροσκόπος ἀνὴρ·
 ὡς τότε, λωβητοῖσι περιστικτός μελέεσσι,
 Τροίῃ λυγρὸν ἄλεθρον ἐμήδετο· καὶ δὲ οἱ ὦμος
 ἔλκεσι ποιητοῖσιν ἐπέβρεε νήχυτον αἶμα.
- 230 Ἡ δὲ περὶ κλισίῃσιν ἐμαίνετο παννυχίη φλόξ,
 καπνὸν ἔρευρομένη ἐριδόνέα φοιτάδι ῥιπῇ·
 Ἡφαιστος δ' ἐκέλευεν ἐρίβρομος· ἐκ δὲ θεύλας
 παντοίας ἐτίνασεν ἐπιπνεύουσα καὶ αὐτῇ
 μήτηρ ἀθανάτοιο πυρὸς φασσίμβροτος Ἥρη.
- 235 Ἥδη δὲ Τρώεσσι καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶν
 ὄρθρον ὑπὸ σκίοεντα πολύθροος ἤλυθε φήμη,
 δῆϊον ἀγγέλουσα φόβον σημάντορι καπνῷ.
 Αὐτίκα ἂν ἐξέθορον πυλῆων πετάσαντες ὄχησας
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε καὶ ἐς πεδίον προχέοντο,
- 240 διζόμενοι μὴ πού τις ἔην δόλος ἄλλος Ἀχαιῶν.
 Οἱ δὲ θεῆς οὐρῆας ὑποκεύζαντες ἀπήναις
 ἐκ πόλιος κατέβαινον ἅμα Πριάμῳ βασιλῆϊ
 ἄλλοι δημογέροντες· ἑλαφρότατοι δ' ἐγένοντο,
 θαλόπλομοι περὶ παισὶν ὄσους λίπε φόνιός Ἄρης,
- 245 ὄσσόμενοι καὶ γῆρας ἔλευθερον. Οὐ μὲν ἔμελλον
 γηθήσειν ἐπὶ δηρόν· ἐπεὶ Διὸς ἤθελε βουλή.
 Οἱ δ', ὅτε τεχνήεντος ἴδον δέμας αἰόλον ἵππου,
 θαύμασαν ἀμφιχυθέντες, ἅτ' ἠχήμεντες ἰδόντες
 αἰετὸν ἀλκήμεντα περικλάζουσι κολοιοί.
- 250 Τοῖσιν δὲ τρηχέια καὶ ἀκριτος ἐμπεσε βουλή·
 οἱ μὲν γὰρ πολέμῳ βαρυπενθεὶ κεκμηῶτες,
 ἵππον ἀπεχθήσαντες, ἐπεὶ πέλεν ἔργον Ἀχαιῶν,
 ἦθελον ἢ δολιχοῖσιν ἐπὶ κρημνοῖσιν ἀράξαι,
 ἢ ἐ καὶ ἀμφιτόμοισι διαρῥῆξαι πελέκεσσιν·
- 255 οἱ δὲ, νεοξέστοιο πεποιθότες ἔργμασι τέχνης,
 ἀθανάτοισι ἐκέλευον ἀρήϊον ἵππον ἀνάψαι,
 ἕσπερον Ἀργεῖοιο μόθου σημήϊον εἶναι.
 Φραζομένους δ' ἐπὶ τοῖσι παναίολα γυῖα κομίζων
 γυμνὸς ὑπὲρ πεδίοιο φάνη κεκακωμένος ἀνὴρ·
- 260 αἶματι δὲ σμῶδιγες αἰεκεῖ βεβριθυταί,
 ἴχνια λωβήμεντα θεῶν ἀνέφαινον ἱμάντων.
 Αὐτίκα δὲ Πριάμοιο ποδῶν προπαρόιθεν ἔλυσθεις
 ἱεσείαις παλάμησι παλαιῶν ἤψατο γούνων,

ad occasum tenebrosam procul-radiantem convertisset
 diem,] tum sane praekonum per-populum dispersa-est vox
 ut-fugerent nuntians et traherent in mare profundum
 naves bene-cornutas et rudentes solverent :
 ibi vero picei sublato ignis impetu
 et propugnaculis incensis firmorum castrorum ,
 navibus renavigabant de Rheeteo littore
 ad portum oppositum pulcre-coronatæ Tenedi ,
 caeruleam sulcantes aquam Athamantis Helles.
 Solus vero plagis sponte membra sauciatus
 Aesimides relictus-est Sinon, fraudulentus heros ,
 occultum contra Trojanos dolum et nocumenta abscon-
 dens.] Ut vero quando vallis rete circumdantes
 feris montanis insidias multiforas struunt
 viri venatores , seorsim vero solus ab aliis
 occultus, densos ramos qui-subiit ,
 retia spectans latet ferarum-insidiator vir :
 sic tunc foedata stigmatis-notatus membra
 Trojae triste exitium struebat Sinon; per humeros autem
 ipsi] de-vulneribus factitiis defluebat fluidus cruor.
 Caeterum circa tentoria furebat per-noctem-totam flamma,
 fumum eructans valde-vorticisum grassanti impetu.
 Vulcanus enim jubebat gravisonus , et procellas
 varias excutiebat afflans etiam ipsa
 mater immortalis ignis, lucida Juno.
 Jam vero Trojanis et Iliadibus mulieribus
 sub crepusculum umbrosam multisona venit fama
 hostilem denuncians fugam significatore fumo.
 Statim igitur exiliebat portarum pandentes seras
 et pedites et equites atque in campum effundebantur
 investigantes, ne forte quis esset dolus alius Achivorum.
 Ac velocibus mulos jungentes plaustris
 ex urbe descendebant cum Priamo rege
 alii senatores : expeditissimi autem fuerunt
 spe-lactati propter filios, quos reliquerat cruentus Mars,
 videntes etiam senectutem suam liberam. Non utique debe-
 bant] gaudere ad longum tempus, quia Jovis sic voluit de-
 cretum.] At, ubi artificiosi viderunt corpus agile equi,
 admirati-sunt circumfusi , ut striduli videntes
 aquilam robustam circumstrepunt graculi.
 His autem asperum et dubium incidit consilium :
 alii enim bello luctuoso defatigati ,
 equum exosi , cum esset opus Graecorum ,
 volebant aut longis praecipitiis illidere ,
 aut etiam acutis dirumpere securibus ;
 alii vero nuperfacti confisi artificii operis ,
 diis jusserunt Martium equum consecrari ,
 posterius Graeci belli signum ut-esset.
 Deliberantibus vero de his, variata Iovis membra gerens
 nudus per campum apparuit misere-affectus vir ;
 sanguine enim vibices turpi refertae
 vestigia dira vehementium ostendebant flagellorum.
 Mox autem Priami ante pedes volutus
 supplicibus manibus senilia attigit genua ,

- λισσόμενος δὲ γέροντα δολοπλόκον ἴαχε μῦθον·
 205 Ἄνδρα μὲν Ἀργείοισιν δμῶπλον εἶ μ' ἔλαίρεις,
 Τρώων δὲ βρυτῆρα καὶ ἄστυας εἶ με σώσεις,
 Δαρδανίδη σκηπτούχε, καὶ ὕστατον ἐχθρὸν Ἀχαιῶν,
 οἷά με λωθήσαντο θεῶν ὅτιν οὐκ ἀλέγοντες,
 οὐδὲν ἀλιτραίνοντα, κακοὶ καὶ ἀπηνέες αἰεῖ·
 270 ὧς μὲν Ἀχιλλῆος γέρας ἤρπασαν Αἰακίδαο,
 ὧς δὲ Φιλοκτήτην ἔλιπον πεπεδημένον ὕδρωι,
 ἔκτειναν δὲ καὶ αὐτὸν ἀγασσάμενοι Παλαμῆδην·
 καὶ νῦν οἷά μ' ἔρριξαν ἀτάσθαλοι, οὐνεκα φεύγειν
 οὐκ ἔθελον σὺν τοῖσι, μένειν δ' ἐκέλευον ἐταίρους·
 275 οἱ δὲ νοσπλήγεσσιν ἀτάσθαλίησι δαμέντες,
 εἶματα μὲν μ' ἀπέδυσαν, ἀεικελίησι δ' ἰμάσθλαις
 πᾶν δέμας οὐτήσαντες, ἐπὶ ξεινήν λιπόν ἀκτῆ·
 ἀλλὰ, μάκαρ, πεφύλαξο Διὸς σέβας ἱεραίοιο·
 χάρμα γὰρ Ἀργείοισιν γενήσομαι, εἴ κεν ἐάσης
 280 χερσὶν ὑπο Τρώων ἱκέτην καὶ ξεινον ὀλέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ἐπάρχιος ἔσσομαι ὑμῖν,
 μηκέτι δειμαίνειν πόλεμον παλίνροσον Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρον ἀγανῆ μειλίζατο φωνῆ·
 Ξεῖνε, σὲ μὲν Τρώεσσι μεμιγμένον οὐκ ἔτ' εἴοικε
 285 τάρβος ἔχειν· ἔφυγες γὰρ ἀνάρσιον ὕβριν Ἀχαιῶν·
 αἰεὶ δ' ἡμέτερος φίλος ἔσσαι· οὐδὲ σε πάτρης,
 οὐδὲ πολυκτηάνων θαλάμων γλυκὺς ἡμερος ἀφρεῖ.
 Ἄλλ' ἄγε, καὶ σὺ μοι εἰπέ τί τοι τόδε θαυμά τετυκτα,
 ἵππος, ἀμειλίχτιο φόβου τέρας· εἰπέ δὲ σείο
 290 οὐνομα καὶ γενεήν, ὅποθεν δέ σε νῆες ἔνεικαν.
 Τὸν δ' ἐπιθαρσῆσας προσέφη πολυμήχανος ἦρω·
 Ἐξερῆε καὶ ταῦτα· σὺ γάρ μ' ἔθελοντα κελεύεις.
 Ἄργος μοι πόλις ἐστὶ, Σίνων δέ μοι οὐνομα κείται·
 Αἰσιμον αὖ καλέουσιν ἐμὸν πολιδὸν γενετῆρα.
 295 Ἴππον δ' Ἀργείοισι παλαίφατον ἔδρεν Ἐπειός·
 εἰ μὲν γὰρ μιν ἔατε μένειν αὐτοῦ ἐνὶ χώρῃ,
 Τροίην θέσφατόν ἐστιν ελεῖν πόλιν ἔγχος Ἀχαιῶν·
 εἰ δέ μιν, ἀγνὸν ἀγαλαμα, λάβῃ νηοῖσιν Ἀθήνη,
 φεύζονται προφυγόντες ἀνηνύστοις ἐπ' ἀέθλοις.
 300 Ἄλλ' ἄγε δὴ σειρήσι περίπλοκον ἀμφιβαλόντες
 ἔλκετ' ἐς ἀκρόπολιν μεγάλην χρυσήνιον Ἴππον·
 ἄμμι δ' Ἀθηναίῃ ἐρυσίπτολις ἡγεμονοῦσι,
 δαιδάλεον σπεύδουσα λαβεῖν ἀνάθημα καὶ αὐτή.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄναξ ἐκέλευσε λαβόντα
 305 ἔσασθαι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε· τοὶ δὲ, βοείαις
 δησάμενοι σειρήσιν εὐπλέκτοις τε κάλοισιν,
 εἴλον ὑπὲρ πεδίοιο θεῶν ἐπιβήτορα κύκλων
 Ἴππον, ἀριστήεσσι βεβυσμένον· οἱ δὲ πάροιθεν
 κῦλοι καὶ φόρμιγγες ἑμὴν ἔλιγαῖνον αἰοιδῆν.
 310 Σχέτλιον ἀφραδέων μερόπων γένος, οἷσιν ἑμίγλη
 ἄσκοπος ἔσομένων· κενεῶ δ' ὑπὸ χάρματι πολλοὶ
 πολλὰκις ἀγνώσσοσι περιπταίοντες ὀλέθρω.
 Οἷη καὶ Τρώεσσι τότε φησιζέροτος ἀτῆ
 ἐς πόλιν αὐτοκέλευθος ἐκώμασεν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 315 ἤδεεν, οὐνεκα λάβρον ἐφέλκετο πένθος ἄλαστον.
 Ἄνθεα δὲ ὄροσέντος ἀμυσσάμενοι ποταμοῖο
 ἔστεφον αὐχένιους πλοκάμους σφετέρωιο φονῆος.

imploransque senem dolosum exclamavit sermonem :

Virum Græcis socium-navigationis si me miseraris , Trojanorum servatorem et urbis si me servaveris , o Dardanide imperator, et summum inimicum Achæorum, sic me læserunt deorum ultionem non curantes , nihil peccantem, improbi et immisericordes semper : sic etiam Achillis honorarium rapuerunt Æacidae , sic Philoctetem reliquerunt impeditum colubro , interfecerunt etiam ipsum invidi Palamedem : et sic nunc mihi fecerunt iniqui , quia fugere non volebam cum ipsis, sed manere jubebam socios. Qui mentem-perturbante improbitate subacti vestibus me exuerunt , diris vero flagris omni corpore casso , in peregrino reliquerunt littore. Age , o beate , observa Jovis reverentiam supplicum-præsidis;] gaudium enim Græcis ero , si siveris sub manibus Trojanorum supplicem et hospitem me perire. Verum ego omnibus adjutor ero vobis , ne-amplius metuatis bellum redintegratum Græcorum.

Sic dixit; eum vero senex blanda consolatus-est voce :

Hospes , te quidem Trojanis mixtum non amplius convenit]metum tenere; effugisti enim impiam injuriam Achæorum :] semper vero noster amicus eris , neque te patriæ, neque opulentarum ædium dulce desiderium capiet. Atqui age et tu mihi dice, quidnam hoc monstrum sit, equus, horrendi timoris portentum! dic etiam tuum nomen et genus, unde vero te naves tulerint.

Hunc vero confusus allocutus-est valde-versutus heros :

Eloquar etiam hæc ; tu enim me volentem jubes.

Argos mihi patria est, Sinonque mihi nomen est , Æsimum autem nominant meum senem patrem. Equum vero Græcis olim-prædictum excogitavit Epeus : siquidem enim eum siveritis manere hic in campo , Trojanam fatatum-est ut-capiat urbem hasta Græcorum ; si vero eum , sacram statuum , acceperit templis suis Minerva,]fugient Græci aufugientes infectis certaminibus. Verum agite catenis undique circumdatum trahite in arcem magnam aureo-freno-conspicuum equum. Nobis autem Minerva urbis-custos dux-sit artificiosum festinans accipere donarium et ipsa.

Sic utique dixit, et hunc quidem rex jussit capere-et induere chlænā ac tunicam. Illi vero (Trojani) bubulis vinctum funibus ac bene-tortis rudentibus trahebant per campum velocium ascensorem rotarum equum , heroibus repletum ; ante vero equum tibiarum et citharæ consonum modulabantur carmen. Miserum stultorum hominum genus , quibus caligo inconspicua est futurorum , et vano præ gaudio multi sæpe ignorant se-incidere exitio.

Qualis etiam Trojanis tunc pernicioxa noxa in urbem sponte ingressa-est, nec quisquam virorum norat, quod rapide attrahebatur luctus infinitus. Flores autem aquosi metentes fluvii coronarunt collares capillos sui occisoris.

Γαῖα δὲ, χαλκείοισιν ἐρεικομένη περὶ κύκλους,
 δεινὸν ὑπεβρυχάτο· σιδήρειοι δὲ καὶ αὐτῶν
 320 τριβόμενοι τρηχεῖαν ἀνέστηνον ἄζονες ἤχη·
 τετρίγει δὲ κάλων ξυνοχή, καὶ πᾶσα ταθείσα
 λιγνὸν αἰθαλόεσσαν ἔλιξ ἀνεκίχιε σειρή·
 Πολλὴ δ' ἑλκόντων ἔνοπη καὶ κόμπος ὄρωρει·
 ἔβρεμε νυμφαίησιν ἄμα δρυσὶ δάσκιος Ἴδη,
 325 ἴαχε καὶ Ξάνθου ποταμοῦ κυκλοῦμενον ὕδωρ,
 καὶ στόμα κεκλήγει Σιμοείσιον· οὐρανὴ δὲ
 ἐκ Διὸς ἐλκόμενον πόλεμον μαντεύετο σάλπιγγι.
 Οἱ δ' ἦγον προπάροιθεν· ὁδὸς δ' ἐβαρύνετο μακρῇ,
 σχιζομένη ποταμοῖσι καὶ οὐ πεδίοισιν ὁμοίη.
 330 Εἶπετο δ' αἰδὸλος ἵππος ἀρηίφιλου ἐπὶ βωμοῦς,
 κυδιῶν ὑπέροπλα· βίη δ' ἐπέρεισεν Ἀθήνη
 χεῖρας ἐπιβρίσασα νεογλυφένω ἐπὶ μηρῶν.
 Ὄς δὲ θέων ἀκίχητος ἐπέδραμε θᾶσσον ὀδοῦ,
 Τρῶας εὐσκάρθμοισιν ὄδοιπορήσει διώκων,
 335 εἰσόκε δὴ πυλέων ἐπεθήσατο Δαρδανιάων.
 Αἱ δὲ οἱ ἐρχομένην θυρέων πτύχες ἐστείνοντο·
 ἄλλ' Ἥρη μὲν ἔλυσεν ἐπὶ δρόμον αὐθις ὁδοῖο
 πρόσθεν ἀναστελλοῦσα· Ποσειδάων δ' ἀπὸ πύργων
 σταθμὸν ἀνοιγομένην πυλέων ἀνέκοπτε τριάνη.
 340 Τρωϊάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλαι,
 νύμφαι τε πρόγαμοί τε καὶ ἴδιμονες Εἰλειθυῖς,
 μολπῇ τ' ὄρχηθμῶν τε περὶ βρέτας εἰλίσσοντο·
 ἄλλαι δὲ χροσώσαν ἀμελγόμεναι χάριν ὄμβρου
 ὀκῶ δουρατέφ' ῥοδέουσι στορέσαντο τάπητας·
 345 αἱ δὲ θαλασσαιῆς ἐπιμάζινα νήματα μίτρης
 λυσάμεναι κλωστοῖσι κατέπλεον ἄνθεσιν ἵππον·
 καὶ τις ἀπειρεσίοιο πίθου κρήδεμνον ἀνεῖσα,
 χρυσεῖω προχέουσα κράτην κεκερασμένον οἶνον,
 γαῖαν ἀνεκνίσσασε γαῖην εὐώδεϊ πηλῶ.
 350 Ἀνδρομέη δὲ βοῆ συνεβάλλετο θήλυς ἰωῆ,
 καὶ παίδων ἀλαλητὸς ἐμίσηγε γήρας ἤχη.
 Οἶαι δ' ἀφνειοῖο μετήλυδες ὠκεανοῖο
 χεῖματος ἀμφίπολοι, γεράνων στίχες ἡεροφῶνων,
 κύκλον ἐποχμεύουσιν ἀλήμονος ὄρχηθμοῖο
 355 γειοπόνους ἀρότῃσιν ἀπεχθέα κεκλήγυϊαι·
 ὧς οἴγε κλαγγῇ τε δι' ἄστεος ἠδὲ κυδοιμῶ
 ἦγον ἐς ἀκρόπολιν βεβαρημένον ἔνδοθεν ἵππον.
 Κούρη δὲ Πριάμοιο θεήλατος οὐκέτι μίμνειν
 ἦθελεν ἐν θαλάμοισι· διαβρήξασα δ' ὄχηας
 360 ἔδραμεν ἤυτε πόρτις ἀήσυρος, ἣν τε τυπέσαν
 κέντρον ἀνεπτόησε βοορβραίσταο μύωπος·
 ἢ δ' οὐτ' εἰς ἀγέλην ποτιδέχεται, οὔτε βοτῆρι
 πείθεται, οὐδὲ νομοῖο λιλαίεται, ἀλλὰ βελέμνῃ
 ὄξει θηγομένη βόεων ἐξήλυθε δεσμῶν·
 365 τοίη μαντιπόλοιο βολῆς ὑπὸ νύγματι κούρη
 πλαζομένη κραδίην ἱερὴν ἀνεσειέτο δάφνην.
 Πάντη δὲ βρυχάτο κατὰ πτόλιν· οὐδὲ τοκῆων,
 οὐδὲ φίλων ἀλέγιζε· λίπεν δὲ ἐκ παρθένος αἰδῶς.
 Οὐχ οὕτω Θρηῖσσαν ἐνὶ δρυμοῖσι γυναῖκα
 370 νήδυμος αὐλὸς ἔτυψεν ὄρειμανέος Διονύσου,
 ἣ τε θεῶν πληγεῖσα παρῆρορον ὄμμα τιταίνει,

Porro terra æneis fissa rotis
 graviter mugiebat, ferrei vero ipsarum
 attriti gravi suspirabant axes strepitu;
 stridebat etiam rudentum connexio, ac tota extensa
 pulverem turbidum voluta suscitabat catena.
 Magnus vero trahentium clamor et strepitus excitabatur;
 strepebatque nymphalibus cum quercubus umbrosa Ida,
 insonuit etiam Xanthi fluminis circumacta aqua,
 ostiumque clangebat Simoisium, ac celestis
 de Jove attractum bellum indicabat tuba.
 Illi vero ducebant porro; via autem aspera-est longa,
 dissecta fluviiis neque planitie comparanda.
 Sequebatur vero celer equus Marti-amatas ad aras,
 superbens excellenter; vi etiam impulit Minerva
 manus supponens recens-fabricatis costis.
 Quare currens velocissimus ruebatur celerius jaculo,
 Trojanos expeditis gressibus subsequens,
 donec ad-portas accesserit Dardanianas.
 At ipsi adveniunt portarum valvæ angustiores-erant:
 sed Juno laxavit eas rursus ad cursum viæ
 ante attollens, Neptuneus vero de turribus
 limen apertarum portarum dissecuit tridente.
 Trojanæ mulieres per urbem aliunde aliæ,
 puellæ desponsatæque et expertæ Lucinam,
 carmine et saltatione circa effigiem volvehantur,
 ahæ vero teneram exsiccantem gratiam pluvie (rorem)
 equo ligneo roseos superstraverunt tapetes;
 aliæ autem purpureæ pectorales texturas zonæ
 solventes textis his circumplicabant ornamentis equum;
 et alia immensi dolii operculo sublato,
 aureo diffundens croco temperatum vinum,
 tamm suffiebat fusilem odorato vino.
 Porro virili voci commiscebatur muliebris clamor,
 et puerorum strepitus miscebatur senectutis sono.
 Quales vero divitis advenæ Oceani,
 hiemis ministri, gruum turmæ in-aere-gruentium,
 circulum ineunt erraticæ saltationis
 agricolis rusticis invisa clangentes:
 sic hi clangere per urbem et tumultu
 duxerunt in arcem gravidum intus equum.
 Filia vero Priami a-Deo-impulsa non amplius manere
 volebat intra thalamos; sed effractis repagulis
 ferebatur quasi juvenca expedita, quam ictam
 aculeus sauciavit boves-vexantis œstri;
 ipsa vero neque ad gregem respicit, neque pastori
 obtemperat, neque pabulum desiderat, sed telo
 acuto sauciata boum transit septa:
 talis vatidici stimuli ictu virgo
 errans corde, sacram concutiebat laurum.
 Ubique vero mugiebat per urbem, neque parentes
 neque amicos curabat; reliquit enim ipsam virgineus pu-
 dor.] Non sic Thressam in saltibus mulierem
 dulcis tibia excitavit in-montibus-furentis Bacchi,
 quæ a-deo percussa vagum oculum intendit,

γυμνὸν ἐπισσεύουσα κάρη κυανάμπυκι κισσῷ·
 ὡς ἦγε πτερόεντος ἀναίξασα νόοιο
 Κασσάνδρῃ θεόφοιτος ἐμαίνετο· πυκνά δὲ χαίτην
 375 κοπτομένη καὶ στέρνον ἀνάγχε μαινάδι φωνῇ·
 ὦ μέλειο, τίνα τοῦτον ἀνάρσιον ἵππον ἄγοντες
 δαιμόνιοι μαίνεσθε καὶ ὑστατὴν ἐπὶ νύκτα
 σπευδέτε, καὶ πολέμοιο πέρασ καὶ νήγρετον ὕπνον;
 δυσμενέων ἅδε κῶμος ἀρήϊος· αἱ δὲ που ἤδη
 380 τίκτουσιν μογερῆς Ἑκάθης ὠδίνες ὄνειρων·
 λήγει δ' ἀμβολιεργὸν ἔτος, πολέμοιο λυθέντος.
 Τοῖος ἀριστήων λόγος ἔρχεται, οὗς ἐπὶ χάρμην
 τεύχεσιν ἀστράπτοντας ἀμυροτάτην ὑπὸ νύκτα
 τῆξεται ὄθρμος ἵππος· ἐπὶ χθόνα δ' ἄρτι θορόντες
 385 ἐς μόνον δρμήσουσι τελειότατοι πολεμισταί.
 Οὐ γὰρ ὑπ' ὠδίνεσσι μογοστόχον ἵππον ἀνεῖσαι,
 ἀνδράσι τιχομένοισιν ἐπισχέουσι γυναῖκες·
 αὐτὴ δ' Ἐλλειθυια γενήσεται ἣ μιν ἔτευξεν·
 γαστέρα δὲ πλήθουσαν ἀνακλίνασα βοήσει
 390 μαῖα πολυκλαῦτοιο τόκου πολίπορθος Ἀθήνη.
 Καὶ δὴ πορφύρεον μὲν εἰσίσσεται ἔνδοθι πύργων
 αἵματος ἐκχυμένου πέλαγος καὶ κύμα φόνιοιο·
 δεσμά τε συμπαθέων πλέκεται περὶ χερσὶ γυναικῶν
 395 ὦ μοι ἐμῶν ἀχέων, ᾧ μοι σέο, πάτριον ἄστρ·
 αὐτίκα μοι λεπτὴ κόνις ἔσσειαι· οἴχεται ἔργον
 ἀθανάτων, προθέλμυνα θεμελίια Λαομέδοντος·
 καὶ σὲ πάτερ καὶ μήτηρ ὀδύρομαι, οἷά μοι ἤδη
 ἀμφοτέροι πείσεσθε· σὺ μὲν, πάτερ, οἰκτρὰ δεδουπῶς
 400 κείσσει Ἑρκείοιο Διὸς μεγάλου παρὰ βωμῶν·
 μήτηρ ἀριστοτόκεια, σὲ δὲ βροτῆς ἀπὸ μορφῆς
 λυσαλέην ἐπὶ παισὶ θεοὶ κύνα ποιήσουσιν.
 Δία Πολυξείνη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης
 κεκλιμένην ὀλίγον δακρῦσομαι· ὡς ὄφελέν τις
 405 Ἄργείων ἐπὶ σοῖσι γόοις ὀλέσαι με καὶ αὐτήν.
 Τίς γάρ μοι χρεῖω βιότου πλέον, εἴ με φυλάσσει
 οἰκτροτέρῳ θανάτῳ, ξείνῃ δέ με γαῖα καλύψει;
 τοιάδ' ἔμοι δέσποινα καὶ αὐτῷ δῶρα ἀνακτι
 ἀντὶ πόσων καμάτων Ἄγαμέμνονι πότμον ὑφαίνει.
 410 Ἄλλ' ἤδη φράζεσθε, τά τε γνώσεσθε παθόντες,
 καὶ νεφέλην ἀπόθεσθε, φίλοι, βλαψίφρονος ἄτης.
 Ῥηγνύσθω πελέεσσι δέμας πολυχανδῆος ἵππου,
 ἣ πυρὶ καίεσθω· δολόεντα δὲ σώματα κεύθων
 ὀλλύσθω, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γενέσθω.
 415 Καὶ τότε μοι δαίνυσθε καὶ ἐς χορὸν ὀτρύνεσθε,
 στησάμενοι κρητῆρας ἐλευθερίας ἐρατεινῆς.
 Ἡ μὲν ἔφη· τῇ δ' οὐτίς ἐπέειπετο· τὴν γὰρ Ἀπόλλων
 ἀμρότερον μάντιν τ' ἀγαθὴν καὶ ἄπιστον ἔθηκεν·
 Τὴν δὲ πατὴρ ἐνένισπεν δημοκλήσας ἐπέεσσιν ἄμυν,
 420 τίς σε πάλιν, κακόμεναι, δυσώνυμος ἤγαγε δαί-
 θερασάλῃ κυνόμυια; μάντιν ὕλαουσ' ἀπερῦκεις.
 Οὐπὼ σοι κέκηχε νόος λυσαώδει νόσφω,
 οὐδὲ παλιμφῆμων ἐχορέσσατο λαβροσυνάων,
 ἀλλὰ καὶ ἡμετέρησιν ἐπαγγυμένη θαλίησιν
 425 ἤλυθες, ἃπτότε πᾶσιν ἐλευθερον ἤμαρ ἀνῆψεν

nudum illidens caput nigrae hederæ,
 ut alata exiliens mente
 Cassandra a-deo-inspirata furebat; frequenter autem co-
 mam] lanians et pectus exclamavit furiosa voce :
 O miseri, quare istum infensum equum ducentes
 infelices furitis et extremam ad noctem
 properatis et belli finem et inexcitabilem somnum?
 hostium hæc turba est Martia; ac jam fere
 parturiunt miseræ Hecubæ dolores somniorum,
 et desinit tardus annus bello soluto.
 Tale principum latibulum adest, quos ad bellum
 armis coruscantes obscurissimam sub noctem
 pariet fortis equus; in terram vero modo prosilientes
 ad prælium festinabunt consummatissimi bellatores.
 Non enim bus partus-doloribus laborantem equum rele-
 vantes] viris editis attendent mulieres :
 ipsa vero Lucina fiet, quæ illum fabricavit,
 ventremque prægnantem aperiens clamorem-tollet
 obstetrix luctuosi partus, urbium-vastatrix Minerva.
 Atqui purpureum volvitur intra turres
 sanguinis effusi pelagus et fluctus cædis,
 vinculaque miserarum nectuntur circa manus mulierum
 jagalia; latet enim sub lignis (in equo) occultatus ignis.
 Væ mihi propter-meos dolores, væ mihi propter-te, patria
 urbs! Mox mihi exiguis cinis eris : perit opus
 Deorum, profunda fundamenta Laomedontis;
 etiam te, pater ac mater, lugeo, qualia mihi nunc
 ambo sustinebitis! tu quidem, pater, misere prostratus
 jacebis Herci Jovis magni ad aram;
 mater liberis-præstans, te humana ex forma
 rabidam super liberis dii canem facient.
 Divina Polyxena, te vero patriam prope urbem
 mortuum-jacentem non-diu lugebo. Utinam aliquis
 Græcorum inter tuos luctus occideret me etiam ipsam!
 Quæ enim mihi utilitas vitæ amplius, si me reservat
 miseriori morti, peregrinaque terra me teget?
 Talia mihi domina et ipsi dona regi
 pro tot laboribus, Agamemnoni, letum texit.
 Sed jam considerate, hæcque noscite patientes,
 et nebulam abstergite, amici, insipientis noxæ.
 Rumpatur securibus corpus ampli equi,
 aut igni comburatur; hostilia vero corpora occultans
 pereat, magnumque desiderium Græcorum subeat.
 Et tunc mihi convivamini et ad choream excitamini,
 statuentes crateras libertatis amabilis.
 Illa quidem sic locuta est; ei vero nemo obtemperabat :
 ipsam enim Apollo] utrumque, vatem et bonam et suspec-
 ctam, reddidit.] Eam pater increpuit minatus verbis :
 Quis te iterum, mala-vates, infaustus adduxit demon,
 temeraria, impudentissima? frustra latrans nos dehortaris.
 Nondum tibi defatigatus-est animus insano morbo,
 neque malesonis saturatus-est furoribus,
 sed etiam nostris invidens conviviiis
 advenisti, quando omnibus liberum diem exhibuit

ἡμῖν Ζεὺς Κρονίδης, ἐκέλευσε δὲ νῆας Ἀχαιῶν;
οὐδ' ἔτι δούρατα μακρὰ τινάσσεται· οὐδ' ἔτι τόξα
ἔλκεται· οὐ ξιφῶν σαλή· σιγῶσι δ' οἰστοί.

Ἄλλα χοροὶ καὶ μούσα μελίπνοος· οὐδ' ἔτι νεῖκη.

430 Οὐ μήτηρ ἐπὶ παιδί κινύρεται, οὐδ' ἐπὶ δῆριν
ἄνδρα γυνὴ πέμψασα νέκυν δακρύσατο χήρη.

Ἴππον ἀνελκόμενον δέχεται πολιοῦχος Ἀθήνη.

Παρθένη τομῆσσα, σὺ δὲ πρὸ δόμοιο θοροῦσα,
ψεύδεα θεσπίζουσα καὶ ἄγρια μαργαίνουσα,

435 μογθίζεις ἀτέλεστα καὶ ἱερὸν ἄστῳ μιαίνεις.

Ἐρβ' οὕτως· ἡμῖν δὲ χοροὶ θαλία τε μέλονται·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίης ὑπὸ τείχεσι δαίμα λείπεται,
οὐδ' ἔτι μαντιπόλοιο τεῆς κεχρήμεθα φωνῆς.

Ἔως εἰπὼν ἐκέλευσεν ἄγειν ἑτερόφρονα κούρην

440 κευθμὸν ἔσω θαλάμοιο· μόγις δ' ἀέκουσα τοκῆτι
παίθεο· παρηνίω δὲ περὶ κλιντῆρι πεσοῦσα
κλαίει, ἐπισταμένη τὸν ἔδν μόρον· ἔβλεπε δ' ἤδη
πατρίδος αἰθομένης ἐπὶ τείχεσι μαρνάμενον πῦρ.

Οἱ δὲ, πολιτσούχοιο θεῆς ὑπὸ νηὸν Ἀθήνης

445 Ἴππον ἀναστήσαντες εὐξέστων ἐπὶ βάρθρων,
ἔφλεγον ἱερὰ καλὰ πολυκνίσσων ἐπὶ βιωμῶν·
ἀθάνατοι δ' ἀνευνοῦ ἀννύστους ἐκατόμβας.

Εἰλαπίνη δ' ἐπίδημος ἔην καὶ ἀμήχανος ὕβρις,

ὕβρις ἐλαφρίζουσα μέθην λυτήνορος οἴνου·

450 ἀφραδίη τε βέβυστο μεθημοσύνη τε κεχρήναι
πᾶσα πόλις· πυλέων δ' ὀλίγοις φυλάκεσσι μεμῆλει·
ἤδη γὰρ καὶ φέγγος ἐδύετο· δαίμονή δὲ

Ἴλιον αἰπεινήν ὀλεσίπολις ἀμφέβαλεν νύξ.

Ἀργεῖη δ' Ἑλένη, πολὺν δέμας ἀσκήσασα,

455 ἤλθε δολοφρονέουσα πολυφράδμωιν Ἀφροδίτη,
ἐκ δὲ καλεσσαμένη προσέφη πειθίμονι φωνῆ·

Νύμφα φίλη, καλέει σε πόσις Μενέλαος ἀγῆνωρ,
Ἴππου δουρατέω κακαλυμένος· ἀμφὶ δ' Ἀχαιῶν
ἡγεμόνες λοχῶσι τεῶν μνηστῆρας ἀέθλων.

460 Ἄλλ' ἴθι, μηδέ τί τοι μελέτω Πριάμοιο γέροντος,
μήτ' ἄλλων Τρώων, μήτ' αὐτοῦ Δηϊφόβοιο·
ἤδη γὰρ σε δίδωμι πολυτλήτω Μενελάω.

Ἔως φασμένη θεὸς αἴθις ἀνέδραμεν· ἡ δὲ δόλοισι

θελγομένη κραδίην θάλαμον λίπε κηῶντα·

465 καὶ οἱ Δηϊφόβος πόσις εἶπετο· τὴν δὲ κιοῦσαν
Τρωάδες ἐλκεχίτωνες ἐθηήσαντο γυναῖκες.

Ἡ δ' ὀπόθ' ὕψιμελάθρον ἐς ἱερὸν ἤλθεν Ἀθήνης,

ἔστη παπταίνουσα φυὴν εὐτήνορος ἵππου.

Τρὶς δὲ περιστείχουσα καὶ Ἀργείους ἐρέθουσα

470 πᾶσας ἡυκόμους ἀλόχους ὀνόμαζεν Ἀχαιῶν
φωνῆ λεπταλέῃ· τοὶ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἄμυσσον
ἀλγεινοὶ κατέχοντες ἐελμένα δάκρυα σιγῆ.

Ἔστενε μὲν Μενέλαος, ἐπεὶ κλυε Τυνδαρέωνης,

κλαίει δὲ Τυδείδης μεμνήμενος Αἰγιαλαΐης,

475 οὐνομα δ' ἐπτοίησεν Ὀδυσσεῖα Πηνελοπέτης.

Ἀντικλος δ', ὅτε κέντρον ἐδέξατο Λαοδαμείης,

μῦθος ἀμοιβαίην ἀνεβάλλετο γῆρυν ἀνοίξας·

480 ἄλλ' Ὀδυσσεὺς κατεπᾶλλον καὶ ἀμφοτέραις παλάμησιν
ἀμφιπεσῶν ἐπέιζεν ἐπειγόμενον στόμα λῦσαι·

nobis Juppiter Saturnides et dissipavit naves Græcorum?
neque amplius hastæ longæ vibrantur, neque amplius arcus
intenduntur, non gladiatorum strepitus est, silentque sagittæ.

Verum choreæ cantusque mellisonus sunt; neque adsunt
lites.] Non mater propter filium luget, neque ad pugnam
virum mulier missum mortuam plorat vidua.

Equum adductum suscipit tutelaris Minerva.

Virgo temeraria, tu autem ante ædes prouens,

mendacia vaticinans et immaniter furens,

laboras temere et sacram urbem fœdas.
Male-pereas sic. Nobis vero choreæ conviviaque curæ-sunt:
non enim amplius Trojæ sub mœnibus metus relictus-est,
neque amplius fatidica tua indigemus voce.

Sic locutus jussit abduci desipientem virginem

intra penetralia thalami. Vix vero invita patri

obtemperabat; virgineum autem in lectum procidens

plorabat, cognoscens suum fatum : videbat enim jam

patriæ ardentis in mœnibus splendentem ignem.

Ipsi vero (Trojani), tutelaris deæ sub templum Minervæ

equo constituto bene-politis in fundamentis,

comburebant sacrificia pulcra odoratis in aris :

immortales vero respuebant inutiles hecatombas.

Porro convivium populare erat et immensa petulantia,

petulantia elevans ebrietatem viros-debilitantis vini ;

stultitia referta-erat atque ebrietati vacabat

tota civitas, portarumque paucis custodibus cura-erat :

jam enim lumen solis occidebat : divina vero

Ilium excelsum urbi-exitium-afferens circumdedit nox.

Argivæ autem Helenæ, candido corpore ornato,

apparuit dolosa et prudens Venus,

evocatamque compellavit persuadente voce :

Nympha dilecta, vocat te maritus Menelaus præstans,

in-eco ligno absconditus, circaque eum Græcorum

duces latent, tuorum proci certaminum.

Agendum abi, neque aliqua tibi cura-sit Priami senis,

neque aliorum Trojanorum, neque ipsius Deiphobi;

jam enim te reddo laborioso Menelao.

Sic locuta Dea iterum recessit; illa autem dolis

decepta corde thalamum reliquit odoratum,

eamque Deiphobus sequebatur. Ipsam vero euntem

Trojanæ longis-vestibus-indutæ admiratæ-sunt mulieres.

Ea igitur quando sublime ad templum venit Minervæ,

stetit contemplata formam præstantis equi

Ter vero circumiens et Græcos lacessens

omnes pulcricomas uxores nominabat Græcorum

voce submissa. Ipsi vero intus animum affligebant

mœsti continentes compressas lacrimas silentio.

Ingemuit quidem Menelaus, quando audivit Helenam,

flebat etiam Tydides recordatus Ægialeæ,

nomen vero afflictauit Ulysssem Penelopes.

Anticlus autem, quando stimulum accepit Laodamiæ,

solus responsoriam parabat-reddere vocem aperiens ;

sed Ulysses desiluit et ambabus manibus

irruens pressit festinantem os solvere,

480 μάστακα δ' ἀβρῆκτοισιν ἀλυκτοπέδησι μεμαρπῶς
 εἶχεν ἐπικρατέως· ὁ δ' ἐπάλλετο χερσὶ πιεσθεῖς,
 φεύγων ἀνδροφόνοιο πελώρια δεσμὰ σιωπῆς.
 Καὶ τὸν μὲν λίπεν ἄσθμα φερέσειον· οἱ δὲ μιν ἄλλοι
 δάκρυσι λαθριδίοισιν ἐπικλαύσαντες Ἀχαιοί,
 485 κοῖλον ὑποκρύψαντες ἐς ἰσχίον ἔνεσαν ἵππου,
 καὶ χλαῖναν μελέεσσιν ἐπὶ ψυχροῖσι βαλόντες.
 Καὶ νῦ κεν ἄλλον ἔθελγε γυνὴ δολόμητις Ἀχαιῶν,
 εἰ μὴ οἱ βλοσυρῶπις ἀπ' αἰθέρος ἀντήσασα
 Παλλὰς ἐπηπείλησε, φίλου δ' ἐξήγαγε νηοῦ,
 490 μούνη φαινομένη, στερεῇ δ' ἀπεπέμψατο φωνῇ·
 Δειλαίη, τέο μέχρις ἀλιτροσύναι σε φέρουσι
 καὶ πόθος ἀλλοτριῶν λεχέων καὶ Κύπριδος ἄτη;
 οὕτω δ' οἰκτερεῖς πρότερον πόσιν, οὐδὲ θύγατρα
 Ἑρμιόνην ποθείεις; ἔτι δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
 495 χάξο, καὶ θαλάμῳ ὑπερώϊον εἰσαναβάσσα
 σὺν πυρὶ μειλίχῃ ποτιδέχουσο νῆας Ἀχαιῶν.
 Ὡς φαιμένη κενεὴν ἀπάτην ἐκέδασσε γυναικός.
 Καὶ τὴν μὲν θάλαμόνδε πόδες φέρον· οἱ δὲ χοροῖο
 παυσάμενοι, καμάτῳ ἀδδῆκότες, ἤριπον ὕπνω.
 500 Καὶ δὴ που φόρμιγξ ἀνεπαύσατο, κείτο δὲ κάμνων
 αὐλὸς ἐπὶ κορητῆρι· κύπελλα δὲ πολλὰ χυθέντα
 αὐτομάτως βρέεσκε καθελκομένων ἀπὸ χειρῶν.
 Ἦσυχίη δὲ πόλιν κατεβόσκατο νυκτὸς ἑταίρῃ·
 οὐδ' ὕλαχ' σκυλάκων ἠκούετο· πᾶσα δὲ σιγῇ
 505 εἰστῆχει καλέουσα φόνον πνειούσαν αὐτήν.
 Ἦδη δὲ Τρώεσσιν ὀλέτρον εἶλκε τάλαντον
 Ζεὺς ταμίης πολέμοιο, μόγις δ' ἐλέλιξεν Ἀχαιούς·
 χάξετο δ' Ἰλιόθεν Λυκίης ἐπὶ πτόνα νηὸν
 ἀχρῦμενος μεγάλοις ἐπὶ τείχεσι Φοῖβος Ἀπόλλων.
 510 Αὐτίκα δ' Ἀργείοισιν Ἀχιλλῆος παρὰ τύμβον
 ἀγγελίην ἀνέφαινε Σίνων εὐφεγγεῖ δαλῶ.
 Παννυχίη δ' ἐτάροισιν ὑπὲρ θαλάμοιο καὶ αὐτῇ
 εὐειδῆς Ἑλένη χρυσῆν ἐπεδείκνυτο πεύκην.
 Ὡς δ' ὅποτε πλήθουσα πυρὸς γλαυκοῖο σελήνης
 515 οὐρανὸν αἰγλήεντα κατεχρῶσασε προσώπῳ·
 οὐχ ὅτε που γλωχίνας ἀποξύνουσα κεραίης
 πρωτοφαῆς ὑπὸ μηνὸς ἀνίσταται ἄσκιον ἀχλὺν,
 ἀλλ' ὅτε κυκλώσασα περὶ τροχὸν ὀμματος αὐγῆν
 ἀντιτύπους ἀκτίνας ἐφέλκεται ἥελιοιο·
 520 τοίη μαρμαίρουσα Θεραπναίη τότε νύμφη
 οἶνοπα πῆχυν ἀνείλκε φίλου πυρὸς ἠνιοχῆα.
 Οἱ δὲ σέλας πυρσοῖο μετῆρορον ἀθρήσαντες
 νῆας ἀνεκρούσαντο παλιγνάμπτοισι κελεύθοις
 Ἀργεῖοι σπεύδοντες· ἄπας δ' ἠπείγετο ναύτης,
 625 δηναῖοι πολέμοιο τέλος διζήμενος εὐρεῖν.
 Οἱ δ' αὐτοὶ πλωτῆρες ἔσαν κρατεροὶ τε μαχηταί,
 ἀλλήλοισ τ' ἐκέλευον ἐλαυνέμεν· αἱ δ' ἄρα νῆες,
 ὠκύτεραι κραιπνῶν ἀνέμων ταχυπειθέει βίπῃ,
 Ἴλιον εἰσανάγοντο Ποσειδάωνος ἀρωγῇ.
 530 Ἐνθάδε δὴ πεζοὶ πρότεροι κίων· οἱ δὲ τ' ἔλειφθεν
 ἵππῆες κατόπισθεν, ὅπως μὴ Τρώϊον ἵπποιο
 λαὸν ἀναστήσωσιν ἀειρομένην χρεμετισμῶ.
 Οἱ δ' ἔτεροι γλαφυρῆς ἀπὸ γαστέρος ἐβρέον ἵπποιο

labrumque firmissimis vinculis comprehensum
 tenebat fortiter; ille vero insurgebat manibus pressus,
 effugiturus letalis immania vincula silentii.
 Et ipsum quidem reliquit spiritus vitalis, eumque reliqui
 lacrimis tacitis flentes Graeci,
 cavam abscondentes in coxendicem imposuerunt equi
 et vestem membris frigidis injicientes.
 Etiam alium movisset dolosa mulier (*Helena*) Graecorum,
 nisi ipsi horrendo-aspectu ex aethere occurrentes
 Pallas comminata-fuisset, et dilecto eduxisset templo,
 soli huic apparens, duraque emisisset voce:
 Improba, huc usque scelera tua te agunt
 et desiderium alienorum lectorum et Veneris noxa?
 nondum vero misereris prioris mariti, neque filiam
 Hermionem desideras? adhucne Trojanis opitularis?
 abi, et thalamorum superius-tabulatum ingressa
 cum igne amico excipe naves Graecorum.
 Sic locuta vanam deceptionem removit mulieris.
 Et eam quidem ad-thalamum pedes ferebant. Ipsi autem
 (*Trojani*) a-chorea] desinentes, labore satiati, inciderunt
 in-somnum.] Cithara etiam requievit, jacebatque fessa
 tibia apud craterem, poculaque multa infusa
 sponte effluebant dormientium e manibus.
 Quies vero urbem pervagabatur, noctis comes,
 neque latratus catulorum audiebatur; omnis vero urbs
 silentio] stetit advocans caedem spirantes clamores.
 Jam vero Trojanis exitialem sustinuit lancem
 Juppiter gubernator belli, vix autem concussit Graecos;
 discessitque Ilio Lyciae ad opulentum templum
 tristatus ampla propter moenia Phoebus Apollo.
 Mox vero Graecis Achillis apud tumulum
 signum ostendit Sinon lucente face.
 Ac per-totam-noctem sociis e thalamo etiam ipsa
 formosa Helena auream (*ardentem*) ostendebat facem
 Sicut autem quando plena igne lucido luna
 caelum splendidum inaurat facie sua,
 non, quando cuspides exacuens cornuum
 recens-orta sub mensis *initium* suscitatur umbrosam cali-
 ginem,] sed, quando circulo-complens orbicularem oculi
 splendorem] oppositos radios attrahit solis:
 talis radians Therapnaea tunc nymphe
 roseum cubitum sustulit amici ignis gubernatorem.
 Contra jubar lampadis sublime conspicientes
 naves detruerunt retro-flexis viis
 Graeci properantes, omnisque urgebat nauta
 diuturni belli exitum cupiens reperire.
 Iidem vero et nautae erant et fortes bellatores,
 seque-invicem hortabantur impellere *remos*; caeterum na-
 ves,] celeriores velocium ventorum cito-obedientem ob-im-
 petum,] Ilium pervenerunt Neptuni auxilio.
 Unde pedites priores profecti-sunt, at relictis-sunt
 equites post-tergum, ne Trojanum equi
 populum suscitarent sublato hinnitu.
 Alteri vero concavo e ventre se-proripiebant equi

τευχῆστα βασιλῆες· ἀπὸ δρυὸς οἶα μέλισσαι
 535 αἴτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολυχανθῆος ἐνδοθι σίμβλου,
 κηρὸν ὑφαίνουσαι μελιηδέα ποικιλοτέχναι,
 ἔς νομὸν εὐρυάλιοι κατ' ἀγκυροῦ ἀμυριχθεῖσαι
 νύγμασι πημαίνουσι παραστείχοντας ὀδίτας·
 ὡς Δαναοὶ κρυφίῳ λόχῳ κληῖδας ἀνέντες
 540 θρωσκὸν ἐπὶ Τρώεσσι, καὶ εἰσέει κοῖτον ἔχοντας
 χαλκείου θανάτοιο κακοῖς ἐκάλυψαν ὄνειροισ.
 Νήχετο δ' αἶματι γαῖα· βοῆ δ' ἄλληκτος ὄρωρει
 Τρώων φευγόντων· ἔστεινετο δ' Ἰλιος ἱρή
 πιπτόντων νεκῶων· τοὶ δ' ἀνδροφόνῳ κολοσυρτῶ
 545 ἐνθορον ἔνθα καὶ ἔνθα μεμηγότες οἶα λέοντες,
 σώμασιν ἀρτιφάτοισι γεφυρώσαντες ἀγυῖας.
 Τρωαῖδες δὲ γυναῖκες ὑπὲρ τεγῶων αἰουσαι,
 αἱ μὲν ἐλευθερῆς ἐρατῆς ἔτι διψώουσαι
 αὐχένας ἐς θάνατον δειλοῖς ἐπέβαλλον ἀκοίταις·
 550 αἱ δὲ φίλοις ἐπὶ παισὶ, χελιδόνες οἶα τε κοῦφαί,
 μητέρες ὠδύροντο· νέη δὲ τις ἀπαίροντα
 ἤϊθεον κλαύσασα θανεῖν ἔσπευδε καὶ αὐτή·
 οὐδὲ δορυκτῆτοισιν ἡμοῦ δεσμοῖσιν ἔπεςθαι
 ἤθελεν, ἀλλ' ἐγόλωσε καὶ οὐκ ἐθέλοντα φονῆα,
 555 καὶ ξυγὸν λέχος ἔσχεν ὀφειλομένην παρακοίτη.
 Πολλαὶ δ' ἠλιτόμηνα καὶ ἄπνοα τέκνα φοροῦσαι,
 γαστέρος ὠμοτόκοιο χύδην ὠδίνα μεθεῖσαι,
 βριγεδανῶς σὺν παισὶν ἀπεψύχοντο καὶ αὐταί.
 Παννυχίη δ' ἐχόρευσεν ἀνά πτόλιν, οἶα θύελλα
 560 κῦμασι παφλάζουσα πολυφλοίσσου πολέμοιο,
 αἶματος ἀκρήτοιο μέθης ἐπίκωμος Ἐνωῦ.
 Σὺν δ' Ἔρις οὐρανόμενης ἀναστήσασα κάρηνον
 Ἀργείους ὀρόθυνεν· ἐπεὶ καὶ φοίνις Ἄρης
 ὄψε μὲν, ἀλλὰ καὶ ὡς, πολέμοιο ἑτεραλκεία νίκην
 565 ἤλθε φέρων Δαναοῖσι καὶ ἀλλοπρόσαλλον ἄρωγῆν.
 Ἴαχε δὲ γλαυκῶπις ἐπ' ἀκροπόλῃος Ἀθήνη
 αἰγίδα κινήσασα Διὸς ἀκροῦ· ἔτρεψε δ' αἰθῆρ,
 Ἥρης σπερχομένης· ἐπεὶ δ' ἔδραχε γαῖα βαρεία,
 παλλομένην τριόδοντι Ποσειδάωνος ἀκωχῆ·
 570 ἔφριξεν δ' Ἀΐδης, χθονίων δ' ἐξέδραμε θάκων,
 ταρβήσας μὴ πού τι, Διὸς μέγα χωσαμένοιο,
 πᾶν γένος ἀνθρώπων κατάγη ψυχοστόλος Ἑρμῆς.
 Πάντα δ' ἡμοῦ κεκύχητο, φόνος δὲ τις ἀκριτος ἦεν.
 Τοὺς μὲν γὰρ φεύγοντας ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσι
 675 κτεῖνον ἐφροσσητῶτες· ὁ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας,
 τεύχεα μαστεύων, ὄνοφερῇ περικάπτεσεν αἰχμῆ.
 Καὶ τις ὑπὸ σκιόεντι δόμῳ κεκρυμμένος ἀνῆρ,
 ξεῖνος ἐὼν, ἐκάλεσεν διόμοιος φίλον εἶναι·
 νῆπιος, οὐ μὲν ἔμελλεν ἐνθεῖ φωτὶ μιγῆναι,
 580 ξείνια δ' ἐχθρὰ κόμισσεν ὑπὲρ τέγους δὲ τις ἄλλος
 μήπω παπαίνων τι θοῶ διέπιπτεν οἰστῶ.
 Καὶ τινες ἀλγεινῶν καρδίην βεβαρηότες οἴνω,
 ἐκπλαγῆες ποτὶ δοῦπον, ἐπειγόμενοι καταβῆναι,
 κλιμακὸς ἐξελάθοντο, καθ' ὑψηλῶν τε μελᾶθρων
 585 ἔκπεσον ἀγνώσσαντες, ἔπαυχένιοι δὲ λυθέντες
 ἀστραγάλους ἐάγησαν· ἡμοῦ δ' ἐξήρουν οἴνων.
 Πολλοὶ δ' εἰς ἓνα χῶρον ἀλλῆλες ἐκτείνοντο

bellatores reges, quemadmodum e quercu apes,
 quæ postquam laborarunt capaci in alveari
 ceram contextentes dulcem artificiosissimæ,
 ad pabulum concavam per vallem circumfusæ
 aculeis lædunt prætereuntes viatores :
 sic Danaï, occulti latibuli repagulis remotis
 irruerunt in Trojanos, et adhuc lectum tenentes
 æneæ mortis malis oppresserunt somniis.
 Natabat igitur sanguine terra, clamorue immensus excita-
 batur]Trojanorum fugientium, artabatur autem Ilium sa-
 crum]cadentibus cadaveribus. Ipsi vero cruento tumultu
 irruerunt hinc et inde furentes, tanquam leones,
 corporibus recens-necatis, quasi-ponte-sternentes vias.
 Trojanæ vero mulieres in conclavibus-supernis audientes
tumultum] aliæ quidem libertatem amabilem adhuc sitien-
 tes] colla ad necem timidis superjaciebant maritis ;
 at caris super liberis, veluti hirundines expeditæ,
 matres lugebant ; puella vero quæpiam palpitantem
 juvenem deplorans mori festinabat etiam ipsa,
 neque bello-captos vinctos una sequi
 volebat, verum irritavit *contra se* vel invitum interfecto-
 rem] et communem lectum sortita-est cum-designato ma-
 rito.] Multæ vero immaturos, necdum vitales foetus ge-
 stantes,] ventris abortantis temere partum emittentes,
 horribiliter cum liberis efflabant-animam et ipsæ.
 Per-noctem-totam tripudiabat per urbem, quasi turbo
 undis æstuans tumultuosi belli,
 sanguinis meri ebrietate exultans Bellona.
 Simul etiam Discordia celsissimo sublato capite
 Græcos concitabat ; postea etiam cruentus Mars,
 sero quamvis, veruntamen etiam sic, alternantem victoriam
 venit afferens Græcis et inconstans auxilium.
 Insonuit etiam cæsia in arce Minerva
 ægidem concutens, Jovis clypeum ; tremuit vero æther
 Junone appropereante ; insonuitque terra ampla
 quassata tricripite Neptuni mucrone ;
 horruit etiam Pluto et infernis ecurrit e-sedibus,
 metuens ne forte, Jove valde irascente,
 universum genus hominum deducat animarum-deductor
 Mercurius.] Omnia enim simul permixta-erant, cædesque
 confusa erat.] Hos enim fugientes ad Scaæas portas
 interfecerunt astantes ; alius vero e lecto surgens
 armagæ quærens inexpectate incidit hastæ.
 Alius etiam in umbrosa domo absconditus vir
 hospes cum-esset, vocavit, putans amicum esse,
 infelix ! non enim erat cum-benevolo viro congressurus,
 ac xenia inimica abstulit. In tecto vero alius quis
 nondum conspiciens aliquid veloci concidit jaculo.
 Alii etiam tristi cor graviti vino,
 obstupefacti ad tumultum, festinantes descendere,
 scalæ obliiti-sunt, de altis itaque tabulatis
 deciderunt inscii, collaribusque solutis
 vertebris fracti-sunt, simulque eructabant vinum.
 Multi vero in uno loco frequentes interficiebantur

μαρνάμενοι· πολλοὶ δὲ διωκόμενοι κατὰ πύργων
 ἤριπον εἰς Ἄϊδαο, πανύστατον ἄλμα θορόντες.
 590 Παῦροι δὲ στεινῆς διὰ κοιάδος, οἳά τε φῶρες,
 πατρίδος ὀλλυμένης ἔλαθον χειμῶνα φυγόντες.
 Οἱ δ' ἔνδον πολέμῳ τε καὶ ἀχλύϊ κυμαίνοντες,
 ἀνδράσιν οἰχομένοισι καὶ οὐ φεύγουσιν ὁμοῖοι,
 πίπτον ἐπ' ἀλλήλοισι· πόλις δ' οὐ χάνδανε λύθρον,
 595 ἀνδρῶν χηρέουσα περιπλήθουσά τε νεκρῶν.
 Οὐδέ τι φειδωλή τις ἐγίνετο· φοιταλέη δὲ
 σπερχόμενοι μάλιστα φιλαγρύπνοιο κυδοιμοῦ,
 οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἶχον ἀθεσμοτάτης ὑπὸ ριπῆς,
 ἀθανάτων δ' ἔχραινον ἀπενθέας αἵματι βωμούς·
 600 Οἰκτρόστατοι δὲ γέροντες ἀτιμοτάτοισι φόνοισιν
 οὐδ' ὀρθοὶ κτείνοντο, χαμῶν δ' ἰκετήσια γυῖα
 τεινάμενοι πολιοῖσι κατεκλίνοντο κάρησιν.
 Πολλὰ δὲ νήπια τέκνα μινυθαδίῳ ἀπὸ μαζῶν
 μητέρας ἠρπάζοντο, καὶ οὐ νόοντα τοκῆων
 605 ἀμπλακίας ἀπέτινον· ἀνημέλακτου δὲ γάλακτος
 παιδὶ μάτην ὀρέγουσα χάος ἐκόμισσε τιθήνη.
 Οἰωνοὶ τε κύνες τε κατὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλοι
 ἤεριοι πεζοὶ τε συνέστιοι εἰλαπινασταῖ,
 αἶμα μέλαν πίνοντες ἀμείλιχον εἶχον ἐδωδῆν.
 610 Καὶ τῶν μὲν κλαγγῆ φόνον ἔπνεεν· οἱ δ' ὑλάοντες
 ἄγρια κοπτομένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὠρούοντο,
 νηλέες, οὐδ' ἀλέγιζον ἐοὺς ἐρύοντες ἀνακτας.
 Τῷ δὲ γυναιμανέος ποτὶ δώματα Διὸς ἠρόβοιο
 στελέεσθην Ὀδυσσεύς τε καὶ εὐχαίτης Μενέλαος,
 615 καρχαρέοισι λύκοισιν εἰκοῦτες, οἴθ' ὑπὸ νύκτα
 χειμερίην φονώνοντες ἀσημάντοισι ἐπὶ μήλοισι
 οἴχονται, κάματον δὲ κατατρύχουσι νομῆων.
 Ἔνθα δύο περ ἑόντες ἀπειρεσίοισιν ἔμιχθεν
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι· νῆ δ' ἠγείρετο χάρμη,
 620 τῶν μὲν ἐπορφυμένων, τῶν δ' ὑψόθεν ἐκ θαλάμοιο
 βαλλόντων λιθάεσσι καὶ ὠκυμόροισιν οἴστοις.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ὑπέροπλα καρῆατα πυργώσαντες
 ἀρβήκοις κορούθεσσι, καὶ ἀσπίσι κυκλώσαντες,
 εἰσέθερον μέγα δῶμα· καὶ ἀντίθειον μὲν ὄμιλον,
 625 θῆρ ὡς δειμαλέας ἐλάφους, ἐδάϊξεν Ὀδυσσεύς.
 Ἄτρείδης δ' ἐτέρωθεν ὑποπτήξαντα διώξας
 Διήφοβον κατέμαρψε, μέσην κατὰ γαστέρα τύψας
 ἤπανα δλισθηρῆσι συνεζέχεεν χολάδεσσι.
 Ὡς ὁ μὲν αὐτόθι κείτο λελασμένος ἱπποσυνάων.
 630 Τῷ δ' ἔπετο τρομέουσα δορυκτῆτη παράκοιτις,
 ἄλλοτε μὲν χαίρουσα κακῶν ἐπὶ τέρμασι μόχθων,
 ἄλλοτε δ' αἰδομένη· τότε δ' ὄψε περ ὡς ἐν ὄνειρῳ
 λαθρίδιον στενάχουσα φίλης μμνησκατο πάτρης.
 Αἰακίδης δὲ γέροντα Νεοπτόλεμος βασιλῆα
 635 πήμασι κεκημῶτα παρ' Ἐρκειῷ κτάνε βωμῶ,
 οἶκτον ἀπωσάμενος πατρώϊον· οὐδὲ λιτάων
 ἔκλυεν, οὐ Πηληϊὸς δρώμενος ἤλικα χαίτην
 αἶδετο, τῆς ὑπο θυμὸν ἀπέκλασεν ἠδὲ γέροντος,
 καίπερ ἐὼν βαρῦμηνις, ἐφεῖσατο τοπρῖν Ἀχιλλεύς.
 640 Σχέτλιος, ἧ μὲν ἔμελλε καὶ αὐτῷ πότμος ὁμοῖος
 ἔσσεσθαι παρὰ βωμῶν ἀλαθέος Ἀπόλλωνος

pugnantes; multi etiam fugati de turribus
 deciderunt in Plutonis domum, postremum saltum saltan-
 tes.] Pauci autem angusto in latibulo, quemadmodum fu-
 res, patria pereunte latuerunt tempestatem fugientes.
 Alii vero in bello et caligine fluctuantes,
 viris mortuis et non fugientibus similes,
 cadebant super se-invicem. Urbs vero non capiebat cruorem,
 viris viduata repletaque cadaveribus.
 Neque clementia aliqua erat; furiente enim
 incitati flagello insomnis turbinis,
 neque deorum reverentiam habebant iniquissimo præ in-
 petu,] et immortalium maculabant lætas sanguine aras.
 Miserrimi vero senes iniquissimis cædibus
 non stantes necabantur, sed humi supplicia in-genua
 prostrati canis cædebantur capitibus.
 Multi etiam infantes liberi paululum-gustatis de uberibus
 matris rapiabantur, et inscii parentum
 delicta luebant, ac nondum-exhausti lactis
 infanti frustra præbens fluctus emisit nutrix (mater).
 Aves canesque, per urbem aliunde alii,
 aereæ terrestresque, domestici commessatores,
 cruorem atrum bibentes horrendum habebant cibum.
 Atque aliarum clangor cædem spirabat; alii latrantes
 ferociter interemptos juxta viros rugiebant
 immites, neque verebantur suos discerpere dominos.
 Tum mulierosi ad ædes Deiphobi
 se-conferebant Ulysses et bene-comatus Menelaus,
 frendentibus lupis similes, qui sub noctem
 hibernam cædis-cupidi incustoditas in oves
 abeunt, ac laborem consumunt pastorum.
 Ibi duo quamvis existentes infinitis congressi-sunt
 viris hostilibus: nova vero excitabatur pugna,
 alteris quidem irruentibus, alteris vero ex-alto et thalamo
 jacentibus lapidibus et funestis jaculis.
 Atqui etiam sic excelsa capita munientes
 robustis galeis, et clypeis circumdantes,
 irruerunt in-amplam domum, et obviam quidem turbam,
 ut fera timidus cervas, superavit Ulysses.
 Atrides vero aliunde trepidantem insecutus
 Deiphobum excepit, et medium per ventrem feriens
 epar lubricis effudit-cum intestinis.
 Sic ille quidem ibi jacebat oblitus fortitudinis.
 Hunc autem sequebatur tremens hasta-acquisita uxor,
 nunc gaudens malorum propter fines laborum,
 nunc pudore-perfusa; tuncque, sero quamvis, ut in somnio,
 clanculum gemens caræ recordabatur patriæ.
 Æacides porro senem Neoptolemus regem
 malis confectum apud Herceam interfecit aram,
 misericordiam repudians paternam: neque preces
 exaudivit, non Pelei videns æqualem caniciem
 reveritus-est, propter quam iram fregit ac seni,
 quamvis fuisset vehemens, pepercerat antea Achilles.
 Infelix! sane enim erat et ipsi fatum simile
 futurum apud aram veracis Apollinis

ὕστερον, ἐπτότε μιν, ζαθέου δηλήμονα νηοῦ,
 Δελφὸς ἀνὴρ ἐλάσας ἱερῆ κατέπεφνε μαχαίρῃ.
 Ἡ δὲ κυβιστήσαντα διηερῶν ἀπὸ πύργων
 645 χεῖρὸς Ὀδυσσεΐδος ὀλοὸν βέλος ἀθρήσασα
 Ἀνδρομάχῃ μινύωρον ἐκώκυεν Ἀστυάνακτα.
 Κασσάνδρῃ δ' ἤσχυεν Ὀϊλῆος ταχὺς Ἀϊας,
 Παλλάδος ἀχράντοιο θεῆς ὑπὸ γούνα πεσοῦσαν.
 Ἡ δὲ βίην ἀνένευσε καὶ ἡ τοπρόσθεν ἀρηγῶν
 650 ἀνθ' ἐνὸς Ἀργεῖοισιν ἐχώσατο πᾶσιν Ἀθήνην.
 Αἰνεῖαν δ' ἐκλεψε καὶ Ἀγχίστην Ἀφροδίτῃ
 οἰκτεῖρουσα γέροντα καὶ υἱέα, τῆλε δὲ πάτρης
 Αὔσονῃν ἀπένασσε· θεῶν δ' ἐτελείετο βουλή,
 Ζηνὸς ἐπαινῆσαντος, ἵνα κράτος ἀφθιτον εἴη
 655 παισὶ καὶ υἱωνοῖσιν ἀρηϊφίλης Ἀφροδίτης.
 Τέκνα δὲ καὶ γενεὴν Ἀντήνορος ἀντιθέοιο
 Ἀτρεΐδης ἐφύλαξε, φιλοξείνιο γέροντος
 μελιχίης προτέρης τίνων χάριν ἠδὲ τραπέζης
 κείνης, ἧ μιν ἔδεκτο γυνὴ πρηεῖα Θεανῶ.
 660 Δειλὴ Λαοδίκῃ, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης
 γαῖα περιπτύξασα κεχρηνὸν δέξατο κόλπῳ·
 οὐδέ σε Θησεΐδης Ἀκάμας, οὐδ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 ἤγαγε ληϊδῆν· ἔθανες δ' ἅμα πατρὶδι γαίῃ.
 Πᾶσαν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε μόθου χύσιν ἀείσαιμι
 665 κρινάμενος τὰ ἕκαστα καὶ ἄλλα νυκτὸς ἐκένης·
 Μουσᾶν ὅδε μόχθος· ἐγὼ δ' ἄπερ ἵππον ἐλάσσω
 τέρατος ἀμφιέλισσαν ἐπιψύουσαν αἰοδῆν.
 Ἄρτι γὰρ ἀντολήθη ἀπόσσυτος ὠκεανοῖο
 ἠρέμα λευκαίνουσα κατέγραφεν ἠέρα πολλήν,
 670 νύκτα διαβῆξασα μαιφόνον, ἱππότις Ἥως·
 οἱ δ' ἐπαγᾶλλόμενοι πολέμου ὑπεραυχέϊ νίκῃ
 πάντοσε παπταίνεσκον ἀνά πτόλιν, εἴ τινες ἄλλοι
 κευθόμενοι φεύγουσι φόνου πανδήμιον ἄτην.
 Ἄλλ' οἱ μὲν δέδμηντο λίνῳ θανάτοιο πανάγρω,
 675 ἰχθύες ὡς ἀλίησιν ἐνὶ ψαμάθοισι χυθίντες.
 Ἀργεῖοι δ' ἀπὸ μὲν μεγάρων νεοτευχέα κῶσμον
 ἐξέφερον, νηῶν ἀναθήματα, πολλὰ δ' ἐρήμων
 ἤρπαζον θαλάμων κειμήλια· σὺν δὲ γυναῖκας
 ληϊδίας σὺν παισὶν ἄγον ποτὶ νῆας ἀνάγκῃ.
 680 Τείχεσι δὲ πολίπορθον ἐπὶ φλόγα θωρήξαντες
 ἔργα Ποσειδάωνος ἴη συνέχευον αὐτμῆ.
 Αὐτοῦ καὶ μέγα σῆμα φίλοις ἀστοῖσιν ἐτύχθη
 Ἰλιος αἰθαλόεσσα· πυρὸς δ' ὀλεσίπολιν ἄτην
 Ξάνθος ἰδὼν ἐκλαυσε γόνυ ἀμιμυρέϊ πηγῆ,
 685 Ἡφαίστω δ' ὑπόεικεν ἀτυζόμενος χόλον Ἥρης.
 Οἱ δὲ Πολυξείνης ἐπιτύμβιον αἶμα χέαντες * * *
 μῆνιν Ἰλασάμενοι τεθνεώτοσι Αἰακίδαο.
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐλάγχχανον, ἄλλα τε πάντα
 χρυσὸν ἐμοιρήσαντο καὶ ἄργυρον· οἷσι βαθείας
 800 νῆας ἐπαχθήσαντες ἐριγδοῦπου διὰ πόντου
 ἐκ Τροίης ἀνάγοντο μόθον τελέσαντες Ἀχαιοί.

postea, quando ipsum, divini hostem templi,
 Delphicus vir percussus sacro interfecit cultro
 Præcipitatum vero altis de turribus,
 manus Ulyssis miserum missile, conspicata
 Andromache parvum plorabat Astyanacta.
 Cassandram vero stupravit Oilei velox Ajax,
 Palladis castæ deæ ad genua prostrata.
 Illa autem vim repudiavit et, quæ antea opitulata-erat,
 propter unum Græcis succensuit omnibus Minerva.
 Cæterum Æneam clam-sustulit et Anchisen Venus
 miserata senem et filium, procul vero a patria
 Italiam habitare-fecit ac deorum sic perficiebatur decretum,
 Jove approbante, ut imperium æternum esset
 filiis et nepotibus Martiæ Veneris.
 Liberos vero et familiam Antenoris divini
 Atrides servavit, hospitalis senis
 humanitatis prioris referens gratiam et mensæ
 illius, qua ipsum excepit uxor blanda Theano.
 Misera Laodice, te vero patriam prope urbem
 terra complexata hiantē suscepit sinu;
 neque te Thesides Acamas, neque alius Græcorum
 abduxit captivam, sed mortua-es cum patria terra.
 Omnem vero non ego belli torrentem cecinerim
 explicans singula et dolores noctis illius:
 Musarum is labor est: ego autem ut equum impellam
 metam contingentem volubilem cantum.
 Jam igitur ab-oriente proruens ex-Oceano
 paulatim albescens descripsit aeris multum,
 nocte dissipata eruenta, equestris Aurora:
 illi (Græci) vero exultantes belli gloriosa victoria
 undique circumspiciebant per urbem, si qui alii
 latentes fugerent cædis popularem calamitatem.
 Sed illi quidem vincti-fuerant laqueo mortis universali,
 quemadmodum pisces marinis in littoribus fusi.
 Græci autem ex ædibus recentem ornatum
 efferebant, templorum donaria, multasque ex desertis
 rapiebant ædibus res-pretiosas. Simul etiam mulieres
 captivas cum liberis ducebant ad naves violenter.
 Contra moenia vero vastatricem flammam armantes
 opera Neptuni una confuderunt flamma.
 Ibi etiam magnum sepulcrum dilectis civibus facta-est
 Troja incensa. Ignis vero vastatricem noxam
 Xanthus intuitus flevit lacrimarum salso fonte,
 Vulcanoque cessit veritus iram Junonis.
 Ipsi vero (Græci) Polyxenes ad-sepulerum (Achillis) san-
 guinem fundentes * * *] iram placantes mortui Æacidæ.
 Trojanas porro mulieres sortiebantur, aliaque omnia,
 aurum diviserunt et argentum, quibus profundas
 naves cum-onerassent, gravisonum per mare
 e Troja solvebant bello finito Achivi.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀγαμέμνων, ονος, regum concilium apud ejus navem, 108; septum, quo Epeus equum Trojanum circumdedit, dirui jubet, 204; ejus fatum Cassandra vaticinatur, 409.

Ἀγχιόσης, cum Ænea filio e clade Trojana subripitur a Venere, 651.

Ἄδμητος, οιο, pater Eumeli, 171.

Ἀθαμαντις, ἰδος, ἡ, Athamantis filia, Helle, 218; vid. Ἑλλη.

Ἀθηνάη, 302; vid. Ἀθήνη.

Ἀθήνη et Ἀθηνάη, ης, Minerva, equi Trojani auctor, 2, 44, 121; simulacrum snum Græcis apportat, 56; præconis specie induta Ulixem concionantem inspirat, 112; heroibus equo ligneo inclusis cibum affert, 185; ejus in templo equum ligneum collocari Sinon suadet, 298; equum Trojanum, qui in urbem trahitur, manibus protrudit, 331; 390, 432; equus introductus in ejus templum, 444; ejus in templum Helena se confert, 467 (cf. Ἑλήνη); Helenam, quæ heroas in equo Trojano inclusos tentat, domum redire jubet facinorae potius tendere Græcis in Tenedo morantibus, 489-496; ægidem concutit per nocturnam Trojanorum cædem, 566.

Ἀιακίδης, αο, 1) Ἐακί nepos, Achilles, 270, 687; 2) Ἐακί pronepos, Achillis f., Neoptolemus, 634.

Ἄϊας, αντος, 1) Ajax Telamonius, sibimet ipse mortem concevit, 19. 2) Oilei f., Locrensis, equum ligneum intrat, 165; Cassandram stuprat in Minervæ templo, 647.

Ἀϊγιάλεια, ης, Ægialea, Diomedis uxor, 474.

Ἀϊγαλεύς, ἦος, pater Cyanippi e Comæthone, 161.

Ἄϊδης, αο, Pluto, perterritum magno fragore nocturnæ pugnæ, 570; 589.

Ἄϊθήρ, Æther, pro Jove, 28; vid. Ζεὺς.

Ἀινείας, cum Anchise patre Troja clam subreptus in Italiam transvehitur a Venere matre, 651.

Ἀισιμίδης, Ἄsimi f., Sinon, 220.

Ἄϊσιμος, pater Sinonis, 294.

Ἀκάμας, αντος, Thesei f., frater Demophontis, in equo ligneo erat, 177, 662.

Ἀλέξανδρος, alterum Paridis nomen, 61.

Ἀμφιδάμας, unus heroum, qui in equo ligneo erant, 182.

Ἀνδρομάχη, Astyanactem filium deplorat, 646.

Ἀντήνωρ, ορος, cum Theano uxore liberisque ex universa clade servatur a Menelao hospitalitatis pristinae memore, 656 sqq.

Ἄντικλος, Ortygis f., unus heroum in equo Trojano, 178; Laodamiæ uxoris nomine ab Helena pronunciato responsurus ab Ulixè suffocatur, 476 sqq.; ejus cadaver in equi coxa absconditur, 483 sqq.

Ἄντιλοχος, Nestoris f., depioratus a patre, 18.

Ἄντιφάτης, unus heroum in equo ligneo, 180.

Ἀπόλλων, ωνος, Cassandram vatem fecit veracem, cui tamen nemo fidem haberet, 417; de imminente Ilii interitu dolens in Lyciam proficiscitur relicta Troja, 509; ejus apud aram Delphis Neoptolemus occisus est, 641 sqq.

Ἀργεῖος, adj., Argivus; Ἀργεῖη Ἀθήνη, 2; Ἀργεῖη Ἑλένη, 454; i. q. Græcus, Ἀργεῖος μῦθος, 257; οἱ Ἀργεῖοι, subst., Argivi, pro Græcis, 265, 279, 295, 469, 510, 524, 563, 650, 676.

Ἄργος, τὸ, Argi, Sinonis patria, 293.

Ἄρης, Mars, 105, 244.

Ἄστυνάαξ, ακτος, parvus Hectoris Andromachæque f., de turri præcipitatur ab Ulixè, 646.

Ἄτρεΐδης, Atrei f., 1) Agamemnon, 204; 2) Menelaus, 626, 657.

Ἀύσονη, Ausonia, Italia, ubi Venus Ænean collocavit, 653.

Ἀφροδίτη, Venus, Helenæ persuadet eam vocari a Menelao, qui in equo Trojano absconditus sit, ipsamque ad templum Minervæ abire jubet, 455 sqq.; Æneam atque Anchisen clam sublato Troja in Italiam ducit, 650, 655.

Ἄχαιοι, ὦν, οἱ, Achæi, pro Græcis, 42, 106, 110, 179, 199, 204, 240, 267, 282, 285, 297, 426, 458, 470, 484, 487, 496, 507, 662, 691.

Ἄχιλλεύς, ἦος, Penthesileam interfecit, 39; pater Neoptolemi e Deidamia, 52; 158; præda sua (Briseide) olim privatus, 270; 510; Priami vitæ olim pepercit, 639.

Δ.

Ἄδαναοι, ὦν, οἱ, Danaï, i. e. Græci, 8, 46, 55, 414, 539, 565.

Ἄαρδανίδης, unus e posteris Dardani, Priamus, 267.

Ἄαρδάνιος, adj., Dardanius; πύλαι Ἄαρδανία, αἱ, Trojæ urbis porta, per quam equus ligneus in urbem trahitur, 335.

Ἄελφος, adj., Delphicus; ἀνήρ, 643.

Ἄηϊδάμεια, ης, Neoptolemi mater ex Achille, 52.

Ἄήφοβος, οιο et ου, adulterium commisit cum Helena, 45; 163; Helenam ad Minervæ templum se conferentem sequitur, 465; ejus in ædes Menelaus et Ulixes irruunt, 613; trucidatur a Menelao, 627 sqq.

Ἄημοφών, Thesei f., frater Acamantis, equum Trojanum conscendit, 177.

Ἄιομήδης, secundus in equum Trojanum ingreditur, 157; Ἄgialeæ uxoris memoria per Helenam revocata lacrimat, 474.

Ἄϊόνυσος, ου, Bacchus, 371.

E.

Ἄϊλειθία, ης, Lucina, 341, 388.

Ἐκάβη, Hecuba, Priami uxor, Paride gravida funesta somnia vidit, 380; quam in canem conversum iri Cassandra vaticinatur, 401.

Ἐκτωρ, ὄρος, a Trojanis deploratus, 21.

Ἐλένη, Veneri obsequens ad Minervæ templum se confert, heroumque in equo insidiantium uxoribus nominatis magno dolore ipsos afficit, a Minerva irata domum remittitur, 454-496; in thalamum suum reversa, 498, Minervæ jussu (496) facem protendit signum reditus Græcis in Tenedum profectis, 512 sqq.; Menelaum sequitur post Deiphobi necem, 630 sqq.

Ἐλενος, οἶο, vates Trojanus, in Græcorum castra profectus imminens Trojæ excidium prædicat, 45, 49, 133.

Ἐλένη, ἡς, Helle, Athamantis filia; ὕδωρ Ἑλλης, i. e. Hellespontus, 218.

Ἐνώ, οὖς, ἡ, Bellona, 7; furibunda per Trojam urbem grassatur, 561.

Ἐπειός, Minervæ jussu atque ope equum Trojanum fabricat, 57-407; ultimus equum intrat, 183; ab eo equum excogitatum Sinon dicit, 295.

Ἐρις, Discordia, Græcos per Trojam urbem furentes concitat, 562.

Ἐρκεῖος, οἶο, epitheton Jovis, 400; Ἐρκεῖος βωμός, Jovis Hercæi ara, 635.

Ἐρμῆς, Mercurius, mortuorum deductor, 572

Ἐρμιόνη, Helenæ filia ex Menelaο, 494.

Εὐαιμονίδης, Euæmonis f., Eurypylus, 176.

Εὐμηλος, Admeti f., in equum ligneum ingreditur, 172.

Εὐρυδάμας, ἄντος, Pelia f., frater Iphidamantis, unus heroum in equo Trojano, 181.

Εὐρύπυλος, Euæmonis f., equum ligneum conscendit, 176.

Z.

Ζεύς, Διὸς et Ζηνὸς, Juppiter, pater Sarpedonis, 26; sanguine pluit post Sarpedonis mortem, 28 (Αἰθήρ); 184, 246; ἱκέσιος, 278; 327; Ἐρκεῖος, 400; 426; Trojanorum Græcorumque fata lancibus pensitat, 507; ægis, Jovis clypeus, 567; 571, 654.

H.

Ἥρη, Juno, ventis excitatis incendium auget, quo castra Græcorum cremantur, 234; portam Dardaniam laxat, ut equus Trojanus possit intrare, 337; 685.

Ἥραϊστος, Vulcanus, flammam, qua Græcorum castra consumantur, furere jubet, 232; 685.

Ἥως, Aurora, Memnonis filii mortem deflet, 32; 670.

Θ.

Θεανὼ, uxor Antenoris, Menelaum hospitaliter olim excepit, 659.

Θεραπναῖος, adj., Therapnaeus, Therapnis oriundus; Θεραπναίη νύμφη, i. e. Helena, 520.

Θερμῶδων, ἄντος, ὁ, Ponti fluvius, quem Amazones accolebant, 33.

Θησείδης, Thesei f., Acamas, 662.

Θησήϊος, adj.; Θησήϊα τέκνα, Thesei filii, Demophon et Acamas, 177.

Θρασυμίδης, Nestoris f., equum Trojanum ingreditur, 169.

Θρήϊκας, οἶ, Thraces, mortem Rhesi regis lugent, 30.

Θρήϊσσα, adj. fem., Thressa, Thracia; Θρήϊσσα γυνή, 370.

I.

Ἴδη, ἡς, ἡ, Ida mons Troadis, 60, 324.

Ἴδομενεὺς, ἦος, Cretensium rex, equum ligneum intrat, 168.

Ἰλιάς, ἄδος ἡ, adj. fem., Iliaca, Trojana; γῆτων, Troas, 141; Ἰλιάδες γυναικες, 235.

Ἰδιος, ἡ, Troja urbs, 41, 46 (Ἰδιόθεν), 138, 508 (Ἰδιόθεν), 529, 543, 683.

Ἰφιδάμας, ἄντος, Pelia f., frater Eurydamantis, unus heroum in equo ligneo, 181.

K.

Καλλιόπεια, Calliope musa, in exordio carminis a poeta invocatur, 4.

Κάλας, ἄντος, Græcorum vates, serum Trojæ excidium prædixit, 132; equum ligneum conscendit, 172.

Κασσάνδρη, Priami filia vates verax, sed omnibus suspecta (417 sq.), furibunda urbem pervagatur, 358-374, imminens Trojæ interitum, fatum suum omniumque suorum vaticinans, 375-417; a patre objurgata, 419-433, et domum remissa, dolori acerbissimo indulget in thalamo suo, 439-443; in Minervæ templo stuprata ab Ajace Oilei, 647.

Κομαιθῶ, οὖς, Tydei filia, mater Cyanippi ex Ægialeο, 159.

Κρήτες, ὦν, οἶ, Cretenses, quorum rex Idomeneus erat, 168.

Κρονίδης, Saturni f., Juppiter, 426.

Κυάνιππος, Ægialei et Comæthus f., unus heroum, qui in equo Trojano erant, 159.

Κύπρις, ἰδος, Veneris nomen, 492

Λ.

Λαοδάμεια, ἡς, Laodamia, uxor Anticli, 476.

Λαοδίκη, (Priami filia), terræ hiatus absorbetur, 660 sqq.

Λαομέδων, ἄντος, Priami pater, 397.

Λεοντεὺς, unus heroum, qui in equo Trojano erant, 176.

Λοκρὸς, Locrensis, Ajax Oilei, 165.

Λυκίη, ἡς, Lycia, ubi Apollinis templum, 508.

Λύκοι, οἶ, Lycii, Sarpedonis regis mortem lugent, 25.

M.

Μέγης, ἦτος, in equum ligneum se confert, 180.

Μέμων, ὄνος, ab Aurora matre ploratus, 31.

Μενέλαος, 47; equum Trojanum conscendit, 162; cum in equo insidiari cum aliis heroibus Venus Helenæ dicit, 457, eamque illi se reddituram promittit, 462; Helenæ voce audita ingeniscit, 473; cum Ulixe in Deiphobi ædes irrumpit, 614; Deiphobum trucidat, 626 sqq.; hospitii, quo Antenoris sum olim exceperit, memor hunc ejusque familiam ex clade universa servat, 656 sqq.

Μενοιτιάδης, ἄο, Menæti f., Patroclus, 27; vid. Πάτροκλος.

Μοῦσαι, ἄων, Musæ, 666.

Μυκηναῖος, adj., Mycenæus; Μυκηναίη ναῦς, 108.

N.

Νεοπτόλεμος, Achillis et Deidamiae f., e Scyro Trojam venit, 51 sqq.; primus equum Trojanum intrat, 153; 157; Priamum occidit apud Jovis Hercæi aram, 634 sqq.; Delphis posthac interfectus prope Apollinis aram, 640 sqq.

Νεστορίδης, Nestoris f., Thrasymedes, 169.

Νέστωρ, Antilochi filii mortem deploravit, 18.

E.

Ξάνθος, ου, ό, Troadis fluvius, 325; Trojæ interitum de-
let, 684 sq.

O.

Όδυσσεύς, ήος, 112, 478, 614; vid. Όδυσσεύς.
Όδυσσεύς et Όδυσσεύς, ήος, a Minerva inspiratus in con-
cione orationem habet, qua equum Trojanum sine mora
conscendi a principibus, reliquos in Tenedum navigare
jubet, 112-152; janua equi Trojani clausa in capite
considit, 201; de Penelope uxore monitus ab Helena
luget, 475; Anticlus suffocat, 478 sqq.; cum Menelao
in Deiphobi aedes ingressus magnam stragem edit, 614-
625; Astyanactem de muro præcipitem dat, 644 sqq.
Όδύσσειος, adj.; χείρ Όδυσσεΐη, manus Ulixis, 645.
Όϊλένς, ήος, pater Ajacis minoris, 165, 647.
Όρτυγίδης, Ortygis f., Anticlus, 178.

II.

Παλαμήδης, a Græcis invidis olim interfectus, 272.
Παλλάς, άδος, Pallas, Minerva, 489, 648; vid. Άθήνη.
Πάτροκλος, οιο, Menæti f., Sarpedonem interfecit, 27.
Πελίας, σο, pater Iphidamantis et Eurydamantis, 181.
Πενθεσίλεια, Amazonum regina, ab Achille occisa, 35 sqq.
Πηλείδης, Pelei f., Achilles, 17; vid. Άχιλλεύς.
Πηλεός, ήος, Peleus, Achillis pater, 635.
Πηνελωός, in equum ligneum se confert, 180.
Πηνελόπεια, ης, Penelope, Ulixis uxor, 475.
Πολυξείνη, Priami filia, cujus triste fatum Cassandra vati-
cinator, 403; immolata ad Achillis tumulum, 686.
Ποσειδάων, ωνος, Neptunus, portæ Dardaniæ limen tri-
dente dissecat, ut via aperiatur equo Trojano, 338;
cursum navium Græcarum Tenedo Ilium redeuntium
accelerat, 529; tridente terram quatit in nocturna
Trojanorum strage, 569; muros Trojæ urbis fabricarat,
681.
Πρίαμος, οιο, cum senatoribus ex urbe in campum pro-
fectus equum ligneum visurus, 242 sqq., a Sinone sup-
plice compellatur, 262; Sinonem bono animo esse ju-
bet, de equo ligneo interrogat, 283 sqq.; Sinonem
vestiri jubet, 304; pater Cassandrae, 358; quem apud
aram Jovis Hercei interfectum iri Cassandra vaticina-
tur, 400; Cassandram, quæ mala imminentiã vaticina-
tur, objurgat, 419-438, eamque domum reduci jubet,
439; 460.

P.

Ρήσος, rex Thracius, cujus mors a suis deplorata, 30.
Ροιτειάς άκτῆ, ή, Rhœteum promontorium Troadis, unde
Græci in Tenedum navigaturi solvunt, 216.

Σ.

Σαρπηδών, όνος, Jovis f., Lyciorum rex, a Patroclo occi-
sus, ploratus a Lyciis, 25 sqq.
Σιμοείσιος, adj.; στόμα Σιμοείσιον, ostium Simoentis flu-
vii, 326.
Σίνων, ωνος, Æsimi f., corpore loris lacerato ante urbem
insidiatur, 220 sqq.; de Græcorum injuria conquestus
Priami misericordiam suppliciter implorat, 258 sqq.; in-
terrogatus a rege (284-290), de genere suo ac nomine
exponit, equum ligneum in urbem trahi atque in tem-
plo Minervæ collocari jubet, 291-293-303; vestes induit
regis jussu, 304 sq.; facem ex Achillis tumulo noctu
protendit signum reditus classi Græcorum, 511.
Σκαϊα πόλις, αί, Trojæ urbis porta, 574.
Σκύρος, ή, Ægei maris insula, unde Neoptolemus Trojam
profectus est, 51.

T.

Τελαμώνιος, adj., Telamonius; υίος, Telamonis f., Teu-
cer, 170.
Τένεδος, οιο, ή, Hellesponti insula, quo classis Græca
proficiscitur relicta in equo Trojano principibus in-
censisque castris, 217.
Τροίη, ης, Troja, 26, 58, 228, 297, 437, 691.
Τρωάς, 466; vid. Τρωϊάς.
Τρωϊάς et Τρωάς, άδος, adj. fem., Trojana; γυναΐκες, 340,
466, 547, 688.
Τρώες, ων, οί, Trojani, 8, 21, 137, 221, 235, 266, 280,
284, 313, 334, 461, 494, 506, 540, 543.
Τρώϊος, adj., Trojanus; Τρώϊον άστυ, Troja, 174; Τρώϊος
λαός, 531-532.
Τυδείδης, Tydei f., Diomedes, 157, 474; vid. Διομήδης.
Τυδής, Tydei filia, Comætho, 160.
Τυνδαρεώνη, ης, Tyndari filia, Helena, 473.

Φ.

Φέρεκλος, navem construxit, qua Paris in Græciam vectus
est, 60.
Φιλοκτήτης, in Lemno relictus olim a Græcis, 271.
Φοῖβος, Phœbus, Apollinis epitheton, 509.

ΙΟΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ
ΤΑ ΠΡΟ ΟΜΗΡΟΥ
ΤΑ ΟΜΗΡΟΥ
ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

JOANNIS TZETZÆ

ANTEHOMERICA, HOMERICA, POSTHOMERICA.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΤΑ ΠΡΟ ΟΜΗΡΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΟΜΗΡΟΝ

ΚΑΙ

ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΑ ΠΡΟ ΟΜΗΡΟΥ.

Ἄργαλέου πολέμοιο μέγαν κλόνον Ἰλιακοῖο
ἔννεπε, Καλλιόπεια, ὑφ' ἡμετέρησιν αἰοδαῖς,
ἀρχῆθε δ' ἐπάειδε καὶ ἐς τέλος ἐξερέεινε,
ἐξ ὅτεο Πρίαμος λοιγὸν Τρώεσσι φυτεύει
5 Δύσπαριν οὐλόμενον, ἀρχὴν πολέμοιο κακοῖο,
τὸν νόος οὐκ ἐρέεινεν Ὀμήρου κυδαλίμοιο.
Ἐννεπε δ' Ἄργείης Ἑλένης ἐρόεσσαν ὀπωπῆν,
πῶς τέ μιν ἦγεν Ἀλεξάνδρος Σπάρτηθεν Τροίην.
Ἐννεπε δὲ πλόον Ἑλλήνων καὶ νῆας ἀπάσας·
10 εἰπέ δὲ Πηλεΐδαο κότον καὶ ὄλεθρον Ἀχαιῶν,
Σαρπηδότος Πατρόκλου τε καὶ Ἐκτορος οἴτον·
εἰπέ δὲ Πενθεσίλειαν, κούρην ἀντιάνειραν.
Ἐννεπε δ' Αἰθίοπων στρατὸν, υἷα τ' Ἡριγενείης.
Φράζεο δ' Αἰακίδαο πότμον θακρύνοντα·
15 Εὐρύπυλον τε αἶειδε καὶ υἷα Αἰακίδαο·
μαντείας θ' Ἑλένου, καὶ Ἀλεξάνδροιο φονῆα.
εἰπέ δὲ καὶ πτολιπόρθον Ἐπειοῦ δούριον ἵππον,
εἰσόκεν ἡῖστωσε πελώρια τείχεα Τροίης.
Ταῦτά μοι εὐπατέρεια, Διὸς τέκος, ἔννεπε Μοῦσα.
20 Ἦτοι μὲν Τροίη πολέμοις πρότερον μογέεσκε.
Πέρσε γὰρ αὐτὴν Ἡρακλῆος μένος ἀγριοθύμου·
δουρὶ δ' αὐαὶ Σκυθόμητρες ἐπέδραμον εἴτα γυναῖκες,
θυγατέρες Ἄρης, Ἀμαζόνες ἀγκυλότοξοι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο χειρῶν ἀγέρωχοι ἐρωαὶ
25 ἄρεας αἱματόεντας ἐπ' ἀλλήλοισι προφέρουσαι,
Τρώες ἀναπνεύσαντες ἀπὸ πτολέμοιο κρυεροῖο
γαίης ἔργα νέμοντο παρ' εἰρήνη κομώντες.
Οὐδ' ἄρα μὴν τάδε Μοῖραις ἦνδανε χαλκομίτοις·
ἀλλὰ γὰρ αὐτίς μέρμερα Τρώεσι μητιώωντο.
30 Τόφρα γὰρ οὖν τέροντο παρ' εἰρήνη κομώντες,
εἰσόκεν οὖνομα λυγρὸν ἀπ' αὐτοῖσιν ἔπλετο Πάρις.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Μοῖραι σιτθαροὺς κλώσαντο ἀτράκτους,
τοὶ γαῖαν κλονέουσι καὶ οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν,
εἶξαν δ' ἀτράκτοισι θεοὶ μεδέοντες Ὀλύμπου,
35 Φαίνων ἠδὲ Ζῆν καὶ Ἄρησ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἄφροδιτῆ Ἑρμοῦ τε καὶ Ἄρτεμις ἀγλαόμορφος,
ἠδ' ἄλλοι δυοκαίδεκα, τρίς τε δέκα καὶ ὀκτώ,
καὶ τότε δὴ Τρώεσιν ἐτεύχετο πῆματος ἀρχή·

IOANNIS

TZETZÆ

ANTEHOMERICA

HOMERICA

ET

POSTHOMERICA.

ANTEHOMERICA.

Gravis belli magnum tumultum Iliaci
dic, Calliope, nostris cantibus,
ab initio autem cane et usque ad finem expone,
ex quo Priamus pestem Trojanis seminaverit
infelicem Paridem exitiosum, auctorem belli mali,
quem sapientia non exposuit Homeri illustris.
Dic etiam Argivæ Helenæ amabilem vultum,
ac quomodo ipsam duxerit Alexander Sparta Trojam.
Dic porro navigationem Græcorum et naves omnes;
dic deinceps Pelidæ iram et stragem Achæum,
Sarpedonis Patroclique et Hectoris mortem;
dic etiam Penthesileam, virginem viro-similem.
Dic porro Æthiopum exercitum, filiumque Auroræ.
Memora dein Æacidæ fatum lacrimosum;
Eurypylumque cane et filium Æacidæ,
vaticiniaque Heleni et Alexandri interfectorem.
Dic vero etiam urbis-vastatorem Epei ligneum equum,
donec extinxerit ingentia mœnia Trojæ.
Hæc mihi bono-patre-nata, Jovis filia, dic Musa.
Profecto quidem Troja bellis prius laborabat.
Expugnavit enim ipsam Hercules robur ferocis;
hæc vero etiam Scytharum-matres incursarunt postea
mulieres,] filiæ Martis, Amazones curvis-arcubus.
At postquam desierunt manuum violenti impetus
bella cruenta sibi-invicem inferre,
Troes respirantes a bello horrido
terræ opera colebant in pace læti.
Neque tamen hæc Parcis placebant ære-cinctis;
alia enim denuo tristia Troibus meditabantur.
Usque igitur oblectabantur in pace læti,
donec nomen funestum inter ipsos existeret Paridis.
At cum Parcæ validos versarent fusos,
qui terram agitant et cælum ac mare,
cederentque fuis dii præsidēs Olympi,
Saturnus ac Juppiter et Mars et Phœbus Apollo,
Venus Mercuriusque et Diana splendida-forma,
atque alii duodecim, terque deni et octo,
tunc itaque Troibus fiebat calamitatis initium;

- αὐτίκα γὰρ Πριάμῳ βασιλῆϊ χύσεσκεν Ἑκάβη.
 40 Πρῶτα δὲ τὴν στροβέεσκον ὄνειροι ἠερόφοιτοι·
 γρυνὸν γὰρ πυρόεντα τεκεῖν δοκέεσκεν ὄνειροις,
 δὲ πρῆσεν Τροίην τε καὶ ἄσπετα Τρώϊα πάντα.
 Μάντιες δ' αὖ τὸν ὄνειρον ὑπεκρίνοντο λέγοντες·
 Γαστέρι παῖδα φέρεις, Ἑκάβη, Τρώεσσιν δλεθρον.
 45 Ὡς ἄρα μάντιες ἀτρεκέως τὸτ' ὑπεκρίνοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τέκε Τρῳσὶν Ἑκάβη δύσγονον υἴα,
 οὐνομα τῶδε Πάριν θέτο, τὸν μὴ ὄφελλε τεκέσθαι.
 Αὐτὰρ ἄρα Πριάμος παιδὸς γενέθλην ὑποτρεῖων,
 ἤλυθε χρησόμενος παρὰ βωμοῖς Ἥελιοιο·
 50 ἦν δὲ τις ἐν Τρώεσσιν Ἀπόλλων, μάντις ἀμύμων,
 νηῶ ἐν ἠγαθεῶ φαεσιμβρότου Ἥελιοιο,
 δὲ χρησμοῖσι τάδε προέειπεν μαντοσύνας τε·
 Φράζεο, Τρώων ὄρχαμε, Φοίβου μύθον ἐμοῖο·
 ἄριτόκοιο λοχέυματος ἐκ Πάριδος, σέο παιδὸς,
 55 ἄστῳ τὸδε Τροίης πολύμοχθος Ἄρης ἐκπέρσει,
 εἴ κεν ὅ παῖς λυκάβαντας ὑπερθορῆ τριάκοντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βίη Πριάμοιο ἀνακτος,
 ἐκθετο μὲν τὸν παῖδα παρ' ἀγροῖς οἷσι τρέφεσθαι,
 δέιματο δ' αὖ Πάριον τιμῆ Πάριδος, ἕο παιδός.
 60 Κεῖσε δ' ὁ παῖς ἀτίταλλε, διδασκόμενος περὶ πάντων,
 ὅσσα γόνοις ἐπέοικεν εὐγενέων βασιλῆων.
 Ῥήτωρ δ' αὖ γεγαῶς συγγράμματα γράψατο πολλὰ,
 εἰν ἐνὶ δ' αὐτῆ θεῶν ἐπιθυμίην, Ἀφροδίτην,
 κρινῶν, Παλλάδος ἠδ' Ἄρης γε ὑπέρτερα δῶικεν.
 65 Αὐτὰρ ἐμοὶ δοκεῖ τὸδε λώϊον ἐμμεναὶ ἄλλο,
 ὅς βα σοφὸς τελέων περὶ κόσμου γράφει γενέθλης,
 ἐκ Χάεος Ἐρέβους τε ὅπως πρώτιστα φάνανθεν
 Πηλεὺς, γαῖα φερέσβιος, ἠδὲ Θέτις γε, θάλασσα,
 ἐν δ' Ἄρη πυρόεσσα, καὶ ἠέρος εἶδος, Ἀθήνη·
 70 σὺν δ' ἄρα τῆς ἐπέην φιλήτη, χρυσοῖ Ἀφροδίτη.
 Νεῖκος δ' αὖτ' Ἔρις, ἐνθετο μῆλον, κόσμον, ἄεθλον.
 Ἴτας δ' ἄρα μὴν νικήσασα φιλήτη, Ἀφροδίτη,
 εἴλετο κόσμον ἅπαντα καὶ ἐμπεδον εἰσέτι ἴσχει·
 τοῦνεκα μυθεύσαντο γάμοιο καὶ ἔριν δὲ θεάων.
 75 Τοῖα μὲν υἱὸς ὅδε Πριάμοιο Παρίῳ βέζεσκεν. [τες,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τριάκοντα παρέδραμόν οἱ λυκάβαν-
 αὐτίκ' ἄρα Πριάμος καὶ Τρώων ἄσπετα φύλα
 ἐκ Παρίου μολπήσιν ἀγίνεον ἐς Τροίην Πάριν,
 ἄφρονες, οὐδ' ἐνόησαν ἐν φθόρον ἐγκονέοντες.
 80 Ξανθικός ἦεν μεις, ὅτ' ἀγίνεον αὐτὸν ἐς ἄστῳ,
 Ξανθικός, ὃν Ἀπρίλλιον Ἕλληγες καλέουσιν·
 εἰκοσθῶ καὶ δευτέρῳ ἡματι τοῖο δὲ ἦλθη.
 Ἐέρπετο δ' αὖ τοκέεσσι κασιγνήτοισι τ' ἐνὶ Τροίῃ,
 βέζων πατρῷοισι θεοῖς κλειτὰς ἐκατόμβας,
 85 ἐπτάσιν ὀκταπόροις καλλιχρόου Ἡριγενείης.
 Εὐτ' ἂν δ' ἔβδομον ἡμαρ ἔην πεντήκοστόν τε,
 ὀγδοάτῃ δεκάτῃ τε Δεσίου Ἰουνοιο,
 καὶ τότε μιν προέηκε πατὴρ ἐπὶ Ἄργεος ἄστῳ,
 βέζαι νηῶ Ἀπόλλωνος λυγρῶν ἀπεροῆν.
 90 Δῶκε δὲ οἱ ἀνέρας ἑκατὸν καὶ κάλλιμα δῶρα,
 δῶκε δὲ γράμματα ἄγειν Ἀργείων ἐν βασιλεῦσιν,
 ὄφρα γένοιτο φίλος καὶ ἐκτελέσει ἐκατόμβας.

statim enim a Priamo rege gravida facta est Hecuba.
 Primum vero eam exagitarunt somnia in tenebris vagantia;
 titionem enim igneum parere sibi visa est per somnia,
 qui combureret Trojam atque oppida Trojana omnia.
 Vates autem somnium interpretati sunt dicentes:
 In utero puerum fers, Hecuba, Trojanis pestem.
 Ita igitur vates vere tunc interpretati sunt.
 At postquam peperit Trojanis Hecuba funestum filium,
 nomen huic Paridis indidit, quem satius fuisset non nasci.
 Interim Priamus pueri naturam tremens
 abiit deliberatum ad aras Solis.
 Erat autem quidam inter Troes Apollo, vates egregius,
 templo in sacro homines illustrantis Solis,
 qui oraculis hæc prolocutus est vaticiniisque:
 Attende, Troum princeps, Phœbi orationem mei;
 recens natum per partum, Paridem, tuum filium,
 urbem hanc Trojæ laboriosus Mars excidet,
 si quidem puer annos excesserit triginta.
 At postquam hoc audivit vis Priami regis,
 exposuit puerum in agris suis educandum,
 ædificavitque Parium in honorem Paridis, sui filii.
 Ibi igitur puer adolevit, eruditus in omnibus,
 quæcunque liberos decent nobilium regum.
 Rhetor autem factus scripta literis mandavit multa,
 in uno vero etiam deam cupidinem esse, Venerem,
 judicans, de Pallade ac Junone palmam illi dedit.
 At mihi videtur hocce satius esse alterum,
 quod, philosophus cum esset, de mundi scripserit origine,
 e Chao Ereboque quomodo primum extiterint
 Peleus, terra vivifica, ac Thetis, mare,
 inibique Juno ignea, et aeris spatium, Minerva.
 Cumque his aderat amor, aurea Venus.
 Jurgium autem, Eris, imposuit malum, mundum, certamen.
 Illis tamen victis amor, Venus,
 occupavit mundum universum et firmiter adhuc tenet.
 Ideo finxerunt nuptias et contentionem dearum.
 Talia igitur filius ille Priami Parii fecit.
 At postquam triginta prætercurrerunt ipsi anni,
 statim Priamus et Troum innumerae gentes
 Pario cantibus duxerunt Trojam Paridem,
 insani, neque intelligebant suum exitium se adducere.
 Xanthicus erat mensis, quando ducebant eum in urbem,
 Xanthicus, quem Aprilem Græci vocant;
 vigesimo (ac) secundo die illius mensis adductus est.
 Oblatabatur autem parentibus ac fratribus Troja,
 immolans paternis diis inelctas hecatombas,
 hebdomadis octies revertentibus formosæ Auroræ.
 Cum vero septimus dies esset et quinquagesimus,
 octavo et decimo die Desii Iunii,
 tunc ipsum misit pater ad Argorum urbem,
 ut sacris efficeret in templo Apollinis malorum remotionem.
 Dedit igitur ei viros centum et pulchra dona,
 deditque literas ferendas Argivorum ad reges,
 ut esset amicus et perficeret hecatombas.

- Δεΐδτε γὰρ αἶων, Γανυμήδης οἶα πετόνθει
 Ταντάλου ὑπο ἄνακτος, εὐγενέος βασιλῆος·
 95 τοῦνεκα τὸν προσέηκε σὺν ἀνδράσι, γράμμασι, δώροις.
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἄλμυρόν ὕδωρ πλεύσας Ἐννοσιγαίου,
 ἐς Σπάρτην ἐπαγαλλόμενος Διὸς ἤλυθεν οὖροις,
 δέκτο δ' ἐπ' Ἀτρείδαο δάμοις ξανοῦ Μενελάου.
 Ὅς Μενελάος τοιοῦ δεδεγμένους ἀγλαὰ δῶρα
 100 ἔπλεεν ἐς Κρήτην, Διὶ εἶο προπάτορι βέξων,
 Ἄστεριῷ, βασιλῆϊ Κρητῶων περ ἑόντι.
 Οἱ πρὶν γὰρ τε Δίας πάντας κάλων βασιλῆας,
 οὐνεκά μιν καλὸς Διὸς ἀστήρ σκήπτρον ὀπάζει,
 ἔξοχα δ' αὖ μοίρησι παραί Νεμέιοιο λένοντος,
 105 ἐν πέμπτῃ δὲ μάλιστα· τὸ γὰρ βασιλευτάτον ἄλλων,
 ἡελίοιο Ζῆνα παρ' ἀκτίναςσι φαεῖναι.
 Ἦτοι ὃ γ' ἐς Κρήτην πλέεν εἶο προπάτορι βέξων,
 δώμασιν οἷσι δ' ἔλειπεν Ἀλέξανδρον σὺν ἑταίροις,
 δς δὴ τοι ἐπὶ δαίελα ἰδὼν τοιοῦ δάμαρτα
 110 δουλίσιν ἀμφιπόλοισι κατερχομένην περὶ κῆπον,
 κάλλει ἱμερόντι περιπρεπεῖ γανούσσαν,
 ἑρώτων βελέεσσι πυριπλεγέσσι ἐπλήγη.
 Οὐδὲ μὲν οὐκ ἀντέπληξε, πλήξε δὲ καὶ αὐτὴν·
 ἀμφοτέροις ἑρατὸν γὰρ ἐπ' εἶδει κάλλος ἔκειτο.
 115 Ἦ γὰρ ἦν λευκὴ, τερειόχρους, εὐσφρος, εὐριν,
 λευκῷ θηριώσασα καὶ ἀργεννῆς γίνουσα,
 στήθεα δ' ἱμερόντα καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔχουσα,
 ὑγρῶπις, μελίγηρως, εὐχαρις ἠδὲ βοῶπις,
 θριξὶν ἑλισσομένησι χρυσοχρόσι κομώσασα,
 120 εὐστόλος ἠδὲ τελείη, πάντα φέρουσα τέλεια.
 Τόσσον δ' αὖ προφέρεσκε γυναικῶν κάλλει πασῶν,
 ἀστράσιν ἐννοχιόισιν ὅσον προφέρῃσι σελήνη.
 Ἦβῆς δ' αὖ χρόνον εἶχεν εἰκοστόν τε καὶ ἕκτον.
 Τοῖα μὲν ἦεν κάλλει κούρη Τυνδαρῶων.
 125 Αὐτὸς δ' αὐτε Πάρις Χαρίτων ἀπο κάλλος ἔχσκε·
 λευκὸς ἦν, εὐήλιξ, εὐχαρις, ἠγῆνεος,
 θριξὶν ἑλιχρόσοισι καρρακομῶν περὶ πάντας.
 Τοῖος ἐὼν τοῖσιν ἑράσαστο, πόθει δὲ καὶ αὐτῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σήμεναν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἔρωτα
 130 Αἴθρης ἐννεσίησι καὶ ἄλλων θηλυτεράων,
 νητ' ἐνιθέμενοι δμῶας κόσμον τ' ἐρατεινὸν,
 ἠδ' αὐτὴν Αἴθρην δολόεσσαν, πρὸς δὲ καὶ αὐτοὺς,
 φεύγον ἐπ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης Τύριον οἶδμα,
 δεϊδιότες περάαν πλόον, ὃν Τροίηθεν ἐπέπλων.
 135 Αὐτίκα δ' ἐς Κρήτην Μενελάου οἰκέες ἦλλον,
 ἀγγελίην ἐρέοντες· ὃ δ' ἔπλεεν ὄκα μάλιστα
 εὐρυπόρου Σεισίχθονος οἶδματα πάντα ματεύων.
 Πολλὰ δ' ἀπρῆξ μογέεσκε, μάτην ἀκίχητα διώκων.
 Κεῖνοι γὰρ τε μέγα πέλαγος Τύριον περῶντες
 140 ἄστῃ Τρώϊον εἶδον, ὄλον λυκάβαντα μογεῦντες.
 Τρωῖάδες δ' Ἑλένην ἰδὲ Τρῶϊες πάντες ἰδόντες
 θάμβον, ὡς μάρμαιρεν ἀριπρεπέεσσι πτωπαῖς.
 Τῆν δ' Ἐκάθῃ φιλέεσκε καὶ ἐν μεγάροισιν ἐτίμα.
 Ὅς πολέες φάσκουσιν Ἀλέξανδρον βασιλῆα
 145 ἐλθέμεν ἐς Σπάρτην, ἀπό γε Τροίηθε κίοντα,
 ὡς δ' Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἐς Τροίηνδε κομισαί.

Timuit enim cognito, quæ Ganymedes passus-esset
 a Tantalo rege, generoso principe ;
 ideo illum misit cum viris, literis, donis.

At is salsam aquam trajectus Neptuni,
 Spartam lætatus Jovis venit ventis-secundis,
 ac receptus-est in Atridæ ædibus flavi Menelai.

Qui Menelaus, ejus acceptis splendidis donis,
 navigavit in Cretam, Jovi suo atavo sacra-factorus,
 Asterio, rex Cretæ qui-fuerat.

Veteres enim Joves omnes vocabant reges,
 quia ipsis pulcra Jovis stella sceptrum præbet,
 imprimis vero in gradibus Nemeæi leonis,
 in quinto autem maxime: id enim maxime-regium ante
 -omnia,] solis Jovem prope radios apparere.

Itaque ille in Cretam navigavit, suo atavo sacra-factorus,
 in-ædibus autem suis reliquit Alexandrum cum sociis,
 qui sub vesperam videns illius uxorem
 ad-servas ancillas descendentem in hortum,
 pulcritudine amabili ac decora splendentem,
 amorum telis ardentibus percussus-est.

Neque sane repercutit, percussitque et ipsam ;
 utrique enim amabilis in specie pulcritudo insidebat.

Illa enim erat candida, tenera-cute, pulcris-superciliis, pul-
 cro-naso,] cum-albo-colore certans et candidis nivibus,
 pectoraque amabilia et splendidam speciem habens,
 oculis-ebriis, dulciloqua, gratiosissima atque oculis-magnis,
 capillis volutis auricoloribus comata,
 pulcre-ornata ac perfecta, omnia gestans perfecta.
 Tantum vero superabat mulieres pulcritudine omnes,
 stellas nocturnas quantum superat luna.

Juventutis autem annum habuit vigesimum (et) sextum.
 Talis quidem erat pulcritudine puella Tyndaris.

Ipse autem Paris a Gratiis pulcritudinem habebat :
 candidus erat, pulcra-statura, gratiosus, pulcra-barba,
 capillis volutis-auricoloribus comatus præ-omnibus.
 Talis quum-esset talem amabat, ardebatque et ipsa.

At postquam indicarunt sibi-invicem amorem
 Æthræ nuntiis atque aliarum feminarum,
 navi impositis ancillis ornamentoque grato,
 atque ipsa Æthra dolosa, et insuper se-ipsis,
 effugerunt per sterilis maris Tyriam undam,
 metuentes trajicere viam, qua Troja navigarant.

Statim vero in Cretam Menelai domestici venerunt,
 nuntium communicantes ; is autem navigavit quam celer-
 rime] vasti Neptuni maria omnia investigans.

Multaque infecta-re perpessus-est, frustra non-assequenda
 persequens.] Illi enim magno pelago Tyrio trajecto
 urbem Trojanam conspexerunt, toto anno laboribus-trans-
 acto.] Troades autem Helenam ac Troes cuncti videntes
 stupebant, quam splenderet decora facie.

Eamque Hecuba amice-recepit et in ædibus honorabat.

Sic multi dicunt Alexandrum regem
 venisse Spartam, Troja quidem profectum,
 et sic Helenam Sparta Trojam duxisse.

- Ἄλλοι δ' ἄλλ' ἐρέουσιν, ὅσα φίλον ἔπλετο θυμῷ,
οὐδ' Ἑλένην φάσκουσι μετὰ Τρώεσσι παρεῖναι,
ἀλλ' ἄρα Πρωτῆος ποτὶ δῶμα στρωφάσθαι,
150 αὐτῶς δὲ στρατὸν Ἀργείων Τρώεσσι μάχασθαι.
Ὡς ἄρα πολλοὶ πλάζοντ' ἱστορίην στροβέοντες·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέεινα πανατορεκίως ἀγορεύων,
ὡς κεν ἕκαστα γένοντο. Τὰ δ' ἄλλ' ἀνεμῶλια πάντα.
Ἀργεῖοι δ' Ἑλένην παρέμεν Τρώεσσι μαθόντες
155 Ἀτρείδην Μενέλαον, Ὀδυσσεῖα καὶ Παλαμῆδην,
Θησείδην τ' Ἀκάμαντα καὶ Διομήδην διὸν
πρέσβεις Τροισὶν ἔπειπον, ἀπήτεον ἄρ τε γυναικᾶ.
Καὶ νύ κεν Ἀντιμάχοιο κακὸφρονος ἔκταθεν ἔργοις
Ἀργείων οἱ ἄριστοι πρεσβεῖς ἀλεγεινῆς,
160 χρυσὸν Ἀλεξάνδρῳ δεδεγμένου εἵνεκα τοῖο·
ἀλλ' Ἀντήνωρ ζείνισεν ἐκ θανάτοιο σώσας.
Ὡ ποτὲ περθομένης Τροίης ἀπέδωκᾶν ἀμοιβάς·
πάντα γὰρ οἱ ἐσάωσαν, δῶκάν τ' ἄλθια δῶρα.
Τῆμος δ' Ἀντιμάχοιο ἀτάσθαλα ἔργα φυγόντες
165 Ἀργείοις ἐρέεινον, ὅσα πάθον ἄλγεα Τροίη.
Καὶ τότε δὴ στρατὸς ἐξ ἠπειρῶν ἦδ' ἀπὸ νήσων
εἰς ἐν ἀλλίζοντο κατὰ Τρώων ὄρεόντες.
Οἷς δέκα δὴ λυκάβαντες ἀγειρομένοις παρέδραμον,
ἐξ οὗ ἔθη ποτὶ Τροίην κούρη Τυνδαρέωνη.
170 Καὶ τότε' ἐπεσσυμένως ἐς νῆας ἔβαινον Ἀχαιοί·
δέδμηντο γὰρ ἅπαντες Τυνδαρέοιο ἐν ὄρκοις.
Αὐλίδα δ' εἰς ἔπλεον, κακὰ Τρωσὶν μητιόωντες.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' Ἀχιλλῆος κυδαλίμιοι λάθοντο,
ἀρτιγάμοιο ἔτ' ἐόντος ἔης ἀλόχου μεγάροισιν,
175 ἐς Σκυρῶν, Δολόπῳ νῆσον, Λυκομήδεος ἄστου· —
τοῦνεκα μυθεύονται πέπλους θηλυτεράων· —
ἀλλ' ἄρ' Ὀδυσσεῖα, Νέστορα καὶ Παλαμῆδα διὸν
ἐς Πηλῆα Θέτιν τε καὶ ἐς Χείρωνα ἔπειπον,
ὃς σοφῆ ἐκέκαστο καὶ ἐν μερόπεσσι θεοῦτο,
180 ὃς καὶ Ἀχιλλῆος μόρον ἦ ἐπέφραδε θυγατρί.
Ὅν τότε λισσάμενοι οὗτοι, πρέσβης ἀγαυοί,
κῆρ Ἀχιλλῆος ἀγοῦσι παρ' Ἀτρείδαις καὶ Ἀχαιοῖς,
πεντήκοντα νέας σὺν Μυρμιδόνεσσι φορεῦντα·
πεντήκοντα δ' ἔβαινον ἐπ' ἄνδρες νηὶ ἐκάστη.
185 Πᾶρ δέ γε Πάτροκλος ἦεν Ἀμυνοτόιδης τε ὁ Φοῖνιξ,
ἦτοι ὁ λαοῦ, ὃ δ' αὐτ' Ἀχιλλῆος μύθῳ ἀνάσσω.
Τοὺς δὲ ἰδόντες γήθεον Ἀργεῖοι Παναχαιοί,
τερπόμενοι λαοῖσι καὶ ἡγεμόσι πινυτοῖσι,
κάλλει καὶ ἔργοις τε ἀελλοδρόμου Ἀχιλλῆος·
190 ἔργοις γὰρ καὶ κάλλει ποσσὶ θ' ὑπαίρειγε πάντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Παναχαιοὶ ἐς Αὐλίδα ἡγερέθοντο,
νησὶν ἐν ὀγδώκοντα καὶ ἐξ χιλιάς ἑκατόν τε,
χειμεροῖς ἀνέμοισι παραυτόθι εἰρύκοντο. [στρας
Καὶ τότε' ἐς Ἄργος Ὀδυσσεὺς δῶμασι Κλυταίμνη-
195 ἔλθων ἐξαπάτησε καὶ ἤγαγεν Ἴφιγένειαν,
Ἄρτέμιδι θύσων μαντείαις Θεστορίδαο.
Ὡς δέ μιν εἶδε πατὴρ Ἀγαμέμνων, δάκρυα χεῦε.
Καὶ τότε' ἀπ' ἐκσπεδίτοιο ἐφημίζαντο ἄνακτα,
οὐνεκα ταύτην εἰο θύγατρα ἐρεζον Ἀχαιοί.
200 Τὴν ἔλαφος ῥύσασκεν, ἔθικέ τε χῶρη ἐκείνη

Alii vero alia narrant, quæcunque grata erant animo,
neque Helenam dicunt inter Troes fuisse,
sed Protei in domo versatam-esse,
frustraque exercitum Argivorum cum Troibus pugnasse.
Sic igitur multi fingunt, historiam convertentes;
at ego exposui verissime narrans,
quomodo singula fuerint. Reliqua vero vana sunt omnia.

Argivi itaque Helenam interesse Trojanis certiores-facti
Atriden Menelaum, Ulyssem et Palamedem,
Thesidenque Acamantem et Diomedem divum
legatos ad-Troes miserunt, ac reposedebant mulierem.
Et tunc Antimachi improbi interfecti-fuissent facinoribus
Argivorum principes legationis periculosæ,
Antimachi, qui-aurum Alexandri acceperat ad id:
sed Antenor eos hospitio-excepit e morte servatos.
Cui deinde devastata Troja retulerunt accepta;
omnibus enim ejus bonis parcebant, dabantque opulenta
munera.] Tunc autem Antimachi scelestis facinoribus elapsi
cum-Argivis communicarunt, quas passi-esset injurias Trojæ.
Et tunc jam exercitus e continentibus atque ex insulis
in unum congregabatur, contra Troes tendens.
Quibus decem jam anni se-congregantibus præterierant,
ex quo abiit (ad) Trojam puella Tyndaris.
Et tunc sine-mora naves conscenderunt Achæi;
obstricti-enim erant omnes Tyndari juramentis.
Aulidem vero navigabant, mala Trojanis meditantes.

Neque sane Achillis inclyti obliti-sunt,
recenti-matrimonio-juncti, adhuc versantis suæ uxoris in
-ædibus,] in Scyro, Dolopum insula, Lycomedis civitate:
(ideò fabulam-narrant-de peplis mulierum:)
sed Ulyssem, Nestorem et Palamedem divum
ad Peleum Thetidemque et ad Chironem miserunt,
qui sapientia eminebat et inter mortales ut-deus-honoratus
est,] qui etiam Achillis fatum suæ significavit filiæ.
Quo tunc precibus-moto illi, legati generosi,
cordatam Achillem ducunt ad Atridas et Achæos,
quingenta naves cum Myrmidonibus ducentem,
quingenta autem condescerant viri navem unam-
quamque.] Ac Patroclus intererat Amyntoridesque Phoenix,
ille quidem populo, hic vero Achilli sermone dominans.
Quos intuiti gaudebant Argivi e-tota-Græcia-conjuncti,
oblectati militibus et ducibus prudentibus,
pulcritudine etiam factisque velocissimi Achillis:
factis enim et pulcritudine pedibusque superabat omnes.

At postquam omnes-Argivi Aulide congregati-sunt,
navibus in octoginta et sexies millenis centumque,
hiemalibus ventis ibi detinebantur.

Et tunc in Argos Ulysses ad-ædes Clytemnestræ
profectus decepti atque adduxit Iphigeniam,
Dianæ immolaturus secundum-vaticinia Thestoridæ.
Ut vero eam vidit pater Agamemnon, lacrimas fudit.
Et tunc eum expeditionis renunciarunt ducem,
quia hanc ejus filiam mactabant Achæi.

Hanc cerva servavit, constituitque loco illo

Ἀρτέμιδος ἱέρειαν ταυροπόλοιο, σελήνης·
ταύροις γάρ τε βόεσσι πολυεὶ γειαρροτήσιν,
τὸν σπόρον αὐξάνουσα σεληνάϊς υγρότησι,
οὔνεκα καὶ κερόεσσα πέλει καὶ ἄμαξαν ἰθύνει.
205 Τῆς ἱέρειαν ἔθεντο Πανέλληνας τὴν κοῦρην,
τὴν δ' ἔλαφον βέζουσι παραίτσανα δμίλιφ.
Καὶ τότε ἄρ' υγροπνόους ἀνέμους ἐφέηκε Σελήνη
Ζηνὸς φραδομούνησιν ἐν, οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὔρια φυσιδώντας, ἐπὶ Τροίην ἀνάγοντας.
210 Ἀργεῖοι δ' ἀνάγοντο καὶ ἐς Τροίην ἐπέπλων,
ἐκ πλατάνου μεμαθηκότες ἠδὲ δράκοντος ἅπαντα.
Τρωσὶ δ' ἄρ' Ἴρις ἔφαιεν Ἀρης σῆμα κακοῖο,
οὐρανόθεν πικινῶς φρηνειομένη πολύχρως·
σῆμα γὰρ ἦ γε τέτυκται χεῖματος ἠὲ ἄρης,
215 ἀστράσιν οὐρανοῖς ἐριλαμπέσιν ἴσα, κομήταις.
Τρῶες δ' ὡς ἐνόησαν, φύλακας εἶσαν ἅπάντη·
ἀλλ' ὅτε δὴ πέλας Ἀργείων νέες ἦσαν ἐκείνων,
κοσμηθέντες ἄρα Τρῶες περὶ σῆμα Μυρίνης,
τεύχεσι λαμπόμενοι, παρὰ ῥηγμῖνα κατέβαινον,
220 στησάμενοι τ' ἐμάχοντο, νέας δ' ἀπόεργον Ἀχαιῶν.
Δηρὴν δ' ὡς ἐμάχοντο ἐτώσια ἐν δέει ὄσσης,
πρῶτος Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἔκθορε πλοίου.
Ἴσῦ δέ τοι εἶδος ἀγητὸν, ἐπ' εἶδει κάρτος ἔκειτο·
ξανθοκόμης ἦν, μακρὸς, ἐλιθριεὶ ἠδὲ γλαγόχρους,
225 τολμήεις, εὐσχήμων, εὐθετος, ἀρτιγένειος·
αἰζηῶν τε νεώτατος ἦν ἄνευ Ἀντιλόχου.
Τοῦ δὲ γυνὴ θαλάμοισιν ἐλείπετο, Λαοδάμεια,
νυμφιδίοις κόσμοισιν ἀγαλλομένη ἐπὶ βαιῶν·
οὐ γὰρ θηρὸν ἔχειρεν, ἐπ' ἀγλαίῃ κομόουσα.
230 Νυμφίον ὡς γὰρ ἄκουσε καλὸν πᾶσιν παρὰ νηυσὶν,
χεῖρεσιν ἀντιπάλουσιν ἐν ἄλματι τοῖο θανόντα
Εὐφώρβου, Ἀχάτου ἢ Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο,
νυμφιδίοις κόσμοισι περιστέψασα ἑαυτήν,
φαιδροῖς ὀφθαλμοῖσιν ἄορ παρὰ ἦπαρ ἰεῖσα
235 εἰς Αἶδην κατέβαινε, ἀτερπέα νυμφευτῆρα,
καλὴ καλῶ ζήσασ' ἠδὲ θανοῦσα ἀκοίτη.
Τὴν ἐγὼ αἰνέω ἠδ' αὐτ' ἐξοχον ἀμφογαπάζω,
ὡς Εὐάδην Ἀλκυστίν τε καὶ Ἀντιόπειαν,
τὴν Θεανὸν τε καὶ Οἰνώνην καὶ Λουκρετίην τε,
240 ἠδὲ καὶ Ἀβραδάτου καλλὴν ἄλογον Πανθείην,
πρὸς δέ γε Πορκίην, ἐσθλὴν παρακόιτιν Βρούτου,
αἱ πόσις τιμήσαν καὶ ἔλαβον κλέος ἐσθλὸν,
οὐδὲ λέχη ἤσχυαν, ἀτάσθαλα ἔργα φιλοῦσαι,
οἶαι νῦν τελέθουσιν, ἀναιδέες, ἀγριόθυμοι,
245 Φυλονόμαι, Φαῖδραι Σθενέβοιαι τ' ἀλγεόδωροι.
Τῆς τοι Λαοδυμείης ὠραίος παρακοίτις
πρῶτος, Πρωτεσίλαος ἀρήϊος, ἔκθορε πλοίου,
πῆπτε δ' ἐπεσσυμένος καὶ ἔλυσε φόβον χρησμοῖο,
νίκην οἷς ἐτάροισιν ἐφ' ἰθανάτῳ περιτεύξας·
250 πάντες γὰρ τὸν ἄριστον ἰδόντες τόνδε πεσόντα
νηῶν ἐξεχέοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
αὐτὰς δ' αὖ κατέδησαν προμυναίοισι κάλωσιν.
Λύτῃρ ἐπεὶ ἐρύθηνε πελώριον οἶδμα θαλάσσης
ἀμακτοῖς χεῖμαρρος, ἀπ' ἀμφοτέρων κελαρύζων,

Dianæ sacerdotem tauris-vectæ, lunæ ;
tauris enim bobus velitur agricultoribus ,
segetem augens lunaribus humoribus ,
quoniam et cornuta est et plaustrum regit.
Hujus sacerdotem constituerunt Græci puellam,
at cervam maciant insilientem in-cætum.
Et tunc humide-flantes ventos immisit Luna ,
Jovis mandatis, cœli stellati ,
secundum spirantes, Trojam deducentes.
Argivi autem in-altum-ferabantur et Trojam navigabant,
a platano edocti ac dracone omnia.
Troibus contra Iris ostendebat Martis signum tristic,
de-cælo sæpe visa multicolor ;
signum enim illa est tempestatis aut belli ,
stellis cœlestibus perlucidis similiter, comets.
Troes igitur ubi cognoverunt, custodes collocarunt ubi-
que ;] sed cum jam prope Argivorum naves essent illis ,
acie-instructa Troes circa tumulum Myricæ ,
armis splendentes , ad littus descendebant ,
ac stantes pugnabant navesque reprimebant Achæum.
Diu vero cum pugnassent incassum præ metu oraculi,
primus Protesilaus martius prosiluit e-navi.
Hujus vero species admirabilis erat, in specie robor resi-
debat :] flavus erat, procerus, volutis-capillis et lacteo-colo-
re,] temerarius, bono-habitu, decorus, pubescens ;
juvenumque minimus-natu erat præter Antilochum.
Illius autem uxor domi relicta-erat, Laodamia ,
novæ-nuptæ ornamentis superbiens ad breve tempus ;
non enim diu gaudebat, splendore-vitæ exultans.
Maritum enim ubi audivit pulcrum cecidisse apud naves,
manibus in saltu interfectum contra-pugnantibus
Euphorbi, Achati aut Hectoris homicidæ ,
novæ-nuptæ ornamentis cum-coronasset se ,
lucidis oculis gladio per jecur transmisso
ad Plutonem descendit, tristem paranympum ,
pulera pulcro vivens ac moriens marito.
Hanc ego collaudo atque imprimis diligo ,
ut Euadnen Alcestinque et Antiopeam ,
Theanoque et Cœnonen et Lucretiam ,
atque etiam Abradatae pulcram uxorem Pantheam ,
præterea Porciam, egregiam conjugem Bruti ,
quæ maritos honorabant et reportabant gloriam egregiam,
neque lectos dedecorabant, turpia facinora adamantes,
quales nunc sunt, impudicæ, furentes-libidine ,
Phylonomæ, Phædræ ac Sthenebææ dorloriferæ.
Itaque Laodamiae juvenilis maritus
primus, Protesilaus martius, prosiluit e-navi ,
ceciditque irrumpens et solvit metum oraculi ,
victoriam suis sociis sua morte parans ;
omnes enim, principem ubi-viderunt hunc cadentem,
e-navibus effundebantur et se-mutuo cædebant ,
ipsas (naves) vero alligabant in-puppis rudentibus.
At postquam rubefecit ingens æquor maris
sanguinis torrens, ab utrisque manans ,

255 νύκτα φυλαξάμενοι Τρώες περί ἄστου ἐχώρου,
ἀντίβιην τρέιοντες ἐν Ἀργείοισι μάχεσθαι.
Κύκνος δ' ἐκ Τενέδοιο μέσῳ ἐνὶ νυκτὸς ἀμολγῶ,
Τρωσὶ χαριζόμενος, ἤγειρε μάχην ἐπ' Ἀχαιοῖς.
Τὸν δ' Ἀχιλλεύς κατέπεφνε καὶ ἀνέρας, οἳ οἱ ἔποντο.

260 Ἐκτοτε δ' Ἀργεῖοισιν εἰσίεστο κέρδιον εἶναι
Τρώων κώμας περθέμεν ἠδέ τε ἄστεα πάντα.
Τεῦξαν δὲ κλισίας πλεκτάς, σταβάροις ἀραρυίας.
Καὶ β' οἱ μὲν κατέμεινον, ἐνὶ κλισίῃσι μένοντες,
ἄλλοι δ' ἄστε' ἔπερθον, Ἀχιλλεύς δ' αὐτε μάλιστα

265 δίῳ σὺν Παλαμῆδει, ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
ὃς σοφίῃ ἐκέκαστο, γράμματα δ' εὖρε βροτοῖσιν,
πεσσὸν, ἀριθμούς τε, ζυγοστασίην τε καὶ ἄλλα.
Σὺν τῷ πρῶτον Ἀχιλλεύς καὶ ἄλλοις Παναχαιῶν
ἐς Μύσους ἐνέβαλλεν, ἐπ' ἄστεα Ἡρακλείδου

270 Τηλέφου, εὐρυμέδοντος, εὐγενέος βασιλῆος.
Ἐνθα μάχῃ δριμυεῖα, πολὺς τε φόνος Παναχαιῶν
αὐτῶν τε Μυσῶν, πολλοὶ δὲ τροπῶντο Ἀχαιοί·
Τηλέφος αὐτὸς γὰρ καὶ Αἴμος, ἀναξ' Ἀρεΐδης,
πρὸς δ' αὖ Ἐλωρός τ' Ἀκταῖός τ', Ἴστροιογενέθλι,

275 ἐν δὲ γυναῖκες Μυσῶν ἄρμασιν οἷσι μάχοντο.
Καὶ νύ κεν ἐς κλισίας τε καὶ ἐς νέας ἦλθον Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τηλέφον αὐτὸν μηρῷ πληξεν Ἀχιλλεύς,
εἰ κε Νιρέυς μὴ ἔπεφνε ἀμυμιμάκετον βασιλείαν,
ἄρματι μαρναμένην, Ἰερὴν, δόρατι περονήσας·

280 ἢ γὰρ τε προθέεσκε καὶ Ἀργεῖους ἐνάριζε,
μαιομένην ἐπ' ἀκοίτῃ, τὸν περ ἔτρωσεν Ἀχιλλεύς.
Ἐν Μυσοῖ τε καὶ Ἀργεῖοι στενάχοντο πεσοῦσαν,
τόσος δὲ θρήνος περὶ κάλλι' ὤρετο ταύτης,
Τηλέφῳ ὡς σπείσασθαι Ἀχιλλῆα πολίπορθον·

285 ἢ γὰρ καὶ Ἑλένην ἐπεκαίνυτο κάλλι' πολλόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντο καὶ ἐς κλισίας κατέβησαν,
πάντες ἄρ' Ἀργεῖοι φίλον Παλαμῆδα διόν,
οὐνεκ' ἀνὴρ πολυΐδρις ἔην καὶ ἦπια ἤδει,
τοὺς δὲ τε ἀσχαλῶντας ἔρωτι πάτρης ἐρατεινῆς

290 εὐρῶν πεσσὸν ἔτερπε, καὶ ἐξελάσκειν ἀνίην,
ἠδέ τε νοῦσους προὔλεγε καὶ νοῦσιν ἀπερωήν,
ἄλθεστήρια φάρμακα βρώσας τ' ἐξερσεινῶν·
οὐνεκα σήματα ἠδὲ τεράτα προὔλεγε πάντα,
οὐνεκα τε ζύμπασι φίλος μερόπεσσι τέτυκτο,

295 οὐδ' ἀγέρωχος ἔην ἢ ἀτάσθαλα ἔργα ἔρεζε.
Τοῦνεκα τὸν φιλέεσκον Ἀχαιῶν ἔθνεα πάντων.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς, ἡρώων φθόρος, ἔχθος ἀρίστων,
ὃς βὰ Φιλοκτήτην Λήμνῳ λίπε, νῆας ἐλάσας,
ἕς τ' Αἶαντα πελώριον ὕστερον ἕκτα χολώσας,

300 Λοκρὸν ὃς ἔρσε θαλάσῃ — φεῦγε γὰρ εἵνεκα τοῖο
μῦνον ἀπ' ἄλλων Ἀργείων, — στυγέεσκε τὸν ἄνδρα,
οὐνεκα οἱ ἀρετῇ ἐριδαίνων οὐδὲν ἰσοῦτο.
Τῷ καὶ ὄλεθρον ἔτευξε δολοφροσύνησι νόοιο,
Ἀργεῖοις δ' ἐχόλωσεν Ἀχιλλῆα πολίπορθον,

305 λοιμὸν δὲ στονόεντα κατὰ στρατὸν ὤρσε φέρεσθαι.
Ἀρχὴν δ' αὐτῶν ἐχθεος εἶπω, τίς τοι ἐτύχθη.
Οὐ μὲν Ὀδυσσεὺς εἰκῆ μνήσομαι αὐτὸς ἀρότρου,
οὔτ' ἄρα Τηλεμάχοιο. Ψεῦδεα πάντα τέτυκται·

noctem excubantes Troes ad urbem recedebant,
paventes ex-adverso cum Argivis pugnare.

Cycnus autem ex Tenedo medio noctis conticinio,
Trojanis gratificans, excitavit pugnam contra Achæos.
Quem Achilles interfecit et viros, qui eum sequebantur.

Exinde Argivis videbatur melius esse
Troum vicos vastare atque oppida omnia.
Exstruxerunt igitur tentoria sirpata, palis conserta.
Et alii manebant, in tentoriis morantes,
alii oppida vastabant, Achilles vero maxime
divo cum Palamede, viro longe optimo,
qui sapientia excelebat, literasque invenit hominibus,
ludum-talorum numerosque libramque et alia.
Cum hoc primum Achilles et aliis Græcorum
in Mysos impetum-fecit, in urbes Heraclidæ
Telephi, late-regnantis, generosi regis.

Ibi pugna acris, multaque strages Græcorum erat
ipsorumque Mysorum, multique fugabantur Achæi;
Telephus ipse enim et Hæmus, rex Martis-filius,
insuper etiam Helorus Actæusque, Istri proles,
simulque mulieres Mysorum in carribus suis pugnabant.
Et tum in castra et in naves venissent Achæi,
nisi Telephum ipsum in-femore vulnerasset Achilles,
ac nisi Nireus interfecisset indomitam reginam
in-curru pugnantem, Hieram, hasta transfixam;
ea enim procurrit et Argivos stravit,
furens propter maritum, quem sauciarat Achilles.
Hanc Mysi et Argivi deflebant cæsam,
talisque luctus de pulcritudine ortus-est illius,
ut cum-Telapho fedus-iniret Achilles urbium-vastator.
Illa enim etiam Helenam superabat pulcritudine multum.

At postquam fœdus-inierunt et in castra reversi-sunt,
omnes Argivi amicitia-honorabant Palamedem divum,
quod vir peritissimus erat et bene cupiebat iis,
eosque afflictos desiderio patriæ amatæ
invento talorum-ludo oblectabat et dissipabat tristitiam,
atque morbos prædicebat et morborum remedium,
salutaria medicamina cibosque indicans,
quod signa ac portenta prædicebat omnia,
et quod universis amicus hominibus erat,
nec superbus erat aut improba facinora patrabat.
Ideo eum amabant Achæorum gentes omnium.

At Ulysses, heroum pestis, odium optimorum,
qui quidem Philocteten in Lemno reliquerat, navibus solutus,
qui etiam Ajacem magnum posthac interfecit ad-iram-ir-
ritatum.] Locrum qui submersit mari (fugit enim propter
illum] solus ab aliis Argivis), cedat illum virum (Pala-
medem),] quod cum-ipso virtute certans minime æquabat
eum.] Huic etiam exitium struxit dolosis-artibus mentis,
Argivisque ad-iram-excitavit Achillem vastatorem-urbium,
ac pestilentiam tristificam in exercitum irrupisse in-causa
-erat.] Originem autem odii illorum dico, quæ fuerit.
Non quidem Ulyssis temere mentionem-faciam ipsearatri,
neque Telemachi. Mendacia omnia sunt;

- αὐτὸς γὰρ συνάγειρεν Ἀχαιῶν πάντας ἀρίστους.
 310 Ταῦτα δὲ τοι ἐρέω νημερτέα, ὡς περ ἐτύχθη.
 Ἀργεῖοις περὶ ὧσιν ἀπ' Ἄργεος οἶδμα θαλάσσης,
 ἐς Τροίην δ' ἐπλώων, φαίνεται σήματα πολλὰ,
 σκηπτοὶ ἐριφλεγέες μεγαλοσμάραχοι βρονταὶ τε,
 ἱριδὲς ἠδὲ κομῆται λευψίς τ' ἠελίοιο·
 315 καὶ τὰ γε θυμῷ τρεῖσιν πάντες Παναχαῖοι.
 Αὐτὸς δ' αὖ Παλαμῆδης ἐκ δέος εἴλετο πάντων,
 φήσας οὐκ Ἀργεῖοις, Τρωσὶ δὲ σῆμα κακοῖο·
 πάντα γὰρ ἀντολήθην ἐφαίνετο σήματα ταῦτα.
 Πρὸς δέ τε μάντις ἐξείπεν ἀληθέα πάντα πιφάσκων.
 320 Πέσσον δ' αὖ καὶ γράμματα δεύτερον εὔρεν Ἀχαιοῖς.
 Καὶ τότε τὸν κυδαίνεσκον οἶο Παναχαῖοι.
 Καὶ τὰ γε θυμὸν ἐκναιεν ἀριστοφόνου Ὀδυσῆος.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀπὸ Μυσῶν ἐς κλισίας κατέβησαν,
 Τηλέφῳ ἠδὲ καὶ ἄλλοις σπεισάμενοι βασιλεῦσιν,
 325 ἐξ ὄρεων λύκοι ἐς κλισίας κατέβαινον Ἀχαιῶν,
 δμῶας ἀναρπάζοντες ἰδ' οὐρέας· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ᾧ θυμῷ ποθέων Παλαμῆδῃ ἀντιφερίζειν,
 μακρὰ βοῶν ἀνέβαινε παρ' οὔρεα, θῆρας ἐρύξων,
 τοξοφόρους πολέας κούρους φορέων Παναχαῖων,
 330 νῆπιος, οὐδ' ἐνόησε τὸ σῆμα πέλον λοιμοῖο.
 Τοὺς δὲ ἰδὼν Παλαμῆδης μειδιῶν προσέειπεν·
 ὦ Ὀδυσσεῦ πολύβουλε, σὺν ἀνδράσι τοξοφόροισι,
 τίπτε λύκοισι μάχην παναφραδέα τήνδε φορεῖτε;
 οὐ νυ λύκοι, σχέτλιοι, παρὰ οὔρεσι καὶ πάρος ἦσαν;
 335 ἀλλὰ τίς αὐτῶν Ἀργεῖους δηλήσατο πρόσθε;
 Λοιμοῦ σῆμα τόδ' ἐστίν· εἴτε δὲ τόξα καὶ ἰοὺς,
 ἐν λαχάνων βελέεσσι δ' ἐρύκετε λοιμοῦ ἐρωγῆν,
 μηδὲ κρεῶν γεύεσθε, καὶ εἰς ἄλλα βαινέτε πάντες.
 ὦς ἔφαθ'· οἱ δέ τε πάντες ἐποίον, ὡς ἐκέλευεν·
 340 μῦνος δ' αὖ Ὀδυσσεὺς ἐν ἐπεσβολῆσιν ἀτίζειν.
 Λοιμοῦ δ' αὐτίχ' ἐπεισφρήσαντος ἐπ' ἄστεα Τρώων,
 αὐτοὶ ἀσινέες ἐκ κακοῦ ἐκφυγον οἶοι ἀπ' ἄλλων.
 Καὶ τότε δὴ Παλαμῆδην ὡς θεὸν ἦσαν ἄγοντες.
 Αὐτὰρ δὲ χθρὸς ἀνήρ οἱ ἐμῆδετο κῆρα μέλαιναν,
 345 καὶ κτάνεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, δολοφροσύνησι νόοιο.
 Ἦτοι γὰρ Παλαμῆδης πόρθεν ἄστεα Τρώων
 σὺν γ' Ἀχιλλῆϊ, ἔλον δὲ εἰκόσι τρεῖς τε πόληας,
 ἐκ τῶν κειμήλια πολλὰ φέρον Παναχαῖοις
 ἠδὲ γυναῖκας πολλὰς Χρυσίου τ' Ἀστυνόμειαν.
 350 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς Ἴπποδάμειαν ἔλε Βρισηῖος
 οἷος ἀπ' ἄλλων Ἀργείων καὶ ἔχεσσε παρ' αὐτῷ.
 Ἄλλ' ἄρα τῶν αἰοῖτε κοράων εἶδος ἐρατὸν·
 Χρυσῆϊς μὲν ἦν τυτθῆ, λεπτή, γλαγεόχρους,
 ξανθοκόμης, μικρόμαστος, ἐτὼν δέκα ἐννεαδὸς τε,
 355 παρθένος ὠραία. Βρισηῖος δ' Ἴπποδάμεια
 μακρὰ ἦν, λευκῆ, μελανόριξ, οὐλόθειρος,
 καλλιμαστος ἰδ' εὐστολος, εὐρις, καλλιπάρης,
 φαιδρὸν μειδιόωσα, σύνοφρος δ' εἶδετο ἔμπης.
 Ἐν δὲ Μύνητος ἦν γυνή, ὃς βασιλεὺς Λελέγγων.
 360 Εἰκοσάτου πρώτου δὲ χρόνου τότε τήνδε εἴουσιν
 Αἰακίδης ἀπάτερθεν Ἀχαιῶν κάσχεθεν οἴκοι·
 οἱ δὲ βαρυφρονέοντες Ἀχιλλεῖ ἀγρίασσκον.

ipse enim congregavit Achæorum omnes præstantissimos.
 Hæc vero exponam vera, quomodo facta-sint.

Argivis trajicientibus ex Argis æquor maris,
 Trojam quando navigabant, visa-sunt signa multa,
 fulmina flagrantia et valde-strepentia tonitrua,
 irides ac cometa defectusque solis;
 atque ea animo timebant omnes Græci.

Ipsè vero Palamedes metum ademit omnibus,
 dicens non Græcis, sed Trojanis signum *id esse mali*;
 omnia enim ab-oriente apparebant signa hæc.
 Præterea vero etiam vates dixit vera omnia pronuntians.
 Talorum-lusum porro et literas secundum invenit Achæis.
 Et tunc eum honorabant divi Græci-universi.
 Atque hæc animum rodebant fortissimi Ulyssis.

At ubi a Mysis in castra descendebant,
 cum-Telepho atque aliis pacti regibus,
 ex montibus lupi in castra descendebant Achæorum,
 calones rapientes et mulos; at Ulysses,
 suo in-animo cupiens cum-Palamede certare,
 valde vociferans ascendebat in montes, feras repulsurus,
 sagittiferos multos juvenes ducens Græcorum,
 stultus, non-enim intelligebat id signum esse pestilentiae.
 Hos igitur visos Palamedes subridens allocutus-est:

O Ulysses versute, cum viris sagittiferis,
 quare lupis pugnam plane-insanam hanc infertis?
 nonne lupi, o-stulti, in montibus etiam prius erant?
 sed quis eorum Argivos infestavit antea?
 Pestilentiae signum hoc est; mittite igitur arcus et sagittas,
 olerum telis depellite pestilentiae impetum,
 neve carnes gustate, et in mare descendite omnes.

Sic dixit; illi vero omnes fecerunt, uti jussit;
 solus tamen Ulysses conviciis despexit eum.
 Pestilentia autem mox ingruente in oppida Trojanorum,
 ipsi incolumes e malo effugerunt soli ex reliquis.
 Et tunc quidem Palamedem ut Deum ducebant.

At inimicus vir ei meditabatur mortem atram,
 et eum interfecit, neque aberravit, astutiis mentis.
 Profecto enim Palamedes vastabat oppida Troum
 cum Achille, expugnabant enim viginti tres urbes,
 e quibus res-pretiosas multas ferebant Græcis
 ac mulieres multas Chrysiq̄ *filiam* Astynomen.
 At Achilles Hippodamiam captivam-duxit Brisei *filiam*,
 solus e reliquis Argivis et eam retinebat apud se.
 Agite vero horum audiat̄is puellarum formam venustam.

Chryseis quidem erat parva, gracilis, lacticolor,
 flavicomâ, exiguis-mammis, annorum decem novemque,
 virgo matura. Briseis autem Hippodamia
 procerâ erat, candida, nigro-capillo, crispis-cincinnis,
 pulcris-mammis ac bene-ornata, pulcro-naso, pulcris-genis,
 hilariter subridens, junctis-superciliis autem videbatur ni-
 hilominus. At Mynētis erat uxor, qui rex-erat Lelegum,
 Vigesimum primum annum tunc habentem hanc
 Æacides seorsum ab-Achæis tenebat domi;
 illi autem asperati Achilli succensebant.

- Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς Ἀτρείδην προσέειπεν ἄνακτα·
 Ἄγνώσσεις τάδε δὴ Παλαμῆδος ἔμμεναι ἔργα,
 305 ὃς σὰ σκήπτρα παρέρχεται ἢ δ' Ἀχιλλῆϊ διδίσκει;
 ἀλλ' ἄγε, σὺ βασίλευε, ἀτὰρ Παλαμῆδα πέφνον.
 Ὡς φάτο οὐλιος ἀνὴρ· τῷ δ' ἐφεθῆναι βουλή.
 Καὶ δὴ Τρωῶα κατέσχεθον, ᾧ περ ἔειπον γράψαι,
 ὅσσα κεν ἂν Πρίαμος Παλαμῆδῆϊ γράψῃ φιλοῦντι.
 370 Αὐτὰρ ἐπεὶ γράψαν, Παλαμῆδος εὐνήν ἔθεντο,
 δμῶα δολώσαντες δῶροις Παλαμῆδος ἐσθλοῦ.
 Καὶ τότε τόνδε ἄγουσι παρὰ κλισίας ἀπὸ Λέσθου,
 μῆχαρ ἐλέπτολι ὡς δῆθεν καλέοντες βέζαι,
 χωρίζουσι δὲ ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου.
 375 Οὗτος δ' αὖ προσέειπε παρ' Ἀτρείδῃσι μολήσας·
 Εἰ μὲν μῆχαρ ἐλέπτολι δίζησθ', Ἀτρείωνε,
 εἰσὶ τοι Αἴαντες δοιοὶ, πολέων ὀλετήρες·
 εἰ δ' ἀπ' ἐμεῖο χερῶν ἄλλο ποθεέσκετε μῆχαρ,
 αὐτίκα Τροίῃ ἔτοιμος ἐμῷ ἐνὶ μήχεϊ κείσθαι·
 380 Ὡς φάτο οὐδ' ἐγίνωσκε, τὰ δὲ προέτευζαν ἐκείνῳ.
 Αὐτίκα γὰρ δὴ ψευδέα γράμματα ἐξαγαγόντες
 ἰλλάσιν αὐτὸν ἔδῃσαν, Ἑλλάδος ὡς προδοτήρα,
 καὶ δὲ Μυκηναῖοι κτείνουσι Κεφάληνές τε
 βάλλοντες λιθάδεσσιν· ὃ δ' ἔστανε ταῦτα πιφαύσκων·
 385 Χαῖρε, Ἀλήθεια κυδρῆ! πρόβανες γὰρ ἐμεῖο.
 Ὡς ὁ μὲν ἔκθανεν, ἄλλοι δ' αὖ μύροντο Ἀχαιοὶ
 σιγῇ, πάντες δευδιότες χόλον Ἀτρείδαο·
 οὐ γὰρ θάπτειν εἶα ἔ, οὐτ' ἄρα δάκρυα λείβειν,
 φὰς θανέειν τὸν θάψαντα καὶ ἄκλαυτον ἐσεῖσθαι.
 390 Αἴας δ' ὡς ἐνόησεν ἑταῖρον τόνδε πεσόντα—
 ἐγγύθι γὰρ Σαλαμίς τε καὶ Εὐβοία, τῶν πάτραι,—
 οἰμώξας μέγα καὶ ἄορ ἐλκύσας παρὰ μηροῦ
 βραῖνε μέσον Παναχαιῶν, ἐν δὲ κέδασσε βολῆας,
 αὐτὸς δὲ κλαίεσκεν ἀδινὰ, πεσῶν περὶ νεκρῷ,
 395 ἐν δὲ κόμην προθέλυμονο τίλλεν, ἀπὸ κρατὸς ἔλκων,
 θάψε δὲ τὸν φιλέων, κλαύσας, ἀέκητι ἀνάκτων.
 Ἄλλ' ἦτοι μορφήν τοῦδ' ἀνέρος ἐξερεσίνω.
 Μακρὸς, λευκὸς ἔην, ζανθόθριξ, πιναροχαίτης,
 μακροψις, ραδινὸς, Σοφίης ἰδ' Ἄρης ὑποδμῶς.
 400 Ξανθοκόμης δ' ἄρ' ἐὼν καταείδετο πιναροχαίτης,
 οὐνεκεν οὐκ ἀλέγιζε κομάων οὐδὲ βλακείης,
 ἀλλ' ἄρ' ἐνὶ κονίτην ἀρήϊον ὕπνον ἴαυεν,
 μελδόμενος κρατεροῦ πολέμοιο λόγων τε φαλάγγων
 λαῶν θ', οἳ οἱ ἔποντο, ὅπως σύοιτο ἕκαστος·
 405 ταῦτα γὰρ οἳ ψυχῆς δόκεε κρείσσω κομέων τε.
 Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς ἔκτεινε δόλοισι, κτερέϊζε δ' ἄρ' Αἴας.

ΤΑ ΚΑΘ ΟΜΗΡΟΝ.

- Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν Ἀχιλλεὺς ὀδρὸμόθυμος,
 ὡς Βρισηίδος εἵνεκα τοιάδε ἔργα γέροντο,
 δάκρυε μὲν Παλαμῆδα, τὴν δ' ἐφῆκεν Ἀχαιοῖς,
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἀπέπαυσε μάχης πολέμοιό τε πάμπαν.
 5 Πρὸς δὲ γοεῖν Ἀπόλλων, ἥελιος μέγας, ἦκεν·
 θνήσκον δ' Ἀργεῖοι, Παλαμῆδος οὐκέτ' ἐόντος,

Et tunc Ulysses Atriden allocutus est regem :

Nonne-intelligis hæc Palamedis esse opera,
 qui tua sceptrā tibi abjudicat et Achilli porrigit?
 Agedum, tu regna, at Palamedem occide.

Sic dixit exitiosus vir; illi autem placuit consilium.
 Itaque Trojanum ceperunt, cui jubebant scribere,
 quæ Priamus Palamedi scripsisset amanti.

At postquam scripserunt, Palamedis in tentorio colloca-
 runt literas,] servo donis corrupto Palamedis egregii.

Et tum hunc ducunt ad castra e Lesbo,
 machinam ad-expugnandam-urbem scilicet jubentes eum
 -facere,] separant autem eum hoc-modo ab Achille magna-
 nimo.] Ille igitur dixit ad Atridas profectus :

Siquidem machinam expugnatoriam quaeritis, Atridae,
 sunt Ajaces duo, urbium vastatores;
 sin autem a meis manibus aliam desideratis machinam,
 jam Troja in-eo est, mea machina ut-cadat.

Sic dixit, neque cognovit, quæ præparassent illi.

Statim enim falsis literis allatis

laqueis eum ligabant, ut Græciæ proditorem,
 et Mycenæi eum interficiunt Cephallenæque
 obruentes lapidibus; is vero ingemuit hæc pronuntians:
 Vale, Veritas reverenda, nam mortua-es-ante me.

Sic ille quidem mortuus est, alii vero lugebant Achæi
 tacite, omnes metuentes iram Atridae;
 non enim sepeliri passus est eum, neque lacrimas fundi,
 dicens moriturum eum-qui sepeliverit et indefletum fore.

Ajax autem ut cognovit amicum hunc cæsum,
 (vicinæ enim Salamis et Eubœa, horum patriæ),
 ingemiscens valde ac gladio stricto a femore
 prodiit in-medios Græcos ac dispersit jaculatores lapidum,
 ipse autem lacrimavit largiter, prostratus super mortuum,
 et comas radicibus evulsit, e capite extractas,
 sepelivitque illum amans, plorans, invisit regibus.

Verum profecto speciem hujus viri enarrabo.

Procerus, candidus erat, flavicomus, squalido-capillo,
 longe-videns, gracilis, Sapientiæ ac Martis minister.

Flavicomus autem quamquam erat, videbatur squalido-ca-
 pillο esse,] quia non curam-agebet eorum nec ignavia,
 sed in pulvere martium somnum capiebant
 tabescens violente bello insidiisque, phalangibus
 populisque, qui ipsum sequebantur, ut salvus-esset quis-
 que;] hæc enim ei vita præstantiora videbantur comisque.
 Hunc igitur Ulysses interfecit dolis, sepelivit autem Ajax.

HOMERICA.

At postquam id audivit Achilles magnanimus,
 quod Briseidis causa talia facinora fierent,
 plorabat quidem Palamedem, illam vero misit Achæis,
 ipse vero desivit pugnam bellumque omnino.
 Insuper autem pestilentiam Apollo, sol magnus, immisit;
 moriebantur igitur Argivi, Palamede non-jam superstite,

ἔς λοιμούς τε πρόφρασκε καὶ ἀλθεσθήρια τούτων.

- Τρῶες δ' ὡς ἔμαθον λοιμόν τε χόλον τ' Ἀχιλλῆος, οὐκέτι πύργων ἐνδοθι οὐδὲ πόλιος ἐμμυον,
- 10 ἄλλ' ἄρα προφρονέως πυλέων πετάσαντες ὄχθας ἄχρι νεῶν κατέβαινον ἰδ' Ἀργείους ἐδάϊζον. Οἳ δ' ἄρα δαμνάμενοι λοιμῶ καὶ χεῖρσι Τρώων, ἐξ ἀπάταισιν ὄνειρου πανσυδῆ ἐχέοντο, Τρωσὶν ἐναντίβιον πολεμίζειν ἱμείροντες. [των,
- 15 Σπεισαμένοισι δ' ἔδοξε δύο προμάχεσθαι ἀπάν- δες δ' ἂν νικήσῃ, Ἐλένην φορέειν σὺν εἰσάροις· ἐκ δ' ἔθορε Τρώων Πάρις, Ἀργείων Μενέλαος. Ὡς Πάρις ἠτήθη δὲ, Τρῶες ὄρκια χεῦον· αὐτίκα γὰρ Μενέλαον Πάνδαρος ἐμβαλεν ἰφῶ.
- 20 Οὐδ' ἔλαβεν κύδος, δόξης δ' ἀπόρριξεν ἑαυτόν· τὸν μὲν γὰρ Μαχάων ἰήσατο, φάρμακα πάσπων, Τρωσὶ δὲ καὶ Τροίῃ καὶ Πανδάρῳ ἔπλετο πῆμα. Τόξα γὰρ οἱ ἐρύοντι κακάγγελος ἤλυθεν αἴσα, ἀστήρ παμφανών, σῆμα πολέμοιο, κομήτης,
- 25 Ἀθηναίῃ Ὀμήρου, τὴν βρα Ζεὺς προΐαλλεν. Ἐν δὲ θεοὶ ἀλλήλους ὄρων ἤματι κείνῳ, δορυεῖς Κρόνος ἠδέ τε Ἄρης ὄβριμόθυμος, οἳ βρά τε δόξης αἰζήτους πολέμοιο ἀπόρριξαν, αὐτοὺς δ' αὖ κατέπεφνον, σφῶν δὲ πόλης πέρσαν,
- 30 εἴ κεν ἐπ' ἤματι τοίῳ ἀριστεύειν ποθέωσιν, ὅτε χρονοκράτορα θάτερος θάτερον ποιήσει, ἦν ἀρχὴν ὀπάσας, ἢ οἴκοις ἀντιάσειεν ἢ θάτερος θατέρου ἢ Κρόνος Ἡελίοιο· Ὡς τότε εἰσορόωντες Τροίῃ κήδεα τεύχον.
- 35 Αὐτίκα γὰρ ὄρουσαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε ἀλλήλοισι μάχεσθαι, πυκνὰ δὲ πίπτε κάρηνα· Ἀντίλοχος γὰρ ἔπεφνε Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον, Ἀγήνωρ δ' Ἐλεφθόρα Τρώϊος ἔκτανεν ἀνὴρ, Αἴτας δ' αὖ Σιμοσίοιο Ἀνθεμίδην ἐνάριξε,
- 40 Λεῦκον δὲ Πριάμοιο πάτις νόθος Ἀντιφῶς εἶλε, Δημοκῶντα δ' ἐνήρατ' Ὀδυσσεὺς Δαρδανίωνα, ἐκ δὲ βίου Δαναὸν ἀπόρριξε Διώρεα Πείρω, τοῦ δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐν ἄορι θυμὸν ἀπήυρα.
- Ὡς τῶν μαρναμένων Διομήδης ἐνθορε μέσσον,
- 45 τεύχεσι λαμπόμενος πυρὶ τεχνήντι ἀφλέκτω, οὐχ ὅσον φλογέεσκε Συρηχοσίοιο κατόπτρου, τῷ β' Ἀρχιμήδης φλόγα εἰλκυσεν ἡελίοιο, πρῆτσε δὲ Μάρκου Μαρκέλλου νέας Αἰνεάδαο· οὐ τοῖον Διομήδης ἔφλεγε πῦρ ἀπὸ ὄπλων,
- 50 ἀφλεγέως δ' ἀμάρυσσεν ἀπαστράπτων σελάεσσιν, οἷά τε Σείριος ἀστήρ σκύλακος Ὡαρίωνος. Τοῖον τεύχεσι λαμπόμενος μέσον ἐνθορε χάρμης. Φηγέα δ' αὖτε πρῶτον ἐνήρατο, οἷα Δάρητος, ὅς βρα τέχνης πυριεργεὸς ἤδεε δαίδαλα ἔργα,
- 55 τοὺς ἱερῆας Ὀμηρος Ἡφαίστοιο κικλήσκει. Οὗτος μὲν τὸν ἐνήρατο· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀχαιοὶ, Ἄτρεΐδης Ὀδίων πέφνε, Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαίστον, πὰρ δὲ Σκαμάνδριον εἶλεν ἀχειρεκόμες Μενέλαος, Μηριόνης Φέρεκλον, Πηδαῖον δ' αὖτε Φυλείδης.
- 60 Εὐρύπυλος δ' Ὑψήνορα τὸν Δολοπῆτος ἔκτα,

qui et pestilentias prædixit et remedia earum.

Trojani ubi cognoverunt et pestilentiam et iram Achillis, non-amplius intra turres et urbem se-continuebant, sed fidenter portarum reclusis repagulis usque ad-naves descendebant atque Achæos cædebant. Hi igitur domiti pestilentia et manibus Trojanorum, fraude somnii *decepti* toto-agmine se-effundebant, adversus Trojanos bellare cupientes.

Paciscentibus vero visum-est duos pugnare pro omnibus, uter vinceret, *eum* Helenam ducere cum sociis; prosiluit igitur e-Trojanis Paris, ex-Argivis Menelaus. Ubi autem Paris superatus-est, Trojani fœdera pertubarunt;] statim enim Menelaum Pandarus percussit sagitta, neque reportabat honorem gloriaque privabat seipsum; illum enim Machaon sanavit, medicamina inspergens, Trojanis contra ac Trojæ et Pandaro exstitit calamitas. Arcum enim tendenti huic infelix-nuntius venit, triste-augurium.] stella splendida, signum belli, cometa, Minerva Homeri, quam quidem Juppiter inmisit.

Atqui dii se-invicem intuiti-sunt die illo, frigidus Saturnus et Mars violentus, qui quidem gloria bellorum juvenes privant, ipsos vero interficiunt, eorumque urbes excidunt, siquidem die tali excellere cupierint, quando temporis-rectorem alter alterum faciet, suum imperium cedens, aut domibus inciderit sive alter alterius, sive Saturnus Solis. Sic tunc se intuentes Trojæ dolores parabant.

Statim enim ruebant Achæi Trojanique ad-pugnandum inter-se, densaque cadebant capita; Antilochus enim interfecit Thalysiaden Echepolum, Agenor Elephenorem Trojanus occidit vir, Ajax vero Simoisium Anthemiden interemit, Leucumque Priami filius nothus, Antiphos, interfecit, Democoontem autem occidit Ulysses, Dardaniden, atque e vita Danaum eripuit Dioreum Piros, ejus contra animam Thoas Ætolus ense abstulit.

Ita pugnantium in medium Diomedes ferebatur, in-armis splendens igni artificioso, non-ardenti, non qualis flammabat e Syracusio speculo, quo Archimedes flammam traxit e-sole, cremavitque Marci Marcelli naves Æneadæ; non talis ardebat ignis Diomedis ex armis, sicut Sirius stella canis Orionis.

Taliter armis splendens in-medium ferebatur pugna.

Phegeum autem primum interemit, filium Daretis, qui artis fabrilis sciebat artificiosa opera, quales sacerdotes Vulcani Homerus vocat. Hic igitur eum interemit; at alii Achæi, Atrides Odium interfecit, Idomeneus vero Phæstum, porro Scamandrium occidit intonsis-capillis Menelaus, Meriones Phereclum, Pedæum autem Phylides. Eurypylos Hypsenorem filium Dolopionis interfecit,

τὸν ἱερῆα Σκαμάνδρου κάλεον, ἰχθυόωντα
ἀργυρέης δίνησιν ἐπ' εὐρείτου ποταμοῖο.

Πάνδαρος αὖ Διομήδεος ὦμον χρᾶῦσεν ἐν ἰῶ.

Καὶ τότε Τυδείδης Τρώεσσιν ὄλεθρον ἐφίει·
65 κτεῖνε γάρ Ἀστυνοον καὶ Ὑπηνόρα, ποιμένα λαῶν,
παῖδάς τ' Εὐρύδαμαντος, Ἄβαντά τε καὶ Πολύιδον.

Ἔκτα δὲ Φαίνοπος υἱούς, Ξάνθον τ' ἠδὲ Θόωνα·
πάρ δ' ἄρ' Ἐχέμονα καὶ Χρόμιον Πριάμου πέφνεν
σὺν ἄρα Πάνδαρον ὄρκοςφάλην, ἠπεροπῆα. [υἱας,

70 Πρὸς δ' ἔτι κείνον, τὸν τέκε βουκολέων Ἀγχίσης,
Αἰνεΐαν, ἀπάραξε βαλὼν λίθω ὀκρυόνετι.

Τὸν δὲ φυγῆς ἐπιθυμίη ἐξέσῳσε φυγόντα
νῆϊ ἐν ἠγαθέω πανδερεῖος ἡελίοιο,
ἔνθα ἔ Τυδείδης κατοπάζων ἐκβοάσκειν·

75 Εἶκε, γυναῖκανές! οὐκέτι ἀντιάσσειας χάριμης·
οὐτάσαι οὗ ἔνεκα φήμιζαν χεῖρ' Ἀφροδίτης,
ὅττι μιν ἐσσύμενον πολέμου ἀπέπαυσεν ἔρωϊς.

Καὶ τότε Σαρπηδὼν Ἰρῶας μαχέεσθαι ἔγειρεν.

Πρῶτος δ' αὐτ' Ἀγαμέμνων Δηϊκόωντα ἔπεφνεν,
80 Αἰνεΐας δὲ Κρήθων' Ὀρσιλοχόν τε κατέκτα,

τραυμάτ' ἀκεσσάμενος, τὰ τε Τυδείδης προΐαψεν.
Καὶ νύ κε καὶ Μενέλαον ἀντιόωντα κατέκτα,

εἰ μὴ Νέστορος υἱὸς ἀρήϊος ὦκα παρέστη·
Αἰνεΐας δ' ὑποέτρψε, τοῖ δ' ἔλον ἄνδρας ἀρίστους.

85 Ἀτρείδης μὲν πρῶτα Πυλαιμένηα βασιλῆα,
Ἀντιλοχος δὲ Μύδωνα κατέκτανε, λαῖ τυχίσας.

Ἐκτωρ δ' αὖ σὺν Ἀρηϊ, ἐῶ πολεμήτορι θυμῶ,
πρῶτα Μενέσθην τε καὶ Ἀγγιάλον σφαράγισσεν.

Αἶας δ' Ἄμφιον υἱὸν ἐξενάρϊξε Σελάγου,

90 ἀντία μαρνάμενος Τρώων καὶ Ἐκτορος οἴος.

Σαρπηδὼν δὲ Τληπόλεμον κατενήρατ' Ἀχαιῶν,
ἠνорέη κομόωντα, φίλον γόνον Ἡρακλῆος.

Καὶ νύ κε δὴ σὺν τῷ ψυχῆν ἐκάπτυσε καὶ αὐτὸς,
τοῖο ἀπὸ ζώοντος βληθείς ἐγγχεῖ μακρῶ·

95 ἀλλ' οὐ μόρσιμος ἦν τῷ ὀλέθριον ἐκφυγεν ἡμαρ.

Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς Λυκίοισι κακὰς ποτὶ κῆρας ἴαλλεν,
Κοίρανον, αὐτὰρ Ἀλάστορα καὶ Χρόμιον καταπέφνας,

Ἄλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
Ἐκτωρ δὲ Τρῆχόν τε καὶ Οἰνόμασον καὶ Ὀρέστην,

100 Τεύθραντ' ἠδ' Ἐλενον καὶ Ὀρέσθιον ἐξενάρϊξεν.

Ἄλλ' ὅτε καὶ Περίφραντα ἐῶ θυμῶ, Ἀρεῖ, πέφνεν,
Τυδείδης ἵππους ἐλάσας πέλας ἤλυθε τοῖο,

τρῶσε δ' ἄρ' ἐς κενεῶνα ἀρήϊα μαυμῶωντα.

Τρώες δ' ὡς οὖν εἶδον πληγῆν καίριον οὔσαν,
105 σμερδαλέον σφαράγησαν, ἐπέβραχε δ' οὔρεα Ἰδης·

τοῖος γάρ τε ἔμελλεν ἀνὴρ θανέειν παρὰ μοῖραν.

Αὐτὰρ ἔπει Τυδείδου Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
Ἐκτορος Ἄρεα, θυμὸν, ἔπαυσαν δηϊότητος,

νόσφι θεῶν Τρῶές τε καὶ Ἀργεῖοι ἐμάχοντο·

110 οὐ γὰρ ἔχον μένος Ἐκτορος οὐδὲ δόλους Διομήδεος,
ἀλλ' ἀδολῶς ἐμάχοντο. Πέφνον δὲ Τρώας Ἀχαιοί,

Αἶας μὲν Τελαμώνιος Εὐσώρου Ἀκάμαντα·

Ἄξυλον ἠδὲ Καλήσιον εἶλε πάϊς Τυδῆος·

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάρϊξεν,

quem sacerdotem Scamandri vocabant, piscantem
argenteis in-vorticibus pulcre-labentis fluvii.

Pandarus vero Diomedis humerum strinxit sagitta.

Et tum Tydides Trojanis exitium immisit;
interfecit enim Astynoum et Hypenorem, pastorem popu-

lorum,] filiosque Enrydamantis, Abantum et Polyidum.
Interfecit etiam Phænopus filios, Xanthum ac Thoouem;

ad-hos Echemonem et Chromium Priami occidit filios;
simul vero Pandarum foederis-violatorem, fraudatorem.

Insuper etiam illum, quem genuit armentarius Anchises,
Ænean, prostravit ictum lapide horrendo.

Quem fugæ cupiditas servavit fugientem
in templum sacrum omnia-lustrantis solis,

ubi Tydides eum persecutus exclamavit:

Cede, mulierose, ne-amplius te-conferas ad-pugnam.

Quapropter eum dicebant sauciase manum Veneris,
quod eum irruentem belli ab-impetu cohibuisset.

Ac tunc Sarpedon Trojanos ad-pugnandum instigabat.

Primus tamen Agamemnon Deicoontem interfecit,
Æneas autem Crethonem Orsilochumque occidit,

vulneribus sanatis, quæ Tydides inflixerat,
atque etiam Menelaum occurrentem interfecisset,

nisi Nestoris filius Mavortius celeriter huic adfuisset.

Æneas igitur tremuit, illi vero interemerunt viros fortissi-
mos.] Atrides quidem primum Pylemenem regem,

Antilochus autem Mydonem interfecit, lapide percussum.
Hector contra cum Marte, suo bellicoso animo,

primum Menesthen et Anchialium profligavit.
Ajax vero Amphium filium interemit Selagi,

pugnans contra Trojanos et Hectorem solus.
Sarpedon porro Tlepolemum e-medio-sustulit Achæis,

virtute superbientem, caram progeniem Herculis.

Ac sane jam cum eo animam exprolasset et ipse,
ab illo vivente ictus hasta longa;

sed fato-obnoxius nondum erat, ideo exitialem effugit diem.

Ibi Ulysses Lyciis tristes clades intulit,

Cœranum quidem, Alastorem et Chromium interficiens,
Alcandrumque Haliumque Noemonemque Prytaninque.

Hector autem Trechum et Cœnomaum et Oresten,
Teuthrantem atque Helenum et Oresbium peremit.

Sed ubi etiam Periphantem suo animo, Marte, occidit,
Tydides equis impulsis prope accessit ad-eum,

sauciavitque in ventre Martia spirantem.

Troes igitur ubi viderunt plagam letalem esse,
horrendum clamabant, resonabantque montes Idæ;

talis enim vir erat moriturus fato.

At postquam Tydidæ Minerva ac Juno

Hectoris Martem, animum, cohibuerunt a-prœlio,
sine diis Troes atque Argivi pugnabant;

non enim habebant vim Hectoris, neque dolos Diomedis,
sed sine-dolo pugnabant. Interfecerunt autem Troes Achæi,

Ajax quidem Telamonius Eusori filium Acamantem;
Axylium et Calisium e-medio-sustulit filius Tydei;

Dresum vero Euryalus et Opheltium peremit,

115 Αἴσηπὸν τ' ἰδὲ Πήδασον, υἱέε Βουκολίωνος·
 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀστύαλον Πολυπόιτης,
 Ἄντιλοχος δ' Αὐλῆρον, Τεῦχος δ' αὖτ' Ἀρετάονα.
 Λήϊτος αὖ Φύλακον Βοιωτίας ἔκτανεν ἥρωϊς, [φνε
 Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον, Ἀτρείδης δ' Ἐλατον πέ-
 120 ἦδ' ἔν περ Μενέλαος ἔλε ζώνοντα, Ἄδρηστον.
 Ἐκτωρ δ' αὖθ' Ἐλένοιο φραδαῖς ποτι Ἰλιον ἦλθε,
 πόρτιας ἕξερέων δύο καὶ δέκα βέξαι Ἀθήνη.
 Τυδείδης δ' ἔσπεισάτο Γλαύκῳ Ἴππολόχοιο,
 χάλκεα δ' ὅπλα ἄμειψε καὶ εἴλετο χρύσεια τοῖο·
 125 Ζεὺς γάρ τε φρένας ὀλβιοδώρου κῦδανε Γλαύκου,
 ὡς κεν αἰὲ κλέος ἄφθοιτον ἔσται ζεινοσυνάων.
 Ἐκτωρ δ' ὡς ἐπέτειλε Τρωάσι βέξαι Ἀθήνη,
 βῆ β' ἵμεν ὄτρυνέων καὶ Ἀλέξανδρον πολεμίζειν.
 Αὐτὸς δ' Ἀνδρομάχην τε καὶ υἱέα Ἀστυάνακτα
 130 ἀντιφρόνων πραπίδων ἀγανοῖς βουλεύμασι θέλξας
 βώετ' ἀπὸ πτόλιος σὺν Ἀλεξάνδρῳ ποτι χάριμην.
 Ἐνθ' ἄρ' Ἀλέξανδρος μὲν ἔπεφνε Μενέσθιον ἔγχει,
 Ἐκτωρ δ' Ἠϊονῆα, Ἰφινόου δὲ Γλαῦκος.
 Αἴας δ' ἐκ προκλήσιος Ἐκτορι δῆριν ὀρίνας,
 135 νικήσας νίκης ἐριγηθέος εἴλετο δῶρα
 νῶτα βοὸς μεγάλοιο, τὰ οἱ τότε δῶκεν Ἀτρείδης.
 Ὡ σφέλιτοι μέροτες, κακοφραδέες, ἀγριόθυμοι,
 οἱ νείκους μὲν τίετε εἶδωλ' Ἐμπεδοκλείου,
 χωλοὺς τε βρυσσοὺς τε παραβλῶπας τ' ὀφθαλμῶ,
 140 ἀνέρας ἡμιθέους δὲ τοίοις τίετε δῶροις,
 ἢ βοὸς ἢ οἶος ἢ ὄρνιθος μελέεσσι.
 Οἴσι κάμει καὶ ἄκων δειδίσκετο οὐλιος ἀνήρ,
 ᾧ πρὶν ἐγὼ θήπευσα, κατηφῶν Ἰσαάκιος,
 ἦδ' ἄλοχος κείνου περικερδῆς, ἀγκυλόδουλος,
 145 δειδιότες ἀμὴν ἀγέρωχον καλλιπέπειαν.
 Τίμων δ' ἀφρονέοντες, ὅσοι τοῖς αἰσχεα ἦσαν,
 λεπροὶ, ψεδνοκάρηνοι, αἰδῖριες, ἄγθεα γαίης,
 οὐνεκα τῇ πείθοντο παρὰ κρυφίοις λεγέεσσιν,
 οὐδ' ὡς ἄλλοι ἀνήγανθ', οἱ περιώσιον ἄσθεν,
 150 καὶ ἐσθλοὶ περ ἑόντες σωφροσύνη δ' οὐ χραίσμεν.
 Ἀλλὰ νυ τοῖσι Δίκη καὶ ὑστάτιόν περ ἀρήξει,
 αὐτὰς δ' αὖτ' ὀλέσει, πολυεύνους, κλεψιγαμούσας,
 χρυσόκεράς τε πόσεις, οἱ λῶϊα οὐχ ὀρόνοντες,
 πειθόμενοι δολήσιν ἑαῖς ἐχίδναις ὀμολέκτροις,
 155 τούτων μὲν κυδαίνουσι κρυφίους δαριστάς,
 καὶ λεπρούς περ ἑόντας, αἰδῖριες, ἄγθεα γαίης,
 ἀνέρας ἡμιθέους δὲ, ἀριπρεπέας περὶ πάντας
 καὶ γενεῆ καὶ εἶδει ἠδὲ λόγοισι καὶ ἔργοις,
 οὐνεκον οὐ κακοὶ εἰσιν, αἰτίους' ἀφρονέοντες,
 160 ὡς τότε Ἀτρείδης, οὐδενοςῶρας τῶν ἄλλους,
 Αἴαντα ταύροιο βοὸς νύτοισιν ἐτίμα,
 Ἐκτορα, μέρμερον ἐχθρὸν, νικήσαντ' ἐνὶ χάριμνι.
 Ἀντήνωρ δ' Ἐλένην φάτο δοῦναι Τρῶας Ἀχαιοῖς·
 μηδ' εἰκαῖα μάχεσθαι, ὄρκα δηλήσαντας·
 165 δῶρα δ' Ἀλέξανδρος φάτο, οὐχ Ἐλένην ἀποδοῦναι.
 Ἰδαῖον δὲ Τρῶες ἐπ' Ἀργείους ἐφέηκαν,
 εἰπέμεναι τάδε, ὡς τε νεκροὺς ἐάσειαν θάψαι.
 Οἱ δὲ τὰδ' οὐκ ἔθελον, ἀμφοὶ δὲ νεκροὺς κτερέϊζαν.

Æsepmque et Pedasum, filios Bucolionis;
 Pidytenque Ulysses atque Astyalum Polypetes,
 Antilochus autem Aulerum, Teucer porro Aretaonem.
 Leitus dein Phylacum Bœotius interfecit heros,
 Eurypylusque Melanthium, Atrides vero Elaton occidit
 et, quem Menelaus cepit vivum, Adrastum.

Hector dein Heleni consilio (ad Ilium rediit, vitulos edicturus duodecim sacrificandos Minervæ. Tydides porro pactus est cum-Glaucō Hippolochi filio, aeneaque arma commutavit et accepit aurea illius; Juppiter enim mentem munifici honorabat Glaucci, ut semper gloria æterna esset hospitalitatis. Hector vero postquam jussit Troades sacrificare Minervæ, profectus est ire excitaturus etiam Alexandrum ad-pugnandum.] Ipse autem Andromachen et filium Astyanactem sapientium cogitationum blandis consiliis exhortatus properavit ex urbe cum Alexandro ad prælium.

Ibi igitur Alexander interfecit Menesthium hasta, Hector autem Eioneum, Iphinoum vero Glaucum. Ajax autem ex provocacione Hectori pugna excitata, cum-vicisset, victoriæ lætissimæ accepit munera terga bovis magni, quæ ipsi tunc dedit Atrides.

O stolidi homines, malevoli, feroces, qui jurgii honoratis spectra Empedoclei, claudos ac rugosos limisque-spectantes oculis, viros autem semideos talibus honoratis donis, sive bovis, sive ovis, sive avis membris, quibus etiam-me, etiamsi invitus, excepti exitiosus vir, cui prius ego serviebam, probrosus Isaacus, atque uxor illius lucricupidissima, versuta metuentes meam gravem eloquentiam.

Honorabant autem insanientes, quotquot ipsis dedecori erant,] leprosi, calvi, idiotæ, onera terræ, quia ab illa se-adduci-passi-sunt ad furtivos concubitus, neque ut alii recusarunt, qui maximis malis-affecti-sunt, quamvis honesti essent; temperantia autem nihil profuit. Sed his Justitia, etiamsi sero, opitulabitur, ipsas contra perdet, adulteras, clam-nuptas, aureis-cornibus vero mariti, qui meliora non videntes, obsequentes suis dolosis echidnis conjugibus, horum quidem honorant furtivos concubinos, etiamsi leprosi sint, idiotæ, onera terræ, viros autem semideos, excellentes præ omnibus et genere et forma et verbis et operibus, quia turpes non sunt, non-honorant insanientes, sicut tunc Atrides, nulla-cura-dignos colens alios, Ajacem tauri bovis tergo honoravit, qui-Hectorem, gravem hostem, vicerat in prælio.

Antenor autem Helenam jussit reddere Troes Achæis; neque temere pugnare, fœderibus læsis; dona vero Alexander voluit, non Helenam reddere. Idæum igitur Troes ad Argivos miserunt, qui-diceret hæc, et ut mortuos sinerent sepelire. Illi tamen illud nolebant, utrique vero mortuos humarunt.

Καὶ νηῶν ἔρυμα, πύργους, ποίησαν Ἀχαιοὶ,
 170 Νέστορος ἐν βουλαῖσιν· ὁ γὰρ περίοιδε νοῆσαι.
 Ζεὺς δὲ τότε, ὑψρανὸς, ἀργυφέας νεφέλας στυφελίζων,
 βρόντα χυόμενος, κακὰ δ' Ἀργείοισιν ἐδείκνυ.
 Κυδιῶν δ' ἀγόρευε θεοῖς κρατερύτατος εἶναι,
 οὐνεκεν οὐρανοῦ ἐν κινήσει πάντα φορεῖται.
 175 Ἀργεῖοι δὲ Τρωσὶν ὑπέτρεσαν ἡττηθέντες.
 Νέστορα δ' Ἐκτορος ἐξεσάωσεν ἀναξ Διομήδης·
 κτεῖνε δ' ἄρ' Ἐκτορος ἡνίοχον, ταχὺν Ἠνιοπῆα.
 Αὐτὸς δ' αὐτ' Ἀγέλαον ἔπεφνε τάφροιο ὀρούσας,
 αἰετὸν ὡς ἐνόησε νεβρὸν ῥίψαντα ἔραζε.
 180 Πέφνον δ' ἄλλοι ἄλλους Ἀργείων βασιλῆες.
 Τεῦκρος δ' αὐτὲ δέκα κτεῖνας τόξοιο βολάνων,
 ὑστάτιον βλήθη λίθῳ Ἐκτορος, ἤχθη δ' ἐς νέας.
 Γρῶες δ' Ἀργεῖους ἔλασαν παρὰ τάφρον Ἀχαιῶν.
 Ἄλλ' ὅτε τοὺς ἀπέπαυσε νύξ ἀνδροκτασιῶν,
 85 καίοντες πυρὰ φεύγειν ἐξαπέρογον Ἀχαιοὺς.
 Χίλια ἦν πυρὰ, πεντήκοντα δὲ ἄνδρες ἐκάστω.
 Ὡς ἐφύλασσαν Γρῶες, Ἀχαιοὶ δ' αὐτὲ δαμέντες
 πρέσθεσι Πηλεΐδην λιτάνευον· ὁ δ' αὐτ' ἀπέειπεν.
 Τυδείδης δ' Ὀδυσσεύς τε κατάσκοποι ἦκον Τρώων·
 190 κτείναντες δὲ Δόλωνα, δωδέκα Θρηάκας, Ῥῆσον,
 αὐτὶς ὑπέστρεφον, ἵππους Ῥήσου τοῖο λαβόντες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἄγνον ἐξεφάνη φῶς Ἡριγενείης,
 πολλοὺς κρείων Ἀτρεΐδης καταέκτανε Τρώων.
 Καὶ τότε τὸν ἀπέπαυσε Κόων, δορὶ χειρὰ τορήσας,
 195 Σῶκος δ' αὐτ' Ὀδυσῆα, τὸν Αἴας ἐξεσάωσεν.
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος κεραελέκτα τόξα ἐρύων
 Τυδείδην βάλεν ἠδὲ Μαχάονα Εὐρύπυλόν τε.
 Νέστωρ δ' ὡς φορέεσκε Μαχάονα ἰητῆρα,
 Πάτροκλον ἦκεν Ἀχιλλεὺς ἐξέρροντα, τίς εἶπ'·
 200 ὅς δὴ Νέστορος ἐκ κλισίης παλινόρσος ὀρούων
 Εὐρύπυλου βεβηλημένου ἄγριον ἔλκος ἀκείτο.
 Τεῖχος δὲ Τρῶες Δαναῶν ἔλον, οἱ δὲ φέβοντο.
 Τοὺς δ' Ἐνοσίχθων Ἀργεῖους ἐσάωσε Προσειδῶν,
 πολλὰ δ' ἀπ' ἀμφοτέρωθε καρήατα πίπτον ἔραζε.
 205 Καὶ τότε Ἀτρεΐδης καὶ Νέστωρ σὺν τραυματαῖσιν
 ἐς πόλεμον κατέβαινον· ἐρίβρομος ἦν γὰρ ἰωή.
 Ἥρη λεπταλέος δὲ ἀήρ πυρούεις, ἀνορούσας,
 κράσιος, Ἀφροδίτης, παντερπέα κεστὸν ἐλοῦσα,
 ὄμβροφῶρων νεφέων ἀνεμώδεας ἤλασεν ὄρμας,
 210 εἶαρ δ' ἀνεμώδων ποιητρώφον ἐξεφάνθη,
 πάμπαν δ' οὐ κατέεσχε, μετὰ τροπος ἤθελε δ' εἶναι.
 Τοῦνεκα λάθριον Ἥρης κοίτην φημιζάντο
 ὕπνον τε Ζηγνός. Νίκων δὲ Τρῶας Ἀχαιοὶ,
 Αἴας δ' Ἐκτορα χάρμης παῦσε λίθου ὑπ' ἔρωϊς. [χλόν.
 215 Κραιπνοσύνη δὲ ποδῶν Λοκρὸς ἔκτανε νήριθμον ὁ·
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς ἐγρόμενος κακὰ τεύξεν Ἀχαιοῖς·
 Ἐκτορα γάρ τ' ἀνέγειρε βεβηλημένον, αἴμ' ἐμέοντα,
 ὅς πολέας ὀλέσας νέα πρῆσε Πρωτεσιλάου. [οἷς,
 Καὶ τότε Ἀχιλλεὺς Πάτροκλον ἦκεν ἀμῦναι Ἀχαι-
 220 ὅς πολέας ὀλέσας, Σαρπηδόνα τε Διὸς υἱὸν,
 ἔστατον αὐτὸς ὑπ' Ἐκτορος ἐκθάνεν ἀνδροφόνου.
 Αὐτὰρ δὴ Μενέλαος χρυσοκόμην κατέπεφνε

Et navium tutamen, turrets, fecerunt Achæi,
 Nestoris consiliis; is enim bene-scivit consulere.
 Jupiter autem tum, cœlum, argenteis nubibus percussit,
 tonuit iratus, malaque Argivis presagivit.
 Jactans autem nunciavit diis se potentissimum esse,
 quoniam cœli in motu omnia feruntur.

Argivi autem Trojanos tremebant superati.
 Nestoremque ab-Hectore servavit rex Diomedes;
 occidit vero Hectoris aurigam, velocem Eniopeum.
 Porro etiam Agelaum interfecit e-fossa irruens,
 aquilam ubi vidit hinnulum abripientem ad-terrain.
 Interfecerunt autem alii alios Argivum reges.
 Teucer autem decem occisis sagittarum ictu,
 postremo percussus-est lapide Hectoris et abductus-est ad
 naves. Troes autem Argivos propellebant ad fossam Achæo-
 rum. At ubi eos cohibuit nox a-cædibus,
 accensis ignibus prohibuerunt Achæos.
 Mille erant ignes, quinquaginta autem viri apud-unum-
 quemque. Ita vigiliis-agebant Trojani; Achæi contra domiti
 per-legatos Peliden implorarunt; is tamen abnegavit.
 Tydides autem Ulyssesque exploratores venerunt Trojano-
 rum; et interfectis Dolone, duodecim Thracibus, Rheso,
 rursus reversi-sunt equis Rhesi captis.

At postquam sacra apparuit lux Auroræ,
 multos principum Atrides interfecit Trojanorum.
 Et tunc eum cohobuit Coon, hasta manu perforata,
 Socus item Ulysses, quem Ajax servavit.
 At Alexander, corneo arcu intento,
 Tydiden percussit ac Machaonem Eurypylumque.
 Nestor autem ubi curru vexit Machaonem medicum,
 Patroclum misit Achilles interrogaturum, quis esset.
 Qui Nestoris e tentorio reversus festinanter
 Eurypyli sauciati sævum vulnus sanavit.

Murum dein Danaum Trojani expugnarunt, hi vero fu-
 giebant. At Concussor-terræ Argivos servavit Neptuneus,
 multaue utrinque capita cadebant humi.

Et tunc Atrides et Nestor cum vulneratis
 ad pugnam descendebant; namque graviter-fremens erat
 clamor. Juno, rarus aer igneus, concitatus,
 temperatura, Veneris, amœno cesto sumpto,
 imbriferarum nubium ventosos propulit impetus,
 ver autem floridum herbiferum apparebat,
 ut omnino non retinuit, mutabilis enim voluit esse.
 Ideo occultum Junonis concubitum narrabant
 somnumque Jovis. Vicerunt autem Trojanos Achæi,
 Ajaxque Hectorem a-pugna cohobuit lapidis impetu,
 celeritate vero pedum Locrus interfecit innumeram turbam.

Verum Jupiter experrectus mala paravit Achæis;
 Hectorem enim excitavit vulneratum, sanguinem vomen-
 tem, qui multis interemtis navem incendit Protesilai.

Et tunc Achilles Patroclum misit, qui-opem-ferret Achæis,
 qui multis interemtis Sarpedoneque Jovis filio,
 postremo ipse ab Hectore occisus-est homicida.

At jam Menelaus aureis-capillis-comatum interfecit

Βουκολίδην Εὐφορβον, Ἀβαρβαρέης φίλον υἴον.
Ἄργαλέου πολέμου γεγαῶτος δ' ἀμφὶ Πατρόκλω,

235 Ἄντιλοχον πέμπουσιν Ἀχιλλῆϊ ἐρέοντα.
Ὅς δέ γε λυγρὴν ἀγγελίην τοίῃν ἐπακούσας
ἦεν ἐς πόλεμον καὶ ἤγαγε νεκρὸν ἑταῖρον.

Ταῦτ' ἄρα μῆνις ἔτευξε βαρῦφρονος Αἰακίδαο,
ἣν Παλαμῆδεος εἵνεκα μῆνιν Ἀργείοισιν·

230 τὴν περ Ὅμηρος ἔφησεν, οὗ εἵνεκα εἶπε, γενέσθαι,
οὐκ ἐθέλων Δαναοὶς κακὸν αἴσχος τοῖον ἰάψαι,
οὗ χάριν οὐδ' ἐπέσσειν ἑοῖς μνηστε τὸν ἄνδρα.
Ταῦτ' ἄρα μῆνις ἔτευξε, μέγρι καὶ Πάτροκλον εἶλεν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ βαρῦμηνιν ἔπαυσε χόλον Πηλεΐδης,
235 Ἄτρεΐδαις ἐσπέισατο· σὺν δ' ὅπλα γρύσεια τεύξας
ἦεν ἐς πόλεμον, πολέας δὲ Τρώων πέφνεν,
Αἰνεΐα δὲ καὶ Ἑκτορι φύζαν ἀνάγκιδα ἤκε.

Τοὺς δ' ἄλλους ἐδάϊξε παρὰ Ξάνθοιο βέεθρα.
Ποιήν δ' ἄρ Πατρόκλου ζῶντας δυοκαίδεκα εἶλεν.

240 Ὄς δ' ἔπε τοὺς ἐδάϊξε παρὰ Ξάνθοιο βέεθρα.
Οἱ δ' ἄλλοι ἐδύοντο ποτὶ τὸλιν ἐνδοθὶ τεύχευς,
Ἑκτορα δ' οἷον μοῖρα πυλῶων ἐκτὸς ἔρυσεν·
τὸν δ' Ἀχιλεὺς κατέπεφνε καὶ ἄρματι ἔλκετο δήσας.

Ἄνδιχα δ' ἐξερέουσιν, θπῶς θάνεν ἀρεῖ Ἑκτωρ.
245 Οἱ μὲν γὰρ προπάροιθε πυλῶων φασὶν ὀλέσθαι,
ἀντία Πηλεΐδαο δαΐφρονος δρμήσαντα,
πληγὴν ὀβριμόεσσαν ἐπ' ἀσφαράγοιο λαβόντα.

Τῶν δ' ἄρα θυμὸς ἀγήνωρ τοὺς ἐπέσσειν ὑπέικει,
ὡς αὐτοσταδίῃ Πηλεΐδης Ἑκτορα πέφνεν,
250 ἄλλ' ἄρα καρτερόθυμον Ἀμαζόνα Πεντεςίλειαν
ἔρχομένην φάσκουσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι.

Νυκτὸς ἀνὰ κνέφας ἐξεληθὼν Ἑκτωρ [οἱ] ὄπηντα·
ἀνδράσι σὺν ὀλίγοις δὲ πόρον περόνωντα Σκαμάνδρου
κάκτανε Πηλεΐδης, ὀπιπέυσας ἐν ξυλόγοισιν.

255 Ἡοὺς δ' αὐτε πρὸ ἄστεος ἐκ δίφρου ἔλκε ποδοῦν
πῆθον ἠδὲ φίλων προπάροιθε κεδνῶν τε τοκῆων,
Τρώων Τρωαΐδων τε ἰδὲ κλειτῶν ἐπικούρων,
οἱ μέγα δὴ γοάσσκον ἀπὸ πύργων δρόμωντες.

Τόσση δ' αὐτε πολύθροος ἄρετο τοῖσιν ἰωῆ,
260 ὡς οἰωνοὺς ἤέρι ἐν ταναῇ δονέεσθαι,
φρικαλέην δεισάντας ἐρίθρομον ἄγριον οἴμην·
δίγισα δὲ κλάγγαζον ἐν θηρίοις στομάτεσσιν,
ρίπη ἐνὶ πτερύγων φρικωδέα δοῦπον ἰέντες.

Γηθόσσυνοι δ' ἐτέρωθεν Ἀχαιοὶ ἀντεπίηχον.
265 Καὶ τότε Τρῶες κλήσαν Ἰδιον ἀγαλόπυργον.
Ἄλλ' ἄρα καὶ μορφήν κλυτοῦ Ἑκτορος ἐξερεεῖνω·
ψελλὸς ἔην ἠὺς τε, μέγας, μέλας, ὀβριμόφωτος,
εὖριν, ἠὺγένειος, διλόθριξ, κυανέθειρος.

Τοῖος ἐὼν πέσειν, ἤκαχε δ' αὐτε Τρῶας ἀπαντας.

270 Πηλεΐδης δὲ Πάτροκλον ἐδὼν κτερέϊζεν ἑταῖρον·
ἀθλους αὐτε ἔθηκεν, ἀεθλοῦσι καὶ ἀεθλα,
ἔξοχα Πριαμίδαο κεχαρμένος Ἑκτορος οἴτῳ,
ὃν ἔχε πὰρ κλισίῃσι δυωδεκάτην ἐπὶ ἠῶ,
νεκρὸν ἀεικίζων· ὡς γὰρ Διὸς ἤθελεν αἴσα.

275 Ἄλλ' ὅτε δὴ τρισκαίδεκάτῃ θέλεν ἔλθέμεν ἠῶς,
αὐτίκ' ἄρα μέγαν Οὐρανὸν ὄρσε φερέσβιος Ἥρη,

Bucoliden Euphorbum, Abarbareæ carum filium.

Gravi autem pugna exorta circum Patroclum,
Antilochem mittunt Achilli nuntiatum.

Qui tristi nuntio hoc audito
redit in bellum et abstulit mortuum amicum.

Hæc igitur ira effecit animosi Æacidæ,
qua Palamedis causa succensuit Argivis,
quam quidem Homerus voluit, quapropter dixit, exortam-
-esse,] nolens Danais malum probrum tale inferre,
qua de-causa carminibus suis ne cecinit quidem illum vi-
rum.] Hæc itaque ira effecit, donec etiam Patroclum peri-
meret.] At postquam gravem remisit iram Pelides,
cum-Atridis pactus-est; armisque aureis sibi-paratis
abiit in bellum, multosque Trojanorum interfecit,
Æneæque autem et Hectori fugam imbellem immisit.
Reliquos vero prostravit ad Xanthi fluentia.

Premium tamen Patrocli vivos duodecim cepit.

Ita is illos prostravit ad Xanthi fluentia.

Alii contra se-receperunt in urbem intra murum,
Hectoremque solum fatum extra portas retinuit;
hunc igitur Achilles occidit et currui alligatum raptavit.
Duplici-autem modo referunt, quomodo mortuus-sit in-bel-
lo Hector.] Alii enim ante portas dicunt eum interiisse,
adversus Peliden bellicosum ruentem,
plaga violenta in gutture accepta.

Aliorum contra mens præstans carminibus (Homeri) non
assentitur,] quod in-pugna-stataria Pelides Hectorem in-
terfecerit,] sed magnanimam Amazona Penthesileam
advenientem dicunt Trojanis opem tulisse.

Noctis per tenebras egressus Hector [ipsi] obvium-factus
-est;] cum viris autem paucis vadum transeuntem Scaman-
dri] interfecit Pelides, insidiatus in silva.

Mane autem ante urbem raptavit e curru *pendentem* pe-
dibus] coram cognatis atque amicis venerandisque paren-
tibus,] Trojanis Troadibusque atque inclyti sociis,
qui valde lamentabantur de turribus spectantes.

Talis autem multisonus ortus-est illis clamor,
ut aves in aere extenso agitentur,
terribilem metuentes valde-fremetem sævam vocem;
horrendum igitur clangebat aeriis oribus,
impetu alarum horribilem strepitum emittentes.

Læta vero ex-altera-parte Achei clamore-respondebant
Et tum Trojani clauserunt Ilium egregie-turritum.

Verum etiam formam inclyti Hectoris exponam:
balbus erat pulcerque, magnus, niger, forti-voce,
pulero-naso, egregia-barba, totis-capillis, nigris-cincinnis.
Talis qui-erat, cecidit, afflixitque Trojanos omnes.

Pelides autem Patroclum suum sepelivit amicum;
certamina vero instituit, certantium quæ præmia,
immense exultans de-Priamidæ Hectoris morte,
quem habebat in tentoriis duodecimum ad diem,
cadaver fœdans; sic enim Jovis voluit fatum.

Sed quando jam decima-tertia voluit venire aurota,
statim magnum Uranum excitavit alma Juno (Tellus),

Ἄκμωνος ἀκαμάτοιο ἐὼν γόνον, ἐμπεδόμοχθον,
 ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἐξ ὠκεανοῖο φορεῖσθαι·
 Νύξ δ' ἀέκουσα θεὰ Κρονίης ἐπέβαινε κελεύθου,
 280 ὀφρομένη Τιτῆνας ἀμειδέας, ἡερόντας·
 Ἥως δ' αὐτ' ἀνέβαινε ἀπὸ Κρόνου ἐς Διὸς οὔδας.
 Ἐγθρα γὰρ ἀλλήλησιν ἀνάσσιος ἔπλετο τῆσιν·
 οὐδέ ποτ' εἰσορώσωσιν, ἀποστροφέουσι δ' ὀπωπᾶς.
 Οὐδέ ποθ' ἐν μέγαρον κατέρυξεν εἰς ἐν ἰούσας,
 285 οὐνεκα Νύξ χροκόπεπλον ἐγεῖνατο Ἥριγένειαν,
 ἥ δὲ χαλιφρονέουσα ἀείρεται εἰδοῖ καλῶ,
 οὐδ' ἄρα θρέπτρα δίδωσιν ἀμείλιχος, ὥς περ ἐφίκει·
 ὄργῃ δ' ἀμφοτέρῃσι πανάγριος ἔμπεσε τοῖα.
 Τοῦνεκα Νύξ κατέβαινε ποτὶ Κρόνον ἡερόντα,
 290 κούρη δ' Ἥριγένεια Διὸς ἐπέβαινε μελάθρων.
 Σὺν δ' ἄρα Ἥελίοιο ἀλιτρεφῆος σθένος ἠὺ
 ἤλυθε κυδιῶν, πᾶσι μακάρεσσι φαείνων·
 δαίνυτο γὰρ κατὰ δῶμα Ποσειδάωνος ἀνακτος.
 Γῆθησαν δὲ θεοὶ καὶ ἱάνθην τόνδε ἰδόντες. [των,
 295 Καὶ τότε μὲν Πριάμος, θνητῶν πανάποτος ἀπάν-
 κει κονίης ἀνεγείρεθ', ὅπῃ κατὰ ὕπνος ἔπεσχεν
 Ἐκτορα μυρόμενον, ἦν γόνον, ἀστυάνακτα.
 Ἦτε δ' ἐλθέμεναι μετὰ υἱέος ἀνδροφονῆα·
 ὧδε γὰρ οἱ θυμὸς περὶ οἷς μελέεσσιν ἐτόλμα,
 300 ἥε κάρη ῥύσασθαι Ἐκτορος ἀνδροφόνιο,
 ἥε καὶ αὐτὸν χερσὶν ὑπ' Αἰακίδαο δαμῆναι.
 Παιῖδες δὲ καὶ Τρῳῆες ἐρήτυον ἐνδοθὶ πύργων·
 ὥς δ' εἶδον ὀφθαλμοῖς δεξιὸν αἰετὸν ὄρνιν,
 εἴασαν ἐλθέμεν, ἡμιόνους δὲ ζευῖξαν ἀπήνη.
 305 Τῆ δ' ἐπὶ Ἐκτορέης κεφαλῆς λύτρα θῆκαν, ἐλόντες
 κόσμον ἀπειρέσιον δέκα τε χρυσοῖο τάλαντα.
 Καὶ τότε Τρωϊάδων πυλῶν πετάσαντες ὀχῆας,
 πανσυδῆ γοῶντες πρὸ Πριάμοιο ἔβαινον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ γοῶντες ἔρκεα τάφρου ἔθισαν,
 310 λαοὺς μὲν ποτὶ πύργους τρέψε βίη Πριάμοιο,
 μῶνον δ' Ἰδαῖον λάβειν, ἡμιόνων ἔλατῆρα.
 Ὅς δὲ γυιοτρομέων τε καρῆθαρῶν τε κάρηνον,
 ἐν κονίῃ κεφαλῇν μεμορυμένους εἵνεκα πένθους,
 οἶκτρο' ὀλοφυρόμενος πεζῆν κατὰ οἶμον ἔβαινε.
 315 Τοῦ δὲ Πολυξείνη παῖς, ἀγλαὸν εἶδος ἔχουσα,
 χεῖρ' ἔχε δεξιτερὴν καὶ ἐπωρθεύεσκε πορείην.
 Σὺν δέ οἱ Ἄνδρομάχῃ ἐπιέσπετο δακρυχέουσα,
 νηπιάρχους ἐρούουσα γοῶντας Ἐκτορος υἱας,
 δοιῶ ἀδελφεῶν, Ἀστυάνακτά τε Λαόδαμόν τε.
 320 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν Ἀχαιῶν μίχθεν ἰόντες,
 Ἄργείους λιτάνεον, ἐνὶ κονίῃσι πεσόντες,
 πεισέμεν Αἰακίδην, ὄφρ' Ἐκτορα λύσῃ ἀποίων.
 Καὶ τότε γηραλέοι βασιλῆες ἔρυσαν Ἀχαιῶν
 ὄμματα, πᾶρ Πηλεΐδου ἀολῆες εἰσαγαγόντες.
 325 Τοὺς ὄχτειρεν ἰδὼν, εἰ καὶ μάλα χαλκῆόθυμος,
 οἰκτρὰ κυλινομένους γε παραὶ ποσὶ μυρομένους τε.
 Πρῶτα γὰρ οἱ Πριάμος κυλινοόμενος προσέειπε·
 Ὅθρμιε Πηλεΐδη, μεγαλήτορα θυμὸν ἐπίσχες,
 αἶδεο δ' Οὐρανίωνα, οἱ περὶ πάνθ' ὀρώσω·
 330 φειδέο μοι γήρως, λευκόχροα τ' αἶδεο χαίτην.

Acmonis indefessi egregium filium, laboriosum,
 alte super terram ex oceano ferendum ;
 Nox autem invita dea Croniæ ingressa-est viam ,
 visura Titanes tristes, caligine-tectos ;
 Aurora contra conscendit a Saturni ad Jovis solum.
 Inimicitia enim implacabilis invicem est his ;
 nunquam adspiciunt , sed avertunt oculos.
 Nunquam una domus eas retinuit in unum congressas ,
 quia Nox peperit croceo-peplo Auroram ,
 quæ mentis-impotens effertur Aurora pulcra,
 neque educationis-præmium solvit immitis, uti decet ;
 ira autem utrique sævissima incidit talis.
 Ideo Nox descendit ad Saturnum tenebrosum ,
 filiaque, Aurora, Jovis ingressa-est ædes.
 Simul vero Solis mari-nutriti robur egregium
 venit superbiens, omnibus immortalibus lucens ;
 epulatus-est enim in domo Neptuni regis.
 Gaudebant autem dii et oblectabantur illum videntes.
 Et tunc quidem Priamus, mortalium infelicissimus omnium,
 et pulvere expectus-est, ubi somnus civitatis-principem.
 Hectorem plorantem, egregium filium, civitatis-principem.
 Postulavit autem, ut-abiret ad filii occisorem ;
 ita enim ipsi animus in ejus membris ausus-est,
 ut-aut caput eriperet Hectoris homicidæ,
 aut etiam ipse manibus Æacidæ domaretur.
 Filii vero etiam Trojani retinebant eum intra turres ;
 ubi autem viderunt oculis dextram aquilam avem,
 passi-sunt eum ire, mulosque jungebant plastro,
 in quo Hectorii capitis pretia collocabant , sumptis
 ornamento infinito decemque auri talentis.
 Et tum Trojanarum portarum repagulis reclusis ,
 toto-agmine lacrimantes Priamum præcedebant.
 At postquam lacrimantes ad-septa fossæ pervenerunt,
 populum quidem ad turres remisit vis Priami ,
 solum vero Idæum sumpsit, mulorum rectorem
 Qui membris-tremētibus gravatoque capite,
 pulvere caput fœdatus propter mœrorem,
 misere lamentans pedibus per viam incedebat.
 Hujus filia Polyxena , splendidam speciem habens ,
 manum tenebat dextram et direxit iter.
 Cum ea autem Andromache sequebatur lacrimans ,
 infantes trahens plorantes Hectoris filios,
 duos fratres , Astyanactem Laodamumque.
 Qui quum in-castra Achæum se-intulissent ingressi ,
 Argivis supplicarunt, in pulverem prostrati,
 ut-persuaderent Æacidæ, ut Hectorem solveret pretio.
 Et tunc senes reges cohībuerunt Argivorum
 oculos, ad Peliden cuncti introducentes illos.
 Quibus visis misertus-est, quamvis æreo-animo esset ,
 misere provolutorum ad pedes suos ac plangentium.
 Primus enim Priamus provolutus eum allocutus-est
 Fortis Pelide, elatum animum cohibe ,
 reverere Cœlites , qui omnia circumspiciunt ;
 parce meæ senectuti, albicoloremque reverere cæsariam.

Οἴκτειρόν με γέροντα βροτῶν βαρύποτμον ἀπάντων.
Πεντήκοντά μοι υἱέας εἶλες καρτεροθύμους,
ἀλλ' οὐ τόσσον φίλων οἶά περ Ἐκτορά διον.

335 Γουνοῦμαι, νεκρὸν ὄντα τὸν Ἐκτορα λῦσον ἀποίνων,
μηδὲ βέθηθ' ὀροσέοντα παραίχυσιν ὠμὰ βάλθηθα,
δὸς δὲ, Τρωάσι Τρωσὶ τε ὄφρα ἐ πένθος ἐνεῖκω.

Τοῖα μὲν οἱ Πρίαμος προσεφώνεε Δαρδανιήδης.
Αὐτὰρ ἔπειτα δάμαρ κλυτοῦ Ἐκτορος ἱποδάμοιο,
πυκνὰ μάλα στενάχουσα καὶ ἄσχετα μυρομένη γε,
340 ἦχα παρακλίνασα κἀχὴ χάριέν τε πρόσωπον,
λεπταλέοις μύθοισιν ἐλίσσετο ἀνδροφρονῆα,
καὶ μιν λισσομένη προσεφώνεε, ἄγριον ἄνδρα·

Αἰακίῳ μεγάθυμῳ, θεῶν ἐπιεικέες εἶδος,
οἴκτειρόν με, ἄναξ, καὶ ὄφρα τὰ τέκνα τοκῆος,
345 ὃς κλέος ἦν Τρώεσσι, τὸν ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.

Οἴκτειρον πασῶν βαρυδαίμονα θηλυτέρων,
ἧ πόρεν ἄλλα λυγρὰ θεῶν νόος Οὐρανίωνων,
λυγρὰ τε καὶ στονόνετα καὶ ἔσσομένοισιν ἀκούσαι.
Ἄλλὰ τίη σοι ταῦτα ἀκηχεμένη ἐρεεῖνω;

350 Οἴκτειρόν με, ἄναξ, καὶ ἀνάρσιος εἰ τελέω περ.
Δὸς νέκυν Ἐκτορα, δός μοι, ὅπως τάφου ἀντιβόλῃσῃ.
Ἐπτά πρὶν μοι ἀδελφειοὺς ἐσθλὸν τε τοκῆα
κτείνεις οὐδ' ἐνάριξας, σὺν δ' ἄρα τεύχεσι θάψας,
οὐ μὲν λῦτρα λαβῶν, σὴν δ' αὖτ' ἀρετῆν ἀναφαίνων.

355 Ἦν καὶ νῦν, ἦρωις, ἐπὶ Ἐκτορι δείκνυε ἄμμι,
παισὶ δὲ τοιοῦτο δέμας καὶ ἐπὶ δώροισι χαρίζεο,
ὄφρα ἐ τυμβεύσωσι, μέγα περὶ σῆμα βαλόντες,
σῆς ἀρετῆς τόδε τεύξαντες κλέος ὑστατίοισιν.

Ἵς φάτο λισσομένη ἐσθλὴ πάρις Ἥστίωνος.
360 Ἐκτορίδαι δ' ἐτέρωθεν ἐδάκρυον ἀγλαόμορφοι,
μητέρα δακρυόεσσαν λισσομένην ὀρόωντες,
μνησάμενοί τε τοκῆος, ὅθ' Ἐκτορος οὐνοῦ ἄκουον.

Νηπιόχων βλεφάρων δὲ περιφρόνα δάκρυα χεῖτο,
δάμνα δ' ἄρ' Αἰακίδαο νόον καὶ ἀμειλίχον ἦτορ.
365 Τοὺς γὰρ ὀρώων ἐλάαιρε καὶ ἔνδοθι τείρετο θυμῷ·
εὐγενέων γὰρ δάκρυον ἄγριον ἄνδρα δαμάζει.
Χρωτὶ δ' ἐρευθιόντι καὶ ἄγχρος ἐμπυσεσεν ὄγχρος,
δάκρυα δ' αὖ κατέκρυπτε καὶ ἐν βλεφάροισιν ἐδάμνα.

Ἵς δ' ὅτε λαμπετόωντος ἐν αἰθέρι θηλείοιο
370 ἠέρι ἐμπελάσειε νεφῶν πυκνότης ἀπροόπτων,
τόνδε τε ἦχ' ἀπέκρυψε καὶ ἔσθεσεν εἶδος αὐγῆν,
ὠγριῶν δ' ὀράαται ὑπαὶ νεφῶν ἐριδούπων,
ὄμβρον ἄγων ἀλλαστον ἐπὶ γθόνα χαλκοθέμεθλον·
ἴς δ' ἀνέμου βρομέοντος ἀπῆλασεν ἄγριον ὄμβρον·

375 ὡς τότε ὠγριῶν κατεφαίνετο κῆρ Ἀχιλλῆος,
στυγνὰ δὲ λειριόεντα ἐείδετο ὄμματα τοιοῦτο,
πένθει τειρομένου περὶ πένθει Ἐκτοριδάων.
Δάκρυα δ' αὖ βλεφάρων καὶ ἐπισσόμενα προχέεσθαι
θυμὸς ἀπεσεκδάασκε καὶ αἰδῶα μῆδεα φωτός.

380 Ἵς δ' μὲν ἐν βλεφάροισιν εἴοις ἐπὶ δάκρυα κεῦθε.
Παρθένος ἀβροχίτων δὲ Πολυζένη ἔννεπε τῷδε,
ποσσὶν ἐπ' εὐτραφέεσσιν ἐλισσομένη περιπλέγδην·
Ἵς Ἀχιλλεῦ, ἐλάαιρε καὶ ἄγριον ἦτορ ἐπίσχεσ·
Αἶδεο τόνδε γέροντα, ἐμὸν γενέτην βαρυπενθέα·

Miserere mei, senis mortalium infelicissimi omnium
Quinquaginta mihi filios interemisti magnanimos,
sed non tantum eos amabam, quantum Hectorem divinum.
Supplico, mortuus cum-sit, Hectorem solve pretio,
neve membra roscida canibus cruda procijs,
sed redde, ut Troadibus Trojanisque luctum eum (Hecto-
rem) portem.] Talia quidem ei (Achilli) Priamus dixit Dar-
danides.] At deinceps uxor inclyti Hectoris equorum-domi-
toris,] valde multum ingemiscens et immense lugens,
leniter inclinans caput gratiosumque vultum,
infirmis verbis precata-est homicidam,
et eum precans allocuta-est, sævum virum :

Æacide magnanime, Deorum indute specie,
miserere mei, rex, et liberorum orbatorum patre,
qui gloria erat Trojanis, quem interfecisti hasta irruens.
Miserere infelicissimæ omnium mulierum,
cui obtulit dolores tristes deorum mens cœlicolarum,
tristes ac lamentabiles etiam posteris auditu.

Sed quare tibi hæc afflicta exponam?

Miserere mei, rex, etiamsi invisæ tibi sim.

Redde mortuum Hectorem, redde mihi, ut sepulturæ par-
ticeps-fiat.] Septem prius mihi fratres nobilemque patrem
interfecisti, at non spoliasti, sed cum armis humasti,
non quidem redemptionis-pretium accipiens, tuam tamen
virtutem demonstrans.] Quam etiam nunc, heros, in Hecto-
re ostendas nobis,] filiisque ejus corpus pro donis redde,
ut eum sepeliant, magnum monumentum circumficientes,
tuæ virtutis hanc struentes gloriam posteris.

Ita dixit precans egregia filia Eetionis.

Hectoridæ autem ex-altera-parte lacrimarunt formosi,
matrem lacrimantem precari videntes,
recordantesque patris, ubi Hectoris nomen audierunt.
De infantium autem oculis largæ lacrimæ fluebant,
vicerunt igitur Æacidæ mentem et immite cor.

Hos enim adspiciens misertus-est et intus contritus-est in
-animo;] nobilium enim lacrima sævum virum vincit.
Cuti vero rubicundæ etiam pallidus incidit pallor,
lacrimas tamen celavit et in oculis suppressit.

Ut quando ad-splendentem in æthere solem
per-aerem appropinquat nubium densitas improvisarum,
et illum leniter celat et extinguit faciei jubar,
pallidus itaque videtur sub nubibus tonantibus,
imbrem adducens ingentem in terram æreis-fundamentis;
vis autem venti frementis depellit vehementem imbrem :
sic tunc pallidum apparebat cor Achilles,
tristes autem liliacei videbantur oculi ejus,
luctu contriti propter luctum Hectoridarum

Lacrimas tamen ex-oculis quamvis cupientes prorumpere
animus disperserunt et agilia consilia viri.

Ita ille in oculis suis lacrimas celavit.

Virgo autem molli-peplo Polyxena dixit ad-illum,
pedibus bene-nutritis obvoluta tortionibus.

O Achilles, miserere et sævum cor cohibe.

Reverere hunc senem, meum genitorem infelicissimum;

385 οἰκτρά παραί προπόδεσσι κυλινδεται, ἔστι δὲ ἀναξ.
 Γυῖα δ' ὑποτρομέοντα παλαίχρονα τοῦδ' ἑλεαίρων,
 υἷα καρτερόθυμον ἀφ' Ἐκτορα λῦσον ἀποίνων.
 Λῦσον ἀποίνων Ἐκτορα, πρὸς δ' ἐμὲ λάμβανε δούλην
 σῆσιν ἐνὶ κλισίῃσι παρ' ἄλλαις δμωιάδεσσιν.
 390 Ὡς φάτο μελιχίοισιν, δδουρομένη περὶ κῆρι.
 Τοὺς δ' Ἀχιλεὺς ἐλέαιρε, γέροντα δ' ἐλάετο χειρὸς,
 καὶ μιν ἐφεδριάσκεν, ἐπ' ἡρέμα δάκρυον εἴβων.
 Πολλὰ παρηγορέων δὲ καὶ εἶδατα πείσει πάσσασθαι
 ὃς δὲ ἐπειθετο, δαῖτα δ' ἐλάμβανε, εἶτε καὶ ἄκων.
 395 Ἄλλ' ὅτε δὴ δάσαντο περὶ ξενίῃσι τραπέζαις,
 ἐξέθορε κλισίης Ἀχιλεὺς, Πριάμου δ' ἀπ' ἀπήνης
 χρυσὸν ἄρ' εἶλε καὶ ἄργυρον Ἐκτορέων ἀπὸ λύτρων.
 Ἄλλα δὲ δῶρον ἔδωκε Πολυξένη οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 μνήμα γάμοιο ἐοῦ καὶ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου·
 400 οὐ γάρ οἱ ἔλπετο θυμὸς ἀπὸ πρὸ γάμοιο δαμῆναι,
 τήνδε τε σήματι τοῖο ὑπ' ἄορι θυμὸν ὀλέσσαι.
 Ἄλλ' ὅτε πάντα ἔρεξε καὶ Ἐκτορα θῆκεν ἀπήνη,
 εἶρετο Δαρδανίωνα, ποσῆμαρ φύλοπιν ἴσχοι,
 Ἐκτορ' ὅπως γοαοῖεν ἀταρβέα δακρυχέοντες.
 405 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐδάκουσεν καὶ οἱ ὑπέσχετο πάντα,
 αὐτὸς μὲν κλισίην εἰσένθορε διὸς Ἀχιλεὺς,
 τοὶ δὲ ποτὶ Τροίην ἀδιὰ στενάχοντες ἔβαινον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἐφαίνετο κῆδεος Ἐκτωρ,
 νεκρὸς ἐπ' ἀπήνης περὶ ἄνθοιο βρέθρα,
 410 πρώτη Τρωιάδων Κασσάνδρῃ φοιτᾶς ἰδοῦσα
 κόσμον ἅπαντ' ἀπὸ κρατὸς ἔχευεν, ἔλυσε δὲ χαιτάς.
 Πάντῃ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλισσομένη περὶ πύργου,
 πυκνὰ κόμην τίλλουσα τοῖον ἐπίταξ μῦθον·
 Τρωιάδες βαθυκόλοπι, Τρώων τ' ἄσπετα φύλα,
 415 γλῶσσοι πολυσπερέων τε δορυκλυτῶν ἐπικούρων,
 δευτέ μοι ἐκ πυλέων τε καὶ ἐκ πύργων ὀρώωντες,
 πένθος ἄλαστον τοῖον ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἔησιν.
 Ἐκτωρ, ὃς πρὶν ἐρύετο Ἴλιον ἀγλαόπυργον
 ἢ δ' ἀλόγους Τρώων κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα,
 420 ὃς κῦδος Τρώεσσιν ἔην κλειτοῖς τ' ἐπικούροις,
 αἵματος ἐξ Ἀργεῖου Τρώων γαῖαν ἐρεύθων,
 οὐ κλέος ἀνθρώποις οὐδ' ὕστατοῖσιν ὀλεῖται,
 νεκρὸς ἐπὶ Τροίην ἐπ' ἀπήνης ἔρχεται, οἴμοι!
 Ὡς ἡ μὲν στενάχιζε θεοπρόπος ἐκβοόωσα.
 425 Λαοὶ δ' οἱ μὲν ἔβαινον ἐπ' ἀκροπόλει περὶ πύργου,
 τλησίπονοι τε γέροντες, γράϊα δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσι,
 καὶ κοῦραι καὶ νύμφαι, παιδογόνοι τε γυναῖκες·
 ἄλλο τε πλῆθος ἔβαινε, ἐπεστείνοντο δὲ πύργοι.
 Μητράσι δ' ἄμ' ἀνέβαινε κατηφέα νήπια τέκνα,
 430 ἄοτίποδος βᾶσιος τρομερὸν γόνυ δινεύοντα,
 ἄλλα δ' ὅπαι μαζοῖσιν ἐμύροτο δὲ καὶ ταῦτα.
 Ὡς οἱ μὲν περὶ πύργους βαῖνον δακρυχέοντες.
 Οἱ δ' ἄλλοι ἐχέοντο πανιλαδὸν ἔξω τείχους.
 Καὶ τότε Τρωιάδων βασιλῆῖα φύλα γυναικῶν
 435 ἄμφ' Ἐκάβῃ ἀγέροντο καὶ ἔστενον, ἄλλοθεν ἄλλη,
 Ἀγχίσου Ἀγαμήδῃ, ἀδελφεῇ Αἰνείαο,
 Φρόντις, Ἀβαρβαρέῃ, Θεανῷ, Κλυτῖοῦ τ' ἄκοιτις
 Λαοθῷ, Οἰνῶνῃ, ἄλλαι Τρωιάδες τε,

misere ad pedes provolvitur, est autem rex.
 Membrorum igitur tremantium senilium hujus miserus,
 filium magnanimum Hectorem solve pretio.
 Solve pretio Hectorem, et insuper me sume servam
 tuis in tentoriis cum reliquis ancillis.

Sic dixit dulcibus *verbis*, mœrens in corde.
 Horum igitur Achilles miserus-est, senisqueprehendit
 manum,] et eum considerare-jussit, leniter lacrimam stil-
 lans.] Multa autem exhortans etiam, cibos ut-gustaret, *ei*
 persuasit.] Qui obsecutus-est dapesque cepit, etiamsi in-
 vitus.] At quum epulati-essent circum hospitales mensas,
 prosiliit e-tentorio Achilles, Priamique a plaustro
 aurum cepit et argentum ex Hectoreis pretiis-redemptionis.
 Reliqua vero dono dedit Polyxenæ domum ferenda,
 monumentum nuptiarum ipsius atque Achillis magnanimi;
 non enim expectabat ejus animus ante nuptias se-succubi-
 turum,] illamque in-tumulo ipsius sub ense vitam perditur-
 ram.] At postquam omnia perfecit et Hectorem imposuit
 plaustro,] quæsivit e-Dardanide, quot-dies pugna inhibenda
 -esset,] ut Hectorem deplorarent intrepide lacrimantes.
 At postquam audivit et illi promisit omnia,
 ipse quidem in-tentorium insiliit divus Achilles,
 illi autem (ad) Trojam immense gementes redierunt.

At ubi jam Troja conspectus-est inclytus Hector,
 mortuus in-plaustro transiens Xanthi fluenta,
 prima Troadum Cassandra vates intuita *eum*,
 ornamentum cunctum de capite projectit, solvitque capillos.
 Undique autem hic et illic provoluta per turres,
 frequenter coma laniata, talia exclamavit verba:

Troades profundo-sinu, Troumque innumera gentes,
 lingua longe-sparsorum et hastapotentium sociorum,
 huc-agite e portis atque e turribus videntes,
 luctum infinitum talem mentibus injicite vestris.
 Hector, qui prius defendit Ilium splendidis-turribus
 atque uxores Trojanorum venerandas et infantes liberos,
 qui decus Trojanis erat inclytisque sociis,
 sanguine Argivo Trojanorum terram rubefaciens,
 cujus gloria apud homines ne-remotissimos quidem inter-
 ibit,] mortuus (ad) Trojam in plaustro advenit, heu-mihi!

Ita illa gemiscebat vates vociferans.
 Populi vero alii conscenderunt arcem per turres,
 ærumnosique senes, vetulæque etiam cum ipsis,
 ac puellæ et recens-nuptæ, liberorumque-parentes mulieres;
 aliaque multitudo ascendit, arctabantur igitur turres.

At cum matribus conscenderunt vultu-demisso infantes li-
 beri,] firmæ plantæ-pedis tremens genu torquentes,
 alii vero ad mammās; quiritabant autem etiam hi.

Sic illi per turres incedebant lacrimantes.
 Cæteri effundebantur totis-agminibus extra murum.
 Et tunc Trojanarum mulierum regię gentes
 circum Hecubam congregabantur ac gemebant, aliunde
 alia,] Anchisæ *filia* Agamede, soror Æneæ,
 Phrontis, Abarbarea, Theano, Clytiique uxor
 Laothoe, CEnone, aliaque Troades,

νύμφαι τε Πριάμοιο, εὐγενέες περὶ πάσας.
 440 Σὺν δ' Ἐλένη ταυνύπεπλος ἐφέσπετο δακρυχέουσα,
 τέτρασι σὺν τεκέεσσιν, Ἀλεξάνδροιο γενέθλη,
 Βουνίκῳ Κορύθῳ τε καὶ Ἀγάθῳ Ἰδαίῳ τε.
 Κασσάνδρῃ δ' ἑκάτερθ' Ἐκάθῃς καὶ Λαοδικεία,
 τήνδε ποδοσφαλέουσαν ἀείρουσαι κατὰ κόσμον.
 445 Ἦδε μὲν οἶα νέκυς κάρη ἤμυεν ἔνθα καὶ ἔνθα·
 τῆς δ' αὐτῆ προπάροιθεν υἱέες ἔνδεκα βαῖνον,
 Αἴσακος ἠδ' Ἐλενος, Πάμμυων, Πάρις Ἀντίφονος τε,
 Ἴππόθοος Ἀγάθων τε, Πολίτης Δηϊφობός τε·
 σὺν δ' ἄρ' ἀγαυὸς Τρώϊλος αὐτ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπῆεν,
 450 οἳ φύγον Αἰακίδαο βίην, ζῶον δ' ἄχρι καὶ τότε.
 Οἷος ἀπῆν Πολύδωρος, νήπιος, ὢν ἐνὶ Θρηκῆ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ πέλας ἦσαν ἀπήνης Ἐκτορέοιο,
 πάντες ἐπ' ἀσκεπέες καὶ ἀκρήδεμνοι κατέπιπτον,
 μυρόμενοι, γοῶντες, ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες.
 455 Ὡς Τρώων βασιλῆς μυρόμενοι στονάχιζον
 ἐς πεδίον καταβάντες, ὅθι νέκυς Ἐκτορος ἦεν.
 Ἄν δὲ μέγας ἀπὸ πύργων ὄρωτο γέρον ἀλαλήτος·
 νηπίαχος δ' ἐτέρωθεν ἐπέβρεμεν ἀπλετος αὐδή·
 τοῖς δ' ἐπὶ θῆλγς ὁμαρτῆ ἄλλοθεν ἴαχε κραυγή.
 460 Στέναζαν δὲ πολύθροον ἔθνεα πάντ' ἐπικουρῶν.
 Ἴπποι δὲ χρεμέθοντο πανεῖκελα δακρυχέουσιν.
 Ἥμερα δ' αὐτῆ κτήνεα, ὅσσα βροτῶν ὑποσεργά,
 πάντῃ ἐπεστροβέοντο, ἀτυζόμενα γόφ' ἀνδρῶν·
 βόμβος δ' ἦν αὐτῶν ὡς μυρομένοισιν ὁμοίων.
 465 Ἰαχε καὶ Σκάμανδρος, Νύμφαι τ' ἔθραχον Ἰδῆς.
 Ἐλλη δ' αὐτ' ἐβόησεν· ἐπέγρετο βόμβος ἀπάντη.
 Πένθει δ' ἐν νεφέεσσιν ἐδύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἡρέμα δάκρυσε καὶ Ζεὺς, μῦκε δὲ γαῖα πελώρη.
 Δεῖσαν δ' ὄσσοι ἔσαν ἀπάτερθεν, ἀγάστονον ἡγήν.
 470 Τόσσοι δούπηος ἔην, ὃ Μέτων ὑπόσον γε ἀείδει
 ὑσταταῖος γεγάμεν ἐνὶ ἡμασι, τέμματι κόσμου,
 ἑπτὰ θεοὶ μεγάθυμοι ὅταν Κρόνου οἶκον ἴκωνται
 ὑδροχόον, σκοτόεντα, δονήση δὲ Κρόνος αὐτοῦς,
 δινήση δ' ἄρα πάντα, Διὸς βασιλείαν ἀείρων,
 475 πάντα κατακρύψη δ' ἐνὶ ἀγλῦϊ εὐρυβερέθρῳ.
 Τόσσοι μυρομένοισι Τρωσὶν δούπηος ἐπῆεν,
 τόσση δ' αὖ μακάρων ἰαχὴ γένετ' ἡματι κείνῳ.
 Καὶ νύ κε νύξ κατέμαρψε Τρώϊας δακρυχέοντας,
 καὶ νύ κε δὴ πυλέων ἐκτός κατὰ ὕπνον ἔλοντο,
 480 τιλλόμενοι ἀμφ' Ἐκτορα· τοῖον γὰρ ποθέεσκον·
 ἀλλ' ἄρα μὴν Πριάμος ποτὶ Τροίην ὄρσε νέεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐσέχυθεν ἐπὶ πτόλιν ἀμφὶ τε πύργους,
 κοσμήσαντες εὖ Ἐκτορα, ἐν λεχέεσσ' τε θέντες,
 ἐνῆμαρ γόασσκον· τοὶ δ' ἄρ' ἀγίνεον ὕλην.
 485 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτην ἐτέλεσσαν πάντα παρ' ἧῶ,
 πολλοὶς ἐν φυλάκεσσιν ἀτειρέα χαλκὸν ἔχουσιν
 ἐκτός τείχους καὶ πτόλιος μέγα σῶμα κέαντες
 ἐς κάπετον κατέθεντο πελώριον Ἐκτορα δῖον.
 Γαῖαν δ' αὐτῆ χέαντες πολλὴν ὑψόσ' ἀείραν,
 490 καλὰ δὲ λαίνεα ποτὶ τύμβον ἀγάλματα θῆκαν.

filiaque Priami, nobiles prae omnibus.

Una autem Helena promisso-peplo secuta-est lacrimans, quatuor cum filiis, Alexandri progenie, Bunico Corythoque et Agano Idaeoque.

Cassandra vero ex-altera-parte ac Laodice Hecubae filiae, hanc pedibus-instabilem sustinentes, ut decet.

Haec quidem ut mortua caput inclinabat huc et illuc;

porro ante hanc filii undecim incedebant,

Æsacus atque Helenus, Pammon, Paris Antiphonusque, Hippothous Agathonque, Polites Deiphobusque;

unaque egregius Troilus etiam cum his aderat,

qui effugerant Æacidæ vim, vixeruntque etiam eo usque.

Solus aberat Polydorus, infans, versans in Thracia.

Hi igitur ubi jam erant prope plaustrum Hectoreum,

omnes intecti ac sine-vittis procubuerunt,

lamentantes, plorantes, viri ac mulieres.

Sic Troum reges moerentes gemiscebant

in campum descendentes, ubi cadaver Hectoris erat.

At magnus a turribus exortus-est senilis ejulatus;

juvenilis autem ex-altera-parte fremebat immensa vociferatio,] adhæc femininus simul aliunde insonuit clamor.

Ingemiscebant autem flebiliter populi omnes sociorum.

Equique hinniebant plane-similiter lacrimantibus.

Mansuetaque pecora, quæcunque mortalium adjutores sunt,

ubique oberrabant, consternata luctu hominum;

bombus autem erat eorum quasi quiritantibus similitium.

Insonuit etiam Scamander, Nymphæque fremuerunt Idæe.

Helle porro boavit; exortus-est bombus ubicunque.

Præ-dolore autem nubibus indutus-est Phœbus Apollo;

tacite lacrimavit etiam Juppiter, mugivitque terra ingens.

Metuerunt autem, quicunque erant procul, lamentabilem sonum.] Tantus strepitus erat, quantum Meton canit

postremis fore diebus, termino mundi,

quando septem dii magnanimi Saturni in-domum venerint,

aquariam, tenebrosam, agitaveritque Saturnus ipsos,

ac circumegerit omnia, Jovis imperium auferens,

omniaque obtexerit calligine profundissima.

Tantus lamentantibus Trojanis strepitus erat,

tantus vero etiam immortalium clamor erat die illo.

Et nox deprehendisset Trojanos lacrimantes,

et jam extra portas somnum cepissent,

capillos-vellentes circa Hectorem; tantum enim lugebant;

verumtamen Priamus (ad) Trojam incitavit ut-redirent.

At postquam infusi-sunt in urbem et circa turres

ornato egregie Hectore atque in toris collocato,

per-novem-dies plorabant. Alii interim apportabant materiem.] At cum jam decimo perfectissent omnia die,

multos inter custodes indomitum æs tenentes

extra murum et urbem magno corpore combusto,

in fossam imposuerunt ingentem Hectorem divum.

Terram vero dein aggestam multam alte extruxerunt,

pulcræque lapidea ornamenta in tumulto posuerunt.

ΤΑ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποίησαν ὕφ' Ἐκτορι ὅσσα ἐώκει,
 αὖτις ὑπὸ πτόλιν ἐσθάντες δαΐσαντο ἀνάγκη.
 Κλειθρα δ' ἐπὶ πυλείων βάλλον, εὖ δ' ἐπέθεντο δόχῃας,
 ἤρπύοντο δὲ πύργους ἐν κρατερῆσιν ἀνάγκαις,
 5 ἐλπίμοι χεῖρεςσιν ὑπ' Ἀργείων ὀλέεσθαι.

Τοῖσι δὲ μυρομένοισιν ἀγαστόνου εἵνεκα πάτρης
 ἧοὶ ἐνὶ τριτάτῃ ἀπὸ Θερμύδοντος ἰούσα
 ἤλυθε Πενθεσίλεια, κόρη μεγάθυμος Ὀτρήρης,
 ἠϋγενής τελέθουσα Ἀμαζονίδων βασιλεια.

10 Ἦλυθε δ', ὡς ὁ Κόιντος εἰός ἐπέεσσιν αἰεῖδει,
 οὐνεκα ἦν κάσιν ἔκτανεν Ἴππολύτην ἐνὶ θήρῃ,
 μύσος ἀλευομένη, δυσκαίδεκα δ' ἄλλαι ἔποντο.
 Ταῦτα μὲν ὦδε Κόιντος εἰός ἐπέεσσιν αἰεῖδει.

Ἑλλάνικος, Λυσίας δὲ καὶ ἄλλοι ἄνδρες ἀγαυοὶ
 15 φᾶν, ἔνεκα σφετέρης ἀρετῆς ἐπιήλυθε Τροίῃ,
 κῦδος ἀεζήσουσα, ὅπως κε γάμοισι μιγείη·
 ταῖς γὰρ ἀπαίσιον ἔστι παρ' ἀνδράσι βήμεναι εὐνῆ,
 εἰ μὴ μὲν πολέμοισιν ἀριστευοσιν ἐπ' ἀνδρας.

Τῶς μὲν Πενθεσίλειαν ἐπελθόμεν οἱ γ' ἐρέουσιν.

20 Τοὶ δ' ὑπὸ δώρων Ἐκτορέων ἐρέουσιν ἰούσαν
 πυθομένην μόρον Ἐκτορος αἰψ' ἐθέλειν ὑποεῖκιν·
 τὴν δ' ὀγέρων Πρίαμος κατέρυξεν εἰός ἐνὶ δώροισι,
 πολλοὺς ἀνδρας ἔχουσαν ἀπὸ Σχυθέων κλυτοτόξων,
 πεζοὺς ἰππῆάς τε ἀρηϊφίλους τε γυναῖκας.

25 Ἦγαγεν δ' ὀτραλέως καὶ ἐνδυκῶς φιλέεσκεν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ἐπέβαινε γυνὴ κατὰ Τρώϊον ἄστυ,
 πάντες ἠμῶς ἐσέγυθεν, ἐσέδραμον, ἄλλοθεν ἄλλος.
 θαῦμα γὰρ εἶχεν ἅπαντας ἀρηϊφίλοιο γυναῖκός.

Τὴν δ' ὀγέρων φιλέεσκεν ἐνὶ μεγάροισιν εἰοῖσιν.

30 Αὐτὰρ ἐπεὶ πολλοῖς ἐνὶ ἤμασι θυμὸν ἔτερψε
 ῥῶσός τε ἵππων γούνατα καὶ μένος, οἳ οἱ ἔποντο,
 δὴ τότε θῆωρῆξε λαοὺς Τρώων τε καὶ αὐτῆς·
 ἴστατο δ' ἐν μέσσοισιν Ἀλκίχιος ἄντα θεῆσι.

Τρωιάδες δ' ἄρα πᾶσαι εὐχετόωντο γυναῖκες

35 Ἐκτορος ἐσθλοῦ ποινήτειραν τήνδε γενέσθαι,
 Ἀργείους ὀλέσασαν ἐνὶ δίνῃσι θαλάσσης.

Καὶ νύ κεν ἐξαπέφηνε τελέσφορον εὐγίμα γυναικῶν·
 πολλάκι γὰρ παρέελεσεν Ἀχαιούς κύμασι πόντου·
 ἀλλὰ Κρόνος χαλέπηθεν ἀσάχγετος, ἀγκυλομήτης,

40 ὃς ὑπ' Ἀχαιῶν Τροίῃ ἐμήδετο λυγρὸν ὄλεθρον,
 ὃς καὶ τὴν ἀπόερσεν ἐν ἔργῳ Αἰακίδαο,
 καὶ κρατερὴν περ εἶδον ἄμικμαικίτην τε γυναῖκα.

Ἦτοι γὰρ τότε θωρήξασα λεῶν τε καὶ αὐτὴν

Τρωιάδων πυλείων ἐξέσυστο· χαῖρε δὲ λαός,

45 ὡς εἶδον κατὰ κόσμον ἐπὶ στήχας ὀπλιζούσαν.

Καὶ γὰρ ὀστοφόρους παρὰ δεξιὸν ἔρκος ἔηκεν,
 ὀπλίτας δ' ἐκάτερθε, σιδήρεον ἔμμεναι ἔρκος.

Ἦρχε δὲ τοξοφόρων ἀνδρῶν Πάρις ἠδὲ Λυκάων,
 πρὸς δ' Ἐλενος καὶ Πάμμων Ἰππόθοός τε ἀγῆνωρ·

50 Δηίφοβος δ' ὀπλίτας ἄγε, Πουλύδαμας Ἀγάθων τε,
 Αἰσάκος, Ἀντίφονος, Πολιήτης πρὸς δ' ἄρ' ἀγαυὸς
 Τρώϊλος Αἰνεΐας θ' ἰππῆια τάγματα ἦγον.

POSTHOMERICA.

At postquam fecerunt pro Hectore, quæ decebant,
 rursus in urbem ingressi epulabantur necessitate *adducti*.
 Claustra vero portis injiciebant, beneque obdiderunt pes-
 sulos,] exstruebantque turres urgente necessitate,
 expectantes manibus Argivorum se-interituros.

His vero moerentibus flebilem propter patriam
 die tertio a Thermodonte profecta
 advenit Penthesilea, filia magnanima Otrerae,
 nobilis quæ-erat Amazonum regina.

Advenit autem, ut Quintus suis carminibus canit,
 quia suam sororem interfecerat Hippolytam in venatione,
 piaculum evitans, duodecim autem alia secuta-est.

Hæc quidem ita Quintus suis carminibus canit.
 Hellenicus autem, Lysias et alii viri excellentes
 dixerunt: propter suam virtutem venit Trojam,
 gloriam auctura, ut connubio jungeretur;
 illis enim infaustum est cum viris conscendere lectum,
 nisi in-bellis victoriam-reportarint de viris.

Ita igitur Penthesileam advenisse illi narrant.

Alii vero ob munera Hectorea narrant advenientem,
 cognita morte Hectoris statim *eam* voluisse recedere;
 eam vero senex Priamus retinuit suis numeribus,
 multos viros habentem e Scythiis arcu-claris,
 pedites equitesque bellicosasque mulieres.

Eam igitur *domum* duxit celeriter et prompto-animo co-
 miter-excepit.] Sed ubi jam advenit mulier ad-Trojanam ur-
 bem,] omnes simul infundebantur, incurrerunt, aliunde
 alius,] admiratio enim tenuit omnes bellicosi mulieris.

Hanc autem senex hospitaliter-excepit in ædibus suis.

At postquam multis diebus animum oblectavit
 corrobora-vitque equorum membra ac vires, qui eam secu-
 ti-sunt,] jam tunc armavit copias Trojanorum et *suas* i-
 psius,] stetit autem in medio similis coram deabus

Troades igitur omnes vota-fecerunt mulieres,

ut-Hectoris egregii uxor hęc fieret,

Argivos perdens in vorticibus maris.

Et fere ostendisset impletum votum mulierum;

sæpe enim conclusit Achæos fluctibus maris;

sed Saturnus succensuit intollerabilis, versutus,

qui ab Achæis *parandum* Trojæ meditabatur triste exi-
 tium,] qui etiam illam corripuit ense *Æacidæ*,

quamvis fortis esset indomitaque mulier.

Profecto enim tunc armatis populo ac seipsa

Trojanis e portis erupit; gaudebatque populus,

ubi vidit *eam*, ut decet, per ordines aciem-instruere.

Namque sagittiferos ad dextrum murum misit,

gravis-armaturæ-milites utrinque, ferreus ut-essent murus.

At duces-erant arcitenentium virorum Paris ac Lycaon,

præterea Helenus et Pammon Hippothousque strenuus;

Deiphobus autem graviter-armatos ducebat, Polydamas

Agathonque,] *Æsacus*, *Antiphonus*, *Polietes*; præterea au-
 tem egregius] *Troilus* *Æneas*que equestres ordines ducebant.

Ἀσπίδες αὐτ' ἄραρον καὶ ἔγχρα καὶ τρυφάλειαί,
 αὐγὴ δὲ σελάγιζε σιδήρεος, ἔστνε γαῖα
 55 ὄπλων ἵπ' ἀράβοιο καὶ ἵππων καρτερογούων.
 Ἡ δ' ἄρ' ἐν ἵππειοῖσι μετέπρεπε τάγμασι μέσσον,
 καλὴ Πενθεσίλεια, κόρη μεγάλθυμος Ὀτρῆρης,
 ἀργύρεον θώρηκα πανάστερον ἐνδεδυκυῖα·
 κρατὶ δὲ τῆς ἐπέκειτο κόρυς λιθάδεσσι φαεινῇ,
 60 μαρμαίρουσα λυχγῆσι καὶ ἀμεθύσοις ἔρατειοῖς.
 Αὐτὰρ γωρυτὸς ὄσφύϊ καλὸς ἔην φαρέτρῃ τε,
 χρύσεια, λαμπετόωντα, ἐπάρμενα τῆδε γυναικί.
 Πρὸς δὲ σάκος βριαρὸν ἐπέην λαίην κατὰ χεῖρα·
 ἐν δ' ἄρ' ἔην Ἄρης καὶ Ἔρως καὶ Πενθεσίλεια. [κός,
 65 Μάρνατο δ' αὐτὲ Ἔρως ἰδ' Ἄρης περὶ τῆςδε γυναι-
 καὶ γραπτοὶ περ ἑόντες· ζωοῖς δ' αὐτὲ εἴκτην.
 Ἦτοι γὰρ μὲν Ἔρως κούρην φάτο ἔμμεναι εἶο,
 Ἄρης δ' αὖ ἐτέρωθε· μέση δ' ἐπίστατο κούρη,
 κάλλει καὶ ἔντεσι διακριδὸν ἀστράπτουσα.
 70 Τῆς δ' ἄρ' Ἔρως κόρυν ἀρπάζων φιλέεσκεν ὀπωπᾶς,
 Ἄρης δ' αὖ ἐτέρωθεν ἐκύνεε κρᾶτα πυκάζων.
 Τοίη οἱ ἐπέην ἄσπις λαίην κατὰ χεῖρα.
 Δεξιτερῇ δ' ἔχε φάσγανον εἴκελον ἀστεροπῆσιν.
 Ἔζετο δ' ἐν ἵππῳ κυανόχροῖ, ἀγκυλοδείρῳ·
 75 τοῦ δ' ἀπὸ χαιτᾶων κυανόχρους εἶδετο αἴγλη·
 ὃς κούρην φορέων εὐεῖδᾶ, καρτερόθυμον,
 κυδιῶν ἀφρίασκεν, ἐπ' ὄμμασι πῦρ ἀμαρύσων,
 οὐδὲ πατεῖν ἐθέλεσκεν ἐπὶ χθονίην ἀτραπητὸν,
 ἀλλ' ἄρ' ἐπ' αἰθερίην βεβιάζετο οἶμον ὀρουῖν.
 80 Χαίρε δὲ Τρώϊος ἑσμός ταύτην εἰσορόωντες·
 Ἄργεοὶ δὲ φίλον κῆρ παχύνθησαν ἰδόντες.
 Τριχθὰ δὲ κόσμηθεν, καὶ οὐκ ἐθέλοντες, ἀνάγκη.
 Ἦτοι γὰρ Μενέλαος, Τεῦχος Μηριόνης τε,
 σὺν τοῖς καὶ Ἀρκεσιδέω πᾶσι ἀγκυλόδουλος,
 85 ἔθνεα πάντα ἔχεσκον οἰστοφόρον αἰζηῶν·
 Αἴας δ' αὐτ' ἐκόρυσεν λαοὺς ἀσπιδιώτας
 Νέστωρ τε, Ἰδομενεὺς καὶ Ἰάλμενος ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 ἵππητας δὲ Μενεσθεὺς Αἰακίδαο βίη τε
 Τυδείδης τε καὶ ἄλλοι ἐπίδμονες ἵπποσυνάων.
 90 Τὼς δ' ἄρα κοσμηθέντες ἐπυκνώσαντο φάλαγγας
 εἷ ἔναρρηράμενοι· τὴν δ' οὐ κατέσχεθον ἔμπτως.
 Τοὶ μὲν γὰρ νεοτευχεῖς ἀδμητῆς τε ἑόντες,
 ἵπποις καρτερογούασιν ἐζόμενοι μεγάλοισιν,
 πρὸς δὲ γε Πενθεσίλειαν, ἔην βασιλειαν, δρῶντες,
 95 εὐσθενέως ἐλάουσαν ἐπὶ στόμα καὶ στίχας ἀνδρῶν,
 Ἄργεῖους πολυτεϊρέας ἐν δεκάτῳ ἔνιαυτῷ
 ἀργαλέῃ ἰαχῇ καὶ ἵππειῇ ἐν ἔρωῃ
 δουρατῆ τε πυκνώσει καὶ βελῆρ γε χαλάζῃ
 ὤσαν, ἀπὰ δὲ λόγους κέρσαν, ἀπὸ θ' ἵππεον ἴλην.
 100 Καὶ τότε τοὺς ἐδάϊζεν ἀσχετα Πενθεσίλεια
 ἠδ' ὅσοι οἱ ἐφέποντο, γυναικῆς τ' ἠδὲ καὶ ἄνδρες.
 Πᾶν δ' ἄρα νεκρῶν ἐπληθε τότε Τρώϊον οὐδας.
 Τίς δ' ἄρα γλῶσσ' ἐρέησιν, ὅσοι τότε πέσσον Ἀχαιῶν;
 Ὡς δ' ὅπῳ τ' ἐς ἀνέμοιο, ἐριβρεμετοῦ Βορέου,
 105 ἐμπνεύσας ἀδόκητα ἐφέσπερα, χεῖματος ὥρη,
 πήγνυσιν ὕδατα λευκὰ καὶ ἐς χιόνα μεταβάλλει,

Scuta arcte-juncta-erant et hastæ et galeæ,
 splendorque radiabat ferri, ingemebat terra
 armorum strepitu et equorum robustis-genibus.

Illa vero in equestribus excellebat ordinibus mediis,
 pulcra Penthesilea, filia magnanima Otrerae,
 argenteum thoracem stellatum induta;
 capiti autem ejus imposita-erat galea lapidibus lucida,
 splendens lychnidibus atque amethystis amabilibus.

At corytus in-coxa pulcer erat pharetraque,
 aurea, splendentia, apta huic mulieri.

Præterea scutum grave aderat sinistra in manu;
 inerant autem Mars et Amor et Penthesilea.

Certabant enim Amor et Mars de hac muliere,
 quamquam sculpti erant; vivis vero similes-erant.

Namque Amor eam filiam dicebat esse suam,
 Mars item ex-altera-parte; media autem stabat puella,
 pulcritudine et armis eximie fulgens.

Hujus igitur Amor galeam abripiens osculabatur oculos,
 Mars autem ex-altera-parte osculabatur, caput tegens.

Talis illi aderat clypeus sinistra in manu.

Dextra autem tenebat gladium similem fulminibus.

Insidabatque equo nigrocolori, curva-cervicæ;

cujus a jubeis nigricolor apparebat fulgor;

is puellam ferens formosam, magnanimam;

superbiens spumabat, ex oculis ignis fulgorem-edens,

neque calcare volebat terrestrem semitam,

sed omni-vi-nitebatur in ætheriam viam ferri.

Gaudebat igitur Trojanum agmen hanc intuens;

Argivi contra in-caro corde congelabantur videntes.

Tripliciter vero armabantur, etiam nolentes, ob-necessi-
 tatem.] Profecto enim Menelaus, Teucer Merionesque,

cum his etiam Arcisidæ filius versutus,

gentes omnes habebant sagittiferorum juvenum;

Ajax autem armabat populos scutatos,

Nestorque, Idomeneus et Ialmenus atque Agamemnon;

equites vero Menestheus Æacidæque vis

et Tydides atque alii periti equitationis.

Sic igitur instructi densabant phalangas

bene stipati; illam tamen non sustinebant nihilominus.

Illi enim novi-milites indomitique cum-essent,

equis fortia-genua-habentibus insidentes magnis,

ad Penthesileam, suam reginam, oculos-vertentes

fortiter ruentem in primam-aciem et ordines virorum,

Argivos multum-fatigatos decimo anno

violento clamore atque equestri impetu

hastarumque frequentia ac sagittarum grandine

urabant, cohortes vero cædebant, equestremque turmam.

Et tum hos occiderunt incontinenter Penthesilea

et, quotquot eam sequebantur, et mulieres et viri.

Omne igitur cadaveribus implebatur tum Trojanum solum.

Quæ itaque lingua enarrarit, quam-multi tunc ceciderint

Achæum?] Ut quando vis venti, valde-fremitus Boreæ,

flatu-ingruens inopinato noctu, hiemis tempore

congelat aquas candidas et in nivem convertit,

πάντῃ δ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἐπύκασεν γαῖαν ἄπασαν·
ὡς τότε Πενθεσίλεια γυνή, ἐπ' ἄελπτα φανείσα,
ὄρμην ψύξεν Ἀχαιοῖν, ἔσβεσε δ' ἔνδοθι θυμὸν, [πων.
110 στρωῖσε δὲ πᾶν πεδίον νεκρῶν, μερόπων τε καὶ ἵπ-
Τοὺς δέ τε νύξ ἔσάωσε Ποσειδῶνός τ' ἐπαρωγή·
ἢ δέ τε πᾶρ Τρώεσσιν ἀφίκετο, χάρμα κιούσα,
πολλοὺς Ἀργείων φορέουσα καὶ ἔντεα νεκρῶν.

Ἔως δ' ἄρα τοὺς ἐδάϊξεν ἐπὶ τρισὶν ἡμασι κούρη,
115 νυκτὶ σαυζόμενος ποτὶ βρηγμίνεσσι θαλάσσης.

Ἄλλ' ὅτε νύξ σκοτόεσσα τετάρτου ἡματος ἦεν,
εἴθε δ' ἄρ' ἐν λεχέεσσιν ἀγαλλομένη ἐπὶ νίκη,
αὐριον οἰομένη Ἀργείους πάμπαν ὀλέσσαι,
δὴ τότε ἄρα Πριάμῳ καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ

120 Ἥρη ὄνειρον ἔηκεν ἀτερπέα, δακρύνοντα,
πότμον ἐποσσομένον μεγαθύμου Πενθεσιλείης.

Ἦτοι γὰρ Πριάμῳ ζῶειν δοκέεσκεν ἔθ' Ἐκτωρ,
κούρης δ' εἶδος ἔχεν, καὶ ἀρήϊος, ὡς πάρος, ἦεν·
χαίρε δὲ τῷ Πριάμῳ καὶ ἄλλων ἔθνεα Τρώων·

125 τὸν δ' ἄρα Πηλεΐδης καταέκτανεν ἤτε πρόσθεν.

Πενθεσιλείῃ δ' αὐτὲ ζήτητο τοῖς ὄνειρος·
μητέρα τῆς δοκέεσκεν ὄραϊν, μεγάθυμον Ὀτρήρην,
αἰζήνῳ μάλα καλῶ τήνδε διδοῦσαν ἔπεσθαι,
νυμφίῳ ἠϋκόμῳ, κάλλιε Χαρίτεσσιν ὁμοίῳ·

130 ἢ δ' ἐθέλεσκεν ἔπεσθαι· ἀνὴρ δέ τις ἄγριος ἄλλος
πίσση εἰδόμενος χροίην, δεινός τε μέγας τε,
κράτα φέρων ἑκατὸν, παγγάλλεον ἔγχος ἀείρων,
ἵππῳ ἐφεζόμενος παναμειλίχῳ φυσιῶντι,
ἀρπάζας προβέβηκε βερεθρῖοισι μελάθροισι.

135 Τοῖα τοῖσι φάνη ἐπινύκτερα φάσματ' ὄνειρων.

Εὖτ' ἄρ' δ' ὠκεανοῦ ἀποέσσυτο Ἥριγένεια,
διφρῶ ἐφεζομένη — τὴν δ' ὠκέες εἵρουον ἵπποι,
Λάμπρος καὶ Φαέθων, οἳ οἱ ζύγιοι τελέθουσιν·
Πήγασος αὐτὲ νεόκτητος παρήγορος ἦεν, —

140 καὶ τότε δὴ κούρη θωρήσσετο Πενθεσίλεια.

Τῆς δὲ κορυσσομένης ἀπὸ κρατὸς κάππεσε πῆλῃς,
σὺν δ' ἵππος χρεμέτισε παννίκελα μυρομένοισιν.

Ταῦτα κορυσσομένη οἱ ἐφαίνετο σήματα λυγρά·
εὔτε δ' ἄρ' Ἀργείοισιν εἰήτητο ἄντα μάχεσθαι,

145 αἰετὸς ἐν νεφέεσσι πέλειαν τίλλε μεμαρπῶς,
ὡς Ἀχιλεὺς τὴν μέλλε δαΐξέμεν ἐγγεῖ μακροῦ.

Ἦτοι γὰρ πολέμοιο συνεστώτος κρατεροῖο,
ἔμπεσεν Ἀργείοισι παρὰ Ξάνθοιο βέεθρα,
τῇ δὲ γυναῖκες ἔποντο ἀρήϊοι, ἀγκυλότοξοι,

150 βάλλουσαι βελέεσσι· πολλὸς δ' ἐπέην ἀλαλητός.

Ἢ γὰρ ἐπ' ἀνδρας ἔλα τευχήτορας, ἀσπιδιώτας,
ἱππῆας δὲ παρέδραμεν ἐγγεσι κῦδος ἔχοντας.

Καὶ τοὶ μὲν μάρναντο σὺν ἡγεμόνεσσι ἐοῖσιν·
ἢ δὲ γυναῖξί καθιπεῦσαι ἐθέλεσκεν Ἀχαιοὺς,

155 ὡς κεν ἀποκτείνεει μέσον περὶ πάντας ἐλοῦσα.

Καὶ νύ κε πάντα τέλεσσεν, ὅσα φρεσὶν ἔλπετο ἦσιν·
ἔνθεν γὰρ Διναίας εἶχεν ἵππεον Ἴλην,
Δηϊφόβος δ' ἐτέρωθεν λαὸν ἀσπιδιώτην·
σὺν δὲ Πάρις κλονέεσκεν δίστοφόροις αἰζήτοισι.

160 Οἳ δὲ καὶ οὐκ ἐθέλοντες ὑπερθύμῳς ἐμάχοντο

ubique autem hic et illic condensat terram totam;
sic tunc Penthesilea mulier, præter-opinionem visa,
fervorem refrigeravit Achæorum, extinxitque intus animum
stravitque totum campum mortuis, et hominibus et equis.
Eos tamen nox servavit Neptuniquæ præsidium;
illa vero ad Trojanos venit, gaudium revertens,
multos Argivorum *ducens* et ferens spolia mortuorum.

Sic igitur hos occidebat per tres dies puella,
noctu servatos ad littora maris.

Sed cum nox tenebrosa quarti diei esset,
dormiretque *illa* in lectis superbiens victoria,
crastino-die sperans se Argivos omnino perdituram,
tunc igitur Priamo et ipsi Penthesileæ

Juno somnium misit insuave, lacrimosum,
mortem prædicens magnanimæ Penthesileæ.

Profecto enim Priamo vivere adhuc visus est Hector,
puellæque speciem habuit, et bellicosus, ut prius, fuit;
gaudebat autem eo Priamus et aliorum populi Troium;
eum vero Pelides interfecit sicut antea.

Penthesileæ contra visum est tale somnium:
matrem suam opinata est videre, magnanimam Otreren,
juveni formosissimo se dantem, quæ-sequeretur *ipsam*,
sponso pulchricomo, pulchritudine Gratiis simili;

ea igitur voluit sequi; vir autem aliquis sævus alius
pici comparandus colore, horrendusque magnusque,
capita ferens centum, plane-æream hastam tollens,
equo insidens immaniter spiranti;
abrepta-*ea* processit ad-infernas aedes.

Talia illis visa sunt nocturna spectra somniorum.

Ubi vero ex-oceano properavit Aurora,
curru insidens, (hanc autem veloces trahebant equi,
Lampus et Phaethon, qui ipsi jugales sunt;
Pegasus contra recens-comparatus funalis erat),
tunc jam puella armata est Penthesilea.

Ejus autem armatæ de capite decidit cassis,
simulque equus hinniebat instar morientium.
Hæc illi se-armanti apparebant omina fatalia;
ubi vero in-medium-prodiit adversus Argivos pugnatura,

aquila in nubibus columbam laniavit arreptam,
ut Achilles eam erat interempturus hasta longa.

Profecto enim prælio conserto violento,
irrupit in-Argivos apud Xanthi fluenta,
eamque mulieres secutæ sunt bellicosæ, curvis-arcubus,
jaculantes sagittas; multusque erat ejulatus.

Illæ enim in viros irruit armatas, scutatos,
equesque prætercurrit hastis gloriam habentes.

Et ii quidem pugnabant cum ducibus suis;
illa autem cum-mulieribus opprimere voluit Achæos,
ut interficeret in medio omnes circumclusos.

Et omnia perfecisset, quæ in-mente sperabat sua;
hinc enim Æneas ducebat equestrem turmam,
Deiphobus autem illinc exercitum scutatatum;
et Paris urgebat cum sagittiferis juvenibus.

Itaque etiam nolentes animosissime pugnabant

Ἄργεῖοι Τρώεσσι· παλαμναίη γὰρ ἀνάγκη.
 Ἄνδρῶν δ' ἰφθίμων κεφαλαὶ ποτέοντ' ἐπὶ γαίῃ,
 πολλαὶ μὲν Δαναῶν ἠδὲ Τρώων μεγαθύμων.
 Ἥ δὲ γυναῖκας ἔχουσα ἀρηϊφίλους ἐλάσκεν,
 165 ὧς κεν ἐνικλείσειε, μέσῳ δ' ἐνὶ πάντας δλῆσση.
 Ἄλλ' Ἀχιλεὺς ἐφράσσατο, κείνης δ' ἔσθεσεν ὀρμήν.
 Ὡς γάρ μιν ἐλάουσαν ἐπερχομένην τ' ἐνόησεν,
 ἔσθη ἔλιχθεις ἐν πυμάτοισι λόχοις ἀπὸ πρώτων,
 βαιοῖς σὺν ἱππεῦσι δ' ἀρηρόσιν ἐν σακέεσσιν
 170 ἦλασεν ἀντιβίως κατεναντίον ἀπροόπτως,
 καὶ ἔρα προξελάων τοξαζομένην βασιλείαν
 δεξιτερῆν κατὰ πλευρῆν δόχμιον οὐτασε δουρί.
 Αἶψα δ' ἀφ' ἵππου κάππεσεν, εἰσέτι δ' ἐμπυγείσκειν.
 Καὶ τὴν μὲν λίπεν αὐθί, ἐπ' ἄλλας δ' ὄχρητο κούρας,
 175 τῷ δ' ἄρα μὴν ἱππῆες ἔποντο καρτερόθυμοι.
 Ἐνθ' ἦτοι πέσεν Ἴπποθόη καὶ Ἀντιάνειρα ἄ
 Τοξοφόνη δ' ἐπὶ τῆσι θάενεν καὶ Τοξοάνασσα,
 καλὴ Γωρυτόεσσα καὶ Ἰοδόκη Φαρέτρη τε,
 Ἄνδρῶν, Ἰόξεια, Βιοστροφή, Ἄνδροδάϊξα.
 180 Πρὸς τῆς Ἀσπιδοχάρμη πέσσε καὶ Ἐγχεσίμαργος,
 Κνήμις καὶ Θωρήκη, Χαλκαὸρ Εὐρυλόφη τε,
 Ἑκάτη Ἀγχιμάχη τε καὶ Ἄνδρομάχη βασιλεία.
 Ταὶ μὲν Ἀμαζονίδων κοῦραι πέσον ἔξοχοι ἄλλων,
 ἡγεμόνες, βασιλείαι· πληθὺς δ' ἄσπετος ἦεν.
 185 Τρώες δ' ὧς οὖν εἶδον Ἀμαζονίδων βασιλείας
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων δηϊζομένας μεγαθύμων,
 οὐκέτι θυμὸν ἔχεσκον ἐνὶ μελέεσσιν εἰοῖσιν,
 ἀλλ' ἵππων ἐν γούνασι καρπαλίμοις τε πόδεσσι,
 φευγόν δ' ἄλλη ἄλλος. Τοὶ δὲ δίωκον ὀπισθεν
 190 Ἄργεῖοι μεγάθυμοι, βαινόν δ' ἐν νεκίεσσιν,
 εἰσόκεν ἄλλους μὲν συνέελσαν τείχει Τρώων,
 τοὺς δ' ἔτι ἔξω τείχεος εἶλον ζωγρέησιν.
 Δάσσατο δ' αὐτὲ ἕκαστος Ἀμαζόνας ἠδὲ καὶ αὐτούς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τετέλεστο μάχη πολέμοιο δαφνοῦ,
 195 αὐτίς ὑποστρεφθέντες Πενθεσίλειαν ἐώρων.
 Ἥ δ' ἔτι ἀσπαίρεσκεν ἐνὶ θανάτοιο φονῆσιν,
 μαρμαίρεσκε δὲ κάλλι' ὕστατα φυσιώσα,
 οὐδέ τι μαστὸν ἔφαινε· κόρη γὰρ ἦν ἔτι ἀδομής.
 Μύρετο δ' Αἰακίδης καὶ ἐλίσσετο πάντας ἐταίρους,
 200 τύμβον ὅπως τεύξαντες ἐπικτεριούσι γυναῖκα·
 σῆμα δὲ πρῶτον Θερσίτου γένετ' ἠέ περ αὐτῆς.
 Ἦτοι γὰρ Πηλείδης μύρετο, ὧς ἐπεώκει,
 ἦβην ἠνορέην τε καὶ ἔξοχα κάλλεα κούρης·
 Θερσίτης δ' ἐτέρωθε λέγ' αἴσχεα εἶνεκα τῆσδε.
 205 Τὸν δ' Ἀχιλεὺς κροτάφοις βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
 Καὶ τότε δὴ Τυδείδης, Θερσίταο χολωθεὶς,
 ῥῖψε ποτὶ Σκαμάνδρον Ἀμαζόνα Πενθεσίλειαν·
 ἔνθα ἔ τὴν λίπε θυμὸς ἐνὶ ῥοθίοισι Σκαμάνδρου.
 Οὐδ' ἄρα Τρυφιοδώρῳ ἐβανδάνει, οἷα καὶ ἄλλοις,
 210 Ἐάνθου ἐνὶ ῥέεθροις ῥιπῆναι Πενθεσίλειαν,
 Αἰακίδῃ δ' ἐρέει κτανέειν ἄμα καὶ κτερεῖξαι.
 Ὡς ἄρα πῆμα Τρωσὶν ἐπήλυθε δευτάτον ἄλλο·
 Ἄργεῖοι δ' ἀνέπνευσαν ὀϊζυρῆς ἀπὸ χάρμης.
 Ἄλλ' ἄρα βαινὸν ἐπὶ χρόνον ἐκτὸς ἀπέσσαν ἰωκῆς·

Argivi cum-Troibus; fatalis enim est necessitas.
 Virorum autem fortium capita volabant in terram,
 multa quidem Danaorum ac Trojanorum magnanimorum.
 Illa autem mulieres ducens bellicosas irruerat,
 ut includeret, et in medio omnes perderet.
 At Achilles animadvertit, illisque extinxit furorem.
 Ut enim eam irrupentem agredientemque vidit,
 stetit subductus in postremas cohortes e primis,
 paucisque cum equitibus, stipatis clypeis,
 ferebatur obviam ex-adverso inopinatus,
 et prorumpens sagittantem reginam
 dextro in latere ex-obliquo percussit hasta.
 Statim igitur ex equo decidit, adhuc vero respirabat.
 Et hanc quidem reliquit ibi, alias vero aggressus-est puellas,
 eum autem profecto equites sequebantur magnanimi.
 Ibi igitur ceciderunt Hippothoe et Antianira.
 Toxophone post has mortua-est et Toxoanassa,
 pulcra Gorytoessa et Iodoce Pharetraque,
 Andro, Ioxea, Biostrophe, Androdaxa.
 Ad has Aspidocharme cecidit et Enchesimargos,
 Cnemis et Thorece, Chalcaor Eurylopheque,
 Hecate Anchimacheque et Andromache regina.
 Hæ quidem Amazonum filia ceciderunt eminentes inter
 -alias,] duces, reginae; grex autem innumerus erat.
 Trojani autem ubi viderunt Amazonum reginas
 manibus Argivorum interim magnanimorum,
 non-amplius animum habebant in membris suis,
 sed equorum genibus celeribusque pedibus
 fugiebant alibi alius. Illi autem persequiebantur a-tergo
 Argivi magnanimi, incedebant vero in cadaveribus,
 donec alios includerent muro Trojanorum,
 alios adhuc extra murum caperent vivos.
 At diviserunt inter-se singuli et Amazones et ipsos.
 At postquam finita-est pugna belli letalis,
 rursus reversi Penthesileam contemplati-sunt.
 Ea autem adhuc palpitabat mortis cæde,
 splendebat vero pulcritudine extremos halitus-efflans,
 neque uber ostendebat; virgo enim erat adhuc indomita.
 Mœrebat autem Æacides et precatus-est omnes socios,
 ut tumulo extracto sepelirent mulierem;
 monumentum vero prius factum-est Thersitæ quam ipsius.
 Profecto enim Pelides mœrebat, ut decebat,
 juventutem virtutemque et imprimis pulcritudinem puellæ;
 Thersites autem ex-altera-parte dixit probra de ea.
 Hunc igitur Achilles temporibus percussis privavit vita.
 Et tunc Tydides, ob-Thersiten iratus,
 raptabat ad Scamandrum Amazonem Penthesileam;
 ibi eam reliquit anima in undis Scamandri.
 Neque tamen Tryphiodoro placet, sicut etiam aliis,
 Xanthii in fluenta raptatam-esse Penthesileam,
 Atriden enim dicit illam interfecisse simul et sepelisse.
 Ita igitur malum Trojanis incidit ultimum aliud;
 Argivi autem respirabant lamentabili a pugna.
 Attamen breve ad tempus erant sine persecutione

215 Μέμνων γὰρ πάλιν ἤλυθεν Αἰθιοπῶν ἀπὸ γαίης,
 Φοῖνιξ Πουλυδάμας τε, λέως δ' ἐπιέσπετ' ἀπείρων,
 πεζοὶ δ' ἱππῆές τε, ὅση ψάμαθος τε κόνης τε,
 ψιλοὶ, ὀπλίται, πελοπόροὶ καὶ σφενδονέοντες,
 φρακτοὶ, ἀφρακτοὶ, ἠδὲ Ταραντῖνοι μεγάθυμοι,
 220 δουρὶ τε μαρνάμενοι καὶ τοξοδάμαντες ἐπῆσαν.
 Τοὶ μὲν ἔσαν μάχιμοι, πολλοὶ δ' ἄρα χρειοδοτῆρες
 νυκτὶ ἐπήλυθον Ἴνδοι, ἀλμυρὸν οἶδμα πλέοντες,
 νηυσὶν ἁμῶν χρυσὸν τε καὶ ἀργυρον εἰσφορέοντες.
 Τοῖς δ' ἐπὶ νῆες ἔποντο ἀπείριτοι· αἱ δ' ἄρα ἦσαν
 225 μακρὰι, φορτίδες, ἱππηγοὶ, πρὸς δ' αὐτὴ πορεία
 ἄλλα τε εἶδεα ναῶν. Τοὶ δ' ἀπέβαινον ὄκα·
 τοὺς δ' οὐ Τροίη χάνδανε οὐτ' ἄρα Τρώϊον οὐδας.
 Καὶ τότε μὲν φυλάκεσσι ἐεργμένοι ἔνθα καὶ ἔνθα,
 δορπήσαντες ἱαυον πάννουχα νήδυμον ὕπνον.
 230 Ἄλλ' ὅτε δὴ λευκόχροος ἤρχετο Ἡριγένεια,
 ἀνστάντες φορέοντο, πολύτροος ὄρω δ' ἰωή.
 Ἴπποι δ' αὐτ' Ἀράβων ἑριαύχενες ἀγριοθύμων
 ψηγόμενοι χρεμέθοντο, πελώρια γαυριώνυτες.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἰροίηθεν ἀπὸ Πριάμοιο μελάθρων
 235 ἔκθορε Μέμνων, ὄβριμος υἱὸς Ἡριγενείης,
 Φοῖνιξ Πουλυδάμας τε καὶ ἄλλοι κοίρανοι Ἴνδῶν,
 Δαρδανῶνες Τρώες τ' ἠδ' ὅσα Τρώϊα φύλα,
 ἐς πεδίον κατέβαινον· στείνετο δ' ἔθνεα λαῶν.
 Ἡρως δ' ὄβριμόθυμος ἐφ' ἄρματος ἴστατο Μέμνων,
 240 Πουλυδάμας δ' ἐκάτρεθε καὶ ἄλλοι κοίρανοι Ἴνδῶν.
 Καὶ τότε χειρὸς πτύγματι λαὸν ἐκέκλετο Μέμνων
 ἐς πόλεμον θωρήσσεσθαι, ἀράδιζε δὲ τεύχη
 Ἴνδῶν εἰλομένῳ θωρησσομένῳ τε τάχιστα
 ὀπλοῖς νηγατέοις καὶ ἀσπίσι τεσσαραπλεύροισι.
 245 Ἄλλ' ὅτε δὴ θωρήχθησαν Τρώες τε καὶ αὐτοὶ,
 ἔστασαν ἐν τελέεσσι παρ' ἡγεμόνεσσι ἕκαστος.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐθωρήχθησαν ἀνάγκη.
 Εὐτ' ἄρα ἡελίοιο μένος σκιάσκειν ἀρούρας,
 σύμβαλον ἀλλήλοισι, πολλὸς δ' ἐπέην ὀρυγμαδὸς
 250 μάρναμένῳ ἀνέρων· νέκυες δ' ἄρα πλῆθον ἀπάντη
 φύρδην ἀμφοτέρωθεν, ἀπ' Ἀργείων δὲ μάλιστα.
 Ἔθνεα δ' ἔβρεον Ἴνδῶν καὶ Ἀράβων μεγαθύμων
 πάντοθεν ἐκχύμενα· τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγεα πάσχον
 Ἀργεῖοι, πολυτερέα δ' αὐτῶν λύετο γούνα.
 255 Ἐμπης δ', οὐκ ἐθέλοντες, ὑπὲρ ψυχῶν μαχέοντο,
 εἰσόκε γειαρότης μὲν ἀνὴρ ἀπεπαύσατο πόνων,
 ἐκ δὲ βόας ἀρότροιο ἐλύσατο πολλὰ καμόντας.
 Καὶ τότε Τρώϊας ἠδ' Ἀράβισσα χαίρειν Ἐνωῶ·
 πᾶν γὰρ Τρώϊον οὐδας Ἀχαιῶν πλήθετο νεκρῶν.
 260 Κάππεσε γὰρ πρῶτιστος ἀπ' Ἀργείων βασιλῆων
 Μεμνονέης χεῖρεσσι, καταντίον οἷος ἐπελθὼν,
 Ἀντιλοχος μεγάθυμος, Νέστορος ὄβριμος υἱός,
 τὸν πάντες φιλέεσκον, Ἀχιλλεύς δ' ἔξοχον ἄλλων,
 οὐνεκα κραιπνὸς ἔην, νέος, ἄλκιμος, εἶδος ἀγητὸς,
 265 ἐν πιτυτῇ δ' ἄρα καὶ μύθοις προφέρεσκε γερόντων.
 Γῶ δ' ἐπὶ ἄλλοι Ἀργείων πέσον ἡγεμονῆες.
 Καὶ τότε δὴ πάντες, νῶτα Τρώεσσι βαλόντες,
 φύρδην συγχλονέοντο καὶ αἵματι γαῖαν ἔδευον.

Memnon enim denuo venit Æthiopum e terra,
 Phœnix Polydamasque, populusque secutus-est immensus,
 et pedites et equites, quantum arena pulvisque;
 leves, graves, peltati et funditores,
 loricati, non-loricati, ac Tarantini magnanimi,
 hastaque pugnantes et arcipotentis aderant.
 Hi quidem erant pugnatores, multi autem lixæ
 noctu advenerunt Indi, salsa unda trajecta,
 navibus simul aurum atque argentum apportantes.
 Hos vero navēs secutæ-sunt innumera; quæ quidem erant
 longæ, oneraria, equos-portantes, præterea etiam orbitatæ
 aliaque genera navium. Hi autem eenderunt celeriter.
 Eos vero Troja non cepit neque Trojanum solum.
 Et tunc quidem custodibus cincti hic et illic,
 cænatî dormiebant per-totam-noctem dulcem somnum.
 At cum jam albicolor adveniret Aurora,
 surgebant-ac ferebantur, multisonus autem ortus-est cla-
 mor.] Equi vero elatis-cervicibus Arabum ferocium
 demulcti hinniebant, immense superbiebant.
 At ubi Troja e Priami ædibus
 prorupit Memnon, fortis filius Auroræ,
 Phœnix Polydamasque et alii principes Indorum,
 Dardanidæ Troesque et quotquot Trojanæ gentes erant,
 in campum descenderunt; stipabantur autem greges po-
 pulorum.] Heros vero magnanimus in curru stetit Memnon,
 Polydamasque utrinque atque alii principes Indorum.
 Et tum manus plicatura populum jussit Memnon
 ad bellum armari, creperunt autem arma
 Indorum se-congruentium et armantium celerrime
 armis novis ac scutis quadruplicibus.
 At cum jam armati-essent et Trojani et ipsi,
 stabant in cohortibus apud ducibus singuli.
 Argivi autem ex-altera-parte armabantur necessitate ad-
 ducti.] Ubi igitur solis robur obscuravit arva,
 manus-conserebant inter-se, multusque erat fragor
 pugnantium virorum; mortui vero abundabant ubique
 confuse utrinque, ex Argivis vero maxime.
 Populi autem proruebant Indorum et Arabum magnani-
 morum] undique effusi; at in medio dolore patiebantur
 Argivi, fatigataque eorum solvebantur membra.
 Nihilominus, nolentes, de vita pugnant,
 donec agricola vir desineret laboribus,
 bovesque ex aratro solveret multum fatigatos.
 Et tum Trojana et Arabica gaudebat Bellona;
 totum enim Trojanum solum Achæis impletum-erat ca-
 daveribus.] Cecidit enim primus ex Argivis regibus
 Memnonis manibus, obvium solus factus,
 Antilochus magnanimus, Nestoris fortis filius,
 quem omnes amabant, Achilles vero præ omnibus,
 quia celer erat, juvenis, fortis, forma admirabilis,
 sapientia vero etiam et eloquentia antecellens senibus.
 Post eum autem alii Argivorum ceciderunt duces.
 Et tum jam omnes, terga Trojanis obvertentes,
 confuse turbabantur et sanguine terram rigabant.

Ὄς δ' ὅτε μιλιτοχρόοιο ἀπ' οὐρέος ἠνεμόεντος
 270 ταυροθρόος χειμαρῶρος ἀσπέτῳ ἔρχεται ὄμβρῳ,
 ἔσφορρα δὲ πέτρους μεγάλους καὶ κάγκανον ὕλην,
 βριθῷ δ' ἄρα κτυπέων λιθόχρους ἐμπέσεν ἀγροῖς,
 πάντα δ' ἀναρπάζων φύρδην φορέησι θαλάσση,
 ζεύγεα, βοῦς καὶ δώματα, πρὸς δ' ἄρα γειαιροτῆρας,
 275 ἄλλα τε ὅσσα κίχρησιν· ἀμηχανίη δ' ἄρ' ἀγροίκων·
 ὡς τότε Ἄχαιοὶ φύρδην ὑπ' Ἀράβων κλονέοντο,
 κυανήη δ' ἄρ' ἐν αἵματι πάντη πόρφυρε γαῖα,
 οἱ δ' Ἄραβες κατόπιν μεγάλῳ σέυοντ' ἀλαλητῶ.
 Οὐδέ τι μῆχος ἔην· πάντες γὰρ φεύγον Ἀχαιοί.
 280 Μοῦνος ἀπ' ἄλλων Νέστορα Μέμνονος ἤλυθεν ἄντα,
 υἱέος ἀχλύμενος· μέγα δ' ἔστεινε ἐνδοθὶ ἦτορ.
 Σὺν δ' ἄρα οἱ δὲ Κόϊντος ἔην πέλας, δὲ ἐπάκουεν
 Μέμνων ὅσσα ἔειπε γέροντ' Ἀραθῆϊδι φωνῆ.
 Πιεζὸς ἐγὼ τελέθων δὲ, Ἰσαακίοιο φραδαῖσιν,
 285 ὃς μ' ἀπὸ Βερρόϊοις ἐριβώλακος ἠδὲ Σελῶν
 πεζὸν ἔπειψε νέεσθαι, ἐμεῦ ἵπποιο ἀμέρσας,
 ἧς ἀλόχου βουλήσιν σαόφρονος, ἧ οἱ ἅπαντας
 κύθηνε λεπρούς τε καὶ ὄσσοι νεῖκεος υἴες,
 οὐνεκά οἱ καλῶς καταθύμια πάντα ἔρεζον,
 290 φεύγον οὐδ' ἐσάκουσα, τὰ Μέμνων ἐξερέεινεν.
 Ἄλλ' ὅτε νύξ δνοφερῆ γαῖαν περιεδέδρομε πάντη,
 δῆριν αἰματόεσσαν ἀμυμιμακέτου πολέμοιο
 παῦσαν οὐκ ἐθέλοντες Ἀράβων ὄβριμοι υἴες,
 ὠκύαλοι δὲ νέες φύγον Ἡφαίστοιο ὄμοκλήν,
 295 αὐτοῖ τ' Ἀργεῖοι δεινὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξαν.
 Νυκτὶ δ' ἀολέες εἶατο τεύχεα πάντες ἔχοντες,
 εἶατο τεύχε' ἔχοντες· ὕπνος ἀπὸ τοῖσιν ὄλωλεν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἡριγένεια,
 ἀνστάντες ἀέκοντες ἔριν ῥήγνυντο βαρεῖαν·
 300 Μέμνων γὰρ ἐπόρουσεν ἀλίχριοις υἱεὶ Γαίης,
 Τυφῶνι δλοόφρονι· ἔλπετο δ' οἷα ἐώλπει,
 Ἀργεῖους ἀπὸ πάντας ὀλέσσαι ἤματι κεινῷ.
 Ὄδε μὲν ἐφρόνεεν, ἐπὶ δ' ἄρματι ὄζεα κλάζων
 κυδιῶν θύνεσκεν, ὅπιθεν δ' ἵαχε λαός.
 305 Τὸν δ' ἄρα Πηλεΐδης καὶ ἀμυμιμακέτον περ ἑόντα
 στέρνω ἐνὶ στιβαρῷ κατεναντίον οὔτασεν ἔγχει·
 ψυχῇ δ' ἐκ μελέων ἀποέσσυτο ἠῦτε καπνός.
 Τοῖον Μεμνονέης κεφαλῆς μόρον ἐξερέουσιν.
 • Οἱ δ' οὖν Τελαμῶνος αἰεῖδουσ' ὄβριμόγυιοι,
 310 δῆριν ἀμυμιμάκετον καὶ σχῆτλια ἔργα ἰδόντα,
 εἶπέμεν Ἀτρεΐδῃ καὶ ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν·
 Ὑμεῖς μὲν πάντες μετὰ ἔθνεα βαίνειτε Ἰνδῶν,
 αὐτὰρ ἐγὼ κατεναντία Μέμνονος οἴος ἐπέλθω.
 Ὄς εἰπὼν ἀνείριε πελώριον ὑψόσε σάκος.
 315 Τοῖο δ' ἐν ὤμοις καλὸν φάσγανον ἠώρητο·
 δεξιτερῇ δὲ φέρων δόρυ Μέμνονος ἤλυθεν ἄντα.
 Μέμνων δ' ὡς ἐνόησεν, ἀφ' ἄρματος ἄλτο χαμᾶζε,
 συμπεσέτην δ' ἀλλήλοισι, μέγα δ' εἶδετο ἔργον
 οὐταζόντων ἀλλήλους, ἀράδιζε δὲ τεύχη.
 320 Ὄς δὲ δῶμα ταῦροι παρ' ὄρεσκήησι κολώναις,
 ἄγριοι, ἀμφ' ἀγέλαις ἐκάτερθεν θηριώωντες,
 πρῶτα μὲν ἔκσταδὸν ἀμφὶς ἕκαστος οἴος ὀρούων

Ut quando miniato ex monte ventoso
 mugiens torrens immenso fertur imbre,
 et secum-rapit rupes magnas aridamque silvam,
 graviter vero resonans, lapide-coloratus, incidit in-agros,
 omniaque abripiens mixtim aufert in-mare,
 juga, boves ac domicilia, atque insuper agricolas,
 aliaque quæcunque deprehendit; consternatio autem est
 rusticorum:] sic tunc Achæi confuse ab Arabibus turba-
 bantur,] nigra vero sanguine ubique rubebat terra,
 Arabes autem a-tergo cum-magno invecti-sunt ejulatu.
 Neque aliquod remedium erat; omnes enim fugiebant
 Achæi.] Solus e reliquis Nestor Memmoni ivit obviam,
 de-filio afflictus; ac valde ingemuit intus cor.
 At cum eo Quintus erat prope, qui audivit,
 quæ Memnon dixit seni Arabico sermone.
 Pedes vero ego cum-essme, Isaaci voluntate,
 qui me a Berthœa glebosa ac Selis
 peditem misit reversurum, meo equo privatum,
 suæ uxoris consilio prudentis, quæ ipsi omnes
 honorabat scabrosos et quicumque jurgii filii sunt,
 quia ipsi bene grata omnia faciebant,
 effugi neque audivi, quæ Memnon diceret.
 At ubi nox tenebrosa terram circumcursavit undique,
 prælium cruentum indomiti belli
 finierunt nolentes Arabum fortes filii,
 navesque celeriter-mare-secantes effugerunt Vulcani mi-
 nas,] ipsique Argivi sævas cædes evitarunt.
 Noctu vero congregati sedebant omnes arma habentes,
 sedebant arma habentes; somnus ipsis periit.
 Sed ubi jam aurithrona venit Aurora,
 surgentes inviti contentionem eruperunt gravem;
 Memnon enim irruit similis filio Telluris,
 Typhoni exitioso; speravit autem ut speraverat,
 Argivos omnes se-perempturum die illo.
 Ita quidem cogitavit, in curru igitur acuto cum-clamore
 superbens ferebatur, a-tergo autem vociferabatur populus.
 Hunc vero Pelides, quamvis indomitum existentem,
 in pectore valido ex-adverso percussit hasta;
 anima igitur e membris evolavit velut fumus.
 Tale Memnonei capitis fatum narrat.
 Alii autem filium Telamonis canunt fortibus-membris,
 pugnam immensam et tristia opera videntem,
 dixisse Atridæ ac principibus Achæorum:
 Vos quidem omnes gentes persequimini Indorum,
 at ego adversus Memnonem solus tendam.
 Sic dicens sustulit in-altum ingentem clypeum.
 Ejus vero ex humeris pulcer ensis pendebat;
 dextra autem portans hastam Memmoni venit obviam.
 Memnon igitur ut vidit, e curru prosiluit in-terram,
 concurrereque mutuo, magnumque visum-est opus
 se-vulnerantium invicem, crepuerunt autem arma.
 Ut vero duo tauri in silvestribus montibus,
 feri, de armentis utrinque certantes,
 primum quidem cedendo utrinque uterque solus irruens

ἐς στυφελᾶς πέτρας τε καὶ οὐρεα ὑψικάρῃνα,
 ἀλλήλους ποτὶ ταύρειον μῆθον ἐκκαλέονται,
 325 μυκτῆρα πλατὺν οἴξαντες, βαρύδουπα βοῶντες,
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἀλλήλους βάλλουσι κεράεσσι,
 ἡχὴ δ' αὐτὴ πελώριος οὐρεος ἔρχεται ἄκρας·
 ὡς τῶν μαρναμένων σακῶν ἀπὸ δοῦπος ὄρωρεν.
 Ὡς δὲ λέων Αἴας ἐπιάλμενος ἀσπίδα νύξεν, [γεν.
 330 οὐδ' ἔτορεν κρατερόν σάκος, ἀλλ' ἄρα Μέμνονα κλι-
 Αὐτὰρ ἔπειτα ἐὼν σάκος Αἴας ὑπόσ' αἰείρας,
 πλῆξεν ἀνασχομένους; ἐπέβρισεν δ' ὄβριμον ἄνδρα.
 Τοῦ δὲ ποδῶν κατόπισθεν ἐφέσπετο διὸς Ἀχιλλεύς,
 κρύδῃην δ' αὐχένι Μέμνονος ἤλασε χάλκεον ἔγχος·
 335 τὸν δὲ λίπεν ψυχὴ. Αἴας δ' ἔλε Πουλυδάμαντα,
 ἡγεμόνα Φοινίκων· τρέσσαν δ' ἔθνεα Ἰνδῶν,
 ὡς διοῖς βασιλῆας εὐδὸς νεκύεσσι ἐσεῖδον.
 Πίπτον δ' αὐτὸν πολέες σωρηθὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλω,
 αὐτοὶ θ' ὑπ' αὐτῶν καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 340 φύξα γὰρ εἶχεν ἅπαντας ἰωχυοῖο κρατεροῖο,
 ζῶντες δ' ἐν νεκύεσσι ἐρητύοντο φέβεσθαι.
 Ἄργεῖοι δ' ἄρ' ὄπισθεν ἐπ' ἔντεα πάντα λέγοντο,
 ἐμμενέως κτεινόντες, ἕως νύξ ἄμβροτος ἤλθεν.
 Ὅρρη δ' αὐτὴ εὐδὸς ἐκάτερθε κέαντο νεκρούς.
 345 Μέμνονα δὲ σμύρνη τε καὶ Ἀσσυρίη φρυγανίδι
 Αἰθίοπες ταρχεύσαντες θέσαν ἀμφιφορῆι·
 ὡς δ' ἄρα Πουλυδάμαντα καὶ ὕστερον οἴκοι ἔνεικαν.
 Τροίη δὲ στοναχὴ τε καὶ οἰμωγὴ τελέεσκεν·
 Τρώες γὰρ μεγάλθυμοι, ἐελμένιοι ἔνδοθι πύργων,
 350 δυσπονέως στενάχοντες εὐδὸς γοάσκον ἑταίρους.
 Οὐπὼ δακρυχέουσιν ἐπ' ὄμμασι δάκρυα τέρσεν,
 ἐκ δ' ἤλιον αὐθις, πυλῶν πετάσαντες ὀχῆας,
 Διήφοβος, Πάρις ἠδὲ Τρώϊλοι ἵπποχάρμης
 ἔθνεσι σὺν πολέεσσι, Ἀχαιῶν ἄντα μάχεσθαι.
 355 Τοῦς δ' Ἀχιλλεύς ἐνέηκε ποτὶ Ξάνθοιο βέεθρα,
 κτεινῶν ἐμμενέως· ὡς δ' αὐτως ἄλλοι Ἀχαιοί.
 Καὶ β' οἱ μὲν φύγον ὄβριμον ἔγχος Πηλείδαο,
 Διήφοβος καὶ Δύσπαρις· αἴσα δ' ἄρ' εἶλε Τρώϊλον,
 δεσπένθος Τρώεσσι ἐπ' ἵσῃς Ἐκτορι θῆκεν
 360 ἡγορέη καὶ κάλλιπ' ἠδὲ τε ἀνθεὶ ἤβης.
 Ἄλλ' ἄρα καὶ Τρώων βασιλῆων φράζω μορφήν,
 σὺν τοῖς καὶ τοῖο Τρώϊλοι ἵπποδάμοιο. [ρίς,
 ἦτοι μὲν Πρίαμος σύνοφρος, μέγας ἠδὲ μακρόβ-
 γλαυκιῶν, πυρρόχρους, εἶδει δ' ἦεν ἀγητός,
 365 εὐστόλος, εὐόφθαλμος, πυκνὰς δ' εἶχεν ἐθείρας.
 Ἡ δὲ Ἐκάβη μελίχροισ ἐην, εὐριν, ὠραίη,
 ἡλικίη τελέη, φιλότιμος, ἥσυχος αὐτως.
 Ἄνδρομάχη δ' ὠσαύτως, γοργὴ δ' ἦν, μεσοῆλιξ,
 μακροψις, χαρίεσσα, παρῆια δ' εἶχε γελῶντα.
 370 Κασσάνδρη δ' ἄρ' ἦν βαῖη δέμας, ἀνδροόμοιος,
 λευκοτέρη γλάγος· περιηγέας εἶχεν ὀπωπὰς,
 θγκώδεις δ' ἔχε μαστοῦς· μικρόπος, ἥσυχος ἦεν.
 Τῆς δ' Ἐλενος κάσις εὐθετος ἦν, μακρὸς, ἀρχιγένειος,
 λευκὸς, ξανθοκόμης, μακρόβριον, εἶδει λεπτός·
 375 νῦτα δὲ τοῖο ἔαγεν ὑπῆρεμα, λῆθε δὲ πολλούς.
 Διήφοβος δ' ἄρ' ἦν ἤβη μέσος, εὐρυμέτωπος,

in asperas petras et montes altis-verticibus,
 se-invicem ad taurinum proelium provocant,
 nares amplas aperientes, gravi-strepitu mugientes;
 at dein se-invicem percutiunt cornibus,
 sonitus vero ingens ad-montis pervenit juga:
 sic illorum pugnantium e scutis strepitus exortus-est.
 At sicut leo Ajax insiliens clypeum pupugit,
 neque perforavit validum scutum, sed tamen Memnonem
 inclinavit.] At deinde suum scutum Ajax in-altum attol-
 lens] percussit manu sublata oppressitque fortem virum.
 Ejus vero post pedes secutus-est divus Achilles,
 clamque in-cervicem Memnonis impulit aereum ense.
 Eum igitur reliquit anima; Ajax autem occidit Polyda-
 mantem,] duces Phœnicum; tremebant vero gentes In-
 dorum,] ubi duos reges suos inter mortuos viderunt.
 Cœdebantur autem multi acervatim, alius apud alium,
 ipsi ab ipsis et ab Achæis ære-vestitis;
 fuga autem cepit omnes e-tumultu vehementi,
 viventes tamen mortuis prohibebantur fugere.
 Argivi igitur a-tergo arma omnia legebant,
 indesinenter occidentes, donec nox immortalis veniret.
 Obscuritate autem suos utrinque comburebant mortuos.
 Memnonem vero, et myrrha et Assyriis sarmentis
 exequiis-factis, Æthiopes condebant in-urnam.
 Sic autem Polydamantem etiam posthac domum portabant.
 Trojæ vero gemitus et ejulatus erant;
 Troes enim magnanimi, inclusi intra turres,
 misere gementes suos plorabant socios.

Nondum lacrimantibus in oculis lacrimæ aruerant,
 eruperunt tamen rursus, portarum apertis repagulis,
 Deiphobus, Paris ac Troilus ex-curru-pugnax
 cum populo multo, contra Achæos pugnaturi.
 Hos vero Achilles propulit ad Xanthi fluentia,
 interficiens indesinenter; parique modo alii Achæi.
 Et illi quidem effugerunt fortem hastam Pelidæ,
 Deiphobus atque infelix-Paris; fatum autem deprehendit
 Troilum,] qui luctum Trojanis non-minorem quam-Hector
 injecit] ob virtutem et pulcritudinem ac florem juventutis.

Agedum etiam Trojanorum regum cognoscas formam,
 cum his etiam Troili equorum-domitoris.
 Namque Priamus junctis-superciliis, magnus atque magno-
 naso,] glaucis-oculis, ruficolor, specieque erat admirabilis,
 bene-ornatus, pulcris-oculis, densasque habebat comas.
 Hecuba autem mellicolor erat, pulcro-naso, speciosa,
 ætate provecissima, ambitiosa, tranquilla tamen.
 Andromache autem eodem-modo, vivida tamen erat, me-
 dia-ætate,] magnis-oculis, gratiosa, genasque habebat ri-
 dentes.] Cassandra vero erat modica statura, viro-similis,
 candidior lacte; micantes habebat oculos,
 tumidasque habebat mammas; parvis-pedibus, tranquilla
 erat.] Ejus autem frater, Helenus, bona-structura erat, ma-
 gnus, valde-barbatus,] candidus, flavicomus, magno-naso,
 specie gracilis;] tergum vero ejus curvatum-erat leniter, fu-
 git tamen multos.] Deiphobus porro erat] juventute media,

σίμαλος ἦδὲ μελάγχρους, εὖψ, ἠγυγένειος.
 Αἰνεΐας δ' ἄρα βαιός, ἀτὰρ παχὺς, εὐστηθος πέλε,
 γλαυκός, λευκόχρους, ἀναφάλας, εὐρυμέτωπος.
 380 Ἀντήνωρ δὲ μακρὸς, βραδινὸς πέλεν ἠδὲ γλαγόχρους,
 γλαυκός, ῥίνα φέρων καμπύλην, ξανθοέθειρος.
 Τρώϊλος αὖ μέγας, ὠκὺς ἦν, μελανόχρους, εὖριν,
 εἶδει δ' αὖ χαριεῖς, δασυπόγων, ταναέθειρος. [σιν.
 Τὸν δ' Ἀχιλεὺς κατέπεφνε παρὰ Σκαμάνδροιο βροῆ-
 385 Αὐτὰρ ἔπει καὶ ἀρήϊον εἶλεν μοῖρα Τρώϊλον
 ἐγγυὸς ἔην θάνατος Πηληϊάδῃ Ἀχιλῆϊ,
 ὕστατα γαμβρεύοντι παραιφασίσι Πριάμου.
 Ἦτοι γὰρ Πριάμου ποτὶ δώματα διὸς Ἀχιλλεὺς
 ἤρχετο πολλάκι Πολυξένης εἵνεκα νύμφης,
 390 τὴν οἱ υπέσχετο δωσέμεν, ὅρα μούου ἀπολήξῃ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρῶες παρὰ Θύμβρη ὕον Ἀπόλλω,
 Ἰδαῖον προσέχκαν ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα,
 ἔς νηὸν καλέοντα· ὃ δ' αἶψα μάλα πιθῆσας,
 γυμνὸς ἐὼν καὶ ἄνοπλος ἐπήλυθεν ἔνδοθι νηοῦ.
 395 Δηϊφობος δ' ἄρα χερσὶ περιβάλε οἶά τε γαμβρόν,
 Δύσπαρις αὐτὴ μάχαιραν ἐπήλασεν ἔγκασι φωτός·
 αὐτὰρ ὃ τοῖος ἐὼν ἦρωες πέσεν ἀφραδίῃσιν.
 Ὡστε λέων πέσεν ἐς βόθρον ὑπ' αὐτῆς ἐρίφοιο,
 εὔτ' ἄρα μιν παραπλάγξουσιν θηρήτορες ἄνδρες,
 400 ὡς πέσεν ἀφραδίῃσι πελώριος ὄβριμος ἦρωες.
 Αἶψα δ' ἄρ' ἐς πόλιν ἐκ νηοῦ φοβέοντο φονῆς.
 Τοὺς δ' Ὀδυσσεὺς ἐνόησε ποτὶ πόλιν αἶψα θέοντας,
 Τυδείδῃ δὲ καὶ Αἴαντι ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
 Ἡρώων ὄχ' ἄριστοι, τέκνα κλυτῶν γενετήρων,
 405 δεῦτε ποτὶ Θύμβρη, καὶ σχέτλια ἔργα ἰδωμέν·
 οἶμαι, Πηλεΐδης παρὰ νηὸν κάθανε Φοῖβου.
 Πολλὸν ἄπεστι χρόνον, φεύγουσι δὲ Τρῶες ἐς ἄστν.
 Ὡς ὁ μὲν εἶπεν Ὀδυσσεὺς, τοὶ δὲ θέοντες ἔβαινον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κατὰ νηὸν Θυμβραῖοιο γέοντο,
 410 εὖρον ἔπειτ' Ἀχιλλῆα πελώριον ἐν κονίῃσι,
 λοίσθια φυσιόωντα παρὰ θανάτοιο πύλῃσι.
 Τοὺς δὲ ἰδὼν δάκρυσε καὶ ὕστατον ἔννεπε μῦθον·
 ὦ φίλοι, οὐ τι τόσον στενάχω θανάτοιο τελευτῆν
 ἦβην τ' ἀνθεμύεσσαν ἰδ' ἠγορέην ἐρατσηνῆν,
 415 οὐ τι τόσον ταῦτα στενάχω, φίλοι, οὐδ' ἀκάχημαι—
 κοιναὶ γὰρ μοῖρα πᾶσιν θανάτοιο τελευτῆς,
 πολλοὶ δ' αὖ θάνον, ἡμὲν τοῖοι, ἠδὲ τε τοῖοι,—
 ἀλλὰ τό μοι ἄχος, ὅττι με τοῖος Δύσπαρις ἔκτα.
 Ἄλλ' ὑμεῖς Πατρόκλω με καὶ Ἀντιλόχῳ μεγαθύμῳ,
 420 εὔ μάλα κοσμήσαντες, ἐπὴν κατὰ μοῖρα λάβῃσι,
 χρύσειον ἐς μητρῴϊον ἔνθεσθ' ἀμφοροῆα,
 ὡς ἂν μηδὲ θανόν γε φίλων ἀπάτερθεν ἐσοίμην.
 Ὡς εἶπὼν ἀπέπνευσε μέγα στέρνοιο φουσῆσας.
 Αἴας δακρυχέων δὲ νέκυν ὤμοις ἀναείρας
 425 ἔκφερεν ἐς κλισίας, μετόπισθε δὲ Τρῶες ἔβαινον,
 τὸν νέκυν ἐξ Αἴαντος ἀφαρτάσαι ἐμμενέοντες.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι φέρων λεχέεσσαν ἔθηκε,
 κοσμήσας σὺν ἅπασιν Ἀχαιῶν ἠγεμόνεσσιν.
 Ἄλλοι δ' ὧδ' ἐρέουσι· θανόντα Τρῶες ἔπεσχον,
 430 Ἀργεῖοις δὲ δόσαν, λύτρα Ἐκτορος αἰδὶς ἐλόντες.

larga-fronte,]pressis-naribus ac nigricolor, bono-visu, pulera
 -barba.]Æneas vero parvus, sed crassus, bono-pectore erat,
 glaucus, albicolor, calvus, larga-fronte.
 Agenor autem magnus, gracilis erat ac lacticolor,
 glaucus, nasum habens curvum, flavicomus.
 Troilus porro magnus, velox erat, nigricolor, pulcro-naso,
 specie vero graciosus, hirsuta-barba, longis-capillis.
 Hunc igitur Achilles interfecit ad Scamandri fluentia.
 At postquam etiam bellacem deprehendit fatum Troilum,
 prope erat mors Pelidæ Achilli,
 postremum se-socianti invitationibus Priami.
 Profecto enim Priami ad ædes divus Achilles
 abiit sæpe Polyxenæ gratia sponsæ,
 quam ipsi pollicitus-erat se-daturum, ut bello desineret;
 at ubi Trojani ad Thymbram sacra-feecerunt Apollini,
 Idæum miserunt ad Æaciden Achillem,
 in templum qui-eum-vocaret; is vero statim facile obscue-
 quens,] nudus et sine-armis profectus-est in templum.
 Deiphobus igitur manibus eum amplexus-est ut affinem,
 infelix-Paris autem cultrum infixit in-viscera viri;
 at is, talis qui-erat heros, cecidit imprudentia.
 Uti leo cecidit in foveam *audito* clamore hædi,
 quando quidem eum seduxerunt venatores viri;
 sic cecidit imprudentia ingens, fortis heros.
 Statim vero in urbem ex templo aufugerunt occisores.
 Quos Ulysses animadvertit ad urbem subito currere,
 Tydidæ igitur atque Ajaci *hæc* verba dixit :
 Heroum longe optimi, filii inclytorum parentum,
 abeamus (ad) Thymbram, et infelicia opera videamus;
 Pelides, credo, ad templum mortuus-est Apollinis.
 Ex-longo abest tempore, fugiuntque Trojani ad urbem.
 Sic quidem dixit Ulysses, illi autem currentes profecti
 -sunt.] Sed ubi jam ad templum Thymbræi *Apollinis* ve-
 nerunt,] repererunt ibi Achillem ingentem in pulvere,
 postrema suspiria-ducentem ad mortis januas.
 His autem visis lacrimavit et ultimum prolocutus-est ser-
 monem:] O amici, non tam ingemisco mortis termino
 juventutique floridæ et virtuti amabili,
 non tam his ingemisco, amici, neque doleo *his*;
 (communia enim fata omnibus termini mortis,
 multique moriuntur, tum tales, tum tales,)
 sed ille mihi dolor, quod me talis infelix-Paris interfecit.
 Sed vos cum-Patroclo me et Antilocho magnanimo,
 optime ornatum, quando fatum deprehenderit,
 in aurea, materna collocate urna,
 ne vel mortuus ab-amiciis procul sim.
 Sic locutus expiravit magnum e-pectore flatum-edens.
 Ajax autem lacrimans mortuum humeris sublatum
 extulit in castra, a-tergo vero Trojani ibant,
 cadaver Ajaci subripere cupientes.
 Sed is in castra portatum lectis *id* imposuit,
 ornans cum omnibus Achæorum principibus.
 Alii autem sic narrant : mortuum Trojani retinebant,
 Argivis tamen reddiderunt, pretiis-redemptionis Hectoris.

- Καὶ τότε τὸν κοσμήσαντες δῖοι Παναχαιοὶ
ἔκφερον ἐν λεχέεσσι κεκασμένοι εὖ κατὰ κόσμον,
Ἄργεῖοι δ' ἐν ὅπλοισι κεκασμένοι ἐστιχῶντο
φαλαγγηδὸν, πεζοὶ, πάντες δακρυχέοντες.
- 135 Μοῦσαι δὲ στονόεσσαν ἐπέβρεμον ἄπλετον ἠχὴν,
αὐλοὶς καὶ φόρμιγγιν. Ὅ δ' ἐν λεχέεσσι ἔκειτο,
ἀστράπτων ἐν ὅπλοισι· τὰ γὰρ περὶ φέρτρον ἔκειτο.
Στρωμνῆς δ' αὐτὲ πέλας βασιλῆης ἴσαν Ἀχαιῶν.
Ἴπποι δὲ πρυλέων προπάροιθεν ἐστιχῶντο
- 440 Ἄργείων βασιλῆων· αὐτοῦ δ' αὐτ' Ἀχιλλῆος,
κόσμον ὑπαυχένιον τετμημένοι, ἐγγύς ἕποντο.
Ἄρμα δὲ τοῖο φέρεσκε χρύσειον ἀμφιφορῆα,
ὄστ' ἂν Πατρόκλοιο καὶ Ἀντιλόχοιο φέροντα,
τῶ ἐν Πηλεΐδῃ θήσειν θέλεσκον Ἀχαιοί.
- 445 Μυρμιδόνες δ' ἑκάτερθε μελάμπεπλοι ἐφέποντο,
πάντες ἐπ' ἀσκεπέες, περὶ κόρσας τέφραν ἔχοντες.
Ληϊάδες δὲ γυναῖκες ὅσαι Τρώων παρ' Ἀχαιοῖς,
φέρτρου ἴσαν μετόπισθε, Βρισηΐς θ' Ἴπποδάμεια
κλαίουσα λιγέως δουρικτήτη περ' εὐῶσα.
- 450 Ἄλλ' ὅτε νισσόμενοι ποτὶ πυρκαϊῇν ἀφίκοντο,
ἐν δὲ μέσῃ νέκυν ἦρωες θέσαν εἰς ἑταίρου,
αὐτίκα Νηρῆος κοῦραι, μέγα κῦμα θαλάσσης,
ἔξ ἄλλος ἤϊζαν, μόρμυρε δὲ πόντος ἀπείρων.
Ἦρωες δὲ φόβηθεν Ἀχαιοὶ τάσδε ἰδόντες,
- 455 τρέσσαν δ' ἄλλη ἄλλος, ὅπῃ νόος ὄρσεν ἕκαστον,
ἐλπόμενοι κλόνιον Σεισίχθονα, κυανοχαίτην,
ἔς γαῖαν ἔλααν ἐρίδουπον ἄρμα καὶ ἵππους·
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυξεν, ἐπέσγε τε φύζαν ἀπάντων.
Ταὶ δ' ἄρα σὺν Θετίδι παρὰ Σιγείῳ παριοῦσαι,
460 κοψάμεναι μέγα τὸν νέκυν, ἐς βυθὸν αὔθις ἵκοντο.
Τῶν δ' ἄρ' ἀναξυρίδες καὶ ἠρώων περ' ἐόντων
θεῖην ἐκ θεῶν εὐώδεα πνεῦσαν αὐτμήν.
Πηλεΐδῃ δ' ἔπει ἄρ' κατέδαψε σιδήρειον πῦρ,
θῆκαν σὺν Πατρόκλῳ τε καὶ Ἀντιλόχῳ μεγαθύμῳ
- 465 Ἄργείων οἱ ἄριστοι Σιγείῳ παρ' ἄρκας
χρύσειον ἐς φιάλην, καθύπερθε δὲ τύμβον ἔτευξαν,
ἐνθ' ἄρα Πατρόκλοιο τετεύχато σῆμα πάροιθεν.
Ἄλλ' ἦτοι αἶων καὶ μορφήν φράξω τῶνδε.
Ἦτοι μὲν Πηλῆος ἀγαθοῦ φαίδιμος υἱὸς
470 εὐμήκης, εὐστήθης ἔην, χεῖρες περὶ πάντας,
λευκὸς, ξανθοκόμης, οὐλόθριξ, πυκνοθέριος,
μακρόρρις, μελίγηρς, κούρης δ' εἶχεν ὀπωπᾶς·
γοργὸς ἔην ὀφθαλμοῖς, ἐν δὲ δρόμοισι ποδάρκης·
μακρὰ δ' ἔχε σκέλεα, ὑπὸ δ' ἐσπάνιστο ὑπήνη.
- 475 Πάτροκλος δὲ προγαστρῶ, εὐπώγων, μεσοῆλιξ,
ξανθοκόμης, πυρρόχρους, εἶδει δ' ἦεν ἀγητός.
Ἀντιλόχος δὲ νεώτερος ἄλλων ἔπλεν Ἀχαιῶν·
εὐήλιξ, εὐάχην, λευκὸς ἔην, μακρόρρις,
γοργὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν, ἀελλόπος, ἀρτιγένειος,
480 ξανθοκόμης, εὐχαίτης· γλαυκαὶ δ' ἦσαν ὀπωπαί.
Αὐτὰρ ἔπει κτερεῖζαν τοὺς δῖοι Παναχαιοί,
ὅπλ' Ἀχιλλῆος ἔθεντο τὸν ὄριστον λαβέσθαι.
Ἀνστάντες δ' Ὀδυσσεύς τε καὶ Αἴας δηριόωντο.
Χρησμοὶ δ' ἐκτελέοντο, κακὸν δ' ἀμυράνιετο Τροίη.

receptis.] Et tunc illum ornatum divi Achæi
extulerunt in lectis bene decoratum ritu,
Argivique (in) armis decorati ex-ordine-incedebant
turmatim, pedites, omnes lacrimantes.
Musæ vero lamentabilem eviderunt infinitum sonitum,
tibiis ac citharis. Ille autem in lectis jacebat,
splendens in armis; ea enim in feretro jacebant.
At prope stragulum reges ibant Achæorum.
Equique militum incedebant-ordine ante
Argivorum reges; ibi vero etiam Achillis equi,
ornatu collari resecto, prope sequebantur.
Currus autem illius ferebat auream urnam,
ossa Patrocli et Antilochi continentem,
in qua Pelidem ponere volebant Achæi.
Myrmidones vero utrinque nigris-vestibus-induti seque-
bantur,] omnes inoperti, in capitibus cinerem habentes.
Captivæ autem mulieres, quotquot Trojanorum apud Achæ-
os erant,] post feretrum ibant, Briseisque Hippodamia
plorans acute, captiva quamquam erat.

At ubi procedentes ad rogam pervenerunt,
inque medio cadaver heroes collocarunt sui socii,
statim Nirei filix, magnus fluctus maris,
ex mari prorumpebat, ac murmurabat pontus infinitus.
Heroes autem Achæi metuerunt has intuiti,
trepidabantque alio alius, quo mens impulit unumquemque,
expectantes tumultuosum Neptunum, nigricomum,
in terram incitaturum sonorum curram et equos;
Nestor vero retinuit, inhibuitque fugam omnium.
Illæ igitur cum Thetide ad Sigeum profectæ,
plancto valde mortuo in profundum revertebantur.
Illorum autem vestes, quamquam heroes erant,
divinum a deabus fragrantem exhalabant vaporem.
At Pelidem postquam consumpsit ferreus ignis,
posuerunt cum Patroclo et Antilocho magnanimo
Argivorum principes apud Sigei promontoria
aureo in vase, superque tumulum extruxerunt,
ubi quidem Patrocli extractum-erat monumentum antea.

Agedum vero audiens etiam formam cognoscito horum:
Namque Pelei nobilis splendidus filius
procerus, bono-pectore erat, graciosus præ omnibus,
candidus, flavicomus, crispus, densis-capillis,
magno-naso, mellita-lingua, virginis vero habebat oculos;
vividus erat oculis, et in cursibus veloc;
longa vero habebat crura, raraque-erat barba.
Patroclus autem ventriosus, pulcra-barba, media-ætate,
flavicomus, ruficolor, specieque erat admirabilis.
Antilochus vero natu-minor aliis erat Achæis,
pulcra-statura, pulcro-collo, candidus erat, magno-naso,
vividus oculis, celeripes, pubescens,
flavicomus, pulcra-cæsarie; glauci autem erant oculi.

At postquam sepelierunt hos divi Achæi,
arma Achillis proposuerunt, ut-optimum ea sumeret.
Surgentes autem Ulysses et Ajax certabant.
Oracula vero implebantur, malumque apparebat Trojæ.

485 Παιίδες δὲ Τρώων δορυθήρατοι ἦσαν Ἀχαιοῖς,
οἱ βουλῆ Δαναῶν τούτους κρίναντες ἄμ' ἄμφω
υἱεὶ Λαέρταο ἐπήρατα ὤπασαν ὄπλα,
φάντες ὑπὲρ Αἴαντα λυγρὰ Τρώεσσιν ἰάψαι.
Αἴας δ' αὖ λύπη βεβαρεῖός εἶνεκεν ὄπλων
490 ἦλθεν ἐπὶ κλισίας καὶ ἐῖκτανε χαλκιδόθυμος.
ᾧς θάνε· τῆ δ' ἄρα Ῥοῖτειφ πάρα τύμβον ἔτευξαν.
Ἄλλ' ἦτοι καὶ τοῦδ' ἥρωος ἄκουε μορφήν.
Ἦὸς ἔην, μέγας, εὖρις, εὐθετος, οὐλοκάρηνος,
κυάνεος χροῖν, βλοσυρῶπις, ἠϋγένειος·
495 κάλλει δὲ προφέρεσκεν ἀπάντων πλὴν Ἀχιλλῆος.
Τρίτον ἔην ἡμᾶρ ἀπὸ Πηλεΐδαο τελευτῆς,
Αἴανθ' ὀππότε τύμβουσιν μεγάλθυμοι Ἀχαιοί.
Καὶ τότε δὴ βὰ Πολυξείνη, κόρη Πριάμοιο,
ἐννυχίη προμολοῦσα, φίλους προφυγοῦσα τοκῆς,
500 πολλὰ κλαυσαμένη περὶ τύμβου Πηλεΐδαο,
νυμφίω εὐγενεὶ καλῆ παρακάππεσε νύμφη,
εὐνή ἐν αὐτοκλήτῳ χάλκεον ὕπνον ἔλοῦσα,
Φλάβιος ὡς ἐρέει· τὰ δ' ἄρ' Εὐριπίδου ἀλλοῖα.
Ἄλλ' ἄρα καὶ τῆς μάθανε μορφῆς εἶδος ἀγητόν.
505 Εὐψ, μακρὰ ἔην, λευκὴ, πάνυ δουλιχόδειρος,
μικρόπους, ἀνθερόχειλος, καλλιμάστος, ἀρίστη·
ὀκτὼ καὶ δέκα δ' ἦν ἑτέων, χρόνος ἥλικος ἦβης.
Κάθανε δ' αὐτὴ κόρη ἢ οὕτως ἢ καὶ ἐκείνος.
Ἄργεῖοι δ' ἐπεὶ ἔχθων Αἰαχίδαι μεγάλθυμοι,
510 οἱ μέγα ἔροκος ἔησαν Ἀχαιῶν ἐν πολέμοισι,
χρησιμοῖς ὄτα πετάννου· ὄσσα δὲ τοῖσιν ἐπήει,
Παλλάδος εἰ κεν ἄγοιεν ἀπὸ Τροίηνεν ἄγαλμα,
Τροίην εὐρύαργιαν ὑπ' ἐγχεῖ τῶνδε γενέσθαι.
Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς νύκτωρ ἠδὲ παῖς Τυδῆος
515 αὐτουχεὶ κόμισαν, Ἀντήνορος ὄκα λαβόντες·
τοῖς γὰρ ἔην φίλος, ἠδὲ δάμαρ ἱέρεια θεοῦ.
ᾧς οἱ μὲν Δαναοὶ Τροίην δοκέεσκον πέρσαι.
Εὐρύπυλος δ' ἐπὶ κούρος Τρωσιν ἐπήλυθεν αὐθις,
Τηλεφίδης μεγάλθυμος, Μυσὸς, ἐπήρατος ἀνάξ.
520 Κτεῖνε δὲ πολλοὺς Ἀργείων Ἀσκληπιάδῃ τε,
ἦρω ἱητήρα, Μαχάονα, κάλλιμον ἄνδρα,
ὡς βὰ Κόιντος ἔφη· ὁ δ' ἄρ' Ὀρφεὺς ἀλλ' ἐπαεῖδει.
Καὶ τότε ἀπὸ Σκύροιο Νεοπτόλεμος θεοειδῆς
ἦλυθεν Ἀργείοισι, μέγα δ' ἐχάροντο ἰδόντες.
525 Ἄλλ' ἦτοι καὶ μορφήν μείρακος αἶε τοῦδε.
Πυρρὸς ἔην πολὺ, τῷ καὶ ἐ Πύρρον μιν καλέεσκον·
εὐήλιξ, ὑπόγλαυκος, λεπτὸς, γλαγεγόχρους,
εὖριν, εὐθώραξ, τολμήεις, οὐλοκάρηνος,
εὐσκυλτος, πικρὸς, προπετῆς, μέγας, ἀγριόθυμος·
530 λάχνη δ' οἱ χαρίεσσα ἐφέτο ἀνθερῶνι.
Ἦῆε δ' ἐκ Θετίδος πατρῶϊον αἷμα διώκων.
Οἱ δ' Ὀδυσῆ ἑρέουσιν ἀπὸ Σκύροιο κομίσσαι
χρησιμοῖς, μαντοσύναισιν ἢ αὐτομόλοισιν ἀνάγκαις·
τῷ δ' ἄρα καὶ πατρώια χρύσεια ὤπασεν ὄπλα.
535 Θῦσε δ' ἄρα πρῶτα πατρῶϊον ἐς τάφον ἑλθῶν,
χειράμενός τ' ἀνέθηκεν ἐν χρυσότριχα χαίτην
ἠδ' οὖς ἐκ πάτρης ἔφερον πλοκάμους γενετήρων,
μητρὸς Δηϊδαμείης ἠδὲ τε πατροτοκῆων.

Filii autem Trojanorum bello-capti erant Achæis,
qui de-consilio Danaum his judicatis simul ambobus
filio Laertæ amabilia præbuerunt arma,
dicentes Ajacem calamitatem Trojanis immisisse.
Ajax vero tristitia oppressus propter arma,
abiit in castra et se interfecit æreo-animo.
Ita mortuus-est; ei autem prope Rhæteum *promontorium*
tumulum extruxerunt.] Age vero etiam hujus herois audito
formam.] Pulcer erat, magnus, pulcro-naso, pulcra-statura,
crispo-capite,] niger colore, trucibus-oculis, pulcra-barba;
pulcritudine autem excellabat inter-omnes præter Achillem
Tertius erat dies e Pelidæ morte,
quando Ajacem humabant magnanimi Achæi.
Et tum jam Polyxena, filia Priami,
noctu abiens, caros fugiens parentes,
multum plorans in tumulo Pelidæ,
prope sponsum nobilem pulcra procubuit sponsa,
lecto in sponte-parato æreum somnum capiens,
ut Flavius narrat; illa vero Euripidis diversa sunt.
Age igitur etiam hujus discæ formæ speciem admirabi-
lem.] Puleris-oculis, longa erat, candida, valde longo-collo,
parvis pedibus, floridis-labiis, pulcris-mammis, egregia;
octo et decem erat annorum, ætas maturæ juventutis.
Mortua-est igitur puella sive hoc-modo sive illo.
Argivi autem, cum mortui-essent Æacidæ magnanimi,
qui magnum præsidium fuerant in Achæorum bellis,
vaticiniis aures aperuerunt; oraculum enim iis advenerat,
si Palladis abstulissent (a) Troja simulacrum,
Trojam latis-viis sub hasta eorum fore.
Et tum Ulysses noctu ac filius Tydei
eadem-nocte apportarunt *illud* ab-Antenore statim acce-
ptum;] his enim erat amicus, atque uxor *ejus* sacerdos
deæ.] Sic quidem Danaï Trojam sibi-visi-sunt expugnare.
Eurypylus autem socius Trojanis venit rursus,
Telephides magnanimus, Mysus, amabilis rex.
Interfecit autem multos Argivorum Æsculapiique-filium,
heroem medicum, Machaonem, pulcrum virum,
ut quidem Quintus dixit; contra Orpheus alia canit.
Et tum e Scyro Neoptolemus divina-specie
advenit Argivis, maximeque gaudebant *eum* videntes.
Age igitur etiam formam adolescentis audito hujus.
Rufus erat valde, quare etiam Pyrrum eum vocabant,
pulcra-statura, subglæucus, gracilis, lacticolor,
pulcro-naso, pulcro-pectore, audax, crispo-capite,
agilis, acer, impetuusus, magnus, feroci-animo;
lanugo autem ipsi graciosa provenit in-mento.
Venit autem a Thetide *missus* patris cadem ulturus.
Alii Ulysses narrat a Scyro *eum* adduxisse
ex-oraculis, vaticiniis aut sponte-profectus ob-necessita-
tem;] illi igitur etiam paterna aurea præbuit arma.
At sacra-fecit primum ad paternum sepulchrum profectus,
tonsusque imposuit suam flavicomam cæsariem
et, quos e patria attulerat, cinninos parentum,
matris Deidamiæ ac parentum-patris.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δάκρυσεν ἔθυσεν τε τῶ ὄσσα ἐήκει,
 540 τὸν μὲν ἔπειτ' Ἀτρείδης ἐν κλισίῃσι κατέσχε,
 δῶρα δὲ δοῦς ἀπέπεμψε ποτὶ κλισίας Ἀχιλλῆος.
 Ἐν δὲ Βρισηὶς πάντα πατρώια χρήματα δεῖξε,
 χήρατο δ' ὡς ἐνόησε καὶ ἔδρακεν ὡς φίλον υἴα·
 δὲ δ' ὡς μητέρα τίεσκεν καὶ ἔχεσκε παρ' αὐτῶ.
 545 Αὐτὰρ ἐπεὶ καμάτου ἀνεπαύσατο αἰόλα γυῖα,
 ἐσάμενος βεθέεσσι πατρώια χρύσεια τεύχη,
 ἐς δίφρον τ' ἀναβὰς σὺν γ' Αὐτομέδοντι ἑταίρῳ,
 Ἄρει χαλκοχίτωνι ἀλίγκιος ἐς μέσον ἔστη·
 Μυρμιδόνες δ' ἑκάτερθε καὶ Ἀργεῖοι στιχάζοντο.
 550 Τρωσὶ δὲ πρῶτος ἔλασσε πατρώιον ἄρμα καὶ ἵππους.
 Οἱ δ' ὡς εἶδον, ὑπέτρσαν· ἀφρασίη γὰρ ἐπέσχεεν
 οἰομένους Ἀχιλλῆα πελώριον αὐθις ὄρασαν.
 Μυρμιδόνες δὲ καὶ Ἀργεῖοι κεραῖζον ὄπισθεν.
 Αὐτὸς δ' αὖ Μελάνιππον Μυσῶν ἡγεμονῆα
 555 ἦν πέφνε, φίλον γόνον Ἰστριάδαο Ἑλώρου.
 Ἀλκιδάμαντα δ' ἐπίετα ἀνεψιὸν ἔκτανε τοῖο,
 υἷον ὑπερθύμοιο ποδώκεος Ἀκταίοιο.
 Κτεῖνε δὲ Τηλεφίδην, Ἰέρης γόνον ἐγγεσάμαργον,
 δὲ μέγα κυδιάασκεν, ἀναξ' δ' ἄρα ἦεν ἐκείνων.
 560 Ὡς γὰρ μιν ὀλέκοντα ἐοῦς ἐνόησεν ἑταίρους
 Τηλεφίδης μεγάλθυμος, ἀτάσθαλος, ὄβριμος ἦρωσ,
 ἦλθε Νεοπτολέμοιο κατακτίον ἔγχος αἰγμῆς.
 Τοῦ δ' ἄρα παῖς Ἀχιλλῆος ἀτάσθαλον ἦτορ ἀπηύρα,
 στέρην ἐν ὄβριμόεντι πελώριον ἔγχος ἐλάσσας.
 565 Ὡς πέσεν· οἱ δὲ φέβοντο λεῶ κείνοιο πεσόντος.
 Οἶδε Νεοπτολέμῳ Μυσῶν πῆσον ἡγεμονῆες·
 αὐτὰρ οἱ ἄλλοι ὥστε κόνις ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 ἦν τε Τυφῶς ἀνάειρε, κεδάννυντ' ἄλλοθι ἄλλος.
 Τρῶες δ' ὡς ἐνόησαν ἀήσυλα μέρμερα ἔργα,
 570 κειάμενοι νέκυας, ποτὶ πύργους ἔδνον ἴκοντο.
 Καὶ τότε μὲν Ἑλένος, θεόφοιτος μάντις ἀμύμων,
 ἦ β' Ὀδυσῆος ἐν ἔργμασιν Ἀργείοισιν ἐπελθῶν,
 ἦ μόνος αὐτομόλοισιν ἐπηλυσίησι βαδίσσας,
 ἐκ σιδηρίττω, κατ' Ὀρφέα, μαντιπόλοιο,
 575 λίθου ἀνδρόλογοιο, μαθῶν ὅσα τεύχετο Τροίῃ,
 εἶπε Φιλοκτήτῳ βίην κομισαί ἀπὸ Δήμου,
 ὅστέα τε Πέλοπος ἐξ Ἥλιδος οἰσόμεν ὄκα·
 αἶσα γὰρ ὄδω πεσεῖν ὑπ' Ἀχαιῶν Τρώϊον ἄστν.
 Ὡς Ἑλένος ἐρέεινε θεόπροπος· οἱ δ' ἐτάλειον.
 580 Αὐτίκα δ' ἐκ Λήμοιο Ποιάντιος ἦλυθεν ἦρωσ,
 εὐμήκης, μελανόχρους, εὐθετος ἠδὲ σύνοφρος,
 τόξα φέρων στονόεντα· πόδας δὲ οἱ ἔλκος ἔτειρε.
 Πέτρῃ δ' ἀρτεμέα ἐχίτηδι τεύξε Μαχάων.
 Τὸν δ' ὁ Κόιντος ἔπεφεν ὑπ' Εὐρύπυλοιο βολῆσιν.
 585 Αὐτίκα δὲ Ποιάντιος ὄβριμος υἷος ἐκείνος
 ἐς μόθον ἐκκαλέεσκε Τρώων δὲ κε θέλησιν
 ἀντία τοξάζεσθαι· μοῖρα δὲ Δύσπαριν ἦγεν,
 ὅς ῥά τε νηπιέησι κατακτίον ἦλυθε τοῖο.
 Ἦτοι γὰρ βέλος ἦκε, Φιλοκτήτῳ δ' ἄμαρτεν.
 590 Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἐσσυμένως προέηκεν οἰστόν,
 καὶ βάλε μιν πρώτιστον εἰς λαίην κατὰ χεῖρα·
 δεύτερον αὖτ' ἐφέηκε καὶ ὄμματος ἐκβαλε γλήνην

At postquam lacrimavit ac justa-persolvit illi, quanta de-
 cebat,] hunc quidem deinceps Atrides in castris retinebat,
 muneribus autem datis misit ad tentoria Achillis.
 Ubi Briseis omnes paternas res ostendebat,
 gavisus-est autem, ubi eum vidit, et suspexit tanquam ca-
 rum filium;] qui contra tanquam matrem honorabat eam
 et retinebat apud se.] At postquam fatigatione desiverunt
 agilia membra,] induto corpore paternis aureis armis,
 curruque conscenso cum Automedonte socio,
 Marti aere-vestito similis in medio stetit;
 Myrmidones autem utrinque et Argivi ordine-incedebant.
 In-Troes vero primus incitavit paternum currum atque
 equos.] Qui ubi viderunt, tremebant; consternatio enim
 tenebat eos] existimantes se Achillem ingentem rursus con-
 spicere.] Myrmidones autem et Argivi stragem-edeabant a
 -tergo.] Ipse vero Melanippum Mysorum ducem
 egregium interfecit, carum filium Istriadae Helori.
 Alcidamantem autem deinde, patrualem illius, occidit,
 filium temerarii celeripedis Actaei.
 Occidit autem Telephiden, Hierae filium hasta-furem,
 qui valde superbiebat, rex autem erat illorum.
 Ubi enim illum interimere suos vidit socios
 Telephides magnanimus, perniciosus, fortis heros,
 ivit obviam Neoptolemi hastae mucroni.
 Hujus igitur perniciosum cor filius Achillis abstulit,
 in pectus forte ingenti hasta infixam.
 Ita cecidit; at fugiebant populi illo caeso.
 Atque a-Neoptolemo Mysorum caedebantur duces;
 verum reliqui tanquam pulvis venti turbine,
 quem Typhos tollit, dispergebantur, alibi alius.
 Troes vero ubi viderunt iniqua, gravia facinora,
 combustis cadaveribus intra turres se-receperunt.
 Et tum quidem Helenus, divinus vates excellens,
 sive Ulyssis in vinculis ad-Argivos venisset,
 sive solus spontaneo adventu accessisset,
 a siderite, secundum Orpheum, vaticino,
 lapide humana-voce-prædito, edoctus, quae parata-essent
 Trojæ,] dixit Philoctetae vim adducendam e Lemno,
 ossaque Pelopis ex Elide afferenda celeriter;
 fatale enim esse excisum-iri ab Achæis Trojanam urbem.
 Sic Helenus pronunciauit vates; illi vero id perfecerunt.
 Statim igitur e Lemno Pœantius venit heros,
 procerus, nigricolor, bona-statura ac junctis-supercilliis,
 arcum ferens tristificum; pedes vero ejus vulnus contri-
 verat.] Lapide vero echitide integrum restituit Machaon.
 Hunc autem Quintus interfici-fecit Eurypyli telis.
 Statim vero Pœantis fortis filius ille
 ad certamen provocavit Trojanorum quicumque vellet
 contra sagittis-pugnare; fatum autem infelicem-Paridem
 impulit,] qui quidem stultitia adductus obviam ivit illi.
 Profecto enim telum misit, a-Philocteta autem aberravit.
 At is posterior velociter jaculatus-est sagittam,
 et percussit illum, primum mittens, sinistra in manu;
 secundam dein sagittam emisit, et oculi dejecit pupillam

δεξιτεροῦ, γούωντος· ὁ δὲ τρίτον ἦκεν οἰστόν,
 και βάλεν οὐδ' ἀφάρμαρτεν ἐπὶ σφυροῖσι τιτήνας.
 605 Τὸν δὲ τε Τρῶες ἀειραν, νυκτὶ τε κάθθανε μέσση.
 Σὺν δ' ἄρα τοιο γυνή προτέρη θάνε φίλτρῳ ἐκείνου,
 ἢ πυρὶ, ὡς δ' Κόϊντος, ἢ, ὡς Λυκόφρων, ἀπὸ πύργου,
 ἢ βρόχον ἀψαμένη, ὡς Δίχτυϊ εἶδετ' ἄριστον·
 κάθθανε δ' οὖν αὐτῇ, εἴθ' οὕτως εἶτε ἐκείνως.
 600 Δηήφοβος δ' Ἐλένης πόσις ἐπλετο Τυνδαρεώνης,
 ἢ ῥ' ἀέκουσαν ἐλὼν, εἶτε Πριάμοιο φράδασι.
 Ἀργεῖοι δ' ὡς χάρμης οὐκέτι δέρκετο τέρμα,
 αὐθις Ὀδυσσεῖα Τρωσῶν ἐπίσκοπον ἦχαν ἐν ὄρφνῃ.
 Ἐσπετο καὶ Τυδείδης· Τρωσὶ δὲ μίχθεν ἰόντες.
 605 Οἱ δὲ θεοῖσιν ἔρεζον, πῦρ δ' οὐ καιετο ἱρῶν,
 βωμῶν δ' αὖ κατέπιπτε βοῶν τε κρέα καὶ αἰγῶν.
 Τρῶες δ' ὡς ἐνόησαν ἀπαίσια τέγματα ἱρῶν,
 Ἀργεῖοις Ἀντήγορα πρέσβεια διὸν ἔηκαν,
 εἶπμεν Ἀτρεΐδαισι καὶ ἄλλοισιν Δαναοῖσιν,
 610 Ἀργεῖν Ἐλένην καὶ χρήματα πολλὰ λαθόντας
 παύσασθαι πολέμοιο· ἄλις τετίηται Τρῶες.
 Ὄς δ' ἐμὲν εἶπεν ἐπελθῶν, οἱ δ' ἐθέλεσκον Ἀχαιοί.
 Ἄλλ' Ὀδυσσεὺς Τυδείδης τ' αὖ κατέρυξαν ἰόντες,
 φάντες ὅσα Τρῶεσσι μεμιγμένοι ἔννευγον εἶδον.
 615 Τῷ πάντας κατέρυξαν, ἐτώσια πρέσβιν ἰέντες.
 Αὐτοὶ δ' αὐθ' ἐλέειν φράζοντο Τρώϊον ἄστυ.
 Οὔτοι Ὀδυσσεῖα οἶδα σάφα, πότε Τρῶες ἐπέσχον,
 ἢ ἐνὶ κείνῃ νυκτὶ ἐπίσκοπον εἶτε τοὶ ἄλλη.
 Κεῖνον γὰρ Ἐκάβη καταέσχεθε, λῦσε δὲ ὤκα.
 620 Αὐτὰρ ἐμὲ δολόεσσα γυνὴ Ἰσαακίοιο
 θλίψεν ἐπικρατέως, λεπροῖς δ' ἐχαρίζετο πολλὰ,
 οὐνεκά οἱ καλῶς καταθύμια πάντα ἔρεζον,
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦτ' ἂν πολλὸν κέρδιον ἦεν.
 Τούνεκα ἦς ἀνίης μεμνημένος οὐκ ἀλέγισσα,
 625 ὅππότε Τρῶες Ὀδυσσεῖα Τρώϊον εἶλον ἐς ἄστυ.
 Ἐν τῷ ἐπισταμένως τε καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
 ὡς ἄρ' ἔην ἀγνώμων ἠδὲ δόλων ὑποεργὸς,
 θς καὶ δειλὸς ἐὼν ἀνὴρ πολέμοιοι γεγήθει.
 Ὄς δ' ἄρα καὶ τότε πρεσβεῖν Τρώων ἀποπέμψας,
 630 μῆδετο ἀγκυλόβουλος Τρώϊον ἡμῶσι ἄστυ,
 καὶ δὴ δουράτεον μέγαν ἵππον ἐκέκλετο τεύξαι.
 Αὐτίκα δ' Αἰακίδης περιδέξιος εἶπεν Ἐπειός·
 Οὗτος ἐμός γε ἀεθλος, ὑμεῖς δέ μοι ἄζετε ὕλην.
 Ὄς ἐρέεινεν ἀνὴρ· οἱ δὲ ῥῶοντο πρὸς ἔργον.
 635 Ἄλλ' ὅτε δὴ πάντα χρεῖωδεα δούρα κόμισσαν,
 δαιμονίῃσι χέρεσσι πελώριον ἤδρασαν ἵππον,
 χρῶσε δ' ἐπὶ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ, εὖ κατὰ κόσμον,
 μαρμαρυγὰς δὲ λίθων τοῖο περι δέργματι θῆκεν.
 Γαστήρ δ' ἦν εὐρεῖα, χάνθανε δ' ἐνδοθι πολλούς.
 640 Γαστέρι δὲ κρυφίη θύρη, ἐν δὲ πόδεσσι τροχίσκοι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ποίησε πελώριον Ἄρεος ἔργον,
 εἴκοσι τρεῖς τε ἔβαινον ἐπίδημονες ἄνδρες ἄρηος.
 Πρῶτα Νεοπτόλεμος, Διομήδης καὶ Κυάνιππος,
 Ἰδομενεὺς, Μενέλαος ἰδ' Ἰδέος ἀλκιμος Αἴας
 645 Κάλχας Τεῦκρός τε καὶ Νεστορίδης Θρασυμήδης,
 Εὐμῆλος τε, Λεοντεὺς, Εὐρυπύλοιο βίη τε,

dexteri, plorantis; idem vero tertiam jecit sagittam,
 ac percussit, neque aberravit, ad malleolos-pedis oculis-col-
 lineatis.] Eum vero Troes sustulerunt, nocteque mortuus
 -est media.] Simul autem ejus uxor prior mortua-est philtro
 illius,] aut igni, ut Quintus, aut, ut Lycophron ait, de turri
præcipitata,] aut laqueo suspensa, ut Dycyty videtur opti-
 mum;] mortua-igitur est ipsa, sive hoc-modo, sive illo.
 Deiphobus autem Helenæ conjux factus-est Tyndaridis,
 sive nolentem *eam* ducens, sive Priami voluntate.

Argivi autem, quia contentionis nondum visus-est termi-
 nus,] statim Ulyssem Trojanis exploratorem miserunt per
 tenebras.] Secutus-est etiam Tydides; Trojanis igitur misce-
 bantur profecti.] Hi vero diis sacra-fecerunt, ignis autem sa-
 crorum non ardebat,] atque ex-aris deciderunt boum car-
 nes et caprarum.] Troes igitur ubi viderunt infausta omnia
 sacrorum,] Argivis Antenorem legatum divum miserunt,
 qui-diceret Atridis et aliis Danais,
 ut-Argiva Helena atque opibus multis acceptis
 desinerent a-bello; satis cruciati-sunt Troes.

Sic ille quidem dixit aggressus, ac volebant Achæi.
 Sed Ulysses Tydidesque *eos* prohibuerunt reversi,
 narrantes, quæ inter-Troes mixti noctu vidissent.
 Quare omnes prohibuerunt, infecta-relegationem remitten-
 tes.] Ipsi igitur capiendum suadebant Trojanam urbem.
 Non-sane Ulysses scio bene, quando Trojanam retinuerint,
 utrum illa nocte exploratorem, an potius alia.
 Illum enim Hecuba retinebat, solvit autem mox.
 At me dolosa conjux Isaaci
 afflixit vehementer, leprosis autem gratificata-est multum,
 quia ipsi bene grata omnia faciebant,
 sed ego *ei* non obsecutus-sum; certe multo utilius-fuisset.
 Ideo ejus injuria recordatus, non curavi *cognoscere*,
 quando Troes Ulysses Trojanam includerent in urbe.
 Unum hoc scierit ac vere referam,
 quod fuerit injustus et dolis obnoxius,
 qui quamvis ignavus esset vir, bellis gaudebat.

Sic igitur etiam tunc legatione Trojanorum remissa,
 meditatus-est versutus Trojanam dejicere urbem,
 et jam ligneum magnum equum jussit exstrui.
 Statim igitur Æacides habilissimus dixit Epeus:
 Hic meus quidem labor, vos autem mihi apportate mate-
 riam.] Sic locutus-est vir; illi autem alacres-ruebant ad opus.
 At cum jam omnia utilia ligna apportassent,
 divinis manibus ingentem erexit equum,
 colorabatque auro atque argento, bene uti convenit,
 splendoremque lapidum ejus in oculis posuit.
 Venter autem erat amplus, capiebatque intus multos.
 In-ventre autem clandestina porta, inque pedibus rotule
erant.] At postquam fecit ingens Martis opus,
 viginti tres intrarunt viri periti Martis.
 Primum Neoptolemus, Diomedes et Cyanippus,
 Idomeneus, Menelaus atque Oilei *filius* fortis Ajax,
 Calchas Teucerque et Nestorides Thrasy-medes,
 Eumelusque, Leonteus, Eurypylicio vis,

Δημόφωνα Ἀκάμασ τε καὶ Ἀντικλος, ὃς θάνεν ἵππῳ,
 Πηνελόεωσ τε Μέγης τε καὶ Ἀντιφάτης ἐπὶ τοῖσιν,
 Ἴφιδάμας, πρὸς δ' Εὐρυδάμας καὶ Ἀμφιδάμας τις,
 650 σὺν δ' ἄρα τοῖσιν Ἑπειδὸς καὶ Ὀδυσσεὺς πολύβουλος.

Ἄλλ' ἄρ' Ἀτρεϊδῶν βασιῶν τ' ἄλλων εἶδος ἐνίσπω·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἔρεω πάντα πάλιν, εὖ κατὰ κόσμον.
 Ἦτοι μὲν κρατέων Ἀγαμέμνων, κοίρανος ἀνδρῶν,
 λευκὸς ἔην, μέγας, εὐρυπώγων, κυανοχαίτης,
 655 ἠὺγενής, εὐπαίδευτος, μακάρεσσιν ὁμοῖος.

Τοῖο δ' ἀδελφὸς βαιὸς ἔην δέμας, εἶχε δ' ἄρ' εὖρος·
 πυθρὸς χροὸς δ' ἄρ' ἔην, δασυπώγων, ξανθοέθειρος.
 Νέστωρ δ' αὖ μέγας ἦδὲ καταρῆρις, γλαυκόφθαλμος,
 μακρόφρις, ὑπόπυρρος, λευκοκόμης, πολυφράδμων.

660 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα γοργὸς, κυανόχρους, μεσοήλιξ,
 κονδόθριξ, δασυπώγων, εὖριν, οὐλοκάρηνος,
 Μηριόνης βαιὸς, πλατὺς, εὐθριξ, οὐλοέθειρος,
 λευκὸς, στρεβλόρρις, εὐπώγων, εὐρυμέτωπος.

Λοκρὸς δ' αὐτ' ἄρ' ἔην μακρὸς, ὅσσε δὲ τοῖο φαολκᾶ,
 665 μακρόφρις, μελίχρους, οὐλόθριξ, κυανοχαίτης.
 Κάλχας μικρὸς ἔην, λεπτός, λευκὸς, δασυχαίτης,
 κρατὰ φέρον πολίην, ὀλόλευκον πρὸς δ' ἄρ' ὑπήνην.

Τυδεΐδης δ' ἄρα σώματι ἦεν τεσσαράγωνος,
 εὐσχίμων, σιμὸς, σιμαύχην, ξανθογενεῖος.
 670 Δουρατέου δ' ἄρα ἵππου τέκτων ἦεν, Ἑπειδὸς,
 λευκὸς, ἐν ἡλικίῃ, μέγας, εὐχαρις, εἰδεῖ καλὸς.

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἡλικίῃν μέσος ἦν ἰδὲ γάστρω,
 λευκὸς, ἀπλούθριξ, ἦδὲ καταρῆρι γλαυκίῳν τε·
 ὕστατος αὐτ' ἄλλων ἐπιβᾶς ποτὶ δούρεον ἵππον,
 675 τοῦδε θύρην κλήϊσε· βίγρια δ' εἶδετο ἔργα.

Αὐτὰρ ἔπει κείνοι ταλακάρδιοι ἐς λόχον ἦλθον,
 ἥρων ἄλλων ὅσσοι ἦσαν ὄβριμοι υἴες
 πῦρ ζαφλεγὲς προέηκαν, ὄφρα κλισίας ἀμαθύνῃ.
 Τοὶ δ' ἄρ' ἐν εἰρεσίῃ περόωντες ψευδέα νόστον

680 ἐς Τένεδον κατάγοντο, Σίνωνα δὲ Τροίῃ ἔασαν
 γυμνόν, ἐνὶ μελέεσσιν ἐκούσια τραύματα ἔχοντα·
 τῷ δ' ἄρα πᾶν ἐτέταλτο Ἀχαιῶν ἔργον ἀνύσαι.

Ἄρθρω μὲν τὰ τελεῖετο ἔργα δόλοιο Ἀχαιῶν·
 αὐτὰρ ἔπει καλὴ ἐφάνη φαεσίμβροτος Ἥως,
 685 Τρῶες ἀνεγρόμενοι μάλα μέριμνα ἔργα θεῶντο.
 Αὐτὰρ ἔπει κατέβησαν θηὶ πάρος ἦσαν Ἀχαιοὶ,
 εἰσορώωντες θήπεον, οὐδὲ δύναντο νοῆσαι.

Τοῖς δὲ Σίνων δολόμητις ἐπέδραμε τραύμασι βροίθων.
 Μειλιχίους δ' ὁ γέρον ἀναείρετο, τίς πόθεν εἶη.
 690 Ὁ δὲ δολοφροσύνησιν ἀμείβετο ἀγκύλα πάντα.

Εἶμι μὲν ἐκ Δαναῶν, Δαναοὶ δὲ μεῖδρασαν οὐτως,
 ὑμέτερον καλέοντες ἀρηγόνα, ὡς Παλαμῆδη.
 Τόνδ' ἄρα δούρεον ἵππον ἀγαλμ' ἀνέθεντο Ἀθήνη,
 φάντες ὅτι Τρῶεσσιν ὀλέθριον ἦμαρ ἐσειταί,

695 εἴ κεν εἴατέ μιν οὐδὲ νεῶ ἀγάγητε Ἀθήνης.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ὁ γέρον πόρεν εἴματα σιγαλόεντα.
 Τρῶες δ' αὖ προτὶ ἄστῳ πελώριον εἴρουσιν ἵππον,
 νήπιοι, οὐδ' ἐνόησαν ἐδὸν φθόρον ἐγκονέοντες.

Ἀλοὶ δ' ἄρ' καὶ φόρμιγγες βρέμον ἀπλετον ἠχῆν.
 700 Τρυφιδώροσ δ' οὐκ εἰδὼς, ὅτε πέρθετο Τροίῃ,

Demophon Acamasque et Anticlus, qui mortuus est in
 -equo,] Penelopeque Megesque et Antiphates ad illos,
 Iphidamas, prætereaue Eurydamas et Amphidamas qui-
 dam,] cum his autem Epeus et Ulysses versutus.

Sed Atridarum inferiorumque aliorum speciem expo-
 nam;] at dein narrabo omnia rursus, bene ut convenit.
 Profecto quidem imperator Agamemnon, dux virorum,
 candidus erat, magnus, longa-barba, nigricomus,
 nobilis, bene-educatus, diis similis.

Ejus frater autem parvus erat corpore, habebat vero lati-
 tudinem,] ruficolor autem erat, densa-barba, flavicomus.
 Nestor contra magnus ac naso-demisso, glaucis-oculis,
 longe-videns, subrufus, albicomus, sapientissimus.

Idomeneus vero velox, nigricolor, media-statura,
 brevi-coma, densa-barba, pulcro-naso, crispo-capite,
 Meriones parvus, latus, pulericomus, crispis-capillis,
 candidus, torto-naso, pulcra-barba, lata-fronte.

Locus vero erat longus, oculique ejus strabi,
 longe-videns, mellicolor, crispicomus, nigris-capillis.
 Calchas parvus erat, gracilis, candidus, densis-capillis,
 caput habens canum, plane-albam vero insuper barbam.

Tydidēs autem corpore erat quadratus,
 bono-habitu, simus, acclivi-cervice, flava-barba.
 Lignei vero equi faber, Epeus, erat
 candidus, juventutis-ætate, magnus, gratiosus, facie pul-
 cer.] At Ulysses statura media erat atque ventriosus,
 candidus, simplicibus-comis, ac naso-demisso glaucisque-
 oculis.] Postremus vero aliorum ingressus in ligneum
 equum,] hujus portam clausit; horrenda autem videbantur
 opera.] At postquam illi ærumnosi in latibulum intrarunt,
 heroum aliorum quotquot erant fortes filii
 ignem ardentem injecerunt, que castra in-pulverem-redige-
 ret.] Hi vero remigatione transmissi fictum reditum

in Tenedum devecti-sunt, Sinonem autem Trojæ relique-
 runt] nudum, in membris spontanea vulnera habentem;
 huic autem totum commissum-est Achæorum opus perfici-
 endum.] Primo-mane quidem perfecta-sunt opera doli
 Achæorum.] At quando pulcra apparebat lucifera Aurora,
 Trojani exspergefacti valde gravia opera videbant.

At postquam descenderunt, ubi prius fuerant Achæi,
 intuiti stupebant, neque poterant intelligere.
 His autem Sinon dolosus occurrit vulneribus oneratus.
 At blandis-verbis senex (Priamus) interrogavit, quis et
 unde esset.] Is igitur astutiis respondit versuta omnia.

Sum quidem e Danais, Danaï autem me affecerunt ita,
 vestrum me vocantes adjutorem, ut Palamedem.
 Hunc vero ligneum equum donarium obtulerunt Minervæ,
 dicentes Troibus exitum diem fore,
 si siveritis equum hic neque in templum duxeritis Minervæ.

Sic dixit; ei vero senex dedit vestes splendidas.
 Troes vero ad urbem ingentem trahebant equum,
 stulti, neque intelligebant suum exitium se-accelerare.

Tibiæ autem ac citharæ resonabant immenso sonitu.
 Tryphiodorus vero haud sciens, quando expugnata-fuisset

πολλοῖς σὺν ἑτέροις καὶ μετ' ἄλλοις ἀπαφίσκειν,
 οὐνεκά μ' Ἰσαάκιος ἀτίσατο αἰσχυροῖσιν,
 ἄνθεσιν ἐσπεφάνωσε τὸν ἵππον ἐκ ποταμοῖο,
 χειμῶνος μεσάτοιο ἑόντος, ὡς ἔρεεινῶ
 705 Ὀρφεὺς γὰρ μ' ἐδίδαξεν, ἀπ' ἀνέρος ἄλλου ἀκούσας,
 ψευδέα μὴ ποτε μῦθον ἐνίσπειν ἀνθρώποισιν.
 Ἄλλὰ τὰ μὲν ἔρέω καὶ οὐκ ἀτέλεστα ἔασω.
 Ἴππον δ' ὡς ἐνόησε καθελκόμενον Κασσάνδρῃ,
 Τρωσὶ τορὸν βοάσκει κατὰζαί ἢ καταπρῆσαι,
 710 μὴδὲ πόλει φερέμεν τυκτὸν κακὸν ὄβριμόεργον.
 ὦς ἢ μὲν βοάσκει, πατὴρ δ' ἐπὶ πύργῳ ἐνεῖρξεν
 οἷά τε μαινομένην· ἢ δὲ γοάσκει πεσοῦσα.
 Λαοκῶν δὲ μόνος δορὶ τόνδ' ἵππον οὐτήσας,
 παῖδα δρακοντείοισιν ἀπώλεσεν ἐσθλὸν ὀδοῦσι.
 715 Οἱ δ' ἐς Ἀθηναίης ποτὶ ἔσπερον ἤγαγον ἵππον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ἐπέρεξαν ἐνὶ βωμοῖς ἑκατόμβας,
 κρητῆρες θανάτοιο περὶ πτόλιν ἦσαν ἀπάντη·
 Γυιοβαρῆς Διόνυσος ἐπέβρεμε, χαῖρε δ' Ἐνυώ, [τας,
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κατέμαρψεν ἐπ' ἄμβροτος ἵππος ἀπαν-
 720 νύξ δ' ἄρ' ἔην μέσση, λαμπρῇ δ' ἐπέτελλε σελήνῃ,
 καὶ τότε δὴ Δαναοῖσι Σίνων φλόγα δεῖξεν ἑταίροις.
 Οἱ δὲ μάλ' εἰρεσίησιν ἐπεσσυμένως ἐλόωντες,
 δτραλέως ἀφίκοντο καὶ ἐνδοθι πάντες ἔθισαν.
 Καὶ τότε δὴ στοναχῆ τε καὶ οἰμωγῇ γένετ' ἀνδρῶν,
 725 ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν, ὠκυμύρων βρεφέων τε,
 κτεινομένων κατὰ νύκτα παρὰ κρητῆρσι καὶ εὐναῖς.
 Λιματόν δὲ πέλαιος ἐπώρνευε κύματα μακρὰ
 χαλκίους ἀνέμοισιν, Ἄρης δ' ἐπενήχθετο λυθρῷ.
 Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀριστήεσσι σὺν ἄλλοις
 730 Δηϊφόβου μελάθοισι πελάσσας, κτεῖνε μὲν αὐτόν,
 αὐτὸς δὲ στονόεσσαν ἀφείλετο Τυνδαρεώνην.
 Λιακίδης δὲ Νεοπτόλεμος Πριάμον κατέπεφνε
 ἐς Διὸς ἐρκείοιο μέγαν περικαλλέα βωμόν.
 Ἐκτορίδας δ' ἀπὸ πύργῳ ἄγριος ὤσεν Ὀδυσσεύς.
 735 Κασσάνδρῃ δ' ἐκ νηοῦ Λοκρὸς ἀφείλετο Αἴας.
 Τὴν δ' ἄρα Λαοδίκην ἐνὶ γάσματι δέξατο γαῖα.
 Αἰνεΐας δὲ καὶ Ἀγχίσης φύγον Αὐσονίηνδε,
 ἐξ ὧν περ γενετὴ Λατίνων πέλεν ὄβριμόθυμος.
 Παῦροι δ' αὐτε καὶ ἄλλοι ἔκφυγον υἴας Ἀχαιῶν.
 740 Οἱ δ' ἄλλοι κοινῶν θανάτῳ κατὰ μοῖραν ἐπέσπον.
 Οἴην μὴν Ἀντήνορος εἰρύσαντο γενέθλην
 Ἄργεῖοι, ξενίης μνήμην φορέοντες ἐκεῖνον,
 παρθαλέην προθύροις ἀρίγνωτον σῆμα βαλόντες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τετέλεστο μακρόχρονον ἔργον Ἄρης,
 745 χρυσὸν ἑμοῦ καὶ ἄργυρον ἠδὲ τε Τρώϊον ὄλθον
 Τρωϊάδας τε γυναῖκας μοιρήσαντες Ἀχαιοί,
 θύσαντες νεκύεσσιν εἰς παρά θινὴ θαλάσσης,
 ὠκυάλων ἐπέβαινον νηῶν κυανοπύργων,
 ἐς πάτραν δ' ἀνάγοντο, βαθύβροον οἶδμα περῶντες.
 750 Στῆσιχορος δ' ἐρέησιν εἰς ἐπέεσσιν νόστον,
 ἦ μὲν ὅσοι πελάγει φθάρον ἠδ' ὅσοι ἤλυθον ἄλλῃ,
 ἦ δ' ὅσοι εἰσαφίκοντο φίλῃ παρὰ πατρίδα γαῖαν.
 Κεῖνος ταῦτ' ἐρέησιν ἀνήρ, γλῶσσο δ' ἄρ' ἐμείο
 βουλῇ Ἰσαακίῳ δολόφρονος οἷ τε δάμαρτος

Troja,] multis cum aliis etiam me putans se-falsurum ,
 quia me Isaacus dehonestabat probrosus-honorator ,
 floribus coronavit equum e fluvio ;
 hiems media cum-esset , ut declaro ;
 Orpheus enim me docuit, a viro alio qui-audierat,
 ne unquam mendax verbum dicam hominibus.
 Sed hæc quidem exponam neque imperfecta relinquam.
 Equum autem ubi vidit atrahi Cassandra ,
 Trojanis accute acclamavit, ut-diffringerent eum aut com-
 buerent[neque urbi ferrent fabricatam calamitatem imma-
 nem.] Sic illa clamavit, pater autem in turrem inclusit eam
 ut dementem; illa autem ingemuit prostrata.
 Laocoon vero solus, hasta hoc equo percusso ,
 filium serpentinis perdidit dentibus egregium.
 Illi autem in Minervæ templum sub vesperam ducebant
 equum.] Sed cum jam sacrificassent in aris hecatombas ,
 pocula mortis per urbem erant ubique.
 Membris-gravatis Bacchus fremebat, gaudebatque Bellona.
 Sed cum jam deprehendisset divinus somnus omnes ,
 nox autem esset media , lucidaque oriretur luna ,
 tum jam Danais Sinon facem ostendit amicis.
 Hi igitur remigatione velocissime vecti ,
 mox advenerunt et intus omnes se-contulerunt.
 Et tunc jam gemitus atque ejulatus erat virorum ,
 virorum ac mulierum, infantiumque brevis-vitæ ,
 interfectorum per noctem inter pocula et in lectis.
 Sanguineum autem pelagus sustulit undas magnas
 æneis ventis, Mars vero nabat in-cruore.
 Et tum Menelaus cum principibus aliis
 Deiphobi ædibus aggressus, occidit quidem ipsum ,
 ipse autem gemebundam abrupit Tyndaridem.
 Æacides autem Neoptolemus Priamum interfecit
 ad Jovis Hercei magnam perpulcram aram.
 Hectoris-filios vero de turribus ferox detrusit Ulysses.
 Cassandramque e templo Locrus abrupit Ajax.
 At Laodice in hiatu accepit terra.
 Æneas autem et Anchises fugerunt in-Ausoniam ,
 e quibus genus Latinorum erat magnanimum.
 Pauci vero etiam alii effugerunt filios Achæorum.
 Reliqui autem communem mortem fato obibant.
 Solam tamen Antenoris servabant familiam
 Argivi , hospitalitis memoriam tenentes illius ,
 pantherinam-pellem vestibulo clarissimum signum injicien-
 tes.] At postquam perfectum-est diuturnum opus Martis,
 aurum simul et argentum ac Trojanas opes
 Troadesque mulieres partiti Achæi ,
 justis-factis mortuis suis ad littus maris ,
 veloces conscenderunt naves nigris-proris ,
 inque-patriam revehebantur, altifluum æquor-secantes.
 Stesichorus autem narrat suis carminibus reditum,
 et qui in-mari interierint, et qui appulerint alio ,
 et qui pervenerint caram ad patriam terram.
 Ille hæc narrat vir , lingua vero mea
 consilio Isaaci dolosi ejusque uxoris

- 765 ἄρτου δευομένη καταίσχηται, οὐδ' ἐπαίδει
 οὐδὲ θέλει πονέειν, περὶ ἄλγσι θυμὸν ἔχουσα.
 Καὶ τότε τίς που εἴσεται ἀνὴρ ὄρθια κρίνων,
 ὡς ἄρ' ἄτερ καμάτοιο ὑμῖν κατὰ πάντ' ἐρέεινα.
 Ἄλλ' ὑμεῖς, τέκνα μοιρηγενέων γενετήρων,
 760 ἄλλοθεν Ἀργείων νόστον δίζεσθ' ἐπαείδειν.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, περὶ τέρματι Μοῦσαν ἐλίσσων,
 Τροίην ὅπποτε πέρασαν ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν.
 Πρωτίστης προπάροιθεν Ὀλυμπιάδος μεγακύκλου
 μέτρον ἀπειρέσιον τετρακοσίων λυκάβάντων
 765 ὀγδοάτων δεκάτων τε Τρώϊον ὄλετο ἄστῳ,
 ὡς Σικελὸς Διόδωρος ἐν Ἱστορίῃσιν ἐνείρει.
 Ἄλλὰ τὰ μὲν κατέλεξα κύκλα μεγάλων ἐνιαυτῶν.
 Μῆνα δὲ ἤδη ἐρέω ἡμάρ τ' ἡδέ τε ὥρην
 οἰκτροτάτου λυκάβαντος, ὅς ἄλγεα θήκατο Τροίῃ.
 770 Δωδεκάτη μὲν ἔην μηνὸς Θαργηλιῶνος,
 τὸν β' Αἰωνάριον κικλήσκει μὲν Δογγίνος,
 Ἰανουάριον δ' ἀνέρες πάντες καλέουσι.
 Νύξ δ' ἄρ' ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη,
 παρθένου εἰσελάουσα δρόμον μεγάλουσι ἐν ἄστροις,
 775 ἡελίου ἄμφ' Αἰγόκερον Κρόνου οἶκον ἐόντος.
 Καλλιστῷ δ' ἱέρεια κλειναῖς ἦν ἐν Ἀθήναις
 οἰκτροτάτου μεγάλου λυκάβαντος. Κεῖνη ἐν ὥρῃ,
 κεῖνη νυκτὶ ὁ Λέσβιος Ἑλλάνικος αἰεῖδει,
 σὺν τῷ καὶ Δοῦρις, Τροίην ἐλέειν Παναχαιοῦς,
 780 οἴκαδε δ' ἐλθέμεναι λυγρὸν τὸν νόστον ἰδόντας.

pane carens se-inhibet, neque amplius-canit
 neque vult laborare, in doloribus animo retento.
 Et hoc quicumque sciet vir recte judicans,
 quod sine difficultate vobis omnia enarraverim.
 Agite vos, liberi læto-fato-natorum parentum,
 aliunde Argivorum reditum petite canendum.
 At ego dicam, circa metam Musam flectens,
 Trojam quando expugnarint bellicosi filii Achæum.
 Primam ante olympiadem magni-circuli
 spatio immenso quadringentorum annorum
 et duodeviginti Trojana perit urbs,
 ut Siculus Diodorus in Historiis refert.
 Sed hos quidem recensui circulos magnorum annorum.
 Mense vero jam indicabo diemque et horam
 tristissimi anni, qui dolores paravit Trojæ.
 Duodecimus quidem dies erat mensis Thargelionis,
 quem Æonarium quidem nominat Longinus,
 Januarium autem viri omnes vocant.
 Nox autem erat media, lucidaque orta-erat luna,
 incitans cursum virginis magnis in astris,
 sole in Capricorno, Saturni domo, versante.
 Callisto autem sacerdos celebribus erat in Athenis
 tristissimi magni anni. Illa hora,
 illa nocte Lesbios Hellenicus canit,
 cum eo etiam Duris, Trojam cepisse Græcos,
 domum autem venisse luctuosum reditum videntes.

INDEX NOMINUM.

A. ANTEHOMERICA; H. HOMERICA; P. POSTHOMERICA.

A.

- Ἄβας, αντος, H. 66.
 Ἀβαρβαρή, ης, H. 223, 437.
 Ἀβραδάτης, ου, A. 240.
 Ἀγάθων, ωνος, H. 448; P. 50.
 Ἀγαμέμνων, ονος, A. 197; H. 79; P. 87, 653.
 Ἀγαμήδη, ης, H. 436.
 Ἀγανος, ου, H. 442.
 Ἀγέλαος, ου, H. 178.
 Ἀγήνωρ, ορος, H. 38.
 Ἀγχιάλος, ου, H. 88.
 Ἀγχιμάχη, ης, P. 182.
 Ἀγχίστης, ου, H. 70, 436; P. 737.
 Ἀδρηστος, ου, H. 120.
 Ἀθῆναι, ὤν, P. 776.
 Ἀθηναίη, ης, H. 25, 107; P. 715.
 Ἀθήνη, ης, A. 69; H. 121, 127; P. 693, 695.
 Αἰακίδης, αο, A. 14, 15, 361; H. 228, 301, 322, 343, 364, 450; P. 41, 88, 199, 211, 392, 509, 632, 732.
 Αἴας, αντος, A. 299, 377, 390, 406; H. 39, 89, 111, 134, 161; P. 86, 329, 331, 335, 403, 425, 426, 483, 488, 497, 644, 735.
 Αἰγόκερος, ου, P. 775.
 Αἶδης, ου, A. 235.
 Αἰθίοπες, ων, A. 13; P. 215, 346.
 Αἶθρη, ης, A. 130, 132.
 Αἶμος, ου, A. 273.
 Αἰνεάδης, αο, H. 48.
 Αἰνείας, αο, H. 71, 80, 84, 237, 436; P. 51, 157, 378, 737.
 Αἴσακος, ου, H. 447; P. 51.
 Αἴσηπος, ου, H. 115.
 Αἰτωλός, οῦ, H. 43.
 Αἰωνάριος, ου, P. 771.
 Ἀκάμας, αντος, A. 156; H. 112; P. 647.
 Ἀκμων, ονος, H. 277.
 Ἀκταῖος, ου, A. 274; P. 557.
 Ἀκαστωρ, ορος, H. 97.
 Ἀλέξανδρος, ου, A. 8, 16, 108, 144, 160, 165, 196; H. 128, 131, 132, 441.
 Ἀλήθεια, ας, A. 385.
 Ἄλιος, ου, H. 98.
 Ἀλκανδρος, ου, H. 98.
 Ἄλκηστις, ιδος, A. 238.
 Ἀλκιδάμας, αντος, P. 556.
 Ἀμάζων, ονος, A. 23; H. 250; P. 193.
 Ἀμαζονίδες, ων, P. 9, 183, 185.
 Ἄμυντορίδης, ου, A. 185.
 Ἄμφιος, ου, H. 89.
 Ἄνδροδάϊξα, ης, P. 179.
 Ἀνδρομάχη, ης, H. 129, 317; P. 182, 368.
 Ἄνδρῶν, οῦς, P. 179.
 Ἀνθελίδης, ου, H. 39.
 Ἀντήνωρ, ορος, A. 161; H. 163; P. 380, 515, 608, 741.
 Ἀντιάνειρα, ας, P. 176.
 Ἄντικλος, ου, P. 647.
 Ἄντιλογος, οιο, A. 226; H. 37, 86, 117, 225; P. 262, 419, 443, 464.
 Ἀντίμαχος, οιο, A. 158, 164.
 Ἀντιόπεια, ης, A. 238.
 Ἀντιφάτης, ου, P. 648.
 Ἀντίφονος, ου, H. 447; P. 51.
 Ἄντιφος, ου, H. 40.
 Ἄξυλος, ου, H. 113.
 Ἀπόλλων, ωνος, A. 35, 50, 89; H. 5, 467; P. 391.
 Ἀπρίλλιος, ου, A. 81.
 Ἄραβες, ων, P. 252, 276, 278, 293.
 Ἄραβῆς, ιδος, P. 283.
 Ἀράβισσα, ης, P. 258.
 Ἀργεῖοι, ων, A. 91, 150, 154, 159, 165, 187, 210, 217, 256, 260, 280, 282, 287, 301, 304, 311, 317, 335, 351; H. 6, 11, 17, 109, 175, 180, 183, 203, 229, 321; P. 5, 36, 81, 96, 113, 118, 144, 148, 161, 186, 190, 213, 247, 251, 254, 260, 266, 295, 302, 430, 433, 440, 465, 509, 520, 524, 549, 553, 572, 602, 608, 742, 760.
 Ἀργεῖος, α, ον, A. 7; H. 421; P. 610.
 Ἄργος, εος, A. 88, 194, 311.
 Ἀρεΐδης, ου, A. 273.
 Ἀρετᾶν, ονος, H. 117.
 Ἄρης, ηος et εος, A. 23, 35, 212, 399; H. 27, 87, 101, 108; P. 64, 65, 68, 71, 548, 641, 728.
 Ἀρχεισίδης, εω, P. 84.
 Ἄρτεμις, ιδος, A. 36, 196, 201.
 Ἀρχιμήδης, εος, H. 47.
 Ἀσκληπιάδης, ου, P. 526.

Ἄσπιδοχάρμη, ἡς, P. 180.
 Ἄσσυριος, α, ον, P. 345.
 Ἀστέριος, ου, A. 101.
 Ἀστυάναξ, ακτος, H. 129, 319.
 Ἀστυνόμεια, ἡς, A. 349.
 Ἀστυάλος, ου, H. 116.
 Ἀστύνοος, ου, H. 65.
 Ἀτρείδης, αο, A. 98, 155, 182, 363, 375, 387;
 H. 57, 85, 118, 136, 160, 193, 205, 235;
 P. 311, 540, 609, 651.
 Ἀτρείων, ωνος, A. 376.
 Αὔληρος, ου, H. 117.
 Αὔλις, ἴδος, A. 172, 191.
 Αὔσονη, ἡς, P. 737.
 Αὐτομέδων, οντος, P. 547.
 Ἄφροδίτη, ἡς, A. 36, 63, 70, 72; H. 76, 208.
 Ἀχαιοί, ὄν, A. 10, 170, 182, 199, 220, 258, 272,
 296, 309, 320, 325, 361, 386; H. 3, 35, 56,
 91, 111, 163, 169, 185, 187, 213, 216, 219,
 264, 320; P. 38, 40, 103, 109, 154, 259, 276,
 279, 311, 339, 342, 354, 428, 438, 444, 454,
 477, 485, 497, 510, 578, 612, 682, 683, 686,
 739, 746, 762.
 Ἀχάτης, ου, A. 232.
 Ἀχιλεὺς, ἦος, A. 173, 182, 186, 189, 259, 347,
 365; H. 8, 243, 375, 381, 393, 396; P. 146,
 166, 205, 355, 384, 392, 410, 440, 482, 495,
 552, 563.
 Ἀχιλλεύς, ἦος, A. 180, 264, 268, 277, 281, 284,
 304, 362; H. 1, 199, 219, 225, 406; P. 263,
 333.

B.

Βεβρόια, ας, P. 285.
 Βιοστρόφη, ἡς, P. 179.
 Βουώτιος, α, ον, H. 118.
 Βορέης, αο, P. 104.
 Βουκολίδης, ου, H. 223.
 Βουκολίων, ωνος, H. 115.
 Βούνικος, ου, H. 442.
 Βρισηίς, ἴδος, A. 355; H. 2; P. 447, 542.
 Βρισεὺς, ἦος, A. 350.
 Βροῦτος, ου, A. 241.

Γ.

Γαῖα, ἡς, P. 300.
 Γανυμήδης, εος, A. 93.
 Γλαῦκος, ου, H. 123, 125, 133.
 Γωρυτέσσα, ἡς, P. 178.

Δ.

Δαναός, ου, H. 42; Δαναοί, ὄν, H. 202, 231;
 P. 163, 486, 517, 609, 691, 721.
 Δαρδανίδης, ου, H. 337.

Δαρδανίων, ωνος, H. 403; P. 237.
 Δάρης, ἡτος, H. 53.
 Δέσιος, ου, A. 87.
 Δηϊδάμεια, ἡς, P. 538.
 Δηϊκόων, ωντος, H. 79.
 Δηϊφροβός, ου, H. 448; P. 50, 158, 353, 358,
 376, 393, 600, 730.
 Δημοκόων, ωντος, H. 41.
 Δημοφρών, ωντος, P. 647.
 Δίκη, ἡς, H. 151.
 Δίκτυς, υος, P. 598.
 Διδώροος, ου, Σικελός, P. 766.
 Διομήδης, εος, A. 156; H. 44, 49, 63, 110, 176;
 P. 643.
 Διόνυσος, ου, P. 718.
 Διώρης, εος, H. 42.
 Δολοπτιών, ονος, H. 60.
 Δόλοπες, ων, A. 175.
 Δόλων, ωνος, H. 190.
 Δούρις, ιος, P. 779.
 Δρῆσος, ου, H. 114.
 Δύσπαρις, ἴδος, A. 5; P. 358, 396, 418, 587.

E.

Ἐγχεσίμαργος, ου, P. 180.
 Ἐκάβη, ἡς, A. 39, 44, 46, 143; H. 435, 443;
 P. 366, 619.
 Ἐκάτη, ἡς, P. 182.
 Ἐκτορίδαι, ἄων, H. 360, 377; P. 743.
 Ἐκτωρ, ορος, A. 11, 232; H. 87, 90, 99, 108,
 110, 121, 127, 133, 134, 162, 214, 217, 221,
 244, 249, 266, 272, 300, 318, 322, 333, 334,
 338, 351, 355, 362, 387, 388, 402, 408, 418,
 456, 480, 483, 488; P. 21, 35, 122, 359,
 430.
 Ἐλατος, ου, H. 119
 Ἐλένη, ἡς, A. 7, 141, 148, 154, 285; H. 16,
 163, 165, 439; P. 600, 610.
 Ἐλενος, ου et οιο, A. 16; H. 100, 121, 447; P.
 49, 373, 571, 579.
 Ἐλεφήνωρ, ορος, H. 38.
 Ἐλλάς, ἄδος, A. 382.
 Ἐλλάνικος, ου, P. 14, 778.
 Ἐλλη, ἡς, H. 466.
 Ἐλληνες, ων, A. 9, 25, 81.
 Ἐλωρός, οῦ, A. 274; P. 555.
 Ἐμπεδόκλειος, α, ον, H. 138.
 Ἐννοσίγαιος, ου, A. 96.
 Ἐνοσίχθων, ονος, H. 203.
 Ἐνωῶ, οῦς, P. 258, 718.
 Ἐπειός, οῦ, A. 17; P. 632, 650.
 Ἐρεβός, οος, A. 67.
 Ἐρις, ἴδος, A. 71.

Ἐρμῆς, οὖ, A. 36.
 Ἐρως, ωτος, P. 64, 65, 67, 70.
 Εὐάδνη, ης, A. 238.
 Εὐβοία, ας, A. 391.
 Εὐμηλος, ου, P. 646.
 Εὐριπίδης, ου, P. 503.
 Εὐρύαλος, ου, H. 114.
 Εὐρυδάμας, αντος, H. 66; P. 649.
 Εὐρυλόφη, ης, P. 181.
 Εὐρύπυλος, ου et οιο, A. 15; H. 60, 118, 197,
 201; P. 518, 584, 646.
 Εὐσωρος, ου, H. 112.
 Εὐφορβος, ου, A. 232; H. 223.
 Ἐχέμων, ονος, H. 68.
 Ἐχέπωλος, ου, H. 37.

Z.

Ζεὺς, Ζῆν (A. 35), Ζηγὸς et Διὸς, A. 19, 97,
 100, 102, 103, 106, 208; H. 25, 125, 171,
 213, 216, 274, 281, 290, 474, 468.

H.

Ἥλιος, οιο, A. 49, 51; H. 33.
 Ἥπειων, ωνος, H. 359.
 Ἥιονεὺς, ῆος, H. 133.
 Ἥλις, ιδος, P. 577.
 Ἥνιοπεδς, ῆος, H. 177.
 Ἡρακλῆς, έος et ῆος, A. 21; H. 92.
 Ἡρακλείδης, ου, A. 269.
 Ἡρη, ης, A. 64; H. 107, 202, 212, 276.
 Ἡριγένεια, ης, H. 192, 285, 290; P. 136.
 Ἡφαιστος, οιο, H. 55; P. 294.
 Ἡώς, οῦς, H. 281; P. 684.

Θ.

Θαλυσιάδης, ου, H. 37.
 Θαργηλιῶν, ὄνος, P. 770.
 Θεανῶ, οῦς, A. 239; H. 436.
 Θερμώδων, οντος, P. 7.
 Θεσπίτης, ου, P. 201, 204, 206.
 Θεστορίδης, αο, A. 196.
 Θέτις, ιδος, A. 68, 178; P. 459, 531.
 Θεσειδης, ου, A. 156.
 Θόας, αντος, H. 43.
 Θόων, ωνος, H. 67.
 Θρασυμήδης, εος, P. 645.
 Θρηῆκες, ων, H. 190.
 Θυμβραῖος, οιο, P. 409.
 Θύμβρη, ης, P. 391, 405.
 Θωρήκη, ης, P. 181.

I.

Ἰάλλμενος, ου, P. 87.

Ἰανουάριος, ου, P. 775.
 Ἰδαῖος, ου, H. 166, 311, 442.
 Ἰδη, ης, H. 105, 465.
 Ἰδομενεὺς, ῆος, H. 57; P. 87, 644, 660.
 Ἰερῆ, ῆς, A. 279; P. 558.
 Ἰλεὺς, έος, P. 644.
 Ἰλιακός, ῆ, ὄν, A. 1.
 Ἰλιος, ου, H. 121, 265, 417.
 Ἰνδοί, ὄν, P. 222, 243, 252, 312, 336.
 Ἰοδόκη, ης, P. 187.
 Ἰόξεια, ης, P. 179.
 Ἰούνιος, οιο, A. 87.
 Ἰπποδάμεια, ης, A. 350, 355; P. 447.
 Ἰπποθόη, ης, P. 176.
 Ἰππόθοος, ου, H. 448; P. 49.
 Ἰππόλοχος, οιο, H. 123.
 Ἰππολύτη, ης, P. 11.
 Ἴρις, ιδος, A. 212.
 Ἰσαάκιος, οιο, H. 143; P. 284, 620, 702, 754.
 Ἰστριάδης, αο, P. 555.
 Ἴστρος, οιο, A. 274.
 Ἰφιγένεια, ης, A. 195.
 Ἰφιδάμας, αντος, P. 649.
 Ἰφίνος, ου, H. 133.

K.

Καλήσιος, ου, H. 113.
 Καλλιόπεια, ης, A. 2.
 Καλλιστῶ, οῦς, P. 776.
 Κάλχας, αντος, P. 645, 666.
 Κασσάνδρη, ης, H. 410, 443; P. 370, 735.
 Κεφάλληνες, ων, A. 383.
 Κλυταίμνηστρα, ας, A. 195.
 Κλύτιος, οιο, H. 437.
 Κνῆμις, ιδος, P. 181.
 Κόιντος, ου, P. 10, 13, 282, 522, 584, 597.
 Κοίρανος, ου, H. 97.
 Κόρυθος, ου, H. 442.
 Κόων, ωνος, H. 194.
 Κρήθων, ωνος, H. 80.
 Κρήτη, ης, A. 100, 107, 135; Κρήται, άων: A.
 101.
 Κρονίη, ης, H. 279.
 Κρόνος, ου, H. 27, 33, 281, 289, 472, 473; P.
 39, 775.
 Κυάναππος, ου, P. 643.
 Κύκνος, ου, A. 257.

Λ.

Λαέρτης, αο, P. 487.
 Λάμπος, ου, P. 138.
 Λαοδάμεια, ης, A. 227, 246.
 Λαόδαμος, ου, H. 319.

Λαοδίκεια, ης, Η. 443.
 Λαοδίκη, ης, Ρ. 736.
 Λαοθόη, ης, Η. 438.
 Λαοκόων, ωντος, Ρ. 713.
 Λάτινοι, ων, Ρ. 738.
 Λέλεγες, ων, Α. 359.
 Λεοντεὺς, ἕως, Ρ. 646.
 Λέσβιος, ου, Ρ. 778.
 Λέσθος, ου, Α. 372.
 Λήϊτος, ου, Η. 118.
 Λῆμος, ου et οιο, Α. 298; Ρ. 576, 580.
 Λογγίνος, ου, Ρ. 771.
 Λοκρὸς, οῦ, Α. 300; Η. 215; Ρ. 664, 735.
 Λουκρετίη, ης, Α. 239.
 Λυκάων, ονος, Ρ. 48.
 Λύκιοι, ων, Η. 96.
 Λυκομήδης, εος, Α. 175.
 Λυκόφρων, ονος, Ρ. 597.
 Λυσίας, ου, Ρ. 14.

M.

Μάρκελλος, ου, Η. 48.
 Μάρκος, ου, (Μάρκελλος), Η. 48.
 Μαχάων, ονος, Η. 21, 197, 198; Ρ. 521, 583.
 Μέγης, ητος, Ρ. 648.
 Μελάνθιος, ου, Η. 118.
 Μελάντιπος, ου, Ρ. 554.
 Μεμόνεος, η, ου, Ρ. 261, 308.
 Μέμων, ονος, Ρ. 235, 239, 241, 280, 283, 290,
 300, 313, 316, 317, 330, 334, 345.
 Μενέλαος, ου, Α. 98, 99, 135, 155; Η. 17, 19,
 58, 82, 120, 222; Ρ. 83, 644, 729.
 Μενεσθεὺς, ἕως, Ρ. 88.
 Μενέσθης, ου, Η. 88.
 Μενέσθιος, ου, Η. 132.
 Μέτων, ωνος, Η. 470.
 Μηρίνης, ου, Η. 59; Ρ. 83, 662.
 Μοῖραι, ὧν, Α. 28, 32.
 Μοῦσα, ης, Α. 19; Ρ. 435, 761.
 Μύδων, ωνος, Η. 86.
 Μυκηναῖοι, ων, Α. 383.
 Μύνης, ητος, Α. 359.
 Μυρμιδόνες, ων, Α. 183; Ρ. 445, 549, 553.
 Μυρίνη, ης, Α. 218.
 Μυσός, οῦ, Ρ. 519; Μυσοὶ, ὧν, Α. 282, 323; Ρ.
 269, 272, 275, 519, 554, 566.

N.

Νεμεδός, οῖο, λέων, Α. 104.
 Νεοπτόλεμος, οιο, Ρ. 523, 562, 566, 643, 732.
 Νεστορίδης, ου, Ρ. 645.
 Νέστωρ, ορος, Α. 177; Η. 83, 170, 176, 198,

200, 205; Ρ. 87, 262, 280, 458.
 Νηρεὺς, ῆος, Ρ. 452.
 Νιρεὺς, ἕως, Α. 278.
 Νοήμων, ονος, Η. 98.
 Νύξ, κτὸς, Η. 279, 285, 289.
 Νύμφαι, ὧν, Η. 465.

Ξ.

Ξανθικός, οῦ, Α. 80, 81.
 Ξάνθος, ου et οιο, Η. 67, 240, 409; Ρ. 148,
 210, 355.

Ο.

Ὀδῖος, ου, Η. 57.
 Ὀδυσσεὺς, ῆος, Α. 322, 332, 340, 406; Η. 96,
 116, 189, 195; Ρ. 402, 483, 572, 613, 650.
 Ὀδυσσεὺς, ἕως, Α. 155, 177, 194, 297, 307, 326,
 363; Η. 41; Ρ. 408, 514, 603, 617, 625,
 672, 734.
 Οἰνόμαος, ου, Η. 99.
 Οἰνώνη, ης, Α. 239; Η. 438.
 Ὀλυμπος, ου, Α. 34.
 Ὀμηρος, ου, Α. 6; Η. 25, 55, 230.
 Ὀρέσθιος, ου, Η. 100.
 Ὀρέστης, ου, Η. 99.
 Ὀρσίλοχος, ου, Η. 80.
 Ὀρφεὺς, ἕως, Ρ. 522, 574, 705.
 Ὀτρήρη, ης, Ρ. 8, 57, 127.
 Οὐρανός, ου, Η. 276.
 Οὐρανώνες, ων, Η. 329, 347.
 Ὀφέλιος, ου, Η. 114.

Π.

Παλαμήδης, εος, Α. 155, 265, 287, 316, 327,
 331, 364, 366, 369, 370, 371; Η. 3, 6, 229;
 Ρ. 692.
 Παλλάς, ἄδος, Ρ. 512.
 Πάμμων, ονος, Η. 447; Ρ. 49.
 Παναχαιοὶ, ὧν, Α. 187, 191, 315, 321, 329, 348,
 393.
 Πάνδαρος, ου, Η. 19, 22, 63, 69.
 Πανέλληνες, ων, Α. 205.
 Πανθειή, ης, Α. 240.
 Πάριος, ου, Α. 59, 75, 78.
 Πάρις, ιδος, Α. 31, 54, 59, 78, 125; Η. 17, 28,
 447; Ρ. 48, 159, 353.
 Πάτροκλος, ου et οιο, Α. 11, 185; Η. 199, 224,
 233, 239, 270; Ρ. 419, 443, 464, 466, 475.
 Πείρως, ω, Η. 42.
 Πέλοψ, οπος, Ρ. 577.
 Πενθεσίλεια, ης, Α. 12; Η. 250; Ρ. 8, 19, 94,
 100, 108, 119, 121, 126, 140, 157, 195, 207,
 210.

Πήγασος, ου, P. 139.
 Πηδαῖος, ου, H. 59.
 Πήδασος, ου, H. 115.
 Πηλείδης, ου et αο, A. 10; H. 188, 234, 246, 249, 254, 270, 324, 328; P. 125, 202, 305, 357, 406, 444, 463, 500.
 Πηλεὺς, ἦος, A. 68, 178; P. 469.
 Πηνέλεως, ω, P. 648.
 Πιδύτης, ου, H. 116.
 Ποιάντιος, α, ον, P. 580, 585.
 Πολιήτης, ου, P. 51.
 Πολίτης, ου, H. 448.
 Πολύδωρος, ου, H. 451.
 Πολύιδος, ου, H. 66.
 Πολυξείνη, ης, H. 315; P. 498.
 Πολυξένη, ης, H. 381, 398; P. 389.
 Πολυποίτης, ου, H. 116.
 Πορκίη, ης, A. 241.
 Ποσειδάων, ωνος, H. 293.
 Ποσειδῶν, ῶνος, H. 203; P. 111.
 Πουλυδάμας, αντος, P. 216, 236, 240, 335, 347.
 Πριάμιδης, αο, H. 272.
 Πρίαμος, ου et οιο, A. 4, 39, 48, 57, 74, 75, 369; H. 40, 68, 295, 308, 310, 327, 337, 396, 439, 481; P. 22, 119, 122, 124, 234, 363, 387, 388, 498, 601.
 Πρύτανις, ιος, H. 98.
 Πρωτεσίλαος, ου, A. 222, 247; H. 218.
 Πρωτεύς, ἦρος, A. 149.
 Πυλαιμένης, εος, H. 85.
 Πύρρος, ου, P. 526.

P.

Ρῆσος, ου, H. 190, 191.
 Ροιτεῖον, ου, P. 491.

Σ.

Σαλαμίς, ἴνος, A. 391.
 Σαρπηδῶν, οντος et ὄνος, A. 11; H. 78, 91, 220.
 Σεισίχθων, ονος, A, 137; P. 456.
 Σεῖριος, ου, H. 51.
 Σέλαι, άων, P. 285.
 Σέλαγος, ου, H. 89.
 Σελήνη, ης, A. 207.
 Σθενόβοια, ας, A. 245.
 Σιγεῖον, οιο, P. 459, 465.
 Σικελὸς, οὔ, P. 766.
 Σιμοεῖσιος, ου, H. 39.
 Σίνων, ωνος, P. 688, 721.
 Σκαμάνδριος, ου, H. 58.
 Σκάμανδρος, ου, H. 61, 253, 463; P. 207, 208, 384.
 Σκύθαι, έων, P. 23.

Σκυθόμητρος, ων, A. 22.
 Σκύρος, οιο, A. 175; P. 523, 532.
 Σπάρτη, ης, A. 97, 145, 146.
 Σπησίχορος, ου, P. 750.
 Συρηκόσιος, α, ον, H. 46.
 Σῶκος, ου, H. 195.

T.

Τάνταλος, ου, A. 94.
 Ταραντῖνοι, ων, P. 219.
 Τελαμῶν, ῶνος, P. 309.
 Τένεδος, οιο, A. 257; P. 680.
 Τεύθρας, αντος, H. 100.
 Τεῦχος, ου, A. 117, 181; P. 83, 645.
 Τηλέμαχος, οιο, A. 308.
 Τηλεφίδης, ου, P. 519, 558, 561.
 Τήλεφος, ου, A. 269, 273, 284, 324.
 Τιτῆνες, ων, H. 280.
 Τληπόλεμος, ου, H. 91.
 Τοξοάνασσα, ης, P. 177.
 Τοξοφόνη, ης, P. 177.
 Τρῆχος, ου, H. 99.
 Τροίη, ης, A. 8, 18, 20, 42, 55, 78, 83, 134, 145, 146, 162, 165, 169, 209, 210, 312, 379; H. 22, 34, 407, 408, 423, 481; P. 15, 40, 227, 234, 348, 484, 512, 513, 517, 575, 680, 700, 762, 769, 779.
 Τρυφίδορος, ου, P. 209, 700.
 Τρωάδες, ων, H. 127, 336.
 Τρωῖας, άδος, P. 258; Τρωϊάδες, ων, A. 141, H. 307, 410, 414, 434, 438; P. 34, 44.
 Τρώϊλος, ου, H. 449; P. 52, 353, 358, 362, 382, 385.
 Τρώϊος, α, ον, A. 42, 140; H. 38; P. 26, 80, 102, 227, 237, 259, 345, 578, 616, 625, 630, 745, 765.
 Τρῶς, ῶς, A. 368; Τρῶες, ων, A. 4, 26, 29, 38, 44, 46, 50, 53, 77, 141, 148, 150, 154, 157, 167, 172, 212, 216, 218, 255, 258, 261, 317, 341, 34; H. 12, 14, 17, 18, 22, 35, 64, 78, 90, 10, 109, 111, 163, 166, 175, 183, 185, 189, 193, 213, 236, 251, 257, 265, 269, 302, 336, 345, 414, 419, 420, 421, 455, 476, 478; P. 32, 112, 124, 161, 163, 185, 191, 212, 245, 267, 349, 359, 361, 407, 425, 429, 447, 484, 488, 518, 550, 569, 586, 595, 603, 604, 607, 611, 614, 617, 625, 629, 685, 694, 697, 709.
 Τυδεΐδης, ου, H. 64, 74, 81, 102, 107, 123, 189, 197; P. 89, 206, 604, 613, 668.
 Τυδεὺς, ἦρος, H. 113; P. 514.
 Τυνδάρεος, οιο, A. 171.
 Τυνδαρεώνη, ης, A. 124, 169; P. 600, 731.
 Τύριος, α, ον, A. 133, 139.

Τυφῶν, ὄνος, P. 301.
 Τυφῶς, ὦ, P. 568.

Υ.

Υπήνωρ, ορος, H. 65.
 Ύψηνωρ, ορος, H. 60.

Φ.

Φαέθων, οντος, P. 138.
 Φαίδρη, ης, A. 245.
 Φαῖνοψ, οπος, H. 67.
 Φαίνων, οντος, A. 35.
 Φαῖστος, ου, H. 57.
 Φαρέτρη, ης, P. 178.
 Φέρεκλος, ου, H. 59.
 Φηγεύς, έως, H. 53.
 Φιλοκτήτης, αο, A. 298; P. 576, 589.
 Φλάβιος, ου, P. 503.
 Φοῖβος, ου, A. 53; H. 467; P. 406.

Φοῖνιξ, ικος, A. 185; P. 216, 236.
 Φοίνικες, ων, P. 336.
 Φρόντις, ιδος, H. 437.
 Φύλακος, ου, H. 118.
 Φυλείδης, ου, H. 59.
 Φυλονόμη, ης, A. 275.

Χ.

Χάος, εος, A. 67.
 Χαλκῶρ, ορος, P. 181.
 Χάρτες, ων, A. 125; P. 129.
 Χείρων, ωνος, A. 178.
 Χρόμιος, ου, H. 68, 97.
 Χρυσήτις, ιδος, A. 353.
 Χρύσης, ου, A. 349.

Ω.

Ώαρίων, ωνος, H. 51.

ASII, PISANDRI,
PANYASIDIS, CHOERILI ET ANTIMACHI

FRAGMENTA CUM ANNOTATIONE EDIDIT.

FRED. DÜBNER.

PRÆFATIO.

FINITO hoc volumine, quod epicorum poetarum septem completitur carmina et fragmenta, ægre tulit literatissimus auctor Collectionis, prorsus abesse nomina in illo genere poeseos olim celebratissima, *Pisandri, Panyasidis, Antimachi*. Quorum postremum, copia reliquiarum illos longe superantem, quum ante decennium fere accuratius tractasse mihi viderer, Viro egregio me in his fragmentis partim colligendis, partim augendis et retractandis operam positurum significavi. Quod præstiti, ut potui, otio usus vehementer circumscripto, non ita tamen angusto, ut hinc mihi possit omissorum admissorumve impunitas esse. Et eximie adjuvabar virorum aliquot præstantissimorum scriptis, in primis Welckeri et O. Mülleri, quæ suis quæque locis indicantur: nam ab aliis quæcumque sumpsi, ea leguntur cum nominibus ipsorum. *Chæriili* quoque fragmenta, ob continuitatem, in illam seriem recipienda esse duxi, et *Asii* pauculas reliquias præmittendas.

Quum eam partem negotii, quæ molestissima erat, peregissem et Pisandri Panyasidisque fragmenta corrasissem undecumque, affertur mihi H. Düntzeri liber, *fragmenta epicæ poeseos Græcorum ad tempora usque Alexandri M.* complectens (Coloniæ, 1840). Ex quo didici de Panyasidis vita et poesi scripsisse duos viros juvenes, Tzschirnerum et Funckem, præterea Ecksteinium in Erschii et Gruberi Encyclopædia. Hac igitur statim inspecta, gavisus sum Ecksteinium jam in usum convertisse illa scripta (Tzschirneri *de Panyasidis Halicarnassei poetæ vita et carminibus*, Vratislav. 1836; Funckei *de Pan. Halicarnassensis vita et poesi*, Bonnæ, 1837), quæ in his regionibus frustra quæsivissem; et vidi me in iis, quæ jam typis expressa tenebam, nihil scripsisse quod hoc loco retractandum esset; sed lectoribus commendamus accuratam dissertationem Ecksteinii, Encyclopædiæ voce *Panyasis*, p. 8—14; id solum annotantes, viro docto natum videri poetam circa

olympiadem 65, motum autem contra Lygdamidem tyrannum, in quo occubuit poeta, ponendum olympiadis 82 anno fere 3.

In fragmento 6 Panyasidis, versu 4, Düntzerus quoque scripsit ἐπιθῆσι, ex Funckeï conjectura, sed cetera hoc modo,

ἔσθλοῖς τε ξενίοισι κακὴν ἐπιθῆσι τελευτήν,

omisso δ'. Verum quantivis pretii est medicina ultimo versui ejusdem fragmenti allata ab Nækio, in Funckeï libello, uti suspicor, prodita

Καὶ γὰρ οἱ Ἄτης τε καὶ Ἰβρίου αἴσ' ἄμ' ὀπηδεῖ.

Idem Düntzerus, cui hujus emendationis notitiam debeo, in fragmento 15, v. 4, ante me conjecerat ἀνάγκη. Ceterum ejus viri, in bonis literis demerendis impigerrimi, collectionem fragmentorum epicorum utilissimam magis etiam probarem, si vetera editionum vitia paullo diligentius cavisset; nam vitiosa multa reliquit dudum vel ex codicibus correctata vel a felicibus ingeniis instaurata. In Germaniæ oppidis prompta cuivis et parata est criticorum librorum copia beatissima; in Urbe nostra hæ scilicet nugæ, nisi possideas ipse, cum summa difficultate et temporis dispendio immani colliguntur. Damnum aliquatenus resarcit manuscriptorum codicum thesaurus, et Conservatorum ejus ardor admirabilis ea studia gnaviter adjuvandi, quæ recto judicio institui cognoverunt. Vel harum plagularum tenuitas illorum largam voluntatem testabitur.

FR. DÜBNER.

Parisiis, a. d. X kal. apriles.

ASII SAMII

FRAGMENTA.

Asius Samius, Amphiptolemi filius, non traditur a scriptoribus quo tempore vixerit. Sed Pausanias (IV, 2, 1) et Apollodorus (Bibl. III, 8, 2) ex carminibus ejus testimonia petentes eadem memorant Hesiodi Eceas, Eumelum, Naupactia et Cinæthonem; Athenæus ipsius nomini verba addit τὸν παλαιὸν ἐκείνον: quare dudum ab omnibus inter antiquos Epicos relatus est. Pausanias quo dixi loco se legisse testatur ὅποσα Κιναίθων καὶ Ἄσιος ἐγενεαλόγησαν. Scripsit igitur (ut verbo jam indicavit G. J. Vossius De poetis Græcis p. 85) Asius γενεαλογίας, sive hunc sive alium scriptioni indicem dederit vel ipse vel grammatici. Ætatem ejus O. Müllerus (de Minerva Poliade p. 41) ad decimam fere olympiadem refert; qua olympiade non multo certe posteriore eum videri concedit Welckerus (de Cyclo epico p. 144). Opportune autem observavit Bodius (Hist. poeseos Græcæ vol. 1, p. 492), poetam jam elegiacis numeris usum, ab nemine tamen inter auctores elegiæ memorari: non posse igitur illum ante Callinum poni et Archilochum; posse florem ejus referri ad *olympiadem vicesimam*, circa annum 700 a. Chr. n. Ceterum recte Nækius (de Chæriilo p. 64) Asium inter illos Epicos recensuisse videtur qui Homericum sermonem, simplicitatem Homericam quam proxime sint secuti.

Prima ponimus fragmenta genealogici argumenti.

1.

Pausanias II, 6, 2: Λαμέδων γὰρ ὁ Κορώνου βασιλεύσας μετὰ Ἐπωπέα ἐξέδωκεν Ἀντιόπην· ἣ δὲ ὡς ἐς Θήβας ἤγετο τὴν ἐπ' Ἐλευθερῶν, ἐνταῦθα καὶ

1.

Lamedon, Coroni filius, Epopei in regno successor, ultro Antiopen Lyco dedit. Quæ quum Thebas reduceretur, in ipsa, quæ Eleutheras ducit, via filios peperit. Ea de re versus hosce fecit Asius Amphiptolemi filius:

Antiope peperit Zethum atque Amphiona dium,
Asopo celeri currenti vortice nata:
Juppiter hos genuitque simul regnator Epopeus.

ὁδὸν τίκτει· καὶ ἐπὶ τούτῳ πεποίηκεν Ἄσιος ὁ Ἀμφιπτολέμου·

Ἀντιόπη δ' ἔτεκε Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα δῖον
Ἄσωποῦ κόρη ποταμοῦ βαθυδινήεντος,
Ζηνὶ τε κυσαμένη καὶ Ἐπωπέῃ ποιμένι λαῶν.

Hoc loco duo tantum codices (inter quos optimus Parisinus) Ἀμφιπτολέμου, in quo consentiunt pæne cuncti VII, 4, 2. Ceteri Ἀμφιπολ. In omnibus autem Asii nomen sic corruptum, Ἄσιος. V. 1 codd. κ' ἀμφίονα. Nækius (de Chæriilo p. 76) ob crasin in epica poesi inauditam proposuit Ζῆθόν τ' Ἀμφιόνά θ' υἷόν. Sane non supersunt in versibus epicis ejusdem modi craseos exempla alia: sed quoniam antiquus poeta scilicet celeberrimi ἐκθλιψιν multo etiam insolentiorum admittere non dubitavit, ὥσπερ Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογέιτων, non est cur in eodem genere κἀμφίονα reputietur.

2.

Idem VIII, 1, 2: Πεποιήται δὲ Ἀσίῳ τοιάδε ἐς αὐτόν (Pelasgum):

Ἀντίθεον δὲ Πελασγὸν ἐν ὑψικόμοισιν ὄρεσσι
Γαῖα μέλαιν' ἀνέδωκεν, ἵνα θνητῶν γένος εἴη.

Pelasgus etiam Hesiodo erat αὐτόχθων.

3.

Strabo VI, p. 265 = 406, B: Δοκεῖ δ' Ἀντίλοχος τὴν πόλιν Μεταπόντιον εἰρῆσθαι πρότερον Μέταθρον, παρωνομάσθαι δ' ὕστερον· τὴν τε Μελανίππην οὐ πρὸς τοῦτον, ἀλλὰ πρὸς Δῖον κομισθῆνα, ἐλέγχειν ἡρώων

2.

Asius de Pelasgo hæc cecinit:

Montibus alticomis emisit nigra Pelasgum
Tellus dis similem, sæcli mortalis in ortum.

3.

Existimat Antiochus urbem olim Metabum dictam, postea Metapontium denominatam; Melanippamque non ad

τοῦ Μετάβου, καὶ Ἄσιον τὸν ποιητὴν, φήσαντα ὅτι τὸν Βοιωτὸν

Δίου ἐνὶ μεγάροις τέκεν εὐειδῆς Μελανίππη, ὡς πρὸς ἐκεῖνον ἀχθεῖσαν τὴν Μελανίππην, οὐ πρὸς τὸν Μέταβον.

4.

Schol. Ambros. Homeri Odys. Δ, 797, ἰφθίμη κούρη κτλ., de sorore Penelopes, ubi alii, Ἰφθίμη, κούρη, de nomine proprio cogitantes: Οὗτως ἐκαλεῖτο κυρίως ἡ ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης· Ἄσιος δὲ φησιν·

Κοῦραί τ' Ἰκαρίου Μέδη καὶ Πηνελόπεια.

5.

Pausanias II, 29, 4: Φώκῳ δὲ Ἄσιος ὁ τὰ ἔπη ποιήσας γενέσθαι φησὶ Πανοπέα καὶ Κρίσον, καὶ Πανοπέως μὲν ἐγένετο Ἐπειὸς, ὁ τὸν ἵππον τὸν δούρειον, ὡς Ὀμηροῦ ἐποίησεν, ἐργασάμενος· Κρίσου δὲ ἦν ἀπόγονος τρίτος Πυλάδης, Στροφίου τε ὦν τοῦ Κρίσου καὶ Ἀναξιβίας ἀδελφῆς Ἀγαμέμνονος.

6.

Idem VII, 4, 2: Ἄσιος δὲ ὁ Ἀμφιπτολέμου Σάμιος ἐποίησεν ἐν τοῖς ἔπεσιν, ὡς Φοῖνικι ἐκ Περιμήδης τῆς Οἰνέως γένοιτο Ἀστυπάλαια καὶ Εὐρώπη, Ποσειδῶνος δὲ καὶ Ἀστυπαλαίας εἶναι παῖδα Ἀγκαῖον, βασιλεύειν δὲ αὐτὸν τῶν καλουμένων Λελέγων. Ἀγκαίῳ δὲ τὴν θυγατέρα τοῦ ποταμοῦ λαβόντι τοῦ Μαιάνδρου Σαμίαν γενέσθαι Περίλαον καὶ Ἐνουδον, καὶ Σάμιον καὶ Ἀλιθέρσην καὶ θυγατέρα ἐπ' αὐτῷ Παρθενόπτην· Παρθενόπτης δὲ τῆς Ἀγκαίου καὶ Ἀπόλλωνος Λυκομήδην γενέσθαι. Ἄσιος μὲν ἐς τοσοῦτον ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐδήλωσεν.

7.

Idem IX, 23, 3: Προελθόντι δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως (Thebarum) ἐν δεξιᾷ πέντε που καὶ δέκα σταδίου τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι τοῦ Πτόφου τὸ ἱερόν· εἶναι δὲ

Metabum, sed ad Diuum pervenisse: idque sacello Metabi argui, et Asii poetæ testimonio, qui ait: Bæotum

in Dii formosa domo peperit Melanippe;

ad hunc nimirum adductam innuens Melanippam, non ad Metabum.

4.

Secundum quosdam Penelopes soror vocabatur Iphthime; sed Asius dicit:

Filiaque Icarii Meda et Penelope.

5.

Phoco Asius poeta filios fuisse memorie prodidit Panopeum et Crisum: quorum e Panopeo natus est Epeus, qui Durateum equum fecit, uti Homerus memorat: Crisi autem nepos fuit Pylades, Strophio, Crisi filio, et Anaxibia Agamemnonis sorore genitus.

6.

Asius, filius Amphiptolemi, Samius, in carminibus epicis scripsit, Phœnici ex Perimeda Cenei filia genitas esse Astypalæam et Europen: Neptuni satu ex Astypalæa natum filium Ancæum, qui Lelegibus dictis populis impera-

Ἰθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς παῖδα τὸν Πτόφον, ἀφ' οὗ τῷ τε Ἀπόλλωνι (ἢ) ἐπίκλησις καὶ τῷ ὄρει τὸ ὄνομα ἐγένετο, Ἄσιος ἐν τοῖς ἔπεσιν εἶρηκεν. Vulgo ὡς Ἄσ. Particulam meliores codd. omnes ignorant. De re conf. O. Müller. Orchom. p. 170.

8.

Apollodorus Bibl. III, 8, 2: Εὐμηλος δὲ καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστὸν γενέσθαι. Ἡσιόδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως Φερεκύδης δὲ Κητέως.

9.

Pausan. V, 17, 4: Ἄσιος δὲ ἐν τοῖς ἔπεσι καὶ Ἀλκμήνην ἐποίησε θυγατέρα Ἀμφιαράου καὶ Ἐριφύλης εἶναι.

Codd. Αἴσιος. Correxist Sylburgius.

10.

Idem III, 13, 5: Θεστίων γὰρ τὸν Λήδας πατέρα Ἄσιός φησιν ἐν τοῖς ἔπεσιν Ἀγήνορος παῖδα εἶναι τοῦ Πλευρώδης.

Codd. omnes Ἄρειος. Sed adjecta verba, ἐν τοῖς ἔπεσιν, quæ jam quater cum Asii nomine conjungi a Pausania vidimus, dubitari non sinunt quin vere conjecerint Palmerius, Hemsterhusius, Valckenarius. Offensionis fuisse librariis Pausaniæ nomen Asii ex illis locis abunde apparet, in quibus substituerint Ἄρις et Αἴσιος: in nostro quum ACIOC lectum esset ACIOC, exortus est Ἄρειος. Siebelisius de Lacedæmonio poeta, qui Antonino Ἄρεος ὁ Λάκων, ejusque ἄσματι Κύκῳ cogitavit: sed viderit de addito ἐν ἔπεσιν, quum Areus ille fuerit lyricus. Ejus sententiam probarunt vel alium nescio quem Ἄρειον epicum noverunt recentissimi editores Pausaniæ, qui Ἄριδα et Αἴσιον expulerint, reliquerint Ἄρειον.

rit. Hunc Mæandri fluvii filiam Samiam uxorem duxisse, quæ ipsi Perilaum, Enudum, Samum, Alithersen, et insuper Parthenopen filiam peperit. Porro ex Parthenope Ancæi filia Apollini Lycomedem genitum. Hæc versibus testatus est Asius.

7.

Progressus stadia ferme quindecim ab urbe Thebarum, ad dexteram Apollinis Ptoi templum cernis: Ptoium autem Athamantis et Themistidæ fuisse filium, abs quo Apollini cognomen, et monti nomen datum, Asius in carminibus epicis prodidit.

8.

Eumelus et alii quidem Lycaoni etiam filiam fuisse narrant Callisto: quam Hesiodus Nympham dicit, Asius Nyctei, Pherecydes Cetei filiam.

9.

Asius in carminibus epicis Alcmenam etiam ex Amphiarao et Eriphyle genitam tradit.

10.

Thestium enim Ledæ patrem Asius in carminibus epicis prodidit Agenore Pleuronis filio genitum.

11.

Athenæus XII, p. 525, E, F: Περὶ τῆς Σαμίων τρυφῆς Δουῖρος ἰστορῶν παρατίθεται Ἀσίου ποιήματα, ὅτι ἐφόρουσιν χλιδῶνας περὶ τοῖς βραχίσι, καὶ τὴν ἑορτὴν ἀγοντες τῶν Ἡραίων, ἐβάδιζον κατεκτενισμένοι τὰς κόμας ἐπὶ τὸ μετάφρενον καὶ τοὺς ὤμους· τὸ δὲ νόμιμον τοῦτο μαρτυρεῖσθαι καὶ ὑπὸ παροιμίας τῆσδε, Βαδίζειν Ἡραίων ἐμπεπλεγμένον. Ἔστι δὲ τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη οὕτως ἔχοντα·

Οἱ δ' αὐτως φοίτεσκον, ὅπως πλοκάμους κτενίσαιντο,
εἰς Ἡρῆς τέμενος, πεπυκασμένοι εἴμασι καλοῖς·
χιονίοισι χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρέος εἶχον·
χαῖται δ' ἠωρεῦντ' ἀνέμου χρυσεῖος ἐνὶ δεσμοῖς·
χρύσειαι δὲ κόρυμβαι ἐπ' αὐτῶν τέττιγες ὤς·
δαιδάλοιοι δὲ χλιδῶνες ἀρ' ἀμφὶ βραχίσιον * *
* * * * ἦσαντες ὑπασπίδιον πολεμιστῆν.

Versus corruptelis et lacunis laborantes corrigi aliquatenus a criticis, sanari non potuerunt. V. 1 cod. Marcianus φοιτέσκον. «Ὅπως ... κτενίσαιντο, ut primum, simul ac, postquam capillos sibi compserunt. Similiter ὅπως cum optativo significationem habet temporalem apud Herodot. I, 17: Ὅπως μὲν εἶη ἐν τῇ γῆ καρπὸς ἀδρός, τηλικαῦτα ἐσέβαλλε τὴν στρατιήν· VII, 119: Ὅπως δὲ ἀπικοῖτο ἢ στρατιῇ, σκηνῇ μὲν ἔσχε πεπηγυῖα ἐτοίμη.» *Bach.* Nimirum in his locis omnibus repetitur factum, quoties eadem res incidunt. — V. 2 codd. Ἡρας. Post hunc versum excidisse videri quædam recte observant Hermannus et Dindorfius. Sequentia uti leguntur, ἀσυνδέτως adjici non poterant, ceterum nec ipsa, credo, sana. Χιτῶσι πέδον ἔχειν ut intelligi posse confiteor quid hoc loco sibi velit, ita dictum esse a poeta non concedam. Non novit antiquum dicendi genus ejusmodi ambiguum laxitatem. Recte diceretur quod Jacobsius proposuit, χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρὸν ἔσαιρον. Nækius (de Chæriilo p. 74) conjecit, χιτῶσι πέδου χθονὸς εὐρέος εἶχον, eo sensu, ni fallor, *solum tangebant*; cujus constructionis, inquit, «si quis alia exempla desideret, hoc inter ea numerandum esse puto, quæ etiam sine exemplo ferri possint, præsertim in poeta tam antiquo.» At idem, quum de syntaxi χθονὸς εὐρέος dubitasset, incidens in Homericum ἡδὺς αὐτῆμ,

jam minus liberalis hæc adjecit (p. 267): «Etsi vel sic dubitatio restat an χθονὸς εὐρέος non dicturus fuisset Asius, quippe cui obversari debebat ex Homero εὐρεῖα χθών.» Imo obversabatur *poeta tam antiquo* linguæ analogia quid ferret, et addendum erat hoc exemplum paucis aliquatenus similibus, si cetera hujus versus sana haberi potuissent. Adeo studium abripit etiam præstantissimos! Hermannus, nisi desit aliquid, hanc emendationem proponit:

πεπυκασμένοι εἴμασι καλοῖς,
χιονίοισι χιτῶσι, πέδου χθονὸς εὐρέος ἄχρι,

quam recepit Bachius: sed in priorie eximii viri sententia acquiescendum erat. Versus 4 et 5 inverso ordine legebantur in codicibus Athenæi, χρύσειαι δὲ ... ὤς· χαῖται δ' ... δεσμοῖς. In quibus ἐπ' αὐτῶν nihil habet quo referri possit apte. Feliciter eos transposuit Nækius: qua transpositione, præter incommoda quibus medetur, etiam elegantia illud aperitur quod in hac repetitione inest: ... χρυσεῖος ἐνὶ δεσμοῖς· χρύσειαι δὲ κόρυμβαι κτλ. Tribus deinceps versibus ab eadem litera incipientibus fieri poterat ut unum librarius præteriret, errore animadverso subjiceret alteri. Sed hoc ex antiquiorum codicum forma pendet, de qua ignoro si quid hodie explorari possit: istud vehementer miror, Dindorfium emendationis illius, quocumque te veritas necessariæ, ne verbo quidem meminisse. Casaubono debentur hæc δ' ἠωρεῦντ' ἀνέμω. Cod. Marc. δ' ὠρευτανέμω, reliqui δωρευτανέμω. Conf. HSteph. Thes. vol. 1, p. 1129 ed. Paris. V. 5 ad verbum sonat, *aurea etiam fastigia super ipsis (comis) erant, cicadis similia*: i. e. etiam summæ comæ in vertice constrictæ erant auro cicadas insidentes referente. Quibus describitur celebris ille Ionum κρόβυλος. Conf. HSteph. in v. Κόρυμβος. — V. 6 codd. δαιδάλοιοι, quod correxit Dindorfius. Lacunam ubi statuenda sit indicat codicis Marciani scriptura ἀμφὶ βραχίσιον ἦσαντες eo quod sine accentu cernuntur postrema. Nam in ejusmodi locis vel leviora indicia non sunt negligenda. Schweighæuserus scripsit: ἀμφὶ βραχίσιον ἦσαν *** ἦσαντες: et ob earundem literarum repetitionem videri possint media intercidis-

11.

De Samiorum luxu verba faciens Duris, apponit Asii versus, ex quibus patet gestasse illos armillas circa brachia, et festum Junonis agentes incedere solitos esse coma depexa et in cervicem et humeros rejecta. Ejusdemque moris documentum, ait Duris, esse etiam proverbium hoc, *incedere Junonium implexis capillis*. Sunt autem Asii versus huiusmodi:

Hi vero procedebant, quum primum cincinnos depexerant,
in Junonis templum, induti amiculis pulchris:
niveis tunicis solum latæ terræ tenebant;
et capilli vento agitabantur sub aureis vinculis,
aureique corymbi superne erant cicadis similes,
et affabre factæ armillæ circa brachia ...
..... clypeo tectum bellatorem.

se, quod nimis sæpe factum. Dindorfius maluit: ... ἦσαν *** τες, quanquam criticum egregium hoc concedere puto, ἦσαν, ut res nunc sunt, valde incertum esse, ante τες autem lacunam pro arbitrio potius quam ex indicio aliquo constituit. Ceteri codd. ἀμφιβραχίσι νήσαντες. « Hinc quod erui (inquit Nækius),

Δαιδάλει δὲ χλιδῶνες

ἀμφιβραχιονίσαντες ὑπασπίδιον πολεμιστήν, verum efficit rotundissimum, et jocosa [!] Asii magniloquentia dignissimum est. Cognata περιβραχιόνιον, βραχιονιστήρ suppeditat HSteph. in Thesauro. Particula ἄρ' indicium fortasse habet vocis, quæ olim legebatur, ἀριπρεπέες, aut ἀρηρότες. Nisi hoc merum librariorum additamentum est ad explendum versum. Nam verbum ἀμφιβραχιονίσαντες quum mature corruptum fuisset, jam olim exstitisse videntur qui inde exculperent hæc verba, ἀμφὶ βραχίσιον ἦσαν. Poætæ, quod in ultimis verbis inest, acumen miror fugere potuisse viros eruditos. Quæ lucem capiunt ex versu secundo. Ὑπασπίδιον πολεμιστήν eura jocose appellat Asius, qui veste utitur longa, ad terram pertinente. Homerus, ὑπασπίδια προβιδῶντος. » Fateor mihi, quum sæpius legissem Nækii egregium librum, numquam blanditos esse illos χλιδῶνας ἀμφιβραχιονίσαντας ὑπασπίδιον πολεμιστήν. Ἀμφιβραχιονίζειν non potest quin proprie significet, *brachiis suis cingere vel cingere tanquam brachii*. Nam βραχιονιστήρ, *armilla*, alioqui Plutarcho antiquiorem testem non habens, minime probat verbum βραχιονίζω significasse, *brachium cingo*. Unum inveni quod cum specie aliqua comparari possit, apud Phrynichum Bekkeri p. 58, 3 : Περιπλευρίεις : σημαίνει τὸ περιπλακῆναι καὶ συγκοιμηθῆναι. Sed finge περιβραχιονίζειν, περισκελίζειν, et diversa res est : nam amplectimur brachii, quod menti prius se offert quam cinctus brachii. Illo autem confugere non licet, ἀμφιβραχιονίζειν esse ἀμφιβραχιονίῳ *instruere*, ut est περικράνιον, περιτραχήλιον : usu enim confirmata et frequentata ejusmodi vocabula esse debent, antequam verba inde fingi possint, quorum sensus ex composito substantivo pendeat : at ἀμφιβραχιονίου nullam usquam vestigium. Quare secundum conjecturam illam ita jam necesse est loquatur Asius, « χλιδῶνες bellatorem *circumbrachiant*, » verbo non audacius nec novè magis ex Plinii *brachia-*

tis arboribus decerpto. In quo illud merito interrogamus viros doctos qui eam conjecturam probarunt et in ipsa verba poetæ admiserunt, quidnam judicaverint de Duride. Is enim παρατίθεται Ἀσίου ποιήματα, in quibus narretur ὅτι ἐφόρου χλιδῶνας περὶ τοῖς βραχίσιον : at hoc quis efficiat ex illis, χλιδῶνες ἀμφιβραχιονίσαντες πολεμιστήν? Bellum sane historicum aut antiquarium ageret, metaphorica dicendi genera cui hoc modo placeret accipere. Faceta is deprehenderet in hoc Ennii, [flavo.

Verrunt extemplo placidom mare marmore

Superest in versu 6 particula ἄρ', de qua Nækius, « inane versus fulcrum est, quale ab Asio profectum esse vix potuit. » Vere dictum videtur ; sed non ita habito in Epicis ut de hac re pronuntiem. « Indicium fortasse habet vocis quæ olim legebatur, ἀριπρεπέες aut ἀρηρότες. » Hermannus, ἀρηρότες ἀμφοτέρωθεν, Bachius ἀριπρεπέες ἐφάνησαν, probato Nækii ἀμφιβραχιονισμῶ. — Sine dubio cum ironia quadam pingit Asius illam pompam Junoniam, sed « jocus » hinc abest.

12.

ELEGIÆ.

Athenæus III, p. 125, B et D : Κνισολοῖχος τις εἶ καὶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον τὸν παλαιὸν ἐκείνον καὶ κνισοκόλαξ. . . Ἐζήτει δὲ Οὐλπιανὸς . . . τίνα ἔστι τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη τὰ περὶ τοῦ κνισοκόλακος. Τὰ μὲν οὖν τοῦ Ἀσίου, ἔφη ὁ Μυρτίλος, ἔπη ταῦτ' ἔστι :

Χωλὸς, στιγματίης, πολυγήραος, ἴσος ἀλήτη,
ἦλθε κνισοκόλαξ, εὔτε Μέλῃς ἐγάμει,
ἄλλητος, ζωμοῦ κεχηρμένος· ἐν δὲ μέσοισιν
ἦρος εἰσθήκει βορβοροῦ ἔξαναδός.

V. 2 articulum addidit Schweighæuserus ex Marciano, ut ait, codice et editis : sed recte Dindorfius codicis mentionem omisit. Laur. ἦλθεν κν., epitome ἦλθε κν. Etiam in minore codicum auctoritate scriptura sine articulo præferenda fuisse videtur : sed antecedentium interitus certum in hac re iudicium non admittit. — Meles ille, in cujus nuptias ingruit κνισοκόλαξ, dubitari non potest quin sit fluvius ad Smyrnam ; idem salse dicitur heros et adesce cæno egressus. Hæc vere observasse Welckerus. (de Cyclo epico p. 144 sq.) etiam illis omnibus videbitur, qui aliter statuent de ceteris ibidem explicatis.

12.

Samius poeta Asius, antiquus ille, dixit κνισοκόλαξ (adipis causa adulator), in his versibus :

Claudus, notis inustus, vetulus, mendico similis,
venit Cnisocolax, nuptias quum celebraret Meles,
invocatus, jusculi indigens : in mediis vero
constitit heros, e cæno quum emersisset.

PISANDRI

FRAGMENTA.

De Pisandro Suidas : Πείσανδρος, Πείσωνος καὶ Ἀρισταίχμας, Καμειραῖος, ἀπὸ Ῥόδου· Κάμειρος γὰρ ἦν πόλις Ῥόδου· καὶ τινες μὲν αὐτὸν Εὐμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρώμενον ἱστοροῦσι· τινὲς δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον· οἱ δὲ κατὰ τὴν λγ' Ὀλυμπιάδα τάττουσιν. Ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκλειαν. Ποιήματα δὲ αὐτοῦ Ἡράκλεια, ἐν βιβλίοις β'. Ἔστι δὲ τὰ Ἡρακλέους ἔργα· ἐνθα πρῶτος Ἡρακλεῖ βόταλον περιτέθεικε· τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων αὐτοῦ νόθα δοξάζεται, γενόμενα ὑπὸ τε ἄλλων καὶ Ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ.

Prodigia illa, cum Eumolpo vixisse Pisandrum vel ante Hesiodum, de altero quodam Pisandro accipienda, ut infra apparebit.

De olympiade 33 vel anno 648 a. Chr. n. nihil est quod repugnet quin eo tempore Pisander vixisse dicatur. Carmen ipsum post olympiadem 37 compositum statuit O. Müllerus (Doriens. vol. II, p. 477), ob Antæi mythum ex Cyrenensium fabulis derivatum; de Antæo autem rem acu tetigisse videtur idem Müllerus (vol. I, p. 452): « Mihi dubitatio nulla est quin Herculis illa lucta cum Antæo Terræ filio, e matris tactu novas usque vires colligente, sit Græcorum colorum pugna cum Libyum catervis, sæpe victis, sed iterum iterumque ex deserto in victores erumpentibus.» Adde eundem Minyis p. 346.

In rerum tractatione primum illud nos advertere debet, universum gestorum Herculis ambitum duobus modo voluminibus fuisse comprehensum: unde apparet et episodius, longioribus certe, prorsus abstinuisse Pisandrum, et concinnitati in ponendo toto valde studuisse.

Quare tractandarum fabularum egit delectum, Bæoticas et Doricas (observante Müllero Dor. vol. II, p. 476 sq.) plane, ut videtur, omittens; reliquarum eas formas sive deligens sive adeo fugens ipse, quæ Herculis quale informaverat ingenio essent accommodatissimæ. Hinc heroem θυμολέοντα non tulit habitu pugnantium in campo Scamandrio peragrare orbem cum hasta, scuto et lorica, vel uti sagittis, et quæ sunt alia infra in ipsis fragmentis commemoranda: ex iisdem intelligetur illum, quæ postea invaluerunt apud plurimos, suo tempore novasse, maximo, ut nobis persuasum est, carminis sui commodo. Ac dolendum est in poeta qui suo potius iudicio rem administravit quam mythorum suavitati se permitteret narratorem, ne talia quidem argumenta ad nos pervenisse qualia sunt Cycli. Pisinus Lindius, ex cuius carminibus Heracleam a Pisandro compilatam affirmat Clemens Alex. (Strom. VI, p. 751), quis homo fuerit hodie prorsus ignotum est, certum vero malam fidem aut errores illi famæ originem dedisse.

Omissis grammaticorum locis qui sunt de laude Pisandri ab Alexandrinis in Canonem recepti, ponimus Theocriti versus, Epigr. 20:

Εἰς ἀνδριάντα Πεισάνδρου τοῦ τὴν Ἡράκλειαν ποιήσαντος.

Τὸν τῷ Ζανὸς ἔδ' ὕμμιν υἱὸν ὠνήρ,
τὸν λειοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν ὡς Καμείρου,
χῶσσοις ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους.

Pisander, Pisonis et Aristæchmæ filius, Camiræus, ex Rhodo: Camirus enim erat urbs Rhodi. Hunc quidam Eumolpi poetæ æqualem et amasium fuisse scribunt: nonnulli Hesiodo antiquiorem. Alii vero eum ad olympiadem tertiam et tricesimam referunt. Habuit sororem Diocleam. Scripsit *Heracleam*, sive poema de rebus ab Hercule gestis, libris duobus: in quibus Herculem clava armat primus. Reliqua vero ejus poemata adulterina putantur, ut pote partim ab aliis, partim ab Aristæo poeta composita.

IN STATUAM PISANDRI QUI HERACLEAM SCRIPSIT.

Jovis hic vobis filium vir,
cum leone pugnantem, expeditum manu,
primus superiorum poetarum
Pisander conscripsit ex Camiro,
et omnes quas ille sustinuit ærumnas narravit.

Τούτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῆς,
ἔστασ' ἐνθάδε, χάλκεον ποήσας
πολλοῖς μασὶν σπισθε κήνιαι τοῖς.

Quod de ἄθλοις significavit Theocritus, præcipuam partem eos fuisse pœseos Pisandri, id fragmenta videntur confirmare. Conf. Müller. Dor. vol. I, p. 444. Plutarchus (Mor. p. 857, F), Pisandrum inter antiquos scriptores rerum Herculis memorat, quorum nullus noverit Herculem Ægyptium.

Quæ de carminibus falso ad Pisandrum relatis Suidas verba facit, ostendere videntur non fuisse pauca, primum τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων, non hoc vel illud; deinde, γενόμενα ὑπὸ τε ἄλλων καὶ Ἀριστέως, non unius, sed plurium. Et supersunt fragmenta quæ ad Heracleam referri nequeunt; superest memorabilis locus Macrobiani, multo etiam magis aliena ab illo poemate narrans (Saturn. V, 2, p. 62): « Dicturumne me putatis ea quæ vulgo nota sunt? quod Theocritum (Virgilius) sibi fecerit pastoralis operis auctorem? . . . vel quod eversionem Trojæ, cum Sinone suo et equo ligneo, ceterisque omnibus quæ librum secundum faciunt, a *Pisandro pœne ad verbum transcripserit?* qui (Pisander) inter Græcos poetas eminet opere quod a nuptiis Jovis et Junonis incipiens, universas historias, quæ mediis omnibus sæculis usque ad ætatem ipsius Pisandri contigerunt, in unam seriem coactas redegerit, et unum ex diversis hiatibus temporum corpus effecerit? in quo opere inter historias ceteras interitus quoque Trojæ in hunc modum relatus est. » Illa de carmine Pisandri « a Jovis et Junonis nuptiis incipiente » hæc Suidæ appellant de altero Pisandro dicta: Πείσανδρος, Νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱός, Λαρανδῆς, ἢ Λυκάονιος (sic optimi codices: recte Gaisfordus Λυκαόνιος: nam ejus tractus erant Laranda), γεγρονῶς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου βασιλείως τοῦ Μαμαίας παιδὸς, ἐποιοῖς καὶ αὐτός. Ἐγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δι' ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει Ἡρωϊκῶν (sic) θεογαμίων, ἐν βιβλίῳς ἔξ· καὶ ἄλλα καταλογάδην. Sed poetam sub Alexandro Severo viventem Virgilius imitari non poterat: ab altera parte ἡρωϊκῶν θεογαμίων liber adæo aptus est descriptioni Macrobianæ, ut mirum maxime foret si intelligeretur alius. Vel codicum Suidæ omnium scriptura ἡρωϊκῶν profecta videri potest ab ipso

compilatore, qui apud Hesychium fortasse Milesium legeret ἡρωϊκῶν illorum θεογαμίων initium fuisse Ἦρας καὶ Διὸς γάμον: nam vocabulum ἡρωϊκός fortuito librariorum consensu abiisse in vocem inauditam quis credat? (Adde disputata ab Heynio, Excursu I in Virg. Æn. II, p. 316 sq. ed. Paris.) Macrobio accedit Zosimus testis, Histor. V, 29: . . . ὁ ποιητῆς Πείσανδρος ὁ τῆς τῶν Ἡρωϊκῶν Θεογαμίων ἐπιγραφῆς πᾶσαν ὡς εἶπεν ἱστορίαν παραλαμβάνων.

Verum non morabor lectorem enarrandis difficultatibus, vel Heynio inexplicabilibus, quibus illa de Pisandri quæstio premebatur, antequam Welckerus (de Cyclo epico p. 97 sqq.) exitum ex illis ambagibus monstraret: cui viro præstantissimo ut per omnia assentiamur, facit et rei natura, et testimoniorum vis recte æstimata, et alia in istis rivulis, unde multorum scriptorum cognitio nobis haurienda est, simili modo inversa, contaminata, confusa. Paucis quæ ille exposuit complectimur.

Veteres critici ex carminibus, quæ Pisandri nomine ferebantur, Heracleam solam Camirensi tribuebant; reliqua pro spuris habebant: sed non pauca inveniuntur apud grammaticos doctos et recentibus libris minime utentes commemorata ex Pisandro quibus locus esse non poterat in Heraclea; accedit opus ab Macrobio et Zosimo delineatum, ne ipsum quidem recens, utpote Virgilii exemplar. Hoc opus Ἡρωϊκῶν Θεογαμίων non poterat esse Larendensis istius Pisandri, Alexandro Severo æqualis: nam perscripta ibi erant « quæ usque ad ætatem ipsius Pisandri contigerunt; » hæc verba et erroris suspicionem omnem removent a Macrobio, et explicationem porrigunt rei permixtæ: quæ factum sit ut Pisander, quem confitentur omnes plurima in rebus Herculis innovasse et a priscis poetis discessisse, nihilominus a quibusdam haberetur Eumolpi æqualis et amasius, ab aliis Hesiodo antiquior. Nimirum Pseudopisander in fine *heroici* ævi sese constituerat. Quæ res vicissim confirmat et de Zosimi ἡρωϊκοῖς θεογαμίοις loqui Macrobius, et suppositivum fuisse hoc opus. Jam non necesse est de eo Pisandro sollicite quærere, quocum θεογαμίων scriptorem Suidas confuderit. Codex Parisinus B apud Gaisfordum; duo Parisini apud Kusterum præbent ἐν βιβλίῳς non ἔξ, sed ξ', 60,

Hunc vero ipsum populus, ut certo scias, collocavit hic, æneum ponens, multis mensibus post et annis.

Pisander, Nestoris poetæ filius, Larendensis, aut Lycaonius, qui vixit temporibus Alexandri imperatoris,

Mamaeæ filii: poeta epicus et ipse. Scripsit historiam variam versibus, quam inscripsit *Heroica Theogamia* (i. e., ut videtur, res heroum inde a deorum nuptiis), libris sex (*sive potius* sexaginta) constantem. Item alia, oratione soluta.

quod recipi debebat : nam vicessim sextum hibernum Pisandri commemorari videbis ; et amplitudo argumenti satis testata excedit sex voluminum ambitum. Separanda sunt igitur Heracleæ fragmenta a ceteris , quæ vel omnia vel maximam partem petita sunt ex amplo hoc theogamiών opere , tam dextre ex optimis fontibus concinnato , ut plurimos grammaticos origo ejus fefellerit. Aristeuum , quem Suidas Pisandrea scripsisse refert , prorsus ignoramus : Aristææ tenuis memoria est inter criticos Homeri.

ΗΡΑΚΛΕΙΑ.

1.

Strabo XV, p. 688=1009, B, locutus de Bacchi et Herculis in Indiam expeditionibus minime veri similibus : Καὶ ἡ τοῦ Ἡρακλέους δὲ στολὴ ἡ τοιαύτη πολλὴ νεωτέρα τῆς Ἰρωϊκῆς μνήμης ἐστὶ , πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων , εἴτε Πείσανδρος ἦν εἴτ' ἄλλος τις · τὰ δ' ἀρχαία ζῶα οὐχ οὕτω διεσκευάσται. Idem tamen XIV, p. 655=969, A : Καὶ Πείσανδρος ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράψας , Ῥόδιος. Dubitationis autem illa significatio , εἴτε Πείσανδρος ἦν εἴτ' ἄλλος τις , duobus modis explicari potest : vel enim non curat illo loco Strabo , quisnam ex iis qui Heracleas scripserant primus induxerit novum illum habitum , hoc dixisse contentus , fictum esse ab Heracleæ poetis , sive Pisandro sive alio quodam. (Sic fere Heynius Excursu I ad Virg. Æn. II, p. 316 ed. Paris.) Vel inaudiverat de criticorum dissensu in scriptis quibusdam Pisandro vel tribuendis vel ab eo abjudicandis ; et cautius Heracleam quoque memorare voluit , conscius sibi , certum esse quod de habitu Herculis observarit , quicquid statuatur de scriptore Heracleæ.

Pellem leonis gessit Hercules ex primo certamine cum leone Nemeæo. Eratosthenes Cataster. c. 12, Λέων : Τινὲς δὲ φασιν ὅτι Ἡρακλέους πρῶτος ἄθλος ἦν εἰς τὸ μνημονευσθῆναι φιλοδοξῶν γὰρ μόνον τοῦτον οὐχ ὀπλοῖς ἀνείλεν , ἀλλὰ συμπλαχεῖς

ἀπέπνιξε. Λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ Πείσανδρος ὁ Ῥόδιος , ὅτι καὶ τὴν δорάν αὐτοῦ ἔσχεν , ὡς ἐνδοξον (ἔργον) πεποιχώς. Sic Fellus. Codex Πίνδαρος ὁ Ῥόδ. (Conf. fr. 7.) Voc. ἔργον Heynius recte inseruit ex Phavorino p. 10, 4, et Eudocia p. 276. — Quæ sequuntur apud Eratosthenem , ea quoque scholiastes Germanici Arateor. p. 52 ad Pisandrum refert : *Periandrus* (sic) *Rhodium refert eum* (leonem) *ob primos labores Herculis memoriae causa astris illatum*. Verisimile est autem ex his et tanta celebritate novi habitus quem Hercules ex hoc certamine induit , primum ἄθλον hunc positum esse a Pisandro. Conf. Müller. Dor. vol. II, p. 475, qui observat , hinc verisimile esse Bœotica certamina (quorum nullum in fragmentis vestigium) vel omisisse Pisandrum , vel alibi inseruisse. Hyginus Poetic. Astrom. II, 24, p. 399 (475) : *Nonnulli etiam hoc amplius dicunt , quod Herculis prima fuerit hæc certatio , et quod eum inermis interfecit. De eo Pisandrus et complures alii scripserunt*.

2.

Pausanias II, 37, 4 : Κεφαλὴν δὲ εἶχεν (hydra Lernæa) , ἐμοὶ δοκεῖν , μίαν , καὶ οὐ πλείονας. Πείσανδρος δὲ ὁ Καμειρεὺς , ἵνα τὸ θηρίον τε δοκοῖη φοβερώτερον καὶ αὐτῷ γίγνηται ἡ ποίησις ἀξιώχρως μάλλον , ἀντὶ τούτων τὰς κεφαλὰς ἐποίησε τῇ ὕδρᾳ τὰς πολλάς.

3.

Schol. Pindari Olymp. III, 52 : Θῆλειαν δὲ εἶπε (τὴν ἔλαφον) καὶ χρυσόκερων ἀπὸ Ἰστρίας · ὁ γὰρ Θησηίδα γράψας τοιαύτην αὐτὴν λέγει καὶ Πείσανδρος ὁ Καμειρεὺς καὶ Φερεκύδης.

4.

Pausan. VIII, 22, 4 : Ἐπὶ δὲ τῷ ὕδατι τῷ ἐν Στυμφάλῳ κατέχει λόγος , ὄρνιθας ποτε ἀνδροφάγους ἐπ' αὐτῷ τραφῆναι · ταύτας κατατοξέσῃσι τὰς ὄρνιθας Ἡρακλῆς λέγεται. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ὁ Καμειρεὺς ἀποκτείνει τὰς ὄρνιθας οὐ φησιν , ἀλλὰ ὡς ψόφῳ κροτάλων ἐκδιώξειεν αὐτάς. Hanc quoque Pisandri narrationem secuti erant Pherecydes et Hellani-

HERACLEA.

1.

Hic Hercules habitus, *clava et pelle leonis instructi*, multo posterior Trojanarum rerum memoria, commentum eorum esse videtur , qui Heracleam scripserunt , sive is Pisander fuit , sive alius : antiquæ certe statuæ ligneæ Herculis hoc modo factæ non sunt.

Pisander quoque , Heracleæ carminis scriptor , Rhodius fuit.

Leonem dicunt primum fuisse certamen quo Hercules inclauerit : famam enim quærens hunc solum non armis occidit , sed brachiis constrictum suffocavit. Narrat de eo Pisander Rhodius , exuviis eum leonis gestasse , ut ex glorioso facinore.

2.

Caput , ut ego opinor , unum habebat hydra Lernæa , non plura. Verum Pisander Camirensis , quo et fera terribilior esse videretur et carmina ipsius plus dignitatis habebant , ideo illi plura capita dedit.

3.

Pisander Camirensis , Theseidis scriptor , Pherecydes et Pindarus cervam fuisse narrat Istrianam , *non cervum* , et aurea cornua habuisse.

4.

Fabulis vulgatum est , in lacu Stymphali aliquando aves , quæ humana carne vicitarent , degisse : has Hercules sagittis confecisse dicitur ; at Pisander Camirensis

cus (scholl. Apoll. Rhod. II, 1054), ut ceteras. Boni aliquot codices præbent Στυμφίλω.

5.

Athen. XI, p. 469, C: Πείσανδρος ἐν δευτέρῳ Ἡρακλείας τὸ δέπας ἐν ᾧ διέπλευσεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν Ὀκεανὸν εἶναι μὲν φησιν Ἡλίου, λαβεῖν δ' αὐτὸ παρ' Ὀκεανοῦ Ἡρακλέα.

6.

Schol. Pindari Pyth. IX, 183: Ἀλεξίδαμον ... γενέσθαι μνηστῆρα τῆς Ἀνταίου θυγατρὸς· ὄνομα δὲ αὐτῆ Ἀλκίης, ὡς φησι Πείσανδρος ὁ Καμειρεύς· ἕτεροι δὲ Βάρκην. Hæc sine dubio ad locum de lucta cum Antæo pertinent. Conf. O. Müller. Minyis p. 346.

7.

Schol. Rav. Aristophanis Nub. 1047: Ἡρακλεῖ πολλὰ καμόντι (vulgata μογήσαντι) περὶ Θερμοπύλας Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ ἀναδέδωκεν. (Vulg. ἐπαφῆκεν, Ven. φασὶ τὴν Ἀθηνᾶν χαρίσασθαι τῷ Ἡρ. θ. λ., ὡς) Πείσανδρος·

Τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη ποιεῖ θερμὰ λουτρὰ παρὰ βρυγητῶν θαλάσσης.

Zenobius Prov. VI, 49: Ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Ἡρακλεῖ ἀνῆκε πολλαχοῦ θερμὰ λουτρὰ πρὸς ἀνάπαυαν πόνων, ὡς φησὶ καὶ Πίνδαρος (sic) ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους. Πολλαχοῦ dixit Zenobius quia narratio ad alias quoque thermas, Ἡρακλεῖα λουτρὰ, transferebatur.

Etiam sequentia fragmenta nihil est cur veteri Pisandro non possint tribui.

8.

Stobæus Floril. XII, 6: Πείσανδρου·

Οὐ νέμεσις καὶ ψεῦδος ὑπὲρ ψυχῆς ἀγορεύειν.

« Poterat hæc, inquit Müllerus, in historia Cercopum dici. »

non peremptas eas ab Hercule aves, sed crepitaculorum sonitu e loco pulsas tradidit.

5.

Pisander libro secundo Heracleæ poculum, in quo Oceanum transvectus est Hercules, Solis fuisse poculum ait, accepisseque illud ab Sole Herculem.

6.

Filiam Antæi, cujus procus erat Alexidamus, Pisander Camirensis appellavit Alceidem, alii Barcen.

7.

Herculi, qui multos labores sustinuerat, circa Thermopylas Minerva calida lavacra ex terra emisit. Pisander:

Huic in Thermopylis dea cæsia Minerva parabat calida lavacra in litore maris.

Zenob.: Minerva Herculi multis locis calida lavacra emisit, ut a laboribus requiesceret; narrat etiam Pisander in carminibus de Hercule.

8.

Non est grande nefas animam præponere vero. HGR.

9.

Hesychius: « Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις· » παροιμιώδης. Ἔστι δὲ Πείσανδρου κομμάτιον, ἐπὶ τῶν

ἀδυνάτων ταττόμενον. Codex N. οὗ π Κεντ. Photius et Suidas: « Νοῦς οὐκ ἐνι Κενταύροις· » παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων (καὶ ἀνοήτων addit Suid.) ταττομένη. Aliter Diogenianus VI, 84, et Vatic. Append. III, 10: « Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις· » ἐπὶ τῶν ἐπιλησμώνων καὶ πλεονεκτῶν· παρὸσον ὑπὸ πλεονεξίας ἀπώλοντο.

10.

Olympiodor. In Platonis Alcib. I, p. 157 ed. Creuzer.: Διὸ φησι περὶ αὐτοῦ (de Hercule) ὁ Πείσανδρος·

Δικαιοτάτου τε φονῆος·

ἐπὶ γὰρ καθαρότητα φόνους ἐποίει.

PSEUDOPISANDRI

ΗΡΩΙΚΩΝ ΘΕΟΓΑΜΙΩΝ

immensi operis paucas reliquias nihil attinet ad rerum vel temporis seriem quandam redigere: sed illud refert in opere cujus index semel memoratur, quinam scriptores eo sint usi.

1.

Zosimus V, 29: ... εἰς Ἡμωνα πόλιν, μεταξὺ Παιονίας τῆς ἀνωτάτω καὶ Νωρικῷ κειμένην. Ἄξιον δὲ μὴ παραδραμεῖν ὅσα τῆς πόλεως ἐστί ταύτης, καὶ ὅπως τὴν ἀρχὴν ἔτυχεν οἰκισμοῦ. Τοὺς Ἀργοναύτας φασὶν ὑπὸ τοῦ Αἰήτου διωχομένουσ τὰς εἰς τὸν Πόντον ἐκβολαῖς τοῦ Ἰστρου προσορμισθῆναι, κρίναι τε καλῶς ἔχειν διὰ τούτου πρὸς ἀντίον τὸν ῥοῦν ἀναχθῆναι, καὶ μέχρι τοσοῦτου διαπλεῦσαι τὸν ποταμὸν εἰρεσία καὶ πνεύματος ἐπιτηδείου φορᾶ, μέχρις ἂν

9.

« Mens non est apud Centauros: » pars versus Pisandri, quæ in proverbium abiit de iis quæ fieri non possunt (vel insana sunt). — « Mens non est apud Centauros: » in obliviosos atque violentos: hi enim violentia sua perierunt.

10.

Pisander de Hercule dixit: « Et justissimi occisoris: » nam cædes faciebat ad purgandam terram.

PSEUDOPISANDRI

HEROICA THEOGAMIA.

1.

Venerunt Hemonem oppidum, inter Pannoniam supremam et Noricum situm. Atque hoc loco minime par est silentio præteriri quæ ad oppidum hoc pertinent, et quoniam modo condi ab initio cœptum sit. Aiunt Argonautas, quum eos Æetes persequeretur, ad Istri appulisse ostia, quibus in Pontum ille se exonerat; recteque se facturos

τῆ θαλάσση πλησιαίτεροι γένοιτο. Πράξαντες δὲ ὅπερ ἔγνωσαν, ἐπειδὴ κατὰ τοῦτον ἐγένοντο τὸν τόπον, μνήμην καταλιπόντες τῆς σφετέρας ἀφίξεως τὸν τῆς πόλεως οἰκισμὸν, μηχαναῖς ἐπιθέντες τὴν Ἄργω καὶ τετρακοσίων σταδίων ὄδον ἄχρι θαλάσσης ἔλκυσαντες, οὕτω ταῖς Θεσσαλῶν ἀκταῖς προσωρμίσθησαν, ὡς ὁ ποιητὴς Πίσανδρος (sic) ὁ τῆ τῶν Ἡρωϊκῶν Θεογαμίων ἐπιγραφή πᾶσαν ὡς εἶπεῖν ἱστορίαν παραλαμβάνων. Recte Reitemeierus: « πᾶσαν ἱστορίαν] intelligo hic totam historiam temporis mythologici. » De re Heynius conferri jubet Cluverium Ital. ant. I, c. 21. Et in Exkursu jam aliquoties memorato p. 319: « Repetit eadem [non nominato Pisandro] Sozomenus Hist. Eccl. I, 6, uterque, ut equidem suspicor, ex Olympiodoro, cui Zosimus multa debet. »

2.

Stephanus Byz. v. Ἀγάθυροισι: Κέκληνται δὲ ἢ ἐπ' Ἀγαθύρου τοῦ Ἡρακλέους, ἢ, ὡς Πείσανδρος, ἀπὸ τῶν θύρῶν τοῦ Διονύσου.

3.

Idem: Νιφάτης, ὄρος Ἀρμενίας. . . Ἔοικε παρὰ τοῦ νεύειν, ἀλλ' ὀνοματικῶς διὰ τοῦ ἰ γράφεται. Καὶ Πείσανδρος ἐβδόμῳ

Ταύρου πρυμνώρειαν εὐσκόπελόν τε Νιφάτην.

Editiones et codd. male πρυμνώρεια. Et accusativus est ap. Suidam v. Νιφάτης, hæc sine poetæ nomine ponentem.

4.

Idem: Ἄστακος, πόλις Βιθυνίας. . . καὶ Ἀκαρνανίας. . . τὸ ἔθνικόν. . . Ἀστακίος καὶ Ἀστακία· ἀφ'

existimasse, si adverso flumine veherentur, ac fantisper in hoc amne remigiis et idonei venti adjumento navigarent, donec ad mare propius accessissent. Quum id consilium essent exsecuti, jamque ad locum hunc pervenissent, ipsa structura oppidi hujus ad memoriam adventus in istam regionem sui relicta, et Argo machinis imposita, perque stadiorum quadringentorum spatium usque ad mare tracta, Thessalorum littoribus appulerunt; sicuti Pisander poeta memoriæ prodidit, qui Heroicorum Theogamiorum titulo totam propemodum historiam complexus est.

2.

Agathyrsi, aut ab Agathyro Herculis filio, aut, ut perhibet Pisander, a Bacchi thyrsis ita dicti.

3.

Niphates, mons Armeniae. . . Videtur a voce νεύειν, *nigere*, derivari: sed substantivum nomen per iota scribitur. Et Pisander libro septimo:

Tauri extremam partem et scopulis insignem Niphaten.

4.

Astacus, urbs Bithyniæ. . . et Acarnaniæ. . . Gentile. . . Astacius et Astacia, a quo Astaciensis. . . et Astacieta, et Astacides patronymicum; Pisander libro decimo.

οὔ Ἀστακίους. . . καὶ Ἀστακίητης καὶ Ἀστακίδης πατρωνυμικόν. Πείσανδρος δεκάτῳ.

5.

Idem: Κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. . . Ἔστι καὶ Κύβελα Φρυγίας. Καὶ Κύβελον ὄρος, ἀφ' οὗ Κυβέλη ἢ Ῥέα λέγεται, Κυβεληγενῆς καὶ Κυβελίς. Πείσανδρος δεκάτῳ.

6.

Idem: Ἀπέννιον, ὄρος. . . τὸ ἔθνικόν Ἀπεννίνος, ὡς Ῥηγίνος, ὃ παρὰ Πείσανδρον κεῖται ἰγ'.

7.

Idem: Οἰνωτρία, χώρα τῆς Ἰταλίας. . . Πείσανδρος τρισκαίδεκάτῳ ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου χρήσεως κεκλήσθαι αὐτὴν φησι.

8.

Idem: Λυκόζεια, πόλις Θράκης· τὸ ἔθνικόν Λυκόζειοι, ὡς Πείσανδρος τεσσαρεσκαίδεκάτῳ.

9.

Idem: Βοαύλεια, πόλις Σκυθίας. Πείσανδρος εἰκοστῇ ἕκτῳ.

10.

Scholias Apollonii Rhod. I, 151: Φερεκύδης τὴν μητέρα τῶν περὶ Ἴδαν (vel, ut codex Paris., Λυγκείως καὶ Ἴδου) Ἀρήνην φησὶν, Πείσανδρος Πολυδώραν.

11.

Idem I, 471: Ἀρήνη, πόλις Πελοποννήσου· νῦν δὲ Ἱεράνα λέγεται, ὡς φησὶ Πείσανδρος. Heynius ad Hom. Iliad. B, 592: « Lege Ἐρανα. Perperam tamen hæc tradi docet Strabo VIII, p. 554, A. nam Erana alio loco sita erat inter Coryphasium et Pylum Messeniæ, » etc. Adde Weichert. De vita et scriptis Apoll. Rh. p. 240 sq.

5.

Cybele, urbs Ioniæ. . . Est quoque Cybela Phrygiæ et Cybelum mons, a quo Cybele Rhea dicitur, Cybelogenitus et Cybelis; Pisander libro decimo.

6.

Apennium, mons. . . Gentile, Apenninus, quemadmodum Reginus, quod apud Pisandrum libro tertio decimo legitur.

7.

Enotria, regio Italiæ. . . Pisander libro tertio decimo hæc sic nuncupatam tradit a vini (οἴνου) usu.

8.

Lycosæ, urbs Thraciæ. Gentile, Lycozei, apud Pisandrum libro quarto decimo.

9.

Boaulia, urbs Scythiæ; Pisander libro vigesimo sexto.

10.

Pherecydes Lyncei et Idæ matrem Arenen dicit, Pisander Polydoram.

11.

Arene, urbs Peloponnesi; nunc Erana vocatur, teste Pisandro.

12.

Idem I, 1196, χαλκοβαρεῖ, de clava Herculis : Πείσανδρος δὲ φησιν δλόχαλκον εἶναι τὸ ῥόπαλον Ἑρακλέους. Quum reliqua ab hoc schol. ex Pisandro memorata non sint antiqui Heracleæ scriptoris, Herculis mentio id efficere non potest ut de hoc solo contrarium in modum statuatur. Nam de Hercule in Θεογαμίους quoque scripta fuisse multa quis negaverit? Præterea clava ex solido ære in antiquo Pisandro nec per se est probabilis, nec ab iis memoratur, qui ipsa Heraclea usi sunt.

13.

Idem II, 98 : Ἀπολλώνιος μὲν ἐμφαίνει ὡς ἀνηρμένον τὸν Ἄμυκον. Ἐπίχαρμος δὲ καὶ Πείσανδρος φασιν ὅτι ἔδωκεν αὐτὸν ὁ Πολυδεύκης. Verisimile est et hoc ab Epicharmo sumpsisse Pseudopisandrum, et ab aliis poetis scenicis alia.

14.

Idem II, 1089, de Harpyiis : Πιθανῶς δὲ ὁ Πείσανδρος τοὺς ὄρνιθὰς φησιν εἰς Σκυθίαν ἀποπτῆσαι, ὅθεν καὶ ἐληλύθεσαν.

15.

Idem IV, 57 : Τὸν Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλίχης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφῶτα δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι· καὶ Πείσανδρος δὲ τὰ αὐτὰ φησι, καὶ Ἀκουσίλαος, κτλ.

16.

Idem IV, 1396 : Τὸν δράκοντα Λάδωνά ἐκάλουν. Τοῦτον δὲ Πείσανδρος ὑπέλιπεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενηῆσθαι. Hoc non magis quam fr. 12 ad antiquum Pisandrum referri debet.

17.

Schol. Homeri in illa II. Δ, 147, Τοῖοί τοι, Με-

νέλαε, μιάνηθην αἵματι μηροῖ εὐφυέες, κνημαί τ' ἠδέ σφυρὰ κάλ' ὑπένεβρον : Νικάνωρ τὸ εὐφυέες τῶ μηροῖ προσάπτει, οἱ δὲ ὑπομνηματισταὶ τῶ κνήμαι. Καὶ Πείσανδρος·

Ξανθοκόμης, μέγας ἦν, γλαυκόμματος, ἄρτι παρειᾶ λοχμάζων, εὐκνημος.

18.

Scholium Taurinense ad Eurip. Phœn. 834 : Πείσανδρος ἰστορεῖ ὅτι ζάνξη (vel ξάνξη) Τειρεσίας ἐποίησε παῖδας δ', Φαινένφερ σκεκερδῆν, Χλώριον, Μαντώ. De quibus certi nihil habeo quod afferam.

19.

Schol. Euripidis Phœn. 1760 : Ἱστορεῖ Πείσανδρος, ὅτι κατὰ χόλον τῆς Ἑρας ἐπέμφθη ἡ Σφιγξ τοῖς Θεβαίοις ἀπὸ τῶν ἐσχάτων μερῶν τῆς Αἰθιοπίας, ὅτι τὸν Λαῖον ἀσεβήσαντα εἰς τὸν παράνομον ἔρωτα τοῦ Χρυσίππου, ὃν ἤρπασεν ἀπὸ τῆς Πίσσης, οὐκ ἐτιμωρήσαντο. Ἦν δὲ ἡ Σφιγξ, ὡς περ γράφεται, τὴν οὐρανὸν ἔχουσα δράκοντος, ἀναρπάζουσα δὲ μικροὺς καὶ μεγάλους καθήσθιεν, ἐν οἷς καὶ Ἀΐμονα τὸν Κρέοντος παῖδα, καὶ Ἴππιον τοῦ Εὐρυνόμου, τοῦ τοῖς Κενταύροις μαχεσαμένου· ἦσαν δὲ Εὐρυνόμος καὶ Ἡιονεύς υἱοὶ Μάγνητος τοῦ Αἰολίδου καὶ Φιλοδίκης. Ὁ μὲν οὖν Ἴππιος καὶ ξένος ὢν ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς ἀνηρέθη, ὁ δὲ Ἡιονεύς ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου, ὃν τρόπον καὶ οἱ ἄλλοι μνηστῆρες. Πρῶτος δὲ ὁ Λαῖος τὸν ἀθέμιστον ἔρωτα τοῦτον ἔσχεν. Ὁ δὲ Χρυσίππος ὑπὸ αἰσχύνῃς ἑαυτὸν διεχρήσατο τῇ ξίφει. Τότε μὲν οὖν ὁ Τειρεσίας, ὡς μάντις, ἰδὼν ὅτι θεοστυγὴς ἦν ὁ Λαῖος, ἀπέτρεπεν αὐτὸν τῆς ἐπὶ τὸν Ἀπολλωνα ὁδοῦ, τῇ δὲ Ἑρα μᾶλλον τῇ γαμοστόλῃ θεᾶ θύειν ἱερά. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐξεφαύλιζεν. Ἀπελθὼν τοίνυν ἐφονεύθη ἐν τῇ σχιστῇ ὁδῷ αὐτὸς καὶ ὁ ἡνίοχος αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔτυψε τῇ μάστιγι

12.

Pisander ex solido ære clavam Herculis fuisse dicit.

13.

Epicharmus et Pisander Amycum a Polluce non peremptum, sed vinctum modo dicunt.

14.

Harpyias Pisander probabiliter narrat in Scythiam avo-
lasse, unde venerant.

15.

Hesiodus Endymionem dicit filium esse Calices et Aethlii Jovis filii; eidem Jovem hoc tribuisse, ut suæ ipse mortis esset dispensator, et moreretur quando vellet. Eadem Pisander narrat, et Acusilaus.

16.

Draconem, qui Lado vocatur, e terra natum credidit Pisander.

17.

Pisander, de Menelao :

Flava coma, procerus erat, cæsiis oculis, cui modo obumbrari cœpit, pulchris cruribus. [gena

18.

Pisander narrat Tiresiam ex.... suscepisse liberos quatuor,.... Chlorin, Manto.

19.

Narrat Pisander, per Junonis iram Sphingem Thebanis ex ultimis oris Æthiopiæ immissam esse, quoniam illi Laium, qui nefando amore Chrysippum Pisa raptum violaverat, pœna nulla affecerint. Habebat autem Sphinx, ut scribitur, caudam draconis, et parvos magnosque correptos devorabat; in quibus Hæmonem Creontis filium, et Hippium Eurynomi illius qui cum Centauris pugnaverat : ex his Eurynomus cum Eioneo filius erat Magnetis, Æoli et Philodice filii; Hippius, licet peregrinus a Sphinge peremptus est, Eioneus autem ab Œnomao similiter ac ceteri proci Hippodamiae. Laius auctor erat nefandi amoris illius; ejus pudore Chrysippus se ipse gladio confodit. Tunc igitur Tiresias vates Laium, quem videret diis exosum esse, dehortabatur ab itinere ad Apollinem suscipiendo, et Junoni potius, nuptiarum præsidii deæ, sacra facere jubebat. At ille vatem contempsit. Itaque profectus in via trifida Phocidis cum auriga suo obruncatus est, quoniam flagello percusserat Œdipodem. Qui occisos statim terra obruit cum vestimentis, Laii au-

τὸν Οἰδίποδα. Κτείνας δὲ αὐτοῦς ἔθαψε παρατυκία σὺν τοῖς ἱματίοις, ἀποσπάσας τὸν ζωστήρα καὶ τὸ ξίφος τοῦ Λαίου καὶ φορῶν, τὸ δὲ ἄρμα ὑποστρέψας ἔδωκε τῷ Πολύβῳ. Εἶτα ἔγημε τὴν μητέρα, λύσας τὸ αἰνίγμα. Μετὰ ταῦτα δὲ θυσίας τινὰς τελέσας ἐν τῷ Κιθαίρῳ, κατήρχετο ἔχων καὶ τὴν Ἰοκάστην σὺν τοῖς ὀχλήμασι. Καὶ γενομένων αὐτῶν περὶ τὸν τόπον ἐκείνον τῆς σχιστῆς ὁδοῦ, ὑπομνησθεὶς ἐδείκνυε τῇ Ἰοκάστην τὸν τόπον, καὶ τὸ πρᾶγμα διηγῆσατο, καὶ τὸν ζωστήρα ἔδειξεν. Ἡ δὲ δεινῶς φέρουσα ὅμως ἐσιώπα· ἠγνοεὶ γὰρ οὐδὲν ὄντα. Καὶ μετὰ ταῦτα ἤλθε τις γέρον ἱπποδουκλὸς ἀπὸ Σικυῶνος, ὃς εἶπεν αὐτῷ τὸ πᾶν, ὅπως τε αὐτὸν εὔρε καὶ ἀνείλετο καὶ τῇ Μερόπῃ δέδωκε. Καὶ ἅμα τὰ σπάργανα αὐτῷ ἐδείκνυε καὶ τὰ κέντρα, ἀπῆτε τε αὐτὸν τὰ ζωάγρια. Καὶ οὕτως ἐγνώσθη τὸ ὄλον. Φασὶ δὲ, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τῆς Ἰοκάστης καὶ τὴν αὐτοῦ τύφλωσιν ἔγημεν Εὐρυγάνην παρθένον (« fort. Περιφαντος. » *Valck.*), ἐξ ἧς αὐτῷ γεγόνασι τέσσαρες παῖδες. Ταῦτα φησὶ Πείσανδρος.

20.

Apollodorus I, 8, 5, 2: Ἐγενήθη δὲ ἐκ ταύτης (ex Peribœa) Οἰνεῖ Τυδεύς· Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνεά κατὰ τὴν βούλησιν Διὸς ἐρασθῆναι. Assentimur enim Welckeri rationibus (de Cyclo ep. p. 101 sq.) hæc ex Heraclea non esse statuentis.

21.

Olympiodorus In Platonis Phædonem ap. Wyttenb. Phæd. p. 251: Δηλοῖ καὶ ὁ Πείσανδρος θεολογῶν τὰ κατὰ Κάδμον ἐν τῷ μύθῳ, ἐν ᾧ φησι τὸν Κάδμον ὑποτίθεσθαι τῷ Διὶ, πῶς ἂν καταγωνίσαιτο τὸν Τυφῶνα. V. Welckerum ibidem.

22.

Lydus De magistrat. III, 64, p. 258: Σπουδῆ γέγονε τοῖς πολυχρόσις τὸ πάλαι Λυδοῖς... καὶ χρυ-

σοστήμονας διεργάζεσθαι χιτῶνας· καὶ μάρτυς ὁ Πείσανδρος, εἰπὼν

Λυδοὶ χρυσοχίτωνες.

23.

Euagrius Hist. eccl. 1, 20, apud quem Eudocia Augusta orationem ad Antiochenses clausit versu Homericō:

Ἑμετέρης γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι, τὰς ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα σταλείσας ἀποικίας ἀνιτιτομένη. Εἰ δὲ τῷ περισπούδαστον ταύτας εἶδέναι, ἰστόρηται περιέργως Στράβωνι τῷ γεωγράφῳ, Φλέγοντι τε καὶ Διοδώρῳ τῷ ἐκ Σικελίας, Ἀβρίανῳ τε αὖ καὶ Πείσανδρῳ τῷ ποιητῇ. « Quæ narratio qualis fuerit, ex Joanne Malala disci potest Chronogr. p. 32 sq. (28-30 ed. Bonn.) et Cedreni Compend. Hist. p. 134 sq. » *Heynius* in *Excursu* cit. p. 319.

24.

Excerpta e cod. 1630 ap. Cramer. Anecd. Paris. vol. 2, p. 380, 7: Τούτους (Gigantes) Πείσανδρος ποιητῆς Ἑλλήνων ὠνόμασε « δρακοντόποδας. » Nam sine dubio hoc solum a Pisandro est; cetera commenta aliunde petita.

25.

Servius Fuldensis ad Virg. Æneid. II, 211. *Filius Laocoontis Ethronem et Melanthum Thesandrum dicit.* Ubi Heynius emendat *Pisandrum*. Conf. locum Macrobiani p. 6. Incidunt hæc in lacunam codicis nunc Casellani, a v. 105 ad 243.

26.

Fulgentius Mythologicῶν I, 14, eorum quæ de novem Musis allegorice exponit, inter alios testem advocat *Pisandrum physicum*: quo Pseudopisandrum significari nec negari potest nec affirmari.

tem zonam et gladium ablata subinde gestabat ipse; deinde, quum rediisset, currum dono dedit Polybo. Postea, ænigmate soluto, matrem duxit. Tempore interjecto, quum sacra quædam solemnia in Cithærone perfecisset, rediit cum Iocasta et curru illo, quem olim Polybo dederat. Ut venere in locum istum trifidæ viæ, recordatus facinoris et locum monstrat Iocastæ et rem narrat, et ostendit zonam. Illa animo vehementer cruciata, nihilominus silere: nam filium esse suum ignorabat. Post ea senex equorum pastor a Sicyone ad Cædipum venit, omnia ipsi aperiens, ut et inveniit Cædipum et sustulerit et dederit Meropæ. Simul crepundia ei monstrabat, et stimulos, vitæ servatæ præmia postulans. Hoc modo detecta sunt omnia. Dicunt autem post Iocastæ mortem et suam excaecationem nuptias illum iniisse cum Eurygane virgine, ex qua suscepit liberos quattuor. Hæc Pisander.

20.

Cæneo ex Peribœa natus est Tydeus: verum Pisander

ex Gorge natum dicit; filiæ enim suæ amore correptum esse Cæneum ex voluntate Jovis.

21.

Pisander de Cadmo hunc mythum refert: Jovi subiecisse Cadmum quibus modis ille Typhonem superare posset.

22.

Auro olim abundantes Lydi tunicas adeo aureis staminibus studiose texebant: quod testatur Pisander, dicens:

Lydi aureas tunicas gerentes.

23.

Colonias olim ex Græcia in Syriam et agrum Antiochenum deductas si quis cognoscere cupit, copiose exponitur de iis a Strabone, Phlegonte, Diodoro Siculo, Arriano et Pisandro poeta.

24.

Pisander, poeta Græcus, Gigantas dixit « draconipedes. »

EPIGRAMMA.

(Anthol. Palat. VII, 304.)

Ἄνδρὶ μὲν Ἴππαίμων ὄνομ' ἦν· Ἴππων δὲ Πόδαργος
καὶ κυνὶ Θήραργος· καὶ θεράποντι, Βάβης.
Θεσσαλὸς, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἴμωνος υἱός·
ᾤλετο δ' ἐν προμάχοις ὄξιν Ἄρη συνάγων.

Fabricius et Heynius ab juniore, quem statuunt, Pisandro profectum putant: nec sane probabili modo ad antiquum Heracleæ auctorem referas. Celebre fuisse epigramma ex Polluce et Dione Chrysostomo intelligitur, qui poetam non memorant. Vaticanus codex hoc lemma habet: Πισάνδρου Ἰπποῦ. Τούτου τοῦ ἐπιγράμματος μέμνηται Νικόλαος ὁ Δαμασκηνὸς ὡς ἀρίστου. Pollux V, 46:

Οὐ μὴν οὐδὲ ὁ Μάγνης ὁ κύων, τὸ Ἴππαίμωνος (sic enim codd.) κτήμα, ᾧ Λήθαργος ἐπώνυμον, οὐκ ἀνώνυμος, ὃς τῷ δεσπότῃ συντέθαιπται, καθάπερ μὴνύει τοῦ ἐπιγράμματος· deinde primum distichum ponit, Λήθαργος exhibens de cane, quod etiam in Vat. cod. est inter lineas cum γρ., et apud Dionem Chrys. Orat. 37, p. 121, 15 ed. Reisk., qui post primum distichum ita pergit: Τίς οὖν οἶδεν Ἑλλήνων, οὐχ ὅτι τὸν Ἴππον, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ἴππαίμονα; δοχοῦμεν οὐδὲ Μαγνήτων, θέν ἦν Ἴππαίμων. Οὗτος μὲν οὖν φροῦδος ἐξ ἀνθρώπων αὐτῷ Βάβητι καὶ Ποδάργῳ. «Secundum Pollucem igitur canis erat Magnesius, secundum Dionem Hippæmon ipse. Hoc verisimilius. Nobiles sunt equi Thessali, canes Cretenses: servi patriam Pisander præterit.» Jacobs.

EPIGRAMMA.

Hippæmon vir dictus erat, sonipesque Podargus,
Therargusque canis, mancipiumque Babes:

Thessalus, e Creta, Magnes genus, Hæmone natus,
occidit, in primo dum movet arma loco.

HGR.

PANYASIDIS FRAGMENTA.

Post Pisandrum epica poesis jacuisse videtur apud Græcos, usquedum victoria de Persis, « fomes ille ingeniorum », hanc quoque suscitaret. Suidas: Πανύασις, Πολυάρχου, Ἀλικαρνασεύς, τερατοσκόπος, καὶ ποιητὴς ἐπῶν· ὃς σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. Δοῦρις δὲ Διοικλέους τε παῖδα ἀνέγραψε, καὶ Σάμιον· ὁμοίως δὲ (om. codex Gronovii) καὶ Ἡρόδοτος Θούριον. Ἰστόρηται δὲ Πανύασις Ἡρόδοτου τοῦ ἱστορικοῦ ἑξάδελφος. Γέγονε γὰρ Πανύασις Πολυάρχου· ὃ δὲ Ἡρόδοτος Ἀύξου (Ξύλου cod. Gron.) τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. Τινὲς δὲ οὐ Λύξην, ἀλλὰ Ροῖω (in voce Ἡρόδοτος vocatur Δρυῖ), τὴν μητέρα Ἡρόδοτου, Πανυάσιδος ἀδελφὴν ἰστόρησαν. Ὁ δὲ Πανύασις γέγονε κατὰ τὴν σὴ Ὀλυμπιάδα· κατὰ δὲ τινὰς, πολλῶν πρεσβύτερος· καὶ γὰρ ἦν (vulgo γέγονε γὰρ) ἐπὶ τῶν Περσικῶν. Ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἀλικαρνασοῦ. Ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὀμηρον· κατὰ δὲ τινὰς καὶ μεθ' Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον. Ἐγράψε δὲ καὶ (om. cod. Gron.) Ἡρακλειάδα ἐν βίβλοις ἰδ' (sic etiam Eudocia p. 357: codd. duo δ') εἰς ἔπη θ', [καὶ] Ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρῳ (ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρον καὶ Νηλέα καὶ τὰς Ἰωνικὰς ἀποικίας) εἰς ἔπη ζ'.

Quæ de genere et ætate poetæ a Suida scribuntur, inter se valde discrepant. Polyarchum patrem agnoscit etiam Pausanias X, 8, 5. De Diocle nihil alibi traditur. Hoc, ni fallor, voluit grammaticus, a Duride Samium appellari Panyasin, eodem modo quo Herodotus a nonnullis, vel ab ipso Duride, vocetur Thurius; videlicet ibi satis diu commoratus. Nam Ἡρόδοτον legendum cum Wesselingio, cujus vocis mutatio apparet tali loco quantum fuerit in proclivi; et δὲ cum codice

expellendum. Mireris Bodium (Hist. poes. Gr. vol. 1, p. 504), qui, hujusmodi indicium secutus, Panyasin « Thurios recens conditam » miserit, deinde hominem, cujus ætatem ultra olympiadem 83 produxerit, occisum narret ab Lygdamide: quam cædem O. Müllerus (Dor. vol. II, p. 471) factam statuit olymp. 78 fere exeunte, Clintonus 80 exeunte, a. 457; et ante Thuriensem coloniam accidisse illos motus Halicarnassi, loquuntur omnia. Qualis vero fuerit Panyasidis cum Herodoto cognatio, difficile est quæsitum: tempora suadent, ut Panyasin avunculum potius quam patruelem Herodoti fuisse credamus: quod demonstrare conatus est Nækius de Chœrilo p. 14 sqq. Eusebius (ed. Ang. Mai p. 337) ad annum 4 olympiadis 72, 490, qui secutus est Marathonia pugnae annum, hæc ascripsit: *Panyasis poeta habetur illustris*, ut vertit Hieronymus. Conf. Clinton. Fast. Att. ad annum 489. Eusebius secutus est illos apud Suidam, qui Panyasin πολλῶν πρεσβύτερον olympiade 78 ἐπὶ τῶν Περσικῶν vixisse statuerunt; quæ hic et in Chœrilo de Marathonis temporibus recte accepit Nækius. Olympiadem 78, fortasse de flore poetæ dictam, de adolescentia vel juventute cepisse videtur Suidas, qui subijciat πολλῶν πρεσβύτερος. Sed hoc prorsus diluitur narratione de mortis genere, quæ temere fingi non potuit. Ab eodem Suida τερατοσκόπον credibilius est vocatum esse poetam, quia confundebatur cum altero Panyaside Halicarnassensi, quam ob munus aliquod sacerdotale: nam celebrior erat horum compilatorum tempore interpres somniorum. Hesychius: Τερατοσκόποι, δνειροκρίται.

Panyasis, Polyarchi filius, Halicarnassensis, prodigiorum interpres, et poeta heroicus; qui poesin extinctam in vitam revocavit. Duris memoriæ prodidit eum fuisse Dioclis filium, et Samium; similiter Herodotus [an, atque Herodotum?] Thurius. Traditur Panyasis Herodoti historici patruelis fuisse. Fuit enim Panyasis Polyarchi filius; Herodotus vero, Lyxi, Polyarchi fratris. Quidam vero non Lyxen, sed Rhæo, Herodoti matrem, Panyasidis sororem fuisse narrarunt. Vixit autem Panyasis Olym-

piade septuagesima octava: secundum alios multo antiquior fuit; vixisse enim tempore belli Persici. Occisus est autem a Lygdamide, tertio Halicarnassi tyranno. Inter poetas secundus ei post Homerum locus tribuitur: nonnulli post Hesiodum etiam Antimachum ponunt. Scripsit et Heracliada, libris quattuordecim, versibus circiter novies mille; et Ionica carmine elegiaco (agitur autem in eo poemate de Codro et Neleo et coloniis Ionicis) versibus circiter septies mille.

Alexandrini Panyasin in canonem Epicorum receperunt. De ejus poeseos indole ita Dionysius Halic. qui fertur (Censura vett. scriptt. p. 419 Reisk.): Πανύσις δὲ τὰς τ' ἄμοροι (Hesiodi et Antimachi) ἀρετὰς ἠνέγκατο, καὶ αὐτῶν πραγματεία καὶ τῆ κατ' αὐτὸν οἰκονομία διήνεγκεν. Quæ pleniora et distinctius relata legerat Quintilianus (X, 1, § 54), qui de Hesiodo et Antimacho locutus ita pergit: *Panyasin ex utroque mixtum putant in eloquendo, neutriusque æquare virtutes.* (Ex quorum judicio illa scripta sunt apud Suidam: κατὰ δὲ τινὰς [τάττεται] καὶ μεθ' Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον.) *Alterum tamen ab eo materia, alterum disponendi ratione vinci.* Conf. Nækiūm de Chærolo p. 61 sq.

Heraclea Panyasidis non quattuor, sed quattuordecim librorum fuit: memoratur undecimus, et fragmenta quædam ostendunt non picturis modo eum, sed sermonibus etiam heroum res gestas animasse. Usus esse videtur illis fere omnibus, quæ ante eum Pisander, Stesichorus, fortasse alii quoque poetæ lyrici et scenici vel nova Herculi tribuerant, vel minus nota ex locorum mythis in lucem protulerant: nam de rebus nonnullis diserte illud testantur scriptores; ad antiquorum ἑπῶν fabulam reversum esse memorant nusquam. Illis enim apud Clementem Alex. Strom. VI, p. 751: Αὐτοτελῶς τὰ ἐτέρων ὑφελόμενοι ὡς ἴδια ἐξήνεγκαν ... (quum alii tum) Πανύσις δ' Ἀλικαρνασεὺς παρὰ Κρεωφύλου τοῦ Σαμίου τὴν Οἰχαλίαν ἄλωσιν, nemo qui istam de *plagiis* tragœdiam totam inspexerit, id sibi persuaderi patiat ut Panyasin in eo loco per omnia Creophylum expressisse dicat. Ceterum nimis levi causa permotus O. Müllerus de ratione qua poeta res Herculis tractaverit hoc judicium emisit (Dor. II, p. 472): « Panyasidis Heraclea si libris quattuordecim, versuum millibus novem comprehendebatur, gesta quædam, in medio præsertim carmine, maxima cum copia et satis prolixè narrata fuisse necesse est: nam ἄθλους omnes complectebatur liber primus. Quare Panyasin breviter retulisse puto quæ ab aliis jam tractata essent; at fabulas ante ipsum fere neglectas, ut Herculis

peregrinationem in Lydia, luxurianti ingenio copiose exornasse. » Nimirum Athenæus (fr. 8) navigationem in Erytheam ex *primo* libro commemorat: quæ res ἄθλους adeo in arctum cogit, ut poeta dissimillimus appareat ei quem ex tertii libri fragmentis cognoscimus, ut tractationis æquabilitas omnis operi ob « disponendi rationem » laudato eripiatur. Nec per se est credibile, illius ætatis poetam sui ingenii impetum, sui operis legem ex aliorum poesi quamvis felici suspendisse. Alia ne addam, videtur apud Athenæum Δ abiisse in A: eam literam leniter vertere malim quam Heracleam torquere vehementer.

Non possum Aristotelis de hujusmodi argumento judicium præterire: quod verum esse et ex ipsa poeseos natura petitum eventus hodieque probat. Nam per omne tempus scripta sunt et scribuntur ἐπη quæ biographica dixeris. Ea si maximos plausus retulisse narrantur, hoc credas efficere, ut lectores cum admiratione frigeant. Sic igitur Aristoteles, Poetic. c. 8: Μῦθος ἐστὶν εἷς, οὐχ, ὥσπερ τινὲς οἴονται, ἐὰν περὶ ἓνα ᾗ· πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τῶ ἐνὶ συμβαίνει· ἐξ ὧν ἐνίων οὐδὲν ἐστὶν ἓν. Οὕτω δὲ καὶ πράξεις ἐνὸς πολλαὶ εἰσιν, ἐξ ὧν μία οὐδεμία γίγνεται πράξις. Δι' ὃ πάντες εἰκόασιν ἀμαρτάνειν, ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακλήϊδα καὶ Θησείδα καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πεποιήκασιν· οἴονται γὰρ, ἐπεὶ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς, ἓνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκιν. Ὁ δὲ Ὅμηρος, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα διαφέρει, καὶ τοῦτ' εἰκοι καλῶς ἰδεῖν, ἥτοι διὰ τέχνην ἢ διὰ φύσιν. Ὀδυσσεῖαν γὰρ ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα θσα αὐτῷ συνέβη, οἷον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ Παρνασσῷ, μανῆναι δὲ προσποήσασθαι ἐν τῷ ἀγεργμῷ· ὧν οὐδὲν θατέρου γενομένου ἀναγκαῖον ἦν ἢ εἰκὸς θατέρου γενέσθαι· ἀλλὰ περὶ μίαν πράξιν, οἷαν λέγομεν, τὴν Ὀδυσσεῖαν συνέστησεν.

HERACLEA.

1.

Stephanus Byz.: Βεμβίνα, κόμη τῆς Νεμέας... Ὁ πολίτης Βεμβνίτης... παρὰ δὲ Ῥιανῷ Βεμβινάτης. Ἔοικεν οὖν (adde ὡς, sed in exemplis quoque

Fabula est in se una, non, ut quidam opinantur, si versatur circa hominem unum: multa enim et infinita uni accidit; ex quorum quibusdam nihil fit unum. Sic etiam actiones unius multe sunt, ex quibus una nulla fit actio. Quare omnes videntur errare, quicumque poetarum Heracleidem et Theseidem et similia poemata fecerunt. Putant enim, quoniam unus fuit Hercules, unam etiam esse fabulam debere. Homerus vero, sicuti ceteris in rebus eminet, ita hoc quoque videtur recte perspexisse, sive artis seu naturæ beneficio. Odysseam enim quum faceret, non enarravit omnia quæ illi acciderunt, ut in

Parnasso vulneratum esse, et insaniam simulasse in deductu; quorum neutrum, si alterum factum esset, fieri necessarium aut verisimile erat: sed de una, qualem diximus, actione Odysseam composuit.

HERACLEA.

1.

Bemina, vicus Nemeæ.... ejus oppidanus Bembinites.... Apud Rhianum vero Bembinites, ut Æginates et

erratum) Αἰγινάτης καὶ Αἰγινήτης κατὰ τροπὴν, ὡς Πανύασις ἐν Ἡρακλείας πρώτη·

Δέρμα τε θήρειον Βεμβινήταιο λέοντος· καὶ ἄλλως·

Καὶ Βεμβινήταιο πελώρου δέρμα λέοντος.

In quibus mirum est illud καὶ ἄλλως (agnitum etiam codicibus Parisinis), quum alibi epitomator solito more dicat καὶ πάλιν, καὶ αὔθις, ὁ αὐτός. Voluit igitur, si vox integra, *et aliter* (eundem versum efferens); sive correxerit eundem versum Panyasis, sive ita mutatum repetierit alibi. Ceterum de gestamine Herculis dicti, non ex descriptione pugnae cum leone petiti videntur.

2.

Eratosthenes Cataster. c. 11, Καρκίνος: Οὗτος δοκεῖ ἐν τοῖς ἀστροῖς τεθῆναι δι' Ἡραν, ὅτι μόνος, Ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων συμμαχούντων, ὅτε τὴν Ὑδραν ἀνήρει, ἐκ τῆς λίμνης ἐκπηδήσας ἔδακεν αὐτοῦ τὸν πόδα, καθάπερ φησὶ Πανύασις ἐν Ἡρακλεία. Θυμωθεὶς δ' ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ τῷ ποδὶ συνθλάσαι αὐτόν. Ad illa, τῶν ἄλλων συμμαχούντων, Heynius: « Qui sunt autem illi? Ex fabula apud Apollodorum (II, 5, 2) et alios satis constat Iolaum fuisse. Quare Galenus, τοῦ Ἰολαοῦ συμμαχοῦντος· Koppiersius, τῶν περὶ Ἰόλαον συμμαχούντων. Vitium tamen exstat etiam ap. Schol. Arati 147 et Phavorin. v. Καρκίνος.» — Interpres Germanici Arateor. p. 51: *Cancer in astris positus esse dicitur, beneficio Junonis; quod quum Hercules cum Hydra ad fontem Lernæum depugnaret, hic cancer Herculis pedem morsu deprehendit, ut Panyasis auctor dicit. Quem iratus Hercules calcatum contrivit, beneficioque Junonis magnis honoribus decoratus est.*

3.

Athen. XI, p. 498, D: Πανύασις τρίτῳ Ἡρακλείας φησὶ·

Æginetes dicitur; uti Panyasis libro primo Heracleæ: Pellisque belluina Bembinetæ leonis; et aliter:

Et Bembinatæ immanis leonis exuvia.

2.

Cancer inter sidera relatus esse videtur propter Junonem: solus enim, quum ceteri Hercule in perimenda Hydra adjuvarent, ex palude alacriter egressus illius pedem momordit, ut Panyasis narrat in Heraclea. Hinc ab Hercule irato fertur pede obtritum esse.

3.

Panyasis tertio libro Heracleæ ait:

Hoc (vino) quum ingentem miscuisset craterem auro splendentem, crebros scyphos capiens suavem potum hauriebat.

4.

Quin bibis, o hospes? non est hæc infima virtus appositis dapibus calices educere multos

Τοῦ κεράσας χρητῆρα μέγαν χρυσοῖο φαινὸν, σκύφους αἰνύμενος θαμείας ποτὸν ἤδυν ἔπινε.

Probabiliter ex convivio apud Pholum centaurum. Quo sequentia etiam fragmenta referimus ex probabili conjectura O. Mülleri (Dor. II, p. 473).

4.

Stobæus Floril. XVIII, 22:

Ξεῖν' ἄγε δὴ καὶ πίν'. ἀρετὴ νύ τις ἔστι καὶ αὕτη, ὅς κ' ἀνδρῶν πολλὸ πλείστον ἐν εἰλαπίνῃ μέθῃ πίνῃ εὔ καὶ ἐπισταμένους, ἅμα τ' ἄλλον φῶτα κελεύῃ.

Ἴσον θ' ὅστ' ἐν δαιτὶ καὶ ἐν πολέμῳ θοὸς ἀνὴρ
5 ὑσμίνας διέπων ταλαπενθέας, ἐνθα τε παῦροι
θαρσαλέοι τελέθουσι, μένουσί τε θυῦρον Ἄρηα·
τοῦ μὲν ἐγὼ θεῖμην ἴσον κλέος, ὅστ' ἐνὶ δαιτὶ
τέρπηται παρεῶν, ἅμα τ' ἄλλον λαὸν ἀνώγη.

Οὐ γὰρ μοι ζώειν γε δοκεῖ βροτῶς, οὐδὲ βιώωναι
10 ἀνθρώποιο βίον ταλασίφρονος, ὅστις ἀπ' οἴνου
θυμὸν ἐρητύσας πίνει ποτὸν ἄλλ' ἐνεόφρων.

Οἶνος γὰρ πυρὶ ἴσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειρα,
ἔσθλόν, ἀλεξίσακον, πάσης συνοπηδὸν ἀοιδῆς.

Ἐν μὲν γὰρ θαλίῃ ἐρατὸν μέρος, ἀγλαΐης τε,
15 ἐν δὲ χοροῖτυπῆς, ἐν δ' ἡμερτῆς φιλότῃτος.

Τῷ σε χρὴ παρὰ δαιτὶ δεδεγμένον εὐφρονη θυμῷ
πίνειν, μηδὲ βορῆς κεκορημένον ἤτε γῦπα
ῆσθαι πλημύροντα, λελασμένον εὐφροσυνάων.

Abest hic locus ab optimo codice Parisino. V. 5 vulgo male ἐνθα δὲ π. Correxerit Brunckius ex suo codice. V. 9 Brunckius tacite ἤε βιώωναι, fort. ex eod. V. 11 egregie restituit Valckenari. Vulgo ἄλλο νεόφρων. Schæferus conjecerat κενόφρων. Versus 12 et 13 sunt apud Suidam v. Οἶνος, 12—18 apud Athenæum II, p. 37, A. V. 13 Athenæus πάση σ. ἀνῆ, unde Valckenarius πάση σ. ἀοιδῆ. V.

artis ad ingenium, atque alios ad poela vocare.

Et mensa pariter robur spectatur et armis;

5 namque ut confertos ductor ruit acer in hostes, quamvis late alii trepident et bella pavescant: talis et ille mihi (levior nec gloria) lætus qui conviva sedens alios ad gaudia cogit.

Ille mihi vita penitus caruisse videtur,
10 aut certe minime vitalem ducere vitam, qui vinum fugiens aliis se potibus implet stultus. Prima hominum generi bona, flamma merumque:

pulsa mero longe cedunt mala; carmina vivunt.

Namque sui partem vino tribuere venustas,
15 et jocus et festivus amor, mollesque choreæ. Mentē igitur grata Bacchi complectere munus, et bibe, ne ventrem stipans dape, vulturis instas, assideas mensæ, lætæ dulcedinis expers. HG R.

14 ἐρατὸν Athen. Ap. Stob. ἱερὸν μ. Versum 15 sequitur apud Stobæum hic,

Ἐν δέ τε μὲν θήρης καὶ δυσφροσύνης ἀλεγεινῆς.

De quo recte Grotius : « Aut aliunde infartus est aut a sciolo ascriptus. Neque apud Athenæum quicquam ejus apparet. » V. 16 Athenæi edd. δεδευμένον, quod Valckenarius prætulit; codd. δεδευμένον. V. 17 idem Athen. βορῆς κεκορημένον, optime. Stob. βορῆ κεκακωμένον, quod non aptum huic loco. Deinde Athen. ἡτὺτε παῖδα, et v. 18 λελησμένον.

5.

Athen. II, p. 37, A : Πανύασις δὲ λέγει (sequuntur versus septem modo positi) ... καὶ πάλιν·

Οἶνος δὲ θνητοῖσι θεῶν πάρα δῶρον ἄριστον,
ἀγλαός· ᾧ πᾶσαι μὲν ἐφαρμύζουσιν αἰοδαί,
πάντες δ' ὀρχηθμοί, πᾶσαι δ' ἐραταὶ φιλότητες·
πάσας δ' ἐκ κραδῆς ἀνίας ἀνδρῶν ἀλαπάζει.

5 πινόμενος κατὰ μέτρον· ὑπὲρ μέτρον δὲ χερεῖων.

V. 1 δὲ omittunt codd. Clemens Alex., qui hunc et postremum versum affert Strom. VI, p. 742, ὡς οἶνος. V. 3 codd. ὀρχηθμοί, forma non epica. V. 4 codd. κραδῆς (καρδίας cod. Par.). Brunckius tacite ἐκ κραδῆς ἀνδρῶν ἀλαπάζει ἀνίας. « Conf. Porson. ad Eurip. Phœn. 1334. » Gaisf. V. 5 cod. Paris. a me inspectus κατὰ μέτρα. Deinde Clemens ὑπέμετρος.

6.

Athenæus II, p. 36, D : Πανύασις δ' ὁ ἐποιοῦς τὴν μὲν πρώτην πόσιν ἀπονέμει Χάρισιν, Ὄραις καὶ Διονύσῳ, τὴν δὲ δευτέραν Ἀφροδίτῃ καὶ πάλιν Διονύσῳ· Ὑβρεὶ δὲ καὶ Ἄτῃ τὴν τρίτην. Πανύασις φησι·

Πρῶται μὲν Χάριτες τ' ἔλαχον, καὶ εὐφρονες Ὄραι
μοῖραν, καὶ Διόνυσος ἐρίθρομος· οἵπερ ἔτευξαν·
τοῖς δ' ἐπι Κυπρογένεια θεὰ λάχε, καὶ Διόνυσος·
ἔθνα τε κάλλιτος πότος ἀνδράσι γίγνεται οἴνου,
5 εἴ τις μὲν πίνει, καὶ ἀπότροπος οἴκαδ' ἀπέλθοι

5.

Rursusque idem :

Vinum optimum est munus a diis datum mortalibus, luculentum : vinum sequuntur omnes cantiones, saltationes omnes, omnes amabiles amplexus. Vinum omnes ex hominum corde molestias pellit, modice si bibitur; supra modum, noxium est.

6.

Panyasis, epicus poeta, primam potionem Gratiis ascribit, Horis et Baccho; secundam Veneri, ac denuo Baccho; Contumeliæ vero et Noxæ tertiam. Ejus hæc sunt verba :

Primæ Gratiæ sortitæ sunt et hilares Horæ partes, et Bacchus strepitum amans, qui (vinum) post hos Cypria dea sortita est et Bacchus. [rarunt : Et tum quidem optima est hominibus potio vini,

δαιτὸς ἀπὸ γλυκερῆς, οὐκ ἂν ποτε πῆματι κύρσαι.
Ἄλλ' ὅτε τις μοίρης τριτάτης πρὸς μέτρον ἐλαύνει,
πίνων ἀβλεμῶς, τότε δ' Ὑβριος αἴσα καὶ Ἄτης
γίγνεται ἀργαλέα, κακὰ δ' ἀνθρώποισιν ὀπάζει.

10 Ἄλλὰ, πέπον, μέτρον γὰρ ἔχει γλυκεροῖο ποτοῖο,
στεῖχε παρὰ μνηστῆν ἄλογον, κοίμιζε δ' ἐταίρους·
δεῖδια γὰρ, τριτάτης μοίρης μελιθήδεος οἴνου
πινομένης, μὴ σ' ὕβρις ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἀέρση,
ἔσθλοῖσι ξενίοισι κακὴν δ' ἐπιθήσει τελευτήν.

15 Ἄλλὰ πιθοῦ, καὶ παῦε πολὺν πότον.

Καὶ ἐξῆς, περὶ ἀμέτρου οἴνου·

Ἐκ γὰρ οἱ Ἄτης τε καὶ Ὑβριος αἴσα ὀπηδεῖ.

V. 1 et 2 Hæschelii Πρώτην et ἦνπερ, quibus non opus est. Vulgatum καὶ εὐφρονες correxit Dindorf. V. 4 cod. Par. ποτός. V. 9 Schweighæuserus κύρσας, rotundius; sed alterum non improbo. V. 7 Hæschelii codex ἐλαύνει, et v. 9 καλὰ δ'. Versum 14 hoc modo exhibent codices, ἔσθλοῖς ἐν ξενίοισι κακὴν δ' ἐπιθήσειε τελ. Quæ ita correxit Jacobsius, ἔσθλοῖσι ξενίοισι κακὴν ἐπιθεῖσα τελευτήν· additque Dindorfius : « Aliis fortasse placebit ἔσθλοῖσιν δὲ (s. τε) κακὴν ἐπιθήσει (s. ἐπιθήσει) ξενίοισι τελ. » Quod ipsum minima cum mutatione, transpositione nulla reposui. Iotacismi lapsus ἐπιθήσει illud ἐπιθήσειε gignere potuit. V. 15 codd. ἀλλ' ἀπιθι. Meinekii correctionem probavit Dindorfius. Cod. Par. ποτόν. Postremo versum non exputo quid sibi velit præpos. ἐκ : nam Ἄτης καὶ Ὑβριος cum αἴσα jungenda sunt, ut v. 8, et ἐξοπηδεῖν vereor ut formari unquam potuerit. Etiam hiatus αἴσα ὀπηδεῖ valde displicet.

7.

Schol. Pindari Pyth. III, 177 : Ἐνιοὶ δὲ τὴν Θυώνην ἑτέραν τῆς Σεμέλης λέγουσιν εἶναι, τροφὸν τοῦ Διονύσου, ὥσπερ Πανύασις ἐν τρίτῳ Ἡρακλείας,

quum quis, postquam bibit, domum versus abit dulcibus ab epulis : damnum non unquam acceperit. At si quis ad tertiæ portionis mensuram excurrit, bibens impotenter; tum Contumeliæ sors et Noxæ incumbit gravis, et mala sequuntur homines. Tu igitur, o bone! sat enim habes dulcis liquoris, abi castam ad uxorem, et cubitum mitte sodales : vereor enim, tertiam si mellei vini portionem excitet, bibere aggredieris, ne tibi Contumeliæ spiritus intus et honestis hospitalibusque epulis malam finem imponat. Audi me, inquam, et multo potui pone modum. [nat.

Rursusque, de immodico vini usu :

Nam sequitur eum Noxæ et Contumeliæ sors.

7.

Nonnulli Thyonen aliam esse dicunt ac Semelen : ni -

Καί β' δ' μὲν ἐκ κόλποιο τροφοῦ θόρε ποσσὶ Θυώνης.
 Quod Mercurium ex Hymno Homerico in mentem vocat. In iisdem de potu sermonibus hunc versum alicubi lectum fuisse admodum probabiliter statuit Müllerus.

8.

Athen. XI, p. 469, D: Πανύσας δ' ἐν πρώτῳ Ἡρακλείας παρὰ Νηρέως φησὶ τὴν τοῦ Ἥλιου φιάλην κομίσασθαι τὸν Ἡρακλέα καὶ διαπλευῖσαι εἰς Ἐρῦθειαν. Dubitationem de libri numero significavi supra. In epitome hæc prorsus ommissa sunt. De partibus Nerei in hac fabula conf. Heynium ad Apollodor. p. 170sq. Macrobius Saturn. V, 21, p. 147: *Poculo autem Herculem vectum ad Ἐρῦθειαν, Hispaniæ insulam, navigasse et Panyasis, egregius scriptor Græcorum, dicit, et Pherecydes auctor est: quorum verba subdere superse, quia propiora sunt fabulæ quam historiæ.*

9.

Schol. Q Homeri Odys. M, 301: Πανύσας φύλακα τῶν Ἥλιου βοῶν Φυλάκιον (cod. Vindob. Φύλαιόν) φησι γενέσθαι.

10.

Clemens Alex. Propr. c. 2, 36, p. 31: Ναὶ μὴν καὶ τὸν Ἄιδωνέα ὑπὸ Ἡρακλέους τοξευθῆναι Ὀμηρος λέγει, καὶ τὸν Ἥλειον Αὐγέαν Πανύσας ἰστορεῖ. Ἡδὲ καὶ τὴν Ἡραν τὴν ζυγίαν ἰστορεῖ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἡρακλέους δ' αὐτὸς οὗτος Πανύσας « ἐν Πύλῳ ἡμαθόνει. » Ubi Heynius ad Apollodor. p. 161, correxit τὸν Ἥλιον αὐτὸν Παν., a Müllerō quoque probatus. Codex Collegii novi, non Ἥλειον, sed καὶ τὸν Ἥλιου Αὐγέαν, unde Potterus τὰς ἡλίου αὐγὰς Π. De re Apollodorus Bibl. II, 5, 10, 5: Θερμαινόμενος δὲ ὑπὸ Ἥλιου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόξον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινον. Quod jam ad Panyasin auctorem referri licet.

11.

Interpres Germanici Arateer. p. 42: *Dracōnem immensæ magnitudinis, hortorum custodem insomnem, dum a Junone ad custodiendam aurea mala esset constitutus, Hercules, quum ad mala aurea profectus fuisset, ut refert Pa-*

mirum nutricem Bacchi, ut Panyasis in tertio libro Heracleæ:

Atque ille ex sinu nutricis Thyones pedibus exsiliit.

8.

Panyasis autem, primo (?) libro Heracleæ ait, a Nereo accepisse Herculem Solis phialam, eaque transnavigasse in Erytheam.

9.

Solis boum custodem Panyasis fuisse dicit Phylacium (al. Phylæum).

10.

Quin etiam Plutonem sagittis petitum esse ab Hercule refert Homerus, et Eleum Angeam [emenda, et ipsum Solen] refert Panyasis. Qui Junonem quoque conjugalem esse

nyasis in Heraclea, fertur peremisse. Hyginus Poetic. Astron. II, 6, p. 369 Munck.: *Engonasin. Hunc Eratosthenes Herculem dicit supra draconem collocatum, ... eumque paratum ut ad decertandum, sinistra manu pellem leonis, dextra clavam tenentem, conatum interficere draconem Hesperidum, qui nunquam oculos aperuisse somno coactus existimatur, quo magis custos appositus esse demonstratur. De hoc etiam Panyasis in Heraclea dicit. Eadem apud Eratosthenem nostrum cap. 4, sed sine poetæ nomine. V. Schaubach. p. 76 sq. Avienus multis narrat hæc de Dracone imagine,*

cujus latuit quoque causa laboris,

Panyasi sed nota tamen, cui longior ætas eruit excussis arcana exordia rebus,

v. 169-193.

12.

Pausanias X, 29, 4: Πανύσας δὲ ἐποίησεν ὡς Θησεὺς καὶ Πειρίθους ἐπὶ τῶν θρόνων παράσχοντο σχῆμα οὐ κατὰ δεσμώτας, προσφυεὲς δὲ ἀπὸ τοῦ χρωτὸς ἀντι δεσμῶν σφίσις ἔφη τὴν πέτραν. Ex eo loco petitum ubi Herculis descensum ad inferos descripsit: et intelligi videtur ex hac Thesei commemoratione copiose illum fuisse exornatum.

13.

Idem IX, 11, 1: Ἐπιδεικνύουσι δὲ (Thebani) Ἡρακλέους τῶν παίδων τῶν ἐκ Μεγάρων μνήμα, οὐδὲν τι ἀλλοίως τὰ ἐς τὸν θάνατον λέγοντες ἢ Στησίχορος δ' Ἰμεραῖος καὶ Πανύσας ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐποίησαν. Θηβαῖοι δὲ καὶ τὰδε ἐπιλέγουσιν ὡς Ἡρακλῆς ὑπὸ τῆς μανίας καὶ Ἀμφιτρώνα ἐμελλεν ἀποκτινύουσαι, et reliqua, quæ non narrabantur a Panyaside. Vulgo legebatur οὐδὲν τι ὁμοίως, pro quo Bekkerus ex optimo cod. Paris. aliorumque vestigiis posuit ἀλλοίως.

14.

Idem X, 8, 5: Πανύσας δὲ δ Πολυάρχου πεποιηκῶς εἰς Ἡρακλέα ἔπη, θυγατέρα Ἀχελώου τὴν Κασταλίαν φησὶν εἶναι. λέγει γὰρ δὴ περὶ τοῦ Ἡρακλέους,

vulneratam refert ab eodem Hercule « in Pylo arena. »

12.

Panyasis in carmine suo finxit Theseum et Pirithoum in sedibus non alligatorum speciem ostendisse, sed quasi agnatum corpori ipsorum adhesisse saxum pro vinculis.

13.

Thebani ostendunt etiam Herculis ex Megara liberum sepulcrum, non alio modo de eorum morte narrantes atque Himeræus Stesichorus et Panyasis in carminibus retulerunt.

14.

Panyasis autem, Polyarchi filius, in eo carmine, quod de Hercule fecit, Acheloi filiam fuisse Castaliam perhibet. Sic enim de Hercule loquens scripsit:

Παρνησὸν νιφόνετα βοοῖς διὰ ποσσὶ περήσας,
ἔκετο Κασταλῆς Ἀχελωΐδος ἄμβροτον ὕδωρ.

Hæc Müllerus (Dor. I, p. 436) ad illud iter refert, quod Hercules suscepit Delphos, ut expiaretur a deo.

15.

Clemens Alex. Protrept. c. 2, 36, p. 30: Πανύασις πρὸς τούτοις καὶ ἄλλους παμπόλους ἀνθρώπους θεοὺς λατρεῦσαι ἱστορεῖ, ὡδὲ πῶς γράφων·

Τλῆ μὲν Δημήτηρ, τλῆ δὲ κλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
τλῆ δὲ Ποσειδάων, τλῆ δ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἀνδρὶ παρὰ θνητῶ θητευσέμεν εἰς ἐνιαυτόν·

τλῆ δὲ καὶ ὀβριμόθυμος Ἄρης ὑπὸ πατρὸς ἀνάγκης,
καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις. « Quibus solabatur aliquis
servitutum Herculis. » Müller. l. c. V. 3 editiones
θητευσέμεν. V. 4 mirum ni ἀνάγκη scripserit Panyasis.

16.

Schol. Apollonii Rh. IV, 1149: Πανύασις δὲ φησιν, ἐν Λυδίᾳ νοσήσαντα Ἡρακλέα τυχεῖν ἰάσεως ὑπὸ Ὑλλου τοῦ ποταμοῦ· ὅς ἐστι τῆς Λυδίας· διὸ καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ Ὑλλους ὀνομασθῆναι. Sed schol. Homeri II. Ω, 616, de his, ἀμφ' Ἀχελωΐων: Τινὲς « ἀμφ' Ἀχελήσιον » ποταμὸς δὲ Λυδίας, ἐξ οὗ πληροῦται Ὑλλος· καὶ Ἡρακλέος νοσήσαντος ἐπὶ τῶν τόπων, ἀναδόντων αὐτῷ θερμὰ λουτρὰ τῶν ποταμῶν, τοὺς παῖδας Ὑλλον ἐκάλεσε καὶ τὸν ἐξ Ὀμφάλης Ἀχέλητα, ὅς Λυδῶν ἐβασιλευεν. Εἰσὶ δὲ καὶ νύμφαι Ἀχαλῆτιδες (sic), ὡς φησι Πανύασις. Qui non videtur de duobus Hyllis locutus esse, quos ad eum refert scholiastes Apollonii. In Homeric scholio scribe Ἄκελ— Stephanus Byz.: Ἀκέλη, πόλις Λυκίας. Οἱ πολῖται Ἀκελῆτες, τὸ θηλυκὸν Ἀκελῆτις. Ἔοικε δὲ λέγεσθαι ἀπὸ Ἀκέλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μαλίδος παιδὸς, δούλης τῆς Ὀμφαλίδος, et quæ sequuntur. De fluvio Ἀκέλης loci grammaticorum in HSt. Thes. Paris. p. 1181, A.

Parnassi ut celeri pede saxa nivalia liquit,
Castaliæ tetigit juges Acheloidos undas.

15.

Panyasis autem, præter hos, alios quoque plurimos deos refert serviisse hominibus, sic scribens:

Passa Ceres; passusque insignis Mulciber, estque passus Neptunus, passusque est Phæbus Apollo mortali ipse suas operas mercede locare: passus Marsque ferox, irato a patre coactus.

16.

Panyasis narrat Hercule in Lydia sanatum esse ab Hylo fluvio Lydiæ. Quare Hyllus vocasse duos filios.

Acelas fluvius est Lydiæ, in Hyllum influens. In his regionibus quum Hercules morbo correptus esset, fluvii illi calida lavaera emiserunt. Quare filios suos, alterum Hyllum vocavit, alterum ex Omphale (alii, ex Malide, Omphalæ ancilla), Acelem, qui postea Lydis imperavit. Sunt

17.

Stephanus Byz.: Τρεμίλη· ἡ Λυκία ἐκαλεῖτο οὕτως· οἱ κατοικοῦντες, Τρεμιλεῖς, ἀπὸ Τρεμίλου, ὡς Πανύασις·

Ἐνθα δ' ἔναίε μέγας Τρέμιλος, καὶ ἔγχευε θύγατρα
νύμφην Ὠγυγίην, ἣν Πραξιδικὴν καλέουσι,
Σίβρω ἐπ' ἀργυρέω, ποταμῷ παρὰ δινῆεντι·
τῆς δ' ὄλοοι παῖδες, Τλῶος, Ξάνθος, Πίναρος τε,
καὶ Κράγος, ὃς κρατέων πάσας λήϊζετ' ἀρούρας.

V. 3 cod. Vratislav. σίμβρω, v. 4 τμῶος. Codd. Parisini duo τιμῶος ξανθὸς τε πίναρος. Sed v. Strabonem XIV, p. 665 980, B, C. « Quos Tremili filios sine dubio occidisse narrabatur Hercules in sequentibus. » Müller.

18.

Schol. Euripidis Alc. 1: Ἀπολλόδωρος δὲ φησι κεραυνωθῆναι τὸν Ἀσκληπιὸν ἐπὶ τῷ τὸν Ἰππόλυτον ἀναστήσει, Ἀμελησαγόρας δὲ, ὅτι Γλαῦκον· Πανύασις, ὅτι Τυνδάρεων. Apollodorus Bibl. III, 10, 3: Εὐρόν τινὰς λεγομένους ἀναστήναι ὑπ' αὐτοῦ (Æsculapio) Καπανέα καὶ Λυκοῦργον· ὡς δὲ Σητήχορος φησιν, Ἐριφύλην· Ἰππόλυτον, ὡς δὲ τὰ Ναυπακτικὰ συγγραψὰς λέγει· Τυνδάρεων, ὡς φησι Πανύασις.

Hæc, Müllerō observante, ex eo loco desumpta esse videntur, ubi expeditio contra Hippocoontem narrabatur tyrannum Spartæ, quam illo expulso Tyndareo tradidit.

19.

Clemens loco supra fr. 10 citato: Καὶ τῆν Ἡραν τὴν ζυγίαν ἱστορεῖ (τοξευθῆναι) ὑπὸ Ἡρακλέους ὁ Πανύασις « ἐν Πύλῳ ἡμαθόνεντι. » Ubi Aidoneum vulneratum ex Homero memoraverat. Sed Arnobius Adv. gentes IV, 25: Non ex vobis Panyasis unus est, qui ab Hercule Ditem patrem, et reginam memorat sauciata esse Junonem? V. dicta et citata a Müllerō Dor. I, p. 444 sq.

etiam « Nymphæ Aceletides, » quarum meminit Panyasis.

17.

Tremile, sic Lycia vocabatur. Incolæ, Tremilenses, a Tremilo, ut Panyasis:

Hic vero habitabat magnus Tremilus, uxoremque duxit filiam

nympham Ogygiam, quam Praxidicam vocant, ad Sibrum argenteum, juxta vorticosum fluvium, ex qua exitiales filii, Tlous, Xanthus et Pinarus, et Cragus, qui potens omnes prædabatur terras.

18.

Æsculapium fulmine percussum esse, quia Tyndareum a mortuis excitaverit, narrat Panyasis; alii alios nominant, ut Capaneum, Eriphyten, Hippolytum.

19.

Panyasis Junonem quoque conjugalem sagittis petitan esse refert ab Hercule « in Pylo arenosa. »

20.

Stephanus Byz. γ. Ἀσπίς, p. 60, 23: Ἔστι καὶ πέραν Πίσης, ὡς Πανύασις ἐν Ἡρακλείαις ἐνδεκάτῃ. In undecimo igitur libro (inquit Müllerus Dor. II, p. 474) narratus fuisse videtur Hercules Olympios ludos instituisse.

21.

Schol. Homeri II. A, 591, p. 45, 17: Βηλὸς . . . ἀπὸ τοῦ βεθηκῆναι . . . καὶ Πανύασις δὲ τὰ πέδιλα «βηλὰ» λέγει. Quod corruptum apud alios grammaticos: v. Heyn. ad locum Homeri, G. Dindorf. ad HSt. Thes. vol. 2, p. 229, C.

22.

Apollodorus I, 5, 2: Πανύασις δὲ Τριπτόλεμον Ἐλευσίνος (παῖδα) λέγει· φησὶ γὰρ Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἔλθειν. Ad Ἴωνικά referre malit Müllerus.

23.

Idem III, 14, 4: Πανύασις δὲ φησι (Adonidem filium esse) Θεάιντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε Ουγατέρα Σμύρναν. Αὕτη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης (οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα) ἴσχει τοῦ πατρὸς ἔρωτα· καὶ συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν, ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα συνευνάσθη. Ὁ δὲ ὡς ἤσθετο, σπασάμενος ξίφος, ἐδίωκεν αὐτὴν· ἢ δὲ, περικαταλαμβανομένη, θεοῖς ἠύξατο ἀφανῆς γενέσθαι. Θεοὶ δὲ κατοικτεῖραντες αὐτὴν εἰς δένδρον μετέλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρναν. Δεκαμηνιαίῳ δὲ ὕστερον χρόνῳ, τοῦ δένδρου βράγέντος, γεννηθῆναι τὸν λεγόμενον Ἄδωνιν· ὃν Ἀφροδίτη διὰ κάλλος ἔτι νήπιον, κρύφα θεῶν, εἰς λάρνακα κρύψασα, Περσεφόνῃ παρίστατο. Ἐκεῖνη δὲ, ὡς ἐθέασατο, οὐκ ἀπεδίδου. Κρίσεως δὲ ἐπὶ Διὸς γενομένης, εἰς μοίρας διηρέθη ὃ ἐνιαυτός· καὶ μίαν μὲν παρ' ἐαυτῇ μένειν τὸν Ἄδωνιν, μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνῃ προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν παρὰ Ἀφροδίτην. Ὁ δὲ Ἄδωνις ταύτην προσέειπε καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. Quæ Heynius ex Ἴωνικοῖς esse statuit p. 327, «forte ubi de urbis Smyrnæ originibus egit. Ex eodem poeta petita esse arbitror ea quæ scho-

20.

Exstat etiam locus ultra Pisam Aspis dictus, cujus Panyasis libro undecimo Heracleæ meminuit.

21.

Panyasis calceos βηλὰ dicit.

22.

Panyasis Triptoleum fuisse dicit Eleusinis filium; et ad eum venisse Cererem.

23.

Panyasis Adonidem Thiantis esse filium dicit, Assyriorum regis, qui filiam habebat Smyrnam. Hæc per iram Veneris, quam nullis honoribus afficiebat, amore in patrem correpta est; et nutricis opera adjuta, cum patre imprudente duodecim noctibus concubuit. Qui ut rem rescivit, evaginato gladio eam persecutus est. Filia, quum

liastes Lycophr. 829 memorat de Myrrha, eumque sequitur ipse Lycophron eo loco.» Præterea Hesychius: Ἡοίην, τὸν Ἄδωνιν. Πανύασις. Müllerus p. 474: «Quod si ex Heraclea petatum est, a Panyaside derivari licebit quod narratur de Hercule Adonidem contemne, cujus signum esse οὐδὲν ἱερὸν (in qua voce Hesych. et Suid., schol. Theocr. V, 21).»

24.

Athen. IV, p. 172, D: Πεμμάτων δὲ πρῶτόν φησι μνημονεῦσαι Πανύασιν Σέλευκος ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγείται, «πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων πέμματα, πολλάς δὲ νοσσάδας ὄρνις,» προτέρου Στησιχόρου . . . εἰρηκῆτος κτλ. In incertis posui, licet mihi quoque vero non absimilia disseruisse videatur Müllerus (Dor. II, p. 472): «Fieri potest ut cum expeditione in Hesperidas Panyasis primus conjunxerit Ionum narrationem, qualis est apud Herodotum II, 45, de Hercule immolando. Busirin an noverit, non traditur: Pherecydes novit.» Quod ita dixit Bodius (Hist. poes. Græcæ vol. I, p. 508): «*Pugnam cum Ægyptio Busiride cecinit.*» Sed poterat in Ionicis quoque, carmine Odysseæ dimidiatam partem æquante, oblata esse de Ægyptiorum ἀνθρωποθυσία dicendi occasio.

25.

Probus ad Virgillii Ecl. II, 24: *Panyasis* (sic) *et Alexander tyram* (Amphioni) *a Mercurio muneri datam dicit, quod primus Cynaram liberaverit.* Sic editiones, nisi quod ab Georgio Fabricio excusum video *Panyasis*. Codex bibl. Regiæ, recens tamen ille: *Panocus et Alex. tyram a M. m. d. d., quod primus exianara liberavit.* De matre ab Lyci insidiis liberata non est cogitandum, ob vocabulum *primus*. Mythographus Vatic. alter, c. 74, p. 100, 6 ed. Bod.: «Quorum Zethus

in eo esset ut corripere, ab diis petiit ut e conspectu evanesceret. Dii miseriti eam in arborem mutarunt, quam smyrnam (myrham) vocant. Post decem menses arborem ferunt ruptam edidisse Adonidem qui dicitur. Eum Venus, quia pulcherrimus erat, infantem clam diis in arca absconditum Proserpinæ commendavit: quæ, ut conspexerat, reddere noluit. Judicio igitur de hac re Jovi mandato, in partes divisus est annus, quarum unam apud se transigere Adonidem jussit, alteram apud Proserpinam, tertiam apud Venerem. Verum Adonis suam quoque partem Veneri addidit.

Eæen, Adonidem.

24.

Bellaria Seleucus narrat primum memorasse Panyasin in iis quæ de victimis humanis apud Ægyptios mactatis refert; hos enim illis imposuisse bellaria multa, multas ex nidis aves.

rusticus, Amphion vero, lyra a Mercurio *promerita*, musicæ exstitit peritus. Qui matris injurias vindicaturi, » etc. Meritum Amphionis apud Pausaniam invenio, IX, 5, § 4: Μυρῶ δὲ... Ἐρμῆ βωμόν φησιν ἰδρῦσασθαι πρῶτον Ἀμφίονα, καὶ ἐπὶ τούτῳ λύραν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν. Hoc ipsum nar-
 verant illi apud Probum, ut jam perspicue apparet; verba liquido restitui non possunt, quia paullo plura referri videntur quam ex Pausania scimus.

Barkerus inter Panyasidis fragmenta retulit versum ap. Etymologum M. p. 266, 15:

Δηρὸν βουλευεῖν, ἔν' ἔχῃ καὶ πολλὸν ἄμεινον,

suasu Gaisfordi ad Hesiodum p. 93 ed. Lips. Is igitur, quum præmitterentur versui illi hæc ver-

θα, ἔνθα καὶ πᾶσι, « codex Dorvillii, inquit, ἐν καὶ π; Præclare igitur Sylburgius: ἔνθεν καὶ Πανύασις. » Mihi et versus ipsius κόμια et codicis compen-

dium παροιμίαν monstrare videbantur, quum hoc ipsum, ἔνθεν καὶ παροιμία, ex Gudiano codice annotari deprehenderem.

Jam e manibus dimiseram quaternionem præcedentem, quum in Jacobsii conjecturam incidere, quæ præteriri non debebat in v. 13 fragmenti 4. « Utramque lectionem (inquit vir egregius ad Anthol. Palat. p. 670) conciliare licet scribendo, πάσῃ συνοπηθὸν ἀδείῃ: quod vinum ærumnis et timore, quo animus cruciatur, exsolvit securitatemque tribuit. »

Ionica Panyasidis elegiaco metro scripta fuisse, nobis non magis credibile est quam Ulricio (Hist. poes. Gr. I, p. 505); sed ex codicis Gronoviani scriptura manci et turbati illo loco nihil efficitur, neque effecit Nækius quod temere illi tribuit Bodius I, p. 509, not. 5. Ulricii novam sententiam de *Pisandri* ætate non retulimus, quia et alia ei refragari videbantur, et hæc apertissime, Πανύασις σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε.

CHOERILI SAMII

FRAGMENTA.

Etiam in hoc poeta fundamentum quaestionis sunt verba Suidæ: Χοίριλος, Σάμιος, τινὲς δὲ Ἰασεῖα, ἄλλοι δὲ Ἀλικαρνασσεῖα ἱστοροῦσι. Γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύασιον τοῖς χρόνοις· ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν, Ὀλυμπιάδι οὐκ, νεανίσκον ἤδη εἶναι. Δοῦλόν τε Σαμίου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὐειδῆ πάνυ τὴν ἔραν· φυγεῖν τε ἐκ Σάμου καὶ Ἡροδότῳ τῷ ἱστορικῷ παρεδρεύσαντα λόγων ἐρασθῆναι· οὐτινος αὐτὸν καὶ παιδικὰ γεγονέναι φασίν. Ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ, καὶ τελευτῆσαι ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. Ἐγραψε δὲ ταῦτα· τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου· ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον στατήρα χρυσοῦν ἔλαβε, καὶ σὺν τοῖς Ὀμηροῦ ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη. Λαμιακὰ, καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται. Samium fuisse Chærilum extra dubitationem positum est. Alia quædam testimonia videbis infra. Halicarnassensis dici poterat ab iis, qui Herodoti auditorem et delicias perhiberent. Iasum in tempus mittamus. Quum per Panyasidem ejus ætas definiatur, quærendum quot fere annis illo junior fuisse existimandus sit: nam junior erat. Olympiade septuagesima quinta sive anno 479 si adolescens erat, primum Herodoti delicia non poterat esse anno 484 nati; deinde ad Archelaum non venire ante annum ætatis septuagesimum octavum; cum Lysandro autem debebat esse senex fere nonagenarius, idque κοσμήσων, ut sperabat Lysander, τὰς πράξεις αὐτοῦ διὰ ποιητικῆς. « Hinc sequitur (inquit Nækius p. 24) ut falsum sit quod dixit Suidas, Chærilum jam adolescentem fuisse Olympiade 75. Causas erroris primas nemo nunc dispiciet. Potest in carmine Chærilii fuisse unde colligeretur poetam tum, quum Græciam invaderet Xerxes, adolevisse. Quomodocumque de causis erroris statuamus, facilius accidere potuit ut annum adolescentiæ Chærilii aliquis falso po-

neret, quam ut longa de vita Chærilii fingeretur et continua narratio, temporum Chærilii calculis prorsus adversa. » Jam igitur, per tempus quidem, Chærilii cum Herodoto commercium admitti poterit; nisi (quod potius crediderim) fictum esse dicas ex utriusque viri studio simillimo Græcorum magna gesta celebrandi. Nækius, pensitatis omnibus, videtur Chærilus natus esse olympiade 77 fere ineunte, vel a. Chr. 472. Hoc si statueris, in reliquis nulla difficultas: sunt autem illa quæ de Lysandro et Archelao Chærilum secum esse volentibus narrantur. Plutarchus, Vita Lysandri c. 18: Σάμιοι δὲ τὰ παρ' αὐτοῖς Ἡραῖα Λυσάνδρια καλεῖν ἐψηφίσαντο· τῶν δὲ πολιτῶν Χοίριλον μὲν αἰεὶ περὶ αὐτὸν εἶχεν, ὡς κοσμήσοντα τὰς πράξεις διὰ ποιητικῆς. Quem locum rectissime cepit Nækius p. 46—49. Lysander quum brevi post prælium ad Ægos flumen frustra oppugnasset Samum (olymp. 93, 4), postea capta Athenarum urbe et longis muris eversis, expugnavit, veteres cives constituit et administrationem rerum composuit (ol. 94, 1). Hinc magnum Samiorum studium in Lysandrum; qui civem ipsorum, poeseos fama maxima florentem, se comitari voluit, spe ductus fore ut ipsius quoque splendide facta carminibus celebraret. Verba τῶν δὲ πολιτῶν arcte cum superioribus jungenda; et omnia bene procedunt: τῶν δὲ ποιητῶν si præferas, male hæc juncta reperies. Ex Parisinis codicibus quattuor hoc exhibent, ab iis illatum qui *poetæ* quam *civis* nomen huic loco aptius esse crederent. Πολιτῶν servavit codex 1671 (Wytttenbachio A): quem alia quoque sincera offerre memini, in altero codice optimo 1672 (Wytt. E) eadem scripta Plutarchi complectente jam vitata. Post Sami expugnationem illi, quos Plutarchus narrat, honores Lysan-

Chærilus, Samius: quem nonnulli Iasensem, alii vero Halicarnassensem fuisse tradunt; æqualem Panyasidis, et adolescentem jam belli Persici temporibus, olympiade septuagesima quinta. Idem servus fuisse traditur Samii cujusdam, forma pulcherrima præditus: et Samo profugus, quum Herodoto historico operam daret, literarum amore captus esse: Herodoti etiam amasium fuisse di-

cunt. Animum autem ad poeticam appulisse, et in Macedonia obiisse apud Archelaum, tunc illius terræ regem. Scripsit vero hæc: Victoriæ Atheniensium de Xerxe: pro cujus poematis singulis versibus aureum staterem accepit; et decretum fuit, ut poema illud cum Homeri carminibus recitaretur. Lamiaca, et alia quædam ejus poemata feruntur.

dro a Samiis habiti sunt. « Itaque circa hoc tempus (ol. 93, 4 et 94, 1) cum Lysandro versatus est Chœrilus. ... Jure vero dubites, an non ultra olympiadis 94 annum primum cum Lysandro fuerit Chœrilus. Non videtur cum illo Spartam abiisse, sed potius ex Samo in Macedoniam profectus esse, olymp. 94, 2 vel anno insequente (fere 402 a. Chr.); alii de caussis, an sola Archelai invitatione inductus, nescimus.» Apud Archelaum lautissime habebatur; narrat Ister apud Athen. VIII, p. 345, D: Ἴστρος δὲ φησι, Χοιρίλον τὸν ποιητὴν τέσσαρας μνᾶς ἐφ' ἡμέρα λαμβάνοντα ταύτας καταναλίσκεν εἰς ὄψοφαγίαν, γενόμενον ὄψοφαγον. «Chœrilum ab Archelao *quotidie, in singulos dies*, accepisse quattuor minas (quod græca verba sonant), alius credat, non ego. Semel tantam pecuniam, ab Archelao acceptam, diei spatio in obsonia expenderit.» *Nækius* p. 88. Mortuus est ante annum 399, quo obiit Archelaus. (Conf. Ritschelii Specimen de Agathone p. 4 sqq.) Denique inter Thucydidis æquales Chœrilum recenset Marcellinus in Vita Thuc.

Carmen ejus, *Atheniensium victoria de Xerxe, Περσῆς*, decretum fuisse ut cum Homeri carminibus publice recitaretur (Panathenæis), minime est incredibile: sed accepisse poetam versuum singulorum præmium staterem aureum (18 fere libras monetæ Gallicæ), illud vero rerum publicarum florentium moribus prorsus est contrarium: quod de Alexandri M. comite Chœrilo narratur (Horat. Epist. II, 1, 233 et scholl.), istam fabellam peperit. Vide *Nækius* p. 82—86, 89—92.

Lamiaca dispici non potest quale argumentum habuerint nisi bellum Lamiacum: quod si ita est, fieri nequit ut ad Samium referantur. *Nækius* (p. 101) ad Alexandri M. comitem retulit. Idem Chœrilus Iasensis videtur fuisse, ut Fabricius statuit, consentiente *Nækio* (p. 40 sqq.): sed ex Stephani Byz. loco aperte corrupto nihil in hac re potest confici: Ἴασσός. . . . Ὁ πολίτης Ἴασσεύς, ἀφ' οὗ Χοιρίλλος ἐὼν Ἴασσεύς. Sic etiã codd. Parisini. Strabo XIV, p. 658, inter claros Iasenses non recenset Chœrilum. Cetera carmina, ab nonnullis abjudicata, ut videtur, Chœrilo (φέρειται), Suidas non nominat. Sine dubio erratum in his Eudociæ, Persica prætereuntis: Ἐγραψε δὲ ἐπιστολάς πολλὰς, καὶ ἐπιγράμματα, καὶ κωμωδίας. Conf. *Næk.* p. 101 sq.

1.

Judicialia proœmia, id est, ea forma, quæ ad auditorem refertur, si de re incredibili sermo est, aut de difficili, aut de re inter omnes pervagata, quo veniam dent auditores: quale hoc est Chœrili:

De Chœrili dictione, novo in epica poesi argumento, Perseidis ambitu *Nækius* ex tenuissimis quæ supersunt indiciis eleganter et probabiliter judicavit p. 59 sqq., 78 sqq., 92 sqq. Quorum summa huc redit. Chœrilum non longe abfuisse ab Homeri simplicitate, sed oratione usum magis figurata, adeo, ut ab reconditoribus quoque rebus exempla peteret, vel talia poneret quæ non ab omni parte essent propria. Rerum descriptionem fuisse uberem et copiosam; dispositionem fere Homericam; summum momentum in pugna Salaminiæ.

Platonis tempore gloria maxime floruisse Chœrilum docet Procli locus in Antimacho ponendus. Deinde Aristoteles in poeseos præceptis tradendis ejus aliquoties meminit: v. frag. 1 et 2. De exemplis ejus, quod supra indicatum est, ita scribit, Top. VIII, 1, fin.: Εἰς δὲ σαφήνειαν παραδείγματα καὶ παραβολὰς οἰστέον· παραδείγματα δὲ οἰκεία καὶ ἐξ ὧν ἴσμεν, οἷα Ὅμηρος, μὴ οἷα Χοιρίλος. Sed Alexandrinis temporibus aperte deprimebatur Chœrilus, efferebatur Antimachus; cujus rei causas et effectus optime explicuit *Nækius* p. 96 sqq. Quamquam non sine lite quadam et dissensione id factum apparere videtur ex Cratetis grammatici epigrammate, ambiguitatis malitiosissimæ pleno:

Χοιρίλος Ἀντιμάχου πολλὸν λείπεται ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι
χοιρίλον Εὐφορίων εἶχε διὰ στόματος, κτλ.

Octo quæ sequuntur fragmenta et duodecimum sine dubio ex Perseide sumpta: de reliquis certo statui non potest.

1.

Aristot. Rhetor. III, 14, 4: Ἐτι δ' ἐκ τῶν δικανικῶν προομιῶν· τοῦτο δ' ἔστιν, ἐκ τῶν πρὸς τὸν ἀχροατὴν, εἰ περὶ παραδόξου λόγος, ἢ περὶ χαλεποῦ, ἢ περὶ τεθρολημένου πολλοῖς, ὥστε συγγνώμην ἔχειν, οἷον Χοιρίλος·

Νῦν δ' ὅτε πάντα δέδασται.

Ipsos versus ex Græcis Commentariis eruit Victorius, nuper ex codice produxit Gaisfordius in edit. Rhetorices p. 448 sq. (quod ex *Nækii* libello in fr. 12 citato didici):

Ἄ μάκαρ, ὅστις ἔην κείνον χρόνον ἴδρις αἰοιδῆς,
Μουσαίων θεραπείων, ὅτ' ἀκήρατος ἦν ἔτι λειμών·

Ah felix, quicumque erat illo tempore peritus carminis,
Musarum famulus, quando illibatam adhuc erat pratum:

νῦν δ' ὅτε πάντα δέδασται, ἔχουσι δὲ πείρατα τέχνηαι,
ἕστατοι ὅστε δρόμου καταλείπομεθ'· οὐδέ πη ἔστι
πάντη παπταίνοντα νεοζυγῆς ἄρμα πελάσσαι.

Hæc pro Perseidis initio haberi posse putat Nækius : neque abesse gratiam ab hac novandi audacia dixerim; sed recte judicat Hermannus præcessisse quædam. Cum v. 1 Nækius comparat hoc Theognidis v. 1015 :

Ἄ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος κτλ.

Ap. Victor. αἰοιδῶν, quod αἰοιδῶν scribendum; sed cod. Gaisf. αἰοιδῆς, quod prætulit Nækius. V. 2 Victorius ediderat ἀκείρατος, tacite mutatum a Scaligero. De codice nihil annotat Nækius : nam Gaisfordi librum ad manus non habeo. Osannus (Auctar. Lex. p. 8) illud tueri conatur, argumentis non ex re petitis. Quod in HSt. Thesaurο ex cod. Barocc. citatur, Ἀκείρατον, τὸ ἄκροπον, quid valeat nescio, quum ceteras glossas ejus codicis ignorem. V. 3, ἔχουσι δὲ πείρατα τέχνηαι. « His verbis hic sensus inest, ut Chærilus non solum conqueratur de exhausta ab antiquioribus Epicis epici carminis materia, sed etiam de eo, quod poeseos genera, inter se separata et discreta, suos quodque sibi fines, suum dominium vindicaverint, quum antiquis poetis epicis quolibet evagari et nullam materiam non licuisset aggredi. Respexit autem Ch. etiam his verbis se suumque conamen. Phrynicho, Æschylo fas erat res Persicas, easque recentissimas, tractare. An idem poetæ liceret epico, ea vero erat quæstio. » Nækius. V. 4 Victor. οὐδέ τοι. Nækii conjecturam ab Hermanno commendatam, Gaisfordi codice firmatam recepimus. Idem codex ἔστι, « quod præstat atque accommodatius est » futuro ἔσται apud Victorium.

2.

Herodianus Περὶ μονήρ. λέξ. p. 13, 4 : Ἀρέθουσα κρήνη κυρίως· ἀλλὰ καὶ πᾶσαι κρήνηαι κατ' ἐπιθετικὴν ἔννοιαν οὕτω καλοῦνται, ὑπὸ τοῦ ἄρδην ἰσως σχηματισθεῖσαι. Ὁ γοῦν Χοιρίλος ἐν α' Περσικῶν·

Παρὰ δὲ κρήνας ἀρεθούσας

μυρία φῦλ' ἔδονεῖτο, πολυσμῆνοισι μελίσσαισι
[εἴκελοι].

nunc vero, quum omnia distributa sunt, et fines suos habet ars quæque, tanquam ultimi in cursu, relinquimur : nequaquam licet, in omnes partes circumspicienti, novo more junctum currum adigere.

2.

Arethusa etiam de quovis fonte adjective dicitur, for-

Ita hæc scripsi, ut sine ambagibus patefaciam quomodo intellexerim. Ingentes copię Xerxis circa fontes discurrerant, velut apum examina (circa flores). Ex descriptione itineris copiarum in Asia petatum puto, ex loco de commoratione Cælenis. Herodotus VII, 26, 27 : Οἱ δὲ, ἐπεὶ τε διαβάαντες τὸν Ἄλυν ποταμὸν ὠμίλησαν τῇ Φρυγίῃ, δι' αὐτῆς πορευόμενοι, παρεγένοντο ἐς Κελαινάς· ἵνα πηγαὶ ἀναδιδούσι Μαιάνδρου ποταμοῦ καὶ ἐτέρου οὐκ ἐλάσσονος ἢ Μαιάνδρου. ... Ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ὑποκατήμενος Πύθιος ὁ Ἄτυος, ἀνήρ Λυδός, ἐξείνισε τὴν βασιλείος στρατιὴν πᾶσαν ξεινίοισι μεγίστοις, καὶ αὐτὸν Ξερξέα. Quæ sine dubio non neglexerat Chærilus : et in his illi versus locum habere poterant commodissime.

H. Düntzerus, cujus libellum (*Fragmenta poeseos epicæ Græcorum usque ad Alexandri M. tempora. Collegit H. D. Coloniae, 1840*), quum in his versarer, accipi, quomodo intellexerit verba μυρία φῦλ' ἔδονεῖτο πολυσμῆνοισι μελίσσαισι, exputare non possum : scripsit autem p. 97 : « Ad hæc refero quæ scholiastes Apollonii I, 212, memorat ... (de raptu Orithyïæ flores legentis ad Cephissi fontes, fr. 5). » De apibus cepit μυρία φῦλα, sed constructionem lectori reliquit expediendam. Deinde mirum sibi Chærilus in primo libro de Orithyïæ raptu narraverit. — His scriptis, in Nækii libello, quo ad fr. 12 utendum erat, p. 4, hæc dicta vidi : « Descriptio est regionis cujusdam Atticæ. » Nihil præterea addidit vir præstantissimus : quem quid in Atticam hoc loco deferre potuerit, non dispicio. De scriptura hoc monendum, παρὰ (quod sæpe accidit) ita pictum in codice ut nescias an non περὶ voluerit librarius. Idem φιλεδονεῖτο.

Nækius secundum fragmentum duxerat ex Aristotelis loco in fr. 1 posito, Ἡγέο μοι λόγον ἄλλον κτλ. (Cyclicorum fragmenta p. 586), quæ Chærilus esse non possunt : v. Welckerum de Cyclo epico p. 313 sq.

3.

Strabo VII, p. 303=464, A : Καλεῖ δὲ καὶ (Ἐφορος) Χοιρίλον εἰπόντα ἐν τῇ διαβάσει τῆς σχεδίας, ἣν ἔξευξε Δαρεῖος·

tasse ab ἄρδην formatum, quod est *sursum*. Chærilus in primo libro Persicorum :

Circa fontes Arethusas infinitæ copię agitabantur, magno examine volantibus apibus (similes).

3.

Citat Ephorus Chærilum, qui in transitu ratis, qua Darius mare junxit, hæc posuerit :

Μηλονόμοι δὲ Σάκαι, γενεῇ Σκούθαι, αὐτὰρ ἔναιον
Ἄσιδα πυροφόρον νομάδων γε μὲν ἦσαν ἄποικοι,
ἀνθρώπων νομίμων.

Sic correxit Causaubonus codicum scripturam ἦσαν ἀνθρώποι ἀποίκων νομίμων. « Distinxi post ἄποικοι. Sacæ ex mente Chærii fuerunt cognati et coloni Scytharum, quos quidem Scythas cum ceteris antiquissimis scriptoribus in Europa posuit et *nomades* appellat et ἀνθρώπους νομίμους, id est δικαιοτάτους ἀνθρώπων, ut Homerus nobili loco, Iliad. N. 6, quem manifesto innuit Chærilus.» *Nækius*, qui plura p. 121 sqq. Sacæ in exercitu Xerxis erant: v. Herodot. VII, 64, 96, 184 et alibi; apud Thermopylas memorantur Diodoro XI, 7. Darii ratem, qua Bosporum Thracium junxit, vel pontem Istricum si intelligas cum Strabone, maximæ difficultates oriuntur, expositæ a *Nækio* p. 127 sq., qui de his recte statuit hunc in modum: « Ephorus nihil scripserat nisi hæc: Χοιρίλος ἐν τῇ διαβάσει τῆς σχεδίας, vel similiter, non addito Xerxis nomine, quum Chærii carmen de Xerxe tum in manibus esset omnium, et proinde nemo de alia quam Xerxis rate cogitare posset. Strabo, qui Chærii carmine vel plane non utebatur, vel certe tum Ephori disputationem excerpere satis habebat, Chærii rerum immemor, dum Ephorum excerpebat, parum opportune Darii illam ratem recordatus, inseruit verba, ἣν ἔξευξε Δαρεῖος. Potuit autem facile hoc accidere Straboni, ut animo Scythicis rebus repleto, in quibus totus Ephori locus versaretur, etiam Scythica Darii expeditio male occurreret. ... Præterea id quoque memoria dignum, quod sine hoc fragmento non satis constaret, recensio-nem populorum Persicorum ibi insertam fuisse ab Chæriilo, ubi exercitus per Hellespontum transitum describeret. Qua in re discessit ab Herodoto. Ac bene discessit, ut poeta. Quippe nihil dabatur aptius et magis magnificentum, quam Asiæ populos recensere eo temporis momento, quo per pontem, immensum et plus quam humanum opus, ex Asia in Europam transirent, spectante

e littoribus rege. Conf. Herodot. VII. 56. » Multo probabilius hæc disputata sunt quam quæ opposuit H. Ulricius (Hist. poes. Gr. vol. I, p. 508 sq.): Chærilum, Athenienses potissimum in carmine suo celebrantem, quum causas belli exponeret, etiam Marathonium pugnam descripsisse videri et structum secundum nonnullos a Dario pontem Hellesponti: quo eodem Xerxem quoque usum finxerit.

4.

Josephus Contra Apionem I, p. 454 Haverc.: Καὶ Χοιρίλος δὲ ἀρχαιότερος γενόμενος ποιητῆς μέμνηται τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ὅτι συνεστράτευται Ξερέη τῷ Περσῶν βασιλεῖ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Καταριθμησάμενος γὰρ πάντα τὰ ἔθνη, τελευταῖον καὶ τὸ ἡμέτερον ἐνέταξε λέγων·

Τῶν δ' ὀπιθεν διέβαινε γένος θαυμαστὸν ἰδέσθαι,
γλῶσσαν μὲν Φοίνισσαν ἀπὸ στομάτων ἀφιέντες,
ᾤκεον δ' ἐν Σολύμοις ὄρεσιν, πλατέη ἐπὶ λίμνῃ·
αὐχμαλέοι κορυφᾶς, τροχοκουράδες αὐτὰρ ὑπερθεν
ἵπτων δαρτὰ πρόσωπ' ἐφόρου ἐσκληρότα καπνῷ.

Δῆλον οὖν ἐστίν, ὡς οἶμαι, πᾶσιν ἡμῶν αὐτὸν μεμνησθαι, τῷ καὶ τὰ Σόλυμα ὄρη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ εἶναι χώρα, ἃ κατοικοῦμεν, καὶ Ἀσφαλτῖτιν λεγομένην λίμνην· αὕτη γὰρ πασῶν τῶν ἐν Συρίᾳ λίμνῃ πλαυτέρα καὶ μείζων καθέστηκεν. Καὶ Χοιρίλος μὲν οὕτω μέμνηται ἡμῶν. Similiter Eusebius Præpar. evang. IX, 9, p. 241=412, ultima ita dicens: Δῆλον δ' ἐστίν ὅτι περὶ Ἰουδαίων αὐτῷ ταῦτ' εἴρηται, ἐκ τοῦ καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐν τοῖς παρ' Ἑλλησι Σολύμοις ὀνομαζομένοις ὄρεσι κείσθαι, πλησίον δὲ εἶναι τὴν Ἀσφ. λίμνην, πλατυτάτην εὔσαν κατὰ τὸν ποιητὴν καὶ μείζονα πασῶν τῶν ἐν Συρίᾳ λιμνῶν. V. 1 τῶν Euseb.; edd. Josephi τῷ δ' V. 2 ᾤκουν δ' Euseb. editus; codices Parisini duo, quorum varietatem mecum benigne communicavit vir ill. Maximilianus de Seguiet, ᾤκεον δ', quod posuit *Nækius*. Apud Jos. variatur, codd. Hafn. et Big. ᾤκεε δ', ed. pr. ᾤκεεθ', al. ᾤκέετ', ᾤκεῖν τ', ᾤκουν τ'. V. 3 ἐπὶ λ. cod. Hafn. Josephi, ap. quem ἐν λ. Euseb. παρὰ λ. V. 4 Euseb. κεφαλὰς

Pastores ovium, Scythica de gente creati,
Asida triticeam clarorum habitare coloni
integritate Sacæ Nomadam.

4.

Quin et Chærilus ex antiquioribus poetis de gente nostra meminit, quod cum Xerxe Persarum rege expeditionis in Græciam particeps fuerit. Quum enim gentes omnes enumerasset, novissimam nostram posuit, dicens,

Exin miranda specie gens castra secuta est,
Phœnicum ignoto quæ voces ederet ore. [tum,
Hæc Solymos habitans montes stagnum prope vas-

circumtonsa comis, squalenti vertice, equini
exuvias capitis duratas igne gerebat.

Palam ergo est, sicut arbitrator, omnibus, nostri illum meminisse, quod et Solymi montes in nostra regione sint, in quibus habitamus, et palus quæ dicitur Asphaltitis: hæc enim omnium quæ in Syria sunt latissima et maxima. Et Chærilus quidem ita nostri meminit. *Vel ut Eusebius*: Ac Judæos quidem his ab eo verbis esse designatos inde constat, quod et Hierosolyma in montibus iis quos Solymos Græci vocant sita est, et prope abest ab Asphaltide palude, quæ, ut poeta loquitur, latissima est omniumque Syriæ paludum maxima.

Joseph. τροχοκουρίδες. V. 5 uterque ἐφόρου. Ἐφόρου, supra ἄκρον Nækius, quem v. p. 147 sqq.

De Judæis loqui poetam Nækius pervicit, sed ita ut videri debeat vel aliorum populorum propria quædam transtulisse in illos, vel horum in alium quendam: nam nomen populi non addit. Lingua Phœnicia et habitationis locus unâ memorata non intelligi de Judæis non possunt; in orbem tondi erant Phœnices et Arabes, non Judæi; quod notare debuisse Josephum recte dixit Salmasius. Postremum de equorum capitibus fumo siccatis, quæ pro galeis sibi imponebant, Herodotus, et ipse in recensione copiarum (VII, 70), narrat de Æthiopicibus Asiaticis. Cui Nonnum Dion. XXVI, 340 sqq. addit Nækius in libello fr. 12 memorato.

5.

Schol. Apollonii Rhod. I, 212, de Orithyïæ raptu veterum narrationes recensens, memoratis Simonide, Stesichoro, Pherecyde: Χοιρίλος δὲ ἀρπασθῆναι αὐτὴν ἀνθὴ ἀμέλγουσαν (vulgari verbo, ut sæpe, schol. Paris. ἐκλέγουσαν) ὑπὸ τὰς τοῦ Κηφισσοῦ πηγᾶς. Ex quibus Hermannus hunc verum effici posse animadvertit,

Ἄνθε' ἀμέργουσαν πηγᾶς ὑπὸ Κηφισσοῖο.

Nisi *Cephissum* pro *Ilisso* scripsit scholiastes, quæ Nækii (p. 153) valde probabilis sententia est. Idem: « Haud dubie eodem loco atque eadem occasione Boreæ et Orithyïæ mentionem fecerat Chœrilus, qua eam fabulam insertam legimus ab Herodoto (VII, 189). Boreæ operam, qua adjuvisset Athenienses, fortasse splendida narratione descripsit Chœrilus, ceteroqui parcus, ut videtur, in adhibendis diis. »

6.

Hesychius: Σαμιακὸς τρόπος. . . Δίδυμος δὲ, τὰς σαμαίνας ἰδιαιτέραν παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν· εὐρύτεραι μὲν γὰρ εἰσι τὰς γαστέρας· τοὺς δὲ ἐμβόλους σεσίμωνται (sic Schneiderus pro σεσήμονται: codex σεσήμονται), ὡς δοκεῖν ῥύγγεσιν

5.

Chœrilus Orithyiam raptam dicit flores legentem ad Cephissi [*Ilissi*?] fontes.

6.

Samia naves peculiari et diversa ab aliis structura sunt: latiores habent ventres, et rostra sima vel recurva, ut cum suum rostris comparari possint, prora tanquam piscis caput referente. Quare de tali nave dicitur (a Chœrilo Samio):

Navis quædam celeriter vehens Samia, suis speciem habens.

ὧν ὁμοίως κατεσκευάσθαι, ὅν ἰχθυοπύρρον (ὁσπρ. Vales. et Salm.) εἶναι. Διὸ καὶ ἐπὶ ταύτης λέγεται·

Νηῦς δὲ τις ὠκύπορος Σαμίη, σὺς εἶδος ἔχουσα.

Photius Lex.: Σαμιακὸν τρόπον. . . ὅσι γὰρ ἐμπερεῖς εἶχε τὰς πρώρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα, ὡς Χοιρίλοχος (sic) ὁ Σάμιος. Obversabatur librario Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις, quod modo exaraverat. In versu ap. Hesych. scribebatur ναῦς. . . Σαμία, ὡς . . . « Nescio an aptior nostro fragmento sedes inveniri non possit quam in ea narratione quæ est apud Herodotum IX, 90, et apud Diodorum XI, 34; ubi Samiorum legatos in Delum insulam venisse narratur, Græcorum pro Ionia auxilium imploratos. Hanc igitur fortasse narrationem et librum ultimum ita exorsus est Chœrilus. » Nækius.

7.

Stobæus Floril. XXVII, 1: Χοιρίλου Περσητῆδος (sic etiam Arsenius Dresdensis Ms.)·

Ἔρκον δ' οὐτ' ἄδικον χρεὼν ἐμμεναι οὔτε δίκαιον.

« Persam loquentem audire tibi videaris, vel poetam de Persis, quos veritatis fuisse studiosissimos testantur multi. » Nækius.

8.

Athenæus XI, p. 464, A: Παραιτητέον δ' ἡμῖν τὰ κεραμεῖα ποτήρια. Καὶ γὰρ Κτησίας, Παρὰ Πέρσαις, φησὶν, ὃν ἂν βασιλεὺς ἀτιμάσῃ, κεραμεῖος χρῆται. Χοιρίλος δ' ὁ ἐποποιὸς φησὶν·

Χερσὶν [δ'] ἄλθρον ἔχω, κύλικος τρύφος ἀμφὶς ἑαγὸς, ἀνδρῶν δαιτυμόνων ναυάγιον, οἷά τε πολλὰ πνεῦμα Διωνύσοιο πρὸς Ὑβριος ἐκβαλεν ἀκτάς.

Dubitabat Nækius an hæc non sint ex Perseide, « quia longe longèque excedant epicum modum. » Ab altera parte et Ctesia mentio et additum ὁ ἐποποιὸς, non additum nomen carminis tanquam vel unici vel celeberrimi, monstrare videntur Perseidem. Et eximie, nobis iudicibus, coniecit Hermannus, potuisse hæc a Xerxe victo

7.

Injuste juste, nefas jurare putandum est.

8.

Repudianda autem sunt nobis pocula fictilia. Etenim Ctesias, Apud Persas, inquit, quemcumque rex ignominia affecit, is fictilibus utitur. Chœrilus vero, poeta epicus, dicit:

Manibus opes (meas) teneō, calicis testam undique fractam, virorum epulantium naufragium; qualia multa ventus Bacchi in Petulantia ejicit littora.

dici. Sed præcedentia quum perierint, de primis verbis non satis certo statui potest. *En manibus teneo opes meas*, quæ terras et maria brevi ante impleverant, *fracti populi frustum*, etc. Lucem hæc acciperent si sciremus quo habitu, quæ agentem in fuga pinxerit poeta Xerxem, si sunt Xerxis. Δ' addidit Hermannus ob versum. Toupius conjecit *χερσὶν ἄνολθον ἔχω κύλικος τρύφος*, receptum a Schweighæusero et Düntzero; quod hoc loco nescio quid elumbe sonat. Felicior erat Nækii conatus, *χερσὶν | ὄλθον ἄνολθον ἔχω*. V. 3 codices *ἔχθαλ' ἀνακτος*, quod luculenter correxit Guil. Canterus. Conf. Panyasidis fr. 6. Metaphoras plures, quæ apud alios poetas vel scriptores poetici coloris amantes habentur singulæ, Chærilus in unam imaginem eamque splendidissimam feliciter conjunxit. Paraphrasin infra posui.

9.

Simplicius In Aristotelis Phys. VIII, f. 276, b: .. ὅμοιόν ἐστὶν ἐκεῖνῳ τῷ λόγῳ τῷ περὶ τοῦ, τὸν συνεχῆ τῷ ὕδατος σταλαγμὸν κοιλαίνειν τὴν πέτραν.

Πέτρην κοιλαίνει βραγὶς ὕδατος ἐνδὲλεχέη, φησὶν ὁ Χοιρίλος. Sine nomine poetæ atque ut proverbialem versum commemorat Galenus De temperam. III, 4, vol. 3, p. 84, C; De locis aff. I, 2, vol. VII, p. 387, A; alii scriptores multi ad eum respicere videntur.

10.

Diogenes Laert. I, 24, de Thalete: Ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὸν πρῶτον εἰπεῖν φασὶν ἀθανάτους τὰς ψυχὰς ὧν ἐστὶ Χοιρίλος ὁ ποιητής.

11.

Tzetzes Commentario in Hermogenem ap. Ruhnken. ad Longin. p. 235 ed. Weisk. et Walzium Rhetorum vol. III, p. 651:

Καὶ πόρρω δὲ λαμβάνονται, ὡσπερ ποιεῖ Χοιρίλος, καλῶν τοὺς λίθους « γῆς ὄστᾶ », τοὺς ποταμοὺς « γῆς φλέβας. »

« Chærilum Samium decent hæc metaphora, quem figurato sermone delectatum fuisse constat . . . Ac quominus referantur ad Persica, nihil impedit; immo aliquid persuadet. Nam rem

tam levem nisi ex magno quodam et celebri carmine non enotaturi fuissent et propagaturi. Nec tamen Chærilum credemus ὄστᾶ et φλέβας terræ simpliciter dixisse saxa et flumina, sed moderate ea metaphora usus est. » Nækus.

12.

Suidas: Μᾶσσον, μεῖζον, μακρότερον.

Ἐπὶ πρὸ δὲ μᾶσσον ἐπ' ἄκρου

Αἰγάλεω θυμόεντος, ἄγων μέγαν ὑετὸν, ἔστη.

Nækii de his dicta in Indice prælecti. hibernarum Bonnens. 1827, repeto integra, quia paucis versare eos libellos contingit. « Non scribam ἐπιπρὸ in hac sede versus. Adde eadem legi e Suida apud Favorinum, et partem loci, ἄγων . . . ἔστη, recurrere apud Suidam v. Ἰετός, ubi male vulgo ἄγον. De Xerxe poetam loqui, qui spectaturus erat pugnam Salaminiam (ex Ægaleo, Atticæ colle e regione Salaminis, Herodot. VIII, 90) Toupius Emend. in Suid. part. II, vol. I, p. 398 sq. Ox. accurata explicatione docet: illud animadvertendum Buttmano reliquit, Chærilum esse hunc poetam. Θυμόεντος epitheton non erat solicitandum a viris doctis (θυμόεντος conjicientibus). Μᾶσσον, ut solent hi poetæ frusta colligere de mensa Homericâ, ex unico Homeri loco, Od. Θ, 203, desumpsit Chærilus. Quamquam usus esse eo vocabulo etiam alios poetas epicos ante Chærilum probabile est. Præterea quod olim monui, usum esse Chærilum oratione figurata, hoc quoque loco comprobatur. Verum, ut dicam quod sentio, hoc loco tam vehementer figurata est, ut modum excesserit poeta. Nam de deo hoc dici, Jove, sive qui alii pluviam immittere solent, ἄγων μέγαν ὑετὸν, consentaneum est: at pugnam aut agmen ὑετὸν dici simpliciter, id paullo durius. Neque *pluvia* per se satis apta: præstaret νέφος aut χειμῶνα. Quare ego comparationem Xerxis cum aliquo deo ex eorum numero, qui pluviam faciunt, præcessisse conjicio: unde lucem capiebat audax metaphora. Ceterum de variis, quæ tum circumferebantur in Græcia, narrationibus, de sella in qua ibi consedisset

(Quæ imagines hac paraphrasi explicari possunt: En opes meas, quasi fracti calicis testam, fragmentum ex naufragio (vasorum) ab epulatoribus excitato; cujusmodi multa vehemens ebrietas petulantia scopulis allidit, i. e. ad petulantiam progressa frangit).

9.

Saxum cavat gutta cadentis aquæ assiduitate, ait Chærilus.

10.

Sunt qui Thaletem primum animas immortales dixisse referant: ex quibus est Chærilus poeta.

11.

Chærilus lapides dixit « ossa terræ; » et fluvios, « terræ venas. »

12.

(Chærilus, de Xerxe:)

Ulterius vero progressus, in summo vertice Ægalei thymo abundantis, adducens ingentem pluviam, stetit.

Xerxes; de platano aurea, sub qua consedis-
 cum Xerxe Draconem, acutissimo visu hominem,
 Ptoleraæus Hephæst. in Photii Bibl. p. 148, 5,
 auctor est: de his omnibus quantum in suam
 rem converterit Chœrilus, incertum est. »

13.

Servius in Excerptis ex codice G apud Bur-
 mannum, ad Virg. Georg. I, 482: *Thesias*

(*Ctesias*) hunc (Eridanum fluvium) in Media
 esse, Chœrilus in Germania, in quo flumine
 Edion (*Phaethon*) extinctus est. Esse poterant
 in mentione Eridani apud Chœrilum, unde
 grammaticus efficeret in Germania positum esse
 a poeta. Nækii de hoc loco observationibus in
 Indice prælect. hibernarum Bonnens. 1838
 propositis frui non dabatur.

ANTIMACHI

FRAGMENTA.

Antimachus, Hyparchi filius (secundum Suidam), a plurimis Colophonius, sed a Cicerone (Bruto c. 51) et Ovidio (Trist. I, 6, 1) *Clarius poeta* appellatur. Hinc jure statuere videntur Clari natum, patriæ nomen duxisse a vicina urbe nobiliore, in qua habitasse eum et maximam ætatis partem degisse ex aliis testimoniis fit probabile. «Atque idem, inquit Schellenbergius, contigisse videtur Nicandro, quem plures Colophonium vocant, quamvis ipse in fine Theriacorum Κλάρον νιφέσσαν πολίχνην patriam suam nuncupaverit. Quod quidem eo verisimilius est, quum Apollinis oppidum Colophoniorum ditioni subjectum fuerit, unde deus ipse nonnunquam Colophonius dicitur. V. Spanhem. ad Callimachi H. in Apoll. v. 70.»

Tempus quo vixit quum alii produnt, tum Apollodorus apud Diodorum XIII, 108, narrato fine belli Peloponnesiaci hoc modo pergentem: Μικρὸν δὲ τῆς εἰρήνης ὑστερον ἐτελεύτησε Δαρεῖος ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς ... τὴν δ' ἡγεμονίαν διεδέξατο τῶν υἱῶν ὁ πρεσβύτερος Ἀρταξέρξης (Mnemon) ... ὃν δὴ χρὸνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν ποιητὴν Ἀπολλοδώρου ὁ Ἀθηναῖος (in Chronicis) φησὶν ἠνθηκέναι. Floruit igitur circa annum 405 a. Chr. Suidas nihil certi de Antimacho annotatum invenit, qui scripserit: Ἄντ. ..., γραμματικὸς καὶ ποιητής. Ἦν δὲ καὶ οἰκίτην αὐτὸν ἀνέγραψαν Πανυάσιδος τοῦ ποιητοῦ, πάνυ ψευδόμενοι. Ἦν γὰρ αὐτοῦ ἀκουστής καὶ Στησιμβρότου. Γέγονε δὲ πρὸ Πλάτωνος. In quibus mirabile est Antimachum Panyasidis simul et Stesimbroti auditorem vocari: quorum alter, ut supra dictum, anno 457 extinctus esse videtur, alter Pericli superstes erat, si premere volumus verba Athenæi XIII, p. 589, E. Sed «grammatici (ut Nækkii verbis utar de Chærilō p. 21 sq.) ho-

minibus inclytis magistros quærunt inclytos, et sine magistro esse vix ullum patiuntur. Ita nonnunquam factum est, ut magistros et discipulos dixerint eos, inter quos illud doctrinæ commercium fuisse vel non probabile est, vel esse non potuisse demonstrari potest.» Panyasin in antiquæ poeseos epicæ imitatione excepit Antimachus: nam Chærilum, ut vidimus, non agnoscebant grammatici. Stesimbroti studia Homerica (v. Wolf. Proleg. in Hom. p. CLXII) in causa fuisse videntur, ut Antimacho darent magistrum.

De vita Antimachi ex teste certo, in *Lydes* fragmentis ponendō, hoc solum didicimus, poetam Lydes sive amicæ sive uxoris amore correptum, in Lydiam, Sardes ut videtur, se contulisse; qua mortua rediisse Colophonem et elegiacis carminibus scribendis dolorem fefellisse. Præterea Plutarchus in Vita Lysandri (c. 18) hæc narrat: Ἀντιμάχου τοῦ Κολοφωνίου καὶ Νικηράτου τινὸς Ἑρακλεώτου ποιήμασι Λυσάνδρια (in Samo) διαγωνισαμένων ἐπ' αὐτῶ (Lysandro judice), τὸν Νικηράτον ἐστεφάνωσεν· ὁ δὲ Ἀντίμαχος ἀχθεσθεὶς ἠφάνισε τὸ ποίημα. Πλάτων δὲ νέος ὢν τότε καὶ θαυμάζων τὸν Ἀντίμαχον ἐπὶ τῇ ποιητικῇ, βαρέως φέροντα τὴν ἥτταν ἀνελάμβανεν καὶ παρεμυθεῖτο, τοῖς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι τὴν ἀγνοίαν, ὡς τὴν τυφλότητα τοῖς μὴ βλέπουσιν. Et apud Ciceronem, Bruto c. 51, § 191: *Nec enim posset idem Demosthenes dicere, quod dixisse Antimachum, Clarium poetam, ferunt; qui quum, convocatis auditoribus, legeret eis magnum illud quod novistis volumen suum, et eum legentem omnes præter Platonem reliquissent, «Legam, inquit, nihilo minus: Plato enim mihi unus est omnium millium.»* Quibus statim subjiciamus de eodem Platone

Suidas: Antimachus, grammaticus et poeta. Sunt qui servum fuisse retulerint Panyasidis poetæ, sed prorsus fallunt. Erat enim auditor ejus, similiter ac Stesimbroti. Vixit anteq̄ Platonem.

Plutarch. Lys.: Quum Antimachus Colophonius et Niceratus quidam Heracleota in Lysandri festo carmini-

bis certarent, Lysander, judex certaminis, Niceratum coronavit. Quod tam ægre tulit Antimachus, ut carmen suum aboleret. Plato autem, illo tempore juvenis, admirans Antimachi facultatem poeticam, solabatur poetam, qui se superatum dolebat, et hoc dicto erexit, incitis malum esse ipsam incitiam, ut cæcitatem iis qui non vident.

Antimachi studioso Heraclidæ Pontici testimonium gravissimum, servatum a Proclo, Comment. in Plat. Tim. I, p. 28 med. : Εἴπερ τις ἄλλος καὶ ποιητῶν ἄριστος κριτὴς ὁ Πλάτων. ... Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Ποντικός φησιν εἶναι τῶν Χοιροῦ τότε εὐδοκίμωντων Πλάτων τὰ Ἀντιμάχου προὔτιμησεν, καὶ αὐτὸν ἔπεισε τὸν Ἡρακλείδην εἰς Κολοφῶνα ἐλθόντα τὰ ποιήματα συλλέξαι τοῦ ἀνδρός. Μάτην οὖν φληναφοῦσι Καλλιμάχος καὶ Δοῦρις, ὡς Πλάτωνος οὐκ ὄντος ἱκανοῦ κρίνειν ποιητὰς. Notum igitur et testatum erat Platonis de Antimacho iudicium; ac sine dubio cum aliis ejusdem viri in re poetica apud Alexandrinos multum jactabatur. Quæ res si ad narrationes illas Plutarchi et Ciceronis adhibetur, non potest quin suspicionem augeat ex illarum comparatione sponte oborientem. Iis enim si credimus, Plato bis auditor erat Antimachi, primum quum juvenis esset viginti quattuor annorum, deinde quum vir fama maxima florens; bis solabatur Antimachum ipse solus. Sami autem adfuisse Platonem anno 404, Athenarum victorem sectatorem, nihil in ceteris documentis loquitur; Lysandriis, Samiorum novo festo et quasi privato, certasse Antimachum ipso illo anno, quem tanquam floris ejus annotat Apollodorus, victum etiam ab Nicerato *quodam* (fortasse eodem, in quem ἡττημένον ὑπὸ Ἡράτου βραψοῦντα dictum Thrasy Machi memorat Aristoteles Rhetor. III, 11), sane non credibile est. Insunt autem alia quoque in his narrationibus, quæ fictas esse, fortasse non sine ironia, ex cognito illo Platonis iudicio et Antimachæ poeseos doctæ nec popularis indole demonstrant. Luculenter de ea re exposuit Welckerus, de Cyclo epico p. 105 sqq., in quo capite seipsin agnosco sanissimam et iudicium ex ipsa rei natura ductum, quamquam ne memoratum quidem a Bodio in Historia poeseos Græcæ (vol. I, p. 515).

Antimachus viam a Chæriilo monstratam non est persecutus, sed doctrinæ et ingenii vim omnem ad veteres mythos reflexit. Homeri, cujus carmina scriptis illustravit et emendavit, studio innutritus (v. Tatian. Adv. Græcōs p. 269, A ed. Bened.; Wolf. Proleg. p. clxxx1 sqq.), epos ingens, *Thebaidem*, composuit. De cujus ambitu hæc Porphyriion ad Horatii A. P. 136 : *Antimachus fuit Cyclicus poeta. Hic aggressus est materiam, quam sic extendit, ut XXIII volumina impleverit antequam septem duces usque ad Thebas*

produceret. Hoc per se videri potest incredibile: interim certo testimonio constat, narrationem de epulis quibus Adrastus domi suæ excepit duces collectos, exstitisse in libro quinto; deinde ex fragmentis hoc effici potest, poetam in itinere exercitus pingendo ad mythos locorum, quos ille transiit, esse digressum. Quare, etiamsi non tenuimus numerum illum Porphyriionis, latissime tractata fuisse omnia et quam possint plurima ex mythis congesta apparet. Horatii versum de Homero, qui

reditum Diomedis ab interitu Melegri

non orditur, ad Thebaidem refert Acron (ad A. P. 136). Et hos ipsos fuisse terminos carminis (ut observat Welckerus de Cyclo ep. p. 103 sq.), pro certo haberi potest: nam Melegri mors in causa erat, cur post Melanis filiorum OËneo insidiatorum cædem Tydeus ex patria abigeretur; Diomedis reditu plane implentur promissa Adrasti de reducendis generis. Et Epigonorum res complexam esse Thebaidem, scholiastæ Aristophanis etiam error monstrare videtur, ad Pacis v. 1269, ἀρχὴ τῶν Ἐπιγόνων Ἀντιμάχου, quum sit Alcæonidis initium. Fortasse illa pars Thebaidis immensæ separatim ferebatur nomine Ἐπιγόνων, et hac de causa prius periit. Nam paucissima ex ea servata sunt, indicia tamen non ita tenuia, ut Epigonos cecinisse Antimachum sine temeritatis periculo neges. Adde quæ diximus ad fragm. 34.

Tractationem rerum mythographicam fuisse, ipsa fragmenta ostendunt: hinc cyclici poetæ ingenium veteres in eo agnovisse demonstravit Welckerus. Quintilianus Inst. X, 1, § 53: *In Antimacho vis et gravitas et minime vulgare eloquendi genus habet laudem. Sed quamvis ei secundas fere (post Homerum) grammaticorum consensus deferat; et affectibus, et jucunditate, et dispositione, et omnino arte deficitur, ut plane manifesto appareat, quanto sit aliud proximum esse, aliud secundum.* Dispositionis Antimachæ, quæ mythos ex mythis sereret, quasi specimen superesse credo in garruli descriptione apud Plutarchum. Unus, inquit (p. 513, A, B), interrogatus, Intusne Socrates? respondet tanquam invitus, Non est; alius paullo humanior, respondet, Non est intus, sed ad mensas: ὁ δὲ περιττός καὶ ἀδολέσγης, ἂν γε δὴ τύχῃ καὶ τὸν Κολοφώνιον ἀνεγνωκώς

Proclus: Poetarum quoque, si quis alius, optimus iudex erat Plato. Heraclides enim Ponticus eum narrat, quum illo tempore Chæriili carmina in summo honore haberentur, prætulisse scripta Antimachi: adeo ut ipsi

Heraclidæ suaderet, proficisceretur Colophonem et conquireret hujus viri poemata. Frustra blaterant ergo Callimachus et Duris, quasi Plato non esset idoneus iudicandis poetis.

Ἄντιμάχον (*praesertim si legit Antimachum*), Οὐκ ἔνδον, φησὶν, ἀλλ' ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, ξένους ἀναμένων Ἴωνας, ὑπὲρ ὧν αὐτῷ γέγραφεν Ἀλκιβιάδης περὶ Μίλητον ὧν καὶ παρὰ Τισσαφέρην διατρίβων, τῷ τοῦ μεγάλου σατραπῆ βασιλέως, ὃς πάλαι μὲν ἐβόηθει Λακεδαιμονίοις, νῦν δὲ προστίθεται δι' Ἀλκιβιάδην Ἀθηναίους· ὃ γὰρ Ἀλκιβιάδης ἐπιθυμῶν κατελθεῖν εἰς τὴν πατρίδα, τὸν Τισσαφέρην μετατίθεισι, κτλ. Quid videtur? scio non dicturum fuisse Plutarchum, *Garrulus, praesertim si legit Antimachum, sic respondet*, nisi in tali responso mos Antimachi, quem probe cognitum habebat homo doctissimus, animo ipsius sese obtulisset.

Dicendi genus Antimachi et compositio ad vivum pingitur a Dionysio Halicarn. in Censura vett. scriptt. p. 419: Ἄντιμάχος δ' εὐτονας καὶ ἀγωνιστικῆς τραχύτητος (ἐφρόντισεν) καὶ τοῦ συνήθους τῆς ἐξαλλαγῆς· in libro de Compos. verb. p. 300 ed. Schæf., dum una cum Pindaro et Æschylo Antimachum refert inter exempla τῆς αὐστηρᾶς ἀρμονίας, et a Plutarcho Vita Timol. c. 36: Ἡ μὲν Ἀντιμάχου ποιήσις καὶ τὰ Διονυσίου ζωγραφήματα, τῶν Κολοφωνίων, ἰσχυρὸν ἔχοντα καὶ τόνον, ἐκθεβιασμένοις καὶ καταπόνις εἶοικε, ταῖς δὲ Νικομάχου γραφαῖς καὶ τοῖς Ὀμήρου στίχοις μετὰ τῆς ἄλλης δυνάμειος καὶ χάριτος πρόσσει τὸ δοκεῖν εὐχερῶς καὶ βραδίως ἀπειργάσθαι. Et Proclus In Timæum Platonis I, p. 20 fin.: Καὶ γὰρ εἰ τι τεχνικὸν ἐστὶ παρὰ τινι τῶν ποιητῶν ὕψος, πολλὸ τὸ μεμηχανημένον ἔχει καὶ στομφῶδες, μεταφοραῖς χρώμενον ὡς τὰ πολλὰ, καθάπερ τὸ Ἀντιμάχειον. (Jacobsius, alicubi proferens hunc locum, scribit καὶ στομφῶδες, et spongiosum, quod non credo voluisse Proclum.) Hinc multa ab reliquorum illa ætate omnium usu maxime recedentia ex ipso notabant grammatici, et Cicero, argumenti simul respectu, Thebaidem appellat (Brut. c. 51) *poema reconditum*; denique Spartianus, cap. 15 de Hadriano, Antimachi carmina fere oblivione sepulta eruente et Homericis præferente (Dio Cass. LXIX, 4), *libros obscurissimos, Antimachum imitando, scripsit*. Sed quod Catullo (cxv, 10) audit *tumidus*, id de

abundanti longitudine carminum ejus dictum est, *Cinnæ parvis monumentis opposita*. V. Weichertum Poetar. Lat. reliq. I, p. 182.

A criticis Alexandrinis in canone Epicorum positus est: quod non sine disceptatione et varietate studiorum et sententiarum factum esse supra in Chæriilo tetigimus. Chæriilo potius favebat Euphorio. Callimachi judicium in Lyde videbimus; quædam, quæ ad singula speetant, in fragmentis. Ab laudantium partibus stat Antipater Thessalonicensis (Anthol. Palat. VII, 409):

Ὅβριμον ἀκαμάτου στίχον αἶνεσον Ἀντιμάχιοι,
ἀξιον ἀρχαίων ὄφρ' ἡμιθέων,
Πιερίδων χαλκευτὸν ἐπ' ἄκμοσιν, εἰ τορὸν οὔσας
ἔλλαχες, εἰ ζαλοῖς τὰν ἀγέλαστον ὄπα,
εἰ τὰν ἀτριπτον καὶ ἀνέμβατον ἀτραπὸν ἄλλοις
μαίται. Εἰ δ' ὕμνων σκᾶπτρον Ὀμηρος ἔχει,
καὶ Ζεὺς τοι κρέσσων Ἐνοσίχθονος· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
τοῦ μὲν ἔφυ μείων, ἀθανάτων δ' ὕπατος·
καὶ ναετῆρ Κολοφῶνος ὑπέζευκται μὲν Ὀμήρω,
ἀγεῖται δ' ἄλλων πλάθεος ὕμνοπόλων.

Ubi observa laudatoris verbis, εἰ ζαλοῖς τὰν ἀγέλαστον ὄπα, confirmari illa Quintiliani, *affectibus et jucunditate deficitur*. Ceterum Antimachi exemplum maximi momenti fuisse in eo poeseos genere conformando, quod ab Alexandria nomen ducit, pulchre demonstravit Nækius de Chæriilo cap. 9, p. 69 sq.: in quo capite de Antimachi et Alexandrinorum sermone multa perite disseruntur. De Nicandro Antimachi imitatore diserte tradidit scholiastes Theriac. c. 3: Ἔστιν ὁ Νίκανδρος ζηλωτῆς Ἀντιμάχου· διόπερ ἐν πολλοῖς δωρίζει. V. ad fr. 5.

De ceteris carminibus Antimachi ad ipsa eorum fragmenta dicemus. Superest ut commemoremus eos qui olim in poesi ejus et sermone explicando posuerint operam. Servata est autem memoria, primum Dionysii Phaselitæ, cujus quædam ἐκ τοῦ περὶ τῆς Ἀντιμάχου ποιήσεως citat vetus scri-

Dionysius: Antimachus nervosum dicendi genus et contentiosam asperitatem sectabatur, et perpetuum novitatem. — Exemplum est severæ et austeræ compositionis.

Plutarchus Timol.: Colophoniorum Antimachi poesis et Dionysii pictura, vim habent et nervos, sed similes sunt rebus labore expressis et operosis, quum Nicomachi imagines et versus Homeri præter reliquam virtutem et gratiam hoc quoque habeant, ut facili manu condita esse videantur.

Proclus: Si artificiosa est in poetarum aliquo sublimitas, multa habet operose quæsitæ, multum verborum strepitum, metaphoris plerumque utens, ut est genus Antimacheum.

ANTIPATRI EPIGRAMMA.

Antimachi fortes numeros et carmina lauda,
heroum veterum digna supercilio;
formata Aoniis incedibus, auris acuta
si tibi, si tua mens ora severa probat,
nullius pede trita juvat si te via. Quodsi
Pieræ sceptrum laudis Homerus habet,
vincit Neptunum quoque Juppiter; attamen ille
tam dis est major, quam Jove rege minor.
Sic uni cedit civic Colophonis Homero,
sed colit hunc vatium cetera turba ducem. ΗΕΚ.

ptor Vitæ Nicandri; deinde Philonis, cujus eis τὰ ρηματικά Ἀντιμάχου observatio citatur ab Etymologo M. p. 4, 8 (Καταχίνης fr.); tum Longini, qui λέξεις Ἀντιμάχου scripsit secundum Suidam (conf. Ruhken. de Longino p. xlv ed. Paris.), Platonis, ut videtur, de Antimacho iudicium probans (conf. Proclus In Pl. Tim. I, p. 28 med.). Silenium quoque in Glossis, quibus sæpe utitur Athenæus libro XI, Antimachea exposuisse dubium esse non potest. Deinde Porphyrius in Vita Plotini c. 7, p. 104 ed. Fabricii (B. Gr. vol. IV) narrat: Συγῆν δὲ (Πλωτίνῳ) καὶ Ζωτικὸς, κριτικὸς τε καὶ ποιητικὸς, δὲ καὶ τὰ Ἀντιμάχου διορθωτικά πεποιήται καὶ τὸν Ἀτλαντικὸν (λόγον) εἰς ποιήσιν μετέβαλε πάνυ ποιητικῶς. Sic Callistratus Διορθωτικά scripserat in Homerum. Quo pertinet Lycophronis mentio apud Eusebium (in fragm. 34), definiri non potest. De Antimachi vita et poesi egerat etiam Rufus in Historiæ musicæ libro 6; cujus narrationem in Collectanea sua retulit Constantini M. ætate Sopater sophista, ut tradidit Photius Bibl. cod. 161, p. 103, 37. Idem Photius (cod. 167, p. 114, 29) Antimachum recenset inter eos poetas, quibus ad Florilegium condendum usus fuerit Joannes Stobæus; sed hodie in lemmatibus non amplius exstat hoc nomen. Etiam grammatici multa sine nomine poetæ proferunt, in quibus Antimacheus color agnoscitur: verum in tanta similis studii poetarum multitudine periculosum erat talia recipere.

ΘΗΒΑΪΣ.

I.

Eustath. in Hom. II. A, 1, p. 9, 44: Ἄειδε] ... Τῷ δὲ Ὀμηρικῷ τούτῳ σχήματι πολλοὶ καὶ ἄλλοι ἐνηγλαίσαντο· οὐ μόνον γὰρ Ἡσίοδος ἐκ τῆς τῶν Μουσῶν ἐπικλήσεως ἀρχεται, ἀλλὰ καὶ Ἀντίμαχος Ὀμηρικῷ ζήλω φησίν·

Ἐννέπετε Κρονίδαο Διὸς μεγάλοιο θύγατρεις.

THEBAIS.

1.

Non solum Hesiodus a Musarum invocatione orditur, sed Antimachus quoque Homerum imitatus ita loquitur: Dicite Saturnii Jovis magni filia.

2.

Etiam illa Antimachi poetæ ratio (ad amplificandum) utilis, ut quæ rei non insunt dicas; quod ille facit de Teumesso,

Est quidam vento expositus parvus collis: nam hoc modo augeri potest res quæ describitur in infinitum.

In Thebana regione sunt etiam Therapnæ et Teumessus,

Ap. scholiastam p. 1, 25, male Κρονίωνος. Dubium esse non potest quin hic versus exordium Thebaidis sit habendus; quod Lambinus observavit ad Horatii A. P. 146. Conf. Villoison. Prolegg. in Hom. p. 24.

II.

Aristot. Rhetor. III, 6: Καὶ τὸ Ἀντιμάχου χρησίμιον, ἐξ ὧν μὴ ἔχει λέγειν, δ' ἐκεῖνος ποιεῖ ἐπὶ τοῦ Τευμησοῦ,

Ἔστι τις ἡνεμόεις ὀλίγος λόφος·

αὔξεται γὰρ οὕτως εἰς ἄπειρον.

Strabo IX, p. 409 (627, B): Ἐν δὲ τῇ Θηβαίων εἰσὶ καὶ αἱ Θεράπναι καὶ ὁ Τευμησὸς, ὃν ἐκόσμησεν Ἀντίμαχος διὰ πολλῶν ἐπῶν, τὰς μὴ προσοῦσας ἀρετὰς διαριθμούμενος·

Ἔστι τις ἡνεμόεις ὀλίγος λόφος·

γνώριμα δὲ τὰ ἔπη. Sequebatur celeberrima, ut ex his apparet, olim descriptio Teumessi. Lepidus est error interpretis, *vanis laudibus celebrans*. « Sententia eorum versuum, inquit Schellenbergius, ejusdem fere tenoris debuit esse, ut in Homeri Od. Δ, 566 sq., ubi de Elysiu loquens, *non nives ibi esse ait, non hiemem, neque imbrem*, etc. (coll. Od. Z, 431 sqq.). Sed noster in cumulandis negationibus, pro loquacitate sua, minus sibi videtur temperasse, ut ejus locus in arte exemplo magis idoneus existimari poterit. » Præcessisse hæc fragmentum sequens, in ipso apparebit.

III.

Stephanus Byz.: Τευμησὸς, ὄρος Βοιωτίας ... Ἐκλήθη δ' οὕτως, ὡς Ἀντίμαχος πρώτῳ Θηβαΐδος·

Οὐνεκά οἱ Κρονίδης, δὲ δὴ μέγα πᾶσιν ἀνάσσει,
ἄντρον ἐνὶ σκηνῇ τευμήσατο, τόφρα κεν εἶη
Φοίνικος κούρη κεκευθμένα, ὡς ἴα ἔ μή τις
μηδὲ θεῶν ἄλλος γε παρέξ φράσσαίτο κεν αὐτοῦ.

Ad hos versus spectans Etymol. M. p. 755, 50: Τευμήσατο· παρεσκευάσατο, ἔτεχνήσατο. Εἴρηται δὲ ὅτι τὸν Τευμησὸν τὸ ὄρος ὑπὸ τοῦ Διὸς κατασκευα-

quem Antimachus multis versibus exornavit, eas laudes recensendo quæ non insunt:

Est quidam vento expositus parvus collis. Sed noti sunt illi versus.

3.

Teumessus, mons Bœotiæ..... Sic autem vocatus fuit, ut Antimachus primo Thebaidis:

Quare Europæ filius Saturni, qui magnum in omnes imperium exercet, antrum in tecto loco struxit, ut tum esset Phœnicis filia abscondita, quo ne quis eam vel deorum alius sciret (ubi esset) præter ipsum.

Etym. Teumessum montem ab Jove structum fuisse dicunt, ut Europam in eo occultaret; quare dictum Teumessum, ab τευμήσασθαι, *exstruere*.

σθέντα εἰς ἀπόκρυψιν τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τούτου κλη-
θῆναι Τευμησόν, ἀπὸ τοῦ κατεσκευάσθαι. V. 1, οἱ,
Europæ. Codd. δὲ μέγα πάντων ἀνάσσει, quod ut
edidimus correxit Schellenbergius; melius, opi-
nor, quam Düntzerus, δὲ δὴ πάντων μέγ' ἀνάσσει.
Qui recte explodit Schneidewini commentum
(ad Ibycum p. 19), etiam versui male consulentis.
V. 2 vulgo σκιῇ, quod metro repugnat. Meine-
kius ad Euphor. p. 129, correxit ἐνὶ στή (He-
sychius: Στή, στενοχωρία ἢ λιθοκοπία), Schneide-
rus in Lexico citat ἐνὶ σκοπιῇ, ipsius emendatio-
nem an critici alius ignoro. Vratislaviensis cod-
icis scripturam σκηνηῖ, ut nunc res est, tenendam
esse puto. Collem quum per singula descriperit
Antimachus, fieri potest ut locum quendam ibi
distinxerit obumbratum, in cuius recessu Jupiter
antrum struxerit. Eum autem σκηνην poterat ap-
pellare, vel σκηνηῖς vocabulo in mentem revocare
lectoribus. V. 3 idem codex κούρη κεκυθμένα,
ceteri (etiam Parisini) κούρα κεκευθμένα. Meine-
kius ibidem: «Fortasse dederat poeta: Φοίνικος
κούρη κεκυθμένη. Nec enim placet in quod quisvis
incidit κεκυθμένη» (et multo etiam minus
Düntzeri κούρη γε κεκευθμένη). At præter Etymo-
logum l. c. etiam Pausanias in eadem narratione
occultandi verbo utitur, IX, 19, 1: Ἐπὶ ταύτῃ τῇ
λεωφόρῳ χωρίον ἐστὶ Τευμησός. Εὐρώπην δὲ ὑπὸ
Διὸς κρυφθῆναι φασιν ἐνταῦθα · ut illa notio nulla
cum probabilitate videatur ex his versibus ex-
pelli. Verbi κεύθην vestigia, ut res est, sine teme-
ritate non deserunt. Fortasse structura alia
erat: τόφρα κεν εἶη (nimirum τὸ ἄντρον) Φοίνικος
κούρη (velut κεύθος, ut Æschylus Suppl.
777: Φύγωμεν ... κελαινὸν εἶ τι κεύθος ἐστί που).—
Deinde codices δὲ βὰ μή τις, præter Vratislavien-
sem, qui ἔ fortuna optima servavit. Ως conjecit
Schellenbergius, et versum sequentem correxit,
in quo codd. πάρεξ (Vrat. πάρος ἐξ) φράσαι τό κεν
αὐτοῦ. Jam præteriri potest Meinekii de his sen-
tentia. Addam Jacobsii tentamen ingeniosum (ad
Porsoni Advers. p. 320): τόφρα κεν εἶη (scil. αὐτός)
Φοίνικος κούρη τε κεκευθμένος· ὡς ἄρ' ἀκοιτις μηδὲ θεῶν
ἄλλος γε ... φράσσαιτο, μή ante ἀκοιτις omissio, ut in
talibus aliquoties factum; et mira hæc Parado-
xographi rerum Thebanarum (vol. I, p. 156):
«Istos versus mihi ego sic legere consuevi:

Οὐνεκ' ἔκει Κρονίδης, δὲ καὶ μέγα πᾶσιν ἀνάσσει,
ἄντρον ἐνὶ σκηνην τευμηῆσατο· τόφρα κ' ἐνεῖη
Φοίνικος κούρη τε κεκευθμένη, ὡς βὰ ἔ μή τις

μηδὲ θεῶν ἄλοχόν τε παρὲξ φράσσαιτό κεν αὐτοῦ.

Vel in v. 2 ἄντρον ἐν Ἰσμηνῇ, vel ἐπ' Ἰσμηνηῶ. »
Non explicuit quid sibi velint versibus 3 et 4
particulæ τε, hoc observasse contentus: «αὐτοῦ
aptum esse ex παρὲξ ostendit libri Vrat. scriptura
πάρος ἐξ, nimirum ab iis conflata, qui idem esse
cognoscent πάρος δωμάτων et παρὲξ δωμάτων. »
Librarii esse credideram παρ' ἐξ ita legentis quasi
scriptum esset παρ' ἐξ.

Ex hoc fragmento apparet Antimachum res
Thebanas ab ovo incepisse, in iisque primordiis
minime breviter esse versatum. In fine Step-
hanus: Καὶ τὸ ἐκ τόπου Τευμησθέν, καὶ τὸ εἰς τόπον
Τευμησόνδε. Ἀντίμαχος ἐν πρώτῳ Θεβαΐδος.

IV.

Etymol. M. p. 189, 6: Βασιλεύτωρ· παρὰ τὸ
βασιλεύω. Ἀντίμαχος ἐν πρώτῳ Θεβαΐδος·

Οἷοι ἔσαν βασιλεύτορες Αἰγιαλίων.

Edebatur οἷ οἷ, sed cod. Bibl. Regiæ 346 οἷοι,
quomodo scribendum esse viderat Meinekius ad
Euphor. p. 146. Αἰγιαλίων, i. e. Græcorum (v.
Meinek. l. c.), debetur Valckenario. Cod. αἰπαλίων.

V. (5, 6 Schell.)

Priscianus VI, 18, p. 722=283: «Tydeus Ty-
dei. In hujusmodi tamen terminatione quædam
inveniuntur mutatione *eus* diphthongi in *es* lon-
gam prolata, ut Ἀχιλλεύς, Achilles, Περσεύς, Per-
ses, Οὐλιξεύς, Ulixes. In quo Dores sequimur,
qui pro Φυλεύς Φύλης, pro Ὀρφεύς Ὀρφης et
Ὀρφην dicunt, pro Τυδεύς Τύδης. Sic Antimachus
in I Thebaidos:

Τύδης τ' Οἰνεΐδης.

Et vocativum in *e* productam,

Τὸν καὶ φωνήσας προσέφης, Οἰνήϊε Τύδη,

teste Herodiano, qui hoc ponit in I Catholicorum. »
Fortasse Herodianus eo in libro pluribus nota-
verat Dorismum Antimachi, de quo ut de re ex-
plorata loquitur scholiastes Nicandri ad Theriac.
3. In versu Antimachi (qui ex alio libro ac
primo esse potest) ζωγρήσας ap. Schellenb. est er-
ror veterum aliquot editionum Prisciani. Præ-
clare de toto hoc loco meritis est Schneidewi-
nus ad Ibycum p. 143, 161 et 231, cuius ratio-
nes indubii codicum vestigiis comprobatas se-
quimur. Editum erat Ὀδυσσεύς, Ulixes . . . φιλεύς,

4.

Antimachus in primo libro Thebaidis:
Quales erant reges Ægialensium.

5.

«Tydes Œnides, » pro Tydeus.
Hunc inde verbis allocutus es, OŒneie Tyde.

φίλης . . . προσέφης, Οινείδη Τύδη, postremum recte, nisi Schneidewini codices alterum perspicue monstrarent.

VI (7).

Stephanus Byz.: Κύνθος· παρ' Ἀντιμάχῳ ἐν πρώτῃ Θεβαΐδος. Recte statuere videtur Schellenbergius, non montem Deli insulae hoc loco dici, notum omnibus et Antimachi auctoritate minime indigentem; sed antiquum nomen ipsius insulae significari. Steph. v. Δῆλος: Ἐκαλεῖτο δὲ Κύνθος ἀπὸ Κύνθου τοῦ Ὠκεανοῦ. Apud Plinium H. N. IV, 22, *Cynthia* (si vera est scriptura) inter antiquas appellationes Deli recensetur.

VII (8).

Apollon. Dysc. De pronom. p. 113, C: Τὸ πλῆρες σφῶς· παρὰ δὲ (sic Salmasius, locum e codice proferens ad Solin. p. 598, B: editio γάρ) Ἀντιμάχῳ ἐν τρίτῃ Θεβαΐδος·

Τῷ καὶ σφῶ γείνατο μήτηρ·

καὶ ἐν πρώτῃ,

Ἀσπασίως δὲ σφῶ ἄγεν οἴκαδε,

quod σφῶ' scribi poterat, nisi debebat. Ad Tydeum et Polynicem ab Adrasto exceptos referri posse observavit Schellenb., a quo nolim hoc addi pro argumento, «Succurrit sedes fragmenti in libro primo, et Statius eandem rem in principio exponens.» Imo si vera est libri notatio, non temere de illa conjectura dubitaveris, licet Tydeus in eodem jam sit memoratus (fr. 5). Multo etiam minus constitui potest quinam sint illi alteri σφῶ in tertio libro, cujus digressiones ex fr. 8 auguramur. In priore versu codex τὸ καί, quod correxit editor Apollonii. In altero Salmasii apographum secuti sumus: editio ἀσπασίως τέ σφῶ.

VIII.

Interpres Virgillii ab Ang. Maio editi, ad *Æneid.* X, 565: *Homerus* (Iliad. A, 402 sqq.) *amicum Ægæona dicit Jovis. Sed Antimachus in III. Thebaidos d. (dicit) adversum eum armatum* (cum lineola supra c. Maius *armatum*). Conf. Titanomachiae fr. 5.

Fragmenta sex quæ sequuntur petita sunt ex

descriptione epularum quibus Adrastus duces apud se collectos exceptit. Athenæus libri XI initio: Παρὰ τῷ Ἀδράστῳ, ἄνδρες φίλοι, καθίσαντες οἱ ἀριστεῖς δειπνοῦσιν. Ea præpostero ordine legi apud Schellenbergium recte observavit Welckerus in Diariis Zimmermanni a. 1832, p. 118; sed idem si duo fragmenta (10 et 11) ex alius cænæ descriptione (Epigonorum, ut conjicit de Cyclo ep. p. 104) huc delata esse statuit, hoc prorsus in medio relinquendum esse puto. Sunt quidem repetita aliqua pæne ad verbum, et fragmento 11 iterum post quinti libri versus quosdam posito præmittuntur verba ἀλλαχοῦ δέ φησι. Verum in tanta prolixitate Thebaidis nescimus an non interposita digressio aliqua fuerit; deinde hoc etiam prorsus ignoramus, quid Antimacho placuerit de Homero more eadem repetendi verbis iisdem: qui licet adversari videatur poeseos ipsius ingenio, potest tamen nonnunquam simplicitatem præ se tulisse, vel variandi et lectorem recreandi gratia. Denique ἀλλαχοῦ δέ dixit Athenæus postquam usus erat verbis καὶ πάλιν: ἐν πέμπτῳ Θεβαΐδος . . . καὶ πάλιν . . . ἀλλαχοῦ δὲ [ταύτης τῆς βίβλου] . . . ut in hoc nihil sit alterius testimonii disertissimi vim infirmans. Sed hæc Welckeri observatio quantitatis pretii est, ex antiqua Thebaide hujus descriptionis argumentum petium videri, quoniam heroes non vinum, sed mel aqua dilutum bibunt, quod in usu sacrificiorum permansit. Plutarch. Quæst. symp. p. 672, B: Μέλι ἦν σπονδὴ καὶ μέθυ, πρὶν ἄμπελον φανῆναι.

IX (12).

Athenæus XI, p. 475, D: Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις (φησι) ποιμεινικὸν ἀγγεῖον μελιτηρὸν τὴν κελέθειν εἶναι· καὶ γὰρ Ἀντιμάχος ὁ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ Θεβαΐδος φησί·

Κήρυκας ἀθανάτοισι φέρειν μέλανος οἴνοιο
ἀσχὸν ἐνίπλειον, κελέθειόν θ' ὅττι φέριστον
οἷσιν ἐνὶ μεγάροις καίται μέλιτος πεπληθός.

V. 1 ἀθάνατοι huc non pertinent, etiam si κηρύκας sine offensione esset. Schweighæuser., δ' αὐτοῖσι, Jacobsius ταγοῖσι (quos Homerus quidem corrigit), Düntzerus κήρυκας ἀγοῖσι, Blomfieldus κηρύκας ἄλλοισι, quorum nihil probabilitatis exi-

6.

Cynthus [appellabatur *Delus insula*] apud Antimachum, libro primo Thebaidis.

7.

Antimachus in primo libro Thebaidis:
Comiter ambos duxit domum,
et in tertio:
Cui ambos peperit mater.

9.

Nicander Colophonius, in Glossis, pastoritium vas esse dicit *celebam*, in quo servetur mel. Nam Antimachus Colophonius quinto libro Thebaidis ait:

Præcones (jussit) ducibus (?) afferre nigri vini plenum utrem, et celebeum, quodeumque optimum in ædibus suis repositum esset, melle repletum.

miæ. Si jussa Adrasti his verbis continentur ('Αδραστος ἐκέλευσε φέρειν), videri potest paullo post secutum esse fr. 10, quo suam orationem in ipsa verba Adrasti flexerit poeta. V. 2 vulgo κελεβήιον ἔττι φ. Cod. Marc. κελέθειον, cui θ' subjunxit Schweighæuserus, cogente re ipsa. Ἐνίπλειον Casaub. Marc. ἐνίπλειον. Blomf. ἀσκὸν εἰοί πλειον.

X (10).

Athenæus post verba in fr. 13 posita, C: Καὶ πάλιν·

Ἄλλοι δὲ κρητῆρα πανάργυρον ἠδὲ δέπαστρα οἰσόντων χρύσεια, τὰ τ' ἐν μεγάροισιν ἔμοῖσι κεῖται.

V. 1 ἄλλοι cod. Marc., quod jam conjecerat Schellenb.; ceteri ἄλλοις et ἄλλος. Deinde ἠδὲ Dindorfius ex codice Laurent. Reliqui ἠδὲ δ. Verba Adrasti.

XI (11).

Idem ibid.: Κὰν τοῖς ἐξῆς δέ φησι·

Καὶ χρύσεια δέπαστρα καὶ ἀσκηθὲς κελέθειον ἔμπλειον μέλιτος, τὸ βᾶ οἱ προφερέστερον εἶη.

Inferius, p. 475, E, repetitis versibus iisdem subicit: Σαφῶς γὰρ νῦν κελέθειον ἀντὶ ἀγγείου τινὸς τέθεικε προσειπὼν ποτήρια δέπαστρα. Verba Adrasti ab alio relata.

XII (13).

Idem post versus in fragm. 9 positos: Καὶ πάλιν·

Ἄτὰρ ἀμφίθετον κελέθειον ἐλόντες ἔμπλειον μέλιτος, τὸ βᾶ οἱ προφερέστερον ἦεν.

Schellenb. prop. εἶη, calami lapsu. Præcones exsequuntur jussa Adrasti. De ἀμφίθετος v. Athenæum p. 501.

XIII (9).

Idem XI, p. 468, A: Σειληνὸς καὶ Κλείταρχος ἐν Γλώσσαις, παρὰ Κλειτορίοις τὰ ποτήρια δέπαστρα

καλείσθαι. Ἀντίμαχος δὲ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ Θηβαΐδος φησὶν·

Πάντα μάλ', ὅσσ' Ἄδραστος ἐπιχοιμένους ἐκέλευσε βεζέμεν· ἐν μὲν ὕδωρ, ἐν δ' ἀσκηθὲς μέλι χεῦαν ἀργυρέῳ κρητῆρι, περιφραδέως κερώντες· νόμησαν δὲ δέπαστρα θοῶς βασιλεῦσιν Ἀχαιῶν ἐνσχερῶ ἐστιῶσι, καὶ ἐς λοιθὴν χέον εἶθαρ χρυσεῖη προχόω.

Initium pendet a verbo quodam præcedente. V. 2. codd. χεῦε, Laur. χεῦεν, Schellenb. χεῦαν. V. 5 ἐνσχερῶ debetur Jacobsii ingenio. Apollonius Rh. I, 912, de remigibus: Ἐνσχερῶ ἐζόμενοι. Alibi ἐπισχερῶ. Cod. Marcian. ἐχέρως, ceteri ἐκ χερῶς. Deinde codd. εἰστιῶσι, unus ἐστιῶσι, quod correxerunt Schweighæuserus et Porsonus (Advers. p. 108 ed. Lips.).

XIV (14).

Idem XI, p. 482, F, de κυπέλλῳ disputans: Ἀντίμαχος ἐν πέμπτῳ Θηβαΐδος·

Ἰᾶσιν δ' ἠγεμόνεσσι ἐποιοῦμενοι κήρυκες χρύσεια κατὰ κύπελλα τετυγμένα νομήσαντο.

XV (63).

Etymol. M. p. 443, 55, v. Θαύμακτρον: Τὸ ζύγαστρον παρὰ τὸ ζυγάσω ἐνήνεκται παρὰ τῷ ποιητῇ, ὡς καὶ παρὰ Ἀντιμάχῳ τὸ δεπαζῶ δέπαστρον, οἷον « πλῆσεν δ' ἄρ' ἐπιστράψας δέπαστρον. » Οὐχ ὑγιῶς ἐχρήσατο τῷ σηματομένῳ· ἐθήκαμεν γὰρ ἐπὶ τοῦ ποτηρίου τὴν λέξιν, τὸ δεπαζόμενον· αὐτὸς δὲ ἀντὶ τοῦ δεπαζόντος, ὡς εἰ πινόμενον εἰρήκει ἀντὶ τοῦ πίνοντος. Ex ipsis verbis poetæ, quæ recte emendari videntur ab Jacobsio (Animadv. in Athen. p. 252),

Πλῆσεν δ' ἄρ' ἐπιστέψας (τὸ) δέπαστρον,

non apparet quid insolentius commiserit Antimachus. Nec satis perspicua est grammatici veteris

10.

Alii vero craterem solido ex argento, aut depastra (i. e. pocula) afferant aurea, quæ in ædibus meis reposita sunt.

11.

Et in sequentibus:

Et aurea depastra, et illibatum celebeum melle repletum, quod ei præstantissimum esset.

12.

Ceterum utrimque-stabile celebeum sumentes melle repletum, quod ei præstantissimum erat.

13.

Silenus et Clitarchus in Glossis tradunt, apud Clitorios pocula vocari *depastra*. Antimachus Colophonius quinto libro Thebaidos ait: (Fecerunt præcones)

Omnia quæcumque obeantes Adrastus jusserat facere: et aquam et illibatum mel infuderunt argenteum in craterem, scite miscentes: [rum, distribueruntque propere depastra regibus Achivo- ex ordine epulum celebrantibus, et ad libationem stau- aureo gutturnio [tim infundebant

14.

Antimachus quinto libro Thebaidis:

Ducibus cunctis obeantes præcones [runt. aurea cypella (pocula) pulcra fabrefacta distribue-

15.

Implevit inde admovens [coronans?] depastrum, quod ab Antimacho non recte alia ac poculi significatione dictum.

observatio, cui vix dubito quin ab recentiore Græculo assuta fuerint hæc, ὡς εἰ πινόμενον εἰρήκει ἀντὶ τοῦ πίνοντος. Jacobsianæ emendationis ignari Spohnius (De extrema parte Odys. p. 208) et Blomfieldus ἐπιστρέψασα δ. Sylburgius conjecerat ἐπιστρέψας, quæ est scriptura codicis Reg. 2654.

XVI (15).

Strabo VIII, p. 387=594: Τοῦ δ' Ἀντιμάχου Καυκωνίδα τὴν Δύμην εἰπόντος, οἱ μὲν ἐδέξαντο ἀπὸ τῶν Καυκῶνων ἐπιθέτως εἰρῆσθαι αὐτὸ μέχρι δεῦρο καθηρόντων, καθάπερ ἐπάνω προείπομεν· οἱ δ' ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ τινος, ὡς αἱ Θῆβαι Διρκαῖαι καὶ Ἄσωπίδες, Ἄργος δ' Ἰνάχειον, κτλ. Remittit ad hunc locum ejusdem libri, p. 345: Οἱ μὲν γὰρ καὶ ὅλην τὴν νῦν Ἠλείαν, ἀπὸ τῆς Μεσσηνίας μέχρι Δύμης, Καυκωνίαν λεχθῆναι φασιν· Ἀντίμαχος οὖν Ἐπειοὺς καὶ Καύκωνας ἅπαντας προσαγορεύει. Ibidem p. 342, Δύμης ὑπὸ τινων Καυκωνίδος λεγομένης, ad Antimachum quoque respicit. Ex primo loco facile corrigitur error apud Stephanum voce Δύμη, p. 108, 17: Ἀντίμαχος δὲ Καυκωνίδα φησὶν αὐτὴν ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ, ὡς Διρκαίας· ἔνιοι δὲ καὶ Ἄσωπιδά. Versus ipsos servavit Tzetzes ad Lycophr. 591:

Ὡς ἐπαπελήτην, ὥσπερ Καυκωνίδα Δύμην
ἐπραθέτην παίδεσσιν Ἐπειῶν ἀρχεῦντες.

Principes illos Epeorum duos sine dubio esse Molionas, observat Welckerus Diarriis Zimm. 1832, p. 121. Idem heroes geminos alios quærit alteri verbo ἐπαπελήτην, nescio an sollicitè nimis. Hæc sententia esse videtur: *Minitabatur se, ut Dymen cepissent, (ita etiam cum alia urbe acturos)*. Grammaticus de Dyme loquens sequentibus opus non habebat. Ὡς igitur vocabulum, quod etiam ob proximum ὥσπερ offendit, mutandum videtur in Ὡδ', vel ὦ δ' ἐπαπελήτην κτλ. Omittit ccdex Reg. 2724. Idem cum duobus aliis quos inspexi, ἀρχεῦντες, non, ut Viteb. alter, ἀρχεῦντε.

16.

Quum Dymen Antimachus dixerit Cauconidem, quidam cognomen hoc ei impositum censuerunt propter Caucones, qui, uti supra ostendimus, eo usque pertinuerint. Alii a fluvio quodam Caucone tractum nomen putant; quomodo Thebæ appellant Dircaæ et Asopides, Argos Inachium, etc.—*Supra*: Quidam totam illam, quæ nunc Elea dicitur, regionem a Messenia Dymam usque, Cauconiam appellatam fuisse affirmant; itaque Antimachus incolas universos Epeos et Cauconas nominat.

Dymen nonnulli Cauconida appellant.

Ambo minitabatur, se, ut Cauconidem Dymen destruxissent filiis Epeorum imperantes,....

XVII (16).

Stephan. Byz. v. Δύμη: Λέγεται καὶ Δύμιος.
... Ἀντίμαχος ἐν πέμπτῳ Θεβαΐδος·

Ἐν δὲ σὺ τοῖσι μάλα πρόφρων ἐπίουρος ἀμορβῶν
ὠμιλήσας, ἕως διεπέρασσε Δύμιον ἄστου.

Ita hos versus integritati restituit Jacobsius Anim. ad Athen. p. 258. Codex ἐπίουρος et ὠμιλήσας ὡς. Düntzerus, quem hæc fugerant, ὠμιλήσας, ὡς. Etym. M.: Ἀμορβός· σημαίνει καὶ τὸν ἀκόλουθον, ὃ ἅμα τινὶ ὄρωϊν. Welckerus: «Ita Adrastus vel Tydeus alloquitur eorum bellatorum unum, qui Oleni occupationi adfuerat: nam Δύμιον ἄστου Olenus est, quia Achivi Dymen traduxerant Olenios. Strabo VIII, p. 386. Et p. 388: Ἐχουσι δὲ Δυμαῖοι τὴν χώραν.» Hæc ex sermonibus petita videntur inter epulas habitis.

XVIII (93).

Scholiasies Homeri Il. Δ, 400, de Tydeo: Ἀντίμαχος δὲ φησιν, ὅτι παρὰ συφορβοῖς ἐτραφῆ·

XIX (29).

Scholiasies Æschyli Septem 553 Stanl.: Παρθενοπαῖος Ἀρκάς.] Ἀντίμαχος φησὶν Ἀργεῖον αὐτὸν, οὐκ Ἀρκάδα. Omnium fere consensu Arcas, sed quomodo Argos ipsi velut altera patria facta, plenius aliis narrat Euripides Suppl. 888-898. Hinc Ἀργεῖος epitheto non negari Arcadem natu fuisse dicerem, nisi Euripides alio loco (Phœn. 1153) ita loqueretur:

Ὁ δ' Ἀρκάς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος,

qui versus ostendit ab aliquibus eum simpliciter Argivum olim esse habitum.

XX (18).

Pausanias VIII, 25: Ἀντίμαχος δὲ (Arionem equum) παῖδα εἶναι Γῆς φησι·

Ἄδρηστος Ταλαῶ' υἱὸς Κρηθηϊάδαο,
πρώτιστος Δαναῶν, ἐδὲ αἰνετὸ ἤλασεν ἵππου,

17.

A Dyme est adjectivum Dymius. Antimachus libro quinto Thebaidos:

Inter hos vero tu prudentissimus militum dux
versatus es, usque dum destruxistis Dymiam urbem.

18.

Antimachus dicit apud subulos enutritum esse Tydeum.

19.

Antimachus Parthenopæum Argivum dicit, non Arcadem.

20.

Antimachus e Terra genitum Arionem his versibus prodidit:

Adrastus Talao Cretheide natus, Achivum
primus duxit equos insigni laude superbos,

Καιρόν τε κραιπνὸν καὶ Ἀρείονα Θελπουσαῖον,
τὸν βρά τ' Ἀπόλλωνος σχεδὸν ἄλσεος Ὀγκάλιο
αὐτῇ γὰρ ἀνέδωκε, σέβας θνητοῖσιν ἰδέσθαι.

V. 1 vulgo Ταλαῶ. Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 1223: Ταλαῶ Ταλαῶ ὡς παρ' Ἀντιμάχῳ. Hinc Ταλαῶ Siebelis. et Th. Bergk. Ceterum Cretheus Talai non pater erat, sed proavus. Vide paullo post. V. 2 vulgo Δαναῶν περ' ἐπαινετὸ ἦλ. Codd. meliores δαναῶ νεωαινέτω, unde quam edidimus scripturam verissimam effecit Buttmannus, postea inventam in Lugdunensibus excerptis. Male Blomfieldus παρ' ἐπαινετὸ ἦλ. V. 3 Valckenarius malebat Κραιρόν τε, Jacobsius (ad Anthol. Palat. p. 455), Κίρκον τε (coll. Iliad. X, 139), quia Cærus equus alibi non memoratur. Verum alia multa nomina equorum semel modo in veterum monumentis inveniuntur. Satis erat aptum equo esse nomen Cæri. Thelpusius dicitur Arion ut in Thelpusia regione natus (ibi enim situm Onceum Arcadicum), nisi poeta simul ad alteram narrationem Thelpusiorum respexit, de qua Pausanias eod. cap., ubi etiam de Apolline Onceō.

Addimus hoc loco generis Adrasti notationem ex Antimacho petitam a scholiasta Euripidis Phœniss. 150, quem indicavit Düntzerus: Παρθενοπαῖος] ὡς μὲν Ἀντίμαχος Ἰάσονος (sic) φησὶ Ταλαοῦ τοῦ Βίαντος τοῦ Ἀμυθάνου τοῦ Κρηθῆως τοῦ Αἰόλου τοῦ Ἑλλήνος τοῦ Διός, μητρὸς δὲ Λυσιμάχης τῆς Κερκυόνης τοῦ Ποσειδῶνος. Turbatum aliquid in initio scholii, et erratum a grammatico Adrasti genus ex Antimacho cum Parthenopæi genere apud Hellenicum comparante, ac si de eodem uterque heroe loqueretur.

XXI (19).

Idem ibid.: Ἀέγεται καὶ τοιάδε· Ἡρακλέα πολεμῶντα Ἡλείοις αἰτῆσαι παρ' Ὀγκοῦ τὸν ἵππον (Arionem), καὶ εἰεῖν τὴν Ἥλιν ἐπὶ τῷ Ἀρίονι ὀχούμενον ἐς τὰς μάχας· δοθῆναι δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους ὕστερον Ἀδράστῳ τὸν ἵππον. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐς τὸν Ἀρίονα ἐποίησεν Ἀντίμαχος·

Ὅς βρά ποτ' Ἀδρήστῳ τριτάτῳ δέδμηθ' ὑπ' ἀνακτι.
Schellenb. et Siebelis. βρα τότε. Deinde τριτάτῳ δέδμη. codices Parisini teste Clavierio (unus δ' ἐδμηθ'), quo alludunt alii. Vulgo τριτάτῳ γ' ἔδμη. Conf. fr. 6 Thebaidis Cyclicæ.

XXII (17).

Idem ibid. §. 3: Καλοῦσι δὲ Ἐρινὺν οἱ Θελπουσῖοι τὴν θεὸν (Cererem). ἠμολογεῖ δὲ σφισι καὶ Ἀντίμαχος, ἐπιστρατεῖαν Ἀργείων ποιήσας ἐς Θήβας· καὶ οἱ τὸ ἔπος ἔχει·

Δήμητρος τόθι φασὶν Ἐρινύος εἶναι ἔδεθλον.

Qui versus fortasse in eadem expositione de Arionis origine locum habebat, ut Thelpusiorum quoque narratio (v. Pausan.) a poeta memorata fuerit. Quo spectare possit vocabulum φασίν.

XXIII.

Schol. Pindari Ol. VI, 21: Τὸς δὲ ἵππους αὐτοῦ (Amphiarai) φησὶν Ἀντίμαχος ἀσυστάτους· οἱ δὲ Θεσσαλούς· ὀνόματα δὲ αὐτῶν Θόας καὶ Δίας· ὁ δὲ ἡνίοχος αὐτοῦ Βάτων ἐκαλεῖτο ἢ Σχοίνικος, συγκαταποθεὶς αὐτῶ. Nomina equorum et ipsa ex Antimacho memorari videntur, et alteruter auriagarum. Sed recte Meinekius ad Euphorion. p. 72 voc. ἀσυστάτους corruptum esse iudicat. Illud nemo largietur Ungero (Paradox. Theban. I, p. 475), *Antimachum* scripsisse scholiastam, quem vellet *Euphorionem*, et Ἀσθωτίους· nisi lacunam statuas, φησὶν Ἀντίμαχος ** (ὁ δὲ Εὐφορίων) Ἀσθωτίους.

XXIV (31).

Vetus scholiastes Statii Theb. III, 466, ad verba *Gemini vates*, Melampus et Amphiarus: *Dicunt poetam ista omnia ex Græco poeta Antimacho deduxisse, qui et ipse (Ion)gam Thebaidem scripsit et veteribus in magnæ pretio habitam*. Quæ per se vage dicta sunt: sed quia huic loco, non primis versibus Statii adjecta leguntur, ex antiquiore et accuratiorē notatione fluxisse statuo.

et Cærum pernecem, et Ariona Thelpusæum, quem juxta Oncei Phœbi nemos edidit ipsa Terra parens, cunctorum oculis mirabile monstrum.

Genus Adrasti hoc est apud Antimachum: Adrastus, Talaus, Bias, Amythaon, Cretheus, Æolus, Hellen, Jupiter: Adrasti mater erat Lysimache, Cercyonis Neptuni filii filia.

21.

Narrantur hæc quoque: Herculem cum Eleis bellantem ab Onco poposcisse Arionem; eoque invectum Elidem expugnasse, ab Hercule deinde Adrasto concessum esse eum equum. Hanc in rem de Arione scripsit Antimachus:

Tertio ab Adrasto est domitus ductore Pelasgdm.

22.

Thelpusii Cererem vocant Erinynn: quod ipsum nomen cum iis agnoscit Antimachus, usurpans eo carmine, quo Argivorum in Thebanos expeditionem scripsit. Versus ejus sic habet:

Delubrum Cereris fama est ibi Erinnydos esse.

23.

Amphiarai equos Antimachus narravit fuisse insociabiles (?); alii, fuisse Thessalos: nomina vero eorum sunt Thoas et Dias. Auriga eorum vocabatur Bato, aut Schœnicus, una cum Amphiarao terra absorptus.

XXV (27).

Eustath. ad II. B, 212, p. 205, 10: Σημειώσαι δὲ ὅτι, Ὁμήρου δευτέρας συζυγίας εἰδότες τὸ κολῶν, καθὰ δηλοῖ τὸ ἐκολῶα, ὅμοιον ὃν τῷ ἐβόα, φασὶν οἱ παλαιοὶ καὶ πρώτης αὐτὸ εἶναι παρ' Ἀντιμάχῳ, εἰπόντι,

Ἔ: βα τότ' Ἀργείων ἐκολῶει | στρατός.

Buttmannus Lexil. I, p. 160, corrigit κολῶει, correpto φ ante vocalem. Sed recte animadvertit G. Dindorfius, deesse quædam ante στρατός, fortasse epitheton. Blomfieldus στρατός ponit ante Ἀργείων cum lacunæ signo. Aliter verba transposuerat Spohnius de extrema parte Odys. p. 209.

XXVI (21).

Athen. VII, p. 304, F, de hippo pisce: Μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀντιφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐν τῇ Θηβαΐδι λέγων οὕτως:

Ἦ ὕκην, ἣ ἵππον, ἣ ὃν κίχλην καλεοῦσιν.

Recte Jonsius et alii Ἀντιμάχῳ ὁ K. Antiphani hic non est locus. In versu vulgo ὕκην. Hesy-chius: Ἴππος, ὁ μέγας θαλάσσιος ἰχθύς.

XXVIII (30).

Scholiasies Æschyli Septem v. 169 ed. Stanl.: Ὀγκαΐα τοῖνον ἢ Ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις. Ὀγκα δὲ παρὰ Φοίνιξιν ἢ Ἀθηνᾶ, καὶ Ὀγκαΐα ἐπὶ Τυδέως καὶ Πολυνείκους τὸ « σφωϊτέρην διζύν· » καὶ διὰ τῆς δευτέρας Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους τὸ « σφωϊτερον μῦθον », ἑαυτοῖς ἐναντιοῦνται. Prius

XXIX.

Apollon. Dyc. De pronom. p. 113, B: Διὰ τοῦ ε ἢ νῶε παρὰ Ἀντιμάχῳ ἐνηθῆσιν (sic).

Ἐδρακε νῶε μολοῦσα.

XXX.

Idem ibid. p. 141, B, C: Καὶ ἀπ' αὐτῆς (pronomine σφωῖν) κτητικὴν παρ' Ἀντιμάχῳ εἰρήσθαι ἐπὶ Τυδέως καὶ Πολυνείκους τὸ « σφωϊτέρην διζύν· » καὶ διὰ τῆς δευτέρας Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους τὸ « σφωϊτερον μῦθον », ἑαυτοῖς ἐναντιοῦνται. Prius

dictum videtur de Adrasto illos heroes apud se recipiente, σφωϊτέρην (δι') διζύν.

XXXI (28).

Stephanus Byz. v. Αἶα: Ἔστιν Αἶα καὶ Μακεδονίας πηγῇ, ὡς Ἀντιμάχῳ ἐν Θηβαΐδι. Vel ex Antimacho, ut alia passim, vel ex antiquis criticis ad Iliadis B, 850, Etymologus M. p. 27, 25: Αἶα καλεῖται καὶ κρήνη ἐν Παιονίᾳ. Ἄα in Axium decurrit.

XXXII (59).

Plutarch. Quæst. Symp. V, 8, 3, p. 683, F: Γραμματικοὶ τινες ἔφρασαν ὑπέρφλοια (ab Empedocle) λελέχθαι τὰ μῆλα διὰ τὴν ἀκμήν· τὸ γὰρ ἄγαν ἀκμάζειν καὶ τεθληνάει φλοίειν (φλύειν) ὑπὸ τῶν ποιητῶν λέγεσθαι καὶ τὸν Ἀντιμάχῳ οὕτω πως « φλοίουσαν (φλύ—) ὀπώρας » εἰρηκέναι τὴν τῶν Καδμείων πόλιν. Ad quæ respicit IX, 9, p. 735, D: Τὸ μετόπωρον, ὅτε μάλιστα χλωρὰν καὶ « φλοιοῦσαν », ὡς Ἀντιμάχῳ ἔφη, τὴν ὀπώραν γενομένην κτλ. Ubi recte Valckenar. (ad Eur. Phœn. p. 312) et Salmasius scripserunt φλύουσαν, quod in altero quoque loco voluit Plutarchus (conf. Ælian. V. H. III, 41, schol. Apollon. Rh. I, 115): sed in ejusmodi lusus perpetuum est incommodum, quod oculis scribi debent, auribus non possunt.

XXXIII (20).

Apollodorus III, 6, 8: Ἄδραστον δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Ἀρίων. Barthius ad Statii Theb. 11, 197, appositis his verbis: « In cujus auctoris, inquit, manuscripto exemplari Palatino in margine scriptum offendimus: Ἀντιμάχῳ. Ut versus ille fuerit Antimachi. » Quem Bartlio melius sic scripsit Mitscherlichius:

Ἄδραστον δὲ μόνον διὸς διέσωσεν Ἀρίων.

Sed versum ita similiterve conceptum existitisse in Thebaide non admodum verisimile est. Aliorum narrationes contulit Welckerus in Diaribus Zimm. l. c. p. 153.

25.

Ita tunc Argivorum exercitus tumultuabatur.

26.

Meminit hippii piscis Antimachus Colophonius, in Thebaide, his verbis:

Aut hyccam, aut equum, aut quem turdum appellat.

28.

Minerva Onœa colitur a Thebanis. Apud Phœnices Onœa est Minerva. Hinc Onœa porta (Thebarum). Meminerunt Antimachus et Rhianus.

29.

Antimachus in Thebaide:

Conspexit mulier nos ambos accedens.

30.

Antimachus diverso modo de Tydeo et Polynice dicit « ipsorum miserationem », quæ de iis concipitur; et « ipsorum sermonem », quem Eteocles et Polynices faciunt.

31.

Est etiam Æa fons Macedoniae, uti Antimachus in Thebaide refert.

32.

Grammatici quidam dixerunt, mala ab Empedocle dici hyperphlœa ab vigorem. Nam apud poetas verbo φλοίειν significari quod est majorem in modum vigere et germinare. Ita fere Antimachus Cadmeorum urbem dixisse « florentem (s. vegetam, φλοίουσαν) frugibus. »

33.

Servavit solum Adrastum divinus Arion.

XXXIV (51-53).

Porphyrus apud Eusebium Præpar. evang. X, c. 3, p. 467: 'Ο Αντίμαχος τὰ Ὀμήρου κλέπτων παραδιορθοί· Ὀμήρου γὰρ εἰπόντος (Iliad. I, 558),

Ἴδεὸ θ', δεῦς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν,

Ἀντίμαχος λέγει·

Ἴδεὸ θ', δεῦς κάρτιστος ἐπιχθονίων ἦν ἀνδρῶν.

Καὶ Λυκόφρων ἐπαινεῖ τὴν μετάθεσιν, ὡς δι' αὐτῆς ἐστηριγμένου τοῦ στίχου. Τὸ γὰρ,

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Διομήδης, σιγῶ, Ὀμήρου κωμωδηθέντος ὑπὸ Κρατίνου διὰ τὸ πλεονάσαι ἐν τῷ Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος ὅπερ οὕτω πεπατημένον οὐκ ὄκνησεν Ἀντίμαχος μεταθεῖναι. Τοῦ δὲ (Odys. B, 234),

Λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατήρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν,

Ὀμηρικοῦ ὄντος, καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ που λεγομένου (II. II, 563),

Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, δ' Ἀντίμαχος μεταθεῖς ἡμίστιχα, πεποίηκε·

Λαῶν, οἷσιν ἀνασσον, ἐκαρτύναντο φάλαγγας.

Absurditatem obtrectationis non opus est notari. Idas iterum memoratur fr. 105. Versum de Diomede per se momentum non facere in quæstione de Epigonis tanquam parte Thebaidis, recte dixit Schellenbergius p. 19 et 93: sed mirum ni ex Thebaide petiti sint hi tres versus, imo pro certo id haberi posse arbitror: tum vero hæc mentio Diomedis in illa quæstione non est nihili iudicanda. Homericus Iliad. A, 316, similis est.

34.

Antimachus quæ ab Homero furatus est, ea paullum immutat; velut quum Homerus dixerit,

Idæ, mortales cunctos qui robore vicit,

Antimachus ita:

Idæ, mortales qui robore cunctos vicit:

quam ejus emendationem Lycophron probat, quod ea versum firmiorem reddere videatur. Nam alterum quidem illum,

His contra princeps Diomedes vocibus infit,

taceo, quum hoc nomine Homerus a Cratino in comœdia traducatur, quod suum illud, τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, ad satietatem inculcet. Quod usque deo tritum licet, suis tamen inserere non dubitavit Antimachus. Præterea Homericum illud est,

Equè suis populis, patrio quos more regebat, et alterum hoc,

XXXV.

Schol. Homeri II. Δ, 439: Δεῖμος καὶ Φόβος Ἄρρεος υἱοί· πλανηθεὶς δ' Ἀντίμαχος ἵππων Ἄρρεος ὀνόματα ἀποδέδωκεν·

Δεῖμος τ' ἠδὲ Φόβος πόδας αἰνετὸν, υἱεῖ Θουέλλης.

De Φόβω idem testatur schol. ad N, 299. Quæ præterea Düntzerus addit tanquam Antimachi fragmentum (καὶ β' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε ζευγνύμεν), ea Homeri sunt II. O, 119.

His fragmentis, quæ sine dubio ad Thebaidem referri poterant, addimus alia quæ in eadem olim lecta fuisse valde probabile est.

XXXVI (23).

Strabo XIII, p. 588=580, A: Ἐνταῦθα μὲν οὔν (ἐν Ἀδραστείας πεδίῳ) οὐδὲν ἱερὸν Ἀδραστείας δεικνύται, οὐδὲ Νεμέσεως· περὶ δὲ Κύζικόν ἐστιν Ἀδραστείας ἱερὸν. Ἀντίμαχος δ' οὕτω φησὶν·

Ἔστι δὲ τις Νέμεσις, μεγάλη θεὸς, ἣ τάδε πάντα πρὸς μακάρων ἔλαχεν· βωμῶν δὲ οἱ εἴσατο πρώτος Ἀδρηστος ποταμοῖο παρὰ βρόον Αἰσῆπιοι, ἔνθα τετίμηται τε καὶ Ἀδρηστέια καλεῖται.

Versus olim celeberrimi, citati etiam ab Harpocrate v. Ἀδραστείαν, p. 6, Suida in ead. v., Eustathio II. p. 355, 25, Apostolio Prov. I, 40. V. 2 Eust.: εἴσατο, ἤγουν ἴδρυσε. V. 3 Eust. περὶ βρόον, duo codd. Harpocr. et gramm. Bekkeri Anecd. p. 342, 16, παρὰ βρόν. « In versu 1 τῶδε πάντα ad ea refer, de quibus ante in carmine dictum erat, forte, impiorum facinorum ultionem, justorumque remunerationem. » Schellenb. Æsepus fluvius Lyciæ Trojanæ, Hom. II. B, 825.

At postquam hinc atque hinc densam instruxere phalangem,

quo ex utroque sumptis hemistichis Antimachus versus hunc conflavit,

Equè suis populis densam instruxere phalangem.

35.

Terror (*Dimus*) et Metus (*Phobus*) filii sunt Martis. Per errorem factum est ut Antimachus tanquam equorum Martis nomina ederet:

Terror et Metus, pedibus præstantes, Procellæ filii.

36.

In Adrasteæ campo nullum hodie Adrasteæ, nullum Nemeseos visitur templum; sed prope Cyzicum est Adrasteæ fanum. Antimachi vero sunt hæc:

Est quædam Nemesis, numen grave: cuncta dedere sorte illi superi: cui primus condidit aram [hæc Æsepi tumidum prudens Adrastus ad annum: hic sacris colitur dea, et Adrastea vocatur.

XXXVII (26).

Schol. Nicandri Ther. 472, p. 83: Ὁ Σάος καὶ ὁ Μόσυχλος ὄρη εἰσὶ τῆς Σάμου. Μένονται δὲ τούτων τῶν τόπων ἐν Λήμνῳ τε καὶ Σαμοθράκῃ, τὰς νήσους ἐκατέρων ἀπὸ τούτων σημαίνων. Ἐκαλεῖτο δὲ Σάος καὶ (omittit codex Reg. 2403) ἡ δὴ Ἰθακὴ Ἰθάκη Σάμος. Μόσυχλος δὲ, τὰ ὄρη τῆς Λήμνου, ὡς Ἀντίμαχος·

Ἡραίστου πυρὶ εἶκελον, ἦν ῥα τιτύσκει

δαίμων ἀκροτάτης ὄρεος κορυφῆσι Μοσύχλου.

Cod. Reg. Ἡραίστοιο. Schellenbergius observat, ἦν referendum videri ad φλόγα vel ejusmodi vocabulum, quod olim præcesserit: quamquam in verbis per se spectatis multo probabilius est ὁ ῥα. Librarius non satis attentus scripsisse videtur Ἡραίστου πυρὶ, quum deberet φλογί. Heroem quendam cum igne comparari, probabiliter conjecit Düntzerus. De grammatici verbis prioribus dicere omittimus nihil ad Antimachum pertinentia: sed Eratosthenis versum, qui apud scholiastam fragmentum nostrum excipit, ex codice Regio emendabo. Olim legebatur, καὶ Ἐρατοσθένης, Εἴ τοι ὄσοις φαίνεσκε ... Schneiderus ex codice, ut ait, Gottingensi scripsit, Καὶ Ἐρ. φησί. « Παιμφαίνεσκε Μοσυχλ. . . », vereor ne humani quid passus. Nam Regius cum Gottingensi in iis locis quos contuli prorsus consentiens, hæc ita ponit, Ἐρ. φ. εἴ τοι ὄσσε κάνθων (nimirum κάν, superpositis θ et sigla ων) φαίν. etc., id est,

Εἴτέ (?) οἱ ὄσσε

ἐκ κανθῶν φαίνεσκε Μοσυχλαίῃ φλογί ἴσον.

Alexandrini ὄσσε cum singulari struebant.

XXXVIII (75).

Herodianus Περὶ μονήρ. λέξ. p. 4, 10, postquam de accentu adjectivorum νηφαλέος, δειμαλέος, etc., egit: Τὸ μέντοι δαιδάλεος τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὄξεϊαν . . . καὶ παρὰ Ἀντιμάχῳ κονισάλεος·

Τὼ δ' αὖτ' ἀμφὶ κονισάλεον πεπονηάτο δίφρον.

Καὶ ὀηλον ὅτι ἡ ἀναλογία ἰωμένη τῶ τοιοῦτῳ διαφόρου κινήσεως παρίστησι τὰς λέξεις· ὡς ὅτι τοῦ δαι-

δάλεος καὶ κονισάλεος, κτητικὴ Ἰωνικὴ ἐστὶν ἐνδεία τοῦ ι, ὁμοίως καὶ Ἐκτόρεος καὶ Νεστόρεος. Excerptis hæc Etymologus M. p. 261, 48 sqq., unde partem fragmenti sumpserat Schellenbergius. Τὼ scripsi ex Welckeri conjectura (de Cyclo ep. p. 104), ad Molionas (conf. ad fr. 16) hæc referentis. Editio τῶ. Cod. Taurin. omittit αὖτ'.

XXXIX.

Herodianus Περὶ διγρόνων in Crameri Anecd. vol. III, p. 296, 10, de correptione tertiæ personæ pluralis perfectorum loquens: Ὡς παρ' Ἀντιμάχῳ·

Οἱ δὲ πάροιθε πόνοιο νενεύκασιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.

Ex eodem codice versum jam protulerat Bekkerus Anecd. p. 1436. Est etiam ap. Draconem Straton. p. 33, 10, et in excerptis Crameri An. vol. IV, p. 415, 23. Conf. ad Gregor. Cor. p. 166.

XL (64).

Etymol. M. p. 558, 25: Λαχμῶν, τῶ δασεῖ τῶν ἐρίων. Σέλευκος δὲ (in Homeri Odys. I, 445) ἀξιοῖ διὰ τοῦ ν γράφεσθαι λάχων, ὃ σημαίνει λάχνην. Ἀντίμαχος δὲ τῶν ἵππων τὸν λαχτισμὸν· ὄον,

Λαχμὸν δ' οὐ δεῖδιεν ἵππων.

Hesychius: Λαχμῶν, ἵππειων λαχτισμῶν.

XLI (62).

Idem p. 371, 21, v. Ἐρεχμὸς: Διωχμὸν λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ χ καὶ ληχμὸν, ὡς Ἀντίμαχος·

Ληχμὸν δ' ἐμπάζεσθαι ἀλλεῖων.

Sponhnius De extr. parte Od. p. 208, ληχμῶν, quo minime opus est. Hesychius: Ληχμὸν, λῆξιν.

XLII (24).

Plutarch. Quæst. Rom. p. 275, A: Διὰ τί τῶ τοῦ Κρόνου ναῶν χρῶνται (Romani) ταμείῳ τῶν δημοσίων χρημάτων, ἀμα δὲ καὶ φυλακτηρίῳ τῶν συμβολαίων; . . . ἢ ὅτι καρπῶν ἀρετῆς ἢ γεωργίας ἡγεμῶν ὁ θεός; ἢ γὰρ ἄρπη τοῦτο σημαίνει, καὶ οὐχ, ὡς γέγραφεν Ἀντίμαχος Ἡσιόδῳ πειδόμενος·

Λέχρις δὲ δρεπάνῳ τέμνων ἀπο μήδεα πατρὸς

Οὐρανοῦ Ἀχμονίδεω λάσιος Κρόνος ἀντιτέτυκτο.

Locus Hesiodi est Theog. 160 sqq., ubi fabula

37.

Mosychlus, mons ignivomus Lemni, ut apud Antimachum:

Vulcani flammæ similem, quam excitat deus summis in cacuminibus montis Mosychli.

38.

Ambo rursus circa pulverulentum currum operati erant.

39.

Hi vero ante laborem (pugnam?) innuerunt alius alii.

40.

Calcitratum non timuit equorum.

41.

Sortitionem curare evitans.

42.

Cur Saturni templo utuntur Romani loco ærarii, ibidemque contractuum monumenta asservant?.... an quia deus ille fructuum virtuti atque agriculturæ præesse creditur? hoc enim falx designat; non id quod Hesiodum secutus dixit Antimachus:

Hunc contra situs est hirtus, genitalia patris Acomnidæ Cœli Saturnus falce revellens.

de Caeli genitalibus a Crono filio exsectis. V. 1 recte Schellenbergius λέχρις (quod melius hoc loco quam λέχρια), i. e. *oblique*, ex πλαγίου, ut exponit schol. Apoll. Rh. III, 228. Codd. λέχριε. De Urano Acmonis filio conf. Eustath. p. 1154, 23, Alcmanis auctoritate utentem. Verbum ἀντιτέτυκτο si proprie accipiendum est, *Contra* vel *ex adverso structus fuit*, ostendere videtur describi ab Antimacho locum status ornatum.

XLIII.

Scriptor Vitæ Arati, in ἐξηγήσει ad v. 15 sq., Χαίρε, πάτερ, ... αὐτὸς καὶ προτέρη γενεή, p. 441 Buhl. : Ἦτοι οἱ Τιτῆνες. Ἰσως καὶ παρὰ Ἀντιμάχῳ· Γηγενέας τε θεοὺς προτερηγενέας Τιτῆνας.

Correxit Schneidewinus. Vulgo προτ. τε Τιτῆνας.

XLIV.

Chærobosc. in Bekkeri Anecd. p. 1393 : Τὸ Λάδων (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ) ὑπὸ Ἀντιμάχου διὰ τοῦ ὠ κέκλιται ἀναλόγως, οἷον «Λάδωνος.» Conf. Pausan. VIII, 25, 4.

Præter hæc in Thebaide locum habere poterant fragmenta incerta 66, 69, 71, 73, 80, 84, 90, 111, quod in ipsa ostendi.

ΛΥΔΗ.

Antimachus Lydes amore correptus Colophone relicta in Lydiam, fortasse Sardibus ipsis habitatum abiit. Inde post mortem illius in patriam rediit et dolorem elegiarum libris scribendis solabatur. Narrat hoc Hermesianax in celeberrima Elegia, v. 41 sqq. :

Λύδης δ' Ἀντίμαχος Λυσηίδος ἐκ μὲν ἔρωτος
πληγῆς Πακτωλοῦ ῥεῦμ' ἐπέβη ποταμοῦ.
Σαρδιανὴν δὲ θανοῦσαν ὑπὸ ξηρῆν θέτο γαῖαν,
Τμώλιον αἶζαν δ' ἤλθεν ἀποπρολιπῶν
ἄκρην ἐς Κολοφῶνα, γῶν δ' ἐνεπλήσατο βίβλους
ἱράς, ἐκ παντὸς παυσάμενος καμᾶτου.

Et Plutarchus Consolatione ad Apollonium p. 106, B : Ἀντίμαχος ὁ ποιητής, ἀποθανούσης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Λύδης, πρὸς ἣν φιλοστόργως εἶχε,

παραμύθιον τῆς λύπης αὐτῷ ἐποίησε τὴν ἐλέγειαν τὴν καλουμένην ΛΥΔΗΝ, ἐξαριθμησάμενος τὰς ἡρωϊκὰς συμφορὰς, τοῖς ἀλλοτριῶς κακοῖς ἐλάττω τὴν ἑαυτοῦ ποιῶν λύπην. (Conf. etiam Athen. XIII, p. 597, A). Hoc carmen amorem Antimachi et Lydes sæculorum memoriæ commendavit : v. Ovid. Trist. I, 6, 1 ; Posidippum in Anthol. Pal. XII, 168, Asclepiaden ibid. IX, 63 ; sed hujus ipsa verba referenda sunt :

Λύδη καὶ γένος εἶμι καὶ οὐνομα, τῶν δ' ἀπὸ Κόδρου
σεμνοτέρη πασῶν εἶμι δι' Ἀντίμαχον.

Τίς γὰρ ἔμ' οὐκ ἤσειε; τίς οὐκ ἀνελέξατο Λύδην
τὸ ζυγὸν Μουσῶν γράμμα καὶ Ἀντιμάχου;

Non effugit tamen hoc carmen quantumlibet celebratum notam acrimoniam Callimachi, *crasum et minime acutum vel elegans* dicentis. Schol. Dionysii Perieg. init. p. 317, 21 Bernh. : Ὅτι δὲ διαβέβληται τὸ παχὺ, σαφῶς δὲ Καλλιμάχος ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασι δηλοῖ· διασύρων γὰρ Ἀντιμάχου τὸ ποίημα τὴν Λύδην, ἔφη (fr. 441).

Λύδη καὶ παχὺ γράμμα καὶ οὐ τορόν.

Desunt reliqua epigrammatis, in quibus Platonis de Antimacho iudicium Callimachus perstrinxisse videtur; probabiliter hoc colligas ex Procli verbis supra p. 29 init. appositis.

Nækius de Cherilo p. 73 : «Quod ad elegiam attinet, non dubito quin, quam vim Thebais Antimachi in epicam poesin, eandem fere Lyde in elegiam exseruerit. Ille primus antiquam elegiæ simplicitatem, a Callino, Mimnermo, Tyrtaeo præscriptam, temerasse, præclaro exemplo, dispositionem artificiosiore, sed eandem molestiorem, doctrinæ quum in rebus, tum in dictione ostentationem intulisse in hoc poeseos genus videtur. Quod quidem cum Lyda omnibus conditionibus comparari posset, elegiacum carmen fortasse nullum usquam exstitit, si forte Hermesianactis Leontium exceperis : ac non maximo in honore fuisse apud Alexandrinos mirum illud Antimachi carmen, certe apud Callimachum non fuisse, ostendit illius fr. 441. Nihilominus cer-

43.

Deos ex terra natos, prius genitos Titanas.

44.

Ladonis (*Arcadiæ fluvii*).

LYDE.

Lydes, Lysei filia, amore percussus Antimachus ad Patoli fluentia tendit. Ubi quum defunctam sub Sardiana arida terra composuisset, Tmoli arce relicta, profectus est in altam Colophonem; et libros sacros querelis implevit, sic ab omni dolore sanatus.

Hoc genere animum demulcendi usus est etiam Antimachus poeta : quum enim morte amisisset Lyden uxorem, quam admodum caram habuerat, leniendi doloris causa elegiam scripsit LYDEN dictam, in qua enumeratis heroum et heroinarum calamitatibus, alienorum malorum commemoratione suum mœrorem deterebat.

Asclepiadæ epigramma.

Sum Lyde genus et nomen, magis inclyta Codri progenie cuncta facta per Antimachum.
Quis non me cecinit ? quis non Lyden recitavit,
communem Musarum Antimachique librum ?

tum est illas, quas Antimachi Lydæ ascripsi, virtutes, sive malis, vitia, in Callimachi et Philetæ elegia passim, ne dicam perpetuo, occurrisset. Et profecto, præ aliis poeseos generibus, elegia hoc habet ut variis formis, hoc ævo docta, illo simplex, vel eodem ævo, apud hunc poetam docta, apud illum simplex placeat. » Quæ postrema scribenti Nækio popularium poetarum admirabilia exempla sine dubio observabantur. Ceterum in illis ἡρωϊκῆς συμφορῆς enarrandis Antimachum non brevius quam in Thebaide versatum, sed otiose per singula mythorum deambulasse, nec amores modo infelices heroum pinxisse, fragmenta demonstrant. Quare Agatharchides Cnidius, sæculo fere ante re Christianas, tam dives mythicæ doctrinæ opus in compendium pedestri oratione scriptum redegit, teste Photio Bibl. cod. 213, p. 171. Ceterum commendamus quæ de hoc carmine scite disseruit Welckerus de Cyclo ep. p. 108.

Antimachi Lyden inter Romanos imitatus est C. Proculus, quod didicimus ex Appuleii qui fertur libro de Orthographia, § 43 : *Battus ... fuit ... Polymnesti filius, qui Cyrenen condidit; unde Cyrenenses poetæ dicuntur Battiadæ Herodio et Proculo et Proclo Pindari* (Pythic. V, 36) *enarratoribus* ** *Callimachus* ** *Strabo item; sed et C. Proculus Antimachum secutus in opere quod de Lyde et ipse habet centum et quadraginta elegorum libris; unde « latus Antimachus » C. Melisso in libris Jocorum dicitur sic* ** Rectissime Osannus *Antimachum bis substituit Callimacho, qui legitur in codice. Idem egregie observavit, Catulli tumidum Antimachum, de quo supra mentionem fecimus, non de ipso Antimacho intelligi debere, sed de imitatore ejus Proculo. Minime obstat Osanno Ovidianum illud (Ep. ex Ponto IV, 16, 32),*

Callimachi Proculus molle teneret iter.

De numero librorum Lydes latinæ incerta res est : non desunt in codice illius opusculi manifesta glossarum et transpositionum exempla; quare ne *centum et quadraginta* libri Ineptiarum vel Jocorum Melissi fraudem huic loco intulerint verendum est. Totum segmentum posui, quod doceret poetam Græcum Battii quoque res in Lyde tetigisse, nisi verba *Antimachum secutus* ad ipsam scriptionem probabilis referrentur :

45.

Dotias..... Et Antimachus libro secundo Lydes :
Fugientes ex terra Dotiade.

46.

Orgones Seleucus in commentariis de legibus Solonis

sed poterat etiam ab exemplari suo hæc sumpsisse. Certior res est in altero loco, § 4, qui pro fragmento Antimachi haberi debet : *Rhæo, filia Staphyli et Chryseidis* (leg. videtur *Chrysothemidis*), *sororibus Molpadia major, Parthenia minor; quæ ab Apolline compressa gravidaque facta, a patre in arca inclusa est, et in mare dejecta, in Delum appulit, filiumque genuit nomine Anium, qui clam ab Apolline alitus et divinitate donatus est. ... C. Proculus in sua Lyde, et Sextus Græchus in libris Amorum historiam elegantissime exornarunt.*

XLV (34).

Stephanus Byz. v. Δώτιον, p. 114, 27 : ... και Δωτιάς, ως Ἰλιάς τοῦ Ἰλίου. ... Καὶ Ἀντίμαχος ἐν β' Λύδης.

Φεύγοντας γαίης ἔκθοι Δωτιάδος.

Δωτιάς γαίη, ab aliis fere Δώτιον πεδίον dictum, in media prope Thessalia situm erat, Perrhæbia, Ossa et Bœbeitide palude propinquis, teste Strabone IX, p. 442 (674). Verba ipsa ad Thessalos cum Triopa, Helii filia, in Cnidum emigrantes (Diodor. V, 61, Bœckh. ad Pindari schol. p. 314 sq.) retulerunt Schellenb., Weberus (Eleg. Græc. p. 653 sq.) et alii.

XLVI (36).

Photius Lex. p. 344, v. Ὀργεῶνες : Σέλευκος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ἀξίων ὀργεῶνας φησι καλεῖσθαι τοὺς συνόδους ἔχοντας περὶ τινὰς ἥρωας ἢ θεοῦ· ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερεῖς οὕτω καλοῦσιν· ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ γ'.

* Ἐνθα Καθάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργεῶνας.

β

Codex Λυδῆι. Γενεαὶ καθάρνους θ. ἀγακλέας ὀργεῶνας. In verbis ita ut scripsimus ponendis consentiunt Friedemannus De media syll. pent. p. 344, Bœckhiius in Corp. inscrr. vol. 2, p. 347, J. H. Vossius ad Hymn. in Cer. p. 150. Similiter corruptus locus est ap. Suidam v. Ὀργεῶνες. Eum respicit Harpocr. in Ὀργεῶνας. Hesychius : Καθάρνοι, οἱ τῆς Δήμητρος ἱερεῖς, ὡς Πάριος. Paros insula ipsa olim Κάβαρις dicta, teste Stephano p. 225, 38, ἀπὸ Καθάρνου τοῦ μηνύσαντος τὴν ἀρπαγὴν τῇ Δήμητρει τῆς θυγατρὸς. Conf. Welcker. Trilog. Æsch. p. 221. Apparet igitur ex hoc versu, raptum Proserpinæ narratum fuisse in Lyde.

vocari dicit eos qui conventus habent ad heroes quosdam vel deos : nunc autem translate sacerdotes ita vocant. Antimachus in tertio libro Lydes :

Ibi (Ceres) Cabarnos posuit (sibi) claros sacerdotes.

Cabarni apud Parios vocantur sacerdotes Cereris.

XLVII (34).

Schol. Euripidis Phœn. 44 : Ὅτι δὲ Πολύβῳ (Œdipus) ἔδωκε τοὺς ἵππους καὶ Ἀντίμαχος φησὶν ἐν Λύδη·

Εἶπε δὲ φωνήσας· Πόλυβε, θρεπτήρια τούσδε ἵππους τοὶ δώσω δυσμενέων ἐλάσας.

Sunt equi Laii. Euripides :

Παῖς πατέρα καίνει, καὶ λαθῶν ὀχήματα

Πολύβῳ τροφῆ δίδωσιν.

Ubi v. notam Valckenarii. Codices (etiam Parisinus antiquus) θρεπτήρια τάδε, quod in ταῦτα mutarunt Barnesius et Valck., amplectitur et tenet crisis Bachiana. Malui τούσδε, quod et per se melius est et commendatur frequenti permutatione siglarum ου et ους cum α apud librariorum. Ceterum apparet ex hoc disticho res Œdipi vel partem rerum ejus per singula tractatas fuisse in legis Antimachi.

XLVIII (25).

Athen. XI, p. 469, F : Ὅτι καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν, Στησίχορος μὲν οὕτω φησὶν ... καὶ Ἀντίμαχος οὕτως λέγει· « Τότε δὴ εὐχρέω ἐν δέπαϊ Ἥλιον πομπῆ ἀγακλυμένη Ἐρυθραία. » Sic cod. Marcianus, πομπῆ. Quod quum facile oriri posset ex πόμπου cum affixa sigla εν et maxima cum probabilitate restituerint πόμπουεν Jacobsius et Schweighæuserus, deinde quoniam verba ἐν δέπαϊ, finis pentametri, vitii suspicione nulla premuntur, ego quoque ad Lyden hoc fragmentum retuli, cum Jacobsio Animadv. ad Athen. p. 252 ita scribens,

Τότε δὴ * εὐχρέω * ἐν δέπαϊ

Ἥλιον πόμπουεν ἀγακλυμένη Ἐρυθραία.

licet idem in alia abierit posterius, in Append. Advers. Porsoni p. 320, ad Anthol. III, 3, p. 845. Sed vocabulum εὐχρέω sanum esse, ut Schweighæuserus vult, mihi non persuadeo : etiam Jacobsius, qui olim probaverat ad Athen., deinde εὐχρόσω δέπαϊ ᾧ scripsit. Aureum illud poculum est

47.

Laii occisi equos ab Œdipo datos esse Polybo, narrat Antimachus in Lyde :

Allocutus est eum his verbis : Polybè, nutritionis mercedem hos tibi dabo equos, quos ab hostibus abegi.

48.

Solem etiam ab ortu ad occasum veli in poculo, Stesichorus ait..... Et Antimachus ita scribit :

Tunc vero commodo (?) in poculo

Solem magnifice accessivit illustris Erythea.

etiam apud Mimmernum et Pherecydem (schol. Apollon. IV, 1396). Ansana exempla hiatus in media sede pentametri Friedemannō possint opponi, ignoro. Probabiliter Casaubonus χρυσέω.

XLIX (37).

Etymol. M. p. 375, 40 : Ἐρκτωρ, ὁ πρακτικός. Ἀντίμαχος·

Ὅσοι σῶν μεγάλων ἔρκτορες εἰσὶ κακῶν.

Sic Valckenarius ad Eur. Phœn. p. 607, indicio codicis Leidensis, qui οἱ τῶν μ. Editiones nihil nisi τῶν μεγ. ... præbent.

L (57).

Schol. Apollonii Rhod. I, 1008 : Δύπτειν δὲ ἐστὶ τὸ δύνειν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ... Πρώτερος δὲ Ἀντίμαχος·

Ἢτέ τις καύηξ δύπτεισιν ἐς ἀλμυρὸν ὕδωρ.

Sic egregia conjectura restituit Janus Rutgersius, qui hoc legerat in antiquo scholiasta, ἧτε καύηξ δύνη ἐς ἀλμ. πέλαγος. Parisinus, ἧτε κ. δύπτει ἐς ἀλμ. ὕδωρ, pro quo οἶμα posuerat Rutgersius. Emendationem probarunt et contra minus felices tuiti sunt Wolfius Epist. ad Schellenb. p. 125 sq. et Schneidewinus ad Ibycum p. 69. Ceterum ad Lyden Schellenbergius retulit hoc fragm. eo argumento, quod alibi scholiasta Apollonii unum hoc earmen ad partes vocet. Cujusmodi argumentum ut in ceteris valet quæ ad res Argonautarum spectant, ita non valet in notatione grammatica. Reliquimus tamen fragmentum.

LI (38).

Idem ad I, 211 : Ζήτης αἶ Κάλαις τε]... Καταλέγει δὲ τούτους καὶ Ἀντίμαχος, inter Argonautas, quorum expeditionem in Lyde relatam fuisse sequentia fragmenta ostendunt.

LII (39).

Idem ad I, 1290 : Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λύδη φησὶν ἐκβιβασθέντα τὸν Ἡρακλέα (ex Argo navi), διὰ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν Ἀργὴν ὑπὸ τοῦ ἥρωος. Conf. schol. Pindari Pyth. IV, 303.

49.

Quotquot tuorum malorum magnorum sunt auctores [res.

50.

Velut quando mergus aliquis se immergit in salsam aquam (maris).

51.

Etiam Zeten et Calain inter Argonautas refert Antimachus.

52.

Antimachus in Lyde narrat, Herculem ex Argo nave exire jussum, quia pondere suo heros eam gravabat.

LIII (43).

Idem ad III, 409 : Καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ Ἡφαιστοτεύκτους τοὺς ταύρους ἀπεφάνητο. Parisinus schol. χαλκόποδας, calami lapsus : nam χαλκόποδες sunt apud Apollonium. Schol. Pindari Pyth. IV, 398 : Τοὺς πυρίπνοους ταύρους Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ Ἡφαιστοτεύκτους λέγει. De tauris quos Æetes Iasonem sub jugum mittere jussit. Mirum neque Schellenbergium neque Bachium in hoc vocabulō, quod consensu præbent testes duo, cogitasse de metro elegiaco talem mensuram repudiante. An poeta Æschylea voce usus fuerit ἡφαιστοτουκεις ?

LIV (44).

Idem ad IV, 156 : Ἐν τούτοις δὲ καὶ τοῖς ἐφεξῆς φησὶ τὴν Μήδειαν ἐπιβραίνουσιν ἀρκεύθω τὸ φάρμακον κοιμῖσαι τὸν δράκοντα, ἐπάδουσιν, καὶ οὕτω τὸ κῶας ἀνελέσθαι· καὶ χωρῆσαι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν ναῦν, κοιμωμένον τοῦ θηρίου· συμφώνως Ἀντιμάχῳ.

LV (46).

Idem ad IV, 1153 : Ἰστέον ὅτι Τιμαῖος λέγοντος ἐν Κερκύρα τοὺς γάμους (Iasonis et Medææ) ἀχθῆναι ... Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ ἐν Κόλχοις πλησίον τοῦ ποταμοῦ μιγῆναι αὐτῇ φησὶ τὸν Ἰάσονα. Verba ἐν Κόλχοις ex Parisino scholiasta accesserunt : unde solvitur Schellenbergii dubitatio de flumine. Est Phasis.

LVI (45).

Idem ad IV, 259 : Ἡσιόδος δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίαις, καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ διὰ τοῦ Ἄλκεαντοῦ φησὶν ἔλθειν αὐτοὺς (Argonautas) εἰς Λιθύην, καὶ βραστάσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι.

LVII (41, 42).

Idem ad II, 296 : Στροφάδας (insulas) φησὶ κεκλήσθαι διὰ τὸ τοὺς Βορέαδας (Zeten et Calain)

αὐτόθεν ὑποστρέψαι, στραφέντας εἰς τοῦπίσω· λαβὼν παρὰ Ἀντιμάχου (οὕτω γὰρ ἔκεινος ἐν τῇ Λύδῃ περὶ αὐτῶν μέμνηται). Οἱ δὲ Στροφάδες φασὶν αὐτὰς κεκλήσθαι, καθὼ ἐπιστραφέντες ἤξσαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἀρπυίας· κατὰ δὲ Ἡσιόδον καὶ Ἀντιμάχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται. Quæ parentheseos signis cinguntur, ex Parisino schol. accessere.

Idem ad seq. v. : Αἱ πλωταὶ νῆσοι μετωνομάσθησαν Στροφάδες. Μέμνηται αὐτῶν καὶ Ἀντιμάχος ἐν τῇ Λύδῃ.

LVIII (40).

Idem ad II, 178 : Ἀγήνορος παῖς ἐστὶν (Phineus), ὡς Ἑλλάνικος· ὡς δὲ Ἡσιόδός φησι, Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιόπειας. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης καὶ Ἀντίμαχος καὶ Φερεκύδης φησὶν. Ἐκ γὰρ Κασσιόπειας τῆς Ἀραβίου Φοίνικι γίνεται Κίλιξ καὶ Φινεύς καὶ Δόριλλος. Eadem valde depravata ap. Eudociam p. 414.

LIX.

Schol. Venetus Hom. Iliad. Z, 200 : Ἐπειδὴ τὰς μὲν εὐτυχίας εἰώθασιν ἀναφέρειν εἰς τὴν θεωρίαν, τὰς δὲ δυστυχίας εἰς ἀπέχθειαν θεῶν, τὴν μεταβολὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον τοῦ Βελλεροφόντου εἰκότως εἰς ἀπέχθειαν θεῶν ἀνατέθεικεν (Homerus). Ὅτι δὲ πολλή τις ἦ κατ' αὐτὸν μεταβολὴ γέγονε, δηλοῖ ἃ καταλέγει δυστυχήματα αὐτοῦ. ... Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λύδῃ, ὅτι τοὺς Σόλυμους ἀνεῖλε θεοῖς ὄντας προσφιλεῖς, διὰ τοῦτο μισηθῆναι αὐτὸν φησὶν ὑπὸ τῶν θεῶν.

LX.

Schol. Palat. Hom. Odys. E, 283 : Οἱ Σόλυμοι ὀνομάσθησαν ἀπὸ Σολύμου τοῦ Διὸς καὶ Καλχηδονίας, ὡς Ἀντιμάχος λέγει.

53.

Tauros Ætæe Antimachus in Lyde « ab Vulcano factos » scripsit.

54.

Apollonius in eo consentit cum Antimacho, ut narret Medeam junipero aspersione medicamentum, atque ita cum incantamentis sopiisse draconem, et abstulisse vellus; tum, dormiente bellua, ambos in navem concessisse.

55.

Timæus in Corcyra insula factas esse nuptias Iasonis et Medææ narrat; in Colchis illos prope fluvium (Phasidem) coïssse, Antimachus in Lyde.

56.

Præter Hesiodum et Pindarum Antimachus quoque in Lyde narrat Argonautas per Oceanum descendisse in Libyam, deinde humeris vecta Argo in nostrum mare venisse.

57.

Strophades insulas, quum Plotæ virius dicerentur ita

vocatas ob Boreæ filios, Zeten et Calain, qui ab ea regione se retro vertissent (*quod græce est στραφῆναι, unde στροφή, Στροφάδες*), narrat Apollonius, ab Antimacho acceptum, qui in Lyde illarum meminit. Alii hanc rationem attulerunt, quod ad Jovem conversi petissent ut Harpyias perdere ipsis contingeret. Ceterum apud Hesiodum, Antimachum et Apollonium Harpyiæ non occiduntur.

58.

Phineus Hesiodo est filius Phœnicis, Agenoris et Cassiopeæ filii. Similiter Asclepiades, Antimachus, Pherecydes referunt. Nam ex Cassiopea, Arabi filia, nascuntur Phœnici Cilix, Phineus et Doriclus.

59.

Bellerophontis infortunia Antimachus in Lyde inde accidisse dicit, quod Solymos exciderit, (Lyciæ) gentem diis amicam : hinc ipsum odio fuisse diis.

60.

Solymos vocatos esse a Solymo, Jovis et Calchedoniæ filio, Antimachus dicit.

LXI.

Schol. Homeri II. Γ, 144, Κλυμένη δὲ βοῶπις, Helenæ ἀμφίπολος : Ἀντίμαχος δὲ τὴν Κλυμένην Ἰππάλκου θυγατέρα εἶναι φησιν. Quod in Lyde factum esse puto, in qua Antimachum res Helenæ siluisse non est probabile.

Ex incertis fragmentis ad Lydam pertinere possunt 75, 79, 86, 105 et 109, ubi vide annotata.

ΔΕΛΤΟΙ.

LXII (49).

Athenæus VII, p. 300, D : Καὶ περὶ τὸν Εὐλέα ποταμὸν (esse anguillas), οὗ μνημονεύει Ἀντίμαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δέλτοις οὕτως·

Ἐλθὼν Εὐλείας πηγὰς ἔπι δινήεντος.

In verbis Athenæi codd. εὐκλέα, quod correxit Schweighæserus; in fragm. Marcianus et Laur. recte, vulgo εὐκλείας. Fluvius ignotus. Schweighæserus cogitavit de Eulæo (Εὐλαίω), Mediæ Persiæque fluvio.

Dubitari potest ab Antimachone ipso inscriptum illi libro fuerit Δέλτοι, *Pugillares*, an ab eo qui scripta poetæ collegit (συνέλεξε : v. supra p. 29), congestis ibi quæ non edita in pugillaribus ejus invenisset. Neque argumenta superesse videntur quibus permotus in alteram utram partem magis inclines. Conferri poterit scriptum Callimachi Γραφεῖον dictum, cujus notitiam cum fragmento aliquot versuum nuper ex codice eruere mihi contigit, Καλλιμάχος ἐν τῷ καλουμένῳ γραφίῳ (sic).

KATAXHNH.

De hoc scripto Theodori Bergkii est dissertatio, in Zimmermanni *Zeitschrift f. d. Alterthumsw.* 1835, n. 37, p. 300 sq., quam apponimus compendifactam.

« Spartianus in Vita Hadriani cap. 15 : *Famæ celebris tam cupidus fuit, ut libros vitæ suæ scriptos a se libertis suis literatis dederit, jubens ut eos suis nominibus publicarent : nam Phlegontis libri Hadriani esse dicuntur. Catacrianos*

libros obscurissimos, Antimachum imitando, scripsit. Quam imitationem in uno dicendi genere constituisse non est credibile : imo prorsus non dubito quia imperator etiam in argumento et inscriptione operis Colophonium poetam sit secutus. Jam vero facile quilibet intelligit, neque de Thebaide neque de Lyde cogitari posse. Ipsa autem literarum vestigia *catacacos, catacanas*, etc., aperte produnt Spartianum scripsisse : « *Catachenas*, libros obscurissimos, Antimachum imitando scripsit. » Institutum igitur horum librorum fuit irrisioni atque objurgationi aptatum : id enim significat *καταχίγη*. ... [V. Thesaur. HSteph. s. ea v.] Superest illud, ut demonstrare coner etiam Antimachum libros et argumento et titulo similes edidisse. Ac videor mihi reperisse hujus rei non obscura vestigia.

LXIII (50).

In Etymol. enim M. p. 4, 7, hæc leguntur : Ἀβολήτωρ ... Ἀντίμαχος Ἰαχίγη· « Τοὶ δ' ἄρ' οἱ ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν· » ἀντὶ τοῦ μάρτυρες, συνηλαχότες καὶ συντυχόντες. Οὕτω Φίλων εἰς τὰ ῥηματικά αὐτοῦ. Quæ hoc modo corrigere tentavit Blomfieldus : Ἀντίμαχος· Ἰάχοντι δ' ἄρ' οἱ ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν· quæ conjectura non unam ob causam improbanda est *. Credo me non aberrare a vero, si ita potius corrigam : Ἀντίμαχος Καταχίγη·

Τοὶ δ' ἄρα οἱ ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν.

Antimachus utrum unum an plures libros sic inscripserit, non audeam decernere : potuit enim hac in re Hadrianus a Colophonio poeta recedere. Hanc meam conjecturam alia quoque confirmare videntur : sunt enim quædam inter reliquias Antimachi, quæ neque in Thebaide, neque in Lyde locum commodum tenere videantur. Vide enim illud quod Herodianus Philet. p. 439 (398 Lips.) Mœridis Piers. ex Antimacho profert :

* Mihi quoque improbatur illa conjectura in præfat. ad Statium Collectionis Panckouckianæ, p. VI, ubi melius, opinor, tentabam : Ἀντίμαχος·

Ἰναχίδα δ' ἄρα οἱ ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν.

61.

Clymenen (Helenæ famulam) Hippalci filiam esse dicit Antimachus.

PUGILLARES.

62.

Eulææ fluvii meminit Antimachus in libro qui inscribitur *Pugillares* :

Quum venisset ad Eulææ fontes vorticosi.

CATACHENE.

63.

Hi autem sunt illi testes (s. conciliatores) viri.

LXIV (77).

Ἐννεάμυκλος ὄνος· παρὰ Ἀντιμάχῳ. Ὄνου μύκλαι δὲ λέγονται αἱ ἐν τοῖς σκέλεσιν τῶν ὄνων περιγραφαί. Hæc enim a dignitate epici pariter atque elegiaci carminis abhorrent. Tzetzes quidem ad Lycophr. v. 771 et Etymologus M. p. 594, 20, hæc, sed auctiora, tribuunt Callimacho :

Ἔστιν μοι Μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος.

Ego vero censeo illos grammaticos sive potius librarios Callimachi nomen notissimum substituisse Antimacho, cujus memoria multo fuit obscurior, quod vel Xiphilinus LXIX, 4, satis superque indicat : Τὸν γοῦν Ὅμηρον καταλῶν Ἀντίμαχον ἀντ' αὐτοῦ εἰσήγεν, οὗ μὴδὲ τὸ ὄνομα πολλοὶ πρότερον ἠπίσταντο. Credo autem illum ipsum versiculum ex Catachene petivisse esse : ut enim Callimachi illud carmen, quod inscribitur *Ibis*, fuit elegiacum, sic hoc quoque ex distichis constituisse non abhorret a probabilitatis specie : nisi forte quis malit hunc pentametrum ad Δέλους referre. »

Hesych. : Μύκλαι, αἱ περὶ τὰ σκέλη καὶ ἐν τοῖς ποσὶ καὶ ἐπὶ νότου τῶν ὄνων μέλαιναι γραμμαί. HSteph. Thes. : Ἐννεάμυκλος Hesychio ἐνναετής, ἰσχυρὸς, Novem annorum, Robustus et validus. Forsitan autem exponitur ἐνναετής, quoniam ex μυκλῶν numero cognoscebatur annus; et ἰσχυρὸς, quia talis habebatur qui multas haberet μύκλας. »

FRAGMENTA INCERTA.

LXV (22).

Tzetzes ad Lycophr. 245 : Χρησμός ἦν δοθεὶς τοῖς Ἑλλησι, τὸν προπηδήσαντα τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τρώων ἐκ τῶν δικάδων πρῶτον τῶν ἄλλων ἀποθανεῖν. Προπηδήσαντος δὲ τοῦ Πρωτεσίλαου καὶ ἀναιρεθέντος ὑφ' Ἐκτορος ἢ ἐτέρου τινός, ὁ Ἀχιλλεὺς τῷ τούτου παθήματι παιδευθεὶς, ὕστερον ἀπάντων τῆς ἰδίας νεῶς πεδήσας πλῆττει τὴν γῆν, καὶ ὕδωρ ἐξ αὐτῆς, ὡς φασιν, ἀνεδόθη. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀντίμα-

64.

Apud Antimachum, « Asinus cum novem myclis » (li-
ceis nigris).

Est mihi Magnes asinus novem myclorum.

FRAGMENTA INCERTA.

65.

Oraculum datum fuerat Græcis, fore ut qui primus Græcorum ex navibus in terram Trojanam prosiliisset, is ante omnes occumberet. Quum igitur Protesilaus, hoc facere ausus, ab Hectore aut alic quodam obruncatus esset, Achilles, hujus calamitate edoctus, ex sua nave

χος λέγων οὕτως (alii codd. ἐξ αὐτῆς ἀνεδ., ὡς φησι καὶ ὁ Ἄ.).

Ῥίμφα δ' ἐπ' ἠπειροιο μελαίνης ὑψὸς ἀερθεῖς

Πηλείδης ἀπόρουσεν ἑλαφρότερ' ἤντε κίρκος·

τοῦ δ' ἔμπροσθε ποδῶν κρήνη γένετ' ἀεναούσα.

V. 1 Schellenb. ἐπ'. Codd. (etiam 3 Parisini) ἀπ'. V. 2 Vit. 2 ἐπόρουσεν. Deinde edebatur ἑλαφρὸς ἤντε κ., quod emendavit Hermannus ad Eurip. Androm. 1108; cujus loci notitiam Fixii benevolentiae debeo. De ἤντε pro ἠ posito v. Buttmann. Lexil. vol. II, p. 229 sq. Circus, ex accipitrum genere, Homero est ἑλαφρότατος πετεηνῶν, II. X, 139. — Nec Lydes esse nec Thebaidis hoc fragmentum apparet. De re Schellenbergius confert Eustathium ad II. B, 698, Ὑπέτρεσεν (Achilles) κατὰ τινὰς, καὶ τελευταῖος εἰς γῆν κατεπηδήσεν.

LXVI (57).

Scholias Theriac. 295 : Πλόον, νῦν τὴν ὁδὸν τὴν πεζήν, τὴν πορείαν. Καὶ Ἀντίμαχος εἶπε·

Τοῖσιν δ' ὕληντα διὰ πλόον ἐρχομένοισι.

Editur τοῖσι δ' ἀν ὕλ. Lucian. Ver. hist. II, 42, de ficta navigatione per cacumina silvæ in medio mari inventæ : Θέντες (navem) ἐπὶ τῶν κλάδων, πετάσαντες τὰ ἱστία καθάπερ ἐν θαλάττῃ ἐπλέομεν τοῦ ἀνέμου προωθοῦντος ἐπισυρόμενοι. Ἐνθα δὲ καὶ τὸ Ἀντιμάχου τοῦ ποιητοῦ ἔπος ἐπεισήλθε· φησὶ γάρ που ἀκκείνος·

Τοῖσιν δ' ὕληντα διὰ πλόον ἐρχομένοισι.

Id est διερχομένοισι, « fortasse per Cithæronem. » Schellenb.

LXVII (60).

Epimerismi Hom. ap. Cramer. Anecd. vol. I, p. 401, excerpta ib. vol. II, p. 329, 10, et Etym. M. p. 770, 10 : Κοῖα σημαίνει τὴν σφαίραν· ἢ χρῆσις παρὰ Ἀντιμάχῳ·

Κοῖας ἐκ χειρῶν σκόπελον μέτα βίπτάζουσιν.

prostremus omnium desiliit, et saltu suo terram ita percussit, ut fontem emisisset feratur. Testatur Antimachus his verbis :

Alacriter in nigram terram, sursum elatus, Pelides navi desiliit pernicius quam circus; cujus ante pedes fons ortus est jugis.

66.

Πλοῦς (navigatio) de terrestri itinere dixit Antimachus; His silvestrem navigationem peragentibus, id est, « iter per silvas. »

67.

Pilas ex manibus in scopulum conjiciunt.

Sic hæc scripsit Spohnius De extrema parte Odys. p. 208, recte. Omnes μεταριπτάζουσιν, et mirabili consensu ἐκ χειρῶν εἰς σκόπ., excerpta εἰς κόπελον. Εἰς removerat jam Schellenberg. Hesychius, ex hoc versu, ut videtur: Κόλας, σφαίρας, ἢ λίθους.

LXVIII.

Schol. Homeri II. Ψ, 845: . . . καλαῦροψ. Καὶ Ἀντίμαχος·

Πάντες δ' ἐν χεῖρεσσι καλαῦροπας οὐατοέσσας εἶλον.

Editur ἔλον.

LXIX (58).

Scholias Sophoclis OEdip. Col. 14: Πωρεῖν οἱ Ἡλείοι τὸ πενθεῖν φασι. Καὶ Ἀντίμαχος, «Πωρήτοι ἀλόχοισι (sic codex) καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος.» Παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Schol. Eurip. Orest. 382: Ταλαίπωρος παρὰ τὴν πώρη, ὁ δηλοῖ τὸ πένθος. Ἀντίμαχος, «Πώρη τοι ἄλ. . . ἕκ.» Apud Suidam (vn. Πῶρος et Ταλαίπωρος) duo versus habentur, alter πῶρον τίν' ἄλ. κ. οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο, alter πωρητὸν ἄλ. κ. οἷς τεκ. ἕκαστος. In scholio ad Aristophanis Plutum 33, quod antiqui codd. ignorant, Πῶρος πένθος ἐστὶ, καὶ Ἀντ. φησι, «πῶρός τοι ἄλ. . . ἕκ. Antimacho substantivum πωρητὸς restituendum esse viderunt Sopingius ad Hesychii glossam, Πωρητὸς, ταλαιπωρία, πένθος, et Kusterus. Emendationem perfecit G. Dindorfius ad scholium cit. Aristoph. :

Πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος θέντο.

Male Hemsterhusius et alii duo fragmenta esse crediderunt.

LXX (59).

Pollux II, 178: Τὴν βράχιν ἔνιοι τῶν ποιητῶν ὠνόμασαν κλόνην, ὡσπερ Ἀντίμαχος·

Ὡς εἶτε κλόνηος τεθορυγῆς σφονδυλίων ἕξ.

Sic Canterus correxit quod in editionibus legitur κλόνηός τε θουρήης σφ. ἕξ. Abest locus ab melioribus codicibus.

LXXI (73).

Scholias Ambros. Homeri Od. A, 579: Τὸ

δέρτρον Ἀντίμαχος μὲν ὁ Κολοφώνιος τὸν ἐπιπλοῦν ἀκούει τὸν ἐν τοῖς καλουμένοις ἐγκάτοις· λέγει γὰρ «Οὐδέ τι θερμὸν ἀναπνέων χολάδας δέρτροισι καλύψας» (aut καλύψοις, quod codex ostendere videbatur Maio). Postrema habet etiam Eustathius, χ. δ. καλύψας. Buttmanus emendat ἀναπνέων, verum multo gravius hæc corrupta sunt, οὐδέ τι θ. ἀν. Hariolabar,

πρὸν' ἀν' αἰπεινῶ, χολάδας δέρτροισι καλύψας, quod a codicis ductibus proxime abest. Jupiter Homericus sedet ἀνὰ Γαργάρω ἄκρω. Ut de sacrificio in Cadmea agatur. Ex οὐδέ τι θε nihil extrico; Οἰδιπόδη hic non est locus.

LXXII (61).

Etymol. M. p. 178, 10: Παρὰ τοῦ ἀφενος γίνεται ἄφνος, κατὰ συγκοπήν . . . ἐκ τούτου γίνεται βῆμα ἀφνῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀφνήμων. Ἀντίμαχος·

Πολλὰ δὲ μῆλα, τάπερ ἀφνήμονας ἀνδρας. «Excidit verbum ποιεῖ aut simile aliquod.» Schellenb.

LXXIII.

Theodosius gramm. ap. Bekker. Anecd. p. 1187: Ἔστι γὰρ τῶ κυανοχαίτου (sic) καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῶ κυανοχαίτα καὶ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ι, οἷον ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ,

Πατρὶ τε κυανοχαίτα Ποσειδάωνι πεποϊθῶς.

De quo loco Lobeckius a Bekkero memoratus, in Parerg. ad Phrynich. p. 658: «Metaplasmi licentia efficta sunt πρωτόθρονες ἔδραι, πολυπάταγα θυμέλην et, puto, illud Antimachi κυανοχαίτι (pro quo in Tryphonis Excc. apud Constant. Lascar. Gramm. n. 11 κυανοχαίτα scribitur), et quæ sunt his similia, in quibus patet terminationem licentiose ad tertiæ declinationis similitudinem vel euphoniæ vel metri causa traductam esse.» Ceterum de Ida dictum videtur, et ad Thebaidem pertinere: v. ad fr. 105.

LXXIV.

Epimerismi Hom. Crameri Anecd. vol. I, p. 158, 24: Βάθος ἀγγιβαθῆς· λέχος ἀγγιλεχῆς. Ἀντίμαχος·

68.
Omnes peda ansis instructa in manus ceperunt.
69.
Luctum uxoribus et liberis suis omnes pararunt.
70.
Spina labat ceu vertebris quum concita motis. CANT.
71.
Minime calidum

respirans (?) intestina omentis quum texisset....

72.

Et multæ oves, quæ viros divites (reddunt).

73.

Et patre cæruleis-comis Neptuno fretus.

74.

Qui (gladius) ipsi prope lectum de clavo suspensus erat semper.

Τό βρά οἱ ἀγχιλεχῆς κρέματο περι πάσσαλον αἰεῖ.

• Quocum componas Theocritum XXIV, 42 :

Δαιδάλεον δ' ὄρμησε μετὰ ζήφος, ὃ β' οἱ ὑπερθε
κλιντῆρος κεδρίνω περι πασσάλω αἰὲν ἄωρτο.»

Th. Bergkiius. Hæc ita comparata sunt ut non temere suspiceris Antimachum quoque illa de Amphitryone dixisse et Theocritum idem argumentum æmulo studio tractasse.

LXXV.

Idem ibid. in θοῆ, p. 101, 11 : Καὶ παρὰ τῷ Ἀντιμάχῳ,

Ἄιδος ἐκπρολιποῦσα θοὸν δόμον,
οὐ τὸν μέλανα, ἀλλὰ τὸν ἀκίνητον. Codex θοὸν δο".
De Eurydice dictum videtur et ex Lyde petiitum.
«Θοὸν est Celerem, In quem celeriter pervenitur.» *G. Dind. Thes.*

LXXVI (65).

Hesychius v. Κλύμενος : Λέγεται δὲ καὶ κισσοῦ, ὡς Ἀντίμαχος·

Κισσοῦ τε, κλυμένιοι καὶ ἀμπελίνης...

Ubi inepte Blomfieldus, Περικλυμένιοι καὶ ἀμπ. Videtur is a quo glossam petiit Hesychius, κλυμένιον habuisse pro specie hederæ. Plinius H. Nat. XXV, 7, § 33 : *Clymenus a rege* (Arcadiæ Clymeno) *herba appellata, hederæ foliis; ramosa, etc.* Post ἀμπελίνης deest substantivum, velut φυλλάδος.

LXXVII (55).

Strabo VIII, p. 364=560 : Παρ' Ἐμπεδοκλεῖ δὲ «Μία γίνεται ἀμφοτέρων ὄψ,» ἡ ὄψις· καὶ παρ' Ἀντιμάχῳ·

Δήμητρος τοι Ἐλευσίνης ἱερὴ ὄψ,
καὶ τὸ ἄλφειον, ἄλφι. Codd. Ἐλευσινίης, quod correxit Blomfield. Vide L. Dind. ad HSteph. Thes. s. v., p. 727.

LXXVIII (56).

Etymol. M. p. 18, 40 : Ἀδόροις, Ἀντίμαχος·

Ἐν δ' ἀδόροις χέειν εὐήλατον ἄλφι.

Δόρυ γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἐκδεῖσθαι δόρος· καὶ δόροι, κατὰ πλεονασμὸν ἀδοροι, ἢ ἀντὶ τοῦ κακὸδοροι. Οὕτως Ἡρωδιανός. Λέγονται δὲ καὶ κώρυκοι, θύλακοι,

ἀσκοί· οἷον οὐ δεδαρμένοι. Hesych. : Ἄδοροι, ἀσκοί, κώρυκοι, θύλακοι. Apud Homerum Odys. B, 354 :

Ἐν δὲ μοι ἄλφιστα χεῦαν εὐβραφέεσσι δοροῖσιν.

Εὐήλατον tacite correxit Ruhnken. ad Hymn. in Cer. 208, post eum Blomf. Edebatur εὐήλατον, quod Schellenb. explicabat, *faventes et propitios reddens deos*, et comparabat Horatii *far pium*, Od. III, 23, 20.

LXXIX.

Chæroboscus in Bekkeri Anecd. p. 1416 : Πύδης Πύδου ὄνομα ποταμοῦ (Pisidiæ), ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ· «Καδδ' ἐναπύδηρέοντα.» Τοῦτο δὲ ἐναντίως ἔκλινεν ὁ Ἀντίμαχος. Ὅτε μὲν γὰρ ἰαμβικὸν ἔστιν, ἴσοσυλλάβως αὐτὸ κλίνει, ὡς ἐπὶ τῆς λεχθείσης χρήσεως· ὅτε δὲ σπονδειακὸν ἔστιν, περιττοσυλλάβως αὐτὸ κλίνει, οἷον «Πύδητος καὶ τηλεκλήτου ποταμοῖο.» Düntzerus proposuit, Καδδ' αἰνὰ Πύδην ἐρέοντα, non satis apparet quo sensu. Cogitavi, Καδδ' ἦα Πύδην ἐρέοντα, vel alio epitheto, *descendi ad Pyden* : sed lacunam inter δη et ερ oblitteravit librarius, ut jam incerta sint omnia. In codice, quem inspexi, dubium est utrum ille voluerit, ἐρέοντα an ἐρέωντα. In altero versu καὶ aperte vitiosum est; fortasse κρῆναι. In Pisidia sunt Solymi, quos a Bellerophonte excisos Antimachus memoraverat in Lyde : ex illo loco si hæc petita sunt, videri debet satis late tractasse res herois.

LXXX.

Idem ibid. p. 1422 : Καὶ ὁ Ἀντίμαχος δὲ γινώσκει τὴν διὰ τοῦ ντ κλίσιν (adjectivi τάλας), ἐν οἷς φησιν·

Οἱ δὲ τὸν αἰνοτάλαντα κατέστυγον.

Sic Bekkerus. Codex λινοτάλ. Fortasse de OEdipo dictum, qui

scleris comperto fine, profundis
erepsit tenebris, sævoque e limine profert
mortem imperfectam,

apud Statium XI, 580.

LXXXI (72).

Eustathius ad Odys. B, 190, de comparativis in ἑστέρος et ἑστατος agens, p. 1441, 18 : Ἀντίμαχος δὲ,

Ὅτι ἀφνειέστατος ἔσκεν.

75.

Plutonis quum reliquisset domum celerem.

76.

Hederæque, clymeni et vitignæ....

77.

Cereris Eleusiniae sacra facies.

78.

Utribus infundere bene molitum far.

79.

Fluvii (Pisidiæ) nomen Pydes diverso modo flectit Antimachus, *Pydæ* correpta, *Pydetis* producta syllaba prima.

Pydetis (fontes) late-celebrati fluvii.

80.

Illi autem vehementer-miserum abominabantur.

81.

Quia locupletissimus erat.

LXXXII (74).

Schol. Homeri Iliad. A, 753 (et Etym. M. p. 271, 19) : Καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις (Παλαμήδη?) τὴν λέξιν οὕτως ἔχουσαν τίθησι, ὅταν λέγῃ· « Σπίδιον μῆκος ὁδοῦ », καὶ δ' Ἀντίμαχος,

Οὐδὲ σπιδόθεν προνοῆσαι,
τουτέστι μακρόθεν. Καὶ ταῦτα μὲν Ἀρίσταρχος.

LXXXIII (81).

Idem ad Il. B, 2 : Οἱ δὲ μεθ' Ὀμηρον (τὸ νή-
δυμος) καὶ χωρὶς τοῦ ν λέγουσιν· καὶ Ἀντίμαχος·

Ἐπεὶ βρά οἱ ἤδυμος ἐλθών. ...

Tetigerat Eustathius.

LXXXIV.

Herodianus Περὶ μονήρ. λέξ. p. 36 extr. : Καὶ οὐδέτερον (ἔστι τὸ φάρος), ὅποτε σημαντικὸν τοῦ ἱματίου, ἢ καὶ τὸ (1. τοῦ) ἀρότρου, ὡς καὶ παρ' Ἀλκιμᾶνι· ἀλλὰ καὶ παρ' Ἀντιμάχῳ, « αἰεὶ φάρεος χατέουσιν ἔχων »· οὕτως ἐν τοῖς ἀντιγράφοις εἴρηται (κεῖται?). Hesych. in Βούφαρος : Φάρος γὰρ ἡ ἄροσις. Suspiceris, (χωροῖς) αἰεὶ φάρεος χατέουσιν, vel, Ἄγροισι φάρεος χατέουσιν· nam, quantum ex Herodiano intelligi potest, de aratro vel aratione dixerat Antimachus. In ἔχων latere potest Echion, Κάββαλεν ὅπλ' ἐπ' ἀγροῖσι φάρεος χατέουσιν Ἐχίων.

Nam conculcato per pugnam Spartorum agro, quem araverat Cadmus, Echion

sua jecit humi monitu Tritonidis arma,
apud Ovidium Metam. III, 127.

LXXXV.

Codex Paris. 2638 v. Καρῆατος, ap. Bekker. Anecd. p. 1386 : Κάρηας μὲν γὰρ οὐχ οἶόν τε ἔστι παραλαμβάνειν τὴν εὐθειάν· ἐχρῆν δὲ παραλαμβάνειν παρὰ Ἀντιμάχου εὐθειάν, οἶον « οἰκέτην θέσκε κάρηαρ », ἀλλ' οὐχὶ κάρηας. Düntzerus, Οἰκτιστον θέσκε κάρηαρ. Inter οἱ et κέτην potest aliquid deesse in codice, quem inspexi, splendide, sed non satis fida manu scriptum.

LXXXVI (70).

Scholiasta Venet. Aristophanis Plut. 718 : Ὅτι ἢ Τήνος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, θηριώδης δοκεῖ εἶναι. Καὶ Ἀντίμαχος,

Τήνου τ' ὀφιοέσσης.

Καλλίστρατος δὲ ἐπὶ τὸ σαφὲς κατηνέχθη, ὡς σκοροδοφόρου τῆς γῆς οὔσης. Vulgata scholia his, Καλλ. ... οὔσης, ante fragmentum Antimachi positum pergunt : Διὸ καὶ τὸ παρ' Ἀντιμάχῳ Τ. τ' ὄφ. οὐ καλῶς ἔχειν δοκεῖ. Nimirum « serpentes abigit allium et scorpiones odore, » Plin. Hist. nat. XX, 6, § 23. Olim Tenus Ὀφίουσσα dicta. Productionem primæ syllabæ adjuvit αἰόλος ὄφις Homeri. Ad Lyden referunt hoc fragmentum, quod Zetes et Calais in insula Teno ab Hercule occisi traduntur.

LXXXVII (76).

Schol. Platonis in Phædrum p. 60 Ruhnck. = 315, 2 Bekk. : Σταθερόν τὸ σφόδρα θερμόν, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ θέρει μεσημβρίας. Καὶ Ἀντίμαχος·

Θέρεις σταθεροῖο.

Καὶ τὸ ἐστὸς δὲ καὶ ἡρεμοῦν σταθερόν λέγουσιν. Vide Ruhnken. ad Timæum p. 235 sqq. Fragmentum citatur etiam a Suida v. Σταθερόν, quo vocabulo significantur quæ ἐν ἀκμῇ constituta sunt, quasi in summo efficacitatis suæ, ut nec augeantur amplius necdum cadant.

LXXXVIII.

Porphyrius ad Hom. Il. Ω, 23 : Τὸ « νείκεσεν » ἀκυρον ἐπὶ δικαστοῦ· ἐπὶ γὰρ τῶν δικαζομένων αὐτὸ τίθησιν (Homerus) ... Οἱ δὲ νεώτεροι ἐπὶ τοῦ τὸ νεῖκος διαλύειν, ὡς Ἀντίμαχος, « εὐνείκεα δ' ἔσαν λόγια, » ἀντὶ τοῦ εὐδιάκριτα. Sic Venetus alter, et Parisinus, nisi quod hic εὐνείκεστα. Codex Victorii, « μετὰ δὲ εὐνείκες κρίνον », Mosquensis, « εὐνείκεστα δ' ἦσαν τὰ λόγια, » quæ sunt ex interpolatione. Schneiderus in Lex., εὐνείκητα δ' ἔσαν λ.

LXXXIX.

Scholiastes Homeri Il. Ξ, 499 : Ὁ ποιητὴς οὐδέποτε οἶδε τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς, οἱ δὲ μετ' αὐτὸν, ὥσπερ Ἀντίμαχος καὶ οἱ περὶ Καλλιμάχου. Eī Venetus ad 500 : Οὐδέποτε δὲ Ὀμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέταχεν. Ἴσως δὲ καὶ Ἀντίμαχος ἐντεῦθεν ἐπλανήθη « φῆ γέρων οἶσιν » εἰπών. V. Buttmann. Lexilogo vol. I, p. 237 sqq., qui Φῆ βρα γέρων οἶσιν restituit. Bekkerus veri simillime Φῆ γεράνοισιν. Grammaticis notissimus erat versus, cujus prima vocabula indicasse sufficeret.

82
Neque e longinquo prævidere.
83.
Quoniam ei suavis accedens ...
84.
Semper aratro indigentibus habens (?).
85.
... .. reddebat caput.

86.
Et Teni serpentibus abundantis.
87.
Æstatis summo.
88.
Facilia dijudicata erant oracula
89.
Sicut gruibus.

XC (91).

Eustath. ad Odys. p. 1746, 19: Μύζω· ἐξ οὗ τὸ,

Μεμυζότε μύδαλέω τε,

παρὰ Ἀντιμάχῳ. De Polynice et Tydeo dictum arbitrator ad Adrastum venientibus. Vide modo Statii narrationem, I, 387 sqq.

XCI.

Herodian. Περὶ μονήρ. λέξι. p. 32, 33: Θῆλυς· φύλος,

Φόλυες κύνες,

παρὰ τῷ Ἀντιμάχῳ. Ex Antimacho igitur Hesychius: Φόλυες κύνες (sic distingue), οἱ πυρροὶ ὄντες μέλανα στόματα εἶχον. Οἱ δὲ, φύλακας.

XCII.

Epimerismi Hom. Cramerii Anecd. vol. I, p. 55, 29:

Ἀμορφώνειν ἐθέλωσιν

ὁ Ἀντίμαχος, ἀντὶ τοῦ ἀμορφοποιεῖν. Ἀκαχύνω δ' αὐτός· ἐνθεν ἀπαρέμφατον «ἀκαχυνέμεν.»

XCVI (83).

ob Eustathii glossam ex Lexico rhetorico petitam (p. 1709, 54): Σειρήνες, τὰ ἄστρα· σείρια γὰρ καλοῦνται διὰ τὸ σείριαν, ὅ ἐστιν ἀστράπτειν.

XCVI (83).

Suidas: Ἀνατυπῶσαι, ἀντὶ τοῦ ἀνατρέψαι. Ἀντίμαχος. Ubi multa movent interpretes (p. 324 ed. Gaisf.) frustra.

XCVII.

Schol. Homeri Il. T, 233: Ἔστι δὲ ἡ λέξις (ὄτρυντός vocabulum) Ἀντιμάχειος (sic Victorianus codex: Venetus alter Ἀττικῆ). χαίρει δὲ καὶ Ἐρατοσθένους ταῖς τοιαύταις ἐκφοραῖς, ὡς τὸ «Πολλὴ ἀντιμαχητός (v. Schæfer. ap. Jacobs. ad Anth. Pal. p. 525.)»

XCVIII (84).

Hesychius: Γαιήδα (codex Γαιήδα), τὴν Φοίβην. Ἀντίμαχος. Ubi Hemsterhusius: «Per Φοίβην intelligenda est Phoebe, Cœi qui Latonam genuit soror, Cœli Terræque filia; ideoque Γαιήδα dixit Ant., quemadmodum Homero Γαιήτιος υἱός est Tityus.»

XCIX (85).

Idem: Ἐανηφόρος, ἡ Ἥως, παρὰ Ἀντιμάχῳ.

C (86).

Idem: Εἰσχοιανοί, οἱ Ἐφέσιοι, ὡς Ἀντίμαχος. Is. Vossius Ἔισκον Ἰαννοῦ, probante Hemsterhusio, «ob simplicitatem.» Quidni, Ἔισκον Ἰαόνιοι, Ἐφέσιοι, ut substantivum sit secutum. Ionici (viri), inquit lexicographus, sunt Ephesii apud Antimachum.

CI (87).

Idem: Ἐπίτηρα, τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν μεγάλην, ἢ ἐκ τῆς περιουσίας, ὡς Ἀντίμαχος. Codex Ἐπίτηρος. Buttman. Lexil. I, p. 156 recte vidit ad postrema modo, ἐκ τῆς περιουσίας, referri auctoritatem Antimachi, et scripsit ἐπὶ ἦρα.

CII (88).

Idem et Lexic. rhet. Bekkeri Anecd. p. 261, 19: Ζειροφόρος, ὁ Ἄδης, παρὰ Ἀντιμάχῳ.

90.

Ambo conquerentes et (imbre) madidi.

91.

«Pholyes canes» apud Antimachum, i. e. corpore fulvo, oribus nigris. Alii explicant, custodes.

92.

Formam deturpare velint.
Dolore afficere.

93.

Agite.

94.

Tenerius.

95.

Antimachus Jovem dicit «Sirium (Sirenem?)», ob Sirii sidus.

96.

Diffingere.

97.

Ἄοτρυντός (excitatio) Antimacheum vocabulum est.

98.

«Terræ filia», Antimacho est Phoebe.

99.

Idem Auroram dicit «deam pellucida veste.»

100.

«Assimilabant» vel «opinabantur Ionici», id est Ephesii.

101.

Animi causa.

102.

Apud Antimachum Pluto dicitur «Ziram ferens», i. e. tunicam in sinum replicatam.

CIII (89).

Idem : Σύστηνον, στενοχωρημένον· τρίχινος χιτῶν, ἢ ῥυπαρός. Ἀντίμαχος. Codex Σύστηνον, Salmasius τρύχινος χ. In prioribus quoque vitia latent. Ridelicula est διόρθωσις Blomfieldi.

CIV (90).

Idem : Χρησίον οἶκον· παρὰ Ἀντιμάχῳ, τὸν ἄτακτον.

CV (71).

Etymol. M. p. 465, 10, v. Ἰδας : Τὰ εἰς δας δισύλλαβα, εἰ μὲν περιτροσυλλάβως κλίνονται, διφθόγγῳ παραλήγεται, οἷον Φεΐδας Φεΐδαντος ... εἰ δὲ ἰσοσυλλάβως, ἐνὶ φωνήεντι, οἷον Λήδας Λήδου, Μείδας Μείδου· τὸ γὰρ διὰ τοῦ ντ κλινόμενον, Μείδας Μείδαντος, διὰ διφθόγγου. Οὕτως οὖν καὶ Ἰδας Ἰδου· ὅθεν καὶ Ἀντίμαχος ἤμαρτεν εἰπὼν διὰ τοῦ ι·

Ἰδαντος κούρη.

Cleopatram sive Alcyonen, Meleagri matrem, ab Ida, Lyncei fratre, ex Marpessa rapta genitam intelligit Schellenbergius. Idem meminit Idæ ab Statio in Thebaide inter heroes adversus Thebas ducentes sæpe memorati, *Tænarii* dicti VII, 588, quod explicat « Neptuni filii, » secundum Apollodorum III, 10, 3 : Κατὰ πολλοὺς δὲ Ἰδας ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Conf. ad fr. 73. Ac probabile est ex Antimachi Thebaide Idam suum sumpsisse poetam Latinum. Nostrum tamen fragmentum fortasse ad Lyden referendum.

CVI.

Apollonius Dyscolus De pronomine p. 106, B : Ἔστι καὶ ἡ εἰς ἰν ἀπὸ τῆς τεῖν παρὰ Ἀντιμάχῳ καὶ Κορίννῃ, ἐπὶ δοτικῆς ἔσθ' ὅτε παραλαμβανομένη.

CVII (66).

Diodorus III, 65 : Τῶν δὲ ποιητῶν τινες, ὧν ἔστι καὶ Ἀντίμαχος, ἀποφαινόνται τὸν Λυκούργον οὐ Θράκης, ἀλλὰ τῆς Ἀραβίας γεγονέναι βασιλέα, καὶ τῷ τε Διονύσῳ καὶ ταῖς βάρβαροις τὴν ἐπιθεσίαν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἀραβίαν Νύση πεποιῆσθαι. Τὸν δ' οὖν

Διονύσον φασὶ κολάσαντα μὲν τοὺς ἀσεβεῖς, ἐπεικῶς δὲ προσερχθέντα τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἐπ' ἐλέφαντος τὴν εἰς Θήβας ἐπάνοδον ποιήσασθαι. Postrema fortasse non tribuenda Antimacho.

CVIII (67).

Pausanias IX, 35, 1 : Ἀντίμαχος δὲ οὔτε ἀριθμὸν Χαρίτων οὔτε ὄνομα (Sylburg. ὀνόματα) εἰπὼν, Αἴγλης εἶναι θυγατέρας καὶ Ἥλιου φησὶν αὐτάς.

CIX (68).

Schol. Homeri Iliad. E, 389 : Ἀντίμαχος δὲ Κολοφώνιος τὴν Ἡερῖθιαν μητροῖαν Ἔτου καὶ Ἐφιάλτου παραδίδωσιν. Ex Lyde petitum putat Schellenbergius.

CX.

Idem ad Il. P, 134 : Ὅ δὲ Ἀντίμαχος ἐκ τούτου (ex illo loco Homeri de leone, Ἔ ρά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ ἄνδρες) πλανηθεὶς ᾤθη καὶ τὸν ἄρσενα (λέοντα) σκυμναγωγεῖν. Hoc ex carminibus Antimachi petitum videtur : sed quod idem scholiastes annotat in Il. Γ, 197 : Ἀντίμαχος τὸ λευκὸν ὡς ἀντικείμενον τῷ πηγῶ λαμβάνει, pro verbi Homericæ explicatione Antimachea, ni fallor, haberi debet.

CXI (78).

Stephanus Byz. : Ἀμφιγένεια, πόλις Μεσσηνιακή. ... Ἔστι δὲ κατὰ μὲν Ἀπολλόδορον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον τῆς Μεσσηνίας. Ex Thebaide. « Apud Statium in catalogo copiarum IV, 178, *Huic* (Capaneo) *parere dati, quos fertilis Amphigenia ... nutrit, ubi v. Barthium.* » Schellenb.

CXII (79).

Idem in v. Ἄργος, p. 51, 32 : Καὶ Ἀργεῖωνες λέγονται, ὡς Καδμείωνες, καὶ Ἀργεῖωνη, ὡς Ἀντίμαχος. Hesychius : Ἀργεῖωνας, τοὺς Ἀργεῖους.

CXIII (80).

Idem : Ὑπερβόρειοι, ἔθνος ... Ἀντίμαχος τοὺς αὐτοὺς φησὶν εἶναι τοῖς Ἀριμασποῖς.

103.

Systemum (?) apud Antimachum lacera vel sordida tunica.

104.

« *Viduum domum* », Antimachus dixit pro inordinata.

105.

Vitiose dixit Antimachus, Idantis filia, pro eo quod est Idæ.

107.

Poetarum quidam, in quibus Antimachus quoque, Lycurgum non Thraciæ, sed Arabiæ regem fuisse tradunt, et Baccho Bacchabusque Nysæ, quæ in Arabia est, insidias struxisse. (Bacchum igitur dicunt, quum impios punivisset, ceteris interim hominibus humaniter usus, ex India elephantum vectum Thebas rediisse.)

108.

Antimachus Gratiarum neque numerum neque nomina

prodidit : hoc solum dixit, *Ægles et Solis filias esse.*

109.

Antimachus Eeribœam tradit Oti et Ephialtæ novercam fuisse.

110.

Antimachus versu Homeri qui est in Iliade P, 134, in errorem actus, leonem marem catulos ducere opinatus est.

111.

Amphigeniam urbem Messeniæ, non Macistiæ, esse dicit Antimachus.

112.

Argiones, ut Cadmiones, et « Argione », pro Argivi, Argiva. Utitur Antimachus.

113.

Hyperboreos eosdem esse dicit Antimachus atque Arimaspos.

CXIV.

Probus ad Virgil. Ecl. X, 18 : *Adonis*, ut *Hesiodus ait*, *Phœnicis et Alpheſibœæ*; *Agenorſis Choantis*, qui *Syriam Arabiamque tenuit imperio*, ut *Antimachus ait*: *regnavit in Cypro*. Initio scribendum videtur, ... *Alpheſibœæ Agenorſis*; *Thiantis*, qui, etc. V. supra fr. Panyasidis 23, in quo loco Apollodori similiter olim Θόαντος legebatur pro Θεϊάντος. Sed scholium in ceteris quoque turbatum est.

EPIGRAMMA.

(Anthol. Pal. IX, 321.)

ANTIMACHΟΥ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ ΟΠΛΟΦΟΡΟΥΣΑΝ.

Τίπτε μόθων ἀτλητος, Ἐνυαλίῳ λήλογχας,
Κύπρι; τίς ὁ ψεύστας στυγνὰ καθῆψε μάτην
ἔντεα; σὸς γὰρ Ἐρωτες ἐφιμεροί, ἅ τε κατ' εὐνὰν
τέρψις καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄθοιοι.
Δούρατα δ' αἰματόεντα μέθες Τριτωνίδι δία
ταῦτα· σὺ δ' εὐχάϊταν εἰς ὑμέναιον ἴθι.

Callimachi epigramma esse credidit Ruhnkenius, cujus plurima sunt in Anthologia Græca, Antimachi hoc unum: lapsum enim videri librarium. Sed nescio an diverso modo rationeris probabilius. V. 2 Planud. μάταν. Ὁ ψεύστης de artifice qui Veneri tribuerit quæ ab natura ejus videbantur alienissima. Obversabantur, inquit Jacobsius, Antimacho Homericæ (Iliad. E, 428 sq.):

Ὅς τοι, τέχνον ἔμῳν, δέδοται πολεμῆϊα ἔργα·
ἀλλὰ σὺ γ' ἱμερόεντα μετέρχοιο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' Ἀρηϊ θοῶϊ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.

Deinde mutavi distinctionem, ejusdem viri suasu. Vulgo, ... καθῆψε μάτην; Ἐντεα σὸς γὰρ ... Nam quod alibi recte diceretur de Venere, *Tua arma sunt Amores, torus*, id huic epigrammati non est aptum; poeta hoc vult, nihil prorsus esse Veneri cum armis; non armorum genus aliud ipsi negat, aliud concedit. V. 3 sq. Plan. αἶ τε ...

EPIGRAMMA.

IN VENEREM ARMIFERAM.

Cur insueta capis Martis Cytherea laboros?
quis teneræ mendax tam dat acerba deæ

τέρψεις, v. 5 Vat. καθεσ (sic), et v. 6 σὺ δ' εὐχεται ἂν εἰς, vitiose. Edit. Florent. εὐχέταν. Recte Planudea.

Ejcienda erant ex Antimachi fragmentis primum quæ Schellenbergio sunt 32 et 33, ad cyclicam Thebaidem pertinentia; deinde ejusdem 48 vel Düntzeri 6, ex Stephano Byzantino petatum: Κοτύλαιον, ὄρος Εὐβοίας ἀνακείμενον Ἀρτέμιδι, ὡς φησιν Ἀντίμαχος ἐν Ἀρτέμιδος (sic) β'. Librarium vel epitomatozem voluisse Ἀρχέμαχος ἐν Εὐβοικῶν β' s. γ', apparet ex Harpocrate in eadem v., p. 115, 4. Idem Düntzerus ut fragmentum 53 posuit ex Herodiano Cramerī Anecd. vol. III, p. 231, 2: Μύκης... (significat) καὶ τοὺς ἀμανίτας τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινομένους, ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ.

Φάγε δ' ὀπτὰ μύκητας πρηνίους.

Sunt verba *Antiphaniſ* apud Athenæum II, p. 60, D: Ὀπτὰ μύκητας πρηνίους· et E: Εἰ ... φάγοιμί τι, μύκητας ὠμούς ἂν φαγεῖν δοκῶ. Nec *Teius* Antimachus Colophonii reliquiis immisceri debet (Collect. Düntz. p. 107) post monita Schellenbergii p. 16-18. Versus aliquot *Andromachi* Wesselingius ad Diodorum vol. 2, p. 299, 55, profert tanquam Antimacheos, calami lapsu in editione Dindorfiana repetito.

Natalis Comes Mythol. VII, 4, p. 722: *Antimachus in Centauromachia illos* (Centauros) *ab Hercule pulso e Thessalia in insulas Sirenum confugisse scripsit, ubi cantibus illarum delectati omnes in apertam perniciem fuerunt attracti: deinde ubi Nessus et alii Centauri sepulti fuissent, ex iis vulneribus non procul a Calydone, in colle qui Taphossus fuit nuncupatus, gravisimus odor ad montis radicem suffundebatur, ac tabo simile quiddam manabat, ut ait Strabo IX [p. 427]. Res petita ex Tzetæ scholiis in Lycophron. 670, ubi Antimachi vestigium nullum. Neque operæ pretium existimavi studiose investigare alterum locum, in quo Antimachi mentio fit, secundum hæc Catalogi « *Antimachus Argittus* (sic) *in Argonauticis.* »*

arma? tibi strepitus crotalorum mollis, amorque pervigil, et placidi gaudia multa tori.
Sanguine manantes hastas transcribe Minervæ:
i tu, quo carmen conjugiale vocat. Hæc.

NOMINUM ET RERUM

IN FRAGMENTIS

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI

MEMORATARUM INDEX.

A.

Aceletides nymphæ (fluvii Aceletis in Lycia), *Pan.* 16.
Achelus, fluvius, pater Castaliæ, *Pan.* 14.
Achilles, Πηλεΐδης, e nave in terram Trojanam desiliens, saltu fontem e terra excitavit, *Ant.* 65.
Achivi, *Ant.* 13.
Acmonis filius, Ἀκμωνίδης, Cælus, *Ant.* 42.
Adonis: ejus origo et amor Veneris, *Pan.* 23. Filius Thiantis, regnavit in Cypro (?), *Ant.* 114.
Adrastea. *Vide* Nemesis.
Adrastus: cœna qua duces collectos domi suæ excipit, *Ant.* 9-14. Est Talai filius, 20, ubi totum genus ejus usque ad Jovem. Ejus equi Arion et Cærus, *ibid.* et 21. Ducum solus servatus per Aricnem, 33. Primus struxit aram Nemesi, ad Æsepum flumen, 36.
Æa, fons in Macedonia, *Ant.* 31.
Æetes, persequens Argonautas, *FPis.* 1.
Ægeon, adversus Jovem armatus, *Ant.* 8.
Ægialenses, *id est* Græci, *Ant.* 4.
Ægileos (collis Atticæ), θυρόεις, *Ch.* 12.
Ægle, mater Gratiarum ex Sole, *Ant.* 108.
Ægyptii homines immolant, quo apparatu, *Pan.* 24.
Æolides Magnes, *FPis.* 19.
Æolus, Hellenis filius, Crethei pater, *Ant.* 20.
Æsculapius Tyndareum a mortuis suscitavit, *Pan.* 18.
Æsepus fluvius (Lyciæ Trojanæ), *Ant.* 36.
Æthiopia, *FPis.* 19.
Æthron, Laocœontis filius, *FPis.* 25.
Agathyrsi, populus a *thyrsis* Bacchi dictus, *FPis.* 2.
Ageor, Pleuronis filius, pater Thestii, *As.* 10. Pater Phœnicis, *Ant.* 58.
Alceis, filia Antæi, *Pis.* 6.
Alcmene, filia Amphiarai et Eriphyles, *As.* 9.
Alitherses, filius Ancaei ex Samia, *As.* 6.

Amores, ἐπίμεποι, *Ant. epigr.* p. 51.
Amphiarus, pater Alcmenes, *As.* 9.
Ejus equi, et auriga in expeditione Thebana, cum ipso terra absorptus, *Ant.* 23. *Adde* 24.
Amphigenia, urbs Messeniæ, *Ant.* 111.
Ἀμφιγυΐεις. *Vide* Vulcanus.
Amphion; ejus genus, *As.* 1. Lyram accipit a Mercurio, *Pan.* 25.
Amycus a Polluce vinctus, non occisus, *FPis.* 13.
Amythaon, Adrasti proavus, *Ant.* 20.
Ancaeus, filius Neptuni et Astypalææ, rex Lelegum: ejus progenies, *As.* 6.
Anius, Apollinis ex Rhœo filius, divinitate donatus, *Ant.* p. 41 b.
Antæus, *Pis.* 6.
Antiope, Asopi filia, mater Zethi et Amphionis ex Jove et Epopeo, *As.* 1.
Antimachi fragmenta, p. 28-51.
Apenninus, *FPis.* 6.
Apollo, pater Lycomedæ ex Parthenope, *As.* 6. Homini servit, ἀργυρότοξος, *Pan.* 15. Ex Rhœo genuit Anium, clam aluit et divinitate donavit, *Ant.* p. 41, b. Apollinis lucus Oncaeus, *Ant.* 20. Apollo (Delphicus), *FPis.* 19.
Arabia: in ea urbs Nysa, *Ant.* 107. *Idem* 114.
Arabus, pater Cassiopeæ, *Ant.* 58.
Arene, « nunc Erana », *FPis.* 11.
Arethusæ fontes, *Ch.* 2.
Argione, *Argiva*, *Ant.* 112.
Argivi, *Ant.* 25. Argivus, 19.
Argo navis, per 400 stadia machinis tracta, *FPis.* 1. Gravata ab Hercule, *Ant.* 52. Ex Oceano per Libyam in mare nostrum ab Argonautis portata, 56.
Argonautæ in Istrum invecti adverso fluctu ascendunt usque ad eum locum ubi Hemonem oppidum condiderunt: inde navem suam machinis impositam usque ad mare trahunt; tandem ad Thessalica littora appellant, *FPis.* 1. Eorum reditus per Oceanum et Libyam, *Ant.* 56.
Arimaspi. *Vide* Hyperborei.
Arion, equus Adrasti: ejus origo et do-

mini, *Ant.* 20, 21. Servat Adrastum, 33.
Asia, πυροφόρος, *Ch.* 3.
Asii Samii fragmenta, p. 1-4.
Asopus, fluvius, pater Antiopæ, *As.* 1.
Aspis, locus ultra Pisam, *Pan.* 20.
Assyrii; eorum rex Thias, *Pan.* 23. *Conf.* *Ant.* 114.
Astacus, urbs: *inde* Astacietes, Astacides, *FPis.* 4.
Astypalæa, filia Phœnicis, mater Ancaei ex Neptuno, *As.* 6.
Athamas, pater Ptoi, *As.* 7.
Ἄτη. *Vide* Noxa.
Augeas Eleus *falso legi videtur* *Pan.* 10.
Aurora ἐασηφόρος, *Ant.* 99.

B.

Babes, famulus Hippæmonis, *Pis. epigr.* p. 12.
Bacchus, ἐπίδρομος: ejus est primus et secundus potus in convivio, *Pan.* 6. Ejus nutrix Thyone, 7. Ei et Bacchabus insidias struxit Lycurgus Nysæ in Arabia, *Ant.* 107. Ηνεύμα Διονύσοιο, *Ch.* 8.
Bœotus, Melanippes filius, *As.* 3.
Baton vel Schœnicus (*nam alterutrum modo nominavit Antimachus*), auriga Amphiarai, cum ipso terra absorptus, *Ant.* 23.
Battus: *ejus res fortasse in Lyde narratæ*, *Ant.* p. 41, a.
Bellerophon: diis exosus, quia Soly-mos ab iisdem amatos exciderat, *Ant.* 59.
Bembinetes leo, *Pan.* 1.
Bias, Adrasti avus, *Ant.* 20.
Boaulia, urbs Scythiæ, *FPis.* 9.
Boreadæ, Zetes et Calais, in expeditione Argonautarum quum ad Strophadas insulas pervenissent, reversi sunt, *Ant.* 57.

C.

Cabarni (sacerdotes Cereris), *Ant.* 46.
Cadmei. *Vide* Thebæ.
Cærus, κραιπνός, equus Adrasti, *Ant.* 20.
Cadmus Jovi indicavit quibus modis

superare posset Typhonem, *FPis.* 21.
 Calais. *Vide* Boreadae et Zetes.
 Caledonia, mater Solymi ex Jove, *Ant.* 60.
 Calice, mater Endymionis, *FPis.* 15.
Callimachi liber erat Γραφεῖον, p. 44, a.
 Callisto, Nyctei filia, *As.* 8.
 Cancer, in pugna Herculis cum Hydra, *Pan.* 2.
 Cassiopea, Arabi filia, mater Cilicis, Phineiet Doricli ex Phœnice, *Ant.* 58.
 Castalia, fons, Acheloi filia, *Pan.* 14.
 Caucones appellantur Epei, *Ant.* 16.
 Cauconis Dyme, *ibid.*
 Centauri : cum iis pugnavit Eurynomus, *FPis.* 19. Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις, proverb., *Pis.* 9.
 Cephissus, nisi Ilissus substituendus, *Ch.* 5.
 Cercyon, Neptuni filius, pater Lysimachæ, *Ant.* 20.
 Ceres dea homini serviit, *Pan.* 15.
 Ceres Eleusinia, *Ant.* 77. Ad Triptolemem venit, *Pan.* 22. Sacerdotes sibi ponit, *Ant.* 46.
 Ceres Erinays, *Ant.* 22.
 Chloris, filia Tiresiæ, *FPis.* 18.
Chærilii Samii fragmenta, p. 21-27.
 Chryseis (nisi potius Chrysothemis), mater Rhœus, *Ant.* p. 41, b.
 Chrysipus, Pisa raptus, ab Laio violatus, gladio mortem sibi conscivit, *FPis.* 19.
 Cilix. *Vide* Phœnix.
 Cithæron, *FPis.* 19.
 Clymene, Hippalci filia (Helenæ familia), *Ant.* 61.
 Cnisocolax, *As.* 12.
 Cœlus, Οὐρανός, Acmonides, cui filius Saturnus genitalia excidit, *Ant.* 42.
 Colchii, *Ant.* 55.
 Contumelia. *Vide* Noxa.
 Cragus, filius Tremili, prædator (Lyciæ), *Pan.* 17.
 Creon, *FPis.* 19.
 Cretensis (canis), *Pis. epigr.* p. 12.
 Cretheus, atavus Adrasti, *Ant.* 20.
 Crisus, filius Phoci, pater Strophii, *As.* 5.
 Cybela (Phrygiæ) : inde Cybelegenes, Cybelis, *FPis.* 5.
 Cynthus, antiquum nomen Deli insulae, *Ant.* 6.
 Cypris (Venus), *Ant. epigr.* p. 51. Κυπρογένεια. *Vide* Venus.
 Cyprus, *Ant.* 114.

D.

Danaï, *Ant.* 20.
 Δαῖμος. *Vide* Terror.
 Delus, *Ant.* p. 41, b.
 Dias, equus Amphiarai, *Ant.* 23.
 Dii γηγενεῖς, Titanes, *Ant.* 43.
 Diomedes, κρείων, *Ant.* 34.
 Dius recepit Melannipen, *As.* 3.
 Doriclus. *Vide* Phœnix.
 Dotias terra, i. e. Δωτίον πεδίον in Thessalia, *Ant.* 45.

Draco, aurea mala custodiens, ab Hercule obruncatur, *Pan.* 11.
 Dyme Cauconis, *Ant.* 16. Δύμων ἄστν (Olenus) destructum, *Ant.* 17.

E.

Echion (?), *Ant.* 84.
 Eeribœa, noverca Oti et Ephialtæ, *Ant.* 109.
 Eioneus, Magnetis filius, inter procos Hippodamiæ ab Cœnomao occisus, *FPis.* 19.
 Εἰσκιοναῖοι (?), Ephesii, *Ant.* 100.
 Eleusin, pater Triptolemi, *Pan.* 22.
 Eleusinia Ceres, *Ant.* 77.
 Endymioni, Jovis et Calices filio, id a patre concessum, ut moreretur quando vellet, *FPis.* 15.
 Enudus, filius Ancaei ex Samia, *As.* 6. Ἐνούδιος. *Vide* Mars.
 Eœes, i. e. Adonis, *Pan.* 23.
 Epei, et eorum duces duo (Moliones), *Ant.* 16.
 Epeus, filius Panopei, *As.* 5.
 Ephialtes. *Vide* Otus.
 Epopeus (rex Coronii), maritus Antiopeæ, *As.* 1.
 Erana. *Vide* Arene.
 Eratosthenis versus emendatus, p. 39, a.
 Eridanus, fluvius in Germania, *Ch.* 13.
 Erinnyes, cognomen Cereris, *Ant.* 22.
 Eriphyle, Amphiarai uxor, *As.* 9.
 Erythea, ἀγακλυμένη, quo devehitur Sol in (aureo) poculo, *Ant.* 48. Eo navigat Hercules in Solis poculo, *Pan.* 8.
 Eteocles, *Ant.* 30.
 Euleas, fluvius (Mediæ?), *Ant.* 62.
 Europa, filia Phœnicis, *As.* 6.
 Eurygane, Cœdipo nupta, quattuor liberos ex eo peperit, *FPis.* 19.
 Eurynomus, Magnetis filius, cum Centauris pugnaverat, *FPis.* 19.

G.

Γαῖα, Γῆ. *Vide* Tellus.
 Γαυῖς, Phœbe (Cœi filia), *Ant.* 98.
 Gigantes, δρακοντόποδες, *FPis.* 24. *Vide* Dii.
 Gorge, Cœnei filia, quacum ex Jovis voluntate concumbit pater et gignit Tydeum, *FPis.* 20.
 Gratia, Solis et Ægles filia, *Ant.* 108.
 Earum est primus potus in convivio, *Pan.* 6.
 Græcorum coloniæ in Syriam deductæ, prope Antiochiam, *FPis.* 23.

H.

Hæmon, pater Hippæmonis, *Pis. epigr.* p. 12.
 Hæmon, Creontis filius, a Sphinge devoratus, *FPis.* 19.
 Harpyiæ in Scythiam avolant, unde venerant, *FPis.* 14. — Non occisæ (a Boreadis), *Ant.* 57.
 Hellen, Jovis filius, *Ant.* 20.
 Hemon urbs, ubi et quando ab Argonautis condita, *FPis.* 1.

Hercules; eum Pisander pelle leonis induit ex primo certamine, *Pis.* 1. Ejus ἄλοιοι, 1—4. Poculo Solis Oceanum transvehitur, 5. Thermopylis calida lavacra ei parat Minerva 7. Justissimus occisor, 10. — Ejus clava ex solide ære, *FPis.* 12. — Ejus pugna cum Hydra, *Pan.* 2. Erytheam vehitur in Solis poculo ab Nereo accepto, 8. Solem sagittis petiit, 10. Draconem aurea mala custodientem obruncatur, 11. Liberos suos ex Megara occidit, 13. Parnasum transit, 14. In Lydia calidis lavacris Hylli fluvii sanatus, filium vocavit Hyllum, 16. Junonem conjugalem arcu petiit in Pylo, 19. — Coactus est excedere Argo nave, quam nimis onerabat, *Ant.* 52.
 Hippæmon, Magnesius, Hæmonis filius, *Pis. epigr.* p. 12.
 Hippæus, Clymenes pater, *Ant.* 61.
 Hippius, Eurynomi filius, a Sphinge devoratus, *FPis.* 19.
 Horæ, ἑσπέρωνες : earum est primus potus in convivio, *Pan.* 6.
 Hydra, ab Hercule occisa, *Pan.* 2.
 Hydra Lernæa : ejus capita multa sœxit Pisander, *Pis.* 2.
 Hyllus, fluvius Lydiæ, qui calida lavacra emisit, quibus sanatus Hercules filium vocavit Hyllum, *Pan.* 15. Duo Hylli, *ibid.*
 Hyperborei, iidem qui Arimaspi, *Ant.* 13.

I.

Iason in Colchis, prope Phasidem, cum Medea concumbit, *Ant.* 55
 Icarus, pater Medes et Penelopæ, *As.* 4.
 Idas, filius Polydoræ, *FPis.* 10. Κάριστος ἐπιγυθίων ἀνδρῶν, *Ant.* 34.
 Idantis (hoc genitivo) filia, 105.
 Ilissus. *Vide* Cephissus.
 Iocasta filium duxit, qui ignarus ipsi aperit occisionem Laii; filio se nupsisse ut rescivit, moritur, *FPis.* 19.
 Iones (?), de Ephesiis, *Ant.* 100.
 Ister : ad ejus ostia appellunt Argonautæ, et invehuntur adverso fluctu, *FPis.* 1.
 Istriana cerva, aureis cornibus, *Pis.* 3.

J.

Judæi in exercitu Xerxis describuntur, *Ch.* 4.
 Juno; ejus templum Sami, et pompa eo ducta, *As.* 11, ubi describitur habitus eam pompam Heræis agentium. Ejus irâ Sphinx immissa Thebanis, *FPis.* 19.
 Juno conjugalis, ζυγία, ab Hercule sagittis impetita, *Pan.* 19.
 Jupiter, ex Antiope genuit Zethum et Amphionem, *As.* 1. A Cadmo docetur quomodo superandus Typhon, *FPis.* 21. — Pater Endymionis, et

quid ei tribuerit, 15. De Adonide iudicat, *Pan.* 23.—Κρονίδης, μέγας, ejus filiaë Musæ, *Ant.* 1. Europam raptam occultat in antro, quod struxerat (τευρήσατο) in colle, hinc Teumesso appellato, 3. Adversus eum armatus Ægeon, 8. Genuit Hellenem, 20. Ejus filius Solymus ex Calchedonia, 60. Jupiter Sirius vel Siren (?), 95. *Adde* Gorge.

L.

Laius, nefandi amoris auctor, Chrysi-
ppum Pisa raptum violaverat; hinc diis exosus et Tiresiæ monita contemnens a filio occiditur, qui currum ejus dat Polybo, zonam et gladium ipse gestat, *FPis.* 19.
Ladon, draco, Telluris filius, *FPis.* 16.
Ladon (Arcadiæ fluvius), *Ant.* 44.
Laocoonis filii, *FPis.* 25.
Leda, Thestii filia, *As.* 10.
Leleges; eorum rex Ancæus, *As.* 6.
Libya, *Ant.* 56.
Lycomedes, filius Apollinis et Parthenopes, *As.* 6.
Lycozei (Thraciæ), *FPis.* 8.
Lycurgus, Arabiæ rex, non Thraciæ, *Ant.* 107.
Lydi, aureas tunicas gerentes, *FPis.* 22.
Lydia, *Pan.* 16.
Lysimache, filia Cercyonis, mater Adraști, *Ant.* 20.

M.

Mæander fluvius; ejus filia Samia, *As.* 6.
Magnes, s. Magnesius, *Pis. epigr.* p. 12.
Magnes, Æoli et Philodices filius, *FPis.* 19.
Magnes asinus, *Ant.* 64.
Manto, filia Tiresiæ, *FPis.* 18.
Mars, δερμύθυμος, homini serviit a patre coactus, *Pan.* 15. Ejus equi Δείμος et Φόβος, *Ant.* 35. Ἐνυάλως, *Ant. epigr.* p. 51.
Mede, Icarii filia, *As.* 4.
Medea draconem, aurei velleris custodem, medicamentis sopit, *Ant.* 54; cum Iasone in Colchis, prope Phasidem, concumbit, 55.
Megara, uxor Herculis, *Pan.* 13.
Melampus, vates, *Ant.* 24.
Melanippe, mater Beoti, *As.* 3.
Melanthus, Laocoonis filius, *FPis.* 25.
Meles, fluvius (pater Homeri); ejus nuptiæ, *As.* 12.
Menelaus: ejus forma, *FPis.* 17.
Mercurius cur lyram dederit Amphioni, *Pan.* 25.
Merope; ei pastor equorum tradit CEdipum inventum, *FPis.* 19.
Messenia, *Ant.* 111.
Metus. *Vide* Terror.

Minerva calida lavacra Herculi emitit Thermopylis, *Pis.* 7. *Adde* Tritonin.
Molpadia, soror Rhoëtis, *Ant.* p. 41, b.
Mosychlus, Lemni mons ignivomus, *Ant.* 37.
Musæ, *FPis.* 26, *Ch.* 1. Jovis filiaë, *Ant.* 1.

N.

Nemesis, magna dea, cui aram primus condidit Adrastus ad Æsepum flumen; unde Adrastea dicta, *Ant.* 36.
Neptunus, κωνοχάτης, *Ant.* 73. Pater Ancæi ex Astypalæa, *As.* 6.
Deus homini serviit, *Pan.* 15. Pater Cercyonis, *Ant.* 20.
Nereus: ab eo Hercules accepit Solis poculum, *Pan.* 8.
Niphates, mons Armeniæ, εὐσκόπελος, *FPis.* 3.
Nomades. *Vide* Scythæ.
Noxa, Ἄτη; Contumelia, Ἵβρις: eorum est tertius potus in convivio, *Pan.* 6, v. 8 et 16.
Nycteus, pater Callistûs, *As.* 8.
Nysa Arabica, *Ant.* 107.

O.

Oceanus: ab eo accepit Hercules poculum Solis, *Pis.* 5. Per eum redeunt Argonautæ, *Ant.* 56.
Œdipus: ejus res narrantur *FPis.* 19: qui auctor est Œdipum cæcum post mortem Iocastæ duxisse Euryganen virginem, ex qua quattuor liberos susceperit. Polybo nutritionis mercedem dat equos patris, quem ignarus occiderat, *Ant.* 47.
Œneus, pater Perimedes, *As.* 6. Et Tydei, *Ant.* 5. Quem genuit ex filia sua Gorge, *FPis.* 20.
Œnomaus procos filiaë occidit, in his Eioneum, *FPis.* 19.
Œnotria Italiæ, a vino (ὄνη) dicta, *FPis.* 7.
Ogygia nympa, (Ogygis filia), Praxidica, *Pan.* 17.
Œlenus. *Vide* Dyme.
Oncæa, porta Thebarum, *Ant.* 28.
Oncæus lucus (prope Thelpusam in Arcadia) Apollinis, *Ant.* 20.
Orithyia rapta ad fontes Cephissi (Ilissi?), *Ch.* 5.
Otus et Ephialtes, *Ant.* 109.

P.

Panopeus, filius Phoci, pater Epei, *As.* 5.
Panyasidis fragmenta, p. 13—20.
Parnassus, νιφόεις: eum transit Hercules, *Pan.* 14.
Parthenia, soror Rhoëtis, *Ant.* p. 41, b.
Parthenopæus Argivus, *Ant.* 19.
Parthenope, filia Ancæi, mater Lycomedæ ex Apolline, *As.* 6.
Pelagus, Telluris filius, *As.* 2.
Pelides. *Vide* Achilles.

Penelope, Icarii filia, *As.* 4.
Perilaus, filius Ancæi ex Samia, *As.* 6.
Perimede, Cenei filia, Phœnicia nupta, *As.* 6.
Petulantia, Ἵβρις, in convivio, *Ch.* 8.
Philodice, mater Magnetis ex Æolo, *FPis.* 19.
Phineus, Phœnicis filius ex Cassiopea, *Ant.* 58.
Φόβος. *Vide* Terror.
Phocus; ejus filii, *As.* 5.
Phœbe. *Vide* Γαυρίς.
Phœnissa lingua, *Ch.* 4.
Phœnix; ejus progenies ex Perimede, *As.* 6. Agenoris filius, Cilicis, Phinei et Dorieli pater ex Cassiopea, *Ant.* 58. Ejus filia (Europa), 3.
Phylacius, αἰὶ Phylæus, Solis boum custos, *Pan.* 9.
Pinarus, filius Tremili, *Pan.* 17.
Pirithous. *Vide* Theseus.
Pisa, *FPis.* 19.
Pisandri et falsi Pisandri fragmenta, p. 5-12.
Pleuron, pater Agenoris, *As.* 10.
Pluto ζειροφόρος, *Ant.* 102. Plutonis θοός δόμος, 75.
Podargus, equus Thessalus Hippæomnis, *Pis. epigr.* p. 12.
Pollux vinxit Amycum, *FPis.* 13.
Polybus, educaverat Œdipum, qui tanquam θεραπεία ei dat Laii occisi equos, *Ant.* 46, et currum, *FPis.* 19.

Polydora, mater Idæ, *FPis.* 10.
Polynices, *Ant.* 30.
Praxidica, Ogygis filia, uxor Tremili, *Pan.* 17.
Procella, Θύελλα, mater equorum Martis, *Ant.* 35.
Proserpinæ Venus tradit Adonidem; quem quum illa sibi habere vellet, Jupiter decernit ut tertiam anni partem cum ea Adonis maneat, *Pan.* 23.
Ptous, Athamantis et Themistûs filius, *As.* 7.
Pydes, fluvius (Pisidiæ), τηλεκλειτός, *Ant.* 79.
Pylus, ἡμαθείας, *Pan.* 19.

R.

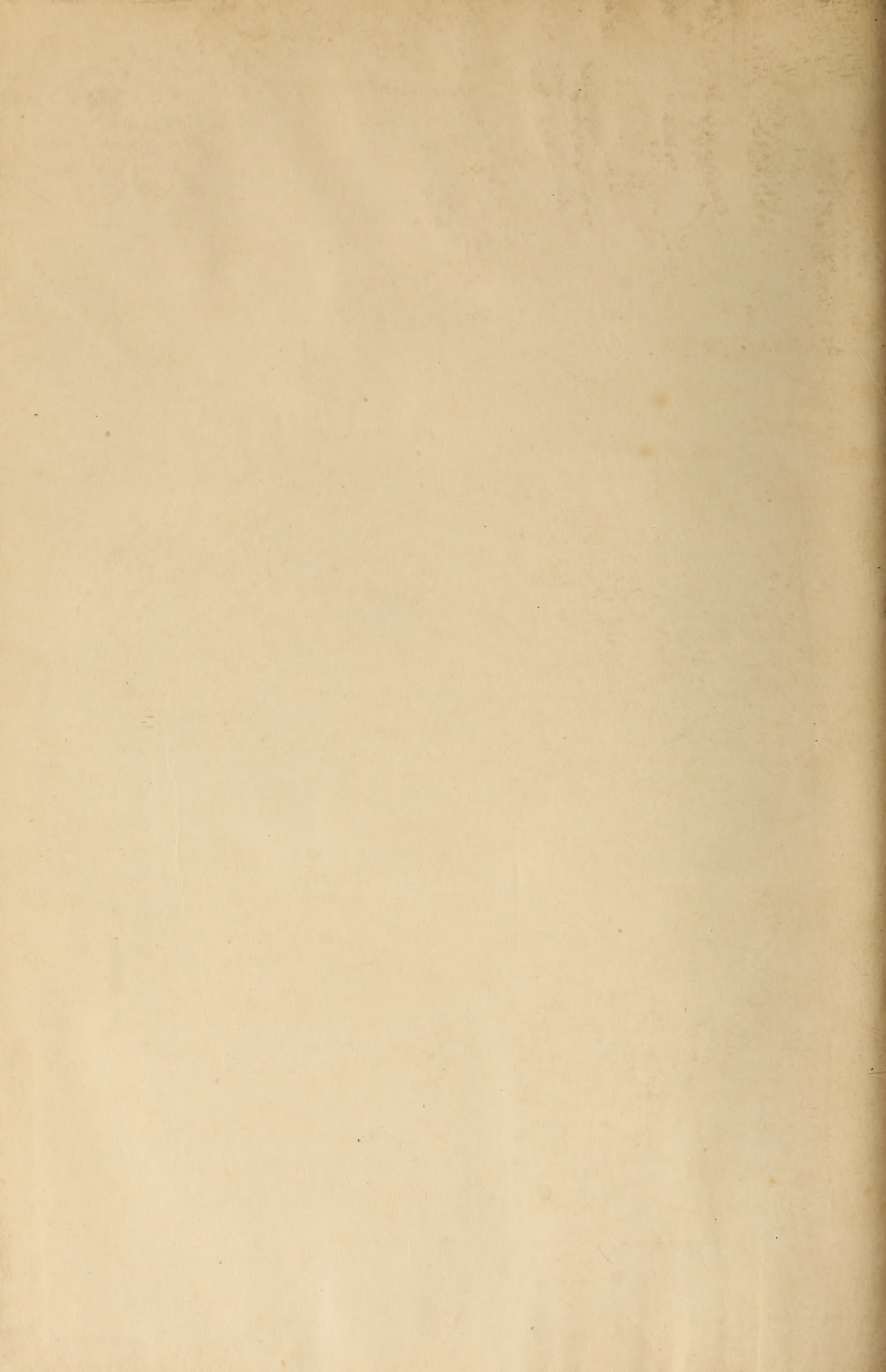
Rhœo, Staphyli filia, ex Apolline genuit Anium, *Ant.* p. 41, b.

S.

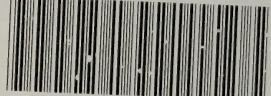
Sacæ, genere Scythæ, μηλονόμοι, in Asia habitant, *Ch.* 3.
Samia, filia Mæandri, uxor Ancæi, *As.* 6.
Samia navis, suiiformis, celeris, *Ch.* 6.
Samus, filius Ancæi ex Samia, *As.* 6.
Saturnus, λάσιος, Cœli patris genitalia falce excidens, *Ant.* 42.
Schœnicus. *Vide* Baton.
Scythæ Nomades, justissimi, quorum coloni Sacæ, *Ch.* 3.

- Scythia : inde venerant Harpyiæ, *FPis.* 14.
- Sibrus, fluvius Lyciæ, *Pan.* 17.
- Sicyon, urbs, *FPis.* 19.
- Sirius vel Siren (?) Jupiter, *Ant.* 95.
- Smyrna, Thiantis regis filia, ex ipso mater Adonidis, in myrrham mutata, *Pan.* 23.
- Sol in poculo εὐχρεῶν (?) devehitur in Erytheam (Occidentem), *Ant.* 48.
- Eo utitur Hercules, *Pis.* 5, *Pan.* 8.
- Qui sagittis petit Solem, *Pan.* 19.
- Solis boves, 9. Pater Gratiarum ex Ægle, *Ant.* 108.
- Solyimi montes, *Ch.* 4.
- Solyimi, populus, a Solyimo, Jovis et Calchedoniæ filio, dicti, *Ant.* 60; a Bellerophonte excisi, 59.
- Solymus. *Vide* Solyimi.
- Sphinx ex ultimis Æthiopiæ partibus immissa Thebanis ab Junone, *FPis.* 19. Ejus forma, et quos devoraverit; *ibid.*
- Staphylus, Rhœus pater, *Ant.* p. 41, b.
- Strophades insulæ, unde dictæ, *Ant.* 57.
- Stymphalides aves; eas crepitaculis dispulit Hercules, *Pis.* 4.
- Syria, *Ant.* 114. *Vide* Græci.
- T.**
- Talaus, pater Adrasti; ejus genus, *Ant.* 20.
- Taurus mons, *FPis.* 3.
- Tellus, Γαῖα, parit Pelasgum, *As.* 2.
- Ejus filius Ladon draco, *FPis.* 16.
- Et Arion equus, *Ant.* 20. *Adde* Γαυγίς.
- Tenos insula, ὑπέρσσσα, *Ant.* 86.
- Terror, Δεῖμος, et Metus, Φόβος, Procellæ filii, equi Martis, *Ant.* 35.
- Teumessus, collis parvus in regione Thebana, describitur negative ut loquuntur, *Ant.* 2; ita appellatus quia Jupiter antrum ibi exstruxit (τεωμήσατο) Europæ occultandæ, 3.
- Thales philosophus primus docuit animas esse immortales, *Ch.* 10.
- Thebæ. Cadmeorum urbs, φλύουσα ὑπώραις, *Ant.* 32.
- Thebani : iis per iram Junonis Sphinx immissa, Laïi nefastam libidinem non punientibus, *FPis.* 19.
- Thelpusæus Arion, *Ant.* 20.
- Themisto, mater Ptoi ex Athamante, *As.* 7.
- Therargus (al. Lethargus), canis Crentensis Hippæmonis, *Pis. epigr.* p. 12.
- Thermopylæ : ibi calida lavacra Herculi emisit Minerva, *Pis.* 7.
- Theseus et Pirithous apud inferos in sellis sedent, scopulo adhærentes, *Pan.* 12.
- Thessalus (equus), *Pis. epigr.* p. 12.
- Thessalorum littora, *FPis.* 1.
- Thestius, Agenoris filius, mater Ledæ, *As.* 10.
- Thias, rex Assyriorum, ignarus ex filia Smyrna gignit Adonidem, *Pan.* 23. Rex Syriæ et Arabiæ, pater Adonidis, *Ant.* 114.
- Thoas, equus Amphiarai, *Ant.* 23.
- Θύελλα. *Vide* Procella.
- Thyone, nutrix Bacchi, *Pan.* 7.
- Tiresias : quattuor liberos habuit ex . . . , *FPis.* 18. Frustra consulit Laio, 19.
- Titanes, προτερηγευεῖς, γηγευεῖς, *Ant.* 43.
- Tlous, filius Tremili, *Pan.* 17.
- Tremilus, μέγας, Lyciæ heros; ejus filii ex Ogygis filia Praxidica, *Pan.* 17.
- Triptolemus, Eleusinis filius; ad eum venit Ceres, *Pan.* 22.
- Tritonis, δία, Minerva, cui arma sunt curæ, *Ant. epigr.* p. 51.
- Tydeus, Ceneo ex Gorge filia susceptus, *FPis.* 20. Apud subulcos educatus, *Ant.* 18. Τύδης, Οινείδης, Οινῆϊος, 5. *Idem* 30.
- Tyndareus mortuus ab Æsculapio suscitatus, *Pan.* 18.
- Typhon, Jovem aggressus, *FPis.* 21.
- V.**
- Venus irata Smyrnæ, sed amans filii ejus Adonidis, *Pan.* 23. Ejus est secundus potus in convivio, *Pan.* 6. Venus armifera : *in eam epigramma Antimachi*, p. 51.
- Vulcanus, Ἄμφιγυήεις, homini serviit, *Pan.* 15. Ἡραστότευνοιο tauri Ætæ, *Ant.* 53. Ignis, quem Vulcanus in cacuminibus Mosychli montis emittit, 37.
- X.**
- Xanthus, filius Tremili, *Pan.* 17.
- Ἵθρις. *Vide* Noxa et Petulantia.
- Z.**
- Zetes et Calais, inter Argonautas, *Ant.* 51. *Adde* Boreadæ.
- Zethus; ejus genus, *As.* 1.

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 670 684 3

